

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

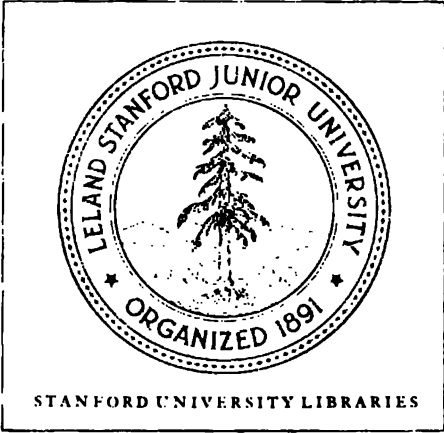
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

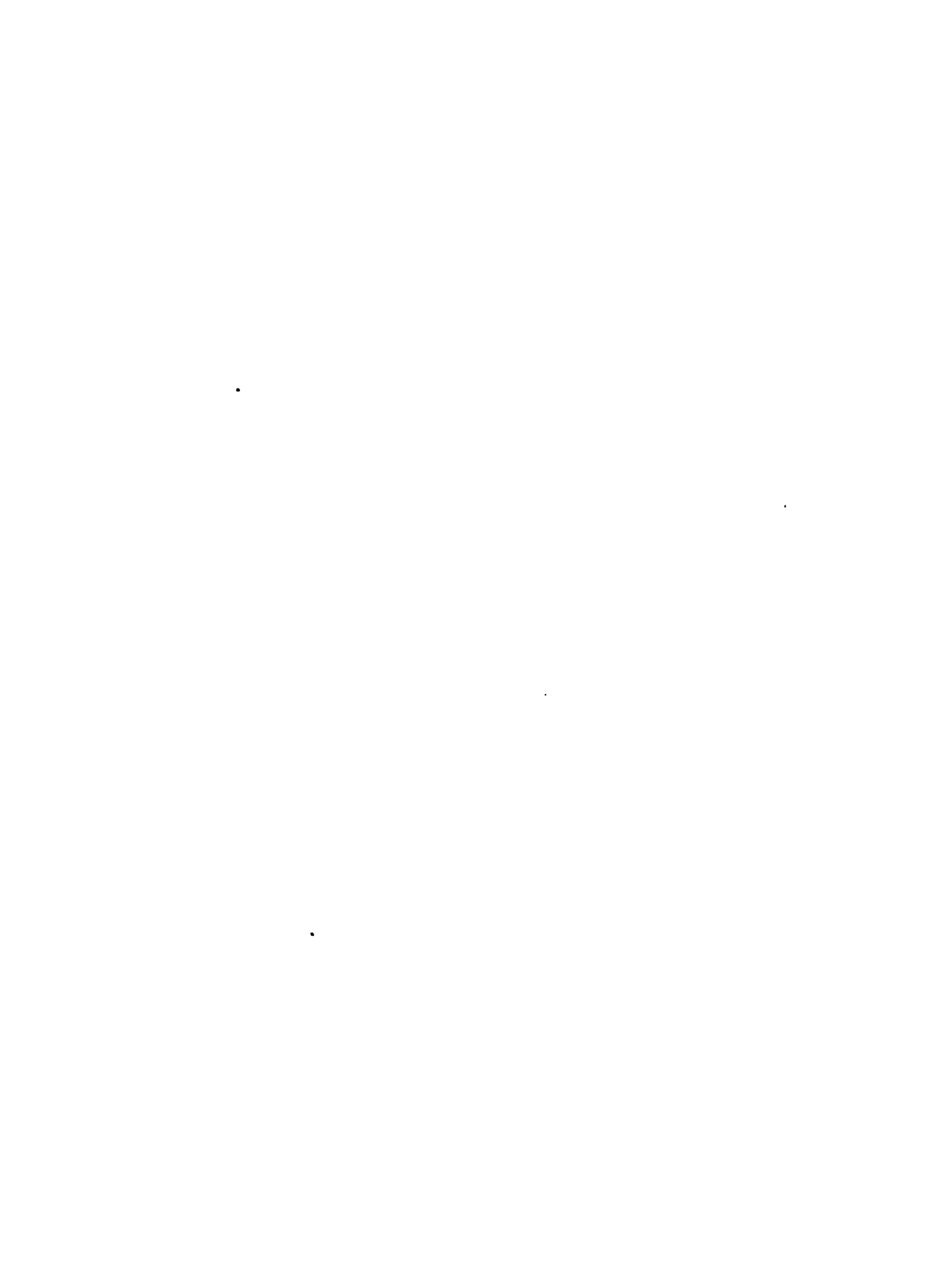
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES

COMICORUM ATTICORUM
FRAGMENTA.

EDIDIT

THEODORUS KOCK.

VOLUMEN III.

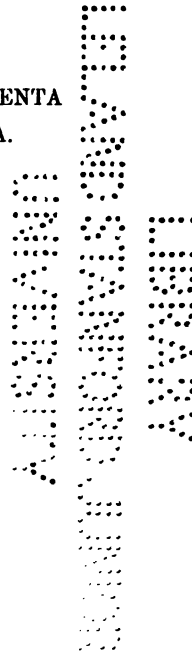
NOVAE COMOEDIAE FRAGMENTA. PARS II.
COMICORUM INCERTAE AETATIS FRAGMENTA. FRAGMENTA
INCERTORUM POETARUM. INDICES. SUPPLEMENTA.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXXXVIII.

24

COMICORUM ATTICORUM
FRAGMENTA.

EDIDIT

THEODORUS KOCK.

VOLUMEN III.

NOVAE COMOEDIAE FRAGMENTA. PARS II.
COMICORUM INCERTAE AETATIS FRAGMENTA. FRAGMENTA
INCERTORUM POETARUM. INDICES. SUPPLEMENTA.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXXVIII.

Jv

COMICORUM ATTICORUM
FRAGMENTA.

EDIDIT

THEODORUS KOCK.

VOLUMEN III.

NOVAE COMOEDIAE FRAGMENTA. PARS II.
COMICORUM INCERTAE AETATIS FRAGMENTA. FRAGMENTA
INCERTORUM POETARUM. INDICES. SUPPLEMENTA.

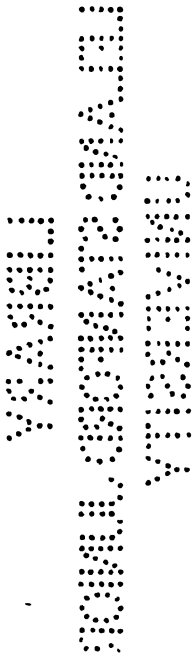
LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXXVIII.

JV

PA3465
A2
1880
V.3

104756

Praefatio.

Quod interdum vix sperabam eventurum esse, iam tamen contigit ut ad finem perducerem opus pergratum mihi ac iucundum, sed idem simul difficillimum laborisque plenissimum et in quo a maturiore aetate paene ad extremam usque senectutem magnam virium otiique partem consumpserim. ad finem perductum dico, non perfectum: nam quamquam absolutum est quod mea doctrina et diligentia in hoc litterarum genere praestari potuit (neque enim habeo quod amplius addam), tamen si id quod praestandum erat specto, quam imperfectum sit quod mea nunc manu emitto nemo me melius novit. verum quae in simili causa ab aequis iudicibus dari solet venia, ut qui adsequi quod cupiebat non potuit tamen excusandus videatur, si quantum potuit praestitit, eadem mihi ut concedatur meo me iure flagitare posse arbitror.

non deerunt opinor qui aegre ferant in hoc novissimo volumine non omnia inveniri quae Meinekii editiones praebent: omisi enim non solum *Γνώμας* illas *Μενάνδρου καὶ Φιλιστίωνος* quas ediderunt Boissonadus (Anecd. I 146 sq.) et nuperrime Studemundus (Menandri et Philist. compar. p. 40. 1), barbaras magnam partem neque ullo modo Menandro dignas, sed etiam *Γνώμας* Menandri *μονοστίχους* quae vocantur. dixi de eis in Musei Rhenani vol. XXXXI 85 sq.: ubi si praeter eos qui aliis quoque testimoniis Menandro tribuntur versus — quos haec quoque editio suo loco recepit — ne unum quidem, cum permultos aliorum non modo poetarum sed omnino scriptorum esse constet, certo iudicio ad Menandrum auctorem referri posse demonstravi, multi tamen eorum copiam qui comoediae saltem esse possint, non admodum magnam praesertim, inter adespota recipiendam fuisse iudicabunt. sed ne hoc quidem cum ullo litterarum emolumento facere licuit. cum enim codicum haud paucorum, in quibus sententiae illae aliis fere scriptis adpendicis instar adduntur, cognitionem neque Meinekius habuerit ullo modo certam et commendabilem neque hodie quisquam quod sciam habeat praeter Guil. Meyerum (cf. eius commentatio quam inscripsit *Die Urbinatische Sammlung von Spruchversen*), is autem suo iure totum corpus integrum edere malit quam partem alteri committere: nihil

reliquum erat nisi ut Meinekianae editionis repetendae consilium in tanta verae scripturae ignoratione novis codicum subsidiis destitutus prorsus abicerem.

longe alia quam monostichorum ratio meo quidem iudicio est Comparationis quae dicitur Menandri et Philistionis. de qua cum neque Cobeto neque Studemundo omni ex parte adsentiar ipse quid iudicem quam brevissime fieri poterit exponere non alienum a proposito videbitur.

Choricus Gazaetus in Apologia mimorum 18, 2 (edita a C. Graux Revue de philol. 1877) p. 244 *φασί τὸν ἐδρηκότα* inquit *τὴν ὑπὲρ ἧς ἀγωνίζομαι τέχνην . . . καὶ τὸν παῖδα τὸν Διοπελθεύς* (i. e. *Μένανδρον*), *ἡλικιώτας τ' ἄμφω καὶ φίλους ὃ τι μάλιστα εἶναι . . . καὶ γνώμας ἐμμέτρους ἀλλήλοις ἀντιτιθέναι, καὶ μὴ χείρονα Μενάνδρου δόξαι τὸν ἕτερον* (*ἑταῖρον* Graux). adparet collectas sententias metricas aemulorum poetarum inter se quasi concertantium significari, et alterum fuisse Menandrum. quaeritur quis fuerit ille quem Choricus et inventorem mimorum dicit — haec enim est ars quam defendit — et Menandri aequalem et amicum. Philistionem esse arbitratur Studemundus in editione Comparationis doctissima (Ind. Vratisl. aest. 1887 p. 17): eum enim a Cassiodorio quoque mimi inventorem dici (conl. etiam Apollin. Sidon. Ep. 2, 1 p. 211 ed. Baret.) et in Comparationis Parisinae titulo cum Menandro coniungi (cf. etiam v. 8 *Μένανδρος . . . ἔχων ἀγῶνα πρὸς Φιλιστιῶνα νῦν*). sed cum Philistio aequalis et amicus Menandri haberi non potuerit nisi ab homine prorsus inperito et inlitterato, Choricus autem, ut scripta eius testantur, et litterarum graecarum rerumque gestarum fuerit peritissimus et scriptorum Atticorum, imprimis autem Menandri cognitione (cf. quae ad *Δύσκολον* adnotantur huius vol. p. 37) haud mediocriter imbutus ac praeterea scribendi genere pro illorum temporum ratione satis puro et eleganti insignis: mihi quidem fieri omnino non posse videtur ut tam foedi erroris cum aliqua probabilitate insimuletur. itaque ipsa rei natura ac ratione ad celebrimum Menandri aequalem et aemulum deferimur Philemonem: quem etiamsi mimi inventorem fuisse praeter Choricium nemo tradat — invenit enim in Sicilia Sophron, Euripidis aequalis — tamen, quoniam ubi et quomodo illud scriptionis genus in Graecia excultum sit prorsus ignoramus, Philemonem mimis quoque componendis operam dedisse neque adfirmaverim temere neque praefracte negaverim. quod si fecit, facile intellegitur quare is qui Athenis primus mimum composuit inventor eius esse dicatur. sed multo veri similior Gallici Apologiae editoris coniectura videtur (p. 244 n. XVIII 1), non recte illa meo quidem iudicio a Studemundo (p. 17) reiecta. constat Choricii aetate novam comoediam eam dici solitam esse cuius Philemon et Menander principes fuerunt. quae

cum in privata potissimum vita describenda privatorumque morum et hominum imitatione versaretur (ut ait Marcus Aurelius quem C. Graux attulit 11, 6 ἡ νέα κωμῳδία . . . κατ' ἄλλων ἐπὶ τὴν ἐκ μιμήσεως φιλοτεχνίαν ὑπερρώη) ideoque similior mimi quam antiqua comoedia videretur, fieri poterat ut multi mimi originem a nova quam dicebant comoedia repeterent et primum eius poetam Philemonem inventorem mimi nuncuparent. sed utut haec se habent, etiamsi erravit Choricus, prorsus aliud est in re tam tenui errare atque Menandri Philistionisque tempora confundere.

quae cum ita sint, ego quidem Menandri et Philemonis aliquam Comparationem a Choricio significari persuasum habeo, non dico eandem quae codicibus Parisinis QP continetur primum a Rigaltio edita, sed non prorsus illius dissimilem. verum postquam Philistionis κωμῳδία βιολογικαί editae erant, ex his multas sententias morales cum aliis quoque aliunde collectis Comparationi additas fuisse probabile est. quo facto non iam mirum videbitur pro Philemone et in inscriptione opusculi et in prooemio (v. 8) nominatum esse Philistionem: quam nominum confusionem posterioribus saeculis etiam in eis quae Philemonis esse constat usitatam fuisse docent quae huius vol. p. 748 ad Philem. fr. 90 adnotantur.

quodsi vera sunt quae adhuc disputavi, iure meo mihi supra dixisse videor longe aliam esse quam monostichorum huius Comparationis rationem. nam monosticha quidem utpote a Doxopatro primum, saeculi undecimi scriptore (cf. Walz. Rhet. gr. II v not.), commemorata exeunte fere saeculo decimo videntur collecta esse, Comparatio iam Iustiniani imperatoris aetate, cuius est Choricus, nota erat. illa magnam partem non esse eius cuius esse feruntur multis veterum scriptorum testimoniis constat, huius sententiis aliena admixta esse nullo fere testimonio comprobatur; illorum multa suis auctoribus restituta sunt, harum quaedam etiam ab aliis Menandri Philemonisve nomine designantur, reliquae si non sunt eorum quorum dicuntur, cuius sint prorsus ignoratur. ac cum multa in Comparatione semibarbara sane videantur et ab antiqua sermonis Attici elegantia longe remota, multa tamen manifesto Menandreae aetatis speciem referunt, multa etiam emendatione ad pristinum splendorem revocari poterunt. quocirca Cobeto Comparationem totam uno suffragio condemnanti, etsi facillime ita quaestio difficillima profligatur, adsentiri non possum, sed cum neque defendere totam neque exterminare audeam, ut in volumine secundo cum Meinekio pro Philistione Philemonem retinui, sic in tertio Menandro reliqui quaecumque ei in Comparatione tribuuntur. qua in re non defuturos intellego qui me inconstantiae accusent, quod non ea certe quae Menandreae aetatis esse vix possint inter dubia fragmenta rettulerim: sed cum vera et genuina a suppositiciis dis-

reliquum erat nisi ut Meinekianae editionis repetendae consilium in tanta verae scripturae ignoratione novis codicum subsidiis destitutus prorsus abicerem.

longe alia quam monostichorum ratio meo quidem iudicio est Comparationis quae dicitur Menandri et Philistionis. de qua cum neque Cobeto neque Studemundo omni ex parte adsentiar ipse quid iudicem quam brevissime fieri poterit exponere non alienum a proposito videbitur.

Choricus Gazaesus in Apologia mimorum 18, 2 (edita a C. Graux Revue de philol. 1877) p. 244 *φασί τὸν ἐδρηκότα* inquit *τὴν ὑπὲρ ἧς ἀγωνίζομαι τέχνην . . . καὶ τὸν παῖδα τὸν Διοπελθους* (i. e. *Μένανδρον*), *ἡλικιώτας τ' ἄμφω καὶ φίλους ὃ τι μάλιστα εἶναι . . . καὶ γνώμας ἐμμέτρους ἀλλήλοις ἀντιτιθέναι, καὶ μὴ χεῖρονα Μενάνδρου δόξαι τὸν ἕτερον* (*ἑταῖρον* Graux). adparet collectas sententias metricas aemulorum poetarum inter se quasi concertantium significari, et alterum fuisse Menandrum. quaeritur quis fuerit ille quem Choricus et inventorem mimorum dicit — haec enim est ars quam defendit — et Menandri aequalem et amicum. Philistionem esse arbitratur Studemundus in editione Comparationis doctissima (Ind. Vratisl. aest. 1887 p. 17): eum enim a Cassiodorio quoque mimi inventorem dici (conl. etiam Apollin. Sidon. Ep. 2, 1 p. 211 ed. Baret.) et in Comparationis Parisinae titulo cum Menandro coniungi (cf. etiam v. 8 *Μένανδρος . . . ἔχων ἀγῶνα πρὸς Φιλιστιῶνα νῦν*). sed cum Philistio aequalis et amicus Menandri haberi non potuerit nisi ab homine prorsus inperito et inlitterato, Choricus autem, ut scripta eius testantur, et litterarum graecarum rerumque gestarum fuerit peritissimus et scriptorum Atticorum, inprimis autem Menandri cognitione (cf. quae ad *Δύσκολον* adnotantur huius vol. p. 37) haud mediocriter imbutus ac praeterea scribendi genere pro illorum temporum ratione satis puro et eleganti insignis: mihi quidem fieri omnino non posse videtur ut tam foedi erroris cum aliqua probabilitate insimuletur. itaque ipsa rei natura ac ratione ad celeberrimum Menandri aequalem et aemulum deferimur Philemonem: quem etiamsi mimi inventorem fuisse praeter Choricium nemo tradat — invenit enim in Sicilia Sophron, Euripidis aequalis — tamen, quoniam ubi et quomodo illud scriptionis genus in Graecia excultum sit prorsus ignoramus, Philemonem mimis quoque componendis operam dedisse neque adfirmaverim temere neque praefracte negaverim. quod si fecit, facile intellegitur quare is qui Athenis primus mimum composuit inventor eius esse dicatur. sed multo veri similior Gallici Apologiae editoris coniectura videtur (p. 244 n. xviii 1), non recte illa meo quidem iudicio a Studemundo (p. 17) relecta. constat Choricii aetate novam comoediam eam dici solitam esse cuius Philemon et Menander principes fuerunt. quae

cum in privata potissimum vita describenda privatorumque morum et hominum imitatione versaretur (ut ait Marcus Aurelius quem C. Graux attulit 11, 6 *ἡ νέα κωμῳδία . . . κατ' ὄλιγον ἐπὶ τὴν ἐκ μιμήσεως φιλοτεχνίαν ὑπερρῶν*) ideoque similior mimi quam antiqua comoedia videretur, fieri poterat ut multi mimi originem a nova quam dicebant comoedia repeterent et primum eius postam Philemonem inventorem mimi nuncuparent. sed utut haec se habent, etiamsi erravit Choricus, prorsus aliud est in re tam tenui errare atque Menandri Philistionisque tempora confundere.

quae cum ita sint, ego quidem Menandri et Philemonis aliquam Comparationem a Choricio significari persuasum habeo, non dico eandem quae codicibus Parisinis QP continetur primum a Rigaltio edita, sed non prorsus illius dissimilem. verum postquam Philistionis *κωμῳδαὶ βιολογικαὶ* editae erant, ex his multas sententias morales cum aliis quoque aliunde collectis Comparationi additas fuisse probabile est. quo facto non iam mirum videbitur pro Philemone et in inscriptione opusculi et in prooemio (v. 8) nominatum esse Philistionem: quam nominum confusionem posterioribus saeculis etiam in eis quae Philemonis esse constat usitatam fuisse docent quae huius vol. p. 748 ad Philem. fr. 90 adnotantur.

quodsi vera sunt quae adhuc disputavi, iure meo mihi supra dixisse videor longe aliam esse quam monostichorum huius Comparationis rationem. nam monosticha quidem utpote a Doxopatro primum, saeculi undecimi scriptore (cf. Walz. Rhet. gr. II v not.), commemorata exeunte fere saeculo decimo videntur collecta esse, Comparatio iam Iustiniani imperatoris aetate, cuius est Choricus, nota erat. illa magnam partem non esse eius cuius esse feruntur multis veterum scriptorum testimoniis constat, huius sententiis aliena admixta esse nullo fere testimonio comprobatur; illorum multa suis auctoribus restituta sunt, harum quaedam etiam ab aliis Menandri Philemonisve nomine designantur, reliquae si non sunt eorum quorum dicuntur, cuius sint prorsus ignoratur. ac cum multa in Comparatione semibarbara sane videantur et ab antiqua sermonis Attici elegantia longe remota, multa tamen manifesto Menandreae aetatis speciem referunt, multa etiam emendatione ad pristinum splendorem revocari poterunt. quocirca Cobeto Comparationem totam uno suffragio condemnanti, etsi facillime ita quaestio difficillima profligatur, adsentiri non possum, sed cum neque defendere totam neque exterminare audeam, ut in volumine secundo cum Meinekio pro Philistione Philemonem retinui, sic in tertio Menandro reliqui quaecumque ei in Comparatione tribuuntur. qua in re non defuturos intellego qui me inconstantiae accusent, quod non ea certe quae Menandreae aetatis esse vix possint inter dubia fragmenta rettulerim: sed cum vera et genuina a suppositiciis dis-

cernere in his reliquiis nequaquam ubique certum sit et facile, omnia ut erant coniuncta, sed eodem quo cetera incertarum fabularum fragmenta ordine suo quodque loco recensere satius duxi*).

sed si monostichis omissis haec editio iacturam fecisse videatur, sarcire damnum conatus sum additis fragmentis novis quae cum apud eos qui proverbialia glossasque conlegerunt tum apud sophistas aliosque primorum p. Chr. n. saeculorum scriptores exstant. quae de re in Herm. vol. XXI et in Mus. Rhen. vol. XXXXIII uberius disserui. sunt autem in ea re duo pariter ut ita dicam scopuli vitandi: siquidem non minus cavendum est ne quid inter comoediae fragmenta recipiatur quod non sit comoediae, quam ne quid sine causa excludatur quod comicorum esse videatur. verum cum multo facilius sit quae non recte recepta sint expellere quam quae omissa sint repetito labore conligere, illud prius periculum, modo ne in temeritatis crimen incurrerem, minus fugiendum duxi. quodsi Scylam inter et Charybdin cursum non infeliciter tenuisse videbor, satis superque ero contentus.

consulto per totam editionem, quantum commode fieri posse videbatur, brevitati studui. sic, ut hoc utar exemplo, in Stobaei eclogis ubi de singulorum capitum auctoribus codicum optimorum (Parisinum dico A et Vindobonensem) indicia exstarent, reliquorum librorum notationes referre, nisi quid in eis praeterea memorabile inesset, inutile duxi. pariter ubi fragmentum aliquod magni Etymologici auctoritate firmaretur, Gudiani consensum notare fere supersedi, nisi operae pretium esse videretur: ut si quis talia supplere adgre-diatur opera meo quidem iudicio non admodum fructuosa, largam sine dubio in mea editione inventurus sit messem. quippe necessaria quae viderentur summo cum labore conquisivi, non necessaria defugi magis quam adpetivi: quamquam constantem in eligendo omnibus videri, in tanta praesertim laboris diuturnitate, et vel iustis desideriis satisfacere difficillimum est.

A. Meinekii editione minore in conficienda mea iam inde a primo volumine usus sum ita ut deletis quae repeti nollem et additis quae opus esse viderentur singula illius folia cum mea adnotatione seorsim adiecta operis traderem. quo in negotio sicut magnam delictorum multitudinem, inprimis numerorum non recte enotatorum copiam haud exigam identidem ut ferebat ratio emen-

*) ceterum Athenis, ut per litteras certior me fecit Spir. Lambros vir clarissimus, in aedibus ministerii institutionis publicae codex exstat miscellaneus, bombycinus saeculi XIII, quo praeter alia quaedam continentur *Παραινέσεις Μενάνδρου κατὰ στοιχείον* (versus 413) et *Μενάνδρου καὶ Φιλιστίωνος γνῶμαι καὶ διάλεκτοι* (versus circiter 310). haec se in annalibus Instituti francogallici editurum esse promiserat vir cl.: quod num fecerit nescio. pauca quae mecum communicavit fragmenta a Menandreae aetatis elegantia et indole longe abhorrent.

davi, ita fieri tamen facile potuit ut interdum etiam Meinekii menda remaneret. cum idem etiam in hoc tertio volumine accidisse possit — quamquam raro ut in prioribus voluminibus accidisse confido — si tamen accidit, aequius de ea re ut spero iudices periti iudicabunt quam factum est in Studiis Vindobonensibus VIII 258.

in titulis librorum Stobaei et Paroemiographorum graecorum donec novae quae exspectantur editiones in tabernis Argiletanis prostabunt, nihil novandum esse arbitror. itaque vel Diogeniani nomen, quamquam proverbia ei adscripta falso ad eum referri nunc constat, tamen, quia in prioribus voluminibus remansit, etiam in tertio intactum reliqui.

quae de prioribus huius editionis partibus in annalibus philologorum disputata sunt, ea omnia — quorum quidem ad me pervenerit notitia — diligenter et attente perlegi suisque momentis accurate examinavi. cum autem, ut fert natura, ponderis et pretii sint admodum diversi, levia et inania prorsus praetermisi; quae ad meliorem poetarum comicorum cognitionem aliquid conferre viderentur, conlecta in supplementis huic volumini additis enotavi. accesserunt praeterea haud ita pauca quae virorum doctissimorum doctrinae et benignitati privatim debeo: veluti O. Hensius conlationem mihi transmisit Stobaei codicis Vossiani subtilissime confectam; H. Dilesius quae ad Menandrum et quaedam priorum voluminum fragmenta adnotavit per litteras humanissime mecum communicavit; G. Studemundus quae in academicis lectionum indicibus et philologorum annalibus disputavit ut celerrime ad me perferrentur amicissime curavit; A. Nauckius Miscellaneorum Petropolitano partem V gratissimum mihi donum misit. nova fragmentorum Tischendorfianorum editione, cuius exemplum Jernstedtius Petropolitanus liberaliter mihi pollicitus erat, quod adhuc uti non licuit magnopere doleo. omnibus autem qui hoc opus meum quoquo modo adiuverunt, etiam Vimariensium bibliothecarum praefectis, R. Koehlero et O. Apeltio, nunc cum de provincia tam diu administrata decedo debitas ago ex animo gratias.

Scribendam Vimariae mense Martio a. h. s. LXXXVIII.

Corrigenda.

Ante omnia huius vol. p. 393 labes quaedam tollenda est, cuius invitus ac paene insciens auctor fui, nescio qua animi obstinatione inductus ut qui ab Athenaeo 14, 652 a commemoratur *Φόρμος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀττικαῖς*, eum necessario comicum esse putarem Atticum. verum enim vero non

est ignotus nescio quis poeta Atheniensis, sed minime ignotus ille Siculus vel Pausania teste 5, 27, 1(2). 4(7) Maenalius, ab aliis Φόμις appellatus, quem cum Epicharmo coniungit Aristoteles Poet. 5 et aequalem fuisse Epicharmi Gelonisque familiarem tradit Suidas. — itaque Phormi nomen cum eis quae adnotavimus prorsus delendum est.

Menand. fr. 58 extr. scr. comicorum. sed fortasse — (excidit fragm.). — 72 scr. W. Meyer. — *Ἐπιτρέπ.* sub titulo lin. 17 scr. *Πτολεμαῖον, εἴτε Θαῖδα κτλ.* — 182 lin. 5 scr. *νοῶ, λέγεις.* — 239 extr. scr. in verbis. — *Καρχηδόνιος.* del. verba ‘quamquam alius poetae cet.’: fuit enim etiam Alexidis *Καρχηδόνιος.* — 285 adn. l. 1 scr. *Κιθαριστῆ.* — post fr. 300 pro 1085 scr. 1086. — 301 p. 86 lin. 4 scr. *παράσχε.* — 302 adn. lin. 11 scr. *ταλαίπωροί τε.* — 325 v. 2 scr. *ἐπαριστέρως.* — 326 adn. lin. 1 scr. *δαισιδαίμονίας.* — 327 p. 96 init. scr. *τρίπτυχον.* — 335 adn. lin. 2 scr. *παραλαμβανόμενων.* — 344 adn. lin. 3 scr. *ἀπε-κτάγκασι.* — 360 adn. lin. 3 scr. *νόμιμός τε.* — post 401 del. 602. 862 (haec enim sunt *Περικειρομένης.*) — 409 p. 119 extr. scr. *διδοῦσ’.* — 421 p. 123 lin. 5 scr. *τὸν σόφρονα* Naber. Mnem. — 438 adn. lin. 3 scr. *ἄβρα.* — 513 adn. extr. del. interrogationis signum post mortuo. — 547 adn. init. scr. Strabo 7, 296. 7. — 805 del. verba ‘*Σοφοκλέους*’ et quae sequuntur. — 812 extr. scr. fr. 1084. — 825 extr. scr. *Crab. 7.* — 951 scr. praef. 19.

Apollodor. Caryst. 11, 2 sic script. ex emend. Mein. — 25, 3 adn. p. 288 lin. paenult. scr. *τοξάλιους* A.

Damoxen. 2, 7 adn. p. 352 add. cf. adesp. 776.

Athenion. 1, 20 scr. *ἐξηγημένοι.*

Adesp. 243 adn. lin. 3 scr. inridente. — 302 extr. pro ‘Antiphanis’ scr. *Anaxantridis.* — 596 adn. lin. 3 init. del. Mein. — 623 lin. 4 scr. *ἐφ’ ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι.* — 708 adn. lin. 3 scr. prorsus. — 1293 adn. lin. 11 scr. in Thesauro, cf. — 1424 sub fin. post *θανυμάζοντος* delenda est interpunctio.

In conspectu numerorum vol. I non nihil turbatum est. in Chionid. fr. pro 6, 2 3 scr. 7, 2 5. Cratin. pro 110, 9 scr. 111, 9. Eupol. pro 550, 5 scr. 550, 5. 6. pro 558, 27* 455 scr. 558, 27 457. praeterea numeri Mein. 574, 108—575, 122 sunt editionis minoris, non maioris. Aristoph. pro 1088, 26 388 scr. 388. pro 1222, 1259 scr. 1220, 259. pro 1220, 262 scr. 1221, 265. pro 1221, 265 scr. 266. pro 266 267. pro 1221, 267 scr. 1220, 262. 894 K est 1184, 33 M. pro 1093, 2 scr. 1093, 3.

In conspectu numerorum vol. II Antiphan. 243 M. est 279 K. 298 M. 278 K. Alexid. 284 M. 344 K. Philem. 88 M. 103 K. 141 M. 138 K. 153 M. 149 K.

O. Crusii Coniectanea ad comoediae antiquae fragmenta (Philol. nov. ser. l 33 sq.) et quae de Pherecratis anapaestis *συμπτόκτοις* (fr. 79) disputavit (Mus. Rhen. XXXXIII 197 sq.) sero ad me pervenerunt. itaque unum moneo me in rebns permultis ab eo dissentire.

Conspectus

numerorum huius editionis (K) et Meinekianae minoris (M)
discrepantium.

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
<i>Menander</i>		40	48	80	79	148	149	191	196
2	730	41	42	93	94	149	150	192	197
3	663	42	38	94	93	150	151	193	198
4	2	43	39	98	100	151	152	194	200
5	3	44	40	99	98	152	153	195	201
6	12	45	41	100	99	153	154	196	202
7	4	46	49	107	108	154	155	197	208
8	5	47	43	108	107	155	156	198	205
9	6	48	44	109	530	156	157	199	204
10	7	49	45	110	109	157	158	200	208
11	8	50	46	111	110	158	159	201	206
12	9	51	47	112	544	159	160	202	207
13	10	52	50	113	111	160	161	203	209
14	11	53	56	114	112	161	162	204	210
15	21	54	57	115	113	162	163	205	211
16	22	55	53	116	114	163	164	206	213
17	23	56	51	117	116	164	165	207	214
18	24	57	52	118	115	165	169	208	212
19	14	58	54	119	117	169	170	209	215
20	18	59	55	120	118	170	172	210	217
21	19	60	59	121	119	172	173	211	218
22	13	61	60	122	120	173	175	212	219
23	15	62	63	123	121	174	176	213	221
24	16	63	61	124	122	175	177	214	222
25	17	64	62	125	123	176	174	215	230
26	25	65	64	126	124	177	178	216	231
27	20	66	65	127	126	178	182	217	229
28	26	68	66	128	125	180	183	218	232
29	27	69	68	129	127	181	184	219	233
30	28	70	69	130	128	182	185	220	234
31	29	71	70	131	129	183	186	221	225
32	30	72	71	132	130	184	187	222	223
33	31	73	72	133	131	185	188	223	224
34	33	74	73	134	132	186	189	224	226
35	34	75	78	135	133	187	191	225	228
36	32	76	77	136	138	188	193	226	227
37	36	77	76	137	134	189	190	227	235
38	35	78	75	138	136	189	194	228	237
39	37	79	74	147	148	190	195	229	236

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
230	238	284	291	337	348	391	399	444	tit.
231	239	285	298	338	349	392	400	445	457
232	240	286	297	339	350	393	402	446	458
233	241	287	292	340	352	394	403	447	459
234	242	288	295	341	351	395	413	448	461
235	244	289	299	342	353	396	404	449	460
236	243	290	294	343	354	397	405	450	462
237	245	291	296	344	355	398	406	451	463
238	546	292	306	345	356	399	408	452	465
239	246	293	307	346	358	400	407	453	464
240	247	294	308	347	357	401	410	454	466
241	248	295	301	348	359	402	411	455	467
242	249	296	302	349	361	403	414	456	468
243	250	297	303	350	360	404	415	457	470
244	251	298	304	351	362	405	416	458	469
245	252	299	305	352	363	406	417	459	471
246	253	300	312	353	364	407	419	460	472
247	254		313	354	367	408	418	461	473
248	255	301	309	355	365	409	420	462	475
249	256	302	310	356	366	410	421	463	474
250	259	303	311	357	368	411	422	464	476
251	257	304	317	358	369	412	424	465	478
252	258	305	315	359	370	413	423	466	479
253	260	306	314	360	371	414	425	467	480
254	261	307	318	361	372	415	426	468	477
255	262	308	319	362	373	416	433	469	494
256	264	309	320	363	374	417	427	470	481
257	265	310	322	364	375	418	428	471	482
258	263	311	323	365	378	419	431	472	483
259	266	312	324	366	379	420	429	473	484
260	267	313	325	367	376	421	430	474	485
261	271	314	332	368	377	422	432	475	486
262	270	315	333	369	381	423	436	476	487
263	268	316	601	370	382	424	434	477	488
264	269	317	326	371	385	425	437	478	489
265	272	318	328	372	380	426	439	479	490
266	273	319	327	373	383	427	442	480	491
267	274	320	329	374	384		444	481	492
268	275	321	330	375	386	428	438	482	493
269	276	322	331	376	387	429	440	483	496
270	277	323	334	377	388	430	441	484	495
271	279	324	347	378	390	431	446	485	498
272	278	325	340	379	389	432	445	486	500
273	280	326	338	380	391	433	443	487	497
274	281	327	346	381	602	434	447	488	501
275	282	328	336	382	392	435	448	489	502
276	283	329	337	383	adesp.221	436	450	490	503
277	284	330	335	384	862	437	451	491	508
278	286	331	345	385	393	438	453	492	504
279	285	332	339	386	394	439	449	493	505
280	287	333	341	387	395	440	454	494	506
281	288	334	342	388	396	441	452	495	511
282	289	335	343	389	397	442	456	496	510
283	290	336	344	390	398	443	455	497	509

CONSPECTUS

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
498	512	552	568	606	1091	660	718	714	737
499	514	553	567	607	1092	661	1096	715	798
500	515	554	566	608	635	662	691	716	745
501	516	555	562	609	636	663	690	717	746
502	513	556	563	610	638	664	692	718	739
503	517	557	924	611	639	665	693	719	846
504	518	558	597	612	633	666	696	720	834
505	519	559	598	613	640	667	697	721	759
506	520	560	593	614	719	668	698	722	833
507	521	561	594	615	642	669	699	723	851
508	522	562	570	616	643	670	700	724	747
509	524	563	571	617	644	671	701	725	607
510	525	564	569	618	645	672	1103.4.5	726	748
511	523	565	572	619	646	673	702	727	860
512	526	566	575	620	647	674	703	728	861
513	527	567	577	621	648	675	704	729	758
514	528	568	576	622	649	676	705	730	829
515	529	569	579	623	650	677	706	731	831
516	654	570	578	624	651	678	707	732	740
517	531	571	580	625	652	679	708	733	826
518	532	572	582	626	653	680	709	734	828
519	533	573	585	627	662	681	710	735	757
520	534	574	581	628	603	682	711	736	764
521	535	575	588	629	656	683	713	737	756
522	536	576	584	630	655	684	714	738	616
523	547	577	586	631	657	685	1100	739	928
524	548	578	587	632	659	686	694	740	741
525	538	579	588	633	658	687	695	741	837
526	537	580	589	634	660	688	715	742	877
527	539	581	590	635	618	689	678	743	743
528	540	582	573	636	661	690	1087	744	929
529	543	583	591	637	664	691	1088	745	836
530	541	584	592	638	665	692	1090	746	835
531	542	585	689	639	666	693	641	747	765
532	599	586	688	640	667	694	1094	748	824
533	923	587	717	641	669	695	1099	749	843
534	550	588	634	642	668	696	614	750	763
535	551	589	604	643	670	697	1089	751	872
536	549	590	605	644	671	698	1093	752	853
537	1083	591	608	645	672	699	1097	753	866
538	552	592	679	646	673	700	1098	754	881
539	553	593	619	647	674	701	716	755	832
540	559	594	620	648	675	702	712	756	927
541	554	595	621	649	676	703	724	757	826
542	574	596	622	650	677	704	720	758	827
543	555	597	623	651	637	705	725	759	842
544	564	598	625	652	610	706	752	760	181
545	565	599	626	653	755	707	731	761	727
546 Philem. 120		600	624	654	613	708	736	762	863
547	556	601	627	655	609	709	744	763	864
548	560	602	628	656	615	710	749	764	839
549	557	603	630	657	925	711	732	765	852
550	558	604	631	658	611	712	726	766	858
551	561	605	632	659	612	713	738	767	930

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
768	786	822	147	875	897	928	1022	977	987
769	787	823	890	876	884	929	1039	978	980
770	788	824	722	877	914	930	988	979	982
771	819	825	916	878	545	931	1048	980	922
772	770	826	911	879	940	932	1054	981	950
773	773	827	891	880	948	933	1010	982	986
774	790	828	892	881	1117	934	1009	983	869
775	792	829	900	882	993	935	1018	984	1044
776	793	830	885	883	1006	936	921	985	898
777	794	831	887	884	984	937	983	986	870
778	795	832	865	885	1012	938	1008	987	750
779	796	833	880	886	1013	939	1076	988	844
780	800	834	976	887	1019	940	1003	989	915
781	507	835	879	888	1020	941	1001	990	967
782	802	836	875	889	1021	942	999	991	960
783	803	837	873	890	1025	943	997	992	1095
784	806	838	962	891	1026	944	995	993	821
785	808	839	600	892	1031	945	321	994	680
786	809	840	936	893	1032	946	1081	995	682
787	811	841	913	894	973	947	1082	996	681
788	810	842	901	895	1033	948	978	997	685
789	812	843	886	896	1034	949	1041	998	687
790	814	844	888	897	1038	950	985	999	686
791	617	845	912	898	1040	951	1079	1000	729
792	766	846	893	899	1045	952	1080	1001	595
793	1112	847	917	900	1046	953	1043	1002	606
794	777	848	894	901	975	954	994	1003	683
795	778	849	968	902	964	955	1000	1004	684
796	874	850	910	903	1049	956	1017	1005	822
797	784	851	918	904	1052	957	1068	1006	823
798	785	852	867	905	1053	958	1060	1007	596
799	1113	853	902	906	1055	959	1004	1008	789
800	769	854	{ 937	907	1056	960	961	1009	848
801	856		{ 895	908	1058	961	977	1010	751
802	857	855	903	909	1059	962	938	1011	723
803	820	856	949	910	1061	963	990	1012	1075
804	818	857	904	911	{ 1011	964	1002	1013	991
805	815	858	919		{ 1063	965	1005	1014	878
806	816	859	931	912	1064	966	1071	1015	847
807	817	860	905	913	1065	967	1122	1016	889
808	775	861	906	914	979	968	935	1017	908
809	771	862	965	915	1066	969	1024	1018	996
810	776	863	907	916	1067	970	1016	1019	1119
811	780	864	971	917	1069	971	1077	1020	883
812	781	865	966	918	1072	972	1074	1021	992
813	782	866	896	919	1078	973	1035	1022	926
814	783	867	974	920	1070		{ 1007	1023	845
815	868	868	951	921	1050		{ 1029	1024	1047
816	841	869	958	922	1014		{ 1036	1025	721
817	855	870	952	923	1062	974	{ 1051	1026	932
818	840	871	956	924	969		{ 1057	1027	963
819	830	872	953	925	1042		{ 1073	1028	754
820	849	873	955	926	1030	975	1037	1029	933
821	850	874	957	927	1015	976	989	1030	939

M	K	M	K	M	K	M	K
1031	871	681	791	<i>Philippides</i>	34	35	
1032	959	684	799	26	31	35	39
1033	934	694 (623)	804	27	26	36	41
1034	899	699	1111	28	27	37	40
1035	882	—	58	29	28	38	36
1036	1028	—	192	30	29	39	37
1037	947	—	199	31	32	40	44
1038	972	—	220	32	33	41	42
1039	1027	—	298	33	30	42	38
1040	909	—	300	34	38		
1041	859	—	316	35	36	<i>Dioxippus</i>	
1042	946	—	401	36	35	2	3
1043	941	—	435	38	40	3	2
1044	942	—	472, 8. 9	40	34		
1045	945	—	499			<i>Timostratus</i>	
1046	954	—	735	<i>Hegesippus</i>	I 500	2	
1047	1101	—	838	I 477	3	2	3
1048	1118	—	876			3	4
vol. V		—	920	<i>Phoenicides</i>		4	5
CCXLIV n. IX	80	—	944	—	5	V cccxxvii	6
CCXLVIII n. XI	135	—	998			5	7
CCXLVIII n. XII	137	—	1023	<i>Posidippus</i>			
CCLI n. XII	180	—	1084	—	4	<i>Alexander</i>	
CCLI n. XIII	181	—	1085	—	6	1	Alexid. 8
CCLIII n. VIII	216	—	1086	4	5	2	1
CCLXIII n. XIV	409	—	1101	5	7	ac sic	sq.
CCLXIII n. XV	412	—	1102	6	8		
CCLXXIX		—	1107	7	9	<i>Crobylus</i>	
n. CCLXXVIIIa	629	—	1108	8	11	3	4
CCXCH. III		—	1116	9	10	4	3
n. DXXIII	733	—	1121—1130	10	12	6	7
DXXIII	734			11	13	7	6
DXXV	981		<i>Archedicus</i>	12	14	I 490	11
DXXVI	753	Mein. I 458. 9	4	13	15		
DXXVII	728			14	16	<i>Nicolaus</i>	
DXXVIII	742	<i>Apollodorus Car.</i>		15	17	—	2
DXXVIII	943	3	4	16	18		
monost.		4	3	17	19	<i>Sosicrates</i>	
50	768	22	22. 23	18	20	4	7
59	854	23	24	19	21	5	4
135	772	24	25	20	22	—	5
136	774	25	26	21	23	—	6
168	760	26	27	22	24		
242	1110			23	25	<i>Adespota</i>	
352	767	<i>Apollodorus</i>		24	26	1	298
378	805	18	19	25	27	2	537
410	797	19	18	26	28	3	287
420	779	—	21	27	29	4	580
434	762	—	22	28	30	5	581
505	1109	—	23	29	31	6	582
560	801	—	24	30	32	7	583
562	761	III 457	25	31	33	8	34
643	813	III 456	26	32	34	9	120
669	807	—	27	33	43	10	773

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
11	119	65	110	118	1282	169	1063	221	476
12	206	66	294	119	1025	170	1064	222	613
13	207	67	1212	120	438	171	1065	223	614
14	208	68	1256	121	1056	172	70	224	276
15	209	69	296	122	1055	173	68	225	Arist.
16	210	70	297		1352. 4	174	823		Eccl. 421
17	650 ^a	71	956		1366. 7	175	824	226	1164
18	44	72	710	123	1374	176	73	227	810
19	106. 107	73	612	124	1377	177	667	228	22
20	1211	74 cf. Mein.V			1381	178	78	229	1014
21	425	ccccxxiii. iv	125	48		179	72	230	91
22	1254	75	1275	126	82	180	785	231	671
23	430	76	1276	127	49	181	1094	232	1107
24	799	77	585	128	61	182	1290	233	807
25	1207	78	1277	129	822	183	94	234	806
26	188	79	1030	130	1317	184	1095	235	388
27	Demetr. 1	80	781	131	69	185	1291	236	1085
28	228	81	1278	132	71	186	714	237	1144
29	229	82	422	133	975	187	1114	238	595
30	230	83	1336	134	87	188	715	239	596
31	231	84	320	135	977	189	1123	240	722
32	232	85	89	136	974	190	592	241	599
33	233	86	1296	137	77	191	1130	242	742
34	234	87	1279	138	1357	192	400	243	54
35	3	88	1029	139	74	193	1292	244	1106
36	786	89	586	140	314	194	290	245	601
37	394	90	587	141	988	195	740	246	759
38	662	91	1059	142	769	196	1378.	247	1137
39	37	92	641	143	999		1314	248	1135
40	708	93	664	144	24	197	99	249	1134
41	620	94	242	145	821	198	1293	250	1138
42	274	95	519	146	640	199	1192	251	1161
43	1146	96	993	147	32	200	1198	252	1150
44	189	97	85	148	669	201	39	253	707
45	1232	98	84	149	310	202	38	254	602
46	782. 432	99	1155	150	865	203	57	255	605
47	375	100	282	151	275	204	53	256	606
48	1226	101	283	152	1023	205	638	257	760
49	338	102	101	153	33. 1035	206	6	258	1185
50	339	103	1091	154	1359	207	489	259	575
51	622	104	884	155	1037	208	676	260	576
52	341	105	284	156	76	209	947	261	56
53	1205	106	1356	157	1313	210	58	262	577
54	487	107	818	158	1040	211	1071	263	843
55	488	108	571	159	1045. 6. 7	212	95	264	699
56	875	109	572	160	739	213	590	265	Arist.
57	611	110	573	161	1049	214	1304		Ran. 781
58	621	111	864	162	1051		417. 418	266	838
59	331	112	9	163	869	215	419	267	658
60		113	574	164	1057	216	398	268	Arist.
61	647. 8. 9	114	393	165	1360	217	475		Ran. 901
62	281	115	1281	166	1060	218	227	269	827
63	336	116	437	167	1061	519	1322	270	839
64	340	117	783	168	1062	220	1003	271	930

CONSPECTUS

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
272	701	325	116	377	1004	428	Theodect.	481	293
273	1283	326	135	378	1119		fr. 13 N.	482	1355
274	1345 (Arist. Thesm. 392)	327	150	379	327	429	108	483	{ 83. 96.
275	702	328	217	380	1115	430	109		{ 100. 335
276	835. 6	329	359	381	1183	431	Timostr. 6	484	{ 986.
277	848	330	343	382	1184	432	249		{ 1148
278	949	331	151. 2	383	1131	433	130		{ 962.989.
279	938	332	347	384	880	434	200		{ 1002.
280	660	333	455	385	1196	435	201	485	{ 1020. 6.
281	855	334	457	386	1157	436	202		{ 1034.
282	321	335	118	387	1099	437	1326		{ 1154.
283	984	336	812	388	{ 1017.	438	247		{ 1168
284	859	337	1238		{ 1038	439	345	486	328
285	1284	338	153	389	1012	440	211	487	17
286	661	339	223	390	854	441	771	488	1295
287	1001	340	224	391	1358	442	1274	489	47
288	46	341	1215	392	825	443	423	490	2
289	730	342	225	393	102	444	19	491	826
290	703	343	226	394	330	445	607	492	447
291	1039	344	11	395	333	446	439	493	1231
292	633	345	1325	396	326	447	280	494	Eur.
293	1050	346	464	397	902	448	443		Phoen. 726
294	1042	347	1203	398	745	449	391	495	357
295	1074	348	41	399	920	450	45	496	Epicharm.
296	1083	349	10	400	1084	451	679	497	Menand.
297	1077	350	59	401	534	452	51		1085
298	879	351	63	402	535	453	20	498	390
299	1285	352	303	403	115	454	543	499*)	415
300	878	353	451	404	743 a	455	680	500	1271
301	704	354	372	405	727	456	21	501	1027
302	643	355	131	406	129	457	787	502	1007
303	892	356	318	407	286	458	551	503	1098
304	1121	357	{ 860. 895.	408	285	459	1329	504	882
305	644		{ 912. 3. 4.	409	397	460	777	505	1174
306	896		{ 1052. 3. 4	410	608	461	789	506	1075
307	888	358	288	411	Menand.	462	697	507	319
308	893	359	289		58	463	112	508	1079
309	1118	360	332	412	609	464	79	509	1122
310	899	361	98	413	312	465	30	510	317
311	1133	362	1152	414	313	466	1318	511	1171
312	1151	363	1372	415	27	467	1324	512	972
313	1170	364	334	416	28	468	1302	513	1129
314	908	365	1019	417	154	469	1087	514	7
315	1163	366	1080	418	1255	470	943	515	652
316	645	367	1193	419	677	471	23	516	18
317	1286	368	1093	420	1160	472	1337	517	588
318	1111. 1194	369	863	421	532	473	461	518	86
319	8	370	81	422	1264	474	459	519	182
320	117	371	329	423	1222	475	218	520	518
321	304	372	315	424	248	476	401	521	819
322	1206	373	1089	425	132	477	60	522	306
323	125	374	1127. 8	426	Menand.	478	536		
324	185	375	1078		742	479	944		
		376	1104	427	1265	480	1102		

*) ed. mai. V
COLLXII sq.

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
523	Eubul.	535	376, 2	548	355	561	1375	574	1186
	136	536	517	549	356	562	1153	575	1191
524	553	537	413	550	533	563	831	576	1176. 7
525	548	538	800	551	776	564	737	577	1178. 9
526	433	539	491	552	1268	565	712	578	907
527	1225	540	183, 2	553	480	566	1312	579	1361
528	570	541	444	554	512	567	90	580	1362
529	538	542	421	555	1257	568	1086	581	744
530	155	543	584	556	1233	569	1169	582	1335
531	434	544	235	557	674	570	919	583	1261
532	598	545	1224	558	808	571	820	V p. cccxxxix	93
533	552	546	194	559	784	572	25	V p. cccLxxiv	1338
534	778	547	212	560	873	573	1301	V p. 124 n. cccc	814

reliqua meae editionis fragmenta, quorum numeri supra non commemorantur, desunt apud Meinekium.

Discrepantia

codicis A Athenaei in fragmentis comoediae antiquae*).

Chionid. 6. post fr. 5 A sic καὶ ἐπὶ δοτικῆς ἐπὶ τῷ ταρίχει — κόπτετον. ἢ δὲ δοτικῆ ταρίχει ὡς ξίφει.

Cratin. 8 σηπίησι et ὁμοίη (92e). — 58 αἰτίς. 97 μοιδεν et ζολη. — 98, 2 κρίνοιςιν et κοσμοσάνδαλλος (681). — 116 τὸ pro τῷ. — 142, 1 ἦσθαι. — 161, 1 μελαίνας οι. — 221, 1 ἐξανίδα et 2 οὐ δεινονφτη. — 239, 2 μῆλον ἕκαστος ἔχων, quod Meinekius coniecerat. — 344 ὀλίσους. —

Cratet. 1, 1. 2 δαισοκός. — 14, 3 ὀδοιποροῦ. τὰ γὰρ ταῦτα πάντ'. 4 κλειόν. 5 παρατιθῶ. 7 λιανίζουσα σεαυτην. 8 χορὴ ἐξάριαντα. 9. τάπι. 10 αλειπασεῖς. — 15, 5 ἀνεχετεῖ. 6 ἐπειτα ἀλάβαστος. — 25 παιδείαις (pro Παιδιαῖς). — 26 κηρησιακαῖσι. — 29, 3 ποδαν ἐμοί. 5 ἄγγε κείνον. — 33, 2 μεταβόζον.

Pherecrat. 2, 3 λαλεῖται. — 10, 2 ἅπαντα τὰν τῆμ. 3 ἦλων. — 13, 3 πολύποδας. — 22, 1 ἐψούση. — 32, 2 ἔτι. 3 τήν. — 39, 2 ὡς ἀγαθόν γ' εὐ ὁ κῆθ. — 40, 1 κρότος. — 41, 1 δάσων π. — 52, 2 σφελην. — 64, 1 καταμ. et ἀνδε χορη. 3 οὐ ταῖς. — 67, 5 στόμαχος. — 69, 2 φάργγα 3 γλαισχρον. — 85 λυχνίων ηργασία. — 95 ἐκχαρβδισαι. — 101, 1 ἐγγεασθαι νων. — 104 μενδηροῖς pro μὲν Λήροῖς. — 108, 3 πλέοι. 6 εὐμαρῆ ἤγεν ἀτόματ' εἰς. 9 σίζοντες ἐκέχοντ'. 15 ἀτμίζοντα. 17 γάλακτι. 19 πνοτομοι 20 ὄμ'. 23 ὅπται καὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀναβρασεῖς. ἀναβρασεῖς ἀναβραστ' ἤρτυμέται. 26 ἐκρέμαντο. 29 σιβυλλῶσαι. 32 ἕκαστος. — 109, 3 λίμακα. — 130, 4 μάχαις. 5 θεύσοντας. 6 οἴνοι καπνῖαι. 7 μετ' ἀμητίσκων καὶ νατίσκων. 8 ὄχετεύσοντας et θερμοι. 9 δῆ om. 10 ἀπαλοῖς. — 131, 4 κοσμοσάνδαλλα. — 132, 2 τῶφθαλμῶ. — 135, 1 καλλισθένει. — 143, 3 δωρουντ'. 5 μέσας. 9 κομύονσι. — 147, 3 καλετας et μηθενός.

Teleclid. 1, 11 λαικανῖσικαῖσι δ' ἀνάπαιστα. 12 φάργγ'. 14 ἀνεστραγάλιζον.

Hermipp. 15 κινεῖ. — 25, 2 ωκαιρασγενον. 3 οὐκ ἄστον καὶ πηλογω 4 κανθεις. — 31 λεπαιδας et κραμβαλλίζουσι. — 35, 1 νῦν οἱ γὰρ. 2 βῶδῖα. 3 λεωτρεφίδου. — 44, 1 ἐάν. — 47, 3 κνημιδες et ἀρθροδῶνται. 7 αἰεῖ (487), οὐδὲ λαταγῶναει (668). — 51 ἢ τῶν φιβ. — 58, 5 κόμη τε ναικῆ. — 60 ἀριστάναι. — 68 τὰς καιρινεῶς. — 70, 2 μάλλ'.

*) Post ea quae de Marciani codicis indole ac natura G. Kaibelius in praefatione editionis Athenaei (I viii sq.) disputavit neque in eo quem supra posui conspectu neque in adnotatione vol. III opus esse existimavi omnes varietatum quisquillas, quae in illo codice inveniuntur, sed ad veram scripturam indagandam inutiles sunt, recensere, cum praesertim Kaibelianae editionis etiam volumen tertium intra paucos menses proditum sit.

Eupol. 99, 1 κρειους με. 2 ὄρνεις θ' ὁμοίως. — 118, 3 πάντας om., add. Schweigh. — 139 λλωτας pro Ελλωτας. — 150, 1 ἐωνημενος μόνον. — 154, 3 ἡμιωβελίον, recte. — 159, 2 ἄπαντες. 3 τοῖσι. 4 κάμον. 5. 6 τοῦτοι. 7 τιν' C] τι οὖν; 11 ἐρχόμεθ'. 12 οὐ δεῖ. 13 ἐθῆς. 15 εἰπας ἔλεγες. — 161, 1. 2 θυμηδία η ἴνα. — 214, 1 θρεψας. — 243 προσπαλτειοις. — 255, 1 ἀλλή. — 281, 1 οὐκαλλεουθιονδελφαναωδονθηστια.

Phrynich. 3, 6 συγκρούσαντες. — 15, 1 οἴκω. 2 ἔλαιεν.

Aristophan. 1, 1 θεαρίων ὄς. 2 ἐδάδια. — 45 παραμύθημ'. — 51, 1 ἐραῖ. — 118 ἀπυρλίων. — 125, 1 ὦ στέκνον. 3 τί κριβαντίας. πάνν δὲ λευκοῦς ὦ τέκνον, quod recipiendum (A. τί κριβαντίας; B. πάνν δὲ — πάνν γε Kaibel. — κτλ.). — 149, 4 οὐ σημαίνοντας. 11 ὠχεσθ. — 156, 2 ἐστι. — 167 τ' ἐκαλοῦ καὶ κόλαξ. — 186, 1. 2 ὄπνημία βίαι. — 189 ταυθ' ἐκόντα πολύπονος καὶ σ (316). — 191 πηγαί. — 202, 1 ἐγαδενων (i. e. ἐγὼ δὲ νῦν). — 209 χαλκείον. — 216, 3 εὐλακαιαν (484), ἐκ λάκκαιαν (527). — 221, 1 δ' αὐτήν ἀλοῖς καὶ λύραις. — 256 μήτ' ἄρμα εἶναι. — 288 πεταχενται. — 318, 6 οὐδῆσαδόνες. — 319, 1 ἐπνευό. — 333, 1 ἦ et ἐστὶ. 2. ημι κράτητι. 3 ἐνόμιζεν et παρακεκλ. — 350 οὐδὲν ἄκοσμον. — 437, 1 συνδιώκης. 2 ἐπισιτίοις. — 464, 1 μοστέν. — 479 καστου. — 492, 2 θετταλικῶν. — 506, 1 παρατέταγμαί. 2 φέρεται ἀπόβασιν. 4 ἦ ρινης (96), ὄπαρηνῆς (110). 5 ἦτριεα (96), ἦτριαίαν (110). — 543, 3 ὄπως et πωλήσεις 4 ὄπως. — 558, 1 δετται δε διπτνω. 2 κατεσηψε τε. — 569, 3 αουετος. 4 χελιδόνα. 5 ὄρῖσους. 11 τοῦτον et φήσας. 12 δρῶν et ἀθηναίων. 14 τίητι. — 586 οὕτως.

Platon. 3, 1 ὦ κυρία. 2 τοι pro τε. 3 extr. ἔχειτον. — 29, 1 ἐξίοντι μὲν γὰρ. 3. καὶ τοὺς πονηροὺς ἦγέ μοι. — 43, 4 ἦ τέλλα βεῖν. — 44, 1 ἀλιευμένος et εἶδον ἀνδράχμη. 2 ἀφήκεν. — 46, 2 ὄν ἐνσκευάσω. 3 ἀλλανεμος ἐστ' ἀλλ' εἰς θυῖαν καῖς τεον. 8. γε. 9 βαβαῖα ζουτοισί. 10 μίζωριαγωνιστής. — 51, 1 γλώσσαν. 2 στεφάνους δ' et ὄτε πεινήητε. 3 πέμπεται. — 69, 2 σὺ om. 3 λίτρον. 6 παράχων. 10 πίνοντες ἦδη. 11 ἦσαι. 13 καλήν. 14 εἰτηδεπροσαντο. — 93 πολύποδας. — 113, 2 ἐνανυζτομαβλακονουτος. — 119, 1 φόρμιςος. — 160, 2 μυννικος ἐσοθ'. — 174, 3 οὐθῆν. 4 ἐνένναι. 9 διαμεμιγμένα. 11 ταῦτ' εὐτελέστατα. 12. ἡμίεκτα. 13 κωνησαλλω. 17 δόρδανι et κωβδα σοι. 20 προσοίεται.

Aristonym. 3 ὡστ' om. (287). μὲν pro νῦν (285). ἔστιν ἔτι σαφῶς (287). ἔστ' ἀπλῶς (284), ἔστιν ἀπλῶς (285).

Amips. 1, 1 ἰδῶν. — 2, 1 η μαμιαί (473), ημανια (667). — 6 πολύπων. — 8 ὄρφοις et φάγροισασιβορα. — 19 σφενδωνι. — 21 σφενδωνι.

Archipp. 11, 1 τὰ διδαλλα. 2 ταξικερω. — 19, 1 ἦ κήρυξ μὲν ἐβόαξ. — 24 τοῖς κτένεσί τε. — 25, 3 τοῖς om. (227). ἐντέρων (227). ἰππεύειν pro Ἰχθύοισιν (227). — 27 σαλαμίνου.

Aristomen. 6, 1 ὁ σγράβων.

Call. 4 φυλας.

Lysipp. 1, 2 μοι.

Metagen. 2, 1 ἐπερωτῶν (quod recipiendum). 2 δεινός. — 6, 3 ὁ δ' ἔτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμός. 4 ἐλλωμεν αὐτοσσε. 5. 6 ἔν μὲν ἐντεῦθεν ῥέει. 8 τιδὶ δ' ἀφύλισι τήνδε. 9 λ'. 10. αὐτῶ. — 14, 1 μεταβάλω.

Stratrid. 2 ἀνθρωπορέστη. — 4, 2 ὄιον. — 22 στρατών pro Στρατίτις. — 25 ἐγκύψας. — 26, 1 ὄθεν. 3 ἦ μέγα κλέος ἰδί. — 28 ἕμμες, recte. — 33, 1 φέρεις αὐτῇ et μηδα pro Μηδεία. — 34, 2 περικατωτετραμμενω. — 39 ποταμοῖς. — 44, 4 στρογγυλιπλευρων. — 47, 7 δ' ἐκ κριδδαιμεν. — 51, 2 extr. ἄν.

Theopomp. 3, 1 χρυσέων. 2 ἄκρατον et ὠνόμαξεν ἴν. deinde ἀλθαι pro Ἀλθαία. — 6, 2 τὴν διαλαβούσα. 3. πουλυπόδιον. — 23, 2 ὄπο-

γάστριον ᾧ δάματερ (302), ὄπογαστρίω διαματερ (399). — 32, 3 φήσεως et δοθησανθεν. 8 ταλα σπειραις μιναι. 9 προσπίομαι. — 41, 3 ποιῆ. — 62, 5 τάστην ποιῆ.

Alcaeï 1 ἀδελφίς. — 17, 1 εἶναι τι. 2. ἐάν. — 22, 1 ὄδει. — 23 μυριάς ἐγκατέκλεισεν et παλαίστραις pro Παλαίστρα.

Diocl. 6, 2 μετὰ τέτταρα.

Nicochar. 11, 1 τριχιάδας et περημάδας. — 13 λιμνίαις.

Nicophont. 12, 2 τρώγων. σίρησι pro Σειρήσι. — 13, 1 νειφέτω et ἀλφίτοισι. ειρησιν pro Σειρήσι. — 19 ἐνχειρογράφουσι, unde mea de titulo comoediae opinio egregie firmatur.

Philyll. 3, 1 ἀλλά φέρειν. — 5, 2 μετ'. — 13, 1 πολυπόδιον et ὄστρεον. 2 Μιτυλήνης. 3 δόνικος pro Ἐθνικός.

Sannyrion. 10 ποῖ pro 'Ιοῖ.

Apollophan. 1 καλαιθέσκος. — 2 δαλνιδει (Δαλίδι). — 6 λεπασταν ἀδύοινον ἐσφραλνει δι' ἡμέρας.

Cephisodor. 3, 1 τὸ σῶμά μοι πριῶ (553), πριῶ τὸ σῶμά μοι (689) 2 μύρον τ' et Ξανθίου (689). 3 χωρὶς πριωμοι βάκκαριν (553), πριω χωρὶς μοι βάκκαριν (689). 5 βάκκαριν. — 9 υἱοῦδ' pro 'Υἱ' οὐδ'. — 11 νίει pro 'Υἱ'.

Epilyc. 3, 1. 2 κοπίδ' οἷω σαμ' αἰέν. 3 πολλὰ οἱ κάρτα. 4 δωδεμος τοι.

Euthycl. 1, 1 πρῶτον et οἶδεν.

**NOVAE COMOEDIAE
FRAGMENTA**

MENANDROS

Meinek. Menandri et Philem. reliq. XXIII sq.

De metris Menandri Marius Victorinus Art. gramm. p. 57, 14 Keil. *Menander in comoediis frequenter a continuatis iambicis versibus ad trochaicos transit et rursum ad iambicos redit.* idem p. 78, 20 (cf. Firmian. ap. Rufin. De metr. com. p. 564, 7) *quantum ad metrum comicum spectat, scio . . Terentianas fabulas metrum ac disciplinam graecarum comoediarum non custodisse, id est quas Menander, Philemon, Diphilus et ceteri ediderunt. nostri enim in modulandis metris . . veteris comoediae scriptores sequi maluerunt, id est Eupolin, Cratinum, Aristophanem.*

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

Cf. Ἴπποβολιμαῖος ἢ Ἄγροικος.

ΑΔΕΛΦΟΙ

Ἀδελφοί fuerunt etiam Alexidis, Philemonis, Diphili, Apollodori, Hegesippi, Euphronis. Menandream latine expressit Terentius: didascalia *graeca Menandri*. cf. tamen quae ad Diphili *Συναποθνήσκοντας* adnotantur et Grauert. Anal. hist. et phil. 116—207. Suet. Vit. Terent. *Adelphorum* (Terentii) *principium Varro praefert principio Menandri.* personarum nomina mutata esse cognoscitur ex fr. 6, id si totum Adelphorum est. unum locum, ubi lenoni meretricem eripiat adulescens, e Diphilo petitum esse Terentius ipse indicat prol. 8 sq., quo indicio fretus Ihne (Quaest. Terent. Bonn. 1843 p. 27) 2, 1, 1—42 Diphili, cetera omnia Menandri esse censet. idem (p. 32) Varronem principium Terentianae fabulae principio Menandreae ideo praetulisse suspicatur, quod raptio psaltria apud graecum poetam narrata tantummodo fuerit a Demea.

1

ὦ μακάριόν με· γυναῖκα οὐ λαμβάνω.

ad Terentius *Andr.* 1, 1, 18 *et quod fortunatum isti putant, uxorem nunquam habui.* Donatus *dicit autem Romanis ita videri, quos spe-*

43

ctatores habet. Menander ὁ κτλ. μακάριόν μ' ὄστις γυναῖκ' οὐ λ. Dacier. μ' ὄσπερ Clericus. μ' ὄτιη Bentl. μ' ἐπεὶ Grauert. qui omnes accusativum exclamationis e latino sermone in graecum transtulerunt. τὸ μακάριον δ' αὐτῶν· γυναῖκ' οὐ λ. Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 374. quo teste cum in Parisino A haec exstent ΤΩΜΑΝΚΑΡΙΑΗ| ΜΪΓΓΙΝΕΚΑΟΡΑΑΜΒΑΝΩΕΤ, omnes istae coniecturae prorsus incertae videntur, Donato praesertim testante *Romanis* spectatori- bus *Terentium* haec dixisse. cf. etiam Ihne p. 28. ceterum, ut per litteras me benignissime Dziatzko docuit, graeca Menandri verba quae Donatus adfert in solo codice Parisino A sunt, qui Andriae tantummodo et initii Adelphorum commentarium praebet. ceteri Donati codices graecis Menandri versibus carent: servarunt solae veteres editiones.

2

Terentius 2, 1, 45 *hōmini misero plus quingentos colaphos infregit mihi*. Donatus *secundum illud Menandri* ΑΙΓΟΣ ΤΗ ΠΟΙΩΝ ΤΟΙΓΟΕ. Ρ. ΠΑΤΟ ΤΟΝ ΓΡΩΝΟΝ ΟΙΚΕΤΗΝ λαβων. Benoit (Mein. V CCXL) αἰσχροὺν τοῦτό σοι, | τοιχωρύχ', εἰς τὸ γρόνον οἰκέτην λαβών . . . quae neque quid sibi velint neque quomodo cum Terentianis consentiant intellego. Duebnerus (Journal de l'instruction publ. 1855 31 Mart.) μάστιγι παίων ἐτόνωσ | εὐρωστότατον ἀρωγὸν οἰκέτην λαβών. M. Schmidt. Hesych. γρόνθων scribit γρόνθω τὸν οἰκέτην λαβών. Moeris πύξ Ἀττικοί, γρόνθος Ἑλληνας. cf. Eustath. 1322, 40. Hesych. πυγμή· γρόνθος . . ἤγουν τὸ συγκεκλιῆσθαι τοὺς δακτύλους.

3

εἰ δ' ἔστιν οὗτος τὴν κόρην ὁ διεφθορώς.

Ammonius 41 *Μένανδρος Ἀδελφοῖς* κτλ. Bachmann. Anecd. II 377, 13 *εἰ δ' ἔστιν [οὗτος] τὴν κ. δ.* Eustathius 191, 25 *παρά- φέρουσι καὶ χρῆσιν ὁμοίαν ἐκ Μενάνδρου τὸ κτλ.* Moschop. Collect. voc. Att. *διεφθορώς* (ex Ammonio). — *εἰ δέ τις τὴν κ. δ.* Monac. 499 (R. Schneider Annal. Fleckeis. 1881 p. 309). ὁ add. K. Terent. 3, 1, 8. 9 confert Valckenarius, 3, 2, 10 Meinekius.

4

ἔργον εὐρεῖν συγγενῆ

πένητός ἐστιν· οὐδὲ εἷς γὰρ ὁμολογεῖ

αὐτῷ προσήκειν τὸν βοήθειας τινὸς

δεόμενον· αἰτεῖσθαι γὰρ ἅμα τι προσδοκᾷ.

Stobaeus Floril. 10, 24 *Μενάνδρου Ἀδελφοῖς* A. 2. οὐδεὶς Grot.] οὐδεὶς. versus recte distribuit idem Grotius. si Terentii verba 3, 2

2, 55 *nam hercle alius nemo respicit nos* ex his Menandri translata sunt, non ubique illum verbum de verbo expressisse adparet.

5

οὐ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ἐπιτρέπειν,
ἀλλ' ἀντιτάττεσθ'. εἰ δὲ μή, τᾶνω κάτω
ἡμῶν ὁ βίος λήσει μεταστραφεῖς ὄλος.

Stobaeus Floril. 44, 3 *Μενάνδρον Ἀδελφοῖς* A. Maxim. Conf. Serm. 57, 113 p. 665 Combefis. (quae editio sola codicum fide nititur). v. 1. 2 Comp. Men. et Phil. 105. 6 (p. 26 Studemund.), ubi extrema corrupta sunt. 2. μή γ', ἄνω Bernhardy Dionys. 937. 3. μεταστραφεῖς B. 'sunt verba Hegionis, qui iniuriam a pravis hominibus inlatam omni modo vindicandam censet' ex scaena 3, 4 post 8 vel post 54. 'omisit Terentius ut saepe, quia generalem sententiam non omnino necessariam continebant.' Ihne Quaest. Ter. 29.

6

πρὸς ἅπαντα δειλὸν ὁ πένης ἐστὶ γὰρ
καὶ πάντας αὐτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει.
ὁ γὰρ μετρίως πράττων περισκελέστερον
ἅπαντα τᾶνιαρά, Λαμπρία, φέρει.

Stobaeus Floril. 96, 11 *Μενάνδρον* A. *Adelphis* recte tribuit Meinekius propter Terent. 4, 3, 14 *omnes quibus res sunt minus secundae, magis sunt nescio quomodo | suspiciosi: ad contumeliam omnia accipiunt magis: | propter suam inpotentiam se semper credunt ludier.* apud Terentium *Micionem* adloquitur Hegio. 1. πρὸς ἀπαξάπαντα Herwerd. Nov. add. crit. 38. de postposita γὰρ cf. Antiphan. 26, 22. 3. περισκελέστερον *durius, aegrius* Gesner., *περισκελῶς* potius *σκληρῶς, στερεῶς* interpretatur Cobetus, qui N. l. 72. 3 duo haec fragmenta esse suspicatur, quorum alterum cum *Adelphis* nihil commune habeat. Bentleius omnia recte cohaerere censebat, si τὸν μετρίως πράττοντα *pauperem* interpretaremur.

7

Terentius 4, 5, 59 *quid credebas? dormienti haec tibi confecturos deos?* ubi codex Bambinus *Menandri v . . sus est in illo loco que . . . γυμνατεραν . . . τιαλον abet h . . .* indicavit Spengel. Varr. L. l. p. 118.

8

ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα
κνήθους, ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος.

Athenaeus 10, 431 b *Μένανδρος Ἀδελφοῖς κτλ. κατασελεῖν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων (ὑπὸ πινόντων Δ), τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοῦς καρποὺς κατασειόντων. 2. κατέσειε Dindf. φιλοτιμούμενον Schweigh. φιλοτιμουμένουσ Pauw. — Phot. κατέσειε· λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῦς καρποὺς κατασειόντων. cf. Philem. 84. de verbo ὑπογεῖν cf. Sophil. 4, 3. Cobet V. 1.² 123. N. 1. 601.*

Grauertus ad Demeae narrationem de rapta psaltria referebat; Benfeius fragmentum ad Ἀλιέας pertinere censebat adsentiente Ihnio p. 32.

9

κοινὰ τὰ τῶν φίλων.

Schol. Plat. 319 Bekk. κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἐπὶ τῶν εὐμεταδότην . . . καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'. (β' unus Bekkeri codex omittit, alius habet ἐν Β.) cf. Grauert. Anal. hist. phil. 136. 7. Ritschl. Parerg. I 270. 1. Suidas κοινὰ τὰ τῶν φίλων . . . κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. Terent. 5, 3, 17 *nám vetus verbum hoc quidem est, commúnia esse amicorum inter se ómnia.* cf. Zenob. 4, 79 cum eis quae adnotavit Leutschius. Iacobsius not. mscr. αἴνος (λόγος Mein.) παλαιός ἐστι· κοινὰ τὰ τῶν φίλων, caesura non optima.

10

ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρός, πικρός,
φειδωλός.

Photius σκυθρός· ἀνθέκαστος, ἀσστηρός. Μένανδρος κτλ. ἐργάτης] τ in litura, pro σι ut videtur. Terent. 5, 4, 12, *ego ille agrestis, saevos, tristis, parcus, truculentus, tenax, dixi uxorem.* similiter Strepsiades in Nubibus (43 sq.). de accentu vocis ἀγροῖκος cf. quae ad Antiphanis Ἀγροικον adnotavimus.

11

θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς ἀεὶ
ὁ νοῦς γάρ, ὡς ἔοικεν, ὦ σοφάτατοι.

Iustinus Mart. De monarch. 41 e. 109 a Mor. 5, p. 148. 50 Otto κτλ. 2. ὦ Bentl.] οἱ. Ἀδελφοῖς] δελφοῖς Argent.

12

τί πολλά τηρεῖν πολλά δεῖ δεδοικότα;

Stobaeus Floril. 8, 8 Μένανδρος Ἀδελφοῖς Α. τὸν δεδοικότα Α. Meinekius confert Eurip. Phoen. 252 ἢ πολλά μοχθεῖν πόλλ' ἔχων

ἐν δάμασιν βούλει; Gregor. Nazianz. Epist. 340 τί δεῖ θησαυρίζειν ληστῆς καὶ κλέπταις καὶ καιρῶν μεταβολαῖς; 'convenit sententia in personam Getae, qui 3, 2, 52 victus erae argumentis dicit *quid istic?* et optime addere potuit τί πολλὰ κτλ. omisit Terentius iterum sententiam generalem'. Ihne p. 30.

Praeterea monost. 696

οἴμοι· τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ

ad *Adelphos* videtur pertinere conl. Terent. 2, 1, 43 *minime miror qui insanire occipiunt ex iniuria.* —

Donatus fabulam Menandream, nullis tamen poetae verbis adiectis, commemoravit 1, 2, 1 *melius* (Terentius) *quam Menander, cum hic illum ad iurgium promptiorem quam ad resalutandum faciat.* 2, 4, 10 *Menander mori illum* (Ctesiphonem) *voluisse fingit, Terentius fugere.* cf. Grauert. p. 133. 3, 2, 53 *apud Menandrum Sostratae frater inducitur*, qui apud Terentium est amicus mariti Sostratae. 5, 8, 15 *apud Menandrum senex de nuptiis non gravatur: ergo Terentius εἰρητικῶς*, ubi non tantopere vel alio modo gravatur scribendum esse suspicatur Ihne p. 31.

cf. etiam 615. 663. 730. 864.

ΑΛΛΕΙΣ

Herodian. I 540, 15 Lentz. Steph. Byz. 'Αλαί 'Αραφηνίδες . . . δασύνεται δὲ τὸ 'Αλαί, ὡς καὶ ἐν τῷ δράματι Μενάνδρου (τῷ οὐτως ἐπιγεγραμμένῳ add. Mein. in ed. Steph.) ἀπὸ τοῦ 'Αραφηνίσιν 'Αλαίς διακείσθαι τὰ πράγματα, ὅς ἐστι τόπος τῆς 'Αττικῆς. Manuel. Moschop. p. 33 Titz. ἀλεσοῦριον δὲ δασύνεται . . καὶ 'Αλκείς ('Αλαεῖς Mein.) δράμα Μενάνδρου. cf. Eur. Iph. T. 1452 sq. Cram. Anecd. Par. I 397, 25 sq. Boeckh. Oec. Att. II 276. Bursian. Geogr. gr. I 348. 9. Κόνων 'Αλαιεύς est Demosth. 48, 5, Δεινίας 'Αλαιεύς C. I. I 341. 'probabile est unum alterumque eorum quae ex sequenti fabula adferuntur ex Halaensibus derivatum esse'. Mein. cf. fr. 26.

ΑΛΙΕΙΣ

Vel ut alii 'Αλιεύς. *Piscatores fuerunt* L. Pomponii Bononiensis. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 243. de argumento quae exposuit Birtius Elpid. 69 sq. ea vera esse neque adfirmare neque negare in animo est.

χαιρ', ὦ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν
ἀσπάζομαι· τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ
τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοῦμὸν εἰσίδω χωρίον·
τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν.

Stobaeus Floril. 56, 3 *Μενάνδρου Ἀδελφῶν* A. v. 4 Iustinus De monarch. 40 b (p. 148 Otto) *ἐν Μισουμένῳ δὲ πάλιν ἀποφαίνων τῶν εἰς θεοὺς παραλαμβανομένων τὰς γνώμας, μᾶλλον δὲ ἐλέγχων. ὡς οὐκ ὄντας ὁ αὐτὸς Μένανδρος . . . ἐν Ἀλιεῦσι τὸ γὰρ κτλ. ac sic Ἀλιέων Stobaeo pro Ἀδελφῶν reposuit Grauert. Anal. hist. phil. 143. 1. σ'] δ' A. 2. ταυτὶ Voss. 3. τὴν γῆν] τινὰ γῆν Herwerd. Obs. crit. 85. οὐχὶ πᾶν ποιῶ γῆδιον Mein. Stob. IIII LXXI. ἐσίδω] ἐπίδω Elmsleius Ach. 42 auct., iniuria reprehensus a Fritzscheio Arist. Thesm. 657 p. 242, siquidem ante vocalem comici sola εἰς forma utebantur. cf. Bachmann. Coniect. Arist. 87. 8. atque ἐφορᾶν sic Arist. Ach. 1156. Thesm. 1049. Ran. 879. ἐπιδέσθαι Nub. 289. 4. τὸ δὴ — λέγω θ. monost. 490.*

3. *τὴν γῆν* non vituperandum est: cum enim dixerit *χαῖρ' ὦ φίλη γῆ*, recte addit non *totam* terram a se salutari, sed exiguam eius particulam, suum agellum. fortasse tamen *γῆν τήνδ' hanc meam patriam non totam saluto*, sed agellum. nam ὅδε pronomen comici cum substantivo coniungunt et addito articulo et omisso.

14

ὁ πρῶτος εὐρῶν διατροφήν πτωχῶ τέχνην
πολλοὺς ἐποίησεν ἀθλοῦς· ἀπλοῦν γὰρ ἦν
τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν.

Stobaeus Floril. 61, 1 *Μενάνδρου Ἀλιέως* A. Plaut. Trin. 2, 2, 58 *dé mendico mále meretur qui ei dat quod edit aut bibat: | nam et illud quod dat perdit et illi pródit* (i. e. producit) *vitam ad míseriam.* (Toeppel. Progr. Neobr. 1857 p. 11.)

15

ὡς δὲ τὴν ἄκραν
κάμπτοντας ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ
ἀνηγάγοντο.

Bekker. Anecd. 402, 8 *ἀνηγάγοντο· ἀνήχθησαν . . . Μένανδρος Ἀλιεῦσιν κτλ. κάμπτοντας Bekker.] κάμπτοντες. 'ut nos promunturium flectentes viderunt, celeriter navem conscenderunt.'*

16

ἐκλελάκτιεν

ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχός, ἀλλ' ἀντάλλαγος —

Suidas *ἀντάλλαγον* καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἄλλου ἡλλαγμένον, οὐχὶ ἄνταλλον. *Μένανδρος . . . ἐν Ἀλιεῖ κτλ. idem ἐκλελάκτιεν· ἀποβέβηκεν, ἀπέφυγεν.* Bekker Anecd. 410, 30 *ἀνταλλαῖος* (Mein. *ἀντάλλαγος*)

ἀντὶ τοῦ ἀνταλλος. cf. 254. ἀνταλλος Atticis quidem ignotum. manifesto oratio abrupta est.

17

δύ' οἰκίας

φηλοῦν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

Photius et Suidas φηλοῦν ἀπατᾶν. Μένανδρος Ἀλιεῖ κτλ. Schol. Aristoph. Pac. 1165 φήλος ὁ ἀπατεῶν. Μένανδρος Ἀλιεῖ δύ' — γερόντων. φηλοῦν] φίλων cod. Phot. φηλῶν Schol. Arist. et Porson. φήλων (adiect.) Naber. — Phot. φηλώματα· ἐξαπάτας. φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. eadem fere Harpocr. φηλώματα. Bekker. Anecd. 315, 11 φηλώματα· αἱ ἀπάται, παρὰ τὸν φήληκα. φήληξ δ' ἐστὶν ὁ δλυνθος ὁ φαινόμενος μὲν πέπειρος, οὐκ ᾧν δέ (sic ex Bekkeri emend.). 71, 4 φήληκες . . . παρὰ τὸ φηλοῦν, ὃ ἐστὶν ἀπατᾶν. Hesych. φηδῶσαι (φηλ.), φηλήτησι, φήλον, φηλωθεῖς. — in verbis δύ' οἰκίας vitium latere iure suspicabatur Iacobs. not. ms. δύο σκιάς φηλῶν — ὡς λέγουσ' Nauck. Ztschr. Gymnas. X 505. fortasse δυσηκοῖταν . . . | φ. γ. φηλῶν an φηλοῦν verum sit discerni non potest.

18

χαλεπὸν γε θυγάτηρ κτήμα καὶ δυσδιάθετον.

Stobaeus Floril. 77, 6 Μένανδρου Ἀλιεύς (i. e. Ἀλιεῦσι Mein.) A. cf. 60 et monost. 750. Hesychius οὐκ εὐδιάθετος· οὐ δυναμένη εὐχερῶς γήμασθαι, unde Mein. in Menandro κοῦκ εὐδιάθετον. 'metaphora a mercibus venum expositis petita. Lycon. Diog. L. 5, 65 βαρὺ φορτίον πατρὶ κόρη.' Mein. cf. etiam Cobet. Mnem. n. VIII 376.

19

δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 91, 5 Μένανδρος Ἀλιεῖ A. idem versus monost. 120 et sine auctoris fabulaeve nomine Hermog. Progymn. p. 8, 1 Spengel. 'interdum divitiarum etiam humanum faciunt hominem'. est enim Stobaei liber Ἐπαινος πλούτου.

20

καὶ χρυσολαβὲς καλὸν πάνυ
ἐγγειρίδιον.

Pollux 10, 145 Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κόπην χρυσοκόλλον, Μένανδρος δὲ ἐν Ἀλιεῦσι κτλ. ἐγγειρίδιον fr. 74, 6 et Hermipp. 46, 5.

21. 22. 23

παχὺς γὰρ ὅς ἐκειτ' ἐπὶ στόμα.

ἐτρύφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.

ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται
εὐθάνατος, ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κείσθαι παχύν,
ὑπτιον, μόλις λαλοῦντα καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω,
ἔσθιοντα καὶ λέγοντα 'σῆπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.'

Athenaeus 12, 549 c μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου) Μένανδρος ἤκιστά γ' (τ' Α) ὢν λοιδορὸς ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρῳ, τὸν μῦθον ὑποστησάμενος ὑπὲρ τινῶν φυγάδων ἐξ Ἡρακλείας (fr. 21). καὶ πάλιν (fr. 22) καὶ ἔτι κτλ. ἀπέθανε δὲ βιώσας ἑτη πέντε πρὸς τοῖς πενήκοντα, ὧν ἐτυράννησε τρία καὶ τριάκοντα, ἅπαντων τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων πραότητι καὶ ἐπιεικείᾳ διενηνοχῶς. χολλάδας, non χολάδας A. Bekker. Anecd. 72, 19 χολλάδες· διὰ δυοῖν λλ, αὶ τῆς γαστρὸς διὰ παχύτητα ἐπιπτύξεις. Bachmann. Anecd. I 418 χολλάδας διὰ τῶν δύο λλ, τὰς ἐν ταῖς λαγόσι σάρκας. οὕτως Φερεκράτης (246). — Athen. 12, 549 ab Διονύσιος ὁ Κλεάρχου τοῦ πρώτου τυραννήσαντος ἐν Ἡρακλείᾳ υἱός, καὶ αὐτὸς τῆς πατρὸς τυραννήσας ὑπὸ τρυφῆς καὶ τῆς καθ' ἡμέραν ἀδηφαγίας ὑπερσαρκήσας, ὥστε διὰ τὸ πάχος ἐν δυσπνοίᾳ συσχεθῆναι καὶ πνιγμῶ (i. e. τὸ πνεῦμα ἔχων ἄνω, Sosicr. 1, 3). cf. Aelian. V. h. 9, 13 et quae ad Diphili *Amastri* adnotavimus. Heraclea est Pontica. diversus ab hoc est Dionysius Heracleota philosophus ὁ Μεταθέμενος (Θεοφάντου υἱός Diog. L. 7, 166).

'induxerat poeta exsules Heracleotas de incredibili Dionysii edacitate querentes'. Mein. 'ut sus iacebat pronus'. cf. Cratin. 52. fr. 21. 22 desumpta sunt ex narratione exsulum, neque ullo modo, ut putabat Mein. Anal. Ath. 252, pugnant cum v. 23, 3 (ὑπτιον): nam tertio fragmento ipsius Dionysii verba continentur.

23, 1 scribendum esse *νῆ Δ' ἐνθυμουμένῳ μοι θ.* κτλ. monui Mus. Rhen. XXX. 408. 9. 3. cf. Horat. C. 1, 15, 25 *sublimi anhelitu*.

24

εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυτῶν χρυσίον,
Περσικαὶ στολαὶ δὲ κείνται πορφυραῖ, τορευμάτα
ἐνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτηρίδια, τορευμάτα,
κάκτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λαβρῶνια.

Athenaeus 11, 484 c λαβρώνια, ἐκπώματος Περσικοῦ εἶδος . . . πλατὺ δ' ἐστὶ τῆ κατασκευῆ καὶ μέγα· ἔχει δὲ καὶ ὅτα μεγάλα. Μένανδρος Ἀλιεῖ κτλ. v. 4 extr. Athenaeus 11, 500 c τραγέλαφος· Μένανδρος δ' ἐν Ἀλιεῖ φησι τραγέλαφοι, λαβρώνιοι. Photius λαβρώνιον· εἶδος ποτηρίου πλατὺ τῆ κατασκευῆ, καὶ μεγάλα ὅτα ἔχον. οὕτως Μένανδρος. 1. εὐπορου μὲν A. Κυλινδων Mein.] κυλινδων A. 2. δὲ κείνται Heindorf. fil. ap. Mein. addend. ad Men. p. 562] δ' ἐκείναι. τορεύματ' A. πορφυρᾶ τε στρώματα Bentr. 3. ποτηροῖδιά τε καὶ Bentr. ποτήρι' Ἰνδικά τε τορ. Iacobs. Addit. Athen. 261. 4. κάκτυπώματ' εὐπρόσωπα Dobr. Suid. λαβρώνιον· εἶδος ἐκπώματος καὶ λαβρώνιος (Diphil. 80. Hipparch. 3. Poll. 6, 96).

'militem audire mihi videor opes quas ex militia reportasset ambitiose enumerantem'. Mein. fortasse significatur Macedo τῶν ἀργυρασπίδων, qui thesauros in isto Ciliciae oppido multos per annos custodiebant. Strab. 14, 672 ὑπέρεται δὲ τὰ Κύινδα τῆς Ἀργιάλης ἔρμα, ᾧ ἐχρήσαντό ποτε οἱ Μακεδόνες γαζοφυλακίῳ. ἦρε δὲ τὰ χρήματα Εὐμένης ἀποστάς Ἀντιγόνου. cf. Diodor. 18, 58. 9. 62. 19, 56. 20, 108. 9 (Ol. 115, 3—119, 3). Plut. Eumen. 13 init. 16. Demetr. 32 init. Droysen. Hellen. I 195 not. 199. 321. 525. 545. 557. — etiam τραγέλαφοι hic sunt pocula, ut Diphil. 80.

in v. 2 sequor Bentrleium. in v. 3 constat corruptum esse ποτηροῖδια, quae forma deminutiva neque exstare usquam videtur neque decet militem gloriosum. restituito eo quod in tali rerum pretiosarum indice deesse vix poterat scr. ποτήρι' ἄλλα τ' ἀργυρώματα. cf. Antiphan. 224. Menand. 537, 7. Apollod. Gel. 3. neque πρόσωπα in v. 4 sanum est: fort. κάκτυπωμάτων τὰ πρῶτα.

25

καὶ θάλαττα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν.

Athenaeus 7, 303 c μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου . . . Μένανδρος Ἀλιεῦσι κτλ. καὶ θάλασσα καὶ A. alterum καὶ eiecit Bentr. θάλαττα Mein. Μένανδρος add. Dalecamp.

26

ἀναπετῶ τουτὶ προσελθῶν κοῦκ ἀνέξομ' οὐκέτι.

Suidas et Zonaras 204 ἀναπετῶ· ἀναπετάσω. Μένανδρος Ἀλιεῦσιν κτλ. προσελθῶν D Suid. et Zon.] προσελθῶν A K. Ἀλιεῦσι Kuster.] ἄλλοις. an Ἀλαεῦσι? — τουτὶ, τὸ θύριον Dobr.

'suspicio haec ab eo piscatore pronuntiari, qui cistam monumenta puellae condentem recluderet'. Bernhardt. — fort. ἀναπετῶ | τουτὶ κτλ.

27

ἀμφιβλήστρω περιβάλλεται

Μένανδρος ἔφη ἐν Ἀλιεῖ. Poll. 10, 132. περιβάλλεται vel περιβέβληται Mein., 'numerus anapaesticis'. simillime Herodot. 1, 141. cf. 2, 95. Aesch. Ag. 1382. Choeph. 492.

28

ἡδυλλίζειν

Photius ἡδυλισμός· εἶδος τι κολακείας. καὶ Μένανδρος ἐν Ἀλιεῖ κέχρηται τῷ ἡδυλλίζειν. Eustath. 1417, 21 ἡδυλισμός, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἡδυλλίζειν παρὰ Μενάνδρου. Hesych. ἡδυλλίσαι· συνουσιάζαι. ἡδυλισμός· συνουσία.

29

ἡ λαμπήνη

. . . ἐν τοῖς Μενάνδρου Ἀλιεῦσιν Pollux 10, 52. Phot. λαμπήνη· εἶδος ἄρματος ἀμάξης (ἄρμαμάξης Dobr.). οὕτω Μένανδρος. Hesych. λαμπήνη· εἶδος ἀμάξης ἐφ' ἧς ὄχουνται. ἔνιοι ἀπήνη. ἡ ἄρμαμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς. similiter Suid. λαμπήνη. cf. Soph. fr. 405 N. Posidipp. 10.

Praeterea cf. fr. 8.

ΑΝΑΤΙΘΕΜΕΝΗ Η ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Sic solus Suidas (fr. 32): ceteri aut Ἀνατιθεμένην aut Μεσσηνίαν commemorant, unde Meinekius fortasse non unam, sed duas fuisse fabulas coniecit. ἀνατίθεσθαι, *sententiam mutare*, saepissime Plato. ac proprie οἱ πεπτεῦντες dicebantur ἀνατίθεσθαι. cf. fr. 86. si Suidas recte titulum coniunctim scripsit, consentaneum est puellam Messeniam dici, 'quae cum amatori nuptiarum spem fecisset, postea sententiam mutarit' (Mein.) nuptiarumque diem simulatione et fallaciis distulerit. — Demetrius De elocut. 153 de artificio Socratis in Nubibus (177 sq.) disputans ἐκ δύο τόπων ἐνταῦθα ἐγένετο ἡ χάρις. οὐ γὰρ παρὰ προσδοκίαν μόνον ἐπιγέθη (cf. 152), ἀλλ' οὐδ' ἠκολούθει τοῖς προτέροις. ἡ δὲ τοιαύτη ἀνακολουθία καλεῖται γοῖφος . . . καὶ παρὰ Μενάνδρου δὲ ὁ πρόλογος τῆς Μεσσηνιας. cf. Fritzs. Adversar. I p. 9—11.

30

οἱ δ' ἀρπάσαντες τοὺς κήδους τοὺς στρογγύλους

ὑδρον ἀνδρειότατα κηπουροὶ πάλιν.

B. 'ἦντλον' λέγειν δεῖ καὶ 'κήδους' οὐ δεῖ λέγειν,

ἀλλ' 'ἀντλιαντλητῆρας'.

Bekker. Anecd. 411, 12, ἀντλιαντλητῆρα. Μένανδρος Μεσσηνία κτλ. 1. τοὺς στρ. Bekker.] στρ. 2. κηπουροὶ Mein.] κηπ . . .

v. 3. 4, quos perperam Meinekius grammatici esse putabat, alteri personae tribuit Buttmann. (Mein. Men. rel. 562). si non essent Menandri, ille λέξεων χρησίων auctor non habebat quo sententiam suam firmaret. nam propter ipsam illam vocem (ἀντιλιαντλ.) Menandri eclogam attulit. atque haud raro in comoedia qui non satis attice loqui videntur ab altera persona sic castigantur.

31

τίθην' ἔχειν χολήν σε καλλιωνύμου
πλείω.

Aelianus N. an. 13, 4 (ὄπερ τοῦ καλλιωνύμου) Ἀριστοτέλης (H. an. 8, 506 b 10) λέγει ὅτι ἄρα ἐπὶ τοῦ λοβοῦ τοῦ δεξιοῦ καθημένην ἔχει χολήν πολλήν . . . καὶ μαρτυρεῖ τούτοις ὁ Μένανδρος ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ οἶμαι λέγων κτλ. Plin. N. h. 32, 69 *callionymi fel . . . nulli hoc piscium copiosius, ut existimavit Menander quoque in comoediis.* cf. Anaxipp. 2, 2. Athen. 7, 282 cd. — amatoris esse puellae nimiam exprobrantis iracundiam sententia est Fritzschi p. 10.

32

Ἀράβιον ἄρ' ἐγὼ κενίγηκ' ἄγγελον.

Apostolius 3, 71 Ἀράβιος ἀύλητής· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπανοσι διαλεγόμενων . . . Μένανδρος Μεσσηνία κτλ. ἄγγελον Mein.] αὐλόν. Suidas Ἀράβιος ἄγγελος· Μένανδρος Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνία, παρὰ τὴν παροιμίαν Ἀράβιος ἀύλητής. Proverbia Coisl. 40 p. 124 ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία (Ἀράβιος ἀύλητής), ἣν μεταλλάξας Μένανδρος Ἀράβιον, φησὶν, ἐξέυρηκα σύμβουλον, καὶ Ἀράβιον ἐγὼ κενίγηκ' ἄγγελον. Hesych. Ἀράβιος ἄγγελος· παροιμία παρὰ τὸ Ἀράβιος ἀύλητής παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπανάστως διαλεγόμενων. cf. 871 et quae adnotavimus ad Canthar. 1, ubi ante 'Dion. Perieg.' add. 'Eustath.'

33

ἡγεῖται μ' ὄλωσ
ἐπικόπανόν τι.

Pollux 10, 101 τράπεζα μαγειρική, ἣν οἱ νεώτεροι ἐπικόπανον. ἔστι δὲ τὸ νόμα παρὰ Μένανδρῳ ἐν Μεσσηνίᾳ κτλ. idem 6, 90 ἐπιήνον, ὅπερ ἢ νέα κωμῳδία ἐπικόπανον καλεῖ. μ' Hemsterh.] μὲν. 'me quidem plane mensam coquinarium quandam existimat: adeo scilicet me verberibus lacerat.' Bentl. Epist. Hemsterh. 62. puellam de acceptis iniuriis queri arbitratur Fritzschi. p. 10.

34

Suidas ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάργα· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μὲν, οὐ πιστευομένων δέ. μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένη (ἐν Ἀνατιθεμένη om. C). Apost. 2, 12 ἀλ. τ. ἐπὶ Σ . . . μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένη. Zenob. 2, 17 ἀλ. τ. ἐπὶ Σ. ταύτης μέμνηται Μένανδρος. cf. Cratin. 442. Alexid. 305.

35

Harprocraton 127 μετοίμιον· Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένη . . . πρὸς ταῖς ἑβ' δραγμαῖς καὶ τριῶβολόν φησι τούτους (i. e. τοὺς μετοίκους) τελεῖν, ἴσως τῷ τελώνῃ (τῷ γραμματεῖ Poll. 3, 55). eadem omissis tamen fabularum titulis et tribus verbis extremis Photius 263, 3 et Suidas. cf. Boeckh. Oec. Att. I 446. Schoemann Ant. gr.² I 366.

36

Ἰσσα

ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὄλας δυσπραγούντων. ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου καὶ ἐτέρωθι. Photius 114, 7 et Suidas (qui ζ λαχόντων). cf. Plat. com. 66. Nauck. Aristoph. Byz. 161. — exclamatio hominum alienis malis gaudentium.

37

Photius et Suidas ψύλλα καὶ ψύλλαι· θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ (4, 173) Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης, καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. Ψyllus lenonis nomen est in Anthol. Palat. 7, 403'. Mein. Steph. Byz. Ψύλλοι, καὶ Ψυλλικὸς κόλπος ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ.

ΑΝΔΡΙΑ

Terent. Andr. prol. 9 *Menander fecit Andriam et Perinthiam: qui utramvis recte noverit, ambas noverit; non ita dissimili sunt argumento, at tamen dissimili oratione sunt factae et stilo. quae convenere in Andriam ex Perinthia fatetur transtulisse atque usum pro suis.* Donatus ad v. 10 *prima scaena Perinthiae fere eisdem verbis quibus Andria scripta est; cetera dissimilia sunt, exceptis duobus locis, altero ad versus XI, altero ad versus XX, qui in utraque fabula positi sunt.* idem ad v. 13 *consciis sibi est (Terentius) primam scaenam de Perinthia esse translatam, ubi senex ita cum uxore loquitur, ut apud Terentium cum liberto: at in Andria Menandri solus senex est. ac didascaliam: graeca Menandru. cf. Grauert. Anal. p. 173 sq. prius a Menandro scriptam esse Andriam ut simpliciore fabulam arbitratur Ihnus (Quaest. Terent. 9), postea*

inmutatam orationis forma paucisque scaenis auctam pro uno amore duobus inlatis et Charini Byrrhaeque personis additis (Donat. 2, 1, 1) *Perinthiae* nomine iteratam. apud Terentium autem nihil praeter scaenas 2, 1. 2. 4, 1. 2. 5, 5. 6 ex *Perinthia* fluxisse (p. 5—8). cf. etiam quae de Menandreae fabulae dispositione disputavit Dziatzko Mus. Rh. XXXI 235 sq. de Caecilii Statii *Andria* ambigua est quaestio. cf. Ritschl. Parerg. 133. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 37. Dziatzko p. 247 n. 1. — scripturas cod. Paris. indic. Dziatzko.

38

Terentius Andr. 1, 2, 33 *nihil me fallis*. Donatus (schol. 1) *id est non te ignoro, non me decipis. sic Menander ΝΥΝδ . ΟΥΛΕΝ* Ὁ-Θ ΛCMENAM . (schol. 2) *figura ΛΗΗNIC* aloco . ΟΥΕΝΛΙΕ . ΛΛΗΘ ΛNICAN . (schol. 3) *lates, ut sit ΟΥΔΕΝΜΕΛΕΛΗΘΑC nihil me fallis*. ex quibus νῦν δ' οὐ λέληθας μὴν ἐμέ, *figura ἔλλημισμός, οὐδέν με λανθάνοις ἄν, οὐδέν με λέληθας* exsculperunt.

39

εὐρετικὸν εἶναι φασὶ τὴν ἐρημίαν
οἱ τὰς ὄφρῶς αἰροντες.

Terentius 2, 4, 3 *venit meditatus alicunde ex solo loco, orationem sperat invenisse se*. Donatus *Menander ΕΥΡΕΙΚΟΝΕΙΝΑΙΟΛ- CΙΤΗΝΕΡΕΜΙΑΝΟΙΤΑC ΟΦΡΙCΑΙ* pontef. οἱ τὰς ὄφρ. αἰρ. philo- sphi sunt.

40

Terentius 3, 1, 15 *Iunó Lucina, fér opem*. Donatus *obstetriciam hanc potestatem Iunoni attribuit Terentius, quamquam Menander illam Dianam adpellel*. Eugraphius *hanc (Iunonem) quidam tamen potius Dianam esse dixerunt: nam ita Menander ipsam vocat cum dicit Ἄρτεμιν*. Schol. Theocrit. 2, 66 *καὶ παρὰ Μενάνδρῳ· αἱ κυίσκουσαι ἐπικαλεῖσθε τὴν Ἄρτεμιν, ἀξιοῦσθαι συγγνώμης ὅτι διεκορήθητε*. 'quae ita scribenda videntur καὶ παρὰ Μενάνδρῳ αἱ κυίσκουσαι ἐπικαλοῦνται τὴν Ἄρτεμιν ἀξιοῦσθαι συγγνώμης ὅτι διεκορήθησαν.' Mein. ac *διεκορήθησαν* Ambros. Ziegler. p. 23. *εἰώθασιν ἐπικαλεῖσθαι* Duebner. *ἐπικαλεῖσθαι — ἀξιοῦσι συγγνωμῶσαι* Ahrens.

41

λοῦσαι' αὐτὴν αὐτίκα.

Terentius 3, 2, 3 *nunc primum fac ista ut lavet*. Donatus (schol. 1) *Menander ΛΟΥC . ΛΤΛΥΤΚΝ*. (schol. 2) *sic enim et Men-*

ander ΛΟΥΓΑΤΕΑΡΤΗΝΥΤΙΣΑ. αντίκα Bentl., ὡς τάχιστα Grauert, ὅτι τ. Mein.

42

καὶ τεττάρων ῥῶν μετὰ τοῦτο, φιλιτάτη,
τὸ νεοττίον.

Photius et Suidas νεοττός· ἡ τοῦ ῥῶς λέκιδος καὶ τὸ πυρρόν. Μένανδρος Ἄνδρῶν κτλ. praeceptum obstetricis est. Terent. 3, 2, 3 *postle deinde quod iussi ei dari bibere et quantum imperavi, date.* τὸ νεοττίον (vel. τὸν νοττόν) Mein.] τὸν νεοττόν Phot. et Suid. A. τῶν νεοττῶν Suid. VC. τὸ νεοττόν Med., probatum Bentleio et Dobraeo. Hesych. νεοττίον· Ἄπτικοὶ τοῦ ῥῶς τὴν λέκιδον. cf. Diphil. 121. ceterum versus etiam sic distingui possunt: καὶ τεττάρων | ῥῶν κτλ.

43

Terentius 3, 4, 13 *quidnam audio?* Donatus *legitur et audiam.* Menander enim sic ait ΠΡΟΤΟΝΚΥΜΕ, unde Dziatzko p. 238 *τί ποτ' ἀκούσομαι;* antehac ex scriptura editionum opinor effecerant *τί δή ποτ' ἀκούσω;* (coni. aor.).

44

Terentius 3, 5, 5 *posthac incolumem sat scio fore me, si devito hoc malum.* Donatus Menander sic: ΑΝΘΕΟΘΕΤΗΘ . ΚΑΝΑΠΟΛ-
CΙΜΠΠΙΕ *et est sensus: tam difficile est hinc evadere, ut qui hinc evaserit videatur immortalis futurus.* unde Dziatzko ἐνθένδε σωθεὶς οὐκ ἂν ἀπολομένη ποτέ (fort. ἀπολομένη ἔτι vel ἐγώ). ante illum Casaubonus ἐνθεν ἀποφεύγων (ἐνθένδ' ἀποφυγὼν Mein.) οὐκ ἂν ἀπολομένη ποτέ.

45

Terentius 4, 3 11 *ex ara hinc sūme verbenas tibi.* Donatus (schol. 1) *ex ara, sc. Apollinis, quem Δήλιον Menander vocat.* ΛΡΙΑΙΟΝ Par. cassion al. (schol. 2) Menander sic ΚΟΛΕΞΙΑCÇΥ-
ΜΥΡΡΥΝΑC ΧΧΗCΑ . ΙΕ ΤΕΙΝΕ. Servius Verg. Aen. 12, 120 *abusive verbenas iam vocamus omnes frondes sacratas, ut est laurus, oliva vel myrtus.* Terentius *'ex ara sume hinc verbenas.'* nam myrtum fuisse Menander testatur, de quo Terentius transtulit. ἀπὸ δεξιᾶς σὺ μυρρίνης κλάδους λαβέ Bentl. ἀφ' ἑστίας σὺ μυρρίνας δέχου,| δύστηνε Iacobs. ἀπὸ Λοξία σὺ μυρρίνας τασδί λαβὼν ὅποτεινε Mein. ἀπὸ δ' ἑστίας σὺ μυρρίνας | ἐπὶ γῆς διάτεινε Duebner. ἀπὸ τῆς ἑστίας | σὺ μυρρίνας τασδί L. Dindorf. Ann. Fleckeis. 1869 p. 523, cassion et eteine non sanata censens. ἀπὸ Λοξία σὺ μυρρίναις

χρῆσαι, γύναι Dziatzko 239. quibus omnibus unum adicio, formam Λοξία (genet.) neque comicis neque tragicis usitatam fuisse.

46

Terentius 4, 4, 55 *paullum interesse censes, ex animo omnia ut fert natura, ficias, an de industria?* Donatus haec sententia a Terentio ἐρωτηματικῶς prolata est, quam Menander ἐπιδεικτικῶς posuit.

47

Terentius 5, 4, 16 *sic Crito est hic. Donatus hic Chremes traducit illum ab iracundia dicendo sic esse eum. Menander οὕτως αὐτός ἐστιν. et recte: quia naturae ignoscitur, voluntati non item.* στοιγ αἴτος; εἶτιν Par. οὕτως οὐτός ἐστι. Buttmann.

48

τὸ δ' ἐρᾶν ἐπισκοτεῖ
ἄπασιν, ὡς εἶκε, καὶ τοῖς εὐλόγως
καὶ τοῖς κακῶς ἔχουσιν.

Stobaeus Floril. 64, 15 *Μενάνδρου ἀνδρεία* A. 2. ἄπασιν om. Voss. 3. κακῶς Clericus] καλῶς. εὐ λόγων Mein. in ed. Stob., καὶ τοῖς εὐλόγοις καὶ τοῖς κακῶς φρονοῦσιν idem Stob. IIII LXXII. neque Terent. 1, 3, 12 neque Caecil. ap. Cic. Tusc. 4, 32, 68 magnam habent similitudinem.

49

Terentius 3, 3, 11 *ne me obsecra.* Donatus Τ. Ω ΛΛ. ΗΝΙC ΜΟη . Μ. η . Ν̄ . ΑΙ . ΤΑΝΕΡΕΜΝΜΑCΟR . corrigunt τῷ ἑλληνισμῷ 'μη λιτάνευε, μη μάχου'. Grauertus non Menandri fragmentum, sed Attici sermonis exemplum illis verbis contineri arbitratur.

50

ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.

Menander monost. 190 et omisso auctoris nomine Suidas. ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θ., ἀλλ' ὡς δ. ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων. κέχρηται Πλάτων ἐν Ἰππία. Hipp. mai. 301 c τοιαῦτα τὰ ἡμέτερά ἐστιν, οὐχ οἶα βούλεται τις (φασὶν ἄνθρωποι ἐκάστοτε παρορμιμαζόμενοι), ἀλλ' οἶα δύναται. cf. Demosth. 57, 31. Diogen. Vind. 2, 81. Gregor. Cypr. Mosq. 3, 57. Macar. 4, 31. Apost. 8, 38. itaque proverbium multo antiquius est Menandro; tamen recte Heindorfius (Plat. Cratyl. 425 c) versum illum ad *Andriam*

rettulisse videtur conl. Terent. 4, 5, 10 *ut quimus, aiunt, quando ut volumus non licet.* cf. tamen Dziatzko 242.

Praeterea Menandrum Donatus commemorat 2, 1, 1 (cf. quae ad titulum adnotavimus). 4, 5, 6, *estne hic Critó, sobrinus Chrýsidis? Donatus sobriini sunt consobrinorum filii: nam sic dicit Menander.* (cf. Dziatzko 240. 1). 5, 3, 20 *domus, úxor, liberi inventi invitó patre.* Donatus *mira gravitate sensus elatus est: nec de Menandro, sed proprium Terentii.*

Quae Terentius ex Euripidis tragoediis videri possit hausisse 2 (3), 5, 15 *verum illud verbumst, vólgo quod dici solet, omnis sibi malle mélius esse quam álteri* (Eur. Med. 85. 6); 4, 1, 16 *atqui aliquis dicat 'nil promóveris': multúm: molestus certe ei fuero* (Hippol. 1297); 5, 4, 17 *si mihi pergít quae volt dicere, ea quae non volt aúdiat* (Alcest. 704. 5), ea non ex Euripide ipso, sed ex Menandro Euripidis imitatore in Andriam translata esse Meinekius arbitratur Quaest. Menandr. 42 sq. — etiam proverbium quod apud Millerum Mélanges 379) est *ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον* (adesp. 747. Terent. 2, 3, 7 *dictum ac factum*) ad Menandri Andriam refert Meinekius Herm. III 456. denique fr. 797 ad eandem referebat Clericus conl. Terent. 3, 3, 23.

ΑΝΔΡΟΓΥΝΟΣ Η ΚΡΗΣ

Sic Athen. 6, 243 b (fr. 56), *Κρής* Schol. Arist. Lys. 378 (fr. 57), plerumque *Ἀνδρογυνός* dicitur. *Androgynos* fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.³ 37. — Plat. Symp. 189 e *ἀνδρόγυνον . . . καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος, πῦν δ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν ὀνείδει ὄνομα κείμενον.* Suid. *ἀνδρογυνός· ὁ . . . τὰ ἀνδρὸς ποιῶν καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων. ἢ ἀνανδρὸς καὶ ἐμαφρόδιτος.* Bekker. Anecd. 393, 29 *ἀνδρογύνων· ἀσθενῶν, γυναικῶν καρδίας ἐχόντων.* 11, 29 *ἀνδρογύνον ἄθυρμα· εἰ θέλοις γύννι (γύννιν Arist. Thesm. 136) τιὰ σκῶψαι, χρήσαιο ἔν.*

51

*τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν ἅπαντα δεῖ
ἄνθρωπον ὄντα· παραμένει γὰρ οὐδὲ ἔν.*

Stobaeus Floril. 108, 38 *Μενάνδρου Ἀνδρογύνου* A. 'quae semel acciderunt denuo ne accidant verendum est.' cf. Syri sententia Senec. Cons. Marc. 9. De tranquill. 11 *cuius potest accidere quod cuiquam potest.* 2. cf. 128, 2.

52

*πλήσας γὰρ ἔφερεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν
τὰς ἐν Λαμῖα πάσας.*

Photius et Suidas *Λάμια*. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας ὅθεν ὀρηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρον θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. *Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ* κτλ. cf. Apostol. 10, 44. Arsenius Ion. 332. — *πλήσας* Phot. Apost. et ABE Suid.] *πλήξας* rel. Suid. *πάσας* Arsen. ἔφερεν] ἔφθειρεν Suid. Apost. ἔφθειρ' Bernhardy. *πλήσας* παρέφερεν H. Iacobi V cclxii conl. Plat. com. 71, quo non plus ad intellegendum versum proficitur quam eis quae profert Herwerd. Anal. crit. 38.

53

τὸ γὰρ *σύνηθες οὐδαμοῦ παροπτέον*.

Stobaeus Floril. 44, 5 *Μενάνδρου Ἀνδρογύνῳ* A. om. fabulae titulo Anton. Mel. 102 p. 168. cf. 726.

54

μαρτύρομαι τὸν φίλιον, ὦ Κράτων, Δία.

Photius et Suidas *φίλιος* (Ζεὺς), ὃ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. *Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ* κτλ. *μαρτύρομαι τὸν φίλιον* cod. Phot.

55

Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος

Schol. Platon. 367 Bekk. *Μυσῶν ἔσχατος ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων . . . Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ* κτλ. Append. Vat. I 64 *ἔσχατος Μυσῶν μέμνηται ταύτης Μένανδρος*. quae tamen etiam ad *Ephesium* possunt pertinere. cf. 199. 751. Magnet. 5. Philem. 77.

56

Athenaeus 6, 243 b *μνημονεύει (Μένανδρος) αὐτοῦ (Χαιρέφῶντος τοῦ παρασίτου) καὶ ἐν Ἀνδρογύνῳ ἢ Κρητί*.

57

Schol. Lys. 378 *περὶ γαμηλίων λουτρῶν Μένανδρος ἐν Κρητί φησι. Κρητί Albert.] Κρήτη*.

58

Schol. Ven. Hom. II. 13, 291 *καὶ ὁ Λυσίας τὸν Ἰφικράτην ποιεῖ λέγοντα ἔχων οὐχ ἑτέρων ἐπ' ἐμὲ ἐρχομένων, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιών'. ἀνδρογύης καὶ ἔτ' ὀλίγα τραύματα ἐξόπισθεν ἔχων τῆς δειλίας σημεῖα καὶ οὐχὶ τοῦ θράσους*. comici vel tragici postae hic versum latere indicavit Mein. Cur. crit 34.

ἀνδρογύνης οὐκ ἔτι δὲ λίγα dubitans ἀνδρογύνης καὶ τὸ λεγόμενον Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 374. Μένανδρος Ἀνδρογύνη ἢ Κρητί· ὄλωλε τρ. ἐξ. ἔχων τῆς δ. σ. κούγι τοῦ θρ. Preller Phil. III 522. at quis umquam talia de se ipse praedicavit? itaque certe ὄλωλε vel ὄλωλες scribendum erat vel potius ἀπόλ., cum ὄλωλε non sit comicorum. (ed fortasse sic verba constituenda: (Μένανδρος) Ἀνδρογύνη . . . se excidit fragm.) καὶ μετ' ὀλίγα· τραύματ' ἐξ. ἔχων κτλ.

ΑΝΕΨΙΟΙ

Consobrimi fuerunt L. Afranii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 170.

59

φύσει γάρ ἐστ' ἔρωσ
τοῦ νουθετοῦντος κωφόν· ἄμα δ' οὐ ῥάδιον
νεότητα νικᾶν ἐστι καὶ θεὸν λόγῳ.

Stobaeus Floril. 64, 17 Μενάνδρου Ἀνεψιός Α. 2. νομοθετοῦντος ΑΒ Trinc. ἄμα — λόγῳ om. Voss. — apte O. Ribbeck. p. 210 confert Afranii fr. 31 *amentes, quibus animi non sunt integri, surde audiunt.*

60

εὐδαιμονία τοῦτ' ἐστὶν υἱὸς νοῦν ἔχων·
ἀλλὰ θυγάτηρ κτήμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί.

Stobaeus Floril. 77, 4 Μενάνδρου, 5 Μενάνδρου Ἀνεψιός Α. ad unum fr. coniunxit Grotius. 1. εὐδαιμονία Η. Steph.] εὐδαιμονίας. 2. Β. ἀλλὰ θυγάτηρ; Α. κτήμ' ἐστὶν κτλ. Nauck.

61

ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὐτοσί,
δεῖ τ' οὐχὶ σείειν, ἀλλ' ἀποσειεῖν αὐτόθεν.

Athenaeus 15, 700 b ἄλλοι δ' ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι τὴν λαμπάδα· οἱ δὲ τὴν ἐκ τινῶν ξύλων τετυμημένην δέσμην. Μένανδρος Ἀνεψιός Α. κτλ. 2. δεῖτε Α. ἀλλ' ἀποσειεῖν αὐτόθεν Bentl.] ἀλλὰ ποδιεῖν αὐτόν Α. Phot. 639, 4 φανός· λαμπάς ἢ ἐκ κλημάτων. οὕτως Μένανδρος. Bachmann. Anecd. I 403, 11 φανός· λαμπάς ἐκ κλημάτων. οὕτως Μένανδρος. Eustath. 1571, 3 τὸ φανίον ἐκ τοῦ φανοῦ παράγωγον, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ. — cf. Nicostr. 22. fax erat aquae plena: itaque non concuti eam oportebat, ut fulgor excitaretur, sed aquam excuti.

62

οἷσ' εἰσιῶν

πανόν, λύχρον, λυχνοῦχον, ὅ τι πάρεστι· φῶς
μόνον πολὺ ποίει.

Athenaeus 15, 700 de πανός ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συνδεδεμένον· τούτῳ δ' ἐχρῶντο λαμπάδι. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς κτλ. 1. οἷσ' add. Dobr. 2. πάρεστιν A. 3. ποίει Dalecamp.] ποιεῖ A. 'quidquid praesto est effer: modo claram fac lucem'. Xen. Hell. 6, 2, 29 πρὸ τοῦ στρατεύματος φῶς ἐποίη. — tetrametr. (om. λύχρον) οἷσ' ἰὼν πανόν — μόνον | πολὺ ποίει L. Dindorf. Ann. Fleckeis. 1869, 524.

63

τὰ κακῶς τρέφοντα χωρὶ ἀνδρείους ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 56, 7 Μενάνδρον Ἀνεψιολ A. — verum esse norunt Borussi non minus quam Attici.

ΑΠΙΣΤΟΣ

Alciph. Epist. 2, 4, 6 πάντα μετέωρα νῦν ἐστὶ, βουλόμενα ἰδεῖν Μένανδρον καὶ ἀκοῦσαι φιλαργύρων καὶ ἐρώντων καὶ δεισιδαιμόνων καὶ ἀπίστων dubium est suspiciosum significet an hominem cui fides haberi non possit.

64

ᾠμην, εἰ τὸ χρυσίον λάβοι

ὁ γέρων, θεράπαιναν εὐθὺς ἡγορασμένην
ἄβραν ἔσεσθαι.

Suidas ἄβρα· οὔτε ἢ ἀπλῶς θεράπαινα οὔτε ἢ εὐμορφος θεράπαινα λέγεται, ἀλλ' οἰκότεριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενῆς εἴτε μῆ. Μένανδρος Σικωνίῳ . . . Ἀπίστω κτλ. Dobraeus hoc cum fragmento Sicyonii (438) quod apud Suidam praecedat coniungit alteri personae tribuens (B. ἄπιστον· ᾠμην vel ἄπιστά γ'· ᾠμην). at nequaquam coeunt sententiae. de ἄβρα cf. etiam Etym. m. 4, 22. Bekker. Anecd. 321, 12 sq.

ΑΡΡΗΦΟΡΟΣ Η ΑΤΑΛΗΤΡΙΣ

Etymolog. magn. 149, 18 ἀρρηφορεῖν· τέσσαρες παῖδες ἐχειροτονοῦντο κατ' εὐγένειαν ἀρρηφόροι, ἀπὸ ἐτῶν ἐπτά μέχρις ἑνδεκα. τούτων δὲ δύο διεκρίνοντο, οἱ (αἱ) τῆς ὕφης τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἦγον[το] καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δὲ ἔσθῆτα ἐφόρουσαν καὶ χρυσία. similiter Harpocrat. ἀρρηφορεῖν. cf. Schoemann. Ant. gr.² II 453.

65

οὐ γαμεῖς, ἄν νοῦν ἐχῆς,
 τοῦτον καταλιπὼν τὸν βίον· γεγάμηκα γὰρ
 αὐτός· διὰ τοῦτο σοὶ παραινῶ μὴ γαμεῖν.
 B. δεδογμένον τὸ πρᾶγμ'· ἀνεροίφθω κύβος.
 5 A. πέραινε. σωθείης δὲ νῦν. ἀληθινὸν
 εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων,
 οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἴγατον . . . . .
 οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία
 πλοιάρια· γήμας δ' οὐδὲ εἰς σέσφσθ' ὄλωσ.

Athenaeus 13, 559 de Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Ἀόλητριδί
 κτλ. ἄν Dindf.] ἐάν. 3. καὐτός Mein. τοῦτο σοὶ Cobet. N. 1. 76]
 τοῦτό σοι. 4. ἀνεροίφθω A. 5. σωθείης δέ· νῦν ἄλ. Iacobs. at cf.
 adesp. 1225. 6. σεαυτὸν ἐμβάλλεις A. 8. οὐ] οὐ A. 7. οὐδ'
 Αἰγύπτιον add. Grot. οὐδὲ Σικελικόν Cobet. N. 1. 76. quidni οὐδὲ
 Κρητικόν (Horat. C. 1, 26, 2)?

4. cf. Aristoph. fr. 673. frustra Herwerd. Anal. crit. 41 arti-
 culum desiderat. 6. de postposita γὰρ cf. Antiphan. 26, 22.

66

ἐάν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην
 ταύτην τις ἢ τίτθην καλῆ, πέρασ ποιεῖ
 λαλιᾶς· τὸ Δωδωναῖον ἔν τις χαλκίον,
 ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἦν παράψηθ' ὁ παριών,
 5 τὴν ἡμέραν ὄλην, καταπαύσαι θᾶττον ἢ
 ταύτην λαλοῦσαν· νύκτα γὰρ προσλαμβάνει.

Stephanus Byz. Δωδώνη. μέμνηται αὐτῆς (τῆς παροιμίας) Μέν-
 ανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ κτλ. Zenob. 6, 5 τὸ Δωδωναῖον χαλκίον·
 παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῇ Ἀρρηφόρῳ. Suid. Δωδωναῖον χαλκίον . . .
 κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀόλητριδί (ἀόλητρισι VC). 2. ἢ
 Bentl.] ἦν S. ἢ τιθιολαβῆ Naber Mnem. nov VII 413. at Graeci
 dicunt τιθολ. 3. Δωδωνεῖον S. 5. καταπαύσαι S.

2. πέρασ οὐ ποιεῖ Bentl. 'nūquam loquendi finem facit'. contra
 dicit Cobet. N. 1. 71 'πέρασ est τὸ ἐκᾶστος ἔσχατον, id quod in
 quaque re extremum est quo perveniri potest et quo non est pro-
 gredi ulterius. cf. Hegesipp. 1, 4. Posidipp. 26, 17. Damox.
 3, 9.' non ubique tamen eam esse vocis significationem docet
 fr. 418. — 5. de forma optat. καταπαύσαι cf. Bamberg. Jahresber.
 III 12. 13.

67

πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον· ὄλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ.
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων.

Athenaeus 10, 442 d *Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Ἀύλητρίδι* κτλ. v. 1—3 Aelian. V. h. 3, 14 extr. ὁμολογεῖν τούτοις (τοῖς κατηγοροῦσι Βυζαντίων) ἔοικε καὶ ὁ *Μένανδρος*, ὅταν λέγῃ· μεθύσους — νύκτα. v. 2 sq. Eustath. 1504, 63 *ἔμπορος γοῦν τις μέθυσος παρὰ Μενάνδρῳ . . . οὕτως· ὄλην κτλ.* idem Dionys. Perieg. 804 *κωμωδοῦνται εἰς μέθην οἱ παλαιοὶ Βυζαντιοί.* Pollux 6, 25 ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρῶν *Μενάνδρῳ* δεδόσθω. cf. Lobeck. Phryn. 151. 2 et de Byzantiis Strattid. 36. 3. διὰ σὲ] *νὴ Δία* Herwerd. Obs. crit. 122. *Θάσιον* Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xviii. de μοι δοκῶ cf. Clearch. 5.

68

τὰ πατρῶα μὲν ποιεῖ καιρὸς ποτε
ἀλλότρια, σῶζει δ' αὐτὰ πον τὰ σώματα·
βίου δ' ἔνεστιν ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναϊς.

Stobaeus Floril. 60, 5 *Μενάνδρου Ἀύλητρίδος* A. 1. τὰ γὰρ π. Grotius. τὰ μὲν π. μεταποιεῖ Jacobs. Anthol. 12 p. 105. ποιεῖ] ποτ' A. 2. σῶζει] δουλοῖ Mein. fort. *χρῶζει.* temporis iniquitate non solum bonorum possessio transmutatur, sed interdum etiam corporum ipsorum colores inficiuntur et vitiantur. cf. Alexid. 141, 9. 3. *ἔνεστιν* Gesn. 3] *ἔνεστι* μία A.

69

ἐλλέβορον ἤδη πάποτ' ἐπιες, Σωσία;
B. ἄπαξ. A. πάλιν νῦν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

Athenaeus 10, 446 d *Μένανδρου Ἀύλητρίδι* κτλ. (*αὐλητρίσι* A). 1. ἐλλέβορον Heringa Observ. 224] *βαλ' ἐς κόρον* A. Σωσία Heringa. B. ἄπαξ. A. Cobet. N. l. 22] *σωσιλαπᾶσιν* A (i. e. Σωσία ἄπασιν). 2. *παλιν* A. *μαίνει* Heringa] *μένει* A.

70

πάντ' ἐστὶ τῷ καλῷ λόγῳ
ἱερὸν· ὁ νοῦς γὰρ ἐστὶν ὁ λαλήσων θεός.

Iustinus De mon. 40 b (150 Otto) ὁ αὐτὸς (*Μένανδρος*) καὶ ἐν *Ἀύλητρίσι* κτλ. 1. *πανταχῇ ἐστὶ* Bentl. *πάντη 'στὶ* Mein. 2. monost.

432 ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ θεός. recte Bentl. 'si rectam rationem sequimur, ubique templum et oraculum est: mens enim cuiusque est deus ille oracula daturus, quem frustra alibi quaesiveris'. itaque frustra ἐστὶ τῶν χρηστῶν Herwerd. Nov. add. crit. 39.

71

ὃ τρισκατάρατε, ζωπύρει τοὺς ἄνθρακας.

Etymol. Gudian. ζωπυρεῖν κυρίως τὸ τοὺς ἄνθρακας φουσᾶν, ὡς τὸ κτλ. Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ, et sine poetae fabulaeve indicio Etym. m. 413, 6. Cramer. Anecd. Ox. II 443, 16. ὃ om. et ἀναζωπύρει Et. Gud.

72

ἄνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Orion Antholognom. 1, 11 ἐξ Ἀρρηφόρου Μενάνδρου. Stob. Append. Flor. 163 b (Mein. III 231) ἐτέρων. Anton. Mel. 1, 48. Maxim. p. 278. cf. Wachsmuth Stud. Gnom. gr. 139. W. Meier Gnom. Urb. A 9 p. 424. repetitur 143. monost. 26.

73

ἢ χαλκοῦν μέγα

ὀλκείον

Pollux 10, 176 ὀλκείον, ἀγγεῖον ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χαλκοῦν, ὡς ἐν Ἀρρηφόρῳ Μενάνδρου κτλ. cf. Philem. 17.

ΑΣΠΙΣ

Clipeum significari pleraque fragmenta demonstrant.

74

ὃ τρισάθλιοι

τί πλέον ἔχουσι τῶν ἄλλων; βίον
ὡς οἰκτρὸν ἐξαντλοῦσιν οἱ τὰ φρούρια
τηροῦντες, οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι·
εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὕτω φράδιως
ἐγχειρίδιον ἔχοντας ἀπτοῖς προσιέναι,
οἷαν δίκην διδῶσιν.

Stobaeus Floril. 49, 8 (ψόγος τυραννίδος) Μενάνδρου Ἀσπίδος Voss. Hens. 2. βασιλεῖς init. add. Grotius. οὐ πλέον ἔχειν ζητοῦσι τῶν ἄλλων Cobet. N. l. 76. mihi σατράπαι initio videtur excidisse. 3. οἰκτρὸν οἱ A. 4. ἢ τὰς Mein. 5. οὕτω] οὕτοι Porson. Arist. Vesp. 632.

75

ὃ βούλεται γὰρ μόνον ὄρῶν καὶ προσδοκῶν
ἀλόγιστος ἔσται τῆς ἀληθείας κριτής.

Stobaeus Floril. 23, 4 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 23, 3) Ἀσπίδος
A. 2. ἔσται AB] ἔστι. 'loquitur de certo quodam homine'. Mein.
nam si quod vult tantummodo videt cet.

76 a b

στρατιώτην, Σμικρίνη, σωτηρίας
ἔστ' ἔργον εὔρειν πρόφασιν, ὀλέθρου δ' εὔπορον.

Stobaeus Floril. 53, 5 (ψόγος τόλμης) Μενάνδρου Ἀσπίδος A.
1. Σμικρίνη Bentl.] σμικρὴν ἢ A. difficile est 'militem salutis
reperire opportunitatem, facile autem interitus causam reperiet'.
Jacobs. Addit. Ath. 102. *Smicrines* in comoedia nova nomen est
senis avari et sordidi. Choric. Apol. mim. (Revue de philol. 1877,
228) τῶν Μενάνδρου πεποιημένων προσώπων . . . Σμικρίνης (ἡμᾶς
ἐποίησε) φιλαργύρους, ὃ δεδιὼς μή τι τῶν ἔνδον ὃ καπνὸς
οἴχοιτο φέρων, quae ad Ἐπιτρέποντας refert O. Ribb. Agroik. 19
conl. Plaut. Aul. 300. Alciph. 3, 43, 3 Σμικρίνης ὃ δύστροπος
καὶ δύσκολος. Iulian. Caes. 311 a. Misopog. 349 c. cf. fr. 174.
Galli *Harracon*.

77

πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες
τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν.

Harprocratio χάρακα . . . τὸ χαράκωμα ὃ περιεβάλλοντό τινες
στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίας. Μένανδρος Ἀσπίδι κτλ. eadem om. fabulae
nomine Suidas et Zonaras (1841). cf. Miller Mélanges 307. κώμας]
πόλεις cod. Milleri.

78

ἔχων τὴν ἀσπίδα
ἔκειτο συντετριμμένην.

Schol. Aristoph. Acharn. 284 τῶ συντριβεῖν καὶ Μένανδρος
κέρχεται . . . ἐν Ἀσπίδι κτλ. συντριβεῖν Mein.] συντριβεῖν. — fr.
77. 8 ex narratione pugnae videntur excerpta esse.

79

Ἑλληνίς, οὐκ Ἰβηρίς

Stephanus Byz. p. 324 Mein. Ἰβηρίαι· ἀπὸ τοῦ Ἰβηρος γενικῆς
Ἰβηρίς τὸ θηλυκὸν κτλ. Μένανδρος Ἀσπίδι.

80

βρούειν

Μένανδρος τὸ μεθύειν ἐν τῇ Ἀσπίδι, unde Romani ebrius dicunt. Priscian. 5 p. 193 Hertz.

81

ἐμυξεν

ἐστέναξεν. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Μένανδρος ἐν Ἀσπίδι. Erotian. 67, 12 Klein. cf. Gregor. Cor. p. 563.

82

κανδύταλις

Pollux 10, 137 ὠνόμασται τῷ κιβωτίῳ παραπλήσιόν τι σκεῦος κανδ., οὗ μέμνηται Μένανδρος ἐν Ἀσπίδι. cf. Diphil. 40. dubitari vix potest quin etiam Poll. 7, 79 pro κανδύτανες scribendum sit κανδύταλις (-άλεις).

ΑΤΛΗΤΡΙΣ

Cf. Ἀρρηφόρος ἢ Ἀύλητρις.

ΑΥΤΟΝ ΠΕΝΘΟΥΝ

Fortasse homo significatur pro mortuo habitus vel se mortuum esse simulans. *Αὐτόν* Harpocrat., *Ἐαυτόν* Stobaeus.

83

*τυφλὸν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλοῦς
τοὺς ἐμβλέποντας εἰς ἑαυτόν δεικνύει.*

Stobaeus Floril. 93, 21 *Μενάνδρου Ἐαυτόν πενθοῦντος* A. 2. *τοὺς ἐμβλέποντας* Bentl.] *ἐμβλέποντες. ἑαυτόν idem] αὐτόν.* cf. Antiphan. 259. Decimi Laberii e *Restione* fr. 1 confert O. Ribbeck. Com. R. fr.² 291 *sic ego fulgentis splendorem pecuniae | volo elucifcare exitum aetatis meae.*

84

τὸ στεφανοῦν

(i. e. τιμᾶν) ὡς παρὰ . . . *Μενάνδρου ἐν Αὐτόν πενθοῦντι.* Harpocrat. 169, 25.

ΑΥΤΟΝ ΤΙΜΩΡΟΜΕΝΟΣ

Sic Phot. 70, 25. sed cf. *Ἐαυτόν Τιμωρούμενος.*

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

Fortasse Ἀφροδίσιος vel etiam Ἀφροδίσιον. cf. Antiphanis Ἀφροδίσιος et Meinek. I 239. 324.

85

ἀλλ' ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ,
παρὰ τίνι τάνόητον οὔτος ὄψεται;

Stobaeus Floril. 64, 2 (ψόγος Ἀφροδίτης) Μενάνδρου Ἀφρο-
δισίων A. 2. παρὰ τίνι τὸ ἀνόητον Grot.] παρὰ τινι τάνόητον A.

86

ἐκφυγοῦσα δ' ἦν εἶχεν νόσον
οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους.

Suidas ἀναθέσθαι· τὸ μεταθέσθαι, ἀπὸ τῶν πεττευνόντων καὶ
τὰς κεινημένας ἤδη ψήφους διορθούντων . . . Μένανδρος ἐν Ἀφρο-
δισίῳ κτλ. 'de puella videtur agi quae in morbi delirio dicenda
tacenda locuta dicta postea revocare (ἀναθέσθαι) non posset.'
Iacobs. not. ms.

87

εἰ τὰς ἀληθείας ἀπλῶς τίς σοι λέγει —

Bekker. Anecd. 376, 4 et Suidas ἀλήθεια· ἀληθῆ καὶ τὰς
ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσι. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ κτλ. ὡς ἀπλῶς
ABE Med. Suid. et Bekk. cod.

ΒΟΙΩΤΙΣ

Cf. quae ad cognominem Antiphanis fabulam adnotavimus.

88

οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν, οὐδ' ἂν σφόδρ' ἢ
ψευδῆς· ἐπίσταντ' ἀξάνειν αὐτήν τινας,
δι' οὓς φυλάττεσθαι τὰ τοιαῦτ' ὀρθῶς ἔχει.

Stobaeus Floril. 42, 1 Μενάνδρου Βοιωτίας A.

89

πολλὰ δύσκολα
εὔροις ἂν ἐν τοῖς πᾶσιν· ἀλλ' εἰ πλείονα
τὰ συμφέροντ' ἔνεστι, τοῦτο δεῖ σκοπεῖν.

Stobaeus Floril. 108, 42 Μενάνδρου ἐκ Βοιωτίας A.

90

πλοῦτος δὲ πολλῶν ἐπικάλυμ' ἐστὶν κακῶν.

Stobaeus Floril. 91, 19 Μενάνδρου Βοιωτία Α. πολλῶν ἐπικάλυμά ἐστιν ὁ πλοῦτος Anton. Mel. 222.

91

οὐκ ἐστὶν ἐκτεὺς τοῦτο, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν.

Erotianus 76, 1 Klein. ἡμικτέον, τὸ ἡμῖς τοῦ ἐκτέως· ἐκτεὺς δὲ λέγεται Ἀττικὸν μέτρον, ἔχον χοίνικας ὀκτώ, ὡς φησι Μενάνδρος ἐν Βοιωτία κτλ. ἐκτεὺς BC. τοῦτο Bentl.] τουτί· cf. Aristoph. fr. 640.

92

πεντεκτένους μὲν καὶ περὶνησα πορφυρᾶ

Photius 418, 13 περὶνησα· περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ, ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίλαις (fort. λαίλαις Mein.). Μενάνδρος Βοιωτία κτλ. (πορφυρά cod.). idem πεντέκτενοι· περιπόρφυροι, διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ τὰς ὡὰς πέντε κτένας πορφυροῦς. cf. Antiphan. 297.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Quintilianus 11, 3, 91 *cum mihi comoedi quoque pessime facere videantur, quod etiamsi iuvenem agant, cum tamen in expositione aut senis sermo, ut in Hydriac prologo, aut mulieris, ut in Georgo, incidit, tremula vel effeminata voce pronuntiant.* Fronto Anthol. Palat. 12, 233 τὴν ἀκμὴν Θησαυρὸν ἔχειν, κωμωδῆ, νομίζεις οὐκ εἰδὼς αὐτὴν Φάσματος ὀξυτέρην. ποιήσει σ' ὁ χρόνος Μισοῦμενον, εἶτα Γεωργόν, καὶ τότε μαστεύσεις τὴν Περικλειρομένην. *Gorgiam* fr. 93. 95 eundem esse cum *Gorgia* Luciani Dial. meretr. 8, 1 atque Propert. 5, 2, 21—25 quodammodo ex Menandrea fabula fluxisse putat Meinekius (Men. rel. p. 139). de *persona* Georgi cf. O. Ribbeck. Agroik. 10.

93

εὐκαταφρόνητόν ἐστι, Γοργία, πένης,
κἂν πάνν λέγη δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν
ἔνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος, τοῦ λαβεῖν.
καὶ συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον
ἔχων καλεῖται, κἂν ἀδικούμενος τύχη.

Stobaeus Floril. 96, 5 Μενάνδρου Γεωργῶ Α. 2. sic coniungenda sunt verba οὗτος γὰρ λέγειν νομίζεται τούτου μόνου ἔνεκα, τοῦ λαβεῖν.

94

ὁ δ' ἠδίκηκώς ὅστις ἔσθ' οὐτός ποτε
 τὴν ἡμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔσθ', ὅτι
 τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὐ τυχὸν μεταλήψεται.
 εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίως τρυφᾷ·
 5 τὸ τῆς τύχης γὰρ θεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Stobaeus Floril. 105, 28 Μενάνδρου Γεωργῶ A. v. 5 Etymol. m. 685, 38 Μενάνδρος φησι κτλ. Schol. Sophoclis Oed. T. 1191. Cramer. Anecd. Ox. I 333, 32. Schol. Ven. Hom. Il. 4, 396 (III 383, 30 Dind.). 2. ἡμετέραν Voss. 3. τυχὸν N. 4. εὐ ποιεῖ Ars.

95

οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ, ὃ Γοργία,
 ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς·
 τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρὸν
 δεῖγμ' ἐστὶν εὐθὺς πᾶσι μικροψυχίας.

Orion Antholognom. 7, 9 τοῦ αὐτοῦ, lemma ἐκ τοῦ Γεωργοῦ, falso adscriptum ad 7, 8 quod est fr. Men. 179, pertinet ad 7, 9. v. 1. 2 Stobaeus Flor. 5, 1 Μενάνδρου Γεωργῶν A. v. 3. 4 Stobaeus Flor. 20, 22 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) A. — 2. ἐπίσταται βροτῶν Stob. ἀδικεῖσθαι 'iniurias ferre'. Mein.

96

ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα
 οἶμαι· φέρει γὰρ ὅσα θεοῖς ἀνθη καλά,
 κιττόν, δάφνην· κριθὰς δ' ἐὰν σπείρω, πάνν
 δίκαιος ὢν ἀπέδωχ' ὅσας ἂν καταβάλω.

Stobaeus Floril. 57, 5 Μενάνδρου Γεωργοῦ A. Pollux 1, 227 Μενάνδρος δίκαιον γῆδιον καλεῖ τὸ μηδὲν πλέον τοῦ σπέρματος ἐκφέρειν. Quintilian 12, 10, 25 si quod . . . uberius invenerint solum fertilioremve segetem, negaturos (existimo) Atticam esse, quod plus quam accepit seminis reddat; quia hanc eius terrae fidem Menander cludit. 2. ὡς θεοῖς Grot. 3. ἐὰν Grot.] ἂν AB. 4. δίκαιος ὢν Zedel. Magaz. f. Schul. II 359] δικαίως. ἀπέδωκ' codices. ὅσας Porson. App. Toup. 435] ὅσα. — praeivit quodammodo Xenoph. Cyrop. 8, 3, 38 μικρὸν γῆδιον, οὐ μέντοι πονηρὸν γε, ἀλλὰ πάντων δικαιοτάτον· ὅτι γὰρ λάβοι σπέρμα καλῶς καὶ δικαίως ἀπεδίδου. cf. fr. 899.

97

εἰμι μὲν ἄγροικος, καὐτὸς οὐκ ἄλλως ἐρῶ,
καὶ τῶν καὶ ἄστν πραγμάτων οὐ παντελῶς
ἐμπειρος, ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναί ποιεῖ
πλέον.

Orion Antholognom. 1, 19 ἐκ τοῦ Γεωργοῦ. ἄλλως Schnei-
dewin.] ἄλλος. ἐρῶ] λέγω Cobet. N. l. 73 conl. Rhcs. 271. utrum-
que recte dici potuisse existimo.

98

βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι, θέρμα τε
ἐπέλαβεν αὐτόν.

Zonaras 1030 θέρμη καὶ θέρμα . . . Μένανδρος κτλ. Etymol.
m. 206, 57 Μένανδρος ἐν τῷ Γεωργῷ οἶον βουβῶν — γέροντι.
eadem om. fabulae nomine Suidas βουβῶν. Phrynich. Epit. 331
θέρμα· οὕτως ὁ Μένανδρος, διὰ τοῦ ᾱ, ἀλλ' οὔτε Θουκυδίδης οὔθ'
ἡ ἀρχαία κωμῳδία, οὔτε Πλάτων, θέρμη δέ, ubi cf. Lobeck. — Aelian.
Ep. 2 φελλεῖ ἐπέκοψε τὸ σκέλος πάννυ ἰσχυρῶς, καὶ θέρμη ἐπέλαβεν
αὐτὸ καὶ βουβῶν ἐπήρθη. quae tam manifesto ex Menandro arrepta
sunt ut dubitem an etiam priora poetae sint reddenda: φελλεῖ
'πέκοψε τὸ σκέλος ἰσχυρῶς πάννυ· βουβῶν δ' ἐπ. κτλ. de nomine
φελλεύς egregia est disputatio Sauppil Epist. crit. 59 sq.

99

ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν.

Bekker. Anecd. 1380. Cramer. Anecd. Ox. III 363, 24 ἔχομεν
τὴν χρῆσιν τοῦ ἦν ἐγώ· παρὰ Ἀριστοφάνει . . . καὶ παρὰ Μενάνδρῳ
ἐν τῷ Γεωργῷ κτλ. cf. quae ad Arist. Av. 97 adnotavimus.

100

ἐμβεβρόντησαι; γελοῖον, ὃς κόρης ἐλευθέρας
εἰς ἔρωθ' ἦκων σιωπᾶς καὶ μάτην ποθομένους
περιορᾶς γάμους σεαυτῷ.

Maximus Planudes Walz. Rhet. V 525 παρὰ τῷ Μενάνδρῳ
ἐν Γεωργῷ κτλ. 2. ἔρωθ'] ἔωθ' Io. Sicel. cod. Vind. καὶ] ὡς Sicel.
ποθομένους Mein.] ποθομένης Sicel., omissis reliquis. ποιουμένους
ceteri. πονουμένους Heringa.

101

Schol. Aristoph. Plut. 652 ἀκριβῶς δεδήλωκεν ὅτι ἐπὶ κακῷ
ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα, καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Γεωργῷ ἐν

πράγμασιν, ἐν μάχαις. postrema καὶ Μένανδρος — μάχαις omittunt Rav. et Ven. Suid. *πράγματα· ἐπὶ κακῶ χροῖνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί.* haec ἐν μάχαις scholiastae, non poetae esse suspicatur Dobr. Adv. II 272.

Praeterea cf. 179 et adesp. 347.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

Sic inscriptae fuerunt etiam Amphidis, Alexidis, Timoclis fabulae. U. Koehler I. A. n. 992 *Δακτ[ύ]-[λιος]*. cf. H. Haupt. Ann. Fleckeis. 1876, 671.

102

τίς γὰρ οὐτοσί κακοδαίμων ἔφν,
ὄς οὐκ ἂν ἐκδοίη θυγατέρας ἄσμενος,
καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων.

Ammonius 110 *παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρει· παιδίσκη μὲν γὰρ ἢ ἐλευθέρα παρ' Ἀττικοῖς, παῖς δὲ ἢ δούλη.* Μένανδρος ἐν *Δακτυλίῳ* ἐπὶ τοῦ Δαναοῦ κτλ. poetae verba ad codicum Marcianorum fidem quos contulit Cobetus exhibui. 1. *τίς γὰρ* non in omnibus. alii οὕτως ὁ pro οὐτοσί. ἔφν] Ald. et cod.?) ἔφν. 2. *θυγατέρ' ἂν* Pauw. ἐπὶ τοῦ Δαναοῦ egregie Cobet N. l. 43] ἐπὶ τοῦ δάν et ἐπὶ τοῦ δάου cod. Marc., alii ἐπὶ τοῦδε δ' αὐθ', ἐπὶ τοῦδ' αὐθις, τοῦδ' ἂν τις. de emendando certa ratione v. 1 Cobetus desperavit. fortasse *τίς γὰρ ποθ' οὕτως ὡς σὺ κακοδαίμων ἔφν.* quo recepto nequaquam sequitur Danaei in hac fabula partes fuisse. σὺ enim altera persona est quam adpellat qui loquitur. 3. tangit Eurip. fr. 230, 1 N. *Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ.* — 'sic demum adparebat *παιδίσκας* dici τὰς ἐλευθέρους, quoniam Danaus dicebatur *πεντήκοντα παιδίσκας* ἔχειν, quod facete dictum pro *θυγατέρας*.' Cobet. vulgo enim *παιδίσκη ἢ θεράπαινα.* Suid. cf. 338.

103

οἰκόσιτον νυμφίον

οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

Athenaeus 6, 247 f *καλεῖται οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ ἀλλὰ προίκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν . . . Μένανδρος Δακτυλίῳ κτλ. Δακτυλίῳ Casaub.] δακτύλωι A.* — cf. Antiphan. 200. Anaxandr. 24. Anaxil. 39.

104

ἀνεμιαῖον ἐγένετο

Photius et Suidas ὑπηνέμια· Μένανδρος *Δακτυλίῳ* κτλ. ἐγένετο cod. Phot. — addit Suid. τὰ δόξα σπέρματος ἄρρενος. cf. Arar. 6.

105

αὐτολήκνθοι

τὸ ὄνομα παρὰ Μενάνδρῳ ἐν . . . Δακτυλίῳ. Harpocrat. cf. Antiphan. 16.

ΔΑΡΔΑΝΟΣ

De *Dardano* Iovis filio non videtur cogitari posse, siquidem argumentis mythicis Menander abstinuit: cui sententiae nequaquam repugnant *Leucadia*, *Pseudheracles*, *Trophonius*. neque vero adfirmaverim ad Illyricam illam gentem titulum referendum esse, cui *Δαρδανεῖς* vel *Δαρδάνιοι* apud Graecos, *Dardani* apud Romanos nomen fuit, et de qua multa iocose antiquitus narrabantur. cf. Nicol. Stob. Flor. 5, 51. Aelian. V. h. 4, 1. Mant. prov. 3, 27. — ceterum *Dardamus* fuit etiam Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 39.

106

καὶ λαιμὰ βακχεύει λαβῶν τὰ χρήματα.

Schol. Aristoph. Av. 1563 (non est in Ven.) παραπεποίηκε (τὸ λαιμὰ) παρὰ τὸ λαιμόν. ἔστι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ κτλ. . . ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων οὖτω λέγουσιν. ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ. λαιμὰ Bentl.] λῆμα R, λαιμα reliqui.

107

Δρία καὶ, δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ;

Menander in Dardano καὶ Δρία dixit pro Δρίαν Priscian. 6, 5, 4. codicum varietas quamvis copiosa ap. Hertzium, ad nostrum consilium inutilis. *Δρία, Δρία* κτλ. Spengel. Caecil. Stat. 5 conl. Philem. 125. *Δρύα* Hertz.

108

Erotianus 74, 11 Klein. ἡδύσμασι· τοῖς χλωροῖς καὶ ξηροῖς ἀρτύμασιν. Ἀττική δὲ ἡ λέξις . . . Μένανδρος ἐν Δαρδάνῳ. cf. Eupol. 145.

Praeterea cf. fr. 354.

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΩΝ

Porphyr. Euseb. Praep. ev. 10, 3, 13 Καϊκίλιος ὡς τι μέγα πεφωρακῶς ὄλον δράμα ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος Ἀντιφάνους τὸν Οἰωνιστὴν μεταγράψαι φησὶ τὸν Μένανδρον εἰς τὸν Δεισιδαίμονα. qua de re dixerunt Mein. I 32. 338. Cobet. Plat. 77. 8. cf. quae ad Antiphanis Οἰωνιστὴν adnotavimus. multa ex Menandrea fabula Plutarchum transtulisse in suum De superstitione libellum monuit Meinekius. cf. Alciphr. Ep. 2, 4, 6.

109

ἀγαθόν τί μοι γένοιτο, πολύτιμοι θεοί·
 ὑποδύμενος τὸν ἱμάντα γὰρ τῆς δεξιᾶς
 ἐμβάδος ἀπέρρηξ'. B. εἰκότως, ὦ φλήναφε·
 σαπρὸς γὰρ ἦν, σὺ δὲ μικρολόγος ἄρ' οὐ θέλων
 ὁ καινὰς πρῆσθαι.

Clemens Alex. Strom. 7, 4, 24 τοιοῦτόν τινα ἐν τῷ Δεισι-
 δαίμονι ὁ Μένανδρος διακαμωθεὶ κτλ. Theodoretus Affect. gr. cur. 6,
 88, 5 (238 Gaist.) ὁ Μένανδρος ἐν Δεισιδαίμονι παραπλησίως τοὺς
 τὰ τοιαῦτα παρατηροῦντας γελᾷ λέγων ὡδί κτλ. Cramer. Anecd. Par.
 III 251. 1. πολύτιμοι Sylburg.] ὦ πολυτίμητοι. ἀγαθόν τί μοι
 γένοιτο. B. τί δ' ἔστιν; A. ὦ πολυτίμητοι θεοί Cobet. N. 1. 56. 7.
 2. γὰρ add. Mein. 3. ἀπέρρηξ' Mein.] διέρρηξ' (διέρρηξα). 4. σαπρὸς
 Cobet. μικρολόγος Theodoret. ἄρ' οὐ θέλων Mein.] οὐκ ἐθέλων.
 οὐ θέλων καινὸν Grot. — de discrimine quod est inter πολύτιμος
 et πολυτίμητος cf. Arist. Av. 667. Ran. 337 cum interpr.

110

οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν οἰκέτας, ἄλλως τε καὶ
 ὅταν μετ' εὐνοίας τι μὴ πονηρίᾳ
 πταιίσωσιν· αἰσχρὸν ἔστι τοῦτο γὰρ πάνυ.

Stobaeus Floril. 9, 11 Μενάνδρου Δεισιδαίμονι A. οἰκέτας
 Cobet. N. 1. 40] τοὺς οἰκέτας A Trinc., τοὺς ἰκέτας ceteri. 2. εὐνοίας]
 ἐννοίας A. ἀγνοίας Pflugk. Sched. crit. 19. πονηρίᾳ Bentl.] πονηρᾶς
 A. 3. τοῦτο γὰρ ἔστιν πάνυ cod. transposuit Dobr.

111

καὶ τυφλῷ δῆλον

... μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι. Schol. Platon.
 372 Bekk.

112

ὀλόλους

τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλλον οἰωνιζόμενοι. Μένανδρος Δεισι-
 δαίμονι Photius. cf. Theopomp. com. 61.
 Praeterea cf. 530. 544. adesp. 105.

ΔΗΜΙΟΤΡΓΟΣ

Schol. Arist. Eq. 650 (et Suid. δημιουργούς) δημιουργούς
 ἐκάλλον καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὀπουνμφίδας, τουτέστι τὴν παρεστῶσαν
 Comici graeci, ed. Th. Kock. III. 3

τῆ νόμφῃ γυναῖκα. ὅθεν ἔστι καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργός. Pollux 3, 41 ἡ διοικουμένη τὰ περὶ τὸν γάμον γυνὴ νυμφεύτρια, .. ἡ δὲ τὰ πέμματα μάττουσα καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας διοικουμένη δημιουργός. cf. fr. 113. *Demiurgus* fuit *Sexti Turpillii*. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 89.

113

τί τοῦτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ νῆ Δία
προελήλυθας. Β. ναί· πλάττομεν γὰρ πλάσματα,
τὴν νύκτα τ' ἠγρουπνήκαμεν· καὶ νῦν ἔτι
ἀποίητα πάμπολλ' ἔστιν ἡμῖν.

Athenaeus 4, 172 c ὅτι ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὀψαρτυτικῆς δὲ μαγείρων, διεσάφησεν ... Μένανδρος Δημιουργῶ κτλ. 2. πλάσματα] 'forsitan πέμματα'. Mein. cf. tamen Lobeck. Paralip. 504. — 'sunt ipsius δημιουργοῦ verba'. Mein.

114

μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει·
χοῖται γὰρ οὗτος εἰς ἃ δεῖ ταύτη καλῶς.

Stobaeus Floril. 103, 7 Μενάνδρῳ Δημιουργοῦ A. Antonius Mel. 111 p. 221. v. 1 Plutarchus Mor. 34 c τοῦ Μενάνδρου λέγοντος κτλ. monost. 340. Maxim. Conf. 12, 35 p. 571 Combesii. duobus versibus auctum idem fragmentum Stob. Flor. 94, 7 Μενάνδρου Μηναγύρη A. scilicet 94, 7 'librarius lemma tertio et quarto versui adponendum primo et secundo adscripsit.' Mein. — 2. ταύτη, τῆ οὐσία. ταῦτα Max. Conf. — cf. Sext. Turpil. fr. 3 (p. 89. 90 Ribb.).

115

βίος

ἐπὶ [συν]οὔσιας . . . Μένανδρος Δημιουργῶ. Bekker. Anecd. 83, 31.

116

ληνόν

Μένανδρος ἐν Δημιουργῶ . . . εἶρηκε τὴν κάρδοπον. Pollux 10, 102. idem 7, 22 τὸ ἀγγεῖον μαγίς καὶ μάκτρα καὶ σκάφη καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ληνός. et 7, 179 Μένανδρος δὲ τὴν κάρδοπον καὶ ληνὸν κέκληκεν.

ΔΙΑΤΜΑΙ

117. 118

συμπεριπατήσεις γὰρ τριβῶν ἔχουσ' ἐμοί,
ὥσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἡ γυνή.
· · · · ·
καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκ' ἐκεῖνος, ὡς ἔφη
αὐτός, ἐπὶ πείρα δοῦς τριάκονθ' ἡμέρας.

Diogenes Laert. 6, 93 μέμνηται αὐτοῦ (Κράτητος) καὶ Μένανδρος ἐν Διδύμαις οὕτως κτλ. sic in Diogenis ed. Cobet. (cf. eiusdem N. L. 42), nisi quod levius interpungens post γυνή in unum haec, Grotium secutus, fragmentum coniunxit.

119. 120

ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα.
ὄρνιθας ἀποστέλλει.

Athenaeus 9, 373 d Μένανδρος Διδύμαις (fr. 119) καὶ ἐξῆς (fr. 120). 119 ὄρνις Mein. Anal. Ath. 164. διδυμίας A. postrema ex anapaestis excerpta esse conicit Mein.

121

Harpocratio 127, 9 Μένανδρος ἐν Διδύμαις πρὸς ταῖς δώδεκα δραγμαῖς καὶ τριῶβολόν φησι τοῦτους (τοὺς μετοίκους) τελεῖν. cf. fr. 35.

122

Harpocrat. 156, 17 Ποταμὸς δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς ὑαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι καὶ Μένανδρος ἐν Διδύμαις.

ΔΙΣ ΕΞΑΠΑΤΩΝ

I. e. servus dominum bis eodem die decipiens. Martial. 14, 214 *Pueri comoedi. non erit in turba quisquam Mισούμενος ista: sed poterit quis esse Δις ἑξαπατῶν.* ex hac fabula *Bacchides* Plauti expressam esse demonstravit Ritschl. Parerg. 405. cf. Fritsch. Advers. I (Rost. 1870) 10. 11.

123

βουληφόρος
τὴν ἡμετέραν, ὦ Δημέα, προκατέλαβες
ὄρασιν.

quid vis tibi? quid quaeris? annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conicio. δαιμονῶς Porson. Miscell. 250] δαίμων δύο. verbum δαιμονᾶν nimis contumeliosum ratus Cobet. V. 1.² 200 δαιμόνιε, quod quomodo versui conveniat, nisi γέγονας scribatur, non video. ὁμοῦ sic positum apud comicos alibi inveniri non memini. Demosth. 19, 251 ἀπὸ Σόλωνος ὁμοῦ διακόσια ἔστιν ἔτη καὶ τετραράκοντα. 25, 51 εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι.

141

λουτρόν, θεραπείνας, ἀργυρώματα.

Athenaeus 6, 231 a Μένανδρος Ἐαυτὸν τιμωρομένην κτλ. Terent. 1, 1, 78 ancillae tot me vestiant? sumptus domi tantis ego solus faciam? — στρώματ', ἀργυρώματα H. Iacobi.

142

ἔξ Ἰσταρίου δ' ἐκρέματο φιλοπόνως πᾶνν.
 . . . . . καὶ θεραπευτὴς ἦν μία·
 αὕτη συνύφαινεν ὄντα παρῶς διακειμένην.

Terentius 2, 3, 52 *subtēmen nebat: praeterea una ancillula erat; ea texebat una, rannis obsita, neglecta, immunda involvite, ubi graeca servavit scholiasta cod. Bembin. δ' Mein.] γὰρ.* — ἐκρέματο, ut Ovid. Met. 4, 35 (*Minyoides*) *haerent telae.* cf. Spengel. Varr. L. 1. p. 118.

143

ἀνδρὸς χαρακτῆρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Terentius 2, 4, 4 *nam mihi quale ingenium haberes, fuit indicio oratio.* cod. Bemb. . . . . ἀνδρὸς χαρακτῆρ κτλ. Spengel. Varr. L. 1. p. 118. idem versus fr. 72. negat Ilnius (Quaest. Ter. 42) ex *Heauton Timorumenno* desumptum esse: sed versus proverbialis facile poterat saepius repeti.

144

πᾶς πατήρ μωρός.

Terentius 3, 1, 31 *veniens in utramque partem, Menedeme, es nimis.* ubi schol. Bemb. *'graeco πας πατήρ μωρός.'* cf. Ihne ibid. — Herodian. I 192, 26 μωρός καὶ μῶρος Ἀττικῶς. Theogn. τοῦτο ἐπὶ ἐμφύχου τιθέμενον βεβῶνεται.

145

οἴκοι μένειν χρῆ καὶ μένειν ἐλεύθερον
 ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Stobaeus Floril. 39, 11 *Μενάνδρου Ἐαντὸν τιμωρούμενος* A. Clemens Alex. Strom. 6, 2, 7 *ἀκήκοα δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος* (fr. 310 N.) . . . *ἀλλὰ καὶ Μενάνδρου ὡδὲ πως κωμωδοῦντος κτλ.* v. 1 Stob. Floril. 53, 1 *Μενάνδρου* A. Diogenian. 7, 35. 'haec Chremetis verba esse suspicari licet, Cliniae patriam relinquendi consilium vituperantis' Mein. sed fortasse Clinias apud Menandrum *Parmenon* vocabatur: in tanta enim scriptorum constantia tamen conicio poetam scripsisse *οἴκοι μένειν χρή, Παρμένων, ἐλεύθερον*: nam non hoc iubet domi manere *et* liberum manere, tamquam domi possit etiam servus esse velle, sed domi liberum manere, cum peregre nemo sui sit iuris. *μηκέτ' εἶναι* autem Grotius recte interpretatur '*aut potius mori*', quod moneo contra ea quae Mein. V CCXLVIII disputantur.

146

*μετ' ἄριστον γὰρ ὡς ἀμυγδαλᾶς [ἐγὼ]
παρέθηκα, καὶ τῶν ροιδίων ἐτρώγομεν.*

Athenaeus 14, 651 a *Μένανδρος ἐν Ἐαντὸν (αὐτὸν Α) τιμωρου-
μένῳ ροιδία ὠνόμασε διὰ τούτων κτλ.* 1. *ἐγὼ* post *ἀμυγδαλᾶς* del. Bentr. 'recte, nisi ἄριστον corruptum est' Dindf. 2. *ἐγὼ παρέθηκα, ροιδίων ἐτρώγομεν* Dobr. Adv. II 273. *ἐνετρώγομεν* Cobet. N. 1. 73. at tempus mutatum facilem explicationem habet; quod autem *ἐντραγεῖν* Atticos, non *τρώγειν* dixisse Cobetus statuit, id iure mireris. *τρώγειν* enim tam saepe reperitur, ut exempla adferre taedeat. scilicet comici quidem numquam dicebant *ἐντρώγειν*, sed semper *τρώγειν*, numquam quod sciam *τραγεῖν*, sed *ἐντραγεῖν*. ceterum nondum persanatum est fragmentum.

147

ταῦτά σοι καὶ Πύθια

καὶ Δήλια.

Zenob. 6, 15 ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν ὕστατα καὶ τελευταῖα ποιούντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς *Μένανδρος (ἐν Ἐαντὸν τιμωρουμένῳ* add. cod. Miller. *Mélanges* 356). cf. etiam qui Menandri mentionem faciunt nullam Phot. 473, 1, Suid. *Πύθια καὶ Δήλια*, Apostol. 15, 9 *Πύθια καὶ Δήλια ἐπὶ τῶν ταχέως ἀπολλυμένων.*

148

ἀλλ' ἦν χιτῶν σοι

Photius 70, 24 ἦν . . . [οἱ δὲ παλαιοὶ] ἐν *Μενάνδρου Αὐτὸν τιμωρουμένῳ* τὸ [δὲ] ψιλὸν ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ κτλ. οἱ δὲ παλαιοὶ eiecit

Dobr., δὲ sublata simul interpunctione quae ante τὸ erat H. Iacobi (Mein. ed. min. XX). cf. quae adnotavimus ad Arist. Eq. 26. Antiphan. 153. Menand. 377.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Cf. quae ad Sophili Ἐγχειρίδιον adnotavimus II 445.

149

οὐχ ὄθεν ἂν ᾤμην ἡτύχηκα· πάντα δὲ
τὰ μηδὲ προσδοκῶμεν' ἔκστασιν φέρει.

Stobaeus Floril. 104, 7 Μενάνδρου Ἐγχειρίδιου A. partem posteriorem Stobaeus repetit Flor. 111, 11 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) Ἐγχειρίδιου A. 1. οὐχ] οὐκ AB. ἡτύχηκα Porson. Misc. 250] ἡ τύχη καί. 2. μηδὲ] μὴ Stob. 111.

150

τοῦ δ' ἄρα Κωρναῖος ἡκροάσατο.

Photius et Suidas Κωρναῖος . . . ὄθεν καὶ ἡ παροιμία κτλ. Μενάνδρος Ἐγχειρίδιω. Zenobius 4, 75 Κωρναῖος ἡκροάζετο· τὰ τῆς Μενάνδρου μέμνηται ἐν τῷ Ἐγχειρίδιω . . . ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λάθρα πράττεσθαι, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων. cf. Hesych. Κωρναῖος ἡκροάζετο· παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς. cf. Suid. τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρναῖος. Eustath. 1534, 54 ἐκ τῆς Κωρνούκου παροιμία τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρνούκος ἡκροάζετο, περὶ ἧς ἐν τοῖς τοῦ περιγητοῦ (Dionys. Perieg. 855) δεδήλωται. Append. proverb. 4, 96. optime explicat Steph. Byz. Κώρνος . . . λιμὴν . . . καὶ νησίον . . . οὐ κατὰ τὸν παράπλουον ληστήριόν τι μέγα τῶν Κωρναίων ὠτακουστούντων ἐν τοῖς ἀντόθι λιμέσι (τὰ κατὰ) τοὺς φόρτους καὶ τοὺς πλοῦς τῶν ἐμπόρων καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐπιβουλευόντων, ὄθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων τὰ ἀπόρητα κτλ. cf. etiam quae adnotantur ad Antiphanis Κώρνον II 66. Dioxiipp. 3. — ἡκροάσατο Steph. AV] ἡκροάζετο.

151

πίε. Β. πιεῖν ἀναγκάσω
τὴν ἱερόσυλον πρῶτα.

Athenaeus 10, 446 e πίε δυσλλάβως (ἀεὶ συνεσταλμένος Mein. Anal. Ath. 202). Μενάνδρος ἐν Ἐγχειρίδιω κτλ. πίε verbis poetae add. Clericus.

152

Schol. Plat. 359 Bekker. *παροιμία ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ.* eadem omissa voce *παροιμία* Greg. Cyr. Leid. 1, 61. cf. 514.

153

ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς

μέμνηται ταύτης ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ Μένανδρος Zenob. 6, 28. cf. Arist. Vesp. 191 cum schol. et Aristoph. fr. 192.

[ΕΚΤΡΑ]

Terent. Hec. didasc. *graeca Menandru.* at est Apollodori Carystii. cf. Mein. I 464.

ΕΜΠΙΜΠΡΑΜΕΝΗ

Sic, non Ἐμπιπρ., cod. omnes. non recte Lobeck. Phryn. 96. cf. Cobet. N. l. 141. 2 et quae adnotavimus ad Arist. Av. 1310. de tituli significatione non constat.

154

. . . ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτὲ
ὁ πρῶτος ἦν γήμας, ἐπειθ' ὁ δεύτερος,
εἶθ' ὁ τρίτος, εἶθ' ὁ τέταρτος, εἶθ' ὁ μεταγενής.

Athenaeus 13, 559 e Μένανδρος . . . ἐν Ἐμπιμπραμένη (sic A) κτλ. 2. γήμας A] ὁ γήμας. 3. Μεταγένης Zedelius cum L, recte fortasse, quamquam quis fuerit ille quem ridet *Metagenes* nescio. similiter iocatur Arist. Ran. 587. 8. de sententia cf. Eubul. 116. Aristophont. 5.

155

τρία γὰρ ἐστι, δέσποτα,
δι ὧν ἅπαντα γίνετ', ἢ κατὰ τοὺς νόμους,
ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τὸ τρίτον ἔθει τινί.

Stobaeus Floril. 43, 15 Μενάνδρου Ἐμπιμπραμένη A. sine poetae fabulae nomine Apostolius 17, 26. — 2. τοὺς om. Stob. γίνεται ἢ κατὰ τὸν νόμον Apostol. 3. τὸ add. Bentl. Cuiacius Observ. 19, 16 comparavit Modestinum Digest. 1, 3, 40 *omne ius aut consensus fecit, aut necessitas constituit, aut firmavit consuetudo.*

156

ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε,
τὸ δοκεῖν τιν' εἶναι· καὶ γὰρ ἄλλους μυρίους.

Stobaeus Floril. 22, 28 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) Ἐμπιμπραμένη
A. 2. τιν'] τι B. μυρίους, i. e. ἀπώλεσεν.

157

ὡς ἀραθόν ἐστι πρᾶγμα τὸ γενέσθαι τινὸς
πατέρα.

Stobaeus Floril. 75, 6 Μενάνδρου Ἐμπιμπραμένη A. ἐστι] τό
AB. τινὸς] τέκνων Dobr.

158. 159

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.
ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγάγιον.

Athenaeus 8, 365 c ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων
πίνειν, καὶ συναγάγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος ἐν Ἐμπιμπραμένη
(ἐν πιμπραμένη A) καὶ — μόνας. εἶδ' ἐξῆς ἔφη κτλ. μήποτε
δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον. cf. Ephipp. 4. Diphil.
43, 28. Poll. 6, 8 συναγαγεῖν συμπόσιον, συστήσαι, πληρῶσαι . .
συναθροῖσαι.

ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣ

Dubium est qua significatione usus sit poeta. est enim ἐπαγγέλλεσθαι et *promittere* (Thom. Mag. ἐπαγγέλλομαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ὑπισχνουῖμαι), et *profiteri* (velut Isocr. 1, 19. Xen. Mem. 1, 2, 7. Plat. Protag. 319 a. Gorg. 447 c) et ἐπαγγελίαν *alicui denuntiarc*. cf. Meier-Schoem. Att. Proc. 698 n. 13. fragmentis nihil decernitur.

160

τὸ σὸν ταπεινὸν ἂν σὺ σεμνύνης, καλὸν
ἔξω φανεῖται, φίλ' ἄνερ· ἂν δ' αὐτὸς ποιῆς
ταπεινὸν αὐτὸ καὶ τιθῆς ἐν μηδενί,
οἰκείος οὔτος κατάγελως νομίζεται.

Stobaeus Floril. 22, 29 Μενάνδρου Ἐπαγγελλόμενος A. εἰσαγγελλόμενος Voss. 1. ἂν om. A. σὺ] οὐ Voss. Hens. σεμνύνης Ephemer. Ien. 1828 n. 148] σεμνύνη. 3. τιθεῖς A. — 1. τὸ σὸν ταπεινόν, i. e. *humilem tuam condicionem* si honeste et genere feret . . contra *si eam ipse vitae agendique ratione contempnam*

esse concedes, te ipse deridere videbere. nihil agit Herwerd. Nov. add. crit. 39.

161

τὰ γὰρ τολμηρὰ τῶν ὄχλων ἔχει
ἐν τοῖς λογισμοῖς τὰς ἐπιδείξεις δυσκόλους,
ἐν τῷ δὲ πράττειν, ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ,
ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ἐξηύρετο.

Stobaeus Floril. 51, 27 Μενάνδρου Ἐπαγγελλομένοις A. 2. μὲν τὰς A Vind., unde ἐν τοῖς λόγοις μὲν Mein. in Stob. 4. τὰπροσ-
δόκητον B. ἐξηύρετο Mein.] ἐξηύρατο A. ἐξεύρατο cet. cf. Lob.
Phryn. 139. 40. — in v. 1 τῶν ἔργων, in v. 3 λάβῃς, in v. 4 τὴν
τέχνην προσλαμβάνει Cobet. N. l. 73 sq. ac pro ἐξηύρετο Stob. II
xxvii ἐκτήσατο Mein., receptis in v. 3. 4 Cobeti coniecturis. certe
τὰ τολμηρὰ τῶν ὄχλων (pro τὸ τολμηρόν) dici non poterat. sed
duorum versuum priorum mihi quidem nondum perspicua est sen-
tentia.

162

τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ γὰρ λόγοις τοῦθ' ἐν μόνον,
ἂν βραχεῖς αὐτοὺς ποιῇ τις τὸν τε καιρὸν εὖ λάβῃ.

Stobaeus Floril. 35, 5 Μενάνδρου Ἐπαγγελλομένῳ A. 1. ἀναιδέσι AB.

163

Suidas εἰς τὸ δέον . . . καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπαγγελλομένῳ.
μὲνηται δὲ καὶ ἐτέρωθι. Ἐπαγγ. VE] Ἀπαγγ. — cf. Zenob. 3, 91
et Arist. Nub. 859.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis comoediam cognominem adnotavimus
II 49. duas fuisse fabulae recensiones docent Harpocration 139,
25 παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ et Athenaeus 19, 373 c Μέν-
ανδρος ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτη. Quintil. 10, 1, 70 illa mala iudicia,
quae Epitrepontes, Epicleros, Locroc habent, aut meditationes
in Psophodae, Nomothete, Hypobolimaco . . . omnibus oratoris
numeris sunt absolutae. Rhet. anon. Spengel I 432, 17 ὅτε μὲν
παρασκευάσαι δεῖ, τότε παρασκευάσαιμι· ἐὰν δὲ ὡς παρασκευασμένοι,
περιττὸν προοιμιάζεσθαι. τοῦτο καὶ Μένανδρον εἰδέναι. ἐν γὰρ
τῇ Ἐπικλήρῳ δικαζομένων τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ
καυδίου δικάζοντος οὐκ ἔθηκεν οὐδετέρῳ προοίμιον διὰ τὸ τὴν εὐνοίαν
προὔπαρχειν τοῦ ἀνδρὸς· ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ἰδίαν
διαλεγάμεθα. argumentum simile fuisse ac Terentii Phormionis ex

Apollodori Ἐπιδικαζομένην conversae probabilis est Meinekii (ed. 1) opinio. latine *Epicleron* expressit Sextus Turpilius. cf. fr. 165. 'agitur in hac fabula hoc, ut orbam puellam quam cognato nubere lex iubet adolescens quidam ducere a parentibus cogatur'. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 91.

164

ἄρ' ἐστὶ πάντων ἀγρυπνία λαλίστατον.
ἐμὲ γοῦν ἀναστήσασα δευρὶ προάγεται
λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν ἔμαντοῦ βίον.

Theo Progygn. 1, 200. 1 Walz. 92, 16 Spengel. ἔστι δὲ καὶ ἀνάπαλιν προθέντα γνωμικὸν λόγον διηγήσασθαι, καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ μύθου παρεσημειωσάμεθα· οἷον καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῇ χρηστῇ (χρυσῇ Hemsterhusius) Ἐπικλήρῳ ἄρ' ἐστὶ — λαλίστατον. εἶτα ἐξῆς τὸ διήγημα· ἐμὲ γοῦν κτλ. v. 1 idem 1, 196 extr. (88, 14) om. poetae fabulaeque nomine. Plutarch. Mor. 513 d πολλῶ γάρ ἐστιν ἡ χαρὰ τῆς κωμικῆς ἐκείνης ἀγρυπνίας λαλίστατον. 'haec ex initio fabulae ducta esse, ideo a Menandro ficta, ut rerum quas scire deberent spectatores narrandarum esset occasio, et per se probabile est et apparet ex imitatione Turpilius comici (Epicler. fr. 1 [12] apud Priscianum, ubi initia fere fabularum commemorantur:

Steph. *quaeso édepol, quo ante lucem te subito rapis,
ere, cum uno puero?* Phaedria. *néqueo esse intus, Stéphanio.*
St. *quid ita?* Ph. *út solent, me cúrae somno ségregant,
forásque noctis éxcitant siléntio.*

servum addidisse Turpilius videtur, et apud Menandrum una persona loqui.' Duebner. cf. etiam quae Ribbeckius adnotavit ad Turpilius fragm.

165

ὥσπερ τῶν χορῶν
οὐ πάντες ἄδουσ', ἀλλ' ἄφωνοι δύο τινὲς
ἢ τρεῖς παρεστήκασιν πάντων ἔσχατοι
εἰς τὸν ἀριθμὸν, καὶ τοῦθ' ὁμοίως πως ἔχει·
ὁ χάραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἐστὶν βίος.

Stobaeus Floril. 121, 11 Ἐπικλήρος A, poetae nomine omisso: sed cum praecedat 10 Μενάνδρου, dubium esse non potest quin ex Menandri fabula excerptum sit. Phot. 210, 10 λαυροστάται· μέσοι τοῦ χοροῦ . . . φανλότεροι δὲ οὗτοι (Cratin. 422). Lucian. Toxar. 9 τοῖς κενοῖς τούτοις καὶ κωφοῖς προσωπελοῖς εἰοικότας . . . ἃ διηρημένα τὸ στόμα καὶ παμμέγεθες κεγηνότα οὐδὲ τὸ μικρότατον

φθέγγεται. Hippocr. Iurisiur. 3 (2, 5 Foes) ὁμοιότατοι εἰσι τοῖσι παραγομένοισι προσώποισι ἐν τῆσι τραγωδίῃσι . . . σχῆμα μὲν καὶ στολὴν καὶ πρόσωπον ὑποκριτοῦ ἔχουσι, οὐκ εἰσι δὲ ὑποκριταί (Mein. ed. 1). 4. εἰς τὸν ἀριθμὸν, *ad numerum explendum*. Hor. Epist. 1, 2, 27 *nos numerus sumus*.

166

ἢ δεῖ μόνον

ζῆν ἢ γενόμενον πατέρα παίδων ἀποθανεῖν
οὕτω τὸ μετὰ ταῦτ' ἐστὶ τοῦ βίου πικρὸν.

Stobaeus Floril. 76, 4 Μενάνδρου Ἐπικλήρω A. codices: ἢ μόνον δεῖ ζῆν ἢ παίδων γεννωμένων (γενομένων A) πατέρα ἀποθανεῖν. correxit Dobraeus Adv. II 273.

167. 168

ἄλεκτροῦν τις ἐκεκράγει μέγα.

. . . οὐ σοβήσεται ἔξω, φησί, τὰς
ῥοιθας ἀφ' ἡμῶν;
αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ῥοιθας μόλις.

Athenaeus 9, 373 c Μένανδρος ἐν Ἐπικλήρω πρώτη σαφῶς τὸ ἐπὶ τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως· ἄλεκτροῦν — ἀφ' ἡμῶν; καὶ πάλιν· αὕτη ποτ' κτλ. priora Eustath. 1440, 50. 2. φησί omittit Eust. initio ὁ δ' εὐθύς add. Dobr. Adv. II 274. 3. ῥοιθας G. Kaibel. 4. τὰς ῥοιθας A. ac sic Meinekios in Ath. ed. nam 373 d Athenaeus ipse ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ῥοιθας λέγουσι, πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον (fr. 167. 8).

169

τί δ' ἂν ἔχοι νεκρὸς

ἀγαθόν, ὅπου γ' οἱ ζῶντες ἔχομεν οὐδὲ ἓν;

Stobaeus Floril. 121, 19 Μενάνδρου Ἐπικλήρος A. 1. ἔχοι] ἔχομεν A. 2. ὅπου χοῖ Mein. οὐδὲ] ^{Χό}μηδὲ Voss.

170

ῥα σὺ καὶ φρόντιζε κάποστα βραχύ.

Bekker. Anecd. 81, 12 ἀνάβα, κατάβα, διάβα, ἀπόστα. Μένανδρος Ἐπικλήρω κτλ. 'secede paullulum ab hominum consuetudine, ut tecum solus consideres'.

171

οὐπω σοι πεπίστευμαι;

Priscian. 18, 266 *illi* (Attici) 'πεπίστευμαι σοί' καὶ 'ὕπὸ σοῦ'.
Μένανδρος Ἐπικλήρω κτλ. *codicum varietatem attulit Hertzius.*

172

Harpocration 139, 24 (τὸ) ὄρον . . . παρὰ Μενάνδρῳ ἐν δευτέρῳ Ἐπικλήρω σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεκατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. *eadem, omisso tamen fabulae nomine, Photius.*

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

Harpocration 84, 2 (εἰ ἐβούλετο) 'περὶ ὧν διαφερόμεθα τοῖς οἰκείοις ἐπιτρέπειν' (verba sunt Demosth. 27, 1) ἀντὶ τοῦ διατητὰς αὐτοὺς αἰρεῖσθαι. ὅθεν καὶ Μενάνδρου δράμα Ἐπιτρέποντες. cf. fr. 183. Schol. Ambros. Hom. Od. 7, 225 κομιδῇ γὰρ μικρολόγος φαίνεται (Ὀδυσσεύς) προτάσων τῶν φιλιτάτων τὴν κτῆσιν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Σμικρῖνης ἐν (sic Mein. pro σμικρύνησιν) Ἐπιτρέπουσιν. Themist. Or. Mai. p. 52 τίνα Ἀλκιβιάδην οὐχ ὑπερβαίνει; τίνα Κίμωνα οὐκ ἀποφαίνει Σμικρῖνην; cf. Iulian. Caes. 311 a. Quintilian. 10, 1, 70 (exscr. sub Ἐπικλήρον titulo). Sidon. Apollin. Epist. 4, 12 p. 257 *Terentianae Hecyrae . . . fabulam similis argumenti, i. e. Epitrepontes Menandri manibus habebam.* Rhet. anon. Spengel. I 432, 11 καὶ Μενάνδρος ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσι τὴν δίκην ἄνευ προοιμίων πεπολήκεν' οὐδὲν δὲ διαφέρει ἐνταῦθα οὕτως αὐτὰ κείσθαι ἢ ἐν δικαστηρίοις λέγεσθαι. Athenaeus 14, 659 b μάλιστα εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοί τινες, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἐπιτρέπουσιν. Alciphr. 2, 4, 19 τὰ δράματα . . . ἃ μάλιστα ὀνήσαι δύναται Πτολεμαῖον (. . .). εἴτε Θαῖδα, εἴτε Μισοῦμενον εἴτε Θρασυλέοντα εἴτε Ἐπιτρέποντας εἴτε Ῥαπιζομένην εἴτε Σικυνῶνιον. Apollon. De synt. 3 p. 297 Bekk. ἀναγινώσκω σοι Ἀλκαῖον, κωμῶδῶ σοι τοὺς Ἐπιτρέποντας. *ad hanc fabulam O. Ribbeckius Agr. 19. 20 refert quae Alciphr. 3, 43 narrantur et fr. 76 b, praeterea Plautini Euclionis (in Aulularia) personam ex Menandrea comoedia expressam esse monens p. 21.*

173

μη καταφρονήσης τῶν θεῶν· ἐν παντὶ δεῖ
καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἀπανταχοῦ,
καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρους
ἔχειν πρόνοιαν κοινόν ἐστι τῷ βίῳ.

Orion Anthologn. 6, 4 ἐκ τῶν Ἐπιτρεπόντων Μενάνδρου. v. 1. 2 (ἐν παντί — ἐπικρατεῖν) Stobaeus Floril. 9, 12 Μενάνδρου A. 1. τῶν et 3. τοῦ add. Schneidewin. — 3. 4. 'omnibus utile est unumquemque, ubi occasionem nanciscatur, eius rei curam gerere.'

174

οἶει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν,
ὥστε τὸ κακὸν καὶ τάραθόν καθ' ἡμέραν
νέμειν ἐκάστω, Σμικρίνη;

Davides Aristotel. Categ. 23, 27 τῷ Ἐπικούρῳ συνήκμασε Μενάνδρος. οὗτοι δὲ οἱ Ἐπικούρειοι καὶ μέχρι τῶν οὐρανίων ἴστων τὴν πρόνοιαν, ἵνα μὴ πράγματα σχῆ τὸ θεῖον περιεργαζόμενον τὰ τῆδε. μέμνηται δὲ τῆς δόξης καὶ Μενάνδρος ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσιν ἠνίκα φησὶν κτλ. Ioann. Philop. De aetern. mundi 16, 4 οἶδεν ἄρα καὶ τὰ μερικὰ ὁ θεός, καὶ οὐχ ὡς ἀθέως τῶν παρ' Ἑλλήσι θεομάχων μᾶλλον ἢ θεολόγων τινὲς ἔφασαν, ἀγνοεῖ ὁ θεὸς τὰ καθ' ἕκαστα, μόνον οὐκ ἐκεῖνο τὸ καμικὸν λέγοντες κτλ. οἶει etiam David. ut mihi per litteras indicavit Dilesius (cod. AB Hamilt.). οἴμ' οὐ Duebner. τοσαύτην Philop.] ταύτην. 2. ὡς ἀγαθὸν τε καὶ κακὸν Dav., fort. ὡς τάραθόν τε καὶ τὸ κακὸν. ὡς τὸ τε κακὸν καὶ τάγ. H. Iacobi V 102. 3. Σμικρίνη Mein.] σμικρὸν ἦν Dav., om. Philop. cf. fr. 76.

175

ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ
ἀθλιώτερος, διπλάσια γοῦν ἐσθίει μάτην.

Stobaeus Floril. 30, 7 Μενάνδρου Ἐπιτρεπόντων A. latine vertit Ausonius Epigr. 117 *sanius piger febricitante multo est nemior, potat duplum dapésque duplices devorat*. Theophylact. Simoc. Epist. 61 p. 781 Hercher. ἀργὸς γὰρ ὢν ἀθλιώτερος εἰ τοῦ πυρέσσοντος, ἐσθίων μάτην διπλάσια. 2. ἀθλιώτερος Stob. A | ἔστ' ἀθλ. rel. ἀρχειότερος Bentl. tum δῖπλοι ἄγουν (i. e. διπλάσια γοῦν) A. διπλῶ οἶα γοῦν N. διπλάσια δ' Dobr. Adv. II 274. fort. ἀρχειότερος διπλάσια γ'. numeris trochaicis Mein. — — ἀργὸς ὑγιαίνων τοῦ π. π. | ἀθλιώτερος διπλάσια γοῦν κατεσθίει μ.

176

ἐλευθέρω τὸ καταγελάσθαι μὲν πολὺ
αἰσχιστόν ἐστι, τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον.

Stobaeus Floril. 89, 5 Μενάνδρου Ἐπιτρέποντος A. 1. τὸ] τοῦ A. μὲν πολὺ Heringa Obs. 244] πολὺ. παραπολὺ Bentl. καταγελασθῆναι πολὺ Nauck. 2. αἰσχιστόν Heringa] αἰσχίον.

177

οὐκ οἰμώζεται

καταφθαρῆς ἐν ματρυλεῖῳ τὸν βίον;

Harpocration et Suidas ματρυλεῖον . . . Ἡρακλέων καὶ Δίδυμος τόπον τινὰ φασιν εἶναι ἐν ᾧ γράες διατρέβουσαι δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν κτλ. καταφθαρῆς N] καταφθαρεῖσθε ABC, καταφθερεῖσθαι D. καταφθαρησθε G. κατὰ τρεῖς Suid. an ὁ καταπροεῖς? nam cum τὸν βίον significet τὴν οὐσίαν, participio activo videtur opus esse. ματρυλεῖον praeter hunc versum quod sciam apud comicos non exstat: cum vero etiam μαστρυλεῖον (vel - λλ -) scribatur, prima syllaba, quod moneo contra Bernhardy, produci videtur, praesertim si derivatum est a μήτηρ. Phot. ματρυλεῖον τῶπος ἐν ᾧ γράες μαστροποὶ διατρέβουσιν ἐταίρας ἔχουσαι καὶ δέχονται τοὺς βουλομένους· ἐκάλουν δὲ αὐτὰς καὶ μητέρας (sic Naber. pro μαστρας) εὐφήμως.

178

ἐπέκασα

ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, ἐὰν οὕτω τύχη.

Athenaeus 3, 119 e καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς (τὸ τάριχος) Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν κτλ. Lexic. Herm. 325 καὶ Μένανδρος ὁμοίως φησὶν κτλ. Cramer. Anecd. Par. III 248 καὶ Μένανδρος ὁμοίως φησὶ κτλ. partem eclogae (- ἄλας) adfert Eustath. 73 extr. κατὰ δὲ Ἡρωδιανὸν καὶ τάριχος ἐκατέρως λέγεται, τὸ τάριχος καὶ ὁ τάριχος· φέρει δ' ἐκεῖνος καὶ χρήσεις ἀμφοῖν. Μένανδρος κτλ. 1. ἐπέκασα cod. Cram. ἐπιπάσω Herm. 2. ἐὰν Elmsl. Edinb. Rev. III 191] ἄν.

179

οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῆ.

Orion Antholognom. 7, 8 ἐκ τοῦ Γεωργίου, sed margini eadem manu adscriptum ἐκ τῶν ἀποτρεπόντων. Plut. Mor. 475 c οὐκ ἄχρηστον . . . ἔχειν αἰεὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου πρόχειρον κτλ. Stobaeus Floril. 108, 57 Μενάνδρου A. Lucian. Ion. trag. 53 ὀρθῶς ἐκεῖνό μοι ὁ κωμικὸς εἰρηκέναι δοκεῖ κτλ. om. poetae fabulaeque nomine Plut. Mor. 599 d. Diogenian. 7, 38. monost. 689. Ioann. Chrys. Hom. 80 p. 771 (M. Haupt. Opusc. III 380) ἄκουσον καὶ τῶν ἔξωθεν ταῦτα φιλοσοφούντων καὶ λεγόντων οὐδὲν κακὸν πέπονθας ἐὰν μὴ πρ'. οὐδὲν δὲ cod. Vind. οὐδὲν A Stob.

180

οὐχ εὐρεσις τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἀφαίρεσις.

Hephaestion. p. 62 Gaisf. ex cod. Saibant. (cf. Anecd. var. Schoell. et Studemund. I 77, 19) εβρηται και εβρησις και εβρεσις ... ἀλλὰ διὰ τοῦ ε̄ ἐν ἰάμβῳ κτλ. ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσιν.

181

οἱ τηλικούτοι και τοιοῦτοι τῷ γένει

Hephaest. p. 156 Gaisf. ex cod. Saibant. (cf. Anecd. var. Schoell. et Studemund. I 44, 14) Μένανδρος ἐὰν (ἐν) ἐπιτρέπουσιν (Ἐπιτρέπουσιν) κτλ. τὴν τοι ἐν τετάρτῳ ποδι συνέσπειλε. Bekker. Anecd. 1175 ad 826, 15 και παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. Photius 585, 9 τηλικούτος ἐπὶ ἡλικίας τίθεται. οὕτως Μένανδρος.

182

Priscianus 18, 167 ἄρτιως και ἄρτι et praeteritum paullo ante et praesens significat apud illos (Atticos) . . . Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσιν EICIMN πρὸς ἐκείνην λέγεις, ἄρτι γὰρ νοῶ. εἴσειμι (Ο) α. νοῶ] κατανοῶ Ald. ἔσιμεν πρὸς ἐκείνην ἔλεγεσ' ἄρτι γὰρ νοῶ vel ἔσιμεν πρ. ἐκ., ἄρτι γὰρ νοῶ λέγεις Nauck. — υ — ο — πρόσσειμι δὲ πρὸς ἐκείνην, ἣν λέγεισ' | ἄρτι γὰρ νοῶ Herwerd. Obs. crit. 86.

183

ἐπιτρεπτέον τι

ἔστιν περὶ τούτων.

Schol. Aristoph. Acharn. 1115 ἐπιτρέψαι ὥστε κρῖναι. και Μένανδρος ἐν Ἐπιτροπεῖ κτλ. in R nil nisi prima tria verba.

184

ἐξετύφην μὲν οὖν

κλάουσα.

Schol. Eurip. Phoen. 1154 Dindf. τύφεισθαι ἔστι τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύσθαι. Μένανδρος . . . ἐν Ἐπιτρέπουσιν. ἐξετυφήθη Μ. ἐξετύφλων (littera λ obscurius scripta) C. ἐξετύφου T. κλάουσα Mein.] κλαίουσα. Ἐπιτρέπουσιν] ἐπιτρέπενον I.

185

ἐχίνος

χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου και μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως . . . Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσιν. Erotian. 73, 11 Klein. cf. Philem. 45.

ΕΤΝΟΤΧΟΣ

Terent. Eunuch. didascal. graeca Menandru. Terent. Eun. prol. 19 nunc acturi sumus | Menandri Eunuchum. initium fabulae

expressit Persius Sat. 5, 161 sq., ubi schol. *'hunc locum e Menandri Eunucho traxit, in quo Davum servum Chaerestratus adolescens adloquitur, tamquam amore Chrysidis derelictus, idemque tamen ab ea revocatus ad illam redit. apud Terentium personae inmutatae sunt.'* scilicet *'Davo Menandri apud Terentium Parmenonis, Chaerestrato Phaedriae, Chrysidι Thaidis nomen inpositum est. patrem Chaereae, cuius nomen Terentius retinet, Menandro Simonem adpellatum fuisse testatur Donatus ad 5, 5, 1, qui ad 3, 3, 1 de Chreme haec adnotat: haec persona apud Menandrum adolescentis rustici est. cf. Grauert. Anal. histor. philol. 156.'* Mein. praeterea cf. quae infra ad Κόλακα adnotantur.

186

Terentius fabulae initio *quid igitur faciam? non enim ne nunc quidem quom arcissor ultro?* ubi Donatus *εἴτα τί ποιήσω . . . non enim cam? Probus distinguit. iungunt qui secundum Menandri exemplum legunt.* itaque Meinekius

*εἴτα τί ποιήσω; μὴ προσέλθω μηδὲ νῦν,
αὐτῆς καλούσης;*

Persius Sat. 5, 172 *quidnam igitur faciam? nec nunc cum arcessat et ultro supplicet accedam?* unde fortasse adici potest *αὐτῆς καλούσης χλιευτούσης ἐμέ;* Hor. Serm. 2, 3, 262. 3.

187

*μὴ θεομάχει, μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι
χειμῶνας ἑτέρους, τοὺς δ' ἀναγκαίους φέρε.*

Stobaeus Floril. 108, 46 *Μενάνδρου Εὐνούχῳ* A. Terentius 1, 1, 31 *neque praeterquam quas ipse amor molestias habet addas, et illas quas habet recte feras.* 1. *μὴ* Grot.] καὶ *μὴ* vel *μὴ* καὶ (B Vind.).

188

οὗτός ἐστι γαλεώτης γέρων.

Terent. 4, 4, 21 *victus vctus veterosus senex, colore mustelino.* ubi Donatus *erravit Terentius non intellegens Menandreum illud οὗτός (alii αὐτός) ἐστιν γαλεώτης γέρων. ait autem stelionem, animal quod lacertae non dissimile est, maculoso corio: nempe ad id genus coloris facies exprimitur eunuchorum [corporis], quia plerique lentiginosi sunt.* Suidas *ἀσκαλαβώτης· Μένανδρος οὗτος (οὗτωσι V) δὲ γαλεώτης γέρων.* Bekker. Anecd. 452, 6 *ἀσκαλαβώτην, οὐχὶ καταβώτην λέγουσι, μᾶλλον δὲ γαλεώτην. Μένανδρος οὕτως.* Plin. N. h. 29, 90 (stelionem) *Graeci coloten vocant et ascalaboten et galeoten . . . est . . . plenus lentigine.*

189

πάντα τὰ ζητούμενα

δεισθαι μερίμνης φασὶν οἱ σοφώτεροι.

Stobaeus Floril. 29, 47 Μενάνδρου Εὐνούχου A. Clemens Alex. Strom. 5, 1, 11 κατὰ τὸν Σοφοκλέα (OR. 111). τὰ δ' ὅμοια καὶ Μένανδρος ὁ κωμικὸς λέγει κτλ. σοφώτατοι Clem.

190

Terentius Andr. 5, 5, 3 *ego deorum vitam ea propter sempiternam esse arbitror, quod voluptates eorum propriae sunt: nam mi immortalitas vultast, si nulla aegritudo huic gaudio intercesserit.* ubi Donatus hanc sententiam totam Menandri de Eunuchio translulit. Aristid. I 592 Dindf. οὐκ ἐξ ἴσου τὰ πράγματα οἱ θεοὶ σφίσι τ' αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἔνειμαν, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν αἵ ὄντες ἀθάνατοι καὶ κύριοι τῶν ἀπάντων ἀθανάτους καὶ τὰς εὐτυχίας ἔχουσιν. quae sententia tam similis est Terentianae, ut Aristidem Menandri verba leviter inmutasse credam, Menandrum autem sic fere scripsisse:

οὐκ ἐξ ἴσου τὰ πράγμαθ' οἱ θεοὶ σφίσι
αὐτοῖς τ' ἔνειμαν καὶ βροτοῖς. ἀλλ' αὐτίκα
αὐτοὶ μὲν ὄντες ἀθάνατοι καὶ κύριοι
ἀπαξαπάντων ἀθανάτους τὰς ἡδονὰς
ἔχουσιν.

191

συστομώτερος σκάφης

παροιμία ἐπὶ τῶν . . . μὴ δυναμένων παρησιάζεσθαι . . . μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν τῷ Εὐνούχῳ. Zenob. 5, 95. cf. Diogenian. 8, 12. Phot. συστομώτερον σκάφης . . . ὅποτε ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον, διὰ δὲ τὸ ἀπαρησιάζεσθαι εἶναι συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖν (ἠπέλλουν?) σκάφης. similiter, sed brevius Hesychius. cf. Boeckh. Oec. Ath. II 75. Photii verbis probabile fit Menandrum scripsisse (καὶ) συστομώτερόν σε ποιήσω σκάφης. Terent. 3, 5, 49 comparat Grauertus, quae similitudo non est nimia.

192

λύκου πετρά

Zenobius Milleri 87 (Mélanges p. 359) λύκου πετρά· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων εἶρηται ἡ παροιμία, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ἄφοβος (ὁ φόβος Diogenian. Vind. 3, 7. Macar. 5, 68. Suid.) ἢ (στῆ Macar.). πῶς γὰρ ἂν πτηνὸς τις γένοιτο λύκος; μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Εὐνούχῳ. cf. Cratet. 29, 3. nulla Menandri mentione facta praeter

eos quos supra commemoravimus Diogen. 6, 4. Gregor. Cypr. 2, 96. Leid. 2, 64. Apostol. 10, 80. Arsen. 34, 11. Boisson. Anecd. I 396 (λύκου πτερόν). fortasse etiam verba πῶς γὰρ ἂν | πτηνός γένουτό τις λύκος; Menandri sunt. reperitur enim apud comicos πτηνός, ubi oratio supra soccum adscendit.

193

σιτοβόλια

ταμιεῖα ἵνα . . . οἱ πυροί. ἐν Μενάνδρῳ Εὐνούχῳ. Pollux 9, 44. 5. Terent. Eun. 2, 3, 19 confert Grauert. etiam Poll. 10, 137 παρὰ τοῖς νεωτέροις ῥίσκοι ad Menandri *Eunuchum* refert Meinekius conl. Terent. 4, 6, 16 *ubi silast?* Th. in *risco*, coniectura incerta. cf. Antiphan. 130. Posidipp. 10.

194

τρόφιμον

Terent. 2, 2, 58 *video erilem filium minorem huc advenire. Donatus non potest Terentius τρόφιμον proprie dicere, et ideo erilem filium dicit.* consentaneum est hoc ipso vocabulo usum esse Menandrum. Phot. τρόφιμος· ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.

Praeterea ad Terent. 3, 4, 1 Donatus *bene inventa persona est, cui narret Chacrea, ne unus diu loquatur, ut apud Menandrum.* ad 5, 5, 31 *quamobrem insigne aliquid faceret* idem Donatus *manifestius hoc Menander explicat iam pridem infestum meretrici senem, post corruptum ab ea Phaedriam: nunc demum se inventa occasione vindicaturum.*

ΕΦΕΣΙΟΣ

Caecilii Statii fuit *Ephesio* vel sec. Spengelium *Ephesius*. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 40.

195

ἐγὼ μὲν ἤδη μοι δοκῶ, νῆ τοὺς θεοὺς,
ἐν τοῖς κύκλοις ἔμαντὸν ἐκδεδυκότα
δρᾶν κύκλῳ τρέχοντα καὶ παλούμενον.

Harpocratio κύκλοι . . . ἐκαλοῦντο οἱ τόποι, ἐν οἷς ἐπαλοῦντό τινες . . . Μένανδρος Ἐφεσίῳ κτλ. 1. μὲν Ν] μὲν οὖν. 2. ἐνδεδυκότα A. verba sunt aut 'servi ob facinus nescio quod timentis ne in catasta conlocatus venum detur' (Mein.) aut hominis liberi servitutis periculum metuentis. Poll. 7, 11 κύκλοι ἐν τῇ νέᾳ κωμῶδιᾳ καλοῦνται ἐν οἷς πιπράσκειται τὰ ἀνδράποδα . . . καὶ τὰ λοιπὰ ὄνια. cf. Alexid. 99. Diphil. 55, 3.

196. 197

ἐπ' ἀρίστῳ λαβῶν

ὀψάριον

. . . . .

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων

δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς. B. πολλοῦ σφόδρα.

Athenaeus 9, 385 df ὀψάριον . . . ἐπὶ τοῦ ἰχθύος . . . Μένανδρος . . . ἐν Ἐφεσίῳ ἐπ' -ὀψάριον. εἴτ' ἐπιφέρει τῶν ἰχθ. κτλ. v. 3. 4 idem 7, 309 ε Μένανδρος Ἐφεσίοις κτλ. 1. ἐπαρίστῳ A. 3. ἀρτίως et 4. πολλοῦ σφόδρα om. A 385, πολλοῦ 309 add. Salvinus. 4. ἐπώλει] ἔτιμα A 309. κωβίους A 309. fortasse non πολλοῦ, sed ὀλίγου dixit, per ironiam.

198

παρέσομαι γὰρ ἐν δύο.

Suidas ἐν δύο· τὸ ταχέως, ὡς ἡμεῖς. Μένανδρος Ἐφεσίῳ. ἐν δύο Bentl.] ἐνδυο. 'dum aliquis unum duo numerare possit'.

199

ἔσχατος Μυσῶν

ταύτης μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἐφεσίῳ. Miller. Mélanges 352. cf. 55.

200

Τενέδιος ἄνθρωπος

Zenobius 6, 9 Τένης ὁ Κύκνου . . . ἐνομοθέτησεν ἐπὶ τῶν διῶν ἴστασθαι ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα κατὰ νότα τοῦ κρινόντος καὶ τοῦ κρινομένου, ἵνα ὁ ἀλούς εὐθύς τῷ πελέκει πληγῆς ἀποθάνῃ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία καὶ ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις . . . μέμνηται ταύτης ἐν Ἐφεσίῳ Μένανδρος. cf. Diogenian. 8, 58. Phot. et Suid. Τενέδιος (ἄνθρωπος, ξυνήγορος, πέλεκυς). Steph. Byz. Τένεδος.

ΗΝΙΟΧΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Heniochum* adnotantur II 52.

201

ἀλλὰ θεὸς οὐδεὶς εἰς τὸ προκόλιον φέρει
ἀργύριον, ἀλλ' ἔδωκεν εὖνους γενόμενος
πόρον, εἰσβολὴν τ' ἔδειξεν εὐπορίας τινός,

ἦν ἄν παρῆς σύ, μηκέτ' αἰτιῶ θεόν,
5 ἤδη δὲ τῆ σαυτοῦ ζυγομάχει μαλακία.

Orion Antholognom. 4, 1 (περὶ προνοίας) ἐκ τοῦ Ἑνιόχου Μενάνδρου. 1. τὸ Mein.] τὸν. 3. πόρον εἰσβολήν τ' Preller. Philol. III 521] πόρον βουλήν. πόρον ἢ ἄσβολήν Nauck. Philol. VI 421. πόρον λαβήν τ' Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xv. 4. σύ add. K. μηκέτ' αἰτιῶ θεόν Schneidewin.] μηκέτι τὸν θεὸν αἰτιῶ. 5. μαλακία cod. ἤδη δὲ σ. ζ. τῆ μαλακία Schneidewin.

3. εἰσβολήν, ut Arist. Ran. 1104 εἰσβολαὶ σοφισμάτων (ἀφορμαί, ἀρχαί schol.). 5. Phot. ζυγομαχεῖ· στασιάζει. ὡς οἱ βόες ἐξευγμένοι. μετῆνται ἢ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης· ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὅταν ἔλκωσι κάμνοντες ἐπερλεῖδουσι (ἀπερ.) τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους. Hesych. ζυγομαχεῖν· τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεισθαι. cf. 673. adesp. 207. Ruhnk. Tim. 130. 1.

202

οὐδείς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεός
μετὰ γραδός, οὐδ' εἰς οἰκίαν παρεισιῶν
ἐπὶ τοῦ σανιδίου. τὸν δίκαιον δεῖ θεὸν
οἴκοι μένειν σφίζοντα τοὺς ἰδρυμένους.

Iustinus De monarch. p. 39 (140 Otto) Μενάνδρος ἐν Ἑνιόχῳ λέγει κτλ. v. 1—3 (σανιδίου) Clemens Alex. Protrept. 7, 75 Μενάνδρος γοῦν ὁ κωμικός ἐν Ἑνιόχῳ ἐν Ἑποβολιμαίῳ τῷ δράματι κτλ. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μητραγύρται. 1. ἔξωθεν Argent. Iust. 2. μετὰ γραδός om. Iustin. 4. ἰδρυμένους] αἰτουμένους? apud Clementem ἐν Ἑποβολιμαίῳ eicit Dindf. ἐν Ἑν. καὶ ἐν Ἑπ. Mein., similem in *Hypobolimaco* sententiam significari ratus.

1. Eurip. Hippol. 106 οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστός θεός. 'perstringit comicus Cybeles sacerdotes, qui cum amu circumibant urbes in gratiam deae stipem petentes'. Potter. σανιδίου est *tabula divinatoria*. Lobeck. Agl. I 253.

203abc

ἐλεεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος.

. . . . .

ὁ χρηστός, ὡς ἔοικε, καὶ χρηστοὺς ποιεῖ.

. . . . .

μὴ ἐστὶν ἀρετὴ τὸν ἄτοπον φεύγειν ἀεὶ.

Orion Antholognom. 7, 6 (περὶ ἀρετῆς) ἐκ τοῦ Ἑνιόχου Μενάνδρου. v. 2 Boissonad. Anecd. I 158. v. 3 monost. 339 (τὸ ἄτοπον). — 1. *ille* (iustus sine dubio vel bonus) *solis didicit in rebus*

secundis alios miserari. δ' δ κοινός Duebner. apud Both. 'humanus et aequus omnibus'. *ἐλεεῖν δ' ἐλεινός* — *ἀτυχῶν* Herwerd. Obs. crit. 86. *ἐλεεῖν δ' ἐλεινός* ξμαθεν *εὐτυχ.* Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. vii. frustra. coniungi possunt v. 1 et 2, si cum H. Iacobi V cclii ordinem inmutet (2. 1). 3. quomodo una de virtutibus vel sola virtus dici possit τὸν ἄτοπον vel τὴν ἀτοπίαν (sic enim interpretatur Meinek. IIII 368) fugere non video. verum enimvero una virtus est semper fugere iniustum: itaque scr. τᾶδικοῦν (τὸ ἄτοπον monost.) φεύγειν ἀέλ.

204

τὸν δὲ παῖδ' οὐδ' εἶδομεν,
ἀλλ' ἀρπαγὴν αὐτῷ κατασκευάζομεν.

Ammonius 22 ἀρπαγή . . . τὴν μετὰ βίας ἀφαιρέσειν δηλώσει . . . καὶ παρὰ Μενάνδρῳ . . . ἐν Ἠνιόχῳ κτλ. v. 2 Bachmann. Anecd. 376, 25 ἀρπαγή ἢ μετὰ βίας ἀφαιρέσεις, ἀρπαγή δὲ τὸ ἄγκιστρον, δι' οὗ τῶν φρεάτων τὰ ἀγγελία ἐξαίρωμεν. καὶ Μένανδρος κτλ. cf. Herodian. I 304, 6. 7. II 856, 32. 3. 1. οὐδ' εἶδομεν Heringa Obs. 286] οὐ δίδομεν. οὐ διήσομεν 'non transmittemus' Mein. sententiae magis convenire videtur οὐχ ἐλλομεν non cepimus, sed capturos esse speramus. 2. ἀρπαγὴν Valcken. conl. Antiphan. 74, 3] ἀρπάγην.

205

ὧν δὲ μὴ αἴτιος τρόπος,
τά γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.

Stobaeus Floril. 108, 45 Μενάνδρου Ἠνιόχῳ A. 1. μὴ 'στιν Mein. 2. τό γ' ἀπὸ A. τὰπὸ Mein. in ed. Stob. trimetros constituit Grotius ὧν δὲ μὴ τρόπος αἴτιος, | τὰ τύχης κτλ. quorum non hominis ingenium culpam sustinet, mala a fortuna nobis inflictu ferre decet hominem ingenium. scilicet quae nostra culpa animis insita sunt vitia, ea non ferri sed exstirpari iubet. — cum v. 2 Antiphan. 281 contulit Meinek. com. anon. Athen. 10, 458 c σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς.

206

αὐτολήκνυθαι

. . . τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τε Ἠνιόχῳ καὶ Δακτυλίῳ. Harpocration. cf. 105. Antiphan. 16.

207

παρῶμμαι

ἐν ὑπεροφίᾳ εἰμί. Μένανδρος Ἠνιόχῳ. Photius. ἡνιόβωι cod.

208

χειμάζειν

τὸ ἐνοχλεῖν, ὡς Μένανδρος ἐν Ἠνιόχῳ. Ammonius 146. —
cf. fr. 404, 7. 970. Philem. 28, 10.
Praeterea cf. 880.

HPΩΣ

Ἦρωσ fuit etiam Diphili, Ἦρωες multorum.

209

δέσποιον', Ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον,
οὐδ' αὐτὸς ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν
Ζεὺς, ἀλλ' ἐκείνῳ πάντ' ἀναγκασθεὶς ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 63, 21 Μενάνδρου Ἦρωι A. 1. ὦ δέσπ. A.
2. τῶν add. Grot. not. θεῶν om. A. 3. ἐκεῖνο Voss. ἀναγκασθεὶς
πάντα A. ποιεῖ Voss.

210

ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον,
τοὔλεύθερον δὲ πανταχοῦ φρουεῖν μέγα.

Stobaeus Floril. 89, 7 Μενάνδρου Ἦρωι A. 1. τὸ A Voss.]
τὸν. 2. τοὔλεύθερον δὲ Bentr.] τὸν ἐλεύθερον δὲ δεῖ.

211

ὡς ὀϊκτρόν, ἢ [τὰ] τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη,
ἃ μὴδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει.

Stobaeus Floril. 104, 13 Μενάνδρου Ἦρωι A. 1. ἦ] εἰ B
corr. at cf. γελοῖον, ὅς κτλ. 100 et multa alia eiusdem modi. τὰ
del. G. A. Hirschig. Annot. crit. 21.

212

χοῦς κεκραμένου

οἴνου· λαβῶν ἐπιπιθι τοῦτον.

Athenaeus 10, 426 c Μένανδρος ἐν Ἦρωι ἔφη κτλ. in exitu
suppleri possunt multa.

213

πεφαρμάκενσαι, γλυκύτατ', ἀναλυθεὶς μόλις.

Suidas ἀναλυθῆναι· τὸ καθαροῦ τινι χρῆσασθαι φαρμάκων.
Μένανδρος Ἦρωι κτλ. ἐπεφαρμάκενσο γλυκύτ' A cum Zonara 202.

ἐπεφαρμάκευσον B. ἐπεφαρμάκευσον E. ἐπιφαρμάκευσον ceteri. corr. Lobeck. (πεφαρμάκευσ' ὦ) et Mein. ἀναλωθεῖς B. ἀναλωθεῖς (supra-
scr. υ) E. *vix purgatus depono es fascinatius*. Hesych. ἀναλύσαι τὸ
βεβλαμμένον τινὰ δι' ἐπιδῆς ἀπαλλάξαι. 'quemadmodum καταδεδέσ-
θαι idem est quod πεφαρμακεῦσθαι, sic λύειν et ἀναλύειν est *vene-
ficia solvere*.' Lobeck. Aglaoph. 644.

214

εὖ ἴσθι, κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι.

Ammonius 76 Μένανδρος ἐν Ἡρωί κτλ.

215

Bekker. Anecd. 1262 ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς γίνεται ἡ
παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδισκῶν περισπωμένως ὡς μονογενές
'τῶν παιδισκῶν τινι δοῦς,' παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἡρωί.
Meinek. τῶν δὲ παιδισκῶν τινι | δοῦς.

216

ὦ δυστυχῆς, εἰ μὴ βαδιεῖ

Choerobosc. Marcian. 489 Gaisf. 163, 11 ὁ δυστυχῆς ὦ δυσ-
τυχῆς, ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἡρωί κτλ. βαδιεῖ Schneidewin.
G. g. A. 1848 p. 1795] βαδιῆς. — cf. 137.

Praeterea cf. fr. 879.

ΘΑΙΣ

Athenaeus 13, 567 c δράματα ἀπὸ ἐταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγρα-
φὰς . . . Μενάνδρου Θαῖς. cf. quae ad Pherecratis *Corianno* ad-
notantur I 162. 3. Martial. 14, 187 Μενάνδρου Θαῖς. *haec primum*
iuvenum lascivos lusit amores: nec Glycerā pueri, Thais amica fuit.
'i e. primum in scaena exhibuit et materiam comoediae fecit
amantem adolescentem . . . quod sive verum est sive finxit, parum
interest: certe Martialis id se credere praefert.' Gronov. Observ.
script. eccles. p. 28. non audiendus est Leutsch. Philol. XV 625.
Propert. 2, 6, 3 *turba Menandreae fuerat nec Thaidos olim tanta.*
et 5, 5, 42 *Thais pretiosa Menandri, cum ferit astutos comica*
moecha Getas. in mores te verte viri: si cantica iactat, i comes et
voces ebria iunge tuas. ianitor ad dantes vigilet: si pulset inanis
surdus in obductam somniet usque seram. nec tibi displicet miles
non factus amori, navita nec attrita si ferat aera manu . . . aurum
spectato, non quae manus adferat aurum. quae omnia quodammodo
e Menandro videntur derivata esse. Varro Non. Marcell. 4 p. 286

Mercer. (321 Quicherat.) et 14, 536 (626) demittere: *cum etiam Thais Menandri tunicam demissam habeat ad talos*, qui non erat meretricum, sed matronarum habitus. Ovid. A. am. 3, 603 *quae venit ex tuto, minus est accepta voluptas: ut sis liberior (?) Thaide, finge metus*. Lucian. Rhet. praec. 12 (φαίη ἄν) ὑπομειδιάσας . . . Ἀὐτοθαίδα τὴν κωμικὴν ἢ Μαλθάκην ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος. cf. Alciphro 2, 4, 19 (exscr. sub tit. Ἐπιτρεπόντων). fuit etiam L. Afranii *Thais*. O. Ribbeck. Com. R. fr.³ 207. Ritschl. Parerg. 142 n. 2. de accentu Herodian. II 91, 9 τὰ εἰς ις λήγοντα καθαρὸν θηλυκά, εἴτ' ἄλλω εἴτε καὶ τῷ ᾧ παραληγόμενα . . . φιλεῖ . . . ὀξύνεσθαι, οἶον . . . Λαῖς, Θαῖς.

217

ἔμοι μὲν οὖν ἄειδε τοιαύτην, θεά,
θρασεῖαν, ώραίαν δὲ καὶ πιθανὴν ἔμα,
ἀδικουῦσαν, ἀποκλήουσαν, αἰτοῦσαν πυκνά,
μηδενὸς ἐρῶσαν, προσποιουμένην δ' αἰεῖ.

Plutarchus Mor. 19 a δ Μένανδρος ἐν τῷ προλόγῳ τῆς Θαῖδος πεποίηκεν κτλ. ἄειδε (non ἄδε) dixit Homerum imitatus. cf. Cratin. 305. Eupol. 139, 2.

218

φθείρουσιν ἦθη χρήσθ' ὀμιλῆαι κακά.

Paulus Ep. Corinth. I 15, 33. ubi adscripta repperit H. Stephanus (Com. gr. p. 351) haec Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ γνώμη ἐν Θαδίᾳ (Θαῖδι). ac Menandro tribuunt Hieronymus (III fol. 148 d. V fol. 86 d. VIII 185 b. 248 c), Photius Quaest. Amphiloeh. 151 (Mai. Script. vet. VIII 102). Euripidi adscribit Socrates Hist. eccl. III 16 p. 155 d. nomen poetae omittit cum aliis (cf. Nauck. Eurip. fr. 1013) Clem. Alex. Paed. 2, 6, 50. Strom. 1, 14, 59. cf. mon. 738. Tertull. Ad uxor. 1, 8 *bonos corrumpunt mores congressus mali*. Diodor. 16, 54 extr. (Φίλιππος) ταῖς πονηραῖς ὀμιλῆαις διέφθειρε τὰ ἦθη τῶν ἀνθρώπων. — mutuatus est ut solebat versum Menander ab Euripide.

219

κατὰ μὲν ὄλεθρον

ἢ παροιμία λέγει. μέμνηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος ἐν τῇ Θαίδι. Aelian. H. an. 12, 10. cf. Philem. 211 cum eis quae adnotavimus.

220

Ἄρης τύραννος

(ἐκ τῶν Τιμοθέου Περσῶν) . . . μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν *Θαῖς* (Θαῖδι Mill.). Miller *Mélanges* 363. *Macar.* 2, 39 Ἄρης τύραννος· ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι διαπραττομένων. Suid. et Hesych. Ἄρης τ. *Timoth.* fr. 8 Bergk. *Plut. Ages.* 14 πολλοῖς ἐπήγει τὰ τοῦ Τιμοθέου λέγειν· Ἄρης τύραννος· χρυσὸν δὲ Ἑλλάς οὐ δέδοικεν. cf. *Plut. Demetr.* 42.

221

πρωχότερος κίγκλου

παροιμία ἣ κέχρηται Μένανδρος *Θαῖδι*. Photius et Suidas (*κίγκλος*). Miller. *Mélanges* 354 *πρωχότερος* λεβηρίδος ἢ κινδάλου (*scr. κίγκλου*). μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν *Θ[ηβ]αῖδι*. ἐπὶ τῶν πάντων πενήτων καὶ ἀσθενῶν εἴρηται ἡ παροιμία. cf. *Apostol.* 9, 82. 10, 49. 15, 4 et *Aristoph.* fr. 29. 35.

222

μέταυλος

ἐστὶν ἡ ἄνταρά λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν . . . Μένανδρος *Θαῖδι*. Harpocration 127, 25. cf. *Aristoph.* fr. 371. *Praeterea* cf. 407.

ΘΕΟΦΟΡΟΤΜΕΝΗ

I. e. *Puella fatidica*. *Alciph.* 2, 4 extr. *μαντεύσαιτο ἡ Φρυγία τὰ συμφέροντα κρείσσον τῆς θεοφορουμένης σου κόρης*. Schol. *Eurip. Androm.* 103 (ex emend. Fritzs. Toepfel. *Progr. Neobr.* 1857 p. 13) *μονωδία* ἐστὶ τὸ δι' ἐνὸς προσώπου θρηνοῦντος. ὥστε τὸ Ἄσιάτιδος γῆς· οὐ μονωδία ἐστὶν . . . οὐδὲ τὰ ἐν Θεοφορουμένη (sic Vat., *θεοφορουμένῳ ἢ Venet.*) ἀδόμενα· οὐ θρηνεῖ γάρ. quae ad Menandri fabulam videntur pertinere. Θεοφόρητος fuit Alexidis.

223

εἰ τις προσελθὼν μοι θεῶν λέγοι Κράτων,
ἐπὶ ἀποθάνης, αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει·
ἔσει δ' ὅ τι ἂν βούλη, κύων, πρόβατον, τράγος,
ἄνθρωπος, ἵππος· δις βιῶναι γάρ σε δεῖ·
εἰμαρμένον τοῦτ' ἐστίν, ὅ τι βούλει δ' ἔλοῦ·
ἅπαντα μᾶλλον, εὐθὺς εἰπεῖν ἂν δοκῶ,
ποίει με πλὴν ἄνθρωπον· ἀδίκως εὐτυχεῖ
κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῶον μόνον.

ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει
 10 ἑτέρου θεραπείαν· ἀγαθὸς ἂν γένη κύων,
 ἐντιμότερος εἰ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολὺ.
 ἀλεκτροῶν γενναῖος ἐν ἑτέρῳ τροφῇ
 ἔστιν, ὁ δ' ἀγεννῆς καὶ δέδιε τὸν κρεῖττονα·
 ἄνθρωπος ἂν ἢ χρηστός, εὐγενῆς, σφόδρα
 15 γενναῖος, οὐδὲν ὕφελος ἐν τῷ νῦν γένει.
 πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα
 ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτα λέγει.
 ὄνον γενέσθαι κρεῖττον ἢ τοὺς χείρουας
 ὄρῳ ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.

Stobaeus Floril. 106, 8 *Μενάνδρου Θεοφορουμένου* (sic) A. v. 2 Suston. Vesp. 23 *de Cerylo liberto, qui dives admodum, ob subterfugiendum quandoque ius fisci, ingenium se et Lachetem mutato nomine coeperat ferre: ὃ Λάχης, Λάχης* (Men. fr. 921), ἐπὶ ἀποθάνης, αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει κηρύλος. v. 16. 17 Schol. Eurip. Hipp. 426 ὁ βλος ἡδεται τοῖς πονηροῖς, ὡς *Μένανδρος* κτλ. v. 16 Athenaeus 6, 248 d *πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα, ὁ καλὸς εἶπεν Μένανδρος*. v. 18. 19 Plutarch. Mor. 739 f *πολλάκις παρίσταται καὶ τὰ τοῦ κωμικοῦ γέροντος* (i. e. Κράτωνος) κτλ.

1. Κράτων Gesner.] κρατῶν. Κράτων vel Στρατῶν Valck. 4. δις β. A] διαβ. 5. αἰροῦ καὶ ἔλου A. 11. εἰ] ἢ (non ἢ) A. 13. ὁ δ'] οὐδ' A. 14. ἐὰν ἢ ἄνθρωπος χρηστός A. ἂν δ' ἢ Mein. 16. δεύτερος συκ. A Schol. Eur. 17. τὰ τρίτ' ἔχει cod. Caes. et Vind. Stob. τρίτος λέγεται A Schol. Eur. τρίτατος (sine λέγ.) B I.

12. scr. ἐν προτέροις τροφῇ. nam non solum *aliter*, sed *melius* alitur. cf. Plat. Lach. 183 b *προτιέρος πρὸς τὰ τοῦ πολέμου* et ad fr. 474 H. Iacobi. 13. de forma ἀγεννῆς cf. Heind. Plat. Charmid. 158 c. Schneider. Plat. Reip. 7, 529 a (*ἀγεννώς*). Plat. com. 46, 6. 17. τὰ δεύτερα λέγειν 484, τὰ πρῶτα λ. Strattid. 1.

224

καὶ ταχὺ

πάλιν τὸ πρῶτον περισσὸβει ποτήριον
 αὐτοῖς ἀκράτου.

Athenaeus 11, 504 a *Μενάνδρου* . . . *πάλιν ἐκ Θεοφορουμένης* κτλ. 1. καὶ] καὶ Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 13. deleto v. 2 *πάλιν* (*πάλι* A), quod ex Athenaei verbis (*πάλιν ἐκ Θεοφ.*) inepte repetitum censet, Cobetus N. 75 *καὶ ταχὺ τὸ πρῶτον περισσὸβει π.* 'quae domini verba sunt ad servulum'. paullo ante Athenaeus

ἴρσε ἔδωκε τῷ παιδὶ περισοβεῖν ἐν κύκλῳ κελεύσας. et 4, 130 c περισοβεῖν ἐκέλευε τοῖς παισίν. cf. Amphid. 18. an πάλιν ὡς τὸ πρῶτον κτλ.?

225

ὁ πλείστον νοῦν ἔχων
μάντις τ' ἄριστός ἐστι σύμβουλος θ' ἄμα.

Stobaeus Floril. 3, 6 Μενάνδρου Θεοφορουμένης Α. 2. τ' add. Salvin. — hic quoque Menander Euripidem imitatur fr. 963 N. μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάξει καλῶς. (sic. De div. 2, 5, 12 bene qui comiciet, vātem hunc perhibeto optimum. Eurip. Hel. 757 γνώμη δ' ἀρίστη μάντις (Mein.).

226

μέσῳς μεθύων τὴν Θηρίκλειον ἔσπασεν.

Athenaeus 11, 472 b θηλυκῶς δὲ τὴν Θηρίκλειον εἶπε Μένανδρος ἐν Θεοφορουμένη κτλ. τὴν add. Schweigh. recte: nam sic demum Menandrum feminino genere usum esse adparet. θηρικλείαν Mein. V 103. cf. fr. 324. μέσῳς corruptum videtur. fort. μεστῆν.

227

ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης.

ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ σωτηρίᾳ φαινομένων... Μένανδρος Θεοφορουμένη. Schol. Plat. 394 Bekk. cf. Crœuzer. Plotin. De pulchrit. p. 534. fortasse ἀπὸ μηχανῆς θεὸς | ἡμῖν ἐπεφ. cf. fr. 278.

228

δεύτερος πλοῦς

παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πραττόντων, παρόσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον... Μένανδρος... Θεοφορουμένη. Schol. Plat. 381 Bekk. Aristot. Eth. Nicom. 2, 9 (1109 a 34) ἐπεὶ οὖν τοῦ μέσου τυχεῖν ἄκρως χαλεπὸν, κατὰ τὸν δεύτερον, φασί, πλοῦν τὰ ἐλάχιστα ληπτέον τῶν κακῶν. cf. Polit. 3, 13 (1284 b 19). Suid. δεύτερος πλοῦς· ὅτι ἀποτυχόν τις οὐρίον κώπαις πλεῖ. cf. fr. 241 et Heindorf. Plat. Phaed. 99 b.

ΘΕΤΤΑΛΗ

Plinius N. h. 30, 6. 7 nec quisquam dixit... quando (ars magica) transisset ad Thessalas matres... miror equidem Achillis populis famam eius in tantum adhaesisse, ut Menander quogue...

Thessalam cognominaret fabulam, complexam ambages feminarum detrahentium lunam. cf. Arist. Nub. 749. Plat. Gorg. 513 a cum eis quae adn. Heindorf. Hor. Epod. 5, 45. 8. Verg. Buc. 8, 69. Ovid. Met. 7, 207 sq. — de accentu Herodian. I 321, 12. II 4, 39 (Steph. Byz. Θεσσαλία p. 311, 1 Mein.) τὸ Θετάλη δρᾶμα Μενάνδρου βαρύνεται παρὰ Ἀπτικοῖς εἰς ἰδιότητα τεθέν. i. e. 'cum e communi significatione in rei certae proprietatem' concesserit, 'diversitate accentus separatur.' Gellius 17, 3 extr.

229

καὶ τὸ κεράμιον

ἀνέφραγας· ὄζεις, ἱερόσυλ', οἴνου πολὺ.

Bekker. Anecd. 399, 24 ἀνέφραγεν, οὐχὶ ἤνοιγε, καὶ ἀνεφάγετο λέγουσι . . . Θετταλῆ κτλ. Suidas ἀνεφάγεισαν . . . Θετταλῆ· καὶ τὸ κεράμιον ἀνέφραγεν (ἀνέφραγεν AC). Zonaras 213 ἀνέφραγα . . . καὶ ἐν Θετταλοῖς· τὸ κεράμιον ἀνέφραγται. Cram. Anecd. Par. III 113, 29 ἐν Θετταλίᾳ et ἀνέφραγας. ex Menandri Thessala haec excerpta esse omnibus constat. confert O. Ribbeck. Com. R.² 216 L. Afranii fr. 14 (3) *ex ore mi oculis tui bibiones involant. bibiones sunt vermiculi vinum super natantes.*

230

μικρὰ γε πρόφρασις ἐστὶ τοῦ πράξει κακῶς.

Stobaeus Floril. 4, 40 Μενάνδρου Θετταλή A. γε om. Voss.

231

εὐθυμία βλε τὸν δοῦλον τρέφει.

Stobaeus Floril. 62, 31 Μενάνδρου Θεττάλη A. βί A. βέλτιστε Gaisf. τοι Τίβιε Benti. cf. Leucon. 3. Menand. 1075. emendatio, cum multa nomina in βίος exeant, admodum dubia. στρέφει A.

232

ἔλυσ' ἔμαντόν, εἴτ' ἀπέδραν μόνος.

Zonaras 274 ἀπέδραν καὶ ἀπέδρα χρη λέγειν, οὐχὶ ἀπέδρασα καὶ ἀπέδρασαν. ἔλυσ' ἔμαντόν κτλ. Bekker. Anecd. 420, 1 Μένανδρος Θετταλοῖς· εἴτ' ἀπέδραν μόνος. Suidas ἀπέδρα· καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν . . . Μένανδρος Θεττάλη (Θετταλεῦσιν AB Med. Θετταλέσιν E) εἴτ' ἀπέδραν (sic ABE) μόνος. — μόλις μόνος Naber. Mnem. nov. VIII 416. ἔλυσ' ἔμαντόν αὐτός O. Hense Lect. Stob. 2Q adn. at semper quod sciam αὐτός ἔμαντόν,

ut etiam ad quem provocat Eurip. Bacch. 614. ac fortasse initio excidit δεσμῶν vel aliquid simile.

233

δόλοκληρος οὗτός σοι, ξένε.

Photius δόλοκληρος· οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο εἰ δόλοκληροί εἰσιν· Μένανδρος Θετταλῆ κτλ.

234

λυγνοκαΐαν

εἶρηκεν ... Μένανδρος ἐν Θετταλῆ. Pollux 10, 115. cf. Cratin. 227 (cum supplem.). ex cod. Laurentiano Pollucis Maassius Herm. XV 619 Μένανδρος δὲ ἐν Θετταλῆ λύχνων ἀφάς. περὶ λύχνων ἀφάς Herodot. 7, 215.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Terentius Eunuch. prol. 9 *idém* (Luscus Lavinius) *Menandri Phásma nunc nupér dedit atque in Thensauro scripsit cet.*, ubi Donatus argumentum fabulae Luscii sic exponit: *adulescens, qui rem familiarem ad nequitiam prodegerat, servum mittit ad patris monumentum, quod senex sibi vivus magnis opibus adparaverat, ut id aperiret inlaturus epulas, quas pater post annum decimum caverat sibi inferri. sed cum agrum, in quo monumentum erat, senex quidam atarus ab adolescente emerat. servus ad aperiendum monumentum auxilio usus senis, thesaurum cum epistula ibidem reperit. senex thesaurum, tamquam a se per tumultum hostilem illic defossum, retinet et sibi vindicat. adolescens iudicem capit: apud quem prior senex, qui aurum retinet, causam suam sic agit: 'Athenienses, bellum cum Rhodiensibus quod fuerit, quid ego hic praedicem?' et cetera, quae contra naturam iurisque consuetudinem posita argumenta notat Terentius. videtur autem Luscus 'si summam rei spectes, Menandreae fabulae ordinem retinuisse'. Mein. Fronto Anthol. Pal. 12, 233 τὴν ἀκμὴν Θησαυρὸν ἔχειν, κωμῳδέ, νομίζεις, οὐκ εἰδῶς αὐτὴν Φάσματος ὄψντέρην. — bellum illud Rhodiensium contra Athenienses, quod apud Donatum commemoratur, idem esse cum bello Antigonum inter et Cassandrum gesto 315—312 a. Chr. (Diodor. 19, 77. Droysen. Hellenism. II² 33 sq.) et Menandri *Thesaurum* actam esse inter 310 et 308 a. Chr. arbitratur Dziatzko Ann. Fleckeisen. 1880, 811. 12.*

235

εἶτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν Ἔρως
καὶ τιμιώτατός γε τῶν πάντων πολύ;

οὐδεις γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα
 ἄνθρωπος οὐδ' οὕτως ἀκριβῆς τοὺς τρόπους,
 5 ὅς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει
 τῆς οὐσίας· ὅσοις μὲν οὖν πράως ἔχει,
 νέοις ἔτ' οὖσι τοῦτο προστάττει ποιεῖν·
 οἱ δ' εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι,
 οὗτοι προσαποτίνουσι τοῦ χρόνου τόκους.

Stobaeus Floril. 63, 13. 14. 13 (v. 1—5) Ἀλέξιδος A (perperam coniuncti cum Alexidis fr. 289). 14 (v. 6 sq.) Μενάνδρου Θεσαυρῶν A. versus 1—5 quoque Menandri esse demonstravit Tyrwhittus apud Gaisford.

1. οὐ Arsen. Viol. p. 101] οὖν. 2. γε om. A. 5. τῶν θεῶν A. 6. ὅσοις om. A. ἔχ^ε A. 7. ἔτ' οὖσι B] αἰτοῦσι. προστάττει AB] προστάττειν. 9. τοῦ χρόνου AB] ὥραλους. in hoc ἀωρίας latere putabat Bentl.

4. Toepfelius Progr. Neobr. 1857, 14 confert Plut. Cat. mai. 3 ὡς οὐδὲν δέοιτο ταμίον λαν ἀκριβοῦς (nos genaυ). 9. τοῦ χρόνου, i. e. morae usuras, Verzugszinsen. nihil agit Hirschig. Ann. crit. 21.

236

ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλης οἴχεται,
 εἰς τοὺς ἰαλέμους τε τοῦτον ἔγγραφε.

Stobaeus Floril. 64, 18 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 17) Θεσαυρῶν A. 2. ἔγγραφε B Arsen.] ἔγραφε. ἰαλέμους, cf. quae ad Amphidias Ἰάλεμον adnotantur II 241. Maxim. Planud. Walz. Rhet. V 541, 8 ὁ ἰάλεμος εἶδος ἐστὶ θρήνου. τοὺς ἀξιολογῶν οὖν ἔλεον διὰ τὴν ἀμαθίαν ὁμωνύμως ἰαλέμους ἐκάλεσεν (Ἑρμογένης).

237

πολλοῖς ὑπέκκαυμ' ἐστ' ἔρωτος μουσική.

Stobaeus Floril. 63, 18 Μενάνδρου Θεσαυροῖς A.

238

ἄσitos ἐπτά μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων

Photius στράγγα· Μένανδρος Θεσαυρῶν κτλ. Etymol. m. 729, 43 στράγγξ· ἡ ἐπισχεθεῖσα ῥύσις. καὶ Μένανδρος· ὕδατος κτλ. cf. M. Schmidt. Didym. p. 69.

239

κανθάρου μελάντερος

παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῶ. Photius et Suidas. add. Suidas καὶ κανθάρου σοφώτερος, ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοηθῶν. cf. Philem. 33. Zenob. 4, 65. Diogen. 5, 40. Append. prov. 2, 41 cum eis quae edit. adn. — verbis κανθάρου μελάντερος bestiola significari videtur.

Praeterea cf. 960.

ΘΡΑΣΤΑΕΩΝ

I. e. *Miles gloriosus*. Iulian. Misopog. 349c ἄκατος καὶ βαθυγένειος . . ἐνόμισας ἂν Σμικρὴν ὄραν ἢ Θρασυλέοντα, δύσκολον πρεσβύτην ἢ στρατιώτην ἀνόητον. Plutarch. Mor. 1095d οὐδὲ γὰρ Ἴερω ἀν οὐδ' Ἄτταλος . . . ἐπέσθησαν . . . κατακλῖναι (ἐν τοῖς συμποσίοις) Κάρδακας καὶ Ἀγριᾶνας μεθ' αὐτῶν . . . καὶ Θρασωνίδα καὶ Θρασυλέοντας, ὀλολυγμοὺς καὶ κροτοθορόβους ποιῶντας. cf. Aleiphr. 2, 4, 19 et quae ad Ἐπιτρέποντας adnotantur. de Sexti Turpili Thrasyleonte cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 109.

240

κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον
τὸ γνῶθι σαυτὸν· χρησιμώτερον γὰρ ἦν
τὸ γνῶθι τοὺς ἄλλους.

Stobaeus Floril. 21, 5 Μενάνδρου Θρασυλέοντος (Θρασυλεόν⁷)
A. Anton. Mel. 80 p. 139. Maxim. Conf. Serm. 56, 112 p. 663
Combesis. 1. πόλλ' ἄρ' Pors. Adv. 235] πόλλ' ἂν. πολλῶν Anton.
et Maxim. πολλά γ' Steph. 2 σεαυτὸν Voss Hens. et Maxim. ἦν]
i Voss. mrg.

241

ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστὶ δῆπου λεγόμενος,
ἂν ἀποτύχη τις οὐρίου, κόπαισι πλεῖν.

Stobaeus Floril. 59, 9 Μενάνδρου ἐκ Θρασυλέοντος A. 2. οὐρίου
κόπαισι Grot. cf. Cobet. N. l. 84. 5. πρῶτον ἐν Stob., sed πρῶτον
om. A. πνεύματος κόπαισι Ios. Scalig. ἂν ἀποτυχῶν τις πρῶτον ἐν
κόπαισι πλήη Mein. 1. Eustath. 661, 43 ὁ τῶν κωπηλατούντων πλοῦς
δεύτερος κατὰ τὴν παροιμίαν λέγεται πλοῦς, ὡς πρώτου ὄντος τοῦ
πλεῖν πρὸς ἄνεμον. idem Odys. 2 extr. δεύτερος πλοῦς ὁ δι' ἐνδειαν
(ἀνέμου) δι' εἰρεσίας γινόμενος. 1453, 18 δεύτερος πλοῦς λέγεται,
ὅτε ἀποτυχῶν τις οὐρίου κόπαισι πλέει, κατὰ Πανσανίαν. Bachmann.
Anecd. I 191, 31. Boisson. Anecd. II 445. — cf. fr. 228. 279.
Philemoni haec tribuuntur Diogen. Vind. 2, 45 δεύτερος πλοῦς'

ταύτην τὴν παροιμίαν σαφῆ ποιεῖ Φιλῆμων· πλοῦς δευτέρως ἔστι δῆπου λεγόμενος, ἂν ἀποτύχη τοῦ οὐρίου καὶ κόπαις πλεῖ. sed Stobaeus cum etiam fabulam nominet praefendus.

242

φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ὅπως
καταπράζεται τὸν γάμον.

Harpocration φιλοσοφεῖν ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι, ἀσκεῖν . . . Μένανδρος Θρασυλέοντι κτλ. Photius et Suidas φιλοσοφεῖν. Cramer. Anecd. Ox. II 500, 4. — τοῦθ' ὅπως καταπράζεται Bentl.] τοῦτο ὅπως καταπράζεται (καταπράξη D) Harp. σοι τὸν γάμον Cobet. ἀσκεῖν Gronov.] φάσκειν.

243

ἡ δ' ἀνέωγε τὴν θύραν.

Bekker. Anecd. 399, 24 ἀνέωγεν οὐχὶ ἤνοιγε, καὶ ἀνεώγετο λέγουσι. καὶ Θρασυλέοντι γ ἡ δ κτλ. sine auctoris fabulaeque nomine Suid. ἀνεώγεισαν. ἀνέω (in poetae verbis) cod. Bekk. γ ἡ δ] ἡδῃ δ' Mein. ἡδὲ δ' Porson. — cf. 229.

244

ὡς ὀκνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν
παρατρέφεται.

Athenaeus 6, 248 a b Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον εἴρηκεν ἐν Θρασυλέοντι οὕτως κτλ. v. 1 (—σιτόκουρος) sine nomine fabulae Eustathius 1854, 7. 1. ὡς add. Porson. σιτόκουρος Pors.] σιτόκουρον ἄθλιον ἄχρηστον εἰς γῆν, perperam inlata ex fr. 420, A. — cf. Alexid. 177. παρατρέφεται 'indignum ali tamquam vile quoddam mancipium.' Casaub. cf. 866. Timocl. 9, 2. Demosth. 19, 200 ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.

IEPEIA

'Mulierem quandam' (Rhoden) 'induxisse videtur, liberaliter illam quidem educatam, sed superstitionis contagio adeo contaminatam, ut condicionis suae oblita inter Cybeles sacrificulas nomen profiteretur.' Mein.

245

οὐδεις δι' ἀνθρώπου θεὸς σφῆζει, γύναι,
ἔτερον τὸν ἕτερον· εἰ γὰρ ἔλκει τὸν θεόν

τοῖς κυβάλοις ἄνθρωπος εἰς ὃ βούλεται,
 ὃ τοῦτο ποιῶν ἔστι μείζων τοῦ θεοῦ.
 ὁ ἀλλ' ἔστι τόλμης καὶ βίου ταῦτ' ὄργανα
 εὐρημὲν' ἀνθρώποις ἀναιδέσιν, Ῥόδη,
 εἰς καταγέλωτα τῷ βίῳ πεπλασμένα.

Iustinus De monarch. p. 29 e (140. 2 Otto) ὁ αὐτὸς Μένανδρος ἐν Ἱερείᾳ. v. 2 (εἰ γὰρ) — 6 (ἀνθρώποις) Clemens Alex. Protr. 7, 75 ὁ αὐτὸς κωμωδιοποιὸς (Μένανδρος) ἐν Ἱερείᾳ τῷ δράματι . . . διελέγγειν πειρᾶται τὸν ἕθειον τῆς πλάνης τύπον, ἐπιφθεγγόμενος ἐμφρόνως κτλ. 1. οὐθεὶς Iustin. 2. τὸν] τινὰ Iustin. 5. βίας Bentl., quod non sufficit. scr. τόλμης ἀνιέρου. vox rara quidem, sed optimae notae, praeter Platonem Aeschylō Euripidique cognita.

inridetur Cybeles cultus. 1. 'non opus est cuiusquam hominis auxilio, ut deus alterum hominem servet'. 7. 'nostrique ficta in saeculi ludibrium'. Grot. βίος sic apud posteriores haud rarum. cf. Lucian. Hesiod. 2. Fugit. 3. 5 init. 6. 23.

246

ὄνον παρακύψεως

μémνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Ἱερείᾳ . . . ἐπὶ τῶν καταγελάστως συγκοπαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. Zenob. 5, 39. commemorant proverbium, nulla tamen Menandri mentione facta, etiam Photius, Suidas, Macarius 6, 7. Apostol. 12, 87. cf. etiam [Lucian.] Asin. 45 extr.

ΙΜΒΡΙΟΙ

Photius Ἱμβριοι· οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες· ἐπειδὴ ἐσκήπτοντο ἐν Ἱμβρῷ εἶναι. Macar. 4, 76 Ἱμβριος δίκη· ἐπὶ τῶν προφασίζομένων ἐν ταῖς δίκαις· οἱ γὰρ τὰς δίκας φεύγοντες εἰς Ἀθήμνον ἢ εἰς Ἱμβρον ἐσκήπτοντο ἀποδημεῖν. id. 4, 77 Ἱμβριος ἢ Ἀθήμιος· οἱ τὰς δίκας ἀποφεύγοντες (ὑποφ.) Ἀθήνησιν ἐσκήπτοντο ἐν Ἱμβρῷ ἢ ἐν Ἀθήμῳ εἶναι. eodem sensu etiam Σκυρία δίκη. cf. Suid. Σκυρίαν δίκην. Poll. 8, 81. Hesych. Ἱμβριος ἢ Ἀθήμιος. Ael. Dionys. Eustath. 1222, 33. — de Caecilii Statii Imbrii cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.³ 51.

247. 248

οὐκ ἔστιν οὐδέν, πάτερ, ἐν ἀνθρώπου φύσει
 μείζον λογισμοῦ τῷ διαθέσθαι πράγματα.
 ἕκαστός ἐστι καὶ λογίσασθαι κατὰ τρόπον

ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμῶν δήμου, πάλιν
 5 σύμβουλος· ὁ λογισμῶ διαφέρων πάντ' ἔχει.

Stobaeus Floril. 3, 9 *Μενάνδρον Ἰμβροίσις* A. 2. τῶ] τὸ A. 3. καὶ om. A. τῶ Mein. 4. πάλιν] πόλει σύμβουλος Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xiii. 5. ὁ λογισμῶ διαφέρων Porson Tracts 250] ὁ. δ. λ., quod retinens Bentl. βουλῆς pro σύμβουλος. — locutionis κατὰ τρόπον exempla praebent H. Iacobi V 1071 et Cobet. N. l. 87. 8. cf. Antiphan. 39. Meinekio in duo fragmenta (v. 1. 2 et 3—5) haec dispescenti adsentiri certe non necessarium est, dum modo cum prioribus interpungas λογισμοῦ. τῶ διαθέσθαι πράγματα ἕκαστός ἐστι καὶ (non τῶ) λ. κτλ., i. e. ἕκαστος τῶ διαθέσθαι καὶ λογιάσθαι πράγματα ἄρχων ἐστίν. si duo sunt, post πράγματα suppleverim μέλλοντι. σύμβουλοι sunt *oratores*, non qui apud Meier. Schoem. Att. Proc. 58 commemorantur thesmothetarum σύμβουλοι. Praeterea cf. 300.

ΙΠΠΟΚΟΜΟΣ

249

Μόνιμός τις ἦν ἄνθρωπος, ὃ Φίλων, σοφός,
 ἀδοξότερος μικρῶ δ'. B. ὁ τὴν πῆραν ἔχων;
 A. πῆρας μὲν οὖν τρεῖς· ἀλλ' ἐκεῖνος ῥῆμά τι
 ἐφθέγγεατ' οὐδὲν ἐμπερὲς μὰ τὸν Δία
 5 τῶ γνῶθι σαυτὸν, οὐδὲ τοῖς βοωμένοις
 τούτοις· ὑπὲρ δὲ ταῦθ' ὁ προσαιτῶν καὶ ῥυπῶν·
 τὸ γὰρ ὑποληφθὲν τυφον εἶναι πᾶν ἔφη.

Diogenes Laert. 6, 83 *Μόνιμος Συρακόσιος μαθητὴς μὲν Διογένους, οἰκίτης δὲ τινος τραπεζίτου Κορινθίου . . . ἐγένετο δὲ ἄνθρωπος ἑλλόγιμος, ὡς καὶ Μένανδρον αὐτοῦ τὸν κωμικὸν μεμνησθαι· ἔν τιμι γούν τῶν δραμάτων, ἐν τῶ Ἰπποκόμῳ, εἶπεν οὕτως κτλ.* 2. sic Cobet. N. l. 93 cum libris optimis (ἀδοξότερος μικρῶ δέ, ὁ τὴν πῆραν ἔχων). 3. ῥῆμά τι cod. Flor.] ῥήματι.

2. ἀδοξότερος, nos *ctwas unansehnlich*. 3. πῆρας τρεῖς 'erat enim gibbosus utrimque'. 'μὲν οὖν, ut passim, est ita respondentis ut quod alter dixerit corrigat.' Cobet. 93. 6. ὑπὲρ δὲ ταῦτα i. e. 'superavit haec omnia Monimus, cuius dictum, πᾶν τὸ ὑποληφθὲν τυφός ἐστι, Menandro videtur *celebratissimis veterum sententiis*, τοῖς βοωμένοις τούτοις, anteponendum esse.' Cobet. 94. Sextus Emp. Adv. math. 8, 5 (289, 28 Bekk.) *Μόνιμος ὁ κύων τυφον (Schweinidel) εἰπὼν τὰ πάντα, ὅπερ οἷσιν ἐστὶ τῶν οὐκ ὄντων ὡς ὄντων.* cf. Sext. Emp. Adv. math. 7, 48 (200, 7 B.). 87. 8 (208, 8 et 11 B.).

250

τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγήματα

Pollux 10, 80 εἴρηται δὲ οἱ τρίποδες . . . ὥσπερ καὶ τριπόδια, ὡς ἐν Ἰπποκόμφ Μενάνδρου κτλ.

251

τηγανισμοί

Pollux 10, 98 ὑπόφανλοι οἱ ἐν Ἰπποκόμφ Μενάνδρου τ. — cf. Posidipp. 5.

ΚΑΝΗΦΟΡΟΣ

Fuit etiam Anaxandridis *Canephoros* et ex Menandrea expressa Sexti Turpilii. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 86.

252

τὸ γὰρ προθύμως μὴ πονήσαντας τυχεῖν
εὐδαιμονίας εἰωθ' ὑπερηφανίας ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 22 (περὶ ὑπεροψίας), 30. 31. 30 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 29) Κανηφόρος Α. 31 Εὐριπίδου Β² Trinc. 'nihil enotavi ex A'. Gaisf. at Vindob. cum superiore coniungit omisso lemme Εὐριπίδου. ac coniungendos esse versus adparet. 1. an τὸ μὴ πρ. γὰρ κτλ.? — πονήσαντας τυχεῖν εὐδαιμονίας Pflugk. Sched. crit. 34] πονήσαντες εὐτύχησεν εὐδαιμονία Α. εὐτυχῆς Ν. 2. εἴωθεν libri. ὑπερηφανίαν probabiliter Mein.

253

ἀλογίστου τρόπου
ἀτύχημα φεύγειν ἐστὶν οὐκ ἀυθαίρετον.

Stobaeus Floril. 108, 30 Μενάνδρου Κανηφόρος Α. Sexti Turpilii fr. 3 (1 Can.), quod conferunt Ladewigius et O. Ribbeck. Com. R. fr.² 86, non magnam habet cum Menandreo similitudinem. ἀτύχημ' ἐλέγχειν Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xx. ἀτύχημα κλάειν Madvig. Advers. crit. I 720. cum autem titulus libri 108 Stob. sit ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα, Engerus Progr. Posn. gymn. Mar. 1868 p. 13 vulgatam defendit φεύγειν interpretatus fugere velle. mihi neque haec neque Clerici explicatio probatur: unum video οὐκ ἀυθαίρετον necessario esse praedicatum. fortasse 'nequaquam in arbitrio nostro positum est imprudentiae poenas effugere'. ἐστὶν οὐκ ἀυθ. pro οὐκ ἔστιν ἀυθ., ut Nausier. 3 ἐστὶν οὐχὶ ῥάδιον.

254

ἔδειτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα
ἀντάλλαγον.

Bekker. Anecd. 407, 18 et Suidas ἀντάλλαγον· καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἑτέρου ἡλλαγμένον· οὐχὶ ἀνταλλον. Μένανδρος Κανηφόρφ κτλ. cf. 16. — ἔδειτο χρῆσαι rogabat te ut mutuatm dares.

255

ὃ δ' ἀποκρινεῖται, κἄν ἐγὼ λέγοιμί σοι.

Bekker. Anecd. 429, 13 et Suidas ἀπόκρῖναι . . . Μένανδρος Κανηφόρφ κτλ. δ] & A Suid. Μένανδρος om. A et cum eis quae sequuntur C Suid.

256

γραῦς τις κακολόγος ἐκ θυοῦν Αἰξωνέοιν

Bekker. Anecd. 354, 1 βλάσφημοι οἱ Αἰξωνεῖς κατηγοροῦνται. φησὶ γὰρ ὁ κωμικός κτλ. Harpocratio 9, 1 Αἰξωνῆς δῆμος φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον. Μένανδρος ἐν Κανηφόρφ. cf. etiam Apostol. 1, 67. Suid. αἰξωνεύεσθαι, αἰξωνεῖα, Αἰξωνῆς. Plat. Lach. 197 c. Bursian. Geogr. gr. I 360. 1. recte verum ab Harpocratio servatum ad *Canechorum* rettulit Bergk. Rel. c. Att. 84 n. 'mulierem illam maledicentissimam dicit non infacete ex patre atque ex matre Aexonensibus ortam esse', ut cives Athenienses ei demum erant, qui ex duobus Atheniensibus prognati essent.

KAPINH

Cf. quae ad Antiphanis *Carinam* adnotantur II 56 et O. Ribbeck. Com. R. fr.³ 53.

257

ὦ μεγίστη τῶν θεῶν

νῦν οὐσ' ἀναίδει', εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ.

δεῖ δέ· τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός.

ἐφ' ὅσον βαδίξεις, ἐφ' ὅσον ἤξειν μοι δοκεῖς.

Stobaeus Floril. 32, 7 Μενάνδρου Trinc. et μ⁺ Voss. Hens. Καρίνη add. Vind. v. 3 Artemid. Onirocr. 2, 36 ὀρθῶς τοῦτο τὸ παλαιὸν ἔχει 'τὸ κρατοῦν δύναμιν ἔχει θεοῦ' et 69 εἶτα βασιλεῖς καὶ ἄρχονται· τὸ κρατοῦν γὰρ πᾶν δ. ἔχει θ., quod praeferunt G. Hirschig. Ann. crit. 22 et Cobet. V. l.³ 119. N. l. 85. at recte

Meinekus Stob. II v 'νομίζειν θεούς' est 'deos publica lege receptos colere; recte etiam et fere necessarium νῦν. eo scilicet iam ventum est ut penes quem potestas est pro deo colatur.' 1. ἡ, sed corr. m. rec. ὡ Voss. Hens. Photius 85, 1 ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἢ Ἀναίδεια καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἴστρος ἐν ἰδ'. cf. Zenob. 4, 36. Diogenian. 5, 24 (Vind. 2, 91). Greg. Cyr. Leid. 2, 28. Macar. 4, 65. Paus. 1, 28, 5. Cic. Leg. 2, 11, 28.

258

περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιόν τί σοι δότω.

Bekker. Anecd. 380, 30 ἀλύσιον· ἀλυσείδιον, πλόκιον περιτραχῆλιον. Μένανδρος Καρλνῆ κτλ. Suid. ἀλύσιον· πλοκίου γένος περὶ τὸν τράχηλον. Μένανδρος Καρλνῆ κτλ. τι] τις Bentl. quod cur praefendum sit non video. neque felicius μοι Bergk. pro σοι. docet lena puellam, quomodo amatorem emungere argento debeat. — cf. Aristoph. fr. 320, 12. Nicostr. 33. Philippid. 33.

259

Athenaeus 4, 175 a μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν . . . Μένανδρος ἐν Καρλνῆ. cf. Amphid. 14.

ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΣ

Plautus Poenul. prol. 53 *Carchédonius vocatur haec comoedia: latine Plautus pátruus Pullophagónides*. Menandream fabulam significari credunt plerique, negat Duebnerus: quamquam alius poetae Καρχηδόνιος hodie quidem nou nota est.

260

ἐπιθυμίαςας τῷ Βορέα ἰδιον
ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον, ἐψήσω φακῆν.

Athenaeus 9, 385 e Μένανδρος Καρχηδονίῳ κτλ. sic A, nisi quod 1. τῷ βορειαι et 2. οὐδὲ ἐν. 1. ἐπιθυμίαςας et λιβανίδιον Bentl., κρεάδιον Dobr. ἐπεὶ δὲ θύσας Casaub., ἐπεὶ θυσιάσας Mein., ἐπεὶ δὲ θύσας τῷ βορέα νῆ τὸν Δία Heringa. Bentleii emendationem probat Cobet. N. l. 92. 3. 'verba sunt pauperculi piscatoris qui se frustra Boreae adolevisse queritur — quid igitur? turis aliquantum: nempe honores deis habebant inopes.' mihi nondum omnis dubitatio exemta. ventis non sacrificatum esse nisi raro et certis quibusdam de causis docet Xen. An. 4, 5, 4. cf. Aelian. V. h. 12, 61. Preller. Myth. gr.² I 371.

261

αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο,
ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν.

Eustathius 1412, 14 ὅτι δὲ τῇ μητρὶ ἀνάκειται ἢ περὶ τῶν παιδῶν ἀκριβῆς εἰδήσεις δηλοῖ . . . Μένανδρος κτλ. Schol. Hom. Od. 1, 215 καὶ Μένανδρος κτλ. v. 1 Stobaeus 76, 11 Μένανδρος Καρχηδονίῳ (καρχη) A. 1. αὐτὸς Stob. οὐδεὶς AB Stob. τοῦ ποτ' Eust.] πῶς Stob. πῶς ποτ' EM Schol Hom. οἶδ' ὅτου Cobet. N. l. 54.

262

ἔργον ἐκ πολλοῦ χρόνου

ἄνοιαν ἡμέρα μεταστῆσαι μιᾶ.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 19 Wachsm. τοῦ αὐτοῦ (Μένανδρου 18) Καρχηδονίῳ (καρχηδν). cf. 504. 726. *difficile est inveteratam stultitiam uno die immutare.* fallitur Iacobs. Lect. Stob. 149. Catull. 76, 13 *difficile est longum subito deponere amorem* (Ellis Journ. of philol. X 18).

263

χρεῖα διδάσκει, κἄν ἄμουσος ἦ, σοφὸν
Καρχηδόνιον.

Suidas χρεῖα. καὶ παροιμία κτλ. Καρχηδόνιον] Καρχηδονίῳ probabiliter Toup. — rursus ab Euripide levi mutatione facta mutatus est versum. cf. Eurip. fr. 666. 709 N.

264

ἄδοντα λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως

Photius Λιτυέρσης· εἶδος ὠδῆς. Μένανδρος Καρχηδονίῳ (sic Hemsterh. pro Χαλκηδονίῳ) κτλ. . . Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱός, κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος ἠγάκαζε μεθ' αὐτοῦ θερίζειν, εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τὸ ἄλλο σῶμα συνεῖλει ἐν τοῖς δράγμασιν. ἀπέθανεν δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους . . . θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη. fere eadem Phot. et Suidas Λιτυέρσαν. Apostol. 10, 74. Schol. Theocr. 10, 41 Ἡρακλῆς δὲ τοῦτον ἀποκτείνας ἔρριψεν εἰς τὸν Μαλανδρον ποταμόν. Athen. 10, 415 b. 14, 619 a. Aelian. V. h. 1, 27. Sosith. trag. fr. 2 cum eis quae congessit Nauck. Preller. Myth. gr.² II 230.

265

τὸ καλῶς ἔχον που κρείττον ἐστὶ καὶ νόμου.

Stobaeus Floril. 9, 17 *Μενάνδρου Καρχηδονίων* A. idem
Stobaeus Floril. 43, 24 *Μενάνδρου* (om. fab. nom.) A.

266

ἀσκοπυτίνη

Pollux 10, 73 *Μενάνδρος ἐν Καρχηδονίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι.*
cf. Aristoph. fr. 174. 577. Antiphan. 150. Diphil. 55, 2.

267

μέσατος

ἀντὶ τοῦ μέσος· καὶ *Μενάνδρος Καρχηδόνιος* (sic V, *Καρχη-*
δονίους rel.) Schol. Aristoph. Vesp. 1502.

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

268

ἵππεις προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον

ἐπὶ τῶν τοὺς ἐν τισὶ βελτίους καὶ ἐπιστημονικατέρους αὐτῶν
εἰς ἔριν προκαλουμένων . . . *Μενάνδρος Καταψευδομένῳ.* Schol.
Plat. 365 Bekker. cf. Plat. Theast. 183 d et ibi Heindorf.

269

τὸν ἀφ' ἱερᾶς

γραμματὴ ἐν τῇ τῶν πετῶν παιδιᾷ. *Μενάνδρος Καταψευδομένῳ*
Photius et Suidas. τὸν ἀφ' ἱερᾶς· γραμμῆ cod. Phot. et Suid. AV]
τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. Hesychius quoque τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆ,
nulla tamen Menandri mentione facta. καταψευδόμενον cod. Phot. —
Schol. Plat. 451 Bekk. κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, (παροιμία) ἢ τέτακται
ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων. μετεληπται δὲ ἀπὸ τῶν
πεττευόντων κτλ. cf. Alcae. lyr. 81 cum eis quae Bergkiius adno-
tauit. Diogenian. 5, 41.

270

ἐπεπτώκειμεν

Μενάνδρος Καταψευδομένῳ. Bekker. Anecd. 97, 2.

271

Μυλασεύς

Stephanus Byz. *Μύλασα, πόλις Καρίας . . . τὸ ἔθνηκὸν Μυ-*
λασεύς . . . ὡς Μενάνδρος Καταψευδομένῳ.

ΚΕΚΡΤΦΑΛΟΣ

Retioulum sine dubio mulierum significatur. cf. Arist. Thesm. 138. 257. fr. 320, 6. Eupol. 170. Antiphan. 117. 189.

272

παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις
διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πυνθόμενος
πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα,
ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους, ἐάν
ἢ πλείους τις ὢν ἔξεστιν ἐστιῶν τύχη,
ἐλθῶν —

Athenaeus 6, 245 bc ὅτι δ' ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἐξετάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμὸν εἰ δ' κατὰ νόμον ἐστί . . . Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ κτλ. 5. τύχη Musurus] τύχης A. 6. ἐλθῶν del. Grot. sententiam non finitam esse constat. dixerat fere poeta 'ut si plures quam lex permittebat conviviae invitati essent, eos gynaeconomi e convivio removerent.' Mein. Anal. Ath. 107. 4. ἐάν et hypothetice et interrogative accipi potest: nam perperam Meinekius hoc alterum per usum dicendi fieri non posse opinatur. Xen. Mem. 4, 4, 12 σκέψαι ἐάν τότε σοι ἀρέσκη. Plat. Theaetet. 156 c ἄθρει ἐάν πως ἀποτελεσθῆ. Gorg. 452 c σκόπει ἐάν σοι πλοῦτου φανῆ τι μείζον. ac sic iam inde ab Homero sexcentiens.

273

εἴτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἴρετε,
μύρα, στεφάνους ἐτοιμάσον, σπονδὰς ποίει.

Bekker. Anecd. 358, 10 et Suidas αἴρειν . . . ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τραπέζαν. Μένανδρος Κεκρυφάλῳ κτλ. 1. τὰς om. BE Med. Suid. αἴρε, παῖ Iacobs. not. ms. 2. ποιήσον Bekk. An.

274

ἡδὺ τὸ μύρον, παιδίον. B. ἡδύ· πῶς γὰρ οὐ;
νάρδιον.

Athenaeus 15, 691 ab ναρδίνου μύρου μέμνηται Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ οὕτως κτλ. 1. ὡς ἡδύ Iacob. Add. Ath. 363. παιδάριον Dindf. παιδάριον, ἡδύ. B. πῶς κτλ. Cobet. ἡδὺ τὸ μύρον, παῖ. I νῆ Δ', ἡδύ. πῶς γὰρ οὐ; Mein. in Athen. ed. (Anal. 338) cu Dobr.

275

ταυτόματον ἡμῖν ἀφανὲς ὄν συλλαμβάνει.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 14 a Wachsm. *Μενάνδρου Κεκρυφάλω* F mrg. ὄν Grot.] ὄν FP. συλαμβ. FP. cf. 460, 4. 5.

276

Athenaeus 6, 241 e μνημονεύει δ' αὐτοῦ (*Φιλοξένου τῆς Πτερονοκοπίδος*) καὶ *Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλω*, αὐτὸ μόνον *Πτερονοκοπίδα αὐτὸν καλῶν*. cf. *Δξιονικ.* 6, 2.

277

Athenaeus 6, 243 a καὶ *Μένανδρος αὐτοῦ (Χαιρεφῶντος τοῦ παρασίτου)* μνημονεύει ἐν *Κεκρυφάλω*.

278

ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης.

Μένανδρος . . . Κεκρυφάλω. Schol. Plat. 394 Bekk. cf. 227.

279

δεύτερος πλοῦς

ἐμνήσθη ταύτης *Μένανδρος Κεκρυφάλω*. Schol. Platonis 381 Bekk. cf. 228. 241.

280

ἀβυρτάκη

ὑπότριμμα βαρβαρικὸν ἐκ δοιμῶν σκευαζόμενον . . καρδάμων καὶ σκορόδων καὶ σινάπεως καὶ σταφίδων, ᾧ πρὸς κοιλιολυσίαν ἐχρῶντο . . ἔστι καὶ ἐν *Κεκρυφάλω Μένανδρου τοῦνομα*. Bekker. Anecd. 323, 26. Suidas ἀβυρτάκη ὑπότριμμα βαρβαρικόν . . ἔστι δὲ καὶ ἐν *Κεκρυφάλω Μένανδρου τοῦνομα*. cf. Pherecr. 181. Theopomp. 17. Antiphon. 142, 3. Alexid. 141, 13.

ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Citharistam* adnotavimus II 37. [*Κιθ-*] *αριστής* Koehler. I. A. n. 992. cf. Herm. Haupt. Annal. Fleckenstein. 1876, 671.

281

ᾧμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους, ᾧ Φανία,
οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν
τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω

οἰμοὶ λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾶόν τινα
 5 ὕπνον καθεύδειν [ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα].
 νυκτὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους
 ὑμᾶς ὄρω πονοῦντας ἡμῖν ἐμπερῆ.
 ἄρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος·
 τρυφερῶ βίῳ σύνεστιν, ἐνδόξῳ βίῳ
 10 πάρεστιν, ἀπόρῳ συγκαταγρηράσκει βίῳ.

v. 1 — 5 (καθεύδειν) et 8—10 Plutarchus Mor. 466 b τοὺς μὲν γὰρ ἀφωρισμένως ἓνα βίον ἄλυπον νομίζοντας . . . ἱκανῶς δὲ Μένανδρος ὑπομνήσκει λέγων ὥμην κτλ. εἶτα προελθόν, ὡς καὶ τοὺς πλουσίους ἐώρα ταυτὰ πάσχοντας τοῖς πένησιν· ἄρ' ἐστὶ κτλ. v. 1 — 7 Stobaeus Floril. 97, 13 Μενάνδρου A. v. 8 Stobaeus Floril. 98, 54 Μενάνδρου Κιθαριστῆ A. et om. poetae fabulaeque nomine Diogenes L. 7, 68 ἔστι δὲ καὶ ἐπαπορητικόν τι πρᾶγμα διεννηοῦς ἀξιώματος, ὃ εἰ λέγοι τις, ἀποροῇ ἂν· ἄρ' ἐστὶ κτλ. monost. 640. Gazaetus Euphr. 1 prooem. ἄρ' ἐστὶ συγγενές τι μόχθος καὶ λόγος. (ind. Nauck.)

3. ἀνώκτω A Stob. sec. Grot., ἀνώκτω sec. Gaisf. 4. λέγων A Stob. 5. τῶν πτωχῶν τινα Madvig. Advers. crit. I 720 conl. Iuvenal. 3, 238. τὸν πτωχὸν μόνον Herwerd. Obs. crit. 87. μᾶλλον ἢ πτωχῶν τινα Mein. Stob. III xxxv. ἀλλὰ τ. πτ. τινα del. G. A. Hirschig. Ann. crit. 22, adsentiente Cobet. Mnem. VIII 141. 7. πονοῦντας Geel.] ποιῶντας. 8. ἄρ' ἐστὶ per interrogationem efferri vetat Ahrens De crasi 8. 10. πάρεστιν] πρόσεστιν Hirschig. — de sententia cf. Lucian. Epist. Saturn. 26.

282

τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει,
 πενία· τί γὰρ τοῦτ' ἐστίν; ἤς γένοιτ' ἂν εἷς
 φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥαδίως.

Stobaeus Floril. 95, 2 Μενάνδρου Κιθαριστῆ A. Plutarch. Mor. 524 e τὴν γε χρηματικὴν (πενίαν), ὡς φησιν ὁ Μένανδρος, εἷς ἂν φίλος ἀπαλλάξειεν εὐεργετήσας. cf. 735.

283

εἰ τοὺς ἀδικηθέντας, πάτερ, φευξοῦμεθα,
 τίσιν ἂν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ῥαδίως;

Stobaeus Floril. 9, 18 Μενάνδρου Κιθαρισταῖς A. τοῦ ἀν κιθαροῦ Voss. Hens. 1. ἐπὶ A. ἐπεὶ | εἰ τοὺς κτλ. Mein. ed. mai. 2. βοηθήσαιμεν Voss. B²] βοηθήσοιμεν A.

284

τὸ μῆδὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν γάρ, ὦ Λάχης,
ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρῖνω τῷ βίῳ.

Stobaeus Floril. 9, 19 ἐν ταύτῳ (cf. fr. 283) A. 1. μῆθ' ἐν A.

285

φιλόμουσον εἶν' αὐτὸν πάννυ,
ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' ἀεί.

Athenaeus 12, 511 a Μένανδρος ἐν Κιθαριστιῇ περὶ τινος μουσικευομένου λέγων φησί κτλ. 2. αἰεί A. φιλόμουσός ἐστι γὰρ πάννυ — τρυφήν τ' ἀεί παιδεύεται Mein., sed ne sic quidem per-purgatum esse fr. propter τε non suo loco positum censet ed. 1, 568. fortasse παιδεύεται τ' ἀκούσματ' εἰς τρ. ἀεί.

286

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

Athenaeus 6, 247 f Μένανδρος . . . ἐν Κιθαριστῇ κτλ. cf. 103. Antiphan. 200. 'si vis habere qui te audiant, victum eis praebe.'

287

οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπουνον τὸ προσδοκᾶν.

Stobaeus Floril. 110, 9 Μενάνδρου Κιθαριστῇ A.

288

ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἔστι καὶ πλάνου τύχη.

Stobaeus Ecl. 1, 7(8), 1 Wachsm. Μένανδρος Κιθαριστῇ. cf. monost. 758.

289

σκοῖδον Διόνυσου

Photius σκοῖδος· ταμίας τις καὶ διοικητής. Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα. διόπερ Μένανδρος καὶ ἐν Κιθαριστῇ σκ. Δ. λέγει. Pollux 10, 16 (τὸν σκευοφύλακα) καὶ σκοῖδόν τινες ὀνόμαζον, τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς· ἕτεροι δὲ . . . τὸν ἐπὶ τῶν σιτίων. Hesych. σκοῖδος· ἀρχὴ τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων· ἡ λέξις κείται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου. Herodian. I 142, 6 σεσημειώται τὸ σκοῖδος παρὰ Μακεδόσιν ὁ οἰκονόμος.

οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ προῶν τινα
 5 ὕπνον καθεύδειν [ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα].
 νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους
 ὑμᾶς ὄρω πονοῦντας ἡμῖν ἐμπερῆ.
 ἄφ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος·
 τρυφερῶ βίῳ σύνεστιν, ἐνδόξῳ βίῳ
 10 πάρεστιν, ἀπόρῳ συγκαταγερᾶσκει βίῳ.

v. 1—5 (καθεύδειν) et 8—10 Plutarchus Mor. 466 b τοὺς μὲν γὰρ ἀφωρισμένως ἕνα βίον ἄλλυπον νομίζοντας . . . ἱκανῶς ὁ Μένανδρος ὑπομνήσκει λέγων ὦμην κτλ. εἶτα προελθῶν, ὡς καὶ τοὺς πλουσίους ἐώρα ταῦτ' ἀσχοῦντας τοῖς πένησιν· ἄρ' ἐστὶ κτλ. v. 1—7 Stobaeus Floril. 97, 13 Μενάνδρου A. v. 8 Stobaeus Floril. 98, 54 Μενάνδρου Κιθαριστῆ A. et om. poetae fabulaeque nomine Diogenes L. 7, 68 ἐστὶ δὲ καὶ ἐπαπορητικόν τι προῶν διεννηγοῦς ἀξιωματος, ὃ εἰ λέγοι τις, ἀποροῆ ἂν· ἄρ' ἐστὶ κτλ. monost. 640. Gazaerus Euphr. 1 prooem. ἄρ' ἐστὶ συγγενές τι μόχθος καὶ λόγος. (ind. Nauck.)

3. ἀνώκτω A Stob. sec. Grot., ἀνύκτω sec. Gaisf. 4. λέγων A Stob. 5. τῶν πτωχῶν τινα Madvig. Advers. crit. I 720 conl. Iuvenal. 3, 238. τὸν πτωχὸν μόνον Herwerd. Obs. crit. 87. μᾶλλον ἢ πτωχῶν τινα Mein. Stob. III xxxv. ἀλλὰ τ. πτ. τινα del. G. A. Hirschig. Ann. crit. 22, adsentiente Cobet. Mnem. VIII 141. 7. πονοῦντας Geel.] ποιοῦντας. 8. ἄρ' ἐστὶ per interrogationem effertur vetat Ahrens De crasi 8. 10. πάρεστιν] πρόσεστιν Hirschig. — de sententia cf. Lucian. Epist. Saturn. 26.

282

τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει,
 πενία· τί γὰρ τοῦτ' ἐστίν; ἤς γένοιτ' ἂν εἰς
 φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥαδίως.

Stobaeus Floril. 95, 2 Μενάνδρου Κιθαριστῆ A. Plutarch. Mor. 524 e τὴν γε χρηματικὴν (πενίαν), ὡς φησιν ὁ Μένανδρος, εἰς ἂν φίλος ἀπαλλάξειεν εὐεργετήσας. cf. 735.

283

εἰ τοὺς ἀδικηθέντας, πάτερ, φευξοῦμεθα,
 τίσιν ἂν βοηθήσαιομεν ἄλλοις ῥαδίως;

Stobaeus Floril. 9, 18 Μενάνδρου Κιθαρισταῖς A. τοῦ ἂν κιθαρῶ Voss. Hens. 1. ἐπὶ A. ἐπει | εἰ τοὺς κτλ. Mein. ed. mai. 2. βοηθήσαιομεν Voss. B²] βοηθήσοιμεν A.

284

τὸ μῆδ' ἐν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν γάρ, ὦ Λάχης,
ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ.

Stobaeus Floril. 9, 19 ἐν ταύτῳ (cf. fr. 283) A. 1. μῆθ' ἐν A.

285

φιλόμουσον εἰν' αὐτὸν πάννυ,
ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' ἀεί.

Athenaeus 12, 511 a Μένανδρος ἐν Κιθαριστῇ περὶ τινος μουσικευομένου λέγων φησὶ κτλ. 2. αἰεί A. φιλόμουσός ἐστι γὰρ πάννυ — τρυφήν τ' ἀεί παιδεύεται Mein., sed ne sic quidem per-purgatum esse fr. propter τε non suo loco positum censet ed. 1, 568. fortasse παιδεύεται τ' ἀκούσματ' εἰς τρ. ἀεί.

286

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

Athenaeus 6, 247 f Μένανδρος . . . ἐν Κιθαριστῇ κτλ. cf. 103. Antiphan. 200. 'si vis habere qui te audiant, victum eis praebe.'

287

οὕτω τι πράγμ' ἔστ' ἐπίκουρον τὸ προσδοκᾶν.

Stobaeus Floril. 110, 9 Μενάνδρου Κιθαριστῇ A.

288

ὥς ποικίλον πράγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.

Stobaeus Ecl. 1, 7(8), 1 Wachsm. Μένανδρος Κιθαριστῇ. cf. monost. 758.

289

σκοῖδον Διόνυσον

Photius σκοῖδος· ταμίας τις καὶ διοικητής. Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα. διόπερ Μένανδρος καὶ ἐν Κιθαριστῇ σκ. Δ. λέγει. Pollux 10, 16 (τὸν σκευοφύλακα) καὶ σκοῖδόν τινες ἀνόμαζον, τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς· ἕτεροι δὲ . . . τὸν ἐπὶ τῶν σιτίων. Hesych. σκοῖδος· ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων· ἢ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου. Herodian. I 142, 6 σεσημειώται τὸ σκοῖδος παρὰ Μακεδόσιν ὁ οἰκονόμος.

ΚΝΙΔΙΑ

290

οὐδὲν γένους γένος γὰρ οἶμαι διαφέρειν,
 ἀλλ' εἰ δικαίως ἐξετάσεις, καὶ γνήσιος
 ὁ χρηστός ἐστίν, ὁ δὲ πονηρὸς καὶ νόθος.

Stobaeus Floril. 86, 10 Μειάνδρου κνηδία Α. 1. οὐθὲν libri.
 2. ἐξετάσης Voss. Hens. fort. ἦν — ἐξετάσης. γνήσιος Α. γνή-
 σίως Voss.

291

ταυτόματόν ἐστιν ὡς εἰσὶν που θεός,
 σῶζει τε πολλὰ τῶν ἀοράτων πραγμάτων.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 9 Wachsm. Μειάνδρος Κνηδία (sic
 Clericus κηδεία P, κηδεία F, in mrg. add. σῆ). Palladas Alex.
 Anth. Pal. 10, 52 εὐ γε λέγων τὸν καιρὸν ἔφης θεόν, εὐ γε Μέν-
 ανδρε . . . πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον προσπεσόν
 εὐκαίρως εὐρέ τι ταυτόματον. 2. πολλά etiam F. πολλοὺς (sic Vat.)
 δι' ἀοράτων πρ. H. Iacobi V cclvi. τῶν ἀοράτων Usener. conl.
 Bekker. Anecd. 7, 6 ἄδρατα ἀπολίγα. vehementer dubito.

ΚΟΛΑΞ

Athenaeus 6, 258 e κεχαρακτήριεν ὡς ἐνὶ μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν
 Κόλακα Μειάνδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι. idem 14, 659 d ἐν
 τῇ τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ἐορτῇ fabulae actionem fingi testatur.
 cf. fr. 292. Terent. Eunuch. prol. 30 Coláx Menandrist: in cast
 parasitús colax et miles gloriósus: eas se nón negat persónas trans-
 tulisse in Eunuchium suam. cf. Donat. 2, 1, 22. Grauert. Anal. hist.
 phil. 160 sq. Ihne Quaest. Terent. 15 sq. Gnathonem Terentii apud
 Menandrum Struthiam, Thrasonem autem Biantem fuisse cognoscitur
 ex fr. 293 et Plutarch. Mor. 57 a. Cramer. Anecd. Par. III 25,
 17 Τιμαχίδης (ὁ Ῥόδιος) ἐν τῷ τοῦ κόλεικος (Κόλακος Mein.) ὑπο-
 μνήματι, i. e. in commentario scripto in Menandri Colacem (Mein.).
 Menandri Colacem a. Cn. Naevio in latinum translata, eius autem
 fabulam a Plauto retractatam et pro nova datam esse docuit Ritschl.
 Parerg. 99—104. cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 11.

292

σπονδή· δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν· ποῖ βλέπεις;
 σπονδή· φέρ' ὦ καὶ Σωσία· σπονδή· καλῶς.

ἔγχει. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχόμεθα
 Ὀλυμπίαισι πᾶσι πάσαις (λάμβανε
 5 τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ) διδόναι σωτηρίαν,
 ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν
 ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι· ταῦτ' εὐχόμεθα.

Athenaeus 14, 659 d Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν τοῖς τετρα-
 δισταῖς (Alexid. 258) διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς
 πανδῆμον Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιῆ ταυτὶ λέγοντα κτλ. 1. σπονδη.
 διδου συ σπλαγχνικουθων Α. ἀκόλουθε Cobet. N. l. 72. 2.
 σπονδη. φέρε ὦ πλειωωσια σπονδη. καλως Α. φέρε πλειω Σωσία
 Heringa. φέρ' ὦ παῖ Σωσία Pierson. Moer. 298. φέρ' οἶνον Σωσία,
 'quia qui dicit ὦ παῖ sim. nomen servuli non addit' Cobet. 3.
 εὐχου Α. ἔγχει Pierson. ἔγχοῦ Cobet. 4. ὀλυμπίαισι Α. ionicas for-
 mas hic et Arist. Thesm. 331 sq. (ut Av. 866) reponi iubet Her-
 werd. Anal. crit. 39. 5. ἐπὶ τούτῳ διδόναι Mein. 1. ἐν τούτῳ est
 'dum libatio fit.' 7. ὄνησιαν πᾶσιν Α.

2. fortasse scribendum: σπονδῆ· φέρ' ὦ παῖ· Σωσία, σπονδῆν·
 καλῶς. καλῶς dicit adlata libatione, ut 311.

293

ΒΙΑΣ. κοτύλας χωροῦν δέκα
 ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδου χρυσοῦν, Στρουθία,
 τρις ἐξέπιον μεστόν γ'. ΣΤ. Ἀλεξάνδρου πλέον
 τοῦ βασιλέως πέπωκας. Β. οὐκ ἔλαττον, οὐ,
 5 μὰ τὴν Ἀθηναῖν. ΣΤ. μέγα γε.

Athenaeus 10, 434 bc ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὡς καὶ
 ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας . . .
 Μένανδρος δὲ ἐν Κόλακί φησι κτλ. v. 1. 2 Athenaeus 11, p. 477 f
 κόνδου ποτήριον Ἀσιατικόν. Μένανδρος Κόλακι κτλ. v. 3. 4 (Ἀλεξ.
 — πέπωκας) Plutarchus Mor. 57 a ἂν μὲν εὐπαρόφου τινὸς ἀγροίκου
 λάβηται (ὁ κόλαξ) φορὴν παχεῖαν φέροντος, ὅλω τῷ μυκτῆρι χρῆται,
 καθάπερ ὁ Στρουθίας ἐμπεριπατῶν τῷ Βίαντι, καὶ κατορχούμενος
 τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ τοῖς ἐπαίνοις κτλ. Lucian. Fugit. 19 κολα-
 κίαν μισεῖν φασὶ κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρου-
 θίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. 1. δέκα καὶ et 2. στρουθίον Α 477.
 3. ἐξέπιον Bentl.] ἐπιον Α. μεστόν γ'] εἰς ὧν Mein. Anal. Ath. 196.
 τρις μεστόν ἐξέπιον deleteo γε Cobet. N. l. 58. 61. 4. πέπωκας τοῦ β.
 Α. transposuit Bentl. 5. Ἀθηναίων. Στφ. μέγας εἶ Mein. Anal. Ath.
 196 conl. Dionys. com. 2, 36. Euphron. 1, 30. fort. μέγα λέγεις. —
 conloquantur miles et parasitus.

ΚΝΙΔΙΑ

290

οὐδὲν γένους γένος γὰρ οἶμαι διαφέρειν,
 ἀλλ' εἰ δικαίως ἐξετάσεις, καὶ γνήσιος
 ὁ χρηστός ἐστίν, ὁ δὲ πονηρὸς καὶ νόθος.

Stobaeus Floril. 86, 10 *Μενάνδρου κνηδία* A. 1. οὐθὲν libri.
 2. ἐξετάσης Voss. Hens. fort. ἦν — ἐξετάσης. γνήσιος A. γνη-
 σίως Voss.

291

ταυτόματόν ἐστίν ὡς εἰσὶν οἱ θεοί,
 σῶζει τε πολλὰ τῶν ἀοράτων πραγμάτων.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 9 Wachsm. *Μενάνδρος Κνηδία* (sic Clericus. κηδεῖα P, κηδεῖα F, in mrg. add. σῆ). Palladas Alex. Anth. Pal. 10, 52 εὖ γε λέγων τὸν καιρὸν ἔφησθε θεῶν, εὖ γε Μένανδρε . . . πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μερμηνηθέντος ἄμεινον προσπεσὼν εὐκαίρως εἰρήνην ταυτόματον. 2. πολλά etiam F. πολλοὺς (sic Vat.) δι' ἀοράτων πρ. H. Iacobi V cclvi. τῶν ἀδράτων Usener. conl. Bekker. Anecd. 7, 6 ἄδρατα ἀπολήτα. vehementer dubito.

ΚΟΛΑΞ

Athenaeus 6, 258 e κεχαρκτηρήρικεν ὡς ἐνὶ μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν Κόλακα Μενάνδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι. idem 14, 659 d ἐν τῇ τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ fabulae actionem fingi testatur. cf. fr. 292. Terent. Eunuch. prol. 30 *Colax Menandrist: in cast parasitūs colax et miles gloriōsus: eas se nōn negat persōnas transulisse in Eunuchūm suam.* cf. Donat. 2, 1, 22. Grauert. Anal. hist. phil. 160 sq. Ihne Quaest. Terent. 15 sq. *Gnathonem Terentii apud Menandrum Struthiam, Thrasonem autem Biantem fuisse cognoscitur* ex fr. 293 et Plutarch. Mor. 57 a. Cramer. Anecd. Par. III 25, 17 *Τιμαχίδης* (ὁ Πόδιος) ἐν τῷ τοῦ κόλικος (Κόλακος Mein.) ὑπομνήματι, i. e. in commentario scripto in Menandri Colacem (Mein.). Menandri *Colacem* a. Cn. Naevio in latinum translata, eius autem fabulam a Plauto retractatam et pro nova datam esse docuit Ritschl. Parerg. 99—104. cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 11.

292

σπονδῆ· δίδου σὺ σπλάγγν' ἀκολουθῶν· ποῖ βλέψεις;
 σπονδῆ· φέρ' ὦ παῖ Σωσία· σπονδῆ· καλῶς.

ἔγχει. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχόμεθα
 Ὀλυμπίαισι πᾶσι πάσαις (λάμβανε
 5 τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ) διδόναι σωτηρίαν,
 ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὕντων τε νῦν
 ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι· ταῦτ' εὐχόμεθα.

Athenaeus 14, 659 d Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν τοῖς τετρα-
 δισταῖς (Alexid. 258) διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς
 πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιῆ ταυτὶ λέγοντα κτλ. 1. σπονδη.
 διδου συ σπλαγχνικουθων Α. ἀκόλουθε Cobet. N. l. 72. 2.
 σπονδη. φέρε ὦ πλειωωσια σπονδη. καλως Α. φέρε πλειω Σωσία
 Heringa. φέρ' ὦ παῖ Σωσία Pierson. Moer. 298. φέρ' οἶνον Σωσία,
 'quia qui dicit ὦ παῖ sim. nomen servuli non addit' Cobet. 3.
 εὐχου Α. ἔγχει Pierson. ἔγχοῦ Cobet. 4. ὀλυμπίαισι Α. ionicas for-
 mas hic et Arist. Thesm. 331 sq. (ut Av. 866) reponi iubet Her-
 werd. Anal. crit. 39. 5. ἐπὶ τούτῳ διδόναι Mein. 1. ἐν τούτῳ est
 'dum libatio fit.' 7. ὄνησιαν πᾶσιν Α.

2. fortasse scribendum: σπονδή· φέρ' ὦ παῖ· Σωσία, σπονδῆν·
 καλῶς. καλῶς dicit adlata libatione, ut 311.

293

ΒΙΑΣ. κοτύλας χωροῦν δέκα
 ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδῳ χρυσοῦν, Στρουθία,
 τρις ἐξέπιον μεστόν γ'. ΣΤ. Ἀλεξάνδρου πλέον
 τοῦ βασιλέως πέπωκας. Β. οὐκ ἔλαττον, οὐ,
 5 μὰ τὴν Ἀθηναῖν. ΣΤ. μέγα γε.

Athenaeus 10, 434 bc ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλείστον, ὡς καὶ
 ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας . . .
 Μένανδρος δὲ ἐν Κόλακι φησι κτλ. v. 1. 2 Athenaeus 11, p. 477 f
 κόνδῳ ποτήριον Ἀσιατικόν. Μένανδρος Κόλακι κτλ. v. 3. 4 (Ἀλεξ.
 — πέπωκας) Plutarchus Mor. 57 a ἂν μὲν εὐπαρόφου τινὸς ἀγροίκου
 λάβηται (ὁ κόλαξ) φορὴν παχεῖαν φέροντος, ὅλω τῷ μυκτῆρι χρῆται,
 καθάπερ ὁ Στρουθίας ἐμπεριπατῶν τῷ Βίαντι, καὶ κατορχούμενος
 τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ τοῖς ἐπαίνοις κτλ. Lucian. Fugit. 19 κολα-
 κίαν μισεῖν φασὶ κολακεῖας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρου-
 θίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. 1. δέκα καὶ et 2. στρουθίον Α 477.
 3. ἐξέπιον Bentl.] ἐπιον Α. μεστόν γ'] εἰς ὧν Mein. Anal. Ath. 196.
 τρις μεστόν ἐξέπιον deletο γε Cobet. N. l. 58. 61. 4. πέπωκας τοῦ β.
 Α. transposuit Bentl. 5. Ἀθηναίαν. Στρ. μέγας εἶ Mein. Anal. Ath.
 196 conl. Dionys. com. 2, 36. Euphron. 1, 30. fort. μέγα λέγεις. —
 conloquuntur miles et parasitus.

294

οὐδεις ἐπλούτησεν ταχέως δίκαιος ὦν·
ὁ μὲν γὰρ αὐτῷ συλλέγει καὶ φεΐδεται,
ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει.

Stobaeus Floril. 10, 21 *Μενάνδρου Κολακεία* A. *Κόλακι α'* (i. e. prima ed.) Gaisf. sed cf. Ritschl. Parerg. 271. v. 1 monost. 688. v. 2. 3 desunt in Voss. 1. οὐθεις A. ἐπλούτησε libri. ταχὺ monost. 688. neque cum Grotio v. 2. 3 incerto poetae tribuente neque cum O. Hensio, Lect. Stob. 18 post v. 1 inserente τὸν μὴ δίκαιον ἄνπερ ἀντιπαραιθῆς, consentio: hominem iustum dicit numquam celeriter divitem fieri, quia dum ille conligat et parcat, alius (ὁ δὲ) eum insidiosè spoliat.

295

Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα,
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὥραιαν σφόδρα.

Athenaeus 13, 587 d *Μένανδρος ἐν Κόλακι τάσδε καταλέγει ἑταίρας κτλ. Ἀντίκυραν* Mein. at semper *Ἀντίκυρα* adpellatur. cf. Athen. 12, 586 f. Plut. Demetr. 24. Harpocr. *Ἀντίκυρα*. fort. εἴτ' *Ἰσχάδα*. videtur meretrix amatori perfidiam exprobrare.

296

ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὐρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσοῦτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

Erotian. 24. 5 Klein *γενέτησιν*· οἱ μὲν τοῖς γονεῦσιν, οἱ δὲ συγγενέσιν. οὕτως *Ἀττικῶν λεγόντων*, ὡς καὶ *Φιλήμων ἐν Κόλακι φησιν κτλ.* cf. Philem. 225.

297

γελῶ τὸ πρὸς τὸν Κύπριον ἐννοούμενος.

Plutarchus Mor. 57 a continuo post fr. 293, 3. 4. γελῶ τὸ — ἐννοούμενος egregie Cobet. V. 1.² 401. 2] γέλῳτι — ἐνηθούμενος 'rideo illud in Cyprium dictum cum in mentem venit.' Terent. Eun. 3, 2, 44 (rideo) et illud de Rhodio dictum quom in mentem venit.

298

πρόσεισιν οἶον ἀποφητὶ θρέμματος
(ἀπτόμενος).

Plutarchus Mor. 57 ab (ὁ κόλαξ) οὐκ ἀπ' εὐθελίας ἐπάγει τὸν ἔπαινον, ἀλλ' ἀπαγαγὼν πόρρω κυκλοῦται καὶ κτλ. ἐπιπυάων καὶ

ἀποπειρώμενος. Hesych. ἀποφρητί· ἡρέμα, ἡσύχως . . . κολακεία (Κόλακι Mein. Menandr. praef. vi). οἶον, ut Arist. Ach. 668. Nub. 1374. Θρέμμα Arist. Lys. 369. Antiphan. 182, 3. Men. 874.

299

κωβίος, ἡλακατήνες,

κυνὸς οὐραῖον

Athenaeus 7, 301 d Μένανδρος κολωσι φησι κτλ. sic A. Κόλακι Clericus. 2. καὶ κυνὸς perperam AC. cf. Mnesim. 4, 35. 6. sunt versus anapaestici.

300

βοῦς Κύπριος

ἴσον τῷ σκατοφάγος εἶ. λέγονται γὰρ οἱ βόες ἐν Κύπρῳ σκατοφάγειν (Antiphan. 126, 5). μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Κόλακι καὶ ἐν Ἰάμβοις (Ἰμβροίσι Mill.) Miller. Melanges 366. Praeterea cf. 562. 1085. adesp. 125.

ΚΡΗΣ

Cf. Ἀνδρόγυνος ἢ Κρής.

ΚΤΒΕΡΝΗΤΑΙ

301

τὰργύριον εἶναι μειράκιόν σοι φαίνεται
οὐ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνου
τιμὴν παρασχεῖν δυνατὸν, ἄρτων, ἀλφίτων,
ὄξους, ἐλαίου, μείζονος δ' ἄλλου τινός;
5 ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς
τὰ Ταντάλον τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα·
ἀλλ' ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα καταλείψεις τισίν.
τί οὖν λέγω; μηδ' αὐτὸς εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς
πίστευε τούτῳ, μήτε τῶν πτωχῶν πάλιν
10 ἡμῶν καταφρόνει, τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν ἀεὶ
πάρεχε σεαυτὸν τοῖς ὀρθῶσι ἄξιον.

Stobaeus Floril. 22, 19 Μενάνδρου Voss. (deest in A). v. 5—7 Stobaeus Floril. 118, 10 Μενάνδρου Κυβερνήτου A. 4. δ' om. Voss. NB¹. τ' B². 5. ἀθανασίας] ἀθανασία 118, praeter Voss. συναγῆς Voss. 6. τάλαντ' ἐκεῖνα L 118] τάλαντα ἑκανά. 7. ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃς, ταῦτα 22. ἀλλ' ἀποθανῆ καὶ ταῦτα 118. καταλείψων

O. Hense Lect. Stob. 36. ταῦτα] πάντα Mein. 8. μήτ' Mein. in Stob. 10. τοῦ δ' εὐτυχεῖν δ' Voss. Ars. τοῦδ' εὐτυχεῖν B¹. τοῦδε εὐτυχεῖν B². 11. παρέσχεσαν τὸν N. παρέσχε B¹. παράσχε B². σαντὸν etiam Voss. παρέχε rectius quam παράσχε vel πάρασχε (Porson. Eur. Hec. 836). τοῖς ὀφθαλμοῖς] τοῖς ἔργοις Herwerd. Obs. crit. 87. 8. τοῖς τρόποισιν Mein. Stob. III lxi. τοῖς ἀποροῦσιν K. Mus. Rhen. XXX 410. cf. monost. 348 μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν.

1. μειράκιον, ut 540, 1. 6. τὰ Ταντ. τάλ. cf. Zenob. 6, 4 τάλαντα Ταντάλου· διεβεβήθητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. διπλῆν δὲ συμβέβηκεν εἶναι τὴν παροιμίαν, καὶ τὴν μὲν, Ταντάλου τάλαντα τανταλλίζεται (adesp. 602), τὴν δέ, Ταντάλου τάλαντα. cf. Diogenian. 8, 23. Macar. 8, 1. Phot. 570, 12. Suid. Ταντάλου τ. Apostol. 16, 16. Anacr. 127 Bergk.

302

οἴοι λαλοῦμεν ὄντες οἱ τρισάθλιοι
 ἄπαντες οἱ φουσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα·
 αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἴσασιν ἀνθρώπων φύσιν.
 οὗτος μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται·
 ὅ ἐπ' ἂν δ' ἀνοῖξῃ τὰς θύρας, τρισάθλιος,
 γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχετ' αἰεί,
 ἀπὸ πλειόνων ὀδυνᾷτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός.

v. 1—5 Orion Antholognom. 8, 9 ἐκ τῶν Κυβερνητῶν. v. 1—3 Stobaeus Flor. 22, 11 Μενάνδρου Κυβερνήταις Α (κυβερν supraser. τ). ex Stob. Anton. Mel. 36, 52. Maxim. Conf. Serm. 34, 75 p. 624 Combefis. v. 4—7 atque 4—6 om. poetae fabulaeque nom. Plut. Mor. 471 c et 100 e. v. 4. 5 Themist. 32, 357 d προσήκει αὐτῷ τόδ' ἔπος ἐκ τῆς κωμῶδίας κτλ.

1. οἶ] ὦ Stob. et qui ab eo pendent. 2. ἑαυτοῖς μεγάλα Max. 3. αὐτοὶ Stob.] οἱτοὶ Orion. deinde ἀνθρώπου Max. 4. ἀγορᾷ Mein.] ἀγοραῖς Or. 5. ἐπ' ἂν] ὅταν Plut. 471, τὴν θύραν idem. οὐχὶ τὴν θύραν, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν, τρισάθλ. Themist.

1. λαλοῦσιν Mein. ed. mai. εἰσὶν ταιλαπωροὶ τε καὶ τρισάθλιοι Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xv. οἴοι λάλοι γενονότες (haec verba cum superioribus cohaesisse censens): ὦ τρισάθλιοι Enger. Progr. gymn. Posn. Mar. 1868, 14. οἴοι μ' ἄρ' ἔλαθον ὄντες, ὡς τρ. Herwerd. Mnem. nov. VI 75. οἴοι διάγουσιν ὄντες K.

303

τί λέγων ἀποτρέγειν ἀξιῶσει νῦν ἐμοῦ
 τὸ μισθάριον; μένω γὰρ ἐξ ἐχθίζινοῦ.

Bekker. Anecd. 438, 9 ἀποτρώγειν· ἀφαιρεῖν. οὕτω Μένανδρος Κυβερνήταις κτλ. de voce ἐχθίζινός cf. Lobeck. Phryn. 323. — 1. ἀξιῶσει, sine dubio ὁ δεσπότης, quod moneo contra Naber. Mnem. nov. VIII 417. 2. 'frustra maneo mercedem exspectans'.

304

εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν νομίσαντές ποτε ἀξιούσι πέρας.

Bekker. Anecd. 462, 5 ἀτυφία, ταπεινοφροσύνη. Μένανδρος Κυβερνήταις κτλ. extrema saltem emend. Cobet. N. 1. 88 τί ποθ' ἔξουσιν πέρας; 'quo tandem evadent?'

305

ἐπελάθεθ' αὐτὸν ὅστις εἶη.

Priscian. 18, 216 Ἀττικὴ ἐπιλέλησμαι τοῦδε καὶ τότε . . . Menander Κυβερνήταις· ἐπελάθετο κτλ. codicum varietates ad nostrum consilium inutiles enotavit Hertz.

ΚΩΝΕΙΑΖΟΜΕΝΑΙ

Photius κωνειαζομέναις· θανάσιμον φάρμακον πινοῦσαις. Strab. 10, 486 προσέτατε γὰρ ὁ (Κεῖων) νόμος τοὺς ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονότας κωνειάζεσθαι. scilicet cognoverant tunc cicutae ope ταχίαν καὶ ἑλαφρὰν γίνεσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν. Theophr. H. plant. 9, 16 extr.

306

ὥστε μηδεὶς πρὸς θεῶν
πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ·
ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο πρόφασις γίνεται.

Stobaeus Floril. 108, 48 Μενάνδρου Κωνιαζομέναις Α. Κωνιαζομέναις Mein. 1. μηθεὶς libri.

307

τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν, ἂν τὰ πράγματα
εἰδῆς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον.

Stobaeus Floril. 21, 2 Μενάνδρου Κοτταβιζούσαις. sic fere B. κοτταβιζούσαις Voss. Hens. κωταζομ^{οιο}/ A. recte Orion. Anthologn. 1, 18 ἐκ τῶν Κωνειαζομένων. 1. σεαυτὸν B¹. 2. εἰδῆς Mein.] ἴδης. ἑαυτοῦ Voss. B¹.

Schol. Clem. Alex. Protr. 2, 26 p. 423 Dindf. Ἐπιμενίδης ἐκάθηρε τὰς Ἀθήνας ἣν δὲ Κρής τῷ γένει καὶ σοφώτατος, οὐ καὶ Μένανδρος μέμνηται ἐν ταῖς Κωνεαζομέναις.

Cf. praeterea 613.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ

Harpocration Λευκάς . . . ἐν μέσῳ δὲ καὶ τὸ Μενάνδρου δρᾶμα ἢ Λευκαδία. Servius Verg. Aen. 3, 279 Varro *templum Veneri ab Aenea conditum ubi nunc Leucus est dicit, quamvis Menander et Turpilius comici a Phaone Lesbio id templum conditum dicant: qui cum esset navicularius, solitus a Lesbo in continentem proximos quosque mercede transvehere, Venerem mutatam in unius formam gratis transvexit: quapropter ab ea donatus unguenti alabastro, cum se in dies inde totum ungeret, feminas in sui amorem trahebat. in quibus fuit una, quae de monte Leucate, cum potiri eius nequiret, abiecis se dicitur.* de Sexti Turpili *Leucadia* cf. O. Ribbeck Annal. Fleckeis. LXIX 34 sq. Com. R. fr.² 97. 8. qui utriusque comoediae argumentum sic fere adumbrat. puella quaedam duos amatores habet, alterum adolescentem modestum, alterum Phaonem, senem sed a Venere in iuvenem transmutatum et pulchritudinis conscientia fastidiosum. puella desiderio Phaonis simul et metu ne ille alteram amet conficitur ac tandem desperans se amorem eius nancisci posse de Leucate in mare se proicit, sed ab adolescente ex mortis periculo eripitur. quo facto Phaon rursus in senem convertitur, adolescens autem puella amata potitur. cf. Turpil. fragm. 1. 8. 11. 12. Cic. Tusc. 4, 34, 72 est certe (aliquis amor), qui nihil absit aut non multum ab insania, qualis in *Leucadia* est. cf. etiam quae ad Platonis *Phaonem* adnotavimus I 645. 6.

ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ

τὴν χεῖρα, κἄν μὴ φῆ, πονηρὰ βούλεται.

Stobaeus Floril. 10, 20 Μενάνδρου Λευκαδία A (λευκαδεία, λευκαδία Voss. Hens.). Maximus (Conf. 12, 35 p. 571 Combesis. 2. φησὶ Max. βούλεται N et B¹) βουλεύεται (etiam Max.). Diogenian. 3, 12 (Apost. 4, 27) Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων ἐπὶ τῶν φιλαργύρων.

ἀεὶ νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν.

Stobaeus Floril. 95, 4 Μενάνδρου Λευκαδία A. νομίζεθ' (i. e. νομίζεσθ') B.

311

ἐπίθες τὸ πῦρ ἢ ζάκορος· οὕτωςι καλῶς.

Etymolog. m. 407, 22 (usque ad ζάκορος etiam Miller. Mélanges 139), Photius et Suidas ζάκορος . . . Μένανδρος Λευκαδία κτλ. ἢ ζάκορος ἱερέως οὕτωςι καλῶς ABVE Suid.

312

οὐδ' δὴ λέγεται πρώτη Σαπφῶ
τὸν ὑπέροκτον θηρῶσα Φάων'
οἰστρῶντι πόθῳ ῥῖψαι πέτρας
ἀπὸ τηλεφανοῦς ἄλμα κατ' εὐχὴν
5 σὴν, δέσποτ' ἄναξ . . . .

Strabo 10, 452 ἔχει τὸ τοῦ Λευκάτα Ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ τὸ ἄλμα τὸ τοῦς ἔρωτας παύειν πεπιστευμένον. οὐδ' δὴ λέγεται πρώτη Σαπφῶ, ὡς πού φησιν ὁ Μένανδρος, τὸν ὑπέροκτον κτλ. ὁ μὲν οὖν Μένανδρος πρώτην ἀλέσθαι λέγει τὴν Σαπφῶ. ex Leucadia excerptum esse adparet. Schol. Hephaestion. 9, 1 p. 126 Gaisf. κατὰ περιορισμοὺς δὲ ἀνίσους, οἷα ἐστὶν ἢ εἰσβολὴ τῆς Λευκαδίας Μενάνδρου, quae ad hoc ipsum carmen pertinere adparet, quod post prologum positum fuerat. cf. Mein. I 443. — 3. οἰστρῶντι] οἰστρῶντι? nam Attici semper οἰστρήσειν, οἰστρήσαι, οἰστρηθῆναι. πέτρας] fortasse σκοπιᾶς, ad amovendam positionem debilem. 4. ἀπὸ] κατὰ Herwerd. Obs. crit. 88. (Cob. V. l.² 277). ἄλμα Wordsworth. Theocrit. 3, 25] ἀλλὰ. recte Wordsw.: nam Strabonem mediam sententiam abrupte credi vix potest. 5. σὴν Bentl., coniungendum cum τέμενος fr. 313, quod ille cum hoc (312) conectebat. mihi κατ' εὐχὴν corruptum et scribendum videtur κατ' αὐτὴν σὴν. cf. quae adnotavimus ad Pherecr. 46. nam 'ex tuo voto, quicquid tibi novimus' cum Meinekio scripturam vulgatam explicari posse despero. — ceterum cf. Phot. Λευκάτης· σκοπέλος τῆς Ἠπείρου (?), ἀπ' οὗ ὀπίπτονται αὐτοὺς εἰς τὸ πέλαγος οἱ ἱερεῖς (ἐρασταὶ Schleusner.). Σαπφῶ δὲ πρώτην ἐπὶ Φάωνι τοῦτο ποιῆσαι τὴν ποιήτριαν· οἱ δὲ τὴν ἑταίραν· ἐγένετο γὰρ ἄλλη [Λεσβία] ἑταίρα.

313

εὐφημείσθω

τέμενος περὶ Λευκάδος ἀκτῆς.

Hesychius Λευκάδος· Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ κτλ. quamquam fuerunt qui Leucadiæ Menandreae commemorationem ad glossam Hesychii paullo infra positam λευκὴ ἡμέρα· ἀγαθὴ conl.

fr. 315 pertinere existimarent. sed in eadem fabula orae Leucadiae et proverbii (*λευκή ημέρα*) mentionem fieri cur incredibile sit non video, cum praesertim Hesychium proverbialia saepissime nullo adiecto testimonio commemorare constet. Bentleius fr. 312 et 313 coniunctis hanc subesse sententiam arbitrabatur: 'unde prima Sappho se praecipitavit et periit. sed (*ἀλλά*) quid tristitia illa recenseo? potius bona et fausta verba dicantur in tuo templo'. itaque *κατ' εὐχὴν* videtur interpretatus esse 'inter precationem'. at nequaquam haec, quamquam ex eodem carmine excerpta sunt, tam arte cum superioribus cohaerent: sed haud pauci versus videntur interiecti fuisse. fr. 313 autem clausula erat cantici. 2. *πέρη* Bernhardy] *περι*.

314

πάφωνε οὐρεία χέλυσ

Bekker. Anecd. 1431 (ex Choerob.) *χέλυσ χέλυος. σημαίνει δὲ τὴν κιθάραν κτλ. Μένανδρος ἐν Λευκαδία. Eurip. Alc. 446 ἐπιτάτονον οὐρείαν χέλυν. Herc. fur. 683 χέλυος ἐπιτάτονου μολπάν, unde ἐπιτάφωνε Lobeck. οὐρεία Menandri esse non potest, quamquam testudo οὐρεία χέλυσ bene dicitur. ὄρεσι ζώουσα Hymn. Merc. 33 (cf. 24 sq.). fortasse ἐπιτάφωνος Ἑρμαλία χέλυσ, a Mercurio inventa. Horat. C. 1, 10, 6. 3, 11, 1. 3.*

315

Zenobius 6, 13 *Μένανδρος δὲ φησιν ἐν Λευκαδίῳ (Λευκαδία) τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν καλεῖσθαι. cf. Eupol. 174. Plut. Per. 27 cum adn. Sinten. Macar. 5, 51. Append. prov. 3, 60. Phot. Suid. Hesych. Bekker. Anecd. 106, 33 (Soph. fr. 5 N.). candidi soles Catull. 8, 3 (Ellis Journ. Philol. X 19).*

316

ὀνόματα

Olympiodor. Aristot. Categ. 2, 2 cod. Mutin. 69 *διττὸν τὸ ὄνομα· τὸ μὲν πτωτικόν, ὃ καὶ τοῖς γραμματικοῖς ἔθος καλεῖν οὕτω, τὸ δὲ φερόμενον κατὰ πάσης λέξεως σημαίνουσης τι· οὕτω γὰρ καὶ ὁ Μένανδρος ἐν προοιμίῳ τῆς Λευκαδίας ὀνόματα ἐκάλεσεν πᾶσαν λέξιν, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περι ἑρμηνείας ὀνόματα καλεῖ πᾶσαν λέξιν. per litteras mecum communicavit Dilesius.*

317

συντριβεῖν

.. *Μένανδρος κέχρηται ἐν Λευκαδία. Schol. Aristoph. Acharn. 284. συντριβεῖν Mein.] συντριβείη. cf. 78.*

ΛΟΚΡΟΙ

Cf. Quintilian. 10, 1, 70 (in eis quae ad *Epicleron* adnotantur).
Λοκρίδες fuerunt Anaxandridis.

318

ὕγιεστερος κροτώνος

ἐπὶ τῶν πάντων ὑγαινότων ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρο-
 τῶνος. λείον γὰρ ἔστιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυγῆς καὶ μηδὲν ἔχον σίνος.
 μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν *Λοκροῖς*. Zenobius 6, 27. cf. Macar. 5,
 33. Suidas et Photius 180, 16. 614, 22. Aelian. Epist. 10 p. 19 Hercher.
 ὑγαινότερος ἔσται κροτώνος. prorsus aliam explicationem Strabo
 praebet 6, 262 τὴν παροιμίαν ὑγιέστερον Κρότωνος λέγουσαν ἐντεῦθεν
 εἰρησθαί φασιν, ὡς τοῦ τόπου πρὸς ὑγίειαν καὶ εὐεξίαν ἔχοντός τι
 φορὸν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀθλητῶν. de accentu Herodian. I 36, 17
 τὸ δὲ κρότων, ὅτε τὸν κτίστην ἢ τὴν πόλιν . . . σημαίνει . . . βαρύ-
 νεται, τὸ μέντοι ἐπὶ τοῦ φθαρτικοῦ τῶν κυνῶν (sunt κυνοραίσται
 Hom. Od. 17, 300) ὀξύνεται.

ΜΕΘΗ

Athenaeus 6, 247 e Μένανδρος ἐν *Μέθῃ* (παράσιτον εἰσάγει?).

319

εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν;
 ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον
 δραχμῶν ἕγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
 αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας,
 5 Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγγέλεις, τυρόν, μέλι,
 μικροῦ τάλαντον, γίνεται τε κατὰ λόγον
 δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
 ἡμᾶς, εἰάν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,
 τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀνελεῖν τὴν ζημίαν,
 10 πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;
 ἐγὼ μὲν οὖν ὦν γ' ὁ θεὸς οὐκ εἶσα τὴν
 ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι ποτε,
 εἰ μὴ καθήριξέν τις ἅμα τὴν ἐγγελευν,
 ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν εἰς τῶν συγγενῶν.

Athenaeus 8, 364 d θύοντες τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας
 καὶ πλείστα εἰς τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος
 ἐν τῇ *Μέθῃ* παρίστησιν κτλ. v. 1—6 Athenaeus 4, 146 d Μέναν-
 δρος ἐν *Μέθῃ* τοῦ μεγίστου δείπνου δαπάνημα τάλαντον τίθησι λέγων

οὕτως κτλ., ὡς γὰρ ὑπερβολῆς τινος ἀναλώματος τάλαντον ὠνόμασεν. 1. εἶθ 146 A. ὅμοια 146] ἅπαντα 364. 3. conl. v. 1 et 8 scribendum est ἄγομεν. ἀγαπητῶν 364 A. δώδεκα 146 A. 5. Μενδαῖον 364 A] ταύτας 146 A. συνάγοντι G. Hermann. Μενδαῖον, ἐγγέλεις, Θάσιον Porson. Adv. 94. τυρόν, Θάσιον, Μενδαῖον, ἐγγ. μέλι Mein. in ed. Ath. 6. τάλαντον 146 A] ταλάντου 364 A. τε 364 A] τὸ τοι Mein. 1. καταλογον 146 A. 9. ἀνελεῖν (non ἂν ἐλεῖν) A. τούτων δὲ καὶ — ἀνελεῖν G. Herm. ἀντανελεῖν Dobr. Adv. II 321 conl. Demosth. 18, 231 ἀντανελεῖν ταῦτα (nos gegen einander aufheben). cf. Cobet. N. l. 79. 80. τούτων, τοσαύτην δ' ἀνθελεῖν Pflugk. Sched. crit. 22. 11. ὦν ἂν θεὸς Herwerd. Obs. crit. 89. 13. τιν' ἐγγε- λυν Dobr.

1. 'non mirum est male nobiscum agi, cum male deis litemus.' Mein. 3. de voce ἀγαπητόν idem confert Hipparch. 1, 3. Diphil. 89, 2. tamen scr. ἀνάπηρον. cf. Hermipp. 35. [Plat.] Alcib. II 149 a (Λακεδαιμόνιοι) ἀνάπηρα θύουσιν ἐκάστοτε. 5. Thasiunt et Mendaeum coniunxit etiam Demosth. 35, 35. 6. 'γίνεται τὸ κατὰ λόγον referenda sunt ad ea quae sequuntur: si tam maligne sacra facimus et luxuriae instrumenta tam magno emimus, γίνεται τὸ κατὰ λόγον δραχμῶν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα ἡμᾶς'. Cobet. N. l. 79. at tum sententia habet v. 10 πῶς οὐχὶ κτλ. itaque praeterea ex cod. A 364 v. 6 recipiendum duxi τε, ut protasis pertineat usque ad finem v. 9. 8. καὶ καλλ. scilicet si sacra etiam bene cesserint: sin minus, ne tantum quidem bonum nos accipere aequum est. 9. fortasse τύφου δὲ πρὸς τούτοις ἀνελεῖν τὴν ζ. 10. διπλάζεται, quia et pecunia perit et poena a sacrificantibus exigitur. 14. an Καλλιμέδοντος ἀπέθαν' εἰς? nam Callimedon ipse (cf. Antiphon. 26, 5) tunc sine dubio dudum mortuus erat.

320

ἔμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ
κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν, ἱερὸν γάμον
φάσκων ποιήσειν δευτέραν μετ' εἰκάδα
καθ' αὐτόν, ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἐτέροις·
5 τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.

Athenaeus 6, 243 a καὶ Μένανδρος αὐτοῦ (Χαιρεφῶντος) μνη- μονεύει . . . ἐν Μέθῃ κτλ. vicesimus quisque mensis dies Apollini sacer erat eoque lauta inter amicos cognatosque convivia institue- bantur. τετράδι Hercules natus erat, in cuius honorem opulentiores Atheniensium adulescentes amicos opulis excipere solebant. sic fere Mein. 1. sed neque ille neque quisquam alius locum obscurum inlustravit: nam quae Herwerdenus profert Obs. crit. 90 ea per-

multis laborant difficultatibus. de *λερῶ γάμῳ* cf. Preller. Myth. gr.² I 127. 8. 1. *ἐμὲ διέτριψεν*. sic iam Homerus Od. 2, 204 ὄφρα κεν ἦ γε διατρύβῃσιν Ἀχαιοῦς. 5. Eurip. Iph. Taur. 467 τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχη φροντιστέον μοι. cf. Arist. Pac. 868. Phryn. com. 9.

321

. . . . . Ἀδράστεια καὶ
θεὰ σκυθροπὲ Νέμεσι, συγγινώσκετε.

Miller. Mélanges 382 Ἀδράστεια· ἑταῖρα τῆς Νεμέσεως. Μένανδρος Μέθη κτλ. θεὰ σκυθροπὲ Νέμεσι Mein. Herrn. III 456. 7] θεαὶ σκυθροπαὶ Νέμεσις. Bekker. Anecd. 342, 6 et Suidas Ἀδράστεια· οἱ μὲν τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει λέγουσιν . . . ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος (37). cf. quae ad Cratini *Nemesin* adnotavimus I 47 et Lehrs Pop. Aufs. 57. 8.

322

. . . εἶτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον,
οὐκ ἄλλο τοιοῦθ' ἕτερον.

Bekker. Anecd. 379, 31 et Suidas ἄλλο ἕτερον· ἐκ παραλλήλου λέγουσιν. Μένανδρος Μέθη κτλ. ἄλλο τοιοῦθ' Dindf. Ann. Fleckeis. 1869, 524] ἄλλο τι οὔθ' Suid. et Bekk. cod. ἄλλ' ὄτιοῦν Porson Tracts 200.

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Cf. Ἀνατιθεμένη ἡ Μεσσηνία.

ΜΗΝΑΓΓΡΤΗΣ

Cf. quae ad Antiphonis *Μηναγύρτην* adnotavimus II 74

323

οὕτω μαθεῖν δεῖ πάντα καὶ πλοῦτον φέρειν·
ἀσημοσύνης γὰρ γίνετ' ἐνίοις αἴτιος.

Stobaeus Floril. 94, 7 (cum fr. 114 coniunctum) Μενάνδρου *Μηναγύρτη* A. cf. quae ad 114 adnotantur. — ser. πάντα, παῖ, πλ. φ., i. e. δεῖ πάντα (*unumquemque*) μαθεῖν φέρειν οὕτω τὸν πλ.

324

προπίνων Θηρικλείαν τρικόνυλον .

Athenaeus 11, 472 b *θηλυκῶς δὲ τὴν Θηρικλείον εἶπε Μένανδρος . . . ἐν Μηναγύρῃ κτλ. Θηρικλείαν Dindf.] Θηρικλείον A. μεστὴν προπ. Θηρικλείον Mein. Anal. Ath. 217. cf. 226.*

ΜΙΣΟΓΥΝΗΣ

Phrynich. Epit. 417 *Μένανδρος τὴν καλλίστην τῶν κωμωδίων τῶν ἑαυτοῦ τὸν Μισογύνην κατεκηλίδωσεν εἰπῶν (excidit poetae dictum. cf. fr. 334). finxerat poeta hominem, quem matrimonii initi mox (ut Δύσκολον Libanii) adeo paeniteret, ut quidquid uxor et luxuriae et superstitioni dedita ageret ei odiosum esset et molestum. cf. etiam Leutsch. Philol. XV 625. — Cic. Tusc. 4, 11, 25 odium mulierum, quale in Μισογύνῃ Atilii est. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 32.*

325

πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω
κακῶς. B. ἐπαριστερῶς γὰρ αὐτὸ λαμβάνεις·
τὰ δυσχερῆ γὰρ καὶ τὰ λυπήσαντά σε
ὀρᾷς ἐν αὐτῷ, τὰ δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις.
5 εὐροῖς δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἀπάντων, Σιμύλε,
ἀγαθὸν ὅτῳ τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν.
γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρόν, οὐδ' ἔῃ
ξῆν τὸν λαβόνθ' ὡς βούλετ'· ἀλλ' ἔνεστί τι
ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες· ἐλθόντ' εἰς νόσον
10 τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν ἐπιμελῶς,
ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε
ἔθαψε, περιέστειλεν οἰκείως· ὄρα
εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῆ τι τῶν καθ' ἡμέραν.
οὕτω γὰρ οἴσεις πᾶν τὸ πρᾶγμ'· ἂν δ' ἐκλέγῃ
15 ἀεὶ τὸ λυποῦν, μηδὲν ἀντιπαρατιθεῖς
τῶν προσδοκωμένων, ὀδυνησεὶ διὰ τέλους.

v. 1—4 Clemens Alex. Strom. 2, 23, 141 ὁ κωμικός Μένανδρος καταδραμῶν τοῦ γάμου, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήσιμα ἀντιτιθεῖς ἀποκρίνεται τῷ εἰπόντι (v. 1. 2), εἶτ' ἐπιφέρει (3. 4) καὶ τὰ ἔξῃς. v. 3—6 Stobaeus Floril. 108, 44 Μενάνδρου Μισογύνου A. v. 5. 6 Stobaeus Floril. 105, 10 Μενάνδρου A. v. 7 sq. Stobaeus Floril. 69, 4 Μενάνδρου A. v. 14 (ἂν ἐκλέγῃ) — 16 Stobaeus Floril. 108, 41 Μενάνδρου Μισογύνου A. itaque haec omnia esse ex *Misogyne* constat, de continuitate v. 6 et 7 non constat. — 3. *δυσχερῆ τε Clem. λυπήσαντα Clem.] λυπήσαντα AB Vind. Stob. 4. οὐκ ἐπιβλέπεις*

Clem., probatum Herwerdeno Obs. crit. 122 conl. [Isocr.] 1, 21 extr. 5. ἂν om. Voss. Stob. 105. οὐδὲν B] οὐθὲν. Σιμύλε] ὡς Δημέα Stob. 105 (ὦ om. B). Δημύλε Mein. 6. ὄτω Grot.] ὄπου. ἐν ᾧ Stob. 105. cf. Cobet N. 1. 88 (Mnem. nov. II 433 ὄτω μὴ καὶ κακὸν πρόσσει τι). τι om. Voss. 8. ἔν ἐστι A probante Mein. V 104. τι B Voss.] τοι. 8. 9 ἔν ἐστὶ τοι ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς δῆλον O. Hense Lect. Stob. 31. ἔχει τί τοι | ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς πᾶς τις ἐλθὼν κτλ. Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. XIII. fortasse ἀπ' αὐτῆς αὐθις. nam *liberi quidem nec bene hic coniunguntur cum ceteris matrimonii commodis neque fuerunt illis temporibus ἀγαθὸν ἀναμφισβήτητον* (cf. 418). 10. τὸν ἔχουθ' ἑαυτήν, *maritum*, Herwerd. Nov. add. crit. 39. 12. ὄρα B] ὄρα. 14. δ' ἐκλέγη A 108] δὲ λέγης A Voss. 69. 16. προσδοκωμένων 108] προσλεγόμενων 69. προσγενομένων Voss. 69. προσλελεγμένων B 69. ὀδυνήση 108] οὐ δυνήση 69.

4. ἐν αὐτῷ (τῷ πράγματι) i. e. in matrimonio. 6. *nullam rem incensuris, cui non boni aliquid simul et mali innatum sit. itaque post ἀγαθὸν non erat interpungendum.*

326

ἐθύομεν δὲ πεντάκις τῆς ἡμέρας,
ἐκνυβάλιζον δ' ἐπὶ θεράπαιναν κύκλω·
αἱ δ' ὠλόλυζον. *

Strabo 7, 297 ἄπαντες τῆς δεισιδαμιονίας ἀρχηγούς οἴονται τὰς γυναικας· αὐταὶ δὲ καὶ τοὺς ἄνδρας προκαλοῦνται πρὸς τὰς ἐπὶ πλεόνθεραπείας τῶν θεῶν . . . τὸν δὲ Μισογύνην αὐτὰ (scr. ταῦτὰ) ταῦτα αἰτιώμενον (ποιεῖ Μένανδρος) κτλ. 3. αἱ δὲ sunt reliquae quae aderant mulieres.

327

ἔλκει δὲ γραμματείδιον
ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις, μία
δραχμή.

Harpocration 148, 1, Photius, Suidas παράστασις . . . ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνη κτλ. 1. γραμματείδιον N Harp.] γραμματεῖον A. γραμμάτιον B. γραμματίδιον cet. et Phot. — γραμμ. est libellus, in quo actor et nomen suum et causam scribebat: qui libellus reo tradebatur. δίθυρος autem dicitur, quia ex duabus tabulis vel duobus foliis constabat. Poll. 10, 57 γραμματείδιον δίθυρον ἢ τρίπτυρον ἢ καὶ πλειόνων πτυχῶν. Hesych. δίθυρον· γραμματείδιον δίπτυρον. idem θυρίς . . . θυρίδας Ἀτικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων (γραμμάτων Hemsterh.) πτυχάς· καὶ δίθυρον λέγουσιν· οὐ τρίθυρον ἀλλὰ

τρίπυλον (sic Salm. pro τρίπυλον). cf. adesp. 778. — Poll. 8, 39 ἢ δὲ παράστασις δραχμῆ ἦν, ἣν ὁ διώκων παρὰ διατητητῆ προεισέφερεν. cf. 8, 127. Schoemann. Ant. gr.² I 489. 502. loquitur uxor τοῦ μισογύνου. ac sic fr. 328.

328

ὕμνυμί σοι τὸν ἥλιον,
ἦ μὴν ἀποίσειν σοι γραφὴν κακώσεως.

Priscianus 18, 247 *Attici ὕμνυμι θεοῦς . . . Menander . . . in Misogynio κτλ. ἀποίσειν VRM (cf. Cobet. Mnem. VII 186)] ποιήσειν C(O). ἐποίσειν Markland. Eur. Suppl. 1192. ἐπιθήσειν Porson. Adv. 293. conficit rem Demosth. 27, 12 ὅταν κατ' αὐτῶν τὰς γραφὰς ἀπενέγκωμεν (πρὸς τὸν ἄρχοντα). de γραφῇ κακώσεως Schoemann. Ant. gr.² I 533. 4.*

329

χαῖρ', ὦ Γλυκέριον. Γλ. καὶ σύ. Α. πολλοστῶ χρόνῳ
ὄρῳ σε.

Priscianus 18, 251 *Attici ὄσῳ χρόνῳ. Μένανδρος Μισογύνῃ κτλ. Γλυκέριον Bentl.] γλυκέρα codices. ὦ χαῖρε Γλυκέρα Porson. χαῖρ' ὦ Γλυκέρα μοι Spengel. ὦ χ. Γλυκέρα. Γλ. καὶ σύ πόλλ'. Α. ὄσῳ χρόνῳ C. F. Hermann. Mus. Rh. V 614. χαῖρ' ὦ Γλυκέριον. Γλ. καὶ σύ γε. Α. πολλοστῶ Cobet. N. I. 88. 9 conl. Arist. Lys. 6. 'Iougm post tetrus'. Philostr. Epist. 38, 357 Τιμαγόρα καὶ Αἰῖς . . καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον.*

330

ἀλλ' οὐ τὰ βίου νῶν ἴσως δεῖ φροντίσαι.

Priscianus 18, 305 *Attici 'φροντίζει τῶνδε' καὶ 'τάδε' καὶ 'περὶ τῶνδε'. Μένανδρος Μισογύνῃ κτλ. ἀλλ' οὐ Putsch.] ΑΛΟΤ VML. οὐδὲ vel οὐχι Mein. οὐ τὰ βιότου Bentl. οὐ τὰ Τιβίου Bergk. perperam: nam prima syllaba producitur. Leucon. 3.*

331

χλαμύδα, καυσίαν,
λόγχην, ἀόρτην, ἱμάτια.

Pollux 7, 79 *ῥίσκοι . . . καὶ ἀόρται, Μενάνδρου εἰπόντος ἐν Μισογύνῃ κτλ. idem 10, 139 τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μενάνδρου κτλ. ἀμφίβολον, ὅτι ἐνιοὶ καὶ ἀορτήρα (Pherecr. 37) γράφουσιν. ac 10, 162 ἢ δὲ καυσία πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Μενάνδρῳ. cf. Diphil. 40. Posidipp. 10.*

332

Athenaeus 15, 691 c ἐπιπράσκετο Ἀθήνησιν ἢ τοῦ μύρου κοτύλη ὡς μὲν Ἰππαρχὸς φησιν (fr. 4) πέντε μνῶν, ὡς δὲ Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ, δέκα. πέντε] ἔ A. δέκα] ἰ A. cf. Antiphan. 223. videtur ὁ μισογύνης queri de uxoris luxuria.

333

ἐπιχρύσους σανδαλοθήκας

Pollux 7, 87 Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ καὶ ἐπ. σ. λέγει. idem 10, 50 Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ καὶ σανδαλοθήκας (εἴρηκεν) et 10, 127 παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισογύνῃ σανδαλοθήκαι. fortasse ex eadem mariti oratione ac fr. 332.

334

Phrynichus Epit. 417 γῦρος· καὶ τοῦτο Μένανδρος τὴν καλίστην τῶν κωμωδιῶν τῶν ἑαυτοῦ, τὸν Μισογύνην, κατεκηλίδωσεν εἰπὼν (lacunam indic. Lobeck). τί γὰρ δὴ γῦρός ἐστιν οὐ συνήμι. τοῦτο] τοῦτω Bentl. Eustath. 1864, 5 οἱ παλαιοὶ φασιν ὅτι γυροὶ λέγονται καὶ οὗ τὰ φυτὰ ἐμβάλλουσι (scrobes). ac sic Theophrast. Caus. pl. 3, 4, 1. 6, 2. 12, 1. (Aelian. N. an. 9, 32). ut nesciam quid causae habuerit Phrynichus hanc vocem vituperandi. nisi forte apud Menandrum γῦρος erat ornamentum muliebre.

Praeterea cf. fr. 601.

ΜΙΣΟΤΜΕΝΟΣ

Libanius III 512, 1 Reisk. ἔχεις ἐκ τῆς κωμωδίας παραλαβὼν, ὡς ὑπέρογκόν τι καὶ σοβαρὸν καὶ πολλή τις ἀλαζονεία στρατιώτης ἀνήρ. εἴ τις ὑμῶν φαντάζεται τὸν Μενάνδρου Θρασωνίδην, οἶδεν ὃ λέγω· στρατιωτικὴν γὰρ φησιν ἀηδίαν νοσοῦντα τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπέχθειαν αὐτῷ κινῆσαι τὴν ἐρωμένην· καὶ γέγονεν ἀμέλει προσήγορία τῷ δράματι τοῦ Θρασωνίδου τὸ μῖσος. indicat 'notissimam Menandri fabulam Μισοῦμενον, in qua miles ille Thrasonides primas partes agebat'. Bentl. servus eius erat Γέτας. argumentum fabulae exponit Arrian. Dissert. Epict. 4, 1, 19 Schweigh. πρῶτον μὲν ἐξελέλυθε τῆς νυκτός, ὅτε Γέτας οὐ τολμᾷ ἐξελεθῆναι . . . εἶτα ξίφος αἰτεῖ, καὶ πρὸς τὸν ὑπ' εὐνοίας μὴ διδόντα χαλεπαίνει, καὶ δῶρα τῇ μισούσῃ πέμπει καὶ δεῖται καὶ κλάει. πάλιν δὲ μικρὰ ἐνημερήσας ἐπαίρειται· πλὴν καὶ τότε πῶς; Diogenes L. 7, 130 τὸν γοῦν Θρασωνίδην καίπερ ἐν ἐξουσίᾳ ἔχοντα τὴν ἐρωμένην διὰ τὸ μισεῖσθαι ἀπέχεσθαι αὐτῆς. (cf. fr. 336.) tandem puellam ei ereptam esse consentaneum est ab aemulo adulescente. Irenaeus Contra haer. 2, 27 p. 151 (Thrasonides) qui est apud comicum Menandrum valde

amans et odibilis. cf. Plut. Mor. 1095 d (exscr. sub tit. *Thrasyleontis*).
Alciphr. 2, 4, 19 (ad *Ἐπιτρέποντας*). Anthol. Pal. 5, 218 (ad *Dyscolon*).
12, 233 (ad *Georgon*). Martial. 14, 214 (ad *Δις ἑξαπατῶντα*).
Lucian. Dial. meretr. 13. Alciphr. 3, 36.

335

εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, καὶ ψυχὴν πάλιν
λάβοιμ' ἐγώ· νυνὶ γάρ — ἀλλὰ ποῦ θεοῦς
οὕτως δικαίους ἔστιν εὐρεῖν, ὦ Γέτα;

Iustinus De mon. 40 b (142 Otto) ἐν *Μισουμένων ἀποφαίνων*
περὶ τῶν εἰς θεοῦς παραλαμβονομένων τὰς γνώμας, μᾶλλον δὲ ἐλέγχων
ὡς οὐκ ὄντας ὁ αὐτὸς Μένανδρος κτλ. 1. frustra κἂν Mein. et Otto.
πάλιν add. Bentl. 2. post γὰρ orationem abrumpit.

336

παρ' ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἔνδον, ἔξεστιν δέ μοι
καὶ βούλομαι τοῦθ', ὡς ἂν ἐμμανέστατα
ἐρῶν τις, οὐ ποιῶ δέ.

Plutarchus Mor. 524. 5 πῶς οὐ μανικὸν . . τὸ πάθος, εἴ τις
ἱματίῳ μὴ χρῆται διὰ τὸ ῥιγοῦν, μηδ' ἄρτι διὰ τὸ πεινῆν . . ἀλλ' ἐν
τοῖς Θρασωνίδου κακοῖς ἔστιν κτλ. ad hanc fabulam rettulit Toup.
Emend. II 445. verba ὡς ἂν — τις Menandreis add. Madvig. Ad-
vers. crit. I 644. Cobet. V. 1.² 152. N. I. 42. Lucian. Philops. 14
περιβάλλει τὸν Γλανκίαν ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα. conf. Nauck.
Mélanges gréco-rom. V 241.

337

Ἄπολλον, ἀνθρώπων τιν' ἀθλιώτερον
ἑώρακας; ἄρ' ἐρῶντα δυσποτμώτερον;

Plutarchus Mor. 525 (post fr. 336). sunt verba Thrasonidae, de
misera sua sorte querentis, fortasse in ipsa fabula fragmento 336
vel praemissa vel postposita. *ἀνθρώπων τιν' Naber.* Mnem. nov. VIII
417. *δυσποτμώτερος, βαρυποτμώτατος, εὐτεκνώτατος Euripides.*

338

παιδισκάριόν με καταδεθούλωκ' εὐτελέες,
ὄν οὐδεὶς τῶν πολεμίων πώποτε.

Arrianus Dissert. Epict. 4, 1, 20 p. 533 Schweigh. *εἶτα τί*
λέγει (Θρασωνίδης); κτλ. Clemens Alex. Strom. 2, 15, 64 *τὸν γὰρ*
κωμικὸν ἐκείνον Θρασωνίδην ἄλλη σκηνή (τραγωδεῖ)· παιδισκάριόν

με, φησίν, εὐτελὲς καταδεδοῦλῶκεν. — ὃν οὐδὲ εἰς τῶν πολ. οὐπώ-
ποτε Mein. ed. mai. Clem. Alex. Paedag. 1, 5, 14 ἔστιν ἐμαθεῖν
τὰς καλὰς καὶ ὥραϊας, ἔτι δὲ καὶ ἐλευθέρας νεάνιδας παιδίσκας
καλουμένας, παιδισκάρια δὲ τὰς δούλας. cf. 102.

339

ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτό σου
καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἢ μέθη ποτέ.

Bekker. Anecd. 415, 8 et Suidas (ἀπαμφιέσαντες) ἀπαμφιεῖ·
ἀποκαλύψει. Μισουμένῳ κτλ. σου Hemsterh. Lucian. 443] μὲν
Bekk. An. μου Suid. — Hesych. ἀπαμφιεῖ· ἀπογυμνώσει. dicit puella
modestiam a milite promissam ficticiam esse et ebrietate mox
eversum iri.

340

ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνν
πράττων· ἐκεῖ γὰρ ὑπὸ τιν' ἦν τῶν βασιλέων.

Schol. Hom. Odys. 17, 442 πολλοὺς εἶχεν ἢ Κύπρος βασιλεῖς
ἐν ταύτῳ (χρόνῳ, ante Ol. 117, cf. Diodor. 19, 79). φησὶ καὶ ὁ
Μένανδρος ἐν Μισουμένῳ κτλ. λαμπρῶς πάνν Mein.] λαμπρῶς πάνν
λαμπρά. in schol. post verba ἐν Μισουμένῳ adduntur ὡς ἐν παρα-
βάσει, quae nemodum intellexit. 1. fortasse πρῶην δ' ἐπανῆλθον
(vel ἐπανῆλθεν) ἐκ Κ. κτλ.

341

ὦ δυστυχῆς,
τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν.

Bekker. Anecd. 1190 (ad 979, 6) ὁ δυστυχῆς ὦ δυστυχῆς, ὡς
παρὰ Μενάνδρῳ· τί οὐ καθ. v. 2 ibidem 428, 27 ἀποκναίει· δια-
φθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολλύει ἢ λυπεῖ, ὀδυνᾷ, ἐνοχλεῖ, παρατείνει·
οἶον· τί οὐ κτλ. Μένανδρος Μισουμένῳ. Suidas ἀποκναίειν· ἐνο-
χλεῖν, παρατείνειν. τί οὐ κτλ. Μένανδρος Μισουμένῳ. Hesych. ἀπο-
κναίει· ἀναιρεῖς. cf. idem ἀποκναίει. Demosth. 21, 153 ἀποκναίει
ἀηδία καὶ ἀναισθησία. Ruhnk. Tim. 42. sed cum ὦ δυστυχῆς, τι
οὐ καθεύδεις *Dyscoli* esse constet (137), ex Μισουμένῳ autem nihil
nisi v. 2 adferatur, dubium est an v. 1 hic sit delendus. Geta
erum adloquitur. nisi forte prior pars (v. 2) militis, altera Getae est.

342

εἴσελθε κἄν νῦν, ὦ μακάριε.

Schol. Isocratis Nicoel. 3, 34 τὸ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισου-
μένῳ κτλ. Μισουμένῳ Dobson.] Μισουμένῳ. fortasse continuo cum
fr. 341 coniunctum fuit.

343

Λακωνική

κλείς ἐστὶν ὡς ἔοικέ μοι περιοιστέα.

Schol. Aristoph. Thesm. 423 et Suidas *Λακωνικαὶ κλειῖδες· Μέλανδρος Μισουμένω* (*Μισουμέναις* Suid.) κτλ. καὶ φασὶν ὅτι ἔξωθεν περικλείεται μοχλοῦ παρατιθεμένου (περιτιθ. Suid.) ἢ τινος τοιοῦτου ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι. Olympiodorus Platon. Alcib. I p. 152 Creuz. αἱ δὲ τῶν *Λακεδαιμονίων* (*γυναῖκες*) ἐφυλάττοντο, ὡς ἐδήλωσεν ἡ πάντολμος κωμῳδία λέγουσα *Λακωνικὴ κλείς ἐστὶ καὶ οὐ περιοιστέα*, ubi margo κοῦ περιοιστέα. προσοιστέα Bergk. *Λακωνικὴ* — *ἔοικέ μοι | περιοιστέα* Cobet. N. l. 32. dicit fortasse miles puellam sibi ab aemulo Laconica clave custodiendam esse.

344

ὦ πάτερ,

μισοῦσι μὲν *Θράσων*, ἀπεκτάγκασι δ' οὔ.

Bekker Anecd. 429, 27 ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασι. *Μισουμένω* πάτερ μὲν *Θράσων* (cod. *θρασωνι*) ἀπεκτάγκασι δ' οὔ. Suidas ἀπεκτάγκασι καὶ ἀπεκτόνασι· μισοῦσι μὲν, ὦ πάτερ, *Θράσων*, ἀπεκτάγκασι δ' οὔ. at idem ἀποκτινύναι ... ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασι. μισοῦσι μὲν, ὦ πάτερ, *Θράσωνα* κτλ. versuum reliquias disposuit Toupius. μισοῦσι μὲν | *θρασωνίδην*, ὦ πάτερ κτλ. Dobr. Adv. II 277. ἀπεκτόνασι Cobet. N. l. 55. 'tam foedum est ἀπέκταγκα, ut semibarbaris Byzantinis solis imputari posse credam'. non adsentior ten Brinkio, qui Philol. XIII 754 haec puellae tribuit. at eius ut servae pater in comoedia esse vix potuit.

345

ΘΡ. οὐπάποτ' ἠράσθης, Γέτα;

Γ. οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην.

Hermias Plat. Phaedr. p. 76. Ast. οἱ μὲν γὰρ ὑπέλαβον ἀπλῶς φαῦλον τὸ ἐραῖν, ὡς ... ὁ εἰπὼν 'πλήρει γὰρ ὄγκω γαστρός αὔξεται κύπρις' (Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 150) καὶ φησὶν 'οὐπάποτε ἠράσθην, οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην'. quae Bekkerus (Schol. Plat. 312) ex cod. D ita emendavit ut supra scripsimus, non addita tamen personarum notatione, quae est Meinekii. idem recte ut videtur ad Menandri *Μισοῦμενον* rettulit. cf. Plaut. Mil. glor. 1, 1, 49.

346

ἀφανεῖς γεγόνασιν αἱ σπάθαι.

Pollux 10, 145. 6 τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν . . . καὶ ἐν τῷ *Μισουμένω Μέλανδρος*, ὅταν λέγη κτλ. cf. Philem. 70. —

probabiliter Meinekius ad eam scaenam refert, in qua gladium poscit Thrasonides.

347

σπαθῶν

Μένανδρος Μισομένω· τὸ ἀλαζονεύεσθαι. Photius.

Cf. praeterea adesp. 129. nullius pretii sunt quae proferuntur Cramer. Anecd. Par. III 494, 6 et 502, 11. — ex *Misumeno* Luciani Dialogum meretr. 13 expressum esse arbitratur O. Ribbeck. *Alaz.* 36 conl. etiam Alciaphr. 3, 36.

NΑΤΚΑΗΡΟΣ

Theophilum navicularium, Stratonis cuiusdam filium, ex mari Aegaeo post longam absentiam redeuntem fecerat poeta. cf. fr. 348. 9. *Ναύκληρος* fuit etiam Eudoxi, *Ναύκληροι* Nausicratidis (II 295), *Naucerus* Caecili Statii. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 54.

348

ἦκει λιπῶν Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάθος
Θεόφιλος ἡμῖν, ᾧ Στράτων. ὡς εἰς καλὸν
τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσφσμένον
πρῶτος λέγω σοι τὸν τε χροσοῦν κἀνθαρον.

5 ΣΤΡ. ποῖον; Α. τὸ πλοῖον· οὐδὲν οἶσθας, ἄθλιε.

ΣΤΡ. τὴν ναῦν σεσφσθαί μοι λέγεις; Α. ἔγωγε μὴν
τὴν ναῦν ἐκείνην ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς
ὁ Καλύμνιος, Εὐφράνωρ δ' ἐκυβέρενα Θούριος.

Athenaeus 11, 474 b *Μένανδρος* *Ναυκλήρω*· ἦκει — τὸ πλοῖον (om. altera parte v. 5) καὶ μετ' ὀλίγα· τὴν ναῦν κτλ. v. 1. 2. 4. 5 Macrob. Sat. 5, 21 *sequitur ut quando cantharum et poculi et navigii genus esse supra diximus, probetur exemplis . . . Menander in Ναυκλήρω κτλ.* v. 1 Eurip. Troad. 1 (ἦκω) et Athen. 1, 4 a. v. 5 Schol. Aristoph. Pac. 143 et Suidas *κἀνθαρος*· ἄντικρυς *Μένανδρος ἐν Ναυκλήρω κἀνθαρον εἶπε πλοῖον εἶναι.* inter v. 5 et 6 plura exeidisse possunt. 2. ἐς Α Ath. 4. τε] δὲ Macrob. *κἀνθαρον*] *θαρο* P Macr. 5. *πλοῖον*] *πλοῖον* P Macr. *οὐδὲν* Mein.] *οὐδέ μ'* Macr. *αθαιε* P Macr. 6. *ἔγωγε μὴν* Bentl.] *ἐγὼ τὴν ἐμὴν* Α. 7. *κείνην ναῦν καλλικλῆς ἐποίησε* Α. emend. Grotius Excerpt. 735. 8. ὁ Καλύμνιος Heringa Obs. 251] τὸν καλούμενον Α. *Εὐφράνωρ δ'* Grot.] *ευφρανορ'* Α. δὲ κυβερῶν Heringa. — de *cantharo* cf. Nicostr. 10. Sosicr. 2.

fieri non potest ut Strato navigii sui *nomen* (τὸν χρ. κἀνθ.) ignoret, quod scilicet cupiens ut *montes aureos* sibi reportaret sine

dubio ipse ei dederat. est autem ὁ χρυσοῦς κἀνθαρος vel ὁ χρυσοκἀνθαρος quae apud Aristophanem vocatur μηλολόνη (Schol. Arist. Nub. 763. Phot. et Hesych. μηλολόνη. Eustath. 1329, 25). contra ei qui Stratonī filium rediisse nuntiat *nomen* navigii ignotum esse ultima verba (v. 7. 8) ostendunt. itaque scr. πρῶτος λέγω σοι. ΣΤΡ. τὸν τε (vel τὸν δὲ) χρ. κἀνθαρον; Α. ποῖον; ΣΤΡ. τὸ πλοῖον· οὐδὲν οἶσθας, ἄθλιε; τὴν ναῦν—λέγεις; Α. ἔγωγε μὴν κτλ. scilicet Straton gaudet quidem filium servatum esse, sed anxius dubitat de navigio.

340

ὦ φιλάτῃ γῆ μῆτερ, ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἶ
τοῖς νοῦν ἔχουσι κτήμα πολλοῦ τ' ἄξιον.
ὡς δῆτ' ἔχοῖν, εἴ τις πατρῶαν παραλαβῶν
γῆν καταφάγοι, πλείν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους,
5 καὶ μῆδ' ἐπιβαίνειν γῆς, ἔν' οὕτως ἦσθετο,
οἶον παραλαβῶν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.

Athenaeus 4, 166 b χρῆ δὲ τοὺς τὰ πατρῶα κατεδηδοκότας κατὰ τὸν Μενάνδρον Ναύκληρον οὕτως κολάζεσθαι· φησὶν γάρ κτλ. 4. πλείν] πλήν Α. 4. cf. 363, 7. 5. 'ne attingere quidem patriam, nedum in ea habitare'. Mein. — videtur Theophilus rediens terram patriam salutare.

350

ὃ τε Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὀρᾷς;

Schol. Sophocl. OC. 1375 extr. Μενάνδρος ἐν Ναυκλήρῳ (ναυκλήροις R) κτλ. τε] δὲ Mein., 'propter Porsoni regulam'. — videtur etiam in *Nauclero* rixa fratrum fuisse.

351

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἶόν ἐστ' ἐλπὶς κακόν.

Stobaeus Floril. 110, 8 Μενάνδρου Ναυκλήρος Α.

352

καὶ φύσει πως εὐάγωγόν ἐστι πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν.

Stobaeus Floril. 63, 17 Μενάνδρου Ναυκλήρος Α.

ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

Athenaeus 6, 247 e Μενάνδρος ἐν . . Νομοθέτῃ (παράσιτον εἰσάγει?). Quintil. 10, 1, 70 (cf. Ἐπίκληρος). Νομοθέται Ammon. fr. 353.

353

ἑτέρου λυγνοῦχος, ἑτέρου λήκνθος

Ammonius 90 λυγλίον ἐστὶν ἢ λυγλία (Antiphan. 55, 2), λύχνος (λυγνοῦχος Mein.) δὲ ὁ φανός. Μένανδρος ἐν Νομοθέταις κτλ.

ΞΕΝΟΛΟΓΟΣ

Photius et Hesychius ξενολόγος· ξένους συλλέγων στρατιώτας. Harpocrat. 133, 27 ξένοι οἱ μισθοφόροι. Diodor. 14, 47 (Καρχηδόνοι) μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀπέστειλάν τινας . . . ξενολογήσοντας. cf. 13, 44. 19, 61. Isocr. 5, 96 ἀναγκαζόμενοι ξενολογεῖν ἐκ τῶν πόλεων (στρατολογεῖν Demosth. 40, 36) πλέον ἀνήλισκον εἰς τὰς διδομένας τοῖς συλλέγουσι δωρεὰς ἢ τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας μισθοφοράν.

354

ἀνδρὸς πένητος υἱός, ἔκτεθραμμένος
οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων, ὄρων ἡσχύνετο
τὸν πατέρα μικρ' ἔχοντα· παιδευθεὶς γὰρ εὖ
τὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπεδίδου χάριτος καλόν.

Theon Soph. prog. IV 199 Walz. (91, 11 Spengel.) ἐπιφωνεῖν διηγῆσει ἐστὶ τὸ καθ' ἕκαστον μέρος τῆς διηγῆσεως γνώμην ἐπιλέγειν . . . θεάτρῳ καὶ σκηνῇ . . . ἐπιτήδειον. διὸ καὶ παρὰ τοῖς τοιούτοις ποιηταῖς ἐπὶ πλεῖστόν ἐστιν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ πολλαχοῦ μὲν ἀλλαγῆθαι καὶ ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ τε Δαρδάνου καὶ τοῦ Ξενολόγου κτλ. ὁ γὰρ τελευταῖος στίχος ἐκ περιτοῦ πρόσκειται θηρώμενος μόνον τὸν παρὰ τῶν θεατῶν ἔπαινον. 1. εὖ τεθρ. G. A. Hirschig. Ann. crit. 23. 4. χάριτος add. Camerarius. χάριτος ἀπεδίδου Spengel — 2. οὐκ ἐξ ὑπ., i. e. sumptuosius quam pro patris opibus, ut Horatius (Sat. 1, 6, 79. 80). filium pudebat patrem tam pauperem videre, i. e. eum adiuvabat. veri similis est ad Xenologi quam ad Dardani prologum haec pertinere.

355

οὕτως ἀσυλλόγιστον ἢ τύχη ποιεῖ,
τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίω,
οὐ χρῆται νόμοις, καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα,
οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν ζῶντα 'ταῦτ' οὐ πείσομαι'.

Stobaeus Ecl. 1, 7(8), 7 a Wachsm. Μενάνδρου Ξενολόγῳ (ξενολίγῳ) ad v. 2 F mrg. et ad ecl. 8 μενάνδρου ξενολίγῳ P mrg. ξενολόγῳ Heeren. v. 4 Stobaeus Floril. 111, 10 Μενάνδρου A. Plutarch.

dubio ipse ei dederat. est autem ὁ χρυσοῦς κάρθαρος vel ὁ χρυσοκάρθαρος quae apud Aristophanem vocatur μηλολόνη (Schol. Arist. Nub. 763. Phot. et Hesych. μηλολόνη. Eustath. 1329, 25). contra ei qui Stratonī filium rediisse nuntiat *νομῆν* navigiū ignotum esse ultima verba (v. 7. 8) ostendunt. itaque scr. πρώτος λέγω σοι. ΣΤΡ. τὸν τε (vel τὸν δὲ) χρ. κάρθαρον; Α. ποῖον; ΣΤΡ. τὸ πλοῖον· οὐδὲν οἶσθας, ἄθλιε; τὴν ναῦν—λέγεις; Α. ἔγωγε μὴν κτλ. scilicet Straton gaudet quidem filium servatum esse, sed anxius dubitat de navigio.

349

ὦ φιλάττη γῆ μητέρα, ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἶ
τοῖς νοῦν ἔχουσι κτήμα πολλοῦ τ' ἄξιον.
ὡς δῆτ' ἐχρῆν, εἰ τις πατρῶαν παραλαβὼν
γῆν καταφάγοι, πλείν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους,
5 καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς, ἵν' οὕτως ἦσθετο,
οἶον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.

Athenaeus 4, 166 b χρῆ δὲ τοὺς τὰ πατρῶα κατεδηδοκίας κατὰ τὸν Μενάνδρου Ναύκληρον οὕτως κολάζεσθαι· φησὶν γάρ κτλ. 4. πλείν] πλήν Α. 4. cf. 363, 7. 5. 'ne attingere quidem patriam, nedum in ea habitare'. Mein. — videtur Theophilus rediens terram patriam salutare.

350

ὅ τε Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὀρθῶς;

Schol. Sophocl. OC. 1375 extr. Μενάνδρος ἐν Ναυκλήρῳ (ναυκλήροις R) κτλ. τε] δὲ Mein., 'propter Porsoni regulam'. — videtur etiam in *Nauclero* rixa fratrum fuisse.

351

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἶόν ἐστ' ἐλπὶς κακόν.

Stobaeus Floril. 110, 8 Μενάνδρου Ναύκληρος Α.

352

καὶ φύσει πῶς εὐάγωγόν ἐστὶ πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν.

Stobaeus Floril. 63, 17 Μενάνδρου Ναυκλήρῳ Α.

NOMOΘETHΣ

Athenaeus 6, 247 e Μενάνδρος ἐν . . Νομοθέτῃ (παράσιτον εἰσάγει?). Quintil. 10, 1, 70 (cf. *Ἐπίκληρος*). Νομοθέται Ammon. fr. 353.

353

ἑτέρου λυχνούχος, ἑτέρου λήκνυθος

Ammonius 90 λυχνίον ἔστιν ἡ λυχνία (Antiphan. 55, 2), λύχνος (λυχνούχος Mein.) δὲ ὁ φανός. Μένανδρος ἐν Νομοθέταις κτλ.

ΞΕΝΟΛΟΓΟΣ

Photius et Hesychius ξενολόγος· ξένους συλλέγων στρατιάτας. Harpocrat. 133, 27 ξένοι οἱ μισθοφόροι. Diodor. 14, 47 (Καρχιδόνιοι) μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀπέστειλάν τινας . . . ξενολογήσαντας. cf. 13, 44. 19, 61. Isocr. 5, 96 ἀναγκαζόμενοι ξενολογεῖν ἐκ τῶν πόλεων (στρατολογεῖν Demosth. 40, 36) πλεον ἀνήλυσκον εἰς τὰς διδομένας τοῖς συλλέγουσι δωρεὰς ἢ τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας μισθοφοράν.

354

ἄνδρὸς πένητος υἱός, ἔκτεθραμμένος
οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων, ὄρφαν ἤσχυνέτο
τὸν πατέρα μικρὸν ἔχοντα· παιδευθεὶς γὰρ εὖ
τὸν καρπὸν εὐθύς ἀπεδίδου χάριτος καλόν.

Theon Soph. prog. IV 199 Walz. (91, 11 Spengel.) ἐπιφωνεῖν διηγῆσει ἔστι τὸ καθ' ἕκαστον μέρος τῆς διηγῆσεως γνώμην ἐπιλέγειν . . . θεάτρῳ καὶ σκηνῇ . . . ἐπιτήδειον. διὸ καὶ παρὰ τοῖς τοιούτοις ποιηταῖς ἐπὶ πλεῖστόν ἐστιν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ πολλαχοῦ μὲν ἀλλαγῆθαι καὶ ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ τε Δαρδάνου καὶ τοῦ Ξενολόγου κτλ. ὁ γὰρ τελευταῖος στίχος ἐκ περιτοῦ πρόσκειται θηρώμενος μόνον τὸν παρὰ τῶν θεατῶν ἔπαινον. 1. εὖ τεθρ. G. A. Hirschig. Ann. crit. 23. 4. χάριτος add. Camerarius. χάριτος ἀπεδίδου Spengel — 2. οὐκ ἐξ ὑπ., i. e. sumptuosius quam pro patris opibus, ut Horatius (Sat. 1, 6, 79. 80). filium pudebat patrem tam pauperem videre, i. e. eum adiuvabat. veri similis est ad Xenologi quam ad Dardani prologum haec pertinere.

355

οὕτως ἀσυλλόγιστον ἡ τύχη ποιεῖ,
τὸ συμφέρον τί ποτ' ἔστιν ἀνθρώπου βίῳ,
οὐ χρῆται νόμοις, καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα,
οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα 'ταῦτ' οὐ πείσομαι'.

Stobaeus Ecl. 1, 7(8), 7 a Wachsm. Μενάνδρου Ξενολόγῳ (ξενολίγῳ) ad v. 2 F mrg. et ad ecl. 8 μενάνδρου ξενολίγῳ P mrg. ξενολόγῳ Heeren. v. 4 Stobaeus Floril. 111, 10 Μενάνδρου A. Plutarch.

MENANAPOT

ε πολλοί και τὸ τοῦ Μενάνδρου πεφθίκασι κτλ. — 3. καθ' ἑνὲν πράγματι, οὐ χρῆται νόμοις Bentl. οὐ χρῆ νόμοις καθ' οἱ καθ' οὐς κρινεῖ τὰ πρ. Usener. ut spurium del. Mein., na esse talis fere versus ἀπόντων ἐν κρίσει τῶν πρ. Enger. Mus. Rh. XXIII 539. 4. οὐκ — τοῦτ' Stob. 111 at.

ΟΛΥΝΘΙΑ

356

ὡς ἄδικον, ὅταν ἢ μὲν φύσις ἀποδοῖ τι σεμνόν, τοῦτο δ' ἢ τύχη κακοῖ. Stobaeus Floril. 107, 7 Μενάνδρου Ὀλυνθιακῶν A. M. Ὀλυνθιακοῖς B. 2. παραδοῖ? τι — ἢ τύχη] τὸ — εἰ τύχοι A.

357

μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας ὀβολοὺς φέρων Suidas φέρειν λαμβάνειν. Ἀριστ. Ἀγ. (65). Μένανδρος Ὀλυνθία κτλ. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. Diodor. 19, 68 (Ἀριστοτέλης ὁ ναύαρχος) καταπλεύσας εἰς Ἀθήναι (Ol. 116, 3, a. Chr. 314)... Ἀθηναίους ἔπειθεν ἀποστῆναι τῶν περὶ Ἀντιγόνον, οὐ προσεχόντων δ' αὐτῶν τὴν τε χώραν ἐδήλωσε καὶ τὴν πόλιν ἐπολιόρκει... Διοσκορίδης δὲ κατασταθεὶς ναύαρχος ὑπ' Ἀντιγόνον... τὸν μὲν Ἀριστοτέλην ἐξέβαλεν ἐκ τῆς νήσου, τῶν δὲ νεῶν τὰς πλείους αὐτάνδρους εἶλεν. Droysen. Hollen. I 353.

358

ὡς οὐκ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Zenobius 6, 51 ὡς οὐκ ὑπάρχων κτλ. ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθία. Aristarcho tragico (4 p. 565 N.) tribuit Athen. 13 extr. (τάδ' οὐκ κτλ.), Chaeremone Suidas ὡς οὐκ. cf. [Demosth.] 59, 1 (ἄστ' οὐκ). Phot. ὑπάρχων· προκατάρχων· ὡς οὐκ κτλ. — 'non inferens iniuriam, sed vindicans inlatam'. Leutsch.

359

περιθέτην (κόμην) ὡς ἐν Ἀμφιδος Ἀλκμαίωνι (2) καὶ Μενάνδρου Ὀλυνθία. Poll. 10, 170.

ΟΜΟΠΑΤΡΙΟΙ

360

χρηστοὺς νομιζομένους ἐφόδιον ἀσφαλῆς
εἰς πάντα καιρὸν καὶ τύχης πᾶσαν ῥοπήν.

Stobaeus Flor. 37, 10 (περὶ χρηστότητος) Μενάνδρου Ὅμοπατριοι Α. 1. χρηστοὺς νόμιξε μόνους Cobet. N. l. 89, sua ipse emendatione non contentus. scilicet scribendum est χρηστὸς νόμιμος τε νοῦς. cf. 472, 1. 2. 2. πᾶσαν ῥοπήν Gesner.] ῥοπήν πᾶσαν.

361

πᾶς ἐρυνθριῶν χρηστὸς εἶναί μοι δοκεῖ.

Stobaeus Floril. 31, 5 Μενάνδρου Ὅμοπατριῶν Gesner. Μουσωνίου Trinc. at Musonii est quae sequitur ecloga. πᾶς] ἄπας Grot. — fortasse πᾶς παῖς. Terent. Adolph. 4, 5, 9 *crubuii. salva res est.*

362

ἦν δῆλον οὗ τι νυμφίος τε ἀλφάνει.

Suidas ἀλφάνει· εὐρίσκει. Μενάνδρος Ὅμοπατριοῖς κτλ. ἦν — οὖν Β Ε¹. Bentleius ἦν δηλονοτιῆ νυμφίος τότε ἀλφάνει, non contentus ipse. ἦν δὲ δῆλον οὗτι τὴν νύμφην ποθ' ὕστις ἀλφάνει Bernhardy, non satis peritus comicae dictionis.

ΟΡΓΗ

Eusebius Olymp. 114, 4 Μενάνδρος ὁ κωμικὸς πρῶτον δρᾶμα διδάξας Ὀργὴν ἐνέκησεν, ubi dubium est πρῶτον utrum ad δρᾶμα an ad ἐνέκησε pertineat. Anon. De comoed. XII ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἔφηβος ὢν ἐπὶ Διοκλέους ἄρχοντος (Ol. 114, 3).

363

καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην κἀγώ, γύναι,
ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας
τότ'· ἀλλὰ νῦν. οὐδὲ χλανίδ' εἶχον· ἀλλὰ νῦν.
οὐδὲ μύρον εἶχον· ἀλλὰ νῦν. καὶ βάψομαι,
ὅ καὶ παρατιλοῦμαι νῆ Δία καὶ γενήσομαι
Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ·
καθ' ὡς ἐκεῖνος κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους
ἀπαξάπαντας, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην.

Athenaeus 4, 166 a Μένανδρος ἐν Ὀργῇ περὶ αὐτοῦ (Κτησίπ-
που τοῦ Χαβρόλου) τάδε λέγει κτλ. 7. καθὼς A. — cf. Timocl.
5. Diphil. 38. 5. African. Gell. 6(7), 12, 5 *qui cotidie unguen-
tatus adversum speculum ornetur, cuius supercilia radantur, qui
barba vulsa feminibusque subvulsis ambulet . . . eumne quisquam
dubitet quin idem fecerit quod cinaedi facere solent?*

364

διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ
ἄνθρωπος ὅστις ἐστίν, ὃς κληθεὶς ποτε
εἰς ἐστίασιν δωδεκάποδος, ὄρθριος
πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδὼν
ὡς ὑστερέζων, καὶ παρῆν ἅμ' ἡμέρα.

Athenaeus 6, 243 a κὰν τῇ Ὀργῇ δέ φησι (Μένανδρος) κτλ.
v. 2 Pollux 6, 8 κληθῆναι ἐπὶ δεῖπνον ἢ τε παροιμία λέγει καὶ
Μένανδρος. v. 3 Hesychius δωδεκάποδος· οὕτως ἔλεγον ἔλλει-
πτικῶς στοιχείου ἢ σκιάς. οὕτω γὰρ συνετίθεντο ἐπὶ δεῖπνον ἤξειν,
τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος. 1. οὐδὲν supplet Mein. 2. ἄνθρ.
A. — cf. Eubul. 119, 6. adesp. 155. Plut. Mor. 50 e (ὁ κόλαξ)
ἰλίσκεται σκιὰν καταμετρῶν τὴν ἐπὶ τὸ δεῖπνον. 4. τῆς σελήνης?

365

ὁ λιμὸς ὕμῶν τὸν καλὸν τοῦτον δακῶν
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει [νεκρόν].

Athenaeus 12, 552 e Μένανδρος Ὀργῇ κτλ. 1. ὕμῖν Bentl.
2. νεκρόν 'ex praecedentibus inlatum videtur'. Mein. Anal. Ath.
254. — cf. Aristophont. 8. 10.

366

οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα τιμιώτερον·
θανάτου γάρ ἐστιν ὦνιον.

Stobaeus Flor. 6, 25 Μενάνδρου Ὀργῇ A. 1. τιμιώτερον
Scaliger] ἀτιμώτερον. 'nihil potest carius quam sic emi ut vita e
capite constet'. Cobet. Mnem. VIII 92. — est parodia Eurip. f
1016 N. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτήμα τιμιώτερον.

367

τοῦθ' ἐταῖρός ἐστιν ὄντως. οὐκ ἐρωτᾷ, πηνίκα
δεῖπνόν ἐστιν, ὥσπερ ἕτεροι, καὶ τί δεῖπνεῖν κωλύει

τούς παρόντας, εἶτα δεῖπνον ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει,
 . . . . . εἶτα περιδειπνον πάλιν.

Athenaeus 6, 247 de Μένανδρος ἐν τῇ Ὄργῃ περὶ φίλου λέγων οὐχ ὑπακούοντος γάμων δείπνω φησὶν κτλ. 1. ἐστὶν ὄντως Grot.] ὄντως ἐστὶν A. οὗτος ὄντως ἔσθ' ἔτ. Cobet. N. l. 70. 4. εἶτα δ' ἕτερον εἰς τετάρτην Pors. εἰς τετάρτην δ' αὐθις ἕτερον Mein. εἶτα πάλιν ἀριστόδειπνον Herwerd. Anal. crit. 39. cf. fr. 368. ac multa alia possunt excogitari. περιδειπνον Casaub.] περὶ δεῖπνον A. ceterum Cobetus monet Atticos non dixisse τετάρτην, sed τετράδα, conl. 320, 4. cf. Arist. Nub. 1131. Plut. 1126 et proverb. τετράδι γέγονας.

368

ἄδειπνον

Pollux 6, 102 ἀριστόδειπνον Μένανδρος εἴρηκε, καὶ ἄδειπνον ὁ αὐτὸς ἐν Ὄργῃ. ἄδειπνον] περιδειπνον (*silicernium*) Herwerd. Anal. crit. 40, ut Pollucis verba pertineant ad fr. 367. sane ἄδειπνον tam vulgare est, ut non opus fuerit enotari.

369

οὐ μάτην

οὐκ ἀληθῶς. Μένανδρος ἐν Ὄργῃ. Hesychius. οὐ μὰ τὴν Bentl. Callim. p. 302. Bosius ἄλλως pro ἀληθῶς. οὐκ debebat Passow. Suidas γῆ τὴν, μὰ τὴν· ἔλλειπτικῶς κατὰ τὸ μὰ τὸν καὶ μὰ τὰς. cf. Arist. Ran. 1374 cum interpr.

ΠΑΙΔΙΟΝ

Fuit *Παιδίον* (vel *Παῖδες*) Apollodori et Posidippi, *Pædium* Sexti Turpilii, cuius de argumento cf. O. Ribb. Com. R. fr.² 103, et *Atellana* Novii. cf. *ibid.* 265.

370

ἂν πάντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μανθάνη,
 πονηρὸς ἔσται· μεταδίδου παρησίας,
 βελτίον' αὐτὸν τοῦτο ποιήσει πολύ.

Stobaeus Floril. 62, 27 Μένανδρον Παιδίον Gesn. 'nihil enotatum ex A'. Gaisf. om. B. v. 1. 2 Philon. I 473 (attulit Grotius) (θανμάσιος δὲ ἀρετῆ) ἢ ἐν δέοντι παρησία, ὡς καὶ κωμικὸν ἀψευδῶς μᾶλλον ἢ κωμικῶς εἰρησθαι δοκεῖν 'ἂν πάνθ' ὁ δοῦλος ἡσυχάζων(-ειν) μανθάνη' κτλ. ἂν πάντα — μανθάνη Philo] ἅπαντα (εἰ πάντα Gesn.) — μανθάνει. βελτίον' Iacobs. Lect. Stob. 102] βέλτιστον. cf. Cobet. N. l. 80.

371

Ἐφέσια τοῖς γαμοῦσιν οὗτος περιπατεῖ
λέγων ἀλεξιφάρμακα.

Suidas ἀλεξιφάρμακα· ἀλεξητήρια φαρμάκων. Μένανδρος Παιδῶ κτλ. cf. Anaxil. 18, 7. Plut. Mor. 706 e οἱ μάγοι τοὺς δαιμονιζομένους κελεύουσι τὰ Ἐφέσια γράμματα πρὸς αὐτοὺς καταλέγειν.

372

ἀλύσιον

χρυσοῦν ἐπόρισας. εἶθε λιθοκόλλητον ἦν·
καλὸν ἦν ἂν οὕτως.

Pollux 10, 187 ἐν τῷ Μένανδρου Παιδῶ χρυσοῦν κτλ. 1. ἀλύσιον add. Mein. ex Alciph. 3, 3, 4 τὸ χρυσοῦν ἀλύσιον, ὅπερ ποτὲ εὐπορῶν τῇ γαμετῇ κόσμον εἶναι περιανχένιον ἐπεπορικεῖν. meretricis verba munus oblatum fastidientis. haud longe aberant a fr. 373. cf. etiam 957.

373

μάραγδον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

Athenaeus 3, 94b μαράγδων μνημονεύει Μένανδρος ἐν Παιδῶ (παιδῶ A) κτλ. ἄνευ δὲ τοῦ σ λεκτέον παρὰ γὰρ τὸ μαρμαλεῖν ὠνόμασται. Eustath. 842, 53 καὶ τὸ σμάραγδος μάραγδος. οἶον κτλ. 853, 50 ὁ παρὰ Μενάνδρῳ δίχα τοῦ σ μάραγδος. σάρδια, ut Aristoph. fr. 320, 13. cf. Philemonis Σάρδιος.

374

εἴ τις δικαστῆς ἢ διαιτητῆς θεῶν —

Ammonius 41 δικαστῆς καὶ διαιτητῆς διαφέρει . . . Μένανδρος ἐν Παιδῶ (παιδῶ cod.) κτλ. sine fabulae indicio Etymol. Gud. 146, 14. ἢ τις δικ. Pierson. Moer. 134 init. sed in tanta eclogae tenuitate nihil certum est.

375

ἐνταῦθ' ἀπόστα μικρόν.

Bekker. Anecd. 436, 14 et Suidas ἀπόστα· οὐ μόνον ἀπόστηθι . . . Μένανδρος Παιδῶ κτλ.

ΠΑΛΛΑΚΗ

Cf. cognominis Diphili fabula et *Paclax* Naevii. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 17.

376

μικρὸν ἐπιμείνας προστρέχει,
 ἡγόρακά σοι περιστέρια' λέγων.

Athenaeus 14, 654 b περιστέριον οὕτως ἔστιν εὐρεῖν εἰρημένον παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Παλλακῇ κτλ. 1. ἐπιμείνας Cleric.] ἐπέμεινας A. 2. 'suppleverim περιστέρια ταδί' λέγων Cobet. N. 1. 89. — ceterum cf. adesp. 1115.

377

νῦν πίθι, νῦν ἀφύβρισον. B. ἦν ἀφύβρικα.

Bekker. Anecd. 473, 3 ἀφύβρῖσαι . . τὸ ἀκολάστως ὑβρίσαι δηλοῖ εἰς κόρον καὶ ὥστε ἀποπληρωθῆναι. οὕτω Μένανδρος Παλλακῇ κτλ. ἦν Dobraeus Adv. II 620] ἦν. cf. 148.

378

πολλοὺς λογισμοὺς ἢ πονηρία κυκλοῖ.

Stobaeus Floril. 2, 4 Μενάνδρου Παλλακῇ A. κυκλοῖ A] κυκλεῖ. λογισμοὺς cum non idem sit ac σοφισμοὺς, minus suo loco positum videtur. ἐλιγμοὺς conl. Plat. Reip. 405 c Cobet. Mnem. nov. II 446. facilius λυγισμοὺς. cf. Eupol. 339. Arist. Ran. 775.

379

ἀλλὰ τῶν χρηστῶν ἔχει τιν' ἐπιμέλειαν καὶ θεός.

Stobaeus Floril. 37, 11 Μενάνδρου Παλλακῇ A.
 Cf. praeterea fr. 903.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Cf. quae ad Aristophontis fabulam cognominem adnotantur II 278.

380

εὐπειστον ἀτυχῶν ἐστὶν ἔνθραπος φύσει·
 τὸν πλησίον γὰρ οἶεται μᾶλλον φρονεῖν
 ὁ τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί.

Stobaeus Floril. 104, 5 Μενάνδρου Παρακαταθήκης A. 1. εὐπειστον Mein. in Stob. — monost. 183 εὐπειστον ἀνὴρ δυστυχῆς καὶ λυπούμενος (εὐπιστόν ἐστι δυστ. λ. Mein. V 110). 'facile ei persuadent alii, quem sua semper consilia frustrantur'.

381

πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων . . .
 . . . . ταῦτά δ' ὄντα γράμματα
 τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὖσημον ποιεῖ.

Athenaeus 13, 571 de Μένανδρος ἐν Παρακαταθήκῃ ἀπὸ τῶν ἑταιρῶν τοὺς ἑταίρους διαστέλλων φησὶ κτλ. 1. 2 οὐχ ἑταίρων γὰρ ταῦτα δ' ὄντα A. οὐχ ἑταίρων νῆ Δία, | μᾶλλον δ' ἑταιρῶν ταῦτα κτλ. Casaub. φιλτάται, | μὰ Δί', ἀλλ' ἑταιρῶν Zedelius Neues Mag. II 182. Παρμένων Mein. in Ath. in v. 2 deest articulus ante γράμματα: quapropter nondum persanatum versum iudico. sententia haec est 'cum utriusque vocis litterae sint eadem, ambiguum faciunt adpellationem'. Alciphr. 3, 64, 3 ἑταίρου γάρ, οὐχ ἑταίρας ἔργον διεπράξατο.

382

στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν
 οὐδεμί', ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βίον,
 οὐ πείραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου.

Stobaeus Floril. 53, 2 Μενάνδρου Παρακαταθήκη A. 1. στρα-
 τία AB. 2. οὐδεμί' Benth. οὐδεμίαν. 3. ἐχόμε' τοῦ ὄντος AB 'i. e.
 ἐχόμενον τοῦ σωτηρίου'. Gaisf.

383. 384

ὀλίγην ταλάντου χρυσίου σοι, παιδίον,
 ἔστηκα τηρῶν.
 μακάριος ἐκεῖνος δέκα τάλαντα καταφαγῶν.

Pollux 9, 76 τὸ δὲ χρυσίου ὅτι τοῦ ἀργυρίου δεκαστάσιον ἦν σαφῶς ἂν τις ἐκ τῆς Μενάνδρου Παρακαταθήκης μάθοι. προειπὼν γάρ ὀλίγην — τηρῶν, ἐπάγει μετὰ ταῦτα περὶ ταύτου λέγων μακάριος κτλ. sic prorsus Bekkeri ed. cf. Cobet. N. l. 89. 1. 'in tuam gratiam pondus auri observo'. 3. fortasse μάκαρ γ' ἐκεῖνος. cf. Phrynich. com. 31. ac saepius μάκαρ in canticis. Liv. 38, 11 pro argento si aurum dare mallet, darent convenit, dum pro argenteis decem aureus unus valeret. cf. Hultsch. Metrol. 174. 5.

385 •

αἰσχρὸν γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἄμα.

Stobaeus Floril. 96, 21 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 20) Παρακα-
 ταθήκης A. cf. Aristophont. 6.

386

ἔστι κρίσις ἄδικος, ὡς ἔοικε, κὰν θεοῖς.

Iustinus Mart. De mon. 40 b (142 Otto) *Μένανδρος* . . . ἐν *Παρακαταθήκη* κτλ.

387

τοὺς ὄφεις καλῶς γέ μοι

ἠγόρασας.

Hesychius ὄφεις· τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια. *Μένανδρος* *Παρακαταθήκη* κτλ. Moeris 205, 26 Bekk. ὄφεις Ἀττικοὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλησι ψέλλια. Poll. 5, 99 τὰ περὶ τοὺς καρποὺς περικάρπια καὶ . . . ὄφεις καὶ ψέλλια. cf. Nicostr. 33.

388

συνακολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

Bekker. Anecd. 368, 3 ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ· οὕτω συντάσσουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ . . . *Μένανδρος* . . . κὰν τῇ *Παρακαταθήκη* κτλ.

389

θύραν ἔξελε

Ammonius 71 θύρα καὶ θυραία διαφέρει. θύρα μὲν γὰρ ἐστὶν ἢ ἐξ ἀρχῆς γενομένη. *Μένανδρος* ἐν *Παρακαταθήκη* κτλ. θυραία δὲ τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπήν θύρας μέγεθος. Photius θυραία· τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας. *Μένανδρος*. cf. Lobeck. Paralip. 309.

390

Harpoeration ὄρος· οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλον ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ . . . καὶ *Μένανδρος* *Παρακαταθήκη*. similiter nulla Menandri mentione facta Photius et Suidas, ac copiosius Bekker. Anecd. 285, 12. Pollux 9, 9 τὸ ὑπόχρεων χωρίον ὠρισμένον, καὶ ἢ ἐνεστηκυῖα στήλη ὄρος. 3, 85 ὄρους ἐνεστάναι χωρίῳ· λίθος δ' ἦν ἢ στήλη τις δηλοῦσα ὡς ἔστιν ὑπόχρεων τὸ χωρίον. cf. Hesych. ὄρος. Meier-Schoem. Proc. Att. 506. Demosth. 31, 1. 3. 4. 41, 6.

ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

Agathias Anthol. Pal. 5, 218 τὸν σοβαρὸν *Πολέμωνα*, τὸν ἐν *θυμῆλῳ* *Μενάνδρου* κείραντα γλυκεροῦς τῆς ἀλόχου πλοκάμους ὀπλότερος *Πολέμων* μιμήσατο . . . ἀλλ' ἔμπης τελέθει *Μισοῦμενος*, αὐτὰρ ἔγωγε *Δύσκολος*, οὐχ ὀρώων τὴν *Περικειρομένην*.

381

πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων . . .
 . . . . ταῦτά δ' ὄντα γράμματα
 τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὐσημον ποιεῖ.

Athenaeus 13, 571 de Μένανδρος ἐν Παρακαταθήκῃ ἀπὸ τῶν ἑταιρῶν τοὺς ἑταίρους διαστέλλων φησί κτλ. 1. 2 οὐχ ἑταίρων γὰρ ταυτα δ' ὄντα A. οὐχ ἑταίρων νῆ Δία, | μᾶλλον δ' ἑταιρῶν· ταῦτά κτλ. Casaub. φιλτάται, | μὰ Δί, ἀλλ' ἑταιρῶν Zedelius Neues Mag. II 182. Παρμένων Mein. in Ath. in v. 2 deest articulus ante γράμματα: quapropter nondum persanatum versum iudico. sententia haec est 'cum utriusque vocis litterae sint eadem, ambiguum faciunt adpellationem'. Alciphr. 3, 64, 3 ἑταίρου γὰρ, οὐχ ἑταίρας ἔργον διεπράξατο.

382

στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν
 οὐδεμί', ἐφήμερον δὲ καὶ προπετὴ βίον,
 οὐ πείρακν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου.

Stobaeus Floril. 53, 2 Μενάνδρου Παρακαταθήκη A. 1. στρα-
 τία AB. 2. οὐδεμί' Bentl. οὐδεμίαν. 3. ἐχόμε' τοῦ ὄντος AB 'i. e.
 ἐχόμενον τοῦ σωτηρίου'. Gaisf.

383. 384

ὀλκὴν ταλάντου χρυσίου σοι, παιδίον,
 ἔστηκα τηρῶν.
 μακάριος ἐκεῖνος δέκα τάλαντα καταφραγῶν.

Pollux 9, 76 τὸ δὲ χρυσίον ὅτι τοῦ ἀργυρίου δεκαστάσιον ἦν σαφῶς ἂν τις ἐκ τῆς Μενάνδρου Παρακαταθήκης μάθοι. προειπὼν γὰρ ὀλκὴν — τηρῶν, ἐπάγει μετὰ ταῦτα περὶ ταύτου λέγων μακάριος κτλ. sic prorsus Bekkeri ed. cf. Cobet. N. l. 89. 1. 'in tuam gratiam pondus auri observo'. 3. fortasse μάκαρ γ' ἐκεῖνος. cf. Phrynich. com. 31. ac saepius μάκαρ in canticis. Liv. 38, 11 pro argento si aurum dare mullent, darent convenit, dum pro argenteis decem aureus unus valeret. cf. Hultsch. Metrol. 174. 5.

385 •

αἰσχρὸν γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἄμα.

Stobaeus Floril. 96, 21 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 20) Παρακα-
 ταθήκης A. cf. Aristophont. 6.

386

ἔστι κρίσις ἄδικος, ὡς ἔοικε, κὰν θεοῖς.

Iustinus Mart. De mon. 40 b (142 Otto) *Μένανδρος* . . . ἐν *Παρακαταθήκη* κτλ.

387

τοὺς ὄφεις καλῶς γέ μοι

ἠγόρασας.

Hesychius ὄφεις· τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια. *Μένανδρος* *Παρακαταθήκη* κτλ. Moeris 205, 26 Bekk. ὄφεις Ἀττικοὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι ψέλλια. Poll. 5, 99 τὰ περὶ τοὺς καρπούς περικάρπια καὶ . . . ὄφεις καὶ ψέλλια. cf. Nicostr. 33.

388

συνακολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

Bekker. Anecd. 368, 3 ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ· οὕτω συντάσσουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ . . . *Μένανδρος* . . . κὰν τῇ *Παρακαταθήκη* κτλ.

389

θύραν ἔξελε

Ammonius 71 θύρα καὶ θυραία διαφέρει. θύρα μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐξ ἀρχῆς γενομένη. *Μένανδρος* ἐν *Παρακαταθήκη* κτλ. θυραία δὲ τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπήν θύρας μέγεθος. Photius θυραία· τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας. *Μένανδρος*. cf. Lobeck. Paralip. 309.

390

Harpocration ὄρος· οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλου ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ . . . καὶ *Μένανδρος* *Παρακαταθήκη*. similiter nulla Menandri mentione facta Photius et Suidas, ac copiosius Bekker. Anecd. 285, 12. Pollux 9, 9 τὸ ὑπόχρεων χωρίον ὠρισμένον, καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στήλη ὄρος. 3, 85 ὄρους ἐνεστάναι χωρίῳ· λίθος δ' ἦν ἡ στήλη ἣς δηλοῦσα ὡς ἔστιν ὑπόχρεων τὸ χωρίον. cf. Hesych. ὄρος. Meier-Schoem. Proc. Att. 506. Demosth. 31, 1. 3. 4. 41, 6.

ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

Agathias Anthol. Pal. 5, 218 τὸν σοβαρὸν *Πολέμωνα*, τὸν ἐν θυμῷ Μεάνδρου κείραντα γλυκεροῦς τῆς ἀλόχου πλοκάμους ὀπλότερος *Πολέμων* μιμήσατο . . . ἀλλ' ἔμπης τελέθει *Μισοῦμενος*, αὐτὰρ ἔγωγε *Δύσκολος*, οὐχ ὀρόων τὴν *Περικειρομένην*.

Philostrat. Epist. 16 init. οὐδὲ δ τοῦ Μενάνδρου Πολέμων καλὸν μαιράκιον περιέκειρεν, ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἐρωμένης κατετόλμησεν ὀργισθεὶς, ἦν οὐδὲ ἀποκείρας ἠνέσχετο· κλαλεῖ γοῦν καταπεσῶν καὶ μεταγινώσκει. cf. etiam eiusdem Epist. 61 (p. 253, 25 Kayser). Anthol. Pal. 12, 233 (exscr. sub tit. Γεωργίου). Athen. 12, 540 e. Lucian. Dial. meretr. 8, 1 ὅστις . . . μήτε ἐρράπισέ ποτε ἢ περιέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια περιέσχισεν, ἔτι ἐραστῆς ἐκεινός ἐστιν; et Πολέμων ξηλότυπος persona est Lucian. Dial. meretr. 9, argumento tamen diverso. ceterum animadvertendum quam Agathias ἄλοχον vocat apud Philostratum esse *puellam captivam*.

391

οὕτω ποθεινόν ἐστὶν δμότροπος φίλος.

Stobaeus Ecl. 2, 33, 6 Wachsm. Μενάνδρου Περιχειρομένη (περικειρόμενοι). οὕτω Gaisf.] τω litt. initial. pro rubr. om. L.

392

ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί.

Bekker. Anecd. 427, 23 ἀποδείξαι· οὐ παραδείξαι. ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί, καὶ Περιχειρομένη Μένανδρος. γυναικί, καὶ| γυναικί σου Mein. 'nisi forte plura exciderunt'. quod si factum est, haec non pertinent ad Περιχειρομένην, sed periit testimonium ex ea petitum.

Praeterea cf. 602. 862. adesp. 221.

ΠΕΡΙΝΘΙΑ

Cf. quae ad *Andriam* adnotantur et Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 248 sq. Περιθίαν τὴν πρώτην commemorat Zenobius Milleri (68) Mélanges 355, quo nomine fortasse Andria significatur. cf. fr. 401.

393

ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα
καὶ κοῦφον ἑξαπατᾶ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὅ τι
οὗτος μεγαλεῖόν ἐστι διαπεπραγμένος,
ἐπαβελτερώσας τὸν πρότερον ἀβέλτερον.

Suidas ἀβέλτερος· ἀνόητος, ἀσύνετος. Μένανδρος Περιθία κτλ. 2. οὐκ οἶσθ' ὅτι Porson. Adv. 255. 4. πρότερον Cobet. N. I. 80] ποτε. ποτ' ὄντ' Scaliger. τὸ πρόσθ' Grotius. — 2. 3. 'nescio quid magnifici perfecit', i. e. nihil magnifici perfecit.

394

οὐπάποτ' ἐξήλωσα πολυτελῆ νεκρόν·
εἰς τὸν ἴσον ὄγκον τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ.

Stobaeus Floril. 123, 2 (περὶ ταφῆς) Μενάνδρου Περιπθ[ε]ίας
A. 1. monost. 411. 2. ἴσον δ' codices. εἰς τὸν ἴσον οἶκον Bentl.
at Soph. El. 1142 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει. cf.
Cobet. V. 1.² 195. — scilicet *cremando* vel *putescendo* uterque ad
eandem exiguitatem redigitur.

395

ὄσ' ἔστι μαλακὰ συλλαβῶν
ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπήδα, φίλος.

Pollux 10, 11. 12 ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα (τὰ κατ' οἶκον σκεύη)
ὑπὸ τῶν νεωτέρων καὶ μαλακά, οἶον εὐμεταχειρίιστα, ὡς εἶπε Μέν-
ανδρος ἐν τῇ Περιπθία κτλ. ὄσ' ἔστι μαλακὰ Bentl.] ὄ ἔστι μαλακόν.
2. φίλος C, θᾶττον P. Φίλων Mein. Φίλων, | θᾶττον Mein. 1.

396

ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσι πομπεῖαι τινες
σφόδρα λοιδοροί.

Harpocration, Photius, Suidas πομπείας καὶ πομπεύειν ἀντὶ τοῦ
λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν . . . μεταφέρει δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσια-
καῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. Μένανδρος
Περιπθία κτλ. ἡ μεταφορὰ δὲ Phot. ἡ μεταφορὰ Suid. et D Harp..
περιπθειᾶ cod. Phot. περιπθίω *V Suid. cf. Demosth. 18, 122
cum schol., Phot. Suid. τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν σκώμματα.

397

οὐδεμίαν ἢ γραῦς ὄλωσ
κύλικα παρήκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλω.

Athenaeus 11, 504 a ἔδωκε (τὴν φιάλην) τῷ παιδί περισοβεῖν
ἐν κύκλω κελεύσας, τὸ κύκλω πίνειν τοῦτ' εἶναι λέγων, παρατιθέμενος
Μένανδρου ἐκ Περιπθίας κτλ. ἡ γραῦς] ἤγρευσ' A. temulentam
obstetricem Terentii Andr. 1, 4 et 5 dici censet Grauert.

398

τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον.

Athenaeus 7, 301 b ἐψητός. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυοδίων . . .
Μένανδρος Περιπθία κτλ. δ' om. A. Terent. Andr. 2, 2, 31 *puerum*

conveni Chremi, hólera et pisciculós minutos férre obolo in cenám seni.

399

οὐδ' αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος.

Schol. Hermog. V 486 Walz. κείται δὲ (τὸ ὑπόξυλος) ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ξωθῶν καὶ ἐπεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ξυδον. καὶ Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ φησὶν κτλ. ἀντὶ τοῦ κίβδηλος καὶ οὐ γνήσιος. Bekker. Anecd. 1073 (ad 67, 7) εἴρηται (τὸ ὑπόξ.) μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐκ ξύλου σκευῶν, οἷς ἐπιπολῆς ἐπελήλαται ἀργυρος. cf. Aristoph. fr. 881. Alexid. 192.

400

τὰ δ' ἄλλ' ἀνέπαφα σώματ' οὐδ' ἔλη.

Suidas ἀνέπαφον· ἀνεύθυνον, καθαρὸν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. Μένανδρος Περινθία κτλ. ἄλλα — οὐδέλη ABE Med. — Bekker. Anecd. 203, 26 ἀνέπαφα· τὰ ἀνεπλήητα, ὧν οὐκ ἄν τις ἄψαιτο· 397, 30 ἀνέπαφον — ἀθιγές (ut Suid.). Zonar. ἀνέπαφον· μὴ ψηλαφηθῆν. Hesych. ἀνέπαφος· ἀψηλάφητος. 'ἀνέπαφα σώματα sunt quae in titulo C. I. 1704. 5 dicuntur σώματα ἀνέπαφα, *servitia libertate donata*' Mein., qui in extr. οὐδὲ ληπτέα. an οὐδ' ἔλκειν ἐχρήν? de rebus Demosth. 35, [11]. 56, 38.

401

Αἰάντειος γέλως

μύμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Περινθίᾳ τῇ πρώτῃ. λέγουσι δὲ ὅτι Πλεισθένης ὁ ὑποκριτῆς Καρκίνου Αἰάντα ὑποκρινόμενος εὐκαίρως ἐγέλασε· τοῦ γὰρ Ὀδυσσεῶς εἰπόντος ὅτι τὰ δίκαια χρῆ ποιεῖν, μετὰ εἰρωνείας ὁ Αἴας τῷ γέλωτι ἐχρήσατο. Zenob. Milleri Mélanges 355. aliter non commemorato Menandro Zenob. 1, 43, alii. Cf. praeterea fr. 602. 862.

ΠΛΟΚΙΟΝ

Photius πλόκιον· ἀλυσίου χρυσείου (sic) πλοκή. Hesychius πλόκιον· εἶδος περιδεραίου. Plut. Mor. 141 d ἱμάτια καὶ πλόκια τῶν πολυτελεῶν. fortasse *monile* illud instrumentum erat ἀναγνωρίσεως alicuius: quo artificio ante Menandrum multos usos esse cognoscitur ex Aristot. Poet. 16, p. 1454 b 25. 1455 a 21. Menandrum fabulam Caecilii *Plocio* longe praefert Gellius 2, 23. cf. fr. 402. 4 et O. Ribbeck. Com. R. fr.² 58--62.

402

ἐπ' ἀμφοτέρων οὖς ἠπίκληρος ἢ καλῇ
 μέλλει καθευδήσειν· κατείργασται μέγα
 καὶ περιβόητον ἔργον· ἐκ τῆς οἰκίας
 ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν ὡς ἐβούλετο,
 5 ἔν' ἀποβλέπωσι πάντες εἰς τὸ Κρωβύλης
 πρόσσωπον ἢ τ' εὐγνωστος οὖσ' ἐμὴ γυνή
 δέσποινα· καὶ τὴν ὄψιν ἦν ἐκτίησατο
 ὄνος ἐν πιθήκοις τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον
 ἔστιν. σιωπᾶν βούλομαι τὴν νύκτα τὴν
 10 πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν. οἴμοι Κρωβύλην
 λαβεῖν ἔμ', ἑκαίδεκα τάλαντα . . .
 τὴν ρῖν' ἔχουσαν πήχεως. εἴτ' ἔστι τὸ
 φρύαγμα πῶς ὑποστατόν; μὰ τὸν Δία
 τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηναῖαν, οὐδαμῶς.
 15 παιδισκάριον θεραπευτικὸν δὲ καὶ λόγους
 τάχιον ἀπαγέσθω δέ τις ἢ ἄρ' ἀντεισαγάγοι.

Gellius N. Att. 2, 23, 8 sq. *accesserat dehinc lectio* (Plocii Menandrei et Caeciliani) *ad eum locum, in quo maritus senex super uxore divite atque deformi querebatur, quod ancillam suam, non inscito puellam ministerio et facie laud inliberali, coactus erat venundare suspectam uxori quasi paelicem. nihil dicam ego quantum differat. versus utrimque eximi iussi et aliis ad iudicium faciendum exponi. Menander sic cet.* 1. ἀμφοτέρων οὖς Cobet. Mnem. nov. III 450] ΑΜΦΟΤΕΡΑΝΙΝ V(at. 3452). ΑΜΦΟΤΕΡΑΝ ἸΝΑ Urb. (Vat-Urb. in.). deteriorum codicum discrepantiam, apud Hertziū accuratē enotatam, ubique omitto. ἠπίκληρος M. Haupt. cf. Opusc. II 90 sq.] ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ. ἢ καλῇ O. Ribbeck.] ΗΚ V. 2. μέλλει Grot.] ΜΕΛΛΕΙΝ Urb. ΜΕΜΕΝ V. καθευδήσειν Urb. (Spengel. Caec. Stat. Ploc. fr. 1 p. 36 sq.)] ΚΑΘΕΥΔΕΣΕΙ V. κατείργασται Dörigvill.] ΚΑΤΕΙΡΓΑΣΤΑΙ. 3. οἰκίας cod. rec.] ΟΙΚΙΑΣ V Urb. 4. λυποῦσαν ὡς Cobet.] ΛΥΠΟΥΣΙΝ V. ΛΥΠΟΥΣΑ ἸΝ Urb. 5. ἔν' ἀποβλέπωσι Spengel.] ἸΝ ΑΠΟΒΛΕΠΩΣΙΝ V Urb. Κρωβύλης Urb. COIT.] ΚΡΩΒΟΥΛΗΣ V Urb. 6. ἢ τ' εὐγνωστος οὖσ' ἐμὴ γυνή M. Haupt.] ΗΤΕΥΝΩΣΤΟΣ ΥΣΑΕΜΕΓΥΝΗ V. ἦΤΟ ΕΥΓΝΩΣΤΟΣ ΕΪΧΕ ΜΕΓΥΝΗ Urb. 7. ἦν Grot. ΩΝ V. ΩΝ Urb. 8. τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον | ἔστιν M. Haupt.] ΤΟΙΤΟ ΔΕ ΤΟ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ἔΣΤΙΝ ΔΕ ΤΟΥΤΟ V. ΤΟΙΤΟ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ἔΣΤΙΝ Δὲ τοῦτο Urb. sic τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο Philem. 77. ac τοῦτο δὴ τὸ λ. etiam Spengel. 9. βούλομαι V. 10. οἴμοι V Urb. 11. ἔμ' ἑκαίδεκα Hertz.] ΕΚΚΑΙΔΕΚΑ. φερομένην in exitu supplet K. 12. τὴν suppl. K. ρῖν' ἔχουσαν K.] ΓΕΙΝΕΟΥΣΑΝ V. ΓΥΝΑΙΚΑΟΥΣΑΝ

Urb. ΠΕΝΚΛΩC V. deinde ΕΙΤΕ Urb. ἦς Herwerd. Obs. crit. 122. 13. φρύαμά πως ὑπόστατον C. F. Hermann. Mus. Rh. V 614 (πῶς Spengel.)] ΦΡΥΓΓΑΜΑΙΚΤΩCΑΝΨΟCΤΑΤΟΝ V. ΦΡΥΓΓΑΜΑ ΕΪΠΩC 'ΑΝΨΟCΤΑΤΟΝ Urb. μὰ τὸν add. Grot. 14. ΟΥΔΑΜΟC V. 15. ΠΑΙΔΙCΧΑΡΙΟΝ V Urb. ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ V. ΛΟΓΟΙ V. τοῦ λόγου H. Iacobi. τοῦ δόμου Ribbeck. Com. R. fr.² XXIX. 16. ΤΑΧΙΟΝ ΑΠΑΓΕCΘΩΔΕΤΙCΑΡΑΝΠΙCΑΓΑΓΟΙ V, in quibus ΑΡΑΑΝΤΙC Urb. — post v. 14 quaedam excidisse arbitratur Ribbeck. τάχιον (θάττον) λόγου | ἀπήγαγ' (ἀπήλαC'?): ἔCτω· τίC δ' ἄρ' ἦν ἀντειCάγει; Grot. sed omnia hic obscura, neque aliorum coniecturas, quae sunt permultae, recensere expedit.

1. Terent. Heaut. 2, 3, 101 (*faxo*) in *aurem utramvis otiose ut dormias*, ubi scholion ad Io. Calphurnii commentarium adscriptum (Spengel. De Caec. Stat. cf. M. Haupt. l. c.) *talis sententia est apud Menandrum, quae latine sic exprimitur 'in aurem utramvis, cum quidem dotata est, cubet' (cubat Mein.)*. Plaut. Pseud. 1, 1, 121 *de istac re in oculum utrumvis conquiéscito* B. *utrum oculum an aurem?* Append. prov. 2, 78 ἐπ' ἀμφοτέρα καθεύδει τὰ ὦτα· ἐπὶ τῶν ἔξω φροντίδος. Apostol. (Arsen.) 7, 72a. Poll. 2, 84 *Μισήνης δ' Σωκρατικὸς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρα τὰ ὦτα καθεύδειν λέγει*. Liban. Epist. 1279 ἐμοὶ ἐπ' ἀμφοτέρα καθεύδειν δέδωκας. Plin. Epist. 4, 29 *nil est quod in dextram aurem fiducia mei dormias: non inipune cessatur*. 6. 'senex cum uxorem propterea ancillam expulisse dicit, ut omnes ipsam intuerentur, i. e. ne qua pulchrior oculos in se converteret, eadem utitur amaritudine qua antea deformem vocaverat καλήν. deinde aliud addit: 'expulit' inquit 'ancillam, ut facile cognosceretur se esse uxorem meam potentem ac dominam'. poterat simpliciter dici δέσποινα, sed γυνή δέσποινα et recte dictum est ut Homericum illud γυνή δέσποινα (Od. 7, 347) et fortasse paullo quam illud magnificentius'. M. Haupt. 8. Mantiss. prov. 4, 24 ὄνος ἐν πιθήκοιC· ἐπὶ τῶν αἰσχρῶν ἐν αἰσχροῖC. 9. et 12. articulum in exitu senarii satis tuentur praeter fr. 320, 1 Arist. Vesp. 504. Eccl. 452. Nicostr. 17, 2. Amphid. 30, 5. Alexid. 24, 2. 255, 3. Philem. 126, 2. Diphil. 77. Archedic. 2, 8. 12. Lucian. De merc. cond. 35 δεῖ Ἀδώνιδας αὐτοῦC . . ἀκούειν, πήχεωC ἐνλοτε τῆν ῥῖνα ἔχονταC. 13. ὑποστατόν, ut Eurip. Suppl. 737 ἌργοC οὐχ ὑποστατόν. fr. 177 N. θεὸC θνητοῖC οὐδαμῶC ὑποστατόC. Xen. Cyrop. 5, 2, 33 οἱ πολλοὶ ἀνθρώποὶ ἂν θαρρῶCιν ἀνυπόστατον τὸ φρόνημα παρέχονται.

ἔχω δ' ἐπίκληρον Λάμιαν· οὐκ εἰρηκά σοι
τοῦτ'; εἶτ' ἄρ' οὐχί; κυρίαν τῆC οἰκίας
καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν πατρῶων ἄντικρυC

ἔχομεν, Ἄπολλον, ὡς χαλεπῶν χαλεπώτατον.
 5 ἅπασι δ' ἀργαλέα ἔστιν, οὐκ ἔμοι μόνω,
 υἱῷ πολὺ μᾶλλον, θυγατρὶ. Β. πρῶγμ' ἕμαχον λέγεις.
 Α. εὖ οἶδα.

Gellius 2, 23, 12 *idem ille maritus senex cum altero sene vicino conloquens et uxoris locupletis superbiam deprecans haec ait κτλ.*
 1. ΕΛΩ V. ΔΕ Urb. ΕΠΙΚΑΛΗΡΟΝ V. Λάμιαν Meib.] ΛΑΜΙΑΝ V. ΛΑΜΙΑΝ Urb.
 2. ΤΟΥΓΕΙΤΑΡΟΥΧΙ V. ΤΟΥΤΟΕΪΤΕΑΡΟΥΧΙ Urb. ΚΙΡΙΑΝ V. 3. καὶ τῶν πα-
 τρώων ἄντικρυς Spengel.] ΚΙΠΑΝΤΩΝΑΝΤΕΚΕΙΝΕC V. ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΤΙ
 ΕΚΕΙΝΗC Urb. fortasse καὶ τῶν ἀπάντων ἄντικρυς. 4. ΑΠΟΛΛΩΝ ὩC
 Urb. ΛΑΛΕΠΟΝ V. ΧΑΛΕΠΟΝ Urb. 5. ΔΕ V. ἔστιν Spengel.] ΕCΤΙΝ. ΟΥΚΕCΜΟΙ
 V. 6. ΜΑΜΟΝ V. Β. add. Spengel. ΠΡΑΓΜΑ libri. ΔΜΑΧΟ V. 7. Α.
 add. Heringa. ΟΙΔΑ V.

1. Λάμιαν, i. e. turpissimam. cf. quae ad Cratetis *Lamiam* adnotantur I 136. Arist. Vesp. 1035. 1177. Strab. 1, 17 ἢ τε γὰρ Λάμια μῦθος ἔστι καὶ ἡ Γοργὼ καὶ ὁ Ἐφιάλτης καὶ ἡ Μορμολύκη. Horat. A. p. 340. 2. τοῦτ'; εὖ γὰρ οἶδα. K. 3. si verum est τῶν πατρώων, hoc significat: 'non solum suae dotis, sed etiam mei patrimonii dominam'. 4. ἔχομεν] ἄχομεν K. (ἄ ἔχ.) et fortasse χαλεπωτάτην (κυρίαν). 6. υἱῷ πολὺ μᾶλλον, θ. Duebner.] υἱῷ, π. μ. θ.

404

ὦ τρις κακοδαίμων, ὅστις ὦν πένης γαμεῖ
 καὶ παιδοποιεῖθ'. ὡς ἀλόγιστός ἐστ' ἀνήρ,
 ὃς μήτε φυλακὴν τῶν ἀναγκαιῶν ἔχει,
 μήτ' ἂν ἀτυχήσας εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου
 5 ἐπαμφιέσαι δύναιτο τοῦτο χρήμασιν,
 ἀλλ' ἐν ἀκαλύπτῳ καὶ ταιλαιπῶρῳ βίῳ
 χειμαζόμενος ξῆ, τῶν μὲν ἀνιαρῶν ἔχων
 τὸ μέρος ἀπάντων, τῶν δ' ἀγαθῶν οὐδὲν μέρος.
 ὑπὲρ γὰρ ἐνὸς ἀλγῶν ἅπαντας νουθετῶ.

Gellius 2, 23, 15 *filia hominis pauperis in pervigilio vilicata est: ea res clam patrem fuit, et habebatur pro virgine. ex eo vitio gravida mensibus exactis parturit. servus bonae frugi cum pro foribus domus staret et propinquare partum crili filiae atque omnino vitium esse oblatum ignoraret, gemitum et ploratum audit puellae in puerperio enitentis: timet, irascitur, suspicatur, miscrretur, dolet. hi omnes motus eius affectionesque animi in graeca quidem comodia mirabiliter acres et illustres: apud Caecilium autem pigra istaec omnia et a rerum dignitate atque gratia vacua sunt. post ubi idem*

servus percontando quod acciderat reperit, has apud Menandrum voces facit κτλ. v. 1—8 Stobaeus Floril. 68, 4 *Μενάνδρου* A. v. 1 monost. 757. v. 6. 7 Dio Chrysost. 32 p. 365 M. *οἱ δὲ . . . ἄπειροι . . . ἄθλιοι μηδεμίαν σκέπην μηδὲ προβολὴν ἔχοντες ἀπὸ τῶν παθῶν, ἀλλ' ἐν — χειμαζόμενοι, καθάπερ σκάφει σαθρῶ καὶ λευμένῳ.* 1. ὦ] ὡς mon. 757. γαμῆ Stob. et mon.] ἀνήρ. 2. παιδοποιεῖθ' Stob.] παιδοποιεῖ. ὡς] ὅς Stob. A. 3. ὅς] ὡς Stob. A. 4. μήτ' ἂν ἀτυχήσας Stob.] ΜΗΤΑΝΑΤΙΚΗΧ V. ΕΙΜΗΤΟΑΝΑΤΕΛΙΚΗΧ Urb. κοινὰ] λοιπὰ Stob. 5. ἐπαμφιάσαι τοῦτο δύναται Stob. ΕΠΑΜΦΙΕΣΤΑΙΔΙΝΑΤΟΤΟΥΤΟ V. ΕΠΑΜΦΙΕΣΘΑΙ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΟΥΤΟ Urb. ἐπαμφιέσασθαι τοῦτο δύναται Maehly Philol. XXIII 175, securus ut videtur de v. 4 (ἂν). ἐπαμφιέσαι Mein. in Stob. 6. ἀκαχύπτῳ V. ἈΚΑΤΑΚΥΠΤῳ Urb. ΤΑΛΕΠΩΡῳ V Urb. ΒΙΟ V. 7. χειμαζόμενος V. ζῆ, τῶν Stob.] ΖΕΤΩΝ V. ΖΗΤΩΝ Urb. ἀνιαρῶν Stob.] ΑΝΙΑΡΩΝ V. ΑΝΙΑΡΩΝ Δὲ Urb. 8. τῶν δ' οπι. Gellii cod. οὐδὲν μέρος Zedel.] οὐ δυνάμενος (ΔΙΝΑΜΕΝΟΣ V). 9. ἀλγῶν Grot.] ἀλεγῶν. λέγων Cobet. Mnem. nov. III 452 *loquor de uno, admoneo omnes.* ΝΟΙΘΕΤῳ V.

3. i. e. 'cui neque propinquorum tutela et defensio praesto est' quod moneo contra Dobr. Adv. II 278. 4. τὰ κοινὰ sunt 'quae accidere solent hominibus'. Mein. 5. ἐπαμφιέσαι. contrarium ἀπαμφιεῖ 339.

405. 406

ὅστις πένης ἂν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται,
ἀθυμότερον ἑαυτὸν ἐπιθυμεῖ ποιεῖν·
ὅταν γὰρ εἰς τρυφῶντα καὶ σχολὴν ἔγρειν
δυνάμενον ἐμβλέψῃ, τότε αὐτὸν ἔστ' ἰδεῖν
5 ὡς ἄθλιον ζῆ καὶ ταλαίπωρον βίον.

κακῶς δ' δεσπότης βεβούλεται πάνν·
ἐν ἀγρῶ γὰρ οἰκῶν οὐ σφόδρ' ἐξηλέγχετο
τῆς μερίδος ἂν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένος,
εἶχεν δὲ παραπέτασμα τὴν ἐρημίαν.

Stobaeus Floril. 96, 20 *Μενάνδρου Πλοκίῳ* A. 1. ζῆ B. 2. αὐτὸν A. αὐτὸν Voss. Hens. ποεῖν Voss. H. 4. ἀμβλέψῃ A. τόθ' αὐτὸν Mein. ἔστ'] ἐστίν A. 5. ζῆ Gesn.] ζῆν. 8. τεταγμένος Mein.] τεταγμένης. 9. ἐρημίαν] ἑαθυμίαν Voss.

artissime conuncta apud Stobaeum segregavit Grotius, v. 6 sq. incerto poetae tribuens. at sunt omnia servi fidelis (Parmenonis), de quo Gellius, eiusdemque scaenae ac fortasse *ρήσεως*, sed non continuanda. atque eiusdem *ρήσεως* videtur esse fr. 408. 8. cf.

Plat. com. 173, 7. 8. τῆς ὑστεράς (τάξεως) τεταγμένος Plat. Critiae 108 c. τῆς πρώτης τάξεως τ. Lys. 14, 11. 16, 15. cf. Isocr. 12, 180.

407

ὦ Παρμένων, οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ βίῳ
φνόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς,
ἀλλ' ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν,
ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἠνεγκεν ἀγαθὸν ἢ φύσις.

Stobaeus Floril. 105, 23 *Μενάνδρου Πλοκίων Θαΐδος* A. 'aut *Πλοκίου* aut *Θαΐδος* fragmentum excidisse dicas'. Mein. Stob. IIII VII. at fortasse Thais erat ancillula a Crobyla expulsa, quae haec Parmenoni dicebat. Themist. Or. 22 p. 276 c λέγει τις ὀρθῶς τῶν τοῦ γέλωτος ποιητῶν ὅτι μηδὲν ἔστιν ἀγαθὸν ἐν τῷ βίῳ φνόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς, αἰεὶ δὲ αὐτῷ προσπέφυκε καὶ κακόν. addit Nauckius Choric. 23 οὐδὲν ἄκρατόν ἐστι τῶν κακῶν, αἰεὶ δὲ τι παραπέφυκεν ἀγαθόν. [Callisth.] 13 ἐγγὺς ἀγαθοῦ πέφυκε κακόν (V cclxiii). cf. 325, 6.

408

ἄφ' ἔστιν ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος
ἐλευθέρου τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγρός.

Stobaeus Floril. 56, 5 *Μενάνδρου Πλοκίῳ* (πλόκῳ) A.

409

μεστὰς τρίχας φθειρῶν τε καὶ ῥύπου, διδοὺς
πιεῖν, ἀνηδαῖατ' ἄν, ὥστε μὴ πιεῖν.

Erotian. 17, 16 Klein. (ex schol. UV Darembg. p. 205) ὀδαξησμοὶ ἢ ἀδαξησμοί· ἐν γὰρ τισι τῶν ἀντιγράφων οὕτως εἴρομεν. εἰσὶ γὰρ κνησμοὶ μετ' ἐρεθισμοῦ, ὡς καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ φησί· τὸ μὴ τὰς τρίχας αἴρων (αἴρων U) καὶ τὸν ῥύπον διδοὺς πιεῖν ἀνεδάξατο (sic V, ἀνεδέξατο U), ὥστε μὴ πιεῖν. 1. μεστὰς et φθειρῶν H. Jacobi. αἴρων Daremb. σαίρων Egger. τε καὶ ῥύπου H. Jacobi. ἄν ἠδαῖατ' ἄν Schneidewin. G. g. A. 1852 p. 422. ἀνηδαῖατο Darembg. — omitto coniecturas quae defendi non posse videntur. omnes in eo peccaverunt quod de viro haec narrari putant. at, si quid video, Crobyle dicitur tam foede ac turpiter corpus curare. Caecil. Stat. Ploc. fr. 2 taedet mentionis: quae mihi, | ubi domum adveni ac sedi, extemplo sanivum | dat ieiuna anima: nil peccat de sanio: | ut devo-mas toll, quod foris potaveris. simile est quod hic narratur. itaque scr. τὰς τρίχας | μεστὰς ἔχουσ' αἴρων τε καὶ ῥύπου, πιεῖν | διδοῦσ

ἂν ἡδαξᾶτ' ἄν, ὥστε μὴ πιεῖν, i. e. 'capillos sordium plenos habens caput scalpebat, ut oblatam potionem recusarem'. αἴρα proprie est *lolium*, sed sine dubio etiam capitis *sordes* significabat. Bekker. Anecd. 22, 13 τὰς αἴρας, ὅπερ ἐστὶ ῥύπος τῶν πυρῶν. cf. Pherecr. 188. Aristoph. fr. 480. ὄρυζον ὅμοιον ταῖς αἴραις Theophr. H. plant. 4, 4, 10. similiter τὰ ἄχυρα (*palea*) et ὁ ἔχωρ Aristoph. fr. 410. ac πένυρον utrumque dicitur.

410

ἀεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου·
μικρὸν τι τὸ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον.

Stobaeus Floril. 108, 32 *Μενάνδρου Πλοκίω* A. v. 1 monost. 3 (*ἐκδίωκε*). Senec. Brev. vit. 2 *adeo ut quod apud maximum poetarum more oraculi dictum est, verum esse non dubitcm 'exigua pars est vitae quam nos vivimus.'* v. 2 fortasse 'scriptoris prosaici verba' esse mire suspicatur Meinekius Stob. IIII ix. x. — confert Toepffel. Progr. Neobr. 1867, 19 Eurip. Suppl. 953 *σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρῆ ὡς ἔχῃστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν.* addo Herc. fur. 503 sq.

411

οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενός.

Orion Anthologn. 8, 5 *ἐκ τοῦ Πλοκίου.* monost. 419. *Εὐριπίδου* (fr. 872 N.) Anton. Mel. 1, 72 p. 73, 9 et Maxim. Conf. 28 p. 615, 3 ed. Combefis. Paris. 1675. cf. Wachsmuth. Stud. zu den griech. Floril. 140. 1. *ἐν οὐδενί Maxim. cum plurimis.*

412

Schol. Hephaest. p. 29 Gaist.² cod. Saib. (cf. Anecd. var. Schoell. et Studemund. I 67, 22) *ἐπισυναλοιφῆς* (duorum versuum ita coniunctorum, ut prior in vocalem elisam exeat, ut Soph. OR. 332 *τί ταῦτ' | ἄλλως κτλ.*) exempla adferens καὶ *Μενάνδρος ἐν Πλοκίω* 'λεπτὸν μεθ' ἑτέρας ἰστὸν ὀφαίνει', ubi verba quibus contineretur *ἐπισυναλοιφή* excidisse adparet.

413

γυνὴ κρεῖ δέκα μῆνας;

Gellius 3, 16, 3 *hoc idem* (decimo mense mulierem parere) *tradit etiam Menander poeta vetustior, humanarum opinionum vel peritissimus. versus eius super ea re de fabula Plocio posui κτλ. δέκα μῆνας* Hertz.] ΔΕΚΑΜΗΝΑΣ V. Caecilius (Gell. ibid.) *solétne mulier décimo mense parere? B. pol, nonoque, etiam septimo atque*

octavo. extrema corrupta sunt. octavum mensem a Menandro praetermissum esse ipse testatur Gellius, septimum vero nonumque commemoratum conicit Hertz. *Annal. Fleckeis. Suppl. VII 47.*

414

Cramer. *Anecd. Ox. IIII 544.* 5 'ὅστις δ' ὀμιλῶν ἤδεται.' τοῦτο τοῦ Θεόγνιδος. sed paullo post *Μενάνδρου τοῦτο πέφυκεν ἐκ δράματος Πλοκίου, οὐ Θεόγνιδος.* at est Euripidis fr. 809, 7 N., ubi cf. Nauckii adn. — itaque aut exciderunt nonnulla, aut Euripideo versu ut saepe usus est Menander.

415

δεύτερος πλοῦς

... *Μένανδρος.. Πλοκίω.* Schol. Plat. 384 Bekk. cf. 228. 241. 279.

416

τρογόνος λαλίστερον

... μέμνηται ταύτης τῆς παροιμίας ἐν τῷ Πλοκίῳ ὁ αὐτός (*Μένανδρος*) Aelian. N. an. 12, 10. cf. Alexid. 92.

Praeterea cf. 649. 929.

ΠΡΟΓΑΜΟΙ

Rectius fortasse *Προγάμια.* Pollux 3, 38 ἡ πρὸ γάμου προτέλεια (cf. Schoem. *Ant. gr.*² II 530) καὶ προγάμια· οὕτω δ' ἂν καλοῖτο καὶ τὰ πρὸ γάμου δῶρα. Photius προτέλεια· ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. *Μένανδρος.* cf. Plut. *Mor.* 141 ef. οἱ τῆ γαμηλῆς θύοντες Ἡρα τὴν χολὴν οὐ συγκαθαγίζουσι... ἀλλ' ἐξελόντες ἔρριψαν παρὰ τὸν βωμόν, quae fortasse aliquo modo ex Menandro fluxerunt. *Progamos* fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. *Com. R.* fr.² 67.

417 ab

τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

...
τυφλὸν γε καὶ δύστηνόν ἐστιν ἡ τύχη.

Stobaeus *Ecl.* 1, 7(8), 2. 3 Wachsm. 2 *Μενάνδρου Προγάμων* (πρὸ γάμων F et per comp. P, uterque in mrg.). *Χαιρημονος* (fr. 20 Nauck.) VAE sec. Heeren. 'vix credo'. Wachsm. — 3 lemma deest. τυφλὸν γε καὶ δύστηνον ἀνθρώπου βλος Stobaeus *Floril.* 98, 11 *Μενάνδρου* A. monost. 718 ἀνθρώποις τύχη.

1. monost. 489 τὰ θνητὰ πάντα μ. π. ἔχει. Eurip. fr. 553 ἀλλ' ἡμαρ ἔν τοι κτλ. 2. γε om. P. δὲ monost. 718. τι G. A. Hirschig. *Ann. crit.* 24. δύστηνον] δυσήνιον Usener. δυσήκοον Heimsoeth.

Ind. Bonn. hib. 1869 III. κἀνόητον Herwerd. Obs. crit. 123. cf. Lehrs Popul. Aufs. 187 not.

ΠΡΟΕΓΚΑΛΩΝ

I. e. *alterius accusationem anteveniens.*

418

οἶον τὸ γενέσθαι πατέρα παιδῶν ἦν . .
λύπη, φόβος, φροντίς, πέρας ἐστὶν οὐδὲ ἓν.

Stobaeus Floril. 76, 8 Μενάνδρου Προεγκαλῶν A. 1. κακόν in exitu add. Grotius et Bentl., ἄρα Mein. οἶον ἦν O. Hense Lect. Stob. 14. 15. propter imperf. ἄρα praeferendum. 2. ἐστὶν οὐδέεν Bentl.] οὐδέν ἐστι. οὐδέεν ἐστι Vind.

419

τὸ δ' εὖ

κελευόμενον μὲν ἐστὶν ἀσφαλέστατον
δούλω ποιεῖν, ὡς φασιν.

Stobaeus Floril. 62, 17 Μενάνδρου Προεγκαλῶν A. 2. ἐστὶ προσφιλέστατον? 3. δούλω ποιεῖν Grotius] δουλοποιεῖν. δοῦλον π. Erfurdt.

ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΙ

Polumeni fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. R. fr.³ 67. Ritschl. Parerg. 160 not.

420

(οἴμοι) τάλας, ἔστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις
τὸ φορτίον θείς; σιτόκουρον ἄθλιον,
ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφραμεν.

Athenaeus 6, 248 b Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον . . . ἐν Πωλουμένοις κτλ. οἴμοι add. Cobet. N. I. 89, τί ὦ Porson. 3. τὴν] γῆν δμολογῶν A, perperam hac ecloga confusa cum fr. 244. — cf. Alexid. 177.

1. ὦ τάλας tragicorum esse monuit Cobetus: Theogneti 1, 5 huc non pertinet, Arist. Ach. 454 et Thesm. 1038 παρατραγωδεῖ. Theopomp. 32, 8 est Σπινθήρ τάλας. cf. adesp. 1215. confert Ribbeck. Caec. Stat. fr. inc. 24 tu, quid enim oscitans | licitansque restas?

421

οὐ πανταχοῦ τὸ φρόνιμον ἀρμόττει παρόν,
καὶ συμμανῆναι δ' ἓνια δεῖ.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 12 *Μένανδρος ἐν Πωλουμένοις* . . λέγων κτλ. v. 1 Orion Anthologn. 1, 12 ἐκ Πωλουμένων, et monost. 691. — 1. τὸ φρ.] δ' ὁ φρόνιμος monost. 2. συμμανῆναι anon. Potter. et Bentl.] συμβῆναι L. μεμνηόσιν suppl. Herverd. Obs. crit. 90. 1, τὸν σώφρονα Mnem. nov. VIII 419, unde cognoscitur quam inutilis sit ista supplendi libido. Senec. Tranq. an. 15 *si graeco poetae credimus, aliquando et insanire iucundum est.* Hor. C. 3, 19, 18. 4, 12, 28.

422

γραμματικός

Cramer. Anecd. Ox. III 310, 24 μέμνηται τοῦ ὀνόματος Μένανδρος ἐν Πωλουμένοις.

423

διασειστούς (ἀστραγάλους)

. . . παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασειεῖσθαι πρότερον, εἶτα βάλλεσθαι, ἐν' ἀκακόρητοι μᾶλλον ὄσι. *Μένανδρος Πωλουμένοις.* Harpocrat. 58, 21. eadem fere Suidas διασειστούς. διάσειστοι κύβοι nulla adiecta interpretatione Poll. 7, 203.

424

καταφαγᾶς

Μένανδρος Πωλουμένοις. Bekker. Anecd. 105, 20 et Menandrum acerbe reprehendens Phryn. Epit. 433, ubi cf. Lobeck. Pollux 6, 40 παμπόνηρον τὸ παρὰ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ (4 hui. ed. I 254. cf. Arist. Av. 288. 9) καταφαγᾶς, κᾶν Αἰσχύλος αὐτὸ ἦ προειρηκῶς (fr. 420 N.).

ΡΑΠΙΖΟΜΕΝΗ

Bekker. Anecd. 300, 10 et Photius *ῥαπίσαι* τὸ πατάζει τὴν γνάθον ἀπλείστω (ἀκλείστω Bekk., ἀπλή τῇ Phot.) χειρὶ, οἶον τὸ (ὃ λέγουσι καὶ Phot.) ἐπὶ κόρης. si dictum illud M. Marcelli Syracusae oppugnantis apud Polyb. 8, 8 (Mein. ed. mai.) τὰς σαμβύκας (i. e. τὰς σαμβυκιστράς) *ῥαπιζομένας* ὥσπερ ἐκσπόνδους μετ' αἰσχύνης ἐκπεπτωκέναι ullo modo ad hanc fabulam pertinet, titulus citharistriae significat contumeliose e convivio eiectam, neque ulla est *ῥαπιζομένης* cum *Περικειρομένη* cognatio, quam fuisse Meinekius ed. 1 p. 138. 9 coniecerat. — cf. etiam Alciphr. 2, 4, 19 (exscr. sub tit. *Ἐπιτρεπόντων*). Lucian. Dial. meretr. 8. 1 (exscr. sub tit. *Περικειρομένης*).

425

ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφερον
 αὐτῷ διδόντων ἔνεκα τοῦ ζῆν, οὐ βούλεται
 . . . τὸ δ' ἀτυχεῖν ἢ τὸ μὴ
 θεὸς δίδωσιν, οὐ τρόπου δ' ἔσθ' ἀμαρτία.

Stobaeus Ecl. 2, 8(7), 9. 9 a Wachsm. (περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν)
 Μενάνδρου Ῥαπιζομένη F mrg. 1. σύμφερον (sic) Heeren. 2. αὐ-
 τῶν Pauw. οὐ del. Grot. βούλεται; Badham. Philol. X 340. 4.
 δ' ἔσθ'] 'σθ' Mein. δ' Heeren. ἀμαρτία F] ἀμάρισμα P. τοιοῦτος
 ἀτυχεῖν' ἦν δὲ μὴ θεὸς διδῶν, | τοῦ μὴ διδόντος, οὐ τρ. κτλ. Grotius.
 οὔτος ἀτυχεῖν' ἔαν δὲ κτλ., ut Grot., Mein. — v. 3. 4 a prioribus
 separat, sic scribens ∪-∪-∪ τὸ δ' ἀτυχεῖν τιν' ἢ τὸ μὴ | θ. δ., οὐ
 τρόπου 'σθ' ἀμ. Badham. ἢ τὸ μὴ del. O. Hense. quae duo frag-
 menta statuit Badhamius, eorum neutrum stare potest, alterum
 autem a priore separatim titulo libri Ecl. 2 non convenit. mihi
 scribendum videtur: ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφερον | αὐ-
 τῶν διδόντων ἔνεκα τοῦ ζῆν εὐτυχῶς, | οὐ βούλεθ' οὔτος εὐτυχεῖν'
 ἔαν δὲ μὴ | θεοὶ δίδωσιν, οὐ τρόπου 'σθ' ἀμ.

426

ἀτύχημα κἀδίκημα διαφορὰν ἔχει·
 τὸ μὲν διὰ τύχην γίνεται, τὸ δ' αἰρέσει.

Stobaeus Ecl. 2, 8(7), 7 Wachsm. Μενάνδρου FP. ραπιζομένη⁷
 add. August., non Vatic. fabulae nomen per errorem ex ecl. 9
 (fr. 425) repetitum censet Wachsm. quod si verum est, ad incerta
 potius fragmentum pertinet. 1. καὶ ἀδικ. FP. 2. τὸ μὲν Wyttēnb.]
 τὸ μὲν γὰρ P. τὸ μὲν διὰ τύχην γὰρ F. τὸ μὲν τύχη γὰρ Mein.

427

ἄφ' ἐστὶν ἀγαθῶν πᾶσι πλείστων ἀξία
 ἢ σύνεσις, ἂν ἢ πρὸς τὰ βελτίω σοφή.

Orion Anthologn. 1, 15 ἐκ Ῥαπιζομένης Μενάνδρου. Stobaeus
 Flor. 3, 7 Μενάνδρου Λ (πανταπλείστων αἰτία). atque αἰτία qui-
 dem iure probatur Cobeto N. l. 80.

428

τοῦμὸν θυγάτριον· πάνν γάρ ἐστι τῇ φύσει
 . . φιλάνθρωπον τὸ παιδάριον σφόδρα.

Clemens Alex. Paed. 1, 4, 11 δοκοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ παιδάριον
 ἐπικολίως οὐ μόνον τὸ ἄρρεν ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ κεκλημέναι, εἴ τῳ

πιστός καταφαίνεται ὁ κωμικός ἐν Ῥαπιζομένῃ Μένανδρος ὡδέ πως λέγων κτλ. 1. ἔστιν F. 2. χαρίεν suppl. Heinsius, τουτί Fritzschn. Arist. Thesm. 1203 p. 563, νῆ Δία Mein. verius ut videtur πρᾶον φιλόανθρωπόν τε Cobet. N. l. 36 conl. Thesm. 1211, lenae verba esse suspicans.

429

πόθεν γάρ, ὦ φίλοι θεοί,
τούτους ἀνεσπάκασιν οὔτοι τοὺς λόγους;

Bekker. Anecd. 399, 3 et Suidas ἀνεσπάκεν· ἀνεύρηκεν, εἴληφεν. Μένανδρος Ῥαπιζομένη κτλ. πόθεν] πέποθε A Suid. 2. τούτους add. Suid. — Hesych. et Etym. m. 104, 43 ἀνεσπάκασιν· εὐρήκασιν, εἴληφασιν. atque in Etym. m. Va Gaisf. 266 ἀνεσπάκε... ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἴληφεν· οἶον· πόθεν γάρ, ὦ θεοί, τούτους ἀνεσπάκασιν τοὺς λόγους; cf. Arist. Ran. 903 cum interpr. et Soph. Ai. 302 Lob.

430

ὁ μύχοδος γέρον
λεληθέναι σφόδρ' οἰόμενος

Photius 282, 11 et Suidas μύχοδον· οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος Ῥαπιζομένη κτλ. μύδογον BE Suid. — derivatum a χέζω, latine *muscerda*. Arist. Pac. 786 σφυράδων ἀποκνίσματα confert Bernhardt. Hesych. μύχοδος· οὐδενὸς ἄξιος. Moeris 203, 28 Bekk. μυσκέλευδρον Ἀτικοί, μύχοδον Ἕλληγες. Phot. μυσ[ι]κέλευδρον· τὸ τοῦ μύδος ἀποπάτημα, μύχοδον. cf. Poll. 5, 91 extr.

431

εἴτ' ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων

Suidas ἀμφορεαφόρους· τοὺς μισθίους, τοὺς τὰ κεράμια φέροντας κτλ. Μένανδρος Ῥαπιζομένη. cf. Bekker. Anecd. 389, 24. Moeris 190, 32. Hesych. ἀμφορεαφόρους. Aristoph. fr. 299. Eupol. 187. — Ammon. 21 ἀποφορὰ ἔστι τὰ ἀπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις παρεχόμενα χρήματα. Xen. De Ath. rep. 1, 11. Boeckh. Oec. Ath. I 78. 9.

432

οὐχ ὄρατε τὴν τροφὸν
ζῶμ' ἐνδεδυμένην;

Pollux 7, 51 ὅτι δὲ ἐνδύναί ἦν ἐπιτήδεια (τὰ ζώματα) τεκμηρίαι· ἂν τις ἐκ τῶν ἐν τῇ Μένανδρον Ῥαπιζομένη κτλ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γὰρ γραῶν τὸ φόρημα ἦν. Photius ζῶμα· χιτῶνός τι ζωστοῦ

γένος. οὕτω Μένανδρος. cf. etiam Bekker. Anecd. 261, 24. ἀπο-
δεδύσθαι et ἐκδεδύσθαι Lys. 10, 10.

433

ἔρχεται τάληθές εἰς φῶς ἐνίσι' οὐ ζητούμενον.

Stobaeus Floril. 11, 10 Μενάνδρου Ῥαπιζομένη A. antea Mein.
ἔρχεται | τάληθές κτλ.

434

καὶ τυφλῷ δῆλον

ἐπὶ τῶν ἄγαν σαφειστάτων. μέμνηται ταύτης Μένανδρος . .
Ῥαπιζομένη. Schol. Plat. 372 Bekk. cf. 111.

435

ἀνηνέχθη

ἀνήνεγκε καὶ ἀνελάμβανεν αὐτόν. Ῥαπιζομένη Μένανδρος. Bekker.
Anecd. 402, 13. conualuit. cf. Theopomp. com. 66.

436

ἀπελευθέρων

Μένανδρον ἐν Ῥαπιζομένη εἰρηκέναι. Athenaeus 3, 115 b.

ΣΑΜΙΑ

Tituli rationem fortasse inlustrat Diphil. 50.

437

φέρε τὴν λιβανωτόν· σὺ δ' ἐπίθεις τὸ πῦρ, Τρυφή.

Phrynichus Ecl. 187 λίβανον λέγε τὸ δένδρον, τὸ δὲ θυμιώμενον
λιβανωτόν . . . Μένανδρος ἐν τῇ Σαμία φησί κτλ. τὴν cod. Nunn.]
τὸν. Τρυφή (sic) Scaliger] τρυφᾶν. τρυφή cod. Nunn. Τρύφων H.
Iunius. — ἐπίθεις, τῷ βωμῷ. dum alius servus tus adfert, Tryphe
ignem arae inponit. Τρυφή est Alexid. 230.

ΣΙΚΤΩΝΙΟΣ

Macarius 7, 62 et Suidas Σικωνίος ἐπαπέδν (cf. Arist. Lys.
615)· ἐπὶ τῶν τολμηρῶν μὲν τι ποιούντων, οὐδὲν δὲ ἀνόντων.
Mac. 7, 63 Σικωνίος δραπέτης· ὁμοία. quae ad inlustrandum
titulum facere videntur: fuit enim in hac quoque fabula miles
gloriosus. cf. fr. 439. 442. qui quod *Stratophanes* vocatur ut
in *Truculento* Plauti, hanc ex Menandrea fabula expressam fuisse
censebat Schoellius. contra quem O. Ribbeck. Alaz. 34. 5. n. 6.

79. 80. — commemorat *Sicyonium* Alciphr. 2, 4, 19 (exscr. sub tit. Ἐπιτεπόντων). fuit etiam Alexidis fabula cognominis.

438

ἄβραν γὰρ ἀντωνούμενος
ἐρωμένην αὐτῇ μὲν οὐ παρέδωκ' ἔχειν,
τρέφει δὲ χωρὶς, ὡς ἑλευθέραν πρέπει.

Suidas ἄβρα· Μένανδρος . . . Σικωνίῳ κτλ. 1. ἄβρ. Mein.]
καὶ ἄβρ. 2. ταύτῃ Clericus. 3. τρέφει — ἑλευθέραν Dobr. Adv.
II 278] τρέφειν — ἑλευθέρα. de ἄβρα cf. 64.

439

εὐλοιδόρητον, ὡς ἔοικε, φαίνεται
τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου.

Stobaeus Floril. 53, 3 Μενάνδρου Σικωνίῳ (σικνω) Α. 1.
εὐλοιδόρητον Voss. Hens. miles erat *Stratorhancs* fr. 442.

440

ὁ πλέων κατήχθη, κρίνεθ' οὗτος πολέμιος·
ἐὰν δ' ἔχη τι μαλακόν, ἀγγαρεύεται.

Suidas ἄγγαροι . . . καὶ ἀγγαρεύεσθαι καλοῦσιν ὥσπερ ἡμεῖς νῦν
τὸ εἰς φορηγίαν καὶ τοιαύτην τινὰ ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι. καὶ Μέν-
ανδρος καὶ τοῦτο ἐν Σικωνίῳ παρίστησιν κτλ. 2. δ' add. Bentl.
'supellex, si quam secum detulit,' in portu 'fisco damnatur' Bentl.
Hesych. ἀγγαρεύεται· ὅπ' ἀγγαρευτῶν κατέχεται. Bekker. Anecd. 325,
5 ἄγγαρος . . . παρὰ τοῖς βαρβάροις ὁ δημόσιος γραμματοφόρος (cf.
Blomfield. Aesch. Ag. 273), ὅθεν ἀγγαρεύεσθαι τὸ εἰς δημοσίαν
χρεῖαν ὑπηρετεῖν. et 11 τίθεται δὲ . . . καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ λιμένος
παραφυλακῶν.

441

κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαίαι φρένες.

Photius et Suidas κακὴ μὲν ὄψις· κόμμα παροιμίας κτλ. Μέν-
ανδρος Σικωνίῳ. omisso auctoris fabulaeque nomine Diogenian.
5, 89. Apost. 9, 23 (δειλία). cf. Philem. 21.

442

Στρατοφάνη, λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παιδ' ἕνα.

Photius Στρατοφάνη· τὴν κλητικὴν πτώσιν. Μένανδρος Σικ-
ωνίῳ κτλ. καὶ ἀεὶ οὕτως λέγει (Μένανδρος). per totam fabulam

ea vocativi forma uti poetam dicit. παιδ' Τουρ.] πέλα cod. — Athen. 6, 230 c οἶδα κἀγὼ τινα . . . πτωχαλαζόνα, ὅς δραχμῆς ἔχων τὰ πάντα ἀργυρώματα ἐβόα καλῶν τὸν οἰκίτην ἕνα ὄντα καὶ μόνον, ὀνόμασι δὲ χρώμενον ψαμμακοσίους· παῖ Στρομβιχίδη, μὴ τῶν χειμερινῶν ἀργυρωμάτων ἡμῖν παραθῆς, ἀλλὰ τῶν θερινῶν. cf. Eupol. 159, 3.

443

ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.

μέμνηται αὐτῆς . . . Μένανδρος Σικυωνίω. Schol. Platon. 375 Bekk.

444

Pollux 4, 119 οἱ παράσιτοι μελαίνῃ ἢ φαῖᾶ (ἐχρῶντο ἐσθῆτι), πλὴν ἐν Σικυωνίῳ λευκῇ, ὅτε μέλλει γαμεῖν ὁ παράσιτος.

445

παλίμβολος τρίπρατος

Harpocration 143, 11 παλίμβολον . . . ὁ πολλάνικς ἐμπολῆ μεταβλημένος παλίμπρατος παλίμβολος λέγεται, ὡς δῆλον . . . ἐκ τοῦ Μένανδρου Σικυωνίου. Photius 374, 5 ὁ πολλάνικς ἐπ' ἐμπολῆ μεταβλημένος καὶ λεγόμενος ἐν τῷ βίῳ παλίμπρατος παλίμβολος ἐλέγτο, ὡς . . . Μένανδρος. Eustath. 725, 32 φέρει δὲ καὶ (τῶν τις παλαιῶν) ἀπὸ χρήσεως τοῦ κωμικοῦ τὸ παλίμβολος τρίπρατος, καὶ πολλάνικς ἀπημπολημένος. Pollux 6, 164 παλίμβολος παλίμπρατος. cf. 4, 36. 6, 190. Bekker. Anecd. 291, 29 παλίμβολος . . . ὁ δοῦλος ὁ διὰ πονηρίαν πιπρασκόμενος καὶ ἄλλοτε ἄλλους δεσπότης κεκτημένος. cf. Hesych. παλίμβολος. Eustath. 1405, 7. 1542, 50. Ruhnken. Tim. 205. Nauck. Aristoph. Byz. p. 177. Δύσπρατος comoedia fuit Antiphanis. cf. II 47.

446

ἀναίνεσθαι

κοινῶς μὲν ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια λέγεται. Μένανδρος Σικυωνίω. Harpocration 17, 16. cf. Plat. com. 181.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ

447

ἀπορῶν τι βούλευσαι κατὰ σαντὸν γενόμενος·
τὸ συμφέρον γὰρ οὐχ ὁρᾶται τῷ βοᾶν,
ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν δ' ἀναλογισμῷ φαίνεται.

Orion Anthologn. 1, 17 ἐκ τῶν Στρατιωτῶν Μενάνδρου. 1. ἀπορῶν K. Mus. Rh. XXX 410. 11] ὄρῶν. cf. 301, 11 et de sententia 1096. ἐρῶν Nauck. Bullet. Petersb. XII 514.

448

οὐδέ τις ξύνοιδεν ἑξαμαρτάνων πόσον
ἀμαρτάνει τὸ μέγεθος, ὕστερον δ' ὄρᾱ.

Stobaeus Floril. 4, 7 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 6) Στρατιώταις A. 1. ὄσον Mein. Stob. I XII.

ΣΤΝΑΡΙΣΤΩΣΑΙ

Pollux 6, 101 τὸ Μενάνδρου δρᾶμα Συναριστώσαι. *Synaristosae fuerunt Caecillii Statii*. O. Ribb. Com. R. fr.² 68.

449

Ἔρως δὲ τῶν θεῶν
ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ τούτου δείκνυται·
διὰ τοῦτον ἐπιορκοῦσι τοὺς ἄλλους θεοὺς.

Stobaeus Floril. 63, 15 Μενάνδρου Συναριστώσαις A. 2. τούτοις B. miror cur non numerosius scripserit ἰσχὺν ἐπὶ τούτου δ. πλ. ἔχων.

450

ἀστεῖον τὸ μὴ
συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον,
ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι.

Athenaeus 6, 247. 8 Μένανδρος . . . ἐν Συναριστώσαις ἔφη πλ. 3. i. e. vili pretio nuptias celebrasse, nullo invitato nisi qui ad familiam pertineret. cf. Antiphan. 200.

451

ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις. B. ἀλλ' ἡ βάρβαρος
ἄμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ᾤχετο
ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν.

Bekker. Anecd. 358, 10 et Suidas αἴρειν τράπεζαν· ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος . . . Συναριστώσαις πλ. 1. B. add. Cob. N. l. 24. συναριστώσαις cod. Bekk. ἂν — δῶ τις pendebant a verbis quae apud poetam praecedebant: quod moneo contra Naberum, Mnem. nov. VIII 419.

452

τρισάθλιόν γε καὶ ταλαίπωρον φύσει
πολλῶν τε μεστόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίδων.

Stobaeus Floril. 98, 53 *Μενάνδρου Συναριστώσας* A. cf. Antonius Mel. 155 p. 247. Maxim. Conf. 36, 79 p. 627 Combefis.

453

καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ
γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμόν, οἶος ἦν.

Bekker. Anecd. 324, 27 et Suidas ἀγαπησμόν· λέγουσι καὶ ἀγάπησιν (ἀγαπησμόν?) τὴν φιλοφρόνησιν. *Συναριστώσας Μενάνδρος* κτλ. ἀλλήλων pendet a κακῷ. Hesych. ἀγαπησμός· ἀγάπησις. Zonar. 22 ἀγαπησμός· ἡ φιλοφροσύνη. cf. Lobeck. Phryn. 352.

454

πατήρ δ' ἀπειλῶν οὐκ ἔχει μέγαν φόβον.

Stobaeus Floril. 83, 7 *Μενάνδρου Συναριστώσας* A. de locutione ἔχειν φόβον cf. 625, 2.

455

Plinius N. h. 23, 159 (*myrtus sativae semen*) *odorem oris commendat vel pridie commanducatum. item apud Menandrum Synaristosae hoc edunt.*

456

γυναικείαν ἀγοράν

τὸν τόπον οὗ τὰ σκευὴ τὰ τοιαῦτα (ταῖς γυναῖξιν ἐπιτήδεια) πιπράσκουσιν . . . εἴροισ ἂν ἐν ταῖς *Συναριστώσας Μενάνδρου*. Pollux 10, 18.

Praeterea cf. 954.

ΣΤΝΕΡΩΣΑ

Cf. *Συνέφηβος* Philemonis, *Συνεξαπατῶν* Batonis. Eurip. Andr. 222 ἐγὼ . . . σοὶ καὶ ξυνήρων. Liban. III 443, 9 R. nihil agit Naber. Mnem. nov. VIII 420.

457

ἄφες τὸν ἄνθρωπον. τί κόπτεις, ὦ μέλε;

Schol. Plat. 363 Bekk. et Suidas ὦ μέλε· παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ γυναικῶν λέγεται μόνον . . . παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἄπ'

ἀνδρῶν, ὡς . . . ἐν Μενάνδρου Συνερώση κτλ. σημαίνει δέ ᾧ δέλαιε, ᾧ πονηρέ.

458

ἀναπετῶ

ἀναπετάσω. Μένανδρος . . . ἐν Συνερώση. Suidas. cf. 26.

ΣΤΝΕΦΗΒΟΙ

Cicero De fin. 1, 2, 4 *Synecphebos ego potius Caecili aut Andriam Terenti quam utramque Menandri legam?* De opt. gen. or. 6, 18 *eidem Andriam et Synecphebos nec minus Terentium et Caecilium quam Menandrum legunt.* cf. O. Ribb. Com. R. fr.² 69. atque eodem titulo usus est L. Pomponius Bononiensis. Ribb. 250.

459

Zenobius 5, 60 οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων· αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἡρώες κακοῦν ἔτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν, ὡς φησι Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις. Schol. Aristoph. Av. 1490 ἡρώες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις. ubi Συνεφήβοις Heringa] συνερίφοις RV. συνερίθοις Ald. cf. etiam Hesych. κρείττονας et Arist. Av. 1492. fr. 692.

ΤΙΤΘΗ

Cf. quae ad Antiphan. 159, 4 et ad Eubuli Τίτθας adnotavimus.

460

οἱ τὰς ὀφρῦς αἰροντες ὡς ἀβέλετροι
καὶ σκέψομαι λέγοντες· ἄνθρωπος γὰρ ὦν
σκέψει σύ; περὶ τοῦ; δυστυχεῖς ὅταν τύχη
αὐτόματα γὰρ τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον
5 φεῖ κἄν καθεύδῃς ἢ πάλιν τὸνναντίον.

Stobaeus Floril. 22, 9 Μενάνδρου Τίτθῃ (τιτθή) B Voss. Hens. deest in A. v. 4. 5 sine auctoris fabulaeque indicio Stob. Ecl. 1, 6(5), 14 b Wachsm. perperam coniuncti cum fr. 275. 3. σκέψη libri. σύ; περὶ τοῦ; Cob. Mnem. VI 311] σὺ περὶ του. περίττου N. περιττοῦ ἢ περιτου B². περὶ τούτου Ars. σκέψει τι περὶ του Cob. Mnem. nov. II 34. δυστυχεῖς N¹. σὺ περὶ τοῦ δυστυχῆσ' ὅταν τύχη Dobr. Adv. II 281. (an te curis enecabis, idque ut quandoque fortunae vi opprimaris?). 4. ἐπὶ] ἐπει Voss. Hens. 5. κἄν om. B¹ N Ecl. καθεύδηση (sic) FP². καθεύση P¹. καθευδήση Voss. Hens. Flor.

1. 'quam stolidi sunt philosophi qui' cet. 3. *ὅταν τύχη* ut Philem. 16. Men. 178. 5. Timotheum pinxerant inimici *κοιμώμενον, τὴν δὲ Τύχην τὰς πόλεις δικτύῳ περιβάλλουσαν*. Plut. Sull. 6.

461

*ἦν ἄν τις ὁμῶν παιδίον
ἤτησαι' ἢ κέχρηκεν, ἄνδρες γλυκύτατοι.*

Suidas *αἰτήσασθαι· τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος Τιτθῆ κτλ.* Zonaras 95 *αἰτήσασθαι· τὸ χρήσασθαι. ἄνδρὸς τίτθην* (i. e. *Μένανδρος Τιτθῆ*) *ἦν ἄν κτλ. atque ἦν etiam *V Med. Suid. 1. ἦν ἄν]* ἤδη C. F. Hermann. *εἴ Pors. Adv. 292. παιδίον]* *λοπάδιον* Herwerd. Nov. add. crit. 40. at Caec. Stat. Titth. 1 *quae non peperit lacte non habet.* cf. etiam 3. 4. itaque subditum *infantem* significari adparet. 2. *γλυκύτατοι* optime convenit tali mulieri qualem nutricem fuisse fingas: quod moneo contra Bernhardyū. sententia haec fere videtur fuisse: raro invenias mulierem quae non infantem aliquando mutuum aut rogaverit aut dederit. verba quomodo sint restituenda nescio. — cf. 476.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ

Cf. quae ad Cratini *Trophonium* adnotantur I 79.

462

*ξένου τὸ δειπνόν ἐστίν ὑποδοχῆς. Β. τίνος;
ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ
οἶον τὰ νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια
ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα
5 καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἀλμίοις μὲν οὐ πάνν
ἀλίσκετ', ἀλλ' οὕτω παρέργως ἄπτεται·
τὰς δ' ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρνευμένα
μᾶλλον προσεδέξατ'. Ἀρκαδικὸς τὸνναντίον
ἀθάλαττος ἐν τοῖς λοπαδίοις ἀλίσκεται·
10 Ἰωνικὸς πλούταξ· ὑποστάσεις ποιῶ,
κάνδαυλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.*

Athenaeus 4, 132 e *Μένανδρος ἐν Τροφωνίῳ κτλ.* v. 10. 11 idem 12, 517 a (*μνημονεύει τοῦ κανδαύλου*) *Μένανδρος Τροφωνίῳ κτλ.* v. 10 Pollux 6, 60 *αἱ δὲ περιτταὶ σκευασταὶ ὀνθυλεύσεις . . ἐκαλοῦντο, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ αἱ ὑποστάσεις, ζωμὸς παρὺς ἀμύλη πηγνύμενος.* 'iusculum admixta farina faecis instar constipatum.' Mein. Iren. Socr. Hist. eccl. 3, 7 p. 176 (*σημαίνει ἢ ὑπόστασις*)

παρὰ Μενάνδρῳ τὰ καρυκεύματα. v. 11 Athenaeus 1, 9 c περιελών . . τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας καὶ τὰ, ὡς ὁ Μένανδρός φησιν, ὑποβινητιῶντα βρώματα (exscr. Eustath. 1724, 54). 'cibaria *Vscerem irritantia*'. Mein. cf. adesp. 887.

1. ὑποδοχὴ Dobr. Adv. II 278. ξένου — ὑποδοχὴ τινος. B. ποδ. Herwerd. Stud. crit. 89. nam 'quis sit hospes scire coqui non interest,' sed unde sit. 3. τὰ Grot. Excerpt. 745] τὰ μὲν A. 8. Ἀρκαδικὸς Bentl.] χεται Ἀρκαδικὸς A. εἰ δέ τις ἔρχεται Ἀρκ. VI. 9. ἀθάλασσος A. ἐν] ὦν Mein. λεπαδίους Madvig. Advers. crit. III 54, quia non patellae commemorandae sint, sed esca. 10. ὑπόστασις A 517. ποιῶ Coraes] ποιῶν utrubique A. ποθεῖ (sublata post πλούταξ interpolatione) Grotius. πίων Dobr. 11. κάναυλον ὑποβινητιῶντα A 132.

10. Ἴων. πλ. i. e. εἰ δὲ Ἴων. πλ. ἐστίν. de voce πλούταξ cf. Eupol. 159, 9. Herodian. I 42, 23. 524, 16. II 8, 15. de *cundaulo* Nicostr. 17 et Athen. 12, 516 cd.

463

τὸ μῆδὲν ἀδικεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 9, 20 Μενάνδρου Τροφωνίῳ A. μῆδὲν A. cf. fr. 19. 284. 568, 3 et Cobet. N. l. 85.

464

Harpocration 41, 3 ὅτι δὲ λύσαντες τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν, Μένανδρος Τροφωνίῳ.

465

χορτασθεῖς

Μένανδρος ἐν Τροφωνίῳ ἔφη. Athenaeus 3, 99 f. cf. Cratin. 142. Aristoph. fr. 154. Eubul. 30.

ΤΑΡΙΑ

Cf. quae ad Antiphanis *Hydriam* adnotantur. Schol. Arist. Av. 602 ἐν ὄδρσις ἔκειντο οἱ θεσσαροί. Quintilian. 11, 3, 91 *senis srtimo in Hydriac prologo*. de anonymi Romani *Hydria* cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 112.

466

ὡς ἡδὲ τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους τρόπους
ἐρημία, καὶ τῷ μελετῶντι μῆδὲ ἐν

πονηρὸν ἱκανὸν κτῆμ' ἀγρὸς τρέφων καλῶς.
 ἐκ τῶν ὄχλων δὲ ζῆλος, ἢ τε κατὰ πόλιν
 5 αὕτη τροφή λάμπει μὲν, ἐς δ' ὀλίγον χρόνον.

Stobaeus Floril. 58, 8 Μενάνδρου Ἰδρίας A. v. 1. 2 (ἐρημία)
 idem 56, 11 Μενάνδρου Ἰδρία A. 1. τρόπους om. 56. 3. 4. τρέ-
 φων — ἢ τε om. B. del. A². πόλιν B. 5. δ' ὀλίγον] ὀλίγον δὲ
 Voss. Hens. ὀλίγον δ' ἐς Mein. ed. mai.

4. ἐκ] οὐκ G. A. Hirschig. Ann. crit. 24. at sententia est:
 'ex magno hominum concursu et turba necessario concertatio ori-
 tur'. 5. fortasse λαμπρά.

467

γέροντα δυστυχοῦντα τῶν θ' αὐτοῦ κακῶν
 ἐπαγόμενον λήθην ἀνέμνησας πάλιν
 ἐπὶ τάτυχεῖν τ' ἡγριεας.

Stobaeus Floril. 104, 2 Μενάνδρου Ἰδρίας A. 2. ἐπαγομένων
 A Voss. 3. ἐπὶ τάτυχεῖν Grot.] ἔπειτ' ἀτυχεῖν. ἔπειτα τυχεῖν Voss.
 Hens. 'qui hoc loco senex commemoratur, fortasse idem est, a quo
 prologus fabulae actus est.' Mein.

468

εὐθὺς καταχρήσεθ' αὐτὸν ἀνορωρυγμένην
 ταύτην ἰδόντα.

Suidas ἀνορωρυγμένον, οὐχὶ ἀνορωρυγμένον λέγουσιν. Μέναν-
 δρος Ἰδρία κτλ. Bekker. Anecd. 405, 28 Μένανδρος· τὴν ἀνορω-
 ρυγμένην ταύτην ἰδὼν. καταχρήσεθ' αὐτὸν Bernhardt] καταχρήσε-
 σθαι τὸν AC. καχρήσασθαι τὸν ceteri. ἀνορωρυγμένην BCE Suid.
 et Bekk. An.] ἀνορωρυγμένον. Ἰδρία A] ὕδρεια. — 'statim ipsum
 sibi mortem consciturum, quando effossam urnam intellexerit'. Bernh.

469

οἱ Θραῖκες, Λίβν,

Τρῶες καλοῦνται· πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ὁμοῦ.

Schol. Plat. 380 Bekk. ἔχει (τὸ ὁμοῦ) καὶ δόναμιν συλλεκτι-
 κήν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἰδρία κτλ. ὕπερ δηλοῖ τὸ ἐν τῷ
 αὐτῷ. 1. Λίβν | Τρῶες Cobet. N. 1. 22. 3] Λιβύτρωες. 'Λίβνς
 servile nomen est, ut Φρύξ, Σύρος, Τίβιος, Λυδός, Καρίων, Γέτας'.
 etiam Lysandri frater Libys erat. Xen. Hell. 2, 4, 28. 2. ἤδη 'σθ'
 ἠδειςθ' B. de locutione πάντα ὁμοῦ cf. Aristoph. fr. 543, 6.

470

οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι.

Athenaeus 9, 408 ef Μένανδρος Ἰθρία κτλ. Phryn. Epit. 327 μεστὴ ἢ κωμωδία τοῦ κατὰ χειρός, ubi cf. Lobeck. uterque numerus usitatus, singularis in antiqua comoedia frequentior. fortasse περιμένουσι, φίλτατοι (φίλιτατε).

471

παρουσία

Hesychius οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ ὑπάρχοντα. καὶ μήποτε ἡ παρά πρόθεσις παρέλκει. Μένανδρος Ἰθρία (ἰθρίας cod.). cf. Cratet. 16.

ΤΜΝΙΣ

Meretricis nomen est Lucian. Dial. mer. 13. sed cum Ammon. 5 et Harpocrat. 94, 7 ἐν τῷ Ἰγνιδι praebeant (ceteri articulum omittunt), non dubito quin Menander *virum* significaverit. cf. Ἀλεξίς, Ἄμφις, Δοῦρις, Ἀῦσις, Χρῦσις. itaque recte scrib. Ἰγνις, Ἰγνιδος cet.

472

νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, μακάριόν γ' ἡ χρηστότης
πρὸς πάντα καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον βίῃ.
τούτῳ λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος
εἴηνους ἐγὼ νῦν εἰμι. 'πειστικὸν λόγος'
5 πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν.
τί οὖν ἐτέρους λαλοῦντας εὖ βδελύττομαι;
τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος.
τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινὸν ἐστὶν εἰ φέροι
βλάβην τινά.

v. 1—7 Stobaeus Flor. 37, 18. 19. 18 (v. 1—6) Μενάνδρου Ἰγνις Voss. Hens. deest in A. 19 Μενάνδρου Ἰγνις (sic) A. v. 7 Plutarch. Mor. 801c τὸ τοῦ Μενάνδρου κτλ. v. 1—7 recte coniungunt Voss. Hens. et Trinc. v. 8. 9 add. K. nam v. 7—9 sine lemmate Maximus Conf. Serm. 15 p. 580 ed. Combefis. Paris 1765. 1. γ' add. Clericus. μακάριόν τι χρ. Mein. χρηστότης καὶ αἰδώς Voss. Hens. sed καὶ αἰδ. del. m¹. 2. τῷ βίῳ Voss. H. N. 3. τούτῳ superscr. οἰς Voss. H. μέροςσ idem. 4. πειστικὸν B²] πιστικόν. 6. εὖ N. εὖ superscr. οὐ Voss. H. 7. ἔστω Maxim. 9. τινὰ βλάβην Maxim.

473

οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς,
ἂν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον.

Stobaeus Floril. 61, 3 Μενάνδρου Ἰμνίδος A. Maximus Tyr. Dissert. 30 p. 320 μὴ ἐνόηλει τῇ τύχῃ· οὐ γὰρ τοῖς δεομένοις δίδωσιν. μὴ ἐνόηλει τῇ τέχνῃ· ἀκούεις γὰρ Μενάνδρου λέγοντος κτλ. 1. τι] τοι A Stob. γηράσκουσιν] γὰρ πράττουσιν Herwerd. Mnem. nov. VI 75. nihil novandum in ecloga minime perspicua: nam neque προστάτης utrum sit *artifex*, ut in Protagora ἐπιστάτης, an *patronus*, neque cur *avarus* opus sit artibus ut honeste senescant vel crescant satis adparet.

474

νῦν δὲ κατὰ πόλιν
εὔρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ, τὸν ἐμὲ τουτονί.

Apollonius De pron. p. 13 Schneider. Ἰατρικοί γοῶν τὸν ἐμὲ. Μένανδρος ἐν Ἰμνίδι κτλ. Bekker. Anecd. 923, 10 καὶ Μένανδρος ἐν ὕδατι (Ἰμνίδι)· τὸν ἐμὲ τουτονί. 2. πρότερον ἢ σέ τὸν ἐμὲ τ. H. Iacobi V cclxvi. τὸν ἕτερον, σέ. B. τὸν ἐμὲ τ.; Herwerd. Stud. crit. 89. — cf. Plat. Soph. 239a ibique Heindorf.

475

ἀλλὰ τὰργυρώματα
ἦκω λαβεῖν βουλούμενος.

Athenaeus 6, 231 a Μένανδρος . . . ἐν Ἰμνίδι κτλ.

476

οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοιπὰδ' αἰτούμενος

Harpocration ἠτημένην· αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κυχᾶσθαι. Μένανδρος ἐν τῷ (perperam Mein. τῇ) Ἰμνίδι κτλ. Ammon. 5 τὸ μὲν γὰρ αἰτῶ ἐπὶ τοῦ ἕκαστ' τι λαβεῖν καὶ μὴ ἀποδοῦναι, τὸ δὲ αἰτοῦμαι ἐπὶ τοῦ χρησασθαι εἰς ἀπόδοσιν. Μένανδρος ἐν τῷ Ἰμνίδι διαστέλλει κτλ. similiter Suidas αἰτήσασθαι et αἰτούμενος (utrobique Ἰμνίδι). Bekker. Anecd. 359, 15 αἰτούμενος· κυχράμενος. Μεν. Ἰμνίδι κτλ. ibid. 81, 18 αἰτεῖν καὶ αἰτεῖσθαι διαφέρει· οὐ πῦρ γὰρ κτλ. et 360, 4 αἰτήσασθαι· τὸ χρησασθαι. Μένανδρος. cf. etiam Phot. 77, 1. — idem fr. 136.

477

βάκηλος εἶ

Zenobius Milleri 2, 70 (Mélanges 365) βάκηλος εἶ· αἴτη τέτα(κ)ται κατὰ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. λέγεται δὲ κυρίως

βάκηλος ὁ ἀπόκοπος. μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος ἐν Ἑρμιόδῳ (sic). Hesychius βάκηλος ὁ μέγας ἢ ἀνόητος, ἢ ὁ ἀπόκοπος, ὁ ὄπ' ἐνίων γάλλος. οἱ δὲ ἀνδρόγυνος. ἄλλοι παρεμμένος, γυναικώδης. παρὰ Μένανδρον Ἑρμιόδῳ. cf. Alexid. 100. Antiphan. 113, 2. Lucian. Eunuch. 8 τὸ τοῦ εὐνούχου καὶ τῶν βακῆλων χειρὸν εἶναι· τοὺς μὲν γὰρ κἂν πεπειρᾶσθαι ποτε ἀνδρείας, τοῦτον δὲ ἐξ ἀρχῆς εὐθύς ἀποκεκόφθαι καὶ ἀμφίβολόν τι ζῶον εἶναι.

478

κιγκλισμός

Μένανδρος ἐν Ἑρμιόδῳ (Ἑρμιόδῳ) φησὶν ἀντὶ τοῦ τάρραχος. Etymol. Gud. 321, 28. Zonaras 1209 κιγκλισμός ἀντὶ τοῦ τάρραχος. οὕτω Μένανδρος. Bekker. Anecd. 1215 et 1459 not. ex cod. Barocc. 50, Cramer. Anecd. Ox. II 454, 22 καὶ Μένανδρος (ἐν Ἑρμιόδῳ add. Bekk. 1459, ἐν Ἑρμιόδῳ Cram.) κιγκλισμός φησιν ἀντὶ τοῦ τάρραχος.

479

παρυφές

Hesychius παρυφές· Μένανδρος ἐν Ἑρμιόδῳ. Pollux 7, 46 ἢ παρυφές. at rectius Pollux ipse 7, 53 et Photius 388, 13 παρυφές (πάρυφες). cf. Aristoph. fr. 320, 7.

480

πόσθων

ὁ παιδαριώδης καὶ ἀνάγωγος. Μένανδρος ἐν Ἑρμιόδῳ. Bachmann. Anecd. I 357, 8. Photius πόσθων· δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν. Hesychius πόσθωνας . . . τοὺς παιδάς . . . ἄλλοι μωροὺς ἢ παιδαριώδεις. idem σμόρδωνες· ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων, ὡς πόσθωνες. cf. Arist. Pac. 1300.

ΤΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ Η ΑΓΡΟΙΚΟΣ

Fabulas cognomines scripserunt Cratinus minor, Alexis, Philomon, Eudoxus. de quattuor (vel duabus) Caecilii Statii *Hypobolimaecis* cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 47 sq. Agroik. 10. 12 sq. atque *Rastrariae* quidem cognomen optime convenit cum altero Menandreae comoediae titulo. Varro R. r. 2, 11, 11 *vocantur διψθερῆαι . . . in comoediis qui in rustico opere morantur, ut apud Caecilium in Hypobolimaeco habet adulescens.* ac sine dubio filius agrestis cum *rastr* inducebatur. Cic. Pro Rosc. Am. 16, 46 *equid videtur . . . senex ille Caecilianus minoris facere Eutychem filium rusticum quam illum alterum Chaecestratum? . . . alterum in urbe secum honoris causa habere, alterum rus supplicii causa relegasse?* quae ad Men-

andream non minus quam ad Caecilianam pertinent. cf. Quintilian. 1, 10, 18 (fr. 495). 10, 1, 70 (exscr. sub tit. Ἐπιπλήρου). finxerat poeta duorum filiorum patrem alterum supposititium in urbe, alterum genuinum ruri educasse.

481

τοῦτον εὐτυχέστατον λέγω,
 ὅστις θεωρήσας ἀλύπως, Παρμένων,
 τὰ σεμνὰ ταῦτ' ἀπῆλθεν, ὄθεν ἦλθεν, ταχύ,
 τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, ἄστρ', ὕδαρ, νέφη,
 5 πῦρ· ταῦτα, κἄν ἑκατὸν ἔτη βιῶς, ἀεὶ
 ὄψει παρόντα, κἄν ἐνιαυτοὺς σφόδρ' ὀλίγους,
 σεμνότερα τούτων ἕτερα δ' οὐκ ὄψει ποτέ.
 πανήγυριον νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον,
 ὃν φημι, τοῦτον ἢ 'πιδημίαν, ἐν ᾧ
 10 ὄχλος, ἀγορά, κλέπται, κυβεται, διατριβαί·
 ἂν πρῶτον ἀπίης καταλύσεις, βελτίονα
 ἐφόδι' ἔχων ἀπῆλθες, ἐχθρὸς οὐδενί·
 ὁ προσδιατριβῶν δὲ σκοπιάσας ἀπάλεσε,
 κακῶς τε γηρῶν ἐνδεής που γίνεται,
 15 ἔμβρομος ἐχθρὸς ἤδρ', ἐπεβουλεύθη ποθέν,
 οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἐλθὼν εἰς χρόνον.

Stobaeus Floril. 121, 7 Μενάνδρου Ἐβολιμαίου A. v. 8 monost. 444. a. v. 8 alteram eclogam incipere suspicatur Mein. 4. ἄστρ' Bentr.] ἀστέρη Voss. ἀστέρης A. 5. κἄν ἑκατὸν ἔτη Porson. Adv. 292] ἔτη κἄν ἑκατὸν. βιῶς ἀεὶ Mein.] βιώσεται A. βιώσεται Vind. Voss. Hens. (ubi bis haec ecl.). βιώσαι B. βιῶς ἔτι Pors. γὰρ ἔτη κἄν ἑκατὸν βιῶς ἔτι Iacobs. Addit. Ath. 106. ταῦτ' ἔτη κἄν ἑκατὸν ἔτι βιῶς, ἀεὶ Duebn. 6. ὄψει AB Voss.] ὄχει. 7. δ' add. Pors. ἕτερ' ἄρ' Bernhardy Hist. litt. gr. I 29, totum versum uncis includens. 9. ὃν φημι] Εὐφημῆ Heringa Obs. 257. Ὀνήσιμῆ Nauck. prius probat M. Haupt. Opusc. III 607. ἢ 'πιδημίαν, ἐν ᾧ Porson.] τὴν ἐπιδημίαν ἄνω AB Voss. κἀπιδημίαν βροτῶν Grot. τοῦτον τὸν ἐπιδημίαν, ἐν ᾧ Iacobs. Add. Ath. 33. τὴν ἐπιδημίαν ἄνω Bentr. τοῦτον κἀπιδημίαν' ἄνω | ὄχλος Lennep. Phalar. 103. τὴν ἄνω 'πιδημίαν Nauck. 11. πρῶτον ἀπίης AB Voss.] πρῶτος ἀπέλθης. πρῶτος etiam Vind. πρῶτ' ἀπέλθης Porson. πρῶτος pro πρῶτος Preller. Philol. III 522. προαπίης καταλύσεως 'si prius abis quam conventus dissolvitur' M. Haupt. Opusc. III 608. Herwerd. Nov. add. crit. 40 propter peccatum metricum non commemoro. 13. σκοπιάσας A.]

κοπιάσας. δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας Porson. ὁ δὲ προσδιατρέβων κοπιᾶσας ἀπώλεσεν Mein. Philol. XIII 525, comparans ἀνιᾶν et ἀνιάζειν. idem ἐκοπίασεν ἀπολυθείς (καταλ.) Stob. III xxii. 14. που M. Haupt.] του. 'pronomen indefinitum absurdum est.' 15. ἡδ' A] εὐρ'. 16. ἀπήλυθεν Voss. H. (fol. 81 v.).

4. *miror caelum non commemorari.* fortasse τὸν ἥλιον, τὸν οὐρανόν κτλ. cf. etiam quae adnotantur ad 531, 7. cum v. 8 sq. cf. Alexid. 219, 10 sq. 5. πῦρ. cf. 537, 2. 11. scribendum videtur ἂν πρὸ καταλίπης ταῦτ' ἀνύσας et 13. δὲ κοπιᾶσας ἀπέλιπεν. πρῶ sic (non de anni dieive tempore) etiam Plat. Parm. 135 c. 14. γηρῶν. cf. Plat. Critiae 112 c. Xen. Cyr. 4, 1, 15. Isae. 2, 22. 16. εὐθανάτως. cf. 23, 2. Cratin. 413. εἰς χρόνον 'qui in vitam venit diu ibi moraturus' Mein. 1.

482. 483

παύσασθε νοῦν λέγοντες· οὐδὲν γὰρ πλεόν
ἀνθρώπινος νοῦς ἐστίν, ἀλλ' ὁ τῆς τύχης
(εἴτ' ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἴτε νοῦς)
τοῦτ' ἐστὶ τὸ κυβερνῶν ἅπαντα καὶ στρέφον
5 καὶ σῶζον, ἢ πρόνοια δ' ἢ θνητῆ καπνὸς
καὶ φλήναφος. πείσθητε κοῦ μέμψεσθέ με·
πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν ἢ πράττομεν
τύχη 'στίν, ἡμεῖς δ' ἐσμὲν ἐπιγεγραμμένοι.

.....
τύχη κυβερνᾷ πάντα· ταύτην καὶ φρένας
10 δεῖ καὶ πρόνοιαν τὴν θεὸν καλεῖν μόνην,
εἰ μὴ τις ἄλλως ὀνόμασιν χαίρει κενοῖς.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 1a Wachsm. Μενάνδρου Ἐποβολιμαῖω P.² ἔποβολιμαῖος FP¹. a v. 9 nova ecloga incipit in FP, ut iam voluerat Mein. 1. quam incerto poetae tribuit Wachsmuth. ac sane offendunt κυβερνᾷ πάντα v. 9 ex v. 4 repetita. 1. λέγοντες K. Mus. Rhen. XXX 399, tum nesciens id occupatum esse ab Heimsoethio Ind. Bonn. aest. 1867 xvii] ἔχοντες. πλεόν] Κλέων Mein. Phil. XII 369, hic πλεόν non defendi Philem. 118 a recte indicans. 2. ἀνθρ. Mein.] ἀνθρ. FP. 3. εἴτε νοῦς FP. εἴτ' ἄνον O. Hense. εἴτε μὴ Mein. εἴθ' δ' λῆς Heimsoeth. verba nondum sanata. 4. τοῦτέστι F. τουτέστι P. ἅπαντα add. Bentl. στρέφον F] στρέφων (ων m.² in ras.) P. τρέφον Mein. 5. σῶζον F] ζῶον (supra o m.² ω) P. δὲ FP. 7. πάνθ' ὅσα Salm. ap. Grot.] ἅπανθ' ὅσα FP. ἅπανθ' ἂ Heeren. νοοῦμεν Canter.] ποιοῦμεν FP. λέγομεν (anter.) γέγονεν FP. 8. τύχη 'στίν Grot.] τύχη ἐστίν F. τύχης ἐστίν P. 10. τὴν FP] καὶ

Wachsm. τὴν θεῶν Bentl. 11. ἄλλος ἄλλως FP. ὀνόμασι FP. χάρει P²] χάρειν FP¹.

τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλλία Chaerem. 2. cf. adesp. 147 et incert. comic. 35 (48) Ribb. *felicitas est quám vocant sarciniam* (cont. M. Haupt). — 1. Eurip. fr. 22 N. τὴν δ' εὐγένειαν.. μὴ μοι λέγε. 7. ex solempni precationum formula. Xen. Hipparch. init. θύοντα χρῆ αἰτεῖσθαι θεοῦς ταῦτα διδόναι καὶ νοεῖν καὶ λέγειν καὶ πράττειν, ἀφ' ὧν θεοῖς κεχαρισμένωτάτα ἄρξείας ἄν. cf. Anab. 5, 6, 28 (Mein. 1). 8. [Demosth.] 59, 43 ἦν συκοφάντης τῶν . . . ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτριαῖς γνώμαις. cf. Aeschin. 1, 188. — ceterum cf. Studemund Wochenschr. f. klass. Philol. 1886, 21. 2.

484

τὰ δεύτερο' ἀεὶ τὴν γυναῖκα δεῖ λέγειν,
τὴν δ' ἡγεμονίαν τῶν ὄλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν.
οἶκος δ' ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή,
οὐκ ἔστιν ὅστις πάποτ' οὐκ ἀπώλετο.

Stobaeus Floril. 74, 5 Μενάνδρου Ἰσοβολιμαίου A. 1. ἀεὶ Mein.] αἰεὶ. 3. sic Bentl. οἶκία δ' ἐν ἣ πρωτεύει πάντα AB. 4. ὅστις Bentl.] ἦτις. — 1. τὰ δεύτερα λέγειν ut 223, 17.

485

τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ
καὶ δυσγενεῖα καὶ τρόπου πονηρία
καὶ πᾶσιν οἷς ἔσχηκεν ἄνθρωπος κακοῖς,
τὸ πολλὰ κεκτῆσθαι· τὰ δ' ἄλλ' ἐλέγχεται.

Stobaeus Floril. 91, 9 Μενάνδρου Ἰσοβολιμαίου A. 2. δυσγενεῖα — πονηρία Bentl.] δυσγένειαν -- πονηρίαν. 'solae divitiae sunt quae hominum vitia tegant'. 'alioqui' ea vitia 'redarguuntur et deteguntur'. Bentl.

486

οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν
κρίνων ἂν ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τίς μοι δοκεῖ,
ἀλλ' ἔστι καὶ ταυτόματον ἕνια χρήσιμον.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 10 Wachsm. Μενάνδρου Ἰσοβολιμαίου (rubr. superscr. τοξενω) F. 1. οὐ] υ F (o pro rubr. om.). δ Mein. 2. ἂν οὐκ ὀρθῶς ὑπολαβεῖν μοι Mein. 3. ἕνια F, ἕνια corr. ἐνλίτε P. ἐνλίος Mein. ἐνθα Usener. sed cf. 421.

487

ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τάληθῆ λέγειν.
ἐν παντὶ καιρῷ τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ
εἰς ἀσφάλειαν τῷ βίῳ πλεῖστον μέρος.

Stobaeus Floril. 11, 11 Μενάνδρου Ἑποβολιμαῖω A.

488

πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρίων
ὄντων, μέγιστόν ἐστι θηρίον γυνή.

Stobaeus Floril. 73, 56 Ἑποβολιμαίου A. cum *Menandri Hypobolimaicus* omnium fuerit clarissima, dubium vix potest esse quin ea ipsa significetur. 1. θηρίων B.

489

Ἄπολλον, ἀλλὰ σκαιὸν οὐ μετρίως λέγεις,
μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν, παρὸν λεληθέναι.

Stobaeus Floril. 109, 3 (ὅτι δεῖ τὰς ἀτυχίας κρύπτειν) Μενάνδρου Ἑποβολιμαῖω A. 2. λεληθότα Nauck., quod non necessarium.

490

δυσπαρακολούθητόν τι πράγμα' ἐστὶν τύχη.

Stobaeus Ecl. 2, 1, 6 Wachsm. Μενάνδρου Ἑποβολιμαίου FP. quae F addit ἡσιόδου πυνδάρου, ea pertinent ad ecl. 7. 8. — τι] δὲ monost. 660. ἐστὶν Clericus] ἐστὶ FPL. ἔσθ' ἡ monost. — δυσπαρακολούθητον, i. e. δυστέκμαρτον.

491

τὸν ἄμητα, Χαίριππ', οὐκ ἔῃς πέττειν τινά.

Athenaeus 14, 644 f ἄμης πλακοῦντος γένος... Μένανδρος ἐν Ἑποβολιμαῖω κτλ. sic Porsonus. αμητα χαίριππουκειαεσ πέττιν A. om. versum C. fortasse πέττειν. B. τίνα | ἄμητα; — de *Chacrippo*, si is idem est, cf. *Phoenicid.* 3, 2. *Athen.* 10, 416 e. *Aelian.* V. h. 1, 27.

492

ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένου δ' οὔτω λάλει.

Bekker. *Anecd.* 429, 13. 16 et *Suidas* ἀπόκρῖναι· ἀποκρινεῖται λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκριθήσεται. Μένανδρος . . . Ἑποβολιμαῖω

(ὑποβολιμαία Bekk. cod.) κτλ. ἀποκρινουμένου — λάλει G. A. Hirschig. Ann. crit. 24 et Cobet. N. l. 58] ἀποκρινουμένω — λαλείν. ἀποκρινούμενα codices Suid. οὕτως Suid. τούτω 'mili' Mein.

493

γέρον ἀπεμέμυκτ' ἄθλιος λέμφοσ.

Ammonius 88 λέμφοι παρὰ Ἀττικοῖς οἱ κορυζώδεις ἐλέγοντο καὶ μυζώδεις. Μένανδρος Ὑποβολιμαῖω (-οις) κτλ. ἀπεμέμυκτ' Burmann. Praef. Bentl. Emend. 24] ἀπέμυκτ'. Pollux 2, 78 τὸ (τὴν κόρυζαν) ἀφαιρεῖν ἀπομύττειν . . . ἤδη δέ τινες τῶν κωμικῶν τὸ ἐπὶ κέρδει ἐξαπατᾶν ἀπομύττειν εἶπον. Hesych. ἀπομύττειν· ἐξαπατᾶν, γοητεύειν. Terent. Phorm. 4, 4, 1 ἐμυκτι ἀργεντί senes. Horat. A. p. 238 emunco Simone. — deest in fine iambus.

494

μικρὰ Παναθήναι' ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε,
Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἄρματος.

Photius et Suidas πέμπειν· τὸ πομπεύειν. Μένανδρος Ὑποβολιμαῖω ἢ Ἀγοραῖω κτλ. 1. ἐπειδὴ Bentl. ap. Kuster.] ἐπεὶ πέμποντας ἐμοσχίων ABVE Suid. 2. μήτηρ] μηρ (supra scr. ω) A Suid. trimetros Naberus restituit in Phot. ed.

Choricus Apol. mim. (Revue de philol. 1877, 228) τῶν Μενάνδρου πεποιημένων προσώπων Μοσχίων μὲν ἡμᾶς παρεσκεύασε παρθένους βιάζεσθαι, Χαιρέστρατος δὲ ψαλτρίας ἐρᾶν, Κνήμων δὲ δυσκόλους ἐποίησεν εἶναι, Σμικρήνης δὲ φιλαργύρους. Chaerestratum fratrem esse Moschionis conlata Caeciliania fabula censet O. Ribbeck. Agroik. 11.

495

Quintilianus 1, 10, 18 apud Menandrum in Hypobolimaeco senex reposcenti filium patri velut rationem incendiorum quae in educationem contulerit exponens psallis se et geometris multa dicit dedisse. fortasse ψάλταις ἔδωκα πολλὰ καὶ γεωμέτραις.

496

Schol. Aristoph. Lysistr. 378 περὶ γαμηλίων λουτρῶν Μένανδρος ἐν Κρητί φησι καὶ ἐν Ὑποβολιμαῖω. cf. 57.

Cf. praeterea fr. 202.

ΦΑΝΙΟΝ

Athenaeus 13, 567 c ἀπὸ ἐταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφὰς . . . Μενάνδρου Θαιῖς καὶ Φάνιον. cf. quae ad Pherecratis Coriampno ad-

notantur I 162. 3. Herodian. II 757, 22 inter adpellativa nomina neutra in nomina propria feminina commutata recenset ἡ Λεόντιον, ἡ Χρυσίον, ἡ Φάνιον. sed cum Φάνιον a φανός sit deductum ut Χρυσίον a χρυσός, scribendum videtur Φανίον.

497

οἶα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν
τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δειν' ὑπέροφθα,
πυργοῦντες αὐτούς.

Stobaeus Floril. 102, 3 κατὰ ἰατρῶν Μιμνέριμον Νάννου A. Μιμνέριμον κατὰ ἰατρῶν Voss. Vind. Μενάνδρου Porson. Φανίου Mein. Mimnermi Nanno distichis conscripta est. 1. ὅποια Bergk. et Cobet. Mnem. nov. II 449. 2. ὑπέροφθα B] ὑπὲρ φόβον. 3. πυργοῦν sic praeter ceteros Euripides. cf. Med. 526. Tro. 608. Herc. fur. 475. Or. 1568. Rhés. 122. — quamquam (ut 499) nequaquam certum est haec ex hac fabula excerpta esse, tamen hic omittere nolui.

498

ὑπελήλυθέν τέ μου
νάγκα τις ὄλον τὸ δέρμα.

Athenaeus 7, 314 b νάρκη. Μένανδρος δὲ ἐν Φανίῳ (sic Schweigh., φανῶι A) διὰ τοῦ α ἔφη κτλ. μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω πεποιημένον. et sine fabulae indicio Eustathius 1173, 47 (ὑπελήλυθέ μου). ὄλον τὸ δέρμα νάγκα τις Dobr. Adv. II 279. de voce νάγκα cf. Lob. Phryn. 331.

499

ἄνθρωπος ὢν ἡμαρτον· οὐ θανααστέον.
Orion Anthologn. 8, 11 Φανίως. Φανίου Schneidewin.

500

φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστής.

Athenaeus 4, 171 a παρὰ Μενάνδρου ἐστὶ κοινότερον (ἀγοραστής) ἐν Φανίῳ κτλ. deest ultimus iambus. — ἀγοραστής etiam Xen. Mem. 1, 5, 2.

ΦΑΣΜΑ

Fuit etiam Philemonis Φάσμα (II 502) et Diogneti Φάσμα ἢ Φιλάρουτος. ac Plauti *Mostellaria* Phasma nominabatur. cognominem Lucii Lavinii fabulam (cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 83 et 392) e Menandrea expressam fuisse testatur Terentius Eunuch. prol. 9

idē *Menandri Phasma* nunc nup̄er dedit, ubi haec adnotantur: *Phasma nomen est fabulae Menandri, in qua noverca, superducta adolescenti, virginem quam ex vicino quodam conceperat, furtim eductam cum haberet in latebris apud vicinum proximum, hoc modo secum habebat assidue, nullo conscio. parietem, qui medius inter domum matris ac vicini fuerat, ita perfodit, ut in ipso transitu sacrum locum esse simularet. cumque transitum intenderet sertis ac fronde felici, rem divinam saepe faciens evocabat ad se virginem. quod cum animadvertisset adolescens, primum adpectu pulchrae virginis velut numinis visu percussus exhorruit: unde Phasma est nomen fabulae. deinde paulatim re cognita exarsit in amorem puellae, ita ut remedium tantae cupiditatis nisi ex nuptiis non reperiretur. ita ex commodo matris et virginis et ex voto amatoris consensuque patris nuptiarum celebratione finem accipit fabula.* cf. Fronto Anth. Pal. 12, 233 (exser. sub tit. *Thesauri*). Atilius Fortunatianus p. 2672 (Caesius Bassus p. 255, 10 Keil.) *ithyphallicum metrum saepe recipit tribrachium, ut apud Menandrum in Phasmate.* — repetita est fabula Athenis ἐπὶ Ξενοκλέους (non ante a. a. Chr. 168) a Monimo histrione. U. Koehler I. A. n. 975 III 15. 16. 20.

501

ἐπισημαίνεσθ', ἐὰν

ἢ σκενασία καθάρειος ἢ καὶ ποικίλη.

Athenaeus 14, 661 f καὶ Μένανδρος ἐν Φάσματι κτλ. ἐπισημαίνεσθ', ἐὰν Bentl.] ἐπισημαίνεσθαι ἂν (sic) A. καθάρειος Cobet. N. I. 78] καθάρειος. *plaudere coquus iubet convivas.*

502

ἔμβαρος

Zenobius Milleri 1, 8 (Mélanges 350) ἔμβαρὸς εἰμι . . . τοὺς Ἀθηναίους τῇ παροιμίᾳ κεχοῆσθαι ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμνηνόντων. μέμνηται δὲ . . . Μένανδρος ἐν τῷ Φάσματι. Hesychius ἔμβαρὸς ἡλίθιος, μωρὸς, ἢ νουνεχῆς. Μένανδρος Φάσματι. cf. Pausan. Eustath. 331, 26. Append. prov. 2, 54. Suidas ἔμβαρὸς νουνεχῆς, φρόνιμος, ubi ἔμβαρὸς τις οὐτοσί 'ms. 177' Bernh., quae fortasse sunt Menandri verba.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

Fratrum duorum duarumque sororum mutui amores significantur: nam *Stichum* Plauti ex *Philadelphus* Menandri expressam esse C. F. Hermannum (in Allg. Lit. z. 1838, 137) secutus Ritschellius demonstravit Parerg. 274 sq., simul etiam Menandri fragmentis suum cuique in fabula locum adsignans.

503

ἤδη δ' ἐπιχύσεις διάλιθοι, λαβρώνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἐστήκεσαν.

Athenaeus 11, 484 d. *Μένανδρος . . . ἐν Φιλαδέλφοις κτλ.*
v. 2 Pollux 10, 94 *τὴν μυιοσόβην ἐν ταῖς (alii cod. τοῖς) Μεν-*
άνδρου Φιλαδέλφοις ἔστιν εἶρεῖν. 1. ἐπιχύσεις Ritschl. 277] ἐπί-
χυσις A. 2. μυιοσόβας A. 1. cf. Aristoph. fr. 214. 2. Arist. Eq.
59. 60. — res pretiosas ab Epignomo Plautino in patriam repor-
tatas et in portu expositas intellegit Ritschelius.

504

οὐ δᾶδιον
ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνον.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 20 Wachsm. τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 18.
19) *Φιλαδέλφοις.* cf. 262.

505

νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον ἐκτυφήσομαι.

Schol. Eurip. Phoen. 1154 Dindf. *τύφεσθαι ἔστι τὸ τοὺς ὀφθαλ-*
μοὺς συγκεχύσθαι. *Μένανδρος ἐν Φιλαδέλφοις κτλ. νῆ] μὰ C. τὸν*
ante Δία om. M. ἐκτυφώσομαι C. ἐκταφήσομαι T. cf. 184. Arist.
Nub. 1504. 5. — Plant. Stich. 1, 1, 5 et 19. 20 adfert Ritschelius.

506. 507

ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν κρήνη τις ἄν.
· · · · ·
τοῦτ' ἔστι τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον.

Stobaeus Floril. 121, 5 *Μενάνδρου Φιλαδέλφοις A. 1. κρήνη Mein.]*
κρήνη libri. 2. ζῆ μόνον A. inter utrumque versum plura excidisse
suspicitur Meinekias. Cobeti rationem N. l. 86 versum priorem cum
monost. 756 et adesp. 537 confundentis et ubique ἄν τις ὡς δεῖ
ζῆν μάθῃ restituentis recte redarguit Meinekias Stob. IIII xxxii:
nisi quod verborum conlocatio μεθ' ὧν κρήνη τις ἄν (pro μεθ' ὧν
ἄν τις κρ.) magnam habet dubitationem. nam in talibus sententiis
ἄν cum pron. relativo artissime coniungitur. fortasse una sententia
est: ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν κρήναιε τις | γένοιτο τὸ ζῆν, οὐχ
ἑαυτῷ ζῆν μόνον. — mulier absentem maritum desiderans loqui
videtur Ritschelio 275.

508

ὥστ' ἔγωγ' ἂν εἰλόμην που σαννίῳ πεπληγμένος —

Pollux 10, 143 ἐπὶ τοῦ δόρατος (τὸ σαννίον) ἐν Φιλαδέλφοις Μενάνδρου κτλ. oratio imperfecta (σ. πεπλ. | ἀποθανεῖν). Gelasium Plautinum (Stich. 4, 2, 56) loqui censet Ritschellius 275. 6. Cf. praeterea adesp. 1555. 6. 7.

ΧΑΛΚΕΙΑ

Harpocrat. Χαλκεῖα . . . ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη Πυανοφιῶνος ἔνη καὶ νέα, χειρώναξὶ κοινή, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν . . . Φανόδημος δὲ οὐκ Ἀθηναῖος φησὶν ἄγεσθαι τὴν ἑορτήν, ἀλλ' Ἑφαιστῶ. γέγραπται δὲ καὶ Μενάνδρῳ δράμα Χαλκεῖα. Etym. m. 805, 43 Χαλκεῖα ἑορτὴ ἀρχαία . . . δημόδης (δημοτελής Eustath. 284, 37). ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγρετο τεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἑφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ πρῶτον χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἔνη καὶ νέα Πυανοφιῶνος, ἐν ἧ καὶ (αὐ) ἰέρειαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται (sic Saupprius pro διέζωνται). Ἑρωδιανὸς δὲ λέγει ὅτι ἡ πλείων χρῆσις προπερισπᾶ. cf. Poll. 7, 105. Hesych. Χαλκεῖα. Pherecr. 46. Welcker. Trilog. 290. Schoemann. Ant. gr.² II 450. fuerunt etiam Caecilii Statii *Chalcia*. O. Ribbeck. Com. R. fr.³ 38. 9.

509

οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον
οὐδὲν γέροντος πλὴν ἕτερος γέρον ἰρῶν·
ὅς γάρ ἀπολαύειν βούλεθ' ὦν ἀπολείπεται
διὰ τὸν χρόνον, πῶς οὗτος οὐκ ἔστ' ἄθλιος;

Stobaeus Floril. 116, 9 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 8) Χαλκεῖα A. 3. Arist. Eq. 524 ἐπὶ γήρωσ . . . τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη. concidit igitur Naberis temeritas Mnem. nov. VIII 421.

510

τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος,
'ἄκρατον' ἐβόων 'τὴν μεγάλην'. ψυκτῆρά τις
προϋπινεν αὐτοῖς ἀθλίους ἀπολλύων.

Athenaeus 11, 502 e Μένανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Χαλκεῖα φησὶν κτλ. 3. αὐτοῦσ et ἀπάλλων A. emend. Bentl. προϋπινεν ἂν (αὐ) τοῦσ κτλ. Dobr. Adv. II 3. ἀθλίωσ Mein. ed. mai. — 2. μεγάλην, κύλικα, ut Alexid. 111. Diphil. 17, 8. Sophil. 3.

511

ἀντήλιος

ἡ ἀντανακλωμένη ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀγνή. ἔστι δὲ ἐν Χαλκείοις Μενάνδρου τοῦνομα. Bekker. Anecd. 411, 1. ἀντανακλ. cod. pr.] ἀνακλ. cod. ex corr.

ΧΑΛΚΙΣ

Titulus dubius.

512

Photius et Suidas πέμπτη φθίνοντος· ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι. μενάνδρ^ο χαλκί^δ V Suid. scribunt Χαλκείοις.

ΧΗΡΑ

513

ἐκοῦσα δ' ἀδελφῇ ποιήσει τοῦτό σοι
ἀντάλλαγόν γ' ἔξουσα τούτῳ διδομένη.

Suidas ἀντάλλαγος. Μένανδρος . . . Χήρα κτλ. sic G. Hermann.] ἐκοῦσα ἡ ἀδελφῇ ποιήσει τούτοις οἱ ἀντάλλαγον τέξεις ὁ τούτῳ διδομένην codices. (ἀντάλλαγ superscr. ο Α. ἀντάλλαγ' ὃν E. ἀντάλλαγον sine acc. B. διδομένην AC. δεδ. ceteri). 1. παρήσει pro ποιήσει et 2. τούτων διδομένην (τὴν θυγατέρα) Bernhardy. 'libens tibi soror hoc (quod cupis) faciet' (peccati veniam concedet Bernh.), 'cum alium maritum pro mortuo' (?) 'habitura sit, huic nubens'. G. Herm.

514

τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἔστι νῦν,
τᾶνω κάτω, φασίν, τὰ κάτω δ' ἄνω.

Schol. Platon. 359 Bekk. παροιμία ἄνω κάτω πάντα. Μένανδρος . . ἐν Χήρα κτλ. eadem Greg. Cypri. Leid. 1, 61, nisi quod initio ἄνω κάτω πάντα· ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. — φασί non videtur Menandri esse.

515

βοῶν ποιείτω τὴν πόλιν διάστατον.

Harprocraton 60, 16 διαστῆσαι ἀντὶ τοῦ διαταράξει καὶ οἶον ἀδύνατον ποιῆσαι . . Μένανδρος Χήρα κτλ. χηραιβοῶν N. χηραιβῶν BC. ηραι βοῶν I. ποιήτω C. διάστατον Vales.] διαστατῶν. cf. Theopomp. com. 41, 3.

516

πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων

Suidas ἀνάδοχος· ἀνάδοχον, οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Μένανδρος Χήρα κτλ. 'praedem.' cf. Lobbeck. Phryn. 315.

517

δὶς παῖδες οἱ γέροντες

Schol. Platon. 465 Bekk. μέμνηται αὐτῆς (τῆς παροιμίας) . . . καὶ Μένανδρος Χήρα. cf. Cratin. 24. Arist. Nub. 1417.

ΨΕΥΔΗΡΑΚΛΗΣ

Pyrgopolinices aliquis significatur. cf. fr. 523.

518

μάγειρ', ἀηδὴς μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα·
 πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον
 ἤδη μ' ἐρωτᾶς· χοιρίδιον ἐν θύομεν,
 ὀκτὼ ποιήσοντες τραπέζας δ' ἢ μίαν,
 5 τί σοι διαφέρει τοῦτο; παράδες σημίαν.
 οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν, οὐδ' οἶα σὺ
 εἰώθας εἰς ταῦτόν καρνεύειν, μέλι,
 σεμίδαλιν, ῥά. πάντα γὰρ τάναντία
 νῦν ἔστιν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγγύτους ποιεῖ,
 10 πλακοῦντας ὀπτᾶ, χόνδρον ἔψει καὶ φέρει
 μετὰ τὸ τάρικος, εἶτα θριόν καὶ βότρως.
 ἢ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη
 κρεάδι' ὀπτᾶ καὶ κίχλας τραγήματα.
 ἐπειθ' ὁ δειπνῶν μὲν τραγηματίζεται,
 15 μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν
 δειπνεῖ μελίπηκτα τὰς κίχλας.

Athenaeus 4, 172a Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ, καταμεμφόμενος τοὺς μαγείρους ὡς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ, φησὶν κτλ. v. 6—13 (κίχλας) idem 14, 644c ἐγγύτων δὲ πλακοῦντων μνημονεύει Μένανδρος ἐν Ψευδηρακλεῖ κτλ. 4. ποιήσοντες — δ' ἢ μίαν Dindf.] ποιήσον τὰς — δυομαν (sic) A. 5. παραθήσω μίαν Bentl. διαφέρει; τοῦτο παράδες Σιμία Dindf. πάραγε Σ. Mein. 6. οὐδ' Mein. ἔστιν κανδύλους A 172. οἶα] ὄσα A 644. 7. ταῦτό A 172. μελισσημιδαλινωι· ἄ A 644. 9. ἐγγύτους A 644.]

εν πιχυε τους (i. e. ἐγγύτους et ἐπιγύτους) A 172. 10. ὅπτιᾶ A 172] ὅπτιός A 644. ἐψεί A utrubique. 13. κρεαδιοπται A 644. κρεάδια ὅπτιᾶ et καὶ τραγήματα A 172. καὶ del. Schweigh. 16. τὰς κίχλας Porson. Misc. 237] ταῖς κίχλαις A.

'sunt τραπεξοποιοῦ verba ad coquum'. Mein. Phot. 598, 14 et Etym. m. 763, 46 τραπεξοποιοῦς· ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος, τραπεξῶν, σκευῶν, σπονδῶν, ἀκουσμάτων. οὕτως Μένανδρος. quae ex Pseudheracle excerpta esse existimat Mein. Hesych. τραπεξοποιοῦς· οὐχ ὁ μάγειρος, ἀλλ' ὁ τῆς πάσης περὶ τὰ συμπόσια σκευασίας ἐπιμελούμενος. cf. Poll. 3, 41. 6, 13. Antiphan. 152. Philem. 61. — 1. ἀηδής molestus. 5. scrib. παράθες δὴ μίαν. sic παρατιθέναι τράπεξαν Cratet. 14, 5. Alexid. 171. v. 5 cum 6 fortasse non continuo cohaerebat. 6. de candylo cf. Aristoph. fr. 791. post ῥά v. 8 interrogandi signo posito Mein. 1 p. 572 quin tu candylos facis et quae praeterea condire soles bellaria? sic enim nunc est: coquus parat bellaria, libifica carnes assat. 7. Hesych. κρηπίς . . . τὸ ἐπίθεμα τῶν ἐγγύτων πλακούντων. 'Gusskuchen' Lobeck. Agl. II 1069 not. q. 12. de δημιουργῶ cf. Antiphan. 225. Alexand. 3. 14. ὁ δειπνῶν, i. e. is qui δεῖπνον exspectat, sed pro eo τραγήματα accipit. 15. post cenam ante comotationem et τραγήματα unguenta coronaeque adferbantur. cf. Athen. 15, 669 c. 674 bc. 685 e. C. F. Herm. Ant. gr. priv. 28, 23. Becker. Charikl.² I 180. 1.

519

νῦν δ' εἰς γυναικωνίτιν εἰσιόνθ' ὅταν
ἴδω παράσιτον, τὸν δὲ Δία τὸν κτήσιον
ἔχοντα τὸ ταμειῖον οὐ κεκλεισμένον,
ἀλλ' εἰστρέχοντα πορνίδια —

Harpocration 115 extr. κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμειείοις ἰδρύνοντο. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ κτλ. 3. scrib. κεκλημένον. Phot. κληῖσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλειῖσαι· καὶ κληῖδα. cf. Bamberg. Progr. Goth. 1885 p. 8 n. 3. deest apodosis: 'indignatio suboritur'. — 2. de love Ctesio cf. Athen. 11, 473 bc. Preller. Myth. gr.² I 114. 4 fortasse paelex significatur de qua fr. 520.

520

μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφᾶν ταῖν δυοῖν
ταύταιν· τρέφει δὲ παλλακὴ τις τοῦ πατρὸς
αὐτάς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη.

Suidas ἄβρα· οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενῆς εἴτε μή. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ κτλ. v. 2. 3 Eustathius 1854,

16 αἱ θρεπταὶ τοῖς δεσπόταις δοῦλαι . . . ἄβραι λεγόμεναι . . . Μένανδρος· τρέφει δὲ κτλ. cf. 64. 438.

521

ὑπὲρ μὲν οἴνου μηδὲ γρῦ, τίτθη, λέγε·
 ἂν τάλλα δ' ἦς ἄμεμπτος, ἔκτην ἐπὶ δέκα
 Βοηδρομιῶνος ἐνδελεχῶς ἄξεις αἰεί.

Ammonius 67 Μένανδρος ἐν Ψευδηρακλεῖ κτλ. 2. ἔκτην ἐπὶ δέκα Porson. Misc. 253] εἰς τὴν ἔκτην, quibus ἐπὶ δέκα addit cod. Mus. Brit. 3. ἄξεις Cobet. Mnem. III 109] ἔξεις. Plut. Phoc. 6 ἐνίκων δ' (prope Naxum) μεγάλοις μυστηρίοις, καὶ παρεῖχεν οἰνοχόημα Χαβρίας Ἀθηναίους καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν τῇ ἔκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Βοηδρομιῶνος.

522

ἄστοργίαν ἔχει τιν' ὁ σκληρὸς βίος.

Stobaeus Floril. 16, 10 Μενάνδρου ἐν Ψευδηρακλεῖ Α.

523

χαῦνόν τι πλάσμα καὶ δικάκενον

Plutarchus Mor. 59 e ἐν κωμῳδίᾳ Μενάνδρου Ψευδηρακλῆς πρόσσεισι, ῥόπαλον κομίζων οὐ στιβαρὸν οὐδ' ἰσχυρὸν, ἀλλὰ χ. τι πλ. κ. δ. 'potuit' eis verbis 'uti qui refelleret quae' Pseudhercules 'iactaret'. M. Haupt. Ind. Berol. 1855/6 p. 6. cf. Herwerd. Obs. crit. 91. fortasse in exitu addendum περιφέρων.

524

οὐκ ἐπείρα Νάννιον;

Athenaenus 13, 587 b Μένανδρος ἐν Ψευδηρακλεῖ φησιν κτλ. Photius πειρᾶν τὸ πειράζειν ἐπὶ φθορᾷ καὶ συνοουσίᾳ Μένανδρος.

525

Καρκίνου ποιήματα

Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ, αἰνιγματώδη. ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην . . . ἀναγκαζόμενον ὁμολογήσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον. Photius. cf. Suidas Καρκίνου π. — 'spectat hoc sine dubio ad illum novae tragoediae morem, quo poetae non simplici et plano dicendi genere, sed obscuris verborum ambagibus utebantur.' Mein. I 510. 11.

Praeterea cf. 722.

ΨΟΦΟΔΕΗΣ

Hesychius ψοφοδεής· δειλός, κενόφοβος, ὁ καὶ τοὺς ψόφους καὶ τὰ ἐλάγιστα φοβούμενος. similiter Suidas. cf. Plat. Phaedr. 257 d. Lucian. Pro imag. 7. Quintil. 10, 1, 70 (exscr. sub tit. Ἐπικλήρου).

526

ἐπίσημον οὖν τὴν ἀσπίδ' εἰς τὴν τοῦ Διὸς
στοὰν ἀνέθηκαν.

Boissonad. Anecd. III 240 παρὰ Μενάνδρῳ . . . ἐν Ψοφοδεεῖ κτλ. Herod. De soloec. 308, 7 Nauck. (Lex. Vindob.). cf. ibid. 292, 10. οὖν] αὖ cod. Bar. Mus. Ox. II 113, ubi om. τοῦ. ἀνέθημα Naber. Mnem. nov. VIII 421. ac quidni ἀνέθηκεν? significari videtur porticus Iovis *Eleutherii*. cf. 1008. Harpocr. 43, 19. 70, 13. Xen. Oecon. 7, 1. Bursian. Geogr. gr. I 282.

527

ὄνος λύρας

Μένανδρος Ψοφοδεεῖ. ἡ δ' ὄλη παροιμία ὄνος λύρας ἦκουε καὶ σάλπιγγος ὄς. Photius et Suidas, qui ἡ δ' ὄλη om. — cf. Leutsch. Philol. III 567.

528

Νοῦθος

κύριον Ψοφοδεεῖ. Herodian. II 947, 26, ex emend. Schneidewin. G. g. A 1842 p. 525. cod. νοῦθος κύριον· ψόφος ἐν οὐδει. ἡσίδοτος ἐν τρίτῳ. sed Lehrs κύριον, καὶ ψόφος, ἦν οἶδεν Ἡσίδοτος ἐν τρίτῳ· νοῦθος δὲ ποδῶν ὑπόδουπος ὀρώρει. itaque hoc quidem fragmentum plus quam dubiae est fidei.

529

Πάνακτος

. . . ἀρρενικῶς Μένανδρος ἐν Ψοφοδεεῖ. Harpocraton 144, 23. Ψοφοδεεῖ Vales.] ψηφώσεσιν A. ψηφώδεσσι C. ψηφώδεσιν B. Photius et Suidas Πάνακτος . . . Μένανδρος ἀρρενικῶς. cf. Bursian. Geogr. gr. I 250. 1. 332.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

530

ὅταν δ' ἀγρουπνεῖν εἰπῆς τισε . . . . .
τὴν αἰτίαν γνώσει περιπατεῖς . . . . .
εἰσῆλθες εὐθύς, ἂν κοπιάσῃ . . . . .

καὶ αὐτὸ τὸ βαλανεῖον. ὑπνωδέστεροι μὲν οἱ λουσάμενοι γίνονται πάντες. VIII 131 τὰ τῶν ποτίμων καὶ θερμῶν ὑδάτων λουτρὰ καὶ οἴνου πόσιν ὑδατι μετρίως κραθέντος ὕπνον ἐργαζόμενα (ὀρῶμεν). 3. κοπιᾶν τὰ σκέλη, ut Alexid. 147, 3. 4. μαλακῶς ἐλούσω, ut μαλακῶς ἐσθίεις Theophr. Char. 2 (Cobet.). 6. τὸ πέρασ, ut Alexid. 261, 13. Apollod. com. 13, 13. Euang. 9. κακὸν ἔχεις οὐδέν, cf. Antiphan. 177, 3. Alexid. 146, 10. 11 (Cobet.). 9. Marc. Anton. 5, 12 πρόϊθι οὖν καὶ ἐρώτα, εἰ τιμητέον καὶ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ἃν προεπινοηθέντων οἰκείως ἂν ἐπιφέροιτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν ὅποι χέση. cf. adesp. 491. Eupol. 224. [Diogen.] Epist. 38 extr. ὅποι πτύσαιμι τόπον οὐκ εἶχον, et paullo ante ὡς μηδὲ ὅποι πτύση τις τόπον εἶναι. Eurip. Herc. fur. 1245 γέμω κακῶν δῆ, κούκέτ' ἔσθ' ὅπου τεθῆ (al. ὅποι, ὄπη). 11. ἰκνεῖσθαι cum praeter formulam μὴ ὄρασι ἴκοι(τ)ο in *trimetris* comicorum ignotum sit, fortasse scribendum est γένοιτο. 21. Procul. Plat. Cratyl. p. 106 οἱ μάντις διὰ τῶν περιρράνσεων καὶ περιθειώσεων ἀγνοῦς ἑαυτοῦς καὶ τοῦς συνόντας ἀποτελοῦσιν. Bachmann. Anecd. I 339, 2 περικαθαίρων· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον ἢ τὸν γεγοητευμένον.

conloquitur sive paedagogus sive senior amicus cum adulescentulo propter infelicem amorem opinor et ἀγρυπνίαν vitae satietate capto.

cum adesp. 114 coniunxerat Cobetus et Meinekium secutus, cui altera tantum fragmenti pars nota erat, ad *Λεισιδαίμονα* retulerat: quae opinio novo supplemento infirmatur potius quam stabilitur. cum adesp. 114 et 105 conglutinabat Wilamowitzius Herm. XI 500 sq. at manifesto sunt tria fragmenta. 'ex principio' fabulae Cobetus, ex prologo Fritzschiuss excerptum esse iudicant; cum fr. 531 quodammodo cohaesisse censet Cobetus, negat Fritzschiuss. 'iuvenis' (fr. 531) indignatur, quod fortis animi est; Phidias aegre seit animo fracto; ille 'bona quaedam perdidit; Phidias bonorum nimia copia diffluit; alter mala patitur mediocria, Phidias praeter morbum opinatum aliud nullum.' ille 'non sibi videtur aegrotare, sed adverso casu non levi percussus est'.

totum fragmentum in hunc fere modum redintegrandum videtur:

ὅταν δ' ἀγρυπνεῖν εἴπης, τί σ' ἐγείρει συννοῶν
τὴν αἰτίαν γνώσει· περιπατήσας βραχὺν
εἰσῆλθες εὐθύς, ἂν κοπιᾶσης τῷ σκέλει·
μαλακῶς ἐλούσω· πάλιν ἀναστὰς ἐνέπιες
5 πρὸς ἡδονὴν, ὕπνος αὐτὸς δ' βαρύνει σ' ἄρει.
τὸ πέρασ, κακὸν ἔχεις οὐδέν· ἢ νόσος τρυφή
ἔσθ' ἢν διῆλθες· φορτικώτερον δέ τι
ἐπέρχεται μοι, τρόφιμε, συγγνώμην δ' ἔχε·

τὸ δὴ λεγόμενον, οὐκ ἔχεις ὅπου χέσης
 10 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθι· μὴ μείζον κακὸν
 γένοιτο· τάληθῆ λέγω, νῆ τοὺς θεοὺς·
 τοῦτ' ἔστι τάρρωσθημα. B. καὶ μὴν, ὄγαθῆ,
 ἀτόπως ἑμαυτοῦ καὶ βαρέως ἄγαν ἔχω.
 A. φιλόνηκόν ἐστι τάνόητον κοῦ φιλεῖ
 15 εἶκειν· πάνυ γὰρ ταῦτ', εἰ λελόγισαι, νῦν λέγεις.
 B. τί δὴ παραινεῖς; A. ὅ τι παραινῶ; γὰρ φράσω.
 εἰ μὲν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες, Φειδία,
 ζητεῖν ἀληθὲς φάρμακον τούτου σ' ἔδει·
 νῦν δ' οὐκ ἔχεις· κενὸν ἄρα καὶ τὸ φάρμακον
 20 πρὸς τὸ κενόν· εἰ δ' οἶε τί σ' ὠφελεῖν τότε,
 περιμαξάτωσαν κτλ.

531

εἰ γὰρ ἐγένου σύ, Τρόφιμε, τῶν πάντων μόνος,
 ὄτ' ἔτικτεν ἡ μήτηρ σ', ἐφ' ᾧ τε διατελεῖν
 πράττων ἃ βούλει καὶ διευτυχεῖν αἰεί,
 καὶ τοῦτο τῶν θεῶν τις ὠμολόγησέ σοι,
 5 ὀρθῶς ἀγανακτεῖς· ἔστι γὰρ σ' ἐψευσμένους
 ἄτοπόν τε πεποίηκ'. εἰ δ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις
 ἐφ' οἷσπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἄερα
 τὸν κοινόν, ἵνα σοι καὶ τραγικώτερον λαλῶ,
 οἰστέον ἄμεινον ταῦτα καὶ λογιστέον.
 10 τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν λόγων, ἄνθρωπος εἶ,
 οὐ μεταβολὴν θάττον πρὸς ὕψος καὶ πάλιν
 ταπεινότητα ζῶον οὐδὲν λαμβάνει.
 καὶ μάλα δικαίως· ἀσθενέστατον γὰρ ὄν
 φύσει μεγίστοις οἰκονομεῖται πράγμασιν,
 15 ὅταν πέσῃ δέ, πλεῖστα συντρίβει καλά.
 σὺ δ' οὐθ' ὑπερβάλλοντα, Τρόφιμ', ἀπώλεσας
 ἀγαθὰ, τὰ νυνὶ τ' ἔστι μέτριά σοι κακά.
 ὥστ' ἀνά μέσον πον καὶ τὸ λοιπὸν [δὴ] φέρε.

Plutarchus Mor. 103 d εἰς ἄς (τύχας) διαβλέψας ἂν τις οὐκ
 ἀπεικώτως εἶποι . . . τὸ ὑπὸ τοῦ Μενάνδρου ῥηθέν κτλ. v. 1—9
 Pseudo-Plutarchus V 639 ed. m. Wyttenb. 2. τε Schaeferus] γε.
 διὰ τέλους | πράττειν G. A. Hirschig. Ann. crit. 24. 3. πράσσω
 libri διευτυχεῖν Pseudo-Plutarchus] διευτυχῶν. 5. σ' add. Grotius.
 8. σοί τι Pseudo-Plutarchus. τί σοι Mein. 11. ὕψος] οἶκτον quat-

tuor cod. Paris. ὄγκον Duebner. 12. οὐθὲν libri. 13. ἀσθενέστερον γὰρ ἂν cod. Par. 14. οἰκονομεῖται] διαπονεῖται Mein. μέγιστ' ἐξοικονομεῖται πράγματα Herwerd. Mnem. nov. VI 76. 17. νυνί Bentr.] νῦν. τ' Hercher.] δ'. 18. δὴ plurimi cod. om. εὖ Bentr. τὸν λοιπὸν φέρε cod. Periz. τὸ νῦν λυποῦν Grot. τὸ λοιπὸν δεῖ φέρειν Meziriac. τὸ λοιπὸν διάφερε Hercher. καὶ σὺ τῶν λοιπῶν φέρει Wyttenb. τὸ λυποῦν δὴ φέρε Cobet. N. l. 81. τὸ λυπηρὸν φέρε Nauck. Mélanges gréco-rom. V 241.

ad Δεισιδαίμονα refert Cobet. Mnem. nov. IIII 291. contra quem cf. quae Fritzschius disputavit ad fr. 530. 7. ἔσπασας τὸν ἄερα τὸν κοινόν. 'quasi haec supra soccum adsurgerent continuo addidit ἴνα σοι κ. τρ. λ.' Cobet. N. l. 53. cf. 481, 4. 611. Eurip. Hel. 906 κοινὸς γὰρ ἐστὶν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς καὶ γαῖα. Aesch. Prom. 1092 κοινὸν φάος. 14. fortasse scribendum μεγίστους ἐξανεμοῦνται πνεύμασιν. cf. Eurip. Helen. 32. Androm. 938 (ἐξηνεμώθη μωρία).

532

καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει
ἴπαντας, ᾧ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ἄνούμεθα·
οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα,
τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, τίθη δὲ τίς,
5 τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς
βιώσεται, μήτ' ἐξετάσαι μήτ' ἰδεῖν·
οὐδ' ἐπὶ τράπεζαν μὲν φέρειν τὴν προῖχ', ἴνα
εἰ τὰργύριον καλὸν ἐστὶ δοκιμαστῆς ἰδῆ,
ὃ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ γενήσεται,
10 τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθεδουμένης αἰεὶ
μὴ δοκιμάσαντα μηδὲν, ἀλλ' εἰκῆ λαβεῖν
ἀγνώμον', ὀργίλην, χαλεπήν, ἐὰν τύχη,
λάλον. περιάξω τὴν ἔμαντοῦ θυγατέρα
τὴν πόλιν ὄλην· οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν,
15 λαλεῖτε, προσκοπεῖσθε πηλίκον κακὸν
λήψεσθ'· ἀνάγκη γὰρ γυναῖκ' εἶναι κακόν,
ἀλλ' εὐτυχῆς ἐσθ' ὃ μετριώτατον λαβών.

Stobaeus Floril. 72, 2 Μενάνδρου Α. 2. ἄνούμεθα G. A. Hirschig. Ann. crit. 25] ἄνήμεθα. cf. Cobet. V. l.² 158. 3. μηδὲν libri. 4. τίθη Mein.] τιθή. τιθή Α. 6. ἐξετάζειν Bentr. εἰσιδεῖν Mein. 7. οὐδ' Hirschig.] ἀλλ'. 8. εἰ τὰργ. Bentr.] εἴτ' ἀργ. 9. δ] ὅς Α. 11. δοκιμάσαντα Cobet. N. l. 90] δοκιμάσασθα. 15. λαλεῖτε] ἀθρεῖτε Herwerd. Obs. crit. 92. δ' ἡλίκον Mein. Stob.

2. *'ut in emendo sollemnis non unde sit sed quale sit spectare potissimum'*. Cobet. τοῦτον τὸν τρόπον ὡς, ut antiquiores fere ὤσπερ. cf. Heindorf. Plat. Phaed. 86 a. Lobeck. Phryn. 426. 7. 4. Herodian. I 311, 29 τὰ εἰς ᾗ δισύλλαβα βαρύνεται . . . τήθη, τίθη. cf. Lob. Phryn. 134. 7. *'non decet spectare quae non utilia sunt, negligere (μὴ ἐξετάσαι) vero mores cet.; nec decet argentum accurate examinare, uxorem vero incaute (μὴ δοκιμάσαντα) et inconsulte ducere'*. Eurip. El. 1097 (Mein.) ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν γαμῆι πονηράν, μαρός ἐστι. 8. Bekker. Anecd. 238, 18 δοκιμαστής· ὁ δικάζων καὶ ἰστάς τὸν σταθμὸν καὶ τὸ μέτρον τῶν ὠνίων, εἰ ἔστι καλὰ καὶ ἔμμετρα καὶ ἀκακούργητα. ibid. 89, 7 δοκιμαστήν· οὐκ ἀργυρογνώμονα. δοκιμαστήν rectius dici monet quam ἀργυρογνώμονα. [Plat.] De virt. 378 d περὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰσὶν ἡμῖν δοκιμασταί . . . τίνας οὖν τούτους καλεῖς; ἀργυρογνώμονας. — fortasse scribendum ἐσθ' ὁ δοκιμαστής.

533

ἀπολεῖ με τὸ γένος. μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμέ,
 μῆτερ, ἐφ' ἐκάστῳ τὸ γένος. οἷς ἂν τῇ φύσει
 ἀγαθὸν ὑπάρχη μὴδὲν οἰκείον προσόν,
 ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα
 5 καὶ τὸ γένος, ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι·
 οὐδὲν δ' ἔχουσι πλείον, οὐδ' ἐρεῖς ὅτῳ
 οὐκ εἰσὶ πάπποι· πῶς γὰρ ἐγένοντ' ἂν ποτε;
 οἷ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους διὰ τινα
 τόπον μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν,
 10 τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι;
 ὅς ἂν εὖ γεγονῶς ἢ τῇ φύσει πρὸς τάγαθά,
 κἂν Αἰθίοψ ἦ, μῆτερ, ἐστὶν εὐγενής.
 Σκύθης τις· ὄλεθρος· ὁ δ' Ἀνάχαρσις οὐ Σκύθης;

Stobaeus Floril. 86, 6 Ἐπιχάρμου A. at recte v. 1—10 idem 87, 4 Μενάνδρου A Voss. Hens. (utrubique). 1. φιλεῖς τί με Herwerd. Obs. crit. 92. at cf. Arist. Nub. 83. 2. μῆτερ] μήτε A 86. τῇ φύσει A Voss. 87] φύσει A Voss. 86. 3. ὑπάρχη A 87] ὑπάρχει Voss. et A 86. 4. ἐκεῖσε] ἐς τοῦτο B 86 et A Voss. 87. μνήματα] κτήματα A Voss. 86. 5. ὅσοι om. A Voss. 86. ὅσα B 86. 6. δ' om. Voss. 87. οὐδένα δ' ἔχοις ἰδεῖν οὐδ' εἰπεῖν 86 (excepto B et ἐρεῖ Voss.). 7. ἐγένοντο om. ἂν A Voss. 86. 8. οἷ Salmas.] εἰ. τούτους 87] τοῦτο 86. 10. λεγόντων] ἐχόντων Mein. Stob. III xxviii. δυσμενέστεροι A¹ 86. 11. ὡς ἂν εὖ γερονῶση ἐρημίαν (ex 9) τῇ φύσει π. τ. A. οσανευγερωσῆ τῇ φύσει π. τ. Voss.

tuor cod. Paris. ὄγκον Duebner. 12. οὐθὲν libri. 13. ἀσθενέστερον γὰρ ὢν cod. Par. 14. οἰκονομεῖται] διαπονεῖται Mein. μέγιστ' ἐξοικονομεῖται πράγματα Herwerd. Mnem. nov. VI 76. 17. νῦν Bentl.] νῦν. τ' Hercher.] δ'. 18. δὴ plurimi cod. om. εὐ Bentl. τὸν λοιπὸν φέρε cod. Periz. τὸ νῦν λυποῦν Grot. τὸ λοιπὸν δεῖ φέρειν Meziriac. τὸ λοιπὸν διάφερε Hercher. καὶ σὺ τῶν λοιπῶν φέρεi Wyttenb. τὸ λυποῦν δὴ φέρε Cobet. N. l. 81. τὸ λυπηρὸν φέρε Nauck. Mélanges gréco-rom. V 241.

ad Δεισιδαίμονα refert Cobet. Mnem. nov. IIII 291. contra quem cf. quae Fritzschiis disputavit ad fr. 530. 7. ἔσπασας τὸν ἀέρα τὸν κοινόν. 'quasi haec supra soccum adsurgerent continuo addidit ἴνα σοι κ. τρ. λ.' Cobet. N. l. 53. cf. 481, 4. 611. Eurip. Hel. 906 κοινὸς γὰρ ἐστὶν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς καὶ γαῖα. Aesch. Prom. 1092 κοινὸν φάος. 14. fortasse scribendum μεγίστοις ἐξανεμοῦται πνεύμασιν. cf. Eurip. Helen. 32. Androm. 938 (ἐξηνεμάθη μωρῶα).

532

καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει
ἴπαντας, ὃ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ἀνούμεθα·
οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα,
τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, τήθη δὲ τίς,
5 τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς
βιώσεται, μήτ' ἐξετάσαι μήτ' ἰδεῖν·
οὐδ' ἐπὶ τράπεζαν μὲν φέρειν τὴν προῖχ', ἵνα
εἰ τὰργύριον καλὸν ἐστὶ δοκιμαστῆς ἰδη,
ὃ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ γενήσεται,
10 τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθεδουμένης αἰεὶ
μὴ δοκιμάσαντα μηδὲν, ἀλλ' εἰκὴ λαβεῖν
ἀγνώμον', ὀργίλην, χαλεπὴν, ἐὰν τύχη,
λάλον. περιάξω τὴν ἑμαυτοῦ θυγατέρα
τὴν πόλιν ὄλην· οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν,
15 λαλεῖτε, προσκοπεῖσθε πηλίκον κακὸν
λήψεσθ'· ἀνάγκη γὰρ γυναικ' εἶναι κακόν,
ἀλλ' εὐτυχὴς ἐσθ' ὁ μετριώτατος λαβῶν.

Stobaeus Floril. 72, 2 Μενάνδρου Α. 2. ἀνούμεθα G. A. Hirschig. Ann. crit. 25] ἀνήμεθα. cf. Cobet. V. l. 2 158. 3. μηδὲν libri. 4. τήθη Mein.] τιθή Α. 6. ἐξετάζειν Bentl. εἰσιδεῖν Mein. 7. οὐδ' Hirschig.] ἀλλ'. 8. εἰ τὰργ. Bentl.] εἴτ' ἀργ. 9. δ] ὃς Α. 11. δοκιμάσαντα Cobet. N. l. 90] δοκιμάσασθαι. 15. λαλεῖτε] ἀθρεῖτε Herwerd. Obs. crit. 92. δ' ἡλίον Mein. Stob.

καὶ γίνετ' αὐτῷ λαμπάς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν
 ἀγαθόν; ὃ μισεῖν οἴμ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς,
 5 γυναικας ἐπλασεν, ὧ πολυτίμητοι θεοί,
 ἔθνος μιαρὸν. γαμεῖ τις ἀνθρώπων, γαμεῖ;
 λάθριοι τὸ λοιπὸν ἄρ' ἐπιθυμία κακαί,
 γαμηλίῳ λέχει τε μοιχὸς ἐντροφῶν,
 καὶ φαρμακεῖται, καὶ νόσον χαλεπώτατος
 10 φθόνος, μεθ' οὗ ζῆ πάντα τὸν βίον γυνή.

[Lucianus] Amor. 43 καταράσεται Προμηθεὶ τὴν Μενάνδρειον
 ἐκείνην ἀπορορήξας φωνήν κτλ. 6. ἔθνος μιαρὸν γάρ· εἴ τις
 ἀνθρώπων γαμεῖ Bothius. ἔθνος μιαρὸν· εἰ γάρ τις ἀνθρώπων
 γαμεῖ Mein. 7. τὸ add. Quietus. κακαί idem] καὶ ἄρ'] γὰρ
 vulg. 8. τε om. aliquot cod. 9. ἐπιβουλαί ante καὶ φαρμα-
 κεῖται del. Bentl. χαλεπωτάτη Bentl. at cf. Mein. 1. — multa in
 hac ecloga corrupta esse adparet. v. 4 omnes dei mulieres odisse
 dicuntur. itane vero? quarum permultas tantopere amaverint, ut
 relicto Olympo in terram descenderint. immo Euripidis admira-
 tores et aemuli ac philosophorum hand pauci, qui caelibem vitam
 praedicarent. itaque scrib. ἅπαντας τοὺς σοφοὺς. 7. multo vitius
 ἐπιβουλαί (ante v. 9) quam ἐπιθυμία commemorantur. accedit
 quod v. 6 neque Boissonadii (Philostr. Epist. p. 198) emendatio
 γαμεῖ τις ἀνθρ., γάμει | λάθριος neque Herwerdeni (Nov. add. crit.
 41) γαμεῖ τις ἀνθρ.; γαμεῖ | ὄλεθρον sufficit. scrib. γαμεῖ τις ἀν-
 θρώπων γάρ, εἰ | λάθριοι τὸ λοιπὸν εἰσιν ἐπιβουλαί κακαί, sen-
 tentia per interrogationem offerenda. denique v. 10 φθόνος per
 totam vitam mulieres magis quam viros comitari quomodo dici
 possit non video. fortasse φόβος.

536

μὰ τὴν Ἀθηναῦν, ἄνδρες, εἰκόν' οὐκ ἔχω
 εὐρεῖν ὁμοίαν τῷ γεγονότι πράγματι,
 ζητῶν πρὸς ἑμαντὸν τί ταχέως ἀπολλύει.
 στροβίλος ἐν ὄσῳ συστρέφεται, προσέρχεται,
 5 προσέβαλεν, ἐξέρριψεν, αἰὼν γίνεται.
 ἀλλ' ἐν πελάγει συγκλυσμός· ἀναπνοὴν ἔχει
 'Ζεῦ σῶτερ' εἰπεῖν ἀντέχου τῶν σχοινίων',
 ἑτέραν περιμεῖναι χάτεραν τρικυμῖαν,
 ναυαγίου τ' ἂν ἐπιλάβοι· ἐγὼ δ' ἅπαξ
 10 ἀψάμενός εἰμι καὶ φιλήσας ἐν βυθῷ.

Alexander Walz. Rhet. VIII 441. 2. De schem. 11, p. 18, 14 Spengel. *λεπτολογία ἐστίν, ὅταν ἐνὸς ἐκάστου τῶν συμβεβηκότων ἢ συμβαινόντων τὴν ἀκριβῆ καὶ ἐπὶ λεπτῶ ἐξεργασίαν ποιώμεθα, ὡς παρὰ Μενάνδρου ταυτί κτλ.* v. 4 Photius 543, 22 *στροβίλος· ἢ συστροφή. καὶ ὁ λαΐλαψ. στροβίλος ἐν ᾧ (ἐνῶ cod.) συστρέφεται.* 1. *εἰκόν' (εἰκόνα) L. Norrmann.] εἰκόνες.* 2. *εὐρεῖν add. Porson. Adv. 294.* 3. *ζητῶ plenius post πράγματι interpungens Cobet. N. l. 621. ἀπολλύει Norrm.] ἀπολαύει.* 4. *ἐν ὕσφ Porson.] ἐν ᾧ. ὅς ἐν ᾧ Spengel. in praef. 5. προσέβαλεν Pors.] προέλαβεν, pro quo προύλαβεν dicendum fuisse monet Cobet. cf. quae adnotavimus ad Stephan. com. 1. idem ὑπέλαβεν conl. Herodot. 7, 170 ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐμβαλέειν ἐς τὴν γῆν. ἐξέριψεν] ἐξήριψεν vel ἐξέτριψεν Herwerd. Nov. add. crit. 41. ἐξέριψεν Ellis Journ. philol. X 19 conl. Aristot. Meteor. 2, 8 (366, 31). sed ἐξέριψεν (scil. τῆς νεῶς vel τὴν ναῦν ἐς τὴν γῆν) sanum videtur.* 6. *ἔχει Pors.] ἔχειν.* 8. *καὶ ἑτέραν Norrm.] ἑτέραν.* 9. *τ' K. mutata simul interpunctione] δ'. ἐπιλάβοι' Porson.] ἐπιλάβοι.* 10. *καὶ φιλήσας Norrm.] ἐφιλήσας.*

'verba sunt novi amatoris, qui ut vidit, ut periit et repentino amoris ictu percussus didicit ὅτι φιλήματος οὐδέν ἐστι δεινότερον ἔρωτος ὑπέκκανυμα'. Cobet. 4. Phrynich. Epit. 396 *οἱ ἀρχαῖοι τὴν βλαιοῦ τοῦ ἀνέμου εἰλησιν καὶ συστροφῆν στροβίλον καλοῦσι.* 10. *ἀψάμενος, τῆς ἐρωμένης. φιλήσας exosculatus. verba ἐν βυθῷ imaginem repetunt naufragii.*

537

*ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει
ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρας.
ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεοὺς
τάργύριον ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον.*

5 *ἰδρυσάμενος τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν
εὔξαι· τί βούλει; πάντα σοι γενήσεται,
ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες, ἀργυρώματα,
φίλοι, δικασταί, μάρτυρες. μόνον δίδου·
αὐτοὺς γὰρ ἔξεις τοὺς θεοὺς ὑπηρέτας.*

Stobaeus Floril. 91, 29 *Μενάνδρου A. Compar. Men. et Phil.* 359 (Studemund. Men. et Phil. comp. 68 sq. p. 23. 4). v. 6 Plutarchus Mor. 1058 c *ἐκ τῆς στοᾶς γὰρ λαβόντα τὴν ἀρετὴν ἔστιν εἰπεῖν 'εὔξαι εἴτι βούλει, πάντα σοι γενήσεται'. βασιλείαν ἔχει, τὴν δίδωσιν.* 1. *ὁ μὲν γὰρ Ἐπ. θεοὺς Dobr. Advers. II 283.* 2. *ὕδωρ γῆν ἥλιον Grot.] ἥλιον γῆν ὕδωρ.* 4. *ἡμῖν Grot.] ἡμῶν.* in exitu *μόνους add. B. cf. Cobet. N. l. 82. μόνον Heinsius.* 6.

εὐξαι· τί βούλει; Madvig. Advers. crit. I 719] εὐξαι τί β. εὐξαιτ' εἰ β. A Voss. εὐξαι τ' εἰ Vind. εὐξαιθ' ὃ B. γενήσεται] γενέσθαι A. γενήσεσθαι B. 8. δικασταί] βοηθοί Mein. Stob. III xxxi ex Philem. 65. ac sane δικαστᾶς nemo votis sibi expetet nisi *faventes*. scr. θιασῶται. de sententia cf. Aristoph. fr. 437. 9. τοὺς ὑπηρέτας θεοῦς Comp. Men.

de placitis Epicharmi et Menandri cf. M. Haupt. Opusc. II 191 sq. 6. cf. Antiphan. 109, 3. Philem. 65. Plaut. Pseud. 2, 3, 5 *haec* (epistula) . . *córnu coriaést, ubi inest quidquid volo*.

538

ὅταν εἰδέναι θέλῃς σεαυτὸν ὅστις εἶ,
 ἐμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ' ὡς ὀδοιπορεῖς.
 ἔνταυθ' ἔνεστ' ὅστᾶ τε καὶ κούφη κόνις
 ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων καὶ σοφῶν
 5 καὶ μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν
 αὐτῶν τε δόξῃ καὶ κἀλλεὶ σωμαίων.
 κατ' οὐδὲν αὐτοῖς τῶνδ' ἐπήρκεσεν χρόνος.
 κοινὸν τὸν ἄδην ἔσχον οἱ πάντες βροτοί.
 πρὸς ταυθ' ὄρῶν γίνωσκε σεαυτὸν ὅστις εἶ.

Comparatio Men. et Phil. 361 (Studemund Men. et Philist. compar. 166 sq. p. 31). 1. ὅταν] ἂν Herwerd. Mnem. nov. VI 77. θέλῃς Heinsius] θέλεις QP. σεαυτὸν Grot. Exc. 761] σεαυτὸν. 3. ἔνταυθ' Grot.] ἐνθ' αὐτ' QP. ἔνεστ' ὅστᾶ τε Pors. Adv. 291] ἔνεστιν ὅστᾶ (sic fere QP). 6. καὶ Mein.] καὶ. σωμαίων Mein.] τῶν σωμαίων. 7. κατ' K.] καὶ QP. ἀλλ' Mein. αὐτοῖς Mein.] αὐτῶν. χρόνον 'rim temporis' Grot. χορός (coniung. cum τῶνδε) Enger. Mus. Rh. 1867, 638. 9. ὄλεθρον Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. XIII, quod propter ictum (ἐπήρκεσέν) admitti non potest. μόρον Herwerd., qui haec aut tragici aut imitatoris tragicorum esse censet. cur comoediae abiudicentur nullam video causam.

cf. Philem. 116. Theophylact. Simoc. Epist. 85 (Gnomol. Vind. Ritschl. Opusc. I 566, 85) εἰ λύπη ἐθέλει κρατεῖν, περιπόλει τοὺς τάφους. . . καὶ τὰς μεγίστας τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας ἐπόψει περαιτέρω κόνεως μὴ κεκτημένας τὸ φύσημα. — 2. scr. ὡς ὀδοιπόρος. 8. ἔσχον] ἔλαχον K.

539

ὁ πάντα βουληθεὶς ἂν ἄνθρωπος ποιεῖν
 πᾶν ἂν γένοιτο· πλούσιος τρόπον τινά·
 πάλιν φιλόσοφος τινὶ μαθήσει χρώμενος·

τὸ σῶμ' ὑγιαίνει τινὰ δίαίταν προσφέρων.
 5 πλὴν ἐν τι τῶν πάντων ἀδύνατον ἦν ἄρα
 εὐρεῖν, δι' οὗ τρόπου τις οὐ λυπήσεται.
 οὐ γὰρ τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν ἔχει μόνον
 λύπην, παρέχει δὲ φροντίδας καὶ τάγαθά.

Stobaeus Floril. 98, 19 *Μενάνδρου* A. v. 8 Philostr. Vit. Apoll. 2, 36 p. 88 πολλοὺς οἶδα τῶν σφόδρα ἡγουμένων εὖ πράττειν οὐδὲ καθεύδειν δυναμένους, ἀλλ' ἐκπηδῶντας τοῦ θῆπου, καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τὸ παρέχειν φροντίδας καὶ τάγαθά. 1. βουλευθεῖς] παιδευθεῖς K. nam voluntas sola homini nihil proderit, nisi discendo et exercitatione excolatur. ἂν om. A. 2. πᾶν Mein. Stob.] πᾶς. πῶς AB. τρόπον τινὰ Mein.] τρόπον οὗτος. 4. ὑγιαίνειν AB. ὑγιαίνων Mein. Stob. 6. λυπηθήσεται AB. 8. παρέχει Grot.] πῦρ ἔχει.

540

μειράκιον, οὗ μοι κατανοεῖν δοκεῖς ὅτι
 ὑπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστα κακίας σήπεται,
 καὶ πᾶν τὸ λυμαινόμενόν ἐστιν ἔνδοθεν.
 οἶον ὁ μὲν ἰός, ἂν σκοπῆς, τὸ σιδήριον,
 5 τὸ δ' ἱμάτιον οἱ σῆτες, ὁ δὲ θρήψ τὸ ξύλον.
 σὲ δὲ τὸ κάκιστον τῶν κακῶν πάντων, φθόνος
 φθισικὸν πεποιήκε καὶ ποιήσει καὶ ποιεῖ,
 ψυχῆς πονηρᾶς δυσσεβῆς παράστασις.

Stobaeus Floril. 38, 29 *Μενάνδρου* A. 3. πᾶν τὸ λυμαινόμενόν ἐστιν ἔνδοθεν Dobr. Adv. II 282] πάντα τὰ λυμαινόμεν' ἔνδοθέν ἐστιν A Voss. ἐνεστιν ἔνδοθεν Grot. 4. ἂν] ἔαν Voss. τᾶν σκοπῆ A (σ suprascr. m. 2). τὸ σιδήριον Bentl.] τὸ σίδηρον A. τὸν σίδηρον Voss. Hens. τὸν σίδηρον, ἂν σκοπῆς Grot., quod fortasse recipiendum. 5. ὁ δὲ AB² Voss.] ἡ δὲ. cf. Porson. Adv. 289. θρήψ Voss.¹ Hens. 6. σὲ Dobr.] ὁ. ποιεῖ Voss. 8. παράστασις AB² Voss. παραστάτης Arsen.

Polyb. 6, 10 (Grot.) καθάπερ σιδήρω μὲν ἰός, ξύλοις δὲ θρήψες καὶ τερηδόνες συμφνεῖς εἰσι λῦμαι . . . τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν πολιτειῶν κατὰ φύσιν ἕκαστη παρέπεται τις κακία. Diog. L. 6, 5 (*Ἀντισθένης*) ὥσπερ ὑπὸ τοῦ ἰοῦ τὸν σίδηρον, οὕτως ἔλεγε τοὺς φθονερούς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἥθους κατεσθίεσθαι. Gnomol. Vind. Ritschl. Opusc. I 565, 69 ὥσπερ σκώληξ ἀναλίσκει τὸ ξύλον ὅπου εἰσέρχεται, οὕτως καὶ ἡ ἁμαρτία μένουσα ἐν τῷ ποιήσαντι αὐτήν. 4. coniung. ὁ ἰός λυμ. τὸν σίδ. — ἂν σκοπῆς. cf. Philem. 31, 5. 7. tria tempora verbi coniunguntur ut Philem. 91, 1. 2. Eur. Tro. 467

πτωμάτων γὰρ ἄξια πάσχω τε καὶ πέπονθα καὶ πείσομαι (Ellis).
sed fortasse scrib. καὶ πονεῖν ἀεὶ ποιεῖ. 8. Suidas παράστασις·
δρομή, προθυμία.

541

τίνοι δεδούλωνται ποτε;

ὄφει· φλύαρος· τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἄν
ἦρων· κρίσειν γὰρ τὸ βλέπειν ἴσην ἔχει.
ἀλλ' ἡδονὴ τις τοὺς ἐρῶντας ἐπάγεται
5 συνουσίας· πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων
οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἀπῆλθε καταγελῶν,
ἕτερος δ' ἀπόλωλε; καιρὸς ἔστιν ἢ νόσος
ψυχῆς, ὁ πληγὴς δ' εἴσω δὴ τιτρώσκειται.

Plutarchus Stob. Floril. 63, 34 καὶ λελάληκε (Μένανδρος) περὶ
τοῦ πάθους (τοῦ ἔρωτος) φιλοσοφώτερον. ἄξιον γὰρ εἶναι θαύματος
φῆσας τὸ περὶ τοὺς ἐρῶντας ὡσπερ ἔστιν ἅμα λαλεῖ· εἴτα ἀπορεῖ καὶ
ζητεῖ πρὸς ἑαυτὸν κτλ. v. 7. 8 Plutarch. Mor. 763 b τὸ αὐτὸ
σῶμα πολλοὶ καὶ τὸ αὐτὸ κάλλος ὀρῶσιν, εἰληπται δ' εἷς, ὁ ἐρωτικός·
διὰ τίνα αἰτίαν; οὐ γὰρ μανθάνομεν γέ που Μενάνδρου λέγοντος,
οὐδὲ συνίεμεν καιρὸς ἔστιν κτλ. 1. δεδούλωνται Vind. B] δεδού-
λωται. 5. ταύτην] αὐτήν K. 7. δ' add. Dobr. 8. εἴσω δὴ] εἰσβολῆ
Bentl. εἷς δὲ G. Herm. εὐστοχία Iacobs. Lect. Stob. 105. 6 ex
paraphrasi Plutarchea τοῦτο δὲ εὐστοχίας ἔστι καιροῦ τῷ πάθει
ἀμωσγέπως συνάπτουτος. ἔνδοθεν Dorvill. cf. Cobet. N. l. 82. 3.
εἷς ὅλην (τὴν ψυχὴν) anon. apud Ellis. Journ. philol. X 21. αὐ-
τόθεν Mein. V CCLXXI. ἡσυχῆ K.

quae apud Plutarchum praecedunt verba Meinekii ita in
versus dispescit: ἄξιον γὰρ θαύματος | τὸ πάθος ἔρωτος ὀπόθεν
ἀρχὴν λαμβάνει. versum alterum τὸ τῶν ἐρώντων, οἷς πάρεστιν,
ἀμποιεῖ refingit Ellis 20. possunt multa alia excogitari.

542

εἶπερ τὸν ἀδικοῦντα μὲν ὡς ἡμύνετο
ἕκαστος ἡμῶν καὶ συνηγωνίζετο,
ἴσως νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γερονδὸς
ἀδίκημα, καὶ συνέπραττον ἀλλήλοις πικρῶς,
5 οὐκ ἄν ἐπὶ πλείον τὸ κακὸν ἡμῖν ἠϋξετο
τὸ τῶν πονηρῶν, ἀλλὰ παρατηρούμενοι
καὶ τυγχάνοντες ἧς ἔδει τιμωρίας
ἦτοι σπάνιοι σφόδρ' ἄν ἦσαν ἢ πεπανμένοι.

Stobaeus Floril. 43, 30 *Μενάνδρου* A. 1. ἀδικοῦντ' ἀσμένως Grot. ἐπιμελῶς Mein. Stob. II xi. 2. συνηγωνίζετο AB] συνηγωνίσατο Voss. Hens. 4. συνεπράττομεν Heringa Obs. 273. πικρῶς] πονηρῶς Voss. H. 5. ἠύξετο Benti.] ἠύξαιτο AB. om. Voss. H. 8. σφόδρα μὲν Voss. H. — ἀδικοῦντ' εὐμενῶς — ἡμῖν — συνηγωνίζετο | πικρῶς — ἀλλήλοις, ἴσως | οὐκ ἂν κτλ. Herwerd. Anal. crit. 31.

nulla v. 1 emendatio earum quae adhuc prolatae sunt sufficit. fortasse scribendum εἰ χειρὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἡμύνετο κτλ. cf. Plat. com. 174, 14. ἀμύνεσθαι τιμὴ Plat. Reip. 5, 464e ἤλιξι ἤλικας ἀμύνεσθαι καλόν. sed omnem paene dubitationem eximit quem Meinekios attulit Diog. L. 1, 59 ἐρωτηθεὶς (Σόλων) πῶς ἤμιστ' ἂν ἀδικοῖεν οἱ ἄνθρωποι, εἰ ὁμοίως, ἔφη, ἄχθοιντο τοῖς ἀδικουμένοις οἱ μὴ ἀδικούμενοι. cf. etiam 679.

543

*Δέριπιπε καὶ Μνήσιπιπε, τοῖς εἰρημένοις
ἡμῶν ὑπὸ τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς
ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν, οἱ χρηστοὶ φίλοι.
καὶ γὰρ ἀποδύρασθ' ἔστι μὴ γελώμενον,
5 καὶ συναγανακτοῦνθ' ὀπότεν οἰκείως ὀρᾷ
ἕκαστος αὐτῷ τὸν παρόντα, παύεται
τοῦτον μάλιστα τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν.*

Stobaeus Floril. 113, 9 *Μενάνδρου* A. 2. ἡμῖν B². 4. ἀποδύρασθ' ἔστι L. Dindorf. Ann. Fleckeis. 1869, 524] ἀποδύρασθαι τι AB. alii ἐποδ. non adsentior Meinekio Stob. IIII xiiii. 6. αὐτῷ Mein. Stob.] αὐτῶν. — novasse Menandrum τὸ λέγομαι κακῶς ὑπὸ τινος pro ἀκούω κακῶς ad normam τοῦ λέγω τινὰ κακῶς monet Cobet. N. l. 54. 5.

544

*παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ·
ὅταν φάγωσ' ἰχθὺν ἐκείνοι, διὰ τινα
αὐτῶν ἀκρασίαν τοὺς πόδας καὶ γαστέρα
οἰδοῦσιν, ἔλαβον σακίον, εἶτ' εἰς τὴν ὁδὸν
5 ἐκάθισαν αὐτοὺς ἐπὶ κόπρον, καὶ τὴν θεὸν
ἐξιλιάσαντο τῷ ταπεινοῦσθαι σφόδρα.*

Porphyrus De abstin. 4, 347 (177, 4 Nauck.) τὸ μέντοι τῶν ἰχθύων ἀπέχεσθαι ἄχρι τῶν *Μενάνδρου* χρόνων τοῦ κωμικοῦ διέμεινε·

λέγει γὰρ κτλ. 2. φάγωσ' Pors. Toup. Opusc. III 471] φάγωσιν. 3. αὐτῶν Nauck. ἄτοπον Herwerd. Obs. crit. 122. τὼ πόδε R, quod recipiendum et scrib. καὶ τὴν γαστέρα. 4. ἔλαβον Scaliger] εἶτ' ἔλαβον. σακκίον Pors. Dobr. Arist. p. 115] σακκίον. cf. Aristoph. fr. 328. Phrynich. Ecl. 257, sed ibi etiam Lobeck. Phot. 497, 10 σάκος· οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἐνὸς κ̄. Eustath. 588, 12 οἱ παλαιοὶ τὸν σάκκον φασὶ καὶ δι' ἐνὸς γράφεσθαι κ̄, καθὰ δηλοὶ καὶ ὁ κωμικός. 5. αὐτοὺς Toup. Opusc. II 149] αὐτοί. 6. τῷ Cleric.] τοῦ. ταπεινοῦσθαι K.] ταπεινώσαι. τεταπεινώσθαι Heringa.

ad Δεισιδαίμονα referebat Clericus. Plut. Mor. 168 d (ὁ δεισιδαίμων) ἔξω κἀθήται σακκίον ἔχων καὶ περιεζωσμένος δάκσει ἔνπαρσις, πολλάκις δὲ γυμνὸς ἐν πηλῷ καλινδούμενος ἔξαγορεύει τινὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ. at talia poterant in quavis fabula narrari. Diodor. 2, 4 τοὺς Σύρους. . . ἀπέχεσθαι τούτου τοῦ ζώου καὶ τιμᾶν τοὺς ἰχθύς ὡς θεούς. ubi cf. Wesseling. Lucian. De dea Syr. 14 (οἱ Σύροι) ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι καὶ οὐποτε ἰχθύων ψαύουσι. 3. 4. Martial. 4, 43 iuro per Syrios tibi tumores. v. 2 scr. ἰχθὺν ἐκεῖ καὶ — οἰδῶσιν, ut apodosis incipiat ab ἔλαβον.

545

Lucianus Pseudolog. 4 παρακλητέος ἡμῖν τῶν Μενάνδρου προλόγων εἰς ὃ Ἐλεγχος, φίλος Ἀληθεία καὶ Παρρησία, θεὸς οὐχ ὁ ἀσημότατος τῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ἡμῖν ἰχθύς τοῖς δεδιόσι τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, πάντα εἰδότες καὶ σαφῶς διεξιόντος ὅποσα ἡμῖν σύνοιδεν. idem De conscr. hist. 41 τοιοῦτος ὁ συγγραφεὺς ἔστω, ἄφοβος, ἀδέκαστος, ἐλεύθερος, παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσω. Aphthonius Prog. 11 (p. 45, 1 Spengel.) προσωποποιία, ὅταν ἅπαντα πλάττηται, καὶ ἦθος καὶ πρόσωπον ὡσπερ ἐποίησε Μένανδρος Ἐλεγχον. Hermogenes Prog. 9 (p. 15, 44 Spengel.) προσωποποιία, ὅταν πράγματι περιειθῶμεν πρόσωπον, ὡσπερ ὁ Ἐλεγχος παρὰ Μενάνδρω. Theon. Prog. 68, 21 προσωποποιίας τί ἂν εἴη παράδειγμα κάλλιον. . . τῶν Μενάνδρου δραμάτων. cf. etiam Doxopatr. Walz. Rhetor. II 646, 21. Cramer. Anecd. Par. I 398, 22 Μενάνδρου φίλος ἀλήθεια καὶ θεοὶ παρρησία, quae corrigenda sunt ex superioribus. Ἐλευθερία, Παρρησία, Ἐλεγχος cum Veritate coniunguntur Lucian. Pisc. 17. Apost. 16, 10 τὰ σῦκα σῦκα λέγω καὶ τὴν κάρδοπον (κάρδοπον) ἐπὶ τῶν τὰ ἀληθῆ λεγόντων ἀνεπιφθόνως. 15, 95 b τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγει. cf. adesop. 227. Mein. ed. min. xxi. Fritsch. Lucian. I p. 90, quocum ex parte tantummodo consentio. — his omnibus conlatis Menandrum sic fere scripsisse arbitror (ac v. 1. 2. 7 sic iam Meinekius):

"Ελεγχός εἰμ' ἐγώ,
 ὁ φίλος Ἀληθεία τε καὶ Παρησία
 Ἐλευθερία τε (συγγενέστατος) θεός,
 μόνοισιν ἐχθρὸς τῶν βροτῶν τοῖς τὴν ἐμὴν
 5 γλῶτταν δεδιόσι, πάντα τ' εἰδὼς καὶ σαφῶς
 διεξιῶν ὑπόσα σύνοιδ' ὑμῖν (κακά),
 τὰ σῶκα σῶκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγων.

Elenchus prologi est, non fabulae nomen. sic Philemo *Aëra*, poeta anon. (adesp. 154) Φόβον προλογίζοντα fecerat, Afranius *Sophlan* (*Sapientiam*), Plautus *Arcturum*, *Auxilium*, *Larem familiarem*, *Luxuriam*, *Inopiam* cet.

546

τοὺς τῆς γαμετῆς ὄρους ὑπερβαίνεις, γύναι,
 τὴν αὐλίαν· πέρασ γὰρ αὐλείος θύρα
 ἐλευθέρα γυναικὶ νενόμιστ' οἰκίας·
 τὸ δ' ἐπιδιώκειν εἰς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν,
 5 ἔτι λοιδορουμένην, κυνὸς ἔστ' ἔργον, Ῥόδη.

Stob. Floril. 74, 11 Μενάνδρου Α. Harpocrat. αὐλείος ἢ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, ὡς δηλοῖ Μένανδρος. 2. διὰ τὴν αὐλὴν λαν A Voss. τὴν αὐλίον Pors. Kidd. 387. αὐθαδία Bentl. (del. διὰ τὴν). τὴν αὐλίαν (αὐλίον) del. Cob. N. l. 76. 7. deinde αὐλείος B Bentl.] αὐλίος. ὄρος γὰρ αὐλείος θύρα Cob. ibid. 178. ὄρους ὑπερβ. γ. | τοὺς τῆς γαμετῆς· πέρασ γὰρ κτλ. Nauck. cf. tamen Aristoph. fr. 255. Pac. 982. 5. ἔστεργον ῥώδη Voss. Hens. ac ῥώδη etiam A. κυνὸς κτλ. om. B.

ad Ἱέρειαν propter Ῥόδης nomen referebat Clericus, incerta prorsus coniectura. cf. Philem. 84.

547. 548

πάντες μὲν οἱ Θραῖκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται
 ἡμεῖς ἀπάντων (καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαί
 ἐκεῖθεν εἶναι τὸ γένος), οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς
 ἐσμέν.
 5 γαμεῖ γὰρ ἡμῶν οὐδὲ εἷς εἰ μὴ δέκ' ἢ
 ἔνδεκα γυναικας, δώδεκ' ἢ πλείους τινές.
 ἂν τέτταρας δ' ἢ πέντε γεγαμηκῶς τις ἦ,
 καταστροφή γῆς, ἀνυμέναιος ἄθλιος,
 ἄνυμφοσ οὗτος ἐπικαλεῖτ' ἐν τοῖς ἐκεῖ.

Strabo 296. 7 λέγει Μένανδρος περι αὐτῶν (τῶν Γετῶν), οὐ πλάσας, ὡς εἰκός, ἀλλ' ἐξ ἱστορίας λαβῶν. πάντες — ἐσμέν. καὶ ὑποβᾶς μικρὸν τῆς περι τὰς γυναῖκας ἀκρασίας τίθησι παραδείγματα γαμῆ κτλ. 5. εἰ μὴ δέκ' ἢ Salmasius Exerc. Plin. 112 a] οὐδέκ' ἢ. 6. δώδεκ' ἢ Porson.] δώδεκά τε. δώδεκά τις πλ. Vatic. δωδεκέτις Ven. Mosq. 7. τις ἢ K.] τύχη. 8. γῆς K.] τις. τύχη | καταστροφῆς τις Tyrwhitt. ἄθλιος] ἡθεος Naber. Mnem. nov. VIII 421. at eo nomine numquam ni fallor in malam partem utuntur. fortasse verba sic transponenda sunt ἄνυμφος οὗτος, ἀνυμέναιος κᾶφίλος (*adfinibus carens*), καταστρ. γ. ἐπικαλ. — καταστροφή γῆς *perniciosis patriae* vocatur, ut δὴ ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων Antigone et Ismene dicuntur Soph. Ant. 533.

549

ἄνθρωπος ὦν μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν
αἰτοῦ παρὰ θεῶν, ἀλλὰ τὴν μακροθυμίαν.
ὅταν γὰρ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς,
ἢ δεῖ θεόν σ' εἶναι τιν' ἢ τάχα δὴ νεκρόν.
5 παρηγόρει δὲ τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν.

Compar. Men. et Phil. 362 Μένανδρος περι λογισμῶν (Studemund Men. et Philist. comp. 201 sq. p. 34). v. 1—4 om. poetae nomine Boisson. Anecd. I 126. 1. τὴν om. Boiss. 2. αἰτεῖ Boiss. θεῶν Heinsius] θεοῦ. τὴν add. Dobr. Adv. II 285. μακροθυμεῖν σε χρῆ Boiss. 3. ὅταν δ' Bentl. ἐπὶ δὲ ἄλ. Boiss. ἐὰν δ' Dobr. 4. σ' εἶναι τιν' Mein.] σε εἶναι. ἢ γὰρ σε θεὸν εἶναι δεῖ ἢ τάχα νεκρόν Boiss. ἐὰν δ' ἄλυπος — ἢ δεῖ θεόν σ' εἶναι γὰρ Nauck. ἄνθρωπον ὄντ' οὐδ. τ. ἀλ. | αἰτεῖν π. θ., ἀλλὰ μακροθυμεῖν σε χρῆ παρηγορεῖν τε τὰ κ. δι' ἐτ. κ. | ἢ δεῖ θεόν σ' εἶναι γὰρ ἢ τάχα δὴ ν. | ἐὰν ἄλυπος κτλ. H. Iacobi Progr. Posn. 1861, 11 conl. Babr. 30, 10 ἢ γὰρ με νεκρόν ἢ θεὸν σὺ ποιήσεις et epigrammate in Epicharmum composito Bergk. Poet. lyr.² 456 εἰμὶ νεκρὸς κτλ. — mihi παρηγορεῖν τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν non videtur defendi posse exemplo Philem. 234. nam si 'calamitates calamitatibus solvuntur eo quod mala malis consolantur' i. e. in oblivionem ducunt, idcirco non recte homo ipse mala malis consolari iubetur. fortasse scr. παρηγόρει τε τὰ κακὰ ἀεὶ διακαρτερῶν, qui versus post v. 2 inserendus est.

550. 551

ἅπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται
εὐθύς γενομένῳ, μυσταγωγὸς τοῦ βίου

ἀγαθός· κακὸν γὰρ δαίμον' οὐ νομιστέον
εἶναι βίον βλέποντα χρηστὸν . . .
. . . . .
ἅπαντα δ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν . . .

Clemens Alex. Strom. 5, 14, 130 Μένανδρος ὁ κωμικὸς ἀγαθὸν ἐρμηνεύων τὸν θεόν, φησὶν ἅπαντι — χρηστὸν. εἶτα ἐπιφέρει ἅπαντα — θεόν, ἥτοι πάντα θεὸν ἀγαθὸν λέγων ἢ ὅπερ καὶ μάλλον ἐν πᾶσι τὸν θεὸν ἀγαθόν. cf. Eusebius Praep. ev. 13 p. 403. v. 1—3 (ἀγαθός) Plutarchus Mor. 474b ὡς ὁ Μένανδρος φησιν κτλ. v. 1. 2 Ammianus Marc. 21, 14 *in lucem editis hominibus cunctis . . . quaedam . . . numina sociari . . . auctores docuere praecleari: inter quos est etiam Menander comicus, apud quem hi senarii duo leguntur* κτλ. Stobaeus Ecl. 1, 5(4), 4 Wachsm. Μενάνδρον (adser. ad ecl. 3, cf. Wachsm.). Schol. Theocr. 2, 28 Μένανδρός φησι 'δαίμων — γινόμενῳ' (γεινομένῳ) Ambros. Ziegler. p. 21.

1. ἅπαντ' ὁ δ. FP Stob. συμπαραίσταται Clem. Stob. Schol. Theocr. Vat. 4. 5. P (2835). συμπαραίσταται Plut. 4. in exitu οὐδένα ex Eurip. Iph. T. 391 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν addit Toepfel. Progr. Neobr. 1857, 15. 5. ἀγαθὸν οἶομαι εἶναι Dobr. Adv. II 284. ἅπαντα δ' ἡγοῦμαι ἀγ. εἶναι τὸν θεόν K. 'deum in omnibus bonum esse existimo'. — 1. Soph. El. 916 τοῖς αὐτοῖσι τοι οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παρίσταται. Senec. Epist. 110 *unicuique nostrum paedagogum dari deum. de sententia* cf. Heindorf. Plat. Phaed. 107d. Lehrs Pop. Aufs. 169. 70.

552

ὦ γῆρας ἐχθρὸν σωμάτων ἀνθρωπίνων,
ἅπαντα σολῶν τὰ καλὰ τῆς εὐμορφίας,
καὶ μεταχαράττον τὴν μὲν ἀνδρίαν μελῶν
εἰς τὰ πρεπές, τὸ δὲ τάχος εἰς ὄκνον πολύν.

Compar. Men. et Phil. 357 Μένανδρος περὶ γῆρας (Studemund. Men. et Phil. Comp. 35 sq. p. 21). 2. τὰ add. Mein. 3. μεταχαράττον Mein.] μεταχαράσσον. ἀνδρίαν] ἀρμονίαν Bergk. ἀγλατῶν Mein. 4. τὰ πρ. Bentl.] ἀπρ. qui apud Studemundium sequuntur versus duo, huc certe non pertinent.

553

ἐὰν πονηροῦ γείτονος γείτων ἔσῃ,
πάντως παθεῖν πονηρὸν ἢ μαθεῖν σε δεῖ·
ἐὰν ἀγαθοῦ γείτονος γείτων ἔσῃ,
ὡς προσδιδάσκεις ἀγαθὰ καὶ προσμανθάνεις.

Compar. Men. et Phil. 361 *Μένανδρος περι γειτονίας* (Studemund. Men. et Phil. comp. 133 sq. p. 28). Boisson. Anecd. I 151, ubi v. 4 prorsus corruptus. 1. 3. ἔση] γένη Mein, ed. mai. 2. τι παθεῖν Dobr. Adv. II 285. ποιεῖν πονηρὸν ἢ παθεῖν τι δεῖ K. 3. εἰάν δ' ἄρ' Grot. εἰάν ἄγ. δὲ Rutgers. εἰάν δικαίον Heinsius. 4. ὡς] καὶ Dobr. σῶς K. ἀγαθὰ Grot.] τὰ ἀγαθὰ. προσμανθάνεις] fortasse προσλαμβάνεις. cf. 564, 3.

554

οὐκ ἐκ πότων καὶ τῆς καθ' ἡμέραν τρυφῆς
ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου,
πάτερ; οὐ περιττὸν οἶετ' ἐξευρηκέαι
ἀγαθὸν ἕκαστος, ἂν ἔχη φίλου σκιάν;

Plutarchus Mor. 479 c ὁ *Μένανδρος* ὀρθῶς κτλ. v. 4 idem Mor. 93 c τὸν παρὰ τῷ *Μενάνδρῳ* νεανίσκον ὑπερφυῶς ἐπαινοῦμεν εἰπόντα θαυμαστὸν ὅσον νομίζειν ἀγαθὸν ἕκαστον, ἂν κτλ. 3. οὐ Grot.] οὐ. idem per interrogationem haec efferri iussit. cf. Madvig. Advers. crit. I 642. Cobet. V. 1.² 380. N. 1. 90. 'nonne quae-rimus? nonne quisque pulat?'

555

ὀηληρὸν ὁ χρόνος ὁ πολὺς. ᾧ γῆρας βαρὺ,
ὡς οὐδὲν ἀγαθόν, δυσχερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις
τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά. πάντες εἰς σὲ δὲ
ἐλθεῖν ὅμως εὐχόμεθα καὶ σπουδάζομεν.

Stobaeus Floril. 116, 8 *Μενάνδρου* A. 1. ᾧ B] τὸ. βαρὺ] βαθύ Mein. 3. τοῖς ζῶσι] βροτοῖσι K. nam prorsus aliter of ζῶντες et τὸν ζῶντα Philem. 71, 12. 133, 3.

556

ἐνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως.
τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος, οὐκ εἰάν
ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλῆ,
ἀλλ' ὅς τὰ γ' αὐτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει.

Stobaeus Floril. 108, 31 *Μενάνδρου* A. 2. οὐκ εἰάν — λαλῆ Mein.] οὐκ ἄνω — λαλεῖ. οὐχ ὅς ἂν B. 3. ἀνασπάσαντα — λαλεῖν H. Stephanus. οἴμοι Gesn.] εἰ μή. ἐμοι B. 4. τὰ γ' αὐτοῦ Mein.] τὰ αὐτοῦ.

557

πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν·
οἱ γὰρ θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας
ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι,
τὰ δ' ἴδια προστιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις.

Stobaeus Floril. 10, 3 Μενάνδρου A. Antonius Mel. 41 p. 65.
Maxim. Conf. 22, 59 p. 602 Combefis. 2. γὰρ] μὲν Max. Conf.
4. ἀλλοτρίοις iure corruptum putabat Mein. male defendit Herwerd.
Obs. crit. 94. fortasse ἐναντίοις.

558

Διονυσίων μὲν ἦν

πομπή . . . . .
ὁ δέ μ' ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν·
ἔπειτα φοιτῶν καὶ κολακεύων ἐμέ τε καὶ
ὁ τὴν μητέρ' ἔγνω μ'.

Hermogenes De inv. 4, 11 p. 177 Walz. 255, 28 Spengel.
ὅπου δ' ἂν ὁ νοῦς αἰσχροῦς ἦ, τότε χρεῖα τῆς σεμνότητος τοῦ λόγου...
ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ. πυθομένου γὰρ τινος κόρης πῶς εἴη διε-
φθαρμένη, σεμνῶς ἀφηγήσατο πρᾶγμα αἰσχρὸν ὀνόμασι βελτίστοις κτλ.
τὸ γὰρ διεφθάρθαι καὶ ὑβρισθαι σεμνῶς ἔγνω με' εἰπὼν ἐκόσμησε
πρᾶγμα αἰσχρὸν σεμνοτέρῳ λόγου συνθέσει. Plautus Cist. 1, 1, 91
per Dionysia mater pompam me spectatum dixit. dum redco domum
conspicillo consecutust clanculum me usque ad foris. inde in ami-
citiā insinavit cum matre et mecum simul, blanditiis, muncribus,
donis. 1. μὲν add. Dobr. fortasse ἦν Διονυσίων. 2. πομπή' πῆ
τὴν θείαν δὲ μήτηρ μ' ἤγαγεν ex Plauto Herwerd. Mnem. n. VI 77.
3. με Vind.] μοι. ἠκολούθησεν Dobr. Adv. II 285] ἠκολούθησε. ὁ
δ' ἐπηκολούθησεν Bernhardy Synt. 98. ὁ δ' ἠκολούθησεν vel ὁ δ'
ἠκολούθει μοι Herwerd. 4. ἐμέ τε καὶ add. Dobr. 5. γινώσκειν
ut lat. cognoscere.

559

λύπης ἰατρός ἐστὶν ἀνθρώποις λόγος·
ψυχῆς γὰρ οὗτος μόνος ἔχει θελκτήρια·
λέγουσι δ' αὐτὸν οἱ πάλαι σοφώτατοι
ἀστειὸν εἶναι φάρμακον.

Compar. Men. et Phil. 362 Μένανδρος περὶ λόγου (Studemund
182 sq. p. 32). v. 1. 2 Schol. Venet. Hom. Il. 15, 393 Μέναν-

δρος γὰρ ἔφη ὡς ἰατρός ἐστιν ὁ λόγος ἀνθρώποις νόσων. ψυχῶν γὰρ οὗτος μόνος ἔχει κουφίσματα, πρὸς τὸ μὴ συγκαταπίπτειν τῷ σώματι τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ὑπερορᾶν τὸ βάρος τοῦ σώματος. Schol. Aesch. Prom. 378 (om. auctoris nomine et v. 1 λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν ἰαταί νόσους). cf. 591, 3. monost. 326. 577. 622. 674. Diphil. 117. 1. πάρεστιν ὁ λόγος ἰατρός ἀνθρώπῳ νοσοῦντι QP. 2. θελκτήρια Schol. Aesch.] ἰάματα QP. 3. σοφώτατα Herwerd.* Obs. crit. 93. 4. ἀστὶον QP. οἰκείον εἶναι φάρμακον τοῖς ἀθλίοις Naber. Mnem. nov. VIII 422.

560

θύων οὐδεπόποτ' ἠὲξάμην
 ἐγὼ τὸ σφῆζον τὴν ἐμὴν συνοικίαν,
 ἀλλὰ παρέλιπον οἰκετῶν εἶναι στάσιν
 ἔνδον παρ' αὐτῶν, πρᾶγμα χρησιμώτατον.

Schol. Victor. Hom. Il. 21, 389 καὶ Μένανδρος (καὶ) τοῦτο (an Εὐνούχῳ?) θύων κτλ. Schol. A οὐδέποτε θύων εὐξάμην ἄλλως σφῆζεσθαι τὴν οἰκίαν ἢ στάσιν οἰκετῶν εἶναι ἐν αὐτῇ. Philodem. Hercul. vol. VIII col. 10 βλακεύειν φραστέον, εἰ νομίζει (βασιλεὺς) τὴν ἀρχὴν οὕτως ἀσφαλεστέραν ἔξειν, ὡς καὶ τῶν ἰδιωτῶν τινες εὐκταῖον ὑπονοοῦσιν οἰκετῶν εἶναι στάσιν. cf. Buecheler. Mus. Rhen. XXXXII 200. 2. συνοικίαν Fiorillo Herod. Att. 161] οἰκίαν. τὸ σφῆζειν τὴν ἐμὴν Δί' οἰκίαν Buecheler. 3. παρέλειπον Mein. ἀλλ' οὐ παρέλιπον Buechel. 4. αὐτῶν (αὐτ.) Bothius] αὐτῶ. αὐτῶ Buechel.

scrib. θεοῖσι θύων — ἔγωγε σφῆζειν — ἀλλ' ἢ παρενεῖρων οἰκετῶν θεῖναι (τοὺς θεοὺς) στάσιν. atque ἀλλ' ἢ etiam Ellis Journ. philol. X 21. multo violentius Herwerd. Obs. crit 94. — Plut. Cat. mai. 21 (Mein. 1) ἀεὶ στάσιν τινὰ ἔχειν τοὺς δούλους ἐμνηναντο καὶ διαφορὰν πρὸς ἀλλήλους, ὑπονοῶν τὴν ὁμόνοιαν καὶ δεδοικώς.

561

τῆς σκιᾶς τὴν πορφύραν
 πρῶτον ἐνυφαίνουσ'· εἶτα μετὰ τὴν πορφύραν
 τοῦτ' ἔστιν οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα,
 ἀλλ' ὥσπερ ἀγῆ τῆς κρόκης κεκραμένη.

Athenaeus 2, 162. 3. Dindorf. Μένανδρος πάλιν κτλ. 2. ἐνυφαίνουσιν C. 4. τῆ κρόκη Mein. — cf. Aristoph. fr. 712. Plin. N. h. 35, 29 tandem ars . . . invenit lumen atque umbras, differentia colorum alterna vice sese excitante. postea deinde adiectus est

splendor, alius hic quam lumen. quod inter haec et umbras esset adpellaverunt tonon, commissuras vero colorum et transitus harmogen.

562

πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις;
'μεσαγκύλω.' πῶς πρὸς θεῶν; 'ἐπὶ κλίμακα
πρὸς τείχος ἀναβαίνων.' ἐγὼ μὲν δεικνύω
ἔσπουδακῶς, οἱ δὲ πάλιν ἐπεμνηστήρισαν.

Plutarchus Mor. 547 c ἔνιοι δὲ κακοήθως οἷόν τι δέλεαρ μικρὸν εὐλογίας ὑποβάλλοντες ἐκκαλοῦνται τὴν περιαντολογίαν· οἱ δὲ προσπυνθάνονται καὶ διερωτῶσιν ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ τὸν στρατιώτην, ἵνα γελᾶσωσι κτλ. v. 4 Tryphon De tropis 21 (VIII 759 Walz. 205, 23 Spengel. cf. Bachm. Anecd. II 423. 4) μνηστηρισμὸς ἐστὶ τὸ μετὰ ποιᾶς κινήσεως καὶ συναγωγῆς τῶν μνηστηρῶν γινόμενον, ὡς περὶ καὶ Μένανδρός φησιν 'οἱ δὲ ἐμνηστήρισαν'. 1. πῶς] τῷ, i. e. τίνι, K.: nam respondet μεσαγκύλω et tum demum alter interrogat πῶς; δὴ add. cod. Duebn. 2. κλίμακι vel -ος Mein. πρὸς κλίμακα | ἐπὶ τείχος Bachmann. Coniect. Arist. 82. 3: sed quae ad tuendam coniecturam attulit non magni sunt pretii.

ad Colacem refert Cobet. V. 1.² 317. sed cf. 58. Lucian. Dial. meretr. 9 et 13. narrat parasitus quomodo in convivio militem ad stultam magniloquentiam provocaverit eoque risum eorum qui aderant excitaverit. δεικνυμι ἔσπουδακῶς est 'serium vultum ostendo quasi his omnibus' militis narrationibus 'habeam fidem'. Cobet. 4. Pollux 2, 78 μνηστηρίζειν . . . τῷ μνηστηρι ἐνδείκνυσθαι τὸ δυσχεραίνειν . . . καὶ τὸν εἴρων α ἔνιοι μνηστήρα καλοῦσιν. Phot. μνηστηρίζει· ἔξουθενεῖ. Hesych. μνηστηρίζει· γλευάζει, καταγελά.

563

ταύτας μεγίστας ἀποτίνω 'γὼ συμβολᾶς.
σφάττει με, λεπτὸς γίνωμ' εὐωχούμενος
τὰ σκώμμαθ' οἷα τὰ σοφά τε καὶ στρατηγικά.
οἷος δ' ἀλαζῶν ἐστὶν ἀλιτήριος.

Plutarchus Mor. 547 cd καὶ κόλακι καὶ παρασίτῳ δύσοιστον ἐν χρεῖα καὶ δυσκατέρευτον ἑαυτὸν ἐγκωμιάζων πλούσιός τις ἢ σατραπῆς ἢ βασιλεύς. καὶ συμβολᾶς ταύτας ἀποτίνειν μεγίστας λέγουσιν, ὡς ὁ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. v. 1 ex Plut. add. K., inserto 'γὼ. 3. τὰ σκωμμάτια Mein. κομπάσμαθ' G. A. Hirschig. Ann. crit. 26, incertum relinquens quomodo versus absolvendus esset. τὰ σκεμμάτια Herwerd. Mnem. nov. VI 78. cum deminutivum de magniloqua

militis oratione aptum non esse videatur, scribo τὰ σκέμματ' ἀεὶ τὰ σοφὰ καὶ στρ. — proclive est ad *Colacem* vel ad *Thrasyleontem* haec referre, sed non minus incertum.

564. 565

καίτοι τί λογίζομ' ὁ κακοδαίμων προσδοκῶν
χάριν παρὰ γυναικὸς κομειῖσθαι; μὴ μόνον
κακόν τι προσλάβοιμι, καὶ κάλλιστ' ἔχει.
οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται πιστὴ χάρις.

Stobaeus Floril. 73, 40 Μενάνδρου Α. καίτοι] καὶ γε A Voss. Hens. τί add. Bentl. 2. χάριν κομειῖσθαι παρὰ γ. Bothius multo ante Cobet. N. l. 87. μὴ μόνον] μὴ μὲν οὖν Valck. 4. πιστὴ Bentl.] πλείστη.

v. 4 a reliquis separatim Euripidi tribuit Dobr. Adv. II 282. cuius rei necessitatem non video. fortasse alteri personae adscribendus est.

566

χαλεπόν, Παμφίλη,
ἐλευθέρα γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη.
πλείονα κακουργεῖ, πλείον' οἶδ', αἰσχύνεται
οὐδέν, κολακεύει μᾶλλον.

Palladius Vita S. Chrysost. p. 142 ed. Big. δεινὸν κολακεία, κατὰ τὸν κωμικὸν Μένανδρον, μετὰ δυστροπίας συγκεκλωσμένη, καθὼς λέγει κτλ. v. 1. 2 Cyrillus In Iul. 7, 229 a. 1. Παμφίλη Pallad.] Πάμφιλε. 2. μάχεσθαι Pallad. 3. πλείονα οἶδεν, πλείονα κακουργεῖ vulgo. corr. Dobr. Adv. II 284. πανουργεῖ K. siquidem meretrix virum non aperte κακουργεῖ, ac si id faceret, eo inferior esset uxore. 4. οὐδέν Dobr.] οὐδένα. — rectius Παμφίλη. conqueritur enim mulier cum muliere.

567

οἴμοι τάλας ἔγωγε. ποῦ ποθ' αἰ φρένες
ἡμῶν ἐκείνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι
τὸν χρόνον, ὅτ' οὐ ταῦτ', ἀλλ' ἐκεῖν' ἠφρούμεθα;

Plutarchus Mor. 450 c ὁ Χρύσιππος εἰπὼν ὅτι τυφλὸν ἔστιν ἡ δαργή . . . χρῆται μάρτυρι τῷ Μενάνδρῳ λέγοντι κτλ. 1. ποθ' αἰ Grot. Exc. 755] ποτε. 3. ὅτ' add. Meziriac. οὐ ταῦτα, i. e. non sana consilia, sed insana.

568

οἶος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαίνεται,
 ἄφ' οὗ τοιοῦτος γέγονεν, οἶον θηρίου.
 τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ καλοῦς ἡμᾶς ποιεῖ.

Sextus Emp. Pyrrh. Hypot. 1, 108 ὁ Μένανδρος ἔφη κτλ. 3. cf. 19 et 463. tales sententiae pluribus comoediis aptae sunt. 'haec dici videntur de adolescentulo in nequitiam prolapso. dum virum probum, ait, putavi esse, pulcher mihi visus est. at ex quo improbum et nequam se esse ostendit, quam foedus videtur. ipsius igitur formae gratia ab honestate pendet.' Bentl.

569

Γλυκέρα, τί κλάεις; ὀμνῶ σοι τὸν Δία
 τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, φιλάττη,
 ὁμωμοκῶς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις.

Priscianus 18, 247 Attici ὀμνυμι θεοῦς. Menander κτλ. codicum varietatem enotavit Hertz. 3. ΓΛΥΚΕΡΑ. ὁμώμοκας G. A. Hirschig. Ann. crit. 26. adversatur quodammodo Aleiphr. 2, 3 init. (H. Iacobi V cclxxiii) μὰ τὰς Ἐλενσινίας θεάς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν, ἤ σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις κτλ.

570

κἄν σφόδρα σαφῶς εἰδῆς τι, τὸν κρύπτοντά σε
 μηδέποτ' ἐλέγξης· δύσκολον πράγμα' ἐστὶ γὰρ
 ἂ λανθάνειν τις βούλεται ταῦτ' εἰδέναι.

Stobaeus Floril. 3, 4 Μενάνδρου cod. Mend. cf. Mein. Stob. III l. iii. deest in A. 1. τι om. ed. Bas. 2. πράγμα' ἐστὶ γὰρ Mein.] γὰρ πράγμα' ἐστὶ. γὰρ πράγμα' αἰ Iacobs. Add. Ath. 47. πράγμα' ἔφην Gesner.

571

ὅταν ἕτερός σοι μηδὲ ἐν τέλεον διδῶ,
 δέξαι τὸ μῦθον· τοῦ λαβεῖν γὰρ μηδὲ ἐν
 τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἔσται σοι πολύ.

Stobaeus Floril. 3, 23 Μενάνδρου A. Maxim. Conf. 8, 27 p. 557 extr. Combefis. 1. τέλεον Bentl.] πλέω A. πλέον Trinc. μηδὲν πλεῖον et 2. μηδὲν Max. Conf.

572

ὄταν τι πράττης ὄσιον, ἀγαθὴν ἐλπίδα
 πρόβαλλε σαυτῶ, τοῦτο γινώσκων ὅτι
 τόλμη δικάια καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

Stobaeus Floril. 7, 4 Μενάνδρου A. 2. πρόβαλλε σαυτῶ A] πρόβαλλ' ἑαυτῶ. Demosth. 18, 97 ἀγαθὴν προβαλλόμενος ἐλπίδα. — 3. cf. Aesch. Pers. 742.

573

ὄργῃ παραλογισμὸς ποτ' οὐδεὶς φύεται.
 αὕτη κρατεῖ νῦν· ἂν δὲ μικρὸν παρακμάσῃ,
 κατόψεται τί μᾶλλον ἔστι συμφέρον.

Stobaeus Floril. 20, 3 Μενάνδρου Trinc. deest in A. 1. φύεται] φαίνεται Grot. ὄργῃ λογισμὸς γὰρ ποτ' οὐδεὶς φύεται Dobr. Adv. II 280. ὄργῃ, πάτερ, λ. οὐδ. φύεται Mein. 3. τί μᾶλλον ἔστι Cobet. N. l. 88] τι μᾶλλον εἰς τὸ. τις μᾶλλον εἰς τὸ Dobr. — de absente aliquo irato narrat qui loquitur.

574

εἰ καὶ σφόδρ' ἀλγεῖς, μηδὲν ἠρεθισμένος
 πράξεῖς προπετῶς· ὄργῃς γὰρ ἀλογίστου κρατεῖν
 ἐν ταῖς ταραχαῖς μάλιστα τὸν φρονοῦντα δεῖ.

Stobaeus Floril. 20, 21 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 19. 20) A. Philistioni tribuit Antonius Mel. 78 p. 134. at Menandro etiam Maxim. Conf. 19, 54 p. 595 Combefis. 2. τι προπετῶς A. γὰρ om. Arsen. 3. τὸν εὖ φρονοῦντα Cobet. N. l. 90. qua coniectura caesura corrumpitur. ac bene hic φρονοῦντα, sive ratione praeditum sive sapientem interpretaris. — ἐν ταῖς ταραχαῖς 'in ipso adfectus aestu.' Meinek. 1.

575

σὺ μὲν παραινεῖς ταῦτα ὅσα σοι πρόπει,
 ἐμὲ δὲ ποιεῖν τὸ καθήκον οὐχ ὁ σὸς λόγος,
 εὖ ἴσθ' ἀκριβῶς, ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος.

Stobaeus Floril. 37, 5 Μενάνδρου A. Maxim. Conf. 57, 113 p. 665 Combefis. Antou. Mel. 97 p. 159. 1. πάντα ταῦθ' ὅσα(ᾶ) Gaisf. ὅσα Trinc. ὅσα ceteri. ταῦθ' ὁποῖα, ταῦθ' ὅσα σοι, πάτερ, et in Stob. ταῦτά πως ὅσα Mein. ταῦθ' ἂ σοὶ δοκεῖ πρόπειν K. 2. οὐ et 3. ἴσθι Max. Conf.

576

οὐδὲν διαβολῆς ἐστὶν ἐπιπονώτερον·
τὴν ἐν ἐτέρῳ γὰρ κειμένην ἁμαρτίαν
εἰς μέμψιν ἰδίαν αὐτὸν ἐπάναγκες λαβεῖν.

Stobaeus Floril. 42, 4 *Μενάνδρου* Voss. Hens. et Trinc. *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* A. *Εὐριπ. Ἀλεξ. ἢ Μενάνδρου* B. at lemma *Εὐρ. Ἀλ.* pertinet ad 42, 3 (fr. 57 N.). Maxim. Conf. 10, 32 p. 563 Combeffs. Antonius Mel. 53 p. 79. 1. ἔστ' ἐπιφθονώτερον Herwerd. Mnem. nov. VI 78. 2. ἐν om. Trinc. 3. εἰς Salmas.] ἀελ. δεῖ Dindf.

577

ὅστις δὲ διαβολαῖσι πείθεται ταχύ,
ἤτοι πονηρὸς αὐτὸς ἐστὶ τοὺς τρόπους,
ἢ παντάπασι παιδαρίον γνώμην ἔχει.

Stobaeus Floril. 42, 6 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 10, 32 p. 563 Combeffs. Anton. Mel. 53 p. 79. 2. ἐστὶν αὐτὸς Voss. Hens. τοῖς τρόποις Max. Conf. τὸν τρόπον Ant.

578

δεῖ τὸν πολιτῶν προστατεῖν αἰρούμενον
τὴν τοῦ λόγον μὲν δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον,
ἢθρει δὲ χρηστῶ συγκεκραμένην ἔχειν.

Stobaeus Floril. 45, 8 *Μενάνδρου* A. 'sententia cothurno quam socco dignior.' Mein. at interdum etiam nova comoedia res publicas attingit.

579

ἢ νῦν ὑπὸ τινων χρηστότης καλουμένη
μεθῆκε τὸν ὄλον εἰς πονηρίαν βίον·
οὐδεὶς γὰρ ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας.

Stobaeus Floril. 46, 11 *Μενάνδρου* A. 1. *τινων* AVoss.] *τινος*. 2. *μεθῆκε*] *μετέθηκε* G. A. Hirschig. Ann. crit. 26. cf. Cobet. N. l. 87. *πονηρίαν* Gesner] *ἀπορίαν*.

580

τί διακενῆς εἶ χρηστός; ὁ δεσπότης
αὐτὸς ἀπολλύει πάντα, σὺ δὲ μὴ λαμβάνεις,
σαυτὸν ἐπιτρίβεις, οὐκ ἐκείνον ὠφελείς.

Stobaeus Floril. 62, 10 *Μενάνδρου* A. 1. εἰ γὰρ ὁ Iacobs. Lect. Stob. 101. 2. sic AB. ἀπολάθει Gaisf., quod apud comicos semper cum genet. coniungitur. ἀπολάπτει Iacobs. at *de suo* aliquid ἀπολάπτειν ineptum est. cf. Arist. Nub. 811. λαμβάν (superscr. *ςς*) A. λαμβάνη B. 3. σαυτὸν Grot.] σεαυτὸν. Hanovii ratio (Exerc. crit. 126. 7) non est probabilis, nisi quod recte inprobat εἰ γὰρ. sententia manifesto haec est: 'si erus sua sponte omnia profundit, non iniustum est te tibi quantumcumque potes vindicare.' itaque scr. *ὅταν ὁ δεσπ. αὐτὸς ἀποβάλλῃ πάντα, σὺ δὲ μὴ λαμβάνῃς, σαυτὸν ἐπιτρ.* — ὠφελῶν. cf. Arist. Eccl. 811. Diphil. 32, 6.

581

ἐμοὶ πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος
καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτῆς
ὁ δεσπότης. πρὸς τοῦτον ἓνα δεῖ ξῆν ἐμέ.

Stobaeus Floril. 62, 34 *Μενάνδρου* A.

582

πατρῷ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα·
τὰ μετὰ γυναικὸς δ' εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν
οὔτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὔθ' ἱλαρὰν ἔχει.

Stobaeus Floril. 68, 28 *Μενάνδρου* A. v. 2. 3 idem 72, 7 *Μενάνδρου* A. 2. τὰ μετὰ γ. δ' Porson. Adv. 289] τὰ δὲ μετὰ γ. δὲ om. 72. 3. οὐκ-οὐδ' 72. — τὸν καλῶς εὐδαίμονα, ut 145. Theopomp. com. 34. Cratin. min. 4.

583

ὅταν πένης ᾖν καὶ γαμεῖν τις ἐλόμενος
τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχεται χρήματα,
αὐτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει.

Stobaeus Floril. 70, 5 *Μενάνδρου* A. 2. μετὰ] παρὰ Voss. Hens. μετὰ τῆς (om. τὰ) γ. Cobet N. l. 87. at cf. 582. fortasse cum Eur. Suppl. 876 φίλων δὲ χρυσὸν . . . οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον scribendum εἰσεδέχεται.

584

δύ' ἔσθ' ἃ κρῖναι τὸν γαμεῖν μέλλοντα δεῖ,
ἦτοι προσηνῆ γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον·
τὴν γὰρ ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 70, 7 *Μενάνδρου* A. 1. ἔσθ' ἂ Bentl.] ἔστι A Voss. ἔστ' ἂ rel. 2. *προσηνή γ'* anonymus ap. Mein.] *προσηνήν* A Voss. cf. exempla congesta ab Elmsl. Eur. Med. 1263 et Thucyd. 2, 40 ἦτοι κρινόμεν γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς. non intellego pertinaciam Cobeti N. l. 58. 62 quod optimi scriptores probum Atticumque iudicarunt poetis comicis concedere nolentis. *προσηνῆς ὄψις ἢ χρηστός τρόπος* Bentl., quod transpositis v. 2. 3 recipit O. Hense Lect. Stob. 36. 7. 3. πρὸς] παρὰ Voss.

585

ὄστις γυναικ' ἐπίκληρον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν
πλουτοῦσαν, ἦτοι μῆνιν ἐκτίνει θεῶν,
ἢ βούλετ' ἀτυχεῖν μακάριος καλούμενος.

Stobaeus Floril. 72, 11 *Μενάνδρου* A. 3. ἡγούμενος, sed in mrg. ab eadem manu καλούμενος Voss. Hens.

586

αἰσχύνομαι τὸν πατέρα, Κλειτοφῶν, μόνον.
ἀντιβλέπειν ἐκείνον οὐ δυνήσομαι
ἀδικῶν, τὰ δ' ἄλλα ῥαδίως χειρώσομαι.

Stobaeus Floril. 79, 14 *Μενάνδρου* A. 2. πρὸς ἐκείνον Naber. Mnem. nov. VIII 423. 3. ἀδικῶν Bentl.] ἀδίκως. ἀδεῶς Grot. χειρώσομαι ut haud raro apud Sextum Empiricum: veluti 392, 3 Bekk. οἱ τὰς πρώτας τῶν πραγμάτων ὑποθέσεις χειρώσασμενοι. cf. Anaxandr. 33, 16.

587

ὑπερήφανόν που γίνεθ' ἢ λίαν τρυφή,
ὅ τε πλοῦτος ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον
εἰς ἕτερον ἦθος, οὐκ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν.

Stobaeus Floril. 93, 22 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 21) A. ac *Μενάνδρου* Voss. Hens. fol. 93 v. 1. που om. Trinc. 3. τὸ om. A. verba extrema Herwerdenus Mnem. VI 78 aut Menandro abiudicanda aut cum μένοντα a quo proximus versus inceperit coniungenda censet. sed οὐκ ἐν ᾧ κτλ. paullo insolentius dixit pro ἐν ᾧ τὸ πρ. οὐκ ἦν.

588

κρεῖττον γὰρ ἐστίν, ἂν σκοπῇ τις κατὰ λόγον,
μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἠδέως ἔχειν,
πενίαν τ' ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν.

Stobaeus Floril. 97, 2 *Μενάνδρου* A. 1. *κατὰ τρόπον* Cobet. N. 1. 87. 'κατὰ λόγον non significat εὖ vel ὀρθῶς.' 3. τ' om. codices, unde Meinekius Stob. III xxxv hunc versum fortasse a reliquis separandum putat; praecessisse enim fere θέλομ' (ἄν) ἔχειν.

589

ἄνευ κακῶν γὰρ οἰκίαν οἰκουμένην
οὐκ ἔστιν εὐρεῖν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἢ τύχη
τούτων δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τροποῖ.

Stobaeus Floril. 98, 37 *Μενάνδρου* A. cf. Susar. 4.

590

ὃ μεταβολαῖς χαίρουσα παντοίαις τύχη,
σὺν ἔστ' ὕνειδος τοῦθ', ὅταν τις ὦν ἀνήρ
δίκαιος ἀδίκους περιπέσῃ συμπτώμασιν.

Stobaeus Floril. 107, 3 *Μενάνδρου* A. 2. ὅταν τις ὦν B] ὅταν οὗτος. αν τις ὦν om. Voss. Hens. atque ὅτ' ἀνήρ Arsen.

591

τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς
χρεῖα 'στ' ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου·
λύπην γὰρ εὐνοῦς οἶδε θεραπεύειν λόγος.

Stobaeus Floril. 113, 14 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 13) A. 1. τὸ add. AB. 2. χρεῖα 'στ' Mein.] χρεῖ' ἔστ'. 3. λόγος monost. 319 (οἶδεν ἰᾶσθαι λ.)] φίλος. cf. 559, 1. — τεθεῖσθαι pro κείσθαι Menandri aetate in usum venisse monet Cobet. V. 1.² 312. N. 1. 55.

592

ὅταν ἢ γέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον,
οὐδ' αὖ τὸ θνήσκειν δεινόν, ἀλλ' ἐν τῷ καλῶς
ἐκότερον αὐτῶν τὴν διάγνωσιν φέρει.

Stobaeus Floril. 121, 10 *Μενάνδρου* A. 1. τοῦ βίου (*victus*) Mein. 1 p. 574. 2. οὐδ' αὖ A] οὐδὲν Zedelius. καλῶ Valck. excidisse quaedam inter v. 1 et 2 Meinekii est suspicio. οὐκ ἔστι τὸ ζῆν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ γλυκὺ | (οὐδ' αὖ κτλ.) supplet Cobet. N. 1. 75. 6. et vivere et mori bonum esse potest: 'id solum discrimen facit utrum eorum bene et honeste possit fieri. si honeste vivere datur, vita est potior: non datur, satius est mori'. Cob.

593

οὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ,
οὐδ' ἂν γένοιτο. πολλὰ ποικίλλει χρόνος
παράδοξα καὶ θαυμαστὰ καὶ ζώντων τρόποι.

Stobaeus Ecl. 1, 8(9), 31 Wachsm. *Μενάνδρου* F (ad mrg. v. 2. 3.) — 2. *ποικίλλει* FP. 3. *τρόπον* F.

594

ἀδύνατον ὡς ἔστιν τι σῶμα τῆς τύχης·
ὁ μὴ φέρων δὲ κατὰ φύσιν τὰ πράγματα
τύχην προσηγόρευσε τὸν ἑαυτοῦ τρόπον.

Stobaeus Ecl. 2, 8(7), 5 Wachsm. *Μενάνδρου*. 1. *τύχης* Cleric.] *ψυχῆς*. ἀδύνατον ὄντως ἐστὶ τοῦνομα τῆς τ. Benti. ἀδύνατον ὡς vix potuit dicere Menander. — 'fortunam nihil' dicit 'esse nisi inanem quandam imaginem, sine corpore et specie'. Mein. 1, conferens Sueton. Iul. Caes. 77 *nihil esse rem publicam, appellatorem modo, sine corpore et specie*.

595

ἀεὶ δ' ὁ σωθεὶς ἐστὶν ἀχάριστον φύσει.
ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις,
ἦν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἔξειν ἔφη.

Stobaeus Ecl. 2, 46, 9 Wachsm. τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 8). v. 1 monost. 34. v. 2 monost. 645. Zenobius 1, 81. Diogenian. 2, 29. Gregor. Cypr. 1, 46. Apostol. 2, 66. Eustathius 982, 47. 1256, 48. Schol. Ven. Hom. II. 14, 276 (ὁ κωμικός). Auson. Epigr. 134 *nihil homine terra peius ingrato creat... si quid petenti promptus opis impertias, ut miscreare, gratia actutum perit*. 1. ἀχάριστος monost. 34. 2. ἅμα τετέλεσται Schol. Hom. 3. ἔξειν L] *σχήσειν* Usener. v. 2. 3 a 1 separat Mein. ed. min.

596

εἰάν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν
χρυσῆν, τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον;
ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν, οὐ κενόν.

Stobaei Append. Flor. p. 76, 20 (p. 242, 13 sq. Mein.) *Μενάνδρου*. 2. μοι] σοι Mein. ed. mai. v. 3 a reliquis separavit Mein. in Stob., cuius rei causam idoneam non video.

597

πένητος οὐδέν ἐστι δυστυχέστερον.
ἅπαντα μοχθεῖ κάργουπνεῖ κάργάζεται,
ἴν' ἄλλος ἐλθὼν μεταλάβῃ καὶ κτήσῃται.

Compar. Men. et Phil. 357 *Μένανδρος περὶ πενίας* (Studemund 24 sq. p. 20). 1. οὐδέν ἐστι Grot.] ἀνδρὸς οὐκ ἔστι. ἀνδρὸς οὐτι Rutgers. at οὐ τις et οὐτι (pro οὐδείς et οὐδέν) non est comicorum. Gregor. Naz. II 210 b ἀνδρὸς οὐδέν ἀθλιώτερον. (Nauck. *Mélanges gréco-romains* V 240). 3. τῆς κτήσεως vel κτήσιν τ' ἔχη Mein. *κεκτημένος* Heimsöeth. Ind. Bonn. aest. 1867 v.

1. contrarium dicit Diphil. 104.

598

ἄνθρωπε, μὴ στέναζε, μὴ λυποῦ μάτην·
χρήματα, γυναῖκα καὶ τέκνων πολλῶν σποράν,
ἃ σοι τύχη κέχρηκε, ταῦτ' ἀφείλετο.

Compar. Men. et Phil. 362 (Studemund 195 sq. p. 33. 4). qui apud Studemundium inter v. 1 et 2 interpositi sunt versus tres, eos Menandro adscribere non audeo. 1. μὴ λυποῦ] καὶ λυποῦ? 3. τύχη κέχρηκε Grot.] κέχρηκε τύχη. Plut. Mor. 116 a (cont. Mein.) οὐ δεῖ δυσφορεῖν, ἐὰν ἃ ἔχρησαν ἡμῖν πρὸς ὀλίγον (οἱ θεοί) ταῦτα ἀπαιτῶσιν.

599

ὄκνεῖ δὲ νοῦν ἔχουσ' ἴσως·
αἰεὶ δὲ τοῖς παροῦσι δακρυόις ἐμποιεῖ
τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τῷ πάθει.

Schol. Euripidis Phoen. 61 πᾶσα γυνὴ πρὸς θάνατον δειλόν. *Μένανδρος* κτλ. 1. νοῦν ἔχουσα ABI. *νουνεχῶς* M. 2. δέ] γὰρ I. *Μένανδρος* Dobr. Adv. II 270] *μεναν* (superscr. δ) M. μὲν ἀνδρὸς ABI.

600

οὐχ ὁ τρῶφιμός σου πρὸς θεῶν, Ὀνήσιμε,
ὁ νῦν ἔχων Ἀβροτόνιον τὴν ψάλτριαν,
ἔγημ' ἔναγχος; ONHΣ. πάνυ μὲν οὖν.

Schol. Aristot. p. 93, 13 τῷ μὲν ἐρωτηματικῷ ταχεῖα ἔπεται ἢ ἀπόκρισις, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ 'οὐχ — ἔναγχος;' πρὸς δ' ταχεῖα ἢ ἀπόκρισις εἰπόντος 'πάνυ μὲν οὖν'. om. nomine poetae Walz. Rhet. graec. II 289, 14. VII 3, 27. VIII 496, 6. v. 1 Schol. Aristidis

p. 53 Dind. δύο οὖν ἡ λέξις (τρόφιμος) σημαίνει, καὶ τὸν θρέψαντα καὶ τὸν τραφέντα. θρέψαντα τὸν δεσπότην, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ. v. 3 Schol. Apoll. Rhod. 3, 294 ἄγχι· ἀντὶ τοῦ ἔγγυς. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνον. Μένανδρος· ἔγημεν ἔναγχος. ἀντὶ τοῦ νῦν. ἢ ἀντὶ τοῦ ταχέως. 1. σοι Walz. ubique. Ὀνήσιμε Walz.] Ὀνήσιμος Schol. Aristot. 2. Ἀβροτόνιον C. Keil.] Ἀβρότονον.

601

. . . ἐπιτίβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ
μάλιστα τοὺς γήμαντας· ἀεὶ γὰρ τινα
ἄγειν ἑορτήν ἐστὶ ἀνάγκη.

Strabo 7, 297 ὅρα πάλιν τὸν αὐτὸν ποιητὴν (Μένανδρον) ὡς λέγει εἰσάγων τὸν ἀχθόμενον ταῖς περὶ τὰς θυσίας τῶν γυναικῶν δαπάναις καὶ λέγοντα κτλ. non ex *Misogynæ* excerpta esse, ad quem, dubitans sane, Meinekius referobat, ex ipso Strabone concludas. Plaut. Mil. glor. 3, 1, 98. 9 (691. 2) confert Lobeck. Agl. II 1039. 40.

602

. . . . . οὐδεὶς ἐστὶ μοι
ἀλλότριος, ἂν ἢ χρηστός· ἢ φύσις μία
πάντων, τὸ δ' οἰκτεῖον συνίστησιν τρόπος.

Stobaeus Ecl. 2, 33, 7 Wachsm. (coniunct. cum 391). 3. συνίστησι βίος L. — 'amicitiā contrahunt mores'. ad *Περικλειρομένην* dubitans referebat Meinekius.

603

οὐκ ἐστὶ μελῶν ἡδονὴ ταύτης πατρί,
ἢ σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' ἰδεῖν τινα
τῶν ἐξ ἑαυτοῦ.

Stobaeus Floril. 75, 9 Μενάνδρου A. 2. κενυχοῦντ' Mein. κενύποροῦντ' Herwerd. Obs. crit. 95. κενύθενοῦντ' K. — de sententia cf. Soph. Ant. 761 sq.

604

πολλοὺς δι' ἀνάγκην γὰρ πονηροὺς οἶδ' ἐγὼ
ὅταν ἀτυχήσωσιν γεγυότας, οὐ φύσει
ἔντας τοιούτους.

Stobaeus Floril. 107, 8 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) A. Μενάνδρου Voss. Hens. 1. δ' ἀνάγκη B. 2. ἀτυχήσασσι A.

605

τὸ δ' εὖ φέρειν
 ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν,
 καὶ μὴ 'πίδηλον τὴν τύχην πολλοῖς ποιῆς.

Stobaeus Floril. 109, 4 Μενάνδρου Α. 2. ἔστιν τοιοῦτον] ἔστ' Β. 3. ποιῆς Vind. ποῆς ΑΒ.

606

μανθάνειν·
 ὅτου δ' ἂν ἔργου τυγχάνης ἄπειρος ὦν,
 τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότην καλόν.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 13 Wachsm. Μενάνδρου. 1. μανθάνειν seclisit Mein. ut ex ecloga Stobaei 14 iteratum vel (V 109) ex alio quod periit fragmento relictum. sed fortasse poeta sic fere dixerat ἀλλ' ἔν τι δεῖ τὸν σωφρονοῦντα μανθάνειν. 2. ὅτου Mein.] οἶον L. (οἶα rubr. add.).

607

ἕκαστος . . .
 κύψας καθ' ἑαυτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα
 φυλαττόμενός τε κάμβλέπειν φοβούμενος.

Plutarchus Mor. 133 b τῶν παρὰ τῷ Μενάνδρῳ νεανίσκων ὑπὸ τοῦ πορνοβοσκοῦ παρὰ πότον ἐπιβουλευομένων καλὰς καὶ πολυτελεῖς εἰσάγοντος ἑταίρας, ἕκαστος, ὡς φησι, κύψας κτλ. idem 706 b παρὰ τῷ Μενάνδρῳ τῶν συμποτιῶν ἕκαστος ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ τοῦ πορνοβοσκοῦ σοβαρὰν τινα παιδίσκην ἐπάγοντος αὐτοῖς κτλ. 2. καθ' Wyttenb.] ἔς. 3. sic Herwerd. Obs. crit. 123. καὶ φοβ. ἐμβλ. Plut. versum 3 addi iam Porsonus iusserat Arist. Av. 705.

608

ἂν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς,
 τὸν πατέρα καὶ σὲ τοὺς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ.

Artemidorus Onirocr. 2, 5 πλύνειν καταρηστικῶς καὶ τὸ ἐλέγειν ἔλεγον οἱ παλαιοί, ὡς πού καὶ Μένανδρος κτλ. cf. Suidas πλύνεται. 1. ἦν γὰρ Suid. — cf. Aristoph. fr. 200. post μου τὴν γυναῖκα opus erat σοῦ τὸν πατέρα. itaque fortasse λέγῃς καὶ τὸν πατέρα, σὲ τοὺς τε σοὺς κτλ., ut apodosis incipiat a σέ.

609

Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν,
δι' ὃν θεωρεῖν ἔστι τοὺς ἄλλους θεοὺς.

Clemens Alex. Protr. 6, 68 πεπλανῆσθαι γοῦν ὁ Μένανδρός
μοι δοκεῖ ἔνθα φησὶν κτλ.

610

νῦν δ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε· τὴν γυναῖκα γὰρ
τὴν σῶφρον' οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν.

Clemens Alex. Paed. 3, 2, 6 τὴν ξανθίζουσαν τοὺς πλοκάμους
ὁ κωμικὸς Μένανδρος εἰργεῖ τῆς οἰκίας κτλ. 1. ἔρρ' Mein. et Cobet.
N. l. 30. 'viri verba sunt uxorem repudiantis: *exi, vade foras.*' —
παρατραγωδεῖ. Eurip. Helen. 477 ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων. flavus
crinis meretricum erat. Serv. Verg. Aen. 4, 695.

611

ἅπανθ' ὅσα ζῆ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει
τὸν κοινὸν ἡμῖν, δοῦλα ταῦτ' ἔσθ' ἡδονῆς.

Plutarchus Mor. 21 c ὁ δὲ Μένανδρος ἐπῆρε. . . τὴν φιληδονίαν
καὶ ὑπεχάυνωσε τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ διαπύροις ἐκείνοις κτλ.

612

ἔχω δὲ πολλὴν οὐσίαν καὶ πλούσιος
καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός.

Plutarchus Mor. 25 a Μένανδρος κτλ.

613

καλὸν τὸ Κεῖων νόμιμόν ἐστι, Φανία·
ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῆ κακῶς.

Strabo 10, 486 Μένανδρος κτλ. προσέτατε γὰρ, ὡς ἔοικεν,
ὁ νόμος τοὺς ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονότας κωνειάζεσθαι τοῦ διαρκεῖν
τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν. Stephanus Byz. Ἰουλίς. . . παρ' οἷς νόμος
ἐτέθη, ὡς Μένανδρος κτλ. ad Κωνειαζομένας referebat Naber. Mnem.
nov. VIII 424, nulla necessitate.

614

κακῶς ἀκούων ὅστις οὐκ ὀργίζεται,
πονηρίας πλείστης τεκμήριον φέρει.

Ms. Hercul. I 74 ed. Ox. κακῶς γὰρ ἀκούων καὶ πάσγων ὅστις οὐκ ὀργίζεται, πονηρίας πλείστης τεκμήριον φέρει, κατὰ τὸν Μένανδρον. indic. Dobraeus Adv. II 286.

615

ἐγὼ δ' ἀνόητος, εὐτελής ὑπερβολῆ,
ὁ δ' ἄσωτος ἔστι, πολυτελής, θρασὺς σφόδρα.

Suidas εὐτελής ἐπ' ἀρετῆς, ὁ φειδωλός, καὶ ὀλιγοδάπανος. οὕτω Μένανδρος κτλ. ita Grotius et Cobet. Conl. crit. 149] καὶ 'ὁ ἄσωτος κτλ.' Suid., tamquam sint duo diversa fragmenta. 1. ἐγὼ μὲν οὖν τις εὐτελής Herwerd. Obs. crit. 96. ἐγὼ μὲν ὀκνηρός K., ut oppos. sit θρασὺς. *Adelphis* tribuit Tourpius, sine idonea causa.

616

ἡ δ' εὐπατέρεια φιλόγελως τε παρθένης
Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενῆς ἔποιτ' ἀεί.

Schol. Aristid. p. 301 Dind. παρὰ τὸ (τὸν) κωμικὸν κτλ. λέγει δὲ τὴν Ἀθηναίαν. v. 2 Bekker. Anecd. 368, 3 ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ . . . Μένανδρος κτλ. Himer. Or. 19, 3 Νίκη χρυσοπτέρυγε, Νίκη Διὸς τοῦ μεγάλου παῖ, εὐπατέρεια καὶ φιλόγελως (τούτοις γὰρ σε τοῖς ὀνόμασιν ἀγάλλει ἢ ποίησις) ἔλεως εἴης καὶ δοῖης θῦσαι τὰ νικητήρια. 1. εὐπατέρεια Himer.] εὐπάτειρα D Schol. Ar. non dubitavi Homericam formam retinere. παρθένης Νίκη Mein.] παρθενικά. 2. ἔποιτ' Bekk. An.] εὖ ποτ' Schol. Ar. — miror neminem miratum esse Minervam φιλόγελων. scr. φιλόπολις τε π.

aut ex ultima fabulae parte aut, si v. 2 scribatur ὑμῶν, ex prologo excerptum esse existimat Meinekius.

617

Ἕλληνές εἰσιν ἄνδρες, οὐκ ἀγνώμονες,
καὶ μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσίν τινος.

Schol. Aristid. p. 3, 19 Dind. σοφούς (τοὺς Ἕλληνας λέγει) καὶ Μένανδρος κτλ.

618

ἔνοια θνητοῖς δυστύχημ' αὐθαίρετον.
τί σαυτὸν ἀδικῶν τὴν τύχην καταιτιᾷ;

Stobaeus Floril. 4, 4. 6 (interposito perperam versu Sophoclis) Μενάνδρου A(bis). Μενάνδρου Voss. Hens. (ad solam ecl. 4). 2. τύχην Gesner.] ψυχὴν. — καταιτιᾶσθαι, in oratione soluta haud rarum, hodie apud comicos quod sciam non exstat.

619

χαλεπὸν γε τοιαῦτ' ἐστὶν ἑξαμαρτάνειν,
ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες.

Stobaeus Floril. 4, 8 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 6. 7) A. ἄτοπον — εἰ πεπράγαμεν Naber. Mnem. nov. VIII 423. sed cf. 628. 2. πεπραχότες Steph.

620

εὐηθία μοι φαίνεται, Φιλουμένη,
τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ.

Stobaeus Floril. 4, 28 Μενάνδρου A. Maxim. Conf. 24 extr. p. 606 Combefis. 1. εὐήθεια Max. Conf. Φιλουμένη Benth.] δηλουμένη, etiam Max. 2 ἃ] ὅσα hic quoque B¹. 'intelligere quae intellegi opus sit, sed non cavere a quibus cavendum sit'.

621

ὁ μὴ φέρων γὰρ εὖ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ
ἀγαθῶν ἀλόγιστός ἐστιν, οὐχὶ μακάριος.

Stobaeus Floril. 4 39 Μενάνδρου A. 2. ἀλόγιστός] ἄλογός AB. ἄλογός τις Gaisf. οὐχὶ Mein.] οὐ. οὔτοι Benth. ἀλόγιστος οὐτός ἐστ', οὐ μ. antehac Mein.

622

τάπιθανον ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ἔχει
ἐνίοτε μείζω καὶ πιθανωτέραν ὄχλω.

Stobaeus Floril. 12, 8 Μενάνδρου A. 1. τάπιθανον K.] τὸ πιθανόν. τὸ ψεῦδος Valcken. Diatr. 258. 2. πιθανωτέραν ὄχλω Salmas.] πιθανώτερον ὄχλου. 'incredibilia apud multitudinem saepe plus fidei habent quam vera'. Plut. Phoc. 1 (att. Mein. 1 p. 575) οὐ πιθανόν ἔσχεν οὐδὲ προσφιλές ὄχλω τὸ ἦθος. ἀπίθανος vox est Platoni philosopho aliisque multis usitata.

623

τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον
τὸ καλῶς ἀκούειν ταχὺ ποιεῖ πᾶσιν κακῶς.

Stobaeus Floril. 15, 1 Μενάνδρου A. Anton. Mel. 56 p. 83. Maxim. Conf. 61, 122 p. 672 Combefis. 2. τὸ AB] τῷ. πᾶσιν] πενήν Benth. πάλιν vel πάσχειν Mein. πράσσειν (πράττ.) Ellis Journ. philol. X 21. cum Benthelio facit Cobet. Mnem. VIII 114. 'laudantur primum, deinde male esuriunt qui suas opes stulte et inconsulte profundunt'. nescio quomodo huic interpretationi obstat

τὸ καλῶς ἀκούειν, quod non videtur significare ab adulatoribus *fulso* laudari. si βίος vita est, non victus, scribam *πεσεῖν κακῶς. gloriæ cupiditas* eis qui sine ratione vitam profundunt celeriter mortem adfert.

624

οὐ πάποτ' ἐξήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα
ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει.

Stobaeus Floril. 16, 7 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 12, 35 p. 571 Combefis. Anton. Mel. 140 p. 221. Stob. Floril. 93, 20 librariorum errore hoc fr. coniungitur cum Antiphan. 259, ubi cf. quae adnotavimus.

625. 626

μη πάντοθεν κέρδαιν', ἐπαισχύνου δέ μοι
τό μη δικαίως εὐτυχεῖν ἔχει φόβον.
· · · · ·
ὦ τρις κακοδαίμων, ὅστις ἐκ φειδωλίας
κατέθετο μῖσος διπλάσιον τῆς οὐσίας.

Stobaeus Floril. 16, 8 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 7) A. 1. κέρδαιν' ἐπαισχ. Bentl.] κέρδαινε αἰσχ. μοι] τι Dobr. 3. ὦ B³] ὄ. — in codicibus male coniuncta separavit Meinekius. 2. ἔχει φόβον, ut 454. Tr. fr. adesp. 462, 1 N. τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον. 3. 'qui propter parsimoniam odium hominum duplo maius quam patrimonium peperit.'

627

οὐ γὰρ τὸ πλῆθος, ἄν σκοπῇ τις, τοῦ ποτοῦ
ποιεῖ παροινεῖν, τοῦ πίνοντος δ' ἡ φύσις.

Stobaeus Floril. 18, 5 *Μενάνδρου* (ad 4) A. Anton. Mel. 68 p. 116. Maxim. Conf. 30, 69 p. 617 Combefis. 1. πότου Max. Conf. 2. πίνοντος Vind.

628

χαλεπὸν ὅταν τις ὦν πίνῃ πλέον λαλῆ,
μηδὲν κατειδώς, ἀλλὰ προσποιούμενος.

Stobaeus Floril. 18, 19 *Μενάνδρου* A. Anton. Mel. 68 p. 116. Maxim. Conf. 30, 69 p. 617 Combefis. Stobaei titulus est *περὶ ἀφρασίας*. 1. 'fortasse χαλεπὸν γ' Mein. πίνῃ Trinc. Gesn. codices. Max. Conf. πρέπει πλείω Herwerd. Stud. crit. 90, quod refutatur titulo libri. fort. ἐμπιῶν κενὸν λαλῆ. sic μικρὸν λαλεῖν Philem. 5. 2. κατιδῶν Max. Conf.

629

ἐπίσχετος ὀργιζόμενος. Β. ἀλλὰ βούλομαι.

Α. οὐδεις γὰρ ὀργῆς χάριν ἀπέιληφεν, πάτερ.

Stobaeus Floril. 20, 6 *Μενάνδρου* (μ^α ut solet) Vind. deest in A. cf. Nauck. Ztschr. f. Alterth. 1855 p. 19. 1. ἀλλ' οὐ?

630

οὐκ ἔστιν ὀργῆς, ὡς εἶοικε, φάρμακον

ἀλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου.

Stobaeus Floril. 20, 20 *Μενάνδρου* A. Anton Mel. 78 p. 134. Maxim. Conf. 19, 54 p. 595 Combesis. 2. ἄλλο γ' ἢ Α. Eurip. fr. 1064 N. οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς | ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις.

631

οὐδεις ἐφ' αὐτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ, Πάμφιλε,

σαφῶς, ἑτέρου δ' ἀσχημονοῦντος ὕψεται.

Stobaeus Floril. 23, 3 *Μενάνδρου* A. Anton. Mel. 81 p. 140 *Σωκράτης*, quod natum est ex eo quod praecedit lemmate *Σωσι-κράτης*. cf. Ritschl. Opusc. I 837. Maxim. Conf. 69, 131 p. 686 Combesis. 1. ἐφ' αὐτοῦ Stephan.] ἐπ' αὐτοῦ. εἰ αὐτοῦ Herwerd. Obs. crit. 95. τὸ κακὸν Ant. et Maxim. Πάμφιλε om. Ant. 2. ἑτέρου δ' ἀσχ. σαφῶς ὕψεται Ant. et Max. Catull. 22 extr. *suus cuique attributus est error: sed non videmus, manticae quod in tergo est.* (Ellis Journ. philol. X 19.)

632

ὁ συνιστορῶν αὐτῷ τι, κἂν ἢ θρασύτατος,

ἢ σύννεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 24, 3 *Μενάνδρου* A. 1. συνιστορῶν i. e. συνει-δώς. syntaxis qua utitur neque Graecis neque Romanis inusitata.

633

δεῖ τοὺς πενομένους μέχρι ἂν ζῶσιν πονεῖν·

ἀπραξία γὰρ λιτὸν οὐ τρέφει βίον.

Stobaeus Floril. 29, 17 *Μενάνδρου* A. Arsenius Viol. p. 177. v. 2 Photius *λειτόν· τὸν πένητα, ὡς ἡμεῖς. οὕτω Μένανδρος.* 1. τοὺς γε L. Dindorf. *πενόμενους* Bentl.] *γινόμενους. μέχρι* Voss. Hens.] *μέχρις* AB. τοὺς πενομένους μέχρι ἂν οὐ Mein. ed. mai.

634

ὁ φθονερός ἀντὶ πολέμιος καθίσταται·
αὐθαιρέτοις γὰρ συνέχεται λόπαις ἀεὶ.

Stobaeus Floril. 38, 11 *Μενάνδρου* A.

635

καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἶσίν· ὁ δ' ὄρων τοὺς νόμους
λίαν ἀκριβῶς συγκοφάντης φαίνεται.

Stobaeus Floril. 44, 8 *Μενάνδρου* A. 1. οἱ νόμοι σφόδρ', ὁ δ' ἐπιτηρῶν Cobet. Mnem. VIII 127. 2. φαίνεται] γίνεται Cob. 'nam qui hoc faciunt, non videri calumniatores, sed esse solent'.

636

ὁ προκαταγινώσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς
αὐτὸς πονηρός ἐστὶ πιστεύσας κακῶς.

Stobaeus Floril. 46, 7 *Μενάνδρου* A. 1. ὁ om. Voss. Hens. fol. 72 r. — 2. κακοῖς Cobet. Mnem. VIII 128. 'nam qui hoc facit non male credit, sed malis, et sic demum αὐτὸς πονηρός dicitur esse. αὐτὸς enim stare non potest, nisi alii improbi opponantur.' cum adesp. 346 coniungit H. Iacobi Progr. Posn. 1861, 9. ego non video quid reprehendendum sit in tali sententia: 'qui priusquam accurate audiverit condemnat, ipse (non condemnatus qui malus esse creditur) malus est, male confisus accusatori'.

637

καλὸν γε βασιλεὺς τῇ μὲν ἀνδρείᾳ κρατῶν,
τὰ δὲ τοῦ βίου δίκαια διατηρῶν κρίσει.

Stobaeus Floril. 48, 7 *Μενάνδρου* A. 1. ἀνδρεία A.

638

μὴ τοῦτο βλέψῃς εἰ νεώτερος λέγω,
ἀλλ' εἰ φρονοῦντος τοὺς λόγους ἀνδρὸς ἐρῶ.

Stobaeus Floril. 52, 9 *Μενάνδρου* A. 1. correptionem vocalis in τοῦτο βλ. Meinekius novae comoediae exemplis defendit I 295. cf. add. 8. ed. Theocr. 331. attamen ipse μὴ τοῦτ' ἐλέγξῃς Stob. III LXXI. μέμψῃσθ' Cobet. N. l. 57. 8. 2. ἀλλ' εἰ] ἄν εὔ Cob. φρονοῦντων — ἀνδρῶν ex cod. Par. (?) Brunck. ἐρῶ] φέρω Bentl. λέγω Cob. — de sententia cf. Soph. Ant. 728.

639

οὐχ αἱ τρίχες ποιούσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν,
ἀλλ' ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῇ φύσει γέρων.

Stobaeus Floril. 52, 10 *Μενάνδρου* A. Aesch. Sept. 622. Cic. Sest. 52, 111. Pind. Ol. 4, 26. monost. 705 contulit Toepfel. Progr. Neobr. 1857, 16. Publil. *sensus, non aetas invenit sapientiam.*

640

ὅστις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γενόμενος,
οὗτος ἐκατόμβην ἐξάγει τοῖς πολεμίοις.

Stobaeus Floril. 54, 23 *Μενάνδρου* A.

641

ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος,
ταῖς ἐλπίσιν τάλγεινὰ παραμυθούμενος.

Stobaeus Floril. 57, 1 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 9, post quam eclogam conlocatur 1) A. *Εὐριπίδου* Trinc., cui non multum tribuendum. 2. τὰ δεῖνα A.

642

ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ·
τὸ γὰρ γεωργεῖν ἔργον ἐστὶν οἰκέτου.

Stobaeus Floril. 57, 3 *Μενάνδρου* A. 1. πολεμικοῖς K.

643

τὰ μεγάλα κέρδη ῥαδίως ἢ πλουσίους
τοὺς παραβύλως πλέοντας ἢ νεκροὺς ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 59, 14 *Μενάνδρου* A. 2. *'temere et audacter mari se credentes'*. Mein. 1.

644

ὅταν ἀτυχῇ τις, εὐνοοῦντος οἰκέτου
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον βίῳ.

Stobaeus Floril. 62, 6 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 5) A. ἀτυχῇ K.] τύχη, quod sublata interpunctione coniunctum cum οἰκέτου admodum languet.

645

ὅταν φύσει τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπος
χρηστός, διπλασίως ὁ προσιδῶν ἀλίσκεται.

Stobaeus Floril. 65, 2 Μενάνδρου Α. Anton. Mel. 110 p. 185.
Maxim. Conf. 44, 89 p. 640 Combefis. 1. ἐπικοσμεῖ Max. Conf.
1. 2. τρόπους χρηστούς vel τρόπον χρηστόν Mein. Stob. II xxxv.
προσιδῶν Cobet. Mnem. nov. II 111.

646

ἔν ἐστ' ἀληθὲς φίλτρον, εὐγνώμων τρόπος.
τούτω κατακρατεῖν ἀνδρὸς εἰώθεν γυνή.

Stobaeus Floril. 67, 9 Μενάνδρου Α. 1. ἔν ἐστ' Mein.] ἔνεστ'.
εὐγνώμωνων B. monost. 241 θεοῦ πέφυκε δῶρον εὐγν. τρ. L. Afranius
20, 3 (O. Ribb.² 213) *aetās et corpus tenerum et morigeratio,*
haec sūnt venena sōrmosarium mūlicrum.

647

οἰκείου οὕτως οὐδέν ἐστιν, ὧ Λάχης,
ἐὰν σκοπῇ τις, ὡς ἀνὴρ τε καὶ γυνή.

Stobaeus Floril. 67, 11 Μενάνδρου Α.

648

γαμεῖν κεκρικότα δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι
ἀγαθὸν μέγ' ἔξεις, ἂν λάβῃς μικρὸν κακόν.

Stobaeus Floril. 68, 11 (ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ γαμεῖν) Μενάν-
δρου Α. 2. μέγ' ἔξεις Bentl.] μεθέξεις. Aristot. Eth. Eud. 2,
1129 b 8 τὸ μείον κακὸν ἀγαθὸν πως. Plut. Mor. 610 e μὴ τὸ
μικρὸν ἀγαθὸν μέγα νομίζειν κακόν. Diogenian. 6, 62 μικρὸν κακὸν
μέγα ἀγαθόν.

649

τὸ γυναικ' ἔχειν εἶναί τε παίδων, Παρμένων,
πατέρα μερίμνας τῷ βίῳ πολλὰς φέρει.

Stobaeus Floril. 68, 18 Μενάνδρου Α. 'fortasse ad *Plocion*
revoicandum'. Mein.

650

ὅστις πενόμενος βούλεται ζῆν ἠδέως,
ἐτέρων γαμονύτων ἀπὸς ἀπεχέσθω γάμου.

Stobaeus Floril. 68, 25 *Μενάνδρου* A. 1. *πενόμενος* Bentl.] *γενόμενος*.

651

*τὸ γαμεῖν, ἔάν τις τὴν ἀλήθειαν σκοπῇ,
κακὸν μὲν ἔστιν, ἀλλ' ἀναγκαῖον κακόν.*

Stobaeus Floril. 69, 10 *Μενάνδρου* A.

652

*τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ,
ὅταν τι περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις.*

Stobaeus Floril. 73, 43 *Μενάνδρου* A. 2. *τι* add. Salmasius. idem *περιπέττωσι* conl. Arist. Plut. 159 ὀνόματι *περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν*. Lucian. Anachars. 19 *περιπέττειν τὸ πρᾶγμα τοῖς λόγοις*. Plat. Leg. 10, 886 e *λόγοις* . . *εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα*. Xen. Oec. 1, 20 *λύπαι ἄρα ἦσαν ἡδοναῖς περιπεπεμμένα*. Cobet. V. 1.² 190.

653

*οὐδέποθ' ἑταῖρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν,
ἢ τὸ κακότηδες πρόσοδον εἰωθεν ποιεῖν.*

Stobaeus Floril. 73, 45 *Μενάνδρου* A. 2. 'fortasse ἦ' Mein.

654

*ἢ μὴ γαμεῖν γάρ, ἂν δ' ἄπαξ λάβῃς, φέρειν
μύσαντα πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ.*

Stobaeus Floril. 74, 27 *Μενάνδρου* A. Palladas Anth. 2, 409 *χρὴ με μύσαντα φέρειν*. qui his subiciuntur sedecim versus non sunt Menandri. cf. praeter Mein. Quaest. Menandr. 20. 1 Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 458.

655

*ὀδυνηρόν ἐστιν εὐτυχοῦντα τῷ βίῳ
ἔχειν ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν.*

Stobaeus Floril. 75, 8 *Μενάνδρου* A. 'victu abundantem'.

656

*οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀθλιώτερον πατρός,
πλὴν ἔτερος ἂν ἢ πλειόνων παίδων πατήρ.*

Stobaeus Floril. 76, 1 *Μενάνδρου* A. 2. *ἔτερος ὅς ἂν ἦ* Forson. Arist. Thesm. 450. cf. 509.

657

ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·
ἢ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἶεται.

Stobaeus Floril. 76, 7 *Μενάνδρου* A. Schol. Hom. Od. 1, 215 *Εὐριπίδης*· μήτηρ κτλ. et Od. 4, 387 *Εὐριπίδης*· αἰεὶ δὲ μήτηρ κτλ. cf. Eustath. 1412, 14 et supra fr. 261. 1. φιλότεκνον M Schol. Od. utrubique. 2. οἶδεν ὄνθ' Eustath.] οἶδεν υἱόν. οἶδ' ἔόντας EM Schol. Od. 1. οἶδεν αὐτῆς ὄντα M Schol. Od. 4. — cur eos versus ab utroque poeta usurpari potuisse neget Cob. N. l. 53. 4 non video.

658

θυγάτηρ ἐπίγαμος, κἂν ὅλως μηδὲν λαλή,
διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὐτῆς λέγει.

Stobaeus Floril. 77, 2 *Μενάνδρου* A. 1. ὅλως] ἄλλος A.

659

μηδὲν ὀδύνα τὸν πατέρα γινώσκων ὅτι
ὁ μέγιστον ἀγαπᾶν δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται.

Stobaeus Floril. 79, 18 *Μενάνδρου* A. 1. μηδὲν ὀδύνα τὸν Bentr.] μηδὲν ἀδύνατον A. 2. ὁ om. A. μέγιστον Bentr.] μέγιστ'. ὁ πλεῖστον ἀγ. vel ὁ πλεῖστ' ἀγ. καὶ Mein. Stob. III xviii. (καὶ Grot.) ὁ μάλιστα σ' ἀγ. K.

660

οὐκ ἔστ' ἄκουσμ' ἥδιον ἢ ῥηθεῖς λόγος
πατρός πρὸς υἱὸν περιέχων ἐγκώμιον.

Stobaeus Floril. 83, 1 *Μενάνδρου* A. — i. e. quam sermo coram filio habitus patris laudes continens. moneo contra Herwerd. Nov. add. crit. 41. 2.

661

οὐδέποτ' ἀληθὲς οὐδὲν οὔθ' υἱῶ πατῆρ
εἰωθ' ἀπειλεῖν οὔτ' ἐρῶν ἐρωμένη.

Stobaeus Floril. 83, 2 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 1) A. 2. εἰωθ' Bentr.] εἰωθεν.

662

ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν
τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἐργοῖς πατήρ.

Stobaeus Floril. 83, 4 *Μενάνδρου* A.

663

νίῳ προθύμως τάξιούμενον ποιῶν
κηδεμόν' ἀληθῶς, οὐκ ἔφεδρον ἔξεις βίου.

Stobaeus Floril. 83, 5 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 4) A. 2. τοῦ βίου A Trinc. — ad *Adelphos* rettulit Meinekius propter Terent. Ad. 1, 1, 47 sq., qui tamen locus non magnam habet cum hoc fr. similitudinem. ac cf. Ihn. Quaest. Ter. 28.

664

τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς
κάν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας.

Stobaeus Floril. 89, 1 Μενάνδρου A. 1. γεῶτας A et (Mein. Stob. III xxix) B. tragici putant esse Cobet. N. l. 49 ('dictum eiusmodi, qualia saepe *chorus* in tragoedia post longiorem *ῥῆσι* interfari solet') et Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 460. quod ut admitti posse haud negaverim, necessarium esse non credo. si enim εὐφημία ut videtur modestum hominis ingenui in malis *silentium* significat, nihil est cur ea verba tragoediae vindicentur.

665

πλοῦτος ἀλόγιστος προσλαβὼν ἐξουσίαν
καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας ἀνοήτους ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 92, 8 Μενάνδρου A. Antonius Mel. 104 p. 177. Maxim. Conf. 9, 31 p. 561 Combefis. 1. πλοῦτός τ' AB. vis 'consili expers' Horat. C. 3, 4, 65.

666

κρεῖττον ὀλίγ' ἐστὶ χροῖματ' ἀνυπόπτως ἔχειν,
ἢ πολλὰ φανερώς, ἃ δεῖ μετ' ὄνειδους λαβεῖν.

Stobaeus Floril. 94, 11 Μενάνδρου A. 2. ἃ δεῖ AB] ἀλλὰ Grot. 'locus nondum sanatus'. Mein. Stob. III xxxiii. iii. σ' ἔχειν] ἢ πόλλ' ἃ φανερώσει σε μετ' ὄν. λ. Enger. Progr. Posn. 1868, 7, non feliciter. φανεροῦ, Φαῖδρε, μετ' ὄνειδους K.

667

οὐκ ἔστι λύπης, ἂν περ ὀρθῶς τις σκοπῇ,
ἄλγημα μείζον τῶν ἐν ἀνθρώπου φύσει.

Stobaeus Floril. 99, 7 Μενάνδρου A. 1. ἐάν περ codices. 2. ἀνθρώπου Cobet. Mnem. III 272] ἀνθρώποις. ἀνθρώπων Steph.

668

πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις κακῶν
ὄντων μέγιστόν ἐστιν ἡ λύπη κακῶν.

Stobaeus Floril. 99, 18 *Μενάνδρου* A. Plutarchus Mor. 102 c πολλῶν γὰρ ὄντων ψυχικῶν παθῶν ἡ λύπη τὸ χαλεπώτατον πέφυκεν εἶναι πάντων. 1. ἀνθρώποις Cleric.] ἀνθρώπων.

669

ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν
λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι.

Stobaeus Floril. 104, 14 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 13) A. 2. λαμπροί ex Eurip. Androm. 330 add. Valeken. Eur. Hipp. 956. ἔνδον Valck.] ἔνδον εἰσι. apud Eur. est εὖ φρονεῖν pro εὐτυχεῖν. ἔνδον, domi. cf. 302, 5. hanc quoque sententiam ab Euripide mutuatus est Menander.

670

οὐδέν με λυπεῖ μᾶλλον ἢ χρηστὸς τρόπος
εἰς χαλεπὸν ὅταν ἢ συγκεκριμένος βίον.

Stobaeus Floril. 107, 1 *Μενάνδρου* A. 1. οὐδέν Voss. Hens.] οὐθέν. 2. συγκεκριμ. K.] συγκεκρισμ.

671

οἰκτρότατόν ἐστι πείραν ἐπὶ γήρωσ ὀδῶ
ἀδίκου τύχης δίκαιος εἰληφῶς τρόπος.

Stobaeus Floril. 107, 2 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 1) A. γήρωσ ὀδῶ Scaliger] γήρωσ ὀδοῦ AB. 2. τρόπον Voss. Hens. ἐπὶ γήρωσ ὀδῶ Lycurg. Leocr. 40.

672

ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ τάρταθ
καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταίνοντα γενναίως φέρειν.

Stobaeus Floril. 108, 6 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 5) A. τὸν ἀληθῶς ἄνδρα εὐγενῆ codices. transposuit Porsonus Advers. 290.

673

ταῖς ἀτυχίαισι μὴ πῖλαιρε τῶν πέλας·
πρὸς τὴν τύχην γὰρ ζυγομαχεῖν οὐ δάδιον.

13*

Stobaeus Floril. 112, 1 (ὅτι οὐ χρη ἐπιχαίρειν) *Μενάνδρου* A. *ἀτυχίαισι* Bentl.] *ἀτυχίαις*. titulo libri refellitur Herwerd. Mnem. nov. VI 79. 'noli gaudere malis aliorum: nam contra fortunam pugnare non facile est nec tibi nec illis'.

674

*οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν λαυθάνουσαν ἀτυχίαν
ἔστ', ἀλλὰ μᾶλλον κατακαλύπτειν φημί δεῖν.*

Stobaeus Floril. 112, 2 *Μενάνδρου* A. 2. *μᾶλλον* add. A.

675

*μέγιστόν ἐστιν ἄρα τοῖς ἐπταικόσιν
τὸ παρόντας ἐγγὺς τοῖς συναλοῦντας βλέπειν.*

Stobaeus Floril. 113, 13 (οἱ ἀτυχοῦντες χηρῶσι τῶν συμπασχόντων) *Μενάνδρου* A. 1. *μέγιστον*] *ἥδιστον* Mein. Stob. IIII xiiii. *ἄρα* Jacobs. Add. Ath. 51] *ἄρα*. *χάρμα* Wakef. Silv. crit. 1, 2 p. 40. at ea voce comici non utuntur nisi *παρατραγωδοῦντες*.

676

*εἰ τᾶλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἰσθεν χρόνος
ἡμῶν, τό γε φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ.*

Stobaeus Floril. 115, 4 *Μενάνδρου* A. 2. de molesto ictu cf. Reisig. Coniect. 134. 5.

677

*πάντων ἱατρὸς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
χρόνος ἐστίν· οὗτος καὶ σὲ νῦν ἰάσεται.*

Stobaeus Floril. 124, 22 *Μενάνδρου* A.

678

*ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν
χρόνω σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι.*

Stobaeus Ecl. 1, 8(9), 9 Wachsm. τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 8) F mrg. 1. sic FP. *ᾠναξ* Heeren. *Αἴας* Grot. (cf. Soph. Ai. 485). *ἄξι' ἐστὶ* L. Dindf. Thesaur. (*σκοπεῖσθαι*). *ἄφ' ἔξεστι* Nauck. Tr. gr. fr. p. 600 (Crit. 2). *ἀναξ, ἔξεστι* Cobet. N. l. 52. 3. tragici esse Meinekius, satyricae fabulae Cobetus arbitratur. donec certa emendatio inventa fuerit, Menandro relinquere satius erit, cum praesertim tam verecunda adpellatio sententiae simplicitati ne in

tragoedia quidem convenire videatur. cf. etiam Schneidewin. Philol. X 302. Meinekio videtur Menandri esse qui continuo apud Stobaeum sequitur versus ὁ χρόνος ἀπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον, hoc autem distichon Critiae.

679

εἰ πάντες ἐβοηθοῦμεν ἀλλήλοις ἀεὶ,
οὐδεις ἄν ὦν ἀνθρώπος ἐδεήθη τύχης.

Stobaeus Ecl. 2, 8(7), 3 Wachsm. *Μενάνδρου* F mrg. 2. *τύχης* Cleric.] *ψυχῆς*. cf. 542.

680

ὁ μὲν λόγος σου συνέσεως πολλῆς γέμει,
τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 23 Wachsm. *Μενάνδρου*. 1. σου add. Gaisf.

681

ὁ μὲν λόγος σου, παῖ, κατ' ὀρθὸν εὐδρομεῖ,
τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 26 Wachsm. *Μενάνδρου*. 1. παῖ Schneidewin. Coni. crit. 115] καὶ L. πᾶς Iacobs. Lect. Stob. 147. καὶ Mein. 2. ἔμπορ. Schneidew. εἰσπ. Mein. vox οἶμος praeter hunc versum apud comicos non invenitur.

682

ὁ μὴ φρονῶν μὲν, πολλὰ δ' ἐφ' ἐκάστου λαλῶν
δείκνυσιν αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῖς ῥήμασιν.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 28 Wachsm. *Μενάνδρου*. 2. αὐτοῦ Sarti] αὐτὸν L. αὐτοῖς Mein.

683

πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἐν καλῶς μεμαθηκέναι
ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβληθῆσθαι πράγματα.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 15 Wachsm. *Μενάνδρου*. 2. fortasse περιβεβῆσθαι γράμματα. cf. Lucian. Gall. 11. Cratin. 186, 4. Hegesipp. 1, 26.

684

ὅταν λέγῃς μὲν πολλὰ, μανθάνῃς δὲ μὴ,
τὸ σὸν διδάξας τούμῃ οὐ μαθῶν ἔσει.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 18 Wachsm. *Μενάνδρου*. 2. *ἔσει*] *ἄπει*
Cobet. N. 1. 63. *οὐκ ἔσει μαθάν* Mein.

685

*ἡ τῶν ὁμοίων αἴρεσις μάλιστά πως
τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὁμόνοιαν ποιεῖ.*

Stobaeus Ecl. 2, 33, 4 Wachsm. *Μενάνδρου*. 2. *ἁμονοεῖν*
Usener. ap. Wachsm. Naber. Mnem. nov. VIII 425.

686

*ἀνὴρ ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος,
μῆθ' ὁ πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον.*

Stobaeus Ecl. 2, 46, 1 Wachsm. *Μενάνδρου*. v. 1 monost.
40. *ἀνὴρ ἀχάριστος* Mein.] *ἀχάριστος ἄνθρωπος* L. *ἀνὴρ ἄχρηστος*
Men. Wolff. Vind. 4. *ἀνὴρ ἀμνήμων* Men. Urb. *ἀχάριστος ἀνὴρ* Men.
rel. *ἀχάριστος ἡμῖν* Gaisf. *ἀχάριστος ὅς ἂν ἦ* O. Hense. *κομιζέσθω*
Men. Wolff. *λογιζέσθω* Men. Vind. 28. 2. *μῆθ' ὁ* L. *μῆθ' ὅς* Nauck.
μῆποθ' ὁ Mein., in duo fragmenta dividens, ed. min. xxi.

687

*γυναικὶ δ' ὅστις δοκῶν ὁμνύων ἀνὴρ
μῆθ' ἐν ποιεῖ δίκαιον, οὗτος εὐσεβής.*

Stobaei App. Flor. 15, 1 *Μενάνδρου*. 2. *οὐκ ἔστ' εὐσ.* K.
'qui iureiurando feminae se obstringens nihil iusti facit, *non est pius*'.

688

*ἐμὲ δ' ἀδικεῖτω πλούσιος καὶ μὴ πένης·
ῥῆθον φέρειν γὰρ κρειττόνων τυραννίδα.*

Antonius Mel. 60 p. 61 et Stobaeus Frobenii p. 208. in cod.
Stob. Voss. Hens. adscriptum ad 95, 2 (*Menand. fr. 282*). in Mel.
Aug. 5 nihil nisi lemma *Μενάνδρου* relictum. 1. *ἐμὲ δ' ἀδικεῖτω*
Grotius] *ἀδικεῖτω με* Anton. *ἀδικεῖτω μοι* Frob. et Voss. *ἀδικησάτω*
με Mein. *ὄβριζέτω με* Usener. cf. Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Flor.
136. spurium iudicavit Porson. Miscell. 252. non adsentior.

689

*πρᾶον κακοῦργος σχῆμ' ὑπεισελθῶν ἀνὴρ
κεκρυμμένη κείται παγὶς τοῖς πλησίον.*

Antonius Mel. 78 p. 134. Maxim. Conf. 19, 54 p. 595 Com-
betis. 1. *ἀνὴρ κακ. πρ. ὑπεισελθῶν σχῆμα.* corr. Grot. 2. *κεῖται*

Mein.] πρόκειται. κεκρ. παγίς πρόκ. τοῖς πέλας Grot. fortasse παγίς πρόκειται τοῖς πέλας κεκρυμμένη. K. cf. Wachsm. Stud. zu d. gr. Flor. 141.

690

μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον·
ἐλεγγός ἐστι τῆς ἀχορτάστου τύχης.

Compar. Men. et Phil. 358 (Studemund 51. 2 p. 22). v. 1 monost. 360. 2. Hesych. ἀχόρταστος· ἄπληστος. — δωρεῖσθαι socco abiudicat Cobet. N. l. 44. at est Eupol. 78 in sententia minime elata et saepissime apud scriptores orationis solutae. versum 2 propter vocem ἀχόρταστος defendere nolo. sententia est 'odi pauperem diviti dona offerentem: arguit enim res ipsa sortem egenam, quia didoῦς αἰτεῖν δοκεῖ (fr. 1095)'.

691

χρυσὸς μὲν οἶδεν ἐξελέγχεσθαι πυρὶ,
ἢ δ' ἐν φίλοις εὖνοια καιρῷ κρίνεται.

Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 83. 4 p. 24). Anton. Mel. 130 p. 214. Mel. Aug. 11, 59. Maxim. Conf. 6, 24 p. 549 Combefis. 1. οἶδεν ἐξελ.] οἶδε δοκιμάζεσθαι Ant. et Max. Conf. 2. ἢ πρὸς φίλους δ' Max. Conf. κρίνεται] γίνεται Comp. cf. Wachsm. Stud. 136.

692

καιρῷ τὸν εὐτυχοῦντα κολακεύων φίλος
καιροῦ φίλος πέφυκεν, οὐχὶ τοῦ φίλου.

Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 85. 6 p. 25). Anton. Mel. 130 p. 214. Mel. Aug. 11, 60. Maxim. Conf. 6, 24. 1. καιρῷ τὸν εὐτ. Grot.] ὁ καιρῷ εὐτ. Comp. Max. Conf. et Ant. φίλος Mein.] φίλον. ὁ γὰρ τὸν — φίλον Herwerd. Mnem. nov. VI 79. condemnat (ut totam Comparationem Men. et Phil.) Cobet. N. l. 44. cf. Wachsmuth. Stud. 142.

693

ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποίει·
τῷ γὰρ παρόντι γίνετ' εὐτονώτερον.

Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 87. 8 p. 25). condemnat Cobet. N. l. 44. neque εὐχαριστία videtur Menandri esse posse (cf. Lobeck. Phryn. 18) neque εὐτονώτερον sententiae convenit; desideratur vox quae idem significet ac molestior.

694

φρόνησιν ἀσκῶν ἄφροσιν μὴ χρῶ φίλοις,
ἐπεὶ κεκλήσει καὶ σὺ παντελῶς ἄφρων.

v. 1 Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 90 p. 25). v. 1 (ab ἄφροσιν) 2 Anton. Mel. 127 p. 217. 1. τοῖς ἄφροσιν Dobraeus Advers. II 285. 2. κεκλήση Mein.] κληθήση. cf. Wachsm. Stud. 137.

695

μυστήριόν σου μὴ κατείπης τῷ φίλῳ,
κοῦ μὴ φοβηθῆς αὐτὸν ἐχθρὸν γενόμενον.

v. 1 Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 89 p. 25). v. 1. 2 Anton. Mel. 137 p. 317. 2. καὶ οὐ φοβηθήση Ant. correxit Pflugk Schied. cr. p. 25. ἵνα μὴ φοβηθῆς Usener. — condemnat Cobet. N. l. 45. cf. Wachsm. Stud. 137. voce μυστήριον sic Menander uti vix potuit.

696

ὁ γὰρ ἀδίκως τι καθ' ἑτέρου ζητῶν κακὸν
αὐτὸς προπάσχει τοῦ κακοῦ τὴν ἐκβασιν.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 107. 8 p. 27). 1. τι addidit Heinsius. condemnat Cobet. N. l. 44.

697

ὅταν ἐκ πονηροῦ πράγματος κέρδος λάβῃς,
τοῦ δυστυχεῖν νόμιξέ σ' ἀρραβῶν' ἔχειν.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 109. 10 p. 27). 2. σ' add. Rutgers. ἀρραβῶν originem a latino *arraha* habet. cf. Gell. 17, 2, 21'. Lobeck. Pathol. elem. 287. est vero iam apud Antiphanem 123, 6. cf. Herodian. II 728, 34. νόμιξέ σε ἔχειν vix potest Menandri esse. totam eclogam condemnat Cobet. N. l. 44.

698

δούλῳ γενομένῳ, δοῦλε, δουλεύων φοβοῦ·
ἀμνημονεῖ γὰρ ταῦρος ἀργήσας ζυγοῦ.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 115. 6 p. 27) et sine indicio poetae Boisson. Anecd. I 28. v. 1 monost. 138 δούλος γερονῶς ἐτέρῳ δουλεύειν φοβοῦ. ac δουλεύειν etiam Boisson An., δουλογενεῖ δοῦλε initio v. 1 Comp. — tam inepta adnominatio Menandro prorsus indigna.

699

ἐλεύθερος πᾶς ἐνὶ δεδούλωται, νόμφ,
 δυοῖν δὲ δοῦλος, καὶ νόμφ καὶ δεσπότη.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 118. 9 p. 27). 1. δὲ δούλω τῷ QP, corr. Rigalt. 2. δυοῖν Mein.] δύσειν QP. Phrynich. Ecl. 210. δοῦλος Rig.] δούλω QP.

700

νόμος φυλαχθεὶς οὐδὲν ἔστιν ἢ νόμος,
 ὁ μὴ φυλαχθεὶς καὶ νόμος καὶ δήμιος.

Compar. Men. et Phil. 361 (Studemund 144. 5 p. 29). Philistioni dat cod. Boissonad. Anecd. I 150. 'non videtur antiqui poetae esse'. Mein.

701

μὴ πάσχε πρῶτον τὸν νόμον καὶ μάνθανε.
 πρὸ τοῦ παθεῖν δὲ τῷ φόβῳ προλαμβάνου.

Compar. Men. et Phil. 361 (Studemund 147. 8 p. 29). 2. δὲ Mein.] σε. 'non est antiqui poetae.' Mein. cf. Cobet. N. l. 44.

702

γυναῖχ' ὁ διδάσκων γράμματα καλῶς
 ἀσπίδι δὲ φοβερᾷ προσπορίζει φάρμακον.

Menandri Disticha Parisina Studemund 1. 2 p. 35. 1. γράμματ' οὐ καλῶς ποιεῖ Grot. γράμματ' εὐμορφον καλῶς A. Rossbach. 2. δὲ add. Mein. προσπορίζει Boisson. Anecd. I 148 n. 2] προπορίζει QP. fortasse ἀσπίδι πονηρᾷ (sic Heinsius) προσπορίζων vel οὐ καλῶς ποιῶν προσπορίζει. ἀσπίς hic est virgata.

703

καλὴν γυναῖκ' ἐὰν ἴδῃς μὴ θαυμάσης·
 τὸ γὰρ πολὺ κάλλος καὶ ψόγων πολλῶν γέμει.

Menandri Dist. Par. Studemund 5. 6 p. 35 et om. auctoris nomine Anton. Mel. 110 p. 186. cf. Wachsm. Stud. p. 140. condemnat Cobet. N. l. 44. 'bellissime τὸ πολὺ κάλλος opponitur ψόγοις πολλοῖς'. scribendo κακὴν γυν. paullo tolerabilior fit oppositio.

704

γνώμην ἀρίστην τῇ γυναικὶ μὴ λέγε·
 γνώμη γὰρ ἰδίᾳ τὸ κακὸν ἠδέως ποιεῖ.

Menandri Dist. Par. Studemund 9. 10 p. 35. 1. γνώμην κακίστην Heinsius. πονηράν Dobraeus Adv. II 291. condemnat Cobet. N. 1. 45.

705

μη κλαῖ τοὺς θανόντας· οὐ γὰρ ὠφελεῖ
τὰ δάκρυ' ἀναισθήτω γεγυότι καὶ νεκρῷ.

Menandri Dist. Par. Studemund 13. 14 p. 35. 1. τοὺς θανόντας Heinsius] τὸν θανόντα. idem 2. ἀναισθητον γεγυότα καὶ νεκρόν. ut supra Rutgers. ἀναισθήτω ὄντι καὶ νεκρῷ γεγυότι QP.

706

τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφέρεις,
ἂ μετ' ὀδύνης εἶασε κοῦκ ἐχρήσατο;

Menandri Dist. Par. Studemund 17. 18 p. 36. 2. εἶασε Mein.] ἔασεν QP.

707

πράττων καλῶς μέμνησο τῆς δυσπραξίας·
ὡς γὰρ τὸ πράττειν οὕτω καὶ σκόπει.

Menandri Dist. Par. Studemund 25. 6 p. 36. v. 2 del. Dobraeus Adv. II 292. καὶ τὸ τέλος σκ. 'dubitanter' Studemund. non credo.

708

ἐὰν τροφήν δοὺς τὸν λαβόντ' ὄνειδίσῃς,
ἀψινθίῳ κατέπασας Ἀττικὸν μέλι.

Menandri Dist. Par. Studemund 33. 4 p. 37. Philistioni tribuntur in Comparatione Studemundi. 2. videtur proverbium fuisse.

709

εἰ γάμος ἦν ὁ σφῶζων τὴν ἄλλου νόσον
νόσον σφῶζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν.

Menandri Dist. Par. Studemund 29. 30 p. 37. 1. ἰατρὸς ἦν οὐκ οἶδε, τὴν δ' κτλ. Studemund 'dubitanter'. 2. νοσοῦντα (del. v. 1) Dobr. Adv. II 292.

710

ὅταν τι μέλλῃς τὸν πέλας κακηγορεῖν,
αὐτὸς τὰ σαντοῦ πρώτον ἐπισκέπτου κακά.

Menandri Dist. Par. Studemund 41. 2 p. 38. 1. μέλλης Mein.] μέλλεις QP. κακηγορεῖν Mein. ed. mai.] κατηγορεῖν. cf. Nauck. Arist. Byz. 180. 2. πρῶτ' Mein. deinde fortasse ἐπισκοποῦ.

711

μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον,
οὐκ ἦν ἐνεγκεῖν ὅπου φύσις βιάζεται.

Menandri Dist. Par. Studemund 45. 6 p. 38. 2. φύσιν δ' ἐνεγκεῖν οὐ φύσις H. Iacobi. cf. Philem. 147, 2. Diogenian. 6, 92 ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτε' ὀρθόν. adesp. 182.

712

ἐπὰν ἐκ μεταβολῆς ἐπὶ κρείττον γένη,
ὄτ' εὐτυχεῖς μέμνησο τῆς προτέρας τύχης.

Menandri Dist. Par. Studemund 37. 8 p. 37. 1. ἐκ μεταβολῆς ἐπὰν ἐπὶ τὸ κρείττον non sine dubitatione Mein. 2. προτέρας σου QP. corr. Grotius. ὅταν εὐτυχῆς Mein.

713

μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν,
γῆρας ψέγοντες καὶ πολὺν χρόνον βίου.

Menandri Dist. Par. Studemund 49. 50 p. 38. 1. ἄρ' add. Mein. 2. idem πολὺν χρόνον βίου] πολύχρονον βίου. sunt versus Eurip. Alc. 669. 70 (μακρὸν χρόνον β.). sed consulto hic reliqui, quos multo probabilius sit ex Menandro excerptos esse quam plurimos alios: mutuatus est comicus ut solet a tragico.

714

ὅταν γέρων γέροντι γνώμην διδοί,
θησαυρὸς ἐπὶ θησαυρὸν ἐκπορίζεται.

Menandri Dist. Par. Studemund 53. 4 p. 38. 1. τινὰ γνώμην Grotius. συγγνώμην Cobet. N. l. 44, condemnato tamen versu. fortasse συμβουλήν διδῶ, quamquam ne id quidem satisfacit. 2. ἐκπορίζεται Mein.] ἐμπορίζεται πρᾶγμα QP. πρᾶγμα del. Rutgers. requiritur ἀνασωρεύεται vel aliquid simile: nam cum ἐκπορίζεται recte coniungebatur ἐπὶ θησαυρῶ. si ex comoedia fragmentum est excerptum, fortasse servi est per ironiam loquentis.

715

ὁ λοιδορῶν τὸν πατέρα δυσφήμῳ λόγῳ
τὴν εἰς τὸ θεῖον ἐκμελετᾷ βλασφημίαν.

Compar. Men. et Phil. 366 (Studemund 153. 4 p. 30). 1. τὸν add. Heinsius. δυσφήμῳ Bentl.] δυσφημεῖ. 2. ἐκμελετᾷ idem] μελετᾷ. προμελετᾷ Dobr. Adv. II 285.

716

ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν ἐκ τέχνης νέος
ἄκαρπος οὗτός ἐστ' ἀπὸ φύξης κλάδος.

Compar. Men. et Phil. 366 (Studemund 155. 6 p. 30). 2. οὗτός ἐστ' Mein.] ἐστὶν οὕτως QP. fortasse ἄκαρπος ἀγαθῆς ἐστ' ἀπ. φ.
— 1. ἐκ τέχνης, ex orificio.

717

ὁ προσιῶν
γέρων ἀλιεύς, παρ' οὗ τὸ φέρνιον τρίτην
ταύτην ἐπριάμεθ' ἡμέραν.

Eustathius 742, 58 φερνία δὲ ἰχθύων σπυρίδες Μένανδρος κτλ. Pollux 10, 132 τὰ ἀλιέως σκευή φέρνιον, σπυρίς, σπυρίδιον. cf. 6, 94. Ammon. 144 φέρνιον τὸ ἀλιευτικὸν σπυρίδιον. Hesych. φ(έ)ρμια (sic) ἄς ξῖνοι ἀσίλλας, τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα, οἷον σπυρίδια. Herodian. I 360, 20. 24 προ-
παροξύνεται . . . ποίμνιον . . . παλγνιον . . . φέρνιον ἢ σπυρίς τῶν ἰχθύων. Aleiphr. 1, 9, 2 ἐπὶ τῶν φερνίων κομίζειν τοὺς ἰχθύας. latine *sporta*. — videtur fuisse diverbium. (τῆς) ὁ προσιῶν; B. γέρων κτλ.

718

εἰ μὲν δὴ τινα
. . . πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μὴ, νευόηκ' ἔγωγ,
μισῶμεν ἀλλήλους.

Schol. Homer. Koen. Greg. Cor. p. 48. 9 Schaef. οὐκ ἔλλιπες τὸ τῆς φράσεως, ἀλλ' ἀρχαικόν. . . Μένανδρος κτλ. Cramer. Anecd. Par. III 5, 1 et 274, 27 Μένανδρος κτλ. (μισῶ μὲν). ac misῶ μὲν etiam apud Schaef. v. 1. 2 Eustathius 66, 32 Μένανδρος ὁ κωμικός κτλ. 1. εἰ μὲν οὖν | σύ τινα πόρον ἔχεις Herwerd. Obs. crit. 96. σὺ πόρον ἔχεις τιν' H. Iacobi. εἰ μὲν δὴ τινα | ἀπόρων πόρον ἔχεις (ictu nisi in primo pede vix tolerabili) O. Hense Lect. Stob. 21 adn. — sententia obscura. neque huc facere videtur Hesych. γενεσώμεθα ἀλλήλων· πεῖραν λάβωμεν. pertinet enim ad Hom. II. 20, 258.

719

. . . εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις
τρέφει καλῶς, πόλεμος δὲ κἂν πεδίῳ κακῶς.

Stobaeus Floril. 55, 9 *Μενάνδρου* A. Apostol. 6, 59b *Μενάνδρου κτλ.* Maximus Conf. 37, 79 p. 629 Combefis. 1. *κάν*] *κάν* Voss. Hens. καὶ Arsen. 2. *εἰ κάν* Maxim. καὶ *πεδίω* Voss. Hens. *κακῶς* Voss. Arsen. Apost. Maxim.] *κακῶς*. *ἔφν* quod in exitu versus habent omnes del. Salmas. 'pax agricolam vel in saxis nutrit bene, bellum vel in arvo male'. Bentl.

720

παίδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίων

δίδομι σοῦγὰ τὴν ἔμαντοῦ θυγατέρα.

Clemens Alex. Strom. 2, 23, 137 *γάμος μὲν οὖν ἔστι σύνοδος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἢ πρώτη κατὰ νόμον ἐπὶ γνησίων τέκνων σπορᾶ· ὁ γοῦν κωμικὸς Μένανδρος παίδων, φησί, κτλ.* Apuleius Apol. p. 576 *ille celeberrimus in comoediis versus de proximo congruit Πωῶ Νεπὰ ΡΟΓΟΗ ΗΙ CIONε ΗΙCΝΟΡεΙ.* ita cod. Flor. excerpta Lindenbr. *Πῶλω Νεπῶ ΡΟΓΟΝΙΝΙΕΙΟΝ ε ΝΙCΝΟΡΘΙ.* Procop. Epist. 135 Hercher. *πατὴρ μόνον γίνου παίδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίων, ἢ κωμωδία φησίν.* 1. *ἐπ' ἀρότῳ* Porson. Dobr. Ach. 234] *σπόρῳ τῶν* L. confirmant Procopius et Apuleii codices. 2. *σοι γὰρ* Dobr.] *σοί γε.* cf. Cobet. N. l. 58. 61.

721

Gregorius Nazianz. Apol. p. 14 ed. Bas. *οὐδὲν γὰρ οὕτως ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ὡς τὸ λαλεῖν τάλλοτρια.* 'ex Menandro haec petita esse, indicante Porsono ad Eurip. Orest. 228, monuit Elias Crentensis. Porsonus coniecit *οὐδὲν γὰρ οὕτως ἔστιν ἀνθρώποις γλυκύ,* ὡς *τοῦκλαλεῖν τάλλοτρια*'. Mein. Porsoni adnotationem frustra quaesivi.

722

ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν,

θηρᾶν λέοντας, ῥόπαλα βαστάζειν.

Schol. Hom. Odyss. 2, 10 *οὕτω γὰρ οἱ εὐγενεῖς τῶν νέων ἐπαιδεύοντο. καὶ ὁ Μένανδρος, ἐλεύθερόν τι τόλμης εἶ πονεῖν θήρην λέγοντας ὄπλα βαστάζειν.* plurima corr. Buttmanus, *ῥόπαλα* pro *ὄπλα* M. Haupt. Ind. Berol. 1855. 6 p. 6, ad *Pseudherculem* haec probabili coniectura referens. 'videtur falsus ille Hercules austeram vitam, qualem scilicet ipse ageret, commendasse et praecipisse ut iuvenes magna ingenuisque digna auderent Herculemque illum priorem et se alterum imitarentur'.

723

θυγάτριον, ἢ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι

ἢ δόξαν ἤτοι διαβολήν.

Boissonad. Anecd. III 237, Polyb. De barbar. 289, 12 Nauck. (Lex. Vindob.) γίνεται σολοικισμὸς οὕτως ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. ἐχρῆν γὰρ ἦτοι δόξαν ἢ διαβολήν. cf. Lobeck. Soph. Ai. p. 146 not. Cobet. N. 1. 62. 3.

724

ἀρχὴ μερίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν
ἀγαθὰ, τὰ λίαν ἀγαθὰ.

Schol. Plat. 369 Bekk. χαλεπὰ τὰ καλὰ, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ἀμόνητα . . . ὄθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μενάνδρος κτλ. Plutarchus Mor. 1076 d Μενάνδρῳ (δυσκολαίνουσιν) εἰπόντι θεατρικῶς κτλ. 2. prius ἀγαθὰ om. Plut. scribendum est ὄγαθέ, τὰ λίαν ἀγ. certe τὰγαθὰ necessarium erat. cf. Cratin. 187, 2. Philon. Ind. II 20 M. μερίστη ἀρχὴ κακῶν, ὡς εἶπέ τις οὐκ ἄπο σκοποῦ, τὰ λίαν ἀγαθὰ cont. Nauck. Mélanges græco-rom. V 241. 2. θεατρικῶς locutum esse Menandrum Plutarchus dicit propter τὸ παράδοξον sententiae.

725

μέμφομαί σοι τοῦθ' ὅτι
χρηστά με λέγοντ' οὐκ εὖ ποιήσειν προσδοκᾷς.

Priscianus 18, 239 Attici μέμφεται σοὶ καὶ σέ . . . Μενάνδρος κτλ. 2. εὖ ποιήσειν Bentl.] ἔγποιησεν VRM. ἐποίησεν (O). ceterae codicum varietates apud Hertzium.

726

ἔργον ἐστὶ, Φανία,
μακρὰν συνήθειαν βραχεῖ λῦσαι χρόνῳ.

Stobaeus Floril. 43, 31 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρον 30) A. Anton. Mel. 102 p. 168. Maxim. Conf. 62, 125 p. 674 Combefis. 1. Φανία Gataker. Posth. 10 p. 504] Πανία cod. Stob. ἀμήχανον μακρὰν κτλ. Max. Conf. et cod. Barocc. 143 fol. 138. 2. βραχεῖ Gatak.] ἐν βραχεῖ. ἐν βραχὺ cod. Bar. — in exitu cod. Bar. et Maxim. Conf. addunt τὸ γὰρ σύνηθες οὐδαμοῦ παροπιτέον (fr. 53). quae si continuo cum eis quae praecedunt coniuncta fuerunt, omnia ad Ἀνδρόγυνον pertinent.

727

λελουμένη γὰρ ἡτέρα καὶ διαφανὲς
χιτωνάριον ἔχουσα.

Eustathius 1166, 52 *χιτώνιον καὶ χιτωνάριον λεπτὸν ἔνδυμα γυναικίον πολυτελές. Μένανδρος κτλ. ἡτέρα Bentl.] ἡ ἑταίρα. λελουμένη παρῆν ἑτέρα Naber. Mnem. nov. VIII 425.*

728

. . . . . οὐκ ἔλευθέρου φέρειν
νερόμικα κοινωνοῦσαν ἡδονὴν ὕβρει.

Stobaeus Floril. 89, 6 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 5) A. μ^ε Vind.

729

. . . . . οὐχὶ τὴν αὐτὴν ἔχει
διάνοιαν αἰτῶν εἰς ἕκαστος καὶ λαβῶν.

Stobaeus Ecl. 2, 46, 8 Wachsm. Μενάνδρου. 1. ἔχει est in L.

730

. . . . . οὐ λυποῦντα δεῖ
παιδάριον ὀρθοῦν, ἀλλὰ καὶ πειθοντά τι.

Stobaeus Floril. 83, 12 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 10 et 11) A. 1. μάλα δεῖ AB. μὰ Δία δεῖ σ' αἰεῖ Mein. ed. mai. fortasse μάλα dittographia est vocis ἀλλά in v. 2. Terent. Adolph. 1, 1, 32 *rudore et liberalitate liberos | retinere satius esse credo quam metu.* unde ad *Adelphos* fragmentum referebat Meinekius incerta, ut ipse ait, coniectura.

731

ἄνθρωπε, πέρσι πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός,
νῦν δὲ πλουτεῖς.

Eustathius 1833, 58 τὸν πτωχὸν ἀστείως νεκρῶ εἴκασεν ὁ Μένανδρος εἰπὼν κτλ. 2. νῦν Grot.] νῦν.

732

κομπὸς στρατιώτης οὐδ' ἂν εἰ πλάττοι θεὸς
οὐδεὶς γένοιτ' ἂν.

Stobaeus Floril. 53, 6 Μενάνδρου A. ἂν εἰ πλάττοι | ἂν πλάττη A. ἂν πλάττη Gaisf. sed illud melius. 2. οὐθεὶς codices. videtur mulier, ut apud Lucianum Dial. meretr. 13, 4. 5, militis inmanitatem abominari.

733

ἐν νυκτὶ βουλάς, ὕπερ ἅπασι γίνεται,
 διδοὺς ἔμαντᾶ.

Etymolog. Gud. 222, 40 εὐφρόνη, ἡ νύξ, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἐν αὐτῇ, ὡς Μένανδρος κτλ. indic. Nauck. Philol. III 360. Etymol. m. 399, 51 ὁ χρησμός 'νύξ καὶ βουλή', ubi cod. Sorb. Gaisf. ὡς Μένανδρος: ἐν νυκτὶ βουλή. monost. 150 ἐν νυκτὶ βουλή τοῖς σοφοῖσι γίνεται. Liban. III 878, 26 R. τὸν ἀπανταχῆ περιφερόμενον τίς οὐκ οἶδε λόγον, ὅς φησι δεῖν ἐν νυκτὶ βουλῆς ἔχεσθαι. et III 881, 18 τὴν παροιμίαν ἐποίησε, τὰς βουλάς εἰς τὸν τῆς νυκτὸς ἄγειν καιρόν. cf. etiam Zenob. 3, 97. Diogenian. Vind. 2, 46 et utrubique Leutsch. ac iam Herodot. 7, 12 νυκτὶ δὲ βουλήν διδοὺς (Ξέρξης) εὗρισκέ οἱ οὐ πρόηγμα εἶναι στρατεύεσθαι.

734

ἃ γὰρ μεθ' ἡμέραν τις ἐσπούδασε,
 ταῦτ' εἶδε νύκτωρ.

Schol. Hom. Il. 2, 80 cod. Par. 2556 ap. Cramer. Anecd. Par. III 148, 21 (Νέστωρ) πιστεύσας τῷ (τοῦ Ἀγαμέμνονος) ὄνειρον, ὁποῖόν τι Μένανδρος ἐπεφάνει εἰπῶν κτλ. 1. πάνυ τις Mehl. Mnem. I 145. τις ἐσπούδαζ' ἔχων Piccolos. ἐξεσπούδακε Mein. quod verbum me legere non memini.

735

Plutarchus Mor. 524 e τὴν γε χρηματικὴν (πενίαν), ὡς φησιν ὁ Μένανδρος, εἰς ἂν φίλος ἀπαλλάξειεν εὐεργετήσας. cf. fr. 282. aliud tamen fragmentum, cum illius sententiae oportunitas saepius sine dubio veniret, respicere credo Plutarchum. fortasse Menander scripsit

ταύτην ἀπαλλάξειεν εἰς τις ἂν φίλος
 εὐεργετήσας.

736

. . . . εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ
 εἶσθαι, καὶ ταῦτ' εἰς γυναῖκας.

Schol. Apoll. Rhod. 1, 724 ἄοπλος ὁ Ἰάσων εἰς τὴν Ἰψιπύλης εἰσέρχεται. ἀνὴρ γὰρ ὢν τὰς γυναῖκας οὐ δέδοικεν. καὶ Μένανδρος κτλ. loqui videtur aliquis propter vilem vestitum in mulierum coetum intrare verens (Mein.).

737

πᾶς ὁ μὴ φρονῶν

ἀλαζονείᾳ καὶ ψόφοις ἀλίσκεται.

Stobaeus Floril. 22, 12 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 11) A.

738

οὐκ ἔστ' ἀνοίας οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
τολμηρότερον.Stobaeus Floril. 4, 35 Μενάνδρου A. Anton. Mel. 79 p. 137.
Cramer. Anecd. Ox. III 254, 22. Maxim. Conf. 40, 86 p. 634
Combesis. οὐδέν om. Voss.

739

ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλείστον Ἀφροδίτης θεῶν
μετέχεις μέρος.

Plutarchus Mor. 318 d πλείστον γὰρ Ἀφροδίτης οὐ νύξ, κατὰ Μένανδρον, ἀλλὰ τύχη μετέσχηκεν. idem Mor. 654 d ὁ Ἐπίκουρος παρὰ πᾶν δίκαιον ἀφαιρεῖ τὴν Ἀφροδίτην τῆς νυκτός. καίτοι κράτιστον (πλείστον Wyttenb.) αὐτῇ θεῶν μετεῖναι φησιν ἔρωτικός ἀνήρ Μένανδρος. Schol. Theocr. 2, 10 δεῖ δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἔρωσι σιγῆς καὶ νυκτός. Μένανδρος ὦ νύξ, σοὶ γὰρ δεῖ πλείστον Ἀφροδίτης (δὴ — Ἀφροδίτη P 2835. σὺ γὰρ δὲ Ambros. Ziegler p. 19). Philostr. Vit. soph. 1, 5 p. 518 ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλείστον μετέχεις σοφίας μέρος θεῶν. unde recte Meinekius quod supra scripsimus elicit, nisi quod paullo probabilius in ed. 1 Ἀφροδίτης μέρος μετέχεις θεῶν. Grotius ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλ. Ἀφρ. ἔχεις. de syntaxi Heindorf. Plat. Soph. 235 a.

740

μαρτύρομαι, καὶ μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονὶ
καὶ τὰς θυγάς.

Suidas καὶ μὰ τὸν . . . οἱ ἀρχαῖοι οὐ προπετιῶς κατὰ τῶν θεῶν ὤμνουσιν, ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυγχανόντων, ὡς καὶ Μένανδρος κτλ. 1. καὶ μὰ τὸν Mein.] τὸν. Μένανδρος μαρτυρεῖ· 'καὶ μὰ τὸν κτλ.' Schroeder. Progr. Mariaeins 1845. sed cf. Arist. Nub. 495. 1222. 1297. Av. 1031. Ran. 528 cet. τουτονὶ Mein.] τοῦτον. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονὶ est Arist. Thesm. 748. 2. καὶ τὰς θυγάτας Naber. Mnem. nov. VIII 425. at nusquam Apollo ἀγνιεύς, cuius prope ianuam erat ara. cf. 45. 748. Arist. Vesp. 875. Preller. Myth. gr.² I 211.

741

δεδράμηκά σοι
δρόμον τοιοῦτον οἶον οὐδεὶς πάποτε.

Etymolog. m. 316, 48 et Zonaras 618 ἔδραμον... ἔξ οὗ καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρῳ οἶον κτλ. τοιοῦτον om. Etym.

742

τὸν τῇ φύσει
οἰκτεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 84, 2 Μενάνδρου Vindob. deest in A. Εὐριπίδου Trinc., cuius non esse anapaestus docet in quinta sede. cf. etiam Nauck. Tr. gr. fr. p. xi.

743

μικροῦ μὲν ἀρραβῶνά με
ἔπεισεν εὐθύς καταβαλεῖν.

Etymolog. m. 148, 52 ἀρραβῶν ἢ ἐπὶ ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὀνουμένων διδομένη προκαταβολή ὑπὲρ ἀσφαλείας. Μένανδρος κτλ. utitur sic aliquotiens Plautus in Mostellaria. με Mein.] μ'. 'non multum afuit quin mihi persuaderet ut —'.

744

πάντα γὰρ
ταῖς ἐνδελεχείαις καταπονεῖται πράγματα.

Stobaeus Floril. 29, 19 Μενάνδρου A. ἐνδελ. AB Voss. Hens.] ἐντελ. de quarum vocum discrimine cf. Naek. Choeril. p. 169 sq.

745

ἔστι δὲ
γυνή λέγουσα χρῆσθ' ὑπερβάλλων φόβος.

Stobaeus Floril. 73, 2 Μενάνδρου A. δὲ om. Voss. Hens. quid sibi velit φόβος non exputo.

746

οὐ πάνυ
εἴωθ' ἀληθὲς οὐδὲ ἐν λέγειν γυνή.

Stobaeus Floril. 73, 59 Μενάνδρου A.

747

ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν κακόν τί σοι
δώσουτα.

Zonaras 767 ἐξαλλάξαι ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μένανδρος κτλ. Bekker. Anecd. 96, 1 ἐξαλλάξαι. ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μένανδρος· ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν. Phrynich. Epit. 363 ἐξαλλάξαι, τὸ τέρψαι καὶ παραγαγεῖν εἰς εὐφροσύνην . . . οὐ χρωῶνται οἱ δόκιμοι. Φιλίππιδης δὲ (35) καὶ Μένανδρος ἀντὶ χρωῶνται. cf. Anaxandr. 20. κακόν δώσουτα, ut Antiphan. 211, 4. — per interrogationem effert H. Iacobi.

748

καθεδοῦμαι δ' ἐνθαδὶ τὸν Λοξίαν
αὐτὸν καταλαβών.

Zonaras 1170 καθεδοῦμαι . . . καὶ Μένανδρος κτλ. cf. Epimerism. Hom. 255, 22. Plaut. Most. 5, 1, 45 *ego interim aram hanc occupabo*. αὐτὸν] τοῦτον Mein., qui aram illam Apollinis Loxiae nomine nuncupatam fuisse (cf. 740) docet conl. Phot. Bibl. 535, 33 τὸν βωμὸν ἀγνιᾶν (Ἀγνιᾶ ἢ Mein.) Λοξίαν ἐκάλουν, τὴν τοῦ θεοῦ προσηγορίαν νέμοντες τῷ βωμῷ. ac Phot. lex. Λοξίας· εἰώθασι τὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἰδρυμένον βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Λοξίαν καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν καὶ Ἀγνιᾶ.

749

ὡς ἡδὺν πρᾶος καὶ νεάζων τῷ τρόπῳ
πατήρ.

Stobaeus Floril. 83, 13 Μενάνδρου Α. Plant. Mil. glor. 3, 1, 67 *me ut fateare faciam esse adulescentem moribus*. νεάζειν ceteroquin comicis ignotum.

750

Bekker. Anecd. 1316 ὁ Μένανδρος οὐκ ἔχω οὔτε ἄλλας οὔτε ὄξος οὔτ' ὀρίγανον. οὐκ ἔχω γὰρ οὔθ' ἄλλας | οὔτ' ὄξος οὔτ' ὀρίγανον Mein.

751

εἰ μὴ γαμεις γάρ, ἔσχατον νόμιξέ με
Μυσῶν.

Schol. Rhés. 244 Μένανδρος κτλ. 2. φρυγῶν μυσῶν Α. Φρύγ' ὄντα Μυσῶν Cobet. Mnem. nov. II 298. ubi tamen nescio quomodo νομιζειν coniungi potuerit cum participio. 'servus de gente

sua iocatur, dum erili filio promittit se puellae quam amat copiam ei facturum'. Cob. — cf. Magnet. 5. Philem. 77.

752

οὐκ ἄρα φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος
θεός.

Theophilus Autol. 2, 8 *Μένανδρος* κτλ. 'μόνος fortasse Theophili est'. Mein.

753

. . . . τὸν νοῦν ἔχων ὑποχείριον
εἰς τὸν πίθον δέδωκα.

Galenus V 412 Kuehn. ὅταν μνημονεύῃ (Χρύσιππος) τοῦ Μενανδρείου ἔπους, ἐν ᾧ φησι κτλ., φανερώς κἀνταῦθα μαρτυροῦσαν ἀπόφασιν τῆ παλαιᾷ δόξῃ παρατίθεται. indic. Bergkii. ὑποβρύχιον (sic Naber.) τὸν νοῦν ἔχων εἰς τὸν πίθον δέδωκα Cobet. Mnem. nov. I 353. Diogenis dolium videtur significari: sed non satis intellego.

754

. . φιλόνομος δ' ἐστὶ καὶ μία γυνή
εἰς μῆνιν.

Schol. Aeschin. 2, 179 γυναικείῳ ἀνθρώπῳ τὴν ὀργὴν· δοκοῦσιν αἱ γυναῖκες πικρὰ ἐπιφέρει εἶναι περὶ τὸ ὀργίζεσθαι. διὸ καὶ Μένανδρος φησι κτλ. Aristaeon. Epist. 2, 20 ὡς φιλόνομος, εἶπεν, ὑπάρχεις καὶ λίαν γυνή, ὡς ἀτεράμων, ᾧ γῆ καὶ θεοί. unde Herwerd. Stud. crit. 89. 90 del. verbis εἰς μῆνιν pro μία scr. λίαν. καὶ πικρὰ Schneidewin. κἀργία H. Saupp. Σίμια Mein. voce μῆνις Menander usus est fr. 585 et plus semel Plato philosophus.

755

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος.

Athenaeus 6, 270 d εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν, μικρὰς — ἀκροώμενος, κατὰ τὸν Μένανδρον. Bentleyius etiam priora Menandro tribuens εἰ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν φίλοι, κτλ. cf. Mein. Anal. Ath. 119. μακρὰς Cobet. V. l.² 204 conl. Poll. 6, 12 ἀσύμβολοι ἀπὸ συμβολῶν, ἀφ' ὧν οἱ Ἀττικοὶ μακρὰς διδόναι συμβολὰς ἔλεγον ἀντὶ τοῦ μεγάλας. idem N. l. 91 adfert Machon. Athen. 13, 580d μακρὰς πράττειν συμβολὰς. sed si dixerunt Attici μακρὰς συμβολὰς τίθεναι, contrarias dixerunt μικρὰς, neque inepta haec est sententia 'exiguam stipem pendo audiens', i. e. non magnus labor est audiendi, ubi boni aliquid audire possis.

756

ὄνειδος αἰσχρὸς βίος ὅμως κἂν ἠδύς ᾗ.

Plutarchus Mor. 21 c ὁ Μένανδρος . . . τὴν θρασύτητα τῆς ἀκολασίας ἐξέκοψεν εἰπὼν κτλ. Stobaeus Floril. 6, 26 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 25) A.

757

οὐδεὶς γὰρ ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖθ' ἠδέως.

Plutarchus Mor. 491 c τὸ δὲ Μενάνδρειον ὀρθῶς ἔχον ὡς κτλ. sine auctoris nomine idem 95 d. γὰρ om. 491.

758

ὦ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλὰ.

Apostolius 18, 62 a (Ars.) Μενάνδρου ἡ παραίνεσις. Plutarchus Mor. 502 e εἴπωμεν πρὸς τὸν ἀδόλεσχον κτλ. Stobaeus Floril. 33, 3 Σοφοκλέους Ἀλέασι (Ἀλεάδαις) Gesner. de A nihil Gaisf. cf. Soph. fr. 79 N. σιγῆ] σιωπῆ Apostol. et Stob. — mihi tam vulgaris sententia facile utrique poetae videtur se offerre potuisse: neque video cur Menandro eam tribui posse neget Cobet. N. l. 53. σιγῆ (-ῆ) est Arist. Pac. 53. Eccl. 1088.

759

ἔθνον οὐ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς.

Plutarchus Mor. 1102 b θύσας δὲ ἄπεισι λέγων τὸ Μενάνδρειον κτλ. Μενάνδρειον Reisk.] μὲν ἀνδρεῖον.

760

εἷς ἔστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.

Liban. II 88, 11 νοῦν εἶχε Μένανδρος ὁ Διοπείθους, καὶ πλείστα τοῖς οἰκέταις ἄρα τοῖς αὐτοῦ δεδουλευκῶς οὕτως ἔσχεν εἰπεῖν τὸ κτλ. Aristid. II 204 Dindf. τὸ τοῦ κωμωδιοποιῦ βεβαίως καὶ παγίως ἔχει ὡς ἄρ' εἷς εἶη τῆς οἰκίας δοῦλος ὁ δεσπότης. ubi schol. 519, 25 ὁ κωμικὸς σχετλιάζων τοῦτο εἰσάγει, ὃ τε Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Μένανδρος. etiam Aristophanis fragmentis adnumerandum esset, nisi scholiasta videretur dubitasse Aristophanem Aristides diceret τὴν κωμωδιοποιόν, an Menandrum. ceterum cf. monost. 168. Aphthon. Walz. Rhet. II 23, 24. 594, 3.

761

ὡς χαρίεν ἔστ' ἀνθρωπος, ὅταν ἀνθρωπος ᾗ.

Galen. IX 815 Kuehn. τοιοῦτον δ' ἔστι καὶ τὸ παρὰ τῷ κωμικῷ καὶ σπάνιόν ἔστ' ἀνθρωπος ὅταν ἀνθρωπος (om. ᾗ). Stobaeus Floril. 5, 11 sine lemmate, sed coniunct. cum 9 Μενάνδρου· ᾗ χ. ἔστ' ἀνθρ. ἂν ἀνθρ. ᾗ. Clemens Alex. Strom. 8, 3, 5 οὕτω τοι καὶ ὁ κωμικὸς ἔλεγεν· ὡς χαρίεις ἔστιν ἀνθρ., ἔστ' ἂν ἀνθρ. ᾗ. nullo auctoris indicio Etym. m. 824, 41 (τὸ ὡς σημαίνει) βεβαίωσιν· ὡς χαρίσοιτ' ἀνθρωπος ἀνθρώποισι. monost. 562 ὡς χαρίεις ἔστιν ἀνθρ., ὅταν υἱὸς ᾗ. cf. Walz. Rhet. VIII 480, 3 (χάριεν — ὅς τ' ἀνθρ.). 517, 3 (χάριεν — ὅταν). cf. Dobr. Adv. II 286. Mein. III 372. M. Haupt. Opusc. III 608. Cobet. Mnem. nov. III 29. XII 443.

762

ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἔστιν ἐν ἐκάστῳ θεός.

Gnom. monost. 434. Plutarchus Mor. 999 e καθάπερ Μένανδρος· ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός. ac sic sine auctoris nomine Iamblich. Protr. p. 138. Nemes. Nat. hom. p. 321 Εὐριπίδης καὶ Μένανδρος τὸν νοῦν ἐν ἐκάστῳ φασὶ προνοεῖν ἐκάστου. Tzetzes Exeg. II. p. 53, 6 ὁ Μένανδρος πάλιν φησὶν κτλ. (om. ἐν). plura praebet Nauck. Eur. fr. 1007. cf. eiusdem Arist. Byz. 280 n. 13.

763

ὑπεδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλῶ.

Demetr. De eloc. 193. 4 διὰ τοῦτο καὶ Μένανδρον ὑποκρίνονται λελυμένον ἐν τοῖς πλείστοις, Φιλήμονα δὲ ἀναγινώσκουσιν. ὅτι δὲ ὑποκριτικὸν ἢ λύσις παράδειγμα ἐγκείσθω τότε κτλ. cum Menandrum dixerit asyndeto saepissime uti et ecloga praestantissimum praebet asyndeti exemplum, dubitari non potest quin sit Menandri. — ὑπεδεξάμην K.] ἐδεξάμην. nam δέξασθαι est alienum accipere, ὑποδέχασθαι concipere. Pollux 2, 6 ὑποδέχασθαι, κηθῆσαι, γεννηθῆσαι, τεκεῖν. Xen. Mem. 2, 2, 5 ἢ γυνὴ ὑποδεξαμένη φέρει. Plat. Menex. 237 c τῆς τεκούσης καὶ θρεψαμένης καὶ ὑποδεξαμένης. Aelian. N. an. 9, 5 (ἢ φύσις προτιμᾷ) τοῦ ὑποδεχομένου τὸ σπειρόν. φιλῶ Cobet. N. l. 92] φίλε.

764

Κορινθίῳ πίστευε καὶ μὴ χρῶ φίλῳ.

Anthol. Palat. 11, 438. 'πίστει τε Both. 'μὴ πίστευε μηδὲ χρῶ' interpretatur Mein. ed. min. XXI coul. Theocr. Epigr. 6, 6.

fortasse *Κορίνθιον ὑπόπτειε*. de ictu insolentiore cf. Aristoph. fr. 320, 14.

765

ἀσπίδιον ἐπριάμην τι καὶ μαχαίριον.

Stephanus Byz. *Ἀσπίς* . . . ἔστι δὲ τοῦτο (ἀσπιδιώτης) παρὰ τὸ ἀσπίδιον. *Μένανδρος κτλ.*

766

φοβούμενοι τὸ θεῖον ἐπὶ τοῦ σοῦ πάθους —

Nemesius Nat. hom. p. 179 *φυσικῶς ὀρθῶντίς τινας πάσχοντας συστελλόμεθα, ὡς εἴρηται καλῶς καὶ Μενάνδρῳ τὸ κτλ. ἀπὸ Nauck. Arist. Byz. 242. fortasse adiciendum συστελλόμεσθα.*

767

μισῶ πονηρόν, χρηστὸν ὅταν εἴπῃ λόγον.

Stobaeus Floril. 2, 5 *Μενάνδρου* A. monost. 352. Anton. Mel. p. 278, 12. *ὅταν* Stob. Ant.] ἄν. cf. G. Kaibel. Epigr. p. xxii n. 1117 a. W. Meyer. Urbin. Gnomol. p. 426 n. 26.

768

ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἢ πονηρία.

Stobaeus Floril. 2, 6 *Μενάνδρου* A. monost. 50.

769

ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται.

Stobaeus Floril. 3, 11 *Μενάνδρου* A. Apostol. 3, 63b *Μενάνδρου*. Maxim. Conf. 2, 11 p. 134 Combefis. Anton. Mel. 26 p. 38. τοῦ A Voss. Ant.] τῷ.

770

τυφλόν τι τάνόητον εἶναι μοι δοκεῖ.

Stobaeus Floril. 4, 13 *Μενάνδρου* A. ἢ τύχη | τυφλόν τι κἀν. Herwerd. Obs. crit. 123.

771

ἄνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν.

Stobaeus Floril. 7 p. 98 Gesner. monost. 13. om. Grotius, Gaisfordus, Meinekius in ed. Stob.

772. 773. 774

δίκαιος ἂν ἦς, τῷ τρόπῳ χρήσει νόμῳ.
 χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν.
 δίκαιος ἀδικεῖν οὐκ ἐπίσταται τρόπος.

Stobaeus Floril. 9, 9 *Μενάνδρου* A (sic coniuncta). ad v. 1
μενανδρο, ad 2 et 3 τοῦ αὐτ Voss. Hens. Maxim. Conf. 5, 23 p. 545
 Combefis. 1. monost. 135. 3. monost. 136. 2. ἐννοεῖν Arsen.
 ἐννόει (ν et accent. circumfl. supra scr.) Voss. Hens. ἐννόει B¹
 Trinc. ὑπονόει AB². ὑπονοεῖν Maxim.

775

τὸ μηδὲν ἀδικεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις πρέπει.

Stobaeus Floril. 9, 10 *Μενάνδρου* A. μηδὲν A] μὴ Trinc.
 μὴ ἀδικεῖν ἅπασιν Mein. ed. mai.

776

λέγεις, ἃ δὲ λέγεις ἔνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις.

Stobaeus Floril. 10, 6 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 12, 35
 p. 571 Combefis.

777

κρεῖττον δ' ἐλέσθαι ψεῦδος ἢ ἀληθὲς κακόν.

Stobaeus Floril. 12, 5 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 35, 77
 p. 625 Combefis. Anton. Mel. 45 p. 69. δ' om. A Voss. Max. unde
 λέγεσθαι Nauck. ψεῦδος] κέρδος, sed in marg. ψεῦδος m.¹ Voss.
 Hens. ψευδὲς Herwerd. Obs. crit. 97. δέγεσθαι ψευδὲς Naber.
 Mnem. nov. VIII 425.

778

ἢ πού τι χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ψευδῆ λέγειν.

Stobaeus Floril. 12, 9 *Μενάνδρου* A. *Εὐριπίδου* Trinc. τι
 add. Grot. — potuit uterque ea sententia uti. loquitur homo
 probus, invitus ad mentiendum adgrediens.

779

ὁ πολὺς ἄκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν.

Stobaeus Floril. 18, 4 *Μενάνδρου* A. Clemens Alex. Paed. 2,
 2, 22 ὁ γὰρ ἄκρατος κατὰ τὸν κωμικὸν ὀλίγ' ἀναγκ. φρ. monost.
 420. Maxim. Conf. 30, 69 p. 617 Combefis. Anton. Mel. 68 p. 116.

Varro Sat. 7, 1 Oehler. (Mein. V CCXCIX) *non mirum si caeculis:
aurum enim non minus praestringit oculos quam ὁ πολὺς ἄκρατος.*

780

ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνοσ.

Stobaeus Floril. 20, 19 *Μενάνδρου* Trinc. deest in A. cf. Philem. 185.

781

συγκέχυκε νῦν τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος.

Stobaeus Floril. 28, 7 *Μενάνδρου* A. νῦν] δὴ Voss.

782

ἀπερυθριᾶ πᾶσ, ἐρυθριᾶ δ' οὐδεὶς ἐτι.

Stobaeus Floril. 32, 1 *Μενάνδρου* Trinc. de A nihil Gaisf. deest lemma in Voss. Hens. — Plut. Mor. 547 b δει' ἐρυθριᾶν ἐπαινούμενον, οὐκ ἀπερυθριᾶν (Mein. 1).

783

οὐδὲν σιωπῆς ἐστὶ χρησιμώτερον.

Stobaeus Floril. 33, 2 *Μενάνδρου* Voss. Hens. (*μενάν*^{δσ}). Trinc. de A nihil Gaisf. οὐθὲν codices (praeter Urbin. W. Meyeri p. 442 n. 15).

784

οὐδεὶς πονηρὸν πράγμα χρηστὸς ὦν ποιεί.

Stobaeus Floril. 37, 1 *Μενάνδρου* A. οὐδεὶς A et Voss.¹] οὐθεις. ποιεί Trinc.

785

ὡς ἡδὺ συνέσει χρηστότης κεκραμένη.

Stobaeus Floril. 37, 2 τοῦ αὐτοῦ A.

786. 787. 788

ὁ χρηστός ἐστὶ πολλαχοῦ σωτήριος.

τὸ χρηστὰ πράττειν ἔργον ἔστ' ἐλευθέρου.

μέγιστον ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ νοῦ χρηστότης.

Stobaeus Floril. 37, 6. 7. 8 τοῦ αὐτοῦ (*Μενάνδρου* 5) ter A. 1. πανταχοῦ Floril. Monac. 110 (Mein. Stob. IIII 275, 21).

789

κάν ταῖς ἀπορίαις ἔσθ' ὁ χρηστὸς χρήσιμος.

Stobaeus Floril. 37, 12 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 11) A. χρήσιμος AB³] χρήσιμον.

790

τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μείζω τοῦ ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 42, 5 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 4) Trinc. etiam A, de cuius errore cf. 576. μεταβολὴν ἔχε Voss.

791

κοινὸν ἀγαθὸν τοῦτ' ἐστὶ, χρηστὸς εὐτυχῶν.

Stobaeus Floril. 43, 23 Μενάνδρου A. monost. 681. ἀγαθὸν τοῦτ' ἐστὶ Dobr. Arist. Eccl. 70 p. 142] ἀγαθὸν ἐστὶ τοῦτο. δὲ καλὸν ἐστὶ monost. ἀγαθὸν δὲ τοῦτο Gaisf. γὰρ ἀγαθὸν ἐστὶ Mein.

792

οὐκ ἐστὶ τόλμης ἐφόδιον μείζον βίου.

Stobaeus Floril. 51, 20 Μενάνδρου A. βίῳ Salmas. ap. Grot. — militi vel parasito apta sententia.

793

οὐκ ἐστὶ τόλμης ἐπιφανεστέρα θεός.

Stobaeus Floril. 51, 25 Μενάνδρου A. 'nullum praesentius numen'. Cleric. — cf. Cobet. N. 1. 26.

794

ἀγροΐκος εἶναι προσποιεῖ πονηρὸς ὢν.

Stobaeus Floril. 56, 9 Μενάνδρου A. προσποιεῖ A] προσποιῆ. est pers. 2.

795

ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκύ.

Stobaeus Floril. 57, 9 Μενάνδρου A. τι τὸ A] τι πικρὸν τὸ Bntl.

796

λυπεῖ με δοῦλος μείζον οἰκέτου φρονῶν.

Stobaeus Floril. 62, 5 Μενάνδρου A. 'qui supra servum sapit'.

monost. 323 *λυπεῖ με δοῦλος δεσπότου μεῖζον φρονῶν*, 'qui dominum contemnit'.

797

ὀργή φιλοῦντων ὀλίγον ἰσχύει χρόνου.

Stobaeus Floril. 63, 20 *Μενάνδρου* A. monost. 410 (*φιλοῦντος μικρὸν*). Terent. Andr. 3, 3, 23 *amantium ira amoris integratio est*, unde Clericus Menandri versum ad *Andriam* referebat.

798

μόνος ἔστ' ἀπαρηγόρητον ἀνθρώποις ἔρως.

Stobaeus Floril. 64, 3 *Μενάνδρου* A (cohaeret cum ecl. 5, cui perperam adscr. *Μενάνδρου*). *Μενάνδρου* etiam Voss. Hens. *μόνος A] μόνον. ἀπαρ.* 'quod adloquio flecti non possit'.

799

μηδέποτε γήμη μηδὲ εἰς εὔνους ἔμοι.

Stobaeus Floril. 68, 10 *Μενάνδρου* A. monost. 684.

800

ἔργον γυναικὸς ἐκ λόγου πίστιν λαβεῖν.

Stobaeus Floril. 73, 4 *Μενάνδρου* A. scr. *ἀργὸν γυν. κτλ.* nam non *difficile*, sed *inutile est* cet. cf. Arist. Ran. 1498 et quem ibi exscripsimus Isocr. 4, 44. Aristot. Pol. 7, 12 extr. *τὸ διατρέβειν νῦν ἀκριβολογουμένους καὶ λέγοντας περὶ τῶν τοιούτων ἀργὸν ἔστιν.*

801

ὥς ἔστ' ἄπιστον ἢ γυναικεῖα φύσις.

Stobaeus Floril. 73, 7 *Μενάνδρου* A. monost. 560 (*ἄπιστος*). hanc quoque sententiam ex Euripide sumpsit Iph. T. 1298 *ὄρᾳτ'*, *ἄπιστον ὥς γυναικεῖον γένος* (Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 25).

802

πολὺ χεῖρόν ἐστιν ἐρεθίσαι γραῦν ἢ κύνα.

Stobaeus Floril. 73, 44 *Μενάνδρου* A. *χειρότερον* Trinc.

803

φύσει γυνή δυσάνιόν ἐστι καὶ πικρόν.

Stobaeus Floril. 73, 46 *Μενάνδρου* A. Harpocratio 64, 1 *δυσάνιος. . ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον*

ἡ . . ἐχρήσατό που τῷ ὀνόματι καὶ Μένανδρος. 'respicere videtur etiam Hesychius λυσανίας· ὁ λύων τὰς ἀνίας. καὶ δυσάνιος γυνή, ἡ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη.' Mein. — δυσάνιον Vind. A Voss.] *δυσήνιον*.

804

ὅπου γυναικῆς εἰσι, πάντ' ἐκεῖ κακά.

Stobaeus Floril. 73, 58 *Μενάνδρου* A Voss. Hens. monost. 623 et 694.

805

νόμος γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν.

Stobaeus Floril. 79, 26 *Μενάνδρου* A. monost. 378. Apostol. 12, 4c *Σοφοκλέους* (*Φιλήμονος* Z). at Arsenii auctoritas etiam minor est quam vel Stobaei.

806

δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς μαίνει, τάλαν.

Stobaeus Floril. 79, 32 *Μενάνδρου* A. *μαίην* codices.

807

ἡδὺς πατήρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων.

Stobaeus Floril. 83, 10 *Μενάνδρου* A. monost. 669 (*ἡδύ γε*, quod probat Cobet. Mnem. VIII 138. cf. 809. 814).

808

υἱὸς δ' ἀμείνων ἐστὶν εὐνοία πατρὸς.

Stobaeus Floril. 83, 11 τοῦ αὐτοῦ A.

809

ἡδύ γ' ἐν ἀδελφοῖς ἐστὶν ὁμοιοῦς ἔρω.

Stobaeus Floril. 84, 1 *Μενάνδρου* A. *ἡδύ* Porson. Misc. 194] ὡς *ἡδύ. ἀδελφοῖς ἐστὶν]* ἀδελφοῖσιν B.

810

αἰσχυνόμενος αἰσχίστα πενίαν ἂν φέρεις.

Stobaeus Floril. 95, 6 *Μενάνδρου* A. sine auctoris nomine Plut. Mor. 128a. ἂν add. Pors. Eur. Or. 485. *φέρεις* A] *φέρεις*.

811

ἄνθρωπος· ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν.

Stobaeus Floril. 98, 7 *Μενάνδρου* A. cf. Philem. 194, 2.

812

πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως φέρειν.

Stobaeus Floril. 108, 5 *Μενάνδρου* A. monost. 707 (*εὐχερῶς*).
Chaeremoni (38 N., cf. Eurip. fr. 174 N.) adsignat Dobr. Adv. II
360, Menandro vero 108, 3 (cf. fr. 1083).

813

ἄνθρωπος ἀτυχῶν σφῶζεθ' ὑπὸ τῆς ἐλπίδος.

Stobaeus Floril. 110, 4 *Μενάνδρου* A. monost. 643 (*ἀνήρ
ἀτυχῶν δέ*). σφῶζεται ταῖς ἐλπίσιν A²B mrg. et monost.

814

ἡδύ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις.

Stobaeus Floril. 113, 11 *Μενάνδρου* A. λόγος φίλου 'στὶ Por-
sonus Misc. 195.

815. 816. 817

ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο πάντες, ἐνθάδ' ἤξομεν.

ἀνθρωπίνως χρητὰς τύχας φέρειν, ξένε.

τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα.

Stobaeus Floril. 124, 6 *Μενάνδρου* A. v. 2. 3 Apostol. 3, 1c
Μενάνδρου et om. auctoris nomine Plut. Mor. 118c τὰ κοινὰ τοῦ
βίου συμπτώματα κοινῶς φέρειν καὶ τὰνθρώπινα ἀνθρωπίνως. v. 1
om. Voss. signum interruptae orationis in exitu v. 1 ponit Mein.
in Stob., initio proximi versus *χῆμεῖς* fuisse censens conl. Antiphan.
53, 4 Stob. IIII xxiiii. neutrum necessarium, siquidem in conloquio
sententia facile intellegebatur. 1. ἐνθάδ' ἤξομεν Porson. Adv. 290]
ἐνθα λήξομεν. 2. *χρη]* δεῖ A Voss. Apost. *χρη]* supra scr. δεῖ Vind.
3. *κοινῶς δεῖ* Vind. Apost.] *κοινῶ χρη]* A. *κοινῶ χρη]* Voss. Hens.
συμπτώματι Voss. Hens. τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φ. σ. *κἀνθρωπίνως
τὰνθρώπιν'* O. Hense Lect. Stob. 17.

1. Soph. Ai. 1365 καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἴξομαι, ubi schol.
ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ.

818

ἅπαντα σιγῶν ὁ θεὸς ἐξεργάζεται.

Stobaeus Ecl. 1, 1 (3 Heer. 2 Mein.), 11 Wachsm. *Μενάνδρου*. (cf. Wachsm. 1, 1, 6.)

819

οὐδὲν κατὰ λόγον γίνεθ' ὧν ποιεῖ τύχη.

Stobaeus Ecl. 1, 7(8), 5 Wachsm. *Μενάνδρου* FPmrg. (ad 6, 2). *γίνεθ' P². γίνεσθ' FP¹.*

820

πᾶν τοῦργον ὀρθῶς ἐκμαθεῖν χρόνου μέτα.

Stobaeus Ecl. 1, 8(9), 8 Wachsm. *Μενάνδρου* FB mrg. *χρόνω* Wachsm.

821

τί δ' ὄφελος εὔ λαλοῦντος, ἂν κακῶς φρονῆ;

Stobaeus Ecl. 2, 15, 21 Wachsm. *Μενάνδρου*. εὔ add. Schneidewin. Coni. crit. 115.

822. 823

οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστι τᾶληθῆ λέγειν.

ἀδύνατον ὡς εἶοικε τᾶληθῆς λαθεῖν.

Stobaei Append. Flor. p. 76, 20 (p. 242, 11. 12 Mein.) *Μενάνδρου*. 1. ἐστι add. Mein.

824

παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' ἑταίρα πολυτελής —

Harpocration, Photius, Suidas, Cramer. Anecd. Ox. II 496, 5 *ἴσα βαίνων*. . . ἀντὶ τοῦ συνῶν ἀεὶ καὶ μηδὲ βραχὺ ἀφιστάμενος . . . *Μενάνδρος* κτλ. αὐτῶν BC, ἑτέρα D, πολυτελής BCG Harp.

825

ἀλλὰ σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός.

Photius *σκατοφάγος*· ἀκάθαρτος. οὕτως *Μενάνδρος* κτλ. *πικρός*] fortasse *πινῶν*. Arist. Lys. 279. Plut. 297. — Pollux 6, 40 *δυσχερῆς* ὁ *σκατοφάγος*. cf. Arist. Plut. 706. Antiphan. 126, 4. Croybl. 6.

826

Ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν.

Photius et Suidas τῶν τριῶν κακῶν ἕν· λεγόμενον τί ἐστι. καὶ *Μενάνδρος* δύο προθεῖς ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει *παῖζων* τὸ κτλ.

ἔχει Suid. κακόν Phot. et BVE Suid.] κακῶν. 'aut in Photii verbis τρία scribendum pro δύο, aut quod malim in Menandri versu δυοῖν pro τριῶν. hinc est quod παλῶν dicit'. Mein. consentit tamen Suidas cum Photio. — τούτων] τοῦτο Naber. iam Sophocl. fr. 822 N. λύσω (?) γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν ἔν οἴσομαι (ξίφος, ἀγγόνη, κρημνός). cf. Aristoph. fr. 549. Alexid. 8.

827

ἔγημε θαυμαστῶς γυναιχ' ὡς σώφρονα.

Hesychius ὡς p. 336 M. Schmidt. Μένανδρος κτλ. θαυμαστῶς, non θαυμαστὴν Hesychius Schmidtii. cf. Cobet. V. 1.* 216. 'mirum quam modestam'. Mein. 1.

828

Θραξ εὐγενής εἶ, πρὸς ἄλλας ἡγορασμένους.

Zenobius 2, 12 ἀλώνητον ἀνδράποδον· ἴσον τῷ βάρβαρον καὶ εὐτελές. εἰς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἄλλας, ἀνθ' ὧν τοὺς οἰκέτας ἐλάμβανον· ὄθεν καὶ ὁ κωμικός φησι κτλ. Diogenian. 1, 100 (Apostol. 2, 27) ἀλώνητον ἀνδράποδον· τὸ εὐτελές, τὸ πρὸς ἄλλας ὠνηθέν. ὄθεν καὶ Μένανδρος κτλ. Apostol. 8, 911 Θραξ κτλ. Θεοκρίτου, cui nihil tribuendum. — 1. εὐγενής] an εὐτελής? ἡγορασμένος] ὠνημένος Diogen. et Apost. 2, 27. Pollux 7, 14 ἀλώνητοι ἐκαλοῦντο οἱ μηδενὸς ἄξιοι τῶν οἰκετῶν, ὅτι τῶν Θρακῶν οἱ μεσόγειοι ἄλλων ἀντικατηλλάττοντο τοὺς οἰκέτας. Bekker. Anecd. 380, 16 ἀλώνητος· οἶον βάρβαρος καὶ εὐτελής. οἱ γὰρ Θρακῆς ἀνδράποδα ἄλλων ἀπεδίδοντο. cf. etiam Hesych. ἀλώνητος.

829

ποτήριον, τράπεζαν, ἀρπάγην, κάδον

Ammonius 22 ἀρπάγην ὡς σκάφην, ἐν ᾗ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἐξαίρουσι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀναγινώσκομεν κτλ. κάδον Benti.] δεύτερον κάδον. id unde inlatum sit docet Dobr. Adv. II 285. Herodian. I 304, 7 τὸ ἀρπάγη, σιδήριόν τι, βαρυνόμενον. II 856, 32 ἀρπάγη βαρύνεται ἐπὶ τοῦ ἐργαλείου. Hesych. ἀρπάγη· ἐξαστήρ· ἔστι τὸ (τι) σκεῦος ἔχον ὀγκίλους (uncinos), ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων. cf. etiam Poll. 10, 98.

830

πρὸς ταῖς ἔμαντοῦ νῦν θύραις ἔστηκ' ἐγώ.

Apollonius Synt. 2, 21 p. 152, 11 Bekk. παρὸν οὖν φάναι, πρὸς ταῖς ἑμαῖς θύραις ἔστηκα, καὶ μεταλαβεῖν πρὸς ταῖς θύραις

μου ἔστηκα, ἀλλὰ καὶ κτλ. καὶ πάνυ ἀναγκαίως τοῦ Μενάνδρου τὴν σύνθετον παραλαβόντος συμφερομένην ὀρθοτονομένην ἔστηκα ἐγὼ· ἔμφρασις γὰρ ἔχει ὡς οὐ πρὸς ταῖς ἄλλου. om. poetae nomine Apollon. De pron. p. 65, 4 Schneid. νῦν deest in loco priore, ἔστηκ' ἐγὼ in posteriore.

831

οὐχ οὗτος ἵππόκαμπος ἦν ἐν αἰθέρι;

Nonius Marcellus 2 p. 120 Mercer. (125 Quicherat.) *hippocampi, equi marini, a flexu caudarum, quae piscosae sunt: et est graecum. Menander κτλ. uchulos hippocampus in aeter* (conglutinata tamen ultima voce cum nomine quod sequitur Naevii) Harl. uchutos h. in aeter Colbert. et cod. P. Daniel. οὐχ οὗτος ἵππ. ἐν αἰθέρι Scalig. ἔστ' ἐν αἰθ. Bentl. ἦν ('quod in voce in latet') Quicherat. videtur ἀδύνατον aliquid significari.

832

ἤδη ἀλαίνῃ πρὸς τὸ πῦρ καθημένῃ.

Zonaras 135 ἀλαίνειν τὸ θερμαίνεσθαι, οὐκ ἀλαίνεσθαι . . . Μένανδρος κτλ. ἤδη vel ἡδὲ δ' ἀλαίνει Mein. fort. ἔνδον ἀλαίνει vel ἐν' ἡδ' ἀλαίνῃ. cf. Arist. Eccl. 540.

833

λυκοφίλιοι μὲν εἰσιν αἱ διαλλαγαί.

Eustathius 809, 42 παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ κεῖται τὸ λυκοφιλίως ἀντὶ τοῦ ὑπόπτως, ὑπούλως. ὃς φέρει καὶ Μενάνδρον χρῆσιν ταύτην κτλ. Photius λυκοφιλίως· ὑπόπτως, ὑπούλως. οὕτω Μένανδρος. quod fortasse alterum est fragmentum. cf. etiam Cobet. Mnem. X 59.

834

στυππεῖον, ἐλέφαντ', οἶνον, ἀυλαίαν, μύρον

Cosmas Topogr. Christ. 5 p. 197 Ἀττικοὶ λέγουσιν ἀυλαίαν τὸ μέγα καὶ ποικίλον παραπέτασμα . . . ὁμοίως καὶ Μένανδρος κτλ. sic Porson.] ἐλέφанта, μύρον, οἶνον, ἀυλαίαν.

835

ὄραξ; ἀκαρῆς παραπόλωλας ἀρτίως.

Etymolog. m. 45, 23 ἀκαρῆς, ὁ ἐλάχιστος καιρός. ἐτίθετο δὲ κυρίως ἐπὶ οἰουδήποτε ἐλαχίστου. Μένανδρος κτλ. παραπόλλωνας Etym. Gud. 24, 48. ὄραξ; ἐν ἀκαρεῖ Bentl. ὄραξ; ἀκαρῆς γὰρ

παραπόλωλας Mein. παρ' ἀκαρῆ γὰρ ἀπόλωλας Cobet. N. l. 92. ac sic (παρ' ἀκαρῆ vel παρ' ἀκαρῆς) iam Fritzschius Fragm. Eupolid. 15, recte versus Eupolidei reliquias (ut Mein. I 442. 3) esse negans. cf. Alexid. 144.

836

οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω.

Etymolog. m. 58, 43 λόγος ἢ φροντίς. Μένανδρος κτλ. Bekker. Anecd. 839, 9 ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. Cramer. Anecd. Ox. III 327, 20. Schol. Oppian. Halieut. 1, 649 λόγος λέγεται καὶ ἡ φροντίς, ὡς καὶ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. — οὐδέ—οὐδ'] οὐ—οὐδ' Et. Va. οὔτε — οὔτ' Bekk. Cram. οὐ δὴ — οὐδ' Hemsterh. ὑμῶν] ἡμῶν Schol. Opp. Bekk. ἔχω] ἔχει Cram. ποιοῦμαι Ra Opp. ἔχων Bekk.

837

τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο θᾶττον ἢ βάδην

Etymolog. m. 184, 47 βάδην ἀπιόντος, ἡρέμα παραγινόμενον. ἢ θᾶττον ἢ βραδέως. Μένανδρος κτλ. cf. adesp. 1577. Xenoph. Hellen. 5, 4, 53 θᾶττον ἢ βάδην ἀπῆλθον.

838

οἶμαί σε τὸν ἐπ' ἀριστερ' ἐμπερονώμενον

Etymolog. Milleri (Mélanges 110) ἐμπερονήσασθαι· ἐμπεροπῶσθαι. Μένανδρος κτλ., ἀπὸ τῆς περόνης. ἐκ τοῦ ρ supra scr. H (ἱστορικοῦ). ἀριστερ' ἐμπερονώμενον Nauck. Bullet. Petersb. XIII 356] ἀριστερὰ ἐμπερονημένον. non recte Mein. Herm. III 452. 3 de perfecto non reduplicato cogitat. cf. Hermipp. 47, 2 et de sententia Arist. Av. 1567. Ephipp. 23.

839

ἀπασκαριῶ δ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον.

Suidas ἀπασκαρίζειν. . . Μένανδρος κτλ. δ' Mein.] σ'. 'exultabo rrisu'. cf. Cratin. 26. Aristoph. fr. 495. Zonar. 282 ἀπασκαρίζειν· διακεχυμένως γελᾶν.

840

οὐχ ὄθεν ἀπολλύμεσθα σωθείμεν ἄν;

Schol. Arist. Av. 374 et Suidas ἀπέχθεια . . . Μένανδρος κτλ. ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. ἀπολλύμεσθα K.] ἀπολλύμεθα schol. Ar. (ἀπολλύμεσθα V). ἀπολόμεσθα A Suid. ἀπολόμεθα BE Med. ἀπωλόμεσθ' ἴσως σωθεῖμεν Porson. Arist. p. 80. καὶ σωθεῖμεν idem Misc. 382.

ac sic Cobet. V. l. 328. 'unde non multum a fuit quin periremus'. Polyb. 40, 5 extr. *τὴν παροιμίαν διὰ στόματος εἶλον, ὡς εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν.* cf. Plut. Themist. 29. Aeneas Epist. 16. Arist. Ran. 1448.

841

εἰς τὰ καθάρεια λιμὸς εἰσοικίζεται.

Suidas *εὐρωτιῶν*. ὁ τῶν ἀστικῶν (βίος) εἰς πενίαν συνεχῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν σκώπεται καὶ ὀνειδίζεται, ὡς φησι Μένανδρος κτλ. *καθάρεια* Mein.] *καθάρα*. 'quae sententia quam vera sit norunt qui in magnis urbibus munditiam multorum animadverterint, *qui- bus plus est elegantiae quam nummorum*'. Cobet. N. l. 78. cf. 501. Eubul. 110. Nicostr. 6. Amphid. 35. Ephipp. 15, 3.

842

πύλη τίς ἐστὶ Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις.

Tzetzes Lycophr. Cass. 90 *ἔστι γὰρ ἐν τῷ Ταινάρῳ τῆς Λακωνικῆς στόμα, καὶ Ἰδίου κάθοδον αὐτὸ λέγουσιν, ὡς καὶ Μένανδρός φησι κτλ.* Schol. Pindar. Pyth. 4, 77 (p. 349 Boeckh.) καὶ Μένανδρος κτλ.

843

πικροῦ γέροντος, ἀυθένεαυτον τὸν τρόπον

Bekker. Anecd. 462, 29 *λέγεται δὲ ἀυθένεαυτα καὶ τὰ αὐτόματα καὶ σκληρά. Μένανδρός φησι κτλ.* ibidem 17, 26 *Μένανδρος δὲ ἐπὶ τοῦ πικροῦ καὶ ἀηδοῦς τέθεικε τὴν λέξιν κτλ.* τὸν τρόπον 17] τοῦ τρόπου 462. τοὺς τρόπους Mein. aliter Philem. 89, 7. Posidipp. 40.

844

ἐλεεῖθ' ὁ ποιμὴν καὶ καλεῖται γλυκύτατος.

Bekker. Anecd. 1368. 9 *ἐλεῶ ἐλεεῖς. καὶ ὁ Μένανδρος ἐδήλωσεν εἰπῶν κτλ.* Cramer. Anecd. Ox. III 420, 2 *παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. ἐλεεῖθ' Mein.] ἐλεεῖται. γλυκύτατος] ἡδύτατος* Cramer. Anecd.

845

ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμον.

Boissonad. Anecd. I 124 *Μενάνδρου κτλ.* πρὸς γὰρ τοὺς πονηροὺς εἰσὶν οἱ νόμοι ἐξευρημένοι. cf. Antiphan. 288. *sententia eiusmodi est ut uterque ea potuerit uti.*

846

ὁ θάτερος μὲν τοῖν δυοῖν Διοσκόροιν

Herodian. De soloec. 309. 10 Nauck. (Lex. Vindob.) Boisson. Anecd. III 258, gramm. Ammon. 195 Valck. *Μένανδρος λέγει κτλ. ἀντὶ τοῦ φάναι ὁ ἕτερος*. Eustathius 1573, 62 *Χρῦσιππος δὲ λέγων τὸν θάτερον τῶν Διοσκόρων ἐσχάτως βαρβαρίζει. quae quomodo conciliari possint cum superioribus nescio. — δυοῖν] διδύμοιν? ceterum cf. Lucian. Pseudolog. 29 θάτερον τῶν πενήτων et ἄτερον αὐτῶν ἀπέκτεινεν. Thes. gr. l. III 256.*

847

καθιζάνει μὲν ἐνίοτ' εἰς τὰ σήσαμα.

Herodian. De soloec. 308, 6 Nauck. (Lex. Vindob.) cf. 292, 8. Boissonad. Anecd. III 240 et 257 (*σολοικισμὸς περὶ τὰς προθέσεις*) *παρὰ Μενάνδρω κτλ. — τὰ σήσαμα est ea pars fori, ubi sesamum venibat. Eupol. 304.*

848

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαὶ νῶν αἱ γυναῖ.

Cramer. Anecd. Ox. I 102, 7 *τὸ παρὰ μιμηερνω κτλ. εἰ μὲν περισπάσεις (γυναῖ) κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ γυναῖκες, εἰ δὲ ὀξύνεις ἐκ τῆς γυνῆ εὐθείας. Μιμνέρω Cramerus. Μενάνδρω Mein. om. nomine auctoris Etymol. Milleri (Mélanges 275) ὥσπερ καὶ τὸ κτλ. ἀποβολὴ τοῦ γυναῖκες ἢ ἀπὸ τοῦ γυνή γυναῖ, ὡς μονή μοναί. γυναῖ] ναίαι cod. Mill. (postea recte). non dubitandum quin Meinekius recte Menandro tribuerit. perperam Millerus Philippidi, cuius cf. fr. 2. praeterea cf. Pherecr. 91. adesp. 1336.*

849. 850

φιλῶ σ', Ὀνήσιμε, καὶ σὺ περιέργος εἶ.

οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰδέναι.

Cramer. Anecd. Par. III 418 *δηλοῖ τὸ ἐκ παίδων φιλομούθους ἡμᾶς εἶναι καὶ χαίρειν [ἐν] τῇ περιεργίᾳ, ὡς φησι Μενάνδρος φιλῶ — εἶ. καὶ πάλιν οὐδὲν κτλ. v. 2 omisso poetae nomine Cicer. Ep. Att. 4, 11. Themistius Or. 21, 262 c οὐκ ἔστι γὰρ, φασί, γλυκωτέρον ἢ πάντ' εἰδέναι. 1. καὶ σὺ γὰρ vel (V 110) καὶ σὺ περιεργός τις Mein. 2. γὰρ om. Cic. οὐδὲν γλυκύτερόν ἐστιν Cobet. N. l. 92.*

851

ὁμοῦ δὲ τῷ τίκειν παρεγένεθ' ἡ κόρη.

15*

Schol. Apollon. Rhod. 2, 121 τὸ ὄμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγύς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰώθασιν χρῆσθαι. Μένανδρος κτλ. contra Photius 334, 4 et Suidas ὄμοῦ. . . ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ τοῖς Ἀτικοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος· ἤδη γάρ (ἔστιν ἤδη) τοῦ τίκτειν ὄμοῦ (Toyp. Cur. nov. 265) et Harpocrat. ὄμοῦ. . . καὶ Μένανδρος πον· ἤδη γάρ ἔστι τοῦ (ἔστιν ἤδη τῷ Cobet.) τίκτειν ὄμοῦ. sed hi Menandrum cum Aristophane (fr. 542) videntur confudisse. cf. etiam Cobet. Coll. crit. 181. Dionys. Hal. 1, 29 καὶ γὰρ ὄμοῦ τι τῷ τίκτειν τὴν κόρην εἶναι. recte ut videtur Meinekius γὰρ ἐγένεθ'.

852

μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάξει καλῶς.

Schol. Aristid. 403, 17 ὁ Μένανδρος. εἶπε γὰρ κτλ. Plutarchus Mor. 432c Εὐριπίδης φησί κτλ. (om. δ'). idem 399a ὁ μὲν εἰκάξων καλῶς, ὃν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευεν ἢ παροιμία. proverbio uterque uti poterat. Cic. De divin. 2, 5, 12 bene qui comicit, vatem hunc perhibebo optimum.

853

ἐν γειτόνων οἰκῷ γὰρ, ᾧ τοιχωρῶχε.

Schol. Eurip. Phoen. 886 ἔθος ποιητικὸν τὸ ἀπὸ τοῦ γὰρ ἄρχεσθαι. καὶ Μένανδρος κτλ. ἐν C] ἐκ. cf. Saupp. Epist. crit. 107. οἰκῷ γὰρ Porson. Dobr. Arist. Vesp. 741] οἰκῶν γὰρ ABMT. γὰρ οἰκῶν I. om. C.

854

βέλτιστε, μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσιν σκόπει.

Anon. Walz. Rhet. II 16 τὸ τοῦ Μενάνδρου κτλ. cf. ibid. 251. 294. 5. monost. 59. W. Meyer, Urbin. Sammlg. 428. 9.

855

ὡς ὠραῖζεθ' ἢ τύχη πρὸς τοὺς βίους.

Schol. Theocr. 1, 107 καὶ τὸ θρύπτεσθαι ὠραῖζεσθαι φησι Μένανδρος κτλ. Ammonius Aristot. περὶ ἐρμηνείας p. 96, 14 (ed. Berol.) τὸ δὲ ὅμοιον ἀξιῶματι, οἶον κτλ. ὡς om. schol. Theocr. praeter Ambros. Ziegler. p. 16, ubi eis pro πρός. ὠραῖζεται — ἐν τοῖς βίοις Ammon. οἶον ὡς· ὠραῖζεθ' ἢ τύχη Herwerd. Nov. add. crit. 42. fortasse ὠραῖζεθ' ἡμῶν ἢ τ.

856

πένης λέγων ἀληθὲς οὐ πιστεύεται.

Compar. Men. et Phil. 357. (Studemund 23 p. 20.)

857

ἔλευθέρωσ δούλευε· δούλος οὐκ ἔσει.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 117 p. 27). ἔλευ-
θέρωσ Grot.] ἔλευθέρω QP.

858

νόμον φοβηθεὶς οὐ ταραχθήσει νόμῳ.

Compar. Men. et Phil. 361 (Studemund 146 p. 29). ταρα-
χθήσῃ Rigalt.] πειραθήσει (η) QP.

859

ἦρων γάρ, ἦρων, ὁμολογῶ. καὶ νῦν δ' ἐρῶ.

Cramer. Anecd. Ox. III 413, 3 ἐρῶ ἐρῶς, τουτέστι τὸ ἐρωτικῶς
ἔχω, διὰ τοῦ η γίνεταί κατὰ τὸ παρωχημένον, οἷον ἦραον ἦρων ἄρ-
μολογῶ καὶ νῦν δ' ἐρῶ, παρὰ Μενάνδρῳ. ἦρων γάρ, ἦρων K.]
ἦραον ἦρων. ἦρων Schneidewin. ἦρων γάρ Herwerd. Obs. crit. 123.
ἦρων· μέμην' ἄρ' Piccolos. ὁμολογῶ Schneidewin.

860. 861

κόψω τὴν θύραν.

ἀλλ' ἐψόφηκεν ἡ θύρα. τίς οὐξιών;

Schol. Arist. Nub. 132 (om. verba Men. V) et Suidas κόπτειν·
ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων κόπτειν λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν
ψοφεῖν. Ἰκανῶς δὲ διέστειλε Μένανδρος, ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω κόψω τὴν
θύραν εἰπών, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω ἀλλ' ἐψόφηκεν κτλ. 2. sic Cobet. V. l.²
217. ἐψόφηκε τὴν θύραν ἔξιῶν schol. ἐψόφει καὶ τις τὴν θύραν
ἔξιῶν Suid. ἐψόφηκε τὴν θύραν τις ἔξιῶν Kuster. 'ut concrepuit
ostium. quis est qui egreditur foras?' Cob. — fortasse unum frag-
mentum est.

862

. . . . . ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγὼ

καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 374, 29 et Etymol. m. 57, 35 ἀλάστωρ . . .
Μένανδρος κτλ. ad Περιχειρομένην referebat Meinekius, tamquam
talìa non in qualibet fabula dici possent.

863. 864

ἐξακείσθαι μοι δοκῶ τὸ δίκτυον.

ἱμάτιον ἀκούμεθα.

Eustathius 1647, 58 ex Aelio Dionysio ἀπέστριαν, οὐκ ἠπή-
τριαν. Μένανδρος ἐξακείσθαι — δέκτυον, καὶ ἱμ. κτλ. v. 1 initio
una syllaba deest. 2. διεργάγη τῷ θολύματιον· ἀκούμεθα Cobet.
Mnem. nov. III 382 conl. Terent. Adelph. 1, 2, 40 *discidit | vestém:*
resarciétur. itaque v. 2 ad *Adelphos* videtur pertinere. ἐξα-
κείσθαι et ἀκούμεθα futura sunt.

865

Plutarchus Mor. 666 f οἱ κωμικοὶ τοὺς πολυτελεῶς . . . γαμοῦν-
τας (λέγουσιν) ὡς οὐ βεβαίως οὐδὲ θαρραλέως ἐπισυνάπτουσιν· ὡς
Μένανδρος πρὸς τὸν κελεύοντα ταῖς λοπάσι περιφράττειν . . . ὡπον
δεινῶς οὐ πρᾶγμα νύμφης λέγεις. quae supra modum corrupta
sunt. δεινὸν σὺ πρᾶγμα . . . τῆς νύμφης λέγεις Scaliger. φράγμα
Buttmann. δεινόν γε σὺ περίφραγμα Herwerd. Mnem. nov. VI 79.

866

. . . ἴν' οὐχ αὐτῷ παρετράφην, ἀλλὰ σοί.

Priscianus 18, 177 ἐαντὸν *proprie quidem tertiae est personae,*
invenitur tamen et primae et secundae adiunctum. Μένανδρος κτλ.
τουτέστιν οὐκ ἔμαντῷ. ἐαντῷ C (O). ΑΙΤΩΙ R. ἐαντῷ ἔγω Mein.
ed. mai. ΓΑΡΕΤΡΑΦΗΝ VRM. παρατρέφεσθαι Demosth. 19, 200. —
non intellego.

867

. . . παραιτούμαι σε συγγνώμην ἔχειν.

Etymolog. m. 652, 22 et Zonaras p. 1521 παραιτεῖσθαι . . .
ἐπὶ τοῦ αἰτεῖν, ὡς παρὰ Μένανδρον κτλ.

868

. . . προποιήσεις ἀστικὸν σαντὸν πάλιν.

Bekker. Anecd. 454, 7 ἀστειὸς καὶ ἀστικός, διττῶς. Μέναν-
δρος κτλ. Μένανδρος Ἥρω ποιήσεις κτλ. Toupius Suid. III 18
ed. Lips. πάτερ, ποιήσεις Mein. 1 p. 577. fortasse πάτερ, οὐ
ποιήσεις — πάλιν;

869

πυθοῦ παρ' αὐτῆς διὰ τίν' αἰτίαν . . .

Bekker. Anecd. 871, 7 τὸ δὲ πειστικὸν μακρηγορίας δεῖται καὶ
διὰ πολλῶν ἀπολογίας, ὡς καὶ παρὰ τῷ Μένανδρον εὐρίσκομεν κτλ.
ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσας ἄκουσον.

870

. . ἀπήειν τῶν τόκων ἔχων τόκους.

Bekker. Anecd. 1294 (ad 1047, 13) et Cramer. Anecd. Ox. III 368, 27 καὶ ἐν συνθέσει παρήειν καὶ ἐξήειν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. ἀπήει Cramer.

871

Ἀράβιον ἐξεύρηκα σύμβουλον . .

Proverbia Coisl. 40 p. 124 ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία (Ἀράβιος ἀυληγής), ἣν μεταλλάξας Μένανδρος Ἀράβιον, φησὶν κτλ. cf. 32. Canthar. 1.

872

. . φορὰ γὰρ γέγρονε νῦν τούτου καλή.

Io. Philop. Aristot. Meteor. p. 98 b 31 τὸ πολλοὺς γεγονέειναι καρποὺς 'φορὰν καρπῶν' λέγομεν, καὶ ἐπὶ τῶν χειρόνων (de rebus deterioribus) ὁμοίως. Μένανδρος κτλ. διοτιδήποτε. sic enim Philoponus, ut per litteras me certiore fecit Dilesius. quid extrema sibi velint nescio. γέγ. ν. τ. K.] ν. τ. γέγ. νῦν γέγ. τούτου Mein.

873

. . τραγωδὸς ἦν ἀγῶν Διονύσια.

Schol. Aristoph. Acharn. 202 ὁ ἐπιλήναιος ἀγῶν τελεῖται τῷ Διονύσῳ . . Μένανδρος κτλ. τραγωδῶν Dindf. fortasse τραγωδοῖς.

874

πικρὸν ἐστὶ θρέμμ' ἐν οἰκίᾳ γέρον.

Stobaeus Floril. 116, 20 Μενάνδρου A. θρέμμ'] γέρον Voss. Hens. γέρον A] γέρον cum duobus punctis et in mrg. μένων Voss. Hens. πικρὸν γὰρ ἐστὶ Mein.

875

. ἀλλ' ἀλαζῶν καὶ θεοῖσιν ἐχθρὸς

Schol. Aristoph. Ran. 280 ἡλαζονεύετο ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. καὶ Μένανδρος κτλ. ἀλλ' om. R. fortasse μὰ Δ' ἀλλ' — ἐχθρὸς ἦν.

876

νεώτερόν τι συμβέβηκέ σοι;

Schol. Eurip. Hec. (M) 217 νέον· ἦτοι καινὸν ἢ δεινόν. Μένανδρος· νεώτερόν τί σοι συμβ. aut in exitu aut initio iambus deest.

877

ἐκάθηντ' ἐπὶ δίφρου μήτηρ τε καὶ
παρθένος.

Etymol. m. 279, 37 δίφρος, κυρίως τὸ ἄρμα . . . λέγεται καὶ
ἐπὶ τῆς καθέδρας . . . Μένανδρος κτλ.

878

οὐκ ἔστιν οὔτε διάβολος
γραῦς ἔνδον

Syrian. Walz. Rhet. III 98, 2 διττὸν τὸ τῆς διαβολῆς ὄνομα.
ἐπὶ τε γὰρ τῆς διαβολῆς αὐτῆς τάττεται, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. καὶ
ἐπὶ τῆς κατηγορίας.

879

ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη
κρίζει τις.

Eustath. 1350, 13 κρίζειν, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ, οἶον
κτλ. ὃ ἔστι ποιὸν τινα ἔργον ἀποτελεῖ. Schol. Arist. Av. 1258
χαμαιτύποι (-αι Mein.) αἱ πόρνοι παρὰ Μενάνδρῳ πρῶην ἄρας
ἐπάταξα. αἱ πόρνοι om. R. πρῶην] Ἥρω Mein. ἄρας Bentl.] ἄρης.
ἄρας ἐπάταξα sunt Aristophanis Eq. 1130, cetera mirum in modum
perturbata, sed quae ad idem fragmentum pertinere videantur.
quae servavit Eustathius etiam tetrametri troch. reliquiae esse
possunt.

880

τηρῶ τὸν Δία
ῥοντα πολλῶ.

Nonius Marc. 4 p. 387 Mercer. (p. 448 Quicherat.) *servare,*
solicite et suspiciose observare . . . Verg. in Georg. lib. I (335)
quod superest, caeli menses et sidera serva, quod est Men-
andri κτλ. τον διατοντατιοχω Harl. τον δια τον τα ποχω Paris. 7667
(praestant.). τον αιατοντατιοχω cod. Tornes. τὸν Δία νοντατιοχω
Gerl. ex Leid. et Guelferb. τὸν ἥλιον τάποχω cod. Victor. τὸν
αἰγίοχον Turn. ex vet. libro. ῥοντα πολλῶ Porson. Ἐνιόχω Bergk.

881

ἡμέραν τρίτην
ἐπεκώμασ' ἡμῖν.

Zonaras 1745 τρίτην ἡμέραν λέγουσιν, οὐχὶ τρίτης ἡμέρας,
οὐχὶ (cūδὲ) τρίτη ἡμέρα (Tittm. τρίτη ἡμέρα) . . . Μένανδρος κτλ.

ἐπεκώμασεν Lex. Ruhnken. De Antiph. p. 248] ἐπενόμασεν. cf. Phœocr. 182. Antiphian. 280.

882

ἡ πόλις

ὄλη γὰρ ἄδει τὸ κακόν.

Orion Theb. Etym. 23, 1 (ἄδειν) λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνειν. Μένανδρος κτλ.

883

διεμέριξε γὰρ

ὁ Βορυσθενίτης.

Schol. Dionys. Perieg. 311 Βορυσθένης ποταμὸς περὶ τὸν Πόντον, ὄθεν καὶ οἱ Ποντικοὶ Βορυσθενῖται, ὡς Μένανδρος λέγει κτλ. 'rectius Βορυσθενεΐτης. quod quis suspicari possit διεμέριξε, Menandri verecundiae repugnaret'. Mein. V 109.

884

ταῦτά σ' ἀπολώλεκ', ὦ πονηρέ.

Galenus II 61 Chart. εἰ δὲ λέγοι τις ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ὑπάρχειν ἄρα πεπληγμένον πως, καλὸν ἐπειπεῖν αὐτῷ τὸ Μενάνδρειον ταῦτά τε ἀπολώλεκεν ὦ π. corr. Mein. sed fortasse ταῦτά σε | ἀπολώλεκ' ὦ π.

885

ἐγάμησεν ἦν ἐβουλόμην ἐγώ.

Schol. Lips. Hom. 9, 394 γαμέσσεται. ἐντεῦθεν ἔλαβε Μένανδρος τὸ κτλ. cf. Lobeck. Phryn. 742. depravato codice deceptum esse auctorem scholiorum Lipsiensium iure suspicatur Cobet. N. 1. 69. 70.

886

οὐκ ἠρκέσαμεν . . ἐαυτοῖς.

Eustathius 1547, 29 Μένανδρος οὖν, φασίν, ἀμαρτάνει λέγων κτλ. ἐρῆν γὰρ ἀλλήλοις εἰπεῖν. Herodian. Boissonad. Anecd. III 269 vel 320, 5 Nauck. (Lex. Vindob.) Μένανδρος ὁ κωμικὸς ἀκυρολογεῖ λέγων· οὐκ ὀρίσαμεν αὐτοῖς ἤδη εἰμὶ σῶς. Schneidewin. οὐκ ἠρκέσαμεν αὐτοῖσιν, ἤδη δ' εἰμὶ σῶς. videntur potius verba corrupta ex Eustathio emendanda esse οὐκ ἠρκέσαμεν ἐαυτοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις.

887

. . . ἐξάραντες ἐπικροτήσατε.

Schol. Aristoph. Plut. 689 Μένανδρος κτλ. ἐξάραντες, τὰς χεῖρας, quod initio supplet Dindorf. cf. adesp. 771. 'sublatis manibus plaudite'. Hemsterh.

888

. . . ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών.

Ammonius 81 ἀποκηρῦξαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κήρυκι ἀποδίδοσθαι τι. Μένανδρος κτλ. οἶον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησε. eadem fere Bachmann. Anecd. II 378, 23, nisi quod ἀπεκήρυξεν praebet et ὑποκηρῦξαι. atque ἀποκηρῦττειν sic Demosth. 23, 201 et haud raro Lucianus, ὑποκηρῦττειν (-εσθαι) non videtur significare nisi per praeconeum pronuntiare. — ἀπαγαγών Mein.

889

τὴν ἀλεκτρούνα μοι δοῦς ᾤχετο.

Harpocrat. 13 cod. Marc. ἀλεκτροῦν ἐπὶ θήλεος καὶ ἄρρενος λέγεται καὶ Μένανδρος κτλ. 'fort. μοι delendum.' Mein.

890

κρίσιμος γὰρ αὕτη γίνεται.

Pollux 4, 178 τάχα δ' ἂν ἰατρῶ προσήκοι καὶ κρίσιμος ἡμέρα. Μένανδρος γὰρ περὶ τῆς ἐβδόμης λέγων φησί κτλ.

891

εἶπον δὲ τί ποιεῖν μέλλετε.

Etymolog. m. 302, 26 τὸ προστακτικὸν εἶπον εἰπάτω εἰπάτωσαν. Μένανδρος κτλ. Cramer. Anecd. Ox. III 202, 2 ὡς παρὰ Μενάνδρῳ τί δὲ ποιεῖν μέλλετ^εαι; ἀντὶ τοῦ εἰπέ, ubi adparet ante τί excidisse εἶπον.

892

κρόκην δὲ νήσεις . . . καὶ στήμονα.

Schol. Ven. Hom. 21, 31 νήθειν. Μένανδρος κτλ. possunt etiam tetrametrorum iamb. esse reliquiae. νήσει est apud Dindf. III 254, 5.

893

ἀλλ' Ἡρακλεῖδαι καὶ θεοί.

Photius et Suidas Ἡράκλεις· ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν . . . ἐπικαλοῦνται δὲ καὶ (om. Suid.) τοὺς Ἡρακλείδας ὁμοίως. Μένανδρος ἄλλ' ὦ (om. Phot.) Ἡρακλεῖδαι. Etym. m. Milleri (Mélanges 151) ἐγκαλοῦνται δὲ τοὺς Ἡρακλείδας ὁμοίως. Μένανδρος ἄλλ' Ἡρ. κ. θ. fortasse huc pertinent etiam quae Eustathius tradit 1593, 14 τὸν δὲ Ἡρακλῆν καὶ Ἡρακλείδην Πανσανίας καλεῖσθαι φησὶν et Cramer. Anecd. Ox. III 390 in. τὸ γὰρ ὦ Στρεψιάδῃ καὶ τὸ ὦ Ἡρακλεῖδῃ γινόμενα ἐν τῇ κλητικῇ Στρεψιάδες (Arist. Nub. 1206) καὶ Ἡράκλειδες παιγνίου χάριν λέγονται παρὰ τοῖς κωμικοῖς. unde Meinekius Menandrum dixisse putat ἄλλ' Ἡράκλειδες καὶ θεοί. nisi forte haec omnia corruptis Menandri codicibus debentur et poeta dixit ὦ Ἡράκλεις τε καὶ θεοί.

894

ἦσαν περινομαί τῇ θεῷ.

Photius περινομαί· περιχωραὶ κτλ. Μένανδρος.

895

ἔγωγ' ἐπίσταμαι

ῥινᾶν.

Eustathius 998, 30 ἀπὸ τῶν τοιούτων ῥινᾶν δοκεῖ λέγεσθαι ἐπὶ ἀπάτης τὸ ῥινᾶν . . . ἢ δὲ χρήσις τῆς λέξεως καὶ παρὰ Πανσανία, ὅς φησιν ὅτι ῥινᾶν τὸ ἐξαπατᾶν. Μένανδρος κτλ. et 1822, 44 φέρει δὲ χρήσιν . . . ἐκ Μενάνδρου Αἴλιος Διονύσιος τὸ κτλ. Photius ῥινᾶν' ἐξαπατᾶν. οὕτως Μένανδρος. fortasse huc pertinet Aelian. N. an. 9, 7. cf. fr. 937. 'sunt parasiti gloriantis verba'. Bentl.

896

Eustathius 1595 extr. μύρα καὶ κρόμμον, οἱ τόποι ἐν οἷς αὐτὰ ἦσαν. οὕτω καὶ Μένανδρος ἀναμεινῶ σε, φησί, πρὸς τοῦλαιον, ἦγουν ἔνθα πωλεῖται τὸ ἔλαιον. Schol. Hom. Odys. 8, 260 Μένανδρος· ἀνάμεινόν με πρὸς τοῦλαιον.

897

αὐλάς θεραπεύειν καὶ σατράπας

Athenaeus 5, 189 e νῦν δὲ τὰ βασιλεια λέγουσιν αὐλάς, ὥσπερ Μένανδρος κτλ. cf. Diphil. 97. adesp 145.

898

βούλει τι, Κνήμων; εἰπέ μοι.

Bekker. Anecd. 1290 et Cramer. Anecd. Ox. III 351, 25 βούλει Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. τι

deest ap. Bekker. Choric. Apol. mim. (cf. 494) τῶν Μενάνδρου πεποιημένων προσώπων . . . Κνήμων δυσκόλους ἐποίησεν εἶναι. cf. O. Ribbeck. Agr. 12, qui *Cncmonem* protagonistam *Dyscoli* fuisse eique comoediae hoc fragmentum attribuendum esse arbitratur. at ab aliis *Smicrines* vocatur. cf. quae ad titulum *Dyscoli* adnotavimus.

899

τἄλλα δ' ἂν τις καταβάλῃ

Schol. Aristid. 541, 30 Dindf. καταβαλεῖν ἀντὶ τοῦ σπείρειν. καὶ Μένανδρος κτλ. cum fragm. 96 incerta coniectura coniungebat Schneidewin. Coni. crit. 66.

900

τί γὰρ ἐγὼ κατελειπόμην;

Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. 1, 189 καὶ τὸ τί ἀντὶ τοῦ διὰ τί παραλαμβάνεται παρὰ Μενάνδρω κτλ.

901

ὔδατος αὐτοῖς οὐ μετόν

Suidas οὐ μετόν αὐτῶ· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξόν . . . Μένανδρος κτλ.

902

ἐνδοθεν δὲ πρίεται

Etymolog. m. 688, 13 ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐ λέγουσι πρίω, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ ζ πρίω. καὶ παρὰ Μενάνδρω κτλ. ἐνδοθι cod. V ap. Gaisf. 1938.

903

ἐκκορηθείης σύ γε.

Schol. Aristoph. Pac. 59 et Suidas ἐκκορηθείης· ἀρὰ τις αὐτῇ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς πον καὶ ὁ Μένανδρός φησι πολλάκις κτλ. βουλόμενος τὸ ἄρδην ἀπολέσθαι σημεῖναι. πολλάκις om. Suid. a verbis poetae secluserit Mein. fortasse Παλλακῆ K. Zonaras 671 ἐκκορηθείης· παντελῶς ἀφανισθείης. Μένανδρος κτλ. Eustath. 1887, 34 ἐκκορηθείης ἀντὶ τοῦ ὡς κάθαρμα ἐκβληθείης. Alciph. 3, 62 init. ἐκκορηθείης, ὅτι ἄκαιρος εἰ καὶ λάλος. aliter Eupol. 233, 4. Aristoph. fr. 266.

904

ἀρτικοροῦνθ' οἱ γάμοι.

Bekker. Anecd. 447, 20, Suidas et Zonaras 309 ἀρτικοροῦσθαι, συμφωνεῖσθαι, κτλ. φησὶ Μένανδρος. 'fortasse ἤρτικοροῦντο δ' οἱ

γάμοι.' Mein. Photius ἡρτικροτοῦντο· συνεφώνουν (συνεφωνοῦντο).
Hesych. ἀρτικροτεῖν· συμφωνεῖν. ἀπὸ τῶν ἕρεσσόντων.

905

κρίδς τὰ τροφεῖα

Zenobius 4, 63 κρίδς τροφεῖ' ἀπέτισεν· ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν
ἀχαρίστων, ἐπεὶ τὰς φάτνας πλήττουσιν οἱ κριοί . . . κρίδς τὰ τρο-
φεῖα . . . μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος. Zenobius Milleri 2, 31 (Mé-
langes 361) κρίδς τὰ τροφεῖα· ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων ἡ παροιμία εἴρηται.
οἱ γὰρ κριοὶ τοὺς θρέψαντας κορύπτουσι. μέμνηται δὲ αὐτῆς Μέν-
ανδρος. itaque Menander nihil nisi verba supra exscripta. cf.
Diogenian. 5, 62. Photius, Hesychius, Suidas κρίδς τροφεῖα ἀπέτισεν
et Eupol. 99.

906

ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα.

Schol. Aristoph. Thesm. 572 et Suidas ὁμοῦ· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς
παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· καὶ Μένανδρος κτλ. ἔστι δὲ Suid.

907

Τρικορυσία βασίλινα

Aelianus ap. Suid. παίσωμεν εἰ Τρικορυσία· καὶ ἔδνα ἦται, γε-
νέσθαι βασιλῆς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω κτλ., καὶ αὕτη
δέσποινα εἶναι τοῦ Πόντου ἐθέλουσα. βασίλισσα Suid. Τρικορ. Eusta-
thius 1425, 40 βασίλισσα κατὰ Αἴλιον Διονύσιον ἀττικῶς. βασί-
λινα δέ, φησί, Μένανδρος λέγει. dicere videtur mulierem acriter
dicacem, siquidem Tricorythus culicibus abundabat. Arist. Lys. 1032
ἐμπὶς Τρικορυσία, ubi schol. ἔστι γὰρ (Τρικόρυθος) ἀλσώδης καὶ
κάθυγρος. ἢ ἐπεὶ πονηροὶ εἰσιν οἱ Τρικορύσιοι. cf. Bursian. Geogr.
gr. I 340. 1.

908

Harpocration 14 cod. Marc. ἀμβλυώττειν ἀττικῶς τὸ μὴ σφόδρα
ὄρα· γράφεται δὲ κοινῶς ἀμβλυωπεῖν, ὡς Μένανδρος ἀμβλυω-
πούντων ἀνδρῶν. scr. υ_υ_ ἀνδρῶν ἀμβλυωπούντων υ_υ_. mou-
strat Harpocration quomodo Menandri aetate orta sit ἢ κοινή.

909

Cramer. Anecd. Ox. III 412, 25 ἔστιω σημαίνει τὸ ἀριστοποιῶ,
ὡς παρὰ Μένανδρον ἔστιαν τοὺς φίλους. ἐστιάσω Mein.

καὶ παραίνεσις πέπαικεν, εἶτα μήτηρ δευτέρα,
εἶτα τήθη παραλαλεῖ τις, εἶτα βαρύφωνος γέρον,
ὁ τηθίδος πατήρ, ἔπειτα γραῦς καλοῦσα φίλτατον.
ὁ δ' ἐπινεύει πᾶσι τούτοις.

φησὶ Μένανδρος. Athenaeus 2 p. 162 Dind. 1. ἐστὶν add. Mein. 3. παραίνεσις C. παραινέσεις Schweigh. παραινεῖ τοῖσι παισὶν Herwerd. Obs. crit. 93. παραινέσας πέπωκεν Mein. in Ath. 4. τηθὶς (propter v. 5) παρακαλεῖ 'admonet' Mein. Anal. Ath. 36. — τηθὶς est matertera. Hesych. παραλαλεῖ· φλυαρεῖ. Plut. Mor. 709b πρεσβῦται σκυθρωποὶ ἢ βαρὺ φθεγγόμενοι ἐκ πάγωνος. cf. Alexid. 311.

'ein familiencongress, in welchem dem sohn des hauses, der ein extravagantes leben führte, ein eindringlicher sermon gehalten wird... zunächst der hausvater, der seine ermahnung mit einem herzhaften trunk besiegelt. ihm schliesst sich die mutter an, sodann kommt die tante . . . nach ihr intoniert in tiefem bass der mütterliche grossvater . . die grossmutter, die den misrathenen jungen ihr 'liebes kind' nennt . . . der junge herr sagt zu allem ja und denkt 'lass sie nur sprechen'. Mein. Herm. I 324.

924

ὡς Ἀλεξανδρῶδες ἤδη τοῦτο· κἂν ζητῶ τινα,
αὐτόματος οὗτος παρέσται· κἂν διελθεῖν δηλαδὴ
διὰ θαλάττης δέη τόπον τιν', οὗτος ἔσται μοι βατός.

Plutarchus Alex. 17 ἡ δὲ τῆς Παμφυλίας παραδρομὴ πολλοῖς γέγονε τῶν ἱστορικῶν ὑπόθεσις γραφικὴ πρὸς ἔκπληξιν καὶ ὄγκον, ὡς θεῖα τινὶ τύχῃ παραχωρήσασαν Ἀλεξάνδρῳ τὴν θάλασσαν . . . δηλοῖ δὲ καὶ Μένανδρος ἐν κωμῳδίᾳ παιζῶν πρὸς τὸ παράδοξον κτλ. Cramer. Anecd. Ox. III 214 καὶ ὁ κωμῳδὸς Μένανδρος ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις τοῦ Μακεδόνοιο εἶπε παιζῶν πρὸς τὸ παράδοξον κτλ. cf. Schol. Hom. II. 13, 29. de illa Alexandri expeditione Arrianus 1, 26, 1 ἔστι δὲ ταύτῃ ἡ ὁδὸς οὐκ ἄλλως ὅ τι μὴ τῶν ἀπ' ἄρκτου ἀνέμων πνεόντων . . . τότε δὲ ἐκ νότων σκληρῶν βορέαι ἐπιπνεύσαντες, οὐκ ἄνευ τοῦ θεοῦ ὡς αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐξηγοῦντο, εὐμαρῇ καὶ ταχεῖαν τὴν πάροδον παρέσχον. cf. Strab. 14, 666. 7. Flav. Ioseph. Archaeol. 2, 16, 5.

1. ser. ἤδη· πάτον ἐὰν ζητῶ τινα et 3. δέη (cf. Philetæer. 3) πόρον τιν'.

925

λανθάνει τὰ πράγματα
τοὺς λέγειν ἡμῶν ὀκνοῦντας τὰς ἀληθείας ἀεὶ
τοῖς ἀναγκαίοις.

Schol. Eurip. Hippol. 332 κατὰ γὰρ Μένανδρον τὸ τοῖς φίλοις λέγειν τὰ ἀναγκαῖα σοφῶν ἀνδρῶν ἔστι, ἐν οἷς φησι κτλ. 1. λανθάνειν BI. scrib. καὶ φθάνει, i. e. dum moramur verum familiaribus dicere, res ipsae nos anteveniunt in aperiendis eis quae facta sunt.

926

ἀλλὰ προσέδωκας τάλαντον, ἵνα παρ' ἡμῶν . . .
καὶ τὸν ἱκτινον λάβῃς.

Choeroboscus Bekkeri ad Etymol. m. 902 καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἱκτινον, ὡς παρὰ Μενάνδρω. 1. προσεδόκας ms. Ven. Cob. ἵνα παρ' ἡμῶν Mein.] εἶναι παρ' ἡμῖν. in exitu τὸν ταῶν add. K. 2. καὶ add. Mein.

927

οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν,
ἀλλ' ὑπάρχειν τοῦτο.

Photius et Suidas ὑπάρχων . . . τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάσαι εἶναι καὶ προὔπειναι, φθάνειν. Μένανδρος κτλ. 1. ἡμῖν Tyrwhitt.] ὑμῖν. 2. ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν Photius, ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο Suidas. 1. εὐνοεῖν om. V Suid. Μένανδρος om. *V Suid. 'vos enim nobis oportet bene favere non rogatos, sed priusquam rogemini'. Porson. Advers. 292.

928

δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν . . . ὅπως μὴ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν
τοὺς ὄρωντας.

Schol. Hesiod. Op. 637 Μένανδρος δέ φησι κτλ. inter πλουτεῖν et ὅπως lacuna est decem fere litterarum sec. Gaisford. ἔχειν] ἔξειν duo cod. et Trinc. 'divitias optat sine testibus'. Bentl.

929

Κρωβύλη τῇ μητρὶ πείθου καὶ γάμει τὴν συγγενῆ.

Herodianus Herm. 302 οὐδὲ συγγενίδα (λέγομεν) ἀλλὰ συγγενῆ, ὡς πού καὶ Μένανδρος κτλ. Cramer. Anecd. Ox. III 247, 5 τὴν εὐγενῆ . . . καθάπερ καὶ τὸ ἀρσενικόν, ὡς πού καὶ Μένανδρος κτλ. Κρωβύλε, ut sint trimetri iamb., Mein. contra propter nomen Κρωβύλης ad Πλόκιον referunt Hermannus et Herwerd. Obs. crit. 96. Nov. add. crit. 42.

930

ἡδὺ γ' ἀποθνήσκειν ὅτῳ ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται.

Comici graeci, ed. Th. Kock. III.

16

Stobaeus Floril. 121, 6 *Μενάνδρου* A 5, quocum 6 coniungitur. ac diserte *Μένανδρος* (με ut solet) Vind. γ' Mein.] τ'. ἡδύς τ' Voss. Hens. cf. Cobet. Mnem. VIII 147.

931

Schol. Arist. Av. 1736 *Τμήν* ὡ *Τμέναιε*. εἴρηται περὶ τοῦτου ἐν τοῖς *Μενανδρείοις* ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ἦδετο. sic R. om. V.

932

Eunapius fragm. p. 99 Bekk. ὁ *Στιλίων* οὐκ ἐφόνευσε τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ζῆν αἰσχροῦς ἠνάγκαζε πάντα ἀφαιρούμενος, καὶ πρὸς τὸ βαρύτερον, ὡς ἔφη *Μένανδρος* τὴν πενίαν, *Θηρίον* καὶ.. ἔφη *Μένανδρος* Bekkerus] φαμὲν ἀνδρός. *Θηρίον* διαπαλατεῖν Mein. conl. monost. 450 *πενίας* βαρύτερον οὐδέν ἐστι φορτίον et Arist. Plut. 439. cf. etiam adesp. 183.

933

Palladas Anth. Pal. 10, 52 εὖ γε λέγων τὸν καιρὸν ἔφησθεόν, εὖ γε *Μένανδρε*. cf. 291.

934

Proverbia Coisl. 253 ἦτοι κρίνον ἢ κολοκύντην, ἐπὶ τῶν ἀδήλων. τὸ γὰρ τῆς κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον. ἄδηλον δὲ εἰ μέχρι κρίνου προβήσεται ἢ καὶ καρπὸν οἴσει. μέμνηται ταύτης *Μένανδρος*. cf. Diphil. 98. Zenob. 4, 18. Diogenian. 5, 10. Apostol. 8, 45.

935

Arsenius Viol. 507 *Μένανδρος* τὸν φθόνον πρόνοιαν τῆς ψυχῆς εἶπεν. — *πονηρίαν* Nauck. conl. 540, 8. *πρόνοια* dixerat Socrates (Maxim. Conf. p. 658 Combefis.) vel ἔλκος (Stob. Floril. 34, 48). H. Iacobi V cclxxxix. scr. fortasse *παράνοιαν*: nam *πονηρίαν* quidem esse ita constat, ut vix quisquam Menandrum id dixisse adnotaturus fuerit.

936

Strabo 14, 637 (εὐδαίμων ἢ Σάμος) ὡς δῆλον ἐκ τοῦ τοῦς ἐπαινοῦντας μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν *παροιμίαν*, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ πον καὶ *Μένανδρος* ἔφη. cf. Eustath. Dionys. Perieg. 532.

937

Aelianus N. an. 9, 7 ὁ τοῦ *Μενάνδρου* Θήρων μέγα φρονεῖ, ὅτι δινῶν ἀνθρώπους φάτην αὐτοῦς ἐκείνους εἶχεν. Plaut. Curc. 2,

1, 13 *quin reciperet se huc esum ad praecipim suam.* (att. Scaliger). si etiam φάτην ἔχειν ex Menandro ductum est, poeta fortasse dixerat: ζινῶν ἔχω | φάτην ἐκείνους. cf. 895. *Thero* parasitus est.

938

Schol. Aristoph. Pac. 869 σησαμῆ· πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμων πεποημένός, διὰ τὸ πολύγονον, ὡς φησι Μένανδρος. omisi quae desunt in R. cf. Arist. Av. 159.

939

Simplicius Arist. p. 355, 35 Bekk. ὅταν λέγωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἤλθεν ὁ ξένος καὶ λυτρωσάμενος τὸν αἰχμάλωτον, ὡς ὁ παρὰ Μενάνδρῳ Δημέας τὴν κράτειαν, ἀπῆλθεν. sic cod. optimi. τὸν κράτην ('quod Κράτητα scribendum videtur' Mein.) Excerpta Paris. nullius pretii, ut mihi per litteras significavit Dilesius. Δημέας τὴν Κράτειαν exemplis nominis Κράτεια adlatis C. Keil. Philol. I 552. — nescio quis Demea apud Menandrum sive Cratetem sive Crateam aliquam ex captivitate redemerat.

940

Aristides II 399 Dind. αὐτὴν ἐὰν ἴδωσι τὴν Ἑλένην, Ἑλένην λέγω; θεράπαιναν μὲν οὖν ὅποίαν ἐποίησε Μένανδρος τὴν Φρυγίαν, τῷ ὄντι παιδιὰν ἀποφαίνουσι τοὺς Σατύρους τοῦ Σοφοκλέους (ὁ περὶ ἐγκρατείας διαλεγόμενοι).

941

Libanius III 375, 22 Reisk. κεκλειῶθαι τοῖς ὑποκριταῖς τὸ θέατρον, ἵνα μὴ τραγῳδὸς εἰσελθὼν Πασιφάην μιμήσῃται τὴν ἐξοκέλλασαν εἰς ἀλλόκοτον ἔρωτα, μηδ' αὖ κωμῳδὸς τὰς παρὰ Μενάνδρῳ τεκούσας. scr. τικτούσας. cf. *Andria*, *Plocium* al.

942

Hermogenes De ideis III 306 Walz. p. 352, 17 Spengel. παρὰ τῷ Μενάνδρῳ μυρία ἂν εὗροις τοιαῦτα, καὶ γυναῖκας λεγούσας (λοχενούσας?) καὶ νεανίσκους ἐρῶντας καὶ μαγείρους (add. γανρουμένους) καὶ παρθένους θρυπτομένας καὶ τινὰς ἄλλους.

943

Aristides II 73 Dindf. μανία τινὶ παρελήρησεν ἐπὶ τῆς μύλης. ad quae schol. p. 410, 32 Μανίας τινὸς οὕτω καλουμένης εἰσαχθείσης ὑπὸ Μενάνδρου ἐν μυλῶνι δεδεμένης καὶ φλυαρούσης. indic. Nauck. Hall. Lit. z. 1847, 490.

944

Philostr. Epist. 38 (p. 245 extr. Kayser.) meretrix meretrici haec praecipit: τὸν μὲν γέροντα τίμησον . . . τὸν νέον δίδαξον ὡς ἄρτι ἀρχόμενον, τὸν ξένον ἂν σπεύδη κατάσχε. ταῦτα καὶ Τιμαγόρα καὶ Λαῖς καὶ Ἀρισταγόρα καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον. cf. 329 et 569. veri simile est Menandrum ipsum talia de Glycera praedicasse.

945

Athenaeus 13, 594d ὅτι Μένανδρος ὁ ποιητῆς ἦρα Γλυκέρας κοινόν. ἐνεμεσήθη δέ. Φιλήμονος γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος καὶ χρηστήν (Χρήστην Mein.) ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος, ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης χρηστῆς.

946

Galenus De natural. facult. 1, 17 (II 67 Kuehn.) ὁμοίως τοῖς ὑπὸ τοῦ βελτίστου Μενάνδρου κατὰ τὰς κωμῶδίας εἰσαγομένοις οἰκείταις, Λάοις τέ τισι καὶ Γέταις, οὐδὲν ἡγούμενοις σφίσι (φησὶ Kuehn.) πεπραχθῆναι γενναῖον, εἰ μὴ τρίς ἑξαπατήσειαν τὸν δεσπότην. Philostr. Imag. 3 extr. (τῇ ἀλώπεκι) χρῆται ὁ Αἰῶπος διακόνω τῶν πλείστων ὑποθέσεων, ὥσπερ ἡ κωμῶδία τῷ Δάω. Strab. 7 p. 304 Δακῶς τοὺς . . . πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς τοῦ Ἰστροῦ πηγὰς οἶμαι Λάους καλεῖσθαι τὸ παλαιόν. ἀφ' οὗ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπεπόλασε τὰ τῶν οἰκετῶν ὀνόματα Γέται καὶ Λάοι. τοῦτο γὰρ πιθανώτερον ἢ ἀπὸ τῶν Σκυθῶν, οὓς καλοῦσι Λάας· πόρρω γὰρ ἐκεῖνοι περὶ τὴν Ἰρκανίαν. fortasse haec pertinent ad Δίς ἑξαπατῶντα. cf. Ovid. Amor. 1, 15, 17.

947

Schol. Aristoph. Thesm. 506 οὐ γάλα πρότερον τοῖς βρέφειν εἰδίδοσαν, ἀλλὰ μέλι ἀπολείχειν. Μένανδρος δὲ οὐκ ὀρθῶς (!) ποιεῖ τὰ ἀρτίτοκα γάλακτος δεόμενα. 'quae spectare possunt ad *Andriam* vel *Adelphos*, quibus in fabulis puellae post scaenam pariebant'. Fritsch.

948

Iustinus Mart. Apol. 55 e (54 Otto) τῷ δὲ καὶ μὴ δεῖν χειρῶν ἔργοις ἀνθρώπους προσκυνεῖν Μενάνδρω τῷ κωμικῷ καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα φήσασι ταῦτά φράζομεν· μείζονα γὰρ τὸν δημιουργὸν τοῦ σκευαζομένου ἀπεφήναντο. χειρῶν ἔργοις ἀνθρώπους H. Steph.] χειρῶν ἀνθρώποις (sic).

949

Quintilianus 9, 3, 89 *etiam in personae fictione accidere quidam idem putaverunt, ut in verbis esset haec figura: crudelitatis mater est avaritia . . . quale est apud Menandrum, Oedipus Thriasius.* 'Menander coniectorem aliquem risisse videtur, quod genus hominum in Thriasio campo sedes suas habuisse constat.' Mein. Bekker. Anecd. 265, 11 *Θριάσιον πεδῖον . . . ἀπὸ τῶν βληθειῶν εἰς αὐτὸ θριάων ὄπ' Ἀθηναῖς. θρίαὶ δὲ εἰσιν αἱ μαντικαὶ ψῆφοι* (cf. Phot. et Hesych. *θρίαὶ*). *νόμοι δὲ τινες, θρίαὶ ὀνομαζόμεναι, ἐξεῦρον τὴν τοιαύτην μαντείαν.* Steph. Byz. *Θρία δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς . . . θρίαὶ δὲ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, ἃς εὗρεν Ἀθηναῖς.* Zenob. 5, 75 *πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες.* cf. Soph. fr. 425 N. Lobeck. Agl. 814. Bursian. Geogr. gr. I 328. Gemoll. Homer. Hymn. 2, 552 p. 254.

950

Quintilianus 10, 1, 69 (Euripidem) *admiratus maxime est, ut saepe testatur, et secutus, quamquam in opere diverso, Menander.*

951

Seneca Quaest. nat. 4 praef. *aut illud Menandri . . . omnes aut malos vivere, et in scenam velut rusticus poeta prosiluit. non scenam excepit, non puerum, non feminam, non virum; et adicit non singulos peccare, non paucos, sed iam scelus esse contextum (confertum).*

952

Plinius N. h. 13, 13 *telinum* (unguentum) *fit ex oleo recenti, cypiro, meliloto, feno graeco, melle, maro, amaraco. hoc multo erat celeberrimum Menandri poetae comici aetate.* cf. Athen. 5, 195 d. 15, 689 a d.

953

Plinius N. h. 18, 72 *antiquissimum in cibis hordeum, sicut Atheniensium ritu Menandro auctore adparet.*

954

Plinius N. h. 19, 113 *Menander . . . auctor est allium edentibus, si radicem betae in pruna tostam superederint, odorem exstingui.* 'fortasse ad *Synaristosas* referendum'. Mein. conl. fr. 455.

955

Plinius N. h. 20, 252 *blitum iners videtur ac sine sapore aut acrimonia ulla, unde convicium feminis apud Menandrum*

faciunt mariti. Suid. βλιτάδας οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυναῖκας ἔλεγον. Hesych. βλιτάς . . . καὶ βλίτωνας τοὺς εὐήθεις. cf. βλιτομάμμας.

956

Plinius N. h. 36, 44 *versicolores* (marmoris) *maculas et in totum marmorum adparatum etiam Menander, diligentissimus luxuriae interpres, primus et raro attigit.*

957

Plinius N. h. 37, 106 *hac* (sardonychem dicit) *certe apud Menandrum et Philemonem* (216) *fabulae superbiunt.*

958

Ausonius Idyll. 13 praef. p. 169 *poetas lascivae paginae, vitae probae commemorans quid antiquissimi poetae Laevii Erotopaeognion libros loquar? quid Eucenum, quem Menander sapientem vocavit? quid ipsum Menandrum? quid comicos omnes, quibus severa vita est et laeta materia?*

959

Caelius Aurelianus Morb. acut. 3, 15 *comicus Menander, inducens senem irascentem, istius passionis* (hydrophobiae) *imaginem vinolentis adscripsit, dicens non posse bibere eos qui vinum usque ad vexationem potant.*

960

Horatius Epod. 1, 33 *haud paravero, quod aut avarus ut Chremes terra premam, disinctus aut perdam nepos.* ad Menandri fabulam aliquam haec pertinere censet Meinekius.

961

Schol. Sophoclis Antig. 136 *βακχεύων, ἐνθουσιῶν, καὶ μέγα φουσῶν, καὶ πνέων ὀργήν, ὡς τὸ Μενάνδρου ἀλλὰ καὶ πν . . .* 'sic ms. nec plura. nihil enim erasum aut deletum est.' Elmsl. erat sine dubio *πνέων* vel *πνέουσα*.

962

εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν

τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρειν τὰ ὑφαινόμενα. οὕτω Μένανδρος. Suidas. Lucian. Lexiphan. 22 *τοῖς ὑπὸ τῶν κοροπλάθων εἰς τὴν ἀγορὰν πλαττομένοις εἰκνῶς.*

963

σύνταγμα τῆς ἀρχῆς

Schol. Aeschin. 3, 95 σύνταγμα οἶονεὶ πληθος χρημάτων. λέγεται δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ σύνταγμα καὶ ἐπὶ τοῦ τάγματος τῶν στρατιωτῶν. ὄθεν καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀνέγνωμεν τὸ σ. τ. ἀρχ.

964

ὄφελον . . . οἶον ὄφελον μὴ γεγενῆσθαι τόδε, ὄφελον μὴ πεπραχέναι τοῦτο. Μένανδρος. Photius 363, 20.

965

ἄγριον κυβεντήν

Μένανδρος εἶπε τὸν σφόδρα κυβεύειν ἐσπουδακίτα. Harpocration 4, 2 et Suidas ἀγρίους.

966

ἀκούσας ἤκειν

οὐχ ἤκοντα, Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν ἔφη καὶ Μένανδρος καὶ ἄλλοι. Bekker. Anecd. 373, 10. ambiguum est utrum ipsis verbis an syntaxi tantum (ἀκούειν c. infin.) Menandrum usum esse significet.

967

Ἀλέας Ἀθηναῖς

Proculus Hesiod. Op. 491 ἀλέα ἡ θέρμη ἡ περὶ τὸν ἥλιον, κυρίως ὑπαιθρος τόπος ὑπὸ ἡλίου θερμαινόμενος. Μένανδρος ἀλέας Ἀθηναῖς. Ἀλέας Ἀθηναῖς Mein. cf. Preller. Myth. gr.². I 156. II 241.

968

ἄστικτον χωρίον

Μένανδρος . . . εἰώθει (εἴωθε) λέγειν τὸ ἀνεπιδάνειστον. Schol. Lucian. p. 186 Iacobitz. Hesych. ἄστικτον τὸ ἀνέπαφον χωρίον· τὸ γὰρ ὑποκείμενον ἐστίχθαι ἐλέγετο. cf. 390. 400. Pollux 3, 85 λίθος ἦν ἡ σήλη τις δηλοῦσα ὡς ἔστιν ὑπόχρεών τινι τὸ χωρίον. ἐπὶ δὲ τούτου ἐλέγετο ἐστίχθαι τὸ χωρίον, ὡς τὸ ἐναντίον ἄστικτον.

969

δικάσιμοι ἡμέραι

παρὰ Μενάνδρῳ. Pollux 8, 25. cf. Philetaer. 12.

970

ἐπιχειμάζεισ σεαυτόν

Μένανδρος εἶρηκεν ἐπὶ τοῦ λυπεῖν . . . πειστέον δὲ τοῖς δοκίμοις τοῖς μηδ' εἰδόσι τοῦνομα. Phrynich. Epit. 387. non pertinet ad fr. 208, siquidem verbi simplicis (χειμάζειν) et tragici et Plato philosophus saepissime ea significatione utuntur.

971

ἐς κόρακας

ἐν Θεσσαλίᾳ τόπος ἐστὶ Κόρακες, ὅπου τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. ὄθεν ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ ταύτης *Μένανδρος* συνεχῶς. Zenobius 3, 87. Zenobius Milleri (Mélanges 356) ἐς κόρακας. μέμνηται ταύτης *Μένανδρος*.

972

καννάκας πορφυροῦς

ἐπὶ στραμάτων *Μένανδρος* ὠνόμασεν. Pollux 6, 11. 10, 23 οἱ παρὰ *Μενάνδρω* καννάκαι. idem 7, 59 καννάκης *Περσῶν*. 7, 60 *Βαβυλωνίων* ἐστὶν ὁ καννάκης. cf. Hesych. Phot. Arist. Vesp. 1137.

973

μᾶλλον μᾶλλον

οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ καὶ συνδέσμου. οὕτω *Μένανδρος*. Photius 244, 21, sed cod. semel μᾶλλον. cf. Arist. Ran. 1001. Anaxil. 32. etiam Romanorum poetae magis magis.

974

μελαγχρῆς μειράκιον

Eustathius 1799, 16 Ἀττικὸς δὲ ἀνήρ το ἡμελαγχροῖης μελαγχρῆς λέγει. ὄθεν καὶ *Μένανδρος* μ. μ. Schol. Hom. Od. 16, 175 μελαγχρῆς, ὡς *Εὐπόλις* (430). καὶ τὸ οὐδέτερον *Μένανδρος* εἶπε, μ. μ. Cramer. Anecd. Par. III 498 *Μένανδρος* εἶρηκε μ. μ. cf. Cratin. 425. Antiphon. 135, 3. Polioch. 2. Lobeck. Paralip. 256.

975

οὐ μῆκετι

ἀντὶ τοῦ οὐκέτι. *Μένανδρος*. Photius.

976

παλαιὸν ἐντραγεῖν

Schol. Aristoph. Eq. 51 ἐντραγε. οὕτω τὸ ἀκρατίζειν. καὶ *Μένανδρος* κτλ. sic RVΘ. ἀλλ' ἐὼν Ald. πάλιν M. verba corrupta sunt.

977

ποτήριον τορνευτόν και τορευτά

Μένανδρος πού φησιν. Athenaeus 11, 781 e. 'tornatum, rotundatum' et 'caclatum' Mein. 1. cf. Lobeck. Phrynich. 324.

978

πρός με

Io. Charax Bekker. Anecd. 1154 παρά Μενάνδρω σημειοῦνται τὸ πρὸς με ἐγκλιθέν.

979

σπαρτοπόλιος ὠμόγραυς

Photius σπαρτοπόλιον· ὡς ἡμεῖς. και Μένανδρος κτλ. σπαρτοπόλιος Mein.] σπαρτήπωλις cod. ὠμόγραυς Lob. Paralip. 227] ὁμογραυς cod. etiam σπαρτοπόλιον cod. — Pollux 4, 153 ἡ σπαρτοπόλιος .. δηλοῖ τῷ ὀνόματι τὴν ιδέαν, μνηύει δὲ ἑταίραν πεπᾶνμένην τῆς τέχνης. cf. idem 4, 134. Schol. Ven. Hom. Il. 13, 361 μεσαιπόλιος ὁ λεγόμενος σπαρτοπόλιος, ᾧ διεσπαρμέναι εἰσὶν αἱ πολιαί, ὁ μεσῆλιξ (Mein. V 108. 9).

980

Ταναργικὴ γυνή

Stephanus Byz. Τάναργα... και Μένανδρος T. γ. cf. Sophil. 4, 4.

981

φίλη πειθοῦ

Choerobosc. cod. Marc. p. 335, 20 και Μένανδρος κτλ. vulgo poetae nomen om.

982

ἄγγαρος

Aristophanes Byz. fr. Paris. p. 40—42. p. 84 sq. 172 ἄγγαρος· ὁ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόρος, ὡς Ἡρόδοτος (8, 98). και οἱ εὐτελεῖς δὲ και ἄφρονες οὕτως ὀνομάζοντο, ὡς Μένανδρος. 'ἄγγαρος primum eam vim accepit ut esset id quod ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος, deinde ad stupidum quemlibet hominem et inertis ingenii baiulum translatus est'. Nauck. Arist. Byz. p. 172. — cf. 440.

983

ἀγνιεῖς

οἱ παρά τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὧς φασὶ Κρατῖνος (375) και Μένανδρος. Harpocration 4, 17. cf. 45. 740. 748.

984

ἀδιάφθορον

Photius 10, 7 . . . και τὸ μήπω μετ' ἀνδρὸς παιδισκάριον
γεγονός, ὡς Μένανδρος.

985

ἄθαπτος

ὁ μὴ τεθαμμένος παρὰ Μενάνδρῳ. Bekker. Anecd. 353, 3.
quod cur memoratu dignum visum sit nescio.

986

αἰτιώτατος

Bekker. Anecd. 854, 18 εἰ δέ ποτε εἴροις ἐν ὀνόμασι κυρίοις
ἢ ἐν ἀντωνυμίαις τὸ τοιοῦτο (τὸ συγκριτικόν), παραγωγὴν μόνον
λέγε και μὴ σύγκρισιν, ὥσπερ ἐστὶ και παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ αὐτό-
τατος και παρὰ Μενάνδρῳ τὸ αἰτ. adparet alterum exemplum non
aptum esse ad id quod volebat demonstrandum. itaque cum prae-
sertim αἰτιώτατος nihil habeat insoliti, scribendum est αὐται-
τιώτατος.

987

Phrynich. Epit. 442 αἰχμαλωτισθῆναι· τοῦθ' οὕτως ἀδόκιμον
ὡς οὐδὲ Μένανδρον αὐτῷ χρησασθαι. διαλύων οὖν λέγε αἰχμάλω-
τον γενέσθαι. quid dixerit Menander prorsus incertum est, nisi
quod voce αἰχμάλωτος aliquo modo eum usum esse constat. cf.
Poll. 1, 166.

988

ἀκουστής

Pollux 2, 82 φαῦλον ὁ Μενάνδρου ἀκ. ἀντὶ τοῦ ἀκροατής.

989

ἀκρατεύεσθαι

ἀδοκίμῳ ὄντι οἷ γε πολλοὶ χρῶνται τούτῳ τῷ ὀνόματι, και Μέν-
ανδρος. λέγε οὖν οὐκ ἐγκρατεύεσθαι. Phrynich. Epit. 442.

990

ἀλάβαστον

Eustathius 1161, 29 τὸ ἀλάβαστρον παρὰ Μενάνδρῳ ἄνευ
τοῦ ῥ̄ κατὰ Ἀἴλιον Διονύσιον. Bekker. Anecd. 374, 6 ἀλάβαστρον
. . . λίθινος ἢ ψήφινος μυροθήκη. γράφεται δὲ ἡ λέξις μάλιστα
και χωρὶς τοῦ ῥ̄ παρὰ Μενάνδρῳ. cf. Cratet. 15, 6. Alexid. 62.
143. Arist. Ach. 1053. Lys. 947.

991

ἀναπετῶ

ἀναπετάσω. Μένανδρος Ἀλιεῦσι (26) καὶ ἐν Συνερωσῆι (458) καὶ ἐτέραις. Suidas.

992

ἀνάριστον

Suidas ἀνάριστος· μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος . . . Μένανδρος δὲ ἀνάριστον. cf. Aristoph. fr. 454.

993

ἀνατρέχω

Μένανδρος ἀντὶ τοῦ ἀναλύω. Suidas et Zonaras. non intellego.

994

ἀπέλιπε, ἀπέπεμψε

Bekker. Anecd. 421, 6 ἀπέλιπε μὲν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα λέγεται, ἀπέπεμψε δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. οὕτω Μένανδρος.

995

ἀπέφησεν

ἀντὶ τοῦ ἀκείπε. Μένανδρος. Bekker. Anecd. 423, 9 et Suidas.

996

ἀπονυχίζειν

τὸ ἀφαιρεῖν τὰς ὑπεραυξήσεις τῶν ὀνύχων παρὰ Μενάνδρῳ. Harpocrat. 25, 2 cod. Marc.

997

ἀποσοβῶμεν

ἀποτρέχομεν. Μένανδρος. Bekker. Anecd. 436, 23 et Suidas ἀποσοβεῖ. ἀποτρέχομεν cod. Bekk. 'dicitur (σοβεῖν) potissimum de eis qui superbia elati magnifice incedunt'. Mein. 1.

998

ἀριστόδειπνον

Μένανδρος εἶρηκε. Pollux 6, 102. cf. 368 et Alexid. 294.

999

ἀσχολοῦμαι, καὶ ἀσχολεῖται καὶ ἀσχολεῖσθαι

(πάντα) ταῦτα Μένανδρος λέγει. Bekker. Anecd. 457, 18 et Suidas ἄσχυλος. cf. Philem. 220.

1000

ἀττικουργές (ἀττικουργῆ)

τὸ εἰργασμένον τὸν ἀττικὸν τρόπον, οὐ μόνον ὑποδήματα καὶ σκεῦος, ἀλλὰ καὶ ῥήματα καὶ εἴτι ἄλλο. ἀττικουργῆ φησί που Μένανδρος. Bekker. Anecd. 461, 30. 'καὶ εἴτι ἄλλο' ἀλλὰ καὶ ῥήματα ἀττικουργῆ φησί που Μένανδρος.' Mein.

1001

βαθύς

ἀντὶ τοῦ πονηρός. οὕτω Μένανδρος. Suidas. i. e. βαθυγνώμων. aliter Posidipp. 27, 4. 5.

1002

βολίδης

Eustathius 962, 18 ὅτι καὶ εἰς ἀναίσθησίας σκῶμμα λαμβάνεται ὁ βοῦς, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ Μενάνδρῳ βολίδης, ὃ ἔστι περὶ εὐθύθης, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀμνοκῶν (Arist. Eq. 264).

1003

βουκόρυσαν

τὴν μεγάλην κόρυσαν. καὶ κορυσᾶν τὸν ἰσχυρῶς κορυσῶντα. Μένανδρος. Suidas. κορυσᾶν] βουκορυσῶντα Tour. βουκόρυσον Hemsterhus. κορυσῶντα Bernhardt. βουκορυσᾶν Naber. Mnem. nov. VIII 425. Hesych. βουκόρυσος· ἀναίσθητος, ἀσύνητος. similiter δεθοκόρυσον Alciphr. 3, 48, 5. cf. Lobeck. Phryn. 434.

1004

βρυχᾶται

κλαυθμυρίζει, ὡς παιδίον φωνεῖ ἢ δακρύει, ὡς Μένανδρος. Schol. Nicandr. Alexiph. 221.

1005

δεδείπνηκας

Μένανδρος. Bekker. Anecd. 89, 29. quod cur excerpserit Antatticista nescio. δεδειπνήκασι, quo magis atticum videri potuerit δεδειπνάσι, Mein. ed. mai. at δεδειπνάσι quod sciam nusquam exstat, δεδειπνάμεν, δεδειπνάσαι multis locis (cf. Hermipp. 60), δεδειπνήκασι plus semel.

1006

διήρτησεν

ἐξηπάτησεν. οὕτως Μένανδρος. Suidas. Zonaras 533 διαρτῆσαι

τὸ ἑξαπατῆσαι. οὕτως Μένανδρος. Bekker. Anecd. 241, 13 διαρτᾶν· πλανᾶν, ἑξαπατᾶν.

1007

δύσριγος

Phrynichus Epit. 418 Menandrum acerbe reprehendit τὸν λέγοντα μεσοπορεῖν, καὶ γῦρος (cf. 334), καὶ λήθαργος, καὶ σύσσημον, καὶ πορνοκόπος, καὶ ὀψωνιασμός, καὶ ὀψώνιον, καὶ δύσριγος. cf. tamen Aristoph. fr. 92 et Lobeck. Phryn. 420.

1008

Ἐλευθέριος

Harpocration 70, 16 ὅτι δὲ (Ζεὺς) ἐπιγέγραπται μὲν Σωτήρ, ὀνομάζεται δὲ καὶ Ἐλευθέριος, δηλοῖ καὶ Μένανδρος. cf. 526 et Preller. Myth. gr.² I 117. 331 n. 3.

1009

ἔμπυος

ὁ ἔμπυϊκός, παρὰ Μενάνδρω. Hesychius.

1010

ἑξανέψιοι, ἑξανέψιαι

Pollux 3, 29 οἱ ἐκ τῶν ἀνεψιαδῶν ἀλλήλοις ἑξανέψιοί τε καὶ ἑξανέψιαι. τούτῳ δὲ τῷ ὀνόματι οὐ πάνυ τετριμμένῳ κέχρηται Μένανδρος. 'mo iudice ἑξανέψιοι non possunt esse nisi οἱ ἐξ ἀνεψιῶν γεγονότες, i. e. filii ἀνεψιῶν.' Nauck. Arist. Byz. p. 144.

1011

ἐπισημαίνειν

Photius σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν· τὸ σφοδρῶς ἀυλεῖν, ὥσπερ οἱ σαλπικταί. οὕτως Μένανδρος.

1012

ἔσχεν

ἐπέσχε. Μένανδρος. Photius.

1013

ἡγορηγόρειν καὶ ἐγορηγόρειν

φησὶ Μένανδρος. Photius 59, 6. (-ορεῖν bis cod.) si est prima persona, scr. ἡ(ἐ)γορηγόρη.

1014

ἡμίγραφον, ἡμιλάσταυρον, ἡμιφύες

Pollux 6, 161 τῶν μέντοι Μενάνδρου τὸ μὲν ἡμιφύες καὶ ἡμίγραφον ἀνεκτά. τὸ δὲ ἡμιλάσταυρον παμπόνηρον. Phryn. Ecl. 195 λάσταυρος μὲν οἱ νῦν χρῶνται ἐπὶ τοῦ πονηροῦ καὶ ἀξίου σταυροῦ· οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ καταπύγωνος.

1015

ἡμιώριον

ὡς Μένανδρος. Pollux 1, 71. *semihora?*

1016

Ἰκόνιον

πόλις Λυκαονίας. . . γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι (non ει), ἐπειδὴ εὐρέθη (εὐρηται) ἢ ἀρχὴ συστελλομένη παρὰ Μενάνδρω. Etymolog. ni. 470, 45. eadem fere Cramer. Anecd. Ox. II 206, 1. extrema adduntur, quia Ἰκόνιον perperam ab εἰκῶν derivabant.

1017

κάθου

(i. e. κάθησο) παρὰ Μενάνδρω. Eustathius 1840, 3. cf. Aristoph. fr. 620. Anaxandr. 13. Alexid. 224.

1018

καλαθίσκος

εἶδος ὀρχήσεως. καὶ σκεῦος γυναικείου παρὰ Μενάνδρω. Hesychius. cf. Eupol. 227. Apolloph. 1.

1019

κατάστικτον

χιτωνίσκου γένος. οὕτως Μένανδρος. Photius 143, 20. κατάστικτον Mein.] κατατικόν. Poll. 7, 55 ὁ δὲ κατάστικτος χιτῶν ἐστὶν ὁ ἔχων ζῶα ἢ ἄνθη ἐνυφασμένα. Hesych. κατάστικτον· ποικίλον.

1020

κατεγνυπωμένως

νωθρῶς, ἀνάνδρως. οὕτω Μένανδρος. Photius. Bekker. Anecd. 233, 10 γνύπετον· ἀργόν. οἱ δὲ ἔκλυτον. οἱ δὲ γνύπετοι ἐκτεταμένοι, δειλοί. ἄλλοι δὲ κατηφείς ἀπέδοσαν. καὶ κατεγνυπτῶσθαι τὸ κατεστυνάσθαι. Hesych. γνυπ(ε)τεῖν, γνυπ(ετ)ήσει, γνύπετοι, γνυπο(ῦ)ντι, γνύπωνες. Etymol. m. 236, 40 γνύπετοι. Hesychius praeterea nulla

interpretatione adiecta κατεγνυπτωμένον et κατεγνυπτῶσθαι, κατεγνυπτῶσθαι etiam Etymol. — itaque dubium est κατεγνυπτωμένως an κατεγνυπτωμένως Menander dixerit: alterum etymologiae magis conveniens. ceterum cf. adesp. 990.

1021

κνύειν

ξύειν καὶ οἶον εἶθειν· Μένανδρος. Photius. sic vel εἰ θειν cod. m.¹ κνήθειν Mein.

1022

κοιτών

Pollux 1, 79 εἰ γὰρ καὶ Μένανδρος αὐτὸ βαρβαρικὸν οἶεται, ἀλλ' Ἀριστοφάνης ὁ κωμφοδοιδάσκαλος (fr. 6) τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ. videtur Menander aliquem ea voce usum ab altero reprehendi fecisse. cf. Lobeck. Phryn. 252. 3.

1023

κολλυβιστής

ἐπὶ τοῦ ἀργυραμοιβοῦ φησιν ὁ Μένανδρος ἀδοκίμως· τὸ μὲν γὰρ κόλλυβος [ὅπερ ἐστὶν εἶδος νομίσματος] δόκιμον (Eupol. 233, 3), τὸ δὲ κολλυβιστής παρασημασμένον. Thomas Mag. 203, 13. cf. Phrynich. Epit. 440. Pollux 7, 170 κολλυβιστής, ὡς Λυσίας ἐν τῷ περὶ χρυσοῦ τρίποδος. nos Pfenningfuchser.

1024

κουρίδα

Helladius Phot. Bibl. 530, 13 τὰς νῦν λεγομένας κουρίδας οἱ Ἀττικοὶ κομματορίας ἐκάλουν. εἴρηται δὲ παρὰ Μένανδρον καὶ τὸ κουρίδα. cf. quae ad Antiphanis Κουρίδα adnotantur et Amphididis Alexidisque fabulae cognomines.

1025

κύμινον

ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος. Photius. fortasse κυμινοπρίστην vel κυμινοκίμβικα, ut nunc etiam Plut. Mor. 632 c κυμινοπρίστην edant pro κύμινον. cf. Alexid. 251. Posidipp. 26, 12. Hesych. κυμινοπρίστης et Arist. Vesp. 1357.

1026

Κυρανή

ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου. οὕτω Μένανδρος. Photius

191, 25. Hesych. Κυρράνη· ὄνομα γυναικείας θεοῦ. cf. Lobeck. Aglaoph. 630 n. k.

1027

λεβήτιον

Cramer. Anecd. Ox. III 273, 9 γίνεται τὰ ὑποκορίσματα . . . δι' ἀναγκαιότητα, ὡς ἔαν ὁ αἰτῆ τις σμικρύνῃ, ἵνα μὴ μεγάλην ποιήσῃ τὴν χάριν· ᾧ κέχρηται οἱ κωμικοί, ὡς ἔχει τὸ παρὰ Μενάνδρου λεβήτιον. ad Δύσκολον refert Duebnerus.

1028

λήδιον

τὸ τριβώνιον. Μένανδρος. Etymol. m. 949 cod. Havn. Bloch. Hesych. λήδιον et ληίδιον. Eustath. 1147 init. Herodian. 542, 1 cum eis quae Lentzius adnotavit. ληδάριον est Arist. Av. 715. 915.

1029

λήθαργος

οὕτω Μένανδρος. οἱ δ' ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι ἐπιλήσιμονα καλοῦσιν. Phrynich. Epit. 416. cf. fr. 1007. Thomas Mag. 222, 11 Ἀτικοὶ μὲν οὖν λήθαργον ἐπὶ τῆς νόσου φασίν . . . Μένανδρος δὲ καὶ τὸν νοσοῦντα λήθαργον λέγει.

1030

ληστοσαλπικτάς

τινας Μένανδρος καλεῖ. Pollux 4, 87. Photius ληστοσαλπικτάς· τοὺς Τυρρηνοὺς, ἀπὸ Πισαίου τοῦ εὐρόντος. Hesychius ληστοσάλπιγγες· οἱ Τυρρηνοί, ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγος εὐρεταὶ γεγόνασιν. cf. Lobeck. Paralip. 131.

1031

μάγαρον

οὐ μάγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικά ἱερὰ κατατίθενται. οὕτως Μένανδρος. Photius et Aelius Dionysius Eustath. 1387, 18. 'sunt autem μάγαρα subterranea templorum penetralia, in quibus mystica Cereris χθονίας sacra condebantur.' Mein. 1.

1032

μακαρίτας

τοὺς τεθνηκότας. οὕτως Μένανδρος. Photius. cf. Aristoph. fr. 488, 10.

1033

Μαρμάριον

της Εύβοιας ὄρυμος καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. οὕτω Μένανδρος. Photius 247, 25. Steph. Byz. *Μαρμάριον*· πόλις Εύβοιας. Bursian. Geogr. gr. II 432.

1034

τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα

Μένανδρος. Photius.

1035

μεγιστᾶνες

Phrynich. Ecl. 196 Ἀντίλοχος ὁ σοφιστῆς . . . τοῦνομα ἔθηκεν, ἴσως Μενάνδρω ἀκολουθήσας, οὐ γὰρ δὴ τινι τῶν ἀρχαίων. ἡμεῖς δὲ οὐ μεγιστᾶνες . . . ἀλλὰ μέγα δυναμένους λέγομεν. non ante Macedonicam aetatem in Graecia usitatum. cf. Lobeck. et Herodian. I 13, 8. 32. 16, 12. II 862, 19. 22.

1036

μεσοπορεῖν

Phrynich. Epit. 416 καὶ τοῦτο Μένανδρος . . . πάντα φύρων. cf. fr. 1007. ὀδοιπορεῖν, εὐθυπορεῖν, βραδυπορεῖν, ὠκυπορεῖν confert Lobeck.

1037

μετριάζειν

Phrynichus Epit. 425 τοῦτο οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τὰ συμβαίνοντα μετρίως φέρειν τιθέασι, Μένανδρος δ' ἐπὶ τοῦ ἀσθενεῖν, παρὰ τὴν τῶν δοκίμων χρῆσιν. 'μετριάζειν et morbi dicuntur cum paulisper remittunt, et ipsi aegrotantes cum ad sanitatem inclinant. unde factum est ut et ei μετριάζειν dicerentur qui non satis firma utuntur valetudine'. Lobeck.

1038

μονοπείρας

τοὺς μὴ ἀθρόους ἀλλὰ μονολήστας. οὕτω Μένανδρος. Photius. *μονολήστας* Coraesi] *μόνον ληστάς*. Aristot. Hist. an. 8, 5 p. 594 a 30 ἀνθρωποφαγούσιν οἱ μονοπείραι τῶν λύκων μᾶλλον ἢ τὰ κυνηγέσια.

1039

μυκτηρισμὸν

τὴν ἑξαπάτην Μένανδρος. Pollux 2, 78. cf. 493. Comici graeci, ed. Th. Kock. III. 17

1040

νεαλής

ἐκτείνεται τὸ ἄ. Ἀριστοφάνης (fr. 361). Μένανδρος. Photius

1041

νητάριον

Bekker. Anecd. 857, 20 τὸ ὑποκοριστικὸν ἐλάττωσίν τινα σημαίνει . . . πολλάκις ὑποθωπεύοντες τοιοῦτοις κεχρήμεθα ὀνόμασιν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ νητάριον. eadem fere Cramer. Anecd. Ox. III 329, 15 (νιτάριον). cf. Arist. Plut. 1011.

1042

νουθετησμός

Pollux 9, 139 φαῦλος ὁ Μενάνδρου ν. — νουθετησμός Mein. ed. mai.] νουθετισμός. cf. σκαριφησμός (Ar. Ran. 1497), λοιδορησμός (ibid. 758), ὀρησμός, κροτησμός al. Lobeck. Phryn. 510.

1043

νοννεχόντως

Bekker. Anecd. 587, 15 τὸ παρὰ Μενάνδρῳ νοννεχόντως δοκεῖ ἀσύστατον εἶναι. cf. Lobeck. Phryn. 604.

1044

οἴκει

παρὰ Μενάνδρῳ ἀντὶ τοῦ οἴκοι. Ioannes Alexandr. De accent. p. 36, 32. Eustathius 1907, 50 Ἡρακλείδης. λέγει τὴν οἰ εἰς τὴν εἰ μεταποιεῖν, τὸ δυοῖν λέγοντας δυεῖν καὶ τὸ οἴκοι οἴκει καὶ τὸ ποῖος πεῖος. vix credo.

1045

οἰκείαν, οἰκείους

Photius τὰ τοιαῦτα παρεσημειοῦτο Ἀριστοφάνης πρὸς τὴν οἰκείαν, ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται τῷ ὀνόματι. οἰκείους γὰρ ἐκτίθεται ἐν τῷ περὶ συγγενικῶν τοῦς κατ' ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν. ὁ δὲ Μένανδρος ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κατ' ἐπιγαμίαν φίλων. cf. Nauck. Arist. Byz. p. 129.

1046

ἴλολυν

Μένανδρος τὸν γυναικῶδη καὶ κατάθειον καὶ βᾶκηλον. Photius 329, 18. cf. Anaxandr. 34, 4.

1047

ὀλολύττουσιν

οὐχὶ ὀλολύξουσιν. *Μένανδρος*. Photius 329, 20. pravo codice videtur deceptus fuisse. talia enim semper in ζειν, numquam in ττειν desinunt. cf. γρύζειν, οἷζειν, ἐποῖζειν, δυσσοῖζειν, οἰμῶζειν, φεύζειν, κοκκύζειν, αἰάζειν, μύζειν, πιπῖζειν, ὠζειν. atque eiusdem generis sunt τῖζειν, πατερίζειν, ἀδελφρίζειν, θυγατερίζειν, δημῖζειν. cf. 326, 3 et Arist. Av. 266. fr. 871. Demosth. 18, 260 cet.

1048

ὄξυχειρ

καὶ ὄξυχειρῖα, τὸ μὲν παρὰ *Μενάνδρω* εἴρηται, τὸ δὲ παρ' *Ἀλέξειδι* (323). Pollux 2, 149.

1049

ὄψιπέδων

ὃ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύνηθες *Μενάνδρω* τὸ ὄνομα. Photius. πέδων, τριπέδων Aristoph. fr. 97, πεδότριψ adesp. 1110. Hesych. ὄψιπέδωνας.

1050

ὄψωνιασμός

Pollux 6, 38 *παμπόνηρον Μενάνδρου* ὃ ὄψ. ὄψωνιασμός Bekk. sed formam ὄψωνιασμός diserte tuetur Phrynichus (fr. 1007).

1051

ὄψώνιον

Phrynich. Epit. 418. cf. fr. 1007. Lobeck. Phryn. 420. Photius ὄψώνιον· τὴν ὄψωνίαν. τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ὄψώνιον μισθὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον. Thugenid. 2.

1052

πεντηκοστολόγοι

τελῶναι. *Μένανδρος*. Photius. cf. Eubul. 122.

1053

πέπλεκται

ἤττηται. *Μένανδρος*. Photius. πέπληκται Dobr. cf. Cobet. Mnem. VIII 50. sed fortasse πέπεκται, ut ἐπέχθη Arist. Nub. 1356.

1054

περισκελίδα

Pollux 2, 194 *Μένανδρος* καὶ *περισκ.* εἶρηκε φορεῖν τὰς κόρας.
idem 5, 100 τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηται *Μένανδρος* καὶ *Νικόστρατος*
(33) οἱ *κωμφοδοιδάσκαλοι*.

1055

πέφηνας

τὸ εἶρηκας. *Μένανδρος*. Photius. 'vix credible est Menandrum
πέφηνα transitive dixisse'. Mein. — scilicet scribendum est 'πέφη-
νας, i. e. ἀπέφηνας.

1056

πλοκαμίδα

Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Photius 434, 21. idem *πλοκαμῖς*.
ὁ οὖλος βόστρυχος... καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.

1057

πορνοκόπος

οὕτω *Μένανδρος*. οἱ δ' ἀρχαῖοι *πορνότριψ* λέγουσιν. Phrynich.
Epit. 415. Thomas Mag. 291, 15. cf. fr. 1007.

1058

προτέλεια

ἡ πρὸ τῶν γάμων *θυσία*. *Μένανδρος*. Photius. cf. *Πρόγαμοι*.
Eustathius 881, 31 *παρὰ Πανσανίᾳ* εἰπόντι, ὅτι *προτέλεια* ἡ πρὸ
τῶν γάμων *θεῖα* (*θυσία* Mein.), ἕως τὰ λεγόμενα *θεώρητρα*. cf. Plat.
com. 174, 5.

1059

ἑντίσματα

Photius αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρηκῶτων ἐματίων τὰ ἀναπληρώ-
ματα ἑντίσματα ἐκάλουν. οὕτως *Μένανδρος*.

1060

σάββους

... τοὺς βάρχους καλοῦσι, καὶ ταύτην ἀφῆασι τὴν φωνήν, ὅταν
ὀργιάζωσι τῷ θεῷ· ὧν πίστιν ἔστι δῆπον καὶ *παρὰ Δημοσθένους*
λαβεῖν καὶ *παρὰ Μενάνδρου*. Plutarchus Mor. 671 f. cf. Eupol. 84.
Demosth. 18, 260.

1061

σάγη

ἡ *πανοπλία*. οὕτως *Μένανδρος*. Photius.

1062

σανθάλιον

- οὐ μόνον Μένανδρος εἶρηκε . . . ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος (131).
Pollux 7, 86.

1063

σημαίνειν

Photius. cf. fr. 1011.

1064

σκάφας

ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων, οἱ μὲν χαλκᾶς, οἱ δὲ ἀργυρᾶς, κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις, ἐνδεδυκότες φοινικοῦς χιτῶνας. οὕτως Μένανδρος. Photius. cf. 191. Bekker. Anecd. 304, 27. Harpocr. σκαφηφόροι.

1065

σκηνή

ἡ οἰκία καὶ καταγωγή. ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν (σημειοῦνται). οὕτως Μένανδρος. Photius. Hesych. σκηνάς· καταγωγάς, οἰκήματα. εἰ σκηνή· ἢ ἀπὸ ξύλων ἢ περιβολαίων οἰκία.

1066

στασιασμόν

τὴν στάσιν. Μένανδρος. Photius 535, 3.

1067

στιγμὴν

ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον. οὕτως Μένανδρος. Photius. — στίλην Arist. Vesp. 213.

1068

στλεγγίδα

. . . (ἔστιν) ἡ συνήθης ξύστρα, καθὼς καὶ Μένανδρος μέμνηται. Erotian. 115, 3 Klein.

1069

στραγγαλᾶν

εἶρηκέ που Μένανδρος. 'fortasse στραγγαλιᾶν.' Mein. στραγγέομαι Arist. Nub. 131. cf. Pherecr. 21. 'de servo nequam et strangulatione digno'. Mein. Alciph. p. 176. dubito de ea significatione apud scriptores qui ante aetatem Romanam fuerunt.

1070

σύγκλινον

(τὸν παρακείμενόν τινα συμπότην) Μένανδρος λέγει. Pollux 6, 12.

1071

συκοφαντεῖν

παρὰ Πλάτωνι καὶ Μενάνδρῳ οἷον κνίξειν ἐρωτικῶς. Etymolog. m. 733, 48. Suidas συκοφαντεῖν· κνίξειν ἐρωτικῶς. οὕτως Πλάτων καὶ Μένανδρος. cf. Plat. com. 255. Arist. Pac. 1350.

1072

συμβόλαια

τὰ συναλλάγματα. οὕτως Μένανδρος. Photius.

1073

σύσσημον

Phrynich. Epit. 418. cf. 1007. σύσσημον τῆς ἀρχῆς Diodor., σύσσημον αἶρειν et πωλεῖν ἀπὸ συσσήμου alii.

1074

Τεμβροῖον

Stephanus Byz. Τέμβριον, πόλις Φρυγίας. Μένανδρος δὲ Τεμβροῖόν φησιν, ὡς Γορδέιον. Ἀλέξανδρος pro Μένανδρος Mein. suspicionis causam non video: nam ut *Quinda* oppidum etiam *Tembrium* commemorare poterat poeta.

1075

Τίβιον

Append. prov. 3, 79 Μάις καὶ Θίμβις· ταῦτα ὀνόματά εἰσι Φρυγικά . . . τὸν δὲ Θίμβιν ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει. καὶ ὅλη ἡ Φρυγία Τιβία καλεῖται. cf. Leucon. 3.

1076

τριγώνον.

. . . ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἕως καὶ τῶ σήματι τριγώνου ὄντος. μνημονεύουσιν αὐτοῦ ἄλλοι τε καὶ Μένανδρος ἐν τῇ (reliqua desunt). Harpocraton.

1077

τροπαῖον

ἡ νέα (Ἀτθίς), ἧς ἐστι Μένανδρος (non τροπαῖον). Schol Thucyd. 1, 30.

1078

τύντλος

πηλός και τάραχος. *Μένανδρος*. Photius cf. Sosip. 35.

1079

ὑπόθεσιν

ἀντί τοῦ ὑποθήκην. *Μένανδρος*. Bekker. Anecd. 115, 1.

1080

φερνήν

τὴν προίκα, *Λισγίνης* ὁ ζήτωρ καὶ *Μένανδρος*. Photius et Etymolog. m. 790, 49. Herodian. I 327, 23 τὸ φερνή ἢ προίξ παρὰ τὸ φέρω ὁξύνεται. cf. II 227, 10. 939, 9.

1081

φρονάττεσθαι

τὸ καταπλήττεσθαι. οὕτως *Μένανδρος*. Etymolog. m. 801, 17 et Suidas, qui rectius καταπλήττειν et post *Μένανδρος* adiecit καὶ φρουατόμενος ὁ ἐπαιρόμενος (in Etymol. ante φρονάττεσθαι). cf. Wesseling. Diod. Sic. 4, 74.

1082

χλωρόν

τὸ ἀκμάζον. *Μένανδρος*. Suidas.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΤΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

1083

ὅταν τις ἡμῶν ἀμέριμον ἔχη βίον,
οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαιμονῶν·
ὅταν δὲ λύπαις περιπέσῃ καὶ πράγμασιν,
εὐθὺς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν.

Compar. Men. et Phil. 357 (Studemund 12 sq. p. 19) *Μένανδρος*. Stobaeus Ecl. 2, 46, 11 Wachsm. (Φ)ιλῆ· (Φ)ιλήμονος Mein.). in versu 1 emendando desudarunt Meinekius, Herwerdenus Obs. crit. 93, Wachsmuthius (ἀμέριμον ὅταν ἔχη τις ἡμῶν τὸν β. vel ὅταν μὲν ἀμ. τις ἡμ. ζῆ βλον Mein., ἡμῶν μὲν Herw., ἡμῶν γὰρ W.). 2. εὐδαίμονα Stob. L. i. e. ἦ (vel οὐ) δαίμονα. 3. ἐπὶ ἀν. id. ἐπιπέση Comp.

1084

μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαντὸν εἰδῶς ὅτι
πολλοῖς τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίνεται παραίτιον.

Stobaeus Floril. 108, 3 *Εὐριπίδου Ἀντιγόνη* (174 N.) A. 1. ἔθελε Grot. εἰδὼς AM] εἰδὼς τοῦθ' B. ἐξειδὼς G. Herm. 2. πολλοῖς Herm.] *πολλάκις*. transpositis apud Stobaeum lemmatis Menandro haec tribuerunt pro fr. 812 Dobr. Adv. II 360. Nauck. Tr. gr. fr. p. 325. Herwerd. Exerc. crit. 36.

1085

ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν,
ἄνευ δὲ μητρὸς οὐδὲ συλλαβὴ τέκνου,
πατέρα δὲ ποιεῖ τέκνα, μητέρ' ὡς ἀνήρ.

Clemens Alex. Strom. 2, 23, 142. 3. sic Sylburg.] *πατέρα δὲ γάμος ποιεῖ, ὡς μητέρα ἀνὴρ*. Menandro tribuebat Hemsterhusius. cui miror adsentiri Dindorfium: metrum enim haec ad comoediam non pertinere satis demonstrat. v. 1 est Eurip. Orest. 554. — ceterum cf. adesp. 16.

1086

γαστήρ δλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
ὀφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῦσι θηρίων.

Plutarchus Mor. 54 b *παρασίτον γὰρ ὁ τοιοῦτος εἰκονισμός ἐστι*. antehac aenigma his contineri suspicatus postea comici esse posse concessit Meinekius V ccclxii. Diphili *Telesiae* (133) tribuit Fritzschi ap. Toeppel. Eupol. Adul. p. 31. potest etiam, non minus incerta sane coniectura, ad Menandri *Colacem* referri.

1087

ἐπὰν ἐν ἀγαθοῖς εὐνοούμενός τις ᾖν
ζητῆ τι κρεῖττον ᾖν ἔχει, ζητεῖ κακά.

Stobaeus Floril. 4, 29. om. A. lemma om. Trinc. Menandro tribuit Cleric. 204. 'al. hic adscribitur Eurip.' Gesner. 1. ἐν] ἐπ' B. 2. ζητεῖ et κρεῖττω Trinc. pro εὐνοούμενος recte ὁμολογουμένους Cobet. 'qui non contentus est *vcris* bonis et meliora quaerit invenire solet malum'. N. l. 91. 2.

1088

λαμπρῶς ἐνίστε ζῶσιν, οἷς χαλεπώτερον
τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον.

Stobaeus Floril. 15, 4. cf. Diphil. 134.

1089

ἄπανθ' ὄσ' ὀργιζόμενος ἄνθρωπος ποιεῖ,
ταῦθ' ὕστερον λάβοις ἂν ἡμαρτημένα.

Stobaeus Floril. 20, 5 τοῦ αὐτοῦ (Φιλήμονος 4) A. Μενάνδρου Trinc.

1090

ὄς δ' οὔτ' ἐρυθριᾷν οἶδεν οὔτε δεδιέναι,
τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει.

Stobaeus Floril. 32, 2. cf. Diphil. 135.

1091

αἰσχρὸν γ' ὅταν τις ἐπὶ γλώσση φυεῖς
γλώσση ματαίους ἐξακοντίζῃ λόγους.

Stobaeus Floril. 36, 12 Μενάνδρου A Voss. Hens. tragico (Euripidi potissimum) tribuebat Valckenar. Diatr. 262 d et post eum Dobraeus Adv. II 281, Meinekius, Cobetus N. l. 49, Nauckius Tr. gr. fr. adesp. 442. — 1. εὐεπῆς γλώσση Valcken., αἰσχρὸν γὰρ ἔσθ' ὅταν τις εὐγλωσσοσ φανεῖς Heringa Obs. 261. ὅταν τις ἀξίωμ' ἔχων μέγα Cobet. N. l. 85. εὐεπῆς γεγῶς φύσει Herwerd. Mnem. nov. VI 79.

1092

οὔτ' ἐκ χειρὸς μεθέντα καρτερὸν λίθου
ῥᾶον κατασχεῖν, οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.

Stobaeus Floril. 36, 14 Μενάνδρου A. Plutarchus Mor. 507a οὔτε γὰρ πτηνὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα ῥᾶδιόν ἐστιν κατασχεῖν οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον. 'tragici esse genetivus χειρός docet'. Mein. quod confirmat quodammodo Vindob., 'ubi insequenti Euripidis loco τοῦ αὐτοῦ Δίκετος praefigitur. iam patet Menandri locum excidisse'. Nauck. Eur. 1031. 1. καρτερεῖς Cobet. N. l. 53. 'at μεθιέναι λίθου ἐκ χειρός non est lapidem manu iaculari, sed missum facere.' Mein. Stob. II vi. ἐκ χειρῶν ἀφέντα Nauck. — 'scmel emissum volat inrevocabile verbum' Horat. Epist. 1, 18, 71.

1093

ὡς κρείττον ἐστὶ δεσπότην χρηστοῦ τυχεῖν
ἢ ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον.

Stobaeus Floril. 62, 7. cf. Philem. 227.

1094

ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἐστὶν ὕψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. 93, 1. cf. Antiphan. 327. Alexid. 340.

1095

οὐχ ὁ λόγος ἀῖξει τὴν τέχνην περισσὸς ὢν,
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 19 Wachsm. *Μειάνδρου*. sed Floril. 60, 3
'*Ἐμοδοτόου* A. cf. Mein. Stob. IIII xxix.

1096

αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ,
μὲ μ' ἄφρονα κρίνη καὶ διδοῦς αἰτεῖν δοκῶ.

Compar. Men. et Phil. p. 358 (Studemund 49. 50 p. 22).
Plutarchus Mor. 384 d & *Δικαίαρχος* *Εὐριπίδην* οἶται πρὸς *Ἀρχέλαον*
εἰπεῖν· οὐ βούλομαι — *πένης*, | *μὴ* — *κρίνης ἢ κτλ.* videbatur igitur
Dicaearcho Euripides 'his versibus in nescio qua fabula' (non
Archelao) 'usus esse respectu Archelai regis, apud quem tum
versabatur'. Mein. IIII 707. cf. Nauck. Eur. fr. 960. — 1. *δω-*
ρεῖσθαι Morell.] *δωρή(τ)σασθαι* QP. 2. *διδῶν* Q. *δίδων* P.

1097

ἂν ἀγνοῶν τι παρὰ τινος θέλης μαθεῖν,
τὸ τοῦ μαθητοῦ πρώτον, ἔχε τὴν σιγὴν.

Compar. Men. et Phil. 363 (Studemund 159. 60 p. 30. 1).
Φιλήμονος. 367 *Μειάνδρου*. apud Studemundum Menandro tri-
buitur. 1. *ἐάν* cod. 2. *τὰ* — *πρώτα*, *τὴν σιγὴν ἔχε* (*τὴν σιγὴν*
ἔσχε 363) Mein. at semper quod sciam *σιγὴν ἔχειν*, non *τὴν σιγὴν*.
ceterum cf. Cobet. N. I. 45.

1098

ὁ μὴ γέλωτος ἄξιός ἂν ἦ γέλωτος,
αὐτὸς πέφυκε τοῦ γέλωτος κατάγελας.

Compar. Men. et Phil. 363 (Studemund 157. 8 p. 30) *Φιλή-*
μονος. 367 *Μειάνδρου*. 1. ὁ γέλωτος ἂν μὴ ἦ τοῦ γέλωτος ἄξιός QP.
ἄξιός ὢν ἂν vel ἄξιός δ' ἂν Mein. ἂν μὴ γέλωτος ἄξιός γὰρ Mein.
V cclxxix (ed. min. XXI). 2. *πέφυκεν αὐτοῦ τοῦ γέλωτος κατάγε-*
λας, vel *αὐτοῦ πέφυκε τοῦ γέλωτος κατάγελας* Mein. atque αὐτὸς

πέφυκε τοῦ γ. κ. cod. Paris. — plura contulit Studemund. Aristot. Rhet. 3, 18 δεῖν ἔφη Γοργίας τὴν μὲν σπουδὴν διαφθείρειν τῶν ἐναντίων γέλωτι, τὸν δὲ γέλωτα σπουδῇ.

1099

κἄν μυρίων γῆς κυριεύης πήχεων,
θανῶν γενήσει τάχα τριῶν ἢ τεττάρων.

Compar. Men. et Phil. p. 364 (Studemund 57. 8 p. 22) et Mel. Aug. 14, 17 *Μενάνδρου*. contra Anton. Mel. 140 p. 222 et Maxim. Conf. 12, 35 p. 572 Combefis. *Φιλιστῶνος*. cf. Wachsmuth. Stud. zu gr. Floril. 122. 1. *κυριεύης πήχεων* Mein.] *πηχῶν κυριεύης*. κύριος *πηχῶν* ἔση QP. *πήχεων ἧς κύριος* Dobr. *μυρίων πηχῶν γῆς κύριος ὑπάρχεις* (ὑπάρχεις Max.) Anton. et Maxim. 2. *τάχα* om. Ant. et Maxim.

1100

ἂν καλὸν ἔχη τις σῶμα καὶ ψυχὴν κακὴν,
καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν.

Menandri Dist. Par. Studemund 57. 8 p. 39. contra Anton. Mel. 110 p. 186 *Ἰσοκράτους*. cf. Wachsmuth. Stud. z. gr. Floril. 139. 40. 1. ἂν Grot.] *ἔαν*. ἔχης σῶμα Anton. ψ. κ. Rutgers.] κ. τὴν ψ. QP. 2. *ἔχεις* et *κακόν κυβερνήτην* QP et Ant. corr. Rutgers.

1101

τύχην ἔχεις, ἄνθρωπε, μὴ μάτην τρέχε.
εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθειυδε, μὴ κενῶς πόνει.

Orion. Ritschl. Opusc. I 572, 103. cf. Boissonad. Philostr. Epist. 211. 1. *τρέχε* Boisson. Anecd. I 91] *τρέχης*. 'Menandri esse ex cod. Vindob. discimus'. Ritschl. non esse Menandri suo iure Meinekius censuit. ortum esse existimat H. Iacobi (Progr. Posn. 1861, 3 sq.) ex disticho vere Menandreo quod in tabella Abbotiana ex Aegypto reportata Feltonius enotavit, edidit Welckerus Mus. Rhen. XV 157 (Froehner Tablettes grecques du musée de Marseille 1867 p. 4)

ᾗ μὴ. δέδωκεν ἢ τύχη κοιμωμένω,
μάτην δραμεῖται, κἄν ὑπὲρ Λάδαν τρέχη.

2. *δραμεῖται* et *λάδαν* tab. *Λάδας* autem (cf. *Φιλολάδας*, *Νικολάδας* al.) nomen est duorum celeberrimorum cursorum, quorum alter *σταδιοδρόμος* Aegiensis, alter *δολιχοδρόμος* fuit. Paus. 2, 19, 7. 3, 21, 1. 8, 12, 5. 10, 23, 14. cf. etiam Plut. Mor. 804 e. Martial. 10, 100. Anthol. Pal. 3, 844. 11, 344. et Aegiensis quidem

cum Ol. 125, 2 aliquanto post mortem Menandri vicerit, adparet antiquiorem dici, Myronis aequalem, siquidem recte hi versus ad Menandrum referuntur (H. Iacobi). cf. etiam Kaibel. Epigr. p. xxiii n. 1117 b. denique ex codice Urbinate W. Meyerus (p. 427. cf. 419) protulit *τύχην ἔχεις· κάθευδε, μὴ λῖαν πόνει· | εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθευδε, μὴ μάτην πόνει*, quae ille Menandrea esse confidit.

1102

*ἄρ' ἐστὶν ἀνοητότατον αἰσχροκερδία·
πρὸς τῷ λαβεῖν γὰρ ὧν ὁ νοῦς τᾶλλ' οὐχ ὀρεῖ.*

Stobaeus Floril. 10, 4 Διφίλου Α. Μενάνδρου Voss. Hens. (πρὸς τὸ v. 2). cf. Diphil. 99.

1103. 1104. 1105

*μέλλων τι πράττειν μὴ προείπης μηδενί.
ἅπαντα μεταμέλειαν ἀνθρώποις φέρει.
μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν οὐ φέρει.*

Compar. Men. et Phil. 363 Φιλιστίωνος. 367 Μενάνδρου. apud Studemundum (163. 161. 2 p. 31) Menandro tribuuntur. sunt etiam inter septem sapientium apophthegmata (1103). cf. quae adnotavit Studem. 1. cf. 695. 2. φέρει ἀνθρ. 363. ἀνθρ. μεταμ. φέρει 367. corr. Grotius. tria fragmenta constituit Mein. cum autem cod. Paris. 1773 v. 2. 3 haec praebeat *τὰ γὰρ τισὶν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα εἴωθε πλείστων*, H. Iacobi (Mein. ed. min. xx. xxi) ita haec emendat: *τὰ γὰρ τισὶν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα | εἴωθε πλείστην μεταμέλειαν εἰσφέρειν· | μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν δ' οὐ φέρει*. quae mihi quidem Menandrea non videntur. condemnat Cobet. N. l. 45.

1106

φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.

Stobaeus Floril. 5, 3 sine lemmate vulgo. sed Voss. Hens. Μενάνδρου (μεναν superscr. δρ) coniunct. cum 4. atque iterum fol. 102r. Μενάνδρου coniunct. cum 5, 4—8. cum autem 5, 2 et 4. 6. 7 sint Euripidis, 5 Sophoclis, 8 certe non Menandri, admodum dubia est Stobaei fides etiam de v. 3. quae sunt Euripidis non sunt eius modi ut Menander ea ab illo sumpsisse videatur. inter adespota (287) recepit Nauck.

1107

γυναικὶ δ' ὄλβος, ἂν πόσιν στέργουτ' ἔχη.

Stobaeus Floril. 74, 15 *Εὐριπίδου Α. Μενάνδρου* Apostol. 5, 87 g (Arsen.). adparet Stobaeum sequendum esse.

1108

γῆρας λέοντος κρείσσον ἀκμαίων νεβρῶν.

Cramer. Anecd. Ox. III 254, 21 *Μενάνδρου*, praemisso fr. 738. non esse Menandri praeter *κρείσσον*, quod facile in *κρείττον* commutari potest, docet *ἀκμαίων* epitheton comicis ignotum, hac praesertim mensura. itaque perperam inter Menandrea recepit Duebnerus (482).

1109

ταμειον ἀρετῆς ἐστὶν ἢ σώφρων γυνή.

Stobaeus Floril. 5, 9 *Μενάνδρου Α.* ἐστὶν ἀρετῆς ἢ σωφροσύνη codices. corr. Gesner. et Mein. sed Stobaeus 67, 12 τ. ἀρ. ἐστὶ *γενναία γυνή*. Ἀλεξάνδρου Α. monost. 505 *ταμειον ἀνθρώποισι σωφροσύνη μόνη*. ex Euripidis *Alexandro* excerptum esse arbitratur Gaisford. fortasse Menander ab Euripide mutuatus est.

1110

θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.

Stobaeus Floril. 30, 6 (coniunct. cum Soph. fr. 287 N.) *Σοφοκλέους Ἰφιγενείας*. monost. 242. δὲ] γὰρ Stob. Α. *ἀργοῦσιν* monost. inter tragicorum adespota (440) recepit Nauck. Menandro tribuere videtur Vindob.

1111

ἡ δ' εὐλάβεια καλὸν ἔθος τοῖς χρωμένοις.

Florileg. Monac. (Stob. Floril. III 277 Mein.) n. 141. ἡ δ' add. Nauck. Bullet. Petropol. XII 515, Menandro versum adsignans.

1112

πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν.

monost. 699. est parodia Eurip. Androm. 930 *κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν*. cf. Plut. Mor. 610b. Plin. N. h. 29, 11 *hinc illa infelix monumenti inscriptio, turba se medicorum perisse*. Menandri videtur esse. cf. Haupt. Herm. VIII 7.

1113

μη' πλὴ μικροῖς αὐτὸς αὐτὸν δέξθηνμον δέικνυε.

Stobaeus Floril. 20, 8 *Ἐπιχάρμου Α* (fr. 21 p. 261 Lorenz). *Μενάνδρου* Anton. Mel. 73 p. 143.

1114

θανόντων δὲ καὶ λόγοι φίλοι προδύται.

Stobaeus Floril. 126, 2. om. lemma Gaisf. Menandro tribuit Gesner. sed Πινδάρου Vindob.

1115

ἰσχὺς νοῦν οὐκ ἔχουσα τάφῳ τοῦς ἐμπίπτουτας παραδίδωσιν.

Maximus Conf. 4, 17 p. 541 Combefis. *Μενάνδρου.*

1116

καὶ φιλεῖν δεῖ ὡς μισήσουτας καὶ μισέειν (sic) ὡς φιλήσουτας.

Maximus Conf. 6, 24 p. 549 Combefis. *Μενάνδρου.* cf. Philem. 233. monost. 406.

1117

Apostolius 17, 47 b et Cramer. Anecd. Ox. III 254, 4 *ἄβρις καὶ οἶνος εἰώθασι ἀποκαλύπτειν φίλοις τὰ ἤθη τῶν φίλων.* *Μενάνδρου* Z Apost. et Cram. Anecd. Combefis. 30 p. 617, 32 Combefis. Anton. 1, 41 p. 40, 38. sed lemma ad proximam sententiam (fr. 779. monost. 420) pertinere et hanc Plutarchi esse (fr. 39 Wyttenb.), Apostolium autem ex Maximo hausisse et incertum scriptorem in Cramerii Anecdosis Maximum esse censet Wachsmuth. Stud. 138.

1118

Io. Lydus De mens. ed. Haas. p. 277 *ἐν τῷ κατ' αὐτὸν (Κρόνον) ἱερῷ, ὡς φησι Φύλαρχος καὶ Μένανδρος, οὔτε γυνή οὔτε [κύων οὔτε] μῦα εἰσῆει.* de re cf. Lobeck. Aglaoph. 1095 sq., qui pro Saturno Herculem nominandum fuisse statuit. Menandri comici an alterius cognominis fragmentum sit non constat.

1119

Schol. Demosth. 21, 133 *ἐξ Ἀργούρας] παρὰ Μενάνδρῳ Ἀργούρας.* Ἀργουρα πόλις Εὐβοίας. de qua cf. Demosth. 21, 132. 164. Harpocr. Ἀργουρα. Bursian. Geogr. gr. II 416 n. 3. dubium est quem Menandrum significet.

1120

Stephanus Byzant. *Καππαδοκία . . . (Καππαδοκίας) ὁ κτίστης Καππάδοκος εἶρηται ὑπὸ Μενάνδρου.* 'Ἀλεξάνδρου?' Mein.

1121

ὄρω τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδόμενον

Cramer. Anecd. Ox. I 255, 22 *καθεδοῦμαι κτλ. παρὰ Μενάνδρω*. *perperam Menandrum nominavit pro Aristophane (Plut. 382): ut mirer etiam a Duebnero Menandro adsignari.*

1122

Schol. Hesiod. Theog. 138 Menandro tribuit *ἐρᾷ μὲν ὄμβρων γαῖα*. at est notissimum Euripidis fragmentum 890, 7 N., neque id credibile est tam stolide Menandrum transscripsisse, ut etiam vocem *γαῖα* retineret.

1123

Euripidis fr. 526 N. falso tribuitur Menandro Apostol. 6, 67 b.

1124

Euripidis fr. 925 N. falso tribuitur Menandro Mantiss. prov. 1, 4 extr.

1125

Aeschyli fr. 151 N. inepte Menandro adsignatur Apostol. 8, 89 k.

1126

Sophoclis fr. 842 N. Menandro adsignatur Apostol. 13, 36 a.

1127

Θρωᾶκες ὄροι' οὐκ ἐπίστανται.

Zenobius 4, 32 ... *ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ ἐν τῇ πρώτῃ Ἐπικλήρω* Schott. de historico cogitarunt Hemsterhusius, Niebuhrius, Meinekius, alii (cf. Mueller. Fragm. hist. III 204. 448). comicum significari censent Miller. *Mélanges* 355. Nauck. *Bullet. Petropol.* XIII 373 n. 7.

1128

Hesych. *ἀφαιᾶσαι· ἀπαλγήσαι. ἀπολειτουργῆσαι. καὶ ἀπολέσαι. ὁ αὐτὸς δελφοῖς. Ἄδελφοῖς* Florens Christ. 'Menander' M. Schmidt, qui temptat *ἀφ(εῖναι vel ἐσθαι)· ἐᾶσαι, ἀπαλλάξαι, ἀπολειτουργῆσαι καὶ ἀπολύσαι*. sed praeterquam quod haec omnia prorsus incerta sunt, *Ἄδελφοί* fuerunt etiam Alexidis, Philemonis, Diphili, Apollodori, Hegesippi, Euphronis.

1129

[Lucian.] Amor. non solum 43, sed etiam 42 εὐθύς ἀπὸ — *τῷ ποιμένι* ex Menandro sumpta esse arbitratur Lobeckius Agl. I 631.

1130

Quos Clemens Alex. Strom. 5, 14, 19 adfert tamquam Menandros versus duodecim, aliis quattuor auctos et Philemoni tributos a Iustino De mon. p. 163 Ox., neutrius esse posse post Brunckii admonitionem (Poes. eth. p. 336) non minus constat quam novem versus qui apud Clementem (5, 14, 120) sequuntur eidem Menandro adsignati.

Carmen spurcissimum et foede obscaenum quod in Anthol. lat. Ries. n. 712 inscribitur "*Ἀνεχόμενος ex Menandro*", ex comoediis certe poetae non conversum esse vix est quod moneam.

Ad Menandrum Meinekius aliquot trimetros rettulit qui in Alciphronis epistolis reperiuntur. ei rectius omnes adespotis adnumerabuntur.

Praeterea cf. fr. 6. 426. Philem. 120. Diphil. 99 (supplem.). adesp. 116. 125. 131. 153. 281. 287. 346. 359. 403. 1206. 1241. Qui in Studemundi Comparationis editione praeter eos quos supra exhibuimus exstant versus, eos Menandri fragmentis addere non ausus sum.

Ι Π Π Α Ρ Χ Ο Σ

Meinek. I 457. 8.

ΑΝΑΣΦΙΖΟΜΕΝΟΙ

Cf. quae ad Antiphonis fabulam cognominem adnotantur II 23.

1

*προσέχεις τι τούτω τῷ στρατιώτῃ; ποῦ δ' ἔχει
ἀργύριον οὗτος; οὐδαμῶθεν, εὖ οἶδ' ἐγώ,
ἀλλ' ἢ δακίδιον ἐν ἀγαπητὸν ποικίλον,
Πέρσας ἔχον καὶ γοῦπας ἐξώλεις τινὰς
5 τῶν Περσικῶν. Β. ἐς κόρακας, ὦ μαστιγία.
Α. καὶ κόνδν καὶ ψυκτῆρα καὶ κυμβίον.*

Athenaeus 11, 477 f κόνδν, ποτήριον Ἀσιατικόν . . . Ἴππαρχος Ἀνασφριζόμενοις κτλ. 1. ποῦ δ' ἔχει Iacobs. Add. Ath. 259] τοῦ δὲ δείου Α. τί δ' ἐδίδου; Fritzscher. Toepffel. Progr. Neobr. 1857, 17. 2. εὖ οἶδ' ἔχει Mein. Anal. Ath. 221. 4. Πέρσας] ὄρνεις Dobraeus Adv. II 333. ἔχον Α, non ἔχων. 5. ἐς Mein.] εἰς. cf. quae adnotantur ad Arist. Eq. 1151 et Antiphon. 245, 1. 6. ψυκτηρίαν

Iacobsius. ψυκτήριον vel κυμβίδιον pro κυμβίον Mein. καί τι κυμβίον Herwerd. Stud. crit. 91.

lenonem loqui putat Herwerdenus, Phoenicid. 4 confert Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 16. 3. ἀγαπητόν haud raro dicitur id quo quis contentus esse possit, deinde *tenue, vile*. 4. Theophr. Char. 21 ἀύλαϊαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους contulit H. Iacobi V CCCIX, Eurip. Ion. 1158 sq. Toeppelius. addo Athen. 5, 197b ψιλὰ Περσικὰ τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν χώραν ἐκάλυπτον, ἀκριβῆ τὴν εἰσγραμμίαν τῶν ἐνυφασμένων ἔχουσαι ζῳδίων. attamen Πέρσας ἔχον καὶ γρῦπας τῶν Περσικῶν Hipparchum dixisse non credo. scrib. τέρα τ' ἔχον. cf. Arist. Ran. 937. Philem. 87. Antiphan. 172, 7, et de forma τέρα Arist. Ran. 1342. Moeris (et Thomas Mag.) τέρα Ἀττικοί, τέρατα Ἑλληνες. L. Dindorf. in Steph. Thes. Bekker. Anecd. 308, 25 τέρας . . καὶ τὸ ζῳὸν τὸ μὴ κατὰ φύσιν γεννηθέν.

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

2

πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον
ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἰς τὸ ζῆν τέχνη.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολαὶ
τύχης ἀνήλωσ', ἡ τέχνη δὲ σῴζεται.

Stobaeus Floril. 60, 2 Ἰππάρχου ἐκ Ζωγράφου A. v. 1. 2 Bekker. Anecd. 647, 10 τούτων μάρτυς τῶν λεχθέντων (ὅτι τέχνης οὐδέν ἐστι χρησιμώτερον) Ἰππάρχος ὁ κωμικὸς διὰ τινος τῶν αὐτοῦ κωμωδιῶν λέγων κτλ. Theodosius grammat. 50 ἐξαιρέτως δὲ Ἰππαρχος (sic) ὁ κωμικὸς ποιεῖται τοῦτο δῆλον λέγων οὕτως κτλ. 1. πολλῶ γὰρ ἐστὶ κτ. τ. Bekk. An. πολὺ γὰρ ἐστὶ κτ. τ. Theod. 3. πόλεμος ἢ καὶ Salmas. ap. Grot. 4. ἀνήλωσ' ἡ τέχνη δὲ Mein.] ἀνήλωσε τέχνη δὲ μόνη A. ἀνάλωσε τέχνη δὲ Vind. μεταβολή — ἀνήλωσεν, τέχνη δὲ Mein. in Stob.

ΘΑΙΣ

3

ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὕρνης; B. Ἡράκλεις,
ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον.
A. ὃ περιβοήτου, φιλιτάτη, λαβρωνίου.

Athenaeus 11, 484 d Ἰππαρχος ἐν Θαϊδί κτλ. 3. περιποθήτου Bothius. — ridet nescio quis 'munera Thaidi ab amatore missa: in quibus cum etiam labronium memorasset, alter nominis insolentia offensus num id avis nomen sit interrogat.' Mein. cf. Diphil. 80. Menand. 24, 4 et 503.

ΠΑΝΝΤΧΙΣ

Titulus utrum ad pervigilii solemnitatem pertineat an a Pannychide mulierculae nomine ductus sit incertum est. cf. Alexidis Παννυχίς ἢ Ἐριθοί, Ἴπνός ἢ Παννυχίς Pherecratis, Παννυχίς Eubuli et Callippi. παννυχίς κωμική proverbium est Theophan. Contin. 5, 26. cf. Aelian. N. an. 7, 19 τὰ μειράκια τὰ τοῦ Μενάνδρου ἐν ταῖς παννυχίσιν ἀκόλαστα. meretricis nomen est Lucian. Dial. mer. 9.

4

Athenaeus 15, 691c παμπόλλου δ' ἐπιπράσκετο Ἀθήνησιν ἢ τοῦ μύρου κοτύλη, καὶ ὡς μὲν Ἰππάρχος φησιν ἐν Παννυχίδι, πέντε μινῶν. πέντε] εἰ A. cf. Boeckh. Oec. Att. I 117.

5

βατάκιον

Pollux 10, 108 Ἀλεξίς ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ (24) πατάκια εἴρηκεν· ἐν δὲ ταῖς Ἰππάρχου Παννυχίσιν εὐρησθῆναι φασὶ κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν συνήθειαν εἰρημένον βατάκιον.

Cf. praeterea quae ad Callippi Παννυχίδα adnotantur.

Λ Υ Γ Κ Ε Υ Σ

Meinek. I 458.

ΚΕΝΤΑΤΡΟΣ

1

μάγειρ', ὁ θύων ἐσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμὲ
 ῥόδιος, ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος·
 οὐδέτερος ἡμῶν ἤδεται τοῖς Ἀττικοῖς
 δειπνοῖς. ἀηδία γάρ ἐστιν Ἀττικὴ
 ὥσπερ ξενικὴ παρέθηκε πίνακα γὰρ μέγαν,
 ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἐν οἷ.
 τούτων ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ' ἐχίνοους δύο,
 ὁ δὲ θρυμματίδα γλυκείαν, ὁ δὲ κόγχας δέκα,
 ὁ δ' ἀντακαίου μικρόν. ἐν ὄσῳ δ' ἐσθίω,
 ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὄσῳ δ' ἐκεῖνος, τοῦτ' ἐγὼ
 ἠφάνισα· βούλομαι δ' ἐγὼ, βέλτιστε σύ,
 κάκεινο καὶ τοῦτ', ἀλλ' ἀδύνατα βούλομαι·
 οὔτε στόματα γὰρ οὔτε χεῖλη πέντ' ἔχω.

- ὄψιν μὲν οὖν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην,
 15 ἀλλ' οὐδέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα·
 κατέπασσα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ.
 B. τί οὖν; A. ἔχεις ὄστρεα; B. πολλά. A. πίνακά μοι
 τούτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν.
 ἔχεις ἑλίνοους; B. ἕτερος ἐστὶ σοι πίναξ·
 20 αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὀκτῶ ἑβολῶν.
 A. ὀψάριον αὐτὸ τοῦτο παραθήσεις μόνον,
 ἵνα ταῦτά πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ' ἕτερος.

Athenaeus 4, 131 f *Λυγκεύς δ' ἐν Κενταύρῳ διαπαίζων τὰ Ἀττικὰ δεῖπνά φησι κτλ.* v. 12 (ἀλλ'). 13 Eustathius 261, 38 *παρὰ τὸ δέκα μὲν στόματα καὶ ἑξῆς (Hom. Il. 2, 489) πέπαικται τινι παλαιῷ ὡς ἐκ προσώπου λίχνου τό κτλ.* 1. ἔσθ' Mein.] ἐστὶν A. ἐστὶ δειπνίζων τ', quia ὁ δειπνίζων idem sit atque ὁ θύων Herwerd. Anal. crit. 41. 6. οἱ Dindf.] ᾧ A. 10. ἐκείνο A. at potius cogitandum ἐκεῖνα et deinceps scribendum ταῦτ'. 11. σύ,·| κάκεινο Schweigh.] συγκαμῖν A. βούλομαι δέ γ' ᾧ — σύ, καὶ τοῦτο κάπτειν, ἀλλ' Porson. Adv. 294. 13. χεῖλη] χεῖρας Emperius. 14. οὖν est in A et C. 15. οὐδέν Dindf.] οὐθέν A. 16. κατέπασσα Mein.] κατέπλησα A. κατέπασσα Herwerd. Nov. add. crit. 44. κατέδευσα K. 17. personarum dissignatio est K., ex parte Meinekii in ed. mai. 20. γὰρ VL] δ' A. ἑβολῶν K.] ὀβολῶν A. 22. ταῦτα A. invitatus parasitus ad cenam cum coquo conloquitur. 4. 5. 'nam quamquam Atticorum summa est in moribus omni que vita concinnitas et elegantia, tamen etiam illorum non minus quam peregrinorum, in conviviis certe, quaedam est iniucunditas, ut scilicet nimis parcae ac tenues sint epulae.' 5. παρέθηκε 'scil. Atticus homo'. Mein. sed quomodo τις deesse possit non video. 7. echinos ipsos non reprehendit (cf. 19 sq.), sed quod pauci adponantur. 9. de ἀντακαίῳ cf. Antiphan. 77. Strab. 7 p. 307 (ἐν τῷ διάπλῳ τῷ εἰς Φαναγορίαν ἐκ τοῦ Παντικαπαίου) εἰσὶν οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυστάλλῳ . . . ἀντακαῖοι, δελφῖσι πάρισσοι τὸ μέγεθος. 16. Hom. Il. 22, 495 χεῖλα μὲν τ' ἐδίην, ἠπερῶν δ' οὐκ ἐδίηεν (Mein. V 113). 21. ne sicuti in eo de quo supra narraverat convivio denuo propter paucitatem adparatus cibo aliquo privetur, unum idemque omnibus obsonium adponi iubet, sed ut sufficiat omnibus.

ΑΡΧΕΔΙΚΟΣ

Meinek. I 458. 9. Droysen. Hellenism. I 500 n. 61.

ΔΙΑΜΑΡΤΑΝΩΝ

Ἐλπίδος vel γνώμης opinor.

1

Νικοστράτην τιν' ἤγαγον πρόην σφόδρα
 γρηπήν, Σκοτοδίνην ἐπικαλουμένην, ὅτι
 δῖνον ποτ' ἤφεν ἀργυροῦν ἐν τῷ σκότῳ.
 Β. δῖνον καὶ δεινόν, ὦ θεοί.

Athenaeus 11, 467e Ἀρχέδικος ἐν Διαμαρτάνοντι παράγων οἰκέτην τινὰ περὶ ἑταιρίδων διαλεγόμενόν φησι κτλ. Eustathius p. 1207, 11 γράφεται γὰρ (ὁ δῖνος) τὰ πλεῖω διὰ διφθόγγου (δειῖνος). τῆς δὲ τοιαύτης γραφῆς τεκμήριον τόδε. λέγει, φασίν, Ἀρχέδικος οὕτω· Νικοστράτην — σκότῳ. πρὸς ὅπερ ἐρωτηματικῶς εἰπὼν τις, δῖνον; ἐπάγει, δεινόν, ὦ θεοί. καὶ διὰ μὲν τοῦ σκοτοδίνη ἐμφαίνεται ἡ διὰ τοῦ ἰ γραφῆ, διὰ δὲ τοῦ δεινόν, ὦ θεοί, ὑπονοεῖται ἡ δίφθογγος. 2. σκοτοδεινήν Α. σκοτοδίνην Eust. 3. δῖνόν Eust.] δειῖνόν Α. ἤφεν Α. ἤφασ' Herwerd. Nov. add. crit. 45. cf. Mein. Anal. Ath. 215. 4. δεινον καὶ δεινον Α. δειῖνον δεινόν C. δεινόν γε δειῖνον Mein. solum δῖνος, non δειῖνος, recte admittit Cobet. V. l.² 90. cf. Strattid. 34. Β. δῖνον; . . . . δεινόν, ὦ θεοί Herwerd. — 1. ἤγαγον ad dominum duxi. 2. Σκοτοδίνην vel propterea scribendum est, quia eo nomine etiam σκοτοδινίας memoriam volebant revocare.

ΘΗΣΑΤΡΟΣ

2

πρῶτον ὠμῶν κειμένων
 τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι·
 'δίδου κατὰ χειρός.' 'τοῦψον οὐκ εἴσει λαβῶν;
 τὰς λοπάδας ἐπιθεῖς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας
 5 ἔφραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.
 ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἶ τε τῶν παροψίδων
 πάντ' ἄνδρα ὀριμύτητες εὐφραίνουσί μου,
 ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδαμ', ἔχοντα τοὺς
 χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἄλμης ἀκμήν,
 10 εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος·

ἐλαδίου κοτύλη τε παραναλωμένη
σέσωκέ μοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως.

Athenaeus 7, 292e παρ' Ἀρχεδίκῳ ἐν Θησαυρῷ ἄλλος σοφιστῆς μαγειρολόκος τάδε λέγει κτλ. v. 11 Eustathius 1552, 33 ἐλάδιον. κείται οὖν παρὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ, ἐλαδίου κοτύλη. 3. οὐκ εἴσει (ab εἴσειμι) K.] οἰγήσει A. οὐκ οἴσεις Herwerd. Obs. crit. 100. 4. 5. τὸν ἄνθρακα (G. Herm.) ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα Mein. Anal. Ath. 129 (de singulari cf. Sotad. 1, 12). τοὺς τ' ἄνθρακας θάνας — πανταχῇ Herwerd. ac πανταχοῦ vel πανταχῇ G. Herm. fortasse ἐπιθεῖς πρῶτον ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας. 7. πάντ' K.] τὸν. 9. αὐτῷ Dindf.] αὐτῷ A. 10. πᾶς VL] πᾶς ἀνήρ A. 11. κοτύλη τε παραναλωμένη Dobr. Adv. II 314] κοτύλης τε παραναλωμένης. 12. σέσωκέ μοι Mein.] σέσωκέμου A. σέσωκ' ἔμοι Schweigh.

loquitur popinarius. 3. 'verba δίδου — λαβῶν a convivis sibi acclamari fingit'. Mein. 7. coniung. αἱ τῶν παροψίδων μου δριμύτητες. 11. 'olei cotyla (ad ignem suscitandum) solitae impensae addita in popina mea fortasse triclinia quinquaginta, i. e. quinquaginta tricliniorum homines, retinuit', vel 'tot emptores retinuit ut quinquaginta tricliniis operam meam conlocare possim'. cf. Anaxandr. 70.

3

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον . . . . .
γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
δραχμῶν πάλιν πέντ'. ὦ τάλαιπῶρον βίου.
δραχμῆς τραχήλους. ἀλλὰ νῆ τὸν ἥλιον,
5 κάμοι τράχηλον ἕτερον εἰ ποθεν λαβεῖν
ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἄν,
πρὶν εἰσενεργεῖν ταῦτα δεῦρ', ἀπηγξάμην.
οὐδεὶς δεδιακόνηκεν ἐπιπονώτερον.
ἄμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,
10 ἄμα δ' εἰ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμην,
'κατέδοντ' ἐκεῖνοι τοῦτο' πρὸς ἑμαυτὸν λέγων,
'διαπντιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί'.
οἴμοι.

Athenaeus 7, 294 b Ἀρχέδικος ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον λέγοντα περὶ ὧν ὠψώνηκεν αὐτός κτλ. 1. ὠψώνηκ' ἐγὼ add. Dindorfius. ὦ μεγάλοι θεοί vel οἴμοι τῶν κακῶν Mein. 2. γόγγρου δὲ Schweigh. γόγγρου κεφάλαια Mein. κεφαλὴν καὶ τακεροχρῶτα Herwerd. Obs. crit. 124. at non qualia, sed cuius piscis essent indicandum erat. scrib. κεφάλαιον καὶ τὰ δ' ὀρθῶς τεμάχια.

cf. Cratin. 147. 6. *τουτονί* Nauck. 8. οὐθείς A. 9. πόλλ' ἔδει πολλοῦ σφ. K. 11. *τοῦτο* Musur.] *τοῦτον* A. λέγων Dobr. Adv. II 314] λέγω A. 12. *ἐκπυτιοῦσ'* Mein. Anal. Ath. 130. *ἀποπυτιοῦσ'* Nauck. loquitur popinarius. de tota ecloga cf. Diphil. 43, 28 sq. — 4. *τραχήλους 'cervices cochlearum'*. Mein. cf. Posidipp. 14, 3 et quae adnotavimus ad Eubul. 66, 3. 5. 6. *'mihī quoque si cervicem aliam aliunde emere liceret, hanc ego quam habeo, priusquam haec intus inferrem, strangularem.* veretur enim ne adulescentuli, quibus omnia ista coemit, nolint sibi de pecunia expensa satisfacere.' Schweigh. 7. *'iunge ἀπηγξάμην ἄν.'* Iacobs. Add. Ath. 174. 8. Hesych. *δε- διακόνηκε· διακῆκε. διηκόνησε.* 12. Horat. Carm. 2, 14, 26 *macro tinguet pavimentum superbo.*

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

4

Polybius 12, 13 *Τίμαιός φησι Δημοχάρην μὲν (ἀδελφιδούν ὄντα Δημοσθένους) ἡταιρημέναι τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δ' ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσαῖν . . . καμικόν τινα μάρτυρα προσ- επισπασάμενος (οὐκ add. Both.) ἀνώνυμον . . . ἀλλ' οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν . . . Ἀρχέδικος δ' κωμωδιογράφος (λέγει) ταῦτα μόνος περὶ Δημοχάρους. 'ut in Antipatri gratiam se insinuaret Archedicus Democharem conviciis proscidit': quem 'patriae amantissimum fuisse, Antipatro infestissimum satis constat'. Mein. I 459.*

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ Ο ΓΕΛΩΙΟΣ

De utroque Apollodoro Meinek. I 459 — 469.

ΑΙΣΧΡΙΩΝ

Commemoratur a Suida. cf. Mein. I 461. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 35. 6. fragmenta non exstant.

ΑΠΟΛΕΠΙΟΤΣΑ

Cf. Mein. I 461 et quae ad cognominem Diphili fabulam adnotantur II 545.

1

*ἀγωνιῶσα τὸν τε τοῦ λάκκου κάδον
λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος εὐτρεπεῖς
τὰς ἱμονιάς πεποίηκα.*

Athenaeus 3, 125 a ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Γελῶς καὶ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, ὡσπερ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολειποῦσῃ οὕτως κτλ.

3. *πεπολήκα* Dalecampius] *πεπολήκας* A. ἀπολειπούση A (non ἀπολιπ.). loquitur mulier 'in cisternam descensura, fortasse ut a mariti iniuriis se tueretur. situlae funes solverat ut scalam conficeret cuius ope in puteum descenderet.' Mein. cf. Lysipp. 1. quamquam etiam alia ratione haec explicari possunt.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΔΙΟΠΟΙΟΣ

Pollux 4, 19 *γραμματεῖον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ ἐν ᾧ ἀργύριον ἀπέκειτο . . . οἱ δὲ νεώτεροι αὐτὸ καὶ ἀργυροθήκην ὠνόμαζον. Ἀπολλοδώρου δὲ τοῦ Γελῶν καὶ δράμα ἔστιν ὁ Γραμματεῖδιοποιός. 7, 190 Ἐκπωματοποιός δράμα Ἀλέξιδος καὶ Γραμματεῖδιοποιός Ἀπολλοδώρου (etiam Carystii). Harpocrat. 33, 4 et Bekker. Anecd. 443, 6 διττὰ ἦν γραμματεῖδια οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ καὶ ὥστε ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι. Hesych. ἀργυροθήκη τὸ ἀργυρίου (ἀργυρίου cod.) γραμματεῖδιον. Mein. I 461. alii (contra Pollucis auctoritatem) *litium procuratorem* interpretantur.*

2

μεταξὺ τῶν λόγων δέ, τουτί μοι δοκεῖ
κυμινοδόκη, οὐ γραμματεῖον περιφέρειν.

Pollux 10, 93 ἐν τῷ τοῦ Γελῶν Ἀπολλοδώρου Γραμματεῖδιοποιῶ κυμινοδόκη κτλ. μεταξὺ (τῶν)λόγων 'conloquentium est formula, in qua est excusatio quaedam abrupti subito sermonis et ad aliud deducti.' Heindorf. Plat. Phaedr. 230a. cf. Lucian. Char. 24 init. Dial. mort. 10, 12 init. 'quod secum portat iste, non γραμματεῖον mihi esse videtur, sed cumini repositorium.' Mein.

ΔΕΥΣΟΠΟΙΟΣ ΣΙΣΤΦΟΣ (?)

A Suida commemorantur, prior etiam ab Eudocia. Mein. I 460. 1.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ Η ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΩΝ

Cf. quae ad Antiphanis Ἀποκαρτεροῦντα et Timocl. 18, 4 adnotavimus.

3

ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα,
καὶ Θηρίκλειοι καὶ τορευτὰ πολυτελεῖ
ποτήρι' ἔτερα.

Athenaeus 11, 472c Ἀπολλόδωρος ὁ Γελῶς ἐν Φιλαδέλφοις ἢ Ἀποκαρτεροῦντί φησιν κτλ. 2. καὶ init. add. Naber. Mnem. nov. VIII 427. Θηρίκλεια Porson. καὶ τορευτὰ Porson.] τορευταὶ (om. καὶ) A.

3. ποτήρι' Naber.] ποτήρια. tetrametros (ἀργυρώματα | Θηρόκλεια — ποτήρια | ἔτερα constituerunt alii. Menand. 24 contulit Mein.

4

ἀλλὰ σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν
εἰρημας· ἐν φιλαργυρία γὰρ πάντ' ἐνι.

Stobaeus Floril. 16, 11 Ἀπολλοδώρου Ἀποκαρτερῶν Δ.
Cf. etiam Carystii fr. 3.

ΨΕΤΔΑΙΑΣ

I. e. *Ajax personatus*. cf. Ψευδηρακλῆς Pherecratis et Menandri. Mein. I 461.

5

μάχαιρα, λόγγη, στρωματεὺς

Pollux 10, 138 στρωματεῖς Ἀπολλόδωρος ὁ Γεῖλωσ ἐν Ψευδ-
άλαντι ἔφη κτλ. Phrynich. Epit. 401 στρωματεὺς ἀδόκιμον. στρω-
ματόδεσμος ἀρχαῖον καὶ δόκιμον, ubi cf. Lobeek. et Antiphan. 38.
Alexid. 115, 3. adparatus militaris recensetur.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ Ο ΚΑΡΥΣΤΙΟΣ

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ

Cf. quae ad Aristophanis *Amphiarautum* adnotavimus.

1

ἐμβalόντες, ᾧ πονηρὲ σὺ,
εἰς σακκοπήραν αὐτὸν ἐπιθήσουσί που
ἐφ' ὑποζύγιον.

Pollux 10, 161 σακκοπήραν, ὡς εἴθισται τοῖς ἰδιώταις λέγειν,
ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστιοῦ Ἀμφιαράω κτλ. ᾧ πονηρὲ σε | εἰς
σακκοπήραν αὐτίκ' Mein.

ΑΝΤΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

2

τοὺς στρωματεῖς ἔλνου.

Pollux 10, 138 ὁ Καρύστιος Ἀπολλόδωρος ἐν Ἀντευεργε-
τοῦντι κτλ.

ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΟΤΝΤΕΤ

3

σπουνδάζω

... ἐπὶ τοῦ λίαν θέλω Ἀπολλόδωροϲ Καρύστιοϲ Ἀποκαρτεροῦσιν.
Photius et Suidas, qui *Geloum* nominat.

ΑΠΟΛΕΙΠΟΤΣΑ

4

τὴν ἐπωμίδα

πτύξασ διπλὴν ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμην.

Photius Epist. 156 p. 210 Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου . . .
ἐχρῆν περιπτύσσεσθαι μᾶλλον ἢ δυσχεραίνειν τῇ λέξει (ἐγκομβώσα-
σθαι) . . . ὁ δὲ Καρύστιοϲ ἐν Ἀπολειπούσῃ κτλ. Suidas ἐγκομβώ-
σασθαι· Ἀπολλόδωροϲ Καρυστίοιϲ ἀπολιποῦσι κτλ. Etymolog. m. 311,
3. 8 ἐγκόμβωμα· ὁ δεσμὸϲ τῶν χειρῶν . . . Ἀπολλόδωροϲ κτλ.
1. ἐπωμίαν Phot. et Etym. m. Milleri (*Mélanges* 97). 2. πτύξασα
Phot. Etym. Mill. Suid. διπλῶϲ Etym. (etiam Milleri). ἐκομβωσάμην
BE Med. Suid. — Pollux 4, 119 τῇ τῶν δούλων ἐξωμίδι καὶ
ἱματίδιον τι πρόσκειται λευκόν, ὃ ἐγκόμβωμα λέγεται. fuit enim et
ἐξωμίϲ (Poll. 4, 118. 7, 47) et ἐπωμίϲ (γυναικῶν Poll. 7, 49).
cf. Becker. Charikl.² III 161 sq. 178. 9.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΔΙΟΠΟΙΟΤ

5

ὦ πάντεϲ ἄνθρωποι, τί τὸ ζῆν ἠδέωϲ
παρέντεϲ ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶϲ ποιεῖν
πολεμοῦντεϲ ἀλλήλοϲ; πότερα πρὸϲ τῶν θεῶν
ἐπιστατεῖ τιϲ τοῦ βίου νυνὶ τύχη
5 ἄγροικοϲ ἡμῶν, οὐδὲ παιδείαν ὄλωϲ
εἰδυῖα, τί τὸ κακόν ποτ' ἢ τί τὰγαθόν
ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶϲ εἰκῆ τέ πως
ἡμᾶϲ κυλίνδουσ' ὄντιν' ἂν τύχη τρόπον;
οἴμαί γε· πῶϲ γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο
10 Ἑλλῆν ἀληθῶϲ οὔσα λεπομένοϲ ὄρᾶν
αὐτοῦϲ ὑφ' αὐτῶν καὶ καταπίπτονταϲ νεκροῦϲ,
ἐξὸν ἴλαροῦϲ παίζονταϲ ὑποπεπωκόταϲ
αὐλομένοϲ σποδεῖν; λέγ' αὐτῆ, γλυκντάτη,
ἐλεγχ' ἄγροικον οὔσαν ἡμῶν τὴν τύχην.
. . . . .

15 οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἔστι τὸν καλούμενον
 θεῶν ἀληθῶς βίον. ὄσφ δ' ἰδίονα
 τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν,
 εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν·
 πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας τοὺς μέχρι
 20 ἐτῶν τριάκοντ', ἐξιέναι τοὺς ἑπτάς
 ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα,
 στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας,
 τοὺς τὴν χάρανον παλοῦντας ἔψειν Μεγαρέων,
 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους,
 25 κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς. τρυφή
 καὶ βίος ἀληθῶς. ἀλλ' ἀπαιδεύτῳ τύχη
 δουλεύομεν.

Athenaeus 7, 280 de Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματι-
 διοποιῶ (περὶ τῆς τύχης) πάντες — τύχην (14). καὶ προελθῶν· οὐ
 τοῦτο κτλ. v. 10 Eustathius 1077, 31 ἔστι κοινὸν καὶ τὸ Ἑλλην,
 ὡς δηλοῖ τὸ Ἑλλην ἀληθῶς οὐσα', ὅπερ ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κείται
 περὶ τῆς τύχης.

2. κακῶς C] κακῶς A. 5. οὐδὲ Mein.] οὔτε. 6. ποτ' ἢ τί
 Erfurdt. Obs. 461] ἢ τί ποτ' ἢ τί A. ἢ τι τὸ κακόν, ἢ τί ποτε C.
 9. πῶς Iacobs. Add. Ath. 163] τίς. 12. ὑποπεπωκότας C] ὑπο-
 πεπωκότας A. 13. σποδεῖν K.] ὠδει A. τί δεῖ λέγειν ᾧ γλ.
 Iacobs. κηλουμένους ᾧδῃ Mein. Anal. Ath. 125. at opus est in-
 finitivo qui pendeat ab ἐξόν. 15. τὸν καλ. Schweigh.] τὸ καλ.
 17. ἢ Musur.] ἦν A. ἦ P. 18. μεταβάλλοντες A. corr. Cas. 19.
 interpunctionem post ἅπαντας del. H. Iacobi V 113. 20. τοὺς
 Dindf.] τοὺς δ' A 23. ἐλθεῖν Μεγαρέας Grotius. 25. fortasse
 Εὐβοῆς. B. τρυφή et 26. A. ἀλλ' Kaibel., quod nequaquam necessa-
 rium est.

3. ἀλλήλους pendet a κακῶς ποιεῖν. 9. 'nam si graeca esset
 Fortuna nostra, non barbara, quomodo quaeso mallet nos percuntes
 videre?' 10. Ἑλλην, cf. Philem. 55. Bekker. Anecd. 51, 5 λέπειν·
 τὸ ἐκδέρειν μαστιγοῦντα. itaque non opus emendatione Naberi οὐδ'
 ἀπολλυμένους Mnem. nov. VIII 428. 13. cf. Arist. Eccl. 942.
 1016. Philetaer. 18 καλόν γ' ἔστ' ἀποθανεῖν ἀλούμενον· τούτοις
 ἐν ἄδου γὰρ μόνους ἀφροδισιάζειν ἔστιν. γλυκντάτη] deam aliquam,
 Pacem vel Γεωργίαν, adpellari arbitratur Mein. 15. cf. Menand.
 190 et Terent. Andr. 5, 5, 3. 22. 'vel ante solis ortum comis-
 sandum esse dicit'. Mein. 23. 'brassicam qui venalem adportent
 Megarenses melius ipsos eam coquere et vesci. constat enim Me-
 garenses quidquid ad vitam sustentandam pertineret Athenas

adportasse, ipsos autem fere tenui victu contentos fuisse. Arist. Ach. 729 sq.' Mein. 25. cum ipse poeta sit Carystius, non mirum est tam lepidum popularibus ministerium delegari.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Calumniator significatur vel *calumniatrix*. cf. Menand. 878. Mein. I 463. *Διάβολος* est etiam Nicostrati.

6

καὶ κλήεθ' ἢ θύρα μοχλοῖς· ἀλλ' οὐδὲ εἰς
τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν,
δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται.

Stobaeus Floril. 6, 28 Ἀπολλόδωρος A. *Apollodori in Calumniatore* Gesner. in mrg. et Grot. cf. Mein. I 463. — 1. καὶ om. A. κλήεθ' K.] κλείεθ'. κατακλείεθ' Bothius. κεκλείσεθ' Naber. Mnem. nov. VIII 428. 3. εἰσδύσεται Mein. Stob. IIII LVI. εἰσερπύσει Nauck.

7

μέγα,

ὦ Φορμίων, γλωττόκομον· οὐκ ὀφθαλμιῶ.

Pollux 10, 154 ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομεῖον (γλωττόκομον Nunnesius) παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔστιν εὑρεῖν, ὡς . . . ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Διαβόλω κτλ. μέγ' ὁ Φορμίων κτλ. (uno versu) Lobeck. ὀφθαλμιῶ Iungermann.] ὀφθαλμῶ. — cf. Timocl. 2. Phrynich. Ecl. 98 γλωσσόκομον· τὸν μὲν τύπον καὶ τὴν θέσιν ὅπ' ἀρχαίων ἔχει, διεφθαρμένως δὲ λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν. ἐχρῆν γὰρ γλωττοκομεῖον λέγειν, ὥσπερ ἀμέλει οἱ ἀρχαῖοι. Bekker. Anecd. 32, 28 γλωττοκομεῖον . . . καλοῦσι δ' αὐτὸ οἱ ἀμαθεῖς γλωσσόκομον. de *Phormione* opinionem Meinekii exscripsimus ad titulum Ἐπιδικαζομένου extr.

ΕΚΤΡΑ

Vita Terentii Mai. p. 38 *fabulae eius* (Terentii) *exstant quatuor e Menandro translatae . . . duae ex Apollodoro Caricio* (scr. Carystio), *Hecyra et Phormio*. cf. Ihne Quaest. Ter. p. 41. Didasc. Ter. Hec. Pighiana *tota graeca Apollodoru* (non *Menandru*). cf. Mein. I 464.

8

ὀλίγαις ἐραστῆς γέγον' ἐταίραισιν, Σύρα,
βέβαιος.

Terentius Hecyr. 1, 1, 1 *per pól quam paucos réperias merc-*

trícibus fídélis cvenire amatorés, Syra. ubi Donatus quídam non paucos sed paucis legunt. sic enim Apollodorus αλπα ΙΧΡΑΣ ΤΗC rei ΙΟΝΗΝC ΤΗΡΑΙCΙCΙ ΡΑγγυβαίωC. corr. Bentleius. cf. Cobet. N. l. 123.

9

σύ με παντάπασιν ἤγησαι λίθον.

Terentius 2, 1, 17 *tu inquam, mulier, quae me omnino lapidem, non hominem putas. Donatus ἐν ἤθει. sic Apollodorus σύ με παντάπασιν εΗCAY λίθον. corr. Cobet.*

10

οὐ γὰρ ἀτυχοῦντες τὸν χρόνον κερδαίνομεν,
(δόσον ἂν ἀγνοῶ) μεν ἠτυχηότες.

Terentius 3, 1, 6 *nam nos omnes, quibus est alicunde aliquis obiectus labos, omne quod est interca tempus, prius quam id rescitumst lucrost. Donatus totum Apollodori est, qui sic ait ΟΙΓΑΡ ΑCΙCΟΓΝΙΕC ΤΟΝ χΡω CΝΟΦ ΔιCΝΤΙΚΗΚΟΤΗC. emendavit et supplevit Cobet.*

11

οὕτως ἕκαστός ἐστι παρὰ τὰ πράγματα
ἢ σεμνός ἢ ταπεινός.

Terentius 3, 3, 20 *omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus. Donatus οὕτως ἕκαστος διὰ τὰ πράγματα σεμνός ἦν καὶ ταπεινός. 1. οὕτως] ἡμῶν Cobet., Terentium secutus. ἐστι add. Mein. παρὰ Cobet.] διὰ.*

12

Μυκόνιος φαλακρός

Terentius 3, 4, 26 *magnus, rubicundus, crispus, crassus, caesius. Donatus inperite Terentium de Myconio crispum dixisse aiunt, cum Apollodorus calvum dixerit, quod proprium Myconii est . . . unde etiam proverbium graecum Μυκόνιος φαλακρός. nihil de eo proverbio paroemiographi. sed Strabo 10, 487 τοὺς φαλακροὺς τινες Μυκονίους καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ.*

ENNEA

Titulus corruptus. Ἐνναία (i. e. mulier *Ennaca*) vel Νεμία (meretrix) Meinek. I 464.

13

μαρσίπιόν τι μικρόν

Pollux 10, 152 εἰ δὲ καὶ τῷ μαρσιπῶ τις χρῆσθαι βούλοιο, βοηθήσει αὐτῷ Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος εἰπὼν ἐν τῇ Ἑννείᾳ κτλ.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Terentius Phorm. prol. 24 *adportó novam Epidicazomenon quám vocant comoédiam Graeci, Latini Phormionem nóminant, quia primas partis qui aget is erit Phormio parasitus, per quem res geretur máxime.* et Didascalia graeca Apollodoru Epidicazomenos. Ἐπιδικαζομένη Bentl. Ἐπιδικαζόμενον si inscripsit Apollodorus, fecit hoc propter Phormionem, qui se paternum Phanii amicum simularet ideoque *causa virginis suscepta* Antiphonem in iudicio cogeret ut illam matrimonio sibi iungeret. cf. Meier. Att. Proc. 462, 56. sin Ἐπιδικαζομένην inscripsit, id propter Phanium fecisse putandus est, quae intercedente Phormione cogeret Antiphonem ut se uxorem duceret. *Phormionis* parasi nomen non fictum, sed e rei veritate ductum fuisse conligas ex Athen. 6, 244 f Ἀριστόδημος . . . παρασίτους ἀναγράφει . . . Σελεύκου Φορμίωνα. neque alius videtur Phormio fuisse is quem in Διαβόλῳ induxit Apollodorus.' Mein. I 465. 6. fuerunt fabulae cognomines Philemonis, Diphili, Anaxippi.

14

Terentius Phorm. 1, 1, 14 *porro autem alio* (munere Geta ferietur), *ubi erit púero natalis dies; ubi initiabunt.* Donatus *Terentius*, inquit, *Apollodorum sequitur, apud quem legitur in insula Samothracum a certo tempore pueros initiari, more Atheniensium.*

15

Terentius 1, 2, 37 *nos ótiosi operám dabamus Phaédriae.* Donatus adfert verba Apollodori ΝΑΙΚΕΙΣ δε σιωεμαλι μΕΟΛ. 'codex Antverpensis αναλκεις δε συνεμαμωα εναργης δε συνεπιμελομεθα. i. e. συνεπεμελούμεθα.' Mein. cf. Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 371. ναλκεις] ἐν λέσχῃ Ellis Journ. philol. X 21.

16

Terentius 1, 2, 41 *intervenit aduléscens quidam lácrumans.* Donatus *Apollodorus tonsorem ipsum muntium facit, qui dicat se nuper puellae comam ob luctum abstulisse: quod scio (scito?) mutasse Terentium, ne externis moribus spectatorem Romanum offenderet.*

17

Terentius 3, 1, 18 *quántum metuist mihi, videre huc sálvom nunc patrúom, Geta.* Donatus *non optat saluum patrum venire*

secundum Apollodorum, et ostendit non congruere salutem eius cum commodo suo.

18

Terentius 3, 2, 21 *immo id quod aiunt auribus teneo lupum. nam neque quo pacto a me amittam neque uti retineam scio.* Donatus 'fortasse ex Apollodoro' (Mein.) τῶν ὄτων ἔχω τὸν λύκον· οὐτ' ἔχειν, οὐτ' ἀφεῖναι δύναμαι. Aristaenet. Epist. 2, 3 extr. ἐγὼ γὰρ τὸν λ. τῶν ὄτων ἔχω, ὃν οὐτε κατέχειν ἐπὶ πολὺ δυνατόν, οὐτε μὴν ἀκίνδυνον ἀφεῖναι. Macar. 8, 44 τὸν λύκον τῶν ὄτων ἔχειν· ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνῳ καθεστῶτων· οὐτε γὰρ κατέχειν οἷόν τε οὐτε ἀφεῖναι ἀκίνδυνον. itaque Apollodorus videtur scripsisse τὸν γὰρ λύκον πως, φασί, τῶν ὄτων ἔχω, | ὃν οὐτε κατέχειν χερσὶ δυνατόν οὐτε μὴν ἀσφαλὲς ἀφεῖναι. cf. Mus. Rhen. XXXXIII 35.

19

Terentius 3, 3, 29 *solus est homo amico amicus.* Donatus ex Apollodoro *μόνος ἐπίσταται φιλεῖν φίλους. μόνος φιλεῖν γὰρ τοὺς φίλους ἐπίσταται* Guyetus.

20

Terentius 4, 1, 9 *senectus ipsast morbus.* Donatus ex Apollodoro τὸ γῆράς ἐστιν αὐτὸ νόσημα. eadem verba sine auctoris nomine Hensio teste exstant in Vossiano cod. Stobaei fol. 69 r. in mrg. sup. m. 5.

21

Terentius 4, 1, 21 *nam ego meorum solus sum meus.* Donatus ex Apollodoro ἐγὼ γὰρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός. ἐγὼ γὰρ εἰμι τῶν ἐμῶν ἐμός μόνος Guyetus. ἐγὼ μόνος γὰρ εἰμι τῶν ἐμῶν ἐμός Grotius. Priscianus 17, 110 *Persius* (5, 88) *'vindicta postquam meus a praetore recessi'* et *Euripides* (fr. 993 N.) ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι.

22

Terentius 4, 3, 41 *parvi re tulit non suscepisse: inventast quae dotem petat.* Donatus in graeca fabula senex hoc dicit, *quid interest me non suscepisse filiam, si modo dos dabitur alienae?*

23

μυρίας δίκας

Donatus ex Apollodoro ad Terent. 4, 3, 63 *sescentas proinde scribito iam mihi dicas.*

Praeterea Apollodorus a Donato commemoratur ad 2, 1, 51 et 2, 2, 25. — cf. etiam adesp. 891.

ΙΕΡΕΙΑ

Geloo adsignant Suidas et Eudocia. Mein. I 460. — Σφαττομένην Meinekius I 466 prioribus poetae fabulis adnumerat, quod Chaerephon parasitus Olymp. 120 vix superarit. quod si verum est et in fr. 24 καινόν Χαιρεφῶντα recte interpretantur *alterum quendam Chaerephontem*, prioris quasi successorem, adparet 'Ιέρειαν post Ol. 120 scriptam esse. contra si Casauboni emendatio probatur, etiam 'Ιέρεια inter primas Apollodori comoedias referenda est.

24

καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκκλητον εἰσδεδυκέναι.
σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὡς ἦν σκότος,
φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων
ἢ ἦκειν, δεδείπνηχ', ὡς ἔοικεν, εἰσπεσιών.

Athenaeus 6, 243 d 'Απολλόδωρος ὁ Καρύστιος ἐν 'Ιερείᾳ κτλ. 1. καινόν] καὶ νῦν Casaub. 4. νῦν φηστας A. ὄρνεις Mein. in Athen. cf. Menandr. 167. 8. 5. δεδείπνηχ' ὡς Casaub.] δεδειπνηκῶς A.

si καινόν scripsit poeta, 'nomen hominis in superioribus indicatum fuisse probabile est'. Mein. *Ophelas* fortasse est praefectus Alexandri m. postea Cyrene potitus, quem Diodorus Siculus narrat cum Agathocle Carthaginensibus bellum intulisse, sed prope urbem contentione orta ab Agathocle inpugnatum occidisse. Diod. 20, 41. 2. idem 20, 40 πρὸς Ἀθηναίους περὶ συμμαχίας διεπέμπετο (Ὀφέλλας), γεγαμηκῶς Εὐθυδίκην τὴν Μιλτιάδου θυγατέρα τοῦ τὴν προσηγορίαν (ἄνα) φέροντος εἰς τὸν στρατηγήσαντα τῶν ἐν Μακεδῶνι. διὰ δὴ ταύτην τὴν ἐπιγαμίαν καὶ τὴν ἄλλην σπουδὴν ὑπῆρχεν ἀποδεγμένος εἰς τὴν πόλιν. eas ipsas nuptias fortasse significat Apollodorus: quamquam temporum rationes ei coniecturae non admodum videntur favere.

ΠΡΟΙΚΙΖΟΜΕΝΗ Η ΙΜΑΤΙΟΠΩΛΙΣ

Philoxen. gloss. προικίζω *doto* (Diod. Sic. 16, 55). προικίζομένη *dotanda*. Mein. I 466.

25

πλὴν τό γ' οἰνάριον πᾶν
ἦν ὄξυ καὶ πονηρόν, ὥστ' ἤσχυνόμην.
τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ ὄξαλείους χωρὶα
συχᾶς φέρει, τοῦ μὲν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους.

Athenaeus 3, 76 a ὀξαλείων δὲ σύκων οὕτως καλουμένων μνημονεύει Ἡρακλείων ὁ Ἐφέσιος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, παρατιθέμενοι Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου ἐκ δράματος Προικιζομένης (ἢ add. Schweigh.) Ἰματιοπώλιδος τάδε κτλ. v. 1. 2 Eustathius 1910, 23 χρῆσις δὲ τοιοῦτου ὀξέος, ὡς φησιν Ἀθήναιος, παρὰ Ἡρακλείωνι ἐν τῷ 'τὸ οἰνάριον — πονηρόν.' v. 3 Photius ὀξάλειοι· συκαῖ τινες. 1. γ' add. Dindf. 3. ὀξαλείους Dindf.] τοξαλείους A. 4. συκάς ὡς A.

ΣΦΑΤΤΟΜΕΝΗ

Cf. quae ad Ἱέρειαν supra adnotavimus.

26

καλῶ δ' Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἄν γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκλητος ἦξει.

Athenaeus 6, 243 e Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος ... ἐν Σφαττομένη κτλ. 1. Ἄρη Dindf.] Ἄρην A. — ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς ridicule, tamquam ad expeditionem bellicam proficiscatur. videtur enim Pyrgopolinices aliquis nuptias celebrans pristinae disciplinae memor etiam Martem et Victoriam ad sacrificium invitare.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

27

οἶδ' ὅτι καλοῦμεν βράφανον, ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι
κράμβην· γυναιξὶ διαφέρειν οἶει δέ τι;

Athenaeus 1, 34 d ὅτι τὴν κράμβην βράφανον ἐκάλουον οἱ παλαιοὶ Ἀπολλόδωρος δηλοῖ ὁ Καρύστιος κτλ. 1. οἶδ'] εἰ δ' BC. ὕμεῖς Dalecamp.] ἡμεῖς. 2. δέ τι K.] δὲ τί.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ

1

ἀπραγμόνως ζῆν ἠδύ· μακάριος βίος
καὶ σεμνός, ἂν ἧ μεθ' ἐτέρων ἀπραγμόνων
ἐν θηρίοις δὲ καὶ πιθήκοις ὄντα δεῖ
εἶναι πίθηκον· ὡ ταλαιπώρου βίου.

Stobaeus Floril. 121, 13 Ἀπολλοδώρου Ἀδελφῶν A. v. 3 est protasis: 'ubi vero inter bestias et simias necesse est esse simiam, vae cet.'

ΑΦΑΝΙΖΟΜΕΝΟΣ

2

. . . στρατιώτην ἔργον ἄχρι γήραος λαβεῖν
ἔστιν διητυχηκός', ἂν μὴ δειλὸς ᾖ.

Stobaeus Floril. 53, 4 Ἀπολλοδώρου ἐξ Ἀφανιζομένου A.

ΓΑΛΑΤΑΙ

Cf. Meinek. I 467. fuit Γαλάτης Posidippi, Γαλάτεια Nicocharis et Alexidis.

3

τοῖς γὰρ μεριμνῶσιν τε καὶ λυπουμένοις
ἅπαντα νύξ ἔοικε φαίνεσθαι μακρά.

Stobaeus Floril. 99, 26 Ἀπολλοδώρου Γάλακτος A. in Galatis Gesner. λυπουμένοις τε καὶ μεριμνῶσιν Voss. Hens.

ΔΙΑΜΑΡΤΑΝΩΝ

Vel Διαμαρτάνοντες. Mein. I 466. 7. cf. fr. 5 et Archedici fab. cognom.

4

ὅτε μειράκιον ἦν, τοὺς ἄωρους ἠλέουν,
νυνὶ δ' ὅταν γέροντος ἐκφορὰν ἴδω,
κλαίω· πρὸς ἐμὲ γὰρ ἔστι τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὐ.

Stobaeus Floril. 119, 14 Ἀπολλοδώρου ἐκ Διαμαρτάνοντος A. 3. κλαίω cod. τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὐ Dobr. Arist. p. 108] τοῦτο κεῖν' ὁδοῦ. τοῦτο, κεῖνο δ' οὐ Tyrwhitt. — 1. τοὺς ἄωρους ἠλέουν, ἐκφερομένους vel θαπτομένους.

5

καθίσω

καθεδοῦμαι. Ἀπολέγων Διαμαρτανούση. Bekker. Anecd. 101, 1. Ἀπολλοδώρος Valcken. Diatr. 244. Διαμαρτάνουσι Mein. I 467.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

6

οὐ πανταχοῦ Φρύξ εἰμι· τοῦ ξῆν ἦν ὄρω
κρεῖττον τὸ μὴ ξῆν, χρῆσομαι τῷ κρεῖττονι.

Comici graeci, ed. Th. Kock. III.

19

Stobaeus Floril. 121, 14 Ἀπολλοδώρου ἐκ Κιθαροφδοῦ Α. 1. τοῦ] τὴν Α. ἦν] ἂν Mein. 2. κρείσσον cod. χρῆσομαι A Voss. B] χρησόμεθα. Tertull. De anim. 279 b *comici Phrygas timidus includunt.* cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.³ 122 (n. 44).

ΛΑΚΑΙΝΑ

7

μη καταφρόνει, Φιλῖν', ἐθῶν γεροντικῶν,
οἷς ἐνοχος, εἰς τὸ γῆρας ἂν ἔλθῃς, ἔσει.
ἀλλὰ μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἡλαττώμεθα·
ὕμεις μὲν ὠνειδίσαι', ἐάν τι μὴ ποιῇ
5 ὁ πατήρ προθύμως, 'οὐ γέγονας αὐτὸς νέος;
τῷ δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱόν, ἂν ἀγνωμονῇ,
οὐκ ἔστιν εἰπεῖν 'οὐ γέγονας αὐτὸς γέρον;'

Stobaeus Floril. 116, 35 Ἀπολλοδώρου Λακαίνης Α. 1. Φιλῖν' Salmas. ap. Grot.] φιλεῖν. ἐθῶν Mein. Menandr. praef. xviii] ἐτῶν. 3. οἱ AB] οὐ. 4. ὕμεις AB] ἡμεῖς. 5. προθύμως Mein. Menandr. praef. xix] πρόθ' ὕμων AB. 5. et 7. αὐτὸς] καὐτὸς Cobet. N. l. 124 conl. Menandr. 363, 1. 6. ἂν Mein.] ἐάν. *cum inique agit cum patre.*

8

φυσικόν γε τοῦθ'· ἕκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίαις
ἥδιστα πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται.

Stobaeus Floril. 113, 7 Ἀπολλοδώρου ἐκ Λακαίνης Α. 1. γε add. Mein. ἕκαστος Grot.] ἕκαστον. 2. πρὸς Grot.] τοῦθ' ὅς. τοῦθ' ὃ Α. ὁμοιοπαθεῖς Α. — φυσικόν, i. e. *naturae consentaneum*, ea significatione antiquioribus ignotum. cf. Mein. I 469.

ΠΑΙΔΙΟΝ

Cf. Mein. I 467. est Παιδίον etiam Menandri et Posidippi.

9

οὐδέποτε' ἀθυμεῖν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ,
ἄνδρες, τὰ βελτίω δὲ προσδοκᾶν αἰεῖ.

Stobaeus Floril. 110, 2 Ἀπολλοδώρου ἐκ Παίδων Α. ἐν Παιδίῳ Mein.

10

ταχύ γε στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου.

Stobaeus Floril. 53, 7 Ἀπολλοδώρου Παιδίου Vindob. Ἀπολλοδώρου Παιδίων A. Παιδίω Gaisf. γε] δὲ AB.

ΠΑΡΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΙ

Cf. Mein. I 467 et de verbo παραλογίζεσθαι Philem. 32. Aeschin. 1, 117 ἀπάτη τινὶ παραλογισάμενος ἑμᾶς. 2, 128 μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται.

11

οὐ δεῖ λέγειν γὰρ μακάριον τὸν χρήματα
ἔχοντα πλείστα, τὸν δὲ μὴ λυπούμενον.

Stobaeus Floril. 99, 17 Ἀπολλοδώρου Παραλογιζόμενοι A. 1. γὰρ add. Grot.

ΣΤΗΝΕΦΗΒΟΙ

12

σχιστὸν χιτωνίσκον τιν' ἐνδέδυνας;

Ammonius 133 σχισταί, τὰ ὑποδήματα . . . σχιστὸς δὲ ἀρσενικῶς χιτῶν γυναικείος. Ἀπολλόδωρος Συνεφήβοις κτλ. τιν' Scalig.] τινά. in exitu οὐ; add. Mein. ed. mai., nisi sint tetram. iamb. reliquia. σὺν ἐφήβοις cod. Par.] ἐν ἐφήβοις. cf. Mein. I 467. — Pollux 7, 54 ὁ δὲ σχιστὸς χιτῶν περόναις κατὰ τοὺς ὤμους διεῖρτο καὶ πόρπη κατὰ τὰ στέρνα ἐνήπτο· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τῶν παρθένων οὐτῶ χιτωνίσκος, οὗ παραλύσαντες (-σασαί) ἄχρι τινὸς τὰς πτέρυγας ἐκ τῆς κάτω πέξης παρέφαινον τοὺς μηρούς.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

13

δεῖ τὸν ἀκροατὴν καὶ συνετὸν ὄντως κριτὴν
πρὸ τῶν λεγομένων τὸν βίον διασκοπεῖν,
ποῖός τις ὁ λέγων καὶ πόθεν, καὶ τὴν ἀκμὴν
ἐκ παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί καταθέμενος.
5 αὐτοῦ προδότης κακὸς τε τῆς ὥρας φύλαξ·
μάλισθ' ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πᾶσαν πόλιν.
οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστιν αὐτὸν ἀποτυχεῖν.
πράττουσι πάντα· τὴν γὰρ αἰσχύνην πάλαι
πᾶσαν ἀπολωλέκασι καθ' ἑτέρας θύρας.
10 ὄθεν ἐπιχειρεῖ πάντ' ἀπηρυσθριακότως
ἕκαστος αὐτῶν, πρὸς δὲ πάντ' ἐστὶν θρασύς,
ψεύδετ', ἐπιορκεῖ, μαρτυρεῖ, δικορραφεῖ,

κλέπτει, τελωνεῖ, ῥαδιουργεῖ· τὸ δὲ πέρασ,
 οὐ πόλιν ὄλην φυλὴν δὲ μαλακὸς ἀνατρέπει·
 15 ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὧ φίλε, θεῶ,
 ὑπὸ Λαισποδιῶν γὰρ εἰσιν ἀνατετραμμένοι,
 σκόπει· νεῶν δὲ κατάλογον δόξεις μ' ἔρειν.

Stobaeus Floril. 46, 15 Ἀπολλοδώρου Α. 1. ὄντος Α. 2. τῶν
 λεγομένων Cobet. V. l.² 640. 1] τοῦ λεγομένου. cf. Mnem. VIII 128.
 4. αὐτοῦ] εὐθὺς Herwerd. Obs. crit. 101. an αὐτίκ' εἰς τί κτλ.?
 πρὸς τι καταθέμενος ut videtur Α. κᾶτα θέμενος ὡς ὄντοῦ Β².
 κατατεθειμένος Mein. in Stob. πρὸς τί καταθέμενος λέγει (cum pro-
 celeusmatico) Cobet. scrib. potius καταθέμενος ἔχει. aoristus enim
 in hac periphrasi non minus usitatus perfecto. ante v. 7 plura
 excidisse arbitratur Mein. Stob. III LXVII. 7. αὐτῶν] αὐτοῖς Gesner,
 quod deleta interpunctione (ut coniungantur αὐτοῖς πράττουσι) pro-
 bat Mein. in Stob. αὐτοῖς ἀπὸ τύχης Madvig. Advers. crit. I 719.
 10. ἀπηρ. Halm. Lect. Stob. 52] ἀπερ. 14. εἰ μὴ πόλιν, φυλὴν
 ὁ Gesner. (adversatur v. 6). φύρδην ὁ Iacobs. Addit. Athen. 25.
 ὄλην πόλιν, οὐ φ. Madvig. v. 14 suppositivum censens τὸ δὲ
 πέρασ, κατὰ μέρος αὐτὰς τὰς πόλεις, ὧ φίλε, θεῶ, ὑπὸ Λαισπ. ὡς εἰσιν
 ἀνατετραμμένοι O. Hense Lect. Stob. 8. 9. atque ὡς εἰσιν etiam
 G. A. Hirschig. Ann. crit. 28. 15. θεῶ] Θεῶν Salmas., quod nomen
 hodie quidem apud comicos non exstat. 16. Λαισποδιῶν (sic pro
 — ἰῶν) Salmas.] λεπριδιῶν. λεσπριδιῶν Α. γὰρ εἰσιν Iacobs.] εἰσιν
 γὰρ. 17. νέων καταλόγων Β¹. ἔρειν] αἴρειν Α.

2. 'dicere videtur poeta quae vulgo ab hominibus de aliquo
 narrantur'. Mein. Stob. III LXVII. immo 'priusquam ea quae dicit
 probes vita oratoris examinanda est.' Aeschin. 1, 30 οὐκ ᾤετο δεῖν
 ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἤκειν ἐπὶ τὸ βῆμα τῶν λόγων ἐπιμελη-
 θέντα πρότερον ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (cont. Cobet.). Aeschin. 1, 180 (Gell.
 18, 3) confert H. Iacobi V CCCXI. 5. Aeschin. 1, 182 εὐρῶν τὴν
 ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου
 'rem foedam verborum lenitate obumbrans' Cobet. Mnem. VIII 128.
 9. ἑτέρας θύρας ποδίccm dicit. Plut. Mor. 645 e (Mein. V 113) τὴν
 διὰ τῶν ὄτων ἀποκλείει τροφήν καὶ ἡδυπάθειαν τῇ ἀυλείῳ, κατὰ
 τὰ ὄμματα καὶ τὰς ῥίνας ὡσπερ καθ' ἑτέρας θύρας ἐπεισάγων τῇ
 ψυχῇ. 17. tam multas numero urbes esse dicit, quae ab inpudicis
 hominibus eversae sint, ut oratione opus sit longiore quam Homeri
 navium catalogus fuerit, si quis omnes enumerare velit. scilicet in
 eis quae v. 17 sequebantur singulas civitates nominatim recensuerat.

5. protasis loco sunt: si quis sui proditor est cet. itaque
 post φύλαξ interpungendum erat. 7. scrib. οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν
 ἔστιν αὐτοῖς· ἀπὸ τύχης πράττουσι πάντα. nihil est quod turpe eis
 videatur; sicuti fors fert, omnia agunt. Lys. 21, 10 τοῦτο οὐκ

ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. Plat. Leg. 11, 920 d ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκῆτου. 14. hic versus quamquam nihil continet quod non iam v. 6 dictum sit, tamen omitti non potest: nam verba τὸ δὲ πέρας non adhortationi (θεῶ) praemittuntur, sed conclusioni. φυλὴν sane ineptum est, φύρδην vero neque comicis usitatum neque sententiae aptum: nam ἄρδην ἀνατρέπειν, non φύρδην recte dicitur. fortasse οὐ πόλιν ὁμοῦ φίλοις ὁ μαλακὸς ἀνατρέπει; 15. θεῶ, ὑπὸ Α. θ' ὡς εἰσιν ἀνατ. σκόπει.

14

εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσὶν φίλου,
 ἔστιν θεωρεῖν, Νικοφῶν, τὴν τοῦ φίλου
 εὐνοίαν εὐθύς εἰσιόντα τὰς θύρας.
 ὁ θυρωρὸς ἰλαρὸς πρῶτόν ἐστιν, ἢ κύων
 5 ἔσθηνε καὶ προσῆλθ', ὑπαντήσας δὲ τις
 δίφρον εὐθέως ἔθηκε, κἂν μηδεὶς λέγῃ
 μηδέν.

Athenaeus 1, 3c κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀπολλόδωρον κτλ. 3. εἰσιόντα BC] εἰσιόντι VL. 5. ἔσανε C 'sed a in ras.' Kaibel. atque ἔσθηνε etiam posteriores. προσῆλθ' Mein.] προσῆλθεν. ὑπαντήσας δὲ τις Grot. Excerpt. 807] ὑπάντησέ τις C. ὑπάντησεν δὲ τις et 6. εὐθέως τ' Mein.

15

μισῶ τύχην συνουῶσαν ἀτυχεῖ σώματι·
 ὅστις γὰρ εὐπορῶν, παρὸν ζῆν ἠδέως,
 κακῶς διάγει, τί ἔν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ
 μέμφοιτο, διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ.

Stobaeus Floril. 16, 2 Ἀπολλοδώρου Α. 3. τις] οὔτος K. 4. συντύχει Α¹. συνδυστυχεῖ Α² B². σύν τύχῃ NTrinc. — 'qui opibus instructus, quibus suaviter vivere possit, tamen morbo laborans vel alio malo infeliciter vivit, quid hic aliud quam Fortunae exprobet, quod infelicis hominis infelicitatem una ferat?'

16

οὐκ οἶδ' ὅτῳ πέποιθας ἄργυρίῳ, πάτερ;
 ὁ καιρὸς ὁ τυχῶν τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις
 ἔδωκε, τῶν κεκτημένων δ' ἀφείλετο;

Stobaeus Floril. 105, 49 Ἀπολλοδώρου Α. 2. ὁ Mein.] ὁ. post

πέποιθας interpunxit et quae sequuntur per interrogationem extulit K. quo facto non opus est Bothii emendatione οὐκ οἶδ' ὅπως πέποιθας ἀργυρίῳ.

17

χαλεπὸν τύχη 'στὶ πράγμα, χαλεπὸν· ἀλλὰ δεῖ
αὐτὴν φέρειν κατὰ τρόπον ὥσπερ φορτίον.

Stobaeus Floril. 108, 36 Ἀπολλοδώρου A. τύχη 'στὶ Porsonus] τύχης ι. τύχης τὸ B. τύχησι Vind. κατὰ τρόπον, cf. Antiphan. 39, 2.

18

χρόνον γὰρ εἰς τὰ πράγματ' ἂν λάβης,
ἅπαντα λήξει καὶ κατασταλήσεται.

Stobaeus Floril. 29, 43 Ἀπολλοδώρου Trinc. ἀπολλοδῶ Vindob. deest ecloga in A. 1. βραχύν in exitu add. Vind. et B². χρόνον γὰρ ἱκανὸν Grot. ms. ἂν Mein.] ἔαν. 2. κατασταλήσεται sedabitur. verbum philosophis in tali re usitatum.

19

μάστιγος οὐσης ὄρκον οἰκέτη δίδως;

Stobaeus Floril. 27, 7 Ἀπολλοδώρου A. οἰκέτη AB² Damasc.] οὐκέτι.

20

ἐργοδοτῶν

ὡς κὰν τῇ συνηθείᾳ. Ἀπολλόδωρος. Bekker. Anecd. 94, 5. Phrynichus Epit. 344 ἐργοδότης οὐ κεῖται, τὸ δὲ ἐργοδοτεῖν παρά τινι τῶν νεωτέρων κωμωδῶν, οἷς καὶ αὐτοῖς οὐ πειστέον. cf. Lobeck.

21

μέλασμα

τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος. Photius 255, 8. Poll. 2, 35 μέλασμα τὸ τῆς κόμης βάμμα.

22

ῥάξαι

ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος. Photius 483, 5. Bekker. Anecd. 113, 12 ῥάξαι· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Demosth. 54, 8 ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον.

23

συντύχημα

συντυχία. οὕτως Ἀπολλόδωρος. Photius. ἀπόλλων cod. corr. Porson.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΤΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

24

Quos Stobaeus Floril. 105, 51 servavit tredecim versus τραγικὸν ἐπεισόδιον inscribens (fr. adesp. 462 N.), eos Arsenius (Apostol. 15, 95 a) Ἀπολλοδώρου esse unde compererit non adparet. apud Stobaeum lemma deest in Trinc. et ecl. 49 Apollodori est (fr. 16). fortasse Arsenius codice utebatur, in quo ecl. 50 deesset et 51 lemmate careret. non esse comici constat.

25

Etymolog. Gud. 342, 35 κράδη· ἡ συκῆ... Ὁρος τῷ Θηριπιδῆ ἔστι πατήρ κύμινον καὶ μόνον οὐτ' ἀρηγεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν. Ritschellius De Orione p. 39 κράδη· ἡ συκῆ... Ὁρος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Θηριπιδῆ· ἔστιν πατήρ κύμινον (αὖτον ἐσθίαν) | μόνον οὐ ταριγεύων τε θαλλοὺς τῶν κραδῶν. Meinekios (III 457. 8) solutam esse orationem censens τῷ Θ. ἔστι πατήρ κύμινον πρῶτον (vel κυμινοπρίστης) καὶ μόνον οὐ τ. τοὺς Θ. τῶν κρ., Aleiphronis esse suspicatur. cf. etiam H. Iacobi V cccxii. Mein. III 641. res prorsus incerta est.

26

ἐγὼ γὰρ (ἐγὼγ' ἄν Mein.) οὐ τὸν πλοῦτον ἰδοίμι ὅσος ἐστίν, ἀλλ' ὅστις αὐτὸν κέκτηται, εἰ ὑπέρτερός ἐστιν ὧν ἔχει.

Stobaeus Floril. 26, 3 τοῦ αὐτοῦ (Ἀπολλοδώρου 2) A. Apollodoro comico tribuentes Grotius et Iacobsius (Lect. Stob. 62) trimetros restituere conati sunt, infeliciter uterque. cod. Vindob. lemma τοῦ αὐτοῦ omittit: solutam esse orationem Meinekios intellexit III 456. Stob. I xxiv.

27

Athenaeus 11, 482 e κύμβα ποτήριον Ἀπολλοδώρου Παφλοῖς (π φλοῦς A). in his ne quis Apollodori comici fragmentum fabulaeque ignotae hucusque nomen delitescere opinetur, conf. 483 a Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παφλοῦς τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβαν (λέγει).

ΑΝΑΞΙΠΠΟΣ

Meinek. I 469. 70.

ΕΓΚΛΑΤΙΤΟΜΕΝΟΣ

Anthippus auctor comoediae dicitur Athen. 9, 403 e, sed correxerunt errorem librarii Valckenarius Eurip. Hipp. 265 et Piersonus Moer. 74.

1

Σόφων Ἀκαρνάν καὶ Ῥόδιος Λαμόξενος
 ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης·
 ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.
 οὔτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα
 5 ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βυβλίων,
 καὶ τὴν θύϊαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
 οἶον λέγω κύμινον, ὄξος, σίλφιον,
 τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
 ἐχρῆτο, πάντ' ἀφείλον εἶναί θ' ὑπέλαβον
 10 τὸν τοῖς τοιούτοις παντοπώλην χρώμενον.
 αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινὴν, πάτερ,
 πῦρ τ' ὄξυν καὶ μὴ πολλὰ κίχες φυσώμενον
 ἐπόθουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπέες.
 οὔτοι τε πρῶτοι δάκρυα καὶ παρμὸν πολὺν
 15 ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
 τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
 ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πῖον τιν' ἄλμην ἀπέθανεν·
 παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν· μάλ' εἰκότως.
 ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
 20 ἐμὸς γενόμενος, ὦ πάτερ, διδάσκαλος.
 καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα
 σπεύδων ἑμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης. Β. παπαῖ,
 ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.
 Α. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶ μ' ὕψει βυβλία
 25 ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην.
 οὐδὲν Διοδώρου διαφέρω τ' ἀσπενδίου.
 γεύσω δ', εἴαν βούλη, σὲ τῶν εὐρημένων.
 οὐ ταῦτ' ἀπροσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα

τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι πρὸς τὸν βίον·
 30 ἕτερόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
 καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην
 ἔχον πατρῶαν οὐσίαν κατεσθίει·
 τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
 καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων,
 35 ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·
 ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,
 πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
 τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλῆν ἢ πόδας·
 ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολὴν
 40 ἐστιν. τελώνη γλαῦκον, ἔρχελυν, σπάρων·
 ὅταν ἐγγὺς ἦ τῷ δ' ἢ σορός, ἀρτύω φακῆν
 καὶ τὸ περιδείπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.
 τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
 νεώτερά πολλῶ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων.
 45 σίναπι παρατίθημι τούτοις, καὶ ποιῶ
 χυλοὺς ἐχομένους ὀριμύτητος, τὴν φύσιν
 ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα.
 ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὐ ζητεῖ φαγεῖν
 ἕκαστος ὁμῶν.

Athenaeus 9, 403 e τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ Ἀνθίπῳ τῷ
 κωμικῷ μάγειρος (ὅς add. Schweigh.) ἐν τῷ Ἐγκαλυπτομένῳ τοιαύτε
 ὠγκώσατο (ὠγκήσατο A) κτλ. v. 8 Eustathius 1257, 34 κυμίνῳ
 καὶ ὄξει καὶ σιλφίῳ καὶ κοριάννῳ καὶ τοῖς τοιοῦτοις, ἀ δὴ
 ἀρτύματα Κρόνου παίζονται εἶναι. v. 31—37 Eustathius 1585,
 61 δηλοῖ παρὰ Ἀθηναίῳ μάγειρος ἐμβαμμάτια καταλέγων καὶ
 ἰχθύδια κατασκευασθέντα μειρακίῳ ἐρωμένην ἔχοντι. φησὶ γὰρ
 ἐκείνος, ὡς ὁ τοιοῦτος νέος ἐστὶν οὐ δειπνητικός, πρὸς τῷ
 φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.

3. ἐδίδασκεν A. 6. θυϊαν (sine accentu) A. 9. ἐχρήτο Her-
 werd. Obs. crit. 101] ἐχράτο. πάντ' ἀφείλον Dobr. Advers. II 323]
 πάντα φιλῶν το A. 10. τοιοῦτοις add. Dindf. 11. ἐλεόν τε Toup.
 13. ἐπόθουν K.] ἐποίουν. 14. πρώτοι C] πρώτων A. 16. ἀνεκά-
 θηραν C] ἀνεκάθαραν A. 18. B. μάλ' Kaibel. 24. χερσί μ' K.] χερσίν.
 25. τὰ add. Casaub. 26. οὐθὲν A. Διοδώρου Mein. Exerc. phil. II 9]
 χονδρεουσι A. τασπενδιου A. διαφέρουτ' Ἀσπ. sublato puncto post
 τέχνην Mein. in Ath. 27. βούλῃ, σὲ Tyrwhitt. Toup. III 449]
 βούλησθε A. 28. αἰεί βρώματα K.] αἰεί βρώματα. 32. πατρῶαν
 Toup.] τὴν πατρῶαν A. 38. κωλῆν ἢ Kaibel.] κωλέαν. cf. Euphron. 3.

Lob. Phryn. 78. 40. ἔστι τελωνη A. 41. ἦ τω δ' ἢ σορός K.] ἦν δὲ δδ' ὄστερος A. ἦ δ' ὁ σταυρός Dobr.: tamquam in cruce mori mos fuerit Atheniensium. ἦ δ' ὄδ' ἔτερος (ὁ θάνατος) Cobet. Mnem. III 321. 44. νοθρότερα Toup.] νοθρότατα A. 45. παρατίθημι σίναπι τούτοις A. transp. Casaub. (σ. τ. π.) et Mein. 48. οὐ Toup.] εἰ A. fortasse ὁ. ζητεῖ] χηρῆι Herwerd. Obs. crit 102, nulla necessitate.

1. de Sophone cf. Bato 4, 4. Pollux 6, 70 πολλά ἂν εἴη τῶν περὶ τὴν ἡδυντικὴν σπενασίαν ἐξευρεῖν ἐκ τῶν ὄψοποιικῶν συγγραμμάτων Παντολέοντος καὶ Μιθαίου καὶ Ζωπυρίνου (Bat. 4, 6) καὶ Σόφωνος καὶ Ἠγησίππου καὶ Παξάμου καὶ Ἐπαινέτου. συναριθμοῦτο δ' ἂν τούτοις Ἡρακλείδης τε ὁ Συρακόσιος καὶ Τυνδάριχος ὁ Σικωνίους (Bat. 4, 5) καὶ Σιμωνακτίδης ὁ Χίος (Bat. 4, 4) καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρός. 4. θρυλούμενα, cf. Antiphan. 246, 2. 11. patrem appellat erum. 13. ἐπόθουν, i. e. nihil amplius desiderabant quam oleum cet. 16. πόρους, venas. cf. Damox. 2, 29 (Mein.). 18. 'non mirandum esse dicit hominem lenibus cibus adsuetum muria pota mortuum esse.' Mein. 22. καινὰ] fortasse κανόνα. Damox. 2, 15 τὸν Ἐπικούρου κανόνα (διανεγνωκώς). 23. cf. Alexid. 173, 12 cum eis quae adnotavimus. 26. Athen. 4, 163d (ex Arcestrato) 'πρέπει. . . ὀπίσοι τάδε μαρολογοῦσιν τοῖς λαχάνοις προσάγειν καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ' ἐκείνου πυθαγορίζειν.' ἦν δὲ ὁ Διόδωρος οὗτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, Πυθαγορικὸς δὲ δόξας εἶναι τῶν κυνικῶν τρόπον ἔξη, κομῶν καὶ ἑνπῶν καὶ ἀνυποδητῶν. et 163f Σωσικράτης. . . βαθεῖ πάγωνι χηρῆσασθαι τὸν Διόδωρον ἱστορεῖ καὶ τρίβωνα ἀναλαβεῖν κόμην τε φορῆσαι, κατὰ τινὰ τύπον τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην εἰσαγαγόντα, τῶν πρὸ αὐτοῦ Πυθαγορικῶν λαμπρῶν τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων καὶ λουτροῖς καὶ ἀλείμμασι κουρῶν τε τῆ συνήθει χρωμένων. cf. Diog. L. 6, 13 et Mein. Anal. Ath. 78. gloriatur coquus tam acriter mane se arti studere, ut alter Diodorus esse videatur. 42. τὸ περιδειπνον hic 'die Henkersmahleci' (Mein.), non silicernium, quod proprie significat. λαμπρόν, ut Demetr. 6 τὴν τυραννικὴν φακῆν. 45. σίναπι, apud antiquiores νᾶπυ, Hehn Kulturpfl. 183. 4. Phrynich. Epit. 288 σίναπι οὐ λεκτέον, νᾶπυ δέ, ὅτι Ἀττικὸν καὶ δόκιμον. attamen σιναπίζειν Xenarch. 12. 47. 'ut excitata semum natura acrem corporibus inclusum suscitent.' Mein. conl. Erotian. 45, 2 Klein. ἀήρ. . . καὶ τὸ ἐν ἡμῖν πνεῦμα, καὶ ἡ δι' ἔδρας δυσώδης πνοή, et Damox. 2, 28. πνευματῶ, ut Theophr. fr. 5, 40 (ὁ ξέφυρος) βορέου ἦττον ψυχρὸς διὰ τὸ ἀφ' ὕδατος πνευματουμένον καὶ μὴ γιόνος πνεῖν. Plut. Mor. 878 e πνευματούμενος (ὁ ἀήρ) κατὰ τὴν κίνησιν 'molu in ventum mutatus.' Meinekii πνευματιῶ (post ἴνα) quid sit nescio.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae ad cognominem Apollodori Carystii fabulam adnotavimus.

2

ἐάν με κινῆς καὶ ποιήσης τὴν χολὴν
ἄπασαν ὥσπερ καλλιωνύμου ζέσαι,
ᾧφει διαφέρουτ' οὐδὲ ἐν ξιφίου κυνός.

Aelianus H. an. 13, 4 ἐπὶ τοῦ λοβοῦ τοῦ δεξιοῦ καθημένην
ἔχει (ὁ καλλιωνύμος) χολὴν πολλήν . . . καὶ μαρτυρεῖ τούτοις . . . καὶ
Ἀνάξιππος ἐν Ἐπιδικαζομένῳ κτλ. cf. Menand. 31. Polyb. 34, 2, 15
τοὺς γαλεώτας, [οὗς καὶ ξιφίας λέγεσθαι καὶ κύνας (Strab. 1
p. 24 C.).

ΚΕΡΑΤΝΟΣ

Tituli ratio exponitur fr. 3. cf. Mein. I 438. 469. 70.

3

ὄρῳ γὰρ ἐκ παλαιίστρας τῶν φίλων
προσιόντα μοι Δάμιππον. Β. ἢ τοῦτον λέγεις,
τὸν πέτρινον; τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι
νυνὶ δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν. Α. εἰκότως.
ὁ ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἴομαι
αὐτόν, κατασκήπτοντά γ' αὐταῖς τῇ γνάθῳ.

Athenaeus 10, 416f Ἀνάξιππος Κεραυνῶ κτλ. ἐν τούτοις ἐδή-
λωσεν ὁ κωμικός, δι' ὃ τι καὶ τὸ δράμα Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπι-
γέγραφε. v. 4—6 Eustath. 862, 9 ἕτερος πολυφάγος Κεραυνὸς
ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ κατὰ τινα ποιητὴν ἀβάτους ἐποίει τὰς τραπέζας κατα-
σκήπτων αὐταῖς τῇ γνάθῳ. 2. ἢ add. Schweigh. 3. τὸν πέτρινον
τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι νυνὶ AC. τὸν . . . ὃν οἱ φίλοι κτλ. Elmsl.
Eurip. Bacch. 10, dubitans de epitheto πέτρινον. τὸν πέτρινον;
B. οἶδ' ὃν Mein. Anal. Ath. 184, ubi οἶδα post interrogationem ἢ
τοῦτον λέγεις non aptum videtur. fortasse τὸν κέδρινον; Α. αὐτόν
τοῦτον ὃν καλοῦσί τοι κτλ. nam φίλοι ex v. 1 ortum videtur. τὸν
κέδρινον, ut Chaerephon Socraticus adpellabatur ὁ θάψινος. 6.
γ' om. Α. αὐταῖς C et Eust.] αὐτῇ Α. κατασκήπτοντα ταύταις Mein.
in Ath. malim κατασκήπτοντ' ἐπ' αὐτάς. — cf. Aristophont. 3.

4

οἴμοι, φιλοσοφεῖς. ἀλλὰ τοὺς γε φιλοσόφους
ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὐρίσκω μόνον,
ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὄρῳ.

Athenaeus 13, 610f ἐμφανίζει ὕμῶν τὸ ἀνόητον Ἀνάξιππος
ὁ κωμωδιοποιός, ἐν Κεραυνουμένῳ λέγων οὕτως κτλ. 1. γε Grot.

Excerpt. 863] τε Α. 2. μόνοις et 3. ἀνοήτους σφόδρα Herwerd. Obs. crit. 102.

5

ἀποτετύχηται

ἀντὶ τοῦ ἀποτέτευνκται. Ἀνάξιππος Κερανυῶ. Bekker. Anecd. 79, 5.

ΚΙΘΑΡΩΪΔΟΣ

6

ζωμήρουσιν φέροις· ὀβελίσκους δώδεκα·
κρεάγραν· θυῖαν· τυρόκνηστιν παιδικήν·
στελεόν· σκαφίδας τρεῖς· δορίδα· κοπίδας τέτταρας·
οὐ μὴ πρότερον οἴσεις, θεοῖσιν ἐχθρὴ σύ,
5 τὸ λεβήτιον· τὰκ τοῦ νίτρον· πάλιν ὕστεραις;
καὶ τὴν κύβηλιν τὴν ἀγωνιστηρίαν.

Athenaeus 4, 169b μαγειρικὰ σκεύη καταριθμεῖται Ἀνάξιππος ἐν Κιθαρωῶν ὄντως κτλ. Eustathius 872, 12 τυρόκνηστις μαγειρικὸν σκεῦος ἦν, καθά φησι (Ἀθηναῖος), καὶ ἡ ζωμήρουσις καὶ οἱ ὀβελίσκοι καὶ ἡ κρεάγρα καὶ ἡ θυεῖα καὶ ὁ στελεός καὶ αἱ κοπίδες καὶ ἡ κύβηλις καὶ ἡ χύτρα. 1. φέρ'· ὁσ' Dobr. Adv. II 271. fortasse φέρ'· εἴτ'. 2. θυῖαν Α. παιδικήν] παῖ, λύκον Mein. Anal. Ath. 80. at λύκος idem est ac κρεάγρα. Poll. 6, 88. παῖ, δίδου Herwerd. Obs. crit. 102. πελλίκην Nauck. 3. ἐλεόν Steph. δορίδα Cas.] διρίδα Α. om. C. 4. οὐ μὴ] οὐ δὴ Herwerd. Obs. crit. 103. οὐ μοι K. sententia per interrogationem efferenda. οἴσεις Villebrun.] νεύσεις. 6. τὰκ τοῦ νίτρον Mein.] κάκ τοῦ λητρον Α. cf. Cobet. N. l. 180. 6. ἀγωνιστηρίαν] ταγηνιστηρίαν Mein. in Ath.

3. στελεόν Schweighaeuserus interpretatur *lignum massae ferrinicae extendendae et aequandae inserviens*. Photius στελεόν· τὸ τοῦ πελέκως ξύλον. Hesych. στελεόν· οὐδετέρως· τὸ τοῦ πελέκως ξύλον. contra Bekker. Anecd. 64, 9 στελεός· ἀρρενικῶς λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀπτικῶν. Poll. 6, 89 κοπίδα, μαχαίρας, δορίδας, αἷς ἔδερον ἢ ἐφ' ὧν, ἴσως δὲ καὶ τυρόκνηστιν, ἣν καὶ κύβηλιν καλοῦσιν. 10, 104 μαγειρικὰ δὲ καὶ κοπίδες καὶ μαχαιρίδες καὶ δορίδες. Hesych. et Etym. m. 284, 13 δορίδες· μάχαιραι μαγειρικαὶ εἰς τὸ ἐκδεῖραι τὰ θυμάτα ἐπιτήδειοι. Eustath. 243, 6 δορίδες κατὰ Αἴλιον Διονύσιον μαγειρικαὶ τράπεζαι. 5. Hesych. τὰκ τοῦ νίτρον (τακτονίτου cod., emend. Pierson.)· τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρτύματα, διὰ τὸ ἔνθα καὶ τὸ νίτρον παλεῖσθαι. itaque τὸ νίτρον ea fori pars est ubi νίτρον et cetera arida condimenta venibant. de κοπίδι cf. Aristoph. fr. 138. 6. κύβηλις est Cratin. 315. Philem. 13. eam neque ἀγωνιστηρίαν neque ταγηνιστηρίαν intellego.

7

μυιοσόβην λαβὼν παράστηθ' ἐνθάδε.

Pollux 10, 94 τὴν μυιοσόβην. . . ἔστιν εὐρεῖν καὶ ἐν Ἀναξίππου Κιθαρωδῶ κτλ. initio καὶ add. Mein. sed multa alia (τὴν, σὺ δὲ) possunt suppleri.

ΦΡΕΑΡ

Cf. Diphili fabula cognominis.

8

σὺ δὲ τὴν μέλην, Συρίσκε, ταυτηνὶ λαβὼν
ἐνεγκον ἐπὶ τὸ μνημ' ἐκείνη, μανθάνεις;
καὶ κατάχεον.

Athenaeus 11, 486ef μέλη. οὕτω καλεῖται τινα ποτήρια, ὧν μνημονεύει Ἀναξίππος ἐν Φρέατι λέγων οὕτως κτλ. 2. ἐνεγκον Iacobs. Add. Ath. 269] ἐνεγκ' A. iubet nescio quis servum mulieri mortuae libationem ferre.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Meinek. I 471. 2. Droysen. Hellenism. I 500 n. 61. Wachsmuth. Athen. I 624 n. 2.

ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

Cf. Meinek. I 349. 472 et Diphil. 50. similes sunt Διονυσιάζουσαι Timoclis, Θεσμοφοριάζουσαι Aristophanis.

1

ἀναμασχαλιστήρας

Pollux 5, 100 (de ornatu muliebri) περὶ δὲ τοῖς στέροισι αἰγίδας καὶ μασχαλιστήρας. καὶ ἀναμασχαλιστήρας Φιλιππίδης ὁ τῆς κωμῶδίας ποιητῆς ἐν Ἀδωνιαζούσαις. ἀναμασχαλιστήρας Bekker.] ἀναμασχαλιστήρ, ὡς. Hesychius ἀναμασχαλιστήρ· εἶδος γυναικείου κόσμου. ἀμφιμασχαλιστήρ (la pèlerine) Mein. ed. mai.

2

γυναί

ἀντὶ τοῦ γυναικῆς. Φιλιππίδης Ἀδωνιαζούσαις. Bekker. Anecd. 86, 12. cf. Pherecr. 91. dubitat de Philippide Nauck. Bullet. Petrop. XIII 360.

3

κατεύχεσθαι

ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀντὶ τοῦ εὐχεσθαι. Φιλίππιδος Ἀδωνιαζούσαις.
Bekker. Anecd. 104, 26.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ

Cf. quae ad Aristophanis *Amphiarum* adnotavimus.

4

ἄστρει', ἀκαλήφας καὶ λεπάδας παρέθηνέ μοι.

Athenaeus 3, 90 b τῆς μέντοι θαλασσίας ἀκαλήφης μνημονεύει
καὶ Φιλίππιδος ἐν Ἀμφιαράῳ οὕτως κτλ. ἄστρει' Mein.] ἄστρε'. καὶ
add. Dindf. παρέθηνέν Α.

ΑΝΑΝΕΟΤΣΑ

I. e. mulier quae Medeae instar magicis opinor artibus humanis corporibus florem aetatis reddere se posse profitebatur. in quo titulo cur offenderit Meinekianus (I 472. 3) non video. Ἀνανεομένη fuit Philemonis.

5

ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἤκ' ὄρχεις φέρων
πολλούς. τὰ μὲν οὖν γύναια τᾶλλ' ἠκκίζετο,
ἢ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσασα
καλοὶ γέ, φησίν, οἱ νεφροὶ, νῆ τὴν φίλην
ἢ Δήμητρα' καὶ δὴ ἀρπάσασα κατέπιεν,
ᾧσδ' ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.

Athenaeus 9, 384e καὶ ὄρχεις ἦσθιον, οὓς καὶ νεφροὺς ἐκάλουν.
Φιλίππιδος ἐν τῇ Ἀνανεώσει (i. e. Ἀνανεούση) Γναθαίνης τῆς ἐταίρας
τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων λέγει κτλ. Eustathius 1231, 41 δοκᾷσιν
ἀστείας καὶ οἱ ὄρχεις νεφροὶ κληθῆναι παρὰ τῶ ἐπόντι τὸ ἦκεν
ὄρχεις φέρων πολλούς. καὶ ἡ Γνάθαινα τῶν ἄλλων γυναικῶν ἀκκίζο-
μένων 'καλοὶ γέ' εἶπεν 'οἱ νεφροὶ' καὶ δύο κτλ. δῆλον οὖν ἐν τού-
τοις ὅτι οὐ κυριολεκτικῶς ἡ Γνάθαινα ἐλάλησεν, ἀλλ' ἐσεμνολό-
γησεν εὐφημότερον τοὺς ὄρχεις νεφροὺς διὰ τὰς αἰδουμένας γυναικας.
2. τᾶλλα ἀκκίζετο (superscr. η) Α. ἠκκ. C. 3. sic A. γελάσασ' ἠδέως
Porson. Γνάθαινα' ἀναγελάσασ', ἄγαν Iacobs. Addit. Athen. 204.
ἀναγελάσασα δὴ Mein., ἀναγελάσασ' ἄμα idem in Ath. — de verbo
ἀκκίζεσθαι cf. Philem. 4, 14. narratio similis est illius, de qua
dixi Herm. XXI 406 sq.

6

ἔλεγον ἐγὼ σοι μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἠδέως.
 τὸ Πλάτωνος ἀγαθὸν δ' ἐστὶ τοῦτο, Φειδύλε,
 μὴ λαμβάνειν γυναῖκα, μηδὲ τῆ τύχη
 διὰ πλειόνων αὐτὸν προβάλλειν πραγμάτων.

Stobaeus Floril. 68, 6 Φιλίππιδου Ἀνανεούσης A. 2. δ' add.
 A (supra scr.) Voss. Hens. B. Φειδύλε Mein. 'φίδυλε A Voss. Arsen.
 Gesn. mrg. φειδύλε A.' Gaisf. 4. προβάλλειν A] παραβάλλειν. cf.
 Plat. Phaedr. 241e. — 1. ἠδέως] ἠθέω K. cf. Eupol. 332. Plat.
 Leg. 8, 840d. 9, 877e. 12, 947c. Ruhnk. Tim. 132. 3.

7

ὅταν δ' ἀμαρτάνης τι, χαῖρ' ἠττώμενος·
 μάλιστα γὰρ οὕτω σάζεται τὸ συμφέρον.

Stobaeus Floril. 1, 13 Φιλίππιδου Ἀνανεούσης cod. Ven. sec.
 Kirchhoff. (Mein. Stob. I III). *Philippid. in Ananeusa*. Gesner. deest
 ecl. in plerisque cod. 1. δ' add. Mein. — ἠττώμενος i. e. *cedens*.
 Lobeck. Soph. Ai. 1353.

8

ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιῶν ἀεὶ

Athenaeus 6, 262a Φιλίππιδης ἐν Ἀνανεώσει (i. e. Ἀνανεούση)
 κτλ. Bekker. Anecd. 116, 23 ψωμοκόλακες· Φιλίππιδης Ἀνανε[υ]ούση.
 Photius ψωμοκόλακες· Φιλίππιδης. cf. Aristoph. fr. 167.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis fabulam cognominem (et fr. 39) ad-
 notavimus. Philippideae fabulae argumentum Meinekii versibus
 ultimis fr. 9 quodammodo inlustrari censet I 473.

9

ἀλλ' ἔλεος ἐμπέτωκέ τις μοι τῶν ὄλων,
 ὅταν ἀπορουμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω
 ἔλευθέρους, μαστιγίας δ' ἀπ' ἀργυροῦ
 πίνακος ἄγοντος μῶν τάριχος ἐνίοτε
 ἢ δυοῖν ὀβολῶν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου,
 καὶ κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ
 ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῶ·
 πρότερον δὲ φιάλην ἦν ἀνακειμένην ἰδεῖν

ἐργῶδες. Β. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι·

10 ἂν γὰρ ἀναθῆ τις, εὐθὺς ἕτερος ἤρπασεν.

Athenaeus 6, 230a Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῶ ὡς φορτικοῦ μέμνηται τοῦ τοιούτου (argenteorum vasorum usum dicit) καὶ σπανίου, ζηλουμένου δὲ ὑπὸ τινων νεοπλούτων μετοίκων κτλ. 1. μοί τις C. 3. ἀπ' Herwerd. Anal. crit. 44] ἐπ'. 5. δεῖν A. ὀβολοῖν Dindf. 6. ἐν ἀργυρῶ et 7. τρυβλίῳ Roeper. — νεόπλουτοι isti metoeci vilissimis quidem cibis, quippe quibus adsuevissent, sed ex vasis argenteis ostentationis causa vescebantur. 5. ἔσθειν solus inter comicos in trimetro pro ἔσθειν usurpavit: nam Archipp. 20 dubiae est fidei. 8. ἀνακειμένην ambigue: in mensa domi propositam et dedicatam.

Cf. praeterea fr. 27 et 33.

ΑΤΛΟΙ

10

τοὺς δὲ πυριέφθας καὶ τὰ λάχανα ταῦτ' ἔχων

Athenaeus 14, 658de πυριέφθων μνημονεύει (οὗτω δὲ καλεῖται τὸ πρῶτον γάλα) Φιλιππίδης ἐν Ἀύλοις κτλ. λάχανα et αὐλοῖς A. in C nihil exstat nisi πυριέφθα (sic) δὲ καλεῖται παρὰ φιλιππίδῃ τὸ πρῶτον γάλα. Pollux 6, 54 Φιλιππίδης ἐν Ἀύλοις καὶ πυριέφθα εἶρηκεν. unde Schweighauserus τὰ δὲ πυριέφθα κτλ. vel τοὺς δὲ πυριέφθα — ἔχειν. Poll. 1, 248 πυριάτη τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον πυριέφθον. Eustath. 1626, 4. Cratin. 142. Eubul. 74, 5.

ΒΑΣΑΝΙΖΟΜΕΝΗ

11

ἐπανακάμψαι

ἐπαναστρέψαι. Φιλιππίδης Βασανίζομένη. Bekker. Anecd. 92, 22.

[ΚΟΘΟΡΝΟΙ]

Cf. Philonid. 6, huius edit. I 255. Mein. I 103.

ΛΑΚΙΑΔΑΙ

Cf. Meinek. I 473. Hesych. Λακιάδαι· δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ῥαφανίδας φέρων, ὃν ἐπιβοῶνται κατὰ τῶν μοιχῶν. Append. prov. 5, 43 ὃ Λακιάδαι· ἐπὶ τῶν μοιχῶν. δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς αἱ (οἱ) Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες. cf. Mantiss. prov. 3, 50. Posidipp. 4. Bursian. Geogr. gr. I 326. 'solebant Athenienses cum moechum videbant exclamare ὃ Λακιάδαι, quo significabant opus esse ταῖς ῥαφανίσιν.' Heins. ad Hesych.

12

κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν, γύναι,
τὸν δίφρον· ἄχρηστα παντελῶς τὰ σπαρτία·
ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνου.

Pollux 10, 36 καὶ μὴν τό γε τῇ κλίτῃ ἢ τῷ σκίμποδι ἐντετα-
μένον, ὡς φέρειν τὰ τυλεῖα, σπάρτα, σπαρτία, τόνος, κειρία . . .
Φιλιππίδης ἐν Λακιάδαις κτλ. 2. παντελῶς τὰ σπαρτία] παντελῶς
οὕτως ἔχει τὰ σπάρτα C. cf. Arist. Av. 815. 16 cum interpr.

13

ὀρθῶς γε τὴν φύμην ὀδοιπορήκαμεν.

Pollux 9, 38 τάχα δ' ἂν εἴροις καὶ φύμην (τὸν στενωπὸν)
εἰρημένην . . . Φιλιππίδου (εἰπόντος) . . . Λακιάδαις (sic Meurs. pro
Λακιάδης) κτλ. ὀδοιποροῦ. Mein. ὀδοιπορήκαμεν Dobr. Adv. I 578,
quod quid sit nescio. ὀδοιπορήσομεν Herwerd. Anal. crit. 34. 5.
cui numquam fuisse ὀδοιπορήσῃ facile concedo, sed non magis
quid sit φύμην ὀρθῶς ὀδοιπορεῖν exputo. itaque scrib. ὀδοιποροῦ-
καμεν.

ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ

14

ἀποστάσις

ἀντὶ τοῦ οἶνον ἀποθήκας ἔχουσα. Φιλιππίδης Μαστροπῶ. Bekker.
Anecd. 80, 32. Strabo 17, 794 εἶτα τὸ Καισάρ(ε)ιον καὶ τὸ Ἐμ-
πόριον καὶ ἀποστάσεις καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια, ubi ἀποστάσεις
manifesto sunt horrea (Niederlagen, Speicher). apud Antatticistam
post ἀντὶ τοῦ videtur excidisse συνοικία vel aliquid simile.

ΟΛΤΝΘΙΑ

Cf. Meinek. I 341.

15

οὐ χαλεπὸν ἐστὶ τῷ κακῶς διακειμένῳ
εἰπεῖν τιν' ἐσθίοντα 'μὴ κακῶς ἔχε',
πύκτη τ' ἐπιτιμᾶν οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ,
αὐτὸν μάχεσθαι δ' οὐκέτ' ἐστὶ θάδιον.
ὁ ἕτερόν τι τὸ λέγειν ἐστὶ τοῦ πεπονθέναι.

Stobaeus Floril. 113, 17 Φιλίππου Ὀλυμπιακῶ Trinc. deest
in A. φιλιππίδου ὀλυμπ⁹ (alterum vocabulum in litura) Voss. Hens.
Philippides Olympiaco Grot. 2. ἐσθίοντα] εὐσθενούντα Thom. Mag.
p. 382b. εὐθενούντα Bernard. τινα εσθίνοντα Meinek. at εσθένειν

praeter formulam καθ' ὅσον ἂν σθένω (Arist. Plut. 912) comicis non videtur in usu fuisse. τιν' εὖ πράττοντα Cobet. Mnem. nov. II 450. facilius est τὸν εὖ ἔχοντα. 4. μάχεσθαι δ' Porson. Advers. 297] δὲ μάχεσθαι. οὐκέτ' Arsen.] οὐκ. 5. τὸ — τοῦ Porson.] τοῦ — τὸ. ἔστιν ἕτερόν τι τοῦ λ. τὸ π. Nauck. Philol. VI 423. πεπονθέναι] πεποιημένοι Both. versum 5 proscibit Herwerd. Anal. crit. 34.

ΣΤΝΕΚΠΛΕΟΥΣΑΙ

Sic Athenaei Συμπλεούσας et Pollucis Συνεκπλεύσαν coniungit Meinek. I 474.

16

ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινε οὐδὲ ἔν.

B. ἔπειτα φουσᾶν δυστυχῆς οὐκ ἠδύνω;

Athenaeus 15, 700c ἄλλοι δ' ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι τὴν λαμπάδα, οἱ δὲ τὴν ἐκ τινων ξύλων τετμημένων δέσμη. . . Φιλιππίδης Συμπλεούσας κτλ. Eustathius 1571, 13 φανὸς ἢ ἐκ ξύλων τετμημένων δέσμη. καὶ δηλοῖ αὐτὸ Φιλιππίδης ἐν τῷ 'ὁ φανὸς — οὐδέν' (sic). πρὸς ὃ λέγει ὁ ἀκούσας 'ἔπειτα — ἠδύνω'. καὶ ὅρα τὸ ὁ φανὸς οὐκ ἔφαινε ἐτυμολογικῶς ῥηθέν. — altercantur inter se emptor et venditor.

17

ὅταν ἐξίης,

παραγώγιον ὧν ἂν ἐκφέρῃ σ' εἰσπράξομαι.

Pollux 9, 30 καὶ παραγώγιον τέλους ὄνομα, εἰ δεῖ πρὸς ἀπολογίαν τῆς κοινῆς χρήσεως παρέχεσθαι τὸ ἐν τῇ Φιλιππίδου Συνεκπλοῦση εἰρημένον κτλ. 1. ἐξίης Cobet. N. l. 125] ἐξῆς. 2. ὧν add. Cobet. ἐκφέρῃ σ' Cobet.] ἐκφέρῃς. de sententia cf. Dionys. com. 3, 16. 17. paciscitur enim ianitor cum seruo, ut furti partem ipse accipiat.

ΦΙΛΛΑΔΕΛΦΟΙ

18

ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ τι, δέσποτα,

Εὐριπίδου μνήσθητι, καὶ ῥᾶων ἔσει.

'οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνήρ εὐδαιμονεῖ.'

εἶναι δ' ὀπόλαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἔνα.

Stobaeus Floril. 108, 10 Φιλιππίδου Φιλαδέλφων A. pro suis venditavit Michael Hamartolus Boissonad. Anecd. IIII 456. 2. ἔσει Mein.] ἔση. 3. Eurip. fr. 662 N. 4. νόμιξε δ' εἶναι Mich. Hamart. — 2. cf. Theopomp. com. 62, 5 et adesp. 478.

ΦΙΛΛΟΘΗΝΑΙΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 V 8 ἐπὶ Μνησιθέου παλαιᾷ Δάμων Φιλαθηναίῳ Φιλίππ[ίδου] et 12 ὑπε(κρίνετο) Δάμων. de tempore fabulae repetitae cf. quae Koehlerus exposuit p. 403.

19

τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὄλον
τὸ πρόσωπον

Photius 547, 7 συκάμινα· τὰ μόρα. Φιλίππιδης Φιλαθηναίῳ κτλ. 2. ἐστὶ καταπεπλησμένον suppl. Mein., ἐστὶ καταπεπλασμένη conl. Arist. Eccl. 878 Herwerd. Obs. crit. 103. sic quoque duae syllabae desunt.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

20

πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ῥά, σήσαμα·
ὄλην λέγοντ' ἄν μ' ἐπιλείποι τὴν ἡμέραν.

Athenaeus 14, 640c τραγήματα Κράτης φησὶ Φιλίππιδην λέγειν ἐν Φιλαργύρῳ οὕτως κτλ. 2. λέγοντ' ἄν μ' Jacobs. Add. Ath. 339] λέγοντά με A. ἐπιλείποι A. pro quo male ἐπιλείποι VL. miror enim neminem vidisse contrario opus esse ὄλην λέγοντ' οὐκ ἄν ἐπιλείποι μ' ἡμέραν.

ΦΙΛΑΡΧΟΣ

21

μακρὸν ποιῶ

ἀντὶ τοῦ μηκύνω. Φιλίππιδης Φιλάρχῳ. Bekker. Anecd. 108, 12. Photius et Suidas μακρὸν ποιῶ· ἀντὶ τοῦ μηκύνω. οὕτω Φιλίππιδης. an Φιλαργύρῳ?

ΦΙΛΕΤΡΙΠΙΔΗΣ

Cf. Meinek. I 341. 474.

22

πόστην ὑφοδάσεις, παιδάριον, ῥύμην; B. τρίτην.
ὁ γὰρ στενωπὸς οὗτος ἐν Ἀθήνησιν ἦν.

Pollux 9, 38 τάχα δ' ἄν εὔροις καὶ ῥύμην εἰρημένην ... Φιλίππιδου (εἰπόντος) ἐν Φιλευριπιδῇ κτλ. sic Bekker. 1. ὑφοδάσεις Dobr. Adv. I 578] ὑφ' ὁδοῦ ὡς εἶναι. 2. ἐν Ἀθήνησιν] Λακιάδαισιν Dobr.: sequitur enim apud Pollucem καὶ Λακιάδαις (fr. 13). v. 2 Philippidi abiudicat Mein. — videtur nescio quis puerum viam monstrantem interrogare quotum angiportum ducturus sit. in v. 2 omnia obscura. fortasse ἐν ἀφόδοισιν ἦν. cf. Arist. Eccl. 1059.

23

οὗτος οἴεται περισπάσειν
κερμάτιον αὐτοῦ.

Pollux 9, 88 κέρματα ἄλλ' οὐ κέρμα λέγειν Ἀττικόν . . . εἴθρι δ' ἄν τις αὐτό (τὸ κέρμα) καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡσπερ ἐν . . . τῷ Φιλίππου (Φιλιππίδου Bekker.) Φιλευριπίδῃ κτλ. in distinguendis versibus secutus cum Cobet. N. l. 32. 3. Meinekius οἴεται | περισπ. κτλ. opinatur nummulos ei se surrepturum esse.

24

περικατάληπτος γίνομαι.

Φιλιππίδης Φιλευριπίδῃ. Bekker. Anecd. 112, 31. *circumcircaprehendor*.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

25

ὁ τὸν ἐνιαυτὸν συντεμῶν εἰς μῆν' ἕνα,
ὁ τὴν ἀκρόπολιν πανθοκεῖον ὑπολαβὼν
καὶ τὰς ἐταίρας εἰσαγαγὼν τῇ παρθένῳ,
δι' ὃν ἀπέκασεν ἢ πᾶσιν τὰς ἀμπέλους,
5 δι' ὃν ἀσεβοῦνθ' ὁ πέπλος διεργάγῃ μέσος,
τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ποιοῦντ' ἀνθρωπίνας.
ταῦτα καταλύει δῆμον, οὐ κωμωδία.

v. 1 — 3 Plutarchus Demetr. 26, v. 4 — 7 Dem. 12. coniunxit Meinekius. incertum tamen est num continuo cohaeserint. Plut. 26 Φιλιππίδης τὸν Στρατοκλέα λοιδορῶν ἐποίησεν 'ὁ τὸν — ἕνα', καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ Παρθενῶνι κατασκηνώσεως 'ὁ τὴν — παρθένῳ.' et 12 διὸ καὶ Φιλιππίδης ἐχθρὸς ὢν τοῦ Στρατοκλέους ἐν κωμωδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐποίησε ταῦτα· δι' ὃν ἀπέκασεν κτλ. ἦν δὲ ὁ Φιλιππίδης Ἀνσιμάχου φίλος, καὶ πολλὰ δι' αὐτὸν ὁ δῆμος εἰς ἔπαθεν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. 3. εἰσαγαγὼν Mein.] εἰσαγῶν. ἐπαγαγὼν Naber. Mnem. nov. VIII 428. 5. διεργάγῃ Cobet. N. l. 29] ἐργάγῃ.

cum Demetrius intra brevissimum tempus parvis magnisque mysteriis initiari vellet, Στρατοκλέους γνώμην εἰπόντος Ἀνθεστηριῶνα τὸν Μουνιχιῶνα ψηφισαμένους καλεῖν καὶ νομίζειν ἐτέλουν τῷ Δημητρίῳ τὰ πρὸς Ἄγραν· καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξ Ἀνθεστηριῶνος ὁ Μουνιχιῶν γενόμενος Βοηδρομιῶν ἐδέξατο τὴν λοιπὴν τελετὴν, ἅμα καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Δημητρίου προσεπιλαβόντος. Plut. Demetr. 26. ibidem 24 Δημήτριος τοσαύτην ὄβριον εἰς παιδᾶς ἔλευθέρους καὶ γυναῖκας ἀστᾶς κατεσκεδάσε τῆς ἀκροπόλεως, ὥστε δοκεῖν τότε μάλιστα καθαρεύειν τὸν τόπον, ὅτε Χρυσίδι καὶ

*Λαμιά και Δημοί και Αντικύρα, ταῖς πόρραις ἐκείναις, συνακολασταῖνοι. et 12 ἐπεσήμηνε δὲ τοῖς πλείστοις τὸ θεῖον. ὁ μὲν γὰρ πέπλος, ᾧπερ ἐψηφίσαντο μετὰ τοῦ Διὸς και τῆς Ἀθηνᾶς προσευφηναὶ Δημήτριον και Ἀντίγονον, πεμπόμενος διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ μέσος ἐρράγη θυέλλης ἐμπεσοῦσης . . . και πάχνης βαθείας ἐμπεσοῦσης οὐ μόνον ἀμπέλους και συκᾶς ἀπάσας ἀπέκασε τὸ ψῦχος, ἀλλὰ και τοῦ στίου τὸ πλείστον κατέφθειρεν ἐν γλόῃ. — scripta haec sunt a Philippide Ol. 120: nam archonte Nicocle Ol. 119, 3 μῆσις illa facta erat. Mein. I 437. de *Stratocle* Demetrii adulateore cf. etiam Droysen. Hellenism. I 81. 2. 438 sq. 504. 5. 'versiculo ultimo significantur oratorum criminationes, qui poetarum petulantia rempublicam pessum dari calumniabantur'. Cobet. Obs. crit. Plat. 123, antiquae comoediae indolem Philippidis versus spirare admonens.*

26

οὐκ ἔστιν ἔμεθύσθην, πάτερ' λέγοντα
ἤμαρτον', ὥστε πρὸς ἐμὲ συγγνώμης τυχεῖν.
ὁ γὰρ εἰς τὸν ἀσθενῆ βία τι, Πάμφιλε,
ποιῶν ὑβρίζειν, οὐχ ἁμαρτάνειν δοκεῖ.

Stobaeus Floril. 18, 21 *Φιλιππίδου* A. 1. in exitu νῦν add. Gesner. σε vel και (in Stob.) Mein. fortasse λέγοντά σ' ἤ. 2. sic A. ὡς τὸ πάρος σε Jacobs. Lect. Stob. 14. ὡς τὸ πρόσθε (ἐμπροσθε) Mein. negat pater filio non leviter peccanti, sed homini inopi vim inferenti ignosci posse.

27

τὰ ποτήρι' ἂν ἴδης τὰ παρεσκευασμένα,
ἔπαντα χρυσᾶ, Τρόφιμε, νῆ τὸν οὐρανόν,
ὑπερήφανα. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδῶν.
κρατῆρες ἀργυροῖ, κάδοι μελζους ἐμοῦ.

Athenaeus 11, 781f *Φιλιππίδης* κτλ. v. 2—4 Eustathius 1632, 29 ἀστυότερον ἔφρασεν ὁ γράψας οὕτω· νῆ τὸν οὐρανόν, ὑπερήφανοι κρατῆρες, ἀργυροῖ κάδοι και μελζονες ἐμοῦ. 3. οὐπερήφανα C. ὑπερήφαν' ἔγωγε Mein. 4. μελζους Schweigh.] και μελζους. apodosis ad quam pertinebat ἂν v. 1 verbis superioribus quae omisit Athenaeus continebatur: ut non opus sit cum Herwerdeno Stud. crit. 92 scribere ἂν. v. 3. 4 cum Eustathio, qui hic meliore codice videtur usus esse, sic constituendi videntur: ὑπερήφανοι κρατῆρες, ἀργυροῖ κάδοι, | μελζους ἐμοῦ· γὼ μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδῶν. ad Ἀργυροῦ ἀφανισμὸν referebat Schweigh.

28

αἰσχρὰν γυναῖκ' ἔγημας, ἀλλὰ πλουσίαν·
κάθειυδ' ἀηδῶς ἠδέως μασώμενος.

Stobaeus Floril. 69, 8 Φιλίππιδου Α. 1. ἀλλ' οὐ. Trinc. 'non credo haec recte Herwerdenum' (Obs. crit. 103) 'inter duas conloquentes personas distribuisse sic ut verba ἀλλὰ πλουσίαν maritus dixerit. a κάθειυδε orditur apodosis, nota dicendi forma'. Mein. Stob. III LXXIII. cf. quae adnotavimus ad Philem. 4, 11.

29

ὁ τραχύτατος δὲ συκοφάντης μνᾶς δύο
λαβῶν ἔπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος.

Stobaeus Floril. 2, 10 Φιλίππιδου Α.

30

Athenaeus 1, 23c ἀνακειῖσθαι δὲ φαμεν ἐπὶ ἀνδριάντος. ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέσυρον . . . Φιλίππιδης· καὶ δειπνῶν αἰεὶ ἀνακείμενος παρ' αὐτόν . . . καὶ ἐπάγει· πότερον ἀνδριάντα εἰστία; — ἀνδριάντας ἐστιᾶς Pierson. Moer. 442. Phryn. Ecl. 216 'ἀνάκειται μὲν γὰρ ἀνδριάς καὶ ἀναθήματα' καλῶς ἐρεῖς· ἀνάκειται δὲ ἐπὶ τῆς κλίνης οὐκέτι, ἀλλὰ κεῖται, ubi cf. Lobeck. Append. prov. 1, 27 ἀνδριάς σφυρήλατος· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. similiter Diphil. 125.

31

ἀποστρεφομένης τὴν κορυφὴν φιλεῖς μῦλις.

Plutarchus Mor. 750f τούτου οὐδέν ἐστιν ἐρωτικώτερος ὁ μὴ διὰ κέρδος ἀλλ' ἀφροδισίων ἕνεκα καὶ συνουσίας ὑπομένων γυναῖκα μοχθηρὰν καὶ ἄστοργον· ὥσπερ Στρατοκλεῖ τῷ ῥήτορι Φιλίππιδης ὁ κωμικὸς ἐπεγγελῶν ἐποίησεν κτλ. si φιλεῖς poeta scripsit, *Stratoclem* ipsum quisquis haec dicit adloquebatur. fortasse eiusdem fabulae est cum fr. 25.

32

ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος.

Stobaeus Floril. 124, 21 Φιλίππιδου (φιλιππίδους) Α. — cf. Mein. I 342. 3.

33

ἄλύσιον εἶχε τετταράκοντι' ἄγον δραχμᾶς.

Pollux 10, 167 ἡ ἄλυσις . . . ἐπὶ τοῦ γυναικείου κόσμου . . .

Φιλιππίδης δὲ ἔφη κτλ. cf. quae ad Arist. Nub. 320 adnotavimus. — ad Ἀργυρίου ἀφανισμόν refert Mein. I 473, coniectura incerta.

34

τυρούς καὶ τάριχους

Eustathius 73, 42 κατὰ Ἡρωδιανὸν καὶ τάριχος ἑκατέρως λέγεται. τὸ τάριχος γὰρ καὶ ὁ τάριχος. Φιλιππίδης κτλ. cur post τυρούς Mein. addat τε nullam video causam.

35

ἐξαλλάξαι

τὸ τέρψαι καὶ παραγαγεῖν εἰς εὐφροσύνην· φυλαττόμενον χρῆ οὕτω λέγειν· οὐ γὰρ χρώνται οἱ δόκιμοι. Φιλιππίδης δὲ καὶ Μένανδρος αὐτῷ χρώνται. Phrynichus Epit. 363. cf. Anaxandr. 20. Menand. 747.

36

κοράσιον

Photius 369, 26 παιδισκάριον· κοράσιον δ' οὐ λέγεται, ἀλλὰ καὶ κεκαμώθηκεν Φιλιππίδης ὡς ξενικόν. Phrynich. Ecl. 73 κόριον ἢ κορίδιον ἢ κορίσκη λέγουσι· τὸ δὲ κοράσιον παράλογον. Poll. 2, 17 τὸ κοράσιον εἴρηται μὲν, ἀλλὰ εὐτελές, ὥσπερ καὶ τὸ κορίδιον. Schol. B Hom. Il. 20, 404 κοράσιον μᾶλλον ἔστι Μακεδονικόν.

37

κοσκινομάντις

εἴρηκε Φιλιππίδης. Pollux 7, 188. Philostr. Vit. Apollon. 6, 11 p. 114 (222 Kayser.) γραῖες ἀνημμέναι κόσκινα φοιτῶσιν ἐπὶ ποιμένας, ὅτε δὲ καὶ βουκόλους, ἰώμεναι τὰ νοσοῦντα τῶν θρεμμάτων μαντικῆ. Theocr. 3, 31 Ἀγροῖῷ κοσκινόμαντις.

38

λυγνοῦχον

τὸν κεράτινον φανὸν ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν αὐτῷ περιέχεσθαι. φανὸς δὲ ἢ ἐκ ξύλων λαμπάς. Φιλιππίδης. Photius 238, 5. cf. Aristoph. fr. 8.

39

μυρίνης

Aelianus V. hist. 12, 31 μύρω οἶνον μίγνόντες οὕτως ἔπινον καὶ ὑπερησπάζοντο τὴν τοιαύτην κρᾶσιν· καὶ ἑκαλεῖτο ὁ οἶνος μυρίνης. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φιλιππίδης ὁ τῆς κωμωδίας ποιητής. cf. Diphil. 17, 10. Posidipp. 34.

συνεπαινεῖν

ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι. Φιλιππίδης. Bekker. Anecd. 113, 33.
Cf. praeterea Philem. 227. Menand. 1093.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ

Meinek. I 475 sq.

ΑΔΕΛΦΟΙ

1

βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
εἰρημέν' ἐστίν. ΣΤΡ. ἢ λέγων φαίνου τι δὴ
καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.
Α. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε,
5 εὐρηκέναι πάντων νόμιξε μόνον ἐμέ.
οὐ γὰρ παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυσὶν
ἔχων περιζῶμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον
ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα,
εἶδη λαχάνων ὅσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους,
10 φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·
ὅταν ἐν περιδείπῳ τυγχάνω διακουῶν,
ἐπὶν τάχιστ' ἔλθωσιν ἀπὸ τῆς ἐκφορᾶς,
τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοῦπίθημα τῆς χύτρας
ἀφελῶν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν.
15 τοιοῦτος ἐνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι
διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων.
ΣΤΡ. φακὴν παρατιθείς, εἶπέ μοι, καὶ βεμβράδας;
Α. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἔστιν· ἂν δὲ δὴ λάβω
τὰ δέοντα, καὶ τοῦπτάνιον ἀρμόσωμ' ἄπαξ,
20 ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων, Σύρε,
ἐγένετο, καὶ νῦν ταῦτ' ὕψει πάλιν·
ὑπὸ τῆς γὰρ ὀσμῆς οὐδὲ εἰς δυνήσεται
ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί·
ὁ δὲ παριῶν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
25 ἐστήξετ' ἀχανῆς, προσπεπατταλευμένος,
ἄφωνος, ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος

τὴν οἶν' ἑτερός τις προσδραμῶν ἀποσπάσῃ.
 ΣΤΡ. μέγας εἰ τεχνίτης. Α. ἀγνοεῖς πρὸς δὺν λαλεῖς·
 πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν καθημένων,
 30 οἱ καταβεβρώκασ' ἔνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.

Athenaeus 7, 290b ἀλαζονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων
 φύλον, ὡς καὶ Ἠγήσανδρος ἐν δελφοῖς (sic A) παρίστησι. παρὰ γὰρ
 δὲ μάγειρον λέγοντα κτλ. atque Ἠγήσανδρος etiam C. v. 1—3
 Athenaeus 9, 405d βέλτιστε — εἰρημέν' ἐστὶν κατὰ τοὺς Ἠγη-
 σίππου Ἀδελφοῦς· σὺ οὖν δρῶν τι φαίνου καινὸν — ἐμέ.
 v. 11—14 Eustathius 1604, 27 δηλοῖ μάγειρος εἰπὼν· ὅταν ἐν π.
 τ. δ., τοῦπίθῃμα — γελαῖν. v. 19—27 Eustathius 1709, 60 Ἀθή-
 ναιος δὲ παραφέρει μάγειρόν τινα ἐκ τοῦ κατὰ τὰς Σειρήνας μύθου
 ἀσειζόμενον οὕτως· ἦν τοῦπτανεῖον — ἀποσπάσῃ.

2. ΣΤΡ. add. K. φαινουτιλῆ Α. 3. κόπτε ἐμέ Α. 4. Σύρε
 Petit. Misc. 6, 4] εὗρε Α. 5. εὗρημα μόνον εἰδέναι τῶν νομιζομένων
 ἐμέ Α. εὗρηκέναι τανῦν νόμιζε μόνον ἐμέ Casaub. εὗρημένον μόνον
 εἰδέναι νόμιζ' ἐμέ Valck. Annot. N. t. 331. εὗρηκέναι νόμισόν με τῶν
 ὄντων (vel νυνί, ζώντων, πάντων) μόνον Dobr. Adv. II 314. εὗρη-
 κέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ Mein. 6. δυσὶν Porson.] δεῖν Α.
 9. εἰ δὴ Α. βεμβράδων] μεμβράδων C. idem 17 μεμβράδας. 10.
 Α. τὸ πέρας μοι λέγε Mein. Anal. Ath. 128. non credo. 12. ἀπὸ
 Mein. ibid.] ἐκ. 13. βάπτ'] φαί Madvig. Advers. crit. III 60. 1.
 18. ἐάν Α. ἦν C. δὲ δὴ, non δὲ μὴ, Α. δὲ C. 19. τοῦπτανεῖον AC.
 20. ἔμπροσθεν AEust. Σύρε om. Eust. 22. γὰρ ὄσμῃς Piers. Moer.
 59] ὄσμῃς γὰρ ACEust. 26. ἄχρι ἂν C] ἀχαριαν Α. ἀχρὶς ἂν
 Eust. 29. κεκλημένων Mein. Anal. Ath. 128 'hospitum ad cenam
 invitatorum.'

conloquitur cum servo (Syro) coquus gloriosus, suae ut vide-
 tur, non alienae domi (23) cenam adparans. οἱ καθημένοι v. 29
 videntur esse adolescentuli qui popinam eius frequentant, nunc
 ipsum cenantes. 3. κόπτε, cf. Anaxipp. 1, 23. 13. colorati, i. e.
 atrati, ut in funere. 19. Herodian. I 375, 28 ὀπτανεῖον· παρὰ
 δὲ τοῖς Ἀττικοῖς [καὶ] διὰ τοῦ τ γράφεται καὶ προπαροξύνεται,
 οἶον ὀπτάνιον. cf. I 363, 5. II 417, 13. 459, 32. Phrynich. Epit.
 276 ὀπτάνιον λέγουσιν, τῆς μὲν δευτέρας συλλαβῆς ὀξυτονουμένης,
 τῆς δὲ τρίτης συστέλλομένης. 'ὀπτάνιον in omnibus veterum comi-
 corum locis metri ratio partim fert partim exigit.' Lobeck. cf.
 Arist. Eq. 1033. Pac. 891. Alexid. 173, 13. Philem. 61. Sosip.
 39. Damox. 2, 45. Nicomach. 1, 25. 25. Moeris 59 ἀχανῆς Ἀτ-
 τικῶς, ἄφωτος Ἑλληνικῶς, ubi cf. quae adnot. Pierson.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΙ

Φιλέταιρος apud Suidam. cf. Mein. I 477.

2

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιόσαντός τινος
εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅ τι ποτ' ἐστὶ τάραθόν,
ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
5 τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρείττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἐν
ἀγαθόν· πρόσεστιν ἡδονῇ γὰρ τάραθόν.

Athenaeus 7, 279d Ἡγήσιππος ἐν Φιλεταίροις κτλ. 3. εἰπεῖν
AC. corr. Cas. 6. ἡδονῇ, non ἡδονή, A. 'edere enim suave simul
et bonum est'.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

3

Σατύρας Σατύραντος

παρ' Ἡγησίππῳ. Herodian. I 650, 9 (Bekker. Anecd. 1185 ad
976, 25). Mein. I 477. non credo comicum dici. Ἡγήσιππος ἐν
τοῖς Παλληνακοῖς est Herodian. I 331, 9, Tarentinus identidem
apud Athenaeum.

Σ Ω Σ Ι Π Α Τ Ρ Ο Σ

Meinek. I 477.

ΚΑΤΑΨΕΤΔΟΜΕΝΟΣ

Cognomines fuerunt fabulae Alexidis, Philemonis, Menandri.

1

οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,
ἂν κατανοήσης, ἐστὶν ἡμῶν, Δημόλε·
ἀλλὰ πέπλνται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
εἶναι μάγειροί φασιν, οὐδὲν εἰδότες.
5 ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
ἐπεὶ μάγειρον ἂν λάβης ἀληθινόν,
ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον,
καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ παθήματα
ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχόν
10 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς . .
ἐσμὲν ἔτι λοιποὶ, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
ἐγὼ τε. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέφθον. ΔΗΜ. τί φής;
Α. ἐγώ. τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σφῶμεν

- τὸ Σίλωνος. οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν.
- 20 ΔΗΜ. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε;
A. οὐκ ἄλλ' ἐν ὄσῳ προσέροχ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς,
 μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος,
 23 ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρον χρόνον.
 17 περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
 15 ἐδίδασκειν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν . .
 16 ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν·
 18 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
 19 πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
- 24 ΔΗΜ. Ἄπολλον, ἐργῶδες γ'. *A.* ἄκουσον, ὦγαθέ.
 25 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρῶτιστα μὲν
 περὶ τῶν μετεώρων, τὰς τε τῶν ἄστρον δύσεις
 καὶ τὰς ἐπιτολάς, καὶ τὸν ἥλιον πότε
 ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν
 ἐπάνεισι, κὰν ποίοισιν ἔστι ζῦθίοις.
- 30 τὰ γὰρ ὄψα, φασί, καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
 ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὄλης συντάξεως
 ἑτέραν ἐν αὐτοῖς λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
 ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα, τὴν ὥραν ἰδὼν
 τούτων ἐκάστοις ὡς προσήκει χρῆσεται·
 35 ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυνηλάζεται.
 πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἰσως
 ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
 ΔΗΜ. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; *A.* ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω.
 τοῦπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
 40 λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
 ἔστιν, μεγάλην χρεῖαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
 ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ διαφορὰν
 εἶωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα.
 τί οὖν; ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικά.
- 45 ἔρωγε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
 ἀπανταχοῦ μὲν ἔστι κὰν πάσῃ τέχνῃ,
 ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὡσπερ ἡγεῖται σχεδόν.
 τὸ γὰρ παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως
 ἕκαστα καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
 50 πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάρην,

καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ πότε
 εὐκαιρον αὐτοῖς ἐστὶ τῶν ὕψων τὰ μὲν
 θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
 τὰ δ' ὄλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα δὴ
 55 ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται
 μαθήμασιν. ΔΗΜ. τίς δὴ τι παραδείξας ἐμοὶ
 τὰ δέοντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.

Athenaeus 9, 377f μέγας ἐστὶ σοφιστῆς καὶ οὐδὲν ἤτιων
 τῶν ἰατρῶν εἰς ἀλαζονείαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μάγειρος ἐν
 Καταψευδομένῳ, λέγων ὧδε κτλ. 2. ἐὰν Α. 3. πέπλυται Porson.
 Med. 139 x, cf. Cobet. V. 1.² 225. 6] πέπανται AC. Aeschin. 3,
 178 νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα. cf. Poll. 7, 38. 4.
 οὐδὲν Dindf.] οὐθὲν Α. 6. ἂν Grot. Excerpt. 887] ἐὰν Α. 8.
 παθήματα Both.] μαθήματα. alimenta quomodo adficiant (τὰς δυνάμεις)
 et quomodo ipsa adficiantur (τὰ παθήματα). οὐράνια παθήματα Plat.
 Ion. 531c. τὰ τοῦ κόσμου παθήματα [Plat.] Axioch. 370c. 10.
 τρεῖς δ' G. A. Hirschig. Ann. crit. 29. in exitu μόνου add. Casaub.,
 ἔτι (ἐσμὲν ἐπὶλοιποὶ) Both. 12. 13. fortasse ΔΗΜ. τί φῆς; ἐγώ; Α.
 τὸ κτλ. ἐρῶ pro ἐγώ Mein. Anal. Ath. 166. 15. in exitu Σίκων add.
 Grot. Β. βαβαί Mein. Anal. Ath. v. 17 ante 15 posuit G. A. Hir-
 schig. Ann. crit. 29. mihi praeterea v. 20—23 inter 14 et 17. 15
 conlocandi videbantur. 19—24 om. C. 20. οἷος εἶ γε 'vix sanum
 est'. Mein. Anal. fortasse ἐννοεῖς, ὃ φιλάτε; 22. μικρὸν δια-
 μνήσω Iacobs. at imitatur Arist. Nub. 477. 23. ante hunc versum
 nonnulla excidisse censet Herwerd. Anal. crit. 35. 6. fortasse τῷ
 γὰρ λαλεῖν ἐλάβομεν. 24. γ' add. Dindf. ὡς ἐργῶδες, caesura
 rarissima, Casaub. 28. ἐπὶ τὴν μακρὰν καὶ τὴν βρ. Herwerd. Obs.
 crit. 104. 29. ἔσται Mein. Anal. 30. ὄψα, φασί, καὶ Κ.] ὄψα,
 φασί, πάντα καὶ. τὰ γ. ὄψα πάντα καὶ τὰ βρ. σχεδὸν Mein. in Ath.
 atque om. φασί C. 32. ἐτέρων ἐν ἐτέροις Mein. Anal. αὐτοῖς λαμ-
 βάνει Α, non λαμβάνειν. 34. προσήκει C] προσήκει Α. 38. ἐγὼ δ'
 ἐθαύμασα Α. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; Mein. Anal. conl. Straton. 7 ἐγὼ
 πέκλημα μέροπας; ich soll mich gewundert haben? 39. τοῦπτάνειον
 AC. καταβάλλεσθαι Α. 40. λαβεῖν Casaub.] λαμβάνειν AC. 41.
 ἐστὶ Α. 42. δεῦρ' ἐκεῖσε Herwerd. Mnem. nov. VI 81. 43. ὄψοισιν
 Dobr. Adv. II 321] ἐψοῦσιν AC. 44. τί οὖν Casaub.] τοιοῦτον Α.
 om. C. deinde ἔτι δέμιμ σοι τὰ στρατηγικά. ἢ τάξις σοφὸν πανταχοῦ.
 καθ' ἡμᾶς δὲ πάνυ C. post hunc v. lacunam indicavit Dindf. εἶναι
 δὲ φημι δεῖν στρατηγικώτατον vel πάντων γὰρ οὖν κρῖνω στρατηγικώ-
 τάτον ἔγωγε τὸν μ supplēt Herwerd. Obs. crit. 105. 45. ἔγωγε Α.
 fortasse (sine lacuna) ΔΗΜ. ζηλώ σε τὸν μάγειρον. Α. ἢ κτλ. 47.
 ἡγεῖται, non ἡγεῖτο, Α. 52. αὐτοῖς Both.] αὐτῶν. 54. δὴ add. LV.

56. *τις* — ἄγε om. C. fortasse *τί φης σὺ; καταδείξας κτλ.* cf. tamen Epinic. 1, 3.

exponit coquus Demylo, quot et quibus disciplinis opus sit ei qui coqui nomine dignus esse velit. 2. ἂν κατανοήσης, ut ἂν σκοπῆς Philem. 31, 5. 2. Δημόλε. alii Δήμυλε. cf. Lobeck. Pathol. prol. 122. 137. 8. cf. Nicomach. 1, 19 τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τύχας ἐντεῦθεν εἶσει. 11. *Bocdío* aliunde non cognitus, *Chariades* Atheniensis est. Euphron. 1, 7. 20. κόπτειν ut Anaxipp. 1, 23. Alexid. 173, 12. 31. Plut. Mor. 430 init. ἐναρμόνιος ἢ τοῦ κόσμου σύνταξις. 35. Bekker. Anecd. 65, 15 τυντλώδης καὶ ληρώδης λόγος· οἶον ὁ πεπατημένος καὶ κοινός. τύντλος γὰρ ὁ πεπατημένος πηλός. Photius τυντλάζειν· ἐπιρραίνειν πηλῶ (Arist. Pac. 1148). τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος. 'iudibrio habetur' Schweigh. conl. προπηλακίζειν. 39. quid sit τοῦπτ. καταβαλέσθαι nescio. 47. cf. Posidipp. 26, 6. 53. ἐπανέντα, τὸν μάγειρον. 56. cf. Nicomach. 1, 41. 2.

ΕΥΦΡΩΝ

Meinek. I 477. 8.

ΑΔΕΛΦΟΙ

1

πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, *Λύκε,*
 διὰ τὸ νοεῖν αἰεὶ τι καὶ ψυχὴν ἔχειν
 ἄπει γεγονώς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας
 ἐν οὐχ ὄλοις δέκα μηνί, πολὺ νεώτατος.
 5 Ἄγρις Ῥόδιος ὤπηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρωσ·
 Νηρεὺς δ' ὁ Χῖος γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς·
 θροῖον τὸ λευκὸν οὐξ Ἀθηνῶν Χαριάδης.
 ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρία.
 ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὐθύνος φακῆν,
 10 ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν ἀρίστων πόρους.
 οὔτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλα
 γεγόνασιν ἡμῶν ἐπτὰ δεῦτεροι σοφοί.
 ἐγὼ δ' ὄρων τὰ πολλὰ προκατειλημμένα
 εὐθρον τὸ κλέπτειν πρώτος, ὥστε μηδένα
 15 μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.
 ὑπ' ἐμοῦ δ' ὄρων σὺ τοῦτο προκατειλημμένου
 ἴδιον ἐφεύρηκός τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σὺν.

πέμπτην ἔθνον ἡμέραν οἰτινι οἱ
 πολλοὶ γέροντες, πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,
 20 λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρὸν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ
 Λύκῳ κρεῶν τότε οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
 ἑτέρους πορίσασθαι δὴ ἔριφους ἠνάγκασας·
 τὸ γὰρ ἦπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπουμένων,
 καθεῖς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθῶν
 25 ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρὸν.
 πολὺν ἐποίησας θόρυβον. οὐκ ἔχει νεφρὸν
 ἔλεγον. ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ.
 ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
 τὴν καρδίαν εἰδὸν σε καταπίνουτ' ἐγώ.
 30 πάλαι μέγας εἶ, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
 λύκον διακενῆς σὺ μόνος εὐρηκας τέχνην.
 χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
 δὴ ἔχθες ὤμους εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας,
 καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιζες, ἥσθόμην.
 35 ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγιον.

Athenaeus 9, 379cd *Εὐφρων*. . . ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι
 ποιήσας τινὰ μάγειρον πολυμαθῆ καὶ εὐπαιδευτον μνημονεύοντά τε
 τῶν πρὸ αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν ἰδίαν ἀρετὴν καὶ ἐν
 τίνι ἐπλεονέκτει. . . λέγει οὕτως κτλ. 5. ὄπτα μὲν Mein. Anal. Ath.
 167. 7. Θρῶιον Casaub.] οριον A. Ἀθηνῶν L] ἀνθηνων A. 8.
 ζωμὸς δ μέλας Mein. v. 9 ante 8 conlocat Herwerd. Obs. crit. 107.
 6. 10. 7. 9. 8 hoc ordine Kaibel. post v. 10 lacunam indicavit
 Mein., nomen coqui et cibum ab eo inventum desiderans. 10.
 om. C. ἀρίστων] εὐρ' Ἴππων Herwerd. Obs. crit. 106. Mnem. nov.
 VI 82. αὐ Κριτων K., ὁ τὰ ὀφθαλμικὰ συνθεῖς Athen. 12,
 516c. πόρους] σπάρους Kaibel. 12. ἡμῖν alicubi ni fallor Her-
 werd. 14. πρῶτος, nou πρῶτον, AC. 15. et 35. om. C. 18. sic A.
 οἱ Τήνιοι VL. in articulo iure offendit Herwerd. Mnem. nov. III
 308. 9. nondum persanatus est versus. 19. γέροντες] παρόντες
 Kaibel. 21. Λύκῳ κρεῶν τότε Porson. Tour. Emend. III 499]
 τότε λευκῶ κρεῶν A. 23. σκοπουμένων Casaub.] κοπουμένων A.
 24. λαθῶν] λαβῶν Both. τὴν ψόαν λαβῶν Naber. Mnem. nov. VIII
 431 conl. fr. 7. 25. τῶ νεφρῶ et 26. νεφρῶ Dobr. Adv. II 322.
 26. ἔχει Schweigh.] εἶχε A. 27. ἔλεγον] λέγων Herwerd. Mnem.
 nov. VI 81. ἔκυπτον] ἔλυπουνθ' vel ἐκόπτονθ' Herwerd. Obs. crit.
 106. Mnem. nov. VI 81. προσβολὴν pro ἀποβολῇ ibidem conl. Arist.
 Pac. 39. sed nondum persanatus est versus. 28. πάλιν Tyrwhitt.

Toup. Emend. III 428] πάνν A. post 29 lacuna statuenda est. cf. infra Casaub. 30. γίνωσκε] Ανκίσκε K. 32. ἡμέρας] ἡρπασας? 33. ἀπέσβεσας Casaub. 34. καὶ πρὸς] κατὰ Fritzs. Quaes. Arist. 282. 35. δρᾶμ ᾗν Both.

coquus discipulum ingeniosum conlaudat. 2. ψυχὴν ἔχειν *fortem esse*. 4. Damoxen. 2, 3 confert Cobet. Mnem. XI 402. nov. III 303. 5. Athen. 12, 516c περὶ (τῆς καρύκης) τῆς σκευασίας οἱ τὰ ὀφθαλμικὰ συνθέντες εἰρήκασι, Γλαυκὸς τε ὁ Λοκρὸς καὶ Μίθαικος καὶ Διονύσιος, Ἡρακλεΐδαί τε δύο γένος Συρακόσιοι, καὶ Ἄγις καὶ Ἐπαίνετος. cf. Poll. 6, 70. Hedyllus poeta Athen. 8, 345a νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανόγραν, ἔλθῃ μὴ Πρωτεύς Ἄγις ὁ τῶν λοπάδων γίγνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὃ βούλεται. cf. Baton. 4. 6. de Nereo cf. Anaxandr. 30. Mein. I 372. τοῖς θεοῖς, cf. Philem. 79, 23. 11. τοὺς πάλαι, Solonem, Biantem, Periandrum cet. 18. i. e. 'quintus hodie dies est post sacrificium illud', quod moneo contra Casaubonum qui haec non recte interpretatus est. cf. Pherecr. 182. Antiphan. 280. Menand. 717. 881. in fictis enim id genus narrationibus quasi fidei faciendae causa tempus definiri solet. cf. v. 33. 20. contra morem sacrificiorum, in quibus fere permessa erat ἔκφορά. cf. Arist. Plut. 1138 cum interpr. et Theopomp. com. 28. 70. Eupol. 281. 24. 'mactato primo haedo, dum curiosius iecur spectant nautae, nebulo iste manum ulterius promovet, renem aufert iacitque in foveam: quem ubi animadversum est deficere, tumultuari nautae et sibi timere, quibus hoc portentum esset oblatum'. itaque 'succidaneam victimam praecidaneae substituunt. sed hoc quoque frustra: nam haec sine corde reperitur, fraude simili eiusdem hominis. ita opus est tertio haedo'. Casaub. 27. ἔκνυτον 'sie licssen die Köpfe hängen' vel συνέκνυτον Mein. Anal. Ath. 167. 30. μέγας, ut Dionys. 2, 36. Hegesipp. 1, 28. Posidipp. 27, 1. itaque frustra μάγος Jacobs. 31. de proverbio (λύκος χανών) cf. Eubul. 15, 11. Aristoph. fr. 337. ludit hic simul in nomine coqui. Aristaen. 2, 20 λύκος χανών, ὃ Λύκων, ἄπιθι διακενῆς (Coraes). τέχνη hic non est ars coquinaria (τὴν τέχνην), sed *artificium* aliquod singulare. 32—34. ludit in duplici significatione vocis χορδή, quae et *farcimen* et *chordam* lyrae designat. sed haec extrema tenebris premuntur, quas nequaquam discussit Herwerdenus Stud. crit. 92 et Mnem. nov. VI 81.

ΑΙΣΧΡΑ

I. e. Αἴσχροα, quod erat mulieris nomen. Mein. I 369. 477.

2

Μίδας δὲ κεστρεύς ἐστι· νῆστις περιπατεῖ.

Athenaeus 7, 307e ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νῆστις... Εὐφρων

πέμπτην ἔθνον ἡμέραν οἰτινι οἱ
 πολλοὶ γέροντες, πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,
 20 λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρὸν. οὐκ ἦν ἔκφορὰ
 Λύκῳ κρεῶν τότε οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
 ἑτέρους πορίσασθαι δὴ ἔριφους ἠνάγκασας·
 τὸ γὰρ ἦπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπουμένων,
 καθεῖς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθῶν
 25 ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρὸν.
 πολὺν ἐποίησας θόρυβον. οὐκ ἔχει νεφρὸν
 ἔλεγον. ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ.
 ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
 τὴν καρδίαν εἰδὸν σε καταπίνοντ' ἐγώ.
 30 πάλαι μέγας εἶ, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
 λύκον διακενῆς σὺ μόνος εὐρηκας τέχνην.
 χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
 δὴ ἔχθες ὠμούςς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας,
 καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιξες, ἡσθόμην.
 35 ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον.

Athenaeus 9, 379cd Εὐφρων. . . ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι
 ποιήσας τινὰ μάγειρον πολυμαθῆ καὶ εὐπαιδευτον μνημονεύοντά τε
 τῶν πρὸ αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν ἰδίαν ἀρετὴν καὶ ἐν
 τίνι ἐπλεονέκτει. . . λέγει οὕτως κτλ. 5. ὄπτα μὲν Mein. Anal. Ath.
 167. 7. θροῖον Casaub.] οριον A. Ἀθηνῶν L] ἀνθηνων A. 8.
 ζωμὸς δ μέλας Mein. v. 9 ante 8 conlocat Herwerd. Obs. crit. 107.
 6. 10. 7. 9. 8 hoc ordine Kaibel. post v. 10 lacunam indicavit
 Mein., nomen coqui et cibum ab eo inventum desiderans. 10.
 om. C. ἀρίστων] εὐρ' Ἴππων Herwerd. Obs. crit. 106. Mnem. nov.
 VI 82. αὐ Κρίτων K., ὁ τὰ ὀφθαλμικὰ συνθεῖς Athen. 12,
 516c. πόρους] σπάρους Kaibel. 12. ἡμῖν alicubi ni fallor Her-
 werd. 14. πρῶτος, non πρῶτον, AC. 15. et 35. om. C. 18. sic A.
 οἱ Τήνιοι VL. in articulo iure offendit Herwerd. Mnem. nov. III
 308. 9. nondum persanatus est versus. 19. γέροντες] παρόντες
 Kaibel. 21. Λύκῳ κρεῶν τότε Porson. Tour. Emend. III 499]
 τότε λευκῶ κρεῶν A. 23. σκοπουμένων Casaub.] κοπουμένων A.
 24. λαθῶν] λαβῶν Both. τὴν ψόαν λαβῶν Naber. Mnem. nov. VIII
 431 conl. fr. 7. 25. τῶ νεφρῶ et 26. νεφρῶ Dobr. Adv. II 322.
 26. ἔχει Schweigh.] εἶχε A. 27. ἔλεγον] λέγων Herwerd. Mnem.
 nov. VI 81. ἔκυπτον] ἔλυπονθ' vel ἐκόπτονθ' Herwerd. Obs. crit.
 106. Mnem. nov. VI 81. προσβολὴν pro ἀποβολῇ ibidem conl. Arist.
 Pac. 39. sed nondum persanatus est versus. 28. πάλιν Tyrwhitt.

Toup. Emend. ππ 428] πάνν A. post 29 lacuna statuenda est. cf. infra Casaub. 30. γίνωσκε] Ανκίσκε K. 32. ἡμέρας] ἡρπασας? 33. ἀπέσβεσας Casaub. 34. και πρὸς] κατὰ Fritzs. Quaest. Arist. 282. 35. δρᾶμ ᾿ήν Both.

coquus discipulum ingeniosum conlaudat. 2. ψυχὴν ἔχειν fortem esse. 4. Damoxen. 2, 3 confert Cobet. Mnem. XI 402. nov. III 303. 5. Athen. 12, 516c περι (τῆς καρύκης) τῆς σκευασίας οἱ τὰ ὀφθαλμικὰ συνθέντες εἰρήκασι, Γλαῦκος τε ὁ Λοκρὸς και Μιθαικος και Διονύσιος, Ἡρακλεῖδαί τε δύο γένος Συρακόσιοι, και Ἄγρις και Ἐπαίνετος. cf. Poll. 6, 70. Hedyllus poeta Athen. 8, 345a νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανόγραν, ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγρις ὁ τῶν λοπάδων γίγνεθ' ὕδωρ και πῦρ και ὃ βούλεται. cf. Baton. 4. 6. de Nereo cf. Anaxandr. 30. Mein. I 372. τοῖς θεοῖς, cf. Philem. 79, 23. 11. τοὺς πάλοι, Solonem, Biantem, Periandrum cet. 18. i. e. 'quintus hodie dies est post sacrificium illud', quod moneo contra Casaubonum qui haec non recte interpretatus est. cf. Pherecr. 182. Antiphan. 280. Menand. 717. 881. in fictis enim id genus narrationibus quasi fidei faciendae causa tempus definiri solet. cf. v. 33. 20. contra morem sacrificiorum, in quibus fere permissa erat ἐκφορά. cf. Arist. Plut. 1138 cum interpr. et Theopomp. com. 28. 70. Eupol. 281. 24. 'mactato primo haedo, dum curiosius iecur spectant nautae, nebulo iste manum ulterius promovet, renem aufert iacitque in foveam: quem ubi animadversum est deficere, tumultuari nautae et sibi timere, quibus hoc portentum esset oblatum'. itaque 'succidaneam victimam praecidaneae substituunt. sed hoc quoque frustra: nam haec sine corde reperitur, fraude simili eiusdem hominis. ita opus est tertio haedo'. Casaub. 27. ἔκνυτον 'sie liessen die Köpfe hängen' vel συνέκνυτον Mein. Anal. Ath. 167. 30. μέγας, ut Dionys. 2, 36. Hegesipp. 1, 28. Posidipp. 27, 1. itaque frustra μάγος Iacobs. 31. de proverbio (λύκος χανών) cf. Eubul. 15, 11. Aristoph. fr. 337. ludit hic simul in nomine coqui. Aristaen. 2, 20 λύκος χανών, ὃ Λύκων, ἄπιθι διακενῆς (Coraes). τέχνη hic non est ars coquinaria (τὴν τέχνην), sed artificium aliquod singulare. 32—34. ludit in duplici significatione vocis χορδή, quae et *farcimen* et *chordam* lyrae designat. sed haec extrema tenebris praemuntur, quas nequaquam discussit Herwerdenus Stud. crit. 92 et Mnem. nov. VI 81.

ΑΙΣΧΡΑ

I. e. Αἴσχροα, quod erat mulieris nomen. Mein. I 369. 477.

2

Μίδας δὲ κεστρεύς ἐστι· νῆστις περιπατεῖ.

Athenaeus 7, 307e ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νῆστις ... Εὐφρων

Αἴσχα (αἴσχα A) κτλ. *κεστρεὺς ὥστε νῆσις* Madvig. Adv. crit. III 61 non memor talium exemplorum qualia congesta sunt Cratin. 52. *Midas* servi nomen est. Strab. 7, 304 (τοὺς οἰκέτας) προσηγόρευον Μάνην ἢ Μίδαν τὸν Φρύγα, Τίβιον δὲ τὸν Παφλαγόνα.

ΑΠΟΔΙΔΟΤΕΣ

Cf. Meinek. I 477. 8.

3

ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὸν ψυκτηρίαν,
τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα, φακέαν τὴν φακῆν,
τί δεῖ ποιεῖν; σὺ γὰρ εἶπον. B. ὥσπερ χρυσίου
φωπῆς ἀπότισον, Πυργόθεμι, καταλλαγῆν.

Athenaeus 11, 503a ὃν ἡμεῖς ψυγέα καλοῦμεν, ψυκτηρίαν τινὲς ὀνομάζουσιν· τοὺς δ' Ἀττικοὺς καὶ κωμωδεῖν τὸν ψυγέα ὡς ξενικὸν ὄνομα. *Εὐφρων* (εὐφορίων A, corr. Mein. Euphor. 37) ἐν Ἀποδιδοῦσῃ κτλ. 1. τὸν Casaub.] τὴν A. Eustathius 1632, 13 ὁ ψυκτηρίας ὡς κολλίας. 2. τευτλίον — σεῦτλα Schweigh.] σευτλίον — τεῦτλα A. φακέαν Mein.] φακέα A. 3. σὺ Schweigh.] εὐ A. 4. ἀπότισαι Mein. potius ἀποτίσαι (δεῖ). *Pyrgothemis* tam rarum et magnificentum nomen est, ut poeta eo non sine certa quadam causa in comoedia usus esse videatur. de καταλλαγῇ cf. Diphil. 66, 14.

ΔΙΑΤΜΟΙ

4

ὁ γὰρ τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον,
πῶς οὐτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά;

Stobaeus Floril. 15, 2 *Εὐφρονος Διδύμων* Voss. Hens. (διδύμων) et Froben. *Εὐφρονος* B. 'nihil enotavi ex A'. Gaisfordus. cum ecl. 1 (Menandri) perperam coniungit Trinc.

5

ὦ Ζεῦ, τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν
πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἔξῃ;

Stobaeus Floril. 98, 12 *Εὐφρονος Διδύμων* A. 1. ποθ'] πάνθ' A. 2. πλέκειν, ut διαπλέκειν Arist. Av. 754.

ΘΕΩΝ ΑΓΟΡΑ

6

καινοὺς πορίζου πρὸς με θεῶν θεοὺς,
ἴνα τοὺς παλαιοὺς μὴ 'πιορκῆς πολλάκις.

Stobaeus Floril. 28, 11 Εὐφρονος Θεῶν ἀγορᾶς Α. 1. πρὸς με πρὸς θεῶν Grotius. πρὸς σὲ τῶν θεῶν Bailei. Com. gr. I 76. *ἵκανός τεπερίτο, πέρ δεος τε ορό, δεος, ne véterum fallas úsque et usque númina*’.

ΘΕΩΡΟΙ

7

λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι·
ταύτας ἐπιτεμῶν πρὶν θεωρῆσαι μαθῶν —

Athenaeus 9, 399 bc ὀσφύος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκνῖαι ψύαι. . . μνημονεύει αὐτῶν καὶ Εὐφρων ὁ κωμικός ἐν Θεωροῖς κτλ. καὶ Herwerd. — Phrynich. Epit. 300 ψύα· οἱ μὲν ἀπλῶς ἀμαρτάνοντες διὰ τοῦ ὦ· οἱ δὲ διπλῆ ἀμαρτάνοντες διὰ τοῦ οἰ, οἷον ψοία. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὄνομα κίβδηλον. νεφρὸν οὖν λέγε. ubi cf. Lobeck. *‘ruhra lumborum*’ Nunnes. Erotian. 7, 8 Klein. et Zonar. 1875 ψόαι καὶ ψοιαὶ καὶ ψύαι· αἱ λαγόνες. . . ἡ ἐπιψαύουσα σὰρξ ἐπιπολῆς οὐσα τοῖς ὀστέοις. Hesych. ψυῖαι. . . αἱ κατὰ τὴν ὀσφῦν σάρκες. Phot. ψόας ἢ ψοίας ἢ ὄπη χρῆ καλεῖν, παρ’ οὐδενὶ Ἀτικῶν εὐρον. οἱ δὲ παλαιοὶ γυμναστὰὶ ἀλώπεκα προσαγορεύουσιν. vel νεφρομήτρων Clearch. Athen. 399 b. Poll. 2, 185 οἱ ἔνδοθεν κατὰ τὴν ὀσφῦν μύες καλοῦνται ψόαι καὶ νευρομήτραι καὶ ἀλώπεκες. 2. πρὶν θεωρῆσαι *‘priusquam* θεωροῦ *munus obcas. constat enim*’ τοὺς θεωροῦς *‘ante profectioem hostiae exta consuluisse. omisit Athenaeus quae proxime sequebantur: his incisus si videris fausta portendi, profisciscaris licet.*’ Mein.

ΜΟΤΣΑΙ

8

Φοινικίδης δ’ ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων,
ἐπίσχετ’ ὄργῃ χειρὰς ἡρεθισμένους·
τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
ὅ τίς ἐκ μέσον τὰ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι;
ποῦ Κόρυδος, ἢ Φυρόμαχος, ἢ Νεῖλου βία;
ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ’ οὐδὲν μεταλάβοι.’

Athenaeus 8, 343 b Εὐφρων ἐν Μούσαις κτλ. 1. νέων Schweigh.] νεῶν Α. 2. νηρίων Α. 3. scrib. οὐκ ἔσχεν *manus non continuit.* ἡρεθισμένους (ὄργῃ) Both. 5. γ’ ἀρ ἀρπάσαι Α. 6. νιλλου Α. 7. οὐδὲν ἂν λάβοι Mein. in Ath. τάχ’ ἂν οὐδὲν μεταλ. Herwerd. Obs. crit. 107. — Εὐφρων (εὐφάνης Α) Schweigh. conl. Suida, qui Athenaeo auctore Μούσας in Euphronis fabulis numerat.

de lurconibus quos commemorat poeta cf. Antiphon. 48. 190, 4.

Alexid. 47. 168. 221, 16. 227. Timocl. 10. 11. Cratin. min. 8. 2. *Nηρείων* nescio utrum ad maris fetus an ad Nerei coqui artificia referam. 4. ἐκ κοινοῦ Antiphan. 230. 6. periphrasi HomERICA per iocum utitur. extrema παρὰ προσδοκίαν addidit.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΜΕΝΗ

Fortasse *Παρεκτιδομένη*. cf. Meinek. I 478 et quae ad Antiphanis *Παρεκτιδομένην* adnotantur.

9

οὐμὸς διδάσκαλος δὲ μήτραν σκευάσας
παρέθηκε Καλλιμέδοντι, κάσθιονθ' ἄμα
ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος.

Athenaeus 3, 100 d *Εὐφρων ἐν Παρατιδομένη κτλ.* 2. κάσθιονθ' C] κάσθιον θ' A. — loquitur coquus. cf. Antiphan. 26, 5. Alexid. 145. similis iocus est Athen. 3, 104 c d *ἐπεισῆλθον φέροντες..καράβους μελζοντας Καλλιμέδοντος τοῦ φήτορος, ὅς διὰ τὸ φιληθεῖν τῷ βρώματι Κάραβος ἐκλήθη.* 3. πηδᾶν non intellego, nisi sit *gaudii exsultare*.

ΣΤΥΝΕΦΗΒΟΙ

10

ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῆς,
οὐκ ἔστι παίξειν, οὐδ' ἂ μεμάθηκας ποιεῖν.
ἐχθρὸς κεκινδύνευκας· οὐδεὶς εἶχέ σοι
κωβιδὸς ὅλως γὰρ ἦπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί·
5 ἐγκέφαλος ἠλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σατηρίδην,
μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς ἀπλῶς,
εἶναι δίκαιον, οὐ δὲ νῦν βαδίζομεν,
10 εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνου, ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ.
ἐμὸς εἶ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
ὁ καιρὸς εὐκτός· ὠφελοῦ. φιλάργυρος
ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἴ σε λήψομαι
νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἀνθρακας,
15 ἀπόλωλας. εἰσω πάραγε. καὶ γὰρ οὐτοσί
προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.

Athenaeus 9, 377 d ὁ ἐν τοῖς *Εὐφρονος Συνεφήβοις μάγειρος ἀκούσατε οἶα παραινεῖ κτλ.* 5. ὁ κέφαλος, vel, si ἐγκ. (οὐγκέφαλος) retineatur, ἠλλοτριώτο (*fraude tua subductum erat*) Mein.

εἰς κέφαλος Both. 8. αἰτήσης Dindf.] αἰτήσαις. 9. οἱ Dindf. 15. οὔτοσι Dindf.] αὐτὸς οὔτοσι A. πάραγε del. Schweigh. 16. προσ-
έργεσθ' A.

coquus famulo praecipit. 'quandocumque mercedem accipies quantam porosceris, non licet furta ista committere quae a me didicisti: at nunc, cum senex dives et avarus mercede perexigua promissa nuptias (filii opinor vel filiae) celebrat, surripe quidquid poteris'. 10. ἀνδροφόνον, cf. Amphid. 30, 8 et quae ad Philemonis Ἀνδροφόνον adnotantur. ἂν τοῦτ' αἰσθάνη, si sentis quid hoc sibi velit, ἀνδροφόνον esse. 14. Ion. trag. fr. 29 N. (Ἡρακλῆς) κατέπινε καὶ τὰ κἄλα καὶ τοὺς ἄνθρακας. 16. Arist. Vesp. 900 ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.

ΛΑΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

11

ἐγὼ μαθητῆς ἐγενόμην Σωτηρίδου,
ὅς ἀπὸ θαλάττης Νικομήδει δώδεκα
ὁδὸν ἀπέχοντι πρῶτος ἡμερῶν ποτε
ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου
5 παρέθηκε νῆ Δί' ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν.
B. πῶς δὲ δυνατόν τοῦτ' ἐστί; A. θήλειαν λαβῶν
γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμε λεπτὰ καὶ μακρὰ,
τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμούμενος·
ἀποξέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας
10 δοὺς μουσικῶς, μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω
κόκκους μελαίνης τὸν ἀριθμὸν δώδεκα,
περὶ τὴν Σκυθίαν ἔλυσε τὴν ἐπιθυμίαν.
καὶ Νικομήδης, γογγυλίδα μασῶμενος,
ἀφύης τότε' ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκώμιον.
15 οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει·
ὁ νοῦς γάρ ἐστιν ἐκατέρω τούτων τέχνη.

Athenaeus 1, 7d Νικομήδει τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐπιθυμήσαντι ἀφύης (μακρὰν δὲ οὗτος ἦν τῆς θαλάσσης) μάγειρός τις μιμησάμενος τὸ ἰχθυῖδιον παρέθηκεν [ὡς ἀφύας]. ὁ γοῦν παρ' Εὐφροῦνι τῷ κωμικῷ μάγειρός φησιν κτλ. v. 6—12 Suidas ἀφύα· θήλειαν λαβῶν γογγυλίδα ταύτην ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτὰ τὴν ὄψιν τῆς ἀφύης μιμούμενος ἐπιχέας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας, μήκωνας ἐπιπάσας, ἔλυσε τὴν ἐπιθυμίαν. 2. θαλάττης Dindf.] θαλάσσης. 3. πρῶτος BCD] πρῶτον VL. corruptum videtur. 5. παρέθηκε νῆ Δί' Mein.] παρέθηκεν ἡδείας C (ἡδεῖς VL). 7. ταύτην ἔτεμε λεπτὰ τὴν ὄψιν BCD. ex Suida

suppl. Porson. et Elmsl. Arist. Ach. 301 p. 32. 9. *κἀποξέσας* K. 11. *τετταράκοντα τὸν ἀριθμὸν* Porson.] *τὸν ἀριθμὸν β C. μ E. μελαίνης, τὸν ἀριθμὸν δὲ δώδεκα* Mein. 12. *ἔλυσε C] ἐγλύσε V. ἐκλύσε* Basil. *ἔπασσε* Porson. 13. *μασώμενος* Dindf.] *μασσώμενος* C.

‘*Nicomedes, quem sui nominis primum et Bithyniae regem fuisse probabile est, regnavit ab Ol. 125, unde apertum est fabulam ex qua fragmentum petitum est ante Ol. 126 vix doceri potuisse.* Mein. I 478. 6. Theophr. H. plant. 7, 4, 3 (*γογγυλλίδα φασί*) *τῷ ἄρρени καὶ τῇ θηλείᾳ διαφέρειν. γίνεσθαι δὲ ἐκ τοῦ ἀντοῦ σπέρματος ἄμφω. πρὸς δὲ τὸ ἀποθηλύνεσθαι πηγνύναι δεῖν μανᾶς· ἐὰν γὰρ πυκνάς, πάσας ἀπαρρενοῦσθαι.* 12. *τὴν ἐπιθυμίαν λύειν* dictum est ut νόσον λύειν et similia, *desiderium, morbum levare vel tollere.* Plut. Mor. 662c (*τλ*) *οὕτω ἑαδίως νόσον ἔλυσεν ὡς λουτρόν . . . καὶ τροφή παρελθοῦσα μεθ’ ἡδονῆς εὐθὺς ἔλυσε τὰ δυσχερῆ πάντα.* sic λύειν λύπην Liban. III 227, 16. Jacobs. Addit. Ath. 5.

12

*οὐκ ἔστι μοιχοῦ μείζον οὐδὲ ἐν κακόν·
ἐν ταῖς γὰρ ἐτέρων βούλετ’ ἀτυχίαις τρυφᾶν.*

Stobaeus Floril. 6, 21 *Εὐφρονος* A.

M A X Ω N

Meinek. I 478 sq.

Quamquam Athenis neque natus est neque fabulas docuit, tamen cum ad Atticorum poetarum exemplum se conformaverit, non omittendus esse videbatur. *Χρειῶν* vero fragmenta, utpote comodiae aliena, non recipimus.

ΑΓΝΟΙΑ

1

*ἡθιον οὐδὲν ἔστι μοι τῆς ματτύης.
τοῦτ’ εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες τοῖς Ἀτικοῖς
κατέδειξαν ἡμῖν, εἴτε πάντες οἱ θεοί,
οὐκ οἶδα· πλὴν γ’ ὅτι μουσικωτάτου τινὸς*

Athenaeus 14, 664a *Μάχων ὁ Σικυώνιος . . . οὐκ ἐδίδαξεν Ἀθήνησι τὰς κωμωδίας, ἀλλ’ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ . . . ἐποίησε δὲ ἐν δρομάτῳ Ἀγνοῖα ταντί κτλ.* 3. *κατέδειξαν* L] *κατεδίδαξαν* A. 4. *πλὴν γ’ ὅτι* Schweigh.] *πλὴν ἔστιν γε* A. in exitu τοῦτ’ *ἔστιν εὐρημ’ ἀνδρός, vel εὐρηματ’ ἀνδρός ἔστι* (εὐρημα γέγονεν ἀνδρός Anal. 321)

suppl. Mein. 3. πάντες non recte sollicitat Herwerd. Obs. crit. 124. Mnem. nov. VI 83. tantum esse dicit mattiam beneficium, ut non unius, sed omnium deorum esse donum debeat. hominem Atticum in theatro Alexandrino loquentem fecit.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

2

ὄσφοράγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης
 θεμέλιος ἡμῖν. προσπεπονθέναι τι δεῖ
 τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα λυμανούμενον.
 πεφροντικῶς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.
 5 ἔπειτ' ἐπὶ ἡ καθαρὰ τὰ σθητήρια,
 οὐκ ἂν διαμάροισι. ἔψε καὶ γέουον πυκνά.
 ἄλλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. ἔτ' ἐπιδειταί τινος
 ἐτέρου· πάλιν γέουον σὺ μέτροι ἂν ἡδύς ἦ·
 ὥσπερ λύραν ἐπίτειν' ἕως ἂν ἀρμόσῃ·
 10 εἰθ' ὁπόταν ἤδη πάντα συμφωνεῖν δοκῆς,
 εἰσαγε διὰ πασῶν Νικολαΐδας Μυκόνιος.

Athenaeus 8, 345f *Μάγων Ἐπιστολῆ* κτλ. 2. θεμέλιος Α] θεμέλιον Dindf. 3. παραδοθέντα Mein. 'ea quae coquo adparanda tradita sunt, non enim de adpronendis, sed de adparandis cibis agitur.' 4. ὁ πεφρ. Kaibel. αὐτοῦ Dindf.] αὐτοῦ Α. 5. τὰ σθ. V] τ' αἰσθ. Α. 6. καὶ γέουον Coraes] καὶ γε οὐ Α. 7. προσένεγκ'. ἔτ' Iacobs. Add. Ath. 191] προσένεγκε Α. προσένεγκον Dobr. Adv. II 319. ἐπιδ' εἰ δεῖται Porson. 8. παλιγγενοῦν συμμετρῶν ἀρμόσῃ Α. 9. ἐπίτειναι· ὡς ἡδύς εἶ Α. πάλιν γέουον σὺ· μέτροι' ἀναρμόσῃ (?), ὥσπερ λ. ἐπίτεινέ γ' ἕως ἂν ἡδύς ἦ (ὁ ἰχθύς) Iacobs. μέτροι ἂν ἡδύς ἦ, ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως ἂν ἀρμόσῃ Mein. γέουον σὺ· μέτροι ἂν ἀρμόσῃ, ὥσπερ λύραν ἐπίτεινον. Β. οἷμ' ὡς ἡδύς εἶ (cf. Cratin. 183, 3) K. 10. δοκῆ Iacobs. 11. sic Α. Νικολαΐδας Dindf., Μυκόνιος Casaub.

coquus cupediarum ipse amator discipulo praecipit. 4. 'qui in cena coquenda sui ipsius rationem habebit, is malus non erit coquus'. Mein. 9. confert Kaibelius Plut. Mor. 657 de ἐκέλευσα λαβόντα ποτήριον· ὥσπερ λύραν ἐντεινεσθαι τὴν ἐπαινουμένην κρᾶσιν καὶ ἀρμονίαν· καὶ προσελθὼν ὁ παῖς ὑπήχει τὴν ἄκρατον. de v. 11 desperant Meinekii (Anal. Ath. 152. 3. V 114) et quamvis multa moliat Herwerd. Obs. crit. 107. 8. Mnem. nov. VI 83. neque vero eis quae alibi de Myconiis narrantur (Eustath. 1828, 6. Strab. 10, 487. Phot. Μυκόνιον, cf. etiam Cratin. 328) quicquam proficitur.

ΒΑΤΩΝ

Meinek. I 480. 1.

ΑΙΤΩΛΟΣ

1

ἄνθρωπος ὦν ἑπταικας· ἐν δὲ τῷ βίῳ
τέρας ἐστὶν εἴ τις ἠντύχηκε διὰ βίου.

Stobaeus Floril. 98, 18 Βάθωνος ἐξ Αἰτωλοῦ Α (scr. Βάτωνος).
105, 30 Βάθωνος ἐξ Αἰτωλοῦ Α (αἰτωλῶν Voss.). 2. πέρασ Α 105.

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΣ

Cf. quae ad Philemonis Ἀνδροφόνον et Euphron. 10, 10 adnotantur.

2

τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ,
τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἔν,
τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα.
5 ἄνθρωπ' ἀλάστρω, διὰ τί συμβολὰς ἔχων
νήφεις; τί τηλικούτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς;
τί ἀργύριον, ἄνθρωπε, τιμιώτερον
σαντοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει;
ἀλυσιτελής εἴ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ·
10 τὸν γὰρ γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς.
ἐγὼ δὲ τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποιῶ.
ἐπειθ' ἔωθεν περιάγεις τὴν λήκνυθον,
καταμανθάνων τοῦλαιον, ὥστε περιφέρειν
ᾠρολόγιον δόξεις τι, οὐχὶ λήκνυθον.

Athenaeus 4, 163 b Βάτων ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνδροφόνῳ φησὶν
κτλ. v. 3. 4 fr. 5, 14. 15. 1. ἐνταυθὶ Herwerd. Obs. crit. 108.
ἐνταυθοῖ est 'in inscriptione Attica archonte Euclide vetustiore
Palingenes. Ath. 1880 n. 4668 lin. 13' Bamberg. Progr. Goth. 1885,
14 n. 2. 3. φρό | μον Α. 4. κὰν Herwerd. Obs. crit. 109. 8.
σαντοῦ Α. σαντῶ Nauck. συγνῶ vel αὐτός Herwerd. Obs. crit. 109.
Mnem. nov. III 301. 2. τσοσῦτ' ἔθηκας Kaihel. 11. ποῶ Α. 14.
δόξεις τι Bergk.] δόξει τις Α. τὸν κοῦχὶ Κ.

13. 'diligenter explorans quod in ampulla inest olcum'. Mein.
in epigrammate Athen. 4, 162 a philosophi vocantur ἀνηλιποκαί-

βλεπέλαιοι(?) et Epictetus in cynici suppellectile commemorat λήκνυθον καὶ πήραν (Schweigh.). non liquet. 14. ὠρολόγιον est viatorium pensile. Vitruv. 9, 8, 1. ac 'solarii Herculensis summa est cum ampulla olearia similitudo.' Mein.

3

ἔξὸν γυναῖκα ἔχοντα κατακεῖσθαι καλήν
καὶ Λεσβίου χυτρίδε λαμβάνειν δύο·
ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, τοῦτο τὰ γὰρ θόν.
'Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἂ νῦν ἐγὼ λέγω.
5 εἰ τοῦτον ἔξων πάντες ὅν ἐγὼ ζῶ βίον,
οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.

Athenaeus 7, 279c ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βάτων (sic Casaub., Πλάτων A, cf. Mein. I 481) διαπαλξας τινὰ τῶν ἐπεικῶν φιλοσόφων ἐπιφέρει κτλ. 2. χυτρίδε Casaub.] χυτρίδε A. χυτρίδια Porson. 3. τοῦτο, τοῦτο Casaub.] τοῦτο A. ὁ φρ. οὗτός ἐστι, τοῦτο Kaibel. 5. ἅπαντες AC. — 1. cf. adesp. 282. 2. χυτρίδος χυτρίδος, ut χειρὶς χειρὶδος (Mein.). λαμβάνειν emere. 5. i. e. 'si meo consilio uterentur omnes, laeti et contenti essent eis quae homini permissae sunt voluptatibus'. 6. ἄτοπος ut philosophi isti qui in fr. 2 commemorantur.

ΕΤΕΡΓΕΤΑΙ

4

εὖ γ', ὦ Σιβύνη, τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν,
οὐδ' ἀνατετράμμεθ', ἀλλὰ κάεται λύχνος,
καὶ βυβλίον ἐν ταῖς χειρσί, καὶ φροντίζομεν
τί Σόφων καταλέλοιπ' ἢ τί Σημωνακτίδης
5 ὁ Χῖος, ἢ Τυνδάριχος ὁ Σικυώνιος,
ἢ Ζωπυρίνος. B. αὐτὸς εὐρηκας δὲ τί;
A. τὰ μέγιστα. B. ποῖα ταῦτα; A. τοὺς τεθνηκότας —

Athenaeus 14, 662c αἰοιδίμων ὀψαρτυτῶν ὀνόματα καταλέγει Βάτων ἐν Εὐεργέταις οὕτως κτλ. 2. ἀνατετράμμεθ' Both.] ἀναγεγράμμεθα A. καίεται A. 3. βιβλίον ἐν Bothius] βιβλίον A. βιβλί' ἐν Porson. 4. sic Porson. σοφῶν καταλέλοιπεν ηἰς ἡμωνακτίδης A. 5. Τυνδάριχος Porson.] τυνδαρικος A. 7. ποῖα Schweigh.] πόσα. in fine Porsonus supplet ὅταν περ ὀσφρανθῶσι ποιῶ ζῆν πάλιν ex Philem. 79, 26.

Σιβύνη coqui loquentis famula est. 2. ἀναπεπαύμεθ' Cobet. N. l. 125. 'est enim ἀναπαύεσθαι in usu de eis qui quamquam somnum non capiunt requiescunt tamen et quiete fessum corpus

reficiunt. et coniunguntur nonnumquam καθεύδειν et ἀναπαύεσθαι. perfectum ἀναπεπαύσθαι optime de eo dicitur qui intermisso labore quiete fruitur ad vires reficiendas'. non dubitabit Bothium sequi qui comparaverit Arist. Ran. 543. 4. Poll. 6, 70 πολλά ἂν εἴη τῶν περὶ τὴν ἡδοντικὴν σκευασίαν ἐξευρεῖν ἐκ τῶν ὀψοποιικῶν συγγραμμάτων Παντολέοντος καὶ Μιθαίου καὶ Ζωπυρίνου καὶ Σόφωνος καὶ Ἠγησέπου καὶ Παξάμου καὶ Ἐπαιέτου. συναριθμοῖτο δ' ἂν τούτοις Ἡρακλείδης τε ὁ Συρακούσιος καὶ Τυνδάριχος ὁ Σικυνώνιος καὶ Σιμωνακτίδης ὁ Χῖος καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρός. cf. Euphron. 1, 5 sq.

ΣΤΝΕΞΑΠΑΤΩΝ

5.

ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβόν,
ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
ἄλλότριον αὐτοῦ, καὶ πότους ἑωθινούς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰδισμένους.

5 B. εἴτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκάλεις;

A. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; B. ὡς λέγουσί γ' οἱ σοφοί.

ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τὰ γὰρ ἄδον
τὴν ἡδονὴν δῆπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
ταύτην ἐτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως

10 ἴσως ἅπαντας εὐτυχεῖν δώσεις ἐμοί.

A. ἑώρακας οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
μεθύουτ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις ζηλούμενον;

B. ἅπαντας· οἱ γοῦν τὰς ὀφρῶς ἐπηρότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις

15 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
οὕτως, ἐπὶ γλανκίσκος αὐτοῖς παρατεθῆ,
ἴσασις οὐ δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τύπου
καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος,
ᾧστ' ἐκπεπληχθαι πάντας.

Athenaeus 3, 103 c Βάτων ἐν Συνεξαπατόντι δυσχεραίνοντα ποιήσας μειράκιον πατέρα, ὡς διαφθαρέντος κατὰ τὴν δόξιν ὑπὸ παιδαγωγῶ, φησὶν κτλ. idem 7, 279 a Βάτων (sic Casaub., Πλάτων hic ut 103 AC) ἐν Συνεξαπατόντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα τῷ τοῦ νόου παιδαγωγῶ καὶ λέγοντα κτλ. 1. μου τὸ μειράκιον AC 103. 3. ποτοῦς A 279. 4. εἰδισμένους A 279] εἰδισμένον 103. 5. εἴτ' εἰ A 279] εἴ τι 103. fortasse ὅτι γ. 6. δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦτον AC utriusque. δὲ τὸ τοιοῦτον Dindf. φῆς τὸ τοι-

οὔτον Cobet. Mnem. VIII 114. λέγουσι γ' Mein. Anal. Ath. 46] λέγουσιν. 9. δὴ καλῶς A 103. παγκάλως 279. ἐτ. εἰ μὴ ἐκ τοῦ ζ. καλῶς C. 10. utrubique om. C. εὐσωσιαπαντητυγον A 103. εὖ σῶς ἄπαντας ἢ τυγὸν 279. ἴσως ἄπαντας εὐτυχεῖν Herwerd. Obs. crit. 124 'fortasse dabis (concedes) τὸ ζῆν παγκ. omnibus parere felicitatem'. εὐτυχεῖν pro ἢ τυγὸν Emperius p. 346. 'fortasse' dicit per ironiam. 11. ἑώρακας οὖν A 279] ἑώρακας σύ 103. ἑώρακας δὲ σύ C. 12. ἐπὶ A utrubique. del. Grotius. ζηλούμενον K.] κηλούμενον. cf. varietas script. Nicol. 21. 13. γοῦν A 103. γὰρ 279. 14. 15 om. C. cf. fr. 2, 3. 4. τὸ φρ. A 279. ζητοῦντες A 279] ζῶντες 103. 16. οὕτως] οὗτοι δ' K. 17. οὐδεῖ A 279. 18. ὥσπερ Porson.] ὥσπερ A utrubique. v. 18 expungit G. A. Hirschig. Annot. crit. 30. non accedo.

6. 'ζῆν pro ἡδέως ζῆν vita frui'. Cobet. 9. Epicur. Diog. L. 10, 140 οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως ἄνευ τοῦ ἡδέως. ὅτι δὲ μὴ ὑπάρχει ζῆν φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν. 16. οὕτως referunt ad ὥστε v. 19 'tam bene glauco adposito norunt . . . , ut omnes stupefiant.' 17. τόπον et κεφαλὴν (i. e. κεφάλαιον) πράγματος dicit ad exemplum rhetorum. glauci autem caput praeter cetera in deliciis erat. cf. Sannyr. 3. Antiphan. 132, 4. Anaxandr. 30, 2. Sotad. 1, 5.

6

Athenaeus 15, 678f σὺ γὰρ εἶ δὲ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις οὐ μόνον ἀπόρρητα ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ διορύττων, καθάπερ οἱ παρὰ Βάτωνι τῷ κωμωδιοποιῷ ἐν Συνεξαπατῶντι φιλόσοφοι. ἀπόρρ. οὐ μόνον ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ ἐξορύττων Mein. Anal. Ath. 328.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

7

πολλῶν σφόδρ' ὄντων χιτέρων ἐν τῷ βίῳ
 ἐφ' οἷς ἄπαντες εἰκότως θορυβοῦμεθα,
 μάλιστ' ἐμοὶ δῆπουθε κινουῦσιν χολὴν
 οἱ τῶν τρόπων φάσκοντες ἐπιεικῶς ἐρᾶν
 5 καὶ λανθάνειν δοκοῦντες, ὅτι πεπλασμένως
 τὸ πρᾶγμα περιπέττουσι κοῦκ ἀληθινῶς.
 τίνα γὰρ ἔχει, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, διαφορὰν
 ὁ τῶν νεωτέρων τε καὶ λείων τρόπος
 παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι καὶ προβεβηκότες;

Stobaeus Floril. 6, 2 Βάθωνος A (scr. Βάτωνος). 3. ἔνιοι Grot.

4. ἐπεικῶν Wakefield. 6. περιπέττονσι nescio quis apud Mein.] παρακεντοῦσι, quod defendit Herwerd. Mnem. nov. VI 84 'significari potuit is qui ambiguo vocabulo usus aliquid falsi statuat'. 8. τε om. A. — 7. non morum differentiam in pueris et adultis, sed venustatis et corporis esse dicit.

8

Plutarchus Mor. 55c Βάτωνι τὴν σχολὴν ἀπέπειπεν Ἀρκεσίλαος, ὅτε πρὸς Κλεάνθην στίχον ἐποίησεν ἐν κωμῳδίᾳ· πείσαντος δὲ τὸν Κλεάνθην καὶ μεταμελομένου διηλλάγη. Βάτωνι Mein. I 480] βάτωρ.

Ε Π Ι Ν Ι Κ Ο Σ

Meinek. I 438. 481.

ΜΝΗΣΙΠΤΟΛΕΜΟΣ

Nomen fabulae dedit rerum scriptor qui apud Antiochum Syriae regem multum valuit. Athen. 15, 697d Μνησιπτολέμου τοῦ ἱστοριογράφου, τοῦ παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ προσαγορευθέντι μεγάλῳ πλεῖστον ἰσχύσαντος. cf. fr. 1.

1

ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ
 ἰδὼν Σέλευκον ἠδέως τὸν βασιλέα
 ἔγραψα, καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι,
 κἄν τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
 5 σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν.
 'γέροντα Θάσιον τὸν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος
 ἔσμον μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὴν
 συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
 Δήμητρος ἀκτῆ πᾶν γεφυρώσας ὕγρον
 10 κατησίμωσε πῶμα, καύματος λύσιν.'

Athenaeus 10, 432 b ἔπινον οἱ πολλοὶ καὶ ἄλφιστα ἐπιβάλλοντες τῷ οἴνῳ ... Ἐπίνικος γοῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἱστοριῶν ἐν αἷς ἐγγράπτο ὡς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε, γράψας δράμα Μνησιπτολέμου, καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν καὶ περὶ τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς ἐποίησε λέγοντα κτλ. 1. ἐπαλφισθῆναι τοῦ θ. ποτὲ Cobet. Mnem. III 322. 5. ποιεῖν, non ποεῖν, A. 10. κατησίμωσε Schweigh.] κατησίμωσα A. κατησίμωκα C.

6. cf. Alexid. 167, 5. 7. ἔσμον condemnavit Herwerd. Obs. - crit. 110. 'non enim dulce examen apud Seleucum vino immiscuisse

duco neque *ἔσμον largam coriam* interpretari licet, 'nam ita requireretur μέλιτος. obstat vero epitheton ἀκραχόλου, quominus ut Soph. OC. 481 μελλίσσης pro μέλιτος positum existimemus.' neque vero *νασμὸν* poetam scripsisse arbitror, quod praeter Herwerdenum putabat Fiorillo Obs. in Ath. crit. 110, sed *δασμὸν μελλίσσης*. 9. 'iniecta farina vinum ut aqua ponte sternitur'. G. Herm. Opusc. II 253. — loquitur Mnesiptolemus ipse, cuius adfectatum dicendi genus poeta lepidissime perstringit (Mein. I 440).

ΤΠΟΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ

Cf. Arist. Thesm. 34Q. 407. 565.

2

καὶ τῶν ζυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ζυτων τρία
 πίνειν δεήσει τήμερον πρὸς κλεψύδραν
 κρουνιζόμενον. ἀμφοτέρω δ' οἰωνίζομαι
 ἔστιν δ' ἔλέφας. B. ἔλέφαντας περιάγει; A. [ζυτὸν]

5 χωροῦντα δύο χοῶς, ὃν οὐδ' ἂν ἔλέφας ἐκπίοι.
 ἐγὼ τοῦτο πέπωκα πολλάκις.

B. οὐδὲν ἔλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ.
 A. ἔτερον τριήρης· τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόα.

B. ὁ Βελλεροφόντης ἔστιν ἀπὸ τοῦ Πηγάσου
 10 τὴν πύρπνουον χίμαιραν εἰσηκοντικῶς.

A. εἶεν· δέχου καὶ τοῦτο.

Athenaeus 11, 497a Ἐπίνικος ἐν Ἐποβαλλομέναις 'καὶ τῶν —
 χωρεῖ χόα'. περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησὶν ὁ Βελλεροφόντης κτλ.
 ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ζυτὸν πρότερον δίκερας. idem 11, 469a μνημονεύει
 τοῦ ποτηρίου τούτου (ἔλέφαντος) καὶ Ἐπίνικος ἐν Ἐποβαλλομέναις,
 οὗ τὸ μαρτύριον παρέξομαι ἐν τῷ περὶ τοῦ ζυτοῦ λόγῳ. et 496f
 ζυτὸν. ἔχει τὸ ὄβραχὺν καὶ ὀξύνεται. v. 4. 5 Eustathius 1286, 28
 τὸ ζυτὸν ὁμοιον κέρατι, διατετριμμένον (scr. διατετριμμένον ex Athen.
 497e), ἐξ οὗ κρουνιζόντες λεπτῶς, ὡς φησὶν Ἀθήναιος, κάτωθεν
 πίνουσι. Δίφιλος· ζυτὸν χωροῦντα δύο χοῶς, ὃν οὐδ' ἂν ἔλέφας
 ἐκπλή· καὶ σημειῶσαι τὸ ζυτὸς ἐνταῦθα ἀρσενικόν. errasse de Diphilo
 Eustathium ab epitomae auctore deceptum monuit Schweighauserius,
 de masculino genere Moinekius. v. 8 Athenaeus 11, 500f ὅτι καὶ
 τριήρης εἶδος ἐκπώματος, Ἐπίνικος (εὔνικος A) ἐν Ἐποβαλλομέναις
 δεδήλωκε. προείρηται τὸ μαρτύριον. 3. οἰωνιζόμεναι A. 4. ἔστιν A.
 ἔλέφαντας pro ἔλέφанта idem. unde ἔστι δ' ἔλέφας. B. τί φῆς; ἔλέ-
 φαντας περιάγει; Cobet. N. l. 653. 5. 6. sic A. ὃν del. Mein.

ἐκπλή C. 6. ἐγὼ δὲ Casaub. τοῦτό γ' ἐκπέπωκα Mein. τρις πέπωκα Iacobs. χωροῦν δύο χάσας, οἶον οὐδ' ἂν ἐκπλοῖ | ἐλέφας· ἐγὼ τοῦτ' ἐκπ. Dobr. Adv. II 335. recepta in v. 4 Cobeti emendatione (et del. φυτόν) χωροῦντα δύο χάσας, ὃν οὐδ' ἂν ἐκπλοῖ | ἐλέφας· ἐγὼ δὲ γ' ἐκπέπωκα π. K. 7. οὐδὲ γρῦ G. A. Hirschig. Ann. crit. 31, conl. Antiph. 190, 13. Menand. 364. 8. τουτις ὡς A. 9—11. om. C. 9. ἀπὸ II. Dobr. 10. πυρπνύον A.

2. πίνειν πρὸς κλεψύδραν per iocum dixit ut λέγειν πρὸς κλεψύδραν. 3. κροονιζόμενον liquorum ore excipientem (Dobr.). ἀμφότερα δ' οἰωνίζομαι 'I will bet'. Dobr. ne sic quidem intellego. 4. περιάγει est pers. 2. 'qui ad bellum proficiscens uxorem aut concubinas secum trahit, qui in publicum prodiens aut discipulorum agmen trahit secum aut quemlibet gregem, περιάγεσθαι eos omnes dicitur'. Cobet. 7. Diogenian. 4, 43 (2, 64 Vind.) ἐλέφαντος διαφέρεις οὐδέν· ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. 8. τριήρης, cf. Antiphon. 224, 4. 9. etiam *Bellerophon*es cum *Pegaso* poculum est. Astydam. fr. 3, 4 δύο δὲ χρυσᾶ (κυμβίλα), γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος. de *clephant*o poculo cf. etiam Damox. 1.

Ε Τ Δ Ο Ξ Ο Σ

Meinek. I 492.

ΝΑΤΚΛΗΡΟΣ

1

ψηφοπαίκτης

Pollux 7, 200. 1 εἴη ἂν καὶ ὁ ψηφοπαίκτης ἐν τέχνῃ· τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο εἴρηκέ τις τῶν νέων κωμωδῶν Εὐδοξος ἐν *Ναυκλήρου* δράματι. sunt praestigiatores, qui calculis θανατοποιοῦσι. cf. Alciphr. 3, 20.

ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

2

Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα

Zenobius 1, 1 ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς Εὐδοξος ἐν *Υποβολιμαίῳ*. φασὶ δὲ ὅτι Ἄβυδηνοῖς ἔθος ἦν μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας . . . κερραγῶτων δὲ τῶν παίδων . . . ἀηδίαν εἶναι πολλὴν τοῖς δαιτυμόσιν. cf. etiam Diogenian. 1, 1. contra Athen. 14, 641a τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα τέλος τί ἐστι καὶ ἑλλεμένιον, ὡς Ἀριστείδης φησὶν ἐν τρίτῳ περὶ παροιμιῶν. per ironiam sic dicebatur: quid proprie significet ἐπιφόρημα docent Aristoph. fr. 774. Archipp. 9. Philyll. 19.

Φ Ο Ι Ν Ι Κ Ι Δ Η Σ

Meinek. I 481. 2

ΑΤΛΗΤΡΙΔΕΣ

1

δύνασαι σιωπᾶν; *B.* ὥστε τοὺς τὰς διαλύσεις
συντιθεμένους κεκραγῆναι δοκεῖν.

Hesychius δύνασαι σιωπᾶν; πρῶτόν φασὶ Φοινικίδην Μεγαρέα
κωμικὸν ποιητὴν ἐν ἄστει διδάσκοντα ἀποσκῶψαι τὴν σιωπωμένην
δημολογίαν περὶ τῶν διαλύσεων Ἀντιγόνου καὶ Πύρρου βουλόμενον
εἰπεῖν ἐν ταῖς Ἀλληγρίσιν οὕτως κτλ. 1. τοὺς add. Mein. 2. πᾶσιν
δοκεῖν vel δοκεῖν μέγα Mein. I 482. τούτους κεκραγῆναι δ. Cobet. N.
l. 26. παρ' ἐμὲ κεκραγῆναι δοκεῖν K. 'foedus fortasse dicit illud,
quo Pyrrhus cum Antigono Gonata coniunctus postea a Lysimacho
victus est'. Mein. cf. Droysen. Hellenism. I 625. II 84 not. 201.
pax illa facta est vere anni a. Chr. 287.

ΜΙΣΟΤΜΕΝΗ

Μισούμενος secundum Suidam et Eudociam.

2

μύρτων λέγουσιν καὶ μέλιτος ἐγκώμια,
καὶ τῶν προπυλαίων καὶ τέταρτον ἰσχάδων·
τούτων ἐγενεσάμην καταπλεύσας εὐθέως —
B. καὶ τῶν προπυλαίων; *A.* κούδεν ἦν τούτων ὄλωσ
ἢ πρὸς ἀτταγήνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων.

Athenaeus 14, 652d Φοινικίδης ἐν Μισουμένη φησὶν κτλ. 1.
λέγουσιν *A.* 4. προσπυλαίων *A.* personarum notatio est Meinekii
in Ath. 5. συμβάλλειν *A.* totam eclogam om. *C.*

ante v. 1 exciderunt fere haec τὴν Ἀττικὴν γὰρ εὐλογοῦντες
Ἀττικῶν μύρτων κτλ. Plin. N. h. 10, 133 *attagen maxime Ionius
celebratur.* cf. Horat. Epod. 2, 54. quocirca Ionem hominem in-
rideri suspicatur Meinekus. certe Athenarum gloriae obtrectat.
qui loquentem interpellat, Cario aliquis videtur esse.

ΠΟ(Ι)ΗΤΗΣ

U. Koehler. I. A. I n. 972. fragmenta non exstant.

ΦΤΛΑΡΧΟΣ

Cf. quae ad Mnesim. 4, 7 et Sophili Φύλαρχον adnotavimus.

3

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον
Χαίριππον. οὗτος, ὡσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.
τοιούτ' ἔχει ταμιεῖον ὡσπερ οἰκίας.

Athenaeus 10, 415e περὶ Χαίριππον φησὶ Φοινικίδης ἐν Φυλ-
άργῳ οὕτως κτλ. 1. τὸ τρίτον Α. βορώτατον Mein. 2. Χαίριππον
et Χαίριππον Α. 3. καὶ λάθῃ Mein. Anal. Ath. 183. φθάσῃ Bruno
Keil. 4. τοσοῦτ' et ταμιεῖον ἐν τῇ κοιλίᾳ Mein. ibid. — Χαίρ-
ιππος metro firmatur Menand. 491. contra Aelian. V. h. 1, 27
ἀδηφάγους λέγουσιν ἀνθρώπους γεγενῆσθαι . . . καὶ Χάριππον.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

4

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ὑπομείναιμ' ἔτι,
Πυθιάς, ἔταιρεῖν. χαιρέτω· μή μοι λέγε·
ἀπέτυχον· οὐδὲν πρὸς ἐμέ· καταλῦσαι θέλω.
εὐθύς ἐπιχειρήσασα φίλον ἔσχον τινὰ
5 στρατιωτικόν· διαπαντὸς οὗτος τὰς μάχας
ἔλεγεν, ἐδείκνυ' ἅμα λέγων τὰ τραύματα,
εἰσέφερε δ' οὐδέν. δωρεὰν ἔφη τινὰ
παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν, καὶ ταῦτ' ἀεὶ
ἔλεγεν· διὰ ταύτην ἦν λέγω τὴν δωρεὰν
10 ἐνιαυτὸν ἔσχε μ' ὁ κακοδαίμων δωρεάν.
ἀφήκα τοῦτον, λαμβάνω δ' ἄλλον τινὰ,
ἰατρόν. οὗτος εἰσάγων πολλοὺς τινὰς
ἔτεμν', ἔκαε, πτωχὸς ἦν καὶ δῆμιος.
δεινότερος οὗτος θατέρου μοι κατεφάνη.
15 ὁ μὲν διήγημ' ἔλεγεν, ὁ δ' ἐποίει νεκρούς.
τρίτῳ συνέξενξ' ἢ τύχη με φιλοσόφῳ,
πώγων' ἔχοντι καὶ τρίβωνα καὶ λόγον.
εἰς προὔπτου ἦλθον ἐμπεσοῦσα δὴ κακόν·
οὐδὲν ἐδίδου γάρ· εἴ τι δ' αἰτοίην, ἔφη
20 οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τὰργύριον. ἔστω κακόν,
διὰ τοῦτο δὺς μοι, ῥίψον· οὐκ ἐπέιθετο.

Stobaeus Floril. 6, 30 Φοινικίδου Α. 4. ἔσχον Damasc.] εἶχον.
6. ἐδείκνυ' Gaisf.] ἐδείκνυ. 8. λαμβάνειν] ἀναμένειν Madvig. Advers.

crit. I 718 'dicendum erat λήψεσθαι'. 9. λέγω] λέγει Nauck. ἔλεγε Mein. Stob. III lvi. 11. δ' add. Damasc. 12. πολλούς] χωλούς K. 17. λόγον] δύπον K. 18. ἦλθον] ἔλαθον Herwerd. Anal. crit. 43. 19. εἴ τι δ' αἰτοίην Cobet. N. l. 126] εἰ δέ τ' αἰτοίμην τάλαν αἰτῶ τι A. εἴ τι δ' αἰτοίμην Grotius. 'αἰτεῖν si quid aliud meretricium est, non αἰτεῖσθαι. Menand. 217, 3'. Cobet. ex A τάλαν, ἐπαιτεῖς; εἴτ' ἔφη Mein. Stob. III lvi. 'o bona, stipem petis?' amatoris verba sunt.

2. Harpocrat. 132, 6 Πολέμων ἐν τοῖς Περὶ ἀκροπόλεως παρατίθεται ψήφισμα καθ' ὃ ἀπέλερτο Ἀθήνησιν ὄνομα πεντετηρίδος τίθεσθαι δούλην ἢ ἀπελευθέρω ἢ πόρνην ἢ ἀύλητριδί. cf. Athen. 13, 587c. commemorantur tamen et *Nemeas* et *Isthmias* meretrices. Athen. 13, 593f et 587c. praeterea cf. Athen. 13, 571d καλοῦσι . . . τὸ ἐπὶ συνουσίαις μισθαρνεῖν ἑταιρεῖν. 3. οὐδὲν πρὸς ἐμὲ 'non convenit mihi' (es ist nichts für mich, passt mir nicht). Macho Athen. 581c καταλελυκνίας τῆς Γναθαινίου σχεδὸν | οὐκέτι θ' ἑταιρεῖν ὀπομενούσης. Demosth. 33, 4 τὸ πλεῖν καταλέλυκα. 7. δωρεάν, eine *Prmsion*. v. 10 δωρεάν idem est quod προῖκα. 15. Polyb. 1, 14, 6 ἐξ ἰστορίας ἀναιρεθείσης τῆς ἀληθείας τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς ἀνωφελὲς γίνεται διήγημα. 'miles narrabat tantum modo quot homines interfecisset, medicus re vera interfeciebat'. 18. προὔπτον, i. e. ἀναμφίλεκτον, ὁμολογούμενον.

5

Athenaeus 8, 345e Φοινικίδης δὲ τοὺς ἰχθυῖς παρατιθεῖς τοῖς τὰς συμβολὰς δεδωκόσι τὴν μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινὴν εἶναι, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ ἰχθυῖς τῶν ὠνησαμένων. si haec ut videntur ad comicum pertinent, poeta coquum fecit qui symbolas non dedissent convivio excludentem. 'τοὺς ἰχθυῖς, ἔφη, | παρέθηκα τοῖς τὰς συμβολὰς δεδωκόσιν' | κοινὴ γὰρ ἡ θάλαττα (μὲν πᾶσιν βροτοῖς), | οἱ δ' ἰχθυῖς μόνοισι τοῖς ὠνουμένοις.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ

Meinek. I 482 sq.

ΑΝΑΒΛΕΠΩΝ

Plat. Phaedr. 243 b (Στησίχορος) ποιήσας . . . τὴν καλουμένην *καλινωδίαν παραρῆμα* ἀνέβλεψεν. cf. Arist. Plut. 95. 117. 126. 866. Herodot. 2, 111.

1

ἐγὼ μάγειρον λαμβάνων ἀκήκοα
τὰ τῶν μαγείρων πάντα καθ' ἐκάστου κακά.

ἀντερογολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχει
 ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοῦτον, ὁ δ' ὅτι τὸ στόμα
 5 πονηρὸν, ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας
 ἐπιθυμίας . . . . .
 . . . . . ἐνία τε τῶν ἡδυσμάτων,
 κάθαλος, κάτοξος, χναυστικός, προσκαυστικός,
 καπνὸν οὐ φέρων, πῦρ οὐ φέρων. ἐκ τοῦ πυρός
 εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἷς οὐτοσί
 10 διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν.

Athenaeus 14, 661f Ποσειδίππος (sic A) ἐν Ἀναβλέποντι κτλ.
 1. Ἐν' ἐγὼ G. A. Hirschig. Ann. crit. 31. λαμβάνων Mein.] ἀνα-
 λαβῶν A. Ἐνα λαβῶν Coraes. 2. καθ' ἕκαστον Dobr. Adv. II 351.
 3. ἀντερογολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν Grot.] ἀντερογολαβοῦντος ἔλέγομεν A.
 fortasse τὰ τῶν μαγείρων πάνθ' ἃ καθ' ἕκαστου κακὰ (convicia)
 ἀντερογολαβοῦντος ἔλεγον, ὁ μὲν κτλ. ἔχοι Dobr. 4. κριτικὴν B]
 κρητικὴν A. τὸ add. Iacobs. Add. Ath. 346. ὀτιή στόμα Dobr. 5.
 γλῶτταν Dindf.] γλῶσσαν A. 6. post ἐπιθυμίας quaedam excidisse
 sensit Dindorf. ἐνία τε] ἀνεῖτο Dobr. ἐμύλαινε (coniunct. cum reliquis
 sine lacuna) Cobet. V. l.² 188. 9. at requireretur μυαίνει vel μυαίνοι.
 ὡς ἐστὶ κατακερημένος, | ὁ δ' ὅτι ἀφειδής ἐστὶ τῶν ἡδ. supplet
 Mein. 7. κάτοξος Grot.] κατοξους A. 8. πῦρ οὐ Grot.] οὐ πῦρ
 οὐ A. φέρων δ' A. 10. εἰς τὸ πῦρ Grot.

1. 'cum conducerem in foro, ubi coquorum statio erat.' Mein.
 9. ad cultros ventum est, sc. pugna inter coquos exorta. 10. Zenob.
 3, 19 διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρός ῥίπτειν δεῖ· ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων
 καὶ ῥιποκίνδυνα ποιοῦντων. Xen. Mem. 1, 3, 9 κἂν εἰς μαχαίρας
 κυβιστήσῃ κἂν εἰς πῦρ ἄλλοιτο. ac διὰ πυρός βαδίζειν Arist. Lys.
 133. cf. Eupol. 162. Apostol. 6, 2. Ovid. Met. 8, 76 *ire per
 ignes, per gladios ausim.* 9. 10. hoc est: 'hunc unum qui in
 conerlatione victor fuit mecum duco.'

ΑΠΟΚΛΗΠΟΜΕΝΗ

Puella ab amatore excluda. U. Koehler. I. A. 975 II 15 ἐπὶ
 Τιμησιᾶ[νακτος π]αλαιᾶ Φιλόστρατο[ς Ἀποκλει]ομένη Πόσει[δίππου]
 'circa annum 180'. Koehler. p. 403. Strat. Anthol. Pal. 12, 193
 μνησθήσει τούτων, ὑπερήφανε, καὶ σὺ φιλήσεις, καὶ κομωδῆσεις τὴν
 ἀποκλειομένην (Mein.).

2

ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα· συμβαίνει δέ τι
 νῦν μοι διακονοῦντι παρὰ τῷ δεσπότην
 ἀστεῖον· οὐχ ἄλωσομ' ἐκφέρων κρέας.

Athenaeus 14, 659a *Ποσίδιππος* (sic A) *περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένη φησὶν κτλ.* et 658f οὐδὲ γὰρ ἂν εἴβοι τις ὑμῶν δούλον τινα μάγειρον ἐν κωμῳδίᾳ πλὴν παρὰ Ποσιδίππῳ (sic A) μόνῳ. — Casaubonus epularum tenuitatem dici putabat, ex quibus aliquid furto subducere operae pretium non esset. contra Meinekius 'quamdiu libera utebar condicione, si quid forte mecum auferrem, in furto fere a ianitore deprehensus sum: nunc cum totus in domini servitium concesserim, tutus et tranquillus furto meo me oblectabo'. de qua interpretatione in tanta eclogae exiguitate nequaquam constat.

3

ἔψητὸν ἀγοράζειν τινά

Athenaeus 7, 301b *ἐνικῶς (ἔψητός) . . . Ποσειδίππος Ἀποκλειομένη κτλ.* cf. Nicostr. 13.

4

ὦ Λακιάδαι

Zenobius Milleri 1, 73 (Mélanges 357. 8) *Πλακιάδαι καὶ στείλαιον* (sic) *ἄτη εἴρηται ἐπὶ τῶν μοιχῶν . . . δῆμος δὲ ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς οἱ Πλακιάδαι (Λακ.) κακεῖ ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται ταύταις δὲ χρῶνται κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν . . . εἰ δὲ μὴ παρῆεν, στείλαιον* (sic) *ἐκ τῆς δικέλλης. μέμνηται Ποσίδιππος ταύτης ἐν Ἀποκλειομένη.* similia Posidippo non commemorato Suidas. cf. quae ad Philippidis *Laciadas* adnotantur. *ὦ Λακιάδαι καὶ στείλαι* Nauck. *Bullet. Petrop.* XIII 374 conl. Hesych. *στειλῆαν τὴν μακρὰν ῥαφανον* (Antiphan. 121).

5

τηγανίζεσθαι

Pollux 10, 98 *τὸ ῥῆμα . . . ἔστιν ἐν Ἀποκλειομένη Ποσειδίππου.*

ΑΡΣΙΝΟΗ

Plures fuerunt successorum Alexandri m. temporibus mulieres hoc nomine insignes, ex quibus unam significari consentaneum est.

6

βοῦς ἑβδομος

μέμνηται τῆς παροιμίας . . . Ποσίδιππος ἐν Ἀρσινόῃ. Zenobius Milleri 1, 71 (Mélanges 357). Euthycl. 2. Philem. 86.

ΓΑΛΑΤΗΣ

Cf. quae ad Apollodori *Galatas* adnotantur et Meinek. I 483.

7

κόρακι κλήεθ' ἢ θύρα.

Pollux 7, 111 ἦν Ὅμηρος εἴρηκε κορώνην οἱ δὲ νῦν κόρακα, οὕτως ἀνόμασε καὶ Ποσειδίππος ἐν Γαλάτῃ εἰπὼν κτλ. ἔστι μὲν οὖν οὐ κεκοιμένη τοῖς νέοις ἢ φωνή, ληπτέον δὲ καὶ τὰ σπάνια, εἰ μὴ παρ' ἄλλων εἴη χρηστέα (sic Bekker.). κλειεθ' ἢ θύρα Bekker.] κλείεται θύρα Α. κλύε τὰς θυρίδας Falck. et 10, 22 τὰ περὶ τὰς θύρας φητέον, μοχλοί... καὶ κορώναι καὶ κόρακες. Ποσειδίππος γοῦν ἐν Γαλάτῃ φησὶν· κόρακι κρούεθ' ἢ θύρα. ubi κλειεθ' ἢ θύρα Falckenb.

8

Pollux 4, 175 ἔνιοι δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι κωμφοδούντων τῶν νέων, οἶον... Ποσειδίππος ἐν Γαλάτῃ, λίτρας μνημονεύουσιν. cf. Philem. 78.

ΔΗΜΟΤΑΙ

9

νεανισκεύεται

... Ποσειδίππος Δημόταις. Photius et Suidas. cf. Eupol. 29. 109. Amphid. 19.

ΕΠΙΣΤΑΘΜΟΣ

Bekker. Anecd. 253, 22 ἐπίσταθμοι· οἱ ἄρχοντες καὶ σατράπαι, οἱ κατέχοντες βασιλεῖ τὰς ἀπηκόους πόλεις... οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τοὺς τοιούτους ἀρμοστὰς ἐκάλουν. similiter Etym. m. 364, 37. Harpocr. ἐπίσταθμος· Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ (4, 162) Ἐκατόμνος (Ἐκατόμνος) ὁ Καρίας ἐπίσταθμος, ὃς οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπείαν Καρίας κύριος. fuit Epistathmos etiam Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 41.

10

σκηνάς, ὄχους,

ρίσκους, ἀορτάς, τάχανα, λαμπήνας, ὄνους.

Pollux 10, 139 αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπιστάθμῳ κτλ. 2. λάχανα Iungerm. et Tourpius ππ 235 conl. Hesych. λάχανα· τὸ ἐπὶ τῆς ἀπῆνης πεπλεγμένον, ἐν ᾧ καθέζονται. quae vox admodum dubia est. πλόχανα Ruhnken. λάσανα Mein. cf. Antiphan. 130. Diphil. 40. Menand. 29. 331.

ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ

11

νιὸν τρέφει πᾶς κἄν πένης τις ὦν τύχη,
θυγατέρα δ' ἐκτίθησι κἄν ἢ πλούσιος.

Stobaeus Floril. 77, 7 Ποσειδίππου Ἐρμαφροδίτου Α. 2. δ' om. Β. ἐκτίθησι] ἐκδίδωσι Nauck. Mélanges gréco-rom. V 244, conl. Anaxandr. 78. sed fortasse est comica veritatis superlatio.

ΕΦΕΣΙΑ

Ephesia fuit etiam Antiphanis, *Ephesius* Menandri.

12

Φρόνη πρὸ ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη
πολὸν τῶν ἑταιρῶν· καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα
τῶν τότε χρόνων εἶ, τὸν γ' ἄγῶν' ἀκήκοας.
βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μελίζους βλάβας
5 τὴν ἡλιαίαν εἶλε περὶ τοῦ σώματος,
καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιουμένη
μετὰ δακρύων διέσωσε τὴν ψυχὴν μόλις.

Athenaeus 13, 591e Ποσίδιππος (sic Α) ὁ κωμικὸς ἐν Ἐφεσίᾳ
τάδε φησὶν περὶ αὐτῆς (Φρόνης) κτλ. 1. πρὸ ἡμῶν] περισήμων
Iacobs. Add. Ath. 318. πρὸ γ' ἡμῶν Dobr. Adv. II 346. 3. εἶ
Casaubonus] εἶη Α. 4. βίους] fortasse νέους. nam non prorsus
conveniunt Alexid. 116, 6. 11. Menand. 855. Nicol. 1, 13. 5.
εἶλε] εἶχε Schweigh. εἰς ἡλ. ἦλθε Dobr. εἶδε ante Cobetum N. l.
127 Bothius. cf. Arist. Ach. 613. at quid est τὴν ἡλιαίαν εἶδε
περὶ τοῦ σ.? scribendum est εἶλε χάριτι σώματος.

de causa Phrynes et defensione Hyperidis cf. Athen. 13, 590de.

ΚΩΔΩΝ

Fortasse Κώδων. Moin. I 483. cf. quae ad Ephippi *Cydonem*
adnotavimus. si Κώδων titulus fuit, fabulae argumentum ex illo
more petitum esse crediderim, de quo cf. interpretes Arist. Av.
842. 1160.

13

τὸν παῖδ' ἄνω σπεύδοντα πρὸς τὸ τελώνιον
Pollux 9, 28 εἴρηται τὸ τελώνιον ἐν Ποσειδίππου Κώδωνι κτλ.

ΛΟΚΡΙΔΕΣ

Cf. quae ad Anaxandridis *Locrides* adnotavimus.

14

ᾧρα περαίνειν· ἐγγέλεια, καράβους,
δόγκας, ἐχίνους προσφάτους, μηκάνια,
πίνας, τραχήλους, μύας.

Athenaeus 3, 87f οἱ τράχηλοι τῶν πορφυρῶν εὐθετοῦσι πρὸς τὰς τῶν στομάχων διαθέσεις. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσίδιππος (sic A) ἐν Λοκρίσιν οὕτως κτλ. Photius τράχηλοι τῶν θαλασσίων πορφυρῶν. οὕτως Ποσίδιππος. Etym. m. 764, 47 ἐν τῷ ἑητορικῷ λεξικῷ τράχηλον εἶδρον σημαίνει τῶν θαλασσίων πορφυρῶν (sic). οὕτω Ποσίδιππος. — 1. post περαίνειν interpunxit Herwerd. Stud. crit. 92. 3. ἐγγέλεια Porson.] ἐγγέλια A. 3. πίνας A] πίννας. μύας] μῦς K.

'tempus est verbis meis finem imponere: (emi) ἐγγέλια κτλ.'

2. Athen. 3, 87e αἱ μήκωνες (τῶν κηρύκων) πρὸς μὲν τὰς τῶν στομάχων εὐτονίας οὐκ εὐθετοῦσι, πρὸς δὲ τὴν τῆς κοιλίας ἀσθένειαν χρήσιμοι. et 7, 316d ὁ μήκων (τοῦ πολυπόδος) κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἴονει κύστις. 3. Herodian. I 256, 6 τὰ εἰς νᾶ δυσύλλαβα βαρύνεται, πῖνα ἐπὶ τοῦ ὀστρέου κτλ. II 455, 5 τὰ εἰς ἰνᾶ ἀποστρέφεται τὴν εἰ δίφθογγον ... πῖνα ἐπὶ τοῦ θαλασσίου διὰ τοῦ ι. cf. 570, 1. τραχήλους non proprium piscium genus esse, sed quia per se coquerentur seorsim nominasse Posidippum monuit Salmas. Exerc. Plin. 792. cf. Archedic. 3, 4 et quae ad Eubul. 66, 3 adnotantur.

ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙ

Vel *Μεταφερόμενος*, quo titulo significari potest philosophus ut Dionysius ὁ *Μεταθέμενος* (Athen. 7, 281 d. 10, 437e. Diog. L. 7, 23) ab altera disciplina ad alteram transiens. sic μεταφέρειν Xenarch. 7, 2. cui significationi optime convenit fr. 15.

15

ὥστ' ἐν ἡμέραις δέκα

εἶναι δοκεῖν Ζήνωνος ἐγκρατέστερον.

Diogenes Laert. 7, 27 (Ζήνων) καὶ εἰς παροιμίαν σχεδὸν ἐχώρησεν· ἐλέγετο γοῦν ἐπ' αὐτῷ 'τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος ἐγκρατέστερος.' ἀλλὰ καὶ Ποσίδιππος *Μεταφερομένοις* κτλ.

16

κυβίων

μνημονεύει Ποσίδιππος (sic A) ἐν *Μεταφερομένῳ*. Athenaeus 3, 118b. cf. Alexid. 15, 9.

17

Κύπριον

τὸ τάριχον. Ποσίδιππος (sic cod. cf. Bekker. adn. ad 93, 19) *Μεταφερομένοις*. Bekker. Anecd. 102, 32. *Cyprium salsamentum* et

cybia Meinekii arbitratu inter cibos memorata fuisse, quibus adulescens fragmenti 15 se ingurgitaverit: coniectura prorsus incerta.

ΜΥΡΜΗΞ

Viri nomen esse existimat Meinekii I 483. heros *Myrmex* est Harpocrat. 126, 6 atque Hesych. et Phot. *Μύρμηκος ἀτραπούς*.

18

ὦν τοῖς θεοῖς ἄνθρωπος εὖχεται τυχεῖν
τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὖχεται.

Stobaeus Floril. 118, 17 *Ποσειδίππου* (sic) ἐκ *Μύρμηκος* A. 2. εὐθανασίας A] ἀθανασίας cf. Cobet. N. l. 127. — nihil dicit melius hominibus exoptari posse quam mortis felicitatem.

19

οὕτω τι πολύπουν ἐστὶν ἢ λύπη κακόν.

Stobaeus Floril. 99, 29 *Ποσειδίππου* (sic) ἐκ *Μύρμηκος* A. τι] τοι A. πολύχρον Tour. πολύπουν Mein. Stob. III xl. ποικίλου Naber. Mnem. nov. VIII 431. desperat G. A. Hirschig. Ann. crit. 31. fortasse πολύχρουν, non uno colore est, sed variis modis exprimitur.

ΟΜΟΙΟΙ

Cf. quae ad Antiphani *Ὅμοιους* adnotantur.

20

ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν, ἢ δ' ἡμέρα
ἀέλι τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει.

Stobaeus Floril. 99, 30 *Ποσειδίππου* ἐξ *Ὅμοιων* A. Eurip. fr. 939 N. ἀέλι τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται.

ΠΑΙΔΙΟΝ

21

τὸ ἐφθοπώλιον

εἴρηται . . . παρὰ *Ποσειδίππου* ἐν *Παιδίῳ*. Athenaeus 3, 94 c.

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

22

ὁ μὴ πεπλευκῶς οὐδὲν ἐόρακεν κακόν·
τῶν μονομαχούντων ἐσμὲν ἀθλιώτεροι.

Athenaeus 4, 154f ὁ κωμωδιοποιὸς Ποσειδίππος (sic A) ἐν Πορνοβοσκῶ φησιν κτλ. 1. ἔδραπεν A. Mantinenses id genus certaminis invenisse et Casandrum in funere parentum gladiatorum pugnam edidisse narrat 154d. 155a.

ΣΤΥΝΤΡΟΦΟΙ

23

ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ᾧν;
 B. ἐντὸς πυλῶν γὰρ ἂν μένων ἄδειπνος ἦν.
 A. πότερ' οὖν ἀφείσαι; B. κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι.
 ἐπρίατο γὰρ τις ἁμότεχνός με γνώριμος.

Athenaeus 14, 659c Ποσειδίππος (A) περὶ δούλων μαγείρων . . . Στυντρόφοις κτλ. 2. γὰρ ἂν μένων Dindf.] παρμένων A. 3. πότερ' Dobr. Adv. II 350] πότερον A. ἀφείσαι Dobr.] ἀφείσα A. 4. ἐπρίατο A.

3. 'num igitur manu missus es? — minime: emit me quidam eorum qui apud forum profitentur. nempe quidam ruri degens hunc coquum apud forum isto die conduxerat'. Dobr.

24

ἐνδοθι προνομεύειν ὄρμενα

Photius ὄρμενα· τὰ τῆς κράμβης. Ποσειδίππος Στυντρόφοις κτλ. παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὐχ ἐβρομεν. cf. Nicostr. 34. Thomas Mag. 275, 7 οὐχ ἐβρίσκειται οὔτε τὸ προνομεύειν οὔτε ἡ προνομεία παρὰ ῥήτορσιν, ἀλλ' ἀντὶ τούτων ληϊζέσθαι. καὶ καταδρομή. Moer. 206, 25 προνομεύειν τὸ κατατρέχειν καὶ κατασύρειν. ecloga mihi quidem obscura.

ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ

25

ἐθισμός

ἀντὶ τοῦ ἔθους. Ποσειδίππος (sic cod.) Φιλοπάτορι. Bekker. Anecd. 93, 19. cf. Lobeek. Phryn. 511.

ΧΟΡΕΤΟΤΣΑΙ

26

μαθητὰ Λεύκων οἳ τε συνδιάκονοι
 ὑμεῖς· ἅπας γὰρ ἐστὶν οἰκειὸς τόπος
 ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι· τῶν ἡδυσμάτων
 πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ

- 5 ἀλαζονεία· τὸ καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν
 ὄψει σχεδόν τι τοῦθ' ἡγούμενον.
 ξεναγὸς οὗτος, ὅστις ἂν θάρακ' ἔχη
 φολιδατὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
 ἐφάνη Βριάρεως, ἂν τύχη δ' ἐστὶν λαγῶς.
- 10 ὁ μάγειρος ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
 πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσίη,
 κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν,
 ἐπιτηξ' ἕκαστος εὐθύς. ἂν δ' ἀληθινὸν
 σαντὸν παραβάλλης, καὶ προσεκδαρεῖς ἄπει.
- 15 ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου.
 καὶ τὰ στόματα γίνωσκε τῶν κεκλημένων·
 ὥσπερ γὰρ εἰς τὰμπόρια, τῆς τέχνης πέρας
 τοῦτ' ἐστίν, ἂν εὐ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
 διακονοῦμεν νῦν γάμους. τὸ θῦμα βοῦς,
- 20 ὁ δίδου ἐπιφανῆς, ἐπιφανῆς ὁ λαμβάνων.
 τούτων γυναῖκες ἰέρειαι τῇ θεᾷ θεοί,
 κορύβαντες, ἀύλοί, παννυχίδες, ἀναστροφῆ·
 ἰππόδρομος οὗτός ἐστὶ σοι μαγειρικῆς.
 μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.

Athenaeus 9, 376e Ποσειδίππος (sic A) ἐν Χορευούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς μαθητὰς τάδε κτλ. v. 12 Eustathius 1828, 6 φειδωλὸς . . . καὶ κυμινοπρίστης, ἔτι δὲ καὶ λιμός. v. 1—7 med. et 19—24 om. C. 3. λαλεῖν L] ἄλλειν A. 5. ἀλαζονεῖαι et καθόλου A. 6. ὄψει σχεδόν τι πάντα Porson. ὄψεις δ' ἔχοντι A. πάντα dubium videtur. 7. οἶον ξ. οὗτος, ἂν θ. ἔχη vel ξ. οὗτος, ἦνικ' ἂν Mein. fortasse ξ. οὗτος ἀντίκ', ἂν κτλ. cf. Arist. Av. 166 cum eis quae adnotavi. 9. ἂν τύχη] ἐν μάχῃ K. cf. Arist. Pac. 1190. 10. ἂν Dindf.] ἐὰν AC. 12. καλῶν Grot. Excerpt. 817] καλῶς. 13. ἐπιτηξ' Casaub.] ἐπιτηξ' A. ἔπειτ' ἦξεν C. ἕκαστος εὐθύς om. C. ἂν Dindf.] ἐὰν AC. 14. παραβάλλης C. προσεκδαρεῖς A] πρὸς ἐκδαρεῖς Dindf. 16. στόματα Casaub.] στόμια A. 18. ἂν εὐ C] ἄνευ A. 21. γυναῖκές εἰς Erfurdt. Obs. 441. τῇ θεᾷ θεοί] τῇ θεῷ Grot. cf. Cobet. N. 1. 26. 7. γυν. ἰέρειαι Θεᾷ, Θεῷ Wilam. ap. Kaibel. conl. Dittenb. Syll. inscr. 13, 39. 23. μοι Mein. Anal. Ath. 165. 24. τοῦτο, non τουτί, A.

6. cf. Sosipat. 47. 7. Hesych. ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγούμενος. *dux mercennariorum*. cf. quae ad Menandri Ξενολόγον adnotantur. 9. Βριάρεως, cf. Timocl. 12, 4. Plaut. Poen. 5, 5, 41. 12. λιμούς, 'famelicus' Mein. 13. ἀληθινὸν coquum dicit qui sine

pompa et iactatione quod opus est facit. attamen scribendum videtur ἀπλήγιον. cf. Eupol. 22. 14. cf. Arist. Vesp. 450. παραβάλλης, ὡσπερ εἰς κίνδυνον. 17. 'nam pláne extrema nóstrae est artis línea, quasi circa portum récta in os incúrrere'. Grot. ἐμπόριον est locus mercaturae idoneus, idem Romanorum *emporium* (Coraes). στόμα ἐμπορίου quoque dicitur i. e. *ostium* portus. 20. ὁ διδούς *soccer*, ὁ λαμβάνων *gener*. 22. κορύβαντες, i. e. temulenti *comissatores*. 'ἀναστροφή idem est ac *circulus* apud Romanos, *conversazione* apud Italos. Neograeci *συναναστροφή*'. Coraes. 23. ἐπιπόδρομος iam apud Hom. Il. 23, 330. hic in translatione ut *παλαίστρα*.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

27

ιδιώτης μέγας

αὐτοῖς ὁ Σεύθης. οἶσθα δ', ᾧ βέλτισθ', ὅτι
ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ.
οἱ πολέμιοι πάρεισιν· ὁ βαθὺς τῇ φύσει
5 στρατηγὸς ἔστηκεν, τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο.
πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.
κινεῖ γὰρ ἀθρόος οὗτος· εἰσελήλυθεν
ἐκ πέντε καὶ δέχ' ἡμερῶν προηλπικῶς
τὸ δεῖπνον, ὀρμῆς μεστός, ἐκλελυμένος,
10 τηρῶν πόντ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἶσει τις. νόει
ὄχλον τοιοῦτου φαχίαν ἠθροισμένην.

Athenaeus 9, 377 b καὶ περὶ ἐτέρου μαγεύου, ὄνομα δ' ἐστὶ Σεύθης, ὁ αὐτὸς φησὶν ποιητῆς (Ποσειδίππος) οὕτως κτλ. 2. *συνήθης* A. δ' add. Grotius. *οἶσθας* Pierson. Moer. 283. 3. οὐδὲν P] οὐθὲν A. 5. ἔστηκεν καὶ A. ἔστηκε C. καὶ del. (vel ἔστη καὶ) Casaub. 7. κινεῖ Grot.] *πίνει* AC. 8. *προηλπικῶς* C] *προσηλπικῶς* A. 9. *ἐκλελυμένος* Mein. *probabilius ἐκκεκαυμένος* Cobet. N. l. 5. 10. *δπότε κατὰ χειρὸς* Cobet. *tribrachum cum anapaesto poetam coniunxisse non credo*. 11. fortasse *τοσοῦτον*. *φαχίαν* Schweigh.] *φακίαν* A. 1. quid hic sit *ιδιώτης* nescio. 5. *ἐδέξατο*, ut *imperator impetum hostium*. 7. *κινεῖν* ut *Romani mouere exercitum dicunt posteriores*. cf. Polyb. 2, 54 (Mein.). 11. Eustath. 1540, 27 τὸν τόπον ᾧ *προσαράττει* τὸ κῆμα *φαχίαν* λέγουσιν, ὡς ἐν *δητορικῶ* εἰρηται *λεξικῶ*. cf. Poll. 1, 109. Phot. *φαχίαν*. Plut. Mor. 789 d *φαχίαν ἐν δήμῳ καὶ ψόφον*. 791a *τὴν φαχίαν καὶ τὸν ψόφον ἀφεικῶς*. *proverbium fuit φαχίας λαλίστερος*. Diogenian. 7, 99. Gregor. Cypr. 3, 58. Apostol. 15, 21.

28

Ἑλλάς μὲν ἔστι μία, πόλεις δὲ πλείονες·
 σὺ μὲν ἀττικίζεις, ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς
 αὐτοῦ τινές, οἱ δ' Ἑλληνες ἑλληνίζομεν.
 τί προσδιατρίβων συλλαβαῖς καὶ γράμμασιν
 5 τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις;

[Dicaearchus] 3, 7 in C. Mueller. Geogr. min. I 109 ὅτι δὲ πᾶσα ἦν κατηριθμηθεῖσα Ἑλλάς ἔστι, μαρτυρεῖ ἡμῖν ὁ τῶν καμφιδῶν ποιητῆς Ποσειδῆπος, μεμφόμενος Ἀθηναίους ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν καὶ τὴν πόλιν φασὶν Ἑλλάδος εἶναι, λέγων οὕτως κτλ. πρὸς μὲν τοὺς οὐχ ὑπολαμβάνοντας εἶναι τὴν Θεσσαλίαν τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ τοὺς Θεσσαλοὺς, Ἑλληνας ἀπογόνους ὄντας, ἑλληνίζειν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. 3. αὐτοῦ τιν' Salmas. fortasse αὐτίτιν, ut αὐτίτην οἶνον dicebant τὸν ἐπιχώριον.

Atticus aliquis Thessalus parum attice loquentem reprehenderat. respondet Thessalus, ut Attici ἀττικίζειν debeant, ita ceteris Graecis sua cuique lingua uti licere. 5. τὴν εὐτραπελίαν, *conloquii facilitatem*.

29

ναοὶ δὲ εἰσὶ καὶ στοά, καὶ τοῦνομα,
 καὶ τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σαράβου κλέος,
 τὸ πολὺ μὲν ἀκτὴ, τοῖς δ' Ἐλευθερίοις πόλις.

[Dicaearchus] 1, 11 in C. Mueller. Geogr. min. I 102 ἡ δὲ πόλις (Πλαταιαί) κατὰ τὸν καμφιδῶν ποιητὴν Ποσειδῆπον κτλ. 1. νεφ̄ Mein. 2. Σαράβου Mein.] Σηράμβου. 3. Ἐλευθερίοις I. Voss. Scylac. 9] ἑλευθέριοις.

anno ante Leuctricam pugnam tertio ἡ πόλις (Πλαταιαί) ὑπὸ τῶν Θηβαίων καθηρέθη πλὴν τὰ ἱερά. Paus. 9, 1, 18. 1. Pausanias 9, 2 Iunonis, 4 Minervae Cererisque templa commemorat. 2. Σάραμβος ὁ κάπηλος est Plat. Gorg. 518 b (cum *Thcarione* Aristoph. fr. 1 et *Mithaeco* coniunctus), οἶνον θανμαστὸν παρασκευάζων. 'propter Posidippi testimonium hominem Plataeas patriam habuisse conicias'. Mein. V 115. O. Muellerus Aegin. 77 Aeginetam fecerat. Σάραμβον plerique dicunt, sed Σάραβον verum nomen esse docet Achaëus Athen. 4, 173 d Σαράβικῶν κοπίδων συνομώνυμε. Poll. 7, 193 Σαράβωνα ὁ Πλάτων κάπηλον ὠνόμασεν, ἐπαινῶν αὐτὸν ἐπ' οἰνονοργία. 3. 'festis Eleutheriorum diebus Plataea urbs est, i. e. hominum multitudine frequens'. de *Eleutheriis* in memoria victoriae Plataeensis quinto quoque anno celebratis cf. Paus. 9, 2, 4 (6). Strab. 9, 412. — ἀκτὴ oppidum procul a mari situm, monte Cithaerone interiacente, dici nullo modo poterat. neque vero Cic.

Att. 1, 18 ad defendendam vocem quicquam valet. fortasse ἀργή (γῆ), de qua forma Aristoteli et posterioribus usitata cf. Lobeck. Phryn. 105.

30

οὐδείς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν
ἄνθρωπος ὦν, οὐδὲ μέχρι τοῦ τέλους πάλιν
ἔμεινεν εὐτυχῶν.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 13 Ποσειδίππος κτλ. Maximus Conf. 28, 68 p. 614 extr. Combefis. et omisso auctoris nomine Stobaeus Floril. 99, 14. ἄνθρωπος ὦν οὐδείς ἄλυπος — διήγαγεν, οὐδὲ μέχρι τέλους ἔμ. εὐτ. Stob., sed ἄνθρωπος ὦν post διήγ. Trinc. ἄλυπος — οὐδ' ἄχρι τέλ. et om. πάλιν Max. ἄχρι etiam Clem. 2. οὐδείς δὲ μέχρι τέλους Grot. οὐδ' εἴγε μέχρι τέλους Gaisf. nos secuti sumus Meinekium. 3. εὐτυχῶν V. εὐτυχῶν L Clem. ἀτυχῶν recte ut videtur Potter.

31

τὴν χλανίδα πάντες, ὡς εἰκεν, οὐκ ἐμὲ
προσηγόρευον· οὐδὲ εἷς νῦν μοι λαλεῖ.

Stobaeus Floril. 14 (περὶ κολακείας), 1 Ποσειδίππου (sic) A. i. e. antehac, ubi splendida veste indutus prodibam, omnes me adpellabant, nunc nemo: itaque non me, sed vestem adloquebantur.

32

διὰ τὴν τέχνην μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην
πολλούς, διὰ τὸν τρόπον δὲ τοὺς πλείστους φίλους.

Stobaeus Floril. 37 (περὶ χρηστότητος), 14 Ποσειδίππου A. Maxim. Conf. 57, 114 p. 665 Combefis. 1. διὰ τὴν τέχνην Stob.] τέχνη Max. 'poterat homo koureús εἶναι τὴν τέχνην et hinc γνωρίμους permultos habere'. Cobet. N. l. 74. vel coquus, ut H. Iacobi V cccxx. itaque perperam τύχην Mein. in Stob.

33

οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ φρονεῖν·
πολλοὶ γὰρ εὖ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 24 Wachsm. Ποσειδίππου (.οιδιδίππου) L. 1. φρονεῖν Cobet. N. l. 90] ποιεῖν. 2. λέγοντες εὖ L.

34

διψηρός, ἄτοπος ὁ μυρίνης ὁ τίμιος.

Athenaeus 1, 32b *μυρίνης* δὲ οἶνος κεῖται παρὰ Ποσειδίπῳ κτλ. *δίψης ἀρωγός* Herwerd. Nov. add. crit. 45. 6, minime 'ingeniose', ut iudicabat Mein. Anal. Ath. 16, quamquam Antiphan. 150 *δίψους ἀρωγόν. ἄπτος* Coraes. *μυρίνης* Pors.] *μυρίνης*. cf. Diphil. 17, 10. scribendum videtur *λιψουρός ἀτόπως* conl. Aesch. Choeph. 756. 'urinam ciet'.

35

Harprocratium 98, 8 *τὴν πενιχρὰν κόρην* . . θῆσαν ὀνομάζουσιν οἱ Ἀτικοί. *ἐπάναγκες* δὲ ἦν τοῖς ἔγγιστα γένους τὰς θήσας ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον ἢ ἐμᾶς διδόναι, ὡς καὶ Ποσειδίππος πού ὁ κωμικός φησιν.

36

προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ

ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο. οὕτως Ποσειδίππος. Photius et Suidas. *προσέκοψεν* Phot. *προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ* Mein. i. e. *succensusit*. cf. Wesseling. Diod. 1, 71 et exempla ab eodem ad 13, 80 congesta. Alexid. 81.

37

τὸ τῆς ἐλαίας δένδρον

παρὰ Ποσειδίπῳ. Cramer. Anecd. Ox. II 277. scr. *ἐλάας*.

38

ὄνυχιστήρια λεπτά

παρὰ Ποσειδίπῳ. Pollux 10, 140. est *μαχαιρῶν* genus. παρὰ add. Bekker.

39

ἄθετος

ὁ ἀποίητος. οὕτω Ποσειδίππος. Bekker. Anecd. 350, 21. *ποσίδ.* cod. — ambiguum habet explicationem.

40

ἀνθέμαστος

Ποσειδίππος ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἐχρήσατο. Bekker. Anecd. 462, 32. cf. Philem. 89, 7.

41

ἡ ἔπηλις

ἔστι παρὰ Ποσειδίπῳ. Bekker. Anecd. 424, 26. Suidas ἀπηλιώτης· ὁ ἄνεμος. . . καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἔπηλις ἔστι

παρὰ Ποσειδίππῳ. Eustath. 1562, 38 ἔπηλις ἢ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία (*Sommersprossen*). discernenda hæc ἔπηλις ab altera quæ significat τὸ πῶμα τῆς λάρνακος. Herodian. I 91, 9. — cf. Lobeck. Soph. Ai. 805.

42

ἐπίγραμμα

Pollux 3, 101 τὸ παρὰ Ποσειδίππῳ ἐπίγραμμα μοχθηρόν. cf. Theocrit. 2, 20.

43

κακοπρόσωπος

Ποσειδίππος. Bekker. Anecd. 104, 19. ποσίδ. cod. cf. Bekker. adn. ad 93, 19.

44

κύφωνες

ἱμάτια γυναικεῖα ἢ χιτῶνος εἶδος. οὕτως Ποσειδίππος. Photius. Hesych. κύφων. . . ἔστι καὶ χιτῶνος εἶδος.

Mcnaechmos Plauti et *Aululariam* O. Ribbeckius Alazon. 25 n. 1, quod *servi* coqui in eis inveniantur, ex Posidippi comoediis expressas esse arbitratur conl. Athen. 14, 658f οὐ γὰρ ἂν εὗροι τις δοῦλόν τινα μάγειρον πλὴν παρὰ Ποσειδίππῳ μόνῳ.

Δ Α Μ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ

Meinek. I 484. 5.

ΑΤΤΟΝ ΗΕΝΘΩΝ

Cf. cognominis Menandri fabula.

1

εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἤκει φέρων
ὁ παῖς. Β. τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν; Α. ζυτὸν
δίκρουνον, ἠλίκον τι τρεῖς χωρεῖν χόας,
Ἄλκωνος ἔργον. προὔπιεν δέ μοι ποτε
ἔν Κυψέλοις Ἀδαῖος.

Athenaeus 11, 468f ἐλέφας· οὕτως ἔκαλεῖτο ποτήριόν τι, ὡς Δαμόξενός φησιν ἐν Αὐτόν πενθοῦντι κτλ. Eustathius 1286, 29 κεῖται οὐδετέρως (τὸ ζυτὸν) ἐν τῷ ἐλέφας ἐστὶ ζυτὸν δίκρουνον τρεῖς χωροῦν χόας. Hesychius ἐλέφαντα . . . καὶ ζυτόν, τρεῖς χόας

χωροῦν. 1. ἤξει Mein. Anal. Ath. 216. 3. χωρεῖν [Coraes]
χωροῦν.

cf. Epinic. 2. — 4. *Alcon artifex clarissimus*. Ovid. Met. 13, 683 sq. *προῦπιεν, donavit*. cf. Stephan. com. 1. 5. Steph. Byz. *Κύψελα* φρούριον τετειχισμένον ἐν Ἀρκαδίᾳ ὑπὸ Μαντινέων . . ἔστι καὶ Κ. πόλις Θράκης πλησίον τοῦ Ἐβρου ποταμοῦ. cf. Plin. N. h. 4, 43. *de Adaeo*, quem adparet hic non vivum commemorari, cf. Antiphan. 303 et Heraclid. com. II 435. Mein. I 485. — conloquuntur miles gloriosus et puella. scaenam *Truculenti* 2, 6 contulit O. Ribbeck. Alaz. 81.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

2

- I Ἐπικούρου δέ με
ὄρᾳς μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ, παρ' ᾧ
ἐν δὴ ἔτεσιν καὶ μηνὶν οὐχ ὅλοις δέκα
τάλαντ' ἐγὼ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα.
B. τοῦτο δὲ τί ἐστίν; εἰπέ μοι. A. καθήγισα.
- III μάγειρος ἦν κάκεινος, ᾧ γῆ καὶ θεοί.
B. ποῖος μάγειρος; A. ἡ φύσις πάσης τέχνης
ἀρχέγονόν ἐστ'. B. ἀρχέγονον, ὠλιτήριε;
A. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ ποιεῖν σοφώτερον,
10 πᾶν εὐχερές τε πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβῆν
ἔχοντι τούτου· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται.
διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον
μὴ Δημόκριτόν τε πάντα διανεγνωκότα,
μᾶλλον δὲ κατέχοντα [καταγέλα ὡς κενοῦ]
15 καὶ τὸν Ἐπικούρου κανόνα, μινθώσας ἄφες
ὡς ἐκ διατριβῆς. τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι,
τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτον, ᾧ βέλτιστε σύ,
γλανκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει, πάλιν
ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι
20 ἰχθὺς ὑπὸ τροπᾶς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος.
αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἶ τε κινήσεις κακὸν
ἠλίβατόν ἐστ' ἀνθρώποις ἀλλοιώματα
ἐν ταῖς τροφαῖς ποιούσι, μαϊθάνεις; τὸ δὲ
ληφθὲν καθ' ἑώραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν.
25 τίς παρακολουθεῖ δ' αὐτά; τοιγαροῦν στρόφοι
καὶ πνευμάτια γινόμενα τὸν κεκλημένον

- ἀσχημονεῖν ποιοῦσι. παρὰ δ' ἔμοι τρέφει
τὸ προσφερόμενον βρῶμα, καὶ λεπτύνεται
ὀρθῶς τε διαπνεῖ. τοιγαροῦν εἰς τοὺς πόρους
30 ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται.
χυμὸς, λέγει Δημόκριτος, οὐδὲν πρᾶγμα τὰ
γινόμενα ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀφθριτικόν.
B. καὶ τῆς ἰατρικῆς τι μετέχει μοι δοκεῖς.
A. καὶ πᾶς ὁ φύσεως ἐντός. ἢ δ' ἀπειρία
35 τῶν νῦν μαγείρων κατανόει, πρὸς τῶν θεῶν,
οἷα ἴσθιν. ἄλλην ὅταν ἰδῆς ἐξ ἰχθύων
ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιοῦντας μίαν
καὶ σήσαμ' ὑποτρίβοντας εἰς ταύτην, λαβῶν
ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω.
40 *B.* ὥς μοι κέρησαι. *A.* τί γὰρ ἂν εὖ γένοιτ' ἔτι,
τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης
καὶ συμπλεκομένης οὐχὶ συμφώνους ἀφάς;
V τὸ ταῦτα διορᾶν ἔστιν ἐμψύχον τέχνης,
οὐ τὸ διανύζειν λοπάδας οὐδ' ὄξειν καπνοῦ.
45 ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦπτιάνιον οὐκ εἰσέρχομαι.
B. ἀλλὰ τί; *A.* θεωρῶ πλησίον καθήμενος,
πонуῦσιν ἕτεροι δ', οἷς λέγω τὰς αἰτίας
καὶ τάποβαῖνον· ὄξυν τὸ περικόμμ', ἔνες.
VII *B.* ἀρμονικὸς εἰ μάγειρος. *A.* ἐπίτεινον τὸ πῦρ.
50 ὁμαλιζέτω τοῖς τάχεσιν· ἢ πρώτη λοπάς
ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως. νοεῖς
τὸν τύπον; *B.* Ἄπολλον, μέγα τι φαίνεθ' ἢ τέχνη.
A. εἴτ' οὐδὲν εἰκῆ παρατίθημι, μανθάνεις;
βρῶμ', ἀλλὰ μείξας πάντα κατὰ συμφωνίαν.
III 55 *B.* πῶς; *A.* ἔστιν αὐτοῖς ἅ διὰ τεττάρων ἔχει
κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν.
ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα
καὶ ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθύς οἰκείως πλέκω·
VI ἐνίολ' ἐφεστῶς παρακελεύομαι· πόθεν
60 ἄπει; τί τούτῳ μιγνύειν μέλλεις; ὕρα,
διάφωνον ἔλκει; οὐχ ὑπερβήσει σοφόν;
II Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν,
ἐμασᾶτ' ἐπιμελῶς, εἶδε τάγαθὸν μόνος

ἐκεῖνος οἶόν ἐστιν· οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ
 65 ζητοῦσι συνεχῶς οἶόν ἐστ' οὐκ εἰδότες.
 οὐκοῦν ὃ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ,
 οὐδ' ἂν ἐτέρω δοίησαν. Β. οὕτω συνδοκεῖ.

VIII ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά. δῆλα δὴ πάλαι.

Athenaeus 3, 101. 2 (Ἀρχέστρατος) ἐσθλίην παρακελεύεται τὰ
 καὶ τὰ, οὐδὲν ἀποδέων τοῦ παρὰ Δαμοξένω τῷ κωμωδιοποιῷ μαγεύ-
 ρου, ὃς ἐν Στυντρόφοις φησὶν κτλ. v. 21 sq. Eustathius 1623, 8
 (indic. Nauck.) ἤλλβατον· χρήσις αὐτοῦ γνωμικὴ (κωμικὴ) ἐν τῷ αἰ
 μεταβολαὶ γὰρ αἶ τε κινήσεις κακὸν ἤλλβατον· ἔντ' (ut C) ἀνθρώποις
 ἀλλοιώματα ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσιν.

4. ἐγὼ τοι Both. 5. καθήγισα G. Herm. Drac. praef. xxv]
 καθήγησα A. 6. ὃ γῆ καὶ θεοί G. A. Hirschig. Ann. crit. 32, alteri
 personae tribuens] οὐκ ἤμει θεοί A. 8. B. add. Cobet. N. l. 24.
 9. οὐθὲν A. τοῦ 'πινοεῖν Reisig. Coniect. 31. τοῦ φρονεῖν Emper.
 οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἔν νοεῖν σ. 'nihil sapientius cogitari potest' Herwerd.
 Anal. crit. 32. 3. 10. πᾶν εὐχερὲς τε K.] ἦν τ' εὐχερὲς τὸ A. πᾶν
 τ' εὐχερὲς τὸ Reisig. 14. del. G. Herm. Drac. praef.: sententiam
 mutavit El. doctr. m. 135. atque eici vetat Hanov. Exerc. crit. 145,
 desperans sane de emendatione. κατέχονθ' ὡς κενού σὺ καταγέλα
 Jacobs. Add. Ath. 68. secutus sum Kaibelium. v. 15—18 et 31.
 32. 57—61. 63—68 om. C. 15. μινθώσας ἄφες G. Herm.] μισθώσα
 σαφὲς A. μισθώσας ἄφες Grot. Excerpt. 701. ἄφες· ὡς ἐκ διατρι-
 βῆς τοῦτο Schweigh. ἄφες ἐκ τῆς διατριβῆς K. 17. πρώτων D]
 πρώτος A. 19. Πλειάδων 'scripta lectio' Casaub. DP. πλειάδος A.
 uterque numerus in usu fuit. σάφ' εἰδέναι Herwerd. Mnem. nov.
 III 299. σοι σκευάσαι K. nam (συν)ειδέναι repetitum ex 16.
 20. ὑποτροπᾶς A. ὑπὸ τροπᾶς ut videtur C. 21. 22. sic A. αἶ τε
 κινήσεις κύκλων ἤλλβατ' ἐν ἀνθρ. Hanov. 132. 3. ἤλλβατον ἔν τ'
 ἀνθρώποις C. ἤλλβατον ἀνθρώποισι Porson. ἀλλοιώματ' C. ἀλλοιωμά
 τε Jacobs. κινήσεις, κακὸν ἤλλβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα κτλ.
 Kaibel. non credo. 23. τροπαῖς Grot.] τροπαῖς AC. 25. δ' αὐτά
 K.] ταῦτα. 30. ὁμαλῶς ὁ χυμὸς C. 31. λέγει Mein.] λέγεις A.
 οὐδὲν πρᾶγμα· τὰ | γινόμενα κτλ. Kaibel. 36. οἶα 'στίν Grot.] οἶαν
 τὴν A. ἄλμην Mein.] ὄσμην A. ἐδωδὴν Casaub. οἶα 'στίν· οὐς ἄλμην
 ἂν ἴδοις Dobr. Adv. II 301. 37. αὐτοῖσι, non αὐτοῖσι, A. ποιοῦντας
 Schweigh.] ποιοῦντων A. 38. ἐπιτριβοντας Reisig. 39. πρόσπαρθε
 σύ Herwerd. Obs. crit. 111. 12. πρόσπαρθ' ἴτω Mein. Anal. Ath. 46.
 40. ὡς μοι κεγάρισαι Mein. πρόσπαρθ'. B. ἰοῦ, | ὡς μοι κεγάρισαι. K.
 41. dubito an scribendum sit μεμειγμένης et 60 μειγνύνειν. non
 dubitavi de v. 54. 42. συμπλεκομένης C] συμπλεκομένης A. 43.
 εὐτυχούς Dobr. εὐφροούς Herwerd. Nov. add. crit. 47. εὐστόχου K.

44. οὐ τοῦ Dobr. 45. τοῦπτάμιον Valeken. Phoen. 252] τοῦπτάμιον A. 46. personarum notatio est Schweighaeuseri. 47. ποιοῦσιν ἕτεροι δ', οἷς K.] ποιοῦσι δ' ἕτεροι· σοὶ δὲ A. ac ποιοῦσι Casaub. ἕτεροι· ἐγὼ δὲ C. 48. ἄνες Mein.] ἄφες A. 49. εἰ K.] οὐ. 50. ὁμαλιζέτω τοῖς στάχεσιν πρώτη A. τις ὡς τάχος. ἢ Iacobs. ἐπιτείνων τὸ πῦρ ὁμάλιζε τοῖσι τάχεσιν Dobr. in scriptura cod. A fortasse latet ὁμαλιζέτω τις τὸ τάχος· ἢ πρώτη κτλ. ac sic nunc Kaibel. 51. ταῖς Casaub.] τοὺς A. τοῖς C. 52. μέγα τι φαίνεται ἢ K.] καὶ τί φαίνεται A. καὶ τί φαίνεται; B. τέχνη Mein. καὶ τι φ. τέχνη; idem. Anal. Ath. 46. 53. οὐθὲν εἰκῆι A. παρατίθεμαι βρῶμα om. μανθάνεις C. 55. personas distinctit Iacobs. αὐτοῖς (i. e. ἀλλήλοις) Dobr.] αὐτοῖς A. 56. κοινωνίαν] συμφωνίαν Herwerd. Anal. crit. 33. dein διὰ πασῶν καὶ ἄλλα ληρήσας ἐπάγει· οὕτως ἐπικουρος κατεπύκνου τὴν ἡδονήν C. 59. ἐνλοτ' G. Herm. El. doct. m. 131] ἐνλοτε δ' A. ἔσθ' ὅτε δ' Mein. Anal. Ath. 46. ἐφροσῶς Herwerd. Obs. crit. 112] ἀφροσῶς. 61. ὑπερβήσῃ A. σοφόν] Σόφων Mein. Anal. vox corrupta 62. οὕτως Ἐπικουρος C. 63. εἶδε] οἶδε Cobet. N. l. 24. 66. ὁ τι οὐκ Mein. Anal. 67. οὕτω συνδοκεῖ Mein.] οὕτω σοι δοκεῖ A. οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ; Cobet. conl. Arist. Vesp. 933.

3. Euphron. 1, 4 confert Cobet. Mnem. XI. 402. nov. III 303. 4. *consumpsi in culina*, 'in fumum dissolutam esse pecuniam significans'. Herm. cf. Arist. Nub. 857 *καταπεφρόνικα*. 5. *καθήγησα*. cf. Arist. Lys. 238. Av. 566. 7. interrogatio cum indignatione coniuncta (Dobr.). 11. *συμβάλλεται*, ut Sosipat. 37. Alexid. 149, 4. 15. Archestr. Athen. 7, 285b *τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν, πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις*. 16. *veluti ex erudito studio et ex doctorum hominum commercio notum hoc debet habere*. Schweigh. 19. Plin. N. h. 2, 125 *post aequinoctium (autumni) diebus fere quattuor et quadraginta Vergiliarum occasus hiemem inchoat, quod tempus in III Idus Novembris incidere consuevit*. cf. 18, 225. 20. *τροπᾶς solstitia*. 21. Diog. L. 7, 155 *κύκλους εἶναι ἐν οὐρανῷ πέντε, ὡς πρῶτον ἀρκτικόν . . δεύτερον τροπικόν θερινόν, τρίτον ἰσημερινόν, τέταρτον χειμερινόν τροπικόν, πέμπτον ἀνταρκτικόν*. 22. Append. prov. 3, 9 *παροιμία· ἡλβατον κακόν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν*. hoc ipsum proverbium hic depravationis occasionem dedit. *ἀλλοιώματα* per adpositionem ad κακόν adiectum esse statuit Mein. 25. 6. cf. Nicomach. 1, 30. *τὸν κεκλημένον, conlective, amicos invitatos*. 34. *ὁ φύσεως ἐντός*, 'naturae cognitione imbutus. Sext. Emp. Adv. gramm. 1, 155 *καὶ ἰδιῶται καὶ οἱ παιδείας ἐντός*' (Mein.). 42. terminum (ἀφᾶς) ex arte musica adscitum esse monuit Petitus. 48. cf. Athenicon. 31 (Mein.). *'nimium acutus sonus est; remitte; rursus intende.'* Mein. 51. 2. *'tenesne formam et rationem praeceptorum meorum?'* Schweigh. 61. *διάφωνον ἔλκειν* haud dubie musicae artis dictio est. Mein. 62. *καταπυκνοῦν τὴν ἡδονήν, condensare et undique*

perficere notionem voluptatis, ipsius est Epicuri locutio. Diog. L. 10, 142 n. 8 *εἰ κατεπυκνωτο πᾶσα ἡδονή. . . οὐκ ἂν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί.* 67. *δοίησαν.* rarior forma hic ipso metro necessaria. *συνδοκεῖ* Arist. Av. 811. 1630. Lys. 167 ac saepissime apud Platonem philosophum.

ordo versuum in codice Athenaei misere perturbatus sic restituendus est I. 1—5. II. 62—67. III. 6—42. IIII. 55—58. V. 43—48. VI. 59—61. VII. 49—54. VIII. 68. initia singularum partium numeris in margine notavi.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

3

νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἰς
 ἐτῶν ἴσως . . . ἑπτακαίδεκα,
 Κῶρος· θεοῦς γὰρ φαίνεθ' ἢ νῆσος φέρειν.
 ὅς ἐπεὶ ποτ' ἐμβλέψειε τοῖς καθημένοις,
 5 ἢ λαμβάνων τὴν σφαῖραν ἢ διδούς, ἅμα
 πάντες ἐβοῶμεν . . . . .
 ἢ δ' εὐρυθυμία τό τ' ἦθος ἢ τάξις θ' ὄση
 ἐν τῷ τι πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνεται.
 πέρας ἐστὶ κάλλους, ἄνδρες. οὐτ' ἀκήκοα
 10 ἔμπροσθεν οὐθ' ἑώρακα τοιαύτην χάριν.
 κακὸν ἂν τι μείζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον
 ἔμεινα· καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιάειν μοι δοκῶ.

Athenaeus 1, 15 b ἐφρόντιζον εὐρυθυμίας οἱ σφαιρίζοντες. *Δαμόξενος* γοῦν φησι κτλ. 1. εἰς C] ὦν VL. 2. ἴσως ἑκκαίδεκα ἢ ἑπτακαίδεκα Porson. conl. Antiphan. 82, 2. *γενόμενος* add. Mein. sed multa id genus excogitari possunt, velut εἰ θνητός, conl. v. 3. 6. ὥσπερ ἐκ κελεύσματος suppl. Porson. et quidni ἐκπεπληγμένοι χαρᾶ (Aesch. Choeph. 233. Aeschin. 1, 134) vel quidvis aliud? 7. ἢ τ' Porson. τό τ' LV] τὸ δὲ C. ἢ τάξις θ' Porson.] ἢ δὲ τάξις. C. ἢ τάξις δ' Kaibel. 8. sic Casaub.] λέγειν ἢ πράττειν C. 9. πέρας ἐστὶ Cobet. N. l. 72 conl. Posidipp. 26, 17. Philosteph. 3. Hegesipp. 1, 4. Arist. Ran. 421] τέρας ἔτι C. πέρας ἔτι E. πέρας τι Porson. τέρας τι Kaibel. 10. ἑώρακα Dindf.] ἑώρακα C. 12. καὶ νῦν γ' Porson. at καὶ νῦν δὲ est ac nunc quoque.

6. nequaquam necessarium est quod indicat G. Kaibelius post ἐβοῶμεν commemorari quid clamaverint.

Κ Ρ Ι Τ Ω Ν

Meinek. I 484.

ΑΙΤΩΛΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 19 ἐπὶ Ξενοκλέους Κρίτων Αἰτωλῶ.
ὅπε(κρίνετο) Μόνιμος. 'non ante annum 168' Koehler p. 403.
Αἰτωλοὶ Pollux.

1

ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἡ παρεμβολή.

Pollux 9, 15 παίζοντι τὸ στρατόπεδον ἔξεστι κατὰ τὴν τῶν πολ-
λῶν χρῆσιν καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι . . . Κρίτων ἐν Αἰτωλοῖς κτλ.
ita Bekker. τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει,
ὥσπερ Δίφιλος καὶ Κρίτων ABC. non consentio cum Fielitzio De
Attic. com. bipart. 59. — cf. Theophil. 9. Diphil. 57.

ΕΦΕΣΙΟΙ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 3 Κρίτων Ἐφεσίοις. [ὄ]πε(κρίνετο)
Σάφιλος. tota periit.

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

2

κράββατος

Pollux 10, 35 σκίμπους τῶν ἔνδον σκευῶν, ὅς καὶ ἀσκάντης
ἐστὶν εἰρημένος, καὶ σκιμπόδιον. ἐν δὲ τῇ Κρίτωνος Μεσσηνία καὶ
τῷ Πίνθωνος Τηλέφῳ καὶ κράββατον εἰρησθαι λέγουσιν. ἐγὼ δ' οὐκ
ἐντετύχηκα τοῖς δράμασιν. τῶν γὰρ ἀδοξοτέρων (εἰσίν). sic enim
haec interprungenda sunt. Phrynich. Ecl. 62 σκίμπους λέγε, ἀλλὰ μὴ
κράββατος, ubi cf. Lobeck.

ΦΙΛΟΠΡΑΓΜΩΝ

3

Φοίνικα, μεγάλου κύριον βαλλαντίου,
ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουον,
καὶ φορμιῶσαι ναῦς ἀναγκάσας δύο,
εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς,
ὅ πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος
οὗτος μόνος τρι' ἀγαθὰ κεκτησθαι δοκεῖ,
εὔοψον ἀγοράν, παντοδαπὸν θυτῶν ὄχλον,
αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δηλίους.

Athenaeus 4, 173 b Κρίτων ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλοπράγμοι
παρασίτους τοῦ θεοῦ καλεῖ τοὺς Δηλίους διὰ τούτων κτλ. 1. βάλλονται

οὐ Α. 3. sic A (φορμῶσαι Bruns). κάφ' ἄρμον ὄσαι Erfurdt. Obs. 453. quod vereor ne ineptum sit. κάκφορτιῶσαι Mein. qui Anal. Ath. 82 'ganeo iste hominem eo redegerat ut duarum navium merces quocumque pretio vendere coactus esset'. at istud verbum neque exstat usquam neque recte formatum est. καὶ φορτίοισι ναῦς ἄμ' ἀνακάψας Jacobs. Add. Ath. 112 conl. Anaxil. 22, 19. scribendum videtur καὶ φορτὶ ὠμὰ ναῦς θ' ἄμ' ἐγκάψας δύο. cf. Xen. Anab. 4, 8, 14 τούτους ... καὶ ὠμούς δεῖ καταφαγεῖν. Hellen. 3, 3, 6 καὶ ὠμῶν ἐσθλίειν αὐτῶν (τῶν Σπαρτιατῶν). Hom. Il. 4, 35 εἰ... ὠμὸν βεβρώθους Πριάμον. Philostrat. Apollon. 4, 36 p. 80 (177) εἰ... Νέρων σε ὠμὸν φάγοι. proverbialis est locutio. 6. μόνος Casaub.] μόνον Α. μόνος τρι' Κ.] τρία μόνον Α. 7. παντοδαπαν Α. θυτῶν Κ.] οὐκουντ' Α. θύτης posterioribus in usu fuit. — 4. Πειραιῶς, ut Pherecr. 34. Alexid. 245, 1. Philisc. 2.

ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ

ΝΑΥΑΓΩΣ ΧΟΡΗΓΩΝ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 5 Παράμονος Ναυαγῶ. ὄπε. Ὀνήσιμος. et III 11 [Παρά]μονος Χορηγῶντι. [ὄπε.] Μόνιμος. III 17 Παράμονος τεθνηκῶς... ις. ὄπε. Δάμων.

ΣΩΓΕΝΗΣ

ΦΙΛΟΔΕΣΠΙΟΤΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 9 Σωγένης Φιλοδεσπότη. ὄπε. Ἐκαταῖος. cum Critone, Paramono, Timostrato coniungitur.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

Meinek. I 499. 500. aetas eius quodammodo definitur titulo U. Koehleri I. A. n. 975 II init. et III 7, ubi cum Critone, Paramono, Sogene coniungitur.

ΑΣΩΤΟΣ

1

ἄχρι τοῦ νῦν
μετὰ ἄρθρον. Τιμόστρατος Ἀσώτῳ. Bekker Anecd. 81, 1.

ΔΗΜΟΠΟΙΗΤΟΣ

Harprocration δημοποίητος ὁ ξένος μὲν ἂν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολλῆς γεγενημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονται τινες δημοποίητοι, δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. veri simile

est etiam Timostratum Atheniensium in ea re levitatem perstrinxisse. — cf. Poll. 3, 56.

2

οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν.

Etymolog. m. Milleri (Mélanges 307) et Suidas χάραξ. Δημόστρατος Δημοποιήτω. sic Kuster. pro δημοποίητα Suid. δημοποιητά Et. m. — Δημόστρατος 'videndum ne ex Timostrato corruptum sit'. Mein. I 500.

ΑΤΤΡΟΤΜΕΝΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 π init. [Τιμ]όστ[ρατος] Ατυ[ρουμένω] ἵπε. Διογείτων.

ΠΑΝ

3

διὰ χειρὸς δανείσαι

Τιμόστρατος Πανί. Bekker. Anecd. 89, 23. i. e. sine syngrapha. Charit. 1, 12 ἢ διὰ χειρὸς πρᾶσις.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

4

ζάγρα

λοιδορίας εἶδος. Τιμόστρατος Παρακαταθήκη τὰς βασάνους καὶ τὰς πληγὰς ζάγραιον λέγει. Bekker. Anecd. 98, 4. Photius ζάγρα· λοιδορίας εἶδος· οὕτως Τιμόστρατος.

ΦΙΛΟΔΕΣΠΙΟΤΟΣ

Cf. Theogneti et Sogenis fabulae cognomines et quae ad illam adnotavimus.

5

ἀφελοῦμαι

ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. Τιμόστρατος Φιλοδεσπότη. Bekker. Anecd. 80, 12. vix credible est ea forma usum esse hominem Atticum, ne post ea quidem quae Meinekius attulit V 117. itaque fortasse hominem non Atticum ita loquentem poeta induxerat.

ΦΙΛΟΙΚΕΙΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 ιι 7 Τιμόστρατος Φιλοικεῖω. ἵπε. Καλλίστρατος. φιλοῖκειος vox est posterioribus usitata. Polyb. 32, 14, 9 τὸ μεγαλόφυχον καὶ φιλοῖκειον τῆς τοῦ Σκηπίωνος προαιρέσεως.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

6

A. τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα.

B. ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι.

Stobaeus Floril. 115, 12 *Τιμοστράτου* (τιμοστρά^α) Vindob. deest lemma Trinc. 1. *ἐτέροις* Vind.] *ἐτέρους*. 2. *ἀπολαύειν* Vind.] *ἀπολαβεῖν*. 'conloquitur senex frugi et parcus cum meretricula'. Mein. Stob. III XIII. sed potius coniung. *ἡμεῖς δ' οἱ νέοι ἀπολῶν ἔχουσιν* (οἱ γέροντες).

7

δυνάμεις

τὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα. *Τιμόστρατος*. Bekker. Anecd. 91, 1.

Φ Ι Λ Η Μ Ω Ν

ΜΙΛΗΣΙΑ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 11 *Φιλήμων νεώ*(τερος) *Μιλησία*. ὑπε. Κράτης. cum tertium aliquem *Philemonem* significari ex temporum rationibus recte concluderit Koehlerus, ex alterius *Philemonis* fabulis (II 540) haec eximenda erat.

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ

Meinek. I 265. 485.

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ

1

σύ μου καταφρονεῖς, ὅτι μάγειρός εἰμ', ἴσως·
 ὅσον δ' ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ,
 οὐδεὶς ὑποκριτῆς ἐσθ' ὄλως εἰργασμένος.
 καπιζομένη τυραννὶς αὐτὴ 'σθ' ἡ τέχνη.
 5 ἀβυρτακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην·
 παρ' Ἀγαθοκλεῖ δὲ πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ
 τῷ Σικελιώτῃ τὴν τυραννικὴν φακῆν.
 τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα· Λαχάρους τινός,
 ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἐστιῶντος τοὺς φίλους,
 10 ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν.
 Β. γυμνὴν Ἀθηναῶν τότε ἐποίησε Λαχάρης
 οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν· σὲ δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ.

Athenaeus 9, 405 e καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν Δημήτριον, ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρεοπαγίτῃ ταῦτ' εἴρηκεν· ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης κτλ. v. 1. 11. 12 ex Athen. add. K. (11. 12 — ἐνοχλοῦσαν iam Dindf.). cf. nunc etiam Kaibel. 2. δ' add. Mein. 4. αὐτὴ 'σθ'

Dindf.] ἀντήσθ' A. 6. δὲ add. Mus. 7. τὴν add. Casaub. 8. τινός] τότε vel ποτέ Mein. 10. ἐποίησ' VL] ἐποίησεν A. 11. Ἀθηναίων τότε] ἐποίησε K.] ἐποίησεν Ἀθηναίων A. alia trimetrorum comicorum vestigia in illo Athenaei loco deprehendit Meinek. Anal. Ath. 176.

4. καπνιζομένη 'utpote inter culinae fumos imperium exercens'. Mein. simul vero ἀλαζονεία coquorum ea voce inridetur. cf. Arist. Vesp. 324 sq. cum schol. 8. *Lachares*, inpotentissimus Athenarum tyrannus, a Demetrio Poliorc. post ingentem in urbe *factam* exortam expulsus. Plut. Demetr. 33 ἄλῶν μέδιμνον ἀνοῦντο τετταράκοντα δραχμῶν, ὃ δὲ τῶν πυρῶν μόδιος ὄνιος ἦν τριακοσίων. cf. Paus. 1, 25, 7. 29, 10. 16. Polyæn. 3, 7, 1. 4, 8, 6. Plut. Mor. 1090e. Droysen. Hellen. I 563. 7. 8. 585. 6. 652. 10. 'refeci qui invitati erant ex virium defectione'. 11. Paus. 1, 25, 7 (Λαχάρης) ἀσπίδας ἐξ ἀκροπόλεως καθελὼν χρυσᾶς καὶ αὐτὸ τῆς Ἀθηναῖς τὸ ἄγαλμα τὸν περιαιρετὸν ἀποδύσας κόσμον ὑπωπετεύετο εὐπορεῖν.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

2

Demetrii fortasse huius est quod I 796 inter fragmenta cognominis antiquae comoediae poetae posui fr. 6.

Δ Ι Ω Ξ Ι Π Η Ο Σ

Meinck. I 485.

ΑΝΤΙΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

1

οἶων δ' ἐπιθυμῶν βρωμάτων, ὡς μουσικῶν
ἤνυστρα, μήτρας, χόλικας —

Athenaeus 3, 100e μνημονεύει τῆς μήτρας . . . Διώξιππος ἐν Ἀντιπορνοβοσκῷ κτλ. in exitu deest verbum a quo pendebant accusativi. — Plut. Mor 127b μουσικὸν καὶ λιτὸν δεῖπνον (Mein.).

ΘΗΣΑΤΡΟΣ

2

μὴ κατακούσειεν δέ μου .

ὁ Κωρναῖος. B. ἀλλὰ μὴν κατακήκοα
σοῦ κατακολουθῶν ἐνδοθεν.

Photius 199, 4 et Suidas Κωρναῖος . . . Διώξιππος Θησαυρῶ κτλ. 1. μὴ om. *V Suid. μὴ κατήκουσεν Bernhardy. δέ μου Kuster. | δέμας. 3. σοῦ κατακολουθῶν ἐνδοθεν Tourpius] κατακολουθῶν ἐν-

δοθέν σου. τὰ πάντι ἀκολ. ἐνδοθέν σου Bernh. κατακήκοεν | ὁ κατακ. Naber. Mnem. nov. VIII 432. — cf. Menand. 150 et quae ad Antiphanis Κώρουκον adnotavimus.

ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΣ

Fabulosos rerum scriptores significari censet I. G. Voss. cf. Mein. I 485.

3

τὴν στοὰν διεξέπαιον Ἀμφικλῆς μήτρας δύο
 κρεμαμένας δείξας, ἐκεῖνον πέμπε, φῆς, ἐὰν ἴδῃς.

Athenaeus 3, 100e μνημονεύει τῆς μήτρας . . . Διώξιππος . . . Ἱστοριογράφῳ κτλ. 1. διεξέπαιεν Casaub. 2. φῆς Dindf. 'ἐκεῖνων πέμπε', φησίν, 'ἂν ἴδῃς', post Ἀμφικλῆς distinguens, Herwerd. Mnem. VI 84. deleto sententiarum nexu nihil potest adfirmari. fortasse οἱ δ' ἐπεὶ | τὴν στ. διεξέπαιον, Ἀμφικλῆς μήτρας — ἐκεῖνον (Καλλιμέδοντα) πέμπε, φησίν, huc mitte i. e. huc venire iube, ut secum auferat. cf. Alexid. 193. Euphron. 9. de Amphicle nihil notum.

ΦΙΛΑΡΓΤΡΟΣ

4

τῆς Θηρικλείου τῆς μεγάλης χρεία 'στὶ μοι.
 Β. εὖ οἶδα. Α. καὶ τῶν Ῥοδιακῶν ἠδιστα γὰρ
 ἐκ τῶν τοιούτων αἴσχεα ποτηρίων
 εἴωθα πίνειν.

Athenaeus 11, 472b θηλυκῶς δὲ τὴν Θηρικλείου εἶπε . . . Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ κτλ. v. 2 Athenaeus 11, 494f μνημονεύει αὐτῶν (τῶν Ῥοδιακῶν) καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ. 1. Θηρικλείας Dindf. 3. αἴσχεα] ἐγκέας Porson. at ex poculis vinum non effunditur, sed bibitur. ἐσκέας vel ἐγκέας Coraes, quod non multo melius. Αἰσχέα Mein., quod nomen mihi ignotum est. Αἰσχεάς Atheniensis est Herodot. 8, 11. de Rhodiaceis cf. Epigen. 5, 1. Diphil. 5.

5

παρ' Ὀλυμπίου δὲ Θηρικλείου εἶλαβεν ἐξιτάτους
 δύο ψυκτῆρας.

Athenaeus 11, 502d Διώξιππος Φιλαργύρῳ κτλ. 1. sic A, i. e. ἔξ, εἶτα τοὺς. 2. δύο] Β Α. ἔξ, | εἶτα τοὺς verum esse non potest, ne tum quidem, si sint tetrametri trochaici. neque vero v. 1 trochaicus fuisse potest. ἔπειτα τοὺς δύο ψυκτῆρας mendose Schweig!.

ἔπειτα τοὺς δύο ψυγέας Mein. fortasse aliquid excidit. quis fuerit *Olympichus* nescio. qui Demosth. 57, 38 commemoratur alius est.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

6

Dioxippo fortasse tribuendum est fragmentum quod Chionidi adscribitur 8.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Meinek. I 376. 485. 6.

ΦΙΛΟΛΑΚΩΝ

Stultos illos morum Laconicorum admiratores, quos Aristophanes (Av. 1281 sq.) et Antiphanes (44) atque haud semel Plato philosophus (cf. potissimum Protag. 342b) non minus quam comicus (124) inriserunt et qui ne Phocionis quidem aetate (Plut. Phoc. 10) emortui erant, etiam a Stephano significari censet Meinek I 486.

1

Σ. τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κάμην τινά.

B. καινόν τι τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον;

Σ. κάμη μὲν οὖν τίς ἐστὶ περὶ τὴν Θουρίαν.

B. εἰς τὰς Ῥοδιακὰς ὄλος ἀπηνέχθη ἐγὼ

ὃ καὶ τοὺς ἐφήβους, Σωσία, τοὺς δυσχερεῖς.

Athenaeus 11, 469ab ἔφηβος· τὸ καλούμενον ποτήριον . . . Στέφανος ὁ κωμικὸς ἐν Φιλολάκωνι φησὶ κτλ. 1. προεπιεν A. δὲ προῦπι Mein. δὲ προῦπιεν ὁ β. Pierson. Moer. — apud comicos augmentum, ubi accentu acuitur, cum praepositione πρό semper coalescit. προῦπιεν Damox. 1, 4. προῦπινεν Menand. 510, 3. προῦθηκεν Eubul. 14, 4. προῦδωκεν Philyll. 18. προῦδοσαν Arist. Lys. 108. προῦλιπεν Av. 1558. προῦφθη Eccl. 884. προῦπεμψεν Alexid. 65. atque etiam προῦπίνομεν Arist. Thesm. 631. προῦθέμεσθα Lys. 611. προῦκείμεθ' fr. 488, 7. προῦδιδάξατο Plut. 687. προῦνόησω Eq. 421. προῦτένθουσιν Nub. 1200. προῦσγόμεν Nub. 1385. προῦδίδου Eupol. 181, 4. contra semper προελήλυθα (et προέστηκα). itaque hic quoque προῦπιεν scribendum est: τούτῳ δ' ὁ βασιλεὺς προῦπιεν κ. τ. 2. τοῦτο Jacobs. Add. Ath. 251] νῦν τοῦτο (γ. νῦν) A. καινόν τι νῦν τοῦτ' γ. ποτ. Mein. in Ath. 4. Ῥοδιακὰς Abresch. Dilucid. Thucyd. 661] δ' οδιακὸς A. 5. δυσχερεῖς L] δυσχερεῖς A.

ante v. 1 mira poculorum genera, qualia erant ἑλέφας, τραγέ-

λαφος, τριήρης (Antiphan. 224, 4. Epinic. 2, 4), altera persona commemoraverat: quo fiebat ut is quocum loquebatur etiam κάμην pro poculo haberet. προῦπιεν, ut Damox. 1; 4. 3. Thuriam Messeniae oppidum interpretatur Meinek. (Strab. 8, 360. 1). mihi secus videtur conferenti eiusdem Strabonis 6, 280 τὸν Μολοττὸν Ἀλέξανδρον μετεπέμψαντο (οἱ Ταραντινοὶ) ἐπὶ Μεσσαπίους καὶ Λευκανούς, καὶ ἔτι πρότερον Ἀρχίδαμον τὸν Ἀγησιλάου καὶ ὕστερον Κλεώνυμον (qui non fuit proprie rex) καὶ Ἀγαθοκλέα, εἶτα Πύρρον . . . οὐδ' ἐκείνοις εὐπειθεῖν ἠδύναντο οὐς ἐπεκαλοῦντο. . . ὁ γοῦν Ἀλέξανδρος τὴν κοινὴν Ἑλλήνων τῶν ταύτη πανήγυριν (ἐξ Ἡρακλείας) μετὰγειν ἐπειρᾶτο εἰς τὴν Θουρίαν. ubi Thurios Italiae significari adparet. cf. etiam Iustin. 12, 2, 1. 15. Liv. 8, 24. versatus autem est Alexander Molossorum rex in Italia a. Chr. 332—323 (Ol. 112, 1—113, 3), unde nihil concludi potest de aetate neque Philolaconis fabulae neque Stephani. magis tamen inclino ut Pyrrhum regem intellegendum esse existimem. Polyb. 8, 26 (Suid. προσπεσόντων) προσπεσόντων δὲ (τῶν περὶ Πύρρον) εἰς Τάραντα καὶ τοὺς Θουρίους ἡγανάκτει τὰ πλήθη. 4. ἀπηνέχθη, cogitatione delatus sum totus ad pocula.

ΣΤΡΑΤΩΝ

Meinek. I 426.

ΦΟΙΝΙΚΙΔΗΣ

Φοῖνιξ apud Suidam. sed significari videtur ille Phoenicides, de quo Antiphan. 48, 3. 190, 4. Euphron. 8.

1

Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον, εἰς τὴν οἰκίαν
 εἴληφ'· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς
 ὧν ἂν λέγῃ συνίημι. καινὰ δῆματα
 πεπορισμένος πάρεστιν· ὡς εἰσῆλθε γάρ,
 εἰ εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα,
 'πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον'; λέγε.
 'ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς;
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γινώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεὶς παρέσται· τοῦτο γὰρ νῆ τὸν Δία
 10 ἔτι κατάλοιπον, μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.'
 'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμῶν οὐδεὶς ὄλωσ;
 'οὐκ οἶδ' ἔγωγε Δαιτυμόν''. ἐλογιζόμεν,

- ἤξει Φιλῆνος, Μοσχίον, Νικήρατος,
 ὁ δεῖνα, ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμεν·
 15 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Δαιτυμῶν.
 'οὐδεὶς παρέσται' φημί. 'τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;
 σφόδρ' ἠγανάκτησ', ὥσπερ ἠδικημένος,
 εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καινὸν πάνυ.
 'σὺ δ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθον'; οὐκ ἔφην ἐγώ.
 20 'βοῦν δ' εὐρυμέτωπον; 'οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
 μῆλα θυσιάζεις ἄρα; 'μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὐ,
 οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'.' 'οὐκοῦν' ἔφη
 τὰ μῆλα πρόβατα.' 'οὐ μανθάνω
 τούτων οὐδέν, οὐδὲ βούλομαι.
 25 ἀγροικότερός εἰμ', ὥσθ' ἀπλῶς μοι διαλέγου'.
 "Ὀμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα; 'καὶ μάλα
 ἔξην ὃ βούλοιτ', ὧ μάγειρ', αὐτῷ λέγειν.
 ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο, πρὸς τῆς Ἑστίας;
 'κατ' ἐκείνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπὰ μοί'.
 30 "Ὀμηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
 'οὕτω λαλεῖν εἶωθα.' 'μὴ τοίνυν λάλει
 οὕτω παρ' ἐμοί γ' ὦν.' 'ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
 δραχμὰς ἀποβάλλω' φησί 'τὴν προαίρεσιν;
 τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο.' 'τοῦτο δ' ἔστι τί;
 35 'κριθαί.' 'τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκάς λέγεις;
 'πηγὸς πάρεστι; 'πηγὸς; οὐχὶ λαικάσει
 ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
 'ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ' φήσ'. 'ἄλας φέρε.
 τοῦτ' ἔστι πηγὸς. ἀλλὰ δεῖξον χέρνιβα'.
 40 παρῆν. ἔθνευ, ἔλεγεν ἄλλα ρήματα
 τοιαῦθ' ἅ μὰ τὴν γῆν οὐδὲ εἷς ἤκουσεν ἄν,
 μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ', ὀβελούς· ὥστε με
 τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βυβλίων
 σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ρημάτων·
 45 πλὴν ἰκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν
 ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐδ' ἂν ταχὺ
 ἐπεισεν ἢ Πειθῶ μὰ τὴν γῆν οἶδ' ὅτι.

Athenaeus 9, 382c Κόροιβος ὁ Ἥλειος μάγειρος ἦν, καὶ οὐχ
 οὕτως ὠγκύλλετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ, ὡς ὁ παρὰ Στράτωνι μάγειρος ἐν

Φοινικίδη. περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθωμένος κτλ. v. 1—4 med. Athen. 14, 659 b. Philem. 123, ubi cf. quae adnotavimus. v. 34 Eustathius 1476, 48 τοὺς οὐλοχύτας τῶν τις παλαιῶν κριδᾶς ἠρμήνευσεν. εἰπόντος γὰρ τινος 'τοὺς οὐλοχύτας φέρε δεῦρ' ἔρωτᾶ τις 'τοῦτο δ' ἐστὶ τί; 'ἕτερος δὲ τις ἀποκρινόμενος διασαφεί ὅτι 'κριθαί'.

3. ὦν A 659] ὄσ' o ex ω corr. A 382. κενὰ AC 382. 6. λέγων K. 8 et 39—47 om. C. 7. χολᾶς, εἰ τοὺς μέροπας τοὺς σοὺς Heimsoeth. Comm. crit. xvii. cf. tamen Mein. Anal. Ath. 353. 10. ἔτι Dobr.] ἔστι A. cf. Cobet. De artific. orat. 14. 11. οὐδεὶς P] οὐδὲ εἰς AC. 12. οὐκ οἶδ' ἔγωγε Δαιτυμόν' K.] οὐκ οἶομαι γε δαιτυμῶν A. 16. οὐδεὶς] οὐδὲ εἰς AC. 18. δαιτυμόνα P] δαιτυμόνας AC. καινὸν A.] σκαιὸν P. fortasse Δαιτυμόνα καινὸν τινα. 19. σὺ δ' K.] οὐδ' AC. θύει A. θύεις ἄρ' οὐδ' ἔρυσ. Bothius. 21. ἄρα V] ἄρα. 22. sic A. προβάτιον δ', ἔφην ἐγώ. | οὐκοῦν, ἔφη, τὰ μῆλα πρόβατα. οὐ μανθάνω Dindf. προβάτιον δ'· οὐκοῦν, ἔφη, | τὰ μῆλα πρόβατα. μανθάνεις; οὐ μανθάνω Dobr. Adv. II 322. οὐκοῦν ἔφη | τὰ μῆλα πρόβατα; μῆλα πρόβατα; οὐ μανθάνω Cobet. N. l. 36. 24. ἔγωγε τούτων Casaub. cf. Cobet. τούτων ἀπάντων Mein. οὐδ' οἶδα τούτων idem in Ath. 26. οὐκ οὖν, ἔφη, τὰ πρόβατα ὄμηρος (ὄμηρον epit. Hoesch.) οὐκ οἶσθα λέγοντα. ὄμηρικῶς γὰρ διανοῆ C. 26. οἶσθα] οἶσθα A. οἶσθας Dindf. 27. βούλοιτ' ὦ Coraes] βούλει τω A. 30. διανοεῖ A. διανοῆ C. 33. ἀποβάλω Dindf.] ἀποβαλῶ A. 36. πηγὸς πάρεστι; σαφέστερον λέγε mediis omissis C. λαικάσει Coraes] λεπας εἰ A. λαικάσει in A diserte scriptum se vidisse dicit Cobet. N. l. 253. 39. τοῦτ' ἐστὶ πηγὸς; seni tribuit Mein. in Ath. ἀλλὰ δεῖξον] ἀλλ' ὄρεξον K. cf. Arist. Pac. 1105. Av. 1759. Hom. Od. 15, 312. Plat. Phaed. 117b. 40. παρ' ἦν A. παρῆν (ἡ χέρνιψ). ὁ δὲ θύων ἔλεγεν K. 41. ἔ μὰ L] ἔμα A. 42. μίστυλλε Casaub. 43. φιλήτα P] φιλιτα A. βυβλίων] fortasse βυβλίον. ac βιβλίον etiam Kaibel. 44. ἕκαστον Cobet. N. l. 36. 45. ἐκέτενον Pors.] ἐκετεύω γ' A. ἦθη Pors. non feliciter. 46. οὐδ' K.] οὐκ. 'ne Suada quidem.' τάχα Mein. Anal. Ath. 168. 47. πείθω A.

7. χολᾶς idem quod μελαγχολᾶς. cf. Antiphan. 89, 4. 8. μέροπες Atticis sunt avium genus. Aristot. H. an. 9, 13. Plut. Mor. 976d οὐδὲν οὕτως εὐχέριωτον ἀνθρώπῳ . . . ὥς . . . μέροπι μέλισσαι. cf. Aelian. H. an. 8, 6. nisi forte de fabulosis illis *Meropibus* cogitat, de quibus Aelian. V. h. 3, 18. cf. Alexid. *Μεροπίς*. 14. perridicule, tamquam oblivisci potuerit, secum reputat num quem Daetymona norit. 17. ἡγανάκτησ' est pers. 3. 19. ἐρυσίχθωνα interpretantur *bovem aratorem*. Lobeck. Aglaoph. 856 n. dd comparat *σκέπαρον* (*vellus ovis*), *ἐλκύδριον* (*cadum*), alia (Athen. 3, 99a). ceterum hoc nomine non usus est Homerus. quid sint *ἐρυσάματες ἔπιοι* intellego, quid sit *βοῦς* vel etiam *σῦς* (Wilam.) *ἐρυσίχθων* nescio: nam nusquam *ἐρύειν* est *sulcare*. fortasse *ἀροσίχθων*. in v. 20 del. δ':

nam verbis βοῦν εὐρυμέτωπον interpretatur glossam v. 19. 21. neque θυσιάζω verbum est Homericum. oves senex confundit cum malis. 30. 'Homericisne locutionibus me perdere in animo habes?' 33. προαίρεσις est totius vitae ratio atque institutum. [Isocr.] 1, 9 τὰς τοῦ πατρὸς προαίρεσις ἀναμνησθεὶς οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔξει παραδειγμα. [Demosth.] Epist. 3, 10 οὔτε τῆς μεγαλοφυχίας οὔτε τῆς ἄλλης προαίρεσεως τῆς ἑμετέρας ἀκόλουθον ἂν φανείη. 3, 18 ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. 36. etiam πηγὸς Homeri linguae alienum. 'fortasse alius poetae locum in animo habuit, qui ἄλλα πηγόν, marinam aquam concretam, de sale marino dixerat'. Mein. 35. περιπλοκάς, ut Antiphan. 74, 1. 36. λαικάσει. cf. Cephisodor. 3, 5 (I 800). 38. ἀτάσθαλον coquus senem dicit propter illud obscraenum verbum λαικάζειν. 42. Homerus μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα. quod a coquo in suum usum translatum non intellegens senex nomen substantivum τὸ μίστυλλον dici putat. simillime lusit Martial. 1, 50. ὀβελίσκουσ dicebant Attici. 43. Philetas, grammaticus et poeta Cous, Ol. 120 videtur floruisse. Mein. I 427. 8. 527. 45. ἦδη tandem aliquando.

Θ Ε Ο Γ Ν Η Τ Ο Σ

Meinek. I 487.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

Suidas Θεόγνητος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσομοισταῖς. hodie apud Athenaeum Centauri mentio nulla est.

ΦΑΣΜΑ Η ΦΙΛΑΡΓΥΤΡΟΣ

Cf. quae ad Philemonis Φάσμα adnotavimus et Mus. Rhen. XXXXIII 45 sq.

1

ἄνθρωπ', ἀπολεῖς με· τῶν γὰρ ἐκ τῆς ποικίλης
στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς·
'ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπων, πάχνη·
σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος. οὐδεὶς πάποτε
5 ταύτην λαβῶν ἀπώλεσ'. ὦ τάλας ἐγώ,
οἶφ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνώκισεν.
ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πονηρέ, γράμματα·
ἀνατέτροφέν σου τὸν βίον τὰ βυβλία.
πεφιλοσόφηκας γῆ τε κούρανῶ λαλῶν,
10 οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

Athenaeus 3, 104 b πρὸς οὓς καὶ Θεόγνητος (Θέογνης C teste Dind.) ἐν Φάσματι ἢ Φιλαργύρω φησὶν ἐκ τούτων (?) κτλ. v. 6—10 Athenaeus 15, 671 b οἶψ — συνώκισεν, κατὰ τὸ Θεογνήτου τοῦ κωμωδιοποιῦ Φάσμα, ἐπαρίστερα κτλ. 2. νοσεῖς Grot.] νοσεῖς ἐρεῖς A. 3. πάχνη, non πάχνης, A. 4. οὐθείς A. 6. συνώκισεν A 671. 7. πονηρέ C] πόνηρε A utrubique. 8. ἀνατέτροφέν G. B. Hirschig. Ann. crit. 32] ἀντέτροφέν A 104. ἀνέσττροφέν A 671. 9. καὶ οὐνῶ A 671. 10. οὐδέν C] οὐθέν A utrubique. τῶν om. A 104 (Bruns). σῶν om. C ibid.

3. cf. adesp. 104. 6. Zenob. 5, 35 οἶψ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν· ἐπὶ τῶν δυσανασχετούντων ἐπὶ τινὶ δυσχερεῖ πράγματι λέγεται ἡ παροιμία. Κύκλωψ γάρ ἐστι δράμα Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ Ὀδυσσεὺς περισηγεθεὶς τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει κτλ. cf. Diogenian. 7, 19. Apostol. 12, 52. Philoxen. 9 Bergk. Philoxenum Cytherium saepe imitati sunt comici. cf. quae ad Antiphanis *Cyclopetem* adnotavimus. 8. Antiphont. Tetral. 1 β 2 ἐμοὶ ζῶν ἄνθρωπος ἀνατροπεὺς τοῦ βίου ἐγένετο (Hirschig). Aeschin. 3, 158 τὸν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετροφότα. Andocid. 1, 31 (Ἰσπώνικος τὸν υἱὸν) ἀλιτήριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. (Cobet. N. l. 127). 9. cf. Eurip. Med. 57. Philem. 79, 1.

ΦΙΛΟΔΕΣΠΟΤΟΣ

Non recte Timostrati fabula cognominis Φιλοδεσπότης dicitur Bekker. Anecd. 80, 12. Theognid. 849 δῆμον φιλοδέσποτον. Herod. 4, 142 ἀνδράποδα φιλοδέσποτα (cf. Poll. 3, 74). Plut. Mor. 491 c κύων φιλοδέσποτον (ἔστιν). cf. quae ad Sogenis Φιλοδέσποτον adnotantur. fallitur Mein. IIII 550 not.

2

ὁ Πανταλέων μὲν αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους
τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα, καὶ σχεδὸν
ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα τοῦ γελάσαι χάριν,
ἰδίαν τιν' αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν.

Athenaeus 14, 616 a Πανταλέοντος μνημονεύει Θεόγνητος ἐν Φιλοδεσπότη κτλ. καὶ Χρυσίππος δ' ὁ φιλόσοφος... περὶ τοῦ Πανταλέοντος τάδε γράφει· ὁ δὲ πλάνος Πανταλέων τελευτῶν μέλλων ἐκάτερον τῶν υἱῶν κατ' ἰδίαν ἐξηπάτησε, φήσας μόνῳ αὐτῷ λέγειν ὅπου κατορωρύχοι τὸ χρυσίον· ὥστε μάλιστα ὑστερον κοινῇ σκάπτοντας αἰσθῆσθαι ἐξηπατημένους. 1. αὐτὸς ἀστὸς Bergk. αὐτὸς ἀστὸς ὦν ξ. Herwerd. Obs. crit. 124. 4. αὐτῷ Dindf.] αὐτῷ A. de *Pantaleonte* cf. praeterea quae ad Theopompī comici fabulam cognominem adnotavimus et Mein. I 241. qui quod I 487 Theognetum de Pan-

taleonte tamquam de mortuo loqui censet, verum forsitan non viderit, siquidem Theopompi fabula ab alio aliquo Pantaleonte nomen accepisse potest.

Praeterea cf. adesp. 132.

ΑΝΤΙΦΩΝ

Boeckh. C. I. I 767 n. 1585 ποιητής καινῆς κωμῳδίας Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος. Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ὑποκριτῆς καινῆς κωμῳδίας. Mein. I 489. cf. etiam Mein. I 314 sq. tituli C. I. 1583—1585 sunt Boeotici Olympiadis Boeckhio auctore circiter 145. recensentur ei qui Museis a Thespiensibus in Helicone celebratis (Paus. 9, 31, 3) vicerant.

ΒΙΟΤΤΟΣ

ΑΓΝΟΩΝ ΠΟΙΗΤΗΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 v 7. 13 ἐπὶ Μνησιθέου . . . Βίοττος Ἀγροῦντι. ὕπε(κρίνετο) Δάμων et iii 15. 21 ἐπὶ Ξενοκλέους . . . Βίοττος Ποητεῖ. ὕπε. Δάμων. haec fabula cum acta sit 'non ante annum 168' (Koehler), Biottum fuisse novissimae comoediae poetam constat. fuit etiam tragicus Βίοτος (Stob. Floril. 78, 3 A). Nauck. Tr. gr. fr. p. 642.

ΤΙΜΟΞΕΝΟΣ

ΣΥΓΚΡΤΗΤΩΝ

U. Koehler. I. A. n. 975 v 7. 15 ἐπὶ Μνησιθέου . . . Τιμόξενος Συγκρόπτον[τι]. ὕπε. Καλλικράτης.

ΦΙΛΟΚΛΗΣ

ΤΡΑΓΜΑΤΙΑΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 v 7. 9 ἐπὶ Μνησιθέου . . . Φιλοκλῆς Τραυματία. ὕπε. Καλλικράτης. Τραυματίαν scripserunt etiam Antiphanes et Alexis.

ΧΑΙΡΙΩΝ

ΑΥΤΟΤ ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 v 7. 11 ἐπὶ Μνησιθέου . . . Χαίριων Ἀδοῦ καταψευδομέ[νω]. ὕπε. Δάμων. Καταψευδόμενος fuit Alexidis, Philemonis, Menandri, Sosipatri

COMICORUM
INCERTAE AETATIS
FRAGMENTA

ΑΘΗΝΙΩΝ

Meinek. I 489. 90. Ἀθηνικῶντα rectius dici conl. Boeckh. C. I. II 201, 16, ubi plus semel Ἀθηνικῶν Θεοφάνου Chius nominatur, in Zimmerm. Ephem. phil. 1839 contendit G. Dindorfius. similia sunt Ἀπελλικῶν, Κιλλικῶν. prioris nominis casus genitivus semper Ἀπελλικῶντος Strab. 13, 609 sq. rerum scriptor Ἀθηνακῶν ὁ τὰ Σαμοθράκια γράψας est Herodian. I 30, 2. II 915, 11. non minus Ἀθηνίων quam Ἀθηνικῶν et Ἀθηνακῶν probatur H. Iacobio Mein. V XXI. Schol. Apollon. 1, 917 (Lob. Agl. 1220), ubi Laurentianus Ἀθηνίων. cf. etiam Lehrs. Mus. Rhen. II 348. C. Keil. Anal. 232. Lobeck. Pathol. prol. 317.

ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΕΣ

1

οὐκ οἶσθ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη
 πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προενήνεχθ' ὄλως;
 B. τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; A. πάνυ γε, βάρβαρε.
 τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου
 5 ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς
 ἀλληλοφαγίας, ἤγαγ' εἰς τάξιν τινά,
 καὶ τουτοῦ περιῆψεν ὃν νυλ βίον
 ζῶμεν. B. τίνα τρόπον; A. πρόσεχε, κἀγὼ σοι φράσω.
 ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν,
 10 γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος
 θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὥπτησεν κρέας.
 ὡς δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν,
 αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα
 θύοντες ὥπτων. ὡς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς
 15 ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης,
 ἐπὶ πλεῖον ἠὔξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
 ὄθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι

- τὰ σπλάγγνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσιν φλογί
 ἄλλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπα
 20 εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι.
 ὡς δ' ἦρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας
 προσάγουσιν ἤδη τῶν ἱερῶν γεγραμμένων
 τὰ πάτρια διατηροῦντες, ἅπερ ἡμῖν μόνα
 ἅπασιν ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας,
 25 τὸ προσφιλοτεχνεῖν διὰ τε τῶν ἡδυσμάτων
 ἐπὶ πλεῖον αὐξεῖν τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
 B. καινὸς πάρεστιν οὗτος Πалаίφατος.
 A. μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ἀνθυλευμένον
 προϊόντος εἰσηνέγκατ' ἤδη τοῦ χρόνου·
 30 ἐρίφιον ἐτακέρωσε, πνικτῶ διέλαβεν
 περικομματίῳ, διεγίγγρασ' ὑποκρούσας γλυκεί,
 ἰχθὺν παραιοκλύκην οὐδ' ὄρωμενον,
 λάχανον, τάριχος, πουλύποδας, χόνδρον, μέλι.
 ὡς πολὺ δὲ διὰ τὰς ἡδονὰς ἄς νῦν λέγω
 35 ἀπειχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ,
 αὐτοῖς ἅπαντες ἡξίουσιν συζῆν, ὄχλος
 ἡθροΐζειτ', ἐγένονθ' αἱ πόλεις, οἰκούμεναι
 διὰ τὴν τέχνην, ὅπερ εἶπα, τὴν μαγειρικὴν.
 B. ἀνθρωπε, χαῖρε· περὶ πόδ' εἰ τῷ δεσπότη.
 40 A. καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν,
 σπονδὰς ποιοῦμεν, τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς
 ἡμῖν ὑπακούειν διὰ τὸ ταῦθ' εὐρηκέναι
 τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς.
 B. ὑπερ εὐσεβείας οὐν ἀφείς παῦσαι λέγων,
 45 ἡμαρτον· ἀλλὰ δεῦρο σὺ ξυνείσιθι
 ἐμοί, τά τ' ἔνδον εὐτρεπῆ ποίει λαβών.

Athenaeus 14, 660e οὐκ ἀπεικίτως καὶ Ἀθηνίων ἐν Σαμό-
 θραξίν, ὡς φησὶν Ἰόβας, μάγειρον εἰσάγει φυσιολογοῦντα διὰ τού-
 των κτλ. v. 27 καινὸς οὗτος Πалаίφατος Eustathius 1859, 45.

2. προσηνήνεχθ' K.] προσηνήνεχθ'. 3. scrib. πάνν γε· βαρ-
 βάρου καὶ θηριώδους κτλ. 11. θύσας P mrg.] ἔθυσ' A. κρέας
 Porson. Toup. Emend. III 474] κρέα A. 12. ὡς Casaub.] ἴσως A.
 13. αὐτοὺς A. εἰτ (suprascr. θ) αὐτοὺς C. αὐτοὺς ἔτ' οὐκ Mein.
 Anal. Ath. 319. 16. iure Bothius offendit in similitudine versuum
 16 et 26. scilicet post v. 15 pro ea quam poeta scripsit apodosi

casu aliquo amissa v. 26 leviter inmutatus insertus fuit. atque etiam in v. 23—25 nonnihil turbatum est. ἡῦξον Dindf.] *τινηξον* A. *τινὲς ἡῦξον* C. 'apertum est *τιν*' ex praeced. versu inrepsisse'. Mein. 21. ἤρεσεν C. *αὐτοῖς] τοῖς* Mein. 22. *προσάγου καὶ ἐπάγει καινὸς γὰρ — παλαίφατος* (27) om. 28—46 C. in altera versus parte scribendum τῶν ἱερῶν ἐράνων μόνων τὰ π. διατ., ὅπερ ἡμῶν ἅμα (nam μόνα ex v. praec. ortum) ἐν ἅπασιν κτλ. 24. γέγονεν A. 27. *πάρεστιν* Mein.] γὰρ ἐστιν. 30. ἐρίφιον Dobr.] ἀκριβῶς ἐρίφιον A. *πνικτῶ διέλαβεν περικομματίω, διεγ.* Mein. in Ath. *πνικτὸν διέλαβεν, περικομματίω διεγ. κτλ.* Porson. Miscell. 247. 31. *διεγύγγρας* Dobr.] *διεπύγγρας* A. ὑποκορούσας quid sibi velit nescio. 32. οὐδ' ὀρώμενον] εὐ κεχρωσμένον K. cf. Antiphan. 217, 11 (*schōn gebüunt*). 33. *πολυπόδας* K.] *πολυτελής*. cf. Anaxandr. 30. 34. δὲ add. Mein. 37. ἐγένονθ', non ἐγένοντό θ' A. 39. *περὶ πόδ'* etiam A. inter v. 39 et 40 plura videntur excidisse. 40. ἀπαρχόμεθ' Mein. Anal. Ath. 320. 42. *ταῦθ' εἰρηκέναι* (sic) A. 44. ἀφεῖς Iacobs. Add. Ath. 345] ἄφες A. *σαφές* Both. ἔλις Naber. Mnem. nov. VIII 433. ἡμαρτον priori personae addit (*παῦσαι λέγων ἡμαρτον*) Cobet. N. l. 25. 45. σὺ ξυνέλσθι | ἐμοί Dobr.] *συνέλσθι μοι* (sic) A. *νῦν ξυνέλσθι* Cob. 44—46 uni servo continuavit K.

'cum servo conloquitur coquus, quem ille conducere a domino iussus erat'. Mein. scaena est (cf. 45. 6) ante domum eri. 2. *προφύρεσθαι*, i. e. *crescere, proficere*, apud posteriores aetate scriptores haud raro invenitur, inprimis apud Plutarchum. 6. 'imitatur tragicos mansuetioris vitae initia exponentes'. Mein. 19. 'nullum hoc disertius testimonium a salis usu abstinuisse Graecos in sacris faciendis' Mein., in hac re a Romanis dissentientes. 20. i. e. 'ad cibos condiendos'. Mein. 22. *ἔρανος* genus erat conviviorum tunc cum maxime usitatum. quod quamquam fere profanum erat, tamen cum cultu deorum saepe coniungebatur. recte igitur addidit ἱερῶν. in privatis et profanis epulis salis usum dicit concessum esse et in sacris tantum modo pristinum morem mansisse. 27. *Palaephato* coquum comparat ut incredibilia narrantem et ad *priscorum hominum* mores pertinentia. 30. *πνικτῶ διέλαβεν* 'suffocata carne dispescuit'. Mein. 31. i. e. tam mollia et delicata fecit quam erant *μέλη γιγγραντά* Axionic. 3, 3. *γλυκεῖ*, i. e. οἶνω. 36. 'sociare vitam libuit'. Grot. 39. cf. Plat. com. 129. 197. 41. *σπονδὰς ποιοῦμεν*. cf. Antiphan. 152, 3. Menand. 273. 44. servus 'ut se expediat ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν σαφές inquit et quia antea addubitaverat, *παῦσαι λέγων, ἡμαρτον* addit'. 'satis verborum, inquit: *nunc* (δεῦρο νῦν) mecum ingredere domum et cenam intus para'. Cobet. N. l. 25.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Meinek. I 487 sq.

[ΔΙΠΟΔΟΙ]

Cf. quae adnotavimus ad Alexid. 8.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ

1

ἰδοὺ κάτοπτρον· εἰπέ μοι, τούτῳ τί χρῆ;

Schol. Ven. Hom. II. 1, 216 ἀπὸ τοῦ χρῶμαι τὸ δευτερον τῆς κοινῆς διαλέκτου ἐστὶ χρῆ ἰωνικῶς. ἀττικὸν δὲ χρῆ, ὡς εἴρηται Ἀλεξάνδρῳ ἐν Διονύσῳ κτλ. Cramer. Anecd. Par. III 275, 30 ὡς εἴρηται Ἀλεξάνδρῳ ἐν Διονύσῳ κτλ. τούτῳ τί χρῆ G. Herm. El. d. metr. 145] τί χρῆ τοῦτο Schol. Hom. τί τούτων χρῆ Cram. Anecd. — videtur Bacchum perinde atque Aristophanes in *Ranis* et Aeschylus in *Edonis* muliebriter vestitum in scaenam induxisse. ac cf. Arist. Thesm. 140.

ΕΛΕΝΗ

Scripserunt *Helenam* etiam Anaxandrides et Alexis. Mein. I 370. 488.

2

εὐορκησία

Ἀλέξανδρος Ἐλένη. Bekker. Anecd. 96, 33. ευορκισια cod.

ΗΙΟΤΟΣ

3

εἰς αὔριόν με δεῖ λαβεῖν ἀλητρίδα·
τραπεζοποιόν, δημιουργὸν λήψομαι·
ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης.

Athenaeus 4, 170e Ἰόβας ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὁμοιότησι τὸν αὐτὸν εἶναι φησι τραπεζοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων καλούμενον στρούκτωρα, παρατιθέμενος ἐκ δράματος Ἀλεξάνδρου ᾧ ἐπιγραφὴ Πότος κτλ. 2. cf. Antiphan. 152. 225. Philem. 61. Menand. 518, 12. Pollux 3, 41 ἢ τὰ πέμματα (τὰ εἰς τὸν γάμον) μάττουσα καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας διοικουμένη δημιουργός, ὁ δὲ πάντων τῶν περὶ τὴν ἐστίασιν ἐπιμελούμενος τραπεζοποιός. 6, 13 ὁ φροντίζων τῆς ὑπηρεσίας ἀπάσης τραπεζοποιός.

ΤΙΤΙΓΟΝΙΟΝ

Meretricis nomen esse tenui voce praeditae arbitratur Mein. cf. I 346. Eustathius 229, 28 ἐκ τοῦ τιτίζειν . . . τιτιγόσιον, ζῳόφιον παρὰ τῷ αὐτῷ (Ἀλλίῳ Διονυσίῳ) ὅμοιον τέτιγι. cf. Etym. m. 760, 47. et 396, 1 τὸν μέγιστον τέτιγια ἀχέταν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ κατὰ Παγσανίαν, κερκώπην δὲ τὸ ἐλάχιστον τεττίγιον . . . τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τιτιγόσιον, ἴσως παρὰ τὸ τιτίζειν. Plin. N. h. 11, 92 (cicadae) quae canunt vocantur achetae et quae minores ex his sunt tettigonia (titigonia). 'est deminutivum a voc. τιτιγῶν, ut ὀλολυγῶν ab ὀλολύξω'. L. Dindf. Photius 587, 21 τιγόνιον' ἐπὶ νηπίου τίθεται. 592, 11 τιτιγόσιον (γ ex emend. add.) ὅμοιον τέτιγι. cf. Epilyc. 4. Hesych. ἡτιγόσιον (i. e. τιτιγ.)· τέτιγι ὅμοιον. καὶ ὁ κέρκωψ. et τιγόνιον ἢ τεττίγιον' εἶδος τι τεττίγων Ἀριστοτέλει. 'De n. an. 4, 7. 5, 30.' Soping. in indice Aristoteleo non repperi neque τιγ. neque τιτιγ.

4

προχύτης

Athenaeus 11, 496c εἶδος ἐκπώματος . . . Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάχοις ἀγγεῖον ξύλινον, ἀφ' οὗ τοὺς ἀγροίκους πίνειν. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέξανδρος ἐν τιγῶνι (sic A). om. C.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

5

ταμειῶν ἀρετῆς ἐστὶ γενναία γυνή.

Stobaeus Floril. 67, 12 Ἀλεξάνδρου Α. Clemens Alex. Paed. 3, 11, 67 (om. poetae nomine) συλλήβδην γοῦν ταμειῶν ἀρετῆς ἐστὶν ἀνδρεία γυνή, ἣτις σῖτα ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. monost. 505 ταμειῶν ἀνθρώποισι σωφροσύνη μόνη, ubi τ. ἀρετῆς ἐστὶν ἡ σώφρων γυνή Mein. — Euripidis esse ex Alexandro putabat Gaisford.

6

ἦσαν ἄνθρωποι δὲ πέντε καὶ γυναῖκες τέτταρες.

Schol. Aristoph. Thesm. 682 γυναῖξί καὶ βροτοῖς· γελοῖως εἶπεν, ὡς Ἀλεξάνδ. (sic) κτλ. πέπαικται οὖν τοῦτο ὡς ἐν κωμῶδιᾳ. — δὲ add. Mein. τέτταρες Mein.] τρεῖς. fortasse τρεῖς ἐκεῖ. Ἀλεξάνδ. Lobeckius Pathol. prol. 25 n. 14 interpretatur Ἀλεξανδρεῖς, Alexandrinos ita locutos esse docens conl. Esdr. 9, 40. Alex. Trall. III 233 Basil.

7

Schol. Aristoph. Ran. 840 ὅτι λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν Κλειτοῦς ὁ Εὐριπίδης Ἀλέξανδρός φησι. ad comicum num recte haec referantur dubitat Meinekius (I 488).

8

Append. proverb. 4, 77 *συμβαλούμενος· κατ' ἔλλειψιν καὶ αὐτῆ· ἐνδεῖ γὰρ εἰς ἔρωτα· μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος (Ἀναξανδροῖδος Bernhardy Jahrb. f. wissenschaft. Krit. 1837, 178). Athen. 15, 692d (ind. Mein.) συμβαλοῦμαι τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα, κατὰ τὸν Κνυθῆριον ποιητῆν. Cyclopris exordium esse arbitratur Bergk. adparet Philoxeni locutione comicum usum et scribendum esse συμβαλοῦμαι σοι μέλος (συμβαλοῦμαι μέλος Mein.). Plat. Symp. 185c ταῦτά σοι ... περὶ Ἔρωτος συμβάλλομαι. Dionys. Hal. Comp. verb. 1 συμβάλλομαι σοι μέρος (μέλος Mein.) εἰς τὸν ἔρωτα τὸ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.*

9

Θόλος

οἴκημα στρογγυλοειδές . . . οὕτως Ἀλέξανδρος. Zonaras 1047. Alexandrum Aphrodisiensem dici censet Tittmannus. — significari videtur prytaneum.

adparet omnia Alexandri fragmenta admodum dubia esse.

Δ Ε Ξ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ

Meinek. I 492.

ΤΦ ΕΑΤΤΩΝ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΙ

1

*εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον
ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ —*

Athenaeus 3, 124b *Δεξικράτης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 'ΤΦ' ἑαυτῶν πλανώμενοι φησιν κτλ. 1. εἰ δὲ] ἰδὲ Porson. ἤδη Dindf. τί δέ Mein. sed nihil mutandum: deest apodosis τί σοι διαφέρει τοῦτο; (Mein.) vel tale aliquid. 2. ἐπίσταμ' ὅτι Mein.] ἐπὶ στόματι A. cf. Cobet. N. l. 704 extr. Xen. Mem. 2, 1, 30 ἵνα ἠδέως πῆγς . . . τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς. cf. Euthycl. 1. de unguento Aegyptio Plat. com. 69, 7.*

ΔΗΜΟΝΙΚΟΣ

Meinek. I 492.

ΑΧΕΛΩΙΟΣ

1

ἔσπουδάκει δ' ἕκαστος, ὡς ἂν ἐστιῶν
 ἄμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιωτίον·
 τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἶπας, ὅτι
 μετὰ δεῖπνον ἀντὶ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

Athenaeus 9, 410d Πολέμων ἐν ἕκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ νήφασθαι. Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀγελωνίῳ (sic A) τό (τε add Mein.) πρὸ τοῦ δεῖπνον (καὶ τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον add. Mein.) κατὰ χειρὸς φησι διὰ τούτων κτλ. Demonici eclogam om. C. 1. ἐστιῶν Casaub.] ἐσθίῶν A. 3. περιέγραψ' εἶπας Cobet. N. 1. 2] περιγράφει πᾶς A. perspicuum est ὅτι Ἡρακλῆς ξενίζεται, qui morae impatiens τὸ κατὰ χειρὸς ante cenam ut inutile περιέγραψ' εἶπας ὅτι κτλ. εἶπα et imper. εἶπον, εἶπαι, εἶπας apud sequiores tritissima sunt. Cobet. περιγράφειν est tollere, omittere (Mein.), pro quo Attici vetustiores fere διαγράφειν dicebant. cf. Ruhnken. Tim. 81. 2. 3. — Herculis cum Acheloo certamen fabulae argumentum videtur fuisse.

ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

Cf. Τιμόστρατος, fr. 2.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ

Meinek. I 492.

ΜΕΤΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae ad Alexidis *Εἰσοικιζόμενον* adnotavimus.

1

φέρειν τὸν οἶνον

ἐπὶ τοῦ νήφειν. Διόφαντος Μετοικιζόμενος. Bekker. Anecd.
 115, 31.

ΕΤΑΓΓΕΛΟΣ

Meinek. I 492.

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ

Suidas *Εὐάγγελος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀνακαλυπτόμενος, ὡς Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. videtur erravisse. cf. quae ad Philemonis Ἀνακαλύπτοντα adnotantur.*

1

τέτταρας . . τραπέζας τῶν γυναικῶν εἰπά σοι,
 ἔξ δὲ τῶν ἀνδρῶν, τὸ δεῖπνον δ' ἐντελὲς καὶ μηδενὶ
 ἔλλιπές. λαμπροὺς γενέσθαι βουλόμεσθα τοὺς γάμους.
 οὐ παρ' ἐτέρου δεῖ πνθέσθαι, πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ.
 5 τῶν μὲν ἑλαῶν ἄφελε . . πάνθ' ὅσ' ἂν βούλη γένη.
 εἰς δὲ τὰ κρέα μύσχον ἔλαβες, δέλφακας, χοίρους, λαγῶς.
 Α. ὡς ἀλαζῶν ὁ κατάρατος. Β. θρία, τυρόν, ἐγγύτους.
 Α. παῖ Δρόμων. Β. κἀνδύλον, ψά τ', ἀμύλιον . . . .
 τὸ πέρας, ὕψος τῆς τραπέζης πῆχεῶν ἐστὶν τριῶν,
 10 ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἂν τι βούληται λαβεῖν.

Athenaeus 14, 644cd ἐγγύτων δὲ πλακούντων μνημονεύει . . .
Εὐάγγελος ἐν Ἀνακαλυπτομένῃ (ἀκαλυπτομένη Α) κτλ. om. eclogam C.
 1. ποιεῖν suppl. Mein. εἰπά σοι Schweigh.] εἰπας οἱ (sic) A. 2. τὸ
 δεῖπνον δ' Dindf.] τὸ δὲ δεῖπνον A. μηδενὶ Fiorillo] μηδέν A.
 μηδενὸς Mein. 3. ἔλλιπές A. γίνεσθαι A. 4. 5. ἐρῶ. | τῶν] ἐρω-
 τῶν A. 5. 'fortasse τῶν ἑλαῶν μὲν γὰρ ἄφελε' Dindf. ὅσ' ἂν βούλη
 (vel ὅποσα βούλει) Dindf.] ὅσα βούλει A. τῶν μὲν ἄλλων ἄφελε
 πάντων ὅσα γε βούλει, νῆ Δία (vel πάνθ' ὅσ' ἂν θέλῃς γε, νῆ Δία)
 Herwerd. Obs. crit. 113. τῶν μὲν ἔνδον ἄφελε πάντων πάνθ'
 ὅσ' ἂν βούλη γένη K. 6. δέλφακας B] δέλφακα A. λαγῶς Schweigh.]
 λαγωούς A. 8. fortasse κἀνδύλον. cf. Nicostr. 17. in exitu A.
 παῖ, παῖ Δρόμων suppl. Mein. sed etiam deminutivum ἀμύλιον parum
 aptum videtur. 9. ἐστὶ A. ἔστω Dalecamp. ἔσται Both. 10. ἐπαί-
 ρεσθ' Mein.

conloquitur erus nuptias adparans cum coquo, praesente etiam
 huius famulo. 5. ἔνδον: nam eis quae in foro coquus emerat
 opponuntur quae domi ad cibos parandos adservari solent. cf.
 Alexid. 127, 4. 191. Diphil. 18. γένη, ut Alexid. 261, 3. Henioch.
 3, 1. Timocl. 3. Diphil. 44, 2. Hegesipp. 1, 10. 9. τὸ πέρας,
 ut Alexid. 261, 13. Apollodor. com. 13, 13. cum eis quae se-
 quuntur Toepfelius (Progr. Neobr. 1857, 18) comparat Plaut. Me-
 naechm. 1, 1, 24 *ceriālis cenās dat: ita mensas exstruit, tantās
 struices concinnat patinārias: standūmst in lecto, si quid de*

summó p̄ctas. 10. verbi *ἐπαίρειν* intransitive usurpata certa exempla desidero, etsi *ἀπαίρειν* saepissime sic ponitur.

Ε Τ Μ Η Δ Η Σ

U. Koehler. I. A. 977 q 5 *Εὐμήδη[ς]*. 'aetas poetae incerta est'. Koehlerus, qui comicum dici arbitratur. G. Kaibel. Ind. Rost. aest. 1883, 8.

ΣΦΑΤΤΟΜΕΝΟΣ

Σφαττομένην scripsit Apollodorus Carystius.

1

Athenaeus 15, 698f *Εὐμήδης ἐν Σφαττομένῳ . . . ηγουμένην δε. υκνον ειστοπρόσθιδών.* sic R. Schoellius (Herm. III 166 sq.) literas partim mutilatas partim prorsus obscuras explicavit. cf. quae Kaibelius de illis verbis disputavit in Ind. lect. Rost. aest. 1883 p. 8.

ΘΟΥΓΕΝΙΔΗΣ

Meinek. I 499.

ΔΙΚΑΣΤΑΙ

1

τριαχθῆναι

λέγουσιν οἱ παλαιστρικοί ἀντὶ τοῦ τρίς πεσεῖν, ἢ τὸ τρίς τροχάσαντα (Photius cum AVSuid. στοχάσαντα) νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον. οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς. Photius 600, 1. Suidas *τριαχθῆναι*. similiter omisso Thugenidis testimonio Bekker. Anecd. 114, 22, ubi post *δίαυλον* excidit *δόλιχον*, et Etym. m. 765, 39 (*πρὶν στοχάσαντα pro τρίς τροχ.*). Zonaras 1751 *τριαχθῆναι ἀντὶ τοῦ τρίς πεσεῖν.* cf. Blomfield. Gloss. Aesch. Ag. 165.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

2

ἤτησεν εἰς ὀψώνιον τριώβολον.

Pollux 6, 38 *Θουγενίδης ἔφη κτλ.*

3

μὴ νόμισον

ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσης· οὕτω Θουκυδίδης. Photius 267, 8 et Suidas. Bekker. Anecd. 107, 30 *μὴ νόμισον ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσης.* —

Θουκυδίδης Phot. Θαγενίδης Suid. Θουγενίδης Piers. Moer. p. 334. cf. Porson. Eur. Hec. 1174. eadem syntaxi Arist. Thesm. 870 μὴ ψεύσον.

4

Λειβηθρίων ἀνοητότεροι

Zonaras 1294 *Λειβήθριοι* ἔθνος μωρόν, ἀπὸ τόπου *Λειβηθρα* καλουμένου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι. Θουκυδίδης κτλ. Cramer. Anecd. Par. III 148, 28 *Λειβηρα* (sic) τόπος ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι. Θουκυδίδης κτλ. — ἀνοητότεροι] ἀμουςότεροι [Lex. reg. ms., quod ad Hesych. *Λειβηθρον* excitavit Alberti'. Tittm. Θουκυδίδης] Θουγενίδης Schaefer. Tittm. cxlvi. Zenob. 1, 79 ἀμουςότερος *Λειβηθρίων* . . . *Λειβήθριοι* ἔθνος Πιε-ρικόν ἐστι . . . λέγονται δὲ ἀμουςότατοι εἶναι, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὁρφέως ἐγένετο θάνατος, ubi cf. editor. Diogenian. 2, 26 (Vind. 1, 37). 7, 14. Apostol. 2, 67. 10, 50. adesp. 1572.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

5

ἀνέσπακεν

Θουκυδίδης. ἀνεύρηκεν, εἴληφεν. Suidas. Θουγενίδης Mein. Thucydidis locum reperiri posse negat Duker. Thucyd. 6, 100. cf. Menand. 429.

ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ

Meinek. I 490.

Pro *Κάλλιππος*, ignoto etiam tunc comici poetae nomine, apud Athen. 15, 668c Porsonus καὶ Ἱππαρχος. sed tautus est comicorum nostris demum temporibus in lucem cognitionemque redeuntium numerus, ut etiam Callippus inter eos fuisse possit.

ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Cf. quae ad Hipparchi fabulam cognominem adnotantur.

1

ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα λήψεται
τὰ κοττάβια καὶ τῶν παρουσῶν ἦν
θέλει φιλήσει.

Athenaeus 15, 668c ἦν δὲ τι καὶ ἄλλο κοτταβίων εἶδος προ-
τιθέμενον ἐν ταῖς παννυχίαις, οὗ μνημονεύει *Κάλλιππος* (*κάλλιπος* Α)
ἐν Παννυχίδι διὰ τούτων κτλ. 1. *διαγρυπνήσας* Porson.] δ' ἀγρυ-
πνήσας τὸν Α. 2. *κοττάβια* etiam Α. ἦντιν' ἂν (θέλη) Mein. monens

etiam dimetros restitui posse in ed. min. (eiecto quod interpolatum esse putat πυραμοῦντα) ὁ διαγρ. λήψεται | τὰ κ. καὶ τῶν παρουν-
 ὶων ἦν θ. φ. mihi probabilius videtur scribere ὁ δ. πυραμοῦν-
 τα λήψεται καὶ τῶν παρουν- | ὶων κτλ. nam τὰ κοττάβια inter-
 pretationis causa videntur adiecta esse ad πυραμοῦντα.

Schol. Pind. Ol. 9, 1 ὁ πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων· ταῦτα δὲ ἐτίθεισαν ἄθλα τοῖς δια-
 γρουπνηταῖς. Athen. 14, 647bc (Ἰατροκλῆς τὸν πυραμοῦντα δια-
 φέρειν λέγει) τῆς πυραμίδος καλουμένης. γίνεσθαι γὰρ ταύτην ἐκ
 πυρῶν πεφωσμένων καὶ μέλιτι δεδευμένων. αὐταὶ δὲ ἄθλα τίθενται
 ταῖς παννυχίσι τῷ διαγρουπνήσαντι. neque neglegendum testi-
 monium Etym. m. 533, 21 (ἐν τοῖς κοττάβοις) ἄθλα οἱ νικῶντες ἐλάμ-
 βανον πλακουτρίσκους, πυραμοῦντας καὶ σησαμοῦντας, ἅπερ κοτ-
 τάβια ἔλεγον.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2

δευτερίας

κάλλιπος. οἶνος εὐτελής. Hesychius. Κάλλιπος Mein. — de
 δευτερία cf. Nicophont. 20.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ

Meinek. I 475. 490. 1.

ΑΠΑΓΧΟΜΕΝΟΣ

1

παράσιτον ἀυτόσιτον· αὐτὸν γοῦν τρέφων
 τὰ πλεῖστα συνεραμιστὸς εἰ τῷ δεσπότη.

Athenaeus 6, 248b ἀυτόσιτον εἴρηκε Κρώβυλος ἐν Ἀπαγομένῳ
 κτλ. idem 2, 47e ἀυτόσιτον (εἴρηκε) Κρώβυλος· παράσιτον ἀυτόσιτον.
 2. συνεραμιστὸς Porson.] συνεραμιστής AC. Hesych. ἀυτόσιτον· τὸν
 ἑαυτὸν τρέφοντα. ἢ τὸν σὺν ἐτέρῳ δειπνοῦντα καὶ ἑαυτῷ φέροντα
 τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον. Bekker. Anecd. 466, 12 ἀυτόσιτος·
 ὁ οἰκόσιτος. ceterum quod Porsonus metri causa restituit quid
 sit ego quidem nescio.

2

καὶ σκάφην λαβῶν τινα
 τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν

Athenaeus 3, 109cd τούτου (ἄρτου ἐσχαρίτου) μνημονεύει...
 Κρώβυλος ἐν Ἀπαγομένῳ κτλ. cf. Antidot. 3.

ΑΠΟΛΕΠΙΟΤΣΑ

3

τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει,
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχευ ἢ φύσις;

Athenaeus 10, 429d τὸ ἐνδελεχῶς μεθύειν, φησὶ Κρῶβλος ἐν Ἀπολειπούσῃ (sic A), τίν' ἡδονὴν κτλ. idem 443f (om. C) Κρῶβλος ἐν Ἀπολειπούσῃ (sic A) κτλ. 1. ἔχειν A 443. 2. σὺ φρονεῖν AC 429. ἀποστεροῦνθ' ἐκόνθ' Naber. Mnem. nov. VIII 432. at cf. Philem. 104, 1.

4

πάλιν ἢ τοῦ βίου
ὕγρότης με τοῦ σοῦ τέθαιφε· τὴν ἀσωτίαν
ὕγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες.

Athenaeus 6, 258bc (τοῦ ὕγροῦ βίου) πολλοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἀλεξίς ἐν Πυραύνῳ . . . καὶ Κρῶβλος ἐν Ἀπολειπούσῃ (sic A) κτλ. 1. πάλαι δ' Both. 2. τέθλιφε (del. τοῦ) Herwerd. Obs. crit. 124. nondum inventum est quod satisfaciat.

ΨΕΥΔΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

5

Λάχης. B. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. A. πρόαγε. B. ποι;
A. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧ
τάπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστίν, ἧς ἐχθρὸς πιεῖν
κνάθους ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δῶδεκα.

Athenaeus 8, 364. 5 ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα δεῖπνα, ἅπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων . . . Κρῶβλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ κτλ. 1. χαίρ' ὦ Λάχης Iacobs. Add. Ath. 196. Λάχης, Λάχης Both. ante v. 1 excidisse πρὸς σέ βούλομαι arbitrat. Mein. 1. 2. πρόαγεσποῦμερωταῖς A (Bruns). ὅποι Iacobs. 3. 4. B. ἧς — δῶδεκα; Mein. in Ath. 4. ἕκαστον Casaub.] ἕκατον A. ἀκράτου μ' Dobr. Adv. II 321.

3. ἐπιδόσιμα δεῖπνα adiecticias cenas interpretatur Casaubonus, i. e. quae fiebant ex ea pecunia quam conferebant sodales ultra id quod debebant ex pacto vel infelici alea. cf. Alexid. 65, 4. Athen. 4, 141b ἄν τι λάβωσιν (οἱ Σπαρτιαῖται πρὸς τὰ φιδίτια) ἐπιδόσιμον, ἰχθὺν ἢ λαγῶν.

6

εἰσῆλθεν ἡμίχραιρα τακερὰ δέλφρακος·
ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον δ' ἐγὼ
οὐδέν.

Athenaeus 9, 384cd ἦσαν καὶ ἡμίκραιραι πολλὰι δελφάκων. μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρωβύλος (κρωβύλος Α) ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ κτλ. 1. εἰσηλθὲν L] εἰσηλθὼν Α. 2. δ' ἐγὼ Dindf.] λέγω Α. γ' ἐγὼ Musur. cf. Amips. 7.

7

καὶ πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ', ἐν τούτοις τέ που
αἰσχυνόμενον ἦπαρ καπρίσκου σκατοφάγου.

Athenaeus 3, 107ef μήποτε δὲ καὶ Κρωβύλος (ρωβουλος Α) δ κωμωδιοποιὸς αἰσχυνόμενον εἶπε τὸ τοιοῦτον ἦπαρ ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ λέγων οὕτως κτλ. ἐν] ἐπὶ Mein. Anal. Ath. 48. 2. καπρίσκου σκατοφάγου Porson.] καὶ πρίσκους καταφάγου Α. — cf. Alexid. 110, 17. 'rudore suffusum vocat iecur, quoniam fere omento involuta adponebantur'. πλεκτάνη 'collective sunt brachia polyporum'. Mein.

Praeterea cf. fr. 9.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

8

ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
τοὺς δακτύλους δῆπουθεν Ἰδαίους ἔχω,
καὶ τὸν λάρνηγ' ἥδιστα πυρεῖω τεμαχίσι.
B. κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

Athenaeus 1, 5f παρὰ Κρωβύλῳ τῷ κωμικῷ (τις) φησιν κτλ. v. 1—3 Suidas Τιμαχίδας . . . καὶ Κρωβύλος φησιν κτλ. v. 1. 2 Suidas et Zonaras 1085 Ἰδαίους· ψυχρούς. κτλ. 3. φάρνηγ' Suid. Τιμαχ. πυρεῖω CE. τεμαχίσι Suid. Τιμ. et L] τεμάχσι. τεμαχίσι C. τεμμαχίσι E. — 1. ὑπερβολῇ coniung. cum θερμὰ. 2. 'heluo aliquis gloriatur se *Idaeos* digitos, i. e. ferro et aeri similes habere, quibus cibos calidissimos absque ullo doloris sensu contrectare possit.' Kuster. cf. etiam Lobeck. Aglaoph. II 1181. Suidas *Idaeos* interpretatur *frigidos*, i. e. caloris patientes, quales fuerunt *Dactyli* *Idaei*, εὐπάλαμοι θεράποντες, οἱ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος Ἡφαίστιου εὖρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰόντα σίδηρον ἐς πῦρ τ' ἤνεγκαν. Schol. Apollon. Rhod. 1, 1129. cf. Preller. Myth. gr.² I 518.

9

χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα
ἐκοιτάβιζον κενὸν ὕλωσ. B. τράγημα δὲ
ἐστιν πιθήμου τοῦτο δήπου δυστυχοῦς.

Athenaeus 2, 54c Κρωβύλος κτλ. 2. τράγημα δὲ Dindf.] τραγήματα δ' CE. δυστυχῆ E. ad Ψευδυποβολιμαῖον propter simili-

tudinem fr. 6. 7. referebat Mein. — non intellego, ne post Schweighaeuseri quidem explicationem.

10

τὸν πλακοῦντα κόμμιδι,
οὐ μέλιτι διεκόσμει.

Bekker. Anecd. 1208 δεῖ γινώσκειν ὅτι τοῦ κόμμι εὐρέθη παρὰ Κρωβύλω (sic Mein. pro Κρυβόλω) ἢ δοτικῇ κόμμιδι ὡς παρὰ τῆς κόμμιδος γενικῆς· ἔχει δὲ οὕτως κτλ. Bekker. Anecd. 104, 1 κόμμιδι· ἢ δοτικῇ. Ἡρόδοτος δευτέρῳ (2, 86). cf. Herodian. II 767, 9. apud Herodotum hodie scribitur ὑποχρίοντας τῷ κόμμι.

11

Harpocration 141, 11 γιλλας ἐξημοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκομοῦσαι γυναικες . . . Κρωβύλος δὲ ὁ κωμικός φησι τοῦ Φιλιππίδου τὸν νόμον εἶναι τὸν περὶ τούτων κείμενον. *Philippidem* dicit Hyperidis in administranda republica adversarium, quem Crobylus mortuum commemoraverat iudice Meinekio I 490. 1.

ΛΑΩΝ

Meinek. I 492. 3.

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

1

τῶν γὰρ μετ' ἔμαντὸν εἰκόνας καὶ μνημάτων
ἀεὶ καταφρονῶν ζῶν ἔχειν τι βούλομαι.

Stobaeus Floril. 123, 5 Λάωνος ἐκ Διαθηκῶν Α. εἰκόνων Mein. ed. mai. — contemnit simulacra et monumenta mortuorum prae voluptatibus vitae.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2

Βοιωτὸν ἄνδρα στέργε, τὴν Βοιωτίαν
μὴ φεῦγ'· ὁ μὲν γὰρ χρηστός, ἡ δ' ἐφίμερος.

[Dicaearchus] 1, 22 in C. Mueller. Geogr. min. I 104 γράφει (Λάων) ἐπαινῶν αὐτοῦς καὶ οὐ λέγων τὴν ἀλήθειαν. μοιχὸς γὰρ ἄλοῦς ἀφείθη, μικροῦ διαφόρου τὸν ἀδικηθέντα ἐξαγοράσας· Βοιωτὸν κτλ. ἐφίμερος Steph.] ἐφίμερος. extremis verbis (μοιχὸς κτλ.) non ipsum Laonem, sed adulterum quem in fabula induxerit significari monet Mein. I 492. 3. Pherecr. 160 ἦνπερ φρονῆς εὔ, φεῦγε τὴν Βοιωτίαν.

ΛΕΞΙΦΑΝΗΣ

Meinek. I 493.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ

ΜΑΝΕΚΤΩΡ Η ΕΡΜΙΟΝΕΤΣ (ΕΡΜΙΟΝΗ)

Meinek. I 493. 4.

[ΜΕΝΙΠΠΟΣ]

ΚΕΡΚΩΠΕΣ ΟΦ[Ε]ΙΣ

Nomen poetae dubium. Meinek. I 494. V 12.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Meinek. I 495. 6.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

1

τὸ τῶν παρασίτων, ἄνδρες, ἐξηῦρεν γένος
 Διὸς πεφυκῶς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος.
 οὐ δυνάμενος δὲ τῇ τέχνῃ χρῆσθαι καλῶς
 ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, εἴτ' ἀκουσίῳ
 5 δίφρῳ περιπεσῶν δυναμένῳ λιμὸν ποιεῖν
 ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐξαπίνης ἀπεστράφη·
 ἄφνω δὲ πληγὴς εἰς μέσῃν τὴν γαστέρα
 ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τᾶνω κάτω,
 Σίπυλόν τε τοῦτον ἀνατετράφθαι τὸν τρόπον·
 10 καὶ μάλα δικαίως· Φρὺξ γὰρ ὢν οὐχ ἱκανὸς ἦν
 τὴν τοῦ τρέφοντος εὐ φέρειν παρρησίαν.
 διὸ δὴ τοιαύτης παντελῶς καχεξίας
 ἐν τοῖς βίοις παρὰ πᾶσιν ἐξηλωμένης
 πικρῶς ἐπιπλήξαι βούλομ', ἄνπερ νῆ Δία
 15 παρρησίαν μοι δῶτε, τοὺς ἀσυμβόλους

- τάλλοτρία δειπνεῖν ἐλομένους ἄνευ πόνου.
 τί γὰρ παθῶν, ἄνθρωπε, πρὸς τῶν δαιμόνων
 βούλει παρασιτεῖν; ἢ τί τῶν ἐν τῷ βίῳ
 ἠϋξήκας; εἶπον· ἄξιον γὰρ εἰδέναι·
- 20 τίνος μαθητῆς γέγονας; αἴρεσιν τινὰ
 ζηλοῖς; ἀπὸ τίνων δογμάτων ὀρμώμενος
 τολμᾶς παρασιτεῖν; ἃ μὲν ἡμεῖς τὸν βίον
 ἅπαντα κατατρίψαντες οὐδὲ νῦν ἐτι
 ἀνεργμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν
- 25 διὰ τοὺς ἄνω διὰ τάλλοτρία μασωμένους.
 οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζαν ἐστ' ὁ πλοῦς.
 πλευρὰν ἔχειν πρῶτιστον ἐν τούτοισι δεῖ,
 πρόσωπον ἰταμόν, χροῶμα διαμένον, γνάθον
 ἀκάματον, εὐθὺς δυναμένην πληγὰς φέρειν.
- 30 στοιχεῖα μὲν ταῦτ' ἐστὶ τῆς ὄλης τέχνης.
 ἐπειτα δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελᾶν·
 αἰσχρὸν γὰρ οἶμαι δοῦλον εἶναι σκώμματος.
 ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις ἢ καὶ βάπτεται,
 θέλων καλὸς εἶναι, καὶ παρ' ἡλικίαν νοσεῖ·
- 35 ἔστω Γανυμήδης οὗτος ἀποθεούμενος·
 πρὸς χάριν ὁμιλεῖ τοῦ τρέφοντος ἐπ' ὀλέθρῳ·
 παρατάττεται τις καὶ ποιεῖ πάντας νεκρούς,
 δειπνῶν σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας
 εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες.
- 40 οἶμαι δ' ἑμαντὸν εὐθετον τῷ πράγματι,
 παῖδες, γεγονέναι· πάντα γὰρ πρόσεστί μοι
 ὅσα περ ἔχειν τάλλοτρία τὸν δειπνοῦντα δεῖ,
 λιμός, ἀπόνοια, τόλμα, γαστήρ, ἀργία.
 καὶ νῦν μ' ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ
- 45 σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι καὶ φίλον.

Stobaeus Floril. 14, 7 Νικολάου Α. v. 1—11 om. A.

1. ἐξεῦρεν cod. 4. ἀκούσιος vel ἀκουσίως Mein. 6. ἀπὸ τῆς B² εἰ τῆς Trinc. Gesn. 7. θελής (-ας) Iacobs. 8. τᾶνω καὶ κάτω Trinc. 12. διὸ δεῖ Α. 14. πικρὸς Α. ἐπιπλήξαι Α Gesn. mrg.] ἐκπλήξαι. 15. τοῖς ἀσυμβόλοις — ἐλομένοις K. nam ἐπιπλήττειν semper cum dativo coniungitur. cf. Heindorf. Plat. Protag. 327a. 17. παθῶν Mein. (cf. Cobet. Mnem. viii 113)] μαθῶν. 19. ἠϋξήκας B (ἴσως)] νυξήκας AN. νύξηκας Vind. εὐρηκας A mrg. 'quid eorum quae ad

vitam humanam pertinent tu *promovisti?* 21. ζηλοῖς Valeken.] ηλοῖς Vind. κλοῖς Trinc. Gesn. εἶλον AB³ Gesn. mrg. (ex coniectura). 22. ἀ] ὁ Mein. εἰ Naber. Mnem. nov. VIII 432. ὧ K. 'quo studio nos totam vitam consumpsimus'. 23. ἔπαντα Iacobs. Add. Ath. 9] πάντα. οὐδὲ νῦν γέ πω Mein. sententiam mutavit V 116. 25. ἄνω διὰ A et Vindob.] ἀναιδῶς Grot. ἀνώδυνα B³. ἀνοδία Mein. 'dici videntur qui in parasitica arte exercenda *praecipitem et negatam viam* sequuntur'. de qua re magnopere dubito. fortasse ἀνοία (cf. σπουδῆ, παιδιᾶ). μασωμένους Mein.] μασσωμένους. 27. πρώτιστον ἐν τούτοις AB³ Gesn. mrg. πρώτοις τούτοις Trinc. πρώτιστον εὐτόνον σε Mein. ἄτρυτόν σε δεῖ K. ultra soccum enim adsurgit oratio: ἀτρυτ. ut πολυχρύσων 44. 29. εὐθύς] εὐ τε Herwerd. Obs. crit. 113. 33. βλέπεται A corr. et B] βλέπεται. v. 36 ante 33 transponit Mein. a monacho versum 36 interpositum esse censet Cobet. N. l. 38. 9. sed ante 33 aliquid deesse constat. ὀμίλει B corr. 37. παρατάτταται A mrg. B mrg.] ταράτταται. παράτταται Vind. AB. 'fortasse χαράτταται'. Mein. cf. Elmsl. Eur. Med. 154. ποιεῖ] πτοεῖ Gesn. mrg. 38. δειπνῶν Cobet. N. l. 39] δειπνῶ. δειπνει B. 40. τῷ πράγματι A Vind.] τοῖς πράγμασι. 41. παῖδες] ἄνδρες ut v. 1 Mein. Stob. III lxx. fortasse πάλαι. 42. παρέχειν (supra α scr. ε) A. τὸν τάλ-λότρια δειπνοῦντα G. A. Hirschig. Ann. crit. 33. Cobet. N. l. 39 et 643. 43. γαστρομαργία Badham. 44. μ' ὁ] με B Trinc. 45. καὶ add. Grot.

1. ἐξηῦρεν, i. e. primus in vitam hominum et consuetudinem induxit. Athen. 4, 154d (Mein.) τῶν μονομαχοῦντων εὐρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς. 2. est Euripidis Orest. 5, ut 4 Orest. 10, quocirca retineri potest γλῶσσαν. 5. 6 nemo adhuc intellexit. fortasse versus transponendi et sic scribendi sunt: (ἀκουσίως) | Διὸς τραπέζης ἐξαπλῆς ἀπεστράφη (ἀπεστράθη)· | δεσμῶ περιπεσῶν δ' ἔμαθ' ἔπος λιμὸν παθεῖν, ac deinceps ἄφνω τε — γαστέρα λέγουσιν αὐτῷ κτλ.: nam cum ἔδοξεν accus. casus (Σίπυλον) coniungi nullo modo potest. de anacolutho, haud raro sane, cf. Plat. Apol. 21c διασκοπῶν οὖν τοῦτον. . . καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ ἔδοξέ μοι οὗτος ὁ ἀνήρ κτλ. 9. Strab. 1, 58 σεισμούς τινας μεγάλους τοὺς μὲν πάλαι περὶ Λυδίας γενομένους καὶ Ἰωνίαν μέχρι τῆς Τρωάδος, ὅφ' ὧν καὶ κῶμαι κατεπόθησαν καὶ Σίπυλος κατεστράφη, κατὰ τὴν Ταντάλου βασιλείαν. Plut. Mor. 1059c (οἱ ποιηταὶ λέγουσιν) ὡς ἐκ θεῶν προνοίας ἀνατροπὴν ἔσχεν ἡ παλαιὰ Σίπυλος τὸν Τάνταλον κολαζόντων. cf. Aristot. Meteor. 2, 8. Plin. N. h. 2, 205. 5, 117. Aristid. I 427 Dind. 11. i. e. *libertatem a domino sibi concessam*. 12. *iam cum prava haec consuetudo hodie ab omnibus celebretur, ego vituperare adgredior eos qui cet.* 26. ridicule inmutat proverbium οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς. 37. i. e. 'si qui miles gloriosus de proeliis narrat et quomodo hostes omnes interfecerit'. cf. Tibull. 1, 10, 29 sq. 39. *bilem ex insipidis militis iactationibus*

conlectam in mensam effunde, i. e. cibis fortiter te ingurgita? Mein. 44. verba ex tragico petita (Mein.). cf. Eurip. Iph. Aul. 787. videtur autem *satrapam* aliquem Lydiae dicere.

2

ἀκολαστοτέρα

Νικόλαος. Bekker. Anecd. 367, 25. neque tamen iuraverim comicum dici.

ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ

Meinek. I 496 sq.

ΕΙΛΕΙΘΙΑ

1

ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάνν
καὶ προῶν, ὀλίγωρον δὲ πεποιήκας τι. B. πῶς;
A. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας.
ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων
5 οὕτω τ' ἐμισθώσω με; B. μὰ Δ' ἐγὼ μὲν οὐ. ,
A. καὶ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
μάγειρος οὐκ οἶσθ'. B. εἶσομαι δέ γ', ἦν λέγῃς.
A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἡγορασμένον
πότερον ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
10 διακόνου 'στὶ τοῦ τυχόντος. B. Ἡράκλεις.
A. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλος ἑτέρα διάθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδύξους πάνν,
ἂν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἐνι
ταύταις προσελθεῖν εὐθύς· ἀλλ' ἐμπροσθε δεῖ
15 ζωγραφίας ἤφθαι. ταῦτὰ καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἑτέρας τέχνας,
ἂν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν,
ἀστρολογικὴν, γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν.
τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχνας
20 ἐντεῦθεν εἶσει, παρακολουθήσας χρόνοις,
πὸτ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πὸθ' ὄριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα·
ἐνίοτε κρεῖττων γίνεται θύνην βόαξ.

- B.* ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;
 25 *A.* τοῦπτάμιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα.
 τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἓνα
 μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια,
 ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα.
B. οὔτος, πέπεισμαι, κἂν τὰ λοιπὰ μὴ λαλήσ.
 30 *A.* περὶ τῆς ἰατρικῆς δέ· τῶν γὰρ βρωμάτων
 πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν
 ἔχοντ' ἐνὶ ἔστιν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς
 τὰλλότρια γίνετ' ὀξύχειρ κοῦκ ἐγκρατής.
 τοῖς δὴ τοιοῦτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
 35 εὔρητ' ἐκεῖθεν, μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης.
 ἤδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἐμόν
 . . . . .
 περὶ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται·
 ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναι μαγειρικῆς.
 οὐδεὶς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.
 40 *B.* μίκρ' ἀντάκουσον ἐν μέρει κάμου. *A.* λέγε.
B. σὺ μηδὲν ἐνόχλει μήτε σαντὸν μήτ' ἐμέ,
 ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν.

Athenaeus 7, 290ef Νικόμαχος ἐν Εἰλειθυία (εἰληθυία A) καὶ αὐτὸς παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὔτος πρὸς τὸν μισθωσάμενον κτλ. v. 33 Eustathius 1753, 48 ὁ ἐσθίων κατὰ σπουδὴν διὰ πείναν ὀξύχειρά ῥηθῆσθαι οὐκ ἐγκρατῶς λεχθεῖη ἂν κατὰ τὸν εἰπόντα, ὡς ἐπὶ τὰ ἀλλότρια δεῖπνα . . . πᾶς γίνεται ὀξύχειρ, οὐκ ἐγκρατής.

2. πεπολήκας τί πως Mein. 6. καὶ μὴν Jacobs. Add. Ath. 166] κῶμιμην (coniunct. cum οὐ v. 5) A. ἢ μὴν Grot. Excerpt. 883. μαγείρου διαφέρει Schweigh.] διαφέρει μαγείρου AC. 7. ἦν] ἂν Mein. δ' ἂν Nauck. post hunc v. ἔπειτα ἀνχῆσας ὁ μάγειρος εἰδέναι τὸ ἡγορασμένον ὄψον σκευάζειν μουσικῶς ληρεῖ ὅτι πρὸ τῆς μαγειρικῆς τέχνης πρότερον μαθεῖν δεῖ ἑτέρας τέχνας, ἀστρολογικὴν κτλ. C. 9. πρότερον A] πρότερ' Dobr. Arist. append. 114. διοῦν Hanov. Exerc. crit. 131. πάτερ Mein. 'blandientis est ut apud Diphil. 17, 5. 20, 2. Anaxipp. 1, 11'. V 117. 10. διακονουστοῦτου A. διακόνου 'στ' οὐ τοῦ Schweigh. 11. τέλος Herwerd. Nov. add. crit. 47] τέλειος. idem inter 14 et 15 τὴν τεκτονικὴν commemorari debuisse arbitratur. Meinekus post v. 14 et post 36 lacunae signa ponit. 14. ταύταις] fortasse αὐταῖς. 15. corrupta haec esse constat. sententia perspicua fit, si scribas ἄλλων vel ἑτέρων προῆφθαι. sed plura hic turbata sunt.

ταῦτα (κατὰ ταῦτα) Dindf.] ταῦτα A. 16. τῆς] τινα G. Herm. 17. ὧν εἰδέναι τι κρείττον ἢ μάτην λαλεῖν Iacobs. 166. 7. 18. γεωμ., ἰατρ. Mein.] ἢ ἱατρικὴν, γεωμ. A. 19. τέχνας] τύχας Erfurd. Obs. 462. σχέσεις K. conl. Alexid. 124, 12. quae vox medicorum potissimum est. 20. εἶσθι A. παρακολουθήσας Mein.] παρακολουθήσεις A. 21. πότ' ἄωρος C] ποθ' ὠρος (sic) A. πόθ' ὠριός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πότ' ἄωριος Mein. 25. τοῦπιάνιον Casaub.] τοῦπιάνειον AC. 29. πᾶν K.] καὶ. ac sic nunc Kaibel. λαλῆς C] λαλεῖς A. 32. ἐνι' ἔστιν Mein.] ἔνεστιν A. δειπνῶν δὲ πᾶς Dindf.] δείπνω δέπας A. ἐπὶ τὰ ἀλλότρια δεῖπνα πᾶς C. 34. 35. 37. 38 (ἀριθμητικῆς ἀριθμῶ τὸ πλήθος εἰδέναι), 36 (συμμέτρως ἔχον, quod est Iacobsii 167), 39, in quo extrema corrupta censet, transponit G. A. Hirschig. Ann. crit. 33. 4. 36. εἰ δὴ — συμμέτρως ἐνι Kaibel. post hunc v. ἔπειτα δεικνύει ὁ μάγειρος ὅτι καὶ τακτικῆς ἐστὶ τὸ εἰδέναι ἕκαστα ποῦ τεθῆσεται. τὸ ἀριθμεῖν τὸ πλήθος, ἣν καὶ αὐτὴν δεῖ προεἰδέναι τὸν μάγειρον om. ceteris C. 37. sic A. 38. μαγειρικῆς] ἀριθμητικῆς Grot. 885. λογιστικῆς Iacobs. 167. εἰδένἀριθμητικῆς Mein. ἀριθμητικῆς τὸ πλήθος ὀρθῶς εἰδέναι Kaibel. 39. οὐθελς A. 'fort. κάγγραφῆσεται, sc. in tabulas quibus coquorum nomina inscripta erant'. Mein. καταγραφῆσεται Both. 40. μικρ' ἀντάκουσον Cobet. N. l. 127. 8] μικρὰ διάκουσον A. 41. μηθὲν A. 42. ὄλαγε ὦν Cobet.

10. 'famuli est cuiuslibet' talia administrare: maiora conficere nemo potest nisi coquus (11). 14. 'multae sunt artes, ad quas ipsas (αὐταῖς) accedere non licet, nisi antea alias quasdam didiceris.' Sosip. 15—19 confert Mein. ὧν pendet a μαθεῖν. 25. 'dicit coquus culinam sic dividi a coquis solitam, ut *singulis suae artis partibus* proprium locum adsignent'. Casaub. 33. τὰλλότρια, i. e. quae suae naturae non convenient. 38. τὸ πλήθος, i. e. quantum cuiusque earum rerum quae ad epulas comparantur sumendum sit.

NATMAXIA

2

ἐργῶδές ἐστιν ἐν βίῳ βεβιωκότα
τοὺς τῶν φθονούντων πάντας ὀφθαλμοὺς λαθεῖν.

Stobaeus Floril. 38, 10 ἐκ τοῦ Νικομάχου *Νανμαχίας* A. 1. εὔ βλον βεβιωκότα Mein. quam locutionem non memini usquam inveniri. ἐστ' ἐν ὀβλοῖς βεβιωκότα Herwerd. Anal. crit. 33. ἐν πόλει βεβιωκότα Cob. Mnem. VIII 121. 'nam qui in urbe vivunt invidiorum oculos nullo modo possunt effugere'. fortasse ἐστ' ἐν εὐδλίᾳ βεβιωκότα. cf. Xen. Anab. 5, 8, 19. Cyr. 6, 1, 16.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

3

οὐσίδιόν μοι καταλιπόντος τοῦ πατρὸς
οὕτω συνεστρόγγυλα κάξεκόκκισα
ἐν μῆσιν ὀλίγοις ὥσπερ ᾠόν τις ῥοφῶν.

Athenaeus 2, 58a ᾠῶν δὲ ῥοφητῶν μνημονεύει Νικόμαχος κτλ.
1. μοι κ. τοῦ Cobet. V. 1.² 375. 6. N. 1. 614] γὰρ κ. μοι τοῦ CE.
2. συνεστρόγγυλα Mein] συνεστρογγύλικα CE. cf. Cob. V. 1.² 375.
cf. Alexid. 246, 4. 2. ἐξεκόκκισα ab Aristophane mutuatus
est. Ach. 1179. Pac. 63. Lys. 364. 448. 3. i. e. οὕτω ῥαδίως
ὥσπερ τις ᾠόν ῥοφεῖ.

4

ὦ χαῖρε, χρυσοκλύστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν.

Athenaeus 11, 781f φησὶ πρὸς τινὰ Νικόμαχος κτλ. χαῖρε add.
Mein. χρυσοκλύστα Letronn. De nom. vas. gr. 56] χρυσοκλαῦστα C. —
Midam aliquem adloquitur. cf. Pherecr. 131. Diphil. 43, 21.
Quae Bekker. Anecd. 337, 11 et 349, 10 adferuntur Nico-
machi frustula, ea ad tragicum Nicomachum potius pertinere in-
tellexit Meinek. I 498. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 591.

ΝΙΚΩΝ

Meinek. I 495.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

1

καὶ πάννυ τις ἐνκαίρως προπίνων φησὶ
πατριῶτα. μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν ἄδρόν,
χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἰσως. ἐδεξάμην.

Athenaeus 11, 487c μάνης· ποτηρίου εἶδος. Νίκων Κιθαρωδῶ
κτλ. v. 2. 3 (-ἰσως) Pollux 6, 99 μέμνηται μάνου Νίκων ἐν Κι-
θαρωδῶ κτλ. 1. φησί, σοὶ Heringa Obs. 29. μοι Porson. 2. πατριῶ-
τα μάνην δὲ et ἄδρόν A Ath. πατριώτιδα δὲ μάνην λάβε κερ. κτλ. A
Poll. μάνην δέχου, πατριῶτα Porson. facilius est φησίν, ἦν, | πα-
τριῶτα. μάνην δ' εἶχε κτλ. ἦν, i. e. ἰδοῦ (λαβέ Poll.), προπίνω σοι.
πατριώτας inter se adpellant servi. Cratin. 30. Pherecr. 11.

Ξ Ε Ν Ω Ν

Meinek. I 500.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

1

πάντες τελῶναι, πάντες εἰσὶν ἄρπαγες.
κακὸν τέλος γένοιτο τοῖς Ὀρωπίοις.

[Dicaearchus] 1, 7 in C. Mueller. Geogr. min. I 101 τελωνῶν (ἐν Ὀρωπῶ) ἀνυπέροβλητος πλεονεξία ἐν πολλῶν χρόνων ἀνεπιθέτω τῇ πονηρίᾳ συντεθραμμένη . . . οἱ στίχοι Ξένωνος κτλ. v. 1 et 2 transponendi videntur. — cf. Bursian. Geogr. gr. I 220. Boeckh. Oec. Att. I 342.

Π Ο Λ Ι Ο Χ Ο Σ

Meinek. I 498.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣΤΗΣ

Cf. quae ad Philetaeri fabulam cognominem adnotantur.

1

. . . ὅπως σε πείσει μηδὲ εἶς, πρὸς τῶν θεῶν,
τοὺς βόακας, ἔν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

Athenaeus 7, 313c καλοῦνται τινες (μαινίδες) καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόακας ὀνομάζουσι. Πολλοχὸς Κορινθιαστῆ κτλ. 1. πείσει Cobet. N. l. 617] πείση. 2. ἔλθῃ ut certo corruptum, ita non emendatum est ab Herwerd. Anal. crit. 33. Mnem. nov. ΠΠ 307 (ἔσθης).

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2

μεμαγμένην

μικρὰν μελαγχρῆ μάξαν ἠχρωμένην
ἐκάτερος ἡμῶν εἶχε δις τῆς ἡμέρας
καὶ σῦκα βαιά, καὶ μύκης τις ἐνίοτ' ἂν
ὠπτᾶτο, καὶ κοιλίας γενομένου ψακαδίου
ἠγρεύετ' ἔν, καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων
θλαστή τ' ἐλάα, καὶ πιεῖν οἰνάριον ἦν
ἀμφίβολον.

Athenaeus 2, 60b *μύκαι* . . . *Πολλόχος κτλ.* 5. *κοχλίον* C. 6. *ἡγρεύετ'* Brunek.] *ἀνηγρεύετ'* CE. 7. *έλαα* Dindf.] *έλαα*. — cf. Antiphon. 226. 8. *vinum dubium vinumne an acetum sit.*

ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ

Meinek. I 498. 9.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

1

ὅταν γάρ, οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχύς,
ἀργός, λάβη δίκελλαν εἰωθὼς τρυφᾶν
πεντεστάτηρον, γίνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω.

Pollux 9, 57 *ὅταν εἴπωσι πενταστάτηρον, πεντάμνον δοκοῦσι λέγειν, ὡς ἐν τῇ Σωσικράτους Παρακαταθήκῃ κτλ.* idem 4, 173 *δίκελλαν πενταστάτηρον Σωσικράτης (κράτης Α) ἐν Παρακαταθήκῃ τὴν πεντάλιτρον.* 2. *εἰωθὼς* I. Scalig.] *εἰδὼς*. 3. *πεντεστάτηρον* K.] *πενταστάτηρον.* cf. Hermipp. 34. *Polluci falsam formam relinquentem esse dixi.* Hesych. *πεντεστατήριον· πενταετη, ubi πεντεστάτηρον· πεντάλιτρον* Bernh. — non mirum esse nescio quis dicit, si homo laboris inperitus tamen laborare coactus anhelare incipiat. cf. Menand. 23, 3.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

2

λεπτὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν
αὔρα, κόρη Σκείρωνος, ἡσύχω ποδὶ
προσῆγε πρῶως καὶ καλῶς τὸν κύνθαρων.

Athenaeus 11, 474a *Σωσικράτης Φιλαδέλφοις κτλ.* 3. *πρῶως* A. *καλῶς]* *μαλακῶς* vel *κάκαλῶς* Mein. Anal. Ath. 218. at 'videtur neque haerendum esse in *πρῶως καὶ καλῶς*, quod est fere *πρῶως καὶ εὐσχημόνως*, neque *ἀκαλῶς* tuto tribui posse comico poetae'. Haupt. Opusc. III 396. — 2. Strab. 1, 28 *ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν . . . Σκείρωνες* *καλοῦνται οἱ ζέφυροι, καὶ μάλιστα οἱ ἀργέσται.* et 9, 391 *ἀπὸ τῶν ἄκρων τούτων (τῶν Σκειρωνίδων) καταγίζοντα σκαῖον τὸν ἀργέστην Σκείρωνα προσηγορεύκασιν Ἀθηναῖοι.* Theophrast. fr. 5, 10, 62 *ἀργέστην οἱ μὲν Ὀλυμπίαν, οἱ δὲ Σκείρωνα* *καλοῦσιν ποδὶ 'nautico'.* Arist. Eq. 436. Mein. — genus dicendi in his versibus conspicuum mihi quidem simillimum videtur Nausicratis.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

3

ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακὸν ἔσμεν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν,
αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν οὐ γινώσκομεν.

Stobaeus Floril. 23, 2 Σωσικράτους (σωσικρά) A. σικρά Voss. Hens. fol. 5 v. σιοκρά idem fol. 19 v. Euripidi tribuit Antonius Mel. p. 349. cf. monost. 46. 47. Stobaeus 23, 5 Εὐριπίδου· ἅπαντες ἔσμεν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοί, αὐτοὶ δ' ὅταν σφαλῶμεν, οὐ γινώσκομεν (Eurip. fr. 1029 N.). 1. δὲ] γὰρ Voss. fol. 19. ἔσμεν om. idem. ἑτέρους Trinc. — cf. Ritschl. Opusc. I 836. 7.

4

ὅταν ποθεῖν λέγῃ σε καὶ στέργειν γυνή,
φοβοῦ παρ' αὐτῆς πλείον' ὧν λέγει κακά.

Maximus Conf. p. 198 Gesner. Σωκράτους. Σωσικράτους Mein. I 499. cf. Wachsmuth. Stud. z. d. gr. Floril. 141. in editione Maximi Combefisiana, mea fortasse caecitate quadam deceptus, non repperi. 1. ποθεῖν λέγῃ σε καὶ στ. Mein.] ποθεῖν σε καὶ στ. λέγει. λέγῃ ποθεῖν σε καὶ στ. Wachsm. 2. πλείον' Mein.] πλέον'.

5

ἡ τῶν κολάκων εὐνοια καθάπερ ἐκ τροπῆς
φεύγει τὰς ἀτυχίας.

Maximus Conf. 11 p. 567 ed. Combefis. Paris. 1675 Σωκράτης κτλ. scr. Σωσικράτης. 2. scr. τὰς ἀτυχίας φεύγει.

6

Maximus Conf. 31 p. 620 Combefis. Σωκράτ. τῆς παρρησίας ὡσπερ ὀπώρας ἐν καιρῷ ἢ χάρις ἡδεῖα. quae sic videntur redintegrandae: Σωσικράτης· τῆς παρρησίας | καθάπερ ὀπώρας ἐστὶν ἢν καιρῷ χάρις | ἡδεῖα.

7

ἀμφίας

οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται παρὰ Σωσικράτει. Athenaeus 1, 31e. ἄμφιος CE. Suidas ἀμφίας· μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοποιῶ (18) καὶ Σωσικράτης. Hesych. ἀμφίας· γένος οἴνου.

ΦΙΛΟΣΤΕΦΑΝΟΣ

Meinek. I 498.

ΔΗΛΙΟΣ

Cf. Criton. 3, 8. fortasse scaena fabulae Delos fuit. nam Athenis certe non fuit. cf. fr. 1.

1

εἰδῶς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Λαίδαλε,
τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον Πέρας,
δοῦς μισθὸν ὃν μ' ἤτησας ἤκω δεῦρ' ἄγων.

Athenaeus 7, 292. 3 Φιλοστέφανος ἐν Ἀηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει κτλ. 2. Θίβρωνα [Gaisford.] Θίμβρωνα AC. Λαίδαλε Mus.] δεδαλε A. 4. μ' add. Casaub. ἄγων Schweigh.] ἄγων σε A. 3. cf. Cobet. N. l. 71. 2. Plin. N. h. 34, 55 fecit (Polyclitus) et quem canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, veluti a lege quadam.

Φ Ο Ρ Μ Ο Σ

ΑΤΑΛΑΝΤΑΙ

1

φοίνικα

τὸν καρπὸν . . . κέκληκεν . . . Φόρμος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀταλάνταις. Athenaeus 14, 652a. nihil aliunde de hoc comico cognitum. *Phormis* poetae nomen est apud Suidam.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΔΗΣ

Meinek. I 423. 490.

ΑΛΤΣΙΣ

Pollux 10, 167 ἡ ἔλυσις οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ γυναικείου κόσμου. Hesych. ἐλύσιον· τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον. cf. Aristoph. fr. 320, 12. Menand. 258. Philippid. 33. similes fabularum tituli Pherecratis Ἀῆροι, Menandri Πλόκιον. potest tamen esse ἔλυσις etiam κατάδεσμος magicus (*vincula* Hor. Sat. 1, 8, 50. *licia* Verg. Ecl. 8, 74).

ταῦτα (κατὰ ταῦτα) Dindf.] ταῦτα A. 16. τῆς] τινὰ G. Herm. 17. ὧν εἰδέναι τι κρεῖττον ἢ μάτην λαλεῖν Iacobs. 166. 7. 18. γεωμ., ἱατρ. Mein.] ἢ ἱατρικήν, γεωμ. A. 19. τέχνας] τύχας Erfurdt. Obs. 462. σχέσεις K. conl. Alexid. 124, 12. quae vox medicorum potissimum est. 20. εἴση A. παρακολουθήσας Mein.] παρακολουθήσεις A. 21. πότ' ἄωρος C] ποθ'ωρος (sic) A. πόθ' ὄριός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πότ' ἄωριος Mein. 25. τοῦπτάνιον Casaub.] τοῦπτάνειον AC. 29. κἂν K.] καί. ac sic nunc Kaibel. λαλῆς C] λαλεῖς A. 32. ἐνί' ἔστιν Mein.] ἐνεστίν A. δειπνῶν δὲ πᾶς Dindf.] δείπνω δέπας A. ἐπὶ τὰ ἀλλότρια δεῖπνα πᾶς C. 34. 35. 37. 38 (ἀριθμητικῆς ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναι), 36 (συμμέτρως ἔχον, quod est Iacobsii 167), 39, in quo extrema corrupta censet, transponit G. A. Hirschig. Ann. crit. 33. 4. 36. εἰ δὴ — συμμέτρως ἐνὶ Kaibel. post hunc v. ἔπειτα δεικνύει ὁ μάγειρος ὅτι καὶ τακτικῆς ἐστὶ τὸ εἰδέναι ἕκαστα ποῦ τεθήσεται. τὸ ἀριθμεῖν τὸ πλῆθος, ἦν καὶ αὐτὴν δεῖ προειδέναι τὸν μάγειρον om. ceteris C. 37. sic A. 38. μαγειρικῆς] ἀριθμητικῆς Grot. 885. λογιστικῆς Iacobs. 167. εἰδένἀριθμητικῆς Mein. ἀριθμητικῆς τὸ πλῆθος ὀρθῶς εἰδέναι Kaibel. 39. οὐθεις A. 'fort. κάγγραφήσεται, sc. in tabulas quibus coquorum nomina inscripta erant'. Mein. καταγραφῆσεται Both. 40. μικρ' ἀντάκουσον Cobet. N. l. 127. 8] μικρὰ διάκουσον A. 41. μηθὲν A. 42. διαγε νῦν Cobet.

10. 'famuli est cuiuslibet' talia administrare: maiora conficere nemo potest nisi coquus (11). 14. 'multae sunt artes, ad quas ipsas (αὐταῖς) accedere non licet, nisi antea alias quasdam didiceris.' Sosip. 15—19 confert Mein. ὧν pendet ἀ μαθεῖν. 25. 'dicit coquus culinam sic dividi a coquis solitam, ut singulis suae artis partibus proprium locum adsignent'. Casaub. 33. τὰλλότρια, i. e. quae suae naturae non convenient. 38. τὸ πλῆθος, i. e. quantum cuiusque earum rerum quae ad epulas comparantur sumendum sit.

ΝΑΤΜΑΧΙΑ

2

ἐργῶδες ἐστὶν ἐν βίῳ βεβιωκότα
τοὺς τῶν φθονούντων πάντας ὀφθαλμοὺς λαθεῖν.

Stobaeus Floril. 38, 10 ἐκ τοῦ Νικομάχου Ναυμαχίας A. 1. εὖ βίου βεβηκότα Mein. quam locutionem non memini usquam inveniri. ἐστ' ἐν ὀλβίοις βεβηκότα Herwerd. Anal. crit. 33. ἐν πόλει βεβιωκότα Cob. Mnem. VIII 121. 'nam qui in urbe vivunt invidiorum oculis nullo modo possunt effugere'. fortasse ἐστ' ἐν εὐδία βεβιωκότα. cf. Xen. Anab. 5, 8, 19. Cyr. 6, 1, 16.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

3

οὐσίδιόν μοι καταλιπόντος τοῦ πατρὸς
οὕτω συνεστρόγγυλα κἀξεκόκκισα
ἐν μῆσιν ὀλίγοις ὥσπερ ῥόν τις ῥοφῶν.

Athenaeus 2, 58a ῥῶν δὲ ῥοφητῶν μνημονεύει Νικόμαχος κτλ.
1. μοι κ. τοῦ Cobet. V. 1.² 375. 6. N. 1. 614] γὰρ κ. μοι τοῦ CE.
2. συνεστρόγγυλα Mein] συνεστρογγύλικα CE. cf. Cob. V. 1.² 375.
cf. Alexid. 246, 4. 2. ἐξεκόκκισα ab Aristophane mutuatus
est. Ach. 1179. Pac. 63. Lys. 364. 448. 3. i. e. οὕτω ῥαδίως
ὥσπερ τις ῥόν ῥοφεῖ.

4

ὦ χαῖρε, χρυσοκλύστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν.

Athenaeus 11, 781f φησὶ πρὸς τινὰ Νικόμαχος κτλ. χαῖρε add.
Mein. χρυσόκλυστα Letronn. De nom. vas. gr. 56] χρυσοκλαῦστα C. —
Midam aliquem adloquitur. cf. Pherecr. 131. Diphil. 43, 21.

Quae Bekker. Anecd. 337, 11 et 349, 10 adferuntur Nico-
machi frustula, ea ad tragicum Nicomachum potius pertinere in-
tellexit Meinek. I 498. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 591.

ΝΙΚΩΝ

Meinek. I 495.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

1

καὶ πάννυ τις ἐνκαίρως προπίνων φησὶ
πατριῶτα. μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν ἄδρον,
χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. ἐδεξάμην.

Athenaeus 11, 487c μάνης· ποτηρίου εἶδος. Νίκων Κιθαρωδῶ
κτλ. v. 2. 3 (-ἴσως) Pollux 6, 99 μέμνηται μάνου Νίκων ἐν Κι-
θαρωδῶ κτλ. 1. φησί, σοὶ Heringa Obs. 29. μοι Porson. 2. πατριῶ-
ταμάνην δὲ et ἄδρον A Ath. πατριῶτιδα δὲ μάνην λάβε κερ. κτλ. A
Poll. μάνην δέχου, πατριῶτα Porson. facilius est φησίν, ἦν, | πα-
τριῶτα. μάνην δ' εἶχε κτλ. ἦν, i. e. ἰδοῦ (λαβέ Poll.), προπίνω σοι.
πατριῶτας inter se adpellant servi. Cratin. 30. Pherecr. 11.

Ξ Ε Ν Ω Ν

Meinek. I 500.

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

1

πάντες τελῶναι, πάντες εἰσὶν ἔρπαρες.
κακὸν τέλος γένοιτο τοῖς Ὀρωπίοις.

[Dicaearchus] 1, 7 in C. Mueller. Geogr. min. I 101 τελωνῶν (ἐν Ὀρωπῶ) ἀνυπέμβλητος πλεονεξία ἐκ πολλῶν χρόνων ἀνεπιθέτω τῇ πονηρίᾳ συντετραμμένη . . . οἱ στίχοι Ξένωνος κτλ. v. 1 et 2 transponendi videntur. — cf. Bursian. Geogr. gr. I 220. Boeckh. Oec. Att. I 342.

Π Ο Λ Ι Ο Χ Ο Σ

Meinek. I 498.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣΤΗΣ

Cf. quae ad Philetaeri fabulam cognominem adnotantur.

1

. . . ὅπως σε πείσει μὴδὲ εἰς, πρὸς τῶν θεῶν,
τοὺς βόακας, ἄν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

Athenaeus 7, 313c καλοῦνται τινες (μαινίδες) καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόακας ὀνομάζουσι. Πολιόχος Κορινθιαστῆ κτλ. 1. πείσει Cobet. N. 1. 617] πείση. 2. ἔλθῃ ut certo corruptum, ita non emendatum est ab Herwerd. Anal. crit. 33. Mnem. nov. ΠΠ 307 (ἔσθῃς).

ΑΔΗΛΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2

μεμαγμένην
μικρὰν μελαγχρῆ μᾶζαν ἠχρωμένην
ἐκότερος ἡμῶν εἶχε δις τῆς ἡμέρας
καὶ σῦκα βαιά, καὶ μύκης τις ἐνίστο' ἄν
ὠπτᾶτο, καὶ κοιλίας γενομένου ψακαδίου
ἠγρευέτ' ἄν, καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων
θλαστή τ' ἐλάα, καὶ πιεῖν οἰνᾶριον ἦν
ἀμφίβολον.

Athenaeus 2, 60b *μύκαι* . . . *Πολλοχος* κτλ. 5. *κοχλίον* C. 6. *ἡγρεύει* Brunck.] *ἀνηγρεύει* CE. 7. *ἐλάα* Dindf.] *ἐλαα*. — cf. Antiphan. 226. 8. *vinum dubium* vinumne an acetum sit.

ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ

Meinek. I 498. 9.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

1

ὄταν γάρ, οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχύς,
ἀργός, λάβη δίκελλαν εἰωθὼς τρυφᾶν
πεντεστάτηρον, γίνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω.

Pollux 9, 57 ὄταν εἴπωσι πενταστάτηρον, πεντάμνονν δοκοῦσι λέγειν, ὡς ἐν τῇ Σωσικράτους Παρακαταθήκη κτλ. idem 4, 173 δίκελλαν πενταστάτηρον Σωσικράτης (κράτης A) ἐν Παρακαταθήκη τὴν πεντάλιτρον. 2. εἰωθὼς I. Scalig.] εἰδὼς. 3. πεντεστάτηρον K.] πενταστάτηρον. cf. Hermipp. 34. Polluci falsam formam relinquentem esse duxi. Hesych. πεντεστατήριον· πενταετη, ubi πεντεστάτηρον· πεντάλιτρον Bernh. — non mirum esse nescio quis dicit, si homo laboris inperitus tamen laborare coactus anhelare incipiat. cf. Menand. 23, 3.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

2

λεπτὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγελωσα κύμασιν
αὔρα, κόρη Σκείρωνος, ἡσύχω ποδί
προσῆγε πράως καὶ καλῶς τὸν κύνθαρων.

Athenaeus 11, 474a Σωσικράτης Φιλαδέλφοις κτλ. 3. *πράως* A. *καλῶς*] *μαλακῶς* vel *κάκαλῶς* Mein. Anal. Ath. 218. at 'videtur neque haerendum esse in *πράως καὶ καλῶς*, quod est fere *πράως καὶ εὐσημῶνας*, neque *ἀκαλῶς* tuto tribui posse comico poetas'. Haupt. Opusc. III 396. — 2. Strab. 1, 28 ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν . . . Σκειρωνες καλοῦνται οἱ ζέφυροι, καὶ μάλιστα οἱ ἀργέσται. et 9, 391 ἀπὸ τῶν ἄκρων τούτων (τῶν Σκειρωνίδων) καταγιγνόντα σκαιὴν τὸν ἀργέστην Σκείρωνα προσηγορέεσκασιν Ἀθηναῖοι. Theophrast. fr. 5, 10, 62 ἀργέστην οἱ μὲν Ὀλυμπίαν, οἱ δὲ Σκείρωνα καλοῦσιν. ποδί 'nautico'. Arist. Eq. 436. Mein. — genus dicendi in his versibus conspicuum mihi quidem simillimum videtur Nausicratis.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

3

ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακὸν ἔσμεν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν,
αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν οὐ γινώσκομεν.

Stobaeus Floril. 23, 2 Σωσικράτους (σωσικρά) A. σικρά Voss. Hens. fol. 5 v. σιοκρά idem fol. 19 v. Euripidi tribuit Antonius Mel. p. 349. cf. monost. 46. 47. Stobaeus 23, 5 *Εὐριπίδου ἑπαντές ἔσμεν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοί, αὐτοὶ δ' ὅταν σφαλιῶμεν, οὐ γινώσκομεν* (Eurip. fr. 1029 N.). 1. δὲ] γὰρ Voss. fol. 19. ἔσμεν om. idem. ἑτέρους Trinc. — cf. Ritschl. Opusc. I 836. 7.

4

ὅταν ποθεῖν λέγῃ σε καὶ στέργειν γυνή,
φοβοῦ παρ' αὐτῆς πλείον' ὧν λέγει κακά.

Maximus Conf. p. 198 Gesner. Σωκράτους. Σωσικράτους Mein. I 499. cf. Wachsmuth. Stud. z. d. gr. Floril. 141. in editione Maximi Combefisiana, mea fortasse caecitate quadam decipitur, non reperiri. 1. ποθεῖν λέγῃ σε καὶ σ. Mein.] ποθεῖν σε καὶ σ. λέγει. λέγῃ ποθεῖν σε καὶ σ. Wachsm. 2. πλείον' Mein.] πλέον'.

5

ἢ τῶν κολάκων εἴνοια καθάπερ ἐκ τροπῆς
φεύγει τὰς ἀτυχίας.

Maximus Conf. 11 p. 567 ed. Combefis. Paris. 1675 Σωκράτης κτλ. scr. Σωσικράτης. 2. scr. τὰς ἀτυχίας φεύγει.

6

Maximus Conf. 31 p. 620 Combefis. Σωκράτ. τῆς παρρησίας ὥσπερ ὀπώρας ἐν καιρῷ ἢ χάρις ἡδεῖα. quae sic videntur redintegrandae: Σωσικράτης τῆς παρρησίας | καθάπερ ὀπώρας ἐστὶν ἢν καιρῷ χάρις | ἡδεῖα.

7

ἀμφίας

οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται παρὰ Σωσικράτει. Athenaeus 1, 31e. ἄμφιος CE. Suidas ἀμφίας· μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοποιῷ (18) καὶ Σωσικράτης. Hesych. ἀμφίας· γένος οἴνου.

ΦΙΛΟΣΤΕΦΑΝΟΣ

Meinek. I 498.

ΔΗΛΙΟΣ

Cf. Criton. 3, 8. fortasse scaena fabulae Delos fuit. nam Athenis certe non fuit. cf. fr. 1.

1

εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε,
τὸν ἐξ Ἀθηῶν, τὸν καλούμενον Πέρας,
δοὺς μισθὸν ὃν μ' ἤτησας ἤκω δεῦρ' ἔγων.

Athenaeus 7, 292. 3 Φιλοστέφανος ἐν Ἀγγλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει κτλ. 2. Θίβρωνα Gaisford.] Θίμβρωνα AC. Δαίδαλε Mus.] δεδαλε A. 4. μ' add. Casaub. ἄγων Schweigh.] ἄγων σε A. 3. cf. Cobet. N. l. 71. 2. Plin. N. h. 34, 55 fecit (Polyclitus) et quem canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, veluti a lege quadam.

Φ Ο Ρ Μ Ο Σ

ΑΤΑΛΑΝΤΑΙ

1

φοίνικα

τὸν καρπὸν . . κέκληκεν . . . Φόρμος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀταλάνταις. Athenaeus 14, 652a. nihil aliunde de hoc comico cognitum. *Phormis* poetae nomen est apud Suidam.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΔΗΣ

Meinek. I 423. 490.

ΑΛΤΣΙΣ

Pollux 10, 167 ἡ ἄλυσις οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ γυναικείου κόσμου. Hesych. ἀλύσιον' τὸ περὶ τὸν τράχην πλόκιον. cf. Aristoph. fr. 320, 12. Menand. 258. Philippid. 33. similes fabularum tituli Pherecratis Ἀῆροι, Menandri Πλόκιον. potest tamen esse ἄλυσις etiam κατάδεσμος magicus (*vincula* Hor. Sat. 1, 8, 50. *licia* Verg. Ecl. 8, 74).

1

δέσποιν' Ἐκάτη τριοδίτι,
 τρίμορφε, τριπρόσωπε,
 τρίγλαις κηλευμένα.

Athenaeus 7, 325 d Ἀθήνησι καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἐκάτῃ τῇ Τριγλανθίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησὶ κτλ. Eustathius 1197, 29 ὅτι δὲ πολυώνυμος ἢ ζηθεῖσα Ἐκάτη δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἐπιγράμμα ἔχον οὕτως κτλ. κηλευμένη, τουτέστι θελγομένη, χαίρουσα. et 32 ὅτι καὶ τόπος τις Ἀθήνησι Τρίγλη ἐκαλεῖτο, καὶ ὡς ἀνάθημα ἦν ἐκεῖ Τριγλανθίνῃ Ἐκάτῃ, δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοί. 1. Ἐκάτη in Char. vers. om. Eust. Ἐκάτα Dindf. 2. τρίμορφε θεά, τριπρ. Bergk. P. 1.² p. 1038. 'quod Athenaeus ex Chariclide, comico ut videtur poeta, profert non ab ipso poeta videtur profectum, sed ex populari cantilena adscitum.' 3. τρίγλαισι Kaibel. κηλευμένα (supra scr. η) A (Bruns). videtur scribendum κηλουμένη vel κηλουμένα. — cf. Nausicr. 2, 9.

**FRAGMENTA
INCERTORUM POETARUM**

ΑΔΕΣΠΟΤΑ

Incertorum poetarum fragmenta, quo melius eorum qui lecturi essent commodis consuleretur, quam accuratissime fieri poterat in genera sua distribuimus. itaque primum locum obtinent ea quae sive certis indiciis sive probabili coniectura aut antiquae aut novae comoediae adscribenda erant; sequitur magna eorum multitudo de quorum genere non constat. haec excipiunt fragmenta dubia et perperam comoediae tributa. in singulis autem his capitibus singulorum fragmentorum is servatur ordo, de quo dixi in praefatione vol. I p. iv. claudunt agmen eclogae ampliores, quae apud scriptores primorum p. Chr. saeculorum sine originis indicio, sed haud paucis versibus integris versuumque partibus servatis in solutam orationem conversae inveniuntur: quae quamquam novae comoediae pleraeque omnes tribuendae videntur, tamen quoniam non tam codicum ms. ope quam coniectura fere, haud raro incerta, redintegrandae sunt, consulto a reliquis segregatae suo quodam proprio capite comprehenduntur. dixi de his Herm. XXI 391 sq. Mus. Rhen. XXXXIII 29 sq.

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

1

(δ) Φορμίων τρεῖς (ἀργυροῦς) στήσειν ἔφη
τρίποδας, ἔπειτ' ἔθηκεν ἓνα μολύβδινον.

Zonaras 1366 οἱ Ἀττικοὶ μολύβδον καὶ μολύβδινον... κτλ. 1.
δ et ἀργυροῦς add. Mein. στήσειν ἔφη idem] ἔφη στήσειν. cf. Cratin.
318 et 456.

2

μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθέως
ὑπερέβαλεν ὑπὲρ τοῦ Ἵπερβόλου.

Schol. Aristoph. Eq. 1304 κερραμεύς δ' Ἵπερβόλος. μετὰ δὲ
τὴν κτλ. μετ' αὐτὸν (αὐτῶν V) γὰρ ἐπολιτεύσατο. 1. μετὰ τὴν δ'

Mein. I 190. 2. μέγ' ὑπερέβαλλεν ὁ κεραιμεύς Ἵπερβόλος Mein. — ὑπερέβαλ(λ)εν 'scil. πονηρίᾳ vel μοχθηρίᾳ, quod in praecedentibus verbis fortasse posuerat horum versuum auctor'. Mein. I 190. ubi quod 'in tanto omnium de arte quam factitavit Hyperbolus consensu' idem hic figulus dicatur, id facile eo explicari monet quod lucernae haud paucae figlinae fuerint. cf. Philetaer. 4. — ridicule abutitur originatione nominis *Hyperboli* (ἀποβολήν, ὑπερέβαλε), itaque v. 2 fortasse ita redintegrandus: ὑπερβολῆ πάνθ' ὑπερέβαλεν Ἵπερβόλος. nam figulum fuisse scholiasta dicit, non poeta.

3. 4. 5

ἀλλ' Ἀλκιβιάδην τὸν ἀβρόν, ᾧ γῆ καὶ θεοί,
ὄν ἢ Λακεδαιμῶν μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν.

Athenaeus 13, 574d Ἀλκιβιάδης ὁ καλός, ἐφ' οὗ τις τῶν κωμικῶν ἔφη κτλ. 1. ἀλλ' add. Pors. — cf. Plat. Alcib. 23.

ad Alcibiadem pertinent duo quaedam frustra apud Liban. III 194, 15, ex comoedia aliqua ut videntur excerpta. κατεργῶς (φαίνεται add. K.) | ἐν ταῖς μέθαις ἀνδρόγυνος ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, et ὑπερ τὸν Πρωτέα | τὴν φύσιν ἀμείβων.

6

βδελυρὸν μὲν οὖν τὸ πρᾶγμα, κοῦκ ἂν ἐβουλόμην
λαχεῖν· ἐπειδὴ δ' ἔλαχον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην.

Hermogenes Walz. Rhet. III 440. 1 (II 453. 4 Spengel) τοῦ κωμικῶς λέγειν . . . τρεῖς μέθοδοι, τὸ κατὰ παραβολὰν σχῆμα, τὸ παρὰ προσδοκίαν, τὸ ἐναντίας ποιῆσθαι τὰς εἰκόνας τῆ φύσει τῶν πραγμάτων . . . τὸ δὲ παρὰ προσδοκίαν οὕτω 'βδελυρὸν — ἔλαχον'. προσδοκᾶ μὲν ὁ ἀκροατῆς ἀκοῦσαι 'ὑπομενῶ', φησὶ δὲ 'οὐκ ἂν ἐβουλόμην'. 'videtur Aristophanis esse.' Mein. cf. Aristoph. fr. 620. facilius etiam coniungitur cum Plat. com. fr. 166. 7. sed certi nihil statui potest.

7

Dio Chrysost. 33 p. 31 R. εἶτα ἐξύρων μέχρι τῶν παρειδῶν· οὐδὲ τοῦτό πω δεινόν· ἀλλ' ὅμως ὁ κωμικὸς καὶ τοῦτον ἐκέλευσε κατακάειν ἐπὶ φαλήτων συκίνων ἐκκαίδεκα. ad Demos Eurolidis referebat Meinekius II 469. 70. cf. Nauck. Philol. III 360. — Lobeck. Aglaoph. 703, n. g 'Catullus 36 Volusii scripta infelicibus ustulanda lignis dicit; Epicuri libri Lucian. Alex. 47 comburantur ἐπὶ ξύλων συκίνων, sicuti monstra ὄξυθυμῶσι καίεσθαι solebant.' cf. etiam Lucian. Peregr. 24. Bekker. Anecd. 10, 26 (adesp. 659) ἀγροῖς κατακαῦσαι ξύλοις· τὰ τερατώδη τὴν φύσιν ἀγροῖς ἔκαιον ξύλοις. φάλητες σύκιννοι sunt trunci ficulnei in figuram membri

Priapei (Hor. Serm. 1, 8, 1) formati. eis homines delicatulos tamquam monstra quaedam cremari iusserat poeta. numerum (ἐκκαίδεκα) explicare non magis possum quam Cratin. 186. Teleclid. 44. Arist. Eq. 546. fortasse poeta scripserat ὅς δ' ἂν ξυρῆ μέχρι τῶν παρεῶν (τὴν κόμην), | λέγω' πὶ φαλ. συκ. ἐκκαίδ. | τοῦτον κατακάειν. κατακάειτ' αὐτὸν ἐπὶ φαλήτων συκλίων | ἐκκαίδεκ' Blaydes. Arist. fr. 954.

8

εὐδαίμων . . . Πολιάγρος
οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων.

Plutarchus Mor. 27c τὸν κωμωδοῦμενον ὑπερβάλλει μαστροπέλα Πολιάγρον κτλ. 1. fortasse εὐδ. ἄρ' ἐστὶ Π. 2. ἔνδον τρέφων Naber. Mnem. nov. VIII 24. — cf. Cratin. 244. Boissonadus confert Alciph. 3, 62 (adesp. 1561) Πολιάγρου τοῦ κρυτοῦ μαλακώτερός ἐστι τὰ τοιαῦτα Λυσικλῆς. ἐκεῖνος γὰρ λόγῳ παρὰ τῶν μοιχῶν ἐπὶ τῇ γαμετῇ πραττόμενος ἀθώους τῆς τιμωρίας ἤφει, et Aelian. V. h. 5, 8 Σωκράτης μὲν οὖν κωμωδοῦμενος ἐγέλα, Πολιάγρος δὲ ἀπήγγεστο. 'cum aīξ meretricem significet, οὐράνιον ambigue dictum videri potest, respectu ad οὐράν, *caudam salacem* (Horat. Sat. 1, 2, 45)'. Bothius. ceterum cf. Mus. Rhen. XXXXIII 38. 9.

9

χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογί
αἰγυπτιώσει.

Eustathius 1484, 26 αἰγυπτιάσαι καὶ αἰγυπτιάζειν τὸ ἐπικαῦσαι, οἶον κτλ. 1. λάμπων] λαμπρᾶ Nauck. 2. αἰγυπτιώσει Mein.] αἰγυπτιάσει. prorsus diversa sunt αἰγυπτιάζειν (*Aegyptios imitari*, Arist. Thesm. 922) et αἰγυπτιοῦν *Aegyptiorum similem facere*. atque Hesych. αἰγυπτιώσαι· μελᾶναι. Etym. m. 30, 18 αἰγυπτ(ι)ῶσαι· μελᾶναι καὶ ἐπικαῦσαι. ex satyrica fabula excerptum arbitratur Cobet. N. l. 48. cf. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 133. probabilius Meinekius parodiam esse putavit Aesch. Prom. 22. videtur ecloga Platonis Sannyrionisve esse, quorum utriusque fuit *Io*. neque quicquam est quod a comicorum genere dicendi in parodiis recedat, αἰγυπτιοῦν autem vix potest alii poetae adscribi. χρόα est Arist. Plut. 1020, χροιά Nub. 718. 1012. 1017. 1171.

10

δεινὸν . . κεραυνὸν ἐν γλάττη φέρει.

Plutarchus Pericl. 8 αἱ κωμῳδαὶ τῶν τότε διδασκάλων σπουδῆ τε πολλὰς καὶ μετὰ γέλωτος ἀφεικότων φωνὰς εἰς αὐτὸν (Περικλέα) ἐπὶ τῷ λόγῳ μάλιστα τὴν προσωνυμίαν (τοῦ Ὀλυμπίου) γενέσθαι

δηλοῦσι, βροντᾶν μὲν αὐτὸν καὶ ἀστράπτειν ὅτε δημηγοροῖη, δεινὸν δὲ κεραυνὸν ἐν γλώσῃ φέρειν λεγόντων. δεινὸν Διὸς κεραυνὸν Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xx. cf. 49.

11

γερονταγωγῶν ἀναμισθαρνεῖν διδούς

Plutarchus Mor. 807b τραχὺς ὢν (Κλέων) πρὸς τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ βαρὺς, αὐθις ὑπέβαλε τοῖς πολλοῖς πρὸς χάριν ἑαυτὸν κτλ. καὶ τὸ φανλότερον καὶ τὸ νοσοῦν μάλιστα τοῦ δήμου προσεταιριζόμενος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους. et Nic. 2 ἴσχυε μὲν γὰρ ὁ Κλέων μέγα κτλ. — ἀναμισθαρνεῖν, *mercede tamquam medicina accepta conualescere*. parodia est Soph. fr. 442, 2 N. γερονταγωγῶ ἀναπαυδεύω πάλιν. cf. Arist. Eq. 1099 et Nauck. p. 190. versus si non Aristophanis, at certe aetatis est Aristophaneae.

12. 13. 14

οὐδεις κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται.

οὐδεις κομήτης ὅστις οὐ βινητιᾶ.

οὐδεις κομήτης ὅστις οὐ περαίνεται.

v. 1 Synesius Epist. 104, 244 a (702 Hercher.) τοῦτό γε πάντως οἶσθα τὸ κτλ. cf. Calvit. 85 d. v. 2 Macar. 6, 74. v. 3 Photius et Suidas οὐδεις κ., Apostol. 13, 31, ubi additur λέγουσι ἀψηνίζεται, ἄλλη βινητιᾶ (ψηνίζεται, ἄλλοι βινητιᾶ Leutsch.). — Eurip. Tro. 1051 οὐκ ἔστ' ἐραστής, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ. cf. Herm. XXI 379 n. 18—20. similes sententiae in antiqua comoedia haud rarae. Arist. Eq. 878. Eccl. 112.

15

κεκολλόπενκας· τοιγαροῦν ζήτωρ ἔσει.

Stobaeus Eccl. 2, 3, 3b Wachsmuth. coniuncta cum Platon. com. 186, 5. separavit ab hoc et incerto poetae tribuit Wachsmuthius.

16

ἄνευ δὲ μηρός, ὦ κάθαρμ' Εὐριπίδη;

Schol. Eurip. Orest. 554 (p. 159, 15 Dind.) ἄνευ δὲ πατρός (τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν) λέγεται τις αὐτοῦ εἰπόντος τοῦτο εἰρηκέναι κτλ. ex comoedia Ranarum non dissimili excerptum. cf. Menand. 1085.

17

ὀκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἶ τηθαλλαδοῦς;

Eustathius 971, 39 τηθαλαδοῦς καὶ σκῶμα εὐήθειας ἔχει, ὡς τῶν ὑπὸ τοιαύταις (τήθαις) τεθραμμένων εἰς εὐήθειαν ἐπιδιδόντων διὰ τὸ ἀνημέρον τῆς τροφῆς. διὸ καὶ ὁ εἰπὼν ἐρωτηματικῶς τό κτλ. ὄνειδίζων κέχρηται τῇ λέξει παίζων εἰς ἀνδραποδώδη τινὰ καὶ ὅλον γρασοτρεπῆ. ἀνημέρον] ἀνεμμένον H. Stephan. ἀμενηνὸν Nauck. Philol. I 360. Photius τηθαλαδοῦς· γυναικότροφος· ὑπὸ τήθη (sic Cobet. Mnem. VII 480 pro τίθη) τεθραμμένος. idem τηθαλαδοῦς· ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν. Bekker. Anecd. 65, 30 τηθαλαδοῦς· ὁ ὑπὸ τήθη καὶ γυναιξὶ τεθραμμένος. cf. Etym. m. 756, 31. Phrynich. Epit. 299 μαμμόθρεπτον μὴ λέγε, τηθαλαδοῦν δέ. cf. quae adn. Lobeck. ibidem et Ai. 391. Pathol. prol. 350. Nauck. Arist. Byz. 143, 37. 138. 9. est igitur antiquioris aetatis.

18

κύων τις ἰδοκεὶ συμποιεῖν Μολοτικὸς.

Diogenes L. 4, 20 ἦν δὲ (Πολέμων) καὶ φιλοσοφοκλήης, καὶ μάλιστα ἐν ἐκείνοις, ὅπου κατὰ τὸν κομικὸν τὰ ποιήματα αὐτῶ (Σοφοκλεῖ) κτλ. ad Aristophanem referebat Bergk. R. c. Att. 377. cf. Nauck. Philol. VI 425.

19

ἀπηλλάγημεν πολυχέσου νοσήματος.

Suidas ἀπηλλάγησαν· ἐτελεύτησαν, ἥ τινος ἐστερήθησαν. κτλ. πολυχέσου ABE. νοσήματος] πάθους VC. παθήματος Schaefer. Dionys. 203. 'at πάθους nihil est nisi glossema nominis νοσήματος'. Mein.

20

ἦτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα.

Zenobius 4, 17 ἦτοι — γράμματα· τῶν μετὰ Νικίλου στρατευσαμένων εἰς Σικελίαν οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ τοὺς τῶν Σικελιωτῶν παιδας ἐδίδασκον γράμματα. οἱ οὖν διαφεύγοντες εἰς Ἀθήνας καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἔλεγον· ἦ τέθν. κτλ. similiter Diogenian. 5, 9. Apostol. 8, 73. cf. Plut. Nic. 29. Diodor. Sic. 13, 33 (Leutsch.). 'veri simile est haec ex comoedia petita esse post Siciliensem cladem in scaenam commissa'. Mein.

21

Κορυδαῖος . . εἰδεχθέστερος

Zenobius 4, 59 οὗτος ὁ Κορυδαῖος ἐπὶ δυσμορφίᾳ ἐκωμωδεῖτο, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὧν ἓνα τὸν Ἀρχέστρατόν φασιν. Diogenian.

5, 57 *Κ. εἶδ.* ἐπὶ τῶν δυσμόρφων· οὗτος γὰρ ἐπὶ ἀμορφία διεβάλλετο. cf. Apostol. 9, 92. Hesychius Κορυδαύς· ὄνομα κύριον. οὗτος ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ δυσμορφία, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. de *Archestratis* cf. Eupol. 276. fortasse *υ* - *Κ.* ἐστὶν εἶδ.

22

Μουσῶν ἐκόλων ἀνδρήνιον

Philostratus Imag. 13 (p. 414. 5 Kayser.) ἡ πού τις καὶ ἀναφθέγγεται μικρὸν ὕστερον ἐπὶ σοί, Μουσῶν ἐκόλων ἀνδρήνιον λέγων. Schol. Sophocl. OCol. 17 μέλισσαν αὐτὸν (τὸν Σοφοκλέα) ἐπάλεσαν οἱ κωμικοί. cf. Aristoph. fr. 581. ac Phrynichus tragicus μέλιττα dicitur Arist. Av. 750. alterutrum significari censet Mein.

23

οὐδέποτε προδέδωκέ με.

Bekker. Anecd. 53, 2 εὐρίσκομεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ τὸ οὐδέποτε καὶ ἐπὶ παρωχημένου χρόνου κτλ. 'fortasse δὲ excidit.' Mein. vel γάρ.

24

Hesychius 'Ἐξήκεστος' ἡταιρηκώς. ὅθεν καὶ τοὺς πρωκτοὺς ὀμωνύμως 'Ἐξηκέστους' ἔλεγον. 'Ἐξηκεστιδακλίδαι' παρὰ τὸν 'Ἐξηκεσιδὴν καὶ 'Ἀλκ(ε)ίδην τοὺς κιδαρφοδούς. 'Ἀλκ(ε)ίδην] 'Ἀλκαῖον Mein. — cf. Arist. Av. 11 et 1764 cum interpr. Bergk. R. c. Att. 373. 4. de forma Lobeck. Paralip. 367, qui confert 'Ἡρακλειοξάνθιαν Aristophanis, 'Ὀρεσταντοκλείδην Timoclis, Διονυσιαλέξανδρον Cratini, 'Ἰαρομένιππον Luciani. addo Χοιριλεκραντίδην Cratini 335.

25

Οἰωνίχου μουσεῖον

Hesychius *Οἰωνίχου*· μουσεῖον. τοῦτο δὲ *Οἰωνίχου* φησὶ μουσεῖον εἶναι. 'certe scribendum *Οἰωνίχου μουσεῖον*, qua quidem adpellatione comicus aliquis lasciva Oeonichi carmina notavisse videtur'. Bergk. R. c. Att. 231. cf. Cratin. 305. Arist. Eq. 1287.

26

ἀτόχημα Χαιρεφῶν

Apostolius 18, 15 *Χαιρεφῶν ἀτόχημα*· ἐπὶ τῶν ὄχρων καὶ ἰσχνῶν. cf. Suidas *Χαιρεφῶν*, ubi deest *ἀτόχημα*, de qua voce cf. Arist. Eq. 78. adesp. 1525. Lucian. Demosth. enc. 13 κλύδωνα...*ἀτόχημα θαλάττιον*.

27. 28

De comoedia vi Duebn. p. xvī (Studemund Philol. XLVI 10, 4) τέταρτον (comicae dictionis genus) κατὰ παρωνυμίαν, ὡς ὅταν τῷ κυρίῳ ἔξωθέν τις ἐπιηται (τι κατάθηται MPV), ὡς τό μῶμαξ καλοῦμαι Μίδας . . . ἕκτον κατὰ ἐναλλαγὴν (sic V pro ἐξάλλ.), ὡς τό ᾧ Βδεῦ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ ᾧ Ζεῦ. μῶμαξ] μίμαξ Par., μῶξ Laur. 31, 4. plura inveniuntur apud Stud. Μῶμαξ vel Μίμαξ καλοῦμαι Μειδίας Mein. Μῶμαξ καλοῦμαι καὶ Μίδας H. Iacobi.

Midam non divitem illum, sed stultum iudicem, de quo Ovid. Met. 11, 172, H. Iacobi intellegit V 121. 2. cf. Bernays. Mus. Rhen. VIII 587. ad Ar. Lysistr. 940, ut voluit Studemundius, alterum fr. pertinere vix potest.

29

Ἐρετρικὸς κατάλογος

ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων. Macar. 4, 16. Hesychius Ἐρετρικὸς κατάλογος· ἐπὶ Διφίλου (Ol. 84, 3) ψήφισμα ἐγράφη ἐξ Ἐρετρίας καταλέξει δηήρους τοὺς τῶν πλουσιωτάτων υἱούς. τοῦτο οὖν τὸ ψήφισμα ἔχει ἐπιγραφὴν Ἐρ. κ. similiter Photius. ex Macario cognoscitur hominem divitem aut ipsum Ἐρετρικὸν κατάλογον dici aut in talem referri. quod fieri vix potuit nisi in comoedia.

30

σπερχυλλάδην κέκραγας

ἀγανακτήσας ὑλακτεῖς ἄγαν. παρὰ τὸ σπέρχεσθαι. Hesychius. cf. Lobeck. Pathol. prol. 426. antiquam comoediam redolet.

31

Ἐπειοῦ δειλότερος

οὕτως ἐλέγετο Κρατῖνος ὁ κωμικός, ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηίδος φυλῆς δειλότερός τε φανῆναι. Suidas et eisdem fere verbis Zenob. 3, 81. Diogenian. 4, 61. Hesychius. — *Epeius*, is qui equum durium opinor fecit (Eur. Tro. 10), ignavus dici videtur, quia Troiae dolo, non vi capiendae auctor fuerat. Lycophr. Cass. 931 ἔγγος πεφρικῶς καὶ φάλαγγα θουρῶν. Cratinus autem ab aemulo aliquo, fortasse Aristophane, eo nomine notabatur. cf. Cratin. 460.

32

ἡρινοῦ πόκου

Hesychius ἀπὸ τῶν ποιμνίων τῶν κατὰ τὸ ἔαρ φόρους τελοῦντων [ἔαρι]. ἡρινοῦ πόκου Dobr. Adv. I 593] ἡρινοτόκου cod. κατὰ

τὸ ἕαρ φόρους M. Schmidt] κατεφόρους cod. κατ' ἕαρ φόρους Musur. τῶν συμμάχων κατ' ἕτος φόρον τελούντων ἕαρ Mein. Photius ἤρινοτόκου (ἤρινοῦ τόκου Pors., πόκου Dobr.), ἐπεὶ ἕαρ οἱ φόροι ἐφέροντο. ex antiqua comoedia excerpta haec esse adparet. possunt tamen etiam ad causidicorum emolumenta referri, quoniam lites sociorum vere Athenis dirimebantur. Schol. Arist. Av. 1478 τῶ μουνιχῶνι μηνί τοῦ ἕαρος δικάζονται (γυμνάζονται RV) αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

33

κεραμικὴ μάστιξ

τὸν ὄστρακισμὸν λέγουσι, μάστιγα μὲν διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὄστρακιζομένους καὶ κολάζειν, κεραμ[ε]ικὴν δὲ διὰ τὸ ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι. Hesychius. κεραμικὴ Mein.] κεραμικὴ cod. ac recte Photius 155, 24 κεραμικὴ μάστιξ· ὄστρακισμός. cf. Nauck. Aristoph. Byz. 239. in comoedia aliqua ostracismum eo nomine significatum fuisse adparet.

34

ἀλλὰ θῦε τοὺς κέδρους.

Ammonius 81 et Bachmann. Anecd. II 378, 20 κέδρος θηλυκῶς μὲν τὸ δένδρον, ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός. ἀλλὰ κτλ. similiter Etymolog. m. 498, 42 (οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός, et τὰς κέδρους, ubi tamen τοὺς κέδρους DM). his inter se comparatis neque τὸς neque τὰς κέδρους videtur scriptum fuisse, sed τοῦ κέδρου, quod Ammonius pro masculino, Etymologici auctor pro neutro habuit. antiquae comoediae adnumerandum videtur fragmentum conl. Bekker. Anecd. 42, 19 ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τὸ θῦσαι ἀντὶ τοῦ θυμιάσαι. cf. Porphy. De abst. 2, 59 (120, 17 Nauck.) τὸ θῦειν τοῦ θυμῶν εἶχετο καὶ τοῦ νῦν παρ' ἡμῖν λεγομένου ἐπιθύειν.

35

[κἄν τις τύχη πρῶτος παραβαλῶν, εἴληφε ποδάνιπτρα,]
ἐξιῶν δ' ἔτι κνέφους τὸ χειρόνιπτρον εἴλετό μοι.

Etymologic. Milleri (Mélanges 309) χειρόνιπτρα· τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ κτλ. prior versus est Eupolidis 118, 1 quamvis corruptus; altero quid faciam nescio. cf. tamen quae adnotavimus ad Eupol. 168. Meinekius Herm. III 455 ἐξιῶν δ' ἔτι | κνέφους τὸ χ. εἴλετό μου ∪ ∪.

36

ἄριστα χωλὸς οἴφει.

Athenaeus 13, 568 e ὄντως γὰρ ἄριστα χωλὸς οἴφεις, τοῦ

κρηπιδοποιουῦ πατρὸς οὐ (σου Dobr.) πολλά σε σωφρονίσαντος. exitus est tetrametri iamb., ex antiqua comoedia excerptus.

37

γλῶττάν τέ σοι
 δίδωσιν ἐν δήμῳ φορεῖν
 καλῶν λόγων ἀείνων,
 ἧ πάντα νικήσεις λέγων.

Bekker. Anecd. 347, 7 ἀείνωσ γλῶττα καὶ ἀείνωσ φωνή καὶ ὄρηγῃ καὶ ἐπιθυμία, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων χρῶ κτλ. τὸ δὲ γλῶττα ἀείνωσ πάνυ καινώσ καὶ ἐναργῶσ εἴρηται ἐπὶ τῆσ δεινῆσ εἰπεῖν. versus sic distinxit Mein. 4. νικήσεις Mein. et Fritzsche. Arist. Ran. p. 100] κινήσεις. cf. Arist. Nub. 432. Eq. 93. tetrametros iambicos (δίδωσιν | θησαυρὸν ἐν δ. — ἀείνων | κτλ.) constituit Naber. Mnem. nov. VIII 433. reprehendens grammatici adnotationem Cobetus N. l. 507 ἀείνων cum λόγων coniungi inbet. non credo: λόγων enim unde pendebit? ac si Homerus dixit τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῆ, non deterius alii dicere licuit ἢ γλῶσσα ἔρρει μέλιτος. Latini cultrum cruore manantem, simulacrum multo sudore manans. et Hom. Od. 9,222 ναῖον δρῶ ἕγγεα.

38

τῶν πολιτῶν ἄνδρας ὑμῖν δημιουργοὺς ἀποφανῶ.

Hephaestio 6 p. 37 Gaisf. Schol. p. 175 Gaisf. ἔτι μέντοι καὶ ἐν τοῖσ καταληκτικοῖσ καὶ ὁ τρίβραχυς ἐγγωρεῖ. . . οὐ μόνον ὁ τροχαῖος. παράδειγμα κτλ. ἄνδρες F, quod praefert Mein. δημιουργοὺσ om. FHB. τῶν ποιητῶν, ἄνδρες, ὑμᾶσ vel τῶν πολιτῶν, ἄνδρες, ἡμᾶσ (i. e. τοὺσ ποιητάσ) Dobr. Adv. I 381. 'poetas esse qui optimos cives faciant demonstrabo'. ex epirrhemate aliquo.

39

οὐδ' Ἀμυνίαν ὁρᾶτε πτωχὸν ὄντ' ἐφ' ἡμῖν;

Hephaestio 6 p. 36 Gaisf. ὁμοίωσ δὲ καὶ τὸ τετραμέτρον βραχυκατάληκτον ἐπίσημόν ἐστιν, οἶον κτλ. Ἀμυνίαν Mein.] Ἀμειψίαν. τὸ τοῦ Ἀμειψίου οὐδ' Ἀμυνίαν Fritzsche. Quaest. Ar. 256. ὑμῖν CPS. Schol. Hephaest. p. 174 extr. πτωχὸν ὄντ' ἐν' ἡμῶν. fortasse ὄντ' ἐν ἡμῖν. — cf. Mein. I 200. Arist. Vesp. 1267—74 Ἀμυνίας ὁ Σέλλου. . . ἐσ Φάρσαλον ᾤχετ', εἰτ' ἐκεῖ μόνος μόνοισ τοῖσ πενέστατοισ ξυνῆν. . . αὐτοσ πενέστησ ἂν ἔλαττον οὐδενόσ.

40

βουκολήσεις τὰ περὶ τὸν βοῦν.

Zenobius Milleri 4 (Mélanges 384) βουκ. τὰ ἐπὶ τὸν βοῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον οἱ ὀστρακιστέμενοι (ἐξοστρ. vel ἐξωστρακιστέμενοι Mein.) μεθίσταντο εἰς Αἴγιον (sic Miller. pro Ἄργιναν), ἔνθα ἦν βοῦς χαλκῆ παμμεγέθης. — περὶ Mein. Herm. III 457. τὸν] τὴν K. 'mox ostracismo in exsilium pulsus eris'. scaenam esse similem Arist. Eq. 284—302 monuit Meinekius. boves aeneas deis consecratas idem commemorat in arce, in Lemno insula (Soph. fr. 703 N.) et in ostio Bosphori.

41

ἐξυβρίσας πειθαρχεῖν οὐκέτι τολμᾷ,
ἀλλὰ δάκνει τὴν Εὐβοίαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιπηδᾷ.

Plutarchus Pericl. 7 ὄφ' ἧς (ἐλευθερίας) ὥσπερ ἵππον ἐξυβρίσαντα τὸν δῆμον οἱ κωμωδιοποιοὶ λέγουσι πειθαρχεῖν οὐκέτι τολμᾶν, ἀλλὰ δάκνει τὴν Εὐβοίαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιπηδᾶν. 2. δάκνει μὲν G. Herm. δακνάζει Mein. cum Teleclid. 42. 44. 47 coniungit Bergk. R. c. Att. 330. 1. — 1. fortasse ὥσπερ δ' ἵππος φάτνη ἐξυβρίσας κτλ., ut εὐπραγίαις ἐξυβρίζειν Thucyd. 1, 84.

42

Προῖτος . . .

Βελλεροφόντην, ὁ δὲ Πήγασος ἦν ἐξ Ἀρκαδίας ἐπίκουρος.

Origenes contra Cels. 310 Spencer. παλζοντες οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ ἀνεγράψαντο Προῖτος ἔκτεινε (al. ἔγημε) κτλ. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν γελοιοποιεῖν ἐθέλοντες ταῦτα συνέταπτον. indicavit et ita ut supra scripsimus disposuit Cobet. Mnem. VIII 419. 20, de ἔκτεινε tacens et v. 2 add. ἐπίκουρος, conl. Hermipp. 63, 18 ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους. neque ἔκτεινε neque ἔγημε scribi potuisse a poeta adparet. fortasse Origenes verbum magis apud vulgus usitatum (ἔκτεινε) posuerat pro ἀνῆρει vel simili. non consentio cum Leone Mus. Rhen. XXXIII 412. 13. ἐξ Ἀρκ. ἐπίκουρος proverbialiter dicitur: 'sine ullo commodo suo Bellerophontem adiuvit'.

comparat Origenes haec cum narratione Mosis de Cherube, ne ad vitae lignum via pateret ad paradisi custodiam adposito.

43

Celsus apud Origenem contra Cels. 329 Spencer. εἴτερ ἐβούλετο ὁ θεός, ὥσπερ ὁ παρὰ τῶ κωμωδῶ Ζεὺς, ἐκ τοῦ μακροῦ ἵππου

διυπνίσας ῥύσασθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐκ κακῶν. . . ἄλλ' ὁ μὲν κωμῶδης ἐν τῷ θεάτρῳ γελοιοποιῶν συνέγραψεν ὅτι Ζεὺς ἔξυπνισθεὶς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους τὸν Ἐρμῆν ἐπεμψε. quae verba 330 sic repetit: ὁ μὲν οὖν κωμῶδης γελοιοποιῶν τὸν Δία κοιμώμενον πεποίηκε καὶ διυπνιζόμενον καὶ πέμποντα πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὸν Ἐρμῆν. indicavit Cobet. Mnem. VIII 419. 20. emendare possis: ὁ Ζεὺς ἄφρυπνισθεὶς | Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους ἐλεῶν Ἐρμῆν κατέπεμψε. sed magis credo Celsum *argumentum* comediae antiquae, fortasse Aristophaneae, breviter adumbrasse quam singula verba ex ea excerpssisse. cf. Leo Mus. Rhen. XXXIII 413. 14. scilicet res Graecorum poeta finxerat magnopere perturbatas esse eo, quod Iuppiter paullisper obdormivisset. ad restituendam igitur Graeciae salutem Mercurium missum esse. nugatur Zielinskus Mus. Rhen. XXXVIII 306 sq. temere haec cum Cratini *Pytine* conglutinans. ceterum cf. adesp. 815.

44

τὴν λαμπροτάτην πόλεωv πασῶν ὀπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει.

Athenaens 1, 20b προσέτι τε τὴν λαμπροτάτην — ἀναφαίνει, τὰς Ἀθήνας λέγων.

45

ἄλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας.

Zenobius 1, 66 ἄλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμὸν σε βουλεύειν· ὅτι μὴ χρῆ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλεύεσθαι, ἀλλὰ πρὸ τῶν πραγμάτων. παρόσον καὶ οἱ τὰ ἱερῆα προσάγοντες πρὸ τοῦ καλλιερῆσαι βουλεύονται. βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας C] βωμὸν βαστάζειν P (βουλεύειν mrg.). βωμὸν τὰς ἐπινοίας B. Diogenian. 2, 14 (Apostol. 2, 44) ἄλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τὰς ἐπινοίας. Gregor. Cyrp. Mosq. 4, 53 οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας. — ex parabasi versus excerptus est.

46

ἐπιματτύειν καὶ πτερνίζειν

τὰ παλαιὰ ἐπισκευάζειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς παλαιοῖς ὑποδήμασιν ἕτερα καττύματα καὶ πτέρνας προσαπτόντων. λέγουσι δὲ ἐπὶ τῶν τὰ παλαιὰ τῶν δραμάτων μεταποιούντων καὶ μεταρραπτόντων. Bekker. Anecd. 39, 19. vituperatio aemuli poetae ex parabasi aliqua excerpta.

47

ὦ μόνου ὦτοι τῶν Ἑλλήνων

Eustathius 1522, 56 καὶ ὦτοι οἱ αὐτοὶ (οἱ εὐήθεις) ἀπὸ

ὄρνέου μιμητοῦ καὶ εὐξεπατήτου, ὡς ἀλλαγῶ σαφῶς δηλοῦται. διὸ καὶ ἡ κωμῶδία σκώπτουσα τοὺς Ἀθηναίους ὡ μόνοι ὄντοι τῶν Ἑλλήνων, ἔφη, λοιδοροῦσα ἐκείνους ὡς ἥξον ἀπατωμένους οἷς ἀκούουσι. Athenæus 9, 390. 1 ἀνθρωποειδής δέ ἐστιν (ὁ ὄτος) τὴν μορφὴν, καὶ πάντων μιμητὴς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῇ, διόπερ καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ἡρόδως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὥτους καλοῦσιν. Aelius Dionysius Eustath. 561, 8 τοὺς χάνουσι καὶ κενοδόξους ὥτους ἐκάλου. Eustathius 1687, 60 οἱ ἥξον ὑπὸ τοῦ τυχόντος ἐξαπατῶμενοι ὄντοι ἐλέγοντο. προσφνέστερον δ' ἂν ὄντοι καλοῖντο οἱ ἐκ μόνης ἀκοῆς ἀπεριέργως καὶ ἀνεξετάστως ἀπάτην πάσχοντες. quae originatio fortasse ipsa quoque ex comedia aliqua fluxit. verba supra exscripta ex initio parabasis sumpta sunt.

48

Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγείρων

Hesychius ἀπ' αἰγείρων· κτλ. ἀντὶ τοῦ συκοφάντην, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρων τὰ πινάκια ἐξῆπτον, τουτέστιν ἐξήρτων οἱ ἔσχατοι. Cratino tribuit Bergk. R. c. Att. 261, de eis qui propter paupertatem extremos in theatro cuneos occupabant sermonem esse ratus. at ea interpretatio ad sola verba οἱ ἔσχατοι pertinet: prioribus *Androcles* ab Hesychio ut *calumniator* recte significari videtur. fort. idem qui Ecphant. 4. Cratin. 208. 263 inridetur. cf. adesp. 51. verba ex parabasi exscripta.

49

(ὅταν) ἀστράφη διὰ Πυκνός

ἀντὶ τοῦ δι' Ἄρματος. Hesych. ἀστράφη. ὅταν add. Mein. idem ἀστραπή δι' Ἄρματος Ἀθηναῖοι, ὅποτε δι' Ἄρματος ἀπτοῖς ἀστράψειεν, ἐπεμπον εἰς δύο θεοὺς τοὺς λεγομένους Πυθιαστάς. Eustath. 266, 39 ἔστι τῆς Ἀττικῆς τόπος ἐν Πάρνηθι Ἄρμα καλούμενος, κείμενος περὶ . . . Φυλὴν. τὸ δὲ παροιμιῶδες, ὅποτε ἀστράφη δι' Ἄρματος (H. Iacobi V cccxxxviii). cf. Bursian. Geogr. gr. I 252. Unger Theb. Parad. 409 sq. dubitari vix potest quin Pericles significetur (cf. adesp. 10), qui ut Iuppiter δι' Ἄρματος in contione fulguret. Arist. Ach. 531 ἤστραπτ', ἐβρόντα. tetrametri anapaestici exitum esse dicit Meinekius, in eo metri genere paenultimam produci posse censens.

50

παρὰ κωφὸν (ἔοικ') ἀποπαρδεῖν.

παροιμία· ἐπὶ ἀναισθήτων. Photius 385, 14. ἀποπαρδεῖν Cobet.] ἀποπέρδειν. ἔοικ' add. K. ut sit tetr. anap. exitus. quamquam παρὰ κ. ἀποπ. etiam trimetri pars esse poterat. Hesych. παρὰ

κωφὸν ἀποπαρδεῖν· ἢ παρομῖα. πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία. (οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός add. Suidas.) Diogenian. 7, 43 παρὰ κωφῶ ἀποπαρδεῖν. Plut. Boissonad. Anecd. I 396 πρὸς κωφοῖς ἀποπαρδεῖ[ς]. scilicet usitatum proverbium παρὰ κωφῶν (ῶ) διαλέγει Greg. Cyrpr. 3, 32 comicus aliquis in obscaenum transtulit.

51. 52

ἐν δὲ διχοστασίῃσι καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.
ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ ὁ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.

Zenobius 3, 77 ἐν δὲ — πολεμαρχεῖ· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειαν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δὲ ἐστὶ καὶ ἡ λέγουσα· ἐν γὰρ — τιμῆς. ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς. Plutarch. Nic. 11 ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τ. (ἔλαχε V). Alexand. 53 (ἔλλαχε). Comp. Lys. Sull. 1 ((ἔλλαχε). 1. διχοστασίῃσι Macar. Walz. Arsen. p. 229] διχοστασίῃ. κἄν — πολεμαρχοῖ Mein. 2. hunc quoque versum comico recte tribuit Bergk. P. 1.³ II 1044.

53

εὐφράνας ὑμᾶς ἀπέπεμπ' οἰκαδ' ἄλλον ἄλλοσε.

Hephaestio 16 p. 109 Gaisf. (τὸ Εὐπολίδειον μέτρον) ἐνλοτε καὶ ἀντισπαστικὸν καθαρὸν ποιούσιν, ὅλον κτλ. ὑμᾶς ἀπέπεμπ' Mein.] ἡμᾶς ἀπόπεμπ'. manifesto ex parabasi comoediae antiquae. de se loquitur poeta. praecesserat sententia talis fere ὅποτε γὰρ χορὸν λάβοι, εὐφρ. κτλ. — ceterum de errore Hephaestionis cf. G. Herm. El. d. m. 578. Fritzs. De v. Eupol. 8. Fragm. v. Eup. 10. 11.

54

εἰς τὴν ὀρχήστραν· ἔτι γὰρ τὴν θεάν ᾤκειτ' ἐκεῖ.

Photius 351, 16 ὀρχήστρα· πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἶτα καὶ τοῦ θεάτρον τὸ κάτω ἡμίκυκλον, οὗ καὶ οἱ χοροὶ ἦδον καὶ ᾠροῦντο· εἰς — ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός. ᾤκειτ' Dobr. — Eupolideum esse versum intellexit Fritzschi. Fragm. v. Eupol. 22. nihil agunt qui τὴν θεάν οἰκεῖν interpretari conantur. scribendum est ἐπὶ γὰρ τὴν θεάν ὠθεῖσθ' ἐκεῖ, ad spectandum profuse tenditis. Plat. Euthyd. 294 d (οἱ κάπροι) πρὸς τὴν πληγὴν ὠθεύμενοι. Plut. Mor. 794 d ἐκεῖ χρῆ... ὠθεῖσθαι δρόμῳ. Maxim. Tyr. 2 p. 6 ὠθεῖσθαι δρόμῳ ἐπ' αὐτόν.

55

(ὥς) παχυσκελῆς ἀλετρις πρὸς μύλην κινουμένη

Plutarchus Mor. 1101 f ἐν πομπαῖς καὶ θυσίαις οὐ μόνον γέρων

καὶ γρήγυρ, οὐδὲ πένης καὶ ἰδιώτης, ἀλλὰ καὶ παχυσκ. κτλ. καὶ οἰκότριβες καὶ θῆτες ὑπὸ γήθους ἀναφέρονται (*exhilarantur*). *versum esse intellexit Musgravius Eurip. Iph. T. 198, Eupolideum Bergkii Mein. II 965, ὡς add. Fritsch. Fr. v. Eup. 18 'uti molitrix quae inter molendum saltat.'* — cf. Aristoph. fr. 63.

56

Θερμολουσῖαις ἀπαλοί, μαλθακεννῖαις ἄβροί

Bekker. Anecd. 4 init. et 415, 27. Suidas ἀπαλοί θερμολουσῖαις, ἄβροί μαλθακεννῖαις· ἐπὶ τῶν ὑπὸ τροφῆς καὶ ἀβρότητος διαρρεόντων. (ἄβρον δὲ σημαίνει τὸ τροφερόν add. Bekk. 4.) Gregor. Cyr. (post 1, 86 Mosq. p. 101 Leutsch.) Apostol. 3, 35. Append. prov. 1, 34 ἀπαλοί θερμολουσῖαις· ἀντὶ τοῦ τροφηλοὶ καὶ τὴν σάρκα διαρρεόντες. *transposuerunt, ut versus esset Eupolideus, Bergk. R. c. Att. 283 et Meinekii. Θερμολουσῖαισιν (tetr. troch.) Bothius. Plut. Mor. 789 ef θερμολουτοῦσι καὶ καθεύδουσι μαλακώτερον.*

57

Θυμελικὴν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν.

Hephaestio 13 p. 75 Gaisf. συντιθέασι δὲ καὶ ἑτέρω τρόπῳ τὸ (παιωνικόν) τετράμετρον, ὥστε τρεῖς εἶναι τοὺς καλουμένους τετάρτους παιωνας, εἶτα τελευταῖον τὸν κρητικόν κτλ. θυμελικὴν C. Schol. cod. S ἐκ τῶν καλουμένων Δελφικῶν ἔστιν ἡ προκειμένη γρῆσις, μὴ ἔχόντων τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ. 'his versibus chorus tragicum compellasse videtur de poesis principatu cum aemulis certantem'. Mein. Phrynichum significari posse monens.

58

Harpoeration 86, 12 διὲ ἐκαλοῦντό τινες καὶ Ἰππάρχειοι Ἐρμαῖ ἀπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, εἴρηται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Schol. Demosth. 20, 112 Ἐρμαῖ Ἰππάρχειοι ἀπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου. *res ipsa notissima.*

59

Plutarchus Pericl. 13 οἱ κωμικοὶ πολλὴν ἀσέλγειαν αὐτοῦ (Περικλέους) κατεσκέδασαν, εἷς τε τὴν Μενίππου γυναικὰ διαβάλλοντες, ἀνδρὸς φίλου καὶ ὑποστρατηγοῦντος, εἷς τε τὰς Πυριλάμπους δονιθοτροφίας, ὃς ἑταῖρος ὦν Περικλέους αἰτίαν εἶχε ταῶνας ὑφιέναι ταῖς γυναιξίν αἷς ὁ Περικλῆς ἐπλησίαζε. fortasse idem Menippus Arist. Av. 1293. Plut. Mor. 812d Περικλῆς Μενίππῳ ἐχρήτο πρὸς τὰς στρατηγίας. *de Pyrilampe, Demi patre, cf. Arist. Vesp. 98. Eupol. 213.*

60

Plutarchus Pericl. 16 init. τὴν δύναμιν αὐτοῦ . . . κακοήθως παρεμφαίνουσιν οἱ κωμικοί, Πεισιστρατίδας μὲν νέους τοὺς περὶ αὐτὸν ἐταίρους καλοῦντες, αὐτὸν δ' ἀπομόσαι μὴ τυραννήσειν κελεύοντες, ὡς ἀσυμμέτρον πρὸς δημοκρατίαν καὶ βαρύτερας (τῆς) περὶ αὐτὸν οὔσης ὑπεροχῆς.

61

βυρσόκαππον

τὸν Κλέωνα. Hesychius. βυρσοκνάφον Hemsterhusius et Ruhnkenius, βυρσόκαππον Pearson, βυρσοκάπηλον Dobraeus Advers. I 581.

62

προβατοκάπηλος

προβατοπάλης. ἐλέγετο δὲ Ἀνσικλῆς. Photius. cf. Arist. Eq. 132. 8. Schol. Eq. 762 Ἀνσικλῆς ὡς προβατοκάπηλος διεβέβητο. cf. Plut. Per. 24. ex comoedia fluxit.

63

Plutarchus Pericl. 24 ἐν ταῖς κωμωδίαις Ὀμφάλῃ τε νέα καὶ Διάνειρα (ἢ Ἀσπασία) . . . προσαγορεύεται. cf. Cratin. 241.

64

Athenaenus 10, 415 d οἱ κωμωδιοποιοὶ Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον (εἰς πολυφαγίαν διαβεβλήκασιν). de Cleonymo nota res erat. *Pisander*, sive idem fuit quem Aristophanes (Pac. 395. Av. 1556. Lys. 490) et Eupolis (31) inrident sive alius, hic tantum modo propter voracitatem commemoratur.

65

Plutarchus Mor. 1142 b καὶ ἄλλοι κωμωδιοποιοὶ (praeter Pherecratem et Aristophanem) ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακεκερματικῶτων.

66

Philostratus Vit. sophist. 1, 15, 2 καθάπτεται ἡ κωμωδία τοῦ Ἀντιφῶντος (τοῦ Ῥαμνουσίου) ὡς δεινοῦ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου ξυγκειμένους ἀποδιδόμενου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. . . οὐκ ἀπεικὸς ἦν γενέσθαι καὶ τὸν Ἀντιφῶντα κωμωδίας λόγον αὐτὰ μάλιστα κωμωδούσης τὰ λόγον ἄξια. commemoratur *Antiphon* Arist. Vesp. 1270. 1301 (si is est Rhamnusius. cf. quae adnotantur ad Cratin. 201).

Plat. com. 103. eorum quae Philostratus narrat hodie nullum apud comicos vestigium.

67

Schol. Arist. Av. 281 Φιλοκλῆς τραγωδίας ποιητῆς καὶ Φιλοπείθους υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς. ὅσοι δὲ Ἀλμίωνος αὐτὸν φασιν, ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἄλλη γὰρ ἢ πικρία. ad comoediam haec referenda esse vidit Herwerden. Nov. add. crit. 47.

68

Plutarch. Aristid. 5 (τῷ Καλλίᾳ) τις τῶν βαρβάρων . . . ἔδειξε πολὺ χρυσὸν ἐν λάκκῳ τινὶ κατορωρυγμένον. ὃ δὲ Καλλίας τὸν μὲν χρυσὸν ἀνέλετο, τὸν δ' ἄνθρωπον ἀπέκτεινεν. ἐκ τούτου φασὶ καὶ λακκοπλοῦτους ὑπὸ τῶν κωμικῶν τοὺς ἀπὸ τῆς οἰκίας (αὐτοῦ) λέγεσθαι. Hesych. λακκόπλουτος· ὃ Καλλίας ὑπὸ τῶν κωμικῶν διὰ τὸ περιτυχεῖν χρυσῷ εἰς φρέαρ βεβλημένῳ. Apostol. 10, 43 λακκόπλουτος εἰ κατὰ τὸν Καλλίαν. fortasse ὡς λ. εἰ σὺ κατὰ τ. Κ.

69

Hesychius Δημοκαλλίας· τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας. Δημοκαλλίας, i. e. δημοπιθήκους Mein.] δημοκαλλίας cod. δημοκόλακας Is. Voss. δημοπιθήκους dixit Arist. Ran. 1085. Suidas Καλλίας . . . καὶ Καλλίου· πιθήκου. τὸν πιθήκον Καλλίαν προσηγόρευσαν. eadem Append. prov. 3, 40. Dinarch. fr. vi 2 οἱ τοὺς Καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες (τουτέστι πιθήκους Suid.).

70

Λαισποδίας

ὄνομα κύριον. ἔνιοι δὲ τὸν Ἀλκμέωνα ᾠήθησαν λέγεσθαι, οἱ δὲ τὸν δρεπανώδεις πόδας ἔχοντα. Hesychius. Laespodias iste cruribus distortis insignis passim a comicis inridetur. hic tamen Alcmeon Laespodiae cognomine notatus significatur (cf. Apollod. com. 13, 16), quem eundem esse cum adversario Themistoclis censet Meinekius conl. Plut. Mor. 805 c. sed fuerunt plures illis temporibus Alcmeones.

71

Δημοκλειδαί

οἱ ξένοι καὶ μοιχοί, ἀπὸ Δημοκλείδου τοιοῦτου ὄντος. καθάπερ καὶ τοὺς ἠταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον, τοὺς δὲ πονηροὺς Εὐρυβάτους, Κιλλικῶνας δὲ τοὺς προδότας. Hesychius. Suidas Δημοκλειδᾶς· ξένους καὶ μοιχοῦς. τοιοῦτος δὲ Δημοκλῆς. Κιλλικῶνας etiam Suidas. Κιλλικῶνας Mein. sed illam formam probam esse contendit H. Iacobi

V CCCXXXVIII. Ἀπελλικῶντος semper Strabo. de *Democlide* vel *Democle* nihil aliunde compertum.

72

Μενωνίδαι

Hesychius, τῶν εὐσήμων, ἐκ Μενωνιδῶν. τινὲς δὲ φασὶ τὸν Μένωνα ἐξωστρακίσθαι. εὐσήμων Mein.] εὐφήμων. Μενωνιδῶν Mein.] Μένωνος ἰδίων. 'verba ἐκ Μενωνιδῶν poetae esse videntur, cuius locum interpretatur glossographus verbis *Μενωνίδαι τῶν εὐσήμων, Menonidae inlustribus gentibus adnumerandi.*' Mein. εὐήθων Bergk. Comment. crit. II viii, qui *Menonem* artificem, Phidiae accusatorem, significari censet.

73

Κήπιδος σκέλος

παροιμιῶδες ἦν κατὰ τὸ Πέρδικος σκέλος. Hesychius. *Cepis* Adimanti pater est Plat. Protag. 315 e.

74

Δούλωνα

τὸν μουσικὸν Φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος. Hesychius. cf. Lobeck. Soph. Ai. p. 167. comoediae adscripsit Mein., atque antiquae magis convenire videtur quam novae. servum adpellabant, quia apud Dionysium tyrannum degebat. aliam causam indicat Suidas Φιλόξενος... ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων (Ἀθηναίων Mein.) ἡγοράσθη ὑπὸ Ἀγεύλου τινὸς καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτέραφη. quae ad Ol. 88, 4 Meinekius, ad Ol. 90 referebat Reinesius. cf. Aristoph. fr. 641. 725. Antiphan. 209.

75

Δραχαρνεῦ

δρύνει Ἀχαρνεῦ ἀναίσθητε. ἐκωμφοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. Etymolog. m. 288, 17 et Suidas (ubi perperam Δραχαρνεῦ). similiter Hesychius (δοκοῦσι γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς σκληροὶ τὴν γνώμην εἶναι καὶ ἄτεγκτοι). cf. Zonar. 569.

76

Hesychius Κλαζομένιοι· οὕτω (οὔτοι Mein.) κωμφοῦνται. δοκοῦσι γὰρ ἐπικύπτουτες προστιλᾶν. et Κλαζομένιος· οὗτος Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος τε καὶ ὁ βαῦς (βαῦς Mein.) καλούμενος. Plato Ion. 541 d Φανοσθένη τὸν Ἄνδριον καὶ Ἡρακλείδην τὸν Κλαζο-

μένιον, οὗς ἤδε ἡ πόλις ξένους ὄντας ἐνδειξαμένους ὅτι ἄξιοι λόγου εἶσι καὶ εἰς στρατηγίας καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἄγει. cf. Athen. 11, 506 a. Aelian. V. h. 14, 5. 'βαῦς, i. e. κύων.' Bergk. P. 1.³ p. 1048. βαῦς quid sit nescire se fatetur Lobeck. Paralip. 91. ἐπικύπτοντες προστιλῶσιν ipsius poetae verba esse arbitratur Mein., cui οὗτος 'Ἡρ. simul indicium videtur hanc glossam ex scholiis veteris comici derivatam fuisse.

77

Διὶ Συκασίῳ

παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν. Hesychius. Eustathius 1572, 57 λέγεται καὶ ὁ Συκάσιος Ζεὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ καθάρσιος· τῇ γὰρ συκῇ ἐχρῶντο ἐν καθαρμοῖς. et ipse Hesych. Συκάσιος Ζεὺς· ὁ καθάρσιος. τῇ γὰρ συκῇ ἐχρῶντο ἐν καθαρσίῳ. cf. Lobeck. Aglaoph. 703 n. g. — sine dubio poeta utraque significatione confusa comice luserat, veluti Διὶ Συκασίῳ (γὰρ εὔχεται θεῶν μόνῳ). cf. Cratin. 69.

78

λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης

ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρρίψεως. Hesychius. 'ridet opinor histrionem qui Palamedem λώπει indutus inscite egerat.' Mein. cuius opinionis periculum non suscipio. — ἐπιρράψεως idem, sed retractavit sententiam V 120.

79

περισχαδόν

τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχὸν καὶ φησίμορφον. ψιάθιον, ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας. Hesychius. 'apertum est risisse poetam histrionis, qui Persei partes actitaverat, paupertatem et macilentiam. legendum φθισίμορφον. sed περισχαδόν expedire non licuit.' Mein. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 313.

80

αἰτῶμαι

αἰτῶμαι Hesychius. 'suspectum' M. Schmidt. minime. notatur Hyperbolus vel nescio quis eodem modo Atticum sermonem pervertens. cf. Plat. com. 168.

81

ἀναστῦψαι

Pollux 2, 176 τὸ ἀνασπάσαι τὸ αἰδοῖον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς ἀναστ. καλεῖται.

82

ἀποπαρδακᾶ

Hesychius τοῦτο εἴρηται παρὰ τὸ ἀποπαρδεῖν. ἀποπάρδακα (ab ἀποπάρδαξ) Mein.

83

ἀποφύλιον

Pollux 3, 56 τὸν δὲ τοιοῦτον (τὸν παρεγγεγραμμένον πολίτην) καὶ ὑπόφυλον ἀνόμαζον οἱ νέοι κωμικοί. καὶ ὑπόφυτον δὲ οἱ παλαιότεροι τὸν καπῶς γεγονότα, καὶ παρημπολημένον, ὡς ἀποφύλιον τὸν φυλὴν μὴ ἔχοντα.

84

ἀρχολίπαρος, ἀρχογλυπτάδης

Eustathius 211 init. παρὰ τοῖς παλαιοῖς ῥήτορσι καὶ ἀρχολίπαρος ὁ λιπαρῶν, φασίν, ἵνα ἀρχῆς τύχη. . . ὁ καὶ ἀρχογλυπτάδης, ἦγον ὥσπερ εἰ γλύφων τὰς ἀρχάς. Etym. m. 151, 35 ἀρχογλυπτάδης ὁ ὥσπερ εἰ γλύφων τὰς ἀρχάς. cf. Arist. Ach. 595 sq. Lobeck. Soph. Ai. 880.

85

βλεπεδαίμων

Pollux 1, 21 κωμικὸν ὁ βλεπεδαίμων. Eustathius 206, 27 ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις καὶ οἶον ὑπὸ δαίμονος πεπληγῶς. Πανσανίας δὲ προστίθει καὶ ὅτι τοὺς Σωκρατικοὺς οὕτως ἔλεγον. Hesych. βλεπεδαίμων· ὁ ὑπὸ νόσου κατεσκληκῶς καὶ καπόχρους ὑπὸ δαιμόνων. cf. Lobeck. Phryn. 768. *larvae similis*.

86

γλωττοκηλοκόμπης

Eustathius 1689, 41 ἐκ τοῦ κηλεῖν καὶ γλωττοκηλόμπης (sic) κωμικώτερον παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ γλώτση κηλῶν καὶ κόμπους. γλωττοκηλοκόμπης Nauck. Philol. VI 425. nomen compositum antiquae comoediae.

87

διαπερδικίσαι

Hesychius et Etym. m. 269, 37 διαλινῆσαι καὶ διαφυγεῖν. διαλινῆσαι, *callide per laqueos effugere*, Mein.] διαλαλῆσαι. διολισθῆσαι Hemsterh. ἐκπερδικίσαι est Arist. Av. 768, ubi cf. quae adnotavimus. ac διεκπερδικίξειν commemorat Suidas. est fortasse hoc quoque Aristophanis.

88

δορυφορήματα

καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς κωμικοῖς τὰ κωφὰ πρόσωπα· ἃ συνεξέρχεται μὲν τοῖς κωμωδοῦσιν, αὐτὰ δὲ οὐδὲν διαλέγεται. Bachmann. Anecd. II 329, 7. Plut. Mor. 791e ὁ δέ, ὡσπερ ἐπὶ σκηνηῆς δορυφόρημα, ἣν ὄνομα βασιλέως καὶ πρόσωπον. ac sic etiam alibi. cf. Lucian. De conscr. hist. 4. Icarom. 9. Nigrin. 24. De paras. 59. Dial. mort. 6, 3.

89

ἐγκυσίχωλος

παρὰ τὸν κῦσον, ὁ ἀπὸ τοῦ κύσου χωλὸς καὶ ἀπὸ τῆς κοτύλης. κῦσον γὰρ εἰώθησιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν, περὶ δὲ ἣ κοτύλη. Etymologic. m. 311, 44. Photius (Nauck. Philol. VI 424) κυσ[ιν]όχωλος καὶ ἐγκυσ[ιν]όχωλος· ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κῦσον τόπου χωλός. Hesychius ἐγκυσίχωλος· ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ κύσου χωλός.

90

ἐνόρχην λαόν

Hesychius τὸν ἐπὶ ἤβης. indic. Nauck. fortasse λεών. nam quomodo versui insertum fuerit ignoratur. cf. Arist. Lys. 661.

91

εὐπραξίαν

οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ. Θουκυδίδης δὲ διὰ τοῦ γ̄. Photius. cf. Philem. 163. Lobeck. Soph. Ai. 759.

92

θεάτρια

καὶ συνθεάτρια, ὡς ἡ παλαιὰ κωμωδία. Pollux 2, 56. cf. Aristoph. fr. 472.

93

κοννόφροσιν

ἄφροσιν. Hesychius. 'quod si non ex Amipsiae *Comno*, certe ex comico poeta' antiquae opinor comoediae 'petitum est'. Mein. I 202 n. 21. — κενεόφροσιν G. Dindf. in Thesaur. quod non necessarium. ad Theognidem certe (233. 847) vel [Pindarum] Nem. 11, 39 (29) glossa non pertinet.

94

ὄνοστίππαξ

[ὄνοστίππα.] διὰ μὲν τοῦ ὄνου τὸν μυλῶνα ὀνειδίζων, διὰ δὲ

τοῦ στυππακος, ὅτι στυππειοπῶλης ἦν. Hesychius. Schol. Arist. Eq. 254 σκῶπτει τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα. ἐν ἄλλοις γούν φανερώτερόν φησι 'καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὐκράτες στυπαξ.' et 129 (Εὐκράτης) στυπαξ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ στυππειοπῶλης εἶναι. cf. Aristoph. fr. 696. dubitari non potest quin apud Hesychium quoque *Eucrates* significetur.

95

πανδαισία

Harpocration . . ἔστι μὲν τοῦνομα πολλάκις καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. πανδαισία δὲ ἔστι τὸ πάντα ἔχειν ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ἐν τῇ δαιτί. Apostol. 3, 40 Ἀπίδων πανδαισία, i. e. convivia in Aegypto Apide reperto celebrata. ad comoediamne pertineant nescio.

96

παρημπολημένον

Pollux 3, 56. cf. 83. γάμους παρημπολῶν est Eurip. Med. 910.

97

πορνότριψ

Thomas Mag. 291, 15 R. πορνοκόπος Μένανδρος λέγει (1057), οἱ δ' ἀρχαῖοι πορνότριψ. ubi οἱ ἀρχαῖοι sunt poetae comoediae antiquae. πορνότριψ est etiam Bekker. Anecd. 12, 1.

98

σκηνοποιούς

τοὺς μηχανοποιούς ἢ παλαιὰ κωμῳδία ὠνόμαζεν. Pollux 7, 189. σκηνικούς οἱ παλαιοὶ ὠνόμασαν C.

99

τυραννόδαίμονα

ἦν οὐκ ἂν τις τύραννον μόνον εἴποι, ἀλλὰ καὶ δαίμονα. Hesychius. 'Aspasiā dicere videtur.' Mein. cf. Cratin. 241. Eupol. 274.

100

ὑπόχυτον

Pollux 3, 56. cf. 83. metaphora a vino petita. cf. Phryn. 65.

101

φειδός

Eustathius 537, 39 παρὰ τὸ δέον ἀνελεύθερος, καὶ κατὰ πα-
Comici graeci, ed. Th. Kock. III. 27

λαιάν κωμωδίαν εἰπεῖν φειδός, ἤγουν φειδωλὸς δαπάνης. et 1828, 12 φειδός, ἤγουν φειδωλός.

102

φόρτακας

ἡ παλαιὰ κωμωδία τοὺς ἀχθοφοροῦντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου καλεῖ. Pollux 7, 132.

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

103

Numenius Euseb. Praep. evang. 14, 7 (1) *περὶ Λακύνθου βούλομαι* *τι διηγῆσασθαι ἡδύ. ἦν μὲν δὴ Λακύνθης ὑπογλισχρότερος καὶ τινα* *τρόπον ὁ λεγόμενος οἰκονομικὸς οὗτος, ὁ εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς πολλοῖς,* *αὐτὸς μὲν ἀνοιγνύς τὸ ταμιεῖον, αὐτὸς δ' ἀποκλείων. καὶ προηγεῖτο* *δὲ ὧν ἐδέετο καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπολεῖ πάντα δι' αὐτουργίας, οὗ τί* *που αὐτάρκειαν ἐπαινῶν, οὐδ' ἄλλως πενία χρώμενος, οὐδ' ἀπορία* *δοῦλων, ὧ γε ὑπῆρχον δοῦλοι ὅποσοι γούν· τὴν δὲ αἰτίαν ἔξεστιν* *εἰκάζειν. (2) ἐγὼ δὲ ὁ ὑπεσχόμεν τὸ ἡδὺ διηγῆσομαι. ταμι-* *εύων γὰρ αὐτὸς ἐαυτῷ τὴν μὲν κλεῖδα περιφέρειν ἐφ' ἑαυτοῦ* *οὐκ ᾔετο δεῖν, ἀποκλείσας δὲ κατετίθει μὲν ταύτην εἰς τι κοῖλον* *γραμματαεῖον· σημηνάμενος δὲ δακτυλῶ τὸν μὲν δακτύλιον κατε-* *κύλιε διὰ τοῦ κλειθροῦ ἔσω εἰς τὸν οἶκον μεθιείς, ὥσθ' (ὡς) ὕστερον,* *ἐπειδὴ πάλιν ἐλθὼν ἀνοίξειε τῇ κλειδί, δυνησόμενος ἀνελὼν τὸν δα-* *κτύλιον αὐθις μὲν ἀποκλείειν, εἶτα δὲ σημαίνεσθαι, εἶτα δ' ἀναβάλλειν* *ὀπίσω πάλιν ἔσω τὸν δακτύλιον διὰ τοῦ κλειθροῦ. (3) τοῦτο οὖν* *τὸ σοφὸν οἱ δοῦλοι κατανοήσαντες, ἐπειδὴ προῖτοι Λακύνθης εἰς περι-* *πατον ἢ ὅποι ἄλλοσε, καὶ αὐτοὶ ἀνοίξαντες ἂν κἄπειτα, ὡς σφίσιν* *ἦν θυμός, τὰ μὲν φαργόντες τὰ δ' ἐμπιόντες (δὲ πίνοντες), ἄλλα* *δὲ ἀράμενοι ἐκ περιόδου ταῦτα ἐποιοῦν· ἀπέκλειον μὲν, ἐσημαίνοντο* *δὲ καὶ τὸν δακτύλιον πολλὰ γε αὐτοῦ καταγελάσαντες εἰς τὸν οἶκον* *διὰ τοῦ κλειθροῦ ἤφιεσαν. (4) ὁ οὖν Λακύνθης πλήρη μὲν καταλεπών,* *κενὰ δὲ ἐδρισκόμενος τὰ σκεύη, ἀπορῶν τῷ γιγνομένῳ, ἐπειδὴ ἤρουνσε* *φιλοσοφεῖσθαι παρὰ τῷ Ἀρκεσιλάῳ τὴν ἀκαταληψίαν, ᾔετο τοῦτο ἐκείνο* *αὐτῷ συμβαίνειν περὶ τὸ ταμιεῖον. ἀρξάμενός τε ἔνθεν ἐφιλοσόφει* *παρὰ τῷ Ἀρκεσιλάῳ, μηδὲν μῆτε ὄρᾶν μῆτε ἀκούειν ἑναργῆς (ἐναργ.* *οὐδὲν οὐτ' ἀκ. οὐθ' ὄρᾶν) ἢ ὑγιές· καὶ ποτε ἐπισπασάμενος τῶν* *προσομιλούντων αὐτῷ τινα εἰς τὴν οἰκίαν ἰσχυρίζετο πρὸς αὐτὸν* *ὑπερφυνῶς, ὡς ἐδόκει, τὴν ἐποχὴν καὶ ἔφη· τοῦτο μὲν ἀναμφίλεκτον*

ἐγώ σοι ἔχω φράσαι, αὐτὸς ἀπ' ἑμαυτοῦ μαθὼν, οὐκ ἄλλου πειραθεῖς. (5) κἄπειτα ἀρξάμενος περιηγεῖτο τὴν ὄλην τοῦ ταμείου συμβᾶσαν αὐτῷ πάθην. τί οὖν ἂν, εἶπεν, ἔτι Ζήνων λέγοι πρὸς οὕτως ὁμολογουμένην διὰ πάντων φανεράν μοι ἐν τοιοῖσδε ἀκαταληψίαν; ὃς γὰρ ἀπέκλεισα μὲν ταῖς ἑμαυτοῦ χερσίν, αὐτὸς δὲ ἐσημνήμαην, αὐτὸς δὲ ἀφῆκα μὲν εἴσω τὸν δακτύλιον, αὐτὸς δ' ἐλθὼν ἀνοίξας τὸν μὲν δακτύλιον ὄρω ἔνδον, οὐ μέντοι καὶ τὰ ἄλλα, πῶς οὐ δικαίως ἀπιστούντως τοῖς πράγμασιν ἔξω; οὐ γὰρ τολμήσω εἰπεῖν ἔγωγε, ἐλθόντα τινὰ κλέψαι ταῦτα, ὑπάρχοντος ἔνδον τοῦ δακτύλου. (6) καὶ ὃς ἀκούων — ἦν γὰρ ὄβριστης — ἐκδεξάμενος τὸ πᾶν ὡς ἔσχεν ἀκοῦσαι, μόλις καὶ πρότερον ἑαυτοῦ | κρατῶν ἀπέρρηξε(ν) γέλωτα καὶ μάλα πλατύν, γελῶν τε ἔτι καὶ καγχάζων διήλεγγεν ἅμα αὐτοῦ τὴν κενοδοξίαν. ὥστε ἔκτοτε Λακόνδης ἀρξάμενος οὐκέτι μὲν τὸν δακτύλιον ἔσω ἐνέβαλλεν, οὐκέτι δὲ τοῦ ταμείου ἐγρήτο ἀκαταληψία, ἀλλὰ κατελάμβανε τὰ ἀφεμμένα καὶ μάτην ἐπεφιλοσοφῆκε. (7) οὐ μέντοι ἀλλὰ οἱ γε παῖδες φόρτακες ἦσαν καὶ οὐ θάτερα ληπτοί, οἳ δὲ οὗτοι οἱ κωμωδικοὶ οἰκείται (sic Hirzel. pro τε καὶ) Γῆται καὶ Δᾶοι (sic Hirz. pro Λακοί) κἀκ τῆς Λακικῆς (Λακικῆς Hirz.) λαλεῖν στωμυλήθρας κατεγλωτισμένοι. ἐπέτε (εἶτε παρὰ Hirz.) τοῖς Στωικοῖς τὰ σοφίσματα ἤκουσαν εἶτε καὶ ἄλλως ἐμαθόντες ἐνθὺν τοῦ τολμήματος ἦσαν καὶ παρελύοντο τὴν σφραγίδα, καὶ τοτὲ μὲν ἑτέραν ἀντ' ἐκείνης ὑπετίθεσαν, τοτὲ δὲ οὐδὲ ἄλλην, διὰ τὸ οἶεσθαι ἐκείνω γε ἀκατάληπτα ἔσεσθαι, καὶ οὕτω καὶ ἄλλως. (8) ὁ δὲ εἰσελθὼν ἐσκοπεῖτο· ἀσήμαντον δὲ τὸ γράμματεῖον θεωρῶν, ἢ σεσημασμένον μὲν, σφραγίδι δ' ἄλλῃ, ἡγανάκτει· τῶν δὲ σεσημάνθαι λεγόντων, αὐτοῖς γοῦν τὴν σφραγίδα ὀρεῖσθαι τὴν αὐτήν, ἠκριβολογεῖτο ἂν καὶ ἀπεδείκνυε· τῶν δ' ἠττωμένων τῇ ἀποδείξει καὶ φαιμένων, εἰ μὴ τι (μηκέτι Hirz.) ἔπεστιν ἢ σφραγίς, αὐτὸν ἴσως ἐπιλελήσθαι καὶ μὴ σημῆνασθαι· καὶ μὴν αὐτὸς γε ἔφη σημνήμενος μνημονεύειν καὶ ἀπεδείκνυε καὶ περιῆει τῷ λόγῳ καὶ ἐδεινολογεῖτο πρὸς αὐτοὺς οἰόμενος παλῆσθαι καὶ προσώμνυεν. (9) οἱ δ' ὑπολαβόντες τὰς προσβολὰς ἐκείνου αὐτοὶ γε ᾤοντο (fortasse ἡτιῶντο) ὑπ' αὐτοῦ παλῆσθαι· ἐπεὶ σοφῶ γε ὄντι δεδόχθαι τῷ Λακόνδῃ εἶναι ἀδοξάστῳ, ὥστε καὶ ἀμνημονεύτω· μνήμην γὰρ εἶναι δόξαν· ἔναγχος γοῦν τοῦ χρόνου ἔφασαν ἀκοῦσαι ταῦτα αὐτοῦ πρὸς τοὺς φίλους (λέγοντος add. Hirz.). (10) τοῦ δὲ ἀναστρέφοντος αὐτοῖς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ λέγοντος οὐκ Ἀκαδημαϊκά, αὐτοὶ φοιτῶντες εἰς Στωικῶν τινος τὰ λεκτέα ἑαυτοῖς ἀνεμάνθαιον, κἀκεῖθεν ἀρξάμενοι ἀντεσοφίστευον καὶ ἦσαν ἀντίτεχνοι κλέπται Ἀκαδημαϊκοί. ὁ δὲ στωικῶς (sic Hirz. pro στωικός) ἐνεκάλει· οἱ παῖδες δὲ τὰ ἐγκλήματα παρέλκον αὐτῷ ὑπὸ ἀκαταληψίας, οὐκ ἄνευ τωθασμῶν τινῶν. (11) διατριβαὶ οὖν ἦσαν πάντων (πάντ') ἐκεῖ καὶ λόγοι | καὶ ἀντιλογίαι, καὶ ἐν οὐδὲν ἐν τῷ μέσῳ κατελείπετο, οὐκ ἀγγεῖον, οὐ τῶν ἐν ἀγγελῶ τιθεμένων, οὐχ ὅσα εἰς οἰκίας κατασκευῆν

ἄλλ' ἐστὶ συντελεῖ. (12) καὶ ὁ Λακύνδης τέως μὲν ἠπόρει, μήτε λυσιτελοῦσαν ἑαυτῷ θεωρῶν τὴν τοῖς ἑαυτοῦ δόγμασι βοήθειαν, εἴ τε μὴ ἐξελέγγοι, πάντα ἀνατρέψεσθαι ἑαυτῷ δοκῶν· πεσῶν (οὖν add. Hirz.) εἰς τὰ μῆχανον τοὺς γείτονας ἐκεκράγει καὶ τοὺς θεοὺς· καὶ ἰοὺ ἰοὺ καὶ φεῦ φεῦ καὶ νῆ τοὺς θεοὺς καὶ νῆ τὰς θεάς, ἄλλαι τε ὄσαι ἐν ἀπιστίας δεινολογουμένων εἰσὶν ἄτεργοι πίστεις, ταῦτα πάντα ἐλέγετο βοῆ καὶ ἀξιοπιστία. (13) τελευτῶν δὲ ἐπειδὴ ἔδην (sic pro ἐπεὶ μάχην Diels) εἶχεν ἀντιλεγόμενος (sic pro ἀντιλεγόμενους Usener) ἐπὶ τῆς οἰκίας, αὐτὸς μὲν ἂν δῆπουθεν ἐστωικεύετο πρὸς τοὺς παῖδας, τῶν παιδῶν δὲ τὰ Ἀκαδημαϊκὰ ἰσχυριζομένων, ἵνα μηκέτι πράγματα ἔχοιεν (ἔχοι), οἰκουρὸς ἦν φίλος (?) τοῦ ταμείου προκαθήμενος. οὐδὲν δὲ εἰς οὐδὲν ὠφελῶν, ὀπιδόμενος οἷ τὸ σοφὸν αὐτῷ ἐργεταὶ ἀπεκαλύψατο. ἄλλως, ἔφη, ταῦτα, ὦ παῖδες, ἐν ταῖς διατριβαῖς λέγεται ἡμῖν, ἄλλως δὲ ζῶμεν.

sic Dindorfius: a quo ubicumque discessi, accurate notavi eadem, sed multo brevius et ex parte tantum modo, Diogenes Laert. 4, 59. contineri hac narratione argumentum comoediae intactae, Nubium haud dissimilis, ad inrisionem philosophorum conscriptae saeculo a. Chr. tertio, indicavit R. Hirzelius Herm. XVIII 3 sq. *Lacydes* est Arcesilae Academici discipulus et successor. Diog. L. 4, 59. Plut. Mor. 63e. Cic. Acad. 2, 6, 16. paucissima versuum qui in Numenii verbis servati videntur vestigia paullulum litteris indicavi; interdum ad restituendos numeros transpositione opus est. fragmenta huius comoediae sunt apud Numen. Euseb. Praep. ev. 14, 5, 14. de quibus infra.

104

ἐρημία μὲν ἐστὶ, κοῦκ ἀκούσεται
οὐδεις παρῶν μου τῶν λόγων ὧν ἂν λέγω.
ἐγὼ τὸν αἰῶν', ἄνδρες, ἐτεθνήκη πάλαι
ἄπανθ' ὃν ἔζην· τοῦτό μοι πιστεύετε.
5 παγγηγκροτοκαλον τάραθόν, τὸ σεμνὸν ἦν,
τὸ κακόν· τοιοῦτον ἦν τί μου πάλαι σκότος
περὶ τὴν διάνοιαν, ὡς ἔοικε, κείμενον,
ὃ πάντ' ἔκρυπτε ταῦτα κηφάνιζέ μοι.
νῦν δ' ἐνθάδ' ἐλθῶν, ὥσπερ εἰς Ἀσκληπιοῦ
10 ἐγκατακλιθεῖς, ὡς ἴστε μετ' ὀλίγον χρόνον,
ἀναβεβίωκα· περιπατῶ, λαλῶ φρονῶν,
τὴν τηλικούτων καὶ τοιούτων ἡλιον
νυντοντον εὐρών, ἄνδρες, ἐν τῇ τήμερον.
ὕμᾱς ορωτο νυν νσικραι τὸν ἀέρα,

15 τὴν ἀκρόπολιν, τὸ θέατρον . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . ἀρίστων φιλόσοφος μαθήματα.

Papyrus Didot. Aegypt. saec. a. Chr. secundi (Un papyrus inédit . . . par H. Weil. Paris. 1879). 3. αἰῶν' K. Mus. Rhen. XXXV 278] ΑΛΛΟΝ. ἐτεθνήμη K.] ΤΕΘΗΚΕΙ. ἐτεθνήμειν Cobet. Mnem. VIII 14. 4. ΑΠΑΝΤΑ. αἰῶν' Weil. ὄν ξίζην K.] ΩΝΕΖΗ. Demosth. 24, 7 iam contulit Weil. πιστεύετε Buecheler. Mus. Rh. XXXV 278] ΠΙCΤΕΤCΕΤΑΙ. 5. tres litterae ΓΗΚ dubiae sunt. παρῆν τό τε καλόν Cobet. aliud aliquid desiderari docent v. 6. 7. fortasse ἄχνη τό καλόν μοι. ἦν in fine add. Buecheler. 10. ὡς ἴστε K.] ΩCΝΙCΘΕ. tenues cum adspiratis in hoc papyro saepissime commutantur. μετ' ὀλίγον K.] ΤΟ (macula) ΔΟΙΠΙΟΝ. 11. φρονῶν K.] ΦΡΟΝΩ. 12. ἡδονῶν K. 13. ξύνοικον K. in exitu CH. ΕΡΟΝ pap. at comicorum est τήμερον. 14. ἐρωτῶ K. NTN in pap. supra lineam positum. in NCIPAI latere videtur ὄρε. ἀέρα K.] ΑΡΑ. cf. Eurip. fr. 935 N. ὄρες τὸν ὕποδ' τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα.

cf. Theognet. 1 et adesp. 1419. Mus. Rhen. XXXXIII 46. 7. obtrektor nescio quis philosophiae, adolescentulus ut videtur, qui antehac notiones morales temere contempserat, brevissimum tempus a magistro stoico institutus iam aliter philosophiam aestimat: et laetitiam suam, ne quis non initiatus audiat, solus cum spectatoribus (cf. 3 et 13 ἄνδρες) communicat. 5. facilius etiam videtur πάχνη, Theognet. 1, 3. sed cf. Leutsch. Append. prov. 1, 44. Hom. Il. 5, 499. 501. 4, 426. 11, 307. 15, 626. Od. 12, 238. Soph. OCol. 681. Arist. Vesp. 92. 10. spectatores qui eum in scholam intrantem viderant, ut in Nubibus Strepsiadem et Phidippidem, testes esse vult quam brevi tempore ab errore sit reductus. 13. ἐν τῇ τήμερον alibi me legere non memini.

105

. . . . .
 ἄνθρωπος οἶνον, αὐτὸ τοῦτ' ἐκπλήτ . .
 ἔγωγε, ὑπὲρ τοῦ μεθύσκεσθ' οὐ λέγω.
 ἀπιστία γάρ ἐσθ' ὁμοιον τοῦτό γε,
 εἰ καὶ βιάζεται κοτύλην τις τοῦς βο .
 ὁ ὠνούμενος πίνειν ἑαυτόν. τοῦτ' ε .
 προσέμενον· οὔτος ἐμπεσὼν διασ . .,
 τὸν ἔρωτα· τί δ' ἐμοὶ τοῦτο; πάλιν οἰμῶ . .
 προῦκα δὲ λαβὼν τάλαντα τέτταρ' ἄργυ .
 οὐ τῆς γυναικὸς νενόμιχ' αὐτὸν οἰκέ .

- 10 ἀπόκοιτός ἐστι, πορνοβοσκῶ δῶδεκα
 τῆς ἡμέρας δραχμὰς δίδωσι. B. δῶδεκα
 . . . . . τακ . . βως οὔτοσι τὰ πράγματα
 . . . . . σ δια . ροφήν ἀνδρὶ καὶ πρὸς ἡμέρ .
 . . . . . ελ . . ισται δὴ ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας
- 15 . . . . . ντ . . γαπεινωτιπι . . . . . ποτε
 . . . . . σ . . προσμενειχαιρω . . . . .
 . . . . . γλυκυτατεσθης . . . . . τηρ
 . . . . . ονωσαθλιοστισ . . . . .
 . . . . . τρισκακοδ . . . . .

Fragmentum a Tischendorffo inventum, editum a Cobeto Mnem. nov. III 286. 2. ΜΕΘΥΣΚΕΘ cod. Tisch. corr. Cob. 9. T cod., οὐ Cob. in νενομιχ αυτον apostr. et spir. post add. teste Tisch. 10. πορνοβοσκῶι Gomperz. Herm. XI 509] πορνοβοσκοῦ. ΔΩΔΕΚ cod. Tisch. δῶδεκα Cob.

ante v. 1. Cobetus supplet ὅτι μὲν τοσοῦτον ἐκπέπωκ' ἄνευ κακοῦ | ἄνθρ. κτλ. sed verborum continuatio talem fere sententiae conformationem requirit: εἰ καὶ τοσοῦτον ἂν ἀκρατῆς τις ἐκπίη | ἄνθρ. κτλ. 1. ἐκπλήττομαι Cobet. 2. ἔγωγ' et μὴ μεθύσκεσθ' Cob. versus nondum persanatus videtur. 3. ἀπιστία Gomperz. 508. recte ἀπληστία Wilamowitz. 4. τοὺς βόας Cob., praeter comitorum consuetudinem. 5. ὠνούμενος] an μιμούμενος? τοῦτ' ἐγὼ Cob. 6. διασκεδῶ Cob., coniectura nequaquam certa. 7. οἰμῶξομαι Cob. 8. ἀργύρου Cob. 9. οἰκέτην Cob. 11. 12. δῶδεκα | δραχμὰς; K. Mus. Rhen. XXXII 112. 3. 12. ἐπίστατ' ἀκριβῶς E. Hiller. Fleckeis. ann. CXV 339. 40. at δῶδεκα v. 11 per se solum stare non poterit. 13. εἰς διατροφήν Cob. εἰ πρὸς διατρ. Gomperz. 509. καὶ πρὸς δ. E. Hiller. 340. 14. init. πόνον suppl. Gomp. deinde λελόγισται Cob. 13—15 οἶδ' (i. e. οὔτοσι ἀκριβῶς τὰ πρ. οἶδεν) εἰς δ. et καὶ πρὸς ἡμέρας | χρείας νενόμισται δὴ ὀβ. τῆς ἡμέρας | ἀρκεῖν K. 15. τελεῖν; τί ἐγὼ πεινώντι δὴ πτισάνην ποτὲ | ἔδωχ' Gomperz., coniectura prorsus incerta. 17. γλυκύταθ' δ τῆς νύμφης πατήρ K.

magnopere de hoc fragmento dissentiunt homines docti. vernam et nutricem conloqui, tertiam autem personam (dominum) v. 5. 6 dicere τοῦτ' ἐγὼ προσέμενον Gomperz. censet 510. 11. prorsus aliter E. Hiller. 339. 40. cf. etiam quae nos disputavimus in Mus. Rhen. v. 8 aliam personam loqui arbitratur Cobet. — 10. ἀπόκοιτος, ut Lucian. Dial. deor. 10, 2. cf. Cobet. 288. 14. ὀβολῶν τετάρων opus rusticum facit Luciani Timon 6.

Menandro tribuit Cobetus. sed cum quod se demonstraturum esse promisit non demonstraverit, tutius erat inter adespotata recipere. cf. quae adnotavimus ad Menand. 530.

106. 107

ὁ Μνησίθεος δ' ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς
 θνητοῖς καταδειξαι τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις
 ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοῦμπαλιν·
 τροφήν τε γὰρ δίδωσι τοῖς εὖ χρωμένοις,
 5 ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν·
 εἰς τὴν ἰατρικὴν τε χρησιμώτατον·
 καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυται,
 καὶ τοῖσιν ἔλκωθεισιν ὠφελίαν ἔχει·
 ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν
 10 τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον
 εὐθυμίαν, ἐὰν δ' ὑπερβάλης, ὕβριν,
 ἂν ἴσον ἴσῳ δὲ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ,
 ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωμάτων.

Athenaeus 2, 36a Μνησίθεος δὲ — σωμάτων. διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ ἰατρόν· ἢ δὲ Πυθία εἴρηκέ τισι Διόνυσον ὀγκιᾶτην καλεῖν. idem 1, 22e Μνησίθεος δ' Ἀθηναῖος Διόνυσον ἰατρόν φησι τὴν Πυθίαν χρῆσαι τιμᾶν Ἀθηναίοις. v. 11 sq. Eustathius 1624, 34 λέγει (δ' Ἀθήναιος) ὅτι ἐὰν ὑπερβάλης μὲν τὸν ἐν τῷ κράματι δηλαδὴ οἶνον, εἰς ὕβριν φέρει· ἐὰν δὲ ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ· ἂν δ' ἄκρατον, παράλυσιν σωμάτων. διὸ στοχαστέον τοῦ συμμέτρου. ὅτι γὰρ ἂν μὴ βλαπτομένου τοῦ πίνοντος καλῶς ἂν ὁ Διόνυσος καλοῖτο ἰατρός, ἔτι δὲ καὶ ὀγκιᾶτας αἵτιος, καθότι καὶ ἡ Πυθία εἴρηκέ τισι Διόνυσον ὀγκιᾶτην καλεῖν, ὅπερ ἐστὶν αἰνίγμα τοῦ τὸν οἶνον ὀγκιστικὸν εἶναι.

1. ὁ add. et Μνησίθεος δ' ἔφη poetae adiecit Mein. 2. γρ. θνητῶν E. 4. τοῖς εὖ Mein. Anal. Ath. 17] τοῖς BE. 8. ὠφελίαν Dindf.] ὠφέλειαν CE. 11. εὐθυμίαν Iacobs. Animadv. Anthol. gr. I 327] εὐθυμίαν φέρει. ὑπερβαλεῖς superscr. η E. εἰς ὕβριν CE. ἂν ἴσον ἴσῳ δὲ Nauck. Obs. crit. 36] ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ, contra comitorum consuetudinem, qui semper ἴσον ἴσῳ, numquam ἴσόν ἴσῳ. praeterea Nauckius ἂν ἴσον ἴσῳ δέ, παράλ. τῶν σωμ., ἐὰν δ' ἄκρατον προσφ., μανίαν ποιεῖ. 12. προσφέρει superscr. η E. προσφέρει est 2. pers. sing. med. 13. ἐὰν Brunck.] ἂν. — quae post v. 13 in cod. adduntur alii poetae (διὸ — πανταχοῦ | ἰατρόν — Πυθία | εἴρηκε κτλ.) tribuit Dindorfius, Athenaei verba esse censet Meinekius. in his pro πανταχοῦ πολλαχοῦ Mein. Anal. Ath. 108. mihi Eustathii praesertim verba consideranti dubium non est quin haec quoque poetae alicuius sint, sive eiusdem (ita tamen ut post v. 13 excidisse quaedam statuam) sive alterius. scribendum autem videtur

διὸ καὶ καλοῦσι τὸν Διόνυσον πολλαχοῦ
 15 ἱατρόν, ὡς ἂν τῆς ὑγείας αἴτιον·
 καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι γοῦν ἢ Πυθία
 ἔχρησε τιμᾶν ὡς ὑγιαστὴν τὸν θεόν.

ita enim, non ὑγιάτην, quod quomodo formatum sit nescio, scribendum videtur, siquidem ὑγιάζειν sanare apud scriptores posteriores haud raro reperitur. Alexidis esse eclogam (propter Alexid. 216, ubi cf. quae adnotavimus) sententia fuit Schweighauseri, quem secutus est Cobetus Mnem. nov. XII 447. 8. ceterum cf. Varron. Sat. Menipp. 96, 1 p. 236 Oehler.

108. 109

ἐγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρόν, οὐχ ὅπως τρέφῃ
 αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφήν προσλαμβάνῃ.
 σκάπτω γὰρ αὐτὸς ἐπιμελῶς σπείρω τ' αἶε,
 καὶ πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δοῦς τι καὶ λαβεῖν·
 5 ὁ δὲ λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἔν.

ἀποστρεφτήν ἔλαθον ἀγοράσας ἀγρόν.
 ἔσπειρα μὲν κριθῶν μεδίμνους εἰκοσίν·
 τούτων δ' ἀπέδωκεν οὐδ' ὄλους τρισκαίδεκα,
 οἱ δ' ἔπι' ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσάν μοι δοκῶ·
 10 τὸ τῶν γυναικῶν ῥῆμα διατηρεῖ μόνον
 ὄνησιφόρα γένοιτο· τοῦτο γίνεται.
 ὁ γὰρ φέρει νῦν οὗτος, εἰς ὄνος φέρει.

Stobaeus Floril. 57, 7 κωμικοῦ ποιητοῦ A. dispescuit (post v. 5) quae apud Stobaeum coniuncta sunt Mein. attamen non multa videntur excidisse. 1. ἐγὼ γεωργῶ Dobr. Porson. Aristoph. p. 66] ἔγωγ' (ἔγωγε Trinc.) ὄρω. ὅπως] ἵνα A. 3. σπείρω Trinc. 4. δοῦς τι K.] δοῦναι. 5. οὐδέν A. 7. κριθήν A. κριθῆς Mein. V 122. 8. δ' add. Mein. Stob. II xxix. 9. Θήβαις A. μοι δοκῶ, quod facile est commutare in μοι δοκεῖν, firmatur eis quae adnotavimus ad Clearch. 5. 10. τὸ τι A. ῥῆμα Dobr.] σχῆμα. σῆμα Vindob. 11. ὄνησιφόρα Vind.] ὄνησιφόρους 'ut videtur A' (per compendium). Gaisford.

4. operam do ut postquam dedi etiam aliquid recipiam. cf. Epicharm. versus ἃ δὲ χεῖρ τᾶν χεῖρα νίξει· δός τι κἂν τι λαμβάνοις. sic Ritschl. Opusc. I 720. καὶ λάβοις τί κα Ahrens Dial. dor. 456. καὶ τι δοῦς λαβέ Schneidewin. 8. de forma τρισκαίδεκα cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 50. nescio tamen an melius scribatur τρεῖς καὶ δέκα. 9. i. e. septem modii illi, quos de viginti sibi

creditis ager mihi debebat tredecim tantummodo redditis, *illuc iverunt unde non magis redibunt quam septem duces a Thebis*. 10. τὸ τῶν γ. ζῆμα, 'nimirum ipsum illud quod sequitur *ὄνησιφόρα γένοιτο*, quod mulieres religiosae in ore gerebant.' Mein. Stob. Π xxix. Photius et Hesych. *ὄνησιφόρος ὠφέλειαν φέρων*. Hesych. *ὄνησιφόρων τὰ ὠφέλιμα φερόντων*. cf. Alexid. 195, 5. inprobat vocem Pollux 5, 136 τὸ γὰρ *ὄνησιφόρον μοχθηρόν*. 12. 'iocum captat ex ridicula etymologia, quasi *ὄνησιφόρα* sint quae ὄνος φέρειν possit'. Bentl.

110

τὸν νομοθέτην φασὶν Χαράνδαν ἐν τινι
νομοθεσίᾳ τὰ τ' ἄλλα καὶ ταυτὶ λέγειν·
ὁ παισὶν αὐτοῦ μητριαν ἐπεισάγων
μητ' εὐδοκιμείσθω μήτε μετεχέτω λόγου
5 παρὰ τοῖς πολίταις, ὡς ἐπέσακτον κακὸν
κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος.
εἴτ' ἐπέτυχες γάρ, φησί, γήμας τὸ πρότερον,
εὐήμερων κατὰπαυσον, εἴτ' οὐκ ἐπέτυχες,
μανικὸν τὸ πείραν δευτέρας λαβεῖν πάλιν.

Diodorus Sic. 12, 14 (ποιηται) μεμαρτυρήκασι... τὸν περὶ τῆς μητροῦς τεθέντα (νόμον) ἐν τούτοις κτλ. idem 12, 12 τοῖς μητριαν ἐπαγομένοις κατὰ τῶν ἰδίων τέκνων ἔθηκε (Χαράνδρας) πρόστιμον τὸ μὴ γενέσθαι συμβούλους τούτους τῇ πατρίδι, νομίζων τοὺς κακῶς περὶ τῶν ἰδίων τέκνων βουλευσαμένους καὶ συμβούλους κακοῦς ἔσεσθαι τῇ πατρίδι· ἔφη γὰρ τοὺς μὲν πρῶτον γήμαντας καὶ ἐπιτυχόντας δεῖν εὐήμεροῦντας καταπαύειν, τοὺς δὲ ἀποτυχόντας τῷ γάμῳ καὶ πάλιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀμαρτάνοντας ἄφρονας δεῖν ὑπολαμβάνεσθαι. — 2. ταυτὶ Bentl.] ταῦτα. 3. ὁ παισὶ μητριαν ἐπεισάγων ἀνήρ G. Herm. ac sane μητριαν paullo insolentius quam alia id genus. fortasse ὁ π. μητρ. ἑαυτοῦ 'πεισάγων. 4. εὐδοκιμείτω Herwerd. Anal. crit. 35. atque est sane εὐδοκιμείσθαι posteriorum. 6. πραγμάτων] fortasse θρεμμάτων, quod nomen aliquoties in comoediis exstat, vel σπερμάτων. 9. πείραν Bentl.] πείρας. quae v. 7. 8 vulgantur Diodori verbis satis contra hominum doctorum opinioniones firmantur.

111

Clemens Alex. Paedag. 2, 1, 3 κάμοι μὲν ἔλεος ὕπεισι τῆς νόσου (peregrinorum ciborum cupiditatem dicit), οἳ δ' ἐξυμνεῖν οὐκ αἰσχύνονται τὰς σφετέρας ἡδοναθείας τὰς ἐν τῷ πορθημῷ τῷ

Σικελικῶ μυραίνας πολυπραγμονοῦντες καὶ τὰς ἐγγέλεις τὰς Μαϊανδρόλους καὶ τοὺς ἐν Μήλω ἐρίφους καὶ τοὺς ἐν Σκιάθῳ κεστρεῖς καὶ τὰς Πελωρίδας κόγχας καὶ τὰ ὄστρεα τὰ Ἀβυθηνά, οὐ παραλείποντες δὲ τὰς ἐν Λιπάρα μαινίδας οὐδὲ τὴν γογγύλην τὴν Μαντινικὴν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ παρὰ τοῖς Ἀσκραίοις τεῦτλα, κτένας τε ἐκζητοῦσιν Μηθυμναίους καὶ ψήττας Ἀττικὰς καὶ τὰς Δαφνίους κίχλας Χελιδονοὺς τε Ἰσθάδας, δι' ἧς εἰς Ἑλλάδα πεντακοσίαις ἅμα μυριάσιν ὁ παποδαίμων ἐστέλλετο Πέρσης. ὄρνεις ἐπὶ τούτοις συνωνοῦνται τοὺς ἀπὸ Φάσιδος, ἀτταγᾶς Αἴγυπτιοὺς, Μῆδον ταῦνα. ταῦτα τοῖς ἠδύσμασιν ἐξαλλάσσοντες οἱ γαστριμαργοὶ τοῖς ὄμοις ἐπικεχῆνασιν, ὅσα τε χθδὼν πόντου τε βένθη καὶ ἀέρος ἀμέτρητον εὖρος ἐκτρέφει τῇ αὐτῶν ἐμποριζόμενοι λαιμαργία. *codicum varietates, quoniam nos non Clementem edimus, cf. apud Dindorfium. — haec ex vetustiore aliquo scriptore desumpta esse iam Potterus coniecerat, ex comoedia derivata videri monuit L. Friedlaenderus in Ind. Regiomont. hib. 1869/70, non congruere cum indice Varroniano apud Gell. 6(7), 16, neque cum Antiphanis fr. 193 (vel 236), neque cum Arcestrato (Athen. 3, 92d) recte animadvertens. in trimetros redigebat Lehrsus (ap. Friedl.), non omnia feliciter. verum non ex una fabula, sed ex pluribus haec consuta ideoque inritum esse pristinae formae restituendae laborem alia quaedam videntur testimonia docere. Athen. 1, 4c πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι διὰ στόματος εἶχον τὰς ἐν τῷ Σικελικῷ μυραίνας, τὰς πλωτὰς ἐγγέλεις, τῶν Παχυνικῶν θύννων τὰς ἡτριαίας, τοὺς ἐν Μήλω ἐρίφους, τοὺς ἐν Συμαίῳ (Σκιάθῳ Gesner.) κεστρεῖας καὶ τῶν ἀδόξων (ut mendosum notat C) δὲ τὰς Πελωρίδας κόγχας, τὰς ἐκ Λιπάρας μαινίδας, τὴν Μαντινικὴν γογγυλίδα, τὰς ἐκ Θηβῶν βουναίδας καὶ τὰ παρ' Ἀσκραίοις τεῦτλα. Pollux 6, 63 ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐδοκίμων μύραινα ἐκ πορθμοῦ καὶ μύραινα Ταρτησσία, καὶ θύννος Τύριος καὶ κεστρεὺς ἐκ Σκιάθου καὶ ξιφος ἐκ Μήλου, καὶ κόγχαι Πελωριναί, ὅθεν ἴσως καὶ αἱ νῦν καλούμεναι Πελωρίδες ὠνομάσθησαν, τεῦτλον ἐξ Ἀσκραίης (sic), μαινίδες ἐκ Λιπάρας, γογγύλαι ἐκ Μαντινείας, Μηθυμναῖοι κτένες, γαλεὸς ἐκ Ῥόδου, ψήτται ἐξ Ἐλευσίνος, ἀφύαι Φαληρικαί, τρίγλαι Αἰξωνικαί, ἐγγέλεις ἐκ Βοιωτίας αἱ Κοπᾶδες, ὡς ἐκ Σικελίας αἱ πλωταί, καὶ Θασία ἄλμη καὶ Θασία βαφανίδες καὶ τυρὸς Κύθνιός τε καὶ Σικελικός, καὶ ἄλλες Τραγασαῖοι. addo vinorum indicem apud Clementem Paed. 2, 2, 30 πλαδώσης ὀρέξεως. . αἱ διαπόντιοι οἰνηγλαί, παραφρονούσης καὶ πρὸ τῆς μέθης περὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς. Θασιός τε γὰρ ὁ εὐδόξης καὶ ὁ εὐπνους Λέσβιος καὶ Κρής τις γλυκὺς καὶ Συρακούσιος ἠδὺς καὶ Μενδησιός τις Αἰγύπτιος καὶ ὁ νησιώτης Νάξιος καὶ ἀνθοσμίας τις ἄλλος τῆς Ἰταλῶν γῆς, πολλὰ ταῦτα ὀνόματα, σώφροσι συμπίτη οἶνος εἷς. nec denique neglegendus Lucianus Navig. 23 τάρχιος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον (fortasse ἡμεδαπὸν) τὸ ἄπυρον καὶ ὄψα*

πανταχόθεν και σύες και λαγώ, και ὄσα πτηνά, ὄρνεις ἐκ Φάσιδος και ταῶς ἐξ Ἰνδίας και ἀλεκτροῶν ὁ Νομαδικός. inter haec ut per multa comoediae speciem referre concedam, ita omnia inde fluxisse haud adfirmaverim, siquidem in haud paucis manifesta elegiaci metri vestigia adparent. — de *ficibus chelidoniis* cf. quae adnotavimus ad Epigen. 1. Pollux 6, 81 ἰσχάδες χελιδόνιοι αἱ Ἄττικαί. Athen. 14, 652f χελιδονίας. . τὰς ἐρυθρομελαίνας ἰσχάδας. Athenaei et Pollucis anguillae πλωταί inlustrantur Varronis loco Macrobi. Sat. 2, 12 in Sicilia manu capi muraenas flutas, quod haec in summa aqua prae pinguedine flutent. cf. Colum. R. r. 8, 17, 8.

112

Themistius Or. 21, 262c οἷα δὲ λέγει ὁ μάγειρος ὁ κωμωδικός, οὐδὲ ἐκεῖνα πάνν ἐλυσιτέλει πυνθανομένω, ἀλλ' ἐπέτριβε τοὺς δαιτυμόνας ἐξαλλάττων τὰ ἡδύσματα. ἀλλ' οὐκ ἐνταῦθα Καρίωνος τὸ κακὸν τὸ μέγα, ὅτι μοχθηρὰ ἡ τέχνη αὐτοῦ και ἀλλόκοτος, ἀλλ' ὅτι πονηρὸν ἀνθρώπιον ἦν και οὐκ ἐπὶ τῷ ἔργῳ (ἐπὶ οὐκ ἔργῳ ed. Paris.) εἰς τὰς οἰκίας παρεργόμενον, ἀλλ' ἵνα λαλήσῃ και ψιθυρῆσῃ και διαβάλλῃ και ἐξενέγκῃ οὐχ ὄσα μάγειρον εἰκὸς μαστιγίαν, ὅς δικαίως ἐκρέματο ἂν οὕτω τύχῃ, διὰ τὴν χρηστὴν φιλομάθειαν, ἐν τῇ στυρίδι. ἀλλὰ και τὰ ἀπόρρητα τῆς οἰκίας, οὐδ' ὄσα ἀκήκοε μόνον, ἀλλὰ πολλὴ ἡ προσθήκη και ἡ τῶν κακῶν ἐποικοδόμησις. ἀλλ' ὃ μοχθηρὸν και ἀπόπληκτε Καρίων, ἀκήκοας ὅτι ὁ δεῖνα λιβανωτοῖς τοῖς θεοῖς ἔθυσσε· λέγε οὖν ὅτι λιβανωτοῦ. μόνον γὰρ τοῦτο ἀκήκοας· και μὴ ὅτι παμμέλανας ταύρους, μηδὲ ὅτι κριοὺς ἐκτομίας. σὺ δὲ και εἰδῶλα καταλέγεις, ὄσα ἐκίνησε τὸν Πλούτωνα (Πλάτωνα ed. Par.) γοητεύσας· ἔπειτα ἂν μὲν ἀγαθὸν πύθη, στεγανὸς εἶ και Ἀρεσπαγίτου σιωπηλότερος· ἐὰν δὲ τινος κακοῦ ἐπιλάβῃ, Ἰλιάδα ἐξ αὐτοῦ ποιεῖς και Ὀδύσειαν, πολλὰ οὐτ' αὐτὸς ἀκούσας οὐτε παρακούσας, ἀλλ' αὐτὸς τεκῶν και αὐτὸς ὑφήνας. ἔπειτα ἄχθει δῆθεν πρὸς τὸν εἰπόντα, κακοδαίμονά τε και θεοῖς ἐχθρὸν ὀνομάζων και ἀπιστεῖν προσποιεῖ και ἀγανακτεῖς και σχετλιάζεις. ὁμοῦς δὲ τὰ μὲν ἄπιστα και σχετλία και ὄργῃς ἄξια λέγεις τε και ἐκτραγωδεῖς και ἐμπύμπλης αὐτῶν μονονουχί τοὺς νευρορράφους και τοὺς βαλανέας· τὸν δὲ κακοδαίμονα ἐκεῖνον και θεοῖς ἐχθρὸν, ὃ πάνν χαλεπαίνεις και πρὸς ὃν πάνν ἀγανακτεῖς, ἐὰν τις πυνθάνηται και ἐκλιπαρῇ, ἤττον ἂν εἰς φῶς ἀνάγῃς ἢ τὴν μητέρα Πριάμου, ὅτι οἶμαι αὐτὸς ἐκεῖνος ὑπάρχεις, αὐτὸς ὁ ποιητῆς και ὑποκριτῆς τῶν δραμάτων. verba λιβανωτοῖς τοῖς θεοῖς corrupta videntur. αὐτὸς τε τεκῶν καὐτὸς ὑφήνας (fort. αὐτὸς πλέεας, αὐτὸς ὑφήνας) ex poeta aliquo fluxisse monuit Meinekus. neque minus μονονουχί τοὺς νευρορράφους | και τοὺς βαλανέας . . . ἤττον ἂν | εἰς φῶς ἀνάγοις ἂν ἢ Πριάμου τὴν μητέρα . . . αὐτὸς ποιητῆς χυποκριτῆς τῶν δραμάτων ex comoedia excerpta, cetera

vero ita inmutata sunt, ut argumentum tantum modo scaenae narretur, non verba serventur.

113

Plutarchus Mor. 615d ἐστιῶν (τις) πλείονας ἕκαστον ἐκέλευε τῶν εἰσιόντων ὅποι βούλεται παρεμβάλλειν καὶ κατακλίνεσθαι, διὰ τὸ καὶ ξένους καὶ πολίτας καὶ συνήθεις καὶ οἰκείους καὶ ὄλωσ παντοδαπούς τοὺς κεκλημένους εἶναι. (2) πολλῶν οὖν ἤδη παρόντων, ξένος τις ὡσπερ εὐπάρυφος ἐκ κωμωδίας, ἐσθῆτί τε περιττῇ καὶ ἀκολουθία παιδῶν ὑποσολοικότερος, ἤκειν ἄχρι τῶν θυρῶν τοῦ ἀνδρώνος καὶ κύκλω ταῖς ὄψεσιν ἐπελθὼν τοὺς κατακειμένους οὐκ ἠθέλησεν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ὄχετο ἀπιῶν· καὶ πολλῶν μεταθεόντων οὐκ ἔφη τὸν ἄξιον ἑαυτοῦ τόπον ὄρᾶν λειπόμενον. (3) ἐκείνον μὲν οὖν πολλῶ γέλωτι χαίροντας, εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων ἐκέλευον οἱ κατακείμενοι· καὶ γὰρ ἦσαν πολλοὶ μετρίως ὑποπεπωκότες. videtur tota comoediae scaena vel narratio adumbrari. Pollux 7, 46 εἰδῆ ἐσθῆτων . . . ἡ παραπόρφυρος ἢ ὡς ἡ νέα κωμωδία εὐπάρυφος. cf. Nicostr 9. nec desunt versuum vestigia: ὄψει δ' ἐπελθὼν τοὺς κατακειμένους κύκλω . . . οὐκ ἔφη | τὸν ἄξιον αὐτοῦ τόπον ὄρᾶν (λελειμμένον) . . . χαίροντες, εὐφημοῦντες ἐκπέμπειν δόμων | ἐκέλευον . . . πολλοὶ μετρίως γὰρ ἦσαν ὑποπεπωκότες.

114

A. πῶς εἰσιν οἱ πυροί . . . . .
 B. τί δέ σοι μέλει τούτ'; A. οὐδέν . . . . .
 εἰς τὴν ἀλήθειαν καταχρησ . . . . .
 ἂν τίμιος, δακέτω σ' ὑπερ ε . . . . .
 5 πένητος· αἰσθοῦσαν τὸν ὄντα . . . . .
 ἄνθρωπον· ἄνθρωπον δὲ κα . . . . .
 ἴνα μὴ 'πιθυμῆς τῶν ὑπερ . . . . .

Fragmentum a Tischendorffio inventum, a Cobeto cum fr. Menandr. 530 editum Mnem. nov. III 285 sq. 2. ΤΟΥΤΟΥΤΟΥΝ Tisch. 4. ΤΕΙΜΙΟΣ et ΣΕΤΠΕΡΕ Tisch. 7. ΕΠΙΘΤΜΗΣ et ἸΠΕΡ Tisch.

1. πυροὶ παρ' ἡμῖν ἄνιοι; Cobet. πυροὶ κατ' ἀγορὰν ἄνιοι; Fritzschi De prolog. quibusd. Rost. 1877 p. 4, Wilamowitz. et Gómperz. Herm. XI. 2. οὐδέν· ἀλλὰ βούλομαι Cob. οὐδέν, οἶμαι, καλύει Fritzschi. οὐθὲν retinet Gómperz. conl. Etym. m. 640, 13 σεσημειώται τὸ παρὰ Μενάνδρω οὐθὲν μέλει σοι (fr. 918). οὐδέν· ὡσπερ εἰσόδω K. 3. καταχρησθαι τῷ λόγῳ Cob. καταχρησθαι τὰγορᾷ Fritzschi., ut ad τίμιος v. 4 suppleri possit ἢ ἀγορᾷ. aliter enim scribendum esse τίμιος (οἱ πυροὶ). καταχρησθαι βούλομαι K. 4. ἐμοῦ τοῦ σφόδρα Cob. ἐκάστου τόδε K. 5. ὄντα, Φειδία Cob.

πολυτελή Fritzs. ὄντα μηδὲν ἢ K. 6. καλόν τε κάγαθόν Cob. καὶ τὸν πλεσίον Gomperz. καὶ τὸν ἄθλιον K. 7. ὑπὲρ σαυτὸν πάνυ Cob., ὑπὲρ ἄνθρωπόν ποτε Fritzs., ὑπὲρ θνητοῦ φύσιν Gomperz.. ὑπὲρ τὰ δέοντ' ἄγαν K.

'incerti poetae' de Tischendorffii sententia Cobet. Mnem. n. IIII 285. Cobetus ipse cum Menand. 530 coniunxit, haec Menandrea esse se demonstraturum promittens. quo promisso cum non steterit, tutius iudicavi inter adespota recipere. cum Menand. 530 coniungi nullo modo possunt: nam ad divitum pauperumque studia diversa haec pertinent, non ad aegritudinem aliquam. contra magnam similitudinem habent cum Menand. 128.

115

ὁ πρῶτος εἰπὼν 'μεταβολὴ πάντων γλυκύ',
οὐχ ὕγλαινε, δέσποτ'. ἐκ μὲν γὰρ κόπου
γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐξ ἀλουσίας δ' ὕδωρ,
καὶ τᾶλλα τοιαῦτ'. ἂν δέη δ' ἐκ πλουσίου
ὁ πτωχὸν γενέσθαι, μεταβολὴ μὲν, ἡδὺ δ' οὐ.
ᾧστ' οὐχὶ πάντων ἐστὶ μεταβολὴ γλυκύ.

Schol. Eurip. Orest. 234 μεταβολὴ πάντων γλυκύ· προσακουστέον τῶν κακῶν. κεκωμώδηται ὁ στίχος. τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον μεταβάλλειν οὐκ ἔστιν ἡδύ. φησὶ γὰρ ὁ κωμικός κτλ. cf. Valckenar. Diatr. 229. 2. ὕγλαινε δέσποτ' Porson.] ὕγλαινε δέ ποτε. ὕγλαινε δέσποτα εἰς Ven. Marc. 471. ὕγλαι δέ ποσῶς ἐκ Vat. 909 (uterque sec. Cobet. ap. Geel. Eurip. Phoen. p. 260). 3. γλυκεῖα ἀνάπαυσις Vat.] γλυκύτεα' ἀνάπαυσις Ven. 4. τᾶλλα τοιαῦτ' K.] τὰ τοιαῦτα Vat. Ven. τᾶλλα τὰ τοιαῦτ' Nauck. Philol. V 527. VI 425. ἦν δέη δ' idem] ἦν δὲ ἐκ Vat. ἦν δὲ εἰς Ven. 5. sic Vat. Ven. 6. ᾧστε Vat.] οὕτως Ven. ἐστὶ Ven.] ἢ Vat. v. 6 non recte delent Bothius et Herwerd. Obs. crit. 120. — 1. cf. Cobet. V. l.² 205. μεταβολὴ πάντων γλυκύ est etiam Aristot. Rhet. 1, 11 (1371a 28). Ethic. Nic. 7, 15 (1154^b 28). Eud. 7, 1 (1225^a 16). 5. καὶ τᾶλλα τ., i. e. καὶ τᾶλλα πάντα τοιαῦτά ἐστιν. — 'Anaxandridi tribuebat Porsonus propter fr. 17. similis etiam Antiphanis fr. 207, 5.' Mein.

116

εἴτ' εἰ μὲν ἤδησθ' ὅτι τοιοῦτον τὸν βίον,
ὄν οὐκ ἐβίωσε, ζῶν διητυχήσεν ἄν,
ὁ θάνατος οὐκ εὐκαιρος· εἰ δ' ἤνεγκεν αὐ
οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων, ἴσως
ὁ θάνατος αὐτὸς σοῦ γέγονεν εὐνοῦστερος.

Plutarchus Mor. 110 e θείασαι οἷα περὶ τούτου φησὶ τῶν κωμικῶν τις πρὸς τὸν ἐπὶ τῷ ἄωρῳ λυπούμενον θανάτῳ κτλ. 1. ἤδησθ' Herwerd. Obs. crit. 117] ἤδεις. cf. Lob. Phryn. 237. Cobet. N. 1. 214. 5. τοιοῦτον K.] τοῦτον. constr. ὅτι τὸν βίον, ὃν οὐκ ἔβ., τοιοῦτον ζῶν διηγτ. διηγτ. K.] διεντ. 2. οὐ βεβίωκε Herw. 3. αὐ add. Hercher. 5. ὁ θάνατος add. Meziriac. ad eandem cum Menand. 531 fabulam pertinere statuebat Mein. Quaest. Men. 29 sq.

117

τάλαντον ἢ προἴξ· μὴ λάβω; ζῆν δ' ἔστι μοι
τάλαντον ὑπεριδόντι; τεύξομαι δ' ὕπνου
προέμενος; οὐ δώσω δὲ κἂν Ἄιδου δίκην
ὡς ἡσβηκῶς εἰς τάλαντον ἀργύρου;

Plutarchus Mor. 18 d τάλαντον κτλ. μοχθηροὶ μὲν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς. . . καὶ τοκολύφῳ πρεσβύτῃ κρέποντες. 4. ἀργύρου Mein.] ἀργυροῦν. cf. Cobet. Mnem. VII 171. ad Menandri *Thesaurum* in prima Men. ed. referebat Mein.

118

A. τύχην ἀμύνεσθαι; τίνα τρόπον; B. φιλοσόφως.
A. τὸν Δία δὲ πῶς ἕονται; τὸν βορέαν δὲ πῶς;
B. ζητοῦμεν ἱμάτιον, βαλανεῖον, πῦρ, στέγην·
οὐχ ὕμενοι καθήμεθ' οὐδὲ κλάομεν.

Plutarchus Mor. 600 b ὥσπερ ἐν κωμῳδίᾳ τις ἡτυχηκότα φίλον θαροεῖν καὶ τὴν τύχην ἀμύνεσθαι παρακαλῶν, ἐρομένου 'τίνα τρόπον;' ἀποκρίνεται 'φιλοσόφως', οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτὴν ἀμυνώμεθα φιλοσοφοῦντες ἀξίως· τὸν Δία δὲ πῶς ἕονται; τὸν βορέαν δὲ πῶς; πῦρ ζητοῦμεν, βαλανεῖον, ἱμάτιον, στέγην· καὶ γὰρ οὐχ ὕμενοι καθήμεθα, οὐδὲ κλαίμεν. 3. Herwerd. Obs. crit. 118 ζητοῦντε πῦρ, β. ἰμ. στ. de ictu in τίνα τρόπον cf. Athenion. 8 ζῶμεν. τίνα τρόπον; πρόσεχε.

119

σχολαστής ἐστι· δεῖ δ' οἶμαι γαμεῖν
τὸν ἐπιμελῆ καὶ δυνατὸν οἰκονομεῖν ὕγλον
πλειῶ. B. τὸν ἀμελῆ μᾶλλον, ἐπιθυμοῦντα δὲ
σχολῆς, ἔν' ἔχων οἰκονόμον ἀδεῶς περιπατῆ.

Antipater Stob. Floril. 67, 25 ὅσα γὰρ μᾶλλον αὐτὸς ἀπὸ τῆς οἰκονομίας ἀπέστραπτται, τοσούτω μᾶλλον τὴν διαδεξιμένην τὴν διοικήσιν παραληπτέον καὶ περὶ τὰ ἀναγκαῖα ἑαυτῶ ἀπερίσπαστον τηρετέον. οὐ κακῶς καὶ ὁ κωμικὸς ἐπιτέμνει (τὸν εἰπόντα add. Mein. in

Stob.) σχολαστής — πλείω. ἐπιφωνήσας· τὸν ἀμελῆ κτλ. 1. ἔστι add. AB. δεῖ δ' Valcken.] ἀεί AB. 2. ἐπιμελῆ καὶ Mein.] ἐπιμελῆσαι. ὄχλον] ὄτλον K.

'agitur de filii matrimonio inter parentes sive inter patrem et patruum aliosve cognatos. horum alter otium amare adulescentem dicit: matrimonium autem iniri non debere nisi ab homine diligenti et attento: ad quae alter respondet τὸν ἀμελῆ cet.' Mein. conl. Xenoph. Memor. 2, 6, 38 ὡς ὄντι οἰκονομικῶ καὶ ἐπιμελεῖ τὰ ἑαυτῶν ἐπιτρέψαι. 4. περιπατῆ. videtur igitur adulescens ille peripateticus fuisse.

120

καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖ
αὐτὸν ὁ Κράτης, καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον
ἦττων ἑαυτοῦ πορνιδίῳ τρισαθλίῳ
ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.

Ammonius Differ. 42 διαβόητος μὲν γὰρ ἔστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρόνυλος, περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ· κτλ. 1. ποιεῖ add. Porson. Dobr. Arist. Nub. 993. 2. αὐτὸν Ald.] αὐτὸν παραδίδωσιν. Κράτης Pors.] ἀκρατής.

121. 122

οἶε δ' ἑταίρας τὸν σοφιστὴν διαφέρειν;
· · · · ·
παιδευόμεν δ' οὐ χεῖρον ἡμεῖς τοὺς νέους.
σύγκρινον, ὦ τάν, Ἀσπασίαν καὶ Σωκράτην·
τῆς μὲν γὰρ ὕψει Περικλέα, Κριτίαν δὲ τοῦ
5 ἑτέρον μαθητήν.

Alciphron 1, 34. 4. 7. 1. διαφ. ἐτ. σοφ. 3. ἐπεὶ σύγκρ. εἰ βούλει, Α. . . καὶ Σ. 4. ὕψει μαθητήν Π., τοῦ δὲ Κριτ.

123

(Κόρινθος)

δυοῖν θαλάτταιν ἐν μέσῳ παρακειμένη,
χαρίεσσ' ἰδεῖν μὲν κάμφιλαφῶς τροφημάτων
ἔχουσα, τοὺς δ' οἰκοῦντας ἀχαρίτους τε καὶ
ἀνεπαφροδίτους (θανμασίως) κεκτημένην.

Alciphron 3, 60, 3. 1. κειμένη. 2. χαρίεσσα μὲν ἰδ. καὶ ἀμφ. ἔχ. τρ. 3. οἰκ. δὲ ἀχ. καὶ. 4. θανμασίως exempli causa add. — de voce ἀμφιλαφῆς cf. Ruhnken. Tim. 26. 7. antiquae comoediae esse potuisse non crediderim.

124

(ὁ κουφεύς)

πανουῤργος ἦν καὶ σκaiός· ἔλαθε τοῦτο γὰρ
ποιῶν παρὰ μέρος κοῦ κατὰ πάσης τῆς γνάθου,
καὶ πολλαχοῦ δασεῖαν, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ
λείαν κατέλιπε τὴν σιαγόνα . . .

- Alciphron 3, 66. 1. γὰρ τοῦτο (τὸ κείρειν). 2. παρὰ μ. ποιῶν.
3. ὥστε ὑπολειφθῆναι μοι π. μὲν δασ., πολλαχοῦ δὲ λείαν κτλ.

125

ἐμέ, Νικόμαχε, πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε·
ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μαστιγῶν ὄλον,
ἂν μὴ ποιήσω σπογγιᾶς μαλακώτερον
τὸ πρόσωπον —

Plutarchus Mor. 62e δεῖ πρῶτον ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις σκοπεῖν
τὴν διαφορὰν. εὖ γὰρ εἴρηται καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν φίλου μὲν ἐκείνην
εἶναι τὴν ἐπαγγελίαν· 'εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστι'
κόλακος δὲ ταύτην· 'αὐδα ὅ τι φρονέεις'. καὶ γὰρ οἱ κωμικοὶ τοιοῦ-
τους εἰσάγουσιν κτλ. 2. ἂν] fortasse κἂν. deest apodosis. non recte
Madvig. Advers. crit. I 616 μαστίγου μ' ὄλον. Menandri esse probabile
est, e Colace excerptos Wytttenbachius existimabat. Terent. Eun.
4, 6. 7, Plaut. Mil. glor. 5, 31, Lucian. Dial. mer. 9 contulit Mein.

126

ἀρετῇ

καὶ τὸ καλὸν αὐτ' οὐκ οἶδ' ὅποι τότε οἴχεται
ἔπη πτερόεντ' ὄνθ' ὡς ἀληθῶς καὶ μάτην
ἐν ταῖσι διατριβαῖς σκιαμαχούμενα.

Lucian. Pisc. 35 extr. ἡ ἀρ. καὶ τὸ κ. οὐκ — οἴχεται . . . πτερό-
εντα ὡς ἀληθῶς ἔπη, μάτην ἐν ταῖς δ. σκ.

127

ἄπολις, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος,
οὐκ ὀβολόν, οὐ δραχμὴν ἔχων, οὐκ οἰκέτην,
ἀλλ' οὐδὲ μᾶζαν, ἥς Ἐπίκουρος εὐπορῶν

οὐδὲ τῶν θεῶν φησιν εἰς εὐδαιμονίας λόγον ἐλαττοῦσθαι. Iulian.
Orat. 6, 195b. v. 1 idem ad Themist. 256d τὸν Διογένην ἐκεῖ-
νον 'ἄπολιν, ἄοικον — ἐστερημένον'. ac v. 1 cum altero πτωχὸς
πλανήτης, βλον ἔχων τοῦφήμερον Diog. L. 6, 38 narrans Diogenem

Sinopensem τὰς τραγικὰς ἀρὰς αὐτῶ συννητηκῆναι λέγειν. cf. Aelian. V. h. 3, 29 Διογένης ὁ Σινωπεὺς συνεχῶς ἐπέλεγεν ὅπερ ἑαυτοῦ, ὅτι τὰς ἐκ τῆς τραγωδίας ἀρὰς ἐκπληροῖ. cf. Tr. gr. fr. adesp. 107 Nauck. 2. οὐ δρ., οὐκ οἶκ. ἔχων. ἔχων οὐδ' οἰκῆτην G. Kaibel. Philol. Anzeig. III 59. — adparet comicum aliquem tragici versus (Euripidis secundum Mein. Exerc. Ath. I 48) in suum usum detorsisse.

128

τί οὖν ἐκεῖνοι τοὺς λίθους στεφανοῦσι καὶ
κάουσι δεῖπνα πολυτελῆ κὰς τοὺς βόθρους
μελίκρατον ἐκχέουσιν, ὡς γοῦν εἰκάσαι;

Lucianus Charon. 22. στεφ. τοὺς λίθους . . . καὶ βόθρον τινα ὀρύξαντες καιουσί τε ταυτὶ τὰ πολυτελῆ δεῖπνα καὶ ἐς τὰ ὀρύγματα καὶ μελίκρ. ὡς γ. εἰκ., ἐκχ.; — tales sententiae in nova comoedia frequentes. inridet autem mortuorum inferias.

129

καὶ γὰρ μετὰ Κάλλα γέγονα καὶ μετ' Αἰχμία,
καὶ μετὰ Μειοίτα καὶ μετὰ Πεφδίκκα πάλιν,
καὶ ναί γε μὰ Δία τρίτον ἔτος μετὰ Κινησία.

Schol. Hermog. Walz. Rhet. V 485 τῶν κωμικῶν τις περὶ τίνος ἀλαζόνος στρατιώτου φησί κτλ. ἃ πρὸς ἐκάστην τὴν τελευταίην προσθεῖς ἐπέραιεν ὀνόματα πλατύτατα ἐξεργασμένως. ad Menandri Μισοῦμενον referebat Mein. Menand. edit. pr. p. 117. 1. Κάλλα Mein.] καλά. μετ' Αἰχμία Mein.] μεταίχμια Ven. μετ' ἀκμεία Paris. μεταγμαῖα tres alii libri. μετ' Ἀλκῆτα Schneidewin. μετ' Ἀγαλλία Mein. olim. 2. μετὰ Μειοίτα καὶ μετὰ Πεφδίκκα Ven.] μετὰ νόκτα καὶ Πεφδίκκα Monac. et tres Par. 3. ναί γε Ald.] νή γε. καὶ ναί μὰ Δία τρίτον γ' ἔτος μετὰ Κινέα Mein. καὶ νή Δι τρίτον ἔτος γε μετὰ Κινησία G. Herm. Mein. V 121.

'sunt gloriabundi militis verba, quorum ducum auspiciis stipendia fecerit magna quadam iactantia enarrantis.' Mein. Quaest. Men. 50. Callas, Harpali filius, mercennariorum dux Alexandri m. successorumque eius aetate celeberrimus, iam Ol. 111, 2 in Asia contra Persas pugnabat (Diodor. 17, 7 extr.). Thessalorum equitum dux est Ol. 111, 3 (Diodor. 17, 17), etiam in pugna apud Granicum commissa (Arrian. 1, 14, 3); post Alexandri mortem Casandri partes secutus est. (Diodor. 19, 35. 36 extr. Ol. 116, 1). cf. etiam Curt. 3, 1, 24. Droysen. Hellen. I 247. 250. Acchmias mihi quidem ignotus. Alcetas, Epiri rex (Diodor. 19, 88. 9 Ol. 117, 1), non videtur

significari. alter *Alcetas*, Perdicae frater, commemoratur Plut. Alex. 55. Eumen. 5. 8. cf. Droysen. Hellen. I 108. 110. 115. 143. 158. 174. 5. 8. sed scribendum videtur μετ' Ἀλκία. Arrian. 1, 29, 4 (εἰς Γόρδιον ἦκον) ἰππεῖς Ἡλείων ἑκατὸν καὶ πενήκοντα, ὧν ἡγήετο Ἀλκίας ὁ Ἡλείος. equitum dux fuerat etiam Callas. 2. *Menoctas* dux Macedonum est Diodor. 19, 47 (Ol. 116, 1).

130

μηδέποτε πείραν τοῖς θεοῖς εὐχου λαβεῖν,
Φαίδιμε, τοιούτου μηδενός, μηδ' εἰδέναί
ὡς ἔστιν ἐτέρῳ θάδιον παραινέσαι.

Stobaeus Floril. 114, 4 sine lemmate.

131

εἰ μνημονεύεις εὐ παθῶν φιλεῖς τέ με,
ἀπέχω πάλιν, Φιλῖνε, παρὰ σοῦ τὴν χάριν·
τούτου γὰρ αὐτὴν ἔνεκα πρὸς σέ κατεθέμην.

Porphyrus De abstin. 2, 61 (p. 121, 14 Nauck.) οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μὲν ἐρεῖ κτλ. θεὸς δὲ οὐκ ἀρκεῖται τούτοις. 2. πάλιν Mb et Bodl.] πάλαι. Φιλῖνε παρὰ σοῦ τὴν χάριν Grot. Excerpt. 911] φιλεῖν ἀπαλάσσου χάριν. φιλεῖν ἐπαράσσου τὴν χ. cod. Meerm. 3. ἔνεκα Grot.] ἔνεκεν. ἔνεκεν ὡς σέ Nauck. Philol. VI 425. 'suavissimum fragmentum, tenerum ac molle Menandri spirans ingenium'. Cobet. V. l.² 188 n. 1.

132

παραπλήσιον πρᾶγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος.
τυχεῖν γὰρ αὐτῶν ἀμφοτέρων σπονδάξομεν,
ὅταν δὲ τύχωμεν ὕστερον, λυπούμεθα.

Stobaeus Floril. 68, 26 Θεοδέκτου A. at tragici esse non potest. cf. quae Nauck. adnotavit ad Theod. fr. 13 (p. 626). 'fortasse Θεο-γνήτου' Mein. 3. melius conveniet ὅταν τύχωμεν δ'. ὅταν δ' ἔχωμεν Nauck.

133

νῦν τῶν κατ' ἄστν πραγμάτων ἀπαλλαγείς
εἰς τὸν ἀγρὸν εἶμι κἀνδρὶ συνέσομαι φίλῳ
καὶ γῆθεν ἀναμένοντι τὴν ἐπικαρπίαν.

Alciphron 3, 70, 1. 1. εἰ τῶν. 2. βαδιοίμην καὶ συνεσοίμην... ἀλλὰ γῆθεν.

134

ὁ γὰρ γυναικὸς ἐνδεθεὶς φίλτροισιν ἢ
τέκνων ἀνάγκη φύσεως ἐπιμελούμενος
γέγονε λεληθῶς δοῦλος ἀντ' ἑλευθέρου.

Eusebius Praep. ev. 8, 11, 17. 1. φίλτροις ἐνδ. 2. φύσεως
προκηδόμενος. 3. ἀντ' ἑλ. δοῦλος.

135

τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια χύποτρίμματα

Plutarchus Mor. 126a ὀψοποιῶν δὲ τέχνη καὶ δημιουργῶν καὶ
τὰ πανοῦργα ταῦτα ὀψάρια καὶ ὑποτρίμματα, κατὰ τὸν κωμικόν, ἀεὶ
τοὺς ὄρους τῆς ἡδονῆς μετατίθησιν εἰς τοῦμπροσθεν καὶ παραλλάττει
τὸ συμφέρον. etiam extrema haec poetae videntur esse: τοῦ συμ-
φέροντος τοὺς ὄρους τῆς ἡδονῆς | ἀεὶ τι μετατίθησιν εἰς τοῦμπροσθεν.
τοῦ συμφέροντος pendet a τοῦμπροσθεν. — χύποτρ. Mein.] καὶ ὕπ.,
conl. χύπερ Iph. Aul. 1389. addo χύπερορρωδοῦσα Eurip. Suppl. 344.
χύπὸ Ion. 1270. Cycl. 207. Iph. Aul. 1118.

136

. . . . οὐκ ἀπὸ πονηροῦ λήμματος
οὐδενὸς ἐφ' οἷς φήγνυσθε ταῦτ' ἐκτησάμην,
ἀλλ' ὀβολὸν ὀβολῷ προστιθείς, δραχμῇ δραχμῇ.

Libanius III 202, 5. 1. οὐδ' ἀπ' ἄλλου π. 2. ταῦτ' ἐφ' οἷς
φήγνυσθε ὕμεις. 3. καὶ δραχμῇ.

137

. . . . οὐδενὸς δεῖσθαι λέγων
ἕκαστος αὐτῶν, ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον
δεῖται προσελθῶν ἀγανακτεῖ μὴ λαβῶν.

Lucianus Pisc. 35 init. μηδενὸς — αὐτῶν (τῶν φιλοσόφων)
ἀλλὰ μόνον πλούσιον εἶναι τὸν σοφὸν κεκραγῶς μικρὸν κτλ. ad
Euripidis *Telephum* refert Fritzschi v. 2, mihi omnia comoediae
videntur deberi.

138

. . . . οἶδε γὰρ συνουσία
φαύλη κακύνειν, ὥσπερ αὐτὸν ναυτίου
ποιεῖν ἀμείνους τῶν καλῶν ὁμιλία.

Eusebius Praep. ev. 6, 6, 42 Dind. — *κακύνειν* hac significatione apud antiquiores inveniri non memini.

139

. . . . . οὐδὲ τὴν νευρὰν Ἔρωσ
μετρίως ἐνέτεινεν, ἀλλ' ὅσον εἶχεν ἰσχύος
προσελεύσας τὰ τόξα διαφῆκεν βέλος.

Aristaenetus Epist. 1, 10 (p. 140 Hercher.). 1. ὅθεν ὁ Ἔρ.
οὐ μ. ἐνέτ. τὴν ν. 3. σφοδρότατα διαφῆκε τὸ β.

140

σίξουσι τηγάνοισι περιηγούμενοι
τὸν πάντα τ' ἀμφ' ἔγδιον τε κάλετριβανον
. . . . . κατατριβόντες βίον.

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 3 ταγήνοισ σ. π., ἀμφὶ τὴν ἔγδιον
καὶ τὸν ἀλ. τὸν π. ἀντῶν κ. β. οἱ πάμφαγοι. de articulo omisso cf.
Eupol. 346. Anaxandr. 33, 3.

141

εἰς μελίπηκτα καὶ
τραγήματ' ἐξώκειλεν, ἐπιδορπισμάτων
ἐύροῦσα πλήθος, παντοδαπὰς θηρωμένῃ
(γεύσεις).

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 4 (ἡ λιχνεία) εἰς τὰ πέμματα καὶ
τὰ μελ., πρὸς δὲ καὶ εἰς τὰ τρ. — πλήθος ἐύρίσκουσα, π. θ. ποιότητος.

142

ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας, ἰσχὺν σώματος,
ἀκοήν, ὄρασιν, κάλλος· οὐκέθ' ἡδονὴ
ἔστιν.

Cod. Vindob. 1 et 2 post Menandri monost. 32. 2. οὐκέτι
ἡδονήν Vind. 2.

143

καλὸν
πρόσρημα μισάνθρωπος ὀνομαζόμεν
προσηγορίαν ἀπὸ τοῦ τρόπου μεταλαμβάνων.

Libanius III 185, 25. 2. ὦν., ἀλλ' οὐ Τίμων ἔτι, τὴν πρ. κτλ.
fortasse ex Antiphanis *Timone* excerptum.

144

εἰς ὅς μετέβαλε ποικίλων τε θηρίων
 ὄψεις . . .
 τροφήν τ' ἐχορήγει τὴν ἐκάστῳ πρόσφορον.

Libanius III 155, 7 εἰ καὶ μετέβαλεν (ἡ Κίρκη) εἰς σύας καὶ
 π. θ. ὄψ., ἤδη καὶ τροφήν ἐχ. κτλ. Circe fuit Ephippi et Anaxilae.

145

τὰς σὰς θεραπεύω μᾶλλον ἀγάλας ἐγὼ
 ἢ τὰς ἀπάντων τῶν σατραπῶν καὶ βασιλείων
 αὐλάς.

Alciphron 2, 3, 9. 1. ἐγὼ add. 2. ἢ τὰς αὐλάς ἀπ. κτλ.
 fortasse Menandri sunt: est enim epistula Menandri ad Glyceram.
 cf. Menand. 897.

146

οἷς
 τὰ περιδέραια ταῦτα καὶ θεάματα
 τὰ κορασιώδη παραβαλεῖν οὐκ ἄξιον.

Plutarchus Mor. 528a μαθημάτων κάλλος . . . ὃν τίμι τα τοῦ
 πλούτου φάλαρα ταῦτα καὶ π. καὶ θ. κορασ. π. ἄξιον;

147

γνώμη γὰρ οὐδὲν ἐστίν, ἡ τύχη δὲ πᾶν,
 ἧς ἡδὺς ὁ τυχῶν ἐστι καὶ νομιζέται.

Alciphron 3, 44 extr. οὐδὲν γὰρ ἐν ἀνθρ. γνώμη, πάντα δὲ
 ἡ τ., καὶ ταύτης ὁ τ. ἡδ. κτλ. — cf. Menand. 482, 2.

148

οὐδὲν καλύπτει νῦξ κακῶς εἰργασμένον·
 ὁ τι δ' ἂν ποιῆς, ἀεὶ νόμιξ' ὄραῖν τινα.

Stobaeus Ecl. 1, 3(4), 29 'incerti comici'. Wachsm. Menandri
 esse censebat G. Herm., duo fragmenta, unum tragici, alterum comici,
 Mein. — 1. οὐδ' ἐν P². οὐδ' (vel οὐκ) ἐγκ. Theophil. Autol. 2, 17.
 νῦξ Theoph.] τῶν FP. εἰργασμένον Theoph.] εἰργασμένων FP. χρόνος|
 οὐδὲν κ. τῶν κτλ. Mein. οὐδὲν καλυπτὸν τῶν O. Hens. 2. δ' om.
 Theoph. ποιεῖς P. ἀεὶ FP] δεινὸν Theoph. τινα Theoph.] τινας FP. —
 cf. Diels. Mus. Rhen. XXX 176. 8. 9.

149

Ἐτερον δὲ σικῆ καὶ δάφνη καὶ μυρρίνη,
ἐφ' οἷς φρονοῦσιν οἱ τρισάθλιοι μέγα.

Socratic. Epist. 36 (p. 635a Hercher.). 1. καὶ μυρρ. καὶ δ.
2. μέγα φρ. οἱ κτλ. Academicorum διαιρέσεις (ut Epicrat. fr. 11)
inrideri censet qui primus haec verba comici esse vidit Hercherus
Herm. VIII 223. 4. possunt tamen etiam ad Theophrasti scholam
pertinere.

150

ὃ τι μόνον ἡμῖν προικ' ἔδωκαν οἱ θεοί,
τὸν ὕπνον, τί τοῦτο πολυτελὲς σαυτῷ ποιεῖς;

Plutarchus Mor. 166b ἀλλ' ὃ γε κωμικὸς οὐκ ἀηδῶς εἴρηκ' ἐπι-
πρὸς τοὺς καταχρυσουῦντας τὰ κλινίδια καὶ καταργουῦντας ὃ τι μόνον
ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοὶ προίκα, τὸν ὕπνον, τί καὶ τοῦτο κτλ. emend.
Mein. Hercherus ὅτι Plutarcho relinquens post ὕπνον plenius inter-
pūxit.

151. 152

ὦ φιλάττη κλίνη.
Βακχίς θεόν σ' ἐνόμισεν, εὐδαιμον λύχνε'
καὶ τῶν θεῶν μέγιστος, εἰ ταύτη δοκεῖς.

Plutarchus Mor. 513f τοῖς ἐρωτικοῖς ἢ πλεῖστη διατριβὴ περὶ
λόγους μνήμην τινὰ τῶν ἐρωμένων ἀναδιόντας, οἳ γε κἂν μὴ πρὸς
ἀνθρώπους, πρὸς ἄψυχα περὶ αὐτῶν διαλέγονται· ὦ — κλίνη· καὶ
Βακχίς κτλ. 3. σὺ τῶν vel κ' εἰ (κεῖ) τῶν Reisk. μέγιστος εἶ, τ.
δοκῶν Mein. τ. δοκεῖν Boisson. Anecd. V 492. Nauck. Philol. VI 425.
H. Iacobi V cccxlviii. quae Naberus excogitavit Mnem. nov. VIII
435, ea eo minus admitti possunt, quod Plutarchus de laeta aman-
tium recordatione agit. fortasse sermo abruptus est, ita fere ex-
plendus κατ' ὧν θεῶν μέγιστος, εἰ τ. δ. (si Bacchidi placet), μὴ
προσκυνῶ σε; anacoluthia frequentissima. — fortasse ad Menandri
Δίς ἐξαπατῶντα haec pertinebant.

153

τὰ δ' Ἴσθμι' ἀποδοίμην ἂν ἠδέως ὄσου
ὃ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὦμιος.

Plutarchus Mor. 676c καὶ τοῦτο ἔστι μὲν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ φιλαργ-
γύρου τινὸς ἀκοῦσαι λέγοντος κτλ. σελίνων enim corona Isthmiaca
erat. Diphil. 32, 33. Menandro tribuebat Mein. Quaest. Men. 52.

154

ἀμορφότατος τὴν ὄψιν εἰμι γὰρ Φόβος,
πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός.

Sextus Emp. Adv. dogm. 5, 122 εἰ δὲ ὁ ἔλεος θεός ἐστι, καὶ ὁ φόβος ἀμορφότατος μὲν τὴν ὄψιν κτλ. ἀμ. γὰρ εἰμι τὴν ὄψιν θεός, πάντων — Φόβος K. ex prologo comoediae. Rutil. De fig. 2, 91 *poetae qui fabulas scripserunt in prologis. . humana figura produxerunt personas quae in veritate. . . sunt non personae.* cf. Menand. 545.

155

ὄστις ἐπὶ δεῖπνον ὄψὲ κληθεὶς ἔρχεται,
ἢ χωλός ἐστιν ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς.

Schol. Theocr. 7, 24 οἱ γὰρ κεκλημένοι σπεύδουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία κτλ. v. 1 Apollon. Synt. 2, 7 p. 106, 20 Bekk. ὡς ἐν τῷ κτλ. 1. ὄψὲ κληθεὶς cod. L] κληθεὶς ὄψὲ. cf. Menand. 364. Apostol. 13, 15 οὐδέποτε κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὕστατος ἀφικόμεν' τοῖς τρεχιδείπνοις τοῦτο ἀρμόδιον, quae videntur excerpta esse ex Plut. Mor. 726b.

156

ἀλλ' εἶθε μήτε πρότερον ἠὲξάμην τάλας
μήτ' ἔσχον ἐπινεύουσιν εὐθὺς τὴν τύχην.

Libanius III 212, 14, ubi μηδὲ — μηδ'. ἀλλ', τάλας, εὐθὺς add. — loquitur avarus, cui thesaurus inventus perniciosus fuit.

157

καὶ γὰρ καθεύδων διαλέγεσθαι σοὶ δοκῶ,
κατ' ἠνιάθην, ὅτι ὄνειρος ἦν ἄρα.

Procopius Epist. 50. 1. καὶ καθ. προσδιαλ. 2. καὶ. ἠνιάθην ὅτι περ ὄν. ἦν.

158

ἀβαρὲς γὰρ ὄρκος χροῖμα σοὶ γ' εἶναι δοκεῖ,
ὃ παντὸς ἄχθους ἐστὶ δυσφορώτερον.

Theophylactus Simoc. Epist. 67. 1. ἀβ. γὰρ τι χρ. ὁ ὄρκ. εἶναι δ. 2. δ] καὶ. *amantium iusiurandum dicit.*

159

(πολλοὶ)

φίλοι λεγόμενοι συμπίοντες εἰσάπαξ
ἐκ πανδοκείου καὶ παλαιστρας κάγοράς

φιλίαν συλλέγουσιν. Plutarchus Mor. 94a. 1. ἄπαξ.

160

*τῶν γειτόνων γὰρ δυσμενῆς καὶ βάσκανος
οὐφθαλμός, ὥσπερ φησὶν ἡ παροιμία.*

Alciphron 1, 15 init. *δυσμ. καὶ β. ὁ τ. γ. ὁφθ., φησὶν ἡ π.*

161

*ὁ δὲ παιδαγωγὸς ἔνοπλος ἐπόμενος, φορῶν
βακτηρίαν ἢ σκῆτος ἐν τῇ δεξιᾷ.*

Libanius III 868, 22. 27. 1. π. . . ἔν., ὡς ἂν τις εἴποι,
ἔπ. (τῷ παιδί), β. — δεξιᾷ προσφέρων. *deploratur per ironiam
puerorum servitus.*

162

*λόγος δ' ἐμοί τις ἐξαπίνης ἀναφαίνεται
νέων ἀγερώχων ἐπ' ἐμὲ συντεταγμένων.*

Alciphron 3, 37, 1 εἰτά μοι λ. ἐξαίφνης κτλ. *consulto risus
excitandi causa Homerico epitheto (ἀγερώχων) usus est. loquitur
anus timida.*

163

*στοιχεῖα ταῦτα τῆς ἀρετῆς ἐστὶν δύο,
ἐλπίς τε τιμῆς καὶ φόβος τιμωρίας.*

Plutarchus Mor. 12c δύο γὰρ ταῦτα σ. τ. ἀρ. ἐστὶν κτλ.

164

*ᾧψει γὰρ οὐποτ' αὐτὸν οἰκείῳ πάθει
μισοῦντα καὶ χαίροντα καὶ λυπούμενον.*

Plutarchus Mor. 53 init. ᾧφεται γὰρ αὐτὸν (τὸν κόλακα)
οὐδαμοῦ. . . οἰκ. π. φιλοῦντα καὶ μ. κτλ.

165

*εἰ δ' οὐκ ἐρᾷς, τί γὰρ δακρύεις καὶ στένεις
κλύδωνα σαντῶ προσφέρων ἀνθαίρετον;*

Theophylactus Simoc. Epist. 57. τί δακρ. — καὶ κλ. σ. προσ-
φέρεις αὐθ.

166

*ἀλλ' οὔτε δούλους οὔτε μὰ Δί' ἂν τις φίλους
κτῆσαιτο πολλοὺς ἀπ' ὀλίγου νομίσματος.*

Plutarchus Mor. 93e οὔτε γὰρ ὁ. οὔτε φ. ἔστι κτῆσασθαι κτλ.

167

τὰ δ' ἀγαθὰ διεχῆ καὶ συνιόντα δυσκόλως
μόλις πρὸς αὐτοῖς τοῦ βίου τοῖς τέρμασιν.

Plutarchus Mor. 115 f στρογγύλα εἶναι φασὶ (τὰ κακὰ) καὶ
συνεχῆ, τὰ δ' ἀγαθὰ διεχῆ τε καὶ δυσκ. συνερχόμενα πρὸς κτλ.

168

οὐ γὰρ Δανάης ἔχεις τὸ κάλλος οὔτε σὺ
σεμνότερον, οὔτ' ἐγὼ Διὸς εὐπορώτερος.

Theophylactus Simoc. Ep. 81. 2. οὔτε Δ. ἐγὼ πλουσιώτερος.
vel οὔτε πλουσιώτερος Διὸς | ἐγὼ.

169

τὸ τόξον ἐκπέπτωκε, καὶ δοῦλος κόρης
καλῆς ὁ πολλῶν δεσπότης ἐδείκνυτο.

Libanius III 1072, 23. Amori ipsi pulchram puellam con-
spicienti arma excidunt.

170

ἀμέλει πολλάκις

ὁ βραχὺς ἐκεῖνος τοξότης ἀκίδος βολῆ
μικρᾶς περιττὸν καὶ τὸν Ἄρη

(ἀποφαίνει). Aristaenetus Ep. 1, 15. 1. ἀμ. τοι π. 2. μικρᾶς
ἀκίδος βολῆ. 3. καὶ αὐτὸν τὸν Ἄρη π.

171

ὦ μακαρία,

ἥτις ἐν ἔρωτι καὶ τοιάνταις παιδιαῖς
οἶει (τανῦν) τὰ πράγματ' εἶναι.

Lucianus Iupp. trag. 2 extr. 2. ταῖς τοιάντ. — τὰ πράγματα
ἡμῖν. τανῦν add. K. indicavit Mein. II 595.

172

ταχὺ γὰρ ἐλπίσας

Ἔρως πτεροῦται, κατ' ἀπελπίσας ταχὺ
πτερορρουεῖν εἶωθεν.

Alciphron 2, 1, 5 ὁξὺς ἐστὶν Ἔρως. .καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀποπιτῆναι.
ἐλπίσας πτεροῦται, ἀπελπίσας κτλ. prorsus eadem (ut ex eadem co-
moedia) Aristaenet. 2, 1.

173. 174. 175

βακτηρία,
 τρίβων, κόμη, τούντεῦθεν ἀμαθία, θράσος
 καὶ πάνθ' ἀπλῶς τὰ τοιαῦτα.

Iulianus 7, 225b οὐδὲ γὰρ ἐν παροιμίᾳ περιφερόμενον αὐτὸ γινώσκουσι τὸ ὅτι βότρως πρὸς βότρων πεπαίνεται. ὀρμῶσιν ἐπὶ τὸν κυνισμόν. β. — τὸ ἐντ. — θράσος, ἰταμότης καὶ πάντα κτλ. cf. adesp. 239. etiam proverbium βότρως (γὰρ) πρὸς βότρων πεπαίνεται ex comoedia excerptum. neque minus Lucian. Bis acc. 8 ἀπανταχοῦ | πάγων βαθύς καὶ βυβλίον ἐν τὰριστερῶ.

176

τὸν θρυλούμενον
 ἄλων μέδιμνον συγκατεδηδοκῶς χρόνῳ
 ἔστω φίλος σοι.

Plutarchus Mor. 94a τὸν θρ. ἐκείνον χρ. τῶν ἀλ. συγκ. μέδ.
 (φίλος ἔστω).

177

οὐκ ἔστι γὰρ
 μὴ συναδικεῖσθαι μηδὲ συναδοξεῖν φίλον
 μηδὲ συναπεχθάνεσθ'.

Plutarchus Mor. 96ab ἐπέπερ οὐκ ἔστι φίλον μὴ συναδικ.
 μηδὲ συναδοξ. μηδὲ συναπεχθάνεσθαι.

178

. . . ἀρμόττει γὰρ ἢ μαγειρικὴ
 ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων.

Athenaeus 14, 661de οἱ τὰ Ὀψαρτυτικὰ συγγράψαντες Ἡρακλείδης τε καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρὸς οὐχ ἀρμόττειν φασὶ τὴν μαγειρικὴν κτλ. trimetrum Dindorfius agnovit. scilicet Heraclides et Glaucus ipsi iam comoediae versus aliquot attulerant. coquos initio liberos fuisse, non servos satis constat.

179

(αἱ παροψίδες)
 . . . ἐντίκτουσι ποικίλας βλάβας,
 στομάχων ἀνατροπὰς, σωματῶν καχεξίας.

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 2 αἱ μὲν οὖν πολυειδεῖς ποιότητες ἀποπτυσταί, π. ἐντίκτουσαι βλ., καχ. σωμ., ἀν. στ.

180

. . . ἀσφαλέστερος καθίσταται
γάμος ἐκ πόθου τὴν πρόφασιν ἐξευρών τινος.

Aristaenetus Ep. 2, 8. ἀσφαλέστερος Herch.] ἀσφαλέστερον. 2.
ἐκ π. τινὸς τ. πρ. εὐτυχίας.

181

. . . τοῖς παροῦσι δ' οὐκ ἀρκούμενος
Αἰγυπτίους τε καὶ Σύρους φαντάζεται.

Aelianus Epist. 18 οὐδὲ ἀρκ. τ. παρ. Αἰγ. καὶ Σ. φ. — agricola significatur, qui agello relicto mercator factus est. ac plura in illa epistula ex comoedia videntur fluxisse.

182

. . . οὔτε στρεβλὸν ὀρθοῦται ξύλον
οὔτε γεράνδρον μετατεθὲν μοσχεύεται.

Galenus VIII 656 Kuehn. τὸ τοῦ κωμικοῦ ὡς κτλ. Diogenian. 6, 92. indicavit Leutsch. cf. Nauck. Philol. III 360. 2. γερανδριὸν Kuehn. γεράνδρον οὔτε Nauck. 'videtur Galenus nonnihil omisisse, ut numeri restitui non possint'. Cobet. Mnem. nov. VIII 399. Zenob. 3, 1 γεράνδρον μεταφυτεύειν· ἐπὶ τοῦ ἀδυνατοῦ. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρηβηκότας προάγειν εἰς τὰ τῶν ἀμαζόντων ἔργα. cf. Diogenian. 3, 77. Greg. Cypr. Mosq. 2, 76. Apostol. 5, 32. Menand. 711.

183

. . . πενία μαχόμενοι πεπαύμεθα,
δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ.

Theophylactus Simoc. Ep. 29 πεπ. πεν. μ. indicavit Nauck. Philol. V 558 conl. Isidor. Pelus. 4, 89 p. 460d τῷ δυσνουθετήτῳ θηρίῳ μαχόμενοι τῇ πενίᾳ. cf. Menand. 932. sequuntur apud Theophylactum haec: ἡ δίκην ἔλκος περιπλέκεται καὶ φιλοσύνηθές ἐστι κακόν, ῥαθυμοποιόν, κατηφές, πρὸς λύπην ἀπαρηγόρητον, πρὸς ἀνίαν ὀξύροπον, ἄγρυπνον, φιλομέριμον, ἐπίμοχθον, κακῶν ἐφευρετικόν, ἄδοξον, εὐκαταφρόνητον, ἀνεπίφθονον· οὐ γάρ τις ἐθέλει τηλικούτῳ κακῷ συναντᾶν, οὐδ' εἰ τὴν Ὀρέστου μανίαν κατακριθεῖη νοσεῖν. in quibus vestigia versuum reperire facilius est quam versus ipsos.

184

οὐ γὰρ τὸν ἑαυτῶν νοῦν ἐπέχωσαν ταῖς τροφαῖς
οὐδ' ἠπάτησαν ἡδοναῖς.

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 5 οἱ ταῖς εὐτελεστάταις χρώμενοι
τροφαῖς ἰσχυρότατοι εἰσι . . . οὐ γὰρ ἐπέχ. τὸν ν. ταῖς τροφ. οὐδὲ ἠπα.
αὐτὸν ἡδ.

185

ὅταν δὲ νυστάζοντά μ' ἡ λύπη λάβῃ,
ἀπόλλυμ' ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων.

Plutarchus Mor. 100f ὁ καθεύδουσι τοῦ σώματος ὕπνος ἐστὶ
καὶ ἀνάπαυσις, τῆς δὲ ψυχῆς πτοῖαι καὶ ὄνειροι καὶ ταραχαὶ διὰ
δεισιδαιμονίαν κτλ. φησί τις. 1. μ' ἢ Xyland.] με. μὲν (i. e. με ἢ)
T. λύπη] κλίη Herwerd. Anal. crit. 36. 2. ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων
αὐτὰ τάλας ἀπόλλυμαι Toepfel. Progr. Neobr. 1867, 20, conl. Arist. Ach.
163. 4. Lys. 760. Dion. Chrys. 6, 93 κοιμώμενον ἀναστῆναι (τὸν
μέγαν βασιλέα) τὴν ταχίστην, ἔτε ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐνυπνίων ἀπολλύμενον.

186

ἀνακλάσας τὸν ἀνχένα
ἐφίλησεν οὕτω προσφυνῶς τῆς Θαιδος —

Lucianus Dial. mer. 3, 2. 2. τῆς Θ. ἐφ. οὕτω προσφ. — constr.
ἐφίλησεν τὸν ἀνχ. τῆς Θ. ac fortasse transponenda sunt τὸν ἀνχένα
et τῆς Θαιδος.

187

ἀλλ' ὄσῳ προφανεστέρα
πρόφασις, τοσοῦτω πλέον ἀποστραφήσεται.

Libanius III 156, 6. 1. προφανεστέρα Reisk.] προφανῆς. 2.
ἢ προσφ. — parasitus fore ut patronus excusatione nihil moveatur dicit.

188

Athenaeus 9, 408a ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι Τηλέμαχος
κνύμων χύτρας ἀεὶ (ἀεὶ A) σιτούμενος ἦγε Πυανέψια πορ-
δὴν ἑορτήν. κνύμων χύτρας σιτούμενος Πυανέψια | πορδὴν ἑορτήν
ἦγε vel κνύμων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος | πορδὴν (πορδῶν?) ἑορτήν
ἦγε Mein. sed nomine opus est. fortasse σιτούμενος δὲ Τηλέμαχος
κνύμων χύτρας | Πυανόψι' ἄγει πορδῶν ἑορτήν. de Telemacho cf.
Timocl. 7. 16. 21.

189

σύκω, μὰ τὴν Διήμητρα, σῦκον οὐδὲ ἐν
οὕτως ὁμοιον γέγονεν.

Cicero Epist. Att. 4, 8, 2 *de Trebonio prorsus tibi adsentior; de Domitio, σύκω — γέγονεν, quam est ista περίστασις nostrae.* Diogenian. 7, 37 ὁμοιότερος σύκου· τοῦτο παραπαλζει διὰ τὴν ἐμφερειαν τῶν σύκων. cf. Diog. Vind. 3, 53. Apostol. 12, 73. Eustath. 1963, 63 (παροιμία) ὁμοιότερος σύκου ἐπὶ τῶν πάντη παρεοικόντων κατ' ὄψιν. Theophr. Char. 5, 2 εἰσιόντα φῆσαι σύκου ὁμοιότερα εἶναι (τὰ παιδιά) τῷ πατρὶ. Plut. Mor. 1077c σύκω, τὸ τοῦ λόγου, σῦκον γέγονεν ἀπαράλλακτον.

190

τοιούτους ἀρετῇ
ἔοικε τροφίμους τοὺς ἑαυτῆς δεικνύναι.

Procopius Epist. 25. 1. ἡ ἀρ. 2. τοὺς ἑαυτ. ἔοικε τρ. δ.

191

ὦ τῆς ἐπιθήκης· οἶον αὖ τὸ δεύτερον —
ἡμῖν ἔσεισεν . . .

Aristides I 130. 1 Dind. ὦ — ἔσεισεν. ὦ τοῦ τραγικοῦ δαιμονος. . . ὃς ἐν βραχεὶ τὸ δράμα συνέκλεισεν. est oratio εἰς Ἑτεωνέα ἐπικηδεῖος et praecesserat ὦ τοῦ δευτέρου πτώματος, οἶος ἐφ' οἴῳ τῷ νέφ κείσαι. versus 2 fortasse explendus ὁ θάνατος τὴν οἰκίαν. perperam Reiskius Sophoclis Oedipo Col. tribuit quae tragici esse non posse metrum arguat.

192

ἀφροδισίων οὖν εἰς τὸ τέλος τῆς ἡδονῆς
ὁδὸς οὐ μὲν ἔστιν.

Aristaenetus Ep. 1, 12 (p. 144 Herch.) οὐκ οὖν τῶν ἀφρ., ὡς ἔφη τις, εἰς τὸ τῆς ἡδ. τ. ὁδ. ἔστιν μία.

193

τοῖς ζητοῦσι γὰρ
τὸ σπάνιον ἀεὶ πως ἐπιτείνει τὸν πόθον.

Procopius Epist. 37 παρὰ σαυτῶ. . γνωμολογεῖς ὡς τὸ σπ. ἀεὶ τοῖς ζ. ἐπιτ. τ. π.

194

ὄψέ γάρ ποτε

τὰ τῶν Ἑρώτων μανθάνεις τοξεύματα.

Procopius Epist. 135 Herch. ἔάλως... ὄψέ ποτε κτλ. Ἑρώτων
Herch.] ἐρώτων.

195

χρυσὸς γὰρ νόθου

ἀρετῆς ἔλεγχός ἐστιν ἀψευδέστατος.

Theophylactus Simoc. Ep. 10 extr. ὁ χρ. . . . νόθου γὰρ ἀρ.
καὶ κακίας — ἀληθέστατος.

196

μᾶλλον γὰρ λόγοις

τοὺς παῖδας ἢ μάστιξιν ἐκταράττομεν.

Theophylactus Simoc. Ep. 64 τοὺς γ. π. λόγ. μᾶλλον κτλ. poeta
fortasse scripsit ἐκπαιδύομεν.

197

φύλλῳ πράσου

τὸ τῶν ἐρώτων συνδέδεται βαλλάντιον.

Plutarchus Mor. 622e μικρολόγος ἐμπεσὼν εἰς ἔρωτα . . . ἀπαλὸς
καὶ ὑγρὸς (γίνεται)· ὥστε τουτὶ τὸ παιζόμενον μὴ πάνυ φαίνεσθαι
γελοῖον, ὅτι πρ. φ. κτλ. indicavit Cobet. N. l. 513. συνδέδεται Cob.]
δέδεται. Append. prov. 4, 60 πράσου φύλλῳ τ. τ. ἐρ. δέδ. β. ἐπὶ τῶν
δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλίσκόντων· ἀσθενὲς γὰρ τὸ τοῦ πράσου φύλλον
καὶ οὐκ ἀντέχον. cf. Suid. πράσου. Macar. 7, 34. Diogenian. Vind. 3, 66.

198

τὸ δ' οὖν ῥόδον,

εἰ μὴ τις αὐτῷ χρήσεται, μαραίνεται.

Aristaenetus Ep. 2, 1 p. 159 Herch. 2. κἂν μὴ τις αὐτῷ χρή-
σηται. admonetur puella ut iuventute fruatur. cf. 557.

199

ἐλπίδες

αὐται καλαὶ καὶ ψυχαγωγία λόγων.

Libanius III 155, 18. 2. ψυχαγωγία. parasitus loquitur.

200. 201

ἄπανθ' ὁρῶ

ἅμα τῇ τύχῃ δέοντα μεταπίπτοντά τε.

· · · · ·
 ἀλλ' ἐστὶν εὐστοχόν τι βουλευτήριον
 ταυτόματον.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 2 et 4 Wachsm. 2. τε P] γε F. cf.
 Menand. 94, 5. 3. εὐστοχόν] εὐστόν P (εὐκτόν ἴσως mrg. m. 2).

202

ἐπηρειαστικόν γέ τι

ταυτόματόν ἐστι τῷ βίῳ.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 5 Wachsm. (ἐ)πηρειαστικόν F] ἐπηρε-
 ατικόν P.

203

πόθεν;

οὐ γὰρ σχολάζω τοῦ πατρὸς τεθνηκότες.

Plutarchus Mor. 526 f κἄν εἴπη τις 'οὐκ ἀκούσει τοῦ φιλοσό-
 φου;' 'πόθεν ἐμοί' φησὶν· 'οὐ σχ. κτλ. vituperantur adulescentes
 qui philosophiae se vacare posse negant.

204

οὐκ οἶδεν ἡμᾶς ὁ βασιλεύς· ἐτέρους ὁρᾷ
 μᾶλλον.

Plutarchus Mor. 533 f. ἀλλ' ἐτ. — excusat nescio quis quod
 pro amico regem adire nolit.

205

Ἔρωσ

καὶ τὴν ἑαυτοῦ συντιτρώσκει μητέρα.

• Aristaeetus Ep. 1, 8 extr. ἑαυτῶν ἔρωσαν ἐκείνοι (οἱ Ἔρωτες)
 μ. — cum tot aliis vel matrem suam vulnerat.

206

τὴν ἀξίαν δεῖ γαμεῖν τὸν ἀξίον.

Aristoteles Rhet. 3, 11, 1411b 23 δεῖ δ' αἰεὶ προσεῖναι ἢ τὸ
 πρὸς ὃν λέγεται ἢ τὸ ὁρθῶς λέγεσθαι, εἰ τὸ λεγόμενον ἀληθές καὶ
 μὴ ἐπιπόλαιον· ἔστι γὰρ ταῦτα χωρὶς ἔχειν, οἷον ἀποθνήσκειν δεῖ

μηθὲν ἀμαρτάνοντα.' ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον. 'τὴν ἀξίαν δεῖ γαρμῆν τὸν ἄξιον.' ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον. δὲ δεῖ vel ἔδει Mein. et quidni γὰρ δεῖ? cf. Anaxandr. 79.

207. 208

ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρύκῳ.
ὥσπερ σέλινον οὐλα τὰ σκέλη φορεῖ.

Aristoteles Rhet. 3, 11, 1413a 9 (αἱ εἰκόνες τρόπον τινὰ μεταφοραί). ἐν οἷς μάλιστα ἐκπίπτουσιν οἱ ποιηταί, ἐὰν μὴ εὖ, καὶ ἐὰν εὖ, εὐδοκμοῦσιν. 'ὥσπ. σέλ. — φορεῖ'. 'ὥσπ. Φ. — κωρύκῳ'... τὸ δὲ ὥσπερ τὸ καὶ τό, ὑπερβολὴ τῇ λέξει διαφέρουσα. 'ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ κωρύκῳ.' ᾠήθης δ' ἂν αὐτὸν Φιλάμμωνα εἶναι μαχόμενον τῷ κωρύκῳ. 'ὥσπερ σέλινον οὐλα τὰ σκέλη φορεῖν.' ᾠήθης δ' ἂν οὐ σκέλη, ἀλλὰ σέλινα ἔχειν οὕτως οὐλα. εἰσὶ δὲ ὑπερβολαὶ μερικαιώδεις. σφοδρότητα γὰρ δηλοῦσιν. Κωρύκῳ, ut sit nomen proprium, Mein. — 1. Bekker. Anecd. 314, 24 Φιλάμμων· ὄνομα κύριον πύκτου Ἀθηναίου, ὃς ἐνίκα Ὀλυμπιάδα ἑκατοστὴν πέμπτην. Demosth. 18, 319. Aeschin. 3, 189. Harpocrat. Φιλάμμων. de *Coryco* cf. quae ad Antiphanis Κώρυκον adnotavimus, ex qua haec petita esse Meinekius arbitrabatur.

209

οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ σε δεῖ ξένος ξένος.

Aristoteles Rhet. 3, 11, 1412b 13 καὶ 'οὐκ ἂν — ξένος.' ἢ οὐ μᾶλλον ἢ σε δεῖ, τὸ αὐτό. καὶ 'οὐ δεῖ τὸν ξένον ξένον ἀεὶ εἶναι.' ἀλλότριον γὰρ καὶ τοῦτο. Grotius Excerpt. 923 εἰ δ' εἶ ξένος, | οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ σε δεῖ ξένος. alterum ξένος ut dubiae fidei uncis inclusit Bekker. non magis intellego quam Meinekius.

210

ἐγὼ σ' ἔθνηκα δούλον ὄντ' ἐλεύθερον.

Aristoteles Soph. elench. 4, 7 ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος διηρημένος καὶ συγκείμενος οὐκ ἀεὶ ταῦτο σημαίνειν ἂν δόξειεν, οἷον κτλ. cf. Theo Progymn. I 179 extr. Walz. οὐ γὰρ σαφές, πότερον ἔλ. ἔθνηκεν ἀντὶ δούλου ἢ δούλον ἀντ' ἐλευθέρου. Doxopatr. II 224, 8 (indic. Nauck.) Terent. Andr. 1, 1, 10 *feci e servo ut esses libertus mihi*. Menandri ex Andria versus esse non potest propter temporum rationes. neque audiendus est Herwerdenus Obs. crit. 114, traegodiae haec tribuens. cf. Philem. 213, 8 τὸν εὐπορον τίθησι πτωχόν.

211

ἐρημία μεγάλη ἔστιν ἡ Μεγάλη πόλις.

Strabo 8, 388 *νυνὶ ἡ Μεγαλόπολις τὸ τοῦ κωμικοῦ πέπονθε καὶ κτλ.* et 16, 738 (ἡ Βαβυλῶν) *ἐρημος ἡ πολλή, ὥστ' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἂν ὀκνήσαι τινα εἰπεῖν ὅπερ ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ κτλ.* Eustathius p. 302, 13 (Στράβων) *ἱστορεῖ ὅτι ὑπὸ συγνῶν πολέμων πολλαὶ πόλεις τῶν Ἀρκάδων . . . ἠφανίσθησαν, ὧν καὶ ἡ Μεγάλη πόλις . . . περὶ ἧς κωμικός τις ἔφη, ὅτι κτλ.* condita erat Megalopolis Ol. 103, 1. Diodor. 15, 72. *diruta est a Cleomene III Ol. 138.* Polyb. 2, 55 *ἐκβαλὼν (ὁ Κλεομένης) τοὺς Μεγαλοπολίτας κατέσχε τὴν πόλιν. γενόμενος δ' ἐγκρατῆς οὕτως αὐτὴν πικρῶς διέφθειρε καὶ δυσμενῶς, ὥστε μὴδ' ἐλπῖσαι μηδένα διότι δύναιτ' ἂν συνοικισθῆναι πάλιν.* unde Meinekius hoc fragmentum post Ol. 138 scriptum esse coniecit. sed erat iam ante Cleomenem deserta teste eodem Polybio, qui eam dicit fuisse *δυσφύλακτον διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἐρημίαν.* ceterum cf. Lob. Phryn. 604. Pathol. el. I 562.

212

εἰ μὴ κρατεῖς, θυγάτριον, ἀδικεῖσθαι δοκεῖς;

Suetonius Tib. 53 *Agrippinam post mortem mariti liberius quidam questam manu adprehendit, graecoque versu 'si non dominaris' inquit, 'filiola, iniuriam te accipere existimas?' graece vertit Mein.* V CCCLXX.

213

τοῖς εὐτυχοῦσι καὶ τρίμηνα παιδία

Suetonius Claud. 1 *Livia cum Augusto gravida nupsisset, intra mensem tertium peperit . . . statimque vulgatus est versus κτλ.* sententia non integra: nam non habere felices *τρίμηνα παιδία*, sed interdum etiam talia eis gigni dicendum erat. scilicet Romani non finxerunt illud dictum, sed ex comoedia acceptum, ut fieri solet in proverbiiis, in brevius contraxerunt. poeta addiderat unde penderet dativus, veluti *θεὸς (Τύχη) δίδωσιν* vel *ἤδη γεγόνασιν (γέγονεν)* vel aliquid simile. — seni alicui fatuo, cui uxor iam post trimestre matrimonii spatium filiolum ex alio viro opinor ante nuptias conceptum pepererat, servus vel socrus fucum facit.

214

τὰ μυσσὰρὰ ταῦτα θρέμματ' ἐκδιωκτέον.

Plutarchus Mor. 13c *ἐκδ. τὰ κτλ.* — adulescentes dicit.

215

γάμος νεότητος δεσμός ἀσφαλέστατος.

Plutarchus Mor. 13f πειρατέον . . . γάμῳ καταξεδῦξαι· δεσμός γὰρ οὗτος τῆς ν. ἀσφ.

216

τῶν γὰρ καλῶν τοι καὶ τὸ μετόπωρον καλόν.

Plutarchus Mor. 177b τῶν γ. κ. καὶ τὸ μ. κ. ἔστιν.

217

ἔα μ' ἀπολέσθαι· τοῦτο γὰρ μοι συμφέρει.

Plutarchus Mor. 446a οὐχ ἦττον (τοῦ συνεπινεύοντος ταῖς ἡδοναῖς) ὁ εἰπὼν κτλ. τὴν κρίσιν ἔχει τῶ πάθει συναινουῦσαν. Menandro tribuit Cobet. V. l.² 400, praeferens tamen Posidonii apud Galenum (Bake De Posidon. Rhod. p. 211) τοῦτό μοι νῦν συμφέρει, 'ut in praesenti desperatione'.

218

μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις ἄνθρωπον φιλεῖ.

Plutarchus Mor. 495a θαυμάζεται γὰρ ἐν τοῖς θεάτροις ὁ εἰπὼν μισθοῦ — φιλεῖ κατ' Ἐπίκουρον· ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, ἢ μήτηρ τὸ τέκνον, οἱ παῖδες τοὺς τεκόντας. 'videtur Menandri esse'. Mein.

219

στροβεῖς σεαυτόν, ζῶν κοχλίου βίον (τινός).

Plutarchus Mor. 525e κοχλ. β. ζῶν. homo divitiarum cupidus inridetur. etiam quae sequuntur comoediae colorem prae se ferunt: διὰ τὴν μικρολογίαν καὶ τὰ δυσχερῆ πάντα ὑπομένεις οὐδὲν εὖ πάσχων, ὡσπερ ὄνος βαλανέως ξύλα καὶ φρύγανα κατακομίζων καπνοῦ καὶ τέφρας ἀναπιμπλάμενος.

220

εἰς ματρυλεῖα καὶ κοπίδας καὶ φάρμακα

καὶ μαγεύματα καθειργνύμενον ἀκολάστων γυναικῶν (τὸν Ἔρωτα). Plutarchus Mor. 752c.

221

οἶαν ἀδικῶ γυναιχ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ.

Plutarchus Mor. 769d μὴ . . . ὁ ἀνὴρ ἀναγκάζηται τὰς ἐκ τῆς

κωμωδίας λέγειν φωνάς κτλ. ad Περικειρομένην Menandri coniectura probabili, sed nequaquam certa rettulit Meinekius.

222. 223. 224

οἰκειότητα δ' ἐμβλέπων ὠλόσθανον.

· · · · ·
ἀγένειος ἀπαλὸς καὶ νεανίας καλὸς

· · · · ·
ἐμφύντ' ἀποθανεῖν κάπιγράμματος τυχεῖν

Plutarchus Mor. 769 b ἀλλὰ πολλὰ φαῦλα καὶ μανικὰ τῶν γυναικείων ἐρώτων; τί δέ; οὐχὶ πλεονα τῶν παιδικῶν; κτλ. tria sunt dicta insani puerorum amatoris. 1. δ' add. G. Herm. fortasse ὠραιότητα δ'. 2. καὶ καλὸς νεανίας Mein. ed. mai. 3. 'infinitivi pendere videntur a verbis εἰ γένοιτό μοι vel similibus, quae omisit scriptor'. Mein.

225

γαμῶ γέρων, εὖ οἶδα, καὶ τοῖς γείτοσιν.

Plutarchus Mor. 789 a καὶ γὰρ αὐτοὶ (οἱ γέροντες) πολλὰ τοιαῦτα παύσουσιν εἰς ἑαυτούς κτλ. cf. Anaxandrid. 52, 11. 12 et adesp. 272.

226

λευκή με θρήξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ.

Plutarchus Mor. 789 c τί οὖν, φῆσαι τις ἄν, οὐκ ἀκούομεν ἐν κωμωδίᾳ στρατιώτου λέγοντος κτλ. ἐντεῦθεν, ab hoc tempore.

227

ἄγροικός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων.

Lucian. Iov. trag. 32 οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ Ζεῦ, μετὰ παρρησίας ἐγὼ γάρ, ὡς ὁ κωμωδὸς ἔφη, ἄγροικός — λέγων (λέγω Gorlic). idem Hist. scrib. 41 (ὁ συγγραφεὺς ἔστω) παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, οἶος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσαι. Plutarch. Mor. 178 b ἀγροίκους εἶναι Μακεδόνας καὶ τὴν σκάφην σκάφην λέγοντας. cf. Iulian. 8, 208 a. Synes. Epist. 159 (p. 739 Herch.). Menand. 545. Tzetzes Chil. 8, 567 Ἀριστοφάνης δὲ φησιν ἐν κωμωδίᾳ τοῦτο κτλ., cuius ego testimonium non admodum magni facio, siquidem τὸν κωμωδὸν Luciani non recte videtur interpretatus esse. novae comoediae potius cum Meinekio esse crediderim.

228—234

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ὁ φέρων τὰγαθὰ.
 ἀγαθὸς ἂν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακά.
 εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.
 ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεκε.
 ὅ ἢ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη.
 σοφός ἐστιν ὁ φέρων ἀπὸ τῆς τύχης καλῶς.
 ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

Athenaeus 10, 458 a, exempla versuum ab eadem littera incipientium et in eandem desinentium componens. 2. χῶ Dindf.] καὶ ὁ A. κακά] καλὰ Mein. 3. ἐστιν A. εὐκαταφρόνητον Mein. conl. Menand. 93, 1. 4. δὴ διάπλεκε Both. Δίω, πλέκε vel παῖ, διάπλεκε Mein. 6. τῆς add. Porson.

235

ἦτοι τοιαύτην χροὴ γαμεῖν ἢ μὴ γαμεῖν.

Aristides I 521 Dind. ἀλλ' ἢ τὸ τῆς παροιμίας, ἔφη, ἐρεῖς κτλ. indicavit Cobet. N. l. 62. ἦ τοι Cobet.] ἦ. i. e. nullam nisi talem duc.

236

(τὴν εὐδαιμονίαν)

ζητοῦντας ἐν τῷ μέλιτι καὶ ταῖς ἰσχάσι

Lucianus Bis accus. 20. Epicurei dicuntur. sententia comoediam sapit.

237

ὁ θεὸς ἴσως ἔχαιρε φιλόγελῶς τις ὦν.

Lucian. Pisc. 25 extr. τὸ σκῶμμα μέρος ἐδόκει τῆς εὐροπῆς, καὶ κτλ. Bacchum dicit. senarium agnovit Fritzsch. comoediae videtur.

238

ἔρωτα λύει λιμός, ἂν δὲ μὴ, βρόχος.

Julianus 6, 198 d. ἂν δὲ τούτῳ χρῆσθαι μὴ δύνασαι. — sententia multum variata. monost. 156 ἔρ. παύει λ. ἢ χαλκοῦ σπάνης. Anthol. Pal. 9, 497 εἰ δὲ μὴ, χρόνος (tres versus Cratetis). Mant. prov. 1, 61. Diog. L. 6, 86 (duo versus). cf. Bergk. P. lyr. gr.² II 527. quamquam versus est Cratetis, etiam comoediam ea sententia usam esse arbitror.

239. 240. 241

κόμην τε καὶ πάγωνα καὶ τριβώνιον

Themistius 17, 215 a (ὁ τοιοῦτον βασιλέα μὴ φιλοσοφεῖν ὑπολαμβάνων) περιάγει τὴν θειοτάτην τῶν ἐπιστημῶν εἰς κόμην ἴσως καὶ π. κτλ. cf. adesp. 173. aliud est proverbium Append. prov. 1, 47 βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον. τοῦτο ἐπέσκωπον τοὺς Ἀθηναίους δικαστάς. illud enim ad philosophos cynicos pertinerebat. tertium denique eiusdem sententiae fragmentum *χαίρειν ἔαν* | *πάγωνα καὶ τριβώνα καὶ βακτηρίαν* ex Liban. Epist. 195 (*διαφέρειν . . . τῶν φιλοσοφούντων τῶ κτλ.*) elicuit M. Haupt. Opusc. III 380.

242

ἥς χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν ἐξευρίσκεται.

Phurnutus De n. d. 14 ap. Eudoc. p. 295 *εἰς τὴν ἐρημίαν ἀναχωρεῖν οἱ φιλοσοφῶντες, ἥς χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν εὐρίσκεται, κατὰ τὸν κωμικόν. ἐξευρίσκεται Mein.* dubitat de comica dicti origine Nauck. Philol. III 559.

243

ἐν τοῖσιν αἰδοίοις τὸν ἐγκέφαλον ἔχων

Aelianus fr. 284 Hercher. (Suid. *κραιπαλώδης*) *φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς κτλ.* quae, quamvis adversetur Nauckius (Mélanges gréco-romains V 225), ex comico fluxisse existimo, parodia inidentis [Demosth.] 7, 45.

244

ἄτοπον πενομένων πλειόνων τρυφᾶν ἔνα.

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 120 *ἔνα τρ. πεν. πλ.*

245

ὑποκρινόμενος τὸ δράμα τοῦ βίου καλῶς

Clemens Alex. Strom. 7, 11, 65 *ἀμεμφῶς τὸ λύνειν ὑποκρ.* — βίου. cf. 771. Senec. Epist. 77 extr. Diog. L. 7, 160. (Potter.)

246

ἕως τὸν ὄντως αὐτὸν οὐκ ἐγνώρισεν.

Porphyrius De abstin. 3, 27 (p. 155, 22 Nauck.) *ὁ ἄνθρωπος ἐνδεὴς πάντων εἴκει τῶ θνητῶ τῆς φύσεως, ἕως κτλ.*

247

ὁ πολὺς χρόνος πάντ' ἐξελέγχει, Νικοφῶν.

Stobaeus Ecl. 1, 8(9), 35 Wachsm. ἀναγέουσι P mrg. (in v. praeced.) ναγενέουσι quarta linea post F mrg. (littera init. pro rubric. relicta). Ἀθηνᾶς γοναίσι Heeren. videtur potius auctoris nomen latere.

248

ληρεῖς ἐν οὐδέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν.

Stobaeus Floril. 36, 5 sine lemmate.

249

ἐρημός ἐστ' ἄνθρωπος ἠπορημένος.

Stobaeus Floril. 96, 8 'cohaeret praecedentibus' (Philem. 157) 'in Δ'. Gaisford. sed separandus est, quamquam Philemonis esse potest.

250

ἢ τὸ παρὰ πάντων τῶν σοφιστῶν χρυσίον

Alciphron 1, 34, 3 σὲ γὰρ περιβάλλουσα κοιμᾶσθαι μᾶλλον ἔβουλόμην ἢ κτλ. περιβ. κοιμ. del. Mein.

251. 252

ἦν καὶ Φίλωνι συκίνη βακτηρία.

ὀργίζομαι γὰρ ναὶ μὰ τὴν μεγάλην θεόν.

Alciphron 1, 39, 2. 1. ἦν Mein.] ὀπῆρξε. 2. ναὶ μὰ K.] νῆ. non cohaesisse haec crediderim. 1. βακτηρία συκίνη est proverbium ex eorum numero quae a sycophantis repetita erant. καπνὸς ξύλου συκίνου est Arist. Vesp. 145, κλωδὸς σύκινος ibid. 897. σύζυγος σύκινος Plut. 945. 6. cf. adesp. 7. 905.

253

ἢ τοῖσι Πτολεμαίου βούλομαι διαδήμασιν

Alciphron 2, 3, 10 μὰ . . . τοὺς βακχικοὺς κισσοὺς, οἷσι στεφανωθῆναι μᾶλλον ἢ κτλ. est epistula Menandri; eiusdem fortasse etiam versus.

254

ἐψυχαγῶγει διαφόροις θεωρίαις.

Alciphron 3, 20, 1 ἄγει μὲ τις λαβῶν εἰς τὸ θέατρον καὶ καθίσας ἐν καλῷ διαφ. ἐψ. θ.

255

εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας ἐστρεβλούμεθα.

Alciphron 3, 43, 4.

256

ἀλλ' οὐ Λακεδαιμίων ἦν ἐν ἧ ταῦθ' ὑπέμενον.

Alciphron 3; 54, 4 ἀλλ' οὐκ ἦν Λ.

257

ἦρω παριόντες, μὴ κακόν τι προσλάβῃς.

Alciphron 3, 58, 3 τρέμε (τρέχε) ἔνδακὼν τὸ χεῖλος, ὡς οἱ τὸν Σιγηλὸν κτλ. fortasse etiam priora poetae sunt: ∪_ τρέχ' ἔνδακὼν τὸ χεῖλος, ὥσπερ οἱ | κτλ. de heroum iracundia cf. Menand. 459. Arist. Av. 1492. fr. 692.

258

δέδοικα καγὰ τὰς ὑφάλους τὰς τῆς τύχης.

Libanius III 212, 21. alterum τὰς add. τὰς ὑφάλους sc. πέτρας.

259

ἐμὲ παιδιὰν τέθεικε τοῖς ἄλλοις θεοῖς.

Libanius III 212, 22. ἴσως πού με (ἡ τύχη) π. — θεοῖς. ὅτι μὲν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις, ὁρᾶτε· γελῶντες οὐ γοῶν (γὰρ οὐ W.) διαλελοίπατε. fort. etiam haec comoediae sunt: οὐ γὰρ γελ. τὰμὰ διαλ.

260

ἴωμεν ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν πλουσίων.

Libanius III 237, 12.

261

. . . καὶ τὴν Λαῖδ' ἀντὶ τοῦ Διὸς
λογιέσθε;

Libanius II 121. 2 (Λαῖδα). Laïdi placere malle quam Ioni turpe esse dicit.

262

ταύτης ὁ Μῶμος ἄχθεται παρασφαλεῖς.

Aristaenet. 1, 12 p. 143 Herch. ἀποσφ. ἄχθ.

263. 264

μὴ ἡμέρα ποθοῦντα γηράσκειν ποιεῖ.

μία

πρὸς γῆρας ἀρκεῖ τοῖς ἐρῶσιν ἡμέρα.

Procopius Ep. 13 init. *τοὺς ποθοῦντας καὶ μία ἡμ. γ. π. et 115* init. *τοῖς ἐρ. μία ἡμ. πρ. γ. ἀρκεῖ.* Theocrit. 12, 2 *οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν*, ad quem versum cf. quae adnotavit Meinekus p. 283. 481.

265

καὶ μέγα βοώσας παραπλέων τὰς ἡδονάς

Procopius Epist. 117 extr. (*νικήσει Ὀδυσσεύς*) *καὶ πολλὰ βοώσας οἶμαι κτλ.*

266

πλατὺν γέλωτα καταχέω τῶν δογμάτων.

Theophylactus Simoc. Ep. 10 *τῶν σῶν καλ. δ. ridet aliquis placita philosophorum.*

267

ἀλγῶ δὲ καὶ τῆς οὐχ ὀρωμένης ἐρῶ.

Theophylactus Simoc. Ep. 36 *ἀλγῶ δὲ ὅμως τὴν ψυχὴν κτλ.*

268

δραχμῆς μὲν ἀύλει, τεττάρων δὲ παύεται.

Stephanus Byz. *Ἀραβία* (p. 108, 1 Mein.): *δ' Ἀράβιος ἀύλητης, ὃς δραχμῆς μὲν ἠύλει, τεττάρων δ' ἐπαύετο.* Zenobius 2, 58 *Ἀράβιος ἄγγελος . . . εἰρηται δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀραβίου ἀύλητοῦ, ὃς ἠύλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.* cf. Gregor. Cypri. 1, 32 (Mosq. 1, 31), *ubi C in fine ἐφ' ὧν ἐλέχθη παροιμία· δραχμῆς μὲν ἀύλει, τεττ. δὲ π. ac sic Apostol. 3, 71. cf. 6, 36a.*

269

λόγοισιν Ἐρμόδωρος ἐμπορεύεται.

Zenobius 5, 6 *ὁ Ἐρμόδωρος ἀκροατῆς γέγονε Πλάτωνος καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λογισμοὺς . . . ἐπάλει.*

270

μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.

Diogenian. 6, 59 (Apostol. 11, 46) *ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.*

Diogen. Vind. 3, 26 (ἄπτεται). cf. Greg. Cyrp. 3, 5. 56 et de syntaxi Cratin. 52.

271

ἄλων μέδιμνον ἄμα φαγῶν (add. ἀμνημονεῖ).

Gregorius Cyrp. 1, 76 ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἄμα φ. K.] ἀποφ. Macar. 1, 82 ἄλων μέδιμνον καταφαγῶν· ἐπὶ τῶν ἀμνημονούντων τῶν φίλων. Aristot. Eth. Eud. 7, 2 p. 1238a 2 εἰς παροιμίαν ἐλλήλθεν ὁ μέδιμνος τῶν ἄλων. Eth. Nicom. 7, 4p. 1156b 27. — cf. 176.

272

πέπων ἐρινὸς εὐφρανεῖ τοὺς γείτονας.

Macarius 2, 97 ὁ λόγος ἐπὶ γεγαμηκός γέροντος. πέπων Mein. Theocr. vi] γέρων. εὐφρανεῖ idem] εὐφραίνει. Append. prov. 1, 73 γέρων ἐρ. εὐφραίνει τ. γ. πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς. ὁ δὲ λόγος κτλ., ut apud Macar. — de syntaxi cf. Cratin. 52, de re Plin. N. h. 15, 79 *caprificus vocatur e silvestri genere ficus numquam maturescens, sed quod ipsa non habet aliis tribuens*. quod quomodo fiat deinceps exponitur. cf. Alexandr. 52, 11. 12 et adesp. 225. indicavit Mein. Theocr. vi. cf. H. Iacobi V CCCXLVIII.

273

δεινὸν πένεσθαι, χεῖρον εὐπορεῖν κακῶς.

Anonymus Walz. Rhet. II 23 τὸ διπλοῦν ἐκ δύο καταφατικῶν ὄν, οἶον κτλ. οὐ τοσοῦτον ἀντίκειται τῷ ἀπλῶ. Doxopater ibid. II 298. 9 διπλῆ (γνώμη) ἢ δύο μὲν ἀποφάνσεις ἢ καὶ πλείους ἔχουσα, ὁμοίως δὲ ἀλλήλαις καὶ τοῦ αὐτοῦ εἶδους, οἶον κτλ. (χεῖρον δ').

274

ἀπόδουθι ταχέως, Πάμφιλ' ἡμέτερος ὁ πλοῦς.

Bekker. Anecd. 427, 26 ἀπόδουσαι· μᾶλλον δ' ἀπόδουθι· (ἀπόδουθι add. Mein.) ταχέως, Παμφίλη κτλ. Πάμφιλ' Mein. — Ruhnkenius Auctar. Hesych. I 1706 ἀποθευσόμεθα· ἀποδραμούμεθα. μάλιστα ἐπὶ πλοῦ λέγεται. ταχέως, Παμφίλη, ἡμέτερος ὁ πλοῦς. ἔexcidit nomen comici et fabulae et repetitum ἀπόδουθι. Παμφίλη ridiculum est: non solebant mulieres ἀποδῶναι'. Cobet N. I. 50.

275

οὐδ' Ἰταλιώτης, οὐδ' ἀλαζὼν οὐδαμῶς

Hesychius Ἰταλιώτης κτλ. ἐπεὶ οἱ Πυθαγορικοὶ ἐν Ἰταλίᾳ διέτριβον, ἔνθα φασὶν αὐτοὺς καὶ ἐμπυρισθῆναι. Photius 117, 14

Ἰταλιώτης (sic Cobet. Mnem. VIII 22 pro *Ἰταλιώδης*)· ὁ ἀλαζὼν ἀπὸ τῶν *Πυθαγορικῶν*, ἢ (add. Cob.) διὰ τὴν *Σύβαριν*, ὁ λάγνος. idem *Ἰταλιώτης*· *Πυθαγόρειος*. ἐκεῖ γὰρ διέτριβον. — *Ἰταλιώτην*, i. e. *Pythagoreum*, et ἀλαζόνα pro synonymis posuit.

276

ἤμην ποτ', ἤμην τῶν σφριγόντων ἐν λόγοις.

Etymologic. m. 430, 8 cod. Voss. ap. Gaisf. τὸ *ἤμην ἐπὶ τοῦ ὑπῆρχον ἀπηγόρευται*, λέγεται δὲ *ἦν*. *χρῶνται δὲ τινες τούτῳ τῶν νεωτέρων*, οἷον κτλ. *ἤμεν* pro *ἤμην* Naber. Mnem. nov. VIII 434: *pravus enim codicibus deceptum fuisse grammaticum. de imperfecto ἤμην* cf. Veitch. Gr. verb.² 200.

277

οὐδεις δυσώνης χρηστὸν ὄψωνει κρέας.

Photius, Suidas, Append. prov. 4, 35 (ubi cf. Leutsch.), Apostol. 13, 30. — Eustath. 455, 40 (Ael. Dion.) *συμπαράκεινται καὶ ἕτεροι κεφαλαιώδεις παροιμίαι αὐταί . . . καὶ οὐδεις κτλ.* Poll. 3, 126 ὁ *δυσώνης οὐκ οἶδα μὲν εἰ παρά τινι, ἐν δὲ παροιμίᾳ*. sed hoc ipsum proverbium ex comoedia videtur fluxisse: nam Pollucis quidem dubitatio eo infringitur quod ipse verbi *δυσωνεῖν* exemplum adfert ex Platone comico (224).

278

οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν.

Photius. in eum qui *ciborum abstinentia* mortuum lugere vellet. petivit comicus sententiam ex Hom. Il. 19, 225 (Naber.) *γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς*.

279

γραφὴ τε καὶ Λευκαῖος οὐ ταῦτόν (λέγει).

Append. prov. 1, 83 et Suidas ἐπὶ τῶν ἀνόμοια γραφόντων (hactenus Suidas) . . . ὅτι οὐχὶ αὐτῆ φύσις γραφῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ γραφομένου σώματος. incerto comico tribuit λέγει addens Cobet. Mnem. nov. V 222.

280

καὶ φθειριῶσαν ὡς τὸ πρὶν Καλλισθένης

Suidas *Καλλισθένης*· φέρεται λόγος ὡς ὁ *Καλλισθένης* ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ μαρτυρεῖ ὁ Ἰάμβος οὗτος κτλ. περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἡμέ-

λητο πάνυ. τὸ O. Bachmann. Coniect. Arist. 48] δ. — *Callisthenes Olynthius, Aristotelis discipulus, Alexandri m. in Asia comes, cum regem deum esse negaret, in vincula coniectus est, mortuus in India. Plut. Alex. 54. ibid. 55 extr. Κάρης (λέγει) ἐπὶ μῆνας φυλάττεσθαι δεδεμένον . . . περὶ τὴν Ἰνδίαν ἀποθανεῖν ὑπέρησαν γενόμενον καὶ φθειριάσαντα. Arrian. Anab. 4, 10 sq. Curt. 8, 5. 6. 8 extr. Meinekius cur postea de comica versus origine dubitaverit nescio.*

281

σύγγνωθί μοι καὶ μὴ χαλεφθῆς, ὦ πάτερ.

Mus. philol. Cantabr. II 113 (non vidi librum) χαλεφθῆς ἀπὸ τοῦ χαλέπτω κτλ. χαλεφθῆς Schneidewin.] χαλεφῆς. Menandro coniectura incerta tribuebat Cramer.

282

ἔξὸν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων.

Eustathius 236, 32 σχήματα σολοικοφανῆ . . . ὅμοιον δὲ καὶ τὸ κτλ. ἀντὶ τοῦ ἔχοντα. cf. Schol. Eurip. Phoen. 478 Dindf. Schol. Arist. Acharn. 1164 ἠπιαλῶν δὲ εἶπε καὶ βαδίζων ἀντὶ τοῦ ἠπιαλοῦντες καὶ βαδίζοντες. ἀντὶ τοῦ βαδίζοντα κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύνηθες, ὡς τὴν ἐρωμένην ἔχων ἀντὶ τοῦ ἔχοντα. Chariton. 4, 7, 7 ἔξὸν καθεύδειν τὴν (τ') ἐρωμένην ἔχειν. Apollon. Synt. 4, 9 p. 331, 3 Bekk. ἔξὸν καθεύδειν.

283

μὴ καταγελάτε τοῖς ἔμοις παθημάτοις.

Eustathius 279, 39 (ex Aristophane grammatico) τὴν γέρων γέροντος γενικὴν ἀναγαγόντες (οἱ Αἰτωλοὶ) εἰς εὐθείαν γράφουσιν . . . 'τοῖς γέροντοισ' . . . τὸ δ' αὐτὸ φησι φαίνεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ παθήματος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ κτλ. et 1761, 35 παρὰ Αἰτωλοῖς τὸ τοῖς γέρονσι γέροντοισ φράζεται . . . καὶ τὸ παθήμασι παθημάτοις. dissentit ab Eustathio Nauck. Arist. Byz. 207 sq. μὴ κάγγελάτε Herwerd. Obs. crit. 125. quod non necessarium, si comicus, ut recte suspicatur Meinekius, Aetolum hominem loquentem induxerat. id si verum est, novae comoediae fragmentum tribuendum videtur.

284

δυοῖν γυναικοῖν εἰς ἀνὴρ οὐ στέργεται.

Eustathius 802, 34 τὸ δυοῖν καὶ ἐπὶ δοτικῆς παρὰ Ἀτικοῖς, οἶον κτλ.

285

εἰ συγκεχωρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται.

Schol. Aristoph. Nub. 144 ἔστι (διὰ τριμέτρων χρησμός) παρὰ κωμικῶ τινι κτλ. Diogenes L. 7, 2 χρηστηριαζόμενον αὐτοῦ (Ζήνωνος) τί πράττων ἄριστα βιώσεται, ἀποκρίνασθαι τὸν θεόν, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὅθεν ξυνέντα τὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγινώσκειν. Suidas συγχρωτίζεσθαι . . . ὅ ἐστι τοῖς βιβλίοις τῶν ἀρχαίων· τουτέστι μελέτην ἀσκέειν. εἰ Suid. et Diog.] πῆ V. Ald. συγκεχωρῶσθαι Toup. Emend. II 207] συγκεχωρῶσθαι V. τοῖς νεκροῖς Diog.] τῷ χρησμῷ V. δυνήσεται Toup.] δύναται.

286

καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεῶς ὀφείλεται.

Schol. Arist. Ran. 270 Καλλίστρατος ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, καὶ οὐχὶ τὸ ναῦλον εἰώθασι λέγειν. . . καὶ ἔστι παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος κτλ. sed ex cod. R Fritzschius Ran. 270 p. 155 διασφύζεται δὲ ἡ γραφή (καὶ ἔστι add. schedae Seidl.) παρὰ τοῖς νεωτέροις· καὶ ναῦλος ἡμῖν κτλ. ac sic etiam A Suidae ναῦλος (in marg.)· 'scriberem γὰρ ναῦλος, si opus esse videretur articulo'. Fritzschi.

287

Δᾶος πάρεστι· τί ποτ' ἀπαγγελῶν ἄρα;

Anonymus Aristot. Bekk. 93, 25 διαπορητικόν, ὃ ἐστὶν ἐρώτησις αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὥστε τὸ Δᾶος προσῆλθε τί ποτ' ἀγγελῶν ἄρα; 96, 19 πέμπτον δὲ τι πρὸς τούτοις εἶναι φασι τὸ ἐπαπορητικόν Δᾶος πάρεστι τί ποτ' ἀγγελῶν ἄρα. Schol. Hermog. Walz. Rhet. VII 4 Δᾶος πότ' ἦλθε τί ποτ' ἀγγέλλων ἄρα; ubi τί ποτε ἀγγέλων Mon. Io. Sicel. Walz. VI 128 ὡς τὸ Δᾶος ἦλυθε τί ποτ' ἀγγ. — ἀπαγγέλλων K. cf. Arist. Plut. 766. τί δὲ ποτ' ἀγγ. Mein. V 117. Menandro versum tribuebat Schneidewin. Coniect. 119.

288. 289

*τὴν κόμην ἠψήσατο.
ἐφθῆν τὴν κόμην ξανθίζεται.*

Pollux 2, 35 καὶ ἐψήσασθαι δὲ τὴν κόμην τὸ καταχρῶσαι ἔλεγον κτλ. 1. ἠψήσατο A. 2. ἐφθῆν A. ξανθίζεται Bekker.] ξανθίζεται.

290

Ῥοίκου κριθοπομπία

Ἐρατοσθένους ἐν τῷ ἐννάτῳ. τῶν Ἀμαθουσίῳ βασιλέως. τοῦτον

αἰγμάλωτον γενόμενον εἶτα ὑποστρέψαντα πρὸς ἑαυτὸν τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθᾶς ἐκπέμψαι φησίν. Hesychius. cf. Bernhardt Eratosth. 231 sq. Schmidt Didym. 55. ad Euagorae tempora refert Meinekius, ex comoedia sumpta esse censens.

291

. . . . οὐδέν ἐστ' ἄλλ' ἢ γνάθος.

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 4 καί μοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος οὐδέν ἄλλ' ἢ γνάθος εἶναι.

292

τὸ Ξενοκράτους τυρίον

Stobaeus Floril. 17, 25 Ξενοκράτης εἴ ποτε σταμνίον οἶνον ἀνόξειεν, ἐφθάνεν ὁ οἶνος τρεπόμενος πρὶν ἀναλωθῆναι. καὶ τὰ ὄψα δὲ πολλάκις ἔωλα ἐξέριπτεν. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία κτλ. ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολὺ παραμενόντων καὶ μὴ τάχιστα ἀναλισκομένων. exscr. Mant. prov. 3, 18. comicae videtur incudis esse.

293

Varro Sat. Menipp. 32, 1 Oehl. p. 128 e Nonio *subducere: ego umis scilicet antiquorum hominum subductis superciliis dicam, γαμήσεις νοῦν ἔχων*; cod. ταμησιονοῦν ἔχων. Oehlerus γαμήσω νοῦν ἔχων. γαμήσεις Mein. cf. Menand. 65,1. γαμήσω posterioribus non inusitatum.

294

οὔριστικός δ' Εὐβουλίδης ὁ κερατίνας ἐρωτῶν
καὶ ψευδαλαξόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυρίτων
ἐπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥωποπερπερήθραν.

Diogenes Laert. 2, 108 τῆς Εὐκλείδου διαδοχῆς ἐστὶ καὶ Εὐβουλίδης ὁ Μιλήσιος, ὃς καὶ πολλοὺς ἐν διαλεκτικῇ λόγους ἠρώτησε, τὸν τε ψευδόμενον . . . καὶ σωρίτην καὶ κερατίνην καὶ φαλακρόν. περὶ τούτου φησὶ τις τῶν κωμικῶν κτλ. Suidas ῥωποπερπερλήθρα· Εὐβουλίδης φησίν· ἐριστικός κερατίνα — ῥωποπερπερλήθραν (confudit Ebulidem cum comico eum inridente). v. 3 Plutarch. Demosth. 9 τῶν δὲ κωμικῶν τις αὐτὸν (Δημοσθένην) ἀποκαλεῖ ῥωποπερπερήθραν. Eustath. 927, 56 ἐκ τούτου (τοῦ ῥώπου) καὶ ῥωποπερπερήθρα τις (!) προσεῤῥήθη ἐπὶ χυδαιότητι καὶ φλυαρίᾳ σκαπτόμενος. 1. ὁ add. Th. Roeper. Philol. VIII 5. 2. κυρίτων Herwerd. Obs. crit. 114] κυλίων, de qua forma cf. Cobet. V.1.² 133. 3. ἐπῆλθ' Roeper. cum HSuid.] ἀπῆλθ'. ἐπῆλθ' GSuid. ῥωποπερ-

περήθραν Plut. Eust.] *ῥωβοστωμυλήθραν* Diog. *ῥομβοστωμυλήθραν* Suid. cf. Roeser. Philol. VIII 1 sq. non audiendus est Fritzschius Arist. Ran. p. 300. 1. scilicet Plutarchus non accurate comicum excerpserit, qui non Demosthenem, sed eloquentiam eius adpellaverat τὴν *ῥωποπερπερήθραν*.

1. *κερατίαν* haud raro commemorat Lucianus, veluti Convin. 23. 2. Plat. Reip. 9, 586 b *λακτίζοντες καὶ κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι*. Gorg. 516 a *παραλαβὼν μὴ λακτίζοντας μὴδὲ κυρίττοντας μὴδὲ δάκνοντας* (Herw.). corripit *ν* in *κῦρίττω* cognoscitur ex Hephaest. 77 Gaisf. 3. *ἐπῆλθεν*, nam *aggredi* Eubulidem cum Demosthenis facundia consentaneum est, non *abire*. quid sit τὸ *ῥωπικόν* in eloquentia docent [Longin.] De subl. 3, 4 *ὀλισθαίνουσι... ὀρεγόμενοι μὲν τοῦ περιτοῦ καὶ πεποιημένου καὶ μάλιστα τοῦ ἡδέος, ἐξοκέλλοντες δὲ εἰς ῥωπικόν καὶ κακόζηλον*. Hesych. (emend. Ruhnk.) *ῥωπικόν· τὸ ἐπικτητὸν καὶ ὠραῖσμένον*. *πέπερος* autem inlustratur fr. 1031 et Polyb. 40, 6, 2 *στωμύλος καὶ λάλος καὶ πέπερος διαφερόντως*. *περπερήθρα* formatum ut *στωμυλήθρα*, *ἀλινδήθρα*, *ἀνακλήθρα* (Fritzsch.) cf. *tolutiloquentia* Novii 38 O. Ribbeck. Com. R. fr.² 260.

295

εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἕκαστον ἐπικεκλωσμένην ἔχει τὴν ἀπόβασιν.

Lucianus Iov. confut. 1 extr. — tales sententiae novae sunt comoediae.

296. 297

*εἶτα, φίλ', ὃς ἔχεις γυναικα σχοινίων παλουμένων;
Πάμφιλος γαμεῖ; γαμεῖτω· καὶ γὰρ ἡδίκησέ με.*

Donatus Terent. Adelph. 1, 1, 18 *Romani scilicet qui coelibem quasi coelibem dicunt; et item Graeci, apud quos sunt huiusmodi sententiae* Εἶτα φίλος ἐχοιοίων ἠγδοτμένον *et alibi γαμεῖ Πάμφιλος, γαμεῖτω κτλ.* emend. Porson. Miscell. 304. 1. *εἶτα φίλ'* ὃς ut natum ex primo alterius versus verbo (*Πάμφιλος*) delet Nauckius relicto senario *ἔχ. γ. κτλ.* 2. *Πάμφιλος γαμεῖν ἔλοιτ' ἂν σχοινίων παλουμένων*; Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 373, utrumque fragmentum eidem fabulae et personae tribuens.

1. cf. Antiphan. 100, 4. Iuvenal. 6, 30 (cont. Pors.) *ferre potes dominam salvis tot restibus ullam?*

298

πόρνοι μεγάλοι Τιμαρχάδεις

Aeschines 1, 157 *τοσοῦτον ἀπέχει (ὁ δμώνυμος τοῦ κρινόμενου*

Τιμάρχου) τῶν αἰσχροῶν, ὥστε πρῶην ἐν τοῖς κατ' ἀγροῦς Διονυσίοις κωμωδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ καὶ Παρμένοντος τοῦ κωμικοῦ ὑποκριτοῦ εἰπόντος τι πρὸς τὸν χορὸν ἀνάπαιστον, ἐν ᾧ ἦν εἶναι τινὰ πόρνον μεγάλους Τιμαρχώδεις, οὐδείς ὑπελάμβανεν εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ πάντες. Hesych. Δημοκλεῖδαι . . . οἱ μοιχοί . . . καθάπερ καὶ τοὺς ἡταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον.

299. 300. 301

Hephaestio Phot. Bibl. 147a 14 Bekk. *Περιτάνος τις ὄνομα Ἀρκὰς Ἐλένην συνοῦσαν Ἀλεξάνδρῳ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἐμοίχευσεν, Ἀλέξανδρος δ' αὐτὸν ποινὴν τῆς μοιχείας ἐξευνοῦχισε, καὶ ἐξ ἐκείνου Ἀρκάδες τοὺς εὐνούχους περιτάνους λέγουσιν.* idem 149a 23 *κυνηγοῦσαν Ἐλένην ἐνιοί φασιν ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει ἀρπασθῆναι ὑπ' Ἀλεξάνδρου καὶ ἐκπλαγεῖσαν τὸ κάλλος ἀκολουθῆσαι ὡς θεῶ. haec ex comoedia aliqua derivata esse statuit Lehrs. Pop. Aufs. 26. 27. ac tum fortasse etiam quae sequuntur comoediae debentur haec: περὶ τοῦ κεστοῦ ἱμάντος, ὡς λάβοι μὲν αὐτὸν Ἥρα παρὰ Ἀφροδίτης, δοίη δ' Ἐλένη, κλέψαι δ' αὐτὸν ἡ Ἐλένης θεράπινα Ἀστυάνασσα, ἀφέλοι δ' αὐτὸν ἐξ αὐτῆς πάλιν Ἀφροδίτη. quamquam Hephaestionis fides admodum exigua.*

302

Aristoteles Rhet. 2, 23 p. 1398a 32 (*τόπος τῶν δεικτικῶν*) *ἐξ ἐπαγωγῆς, οἷον ἐκ τῆς Πεπαρηθίας, ὅτι περὶ τῶν τέκνων αἱ γυναῖκες πανταχοῦ δοξάζουσιν τάληθές. Eustathius 1412, 18 (Ἀριστοτέλης) φησὶν, ὡς ἄριστα περὶ τῶν τέκνων κρῖνουσιν αἱ γυναῖκες. διὸ φησι Πεπαρηθία τις γυνὴ μαρτυρήσασα οἰκειὸν τινα εἶναι παῖδα ἔλυσε τὴν περὶ ἐκείνου ἀμφιβολίαν. orationem fuisse τὴν Πεπαρηθίαν opinatur Spengelius. quod falsum esse, si conferas Ὀλυνθιακούς, Πλαταικόν al., facile adparet. contra cum comoediarum titulos considero quales sunt Ἀνδρία, Περινθία cet. et Aristotelem in Rhetoricis saepissime ex comoediis exempla petivisse recordor, necessario eo adducor ut *Peperethiam* comoediam fuisse arbitrer, fortasse Antiphanis.*

303

Plutarchus Demetr. 27 ἡ Λάμια τῷ βασιλεῖ παρασκευάζουσα δεῖπνον ἡγευρολόγησε πολλούς. καὶ τὸ δεῖπνον οὕτως ἤνθησε τῇ δόξῃ διὰ τὴν πολυτέλειαν, ὥστε ὑπὸ Λυγκέως τοῦ Σαμίλου συγγεγραφθαι. διὸ καὶ τῶν κωμικῶν τις οὐ φανύως τὴν Λάμiam ἐλέποισιν ἀληθῶς προσεῖπε. cf. Athen. 3, 101a. 4, 128a. Droysen. Hellenism. I 455. 465. 513. ἐλέποισιν apud tragicos est Helena et Iphigenia; eodem nomine Demetrii machina bellica vocabatur.

304

Plutarchus Mor. 18c οὕτως ὁ νέος ἀναγινώσκων ἃ Θερασίτης ὁ γελωτοποιός, ἢ Σίσυφος ὁ φθορεύς, ἢ Βάτραχος ὁ πορνοβοσκός λέγων ἢ πράττων πεποιήται, διδασκέσθω τὴν μιμουμένην ταῦτα δύναμιν καὶ τέχνην ἐπαινεῖν, ὡς δὲ μιμεῖται διαθέσεις καὶ πράξεις προβάλλεσθαι καὶ κακίζειν. 'probabile est Batrachum fuisse Ionenis nomen apud Menandrum.' Mein. Βάταλος scribendum censet Nauck. Allg. Lit. z. 1847, 475. non credo.

305

Athenaeus 7, 278f οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές ποῦ τῆς ἡδονῆς καὶ ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθούς βοῶσιν. — Ἐπικούρους καὶ Βοήθους Mein. Vind. Strab. 228. quamquam sententiam retractavit Anal. Ath. 124. apud Boëthium Epicureum convivium est Plut. Mor. 673d.

306

Dio Chrysost. 32 p. 699 R. ἐν ταῖς κωμῳδαῖς καὶ διασκευαῖς (κωμῳδικαῖς διασκ.) Καρίωνα μὲν εἰσάγοντες μεθύοντα καὶ Δῖον οὐ σφόδρα κινῶσι γέλωτα· τὸν δ' Ἡρακλέα τοιοῦτον ὄρωσι γελοῖον δοκεῖ, παραφερόμενον καὶ καθάπερ εἰώθασιν ἐν κροκωτῶ.

307

Philostratus Imag. 1, 3 extr. χρῆται (τῇ ἀλώπεκι) ὁ Αἰσωπος διακόνῳ τῶν πλείστων ὑποθέσεων, ὡς περ ἡ κωμῳδία τῷ Δάμῳ.

308

Iulianus Or. 1, 19d κρινέτω μὴ πρὸς ἀργύριον σκοπῶν... καθάπερ οἱ φιλάργυροι γέροντες ὑπὸ τῶν κωμῳδῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἐλκόμενοι.

309

Harpocration Κηφισόδωρος . . . κεκωμώδηται δὲ οὗτος ὡς νωθής. idem ut videtur quia πλάνος dicebatur. Nicostr. 24.

310. 311

Θεόδωρος

Hesychius Θεοδώρου ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς πρωκτοῦς, ἀπὸ Θεοδώρου τινός, οὐκ εὖ τῇ ἑαυτοῦ ὥρᾳ χρησαμένου. οἱ κωμικοὶ Musur.] οἰκονομικοὶ cod. τῆς—ὥρας Mein.] τῆς—ὥρας cod. — Theodorus est nobilissimus tragoediarum actor Philippi regis aetate. cf. Demosth. 19, 246. Arist. Polit. 7 (1336b 28). cf. Rhet. 3, 2 (1404b 22).

foedis eum libidinibus deditum fuisse docet Hesychius *πελεθοβάψ*. Θεόδωρος δ' τραγικός (sic Mein. pro *κωμικός* δ') ὑποκριτῆς οὕτω ἐπεκαλεῖτο. atque id ipsum *πελεθοβάψ* a comico poeta inventum esse iure suspicatur Mein. I 524. Herodian. I 246, 12 τὸ *πλινθοβάψ* καὶ *πελεθοβάψ* δξύνεται.

312

Schol. Aeschin. 1, 64 *κεκωμώθηται* δ' Ἀριστοφῶν ὡς ὑπὲρ Χάρητος μισθοῦ λέγων καὶ ὡς παρανόμων γραφὴν πεφευγῶς καὶ ὡς στρατηγῆσας ἐν Κέφ καὶ διὰ φιλοχρηματίαν πολλὰ κακὰ ἐργασάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐφ' ᾧ γραφεὶς ὑπὸ Ὑπερίδου παρανόμων ἕαλω. φησὶ δ' αὐτὸν Ὑπερίδης καὶ Ἀρδηττον ἐπικληθῆναι διὰ τὸ πολλάκι αὐτόθι ἐπιωρκημέναι. Aeschin. 3, 194 Ἀριστοφῶν δ' Ἀζηνιεύς . . . γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε. cf. Hyperid. fr. 44. fortasse etiam *Ardetti* cognomen primus excogitavit comicus aliquis.

313

Schol. Aristid. 458, 21 Dindf. ἔχομεν παρὰ τοῖς κωμικοῖς οὐτινὰ τῶν ἐκτεθέντων παιδῶν ἀπὸ τινῶν σημείων ἐν αὐτοῖς ὄντων ἀνεγνωρίζοντο.

314

δραχμὴ χαλαζῶσα

Hesychius ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἐγένετο *δραχμὴ*. addit Zenobius 3, 27 ἐπεὶ δὲ ἔπεσε *χάλαζα* τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, *χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον*. 'cf. Boeckh. Oecon. Athen. I 239. Fritzs. De merc. iud. 13. Diophantus archon erat Olymp. 96, 2.' Mein.

315

ἀγάμητον

τῶν νέων κωμωδῶν τινες τὸν ἄγαμον εἰρήκασιν. Pollux 3, 47.

316

ἀλείπτριαν

εἰρήκασιν οἱ μέσοι κωμικοί. . . Ἀμφιδος καὶ δρᾶμά ἐστιν Ἀλείπτρια. Pollux 7, 17. cf. hui. ed. II 236. adparet etiam praeter titulos fabularum Amphidis (Antiphanis, Alexidis) nomen illud Pollucem in nova comoedia invenisse.

317

ἀντίκλειδες

παρὰ τοῖς νεωτέροις τούτοις (κωμικοῖς). . . εἴρηται. Pollux 10, 22. significationem inlustrat Clemens Alex. Strom. 7, 17, 106 οὐδὲ τὴν

κλεῖν ἔχοντες τῆς εἰσόδου, ψευδῆ δέ τινα . . . ἀντικλεῖδα. ἢ ἀντίκλεις
Herodian. II 672, 18 (non ἀντικλείς).

318

ἀντίπαις

Pollux 2, 9 παιδίων, παιδάριον, παιδίσκος . . . καὶ ἀντίπαις,
ὡς οἱ νέοι κωμῳδοί.

319

ἀπφία, ἀπφίον

Pollux 3, 74 φανλοτάτη ἢ παρὰ τοῖς νέοις κωμῳδοῖς ἀπφία καὶ
ἀπφίον καὶ ἀπφάριον (Xenarch. 4, 15), νέας δεσποίνης ὑποκορίσματα.

320

δεῖπνον

Etymologic. m. 262, 38 δεῖπνον ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς, καὶ ἡ
ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή. οἱ δὲ κωμικοὶ οἱ νεώτεροι συγγέ-
ουσι τὸν καιρὸν, ἐσπερινήν τροφήν δεῖπνον ὀνομάζοντες.

321

δειπνοπίθηκος

ὁ δειπνου ἔνεκα πιθηκίζων καὶ ὑποθωπεύων κόλακος τρόπων.
Bekker. Anecd. 34, 29. cf. δημοπίθηκος. non antiquae comoediae
est, ut Meinekius indicavit, sed novae. est enim nomen parasiti.

322

διαβασιλλίζεται

τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται. Bekker. Anecd. 241, 14.

323

εἰργασμένον (ιμάτιον)

Pollux 7, 69. cf. 328. ὠργασμένον Mein.

324

ἐμμακεδονίζαι

χρῆσασθαι (Μακεδόνων τρόποις add. Pearso). Hesychius. comice
etiam forma verbi Macedonum dialecto accommodatur.

325

καψιδρώτιον

Pollux 7, 71. τὸ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ καψ. καλούμενον . . . νῦν

σουδάριον ὀνομάζεται. Hesych. *καψιδρώτιον*· εἶδος *χιτωνίσκου*. *vocem non vulgarem fuisse, sed a comico aliquo ioci causa adhibitam censet Fielitz. De Att. com. bip. 19.*

326

λουτήρας

Pollux 7, 167 ἡ *νέα κωμῳδία* καὶ λ. λέγει.

327

μαχαίρια

ἐκάλουν οἱ *νέοι κωμῳδοὶ ἐν οἷς ἀπέσχαζον ἢ ἔσχαζον*. Pollux 4, 182. *οὕτω γὰρ ἔλεγον τὸ ἀμύσσειν. κατέσχαζον deletis ἐν et ἀπέσχαζον ἢ Herwerd. Obs. crit. 116. cf. Lobeck. Rhem. 84. Pathol. el. I 128.*

328

ὄρεινόν

Pollux 7, 69 τὸ *ἄκναπτον ἱμάτιον ὄρεινόν οἱ μέσοι κωμικοί, ὡσπερ εἰργασμένον τὸ ἐγναμμένον. 'ὄρεινόν non expedio'*. Mein. cf. 323.

329

ὄστοθήμην, ὄστοκόπον

Pollux 2, 232 ἡ *νέα κωμῳδία* καὶ ὄστοθ. καὶ ὄστοκ. λέγει.

330

πισύγγους, πισύγγια

Pollux 7, 82 τοὺς τὰ ὑποδήματα *θάπτοντας πισύγγους ἔνιοι (οἱ νέοι Mein.) τῶν κωμικῶν καλοῦσι, καὶ τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν πισύγγια*. Hesych. et Phot. (Herodian. II 567, 28) *πισύγγιον· σκυτεῖον. Hes. πισύγγων· σκυτέων. cf. Lobeck. Pathol. prol. 306. 7.*

331

πονηρούς

Cramer. Anecd. Ox. I 372. 3 *πονηρός, ὁ κατὰ ψυγὴν δευτόνως, ὁ δὲ κατὰ σῶμα προπαροξυτόνως . . . οἱ μέντοι νεώτεροι τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ . . . τὸ ὄνομα πονηροῦς ἐξήνεγκαν τοὺς ἐρῶντας παρὰ τὸ πονεῖν ἐν τῷ ἐρᾶν.*

332

προσωποποιόν

Pollux 2, 47 ἡ *νέα κωμῳδία* καὶ πρ. εἴρηκεν ὃν ἡ *ἀρχαία σκευοποιόν* (Arist. Eq. 232).

προυνίκοις

τοὺς μισθωτοὺς οἱ νέοι κωμωδοδιδάσκαλοι ὠνόμαζον. τὸ ὄνομα Βυζαντιῶν ἦν, ὅθεν καὶ Βυζαντινοὺς αὐτοὺς ἀπεκάλουν. Pollux 7, 132. Herodian II 445, 7 (ac similiter 574, 9) τὸ προύνεικος διὰ διφθόγγου γράφεται· σημαίνει δὲ τοὺς ὕβριστάς καὶ τοὺς [ἄνδρας] Ἰσταμένους ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ φέροντας τὰ ὄνια καὶ λαμβάνοντας ὑπὲρ τούτων μισθόν. εἴτε δὲ τοὺς ὕβριστάς σημαίνει εἴτε τοὺς ἄλλους, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ὕβριστῶν, ἐπειδὴ παρὰ τὴν πρό πρόθεσιν καὶ τὸ νεῖκος γέγονε προύνεικος . . . εἰ δὲ τοὺς ἄλλους σημαίνει, ἐπειδὴ παρὰ τὴν πρό πρόθεσιν καὶ τὸ ἐνεῖκω Βοιωτικὸν γέγονε προένεικος καὶ κατὰ κρᾶσιν . . . προύνεικος. Bekker. Anecd. 1415 (ex cod. Paris. 2630) προύνεικος οἱ μὲν ἀπὸ τῶν νεικῶν ἐσχημάτισαν· ἐπὶ γὰρ ἀπαιδευτῶν φασὶ κεῖσθαι τὴν φωνήν. Ἀλεξίων μέντοι παρὰ τὸ ἐνεικος (?) ἐσχημάτισεν· κυρίως γὰρ λέγεσθαι προύνεικος τοὺς μισθοῦ τὰ ἐξ ἀγορᾶς ὄνια κομίζοντας παῖδας. Δημητριος δὲ φησὶ τοὺς δίδοντας τὰ ὄνια πρὶν ἢ λαβεῖν τιμὴν. δῆλον δὲ ὅτι εἴτε κατὰ τὸν Ἀλεξίωνος λόγον εἴτε κατὰ τὸν Δημητρίου διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἢ γραφῆ ἔστιν. cf. Etym. m. 691, 19. Ael. Dionys. Eustath. 983, 48. Cramer. Anecd. Ox. II 251. Paris. III 189. Phot. προύνεικον. Hesychius προυνικοί· οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὄνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὓς τινες παιδαριώνας καλοῦσι· ὄρομεῖς ταχεῖς, ὄξεῖς, ἐκλήνητοι, γοργοί, μισθωτοί, quae ex parte proferunt Photius προύνεικος, Suidas προύνεικος (qui exscripsit etiam Diog. L. 4, 6), Bachmann. Anecd. I 353, 1. cf. 1343. dissentiunt de ea voce etiam recentiores: προύνικος Porsonus, προύνεικος Lobeckius Agl. 1325. Rhem. 59, προυνικός Meinekius Anal. Alex. 398.

‘Bochartus Hieroz. I 794 ex oriente repetit vocem a *phuranik*, quod celeritatem cursus indicat.’ M. Schmidt.

στράβωνες

Pollux 2, 51 διάστροφος, στρεβλός· ὁ γὰρ στραβός ἰδιωτικόν, καὶ οἱ στρ. ἐν τῇ νέᾳ κωμωδίᾳ.

ὑπόξυλον

Pollux 3, 56. cf. 83 et Aristoph. fr. 881.

ΑΔΗΛΑ ΟΠΟΤΕΡΑΣ

336

αὕτη πόλις ἔσθ' Ἑλληνίς ἢ ῥόδοις Ἴσην
 εὐαδίαν ἔχουσα χᾶμ' ἀηδίαν.
 τὰ γὰρ Ἀλίεια τὰ μεγάλ' εἰς σχολὴν ἄγει,
 τὸ δ' ἄλιακὸν ἔτος με μαίνεσθαι ποιεῖ·
 5 ὅταν δὲ τὴν λευκὴν τις αὐτῶν πραέως
 ἄλιακὸν εἶναι στέφανον εἴπη, πνίγομαι
 οὕτως ἐπ' αὐτοῖς, ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν
 ἀποκαρτερεῖν ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν.
 τοιοῦτο τῶν ξένων τι καταχέεται σκότος.

[Dicaearchus] 1, 5 in C. Muelleri Geogr. min. I 100 (continuo post Lysippi fr. 7). 1. ἢ ῥόδοις cod. Par. Ἴσην Steph.] δῖοσην. ῥόδων δίκην Naekius. 2. χᾶμ' ἀηδίαν G. Herm.] καὶ ἀμαληδίαν. 3. Ἀλίεια τὰ μεγάλ' Naek.] ἄλιετα μεγάλην cod. εἰς σχολὴν Steph.] εἰσσχολὴν cod. οὐ σχ. Naek. Ἀλ. μὲν μεγάλην ἔχει σχολὴν (oblectationem) Mein. II 147. (μὲν μεγάλην σχολὴν ἄγει V 32. 3.) μεγάλην μ' εἰς χολὴν (debebat certe εἰς μεγάλην χολὴν μ') Holsten. 4. ἄλιακὸν (ut mox iterum) ἔτος cod. ἔθος Steph. ἔπος Holst. ἔδος Osann. (i. e. colossus Rhodius). ἔνος Mein. conl. Bergk. zur Monatsk. p. 69, etiam pullem qua Halieis vescebantur, solarem pullem dictam esse censens. 5. λευκὴν cod. 9. τοιοῦτο τῶν edit.] τοιούτων cod. καταχέεται G. Herm.] καλεῖται cod. καχεῖται Casaub.

Rhodum dici praeeunte Casaubono monuit Naekius Opusc. I 339. si v. 4 colossus Rhodius, Charetis Lindii opus (Strab. 14, 652. Plin. N. h. 34, 41. 2), significaretur, eclogam novae comoediae esse constaret. scribi non potuisse ante Ol. 93, 1, quo anno Rhodii ex tribus oppidis Lindo, Ialyso, Camiro in unam civitatem Rhodum commigraverunt (Diodor. 13, 75), adparet. C. Muellerus cum Lysippi fr. 7 hoc coniungi posse censet, si loqui fingamus hominem Atheniensem, Rhodi degentem. non coniuncta fuisse multo veri similis est. 3. de Halieis cf. Athen. 13, 561e. Aristid. I 808 Dind. Eustath. 1562. Preller. Myth. gr.³ I 335. 5. Schol. Pind. Ol. 7, 147 ὁ στέφανος (παρὰ Ῥόδοις) λευκὴ δίδεται. 8. cf. Timocl. 18, 4. 5.

337

[Dicaearch.] 1, 25 in C. Mueller. Geogr. min. I 104 ἱστοροῦσι δ' οἱ Βοιωτοὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὑπάρχοντα ἴδια ἀκληρήματα λέγοντες ταῦτα· τὴν μὲν αἰσχροκέρδειαν κατοικεῖν ἐν Ὠρωπῶ, τὸν δὲ

φθόνον ἐν Τανάγρα, τὴν φιλονεικίαν ἐν Θεσπιαῖς, τὴν ὕβριν ἐν Θήβαις, τὴν πλεονεξίαν ἐν Ἀνθηδόνη, τὴν περιεργίαν ἐν Κορωνείᾳ, ἐν Πλαταιαῖς τὴν ἀλαζονείαν, τὸν πυρετὸν ἐν Ὀγγηστῶ, τὴν ἀναισθησίαν ἐν Ἀλιάρτῳ. τὰ δ' ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος ἀκκληρήματα εἰς τὰς τῆς Βοιωτίας πόλεις κατερρή. in his αἰσχροκερδίαν, θεσπεσίαις, κορωνίᾳ, ἀλαζονίαν, ὀσγήστῳ cod. Par.

ex comoedia haec excerpta esse sententia est A. Nauckii (Philol. VI 425 sq.) ita fere poetam scripsisse censentis: τὴν μὲν αἰσχροκερδίαν | σύνοιον Ὀρωπῶ, Τανάγρα δὲ τὸν φθόνον, | φιλονεικίαν δὲ Θεσπιαῖς, Θήβαις ὕβριν, | πλεονεξίαν Ἀνθηδόνη καὶ περιεργίαν | Κορωνίοισι, τῇ δὲ Πλαταιέων πόλει | ἀλαζονείαν, τὸν πυρετὸν δ' Ὀγγηστοῖς, | Ἀλιάρτοις δὲ τὴν ἀναισθητὸν φύσιν. | πάσης τὰ δ' ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀκκληρήματα | Βοιωτίας ἐς τὰς πόλεις κατερρή. in quibus et sunt quae displiceant et quid sint ἀκκληρήματα, qua voce apud posteriores singuli *casus adversi* significantur, nescio. dubitari potest an ex pluribus comoediis haec congesserit scriptor. si ex una sunt, scripta sunt inter Ol. 98, 1 et 101, 3, siquidem Plataeae post pacem Antalcideam restituta Ol. 101, 3 a Thebanis denuo diruta sunt. fortasse σύνοιον Ὀρωπῶ μὲν αἰσχροκερδίαν, | φθόνον δὲ Τανάγρα, Θεσπιαῖς φιλονεικίαν, | Θήβαις ὕβριν, πλεονεξίαν Ἀνθηδόνη, | περιεργίαν δὲ τῇ Κορωνίων πόλει, | ἀλαζονείαν ταῖς Πλαταιαῖς (μυρίαν), | πύρεξιν Ὀγγηστῶ δὲ, ἀναισθησίαν | (μάλισθ') Ἀλιάρτῳ . . . . . | τὰ δ' ἐξ ἀπάσης Ἑλλάδος ἀγκλήματα | Βοιωτίας ἐς τὰς πόλεις κατερρή. de nomine Κορώνιοι Strab. 9, 411 οἱ ἐν τῇ Κορωνείᾳ Κορώνιοι λέγονται.

338. 339

χλανίσι δὲ δὴ φαναῖσι περιπεπεμμένοι
καὶ μαστίχην τρώγοντες, ὕζοντες μύρου.

τὸ δ' ὄλον οὐκ ἐπίσταμαι
ἐγὼ ψιθυρίζειν, οὐδὲ κατακεκλασμένος
5 πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν,
ὥσπερ ἑτέρους ὄρω κιναιίδους ἐνθάδε
πολλοὺς ἐν ἄστει καὶ πεπιττοκοπημένους.

v. 1. 2 Clemens Alex. Paed. 3, 3, 15 κούρας μὲν ἀγεννεῖς καὶ πορνικὰς ἀποκερδόμενοι· χλανίσι δὲ διαφανέσι περιπεπεμμένοι καὶ μαστίχην κτλ. v. 3 sq. Clemens Alex. Paed. 3, 11, 69 ἔχοι δ' ἂν κάκεινον ἄριστα τὸ εἰρημένον κτλ. 1. δὴ φαναῖσι Mein.] διαφανέσι. περιπεπλεγμένοι Heinsius. v. 2 (τρώγοντας, ὕζοντας) Meinekios post v. 7 transponendum censuit. 4. κατακεκλασμένως BFR. 6. ἐταίρους MNPR et supra scripto ε F. ὄρωμεν BR. 7. περιπιττοκοπημένους

BR. — mihi etiam κουράς ἀγεννεῖς κτλ. comici videntur omniaque a Clemente ex una scaena exscripta: τὸ δ' ὄλον — πεπιττοκοπημένους, κουράς ἀγεννεῖς, πορνικὰς κεκαρμένους, χλανίσι τε ταῖς φαναῖσι περιπεπεμένους, καὶ μαστίχην τρώγοντας, ὄζοντας μύρου. cf. 375.

2. μαστίχην manducabant odoris causa. Plin. N. h. 20, 263 *mastiche e carduis odorem commendat oris*. 4. Archipp. 45. Polem. Physiogn. 1, 176 κλάσις τοῦ τραχήλου ἀνδρόγυννον δηλοῖ. Dio Chrys. 5 p. 196 R. γυναῖκα . . . ἐπιδεικνύουσαν . . . τοὺς μαστοὺς καὶ τὸν τραχήλον ἀνακλῶσαν (Mein.). 7. cf. Alexid. 264 et quae ad Philemonis Πιττοκοπούμενον adnotavimus.

340

δέσποινα' ἀπασῶν, πότνι' Ἀθηναίων πόλι,
ὡς πάγκαλόν σου φαίνεται τὸ νεώριον,
ὡς καλὸς ὁ Παρθενών, καλὸς δ' ὁ Πειραιεύς.
ἄλση δὲ τίς πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη πόλις;
5 καὶ τοῦρανοῦ γ', ὡς φασιν, ἐστὶν ἐν καλῷ.

Dio Chrysost. 64, p. 334 Reisk. v. 3 partem priorem addidit Porsonus ex Diogene L. 7, 67 ὁμοιον δὲ ἐστὶν ἀξιώματι ὃ τὴν ἐκφορὰν ἔχον ἀξιοματικὴν παρὰ τινος μορίου πλεονασμὸν ἢ πάθος ἔξω πίπτει τοῦ γένους τῶν ἀξιωματῶν, οἷον 'καλὸς γ' ὁ Παρθενών'. Syrianus Walz. Rhet. VII 4 οἱ δὲ Στωικοὶ προστιθέασι τούτοις (Peripateticorum partitionibus orationis) καὶ ἄλλους ἔξ' πνευματικῶν καὶ ἐπαπορητικῶν . . . εἶτα θαυμαστικῶν' ὡς καλὸς ὁ Παρθενών.

1. δέσποινα δ' ἀπασῶν πόλεων, πότνια κτλ. cod. corr. Mein. δέσποινα πόλεων Porsonus. δέσποινα' ἀνασσα G. A. Hirschig. Ann. crit. 34. 2. ὡς πάγκαλόν Reiskius] ὡς καὶ καλόν. 3. ὡς καλὸς Syrian.] καλὸς γ' Diogen. 4. πόλις add. Porson. 5. γ', ὡς Reisk.] πῶς.

4. ἄλση. significantur Academia cum Colono et fortasse ea urbis regio, cui nomen erat Κῆποι. 5. cf. Xenoph. Vectig. 1. Dion. 6, 179 (εἶναι) τὸν ἀέρα κοῦφον, ὡς μήτε ὑεσθαι πολλάκις μήτε ὑπομένειν τὸ γινόμενον ὕδωρ.

341

ἂν μῦς διορύξη βωμὸν ὄντα πῆλινον
κἂν μηδὲν ἄλλ' ἔχων διατράγη θύλακον,
ἀλεκτρῶν τρεφόμενος ἂν ἐφ' ἐσπέρας
ἄση, τιθέμενοι τοῦτο σημείον τινος —

Clemens Alex. Strom. 7, 4, 24 εἰκότως τολύνην δεισιδαίμονες περὶ τοὺς εὐοργήτους γινόμενοι πάντα σημεῖα ἠγοῦνται εἶναι τὰ συμβαίνοντα καὶ κακῶν αἰτία κτλ. indicavit Porsonus Eurip. Med. 139

n. xi. 1. ἄν Mein.] ἐὰν L. διορύξη Sylb.] διορίζη L. βωμὸν] τοῖχον Naber. Mnem. nov. VIII 433. 2. διατραγή Sylb.] διατραγῆ L. θύλακον Porson.] λυκήθιον L. perperam ληκύθιον Sylb. 3. ἄν ἐφ' anon. Zimmerm. ann. 1835, 91] ἐὰν ἀπὸ L. 4. τιθέμενοι] τιθέμεθα Cobet. N. l. 175. sed videtur abrupta esse oratio. τινος L] τινες Sylb., nulla necessitate. — cf. 350.

'Bion' apud Clem. ibid. τί δὲ καὶ θαναμαστόν, εἰ ὁ μῦς τὸν θύλακον διέτραγεν, οὐχ εὐρῶν ὃ τι φάγη; Theophr. Charact. 16 ἐὰν μῦς θύλακον . . διαφάγη, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἑλθὼν ἐρωτᾷν τί χρῆ ποιεῖν.' Porson. Cic. De divin. 2, 27 nos autem ita leves et inconsiderati sumus, ut si mures conrosierint aliquid, quorum est orus hoc unum, monstrum putamus. (Potter.) in Menandri fr. 534 post v. 11 insertum ad Δεισιδαίμονα refert Herwerd. Anal. crit. 38. 9. — antiquae haec non minus quam novae comoediae esse possunt. cf. Arist. Av. 720. 1.

342

. . . ἄλλους δὲ πλήρεις κραιπάλης,
 ἀχμῶντας, ὠχριῶντας ἔστιν εἰσορᾶν,
 τὰ πρόσωπα πελιτνοὺς κάπλ τῇ χθεσινῇ μέθῃ
 ἄλλην ἔωθεν αὐθις ἀντλοῦντας μέθην.

Clemens Alex. Paed. 2, 2, 26 ἄλλους δὲ (ὄρᾶν ἔστιν) πλ. κρ. — ὠχρ. τὰ κρ. πελιτνοὺς καὶ ἔτι τῇ χθεσινῇ μ. ἄλλην εἰς ἔω αὐθις ἀναντλ. μ. cf. 375. — 3. πελιτνοὺς, ut Alexid. 110, 17.

343

ὁ δ' οὐτ' ἄγαν ὀπτοῖσιν οὐθ' ἐφθοῖς ἄγαν,
 οὐθ' ἦττον οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου
 ἦρτυμένοισι χαίρων ὥστ' ἐπαινέσαι.

Plutarchus Mor. 461 b μείζον οὐδὲν ἐνκόλλας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς προσιότητα . . τῶ . . μὴ δεομένῳ πολλῶν καὶ περιττῶν κτλ. 2. ἀλλὰ διὰ μέσου Madvig. Advers. crit. I 640. 3. ἦρτυμένοις ἔχαιρον Mein.

344

πλευρίτιδες, περιπλευμονίαι, φρενίτιδες,
 στραγγουρίαι, δυσεντερίαι, ληθαργίαι,
 ἐπιληψίαι, σηπεδόνες, ἄλλα μυρία.

Hipparchus Pythag. Stob. Floril. 108, 81 πρῶτόν γ' ἐπέμθωμεν ἐπὶ τὰ συμβαίνοντα περὶ τὸ σῶμα κτλ. indicavit Nauck. Philol. III 359. 1. φρενίτιδες Nauck.] φρενίτιδες, ποδάργαι. νεφρίτιδες K.,

nam φρενίδες quidem, i. e. μανίαι, non sunt περί τὸ σῶμα. ex Hipparchi aetate nihil efficitur ad aetatem fragmenti definiendam, nisi ante saec. 4 medium id scriptum fuisse.

345

πᾶς ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται,
διακρινόμενος δὲ πρὸς ἑτέρους ἐλέγχεται
ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἡμφισμέσμενος.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 9 Wachsm. ριπιδ L., ἐν praef. rubric. comico tribuit Gaisf., Philippidis vel Hermippi esse con. Wachsm. — 1. ὁ Mein.] τὸ.

346

ὅταν ποιῶν πονηρὰ χρηστά τις λαλῇ
καὶ τὸν παρόντα πλησίον μὴ λανθάνῃ,
διπλάσιος αὐτῷ γίνεθ' ἢ πονηρία.

Felton. ex tabula lignea cerata mus. Abbot. Welcker. Mus. Rhen. XV 156. Froehner. Tablettes grecques du musée de Marseille (1867) p. 4. cf. etiam Kaibel. Epigramm. xxiii 1117a. 3. διπλάσιος αὐτῷ Welck.] διπλασίως αὐτῷ tab. αὐτῷ διπλασίως Felt. γίνεται tab. (in qua omittitur ι subscr.). unde Felto et Welckerus concluderint Menandri esse nescio. nec satis firmatur H. Iacobi sententia, hoc fragmentum cum 636 Menandri ita coniungentis, ut hoc sit responsum alterius personae (Progr. Posn. 1861 p. 9).

347

εἰτά μοι σκάπτων ἐρεῖ
ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις· ταῦτα γὰρ
πολυπραγμαῶν νῦν ὁ κατάρατος περιπατεῖ.

Plutarchus Mor. 519a ὁ μὲν γὰρ ἀληθινὸς ἐκεῖνος γεωργὸς οὐδὲ τὸν αὐτομάτως ἐρχόμενον ἐκ πόλεως λόγον ἠδέως προσδέχεται λέγων κτλ. idem 511e (Romanum servum negat quicquam non interrogatum dicere audere), ὁ δ' Ἀτικὸς ἐρεῖ τῷ δεσπότην σκάπτων ἐφ' οἷς — διαλύσεις. non recte haec interpretatus est Iacobsius ap. Mein. Menand. rel. p. 38. sunt verba domini indignantis, quod servus garrulus vel inter opera rustica sibi talia non curanti de rerum publicarum statu narret. ad Menandri *Georgium* referebat Toupius. sed cum ignoremus quae indutiae significantur, ne illud quidem constat, utrius comoediae haec fuerint.

347a

οἶνος δ' ἀληθείας ἔφν γονιμάτατος·
ἧς μὴ παρούσης οὐδέν ἐστ' ἐμπειρίας
οὐδ' ἀγχινοίας ὄφελος.

Plutarchus Mor. 715 b ἔστι δὲ (οἶνος) παρρησίας καὶ δι' αὐτήν
ἀλ. γ. κτλ. 2. ἐστ' add.

348

μὴ τὴν ὕειον ἀρμονίαν ἡρμωσμένοι
ἐκ νύκτα νυκτὸς χημέραν ἕξ ἡμέρας
(αἰσχροῶς) καλινδόμεσθα.

Aristides II 582 Dindf. 2. νύκτα ἐκ νυκτὸς καὶ ἡμ. 3. καλιν-
δοίμεθα. αἰσχροῶς add. — 2. de conlocatione verborum cf. ἀνήλυθεν
ἐκ δόρυ γαίης, δῆεις ἐν πῆματα οἴκω, ὑπὲρ αὐτὸς αὐτοῦ al.

349

ἐς τὰς πανηγύρεις
ἀπὶ αὐτὸν τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων ὄρας
συλλεγόμενον ἐπὶ τὴν θέαν τῶν τοιούτων καὶ

θέατρα μυρίαῖνδρα συμπληρούμενα
καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς

ἐπαινουμένους, τὸν δὲ καὶ νικήσαντα αὐτῶν ἰσόθεον νομιζόμενον.
Lucianus Anach. 10. 2. ἀπ. ὄρ. τοσ. πλ. ἀνθρ.

350

ἂν τις εἰσίδῃ βάκηλον ἢ
πίθηκον εὐθὺς ἐξιῶν τῆς οἰκίας,
ἐπὶ πόδ' ἀναστρέφει τε κἀπανέρχεται.

Lucianus Pseudolog. 17 κἂν εἴ τις βάκηλον..ἴδοι κτλ. 3. τε add.
cf. 341.

351

οἶδε θηρεῦειν φίλους
ὃς πᾶσιν εὖ πράττουσι μὲν συνήδεται,
πεπονθόσιν δ' οἷ' οὐκ ἔδει συνάχθεται.

Aeneas Epist. 20 p. 30 Herch. φίλ. οἶδε θηρ. καὶ εὖ πρ. —
πεπονθόσι δ' οἷά περ κτλ.

352

. . . πάντα ταῦθ' ὑπὸ φιλανθρωπίας
θεοὶ πονοῦσι πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς γῆς βίου
ἕκαστα συντελοῦντες.

Lucianus Bis accus. 1 extr. πάντα γὰρ ταῦτα ὑπὸ φ. οἱ θεοὶ
κτλ. 3. ἕκαστα Ψ] ἕκαστοι vel ἐκάστοις. βλος eadem vel simili
significatione Lucian. Fugit. 3. 5. 6. 23. Hesiod. 2.

353

καὶ ποῖ βαδιεῖται τὸ κακὸν ἢ ποῦ στήσεται;
οὐκ οἶσθ' ὅτι πηγὴν ἀέναον πονηρίας
κινεῖς;

Maximus Tyrius Dissert. 2 p. 21 ed. Leid. (1614). 1. ἢ K.]
καὶ. 2. 3. ἀένναον κ. πον.

354

ὁ γὰρ Ποσειδῶν τὰς νεφέλας συνήγαγε
καὶ ἐτάραξε τὸν πόντον
ᾧσπερ τορύνην τὴν τρίαίναν ἐμβαλῶν.

Lucianus Charon. 7 ὡς ὁ Π. συνήγ. τ. ν. — ᾧσπ. τορ. τινὰ
ἐμβ. τ. τορ. fortasse ν. 2 καὶ τὴν θάλατταν συνετάραξεν.

355. 356

περὶ μεγάλων γὰρ πραγμάτων σκοπουμένοις
εὐνοσιτάτη σύμβουλος ἢ παρρησία.
· · · · ·
παρρησίαν δὲ παντὸς ἀνοῦ χρυσοῦ.

Ioannes Damasc. Flor. 1, 21, 22. 3 (V CCCLXX). 1. γὰρ add.
Mein. σκοπουμένοις Mein.] σκοπουμένη.

357

τόλμα τι, κινδύνευε, πρᾶττ', ἀποτύγχανε,
ἐπίτυχε· πάντα μᾶλλον ἢ σαυτὸν προοῦ.

Polybius 31, 21 γενομένων δὲ πάντων κατὰ τὸ συναχθέν,
λαβὼν ὁ Δημήτριος ἐπανεγγῶ. τὸ δὲ πιττάκιον περιεῖχε τὰς γνώμας
ταύτας. . . κτλ. ἐπιτύγχανε, ἀπότυχε Naber. Mnem. nov. VIII 34.

358

τοῖς συμμέτροις μὲν αὖξεται ψυχή πόνοις,
τοῖσιν δ' ὑπερβάλλουσι καὶ βαπτίζεται.

Plutarch. Mor. 9b ψ. τοῖς μὲν σ. αὖξ. π., τοῖς δ' ὑπερβ. β. —
de verbo βαπτίζειν Heindorf. Plat. Euthyd. 277d.

359

τί τ' ἀλλότριον, ἄνθρωπε βασκανώτατε,
κακὸν ὄξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις;

Plutarchus Mor. 469b καὶ τοι τό γε πρὸς τὸν πολυπράγμονα
λελεγμένον οὐκ ἀηδῶς δεῦρ' ἔστι μετενεργεῖν κτλ. et 515d ἡ πολυ-
πραγμοσύνη φιλομάθειά τις ἔστιν ἀλλοτρίων κακῶν, οὔτε φθόνου
δοκοῦσα καθαρεύειν νόσος οὔτε κακοηθείας κτλ. Horat. Serm. 1, 3,
25 (Mein.) cum tua pervideas oculis mala liprus imunctis, cur in
amicorum viliis tam cernis acutum? de verbo ὄξυδορκεῖν cf. Lobeck.
Phryn. 576. Menandro tribuebat Mein. Quaest. Men. 45.

360

πρὸς θῆλυ νεύεις μᾶλλον ἢ 'πὶ τᾶρρενα;
B. ὅπου προσῆ] τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος.

Plutarchus Mor. 766. 7 οὐ γὰρ ὁ φιλήδονος ἐρωτηθεὶς εἰ
πρὸς — τᾶρρ. καὶ ἀποκρινάμενος ὅπου — ἀμφ. ἔδοξεν οἰκείως ἀπο-
κρίνασθαι. 1. νεύει. 2. ὅπου] ἔν' ἄν vel ὅπου πρόσεστι κάλλος K.

361

αὐχμῶντα δ' οὕτως ἄνδρα καὶ κεκουιμένον
κάλλιον ἢ τῶν νῦν παλαιστῶν ὀστισοῦν

Aristides II 233 Dindf. (Μιλτιάδην) ἄνδρα οὔτ. αὐχμ. κ. κ. κ.
ἢ τῶν παλαισάντων καὶ γυμναστικῶν ὄστ. — νῦν add. scriberem ὄν-
τινοῦν, ita si scripsisset Aristides. potest esse Eupolidis ex Δήμοις.

362

σὺ δ' ἄθλιος τὰ μὲν παραδραμῶν, τὰ δὲ βάδην
ἔναντα πολλὰ καὶ κάταντα πνευστιᾶς.

Lucianus De merc. cond. 26. — quis apud poetam adpelleitur
non constat. imitatur Hom. II, 23, 116.

363

*Ἄιδην ὑπειλήφασιν ὑπὸ τῆ γῆ τόπον
βαθύν, πολύχωρον καὶ ζοφερόν κἀνήλιον.*

Lucianus De luct. 2 τόπον τινὰ ὑπὸ τῆ γῆ βαθύν Ἄιδην ὑπειλ.,
μέγαν δὲ καὶ πολ. τοῦτον εἶναι καὶ ζ. καὶ ἀνήλ.

364

*καὶ πυραμίδες στῆλαί τε κἀπιγράμματα
πῶς οὐ περιττὰ παιδιαῖς τ' εἰκότα;*

Lucianus De luctu 22 καὶ π. καὶ στ. καὶ ἐπιγρ. πρὸς ὄλιγον
διαρκοῦντα πῶς οὐ π. καὶ π. προσεοικ.;

365

*ἐς τὸ φανερόν μὲν οὐχὶ τολμᾶσιν λέγειν,
ὑποτονθορούζουσιν δὲ συγκεκυφότες.*

Lucianus Bis accus. 4 πάντες ἀγανακτοῦσι . . . καὶ κτλ. indica-
vit Mein. Philol. XV, 539. 1. τὸ add. K. cf. Alexid. 2, 4. Arist.
Thesm. 525. οὐχὶ τολμᾶσιν Mein.] οὐ τολμᾶσι. 2. ὑποτονθορούζουσιν
Mein.] ὑποτονθορούζουσι.

366

*ἀπὸ τῆς πατρῴας ἐστίας ἐξέρχεται
κάτω κεκυφῶς κοῦδέν' ἐξ ἐναντίου*

προσβλέπων (fortasse προσορῶν). [Lucianus] Amor. 44. 2. καὶ
μηδένα τῶν ἀπαντῶντων ἐξ κτλ. celebratur priscae educationis
modestia et severitas.

367. 368

*μηδέποτ' ἐλάαν ἔσθι' ἀκαλήφην ἔχων,
χειμῶνος ὄρα βολβοφακῆν. Β. βαβαί, βαβαί.*

Athenaeus 4, 158b Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ τοῦ καλοῦ γνώμας
τινάς εισφέρων φησὶ κτλ. μηδέποτ' ἐλάαν Bergk.] μήποτελαίαν Α. μή
μοί ποτ' ἐλαίαν Mein. Anal. Ath. 75. proxima apud Chrysippum
haec sunt:

βολβοφακῆ δ' ἴσον ἀμβροσίη ψύχους κρυόεντος.

ἴσον Mein.] οἶον. — et trimetros et heroicum versum Chrysippus
videtur ex comoedia excerpisse.

369

ἃ γ' εἴ τις εἰς τὸ φῶς ἄγοι, σάφ' ἴσθι, τῶν
δῶδεκα θεῶν δέοιντ' ἂν εἰς σωτηρίαν.

Libanius II 97, 16. 1. τὸ εἰ σάφ' ἴσθι add. ἄγει Bav. Mor.

370

τάκ τῶν ἀργῶν ἃ δίδωσιν ἐνιαυτὸς μόλις,
οὔτοι διαφρίπτουσιν ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

Libanius III 203, 7. 2. οὔτοι add. deinde ἐν ἀκ. χρ. διαφρ.
(οἱ λαμπροὶ δοκοῦντες εἶναι).

371

πολλῶν ὀφείλω σοι χάριτας, γονῆς, τροφῆς·
ἀμείβομαί σε τῷ φρυγεῖν τὴν οἰκίαν.

Libanius III 705, 16. 1. τροφῆς, παιδείας. — filius patrem
adloquitur.

372

ψαιστά, λιβανωτόν, πόπανα· ταῦτ' ὠνήσομαι·
οὐ τοῖς φίλοις θύω γάρ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς.

Porphyrus De abstin. 2, 58 (p. 120, 8 Nauck.) λέγουσι γοῦν
καὶ τῶν ποιητῶν οἱ ἐπ' ὀλίγον σωφρονοῦντες . . . ἄλλος δέ φησι
κτλ. 1. πόπανα· ταῦτ' ὠνήσομαι Mein.] μόνα τ' αὐτῶν ἦσομαι.
2. φύλοις Mm. θεοῖς Mein.] θεοῖς τανῦν, quod retinet Nauck. nihil
in his est quod non etiam in antiqua comoedia dici potuerit.

373

οὐχ αἵματος καὶ τῶν ὄσα τούτοις κίρνεται,
ἀλλ' ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας εἰ καὶ Στυγός.

Philostratus Epist. 14 (p. 471. 2 Herch.) οὐκ ἦσθα συγκείμενος
ἐκ σαρκὸς (καὶ αἵματος add. Kayser.) καὶ τῶν — πέτρας καὶ Στ.
σαρκὸς Bentl.] ἀέρος. Plat. Protag. 320d ἐκ γῆς καὶ πυρὸς . . . καὶ
τῶν ὄσα πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται. ἐγκιρνᾶσιν est Arist. Eccl. 841,
κιρνάντες eiusdem fr. 683.

374

Ἀγαμέμνονος τὸ πρόσωπον ὄδ' ὑποκρίνεται,
Μίδαικος ὦν τις τάνδοθεν ἢ Θεαρίων.

Themistius 21, 251c ἐξαπατᾷ ὑμᾶς καὶ πρ. Ἀγ. ὑπ. Μ. τις ὦν
ἐνδ. κτλ. Plat. Gorg. 518b Θεαρίων ὁ ἀρτοκόπος (Aristoph. fr. 1)

καὶ Μίθαικος ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφὸς τὴν Σικελικὴν. Lucian. Apolog. 5 ἐπὶ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνων ἕκαστος αὐτῶν . . . ἀποθήμενοι τὰ προσωπεῖα γλῆνονται ὑπόμισθοι τραγωδοῦντες.

375

ὦν ἐστὶ τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη,
βαλανεῖ', ἄκρατος, ἀμίδες, ἀργία, πότος.

Clemens Alex. Paed. 2, 2, 25 extr. μακαριστὸν ἡγοῦνται βίον τὴν ἀκοσμίαν τὴν περὶ τὰ συμπόσια κτλ. κραιπάλη Porson. Advers. 300] κῶμος, κραιπάλη. κραιπ., | κῶμος, β. — ἀργία, | πότος Markland. Explic. vet. auct. 258. cui, deleto tamen πότος, adsentiuntur Mein. et Cōbet. N. l. 343. fortasse haec quoque coniuncta fuerunt cum fr. 338. 9 ὄξοντας μύρου, | ὦν ἐστὶ τὸ ζῆν κτλ. cf. etiam 342.

376

ἵππον ταλάντων εἶχε πεντεκαίδεκα,
αὐτὸς δὲ χαλκῶν τιμιώτερος τριῶν.

Clemens Alex. Paed. 3, 6, 34 ὁ ἵππος αὐτοῦ πεντεκαίδεκα ταλάντων ἐστὶν ἄξιος . . . , αὐτὸς — ἐστὶ τιμιώτερος τριῶν. v. 2 ex comoedia repetendum esse monuit Nauck. Philol. III 359. αὐτὸς δὲ χαλκῶν ἐστὶ τιμιώτερος | τριῶν Cobet. N. l. 343. mihi etiam priora comici et sicuti factum est scribenda esse videbantur.

377

ἐγὼ πάλαι περισκοπῶν τὰς ὀλκάδας
μετέωρος αἰεὶ πρὸς τὸ μέλλον γίνομαι.

Procopius Epist. 103. 1. ἐγὼ δὲ π. περισκοπῶ. 2. γίνομαι K.] γινόμενος. — loquitur mercator sollicitus.

378

ἀλλ' ὡς ἔοικε μόνον ὄρᾳς τὸ χρυσίου,
ἄγει δὲ σ' αὐτὸ καὶ ποιεῖ μετάρσιον.

Procopius Epist. 125 οὐδὲν ὡς ἔοικεν ὅτι μὴ χρ. ὄρᾳς κτλ. — vocem μετάρσιον consulto ex tragicorum sermone retinuit ut Arist. Av. 1383.

379

μέγ' εἰς πόθον γὰρ ἐστὶν ἀνθρώποις πατρίς·
μάργυς δ' Ὀδυσσεὺς τῆς Καλυψοῦς ὑπεριδῶν.

Procopius Epist. 128. *μ. τοῖς ἀνθρ. εἰς π. ἐστὶν ἡ π. καὶ μάρτυς Ὀδ. — παριδῶν.*

380

*πέτρας γεωργεῖν ἐστὶ συμφωρότερον
ἢ πεδία χαλεποῦς γείτονας κεκτημένοις.*

Theophylactus Simoc. Epist. 5 extr. *π. γὰρ ἡμῖν γ. συμφ. ἢ πεδία καὶ γηλόφους οἰκεῖν χαλ. κεκτ. τοῦς γ. alii cod. χαλεπᾶς κεκτημένους τὰς γ. (i. e. τὰς γεράνους). πέτρας γεωργεῖν Delphi dicuntur Lucian. Phalar. 2, 8.*

381

*τοῖσιν δὲ καρποῖς ἡ πάχνη λυμαίνεται,
καὶ τοῦς ἰδρωτάς τοῖς ἀνέμοις χαρίζομαι.*

Theophylactus Simoc. Epist. 41 *ἡ δὲ π. λ. τοῦς καρποῦς ὡς ἀπαραιτήτος τύραννος, καὶ τ. ἰδρ. ὁ τάλας κτλ. — queritur agricola.*

382

*ἄνδρες δικασταί' φθειγγομένους διηνεκῶς
ἢ τῶν γεωργῶν τάξις οὐ προσίεται.*

Theophylactus Simoc. Epist. 50 *τοῦς γὰρ συκοφάντας ἄνδρας καὶ τὸ κτλ. 1. διηνεκῶς] πυκνότερον. 2. τάξις] πολιτεία.*

383

*οὐκ ἔστ' ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις κανόν,
ὀλίγῳ χρόνῳ δὲ πάντα μεταρρίπτει θεός.*

Theophilus Autol. 2, 115c. *comici esse, non Simonidis (cui tribuit Theophilus), cum Bergkio (P. l. gr.³ 1140) arbitratur Diels Mus. Rh. XXX 180. 2. caesura in versu comico vix toleranda. scrib. aut μεταρρίπτει aut μεταβάλλει.*

384

*οὐ μέθυσός ἐσθ'; ὁ γὰρ τριῶν πίνων πλέον
καὶ μὴ μεθυσθεὶς ὑπερέβη πολλῶ μέτρον.*

Maximus Conf. apud Wachsmuth. Stud. z. d. gr. Floril. p. 143.
1. οὐ et γὰρ add. Usener. *ἐσθ' idem] ἐστιν. πλέον idem] πλέων.*
2. καὶ — μεθυσθεὶς Usener] *κᾶν μεθύση. πολλῶ Usener] τὸ. κᾶν μὴ μεθυσθῆ φύσεως ὑπερέβη μέτρον (debebat φύσεως) Fr. Schoell.*

385

ἐγὼ δ' ἐν ἀνθρώποισι μέχρι τούτου δοκῶ
 πράττειν καλῶς, μέχρι ἂν φθονεῖσθαί μοι δοκῶ.

Stobaeus Floril. 38, 5 sine lemmate. indicavit et emend. Cobet. Mnem. VIII 121. 1. μέχρι τοῦ (του Vind.). 2. εὖ πράττειν μέχρις ἂν. (δοκῆ Vind.) πράττειν καλῶς etiam Heimsoeth. Ind. Bonn. aest. 1867 v.

386

κεῖται δ' ὁ τλήμων τὸ στόμα παρεστραμμένος,
 ὃ τὸν δίμορφον Σωκράτην ἀπόλετο.

. Zenobius Milleri 2, 48 (Mélanges 363). 2. perperam δύμορφον Miller. — facile est scribere ἀπόλεσεν, sed nihil facit ad fragmentum obscurissimum intellegendum. ictus inusitatus v. 1 (στόμα) transponendo emendari potest κεῖται παρεστραμμένος ὁ τλ. τὸ στόμα. ceterum cf. Meinek. Herm. III 456. propter formam Σωκράτην Dindorf. Annal. Fleckeis. XCVII 401 novae comoediae fragmentum tribuit. cf. etiam Nauck. Bullet. Petropol. XIII 374 (Σωκράτη διώλεσεν).

387

Λυδοὶ πονηροί, δεύτεροι δ' Αἰγύπτιοι,
 τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι.

Diogenian. 6, 24. Apostol. 10, 100. proverbium ex comoedia ductum videtur.

388

τοιαῦτα μέντοι πόλλ' ἀναγκαίως ἔχει
 πάσχειν, ὅταν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῆς.

Photius λάγνης· οὐ λάγνος ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται κτλ. recte Photium de accusativo λάγνητα somniantem (tamquam etiam ἀδόλεσχητα dici possit) reprehendit Cobet. Mnem. VIII 28. Mnem. nov. III 383. 2. παρασχεῖν cod.

389

τὸ γυνῶθι σαυτὸν ἐν λόγοις οὐδὲν μέγα,
 ἔργῳ δὲ τοῦτο μόνος ἐπίσταται θεός.

Schol. Plat. Alcibiad. I 390 Bekk. ῥάδιον . . τὸ λόγῳ διεξιέναι, παγγάλεπον δὲ τὸ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν. καὶ γὰρ λέγεται κτλ. 2. τοῦτο μόνος Mein. Cur. crit. 34] μόνος τοῦτ'. alii μόνος δὲ τοῦτ'.

Procopius Epist. 128. *μ. τοῖς ἀνθρ. εἰς π. ἐστὶν ἡ π. καὶ μάρτυς Ὀδ. — παριδῶν.*

380

*πέτρας γεωργεῖν ἐστὶ συμφορώτερον
ἢ πεδία χαλεποῦς γείτονας κεκτημένοις.*

Theophylactus Simoc. Epist. 5 ext. *π. γὰρ ἡμῖν γ. συμφ. ἢ πεδία καὶ γηλόφους οἰκεῖν χαλ. κεκτ. τοῦς γ. alii cod. χαλεπὰς κεκτημένους τὰς γ. (i. e. τὰς γεράνους). πέτρας γεωργεῖν Delphi dicuntur Lucian. Phalar. 2, 8.*

381

*τοῖσιν δὲ καρποῖς ἡ πάχνη λυμαίνεται,
καὶ τοὺς ἰδρωτάς τοῖς ἀνέμοις χαρίζομαι.*

Theophylactus Simoc. Epist. 41 ἡ δὲ π. λ. τοὺς καρποὺς ὡς ἀπαραίτητος τύραννος, καὶ τ. ἰδρ. δ. τάλας κτλ. — *queritur agricola.*

382

*ἄνδρες δικασταί' φθεγγομένους διηνεκῶς
ἢ τῶν γεωργῶν τάξις οὐ προσίεται.*

Theophylactus Simoc. Epist. 50 τοὺς γὰρ συκοφάντας ἄνδρας καὶ τὸ κτλ. 1. διηνεκῶς] πυκνότερον. 2. τάξις] πολιτεία.

383

*οὐκ ἔστ' ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις κακόν,
ὀλίγω χρόνῳ δὲ πάντα μεταρρίπτει θεός.*

Theophilus Autol. 2, 115c. comici esse, non Simonidis (cui tribuit Theophilus), cum Bergkio (P. l. gr.³ 1140) arbitratur Diels Mus. Rh. XXX 180. 2. caesura in versu comico vix toleranda. scrib. aut μεταρρίπτει aut μεταβάλλει.

384

*οὐ μέθυσός ἐσθ'; ὁ γὰρ τριῶν πίνων πλέων
καὶ μὴ μεθυσθεὶς ὑπερέβη πολλῶ μέτρον.*

Maximus Conf. apud Wachsmuth. Stud. z. d. gr. Floril. p. 143. 1. οὐ et γὰρ add. Usener. ἐσθ' idem] ἔστιν. πλέων idem] πλέων. 2. καὶ -- μεθυσθεὶς Usener] καὶ μεθύση. πολλῶ Usener] τὸ. καὶ μὴ μεθυσθῆ φύσεως ὑπερέβη μέτρον (debebat φύσεως) Fr. Schoell.

385

ἐγὼ δ' ἐν ἀνθρώποισι μέχρι τούτου δοκῶ
πράττειν καλῶς, μέχρι ἂν φθονεῖσθαί μοι δοκῶ.

Stobaeus Floril. 38, 5 sine lemmate. indicavit et emend. Cobet. Mnem. VIII 121. 1. μέχρι τοῦ (του Vind.). 2. εὖ πράττειν μέχρις ἂν. (δοκῆ Vind.) πράττειν καλῶς etiam Heimsoeth. Ind. Bonn. aest. 1867 v.

386

κεῖται δ' ὁ τλήμων τὸ στόμα παρεστραμμένος,
ὃ τὸν δίμορφον Σωκράτην ἀπώλετο.

. Zenobius Milleri 2, 48 (Mélanges 363). 2. perperam δύσμορφον Miller. — facile est scribere ἀπώλεσεν, sed nihil facit ad fragmentum obscurissimum intellegendum. ictus inusitatus v. 1 (στομά) transponendo emendari potest κεῖται παρεστραμμένος ὁ τλ. τὸ στόμα. ceterum cf. Meinek. Herm. III 456. propter formam Σωκράτην Dindorf. Annal. Fleckeis. XCVII 401 novae comoediae fragmentum tribuit. cf. etiam Nauck. Bullet. Petropol. XIII 374 (Σωκράτη διώλεσεν).

387

Λυδοὶ πονηροί, δεῦτεροι δ' Αἰγύπτιοι,
τρίτοι δὲ πάντων Κἄρες ἐξωλέστατοι.

Diogenian. 6, 24. Apostol. 10, 100. proverbium ex comoedia ductum videtur.

388

τοιαῦτα μέντοι πόλλ' ἀναγκαίως ἔχει
πάσχειν, ὅταν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῆς.

Photius λάγνης· οὐ λάγνος ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται κτλ. recte Photium de accusativo λάγνητα somniantem (tamquam etiam ἀδόλεσχητα dici possit) reprehendit Cobet. Mnem. VIII 28. Mnem. nov. III 383. 2. παρασχεῖν cod.

389

τὸ γνῶθι σαυτὸν ἐν λόγοις οὐδὲν μέγα,
ἔργῳ δὲ τοῦτο μόνος ἐπίσταται θεός.

Schol. Plat. Alcibiad. I 390 Bekk. δᾶδιον . . τὸ λόγῳ διεξιέναι, παραγάλεπον δὲ τὸ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν. καὶ γὰρ λέγεται κτλ. 2. τοῦτο μόνος Mein. Cur. crit. 34] μόνος τοῦτ'. alii μόνος δὲ τοῦτ'.

390

τί ποτ' ἐστὶ χλωρόν, ἀντιβολῶ, τὸ χρυσίον;
 Β. δέδοικ', ἐπιβουλεύμενον ὑπὸ πάντων ἀέλ.

Schol. Aristoph. Plut. 204 καὶ τις τῶν κωμικῶν φησι κτλ. Diogen. L. 6, 56 (Διογένης) ἐρωτηθεὶς διὰ τί τὸ χρυσίον χλωρόν ἐστίν, ἔφη ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐπιβουλεύοντας. Eustath. 812, 56 τὸ βηθῆναι ἄχρόν εἶναι τὸν χρυσοῦν διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιβουλεύοντας. indicavit H. Iacobi. Boissonad. Anecd. III 469 διὰ τί τὸ χρυσίον ἄχρόν ἐστίν; ὅτι πολλοὺς ἐπιβούλους ἔχει (Nauck.).

391. 392

μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον
 πταίειν ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον.

Suidas μὴ πολλάκις κτλ. (παίειν). Suidas πταίειν· προσκρούειν. καὶ παροιμίαι· μὴ π. πρὸς τὸν αὐτὸν λ. πτ. — ὁμολ. v. 1. Polyb. 31, 6 ὁ δὲ (Πολύβιος) παρεκάλει μὴ δις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν... πολλὰς γὰρ ὑποδεικνύειν ἀφορμὰς τοὺς ἐνεσιῶτας καιρούς. Zenob. 3, 29 δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον· ἐπὶ τῶν δευτέρου τοῖς αὐτοῖς περιπτώσεων, ubi εἰσκρούειν Erasmus metri causa. αἰσχρὰ προσκρούειν Mein. Philol. XXV 537, alterum hoc fragmentum comicum esse censens. cf. Diogenian. 4, 19. Greg. Cyr. 2, 15. Apostol. 6, 29. monost. 121 δις ἑξαμαρτεῖν ταῦτόν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ. 1. μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν πολλάκις πταίειν λίθον Kuster. μὴ πολλάκις γὰρ πρὸς τὸν αὐτὸν δεῖ Mein., ubi οὐ pro μὴ dicendum erat. ac sic G. A. Hirschig. Ann. crit. 35. fortasse μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν πολλάκις λέγω (suadco) λίθον πταίειν — ὁμολογουμένως.

393

ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ
 τὴν ἄρκτον ἄρκτον, τὴν δὲ Τυρῶ τροφαλίδα,
 τὸ δ' ἄστν σῦκα.

Enstathius 1535, 22 ὁ κωμικὸς τὸ κάππα ἐξελὼν (ex ἄρκτος) γέλωτα ἐκίνησεν εἰπὼν οὕτω κτλ. . . ἀρκεῖ δὲ ἐπισημῆσθαι ὡς οὐ ψελλὰ τὰ εἰρημένα κυρίως, εἰ μὴ τις πᾶν παιδίον μὴ σαφῶς διαλεγόμενον ψελλίσεσθαι λέγει. Aristophani haec adsignaverunt Dindorfius (536 p. 215) et Bergkiius (II 1195), nulla necessitate.

394

. . περιφέρειν ματτῆν καὶ ποδάριον,
 καὶ γαστρίον τακερόν τι καὶ μήτρας ἰσῶς.

Athenaeus 14, 664 c ἄλλος δὲ τίς φησιν κτλ. 1. καὶ add. Mein. ματτύης commemoratio non est causa cur novae comoediae haec tribuantur. cf. Arist. Nub. 451.

395

. . . ἔοικεν, ἣν ἀνάπτουσιν βροτοὶ
παρ' ἡλίου κλέπτουτες ἐντέχνως τὸ φῶς.

Clemens Alex. Strom. 5, 5, 29 ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία τῇ ἐκ τῆς Θραυαλλίδος ἔοικεν λαμπηδόνη, ἣν ἀνάπτουσιν ἄνθρωποι παρὰ κτλ. versum 2 ex comico petitum esse indicavit Cobet N. l. 343. etiam priora indidem translata esse arbitror.

396

. . . ἐκείνων οὖν ἀπόσχου τῶν λόγων·
λῆροι γὰρ εἰσι παντελῶς καὶ φλήναφοι.
Aristaenet. Epist. 2, 17 med. 2. καὶ φλ. π.

397

εὐθύς δὲ Φοῖνιξ γίνομαι·
τῇ μὲν δίδωμι χειρὶ, τῇ δὲ λαμβάνω.

Schol. Pind. Pyth. 2, 125 οἱ Φοῖνικες παλιγκάπηλοι . . . καὶ ὁ κωμικός κτλ. 1. δὲ add. Hemsterh. Arist. Plut. 447. Aristophani tribuit Dindorfius (709).

398

τοῖς γὰρ λάλοισιν ἔξ ἄκρου
ἡ γλώττα πᾶσιν ἐστὶ τετροπημένη.

Lucianus Herc. 5 μηδὲ τοῦτο θαυμάσης εἰδὼς τὴν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· οὐδ' ἕβρις εἰς αὐτὸν εἰ ταύτη τετρούπηται· μέμνηται γοῦν, ἔφη, καὶ κωμικῶν τινῶν ἰαμβείων παρ' ὕμῶν μαθῶν κτλ. 1. λάλοισιν Casaub. Theophr. Char. p. 103 Lips.] λάλοισ. 2. τετροπημένη] διατετροπημένη Mein.

399

οὐ σοὶ γὰρ εἰσιν οἱ λόγοι·
πολλοῖσιν ἔργοις τοῦτο σοῖς τεκμαίρομαι.
Aristides II 595 Dindf. 1. οὐ γὰρ σοὶ γε. 2. πολλοῖς.

400

τίς γὰρ ἂν
ἀντὶ φαφαντῖδος ὄξυνθύμι' εἰσορῶν
ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς;

Hesychius βαφανιδωθῆναι· τοὺς μοιχοὺς ταῖς βαφανῖσιν ἤλανον κατὰ τῆς ἔδρας κτλ. 1. ἂν add. Pors. Adv. 301. 2. ἀντι Pors.] ἀντι τῆς. ὄξυθύμι' εἰσορῶν Pors.] ὄρῶν ὄξυθυμίαν. 'si pro raphano moechis crux statuatur, nemo ad nos accedet.' Is. Voss. Catull. p. 43. cf. Eupol. 120. Harpocr. (et Phot.) ὄξυθύμια... ἔνιοι μὲν... ὄξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονται... Δίδυμος δὲ... φησὶν ὄξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα. Pollux 2, 231 ὄξυθύμια τὰ καθάρματα. Bekker. Anecd. 288, 7 ὄξυθύμια· τὰ τῶν οἰκῶν καθάρσια τὰ ἐν ταῖς τριόδοις τιθέμενα (287, 24 τὰ καθάρματα τῶν νεκρῶν, ἃ δὴ καὶ Ἑκαταῖα). — loquitur mulier.

401

ἄτερος πρὸς τὸν ἕτερον
ὑπαλείφεται τὸ χεῖρέ θ' ὑποκονίζεται.

Plutarchus Pomp. 53 ἐπεὶ ἀνεῖλεν ἡ τύχη τὸν ἑφεδρον τοῦ ἀγῶνος, εὐθύς ἦν εἰπεῖν τὸ κωμικὸν ὡς κτλ. — duo aemuli significatur qui, ut Pompeius et Caesar Crasso mortuo, tertio aemulo sublato statim ad certamen descendunt. Aristophane et Cratino dignum fragmentum iudicat Cobet. V. 1.² 130.

402

δέξαι, τέκνον . . . . ἔγχεαι·
εἰ τί με φιλεῖς, μικρὸν ἔτι τοῦτο πρόσφαγε.

Diogenes Epist. 29 extr. 2. ἔτι μόνον τουτί. fortasse προσφέρου. ita avi nutricesque infantes adhortari solent.

403

τὸ μὲν λέγειν βροτοῖς
ἢ φύσις ἔδωκε, τὸ δὲ καλῶς λέγειν τέχνη.

Hercul. vol. conl. alt. VIII fol. 11 ὥστε καὶ τὸ λ. ἢ φ(ύσ)ις ἔδω(κ)εν, τὸ δὲ καλῶς (λ)έ(γ)ειν ἢ τέχνη. comici esse statuit Gomperz. Wien. Stud. 1880 p. 5, qui τὸν μὲν βίον | ἢ φ. ἔδ. τὸ δὲ κ. ζῆν ἢ τέχνη poetae tribuit, quem Menandrum esse suspicatur.

404

ἰσχυρόν ἐστι πλούσιος ἀγνοούμενον
ἔχων κληρονόμον.

Plutarchus Mor. 497d. 2. fortasse κεκτημένος κλ.

405

ἀνθρώπων γέ τοι

ὀφλεῖν γέλωτα κρεῖττον ἢ μέμψιν θεῶν.

Aristides I 2 Dindf. ὡς δ' εἰπεῖν κρεῖττον, εἰ δεῖ, γέλ. ὀφλ.
ἢ κτλ. opposito ἀνθρώπων carere vix possumus.

406

πάντα ταῦτα γὰρ

τύχη δίδωσι καὶ παραιρεῖται πάλιν.

Aristides I 778 Dindf. πάνθ' ὅσα τούτου τοῦ γένους ἔχεται,
τύχης ἂν τις φήσειεν εἶναι, τῆς καὶ διδούσης ἕκαστα τούτων καὶ
παραιρουμένης, ἤνικ' ἂν καὶ τοῦτο βουληθῆ. unde eiectionis addita-
mentis facile quae supra posuimus elicias.

407

ἐπὶ γῆν καταβαλὼν ὥσπερ εἰ τοὺς θυλάκους

τοὺς σφόδρα γέμοντας

Dio Chrysost. 8, 286 R. τὸν δὲ Βούσιριν (Ἡρακλῆς) διέρ-
ρηξεν ἐπὶ τὴν γῆν κτλ. (ὥσπερ). indicavit Meinekius I 351. *Busirin*
scripserunt Cratinus, Antiphanes, Ephippus, Mnesimachus.

408

πρὸς τὸν ἥλιον

διψῶντες ἄδουσ' οὐδὲν ὠφελούμενοι.

Dio Chrysost. 47, 229 R. ὅμοιος . . τοῖς τέττιξιν· καὶ γὰρ
ἐκείνοι — ἄδουσιν ὑπ' ἀνοίας οὐδ. ὠφ.

409

πῶς οὐκ ἀνοίας ἐσχάτης τὸ κακὸν κακῶ

ζητεῖν ἰάσθαι;

Libanius III 213, 15. ἐσχ. ἀν. κακῶ τὸ κακὸν ἐπιχειρεῖν ἰάσασθαι.

410

ἐν Σπάρτῃ μόνῃ

τυφλὸς ἐσθ' ὁ πλοῦτος ὥσπερ ἄψυχος γραφή.

Porphyr. De abstin. 4, 4 (162, 4 Nauck.) τοῦτο δὲ τὸ θρυ-
λούμενον ἐν μόνῃ τῇ Σπάρτῃ βλέπεσθαι τυφλὸν ὄντα τὸν πλ. καὶ
κείμενον ὥσπερ γραφὴν ἄψυχον.

411

ὥστε μοι δοκῶ

πλεῖν ἢ παλαστῆ γερονέναι σοφώτερος.

Synes. Epist. 136, 272a. 2. παλαιστῆ καὶ δακτύλω. duo extrema vocabula eiecit Cobet. Mnem. nov. X 66. cf. Cratin. 133. Philem. 26. παλαστή (ἄνευ τοῦ ι) Phryn. Epit. 295, ubi iam Lo-beckius haec ex comoedia excerpta videri adnotaverat.

412

ἢ δ' ἀρετῆ μόνῃ

καὶ διὰ καλοῦ τοῦ σώματος καταφαίνεται.

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 121. fortasse διὰ παλαιοῦ σ. διαφαίνεται.

413

παρὰ τοῖς βαρβάροις

φασὶν δεδέσθαι τοὺς κακούργους χρυσίῳ.

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 122 (αἱ γυναῖκες) οὐκ ἴσασι τὸ πλημ-μέλημα οἷόν ἐστι δεσμὰ ἑαυταῖς περιθεῖσθαι πλούσια μυρία· καθάπερ καὶ κτλ. indicavit Nauck. Philol. III 244 conl. Dion. Chrys. 79, 433 R. (παρὰ τοῖς Αἰθίοψι) τὸ χρυσίον ἀτιμότερον ἢ παρ' ἡμῶν ὁ μόνυβδος, καὶ φασιν αὐτόθι τοὺς κακούργους ἐν παρχαίαις δεδέσθαι πέδαις. Herodot. 3, 23 δεσμοτήριον ἀνδρῶν, ἔνθα τοὺς πάντας ἐν πέδῃσι χρυσέῃσι δεδέσθαι. ἔστι δὲ ἐν τοῖσι Αἰθίοψι πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ τιμιώτατον. ac Plut. Mor. 753 init. χρυσαῖς ὥσπερ ἐν Αἰθιοπία πέδαις δεδέσθαι. Heliodor. Aethiop. 9, 1 extr. χρυσῶ (δεσμὰ) ἐπιβάλλειν· ὅσα γὰρ σίδηρος παρ' ἄλλοις εἰς τὰς χρεῖας, ταῦτα παρ' Αἰθίοψιν ὁ χρυσὸς νομίζεται. Suidas Καιάδας. . . παρὰ δὲ Αἰθίοψιν οἱ κακούργοι χρυσαῖς ἀλύσεσιν ἐδέδεντο.

414

οὐ γὰρ μοι σχολῆ

τανῦν· ξενικῶ τῷ γὰρ ἰδιάζω πράγματι.

Bekker. Anecd. 43, 21 ἰδιάζειν κτλ. τανῦν et τῷ add. — ἰδιάζειν hic est soli alicui rei vacare.

415

ἀλλεὶ Μαριανδυνοῖς καλάμοις θρηνηθῆσαν
κρούων ἰαστί.

Schol. Aesch. Pers. 933 *αὐλοὶ Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδεϊότατοι εἰς τὰς Θρηνηφῶδας, ὅθεν καὶ τὸ περιφερόμενον κτλ.* Θρηνηφῶδιαν add. Mein. ed. min. xxiii n. 499, comico haec tribuens.

416

ὄρνιθίων

ὀπτῶν φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις

Athenaeus 9, 406 b. *ὄρνιθίων τε (περιμενεχθεισῶν).* trimetrum Dindorfius agnoverat.

417. 418. 419

ἄγρον ἔσχ' ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς
Λακωνικῆς.

[Longinus] De subl. 38, 4 καὶ τὰ κωμικά, καίτοι γ' εἰς ἀπιστίαν ἐκπίπτοντα, πιθανὰ διὰ τὸ γελοῖον κτλ. ἔσχ' Portus] ἔσχα P. ἔχοντ' ἐπιστολῆς Λακωνικῆς Valcken. Theocrit. Adon. p. 256] ἔχον γὰρ στολῆς. ἔσχε γὰρ ἐλάττω γῆν σκυτάλης A. Faber. ἄγρον ἔσχ' ἐλάττω 'πιστολῆς Λακωνικῆς Toll. Strabo 1, 36 εἰσὶ τινες ὑπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολαῖς, ὡς τὸ κουφότερον εἶναι φελλοῦ σκιᾶς, δειλότερον δὲ λαγὼ Φρυγός, ἐλάττω δ' ἔχειν γῆν τὸν ἄγρον ἐπιστολῆς Λακωνικῆς. quae omnia ex comicis poetis derivata suspicatur Mein. — cum 419 Apollodor. com. 6 contulit H. Iacobi V cccxlii. cf. Leutsch. Apost. 9, 97 a. Horat. C. 3, 9, 22 *levior cortice*.

420

ἀλλ' ὥσπερ

ἦρωες ἐν ἀσπίδι ξενίσαι σε βούλομαι.

Zenobius 1, 64 (ὥσπερ)· ἐπὶ τούτων εἴρηται, οὐ τοῖς αὐτῶν ἔργοις ἢ τέχναις χρώμενοι τοὺς φίλους εὐεργετοῦσιν, παρόσον οἱ ἦρωες τὸ παλαιὸν ἔνοπλοι ὄντες ἐξενίζοντο. indicavit Meinek. Philol. XV 539.

421

ἐγὼ μὲν ἠρίστησα, νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
μάλ' ἠδέως.

Hieroel. et Philagr. Philogel. 226 λιμόξηρος κωμωδίας ὀποκριτῆς τὸν ἀγωνοθέτην πρὸ τοῦ εἰσελθεῖν ἄριστον ἦντι. τοῦ δὲ ἐπιζητοῦντος διὰ τί προαριστῆσαι θέλει, ἔφη ἔφη 'μὴ ἐπιροκοῦντες λέγωμεν ἠρίστησα κτλ.' — ἐπιροκῶν λέγω· ἐγὼ μὲν ἦρ. Cobet. N. l. 8.

422

τῆ κλίμακι

διαστρέφονται κατὰ μέλη στρεβλούμενοι.

Etymolog. m. 200, 56 κλίμαξ δέ ἐστιν εἶδος ὄργάνου βασανισικόν (-οῦ)· οἶον τῆ κλίμακι διαστρέφονται· οἶον τὰ μέλη στρεβλούμενοι. κατὰ pro οἶον τὰ Mein.

423

ἀγάλματα

χρυσοῦ 'στ' ἀπέφθον, τοῖς Παταίκοις ἐμπερῆ.

Suidas ἀπέφθον χρυσοῦ· τουτίεσι τοῦ πολλάκις ἐψηθέντος, ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. χρυσοῦ 'στ' ἀπεφθα τοῖς Παταίκοις ἐμπερῆ (ita Bernhardy pro χρυσοῦ 'στ' ἀπεφθά τε τοῖς κτλ.). χρυσαίαις ἀπαιφθα A. χρυσίαις ἀπεφθα C. (uterque om. τε). Bekk. Anecd. 423, 23 ἀπεφθον χρυσοῦ (excidit interpretatio). lucem adferre videtur Herodot. 3, 37 ἐστὶ γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τῶγαλμα (τὸ ἐν Μίμφι) τοῖσι Φοινικηλοῖσι Παταίκοις ἐμπερέστατον, τοὺς οἱ Φοίνικες ἐν τῆσι πρῶφῆσι τῶν τριηρέων περιάγουσι. ὅς δὲ τούτους μὴ ὄπωπε, ἐγὼ δὲ οἱ σημανέω. πυγμαίου ἀνδρὸς μίμησις ἐστι. sunt igitur Pataeci dei navium tutelares. Hesych. Πάταικοι· θεοὶ Φοίνικες, οὗς Ἰστιάσι κατὰ τὰς πρῶμνας (πρῶφας) τῶν νεῶν. nullius pretii sunt quae adnotavit Bernhardy. Herodoti verbis cum Suidae glossa compositis non dubitavi scribere ut supra feci. Herodian. I 151, 8 προπαροξύνεται Πάταικος, Φάλαικος κτλ. cf. II 424, 18.

424

. . . ποταμὸν δὲ φεύγων ἀγνοεῖς
εἰς τὴν θάλατταν ἐμπεσών.

Aristides II 472 Dindf. π. φ. — ἐμπίπτων, ἀνὴρ ὁ σκώπτων ἐρεῖ. 'agnosco tragici sententiam'. Reiskius. est comici. videtur proverbium fuisse.

425

οὐτ' ἀλφίτοισι χαίρομεν·

πλήρης γὰρ ἄρτων ἡ πόλις.

Athenaeus 3, 113a ταῦτα σιτία Κρονικά ἐστίν, ὧ ἐταῖροι, ἡμεῖς γὰρ οὐτ' ἀλφίτοισι κτλ. 1. ἡμεῖς γὰρ οὐκέτ' Dobr. Adv. II 300. Athenaeus ut saepe suae orationi poetae verba accommodaverat, qui fortasse non scripsit ἡ πόλις, sed ἡ σιπύη. cf. Arist. Plut. 806.

426

ἀπεσκοτώθης, φίλτατε,

οἴνου σπάσας τοσοῦτον.

Athenaeus 10, 446 b. 'videntur haec comici poetae esse'. Mein.

οἴνον σπάσας Mein.] σπάσας οἴνου.

427

ἀμφοτέρων εὐρεῖν ἐντυχοῦντ' οὐ βιάδιον
ἄνθρωπον.

Theophrastus Char. 20 καὶ ἀμφοτέρα δὴ οὐκ ἔχοντα οὐ βιάδιον
ἄνθρωπον [συλ] λαβεῖν. ita ut scripsimus M. Haupt. Op. III 499,
tritam aliquam sententiam illis verbis contineri censens. 'λαβεῖν
vitiosum esse videtur. quae duo illa sint sine quibus simul felix
homo non facile reperiri dicitur non decerno. possunt plura
cogitari tantum apta quantum quae describitur ἀηδία permittit'.
comici esse puto.

428

ἀκρόπολις

πύρρωθεν ἀστράπτουσ' ἀπὸ πάσης εἰσόδου

Aristides I 771 Dindf. ἃ δ' εὐθύς εἰς ὀφθαλμούς ἔρχεται, ἀκρ.
μὲν αὐτῆ τοσαύτη τὸ μέγεθος κτλ. Pergamenam arcem dicit Ari-
stides, Atheniensem sine dubio comicus, a quo haec mutuatus est.
cf. 340.

429

καλὸν μένειν ἐφ' ἧς τετύχηκε τάξεως
ἕκαστον.

Lucianus Iudic. voc. 4 καλὸν γὰρ ἕκαστον μένειν κτλ.

430

γαστέρας

αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας

Athenaeus 9, 376 d καὶ τῶν ῥῶν τὰ χρυσᾶ, ἔτι δὲ ὀρνίθων κτλ.
comici versum esse Dindorfius adnotaverat. 1. γαστέρας C] γαστέρες
A. 2. καὶ πλέας om. C. πλέας Schweigh.] πλέες A.

431

οὕτως ἔρωσ ἰσχυρὸς ἐντέτηκέ μοι
τῆς πατρῶδος.

Libanius III 260, 5. ἰσχυρὸς ἔρωσ.

432

ἔστι γὰρ

τὰ πολλὰ τοῖς πολλοῖσι τοῦ δειπνοῦ χάριν.

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 5 ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς κτλ. πολλοῖσι Klotz.] πολλοῖς.

433

εἶμι γὰρ

ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν κολοφῶνα τοῦ λόγου.

Gregorius Cyr. Leid. 2, 17 ἐπὶ μεγάλων καὶ ἀναντιρρήτων καὶ μεγάλην ἰσχὺν ἐχόντων. ἱστορεῖται γὰρ τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ἐκκλησιαζουσῶν καὶ ψήφους καταβαλλομένων .μηδὲν τέως ἰσχύειν αὐτάς, εἰ μὴ καὶ ἡ τοῦ Κολοφῶνος καταβληθεῖσα τὸ κῦρος τοῖς ἐψηφισμένοις ἐδίδου. perperam Leutschius 'scribe τὰρ', scilicet ut fiat tetr. troch. eadem Append. prov. 2, 15, nisi quod praebet εἶμι γὰρ ἤδη ἐπ' αὐτὸν κτλ. Gregor. Nazianz. Orat. I 5c εἶμι γὰρ — τοῦ λόγου. cur comoediae abiudicet Nauckius Bullet. Petrop. XII 516 non video: nam usi sunt eo proverbio multi. Plat. Leg. 2 extr. οὗτος . . . κολοφῶν ἐπὶ τῷ . . . λόγῳ φηθέντι εἰρησθῶ. Euthydem. 301e κολοφῶνα ἐπιτίθης τῇ σοφίᾳ, ubi cf. Heindorf. Aristid. 2, 98 Dindf. εἶμι δ' ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν κ. τῶν Πλάτωνος φημάτων. Liban. II 541, 8 ἤκω δ' ἐπ' αὐτὸν [ἤδη] τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν, quod fortasse alterum est fragmentum. aliter usitatissimum proverbium interpretatur Strabo 14, 643 et rursus aliter Gregor. Cyr. 2, 86. Schol. Aristid. 627, 10. cum Gregor. 2, 17 consentit Schol. Plat. Theaetet. 451 Bekk.

434

ἄνδρὶ γὰρ

πεινῶντι κλέπτειν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχου.

Macarius 2, 14. Mant. prov. 1, 16. Suidas ἄνδρὶ πεινῶντι. — γὰρ add. Burneius, tetrametrum troch. esse censens.

435

δξύτερον . . .

οἱ γείτονες βλέπουσι τῶν ἀλωπέκων.

Append. prov. 4, 31 ἐπὶ τῶν λαυθάνειν μὴ δυναμένων. cf. Plat. com. 204. potest esse tetr. troch.

436

. . . . αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν τὴν κόνην ἀμώμενοι φάνησαν.

Schol. Hermog. Walz. Rhet. III 204 πολλάκις τινές ἔξω τοῦ προκειμένου λέγειν ἕνα φιλοτιμηθέντες αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν, φασίν, κτλ. Append. prov. 3, 34 καθ' ἑαυτοῦ τὴν κόνιν ἀμαῖται, nulla adiecta interpretatione.

437

ὁ μὲν τις ἀμπέλους
τρυγῶν ἔν, ὁ δ' ἀμέργων ἐλάας . . .

Eustathius 838, 55 (ex Pausania) ἀμέργειν ἦγον καρπολογεῖν, οἶον κτλ.

438

εἶτα δὴ
εἰς πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώνιδα;

Eustathius 1788, 21 ἢ παρὰ τῷ κωμικῷ ὄνωνις, ἧς χρῆσις φέρεται παρὰ τοῖς τεχνικοῖς τό κτλ. . . ὄνομα δὲ βοτάνης ἢ ὄνωνις, δι' ἧς ἐπ' ἀλογία ἴσως ὁ κωμικός τινα σκόπτει καὶ ἠσχυρίζεται, ὡς τοῦ ὄνου καὶ νωθροῦ ὄντος. — εἰς τὴν πόλιν Dindf. εἰς πόλιν ἀπάξεις Mein. inter Aristophanea recepit Dindorfius p. 215 (n. 537).

Theophr. H. pl. 6, 5, 4 φύεται (ἢ ὄνωνις) ἐν τῇ γλίσχρῃ καὶ γανώδει καὶ μάλιστα ἐν τῇ σπορίμῳ καὶ γεωργομένῃ, δι' ἧ καὶ πολέμιον τοῖς γεωργοῖς. καὶ ἔστι δύσώλεθρος. ὅταν γὰρ λάβῃ χώρας βάρθους, ὠθεῖται κάτω εὐθύς καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀποφύσεις ἀφεμένη εἰς τὰ πλάγια εἰς τὸ ἕτερον ὠθεῖται κάτω. cf. H. pl. 6, 1, 3. 6, 5, 3. Plut. Mor. 44e ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν | φύονται. ἄνθεα λευκοῖων. Plin. N. h. 21, 98 *ononis* . . . *aratro inimica vixaxque graecisq.* delectantur ea asini. est *ononis arvensis*, Fraas Synops. pl. 50. 1. Herodian. I 96, 19 Ἄδωνις καὶ ὄνωνις, εἶδος ἀκάνθης, βαρύνονται. II 761, 6 νεᾶνις νεάνιδος . . . ὄνωνις ὀνώνιδος ὄνομα δὲ τοῦτο ἀκάνθης. ὄνωνις fortasse rectius'. Lentz. 'und diese wilddiestel willst du in die stadt bringen?'

439

Μυκονίων δίκην
ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια.

Suidas ἐπεισπέπαικεν· εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν. Ἀριστοφάνης Πλούτω (805). καὶ αὐθις κτλ. ἐπὶ Μυκόνιος γέτων . . . καὶ ἕτερα παρ-ομιμία· Μυκονίων δίκην κτλ. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια. Athenaeus 1, 7f περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχιλόγος ὁ Πάριος ποιητῆς (Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόγοις Hecker Philol. V 483) ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. Iulian. Misopog. 349d ἢ λεγομένη Μυκόνιος ἀγροικία τε καὶ ἀμαθία καὶ ἀβελτερία. cf. Cratin. 328. Apollod. Caryst. 12. Machon. 2. — pluralis

numerus (τὰ σ.) non satis concinit cum tempore perfecto: fortasse τὸ συμπόσιον. cf. 515 et Archiloch. 103 cum eis quae adnotavit Bergk. Aristophani tribuit Sternbach. Stud. Vindob. VIII 247. 8, nulla necessitate.

440

καλοῦ

γῆρως θεμέλιον σωμάτων εὐεξία.

Plutarchus Mor. 8c κ. γὰρ — ἡ ἐν παισὶν τῶν σ. εὐεξία.

441

ὦ τάλας ἐγώ,

τὸ μηδὲ τούτων ἓνα γενέσθαι.

Athenaeus 12, 536e (Φύλαρχος) Πτολεμαῖόν φησι τὸν δευτέρου . . . κατατεινόμενον ὑπὸ ποδάγρας . . . ὡς κατεῖδε . . . τοὺς Αἰγυπτίους . . . τὰ τυγόντα προσφερομένους ἐπὶ τε τῆς ἄμμου χύδην ἐρομένους (εἰπεῖν) κτλ. comici videntur esse. Haurtium haec alicubi tractare memini, sed locum reperire non potui.

442

σὲ γὰρ δεῖ τήμερον

χρηστὸν φανῆναι μᾶλλον ἢ (δεινὸν λέγειν).

Libanius I 455, 12 δεῖ γὰρ σε — ἡ ῥητορικόν. cf. Arist. Ach. 440. 1.

443

χαλκεὺς οἶά τις

γέμων καπνοῦ τε καὶ μαρίλης

Suidas μαρίλη· ἀμανρὸν πῦρ. ὁ χροῦς καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων κτλ. τε add. Mein. οἶα pendet a verbo omisso. tetrametrorum troch. reliquias agnoscere sibi videbatur Bernhardy. . . . χαλκεὺς οἶά τις γ. καπνοῦ | καὶ μαρίλης. Themist. 298, 10 ἀνθρακῶς τινὸς ἢ σιδηρέως, καπνοῦ γέμοντος καὶ μαρίλης (Bernh.).

444

πλέον δυοῖν σοι χοινίκων ὁ δεσπότης

παρέχει.

Choerobosc. 312, 6 χοῖνιξ χοῖνικος πανταχοῦ συστέλλει τὸ ἰ, οἶον. . . καὶ πάλιν κτλ. σοι] σε Ven. — comico tribuit Gaisford. III 217.

445

πουλύποδος δίκην

αὐτὸς σεαυτὸν καταφαγών

Hesychius. excidit interpretatio. πολ. — σεαυτὸν K.] πολ. —
 ξαυτὸν. cf. Pherecr. 13. Alcaei com. 36.

446

δεῖται προφάσεως ἢ πονηρία μόνον.

Aristoteles Rhet. 1, 12 (1373 a 3) ὥσπερ γὰρ ἡ παροιμία πρ.
 δ. μ. ἢ π. cf. Diogenian. 7, 87. Greg. Cyrp. 3, 47.

447

ἔχει τελευτήν, ἥσπερ εἴνεκ' ἐγένετο.

Aristoteles Phys. ausc. 2, 2. διὸ καὶ ὁ ποιητῆς γελοῶς προ-
 ἤχθη εἰπεῖν κτλ. εἴνεκ' K.] οὐνεκ'. εὐριπίδης ὁ ποιητῆς cod. F. 'comoe-
 diae probabiliter adscripsit Mein.' Nauck. Tr. gr. fr. x.

448

ἂν πολλὰ βάλλης, ἄλλοτ' ἄλλοτον βαλεῖς.

Aristoteles De divin. in somn. 2 (463 b 21) ὥσπερ λέγεται κτλ
 Plut. Mor. 437 extr. οἱ πολλὰ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις
 cf. Apostol. 2, 87 (βάλλης).

449

ὥς τοῖς ἐς ἄδου βουλομένοις οὐδεὶς φθόνος.

Aristoteles Demetr. De elocut. 225 εἰ δὲ πρὸς ἀπάσας οἴχεται
 γὰς φυχὰς οὗτος, ὥστε μὴ κατάγειν, δῆλον ὡς τοῖς γε εἰς ἄδου κατελ-
 θεῖν β. κτλ. ex comoedia videntur fluxisse. de ellipsi cf. Arist. Ran.
 1279. — Aristophanes ter εἰς ἄδου, sed cf. Meisterhans Gramm. inser.
 p. 100 n. 785.

450

τὰ δ' εἰς τὸ πρόσθεν ἀδυνατεῖ μύλησ ὑπο.

Erotian. 12, 15 Klein. Διονύσιος Νικάνορα τὸν κατὰ Σέλενον
 ἱστορῶν φησι κτλ. τὸ πρόσθεν Daremb.] τ' οὐμπροσθεν V. — μύλη
 dicitur ἢ ἐπιγονατὶς Erot. 12, 9. progredi non bene potest propter
 genu laesum.

451

ἀνήρ ἄριστος τᾶλλα πλὴν ἐν ἀσπίδι.

Plutarchus Compar. Nic. et Crassi 3 καὶ τοῖς σπουδάξουσι περὶ

αὐτὸν ἐδόκει, κατὰ τὸν κωμικόν, ἀνὴρ ἄριστος εἶναι κτλ. Crassum dicit Plutarchus, Niciam fortasse comicus.

452

ἐν οἷς τὸ νικᾶν βλαβερόν, ἠττᾶσθαι καλόν.

Plutarchus Mor. 10a οὐ τὸ νικᾶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἠττ. ἐπίστασθαι καλόν, ἐν οἷς τὸ ν. βλ.

453

οἶνω τὸν οἶνον, κραιπάλη δὲ κραιπάλην

Plutarchus Mor. 127f τὴν παροιμίαν. . . ὡς οἶνω δὴ τὸν οἶνον, κραιπάλη δὲ τὴν κραιπάλην ἐξελῶντας. fortasse φησὶν ἢ παροιμία | οἶνω — κραιπάλην | δεῖν ἐξελαύνειν. cf. Antiphan. 300 et adesp. 494.

454

ἄμας ἀπήτουν· οἱ δ' ἀπηροῦντο σκάφας.

Plutarchus Mor. 512f τὸν βουλόμενον ἐμμελῶς ἀποκρίνασθαι δεῖ. . . τὴν προαιρεσιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν τοῦ πυνθανομένου, μὴ γένηται τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν κτλ. cf. Zenob. 1, 83 cum eis quae adnotavit editor. Diogenian. 1, 72. Greg. Cypr. 1, 45.

455

τὸ φάρμακόν σου τὴν νόσον μείζω ποιεῖ.

Plutarchus Mor. 523e φιλαργυρίαν οὐ σβέννυσιν ἀργύριον. . . ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τὸν πλοῦτον, ὡς πρὸς ἰατρὸν ἄφασόνα κτλ. Horat. Carm. 2, 2, 13 *crescit indulgens sibi dirus hydrops*.

456

πενία δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἀπληστία.

Plutarchus Mor. 524d πενία γὰρ οὐκ κτλ.

457

στρωμνὰς ἀλουργοὺς καὶ τραπέζας πολυτελεῖς

Plutarchus Mor. 527b ὡς γὰρ Ἀγάθων τὸν αὐλὸν ἀπέπεμψεν ἐκ τοῦ συμποσίου πρὸς τὰς γυναῖκας. . . οὕτως ἀποπέμψειας ἂν καὶ στρωμνὰς ἀλουργοὺς καὶ τραπέζας πολυτελεῖς. scr. ἀλουργεῖς.

458

χρηστῆς δὲ φύσεως οἶον ἐξανθήματα

Plutarchus Mor. 528d πάθη ψυχῆς ἔστιν οὐ χρηστά, χρηστῆς κτλ.

459

πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν.

Plutarchus Mor. 668b ὁ δὲ τὸ σιγιδιον τοῦτο ποιήσας κτλ. τί ποτε βούλεται; Plin. N. h. 13, 127 *capparis firmioris ligni frutex, seminisque et cibis vulgati*. cf. Antiphan. 62. Timocl. 23, 2. Philem. 98, 5. Philippid. 9, 6. scribendum videtur κάππαριν.

460

Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς ὄψωνεϊ κρέας.

Plutarchus Mor. 709a ἄλλως ἡμῖν προσπαλζουσιν οἱ λέγοντες κτλ. Append. pron. 1, 95 (οὐ φαγῆ pro ὄψωνεϊ) ἐπὶ τῶν πολλὰ δαπανώντων, μηδενὸς δὲ ἀπολαύοντων. παρόσον τοὺς ἐν Δελφοῖς θύοντας συνέβαινε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐστιασμένων αὐτοὺς μηδενὸς γεύεσθαι.

461

τουτὶ μὲν ἤδη πρὶν Θεόγνιν γεγυμέναι.

Plutarchus Mor. 777c τὸ δὲ λέγειν ὅτι δύο λόγοι εἰσὶν . . . ἔωλόν ἐστι καὶ ὑποπιπέτω τῷ κτλ. ibid. 395e ἢ τοῦτο μὲν ἤδει πρὶν Θ. γ. κατὰ τὸν κωμικόν. 'Theognin intellego Megarensem.' Mein.

462

χαρᾶς γὰρ οὕτω γόνιμον οὐδὲν ὡς χάρις.

Plutarchus Mor. 778d. οὐδὲν οὕτω γόνιμόν ἐστιν. *argutiae comicae*.

463

οὐ διὰ τραπέξης οὐδ' ἐφ' ἐστίας φίλους

Plut. Mor. 816b φιλεῖν ἅπαντας, ὡς οὐ διὰ τρ. ἢ κώθωνος οὐδ' ἐφ' ἐστ. . . φίλους γεγονότας.

464

δειπνώμεν, ἵνα θύωμεν, ἵνα λουώμεθα.

Plutarchus Mor. 1071d ὅμοια ληροῦσι τῷ λέγοντι κτλ. *nugari* dicit eos qui ambulationes, sectiones, alia id genus ita tractent, tamquam corporis sanitas illorum causa data sit, non illa sanitatis causa fiant; neque minus eos qui vivere hominem dicant ut edat, non edere ut vivat. itaque versus qui proxime antecedebat exhibet in ζῶμεν δ' ἵνα | δειπνώμεν κτλ. ac fortasse pro θύωμεν scrib. πίνωμεν. opinio exponitur stultorum istorum.

465

οἱ δ' ἐκ μιᾶς τῶδ' οἰνοχόης πεπωκότες

Plutarchus Mor. 1089a οἱ Κυρηναῖοι καίπερ ἐκ μ. οἴν. Ἐπικούρω πεπωκότες. non necessarium est etiam comicum de philosophis locutum esse. ceterum cf. Append. prov. 2, 47. 68 cum eis quae adnot. editor.

466

ἐκ τοῦ βοῦς γὰρ τοὺς ἱμάντας λαμβάνει.

Plutarchus Mor. 1090f ἡ φύσις τῆς σαρκὸς . . . τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον, ἐκ — λαμβάνουσα, τὰς ἀλγηδόνας ἐκ τοῦ σώματος . . . τὸν βίον ἐπισφαλῆ ποιεῖ καὶ φοβερόν. Macar. 3, 69 ἐκ τοῦ βοῦς ἡ μάστιξ· λείπει 'καὶ βοῦν δέρει'. cf. Append. prov. 2, 49.

467

(ῆ) τῆς θαλάττης ἐξαριθμεῖσθαι τοὺς χόας

Aristides I 30 Dindf. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐξαριθμεῖσθαι βοῦλοιο τοὺς χ. τ. θ. — de voce τοὺς χόας cf. Jacobs. Lect. Stob. 6, qui comparat Liban. I 312, 9 τοὺς χόας τῆς θαλάττης μετρεῖν. Plat. Theaetet. 173b οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόας. Themist. 7, 97c τῆς θαλάσσης τοὺς χόας.

468

(οἶνος)

ποιεῖ χορευτήν, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν.

Aristides I 51 Dind. variavit comicus Eurip. Sthenob. 666 N. ποιητὴν δ' ἄρα | Ἐρως διδάσκει, κἂν κτλ.

469

οὐκ εἰσενεγκεῖν ἔστιν ὥσπερ χρήματα.

Aristides II 137 οὐ γὰρ δὴ συνεισεν. γε κτλ.

470

ὄναρ λέγεις ἢ γρῖφον ἢ οὐκ ἔχω τί φῶ.

Aristides II 198 ἢ γὰρ ὄναρ κτλ. non intellegit alter alterius verba.

471

τὸ μὲν γὰρ ἔλιπε κῦμα, τὸ δ' ἐπελάμβανεν.

Aristides II 239 τὸ τῆς παροιμίας αὐτῶ περιεστῆκει τὸ μὲν γ. ἔλ. αὐτὸν κ., τὸ δ' ἔγκατελ.

472

ἄπαντ' ἐκεῖνα μέστ' ἄν ἦν τραγωδίας.

Aristides II 325 πάντ' ἄν ἐκ. μ. τρ. ἦν.

473

οὐ ταύτόν, ὦ τάν, Ἰφικλῆς τε χήρακλῆς.

Aristides II 390 ἔστι δὲ οὐ ταύτόν, ὦ τ., Ἴφ. τε καὶ Ἡρ. —
'quod licet Iovi, non licet bovi'.

474

στηλῶν γὰρ ἔξω καὶ Γαδείρων ἔσθ' ὁ νοῦς.

Aristides II 472 πῶς οὐκ ἀληθῶς ἔξω στηλῶν καὶ Γ. φήσει
τις ἐπισκόπτων εἶναι σοὶ τὸν νοῦν;

475

ἡ Μυῖα δ' ἔδακνευ αὐτὸν ἔχρι τῆς καρδίας.

Lucianus Musc. enc. 11 ἐγένετο κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ γυνή
τις δμώνυμος αὐτῇ (μυῖα) ποιήτρια, πάνν καλή καὶ σοφή· καὶ ἄλλη
ἑταῖρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανής, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη κτλ.
— δ' add. Mein.

476

τοῦτ' ἐμὲν ὑπομόχθηρον· ἄλλο μοι λέγε.

Lucianus Iov. trag. 38 κατὰ τὸν κωμικόν κτλ. cur antiquae
comoediae tribuerit Meinekius nescio.

477

τὰ τῶν πλεόντων ἐστὶν ἐπ' ἐμοί· πλεὶ δ' ἔτι.

Lucianus Dial. mar. 2 extr. τὰ γοῦν τῶν πλ. ἐπ' ἐμοὶ ἔστι κτλ. —
sunt Neptuni verba Polyphemum consolantis.

478

πεῖσθητί μοι καὶ πῖθι, καὶ ῥάων ἔσει.

Lucianus Lexiphan. 20. non dubitabit de comica origine, quis-
quis comparaverit Philippid. 18. Theopomp. com. 62, 5.

479

οὐκ ἄν προσείμην καὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον.

Lucianus Pseudolog. 28 extr. οὐκ ἄν πρ., ἔφη, ἄνδρα καὶ αὐτὸς
κτλ. — aversatur mulier virum muliebria patientem.

480

παλινδρομησαι μᾶλλον ἢ κακῶς δραμειν

[Lucianus] Luc. 18 ἔκρινα τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου κτλ. Apostol. 6, 93g (Arsen.). Horat. Carm. 1, 34, 3 *retrosum vela darc atque itcrare cursus*.

481

καὶ διάτορόν τι καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ.

[Lucianus] Philopatr. 6. Neptunus significatur.

482

εὐρήματα ταῦτα γραδίων καὶ παίρνια.

[Lucianus] Philop. 25.

483

τήμερον ἄρ' ἔξω πράγματ' ἐξ ἀπραξίας.

Athenaeus 2, 49a τ. ἐγὼ πρ. ἔξω ἐξ ἀπρ. trimetrum agnovit Meinek. Anal. Ath. 25. ἄρ' add. K. — Diogenian. 7, 39 (Apostol. 14, 9. Suid.) πράγματ' ἐξ ἀπραξίας· ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν . . συμβαινόντων. Alciph. 3, 29 extr. ἐκ τῆς ἀπραγμοσύνης φύεται πράγματα.

484

οὐδέν σ' ὀνήσει βολβός, ἂν μὴ νεῦρ' ἔχης.

Athenaeus 2, 64b ἢ δὲ παροιμία φησὶν κτλ. ἐὰν CE. — cf. Plat. com. 173, 9. 10. Xenarch. 1, 5.

485

(ὄξος)

ὁ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων.

Athenaeus 2, 67a. comici versum esse indicavit Dobraeus. cf. Mein. Anal. Ath. 35.

486

τί γὰρ ἀσπίδι ξύνθημα καὶ βακτηρία;

Athenaeus 5, 215e τοῦ Θουκυδίδης τὸν Σωκράτη παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην; τί γὰρ κτλ. πότε δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐστρατεύσατο; 'trimeter'. Dindf. ξύνθημα hic est *coniunctio, cognatio*. cf. Arist. Ran. 46. 7. Thesm. 135 sq. num etiam comicus Socratem significaverit dubium est.

487. 488

ἀφόρητός ἐστιν εὐτυχῶν μαστιγίας.

βασιλεῖς ἐγένοντο χοί πριν ὄντες αἰπόλοι.

Cassius Dio 60, 29 τοὺς ἀλλοτρίους ἀπελευθέρους ὁ Κλαύδιος εἶ που κακοφροῦντας λάβοι δεινῶς τιμωρῶν τοῖς ἰδίοις οὕτω προσέκειτο, ὡσθ' ὑποκριτοῦ τινος ἐν τῷ θεάτρῳ ποτὲ τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον εἰπόντος ὅτι ἀφόρητος — μαστιγίας, καὶ τοῦ τε δήμου παντὸς ἐς Πολύβιον τὸν ἀπελευθέρου αὐτοῦ ἀποβλέψαντος καὶ ἐκείνου ἐκβοήσαντος, ὅτι ὁ αὐτὸς μέντοι ποιητὴς εἶπεν ὅτι βασιλεῖς — αἰπόλοι, οὐδὲν δεινὸν αὐτὸν εἰργάσατο. cur Meinekius necessario novae comoediae tribuenda putaverit nescio. monost. 365 μαστιγίας ἔγχαλκος ἀφόρητον κακόν. Procop. Epist. 30 (Mai. auct. class. IIII 224, attulit Nauck.) ἀφόρητός ἐστιν εὐτυχῶν καὶ τῶν πρώην ἐκείνων ἐπιλανθάνεται. Isidor. Pelus. Ep. II 297 μνημονεύεις ἐκείνων τῶν ἀρχαίων περὶ τῶν τοιούτων εἰρημένων· ἀφόρητος γὰρ ἐστιν εὐπραγῶν μαστιγίας. M. Haupt. Opusc. III 380.

489

ἐνθα ταθεῖς φρές μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον.

Herodianus II 931, 4 Lentz. τὰ εἰς ὁ λήγοντα προστακτικὰ μονοσύλλαβά τέ ἐστι καὶ τὸ εἰ ἔχει· ἔς . . . φρές κτλ. ἐνθ', ὡγάθ', εἴσφρες Nauck. Allg. Lit. z. 1847, 500 et Bullet. Petrop. VI 425. ἐνθα σταθεῖς φρές Mein. ἐνθάδ' εἴσφρες Dindf. ἐνταῦθ' ἄγ', εἴσφρες Lehrs. Herod. p. 85.

490

(οὐκ ἔστιν) οὐδὲν ξηρότερον ὕδρωπικοῦ.

[Longin.] De sublim. 3, 4 οὐδὲν γὰρ, φασί, ξ. ὕδρ. sic ut scripsimus Toupius. comici versum agnovit Wilamowitz. Herm. X 344.

491

ὕπ' εὐπορίας γὰρ οὐκ ἔχεις ὅπου χέσης.

Marcus Antonin. 5, 12 τὸ ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ εἰρημένον . . . εἰ τιμητέον καὶ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προεπινοηθέντων οἰκείως ἂν ἐπιφέροιτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπ. οὐκ ἔχειν ὅπου χέση. unde Nauckius effinxit quod supra scripsimus. cf. Menand. 530, 9.

492

λοῦται γε μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ τὸ δεύτερον.

Pollux 7, 167 Αἰσχύλος ἂν εἰκοίη τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν. λοῦται — δεύτερον. ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων (fr. 356 N.). αὐτὸ Bekker.] αὐτὸ. priorem versum alieno loco inlatum esse adparet utpote nequaquam quod Pollux proponit demonstrantem. itaque Nauckius eum eis quae proxime antecedunt adiungens προσ-

ἦροι δ' ἄν βαλανείῳ λουτρὸν καὶ λουῖσθαι· λούται — δεύτερον.
Αἰσχύλος δ' ἄν — λέγειν· ἀλλ' ἐκ — λουτηρίων. prior 'versus
 nescio cuius poetae comici'. Nauck.

493

βλέφαρα κέκληται γ' ὡς καπηλείου θύραι.

Pollux 7, 193 τὸ τῶν καπήλων ἐργαστήριον καπηλεῖον εἰρή-
 κασιὼν οἱ κωμφοδοδιδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμφοδούμενον ἐν Σοφο-
 κλέους *Φινεῖ* (fr. 640 N.) κτλ. γ'] δ' A (fort. recte). θύρας A. duo
 verba prima Sophoclis sunt, quae comicus aliquis repetens reliqua
 risus movendi causa adiecit. cf. H. Iacobi V ccclxxiv.

494

ἦλω τὸν ἦλον, παττάλω τὸν πάτταλον

Pollux 9, 120 ἦν δ' ἔργον . . . τὸν καταπαγέντα (πάτταλον)
 ἐκκροῦσαι πλήξαντα κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐτέρῳ παττάλω· ὄθεν καὶ ἡ
 παροιμία κτλ. — cf. Antiphan. 300. adesp. 453. Lucian. Apolog.
 pro merc. cond. 9. Pro lapsu 7. Cic. Tuscul. 4, 35, 75.

495

ἔμοι δ' ἐκέρασαν οἱ θεοὶ τὰ τῆς τύχης.

Libanius I 2, 6 Reisk. ὅτι μοι τὰ τύχης ἐκ. οἱ θ. καὶ οὔτε εὐ-
 δαιμονέστατος οὔτε ἀθλιώτατος ἐγώ. — τῆς add.

496

ἐμὲ δ' ἐκέλευεν ἀδυνάτων ἀφεστάναι.

Libanius I 12, 1.

497

σωροὺς ἐφ' ἀμάξης ἦκε βιβλίων ἄγων.

Libanius I 39, 15 ὁ Ἡρακλεώτης σ. — ἦκεν ἄγων βιβλίων.

498

ἔμοι γάρ ἐστιν ἀντὶ γυναικὸς ἡ τέχνη.

Libanius I 40, 5 (ἐκέλευσα) ζητεῖν νυμφίον (τῇ θυγατρὶ) ὡς
 ἔμοιγε οὔσης ἀντὶ γ. τῆς τέχνης. excerpta esse possunt ex *Pytine* Cratini.

499

τὸ προπηλακίζειν παραπέτασμα ταῖς κλοπαῖς.

Libanius I 216, 2 *καὶ ἔστι τὸ κτλ. 'alios calumniando fures a se suspicionem avertere conantur.'*

500

μάταιον ὄρμη μὴ λαβοῦσα τὴν τύχην.

Libanius I 688, 2 μ. δὲ ὄρμη πᾶσα μὴ προσλ. κτλ.

501

δεινὴ ἔστι βᾶσανος ἀνδρὸς ἐπιδειξαι φύσιν.

Libanius II 121, 10 εὐθὺς ἐπίστευσας ὑπερβᾶς βᾶσανον δεινὴν κτλ. *τίνα ταύτην; τὴν περὶ τὰ αὐτοῦ (?) πρόνοιαν. aliud poetam significasse credo, vinum vel aurum vel casus adversos.*

502

Μεγαρεῖς γὰρ ἔξω τοῦ λόγου καὶ ἀριθμοῦ.

Libanius II 215, 24 (δοκοῦσι) τὸ τῶν Μεγαρέων πεπονθέναι *φητορικὴ τε καὶ ῥήτορες, ἔξω καὶ λόγου καὶ ἀριθμοῦ κείμενοι. cf. 536. 673.*

503

παίδων γὰρ ἔστι ταῦτα μυθολογήματα.

Libanius II 221, 3. ἔστι add.

504

(πολλοὶ)

θυμὸν τὸν ἐγγενόμενον ἐξεροπίσαν.

Libanius II 605, 3. τὸν μὲν ἄλλοθεν ἐγγενόμενον. *pravos amicos vel servos adultoresve poeta ut videtur dixerat iram exortam accendisse.*

505

ὅθεν ἐν ταραχαῖς τε καὶ κακοῖς τὰ πράγματα.

Libanius II 610, 10 εἶτα οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες *ξουσιν, ὅθεν αὐτοῖς κτλ. fortasse poeta praemise μάζομεν vel simile aliquid.*

506

καὶ οἱ μὲν ἠσέλγαινον, ὁ δ'

Libanius III 217, 10 *καὶ οἱ μὲν κ*

507

γῆν καὶ θάλατταν ἡμέρα μιᾷ μετρεῖν

Libanius III 275, 7 τοῦ μετρίου τοσοῦτον ὑστερεῖν, ὅσον περ
ἂν εἰ γ. κ. θ. ἐνεχειροῦμεν κτλ.

508

ξῆν τὴν ῥοπὴν ἔχοντα τῆς τύχης καλόν.

Libanius III 211, 16 ξῆν καλὸν τὸν τ. τ. ἔχοντα ῥ. — *pulchrum
est vivere quamdiu feliciter vivere possis.*

509

γνώμαι δὲ πολλοῖς τῆς τύχης βελτίονες.

Libanius III 239, 25 π. γὰρ αἱ γν. κτλ.

510

ἀπαλλαγείην τοῦ Κρόνου τούτου ποτέ.

Libanius III 619, 17 εἰ γὰρ κτλ. *fingit pater filium sic loqui.
cf. 914.*

511

λεπτὴν ἔχοντες ἐλπίδ' εἰς σωτηρίαν

Libanius III 992, 19 οἱ πλωτῆρες . . . πλησίον ἔχοντες τὸν
θάνατον πλέουσιν λ. ἔχ. εἰς σ. ἐλπίδα.

512

μὴ μείζον ἔστω τῆς νεῶς τὸ φορτίον.

Libanius Epist. 254.

513

ἐπέτριψεν ἢ πρὸς τοὺς φίλους ἀπιστία.

Iulianus 7, 233c καὶ τοῦτον . . . τοῦτο ἐπέτριψεν, ἢ κτλ.

514

ἐκ τοῦ λαλεῖν ἀεὶ τὸ λαλεῖν περιγίνεται.

Himerius Or. 24, 4 ἤκουσα . . . ἀνδρὸς σοφοῦ (σοφὸς γὰρ ἦν
οὗτος τὰ περὶ τὴν τέχνην ἐφ' ἣ σπουδάζομεν) καὶ τοιαύτην τινὰ
γνώμην ἀποφαινομένου περὶ τοῦ πράγματος, ὡς κτλ. *videtur non
sophistam aliquem vel oratorem, sed Menandrum significare, qui
multis ut optimus etiam dicendi magister commendabatur.*

515

ἅπαντα συγγεῖν ὡσπερ εἰς Μύκονον μίαν

Themistius 21, 250c ἀκούετε τοῦ νομοθέτου . . . μὴ ξυχωροῦντος συγγ. μηδὲ ξυμφέρειν ἅπαντα ὡσπερ κτλ. Plut. Mor. 616c (οὐ καλῶς τις) περὶ τὰς κατακλίσεις παρόψεται τὰς διαφορὰς (τῶν ἐστιωμένων), εὐθύς ἐν ἀρχῇ τὴν λεγομένην μίαν Μύκονον ἀποφήνας τὸ συμπόσιον. Strab. 10, 487 Μύκονος, ὅφ' ἧ μυθεύουσι κεῖσθαι τῶν γιγάντων τοὺς ὑστάτους ὅφ' Ἡρακλέους καταλυθέντας, ἀφ' ὧν ἡ παροιμία 'πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον' ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν ἐπιγραφῆν ἀγόντων καὶ τὰ διηρημένα τῇ φύσει. cf. 439. Fritzs. Lucian. Dial. mort. 1, 3.

516

ἐσθῆτα δὲ μίαν μυρίων ὠνούμεναι

Clemens Alex. Paed. 2, 10, 115 μίαν δὲ που ἐσθῆτα μυρίων [ταλάντων] ὠνούμεναι σφᾶς αὐτὰς ἀχρειοτέρας τῶν ὕφασμάτων ἐλέγχουσιν. stolidi librarii additamentum expunxit Cobet. Mnem. XI 385. μυρίων i. e. δραχμῶν.

517

ψιμυθίῳ πίθηκος ἐντετριμμένος

Clemens Alex. Paed. 3, 2, 5 (πόρνη) τῆς ψυχῆς κατέληψε τὸ ἄδυτον τό τε ἀληθινὸν θηρίον ἐλεγχθήσεται κτλ. ψιμυθίῳ V. ad comoediam rettulit Nauck. Philol. III 359.

518

αἰσχρὸν δὲ κρίνειν τὰ καλὰ τῶν πολλῶν ψόφῳ.

Clemens Alex. Strom. 5, 3, 18 init. γνωμικώτερον ὁ κωμικὸς ἐν βραχεῖ κτλ. τῶν πολλῶν] al. τῶ πολλῶ. 'sunt qui malint τῶ πολλῶν ψ., sed retineri tamen etiam vulgata lectio potest'. Sylb. — spectatorum in theatris plausus negat certum pulchritudinis argumentum esse.

519

ἄρξαντος ἀνδρὸς δημόσια τὰ χρήματα.

Eunapius Excerpt. Mai. II 294 πᾶσαι γοῦν οἰκίαι πρὸς τοῦτον ἐκενοῦντο ἂν τὸν δόλον, καὶ ῥᾶστα ἦν ὁρᾶν τοὺς ἄρξαντας δεδεκασμένους. ὡσπερ που καὶ ὁ κωμικὸς φησιν κτλ. cur antiquae potissimum comoediae adsignaverit Meinekius nescio.

520

ὦν ἄγριος οὕτως καὶ μονήρης τὸν τρόπον

Aelianus Epist. 15 p. 20 Herch. τῶν ἀποφράδων διαφέρεις οὐδὲν οὕτως ἄργ. ὢν κτλ. μονήρης fere posteriorum aetate scriptorum est. cf. Lucian. Tim. 42.

521

ὄργας μαραίνειν καὶ κατακοιμίζειν φιλεῖ.

Aelianus Epist. 15 p. 21 Herch. ὁ Διόνυσος φιλεῖ τὰς μὲν ὄργ. μ. τε καὶ κατακ., τὰς δὲ εὐφροσύνας ἐλείρειν.

522

ἀργύριον ἂν ᾗ, πάντα θεῖ κάλανται.

Aristaenet. Ep. 1, 14 extr. ἐὰν ἄργ. κτλ. Arist. Eccl. 109 νῦν μὲν γὰρ οὔτε πλέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν, ubi schol. παρὰ τὴν παροιμίαν· ὅκ' ἀργύριον ᾗ, πάντα θεῖ κτλ., ὅ ἐστιν οὔτε ἀνέμοις οὔτε κώπαις πλέομεν· ὅκ' Bentl.] ὅ κ'. Suidas θεῖ· εὐκόλως ῥεῖ . . . κατὰ τὴν παροιμίαν· ἀλλ' ὅταν ἄργ. ᾗ κτλ. Photius et Apostol. 13, 86 πάντα θεῖ κάλ. παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων. cf. Apostol. 12, 56 (stolide exscr. ex schol. Arist. Eccl.). conlatis Ecclesiazusarum scholiis consentaneum est hoc proverbio Epicharmum usum esse; sed vix dubium est quin etiam Attica comoedia id commemoraverit.

523

σπουδῆς ἀνάπαυλα δ' ἐνίσιτ' ἔσθ' ἡ παιδιά.

Aristaenet. Ep. 1, 26 ἀν. γὰρ τῆς σπ. ἐνίσιτε γίνεται ἡ π.

524

ἐγὼ τε καὶ σὺ ταῦτόν ἐλκομεν ζυγόν.

Aristaenet. Ep. 2, 7 p. 163 Herch. (κἀγὼ — τὸν αὐτόν.) cf. Zenob. 3, 43. Mein. Philol. XXV 537.

525

ὁ Κρήσις ἄρ' ἐδόκει τὴν θάλατταν ἀγνοεῖν.

Aristaenet. Ep. 2, 18. ἄρ' add. — Strab. 10, 481 (ἐνανκράτουσιν πρότερον οἱ Κρηῆτες) ὥστε καὶ παροιμιάζεσθαι πρὸς τοὺς προσποιομένους μὴ εἰδέναί τι ἴσασιν 'ὁ Κρήσις ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν'.

526

δεινοὶ γὰρ εἰσιν εὐγενείας προστάται

(οἱ νόμοι). Synesius Epist. 1, 157 bc. tragoediae propter quintum pedem non videtur esse.

527

*Ἴρου παρείχε γυμνότερον χρόνος πολύς.**Procopius Ep. 122. με παρείχε Herch.] παρείδε φής F. comicus fortasse με παρέχει.*

528

*οὐ τὴν Δίκην, οὐ βάραθρον εὐλαβούμενος**Theophylactus Simoc. Ep. 73 ἀδικεῖς ... μήτε τὴν Δ. ὡς β. εὐλ.*

529

*καὶ μηδὲν ἄβατον μηδ' ἀθέατον καταλιπεῖν**Philostratus Ep. 56 (251, 14).*

530

*ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταυτάλου κήπους τρυγῶν.**Philostratus Vit. sophist. 1, 20, 1. cupediarum cupiditatem insanam esse dicit.*

531

*οὕτως ἀράττει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν.**Synesius Epist. 79, 224 c. ἀράσσει. superbus nescio quis inridetur.*

532

*ἅπαντα τὰ καλὰ τοῦ πονουῦντος γίνεται.**Stobaeus Floril. 29, 26 sine lemmate. cur novae tribuerit Meinek. nescio. cf. Alexid. 30, 1. Philem. 37.*

533

*ὁ δὲ βίος ἔστ' ἀλαξονείας δεόμενος.**Stobaeus Ecl. 2, 15, 6 'poetae incerti. fuit probabiliter comicus'. Wachsm. ὁ add. rubr. δὲ add. (vel βίος γὰρ) Mein.*

534. 535

*ἱμάτιον ἐφόρει μαλακὸν ἐρίων Σικελικῶν.**τὸ δὲ προσκεφάλαιόν φησιν ἅμα σοὶ βούλομαι.**Rufinus De metris com. p. 2711 Putsch., 562 Keil. (ex Iuba) iamborum exempla quae maxime frequentata sunt subdidi κτλ. (post quattuor alia). ινατιον et ναλακον R. 2. ρωσκεφ. et φεσινανασοι-βουλοναι R. ser., φήσ', ἀνακνάψαι β. cf. Lysipp. 4. vel ἀπέ-σασθαι β.*

536

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

Antholog. Palat. 11, 440 'Πιττακοῦ, in quo comici poetae nomen latet. ac fortasse Πιττακοῦ ex Φιλίσκου corruptum'. Mein. fortasse Πιττοκοπουμένω, quae est Philemonis fabula. fortasse Μεγαρέας δὲ — πικροὶ φύσιν, tetr. troch. — cf. 502.

537

καλὸν δὲ τὸ ζῆν, ἂν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ.

Alexander Walz. Rhet. gr. VIII 479. 80 *περὶ ἀντιμεταθέσεως. ἐπὶ τούτου τοῦ σχήματος ταῖς αὐταῖς λέξεσι χρώμενοι πλεονάπεις ἕτερα σημαίνομεν, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα. . . καὶ κτλ.* sic Paris. 2. Ald. *δικαίως pro ἧ̄ (exempli omissi) καὶ καλὸν δὲ, unde Mein. ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν. quod si verum est, agnominatiois causa fortasse etiam ἧ̄ δεῖ pro ὡς δεῖ scribendum.* Floril. Monac. 706 *ὡς σεμνὸς ὁ βίος, ἦν τις αὐτὸν ζῆν μάθῃ.*

538

πᾶς ἐστὶ δούλω δεσπότης μονοσύλλαβος.

Demetrius De eloc. 7 *τὸ μὲν ἐπιτάσσειν σύντομον καὶ βραχύ, καὶ πᾶς δεσπ. δ. μονοσ., τὸ δὲ ἐκτετεύειν μακρὸν καὶ τὸ ὀδύρεσθαι.* Anon. Walz. VII 64 *καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἴρηται π. δ. δ. μ.* cf. Apostol. 14, 9. ut supra scripsimus Spengel. ad comoediam rettulit Nauck.

539

ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα

Zenobius 1, 70 *ἐπὶ τῶν ἐξαπατῶν ἐπιχειρούντων τοὺς ὁμοίους.* Diogenian. 2, 17. Gregor. Cyr. 1, 40. cf. Arist. Vesp. 1240. comico adsignavit Meinekius Philol. XXV 537.

540

ἂν οἶνον αἰτῆ, κονδύλους αὐτῶ δίδου.

Zenobius 1, 92 *ἡ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύνκλωπος, παρόσον αἰτήσας οἶνον τὸν Ὀδυσσεῖα τῶν ὀφθαλμῶν ἐστειρήθη.* ad comoediam rettulit Meinekius Philol. XXV 537. *κονδύλους idem] κόνδυλον.*

541

ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν ἐστὶν εὐκόλα.

Zenobius 2, 9. *ἐστὶν add. Mein., ad comoediam haec referens* Philol. XXV 537.

542

δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην.

Zenobius 3, 28 ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις. Gregor. Cyrp. 2, 14 (Leid. 1, 87). Apostol. 6, 10. Lobeck. Soph. Ai. 522. cf. adesp. 693.

543

εἰ μὴ δύναιο βοῦν ἔλανν' ὄνον.

Zenobius 3, 54 ἐπὶ τῶν ὁ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν πράττειν παρεγγυαμένων. Coisl. 129 ἔλαννε δ' ὄνον. eadem fere Suidas. Apostol. 6, 51 ἐπὶ τῶν μὴ πραττόντων ἂ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦς. corrupte Diogenian. Vind. 2, 58. ἔλαννε δ' οὖν Bernhardy in Suida. βοῦν ἔλᾶν, ἔλανν' Mein. ἔλᾶν (praes.) est Xenoph. Hell. 2, 4, 32. ἀπέλα Cyrop. 8, 3, 32.

544

εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα.

Zenobius 3, 56 ἐπὶ τῶν ὅμοια . . πασχόντων. Greg. Cyrp. 2, 33. Apostol. 6, 52.

545

ὁ Ζεὺς κατείδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.

Zenobius 4, 11 . . φασὶ γὰρ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεται τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις. similiter Suidas Ζεὺς. Diogenian. 3, 2, 4, 95a. Greg. Cyrp. Mosq. 3, 53. Leid. 2, 19. Schol. Ven. Hom. Il. 1, 175. ὁ add. Valcken. et Mein. Philol. XXV 539. ἐπὶ pro εἰς τὰς Diogen. cf. Valcken. Diatr. 185 ab. Herodot. 5, 57 τὰς βύβλους διφθέρας καλέουσι . . οἱ Ἴωνες. 'perelegans antiqui poetae senarius'. Cobet. Mnem. nov. XII 225. Aeschylō versum tribuebat Valckenarius, inter tragicorum adespota (369) referebat Nauckius. mihi non videtur dubitari posse quin sit comici, comparanti praesertim Plaut. Rud. prol. 15, 21 (malorum) *referimus nomina exscripta aul Iovem . . bonos in aliis tabulis exscriptos habet*. cf. 546.

546

ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις Διός.

Diogenian. 3, 2 ἐπὶ τῶν σαπρὰ τινα καὶ μωρὰ διηγουμένων. ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ἣ δοκεῖ Ζεὺς ἀπογράφεται τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. Διός add. et σαπρὰ pro σαθρὰ Mein. Philol. XXV 539. similiter Suidas ἀρχαιότερα (ipse quoque om. Διός). cf. 545.

547

ζητῶν γὰρ ὕψον θοιμάτιον ἀπώλεσα.

Zenobius 4, 13 ἐπὶ τῶν ἀτυχεσιτάτων, quae mira est interpretatio. Diogenian. 4, 97. videtur comicus aliquis imitatus esse Arist. Nub. 855.

548

θύραζε, Κάρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.

Zenobius 4, 33 διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρησθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχομένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας κτλ. Diogenian. 5, 23. Apostol. 8, 94. Hesych. Phot. Suid.

549

ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.

Diogenian. 1, 78 ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθίωντων. Gregor. Cypr. 1, 58.

550

ἀηδόνες λέσχαισιν ἐγκαθήμεναι

Diogenian. 2, 48 ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων. γελιδόνες Mein. Philol. XXV 539 et Theocrit.³ p. 439. 40 not. λέσχαισιν idem] λέσχαις. cf. Arist. Ran. 93.

551

γέροντι μηδὲν μηδέποτε χρηστὸν ποιεῖν.

Diogenianus 3, 89 παραινεῖ μηδένα ἀκαίρως εὐεργετεῖν. μηδέποτε μηδὲν transposuit Mein. Philol. XXV 540. Suidas γέρων γέροντος . . . καὶ παροιμία κτλ. παρεγγυᾷ μὴ ἀκ. εὐεργ. Diogen. 6, 61 μηδέποτε εὖ ἔρδειν γέροντα, μηδὲ γυναῖκα μηδὲ παῖδα βάσκανον. Arist. Rhet. 1, 15 (1376 a 3) ἔτι καὶ αἱ παροιμίαι . . . μαρτύριά ἐστιν· ὅσον εἴ τις συμβουλεύει μὴ ποιῆσθαι φίλον γέροντα, τούτῳ μαστυρεῖ ἢ παροιμία· μὴ ποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα. cf. Bergk. P. l. gr.² II 1038.

552

γυνὴ στρατηγεῖ καὶ γυνὴ στρατεύεται.

Diogenian. 4, 1 ἐπὶ τῶν δειλῶν. Apostol. 5, 76. Gregor. Cypr. 2, 6 (στρατοπεδεύεται)· ἐπὶ τῶν παραδόξων. Greg. Cypr. Mosq. 2, 60 (στρατοπαυδεύεται). Macar. 3, 12. in unum versum coniunxit Nauckius.

553

ἢ χρῆ τραγωθεῖν πάντας ἢ μελαγχολᾶν.

Diogenian. 5, 13 *ἐπὶ τῶν μῆτε λυπεῖσθαι μῆτε χαίρειν δυναμένων.*
 cf. Mantiss. prov. 1, 67. Suid. ἢ χρῆ. indic. Nauck. Philol. III
 360 conl. Horat. Sat. 2, 7, 117 *aut insanit homo aut versus facit.*

554

οὐκ ἔστ' ἔμὸν τὸ πρᾶγμα· πολλὰ χαιρέτω.

Diogenian. 7, 9 *ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων.* οὐκέτ' Apostol. 13, 46
παρόσον τῶν ξένων (πραγμάτων) οὐδεὶς φροντίζει.

555

πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα.

Diogenian. 7, 57 et Apostol. 14, 88 *ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.* Liban.
 Epist. 72 *ὅτι χελώνην εἰς ἀγῶνα ποδῶν καλῶ σε παρακαλῶν ὑπὲρ
 φίλου τι σπουδάσαι, καλῶς ἐπίσταμαι.*

556

πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν.

Diogenian. 7, 72 et Apostol. 14, 51 *ἐπὶ τῶν μὴ δημογνωμο-
 νούντων.* cf. Suidas.

557

ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.

Diogenian. 8, 2 *ἐπὶ τῶν μεταμελουμένων περὶ τι.* Gregor.
 Cyp. 3, 60. cf. fr. 198. *cui si significatio quoque conveniat,
 novae comoediae adnumerandum est.*

558

βουλήσεται τις μᾶλλον ἢ δυνήσεται.

Macarius 2, 83 *ἐπὶ τῶν προαιρουμένων μὲν ἀδικῆσαι, οὐ δυνα-
 μένων δέ. simillimus versus est eius quem Apollodorus picturae
 subscripserat μωμήσεται τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται.* Plut. Mor. 346 a.
 Plin. N. h. 35, 63. Varro Sat. Menipp. 64, 2 p. 181 Oehler. Dio-
 genian. 6, 74.

559

δεινά γε τὰ δεινά. Β. δεινότερά γε Δεινίου.

Macarius 3, 28 *δεινά τὰ δεινά... τὸ δὲ τέλειον κτλ. γε et B.
 add. δεινότερά γε K.] καὶ δεινότερα. manifesto comicae est fabricae.*

fortasse huc pertinet Athen. 12, 552f Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός . . . Δεινίαν φησὶ τὸν μυροπόλῃν . . . εἰς ἔρωτα ἐμπεσόντα . . . ὑπὸ λύπης ἐκταραχθέντα ἐκτεμεῖν αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα. ad definiendam fragmenti aetatem haec nihil faciunt.

,560

ἐν τοῖς ἔμαντοῦ δικτύοις ἀλώσομαι.

Macarius 3, 85 ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων πανουργιῶν ἀλισκομένων. cf. Leutsch. — Aesch. fr. 135, 4 N. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περοῖς ἀλισκόμεσθα.

561

λέων ὄπου χροῖ, καὶ πίθηκος ἐν μέρει.

Macarius 4, 18 ἔσο καὶ κτλ. ἐπὶ τοῦ πρὸς τὰ πράγματα καλῶς μεταβαλλομένου. cf. Plut. Lysand. 7.

562

ὀβολοῦ τάριχος, δὴ ὀβολῶν ἀρτύματα.

Macar. 6, 19 ἐπὶ τῶν ἵνα μικρὰ κατορθώσωσι πλείονα δαπανώντων. Mant. prov. 2, 34.

563

σοφὸν γ', ὁ βοῦς ἐφασκεν ἀστράβην ἰδῶν.

Macarius 7, 75 οὐ προσήκειν αὐτῷ τὸ σκεῦος. similes facitiae Arist. Vesp. 1309 sq.

564

τὴν αὐτὸς αὐτοῦ γὰρ θύραν κρούει λίθῳ.

Macarius 8, 18 ἐπὶ τῶν εἰς τὰ οἰκεῖα πλημμελούντων. αὐτοῦ Leutsch.] σαυτοῦ. — γὰρ add. M. Haupt. Opusc. II 185. νῦν Leutsch. Horat. Epist. 2, 1, 220 *ut vincula egypti caedam mea*.

565

τί δεῖ παρεῖναι λέκιθον, ἦν ἔτνος παρῆ;

Macarius 8, 31 sine interpretatione. λέκιθον K.] λήκυθον.

566

τί τὸν τάρανδον πρὸς ἐμὲ ποικίλλεις ἔχων;

Macarius 8, 32 τάρας δέ ἐστι χαμαιλέων τὸ ζῷον (quae falsa est interpretatio). τάρανδον Leutsch.] τάραντα. Aelian. N. anim. 2, 16

τάρανδος (sic Hercher pro ταρανδός) τὸ ζῷον, ἀλλὰ οὗτος γε θριξὶν αὐταῖς τρέπει ἑαυτὸν καὶ πολύχροιν ἐργάζεται μυρίαν, ὡς ἐκπλήττειν τὴν ὄψιν. copiosam rarissimae bestiae descriptionem habet Theophrastus (fr. 172 Wimmer), qui apud Scythas et Sarmatas eam nasci tradit. de part. ἔχων cf. Arist. Nub. 131 et de sententia adesp. 688.

567

τί δ' ἂν κάπηλος παρὰ καπήλιδος λάβοι;
Macarius 8, 33 ὅτι οὐδὲν ἦ οἶνον.

568

ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω.

Suidas et Apostol. 7, 33 ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων. Zonar. 738. fallitur Leutschius e Pythagorico πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν proverbium ortum esse opinatus.

569

γῆ θάλατταν συναναμίγνυσιν (βοῶν).

Append. prov. 1, 74 ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων. fortasse γῆν καὶ θ.

570

ἡ γλῶττ' ἀνέγνωχ', ἡ δὲ φρήν οὐ μανθάνει.

Append. prov. 2, 100 et Macar. 4, 36. 'fluxit sine dubio ex comoedia'. Leutsch. est parodia Eurip. Hipp. 612 ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρήν ἀνώμοτος, dicta in eum qui quae legit non intellegit.

571

οὔτοι δ' ἀφεστήκασιν πλεῖν ἢ δύο δόγμα.

Eustathius 1291, 45 Ἄλλιος Διονύσιος φησιν οὕτω· δόγμα τὸ τετραδάκτυλον· Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει· ὡς δηλοῖ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ κτλ. ἐν μέντοι, φησί, τοῖς ἀκριβεστέμοις ἀντιγράφοις ὀξεῖα ἐπίκειται τῇ πρώτῃ συλλαβῇ. Herodian. I 324, 13 στάθμη, λόχη βαρύνεται, καὶ τὸ δόγμα Τρύφων ... βαρύνει, Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ· οὔτοι ἀφεστ. κτλ. cf. Cratin. 350. Arist. Eq. 318.

572. 573

νέα δ' εἶ' ἐστίν, οὐχ ὀρθᾶς; καὶ γνῶμ' ἔχει.
τὸ γνῶμα γοῦν βέβληκεν ὡς οὐσ' ἐπτέτις.

Eustathius 1404, 62 Ἀριστοφάνης (ὁ γραμματικὸς) λέγει ὅτι ἔνιοι τὸν ρηθέντα ὀδόντα οὐ γνώμονα καλοῦσιν, ἀλλὰ γνῶμα, οἶον (v. 1). καὶ πάλιν γνῶμα γούν κτλ. 1. γνῶμ' Mein.] γνῶμα. 2. τὸ add. Mein. ἐπέτις Fritzsch. Arist. Ran. p. 197] ἐπέτις. γνῶμα etiam Aristot. H. an. 6, 23 (577 a 31, b 3).

574

τὸν ἄνδρ' ἀπεωσάμην τε κάπεγλαψάμην.

Eustathius 1504, 20 γλάφειν . . . καὶ ἐπὶ λογικῆς τινοσ γραφῆς ἔστιν ὅτε τίθεται, ὡς δηλοῖ παρὰ Πανσανία τὸ κτλ. οἶον ἐπέξεσα καὶ ἀπήλειψα, ὡς ἀπὸ (ἐπὶ) βιβλίου. ἀπεωσάμην Herwerd. Obs. crit. 115] ἀπεωσάμην, qua forma Atticum hominem usum esse vix credibile est: nam Arist. Vesp. 1085 quidem et Demosth. 21, 124 hodie emendate scribuntur. sententia interpretatione Eustathii magis obscuratur quam inlustratur.

575

ἀκράχολον καὶ δύσκολόν τι φθέγγεται.

Bekker. Anecd. 3, 18 πανταχοῦ χρήση. τι add. Bergk. cur antiquae potissimum comoediae tribuendum censuerit Meinekius non exputo.

576

αἰσχυνόμενος δὲ περιπλέκει τὴν συμφοράν.

Bekker. Anecd. 3, 22 ἐν συνουσίᾳ χροῶ. et 359, 4 ἐν συνουσίᾳ. δὲ add. Mein. γὰρ Dobr. Adv. I 619.

577

ἀνόητά γ', εἰ τοῦτ' ἦλθες ἐπιτάξων ἐμοί.

Bekker. Anecd. 4, 4 ἀντὶ τοῦ ἀνόητος εἰ ἐπιτάτων τοῦτο. Ἀτικὸν γὰρ τὸ λέγειν ἀνόητα εἰ τοῦτ' ἐπιτάξεις. 'quis non agnoscat tragicum? nam ἐπιτάσσειν tragicorum est, comici προστάττειν dicebant'. Cobet. N l. 47. egregium saue praeceptum, cui tamen, quamquam ipse in indice comicae dictionis exempla verbi ἐπιτάττειν conlegit, tacens obtemperavit H. Iacobi V cccxlv. vi. scilicet eodem velut ictu profligantur et ex comoedia eiciuntur Arist. Vesp. 69. 686. Pherecr. 144. Epicrat. 11, 36. Mnesim. 3, 1. Philem. 12. Menand. 302, 6.

578

δι' ἀσχολίας πολλῆς (γὰρ) ἦλθον ἐπὶ τόδε.

Bekker. Anecd 36, 31 ἀντὶ τοῦ καίτοι ἀσχολίας μοι πολλῆς

οὔσης. γὰρ add. pro τόδε poeta fortasse ipsius rei significationem posuerat.

579

ἄπανθ' ὁμοια καὶ Ῥοδάπις ἢ καλή.

Bekker. Anecd. 416, 7. Suidas ἄπ. ὅμ., Apost. 3, 43 σημαίνει ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί. Append. prov. 4, 51 (πάνθ') . . . τοὺς πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον διὰ τὸ διάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας ἐπιφανῆσαι τὸ λεγόμενον. quae non intellego nisi τὸ διάφορον mutetur in τὸ ἀδιάφορον. nam *inhersa* (τὸ δ.) hic non videtur significari posse. *Rhodoris* meretrix eadem videtur, de qua Herodot. 2, 134. 5 οὕτω δὴ κλεινὴ ἐγένετο ὡς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες Ῥοδάπιος τοῦνομα ἐξέμαθον.

580. 581

οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς τέχνης ἐπίσταμαι.
κατέπεσον ἀκαρῆς τῷ δέει.

Ammonius Differ. voc. 10 init. ἀκαρῆς σὺν τῷ ὄ και ἀκαρῆ ἄνευ τοῦ ὄ διαφέρει. ἀκαρῆ μὲν γὰρ ἄνευ τοῦ ὄ σημαίνει τὸ βραχὺ, οἶον (v. 1). ἀκαρῆς δὲ σημαίνει τὸ παρὰ βραχὺ ὄν κτλ. 1. τέχνης Pierson Moer. 44] τύχης. reliqua eius versus incerta medela est. Mein. cf. Arist. Vesp. 541. Av. 1649. Alexid. 144.

582. 583

γήμεντος αὐτοῦ δ' εὐθύς ἔσομ' ἐλεύθερος.
ὡς τοῦτο δ' εἶδεν, εὐθύς ἦν ἄνω κάτω.

Ammonius Differ. voc. 63 οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐνόησαν τὸ εὐθὺ ἐτίθεισαν τὸ ἐφ' ὁδοῦ τῆς τεινούσης ἐπὶ τινος τόπου· εὐθὺ τῆς στοᾶς, εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων (Eupol. 304, 2). τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς, οἶον (v. 1) καὶ (v. 2). Etym. Gud. 221, 51 v. 1 om. δ' et v. 2 τοῦτ' εἶδεν — τὰ ἄνω. hoc ipsum (τᾶνω) recipiendum. non minus antiquae quam novae comoediae esse possunt.

584

οὔτος πατήρ τοῦ παιδός. Β. εἰ γὰρ ὄφειλεν.

Etymologic. m. 26, 40 cod. Voss. (p. 66 Gaisf.) ἔστι γὰρ εἰ ὄ σημαίνει τὸ εἶθε κτλ. (ὄφειλεν.) indicavit W. Ribbeck.

585

ναστούς, τροφαλίδας, ἀμφιφῶντας, ἱτρία.

Etymologic. m. 94, 55 ἀμφιφῶν· εἶδος πλακοῦντος τελουμένου
Comici graeci, ed. Th. Kock. III. 33

τῇ Ἀρτέμιδι. οἶον κτλ. ναστούς Sylburg.] μαστούς. cf. Philem. 67. Pherecr. 45.

586. 587

*συνεπνιμέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν.
τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν.*

Etymologic. m. 533, 13 κοτταβίζω (v. 1) καὶ (v. 2). κοτταβίζειν τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαι φασὶν Ἀτικοί, οὐχὶ τὸ ἐμεῖν ὡσπερ οἱ νῦν. v. 1 Cramer. Anecd. Par. I 272, 29 κοτταβίζειν παίζειν εἰς χαλκᾶς φιάλας, καὶ φησὶν ὁ κωμικός· συνεπνιμέν τε ἀλλήλοις καὶ συνεκ. 2. κοτταβίων Et. Gud. fortasse τῶν κοτταβείων ἡμέτερον ἦν τὰ πλείονα. quamquam de comica huius versus origine dubitat Meinekius.

588

αὔται γὰρ ἐπιθυμοῦσιν ὑγείας τυχεῖν.

Etymologic. m. 774, 36 cod. Sorb. (p. 2168 Gaisf.) τὸ ὑγεία τετρασυλλάβως (ὑγεία) ὡς καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ κτλ. Cramer. Anecd. Ox. III 251, 14 (Herod. Herm. 307) ὑγεία τετρασυλλάβως· μόνως γὰρ οὕτως οἱ ἀρχαῖοι εἰρήμασιν· ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ κτλ. — τυχεῖν] φαγεῖν Etym. Sorb. Herodian. II 595, 25 τὸ ὑγεία τρισύλλαβον οὔτε ἐν τῇ κωμῳδίᾳ οὔτε ἐν τῇ τραγωδίᾳ εἴρηται. καὶ οἱ ῥήτορες δὲ τετρασυλλάβως προφέρουσιν. cf. Porson. Eurip. Orest. 229.

589

δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν

Harpoeraton 28, 13 . . . Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτισι (fr. 31 N.) καὶ πάλιν κτλ. — δεινότατος BCF. om. N. ἀπομάκτητες μεγ. BC. Hesych. ἀπομάκτης· περικαθαρτής. non Sophoclis enim quem supra excripsimus versum, sed comici poetae esse animadvertit Nauckius.

590

ἀργοὶ κἀθηναί μοι γυναικες τέτταρες.

Harpoerat. cod. Marc. Bekker. 36, 14 ἀργὸς ἐπὶ τε ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ ἀττικῶς· καὶ ὁ κωμικός κτλ. cf. Epicr. 3, 5. Alexid. 185, 3. 'Ienonis aut lenae verba esse videntur'. Herwerd. Obs. crit. 117. at quidni servas intellegamus certo operi destinatas?

591

οὐθεὶς γὰρ οἶδεν, ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα.

Hesychius ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα; παροιμία ἐπὶ τῶν οὐκ εὐγνώστων

κτλ. cf. Cratet. 29. proverbium usitatissimum praeter Cratetem sine dubio multi commemoraverunt.

592

ἀλλ' ἢ τριόρχος ἢ πτέρων ἢ στρουθίας

Hesychius πτερῶν· κτλ. εἶδος ὀρνέου. πτέρων Dind.] πτερῶν cod. cf. quae adnotavimus ad Arist. Av. 249 et Herodian. I 35, 13. Etym. m. 226, 38 τὰ εἰς ῶν λήγοντα δισύλλαβα μὴ ὄντα συγκριτικὰ φυλάσσει τὸ ὦ· Φάρωνος, πτέρων πτέρωνος (Mein. V 120). Πτέρων et Στρουθίας Mein., 'hominum libidinosorum nomina.', de τριόρχῳ cf. Arist. Av. 1881. 1206.

593

σοφίζεται τε καὶ παρακρούεται λόγῳ.

Hesychius σοφίζεται· σοφόν τι λέγει. καὶ παρακρ. λ. coniunxit ut supra scripsimus Meinekius Philol. XII 610, comico adsignans.

594

ὡς μήτε κροῦσαι μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν

Hesychius παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμετρῶν τασσομένη. cogita modium ita repletum ut neque percutere debeas neque quicquam supra oram cadat.

595

ὃ πρόδοτι καὶ παραγωγῇ καὶ μύραινα σύ

Photius μύραινα· καταφερέης· ἀπὸ τοῦ ζῶου κτλ. ὃ προδοτικαὶ παραγωγαὶ cod. cf. Phrynich. com. 33.

596

μήθ' ἄλμυρόν εἶναι μήτε μῶρον ἐς τὸ πᾶν

Photius μῶρον· οἱ Ἀττικοὶ προπερισπῶσι· καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸ ἀμβλὴν βρωμα καὶ ἄναλον ὥστε (ὡς τὸ Mein.) μήτε ἄλμυρόν κτλ. Mein. μῶρον in lemmate Mein.] μυρῶν. pro ὥστε Dindf. ὡς Τηλεκλείδης. de accentu cf. Menand. 144. ut neque nimis salsus sil neque languidus cibus.

597

νυνὶ μ' ἐπεισας μᾶλλον ἢ νυνδὴ λέγων.

Photius post gl. νυνδὴ. ἢ νυνδὴ λέγων Cobet. V. 1.² 233] νῦν λέγω. nunc mihi tuis verbis persuasisti magis quam modo.

598

οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστνκῶς ἀνήρ.

Photius sine explicatione. Suidas ἐστνκῶς perperam οὐδὲν μέγα φρ. ἐστ. ἀν., sed recte idem οὐδὲν φρ. Eustath. 455, 40 κεφαλαιώδεις παροιμίαι αὐται . . . κτλ. ridicule Apostol. 13, 50 ἀστνκὸς ἀν. cf. Cobet. N. l. 181.

599

οὐκ ἂν φθάνοιμι τὴν μάχαιραν παρακονῶν.

Photius 358, 25 sine interpretatione. φθάνοιμι Dobr. Adv. I 605] φθανοίμην. cf. Cobet. N. l. 181. 'parata est victima'.

600

οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς.

Photius 360, 8 . . . ἐπεὶ πολλὰ ἦσαν ἐταῖραι καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς. proverbium sine dubio ex comoedia ductum. cf. Cobet. N. l. 181. Nicol. com. 26. optima est interpretatio Strabonis 8, 378 extr. cf. 12, 559. Horat. Epist. 1, 17, 36. Gell. 1, 8, 4 *illud frequens apud Graecos adagium κτλ. quod frustra iret Corinthum ad Laidem qui non quiret dare quod posceretur*. Aristid. I 755 Dindf. Zenob. 5, 37. Diogenian. 7, 16. Apostol. 13, 60. Schol. Ald. Arist. Plut. 149. Eustath. 290, 34. Hesych. οὐ παντὸς κτλ. Ἀριστοφάνης, ubi dubitatur poetam dicat an grammaticum. cf. Aristoph. com. fr. 902 et quae Nauckius adnotavit Aristoph. Byz. p. 237.

601

παῦσαι μελωδοῦς', ἀλλὰ πεξῆ μοι φράσον.

Photius πεξῆ . . . καὶ πεξῆ φράσαι τὸ ἄνευ μελῶν κτλ. ὁ κωμικός. μελωδοῦς' Porson.] μὲν αἰδοῦς cod. — cf. Arist. Av. 1381. Eurip. fr. 188 N. Nauck. Allg. Littztg. 1847, 499.

602

τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται.

Photius 570, 12 Ταντάλου τάλαντα . . . ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται κτλ. τὰ om. cod. cf. Menand. 301, 6. Suidas τὰ Τ. τάλαντα τανταλίζεται et τὰ Τ. ταλαντίζεται. Zenob. 6, 4 διπλῆν δὲ συμβέβηκεν εἶναι τὴν παροιμίαν, καὶ τὴν μὲν Ταντ. τάλ. τανταλίζεται, τὴν δὲ Ταντάλου τάλαντα. Diogenian. 8, 23. Greg. Cypr. 2, 73. Macar. 8, 1. Apostol. 16, 16. Anacr. 143 Bergk. Plat. Euthyphr. 11d.

603

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν

Photius, fabulam narrans quae concinit cum Babr. fab. 20. 'dei auxilium implorare tum demum decet, ubi ipse manum admoveris'.

604

ἢ πέντε πίνειν ἢ τρεῖς ἢ μὴ τέτταρα

Photius 599, 24 τὸ μὲν γὰρ πέντε ἐστὶ τρία καὶ δύο, τὸ δὲ τρία ἡμῖς καὶ διπλάσιον, τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσω. Plaut. Stich. 5, 4, 25 *cantio graecast* ἢ πέντ' ἢ τρία πίν' ἢ μὴ τέτταρα. hanc cationem in trimetrum rededit comicorum aliquis. cf. Cratin. 183, 3. Poll. 6, 18. Athen. 10, 426 e.

605

ἤδη γὰρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου.

Photius τρύχνον· τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον . . . καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν ἀπαλώτερος τρύχνου παρωδῶν ὁ κωμικός φησιν κτλ. cf. Suid. τρύχνον. Theocr. 10, 37 ἀ φωνὰ δὲ τρύχνος. *stridulam vocem* interpretatur Lobeckius Pathol. el. I 131. Rhemat. 343. si τρύχνος est herba, neque Theocritum neque comicum intellego. itaque non dubito quin τρύχνος etiam aviculae aliusve bestiolae nomen fuerit.

606

τρώκτης σφόδρ' ἐστίν, ἅμα σεσηρῶς καὶ γελῶν.

Photius τρώκτης· ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεῶν, οἶον ἐπιτρώγων (ἀποτρ. Mein.) κτλ. cf. Hom. Od. 14, 289. 15, 416.

607

ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμία καὶ σκαλμίδια.

Suidas ἀσπάζεσθαι· αἰτιατικὴ . . . καὶ τὸ χαίρειν τινὲ ἀπλῶς καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖσθαι. καὶ ἀσπαζόμεσθα, σὺν σ κτλ. φησὶν ὁ κωμικός. ἐρετμία Mein.] ἐρετμὰ.

608

τὸ κνῖσος ὀπτῶν ὀλλύεις τοὺς γείτονας.

Schol. Ven. Hom. Il. 2, 423 Ἀρίσταρχος τὰ κνίσση οὐδετέρως ἀκούει καὶ ἔστιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τὸ ἐνικόν κτλ. Cramer. Anecd. Par. III 28, 25 et 292, 11 δύναται δὲ καὶ οὐδετέρως κνίσση, ὡς ἡ κωμῳδία 'τὸ κνίδος ὀπτῶ'. ἄλλοι δὲ τὸ κνίσος εἰς τοὺς γείτονας. cf. Lobeck. Rhem. 297.

609

ἀλλ' ἔπεσε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο.

Schol. Soph. Ai. 257 ἡ μανία . . ὡς ὀξύς νότος ταχέως λήγει . . . οἶόν ἐστι καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ κτλ. Suidas στεροπή. ἤρξατο, ὁ ἄνεμος. ἐπέσχε — ἤρξατο ἀλγείν Suid. — per translationem dictum videtur.

610

χαλῶ παροικῶν κἄν ἐνὶ σκάζειν μάθοις.

Schol. Pindar. Nem. 7, 127 p. 483 Boeckh. ἄνθρωπος ἀφ' ἑτέρου γένεται τι καὶ ἀπολαύεται ἀφομοιούμενος, ὥσπερ ἡ παροικία ἔχει κτλ. παροικῶν Boeckh.] παροικεῖς. κἄν ὑποσκάζειν Boeckh. fortasse κἄν ἔτι σκάζειν.

611

ἀμέλει, ταδί μοι πρῶτον ἀμπίσχου λαβάν.

Cramer. Anecd. Ox. I 66, 27 εῦρηται δὲ καὶ ἐν συνθέσει τὸ πῖ ἔχουσα (ἡ ἀμφί) παρὰ Ἀττικοῖς· ἀμπεχόνη, ἀμπίσχουσα (ἀμπίσχου Mein.)· κτλ. πρῶτον Mein.] πρῶτ'.

612

ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβάν αὐτὸν λάθῃ.

Cramer. Anecd. Ox. III 290, 4 βάντος βάν· ποιητικῶς γὰρ ἐκτέτατο κτλ. Herodian. Lehrs. 355. Draco 29, 14. ὑπαναβάν Cobet. Mnem. nov. VIII 20.

613. 614

ἤδη δὲ λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος.

σκῆψις εὐρεθήσεται,

λόγος τις.

Cramer. Anecd. Ox. III 328, 7 ἔστι λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις, ὡς ἐπὶ τοῦ (v. 1). et 15 ἔστι λόγος καὶ ἡ ἀπολογία, ὡς ἐπὶ τοῦ (v. 2). v. 1 Bekker. Anecd. 839, 26 (om. δὲ). utrumque fragmentum Menandro tribuebat Schneidewinus Coni. 119. cf. Antiphan. 191, 2.

615. 616

οὐκ ἔστιν ἀνδρὸς συκοφάντου βαρύτερον.

ἔγω χάριν δὲ τοῖς πολιτισσοῦχοις θεοῖς.

Boissonad. Anecd. V 351. 1. οὐδέν, ὡς ἔοικεν, ἔστιν κτλ. 2. ἐγὼ δὲ χ. ἔγω. alter versus num sit comoediae dubito. nolui tamen a priore seiungere. apud tragicos non inveni.

617

οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
τὸ χρηστόν ἐστίν.

Clemens Alex. Strom. 4, 22, 146 οὐ γὰρ — εἶναι διειλήφαμεν.
fortasse uno versu οὐ γὰρ τὸ χρ. ἐστ. ἐν γ. β.

618

ἂν μὴ παρῆ
κρέας, τάριχος στέργεται.

Diogenian. Vind. 1, 40 παρεγγυᾷ ἢ παροιμία, ὅτι χρη τοῖς
παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. τάριχον στερκτέον Zenob. 1, 84. τάριχω στερ-
κτέον Greg. Cyr. 1, 47.

619

. . . ποσταῖος δ' ἀπ' οὐρανοῦ πάρει;
B. τριταῖος.

Schol. Eurip. Hec. 32 p. 228, 19 Dindf. πρὸς τὸ ποσταῖον
(ἀπαντᾷ, i. e. *respondet*) τὸ τριταῖον ἢ τεταρταῖον· ὅλον πρὸς τὸ 'ποστ.—
πάρει' ἀπαντήσῃ τὸ 'τριταῖος τυχὸν ἢ τεταρταῖος'. 1. δ' add. 2.
fortasse τυχὸν τριτ. ἢ τεταρταῖος. [Diogen.] Epist. 38 ποσταῖος ἀπὸ
τοῦρανοῦ καταβέβηκας; Diog. L. 6, 36 πρὸς τὸν λέγοντα περὶ τῶν
μετεώρων 'ποσταῖος' ἔφη 'πάρει ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ;' scilicet Diogenes
ex comoedia hauserat. nam de caelo venisse nemo potest nisi in co-
moedia. cf. quae adnotavimus ad adesp. 1404. Mus. Rhen. XLIII 53. 4.

620

κνυπέλην δ' ἔχεις
ἄπλατον ἐν τοῖς ὄσιν.

Bekker. Anecd. 425, 7 ἄπλετον· ἄπειρον. λέγεται δὲ καὶ ἄ-
πλατον, ὡς τὸ κτλ. ἄπλατος alibi apud comicos non invenitur. cf.
tamen 843. de proverbio cf. Eupol. 213. Lucian. Lexiph. 1 κνυπε-
λόβυστα ἔοικας ἔχειν τὰ ὄτα. . . ἔμοιγε οὔτε Κνυπέλος τις οὔτε Περύ-
ανδρος ἐν τοῖς ὄσι κάθηται.

621

καταπεσεῖν τι βούλομαι
τραγικὸν πέσημα.

Cramer. Anecd. Ox. I 176, 16 τὸ πετῶ, ἔνθεν τὸ πέσημα καὶ
πεσεῖν. τί β. τρ. καταπέσημα. corr. Lehrsins Herodian. 82. multo
deterius Herwerd. Anal. crit. 36.

622

Clemens Alex. Paed. 3, 11, 69 τὸ γὰρ ἀβροδίατον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως καὶ τὸ σαύλα βάλειν, ὡς φησὶν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἑταιρικά. ὡς γ' ἔμοι φαίνεται, ἢ κωμῳδία φησὶν τὰ ἔχνη τὰ ἑταιρικά ὥραν ἀπολείπειν καὶ τρυφήν. ἀπολείπειν] ἀπολείπει N. ὦρα ἀπολείπειν Potter. τρυφήν suprascr. ᾗ (i. e. τρυφᾶν) R. 'τὰ ἑταιρικά Clementis videtur'. Mein. ἔχνη δ' | ὥραν ἀπολείβει καὶ τρυφήν id. ed. mai.

623

Bekker. Anecd. 318, 20 ὡς σέλινος ἀναβάλλει τὸν τόκον· παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονιζόντων. emendanda haec sunt (cf. Naber. Mnem. nov. XVI 105) ex Phot. 46, 14 ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλη (-ει)· λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι κεντούμενοι δοκοῦσιν ἀνέχειν τὸν τόκον· εἶθ' ὕστερον ὅπῳ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ. 'erinaceus uno die post partum iam aculeos germinat'. Naber. dixerat opinor comicus ὡς ἐχῖνος ἀναβάλλει τόκον.

624

Cramer. Anecd. Oxon. I 55, 19 σεσημειῶται τὸ κάρχαρος· τρίτωνος ἢ μαλαψεκάρχαρος κύων (sic). quae quomodo emendanda sint dubito. videtur tamen *Scylla* significari, quae a *Tritone* amata esse dicebatur (Preller. Myth. gr.³ I 484), et scaena eius similis esse quae est Arist. Ran. 465. gravius etiam corrupta sunt quae exstant Cram. Anecd. Ox. II 375, 7.

625

πάντων γέ τοι

μέτρον ἐστὶ τοῦπικιέξ.

Macarius 6, 94 nulla adiecta explicatione. γέ add.

626

γράφια

μεθύοντα καὶ λυττῶντα

Philostr. Vit. soph. 1, 21, 5 τοὺς λοιδορομένους ἐν τοῖς λόγοις.. γρ. ἐκάλει κτλ. non dubito quin comici verbis usus sit. cf. Arist. Lys. 298.

627

. . ἀγροίκου μὴ καταφρόνει θήτορος.

Zenobius 1, 15 ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρηὴ καταφρονεῖν, παραινεῖ ἢ παροιμία. comicorum fragmentis add. Mein. Philol. XXV 537.

628

. . . πρὸ τούτου σ' ὄμοιην κέρατ' ἔχειν.

Diogenian. 7, 89 ἐπὶ τῶν ἀνδρείας ὑπόληψιν ἐχόντων. — σ' ὄμοιην κέρατ' Mein. Philol. XXV 540] σε ὄμοιην κέρατα. 'credo haec e comoedia petita esse'. Mein.

629

. . . ἐχίδνης καρδίαν ἐδήδοκεν.

Macarius 4, 28 ἐπὶ τῶν ὄργιλων. Eurip. Andr. 271, Alcest. 310 contulerunt Leutschius et Pflugkius.

630

. . . ἐγὼ τοι πάντα ποιήσω θέρος.

Append. prov. 2, 9 b ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ὑπισχνουμένων δώσεις.

631

. . . εἶοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.

Append. prov. 2, 73 sine interpr. — μολεῖν in trimetris Arist. Lys. 743. Strattid. 41. ac saepius in parodiis imitationibusque tragicorum. de syntaxi cf. Cratin. 52.

632

. . . καταβαλῶ σε παρὰ τῷδε μανθάνειν.

Bekker. Anecd. 45, 19 ἀντὶ τοῦ παραδώσω σε καὶ ἐγγειριῶ ὥστε μανθάνειν.

633

κάμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύμονι

ἐπὶ τινος γυναικὸς μεθύσου. ῥηθείη δ' ἂν οὐδὲν ἦτον ἐπὶ ἀνδρός. Bekker. Anecd. 49, 6. 'fortasse dixerat ἔχει κάμινον ἐν τῷ πνεύμονι vel πλεύμονι'. Mein. fortasse ὅσον δ' ἔχει κτλ. certe poeta, si de muliere locutus erat, dicere non poterat ἔχων.

634

. . . ἐγὼ σε προσκνήσω, βάρβαρε;

Cramer. Anecd. Paris. I 255, 17 τῶν βαρβάρων ἴδιον τὸ προσκυνεῖν, οὐχὶ τῶν Ἑλλήνων . . . διὸ καὶ εἴρηται παρ' Ἑλλήνων κτλ. cf. Anaxandr. 39.

635

Cramer. Anecd. Par. III 206, 10 καὶ ὁ κωμικός· βλασφημία κενταύρου ἐπαίξε· τοὺς αἰσχροῦ ἔρωτι κεντοῦντας ταῦρον. Hesych. Κένταυροι . . . καὶ οἱ παιδερασταί, ἀπὸ τοῦ ὄρρου, vel ἀπὸ τοῦ ὄρρον κεντεῖν. ταῦρος γὰρ ὁ ὄρρος, ut duabus glossis coniunctis Heinsius. Eustath. 1910, 11 πικρότερον σκῶμμα τὸ εἰρησθαι κένταυρον, ὃς κεντεῖ ὄρρον [τόν] παρὰ τῷ κωμικῷ. itaque pro κέντορος cum agnominatōne dicebant κένταυρος. comicae sententiae emendatio difficilis est. fortasse βλασφημία | ἔπληξε κενταύρους.

636

κρείττων Ζάπυρος

ἑκατὸν Βαβυλώνων.

Apostolius 10, 14. cf. Herodot. 3, 153—160. Plut. Mor. 173a. Lucian. Iov. trag. 53 extr. ἐβουλόμην ἂν . . . ἔχειν τὸν Δάμιν ξύμμαχον ἢ μυρίας μοι Βαβυλώνας ὑπάρχειν. ex Herodoto comicorum aliquis adscivit.

637

. . . ταῦτα δ' ἐστὶ πλεῖν ἢ ναυτιᾶν.

Aristid. II 491 Dindf.

638

. . . ἀνάπιπτ'. Β. ἀνδριάντας ἐστιᾶς;

Herodianus Piers. 441 κατακειῖσθαι ἐπὶ τῶν ἐστιωμένων, ἀνακειῖσθαι δὲ ἐπὶ εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων. εἰπόντος γοῦν τινος ἀνάπιπτε, ὁ κωμικός παλίων ἀνδριάντας ἐστιᾶς' ἔφη. cf. Diphil. 125. antiquae sit an novae prorsus incertum.

639

. . . αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις;

Diogenian. 3, 17 ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἐτέρους δὲ θρέψειν ἐπαγγελλομένων. initio facile est supplere σὺ δ', ὡγάθ'.

640

ἐπικάρσια δῆ(τα) προσπεσοῦμαι.

Hesychius ἐπικάρσια· κτλ. πλάγια, οὐ κατ' εὐθείαν φερόμενα (φερόμενος Mein.). δῆ(τα) K.] δῆ. προσπεσοῦμαι Salmas. et Meinekius versum paroemiacum esse censens, qui tali sententiae vix aptus videtur. Apollon. Lex. 73, 22 ἐπικάρσια· πλάγια, οὐ κατ' εὐθεί.

641

ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ

Etymologic. m. 592, 40 μῶλυ· εἶδος βοτάνης . . . κτλ. ἀντι-
φάρμακον γὰρ δέδοται. Hom. Od. 10, 305. ad *Circe* aut Ehippi
aut Anaxilae aliusve poetae videtur pertinere.

642

κενὰ τῆς γνάθου . . . πολλὰ χωρία.

Bekker. Anecd. 45, 23 ἐπὶ τῶν οὐκ ἐχόντων δαφυλῶς ὥστε
τὴν γνάθου ἐμπλήσαι.

643

οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν.

Bekker. Anecd. 56, 33 ἐπὶ τῶν μηδὲ σμικρότατα ἐχόντων φαγεῖν.
οὐδ' εἰς ἔν' ὀδόντ' Herwerd. Obs. crit. 117. fortasse ἀλλ' οὐδὲ
τρητὸν εἰς ὀδόντ'.

644

προβῦσαι φορτικὸν γέλωτα

ἀντὶ τοῦ προβάλειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς λύγνους προβυ-
νούντων. καὶ γὰρ τούτων τὴν θρυαλλίδα ἐκ τοῦ ἔνδον εἰς τὸ ἔξω
προβάλλουσι. τίθεται ἐπὶ τῶν μηδὲν σεμνὸν ἐχόντων, αἰεὶ δὲ διὰ τοῦ
γελωτοποιεῖν θηρωμένων τι. Bekker. Anecd. 59, 18.

645

ὑποσακίζεται τὰ χρήματα.

ἀντὶ τοῦ ὑπαναλίσκεται, ὑποκενοῦται. ἀπὸ τῶν τὰ σακία κενούν-
των ἢ ἀπὸ (τῶν add. Bekk.) τοῖς σακίοις διηθουμένων, οἷον οἴνου
ἢ τινος τοιούτου. ὑποσ. οὖν τὰ χρ., οἷον ὑπορρεῖ. Bekker. Anecd. 68,
30. Phot. ὑποσακίζειν· ὑπεξάγειν, ἀναλοῦν. cf. Fritzs. Arist.
Thesm. p. 602.

646

οὗτος, καθεύδεις, ὃ κακόδαιμον;

Cramer. Anecd. Ox. I 414, 20 (οὗτος τίθεται) καὶ ἐπὶ κλητικῆς
κτλ. cf. Cratin. 51. Arist. Nub. 732.

647. 648. 649

. . . ἐφοιτάτην ποτ' ἐς διδασκάλου.

τῶ δ' οὐκ ἐβοάτην.

ἑσπάτην γνάθου
εὐχρηστον.

Cramer. Anecd. Ox. I 191, 27 καὶ οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ χρῶνται (3 pers. dual.). φοιτάτην — διδασκάλου. καὶ πάλιν (v. 2). ἔσπων, ἔσπας· ἔσπάτην γνάθον εὐχρηστον. 1. ἐφοιτ. Mein.] φοιτ. 3. 4. γνάθοιν (-οις) εὐκρατον vel ἄκρατον Mein.

650

ἄλλος βίος,

ἄλλη δίαίτα.

Zenobius 1, 22 ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων. cf. Diogenian. 1, 20 et Suid.

650a

εὐρῶτα γήρως καὶ πάχνην

Aristoteles Gener. anim. 5, 5 καὶ εὖ δὴ οἱ ποιηταὶ ἐν ταῖς κωμωδίαῖς μεταφέρουσι σκώπτοντες τὰς πολιὰς καλοῦντες γήρως εὐρῶτα καὶ πάχνην.

651

εὐρεν ἢ λοπὰς τὸ πῶμα.

Varro Sat. Menipp. 32 p. 128 Oehler. titulum sine dubio a comoedia mutuatus est. proverbium aptissimum, 'quotiens vitae societate iunguntur qui moribus vel adfectionibus similes sunt'. Oehler. fortasse principium est tetr. troch.

652

ταῖς γραυσὶν ἐξούλης ὄφλεῖν

Aristides II 133 Dind. εἰ δεῖ καὶ μῦθον λέγειν, δέδοικα ἐγὼ μὴ καὶ ταῖς γρ. ἡμᾶς ἐξ. ὄφλ. ἐπισκώπτων φῆ τις ἀνήρ κωμικός. indic. Nauck. — Harpocr. ἐξούλης ὄνομα δίκης, ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων. cf. Meier. Schoem. Att. Proc. 748. Phrynich. com. 42.

653

. . . . εἰκεν Εὐρύπου στροφαῖς.

Libanius III 327, 5 ἐφῴκει δὴ τὸ γινόμενον κτλ. Strab. 1, 55 ὁ Χαλκιδικός (πορθμός, i. e. ὁ Εὐρύπος) ἐπτάκις (ἐκάστης ἡμέρας μεταβάλλει). cf. 9, 403.

654

. . . . γενναῖος ἐκ βαλλαντίου

Zenobius 2, 88 ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δο-

κούντων. γενναῖος Mein. Philol. XXV 338] γενναῖος εἰ. fortasse (σὺ δ') εἰ γενν. κτλ.

655

. . . . ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.

Diogenian. 2, 61 ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.

656

τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον

Diogenian. 8, 40 . . . τὸ ἡμιωβόλιον διδοὺς παρ' ἐαυτῶ πάλιν εὑρισκε. cf. Apostol. 17, 6. si in Πάσης ᾱ producitur, omittendum τό. Poll. 9, 64 τὸ τοῦ ὀβολοῦ ἥμισυ ἡμιωβόλιον. ac sic τριημιωβόλιον ibid. (Aristoph. fr. 48).

657

γελοιότερος Μελιτιίδου

Apostolius 5, 27 ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρία διαβεβοημένων. Μελιτιίδου Apost. cf. interpr. Arist. Ran. 991.

658

αὐτόκακον ἔοικε τῷδε

Bekker. Anecd. 8, 27 ἄκρωσ καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε, ὡς εἰ λέγοι τις αὐτῷ ἄκρωσ ἔοικε. τὸ δὲ κακὸν πρόσκειται δηλοῦν τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὁμοιότητος· Ὅμηρος· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν. et 465, 11 αὐτόκακον ἔοικε τῷδε· ἄκρωσ καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε. eadem Suidas αὐτόκακον. alia prorsus significatio est Theopomp. com. 20. vix adducor ut credam αὐτόκακον quemquam dixisse pro αὐτοκάκως et hoc pro ἄκρωσ. pravus libris videntur decepti esse grammatici, scribendum autem αὐτότατον ἔοικε (τὸ παιδῶν) τῷδε (vel τῷ πατρὶ). Arist. Thesm. 514.

659

. . . . ἀγρίοισι κατακαῦσαι ξύλοις

Bekker. Anecd. 10, 26 τὰ τερατώδη τὴν φύσιν ἐπ' ἀγρίοις ἔκαιον ξύλοις. cf. adesp. 7.

660

βουλιμιᾶ τὰ βαλλάντια.

κατὰ μεταφορὰν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἐχόντων ἔνδον βαλλαντίων. Bekker. Anecd. 30, 10. βαλλ. Mein.] βαλ.

661

ἐρρωγότης λέγειν λόγους

Bekker. Anecd. 39, 5 οἶον ἀηδεῖς καὶ ἀπάδοντας, οὐχ ἀρμονίους. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐξερρωγόντων ὀργάνων. καὶ γὰρ ταῦτα ἀνάρμοστον καὶ ἀηδὲς φθέγγεται. σημαίνει δὲ τὸ (τοὺς?) ἐξερρωγότης καὶ τοὺς ἀπηρρωγιακότης καὶ ἀναισχύντους. Arist. Ach. 933 et Cratin. 253 confert Mein.

662

ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.

Bekker. Anecd. 331, 11 χαριεστάτη ἡ σύνταξις καὶ ἱκανῶς πεπαισμένη κατὰ τὴν κωμωδίαν. σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας. cod. οἱ κλεαγόπται λέγεται δὲ καὶ κλέπται· χαριεστάτη κτλ. similiter Suidas (πεπαιγμένη κατὰ τὴν κωμωδικὴν χάριν. σημ. κτλ.) Apostol. 1, 18a (ἱκανῶς πεπαιδευμένη). — cf. adesp. 188. Aristoph. fr. 165. Thucyd. 1, 70 (μὴ) ἑορτὴν ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πράξαι. Xenoph. Eph. 1, 10 ἑορτὴ ἦν ἅπας ὁ βίος αὐτοῖς. fortasse poeta scripsit ἄγουσ' ἑορτὴν ἐνθάδ' οἱ κλέπται, i. e. Athenis.

663

. . . ἐπὶ τοῖς ὄπλοις ἀκκίζεται.

Etymologic. m. 49, 3 ἀκκίζεσθαι τὸ μωραίνειν ἢ προσποιεῖσθαι εὐήθειαν. . . κτλ. ἔτι τῆς ὕβρεως ἔχεται, ἐπαίρεται. cf. Apostol. 7, 67.

664

περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα.

Etymologic. m. 677, 37 πνιγέυς . . . σημαίνει . . . καὶ τὸν φιμόν τῶν ὑπόζυγιων . . . κτλ. ἀντὶ τοῦ τὸν φιμόν. ad Aristophanis *Anagnum* referebat Dindorfius. 'at iste poeta, quisquis fuit, non de equo dixerat, sed ad hominem transtulit'. Bergk. Mein. II 961.

665

ἀφάρμακον χρῶμ' Οἰδίποδος

Hesychius. ἄνευ ἄνθους. ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα. sine dubio comoediae est.

666

Ἀφροδίσιος ὕρκος οὐ δάκνει.

Hesychius. παροιμία, ἦν καὶ ἀναγράφουσιν κτλ.

667

λιθωμόται δημηγόροι

ἐπὶ τοῦ λίθου ὁμνόντες. ὁ δὲ λίθος τὸ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ βῆμα. Hesychius. Ἀθηναίων Mein.] θεία. Hesych. λίθος... τὸ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ βῆμα, ubi item cod. θεία. Harpocr. λίθος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (26) 'τῶν παρόντων καθ' ἕνα ἡμῖν οὕτως καὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες'. εἰοικασί δ' Ἀθηναῖοι πρὸς τινι λίθῳ τοὺς ὄρκους ποιῆσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. eadem fere Photius 223, 22. Pollux 8, 86 ἄμνυον (οἱ θεσμοθέται) πρὸς τῇ βασιλείῳ στοᾷ ἐπὶ τοῦ λίθου ὑφ' ᾧ τὰ ταμειᾶ (ἐφ' ᾧ τε codices praeter Schottianum, ἐφ' οὗ τὰ τόμια Bergk. Epist. crit. 131). Meier. Schoem. Att. Proc. 676 n. 57. in Hesychii glossa δημηγόροι a poetae verbis secludit M. Schmidt. mihi nequaquam liquet.

668

φθάνοντος ἔργον γίνεται.

Photius nulla adiecta interpretatione. 'celeriter agenti eventus favet'. poterat etiam exitus trimetri esse.

669

ἡχώ πετραίαν χυτρόπωλιν

λέγει δὲ τὴν Αἴγιαν, ἐπειδὴ ἐκεῖ ὄστρακα πολλά ἐστί. Hesychius. λέγει O. Müller. Dor.² II 425] λέγει. οἱ. praeterea ἡχωπτερέαν cod. χυτρόπολιν Mein. Steph. Byz. Χυτρόπολις Θράκης χωρίον. Photius ἡχώ πετραία· ἡ Αἴγινα. ἐπειδὴ πετρώδης ἐστὶ καὶ πολλά ἔχει κεράμια, cuius verba extrema manifesto ad vocem χυτρόπω(ο)λιν ab eo omissam pertinent. Pollux 7, 197 τὴν Αἴγιαν χυτρόπωλιν ἐκάλουν (χυτροπωλεῖον A). 'poeta Aeginam nihil esse dicit nisi vocis imaginem et ollarum tabernam'. Mein. cuius coniectura (χυτρόπολιν) vel ideo probanda est, quia aliter versus (nisi forte alieno verbo inserto) constitui vix potest. ἡχώ π. χ. (καλοῦσι νῦν). ceterum cf. Aesch. Pers. 390. Strab. 8, 376 (Αἴγιαν) ἐμπόριον γενέσθαι, διὰ τὴν λυπρότητα τῆς χώρας τῶν ἀνθρώπων θαλαττουρογόντων ἐμπορικῶς, ἀφ' οὗ τὸν ῥῶπον Αἴγιναίαν ἐμπολήν λέγεσθαι. Etym. m. 28, 10 Αἴγιναῖα· τὰ ῥωπικὰ φορτία, καὶ οἱ πειράσκοντες αἰγιναιοπῶλαι. eadem Hesych. Αἴγιναῖα. Schol. Pind. Ol. 8, 28 p. 192 Boeckh. τὸν ἐπὶ μεταβολῆς (-ῆ) φόρον Αἰγινητικὸν ἔλεγον καὶ τοὺς παντοπῶλας αἰγινόπῶλας.

670

συνδήσας ἄρα

τῷ χεῖρε

συνδῆσας δὴ τὰς χεῖρας. Hesychius. trimetrorum reliquias agnovit Meinekius. non pertinet ad Plat. Euthyphr. 4c ὁ πατήρ συνδῆσας τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

671

μηδὲ σὺ

ζήτει πνθῆσθαι.

Photius ζητεῖν ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί. κτλ. ζήτει Dobr. Adv. II 592] ζήτει τι. idem Dobraeus comoediae glossam tribuit. Eurip. Helen. 156 μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν contulit Naber.

672

τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον.

Varro Sat. Menipp. 90 p. 229 Oehler. sine dubio titulum saturae a comoedia mutuatus est. Basil. m. Epist. Liban. 146 confert Oehler.

673

Μεγαρέων οὐδεις λόγος.

Plutarchus Mor. 730e. cf. adesp. 502.

674

σκαπτέτω (σκαψάτω) τὰς ἀμπέλους.

Apollonius Synt. 1, 36 p. 70, 24 Bekk. εἰς τὸ γίνεσθαι ἢ γενέσθαι ἢ πρόσταξις γίνεται, ἀποφασσκομένη ἀπὸ τῆς τοῦ μέλλοντος ἐννοίας, εἰς μὲν παράτασιν 'σκαπτέτω τ ἀμπ.', εἰς δὲ συντελείωσιν 'σκαψάτω τ. ἀμπ.' comico tribuit Nauckius.

675

τοκάδα τὴν κεφαλὴν ἔχει.

Lucianus Dial. deor. 9, 1 τ. γὰρ κτλ. ad Hermippi Ἀθηναῖς γονάς referri posse monet Fritzschius.

676

τοῖς βυβλίοις εἴξασι.

Horodianus II 950, 29 εἴξασι· οὐδεις παρακείμενος τρίτον πρόσωπον εἰς οὐ ἔχει τὴν πρὸ τοῦ τέλους συλλαβὴν διὰ τοῦ ξα, ἀλλὰ μόνον τὸ εἴξασι κτλ. cf. Arist. Nub. 341 et quae ibi adnotavimus.

677

βοιωτιάζειν ἑμαῖτες.

Stephanus Byz. *Βοιωτία. καὶ Βοιωτὶς καὶ Βοιωτῖδιον ἐκ Βοιωτῖδος . . . καὶ ζῆμα κτλ.* cur Aristophanis esse censeat Meinekius non video.

678

ἀντὶ πέρκης σκορπίου

Zenobius 1, 88 et Diogenian. 1, 76 *ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρῶ ἀίρου-μένων ἀντὶ βελτιόνων.* Gregor. Cyr. 1, 53.

679

εἰς ἀνήρ, οὐδεὶς ἀνήρ.

Zenobius 3, 51 et Diogenian. Vind. 2, 52 *παρόσον ὑπὸ ἐνὸς οὐδὲν κατορθοῦται.* eadem Suidas. Eustathius 647, 21 et 1075, 27 *κατὰ τὴν παροιμίαν κτλ.*

680

ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική.

Zenobius 3, 99 *φασὶν ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσῃ χρωμένων οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιδαριστρίας καὶ ὀρχηστρίας ἐπεισῆγαγον.* [Plut.] Prov. 1, 38 et Suidas addunt: *ὄθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.* cf. Apostol. 6, 94. hoc dicit proverbium, veram sapientiam et artem adhibitam ad delectationem convivarum psaltriis aliisque id genus mulieribus ex symposiis expulsam esse. cf. Plat. Symp. 176 extr.

681

εὐγενέστερος Κόδρου

Zenobius 4, 3. Diogenian. 4, 84. Lucian. Tim. 23. Schol. Plat. Symp. 208d.

682

ιαλέμου ψυχρότερος

Zenobius 4, 39. cf. quae ad Amphididis *Ialemum* adnotavimus.

683

ὄνα τις ἔλεγε μῦθον.

Zenobius 5, 42 *ὁ δὲ τὰ ὄνα ἐκίνει· εἰς ἀναισθησίαν τινῶν ἡ παροιμία εἴρηται. τὸ γὰρ ζῶον . . . τὰ ὄνα κινεῖ, οἰοεὶ πρὸ τοῦ*

τινὰ λαλῆσαι πάντα ἀκήκοεν. . . πῶς γὰρ ἂν δύναιτό τις ἐγνωπέναι τὰ μὴ λαληθέντα αὐτῷ; cf. Diogenian. 7, 30. Gregor. Cypri. 3, 30 (Mosq. 4, 67 ἐπὶ τῶν ἀνοήτων). Apostol. 12, 81. Photius ὄνω τις ἔλ. μ. Suid. ὄνος τὰ ὅσα κινῶν.

684

Συβαριτικὴ τράπεζα

Zenobius 5, 87 ἀντὶ τοῦ ἐν πολυτελείᾳ. videtur apud postam non nominativum, sed dativum repperisse. quod si verum est, exitus potius videtur tetrametri iambici. non pertinet ad Aristoph. fr. 216.

685

ἄλλος οὔτος Ἡρακλῆς.

Diogenian. 1, 63 ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κραταιῶν ἡ παροιμία. οὔτος ἄλλος Ἡρακλῆς Zenob. 5, 49. Zenob. Milleri (Mélanges 378 extr.) ἐπὶ τῶν βία (sic Nauck. Bullet. Petrop. XIII 379 pro τῶν τῷ βίῳ) τι πρατιόντων. Theseum significari narrat Hephaest. Phot. Bibl. 151 Bekk., Theseum vel ex Idaeis Dactylis unum Eustath. 589, 41. cf. etiam Aristot. Ethic. magn. 2, 15 (1213 a 12). Eth. Eud. 7, 12 (1245 a 30). Aelian. V. h. 12, 22. etiam comicos existimo eo proverbio usos esse ad inrisionem hominum vaniloquorum. cf. Ephipp. 17. — Varro saturam (5 p. 93 Oehler) sic inscripsit.

686

ἄκων μὲν, ὡς Ζεὺς οἶδεν

Diogenian. 2, 82 ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπισχνουμένων τι. quae explicatio inpedit quominus de Oedipo aliquo tragico cogitemus.

687

μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων.

Diogenian. 6, 60 et Apostol. 11, 55 ἐπὶ τῶν τινὸς ἀξιούντων τυχεῖν. Suidas ἐπὶ τῶν ἔργα, ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν. Diogenian. 7, 100 ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων. cf. Macar. 5, 97.

688

μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.

Diogenian. 6, 70a et Mantiss. prov. 2, 14 τουτέστι μὴ τὰς τέχνας κατὰ τῶν φίλων. Macar. 5, 96. cf. adesp. 566.

689

νῦν ὀσπρίων ἄμητος.

Diogenian. 6, 87 et Apostol. 12, 17 ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν πρα-
τόντων πάντα. Suid. (ἐκαστα πράττειν ὀφειλόντων). Diogenian. Vind.
3, 38.

690

πρότερος περιστερεῶς

Diogenian. 7, 64 ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν. Macar. 7, 37. Apostol. 14, 97.

691

πρὸς δὴ οὐδ' ἂν Ἡρακλῆς.

Diogenian. Vind. 3, 44 οὐδὲν (i. e. οὐδ' ἂν) Ἡρ. πρ. δύο . . .
φασὶ τὸν Ἡρακλέα . . . πιστεύσαντα τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει . . . πρὸς δύο
πυκτεύσαντα ἠττηθῆναι. cf. Zenob. 5, 49. Diogenian. 7, 2. Macar. 7, 42.

692

καπνοῦ σκιὰν δέδοικεν.

Macarius 5, 4 ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς ἄξια φοβουμένων. δέδοικεν
K.] δεδοικέναι. cf. Aristoph. fr. 77.

693

λόγοι λόγους τίπτουσιν.

Macarius 5, 67 ἐπὶ τῶν ἐκ πολυλογίας εἰς ἔρημ καθισταμένων.
Boisson. Anecd. I 55 λόγοι λόγους ἤλαννον. cf. adesp. 542.

694

οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.

Apostolius 13, 43 ἤγουν οὐδὲν ἀγροικον. cf. Arist. Eq. 464.

695

τέττιγος εὐφρονότερος

Apostolius 16, 37. cf. Plat. Phaedr. 259c. Theocrit. 1, 148.

696

βοίδιον Μολοττικόν

Append. prov. 1, 57 ἐπὶ τῶν καλλίστων, ἐπειδὴ διαφέρουσιν οἱ
ἐν Ἡπειρῷ βόες.

697

ὄβολόν εὔρε Παρνύτης.

Append. prov. 4, 11 Καλλίστρατος Ἀθήνησι πολιτευσάμενος, ἐπικαλούμενος δὲ Παρνύτης, μισθὸν ἔταξε τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς ἐκκλησιασταῖς· ὅθεν σκωπόντων αὐτὸν τῶν κωμικῶν εἰς παροιμίαν ἦλθε τὸ γελοῖον. Hesychius Παρνόπη· Καλλίστρατος Ἀθηναῖος, unde Lobeckius Pathol. prol. 387 Παρνόπη. de Callistrato cf. Theopomp. com. 30. Antiphan. 300, 4. Anaxandr. 40, 3. Eubul. 11. 107, 5. Callistratus et Agyrrhius τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μισθοῦ auctores fuisse dicuntur. Boeckh. Oecon. Athen. I 245. cf. Schaefer. Philol. III 578. novae comoediae esse credo, sed cum Callistratus iam a Theopompo commemoretur, huic classi accensere malui.

698

ὄξος ἡκρατισμένος

Append. prov. 4, 28 ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ δριμυτάτων. ἡκρατισμένος K.] ἡκρατισμένος, quod retineri potest, si antecessisse statuatur nomen accusativo casu positum. qui non vinum, sed acetum prandens potavit.

699

αὐτὸ τοῦμπαλιν λέγεις.

Bekker. Anecd. 4, 16 οἶον αὐτὸ τὸνναντίον λέγεις. . . τὸ μέντοι αὐτὸ πρόκειται νῦν σημαῖνον τὸ ἀκριβῶς καὶ ἀληθῶς. — τὰύπαλιν cod. πολὺ τοῦμπαλιν Arist. Lys. 1045.

700

αὐθις αὐτὸ Πυθῶδ' ὁδός.

Bekker. Anecd. 11, 12 παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων καὶ ἐπανιόντων, ἐπεὶ οἱ χρώμενοι τῷ θεῷ, εἰ ἀσαφῆ σφίσις ἔχρησεν, πάλιν ἦσαν εἰς Δελφούς, ἐπανερησόμενοι σαφέστερα. — Πυθῶδ' Bekker.] πυθῶδε. cf. Arist. Av. 189. εἰ ἀσαφῆ ἔχρησεν Bekk.] εἰς ἄφρασις ἔχρησεν. σφίσις add. K. cf. Phot. et Hesych. Πυθῶδε ὁδός et Diogenian. 3, 34. — in comoedia haec sine dubio cum ironia dicebantur.

701

αὐτὰ καὶ τὰ φίλτατα

Bekker. Anecd. 16, 24 ἐπὶ τῶν φιλάτων θήσεις. οἶον αὐτοὶ οὐς ἐβουλόμην, καὶ οἱ φίλτατοι. παροιμία ἐστίν. ἡ φράσις Ἀττική.

702

Αἴτην (πέφυχ') ἄνθρωπος.

Bekker. Anecd. 22, 33 εἴ τις βούλοιο ἀποσκῶψαι τινα εἰς πολυφαγίαν καὶ ἀπληστίαν καὶ ἀδηφαγίαν. εἴρηται ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Αἴτην κρατήρων τοῦ πυρόζ. τὸ δὲ πῦρ ἀναλωτικὸν καὶ δαπανηρόν. — αἴτην cod. πέφυχ' add. K., ut adpareret quomodo comicus ea sententia uti posset.

703

κυψέλαι φρονημάτων

οἶον θῆκαι φρονήσεως. κυψέλη γὰρ ἀγγεῖον εἰς ἀπόθρεσιν πυρῶν. Bekker. Anecd. 47, 15. Photius corrupte κυψέλαι φρονημάτων ἀγγεῖα. ἢ κενοὶ παντάπασιν. cf. Dobr. Adv. I 597. 619. inridentur homines stulti qui sibi nimium quantum sapere videntur.

704

οὐκ ἀπείρω προσέβαλεν.

Bekker. Anecd. 56, 26 ἐπὶ τῶν οἰομένων ἐξαπατήσειν, φωραθέντων δέ. προέβαλεν cod. — Append. prov. 4, 45 οὐκ ἀπείρω προσέβαλες. potest etiam initium trimetri esse ὁ δ' (vel σὺ δ') οὐκ ἀπ. πρ.

705

παρακεκροῦσθαι τῶν φρενῶν

Bekker. Anecd. 59, 27 π. τ. φρ. ἢ τοῦ νοῦ· οἶον παραπεπαῖσθαι καὶ μὴ ἐν τῷ καθεστῶτι εἶναι. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κεκρουμένων μέτρων καὶ δεδολωμένων (sic Bekk. pro δεδουλ.). Hesych. παρακέρκρο(ν)ται τῶν φρενῶν· (παρ)ηλλάττοντο ex emend. Mein. Philol. XIII 549.

706

καλάμημα καὶ τύρευμα

Bekker. Anecd. 60, 28 χρῶ. εἶρημα Ruhnk. Ep. crit. 1 p. 43. perperam. Demosth. 19, 295 ὁ μὲν ἤκεν ἄγων τοὺς ξένους, ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε. cf. Arist. Eq. 479.

707

τᾶλλα καὶ φιλώμεθα.

Bekker. Anecd. 65, 25 παροιμία τῶν ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις συγγορούντων ἢ βούλονται τινες, ἐνὶ δὲ τινι μηκέτι σημαίνει δὲ οἶον· τᾶλλα φίλοι ὄμεν, κατὰ δὲ τοῦτο διαφερώμεθα. Photius et Suidas λεγόμενόν τι. οἶον τᾶλλα καὶ φίλοι ὄμεν.

708

χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε.

Bekker. Anecd. 316, 3 χρ. ἐμ. τί ἐστι; παροιμία ἐν ἤθει λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπόρνευσεν. scilicet quia scortando divitiae comparantur. porsus diversa sunt quae attulimus ad Eubul. 20.

709

κατ' ἀπερρώγειν ὁ πούς.

Bekker. Anecd. 422, 4 ἀπέρρωγεν· οὐκ ἀπέρρηκται. καὶ ἀπερρώγει, καὶ σὺν τῷ ν ἀπερρώγειν, τὸ τρίτον πρόσωπον κτλ. καταπερρώγην — ἀπερρώγη — ἀπερρωγην (sic) cod.

710

ὁ δ' ἀγοράζει κληῖδ' ἔχων.

Cramer. Anecd. Ox. III 292, 25 τινὲς δὲ ἐκτείνουσι (?) τὸ κτλ. τουτέστιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβει. ὁ δ' Mein.] ὅδ'. κληῖδ'] κλειδ'. Herodian. Herm. 441. Herodian. Lehrs. 361. Draco 21, 26. cf. Diphil. 9.

711

οὐ φενίνδα σφαιριῶν

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 299) φενίνδα· παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη· οἶον κτλ. ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων. cf. quae adnotavimus ad Antiphan. 283. οὐ σφαιριῶν φαινίνδα, si in tam corruptis verbis coniecturae locus sit, Nauck. Bullet. Petrop. XIII 363.

712

ἀρραβῶνα Σίφνιον

Hesychius διαβεβλημένον. ὡς τῶν Σίφνιων ἀσελγῶν ὄντων. indicavit Nauck. in comoedia aut (καὶ) Σίφνιον ἀρραβῶνα exstabat aut (ὁ δ') ἀρρ. Σ. certe non in exitu trimetri positum erat.

713

κύων παρ' ἐντέροισι

Hesychius παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων. cf. Diogenian. 5, 67a. Phot. κύων. cf. 719.

714

οὐδ' ἐτρώπησεν κρόκην.

οὐδὲν εἰργάσατο. Hesychius. κρόκην Musur.] κρόκη. — vocalis v in verbo τρωπάω producitur.

715

πλύνον καταπλυντήριζε

καὶ πλυθήσομαι, Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λοιδοριῶν λέγουσιν. Hesychius. πλυθήσομαι Mein.] πλυνθήσομαι. Bekker. Anecd. 58, 27 πλύνον πλύνεσθαι· σημαίνει μὲν ὕβριν, μετενήνεται (δὲ) ἀπὸ τῶν πλυνόμενων ἱματίων· καὶ γὰρ . . . πλυνόμενα περιυβρίζεται καὶ πατούμενα. cf. Arist. Plut. 1061.

716

. . . πολύτορον δέρμ' ἔχινου . . .

Hesychius ἦτοι διὰ τὰς ἀκάνθας, ἐπεὶ τιτρώσκουσιν, ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν. poetae scaenici versum agnovit M. Schmidt. comici opinor. Photius πολύτορον· δέρμα τὸ τοῦ ἔχινου. sententia dicti nequaquam perspicua est.

717

Σκύθης ὄνειον δαῖτα

Hesychius παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. cf. Zenob. 5, 59. Append. prov. 4, 74. Sophil. 4 (II 446 hui. ed.).

718

στατήρσι προστιθέντες

Hesychius ὅτι ἐρ στατήρων δε[γ]ιζόμενοι, συνθήκας τιθέντες περὶ στατήρος. poetae comico tribuit Meinekius Philol. XIII 536.

719

ἡ κύων ἐπὶ τῆς φάτνης

Photius παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε (αὐτῶν add. Bekker. Anecd. 276, 6) χρωμένων μήτ' ἄλλοις μεταδιδόντων. ἐν (τῇ) φάτνῃ Greg. Cypr. 2, 61. Macar. 4, 43. Diogenian. Vind. 2, 83. Apostol. 8, 44. Suidas ἡ κύων. Zonar. 938. ἐπὶ φάτνης Eustath. 950, 57. — optime interpretatur Lucian. Advers. indoct. 30 τὸ τῆς κύνος ποιεῖς τῆς ἐν τῇ φάτνῃ κατακειμένης, ἢ οὔτε αὐτῇ τῶν κρινῶν ἐσθλεῖ οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. cf. Lucian. Tim. 14 et supra 713.

720

Λυδοὺς ἐν μεσημβρίᾳ

Photius Λ. ἐν μ. παίζει· ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταύταις ταῖς ὄραις ἀκολασταίνοντων. quibus Suidas addit οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμωδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. cf. Athen. 15,

690b. *Ἀνδός* fuit Antiphanis, *Ἀνδοί* Magnetis: quamquam talia in qualibet comoedia dici poterant.

721

λύχρον ἐν μεσημβρία (ἄπτεις).

Photius *ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ* (sic Porson. pro ἀνεπιτηδείῳ) *τι ποιούντων*. — *ἄπτεις* a Photio vel eo quem exscripsit additum videtur. poeta nihil nisi *ἐν μεσημβρία λύχρον*, quae est altera pars trimetri.

722

κἀπικνην κἀπεσθίειν

Photius et Suidas *ξηγήλην*. . . *οἱ μὲν οὖν Ἀτικοὶ τὸ θῆμα (κνην) οὕτω λέγουσιν κτλ.* cf. Pierson. Moer. 234. Poll. 7, 196 *τυροπόλαι*. ἔθος ἦν ἐπερωτᾶν τούτους πότερον κνην ἢ ἐπεσθίειν. i. e. qui caseum vendebant interrogare solebant tritumne caseum emptores an integrum cum pane edendum vellent. Poll. 6, 39 (*ἐπιφαγεῖν*) οὕτω ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῷ ἄρτῳ ὄψον ἐπεσθίειν.

723

οὐδὲ τἀρχαῖον ποιεῖ.

Photius *ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων*. quae adiciuntur corrupta sunt. Append. prov. 4, 36 *οὐδὲν ἀρχαῖον (scr. οὐδὲ τἀρχ.) ποιεῖ*. *ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων*. Suidas sine interpr. — hoc sibi vult: 'haec res non solum fenus nullum, sed ne sortem quidem praestat.'

724

τὴν γλαῦκα τωθάζουσι.

παροιμία. Photius nulla explicatione addita. per translationem dictum videtur: ludificari aliquem, ut aves noctuam.

725

τῶν γὰρ ὑστάτων χάρις.

Photius, nulla explicatione adiecta. cf. Arist. Eq. 1205.

726

τοὺς νόμους μεγάλους ἄγω.

Schol. Eurip. Hec. 386 (p. 316, 16 Dind.) *ποτὲ δὲ (τὸ ἄγω σημαίνει) τὸ ἡγοῦμαι, ὡς τό κτλ.* — cf. Cratin. 112. 352.

727

ἀλλ' Ἡράκλεις ἀύλει τις.

Schol. Eurip. Tro. 122. — [Ἡράκλεις Mein.] Ἡρακλῆς. 'comici verba esse videntur.' Mein.

728

. . . . . *ἔχενῆδος δίκην*
ἔχεται.

Append. prov. 2, 93 *ἔχενῆς* . . . εἶδος ἰχθύος, ὃς δύναμιν ἔχει *ἐπέχειν τὰς ναῦς* (Aelian. N. an. 2. 17. Oppian. Halieut. 1, 212. Suid. *ἔχενῆς*. Plin. N. h. 9, 79. 80. 32, 2 sq.) . . . ὄθεν καὶ παροιμία κτλ. cf. Aesch. Ag. 145 et de sententia Arist. Plut. 1096. adesp. 1306.

729

πέλαγος ἢ πόλις
ἐστίν.

Bekker. Anecd. 58, 31 *εἰ θέλοις ἐγκωμιάζειν πόλιν.*

730

κατὰ κοιλίαν νοσεῖ.

Bekker. Anecd. 46, 8 *ἐπὶ τῶν πολυφάγων.*

731

. . . . . *Ραδάμανθους τοὺς τρόπους.*

Bekker. Anecd. 61, 21 *ῥηθεῖη ἂν ἐπὶ τινος δικαίου.* fortasse ex comoedia etiam proverbium fluxit *Ῥαδαμάνθους κρίσις*, Suidas *ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρτυρουμένων.* Plat. Leg. 12, 948 b. Diogenian. 7, 98 (Vind. 3, 74). Gregor. Cypr. 3, 59 (Leid. 3, 5). Macar. 7, 50.

732

. . . . . *τοῦ κατ' ἐμὲ κόμματος* . . .

Bekker. Anecd. 66, 25 *οἶον τῆς κατ' ἐμὲ τάξεως.* ἢ μεταφορὰ ἐκ τοῦ νομίσματος. cf. Arist. Ran. 725. 890. Plut. 862. 957.

733

. . . *αὐτὸς αὐτὸν ἀύλει* . . .

Diogenian. 3, 16. Suidas. Apostol. 4, 38 *ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς δεικνύοντων ἐν* (add. Suid.) *τοῖς πράγμασιν, ὅποιοι τινὲς* (add. Suid.) *εἰσιν.*

734

. σκορπίους βέβρωκεν.

Macarius 7, 72 ἐπὶ τῶν ὀργίλων. ubi cf. quae adnotavit editor.

735

. βλίττρι και σκινδαψός

Append. prov. 1, 56 ταῦτα παραπληρώματα λόγων, εἰσὶ δὲ και παροιμιώδη. ubi cf. quae adnotavit Leutsch. Hesych. βλίττρι... χορδῆς μίμημα. de scindarso cf. Anaxil. 15. Sext. Emp. Adv. mathem. 8, 133 (316, 24 Bekk.) ἐν τῇ μὴ σημαινούσῃ τι (φωνῇ) οἶον τῇ βλίττρι και τῇ σκινδαψός οὐκ ἂν εἴη τι.

736

μέχρι τῶν ἀμφωτίδων

Append. prov. 3, 89 ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὄτων. Suidas ἀμφῶες(?) και ἀμφωτίδες και ἀμφωτίδων... και παροιμία ἐπὶ τῶν ἄγ. πεπλ. κτλ. Etym. m. 93, 12 ἀμφωτίδες· χαλκᾶ, ἄπερ οἱ παλαισταὶ τοῖς ὠσὶ περιετίθεσαν. Zon. 152. cf. quae ad Alexidis Ἀμφωτίδα adnotavimus.

737

ἀποφθάρηθί μου.

ἀπαλλάγηθί μου. Hesychius. indic. Nauck. Moer. ἀποφθάρηθί μου Ἀττικοί, ἀπαλλάγηθί μου Ἑλληνας. cf. quae conguessimus ad Arist. Nub. 789. variis modis in trimetrum inseri possunt. ac sic quae sequuntur.

738

δίαιτα τοῦ οὐρανοῦ

τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν. Hesych. glossa multorum coniecturis vexata. unam commemoro Meinekii Philol. XV 137 τοῦράνου, i. e. τοῦ ἐράνου, qui comico ea verba tribuit.

739

Κορίνθιαί πέδαι

αἱ ἀπὸ Κορίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες. Hesychius. sic Mein. Κορίνθιαί· αἱ πέδαι και κτλ. cod. — Κορίνθιαί πεζαί Nauck. Allg. Lit. ztg. 1847 p. 499. cf. Eupol. 169.

740

παύσω σε τῆς σκύξης.

Hesychius σκύξης· παρὰ Φιλητᾶ κτλ. ἀντὶ τοῦ τῆς κάπρας. — φίλιτα cod. 'comicum poetam, non elegiacum hic laudari docet senarii hemistichium. corrigendum igitur παρὰ Φιλήμονι vel Φιλεταίῳ. ineptit Bachius Philet. 67.' Mein. 'mihī Philetæ glossæ intellegendæ videntur et excidisse poetæ nomen'. M. Schmidt.

741

. . . Σύβαρις διὰ πλατείας . . .

Hesychius παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων. cf. Zenob. 5, 88. Macar. 7, 87.

742

οὐράνιον . . . παιδιάν

ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάλλωσιν. Photius. Hesych. οὐρανίαν· ὅταν τὴν σφαῖραν ἀναβάλλωσιν. καὶ τὴν τοιαύτην καθόλου παιδιάν οὐρανίαν καλοῦσι καὶ οὐρανόξιν. Poll. 9, 106 ἢ δ' οὐρανία, ὃ μὲν ἀνακλάσας αὐτὸν ἀνεροῖσκει τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανόν· τοῖς δ' ἦν . . . φιλοτιμία . . . ἀρπάσαι. cf. Arist. Vesp. 1530. — οὐρανίαν cur. restituatur nullam video causam.

743

βάψας ποιήσω μέλαν.

Suidas βάψας . . . ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιούντων. λέγουσι γὰρ τό κτλ. comoediæ accensuit G. Wolf. Philol. XVI 529, cui contra Bernhardyūm adsentior.

743a

ἀκούεις ὡς στένει;

Schol. Eurip. Orest. 163 ἂ γὰρ μὴ δύναται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλοῦται, οἷόν τι καὶ παρὰ τῶ κομικῶ οἰκέτου στενάξαντος ἑτερός φησιν κτλ.

744

. Ἀστύναξ γέγονα.

Eustathius 862, 43 (ὃ νόθουρος) καὶ ἄστυτος ἐλέγετο, καθὰ καὶ ἄστυτος οἶκος (Xenarch. 1, 4) ὃ ἔχων ἄνδρα ὃς ἔχει ἂν λέγειν . . . τό κτλ. idem 656 extr. καὶ τις παλαιὸς παῖζων κωμικώτερον . . . Ἀστύνακτα ἑαυτὸν ἔφη πον ὡς μὴ στυόντα. 849, 54 ὃ κατὰ τοὺς παλαιούς ἄστυτος γέρων ἢ Ἀστύναξ. 1283, 25 ὃ Ἀστύναξ δριμύως πέπαικται καὶ ἐπὶ τινος δυσκινήτου τὰ εἰς λαγγεῖαν, ἀπὸ τοῦ

στύειν, ὃ κείται παρὰ τῷ κωμικῷ (Arist. Av. 1256). indic. Nauck. Arist. Byz. 168.

745

ἀστῆς ἐλάας

Pollux 9, 17 ἡ κωμῶδια ἀστῆς ἐλάας εἴρηκε τῆς ἐν τῇ πόλει (i. e. ἀκροπόλει). cf. Aristoph. fr. 727. Eustath. 1383, 5 ἀστὴν ἐλάαν, τὴν . . . ἐξ ἀκροπόλεως, τὴν καὶ ἱεράν.

746

ἀγαθὰ Κιλλικῶν

Zenobius 1, 3 . . . ὁ Κιλλικῶν . . . προδοὺς Μίλητον εὐπόρησεν. cf. Arist. Pac. 363, ubi schol. ὅτε ἀνέφξε τὰς πύλας, τῶν πολεμίων πυνθανομένου τινός, ὃ τι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι κτλ. Diogenian. 1, 9. Gregor. Cyr. 1, 5. Hesych. Suid. Κιλλικῶν. puto servum perfidum domino quid faciat quaerenti respondere ἀγ. Κ.

747

ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

Zenobius 1, 77 ἐπὶ τῶν ταχέως τε καὶ ὀξέως ἀνομένων. indic. Mein. Philol. XV 540, conl. Terent. Andr. 2, 3, 7 *dictum factum*. commemorat etiam Zenob. Milleri (Mélanges 379): fortasse ad Menandri *Andriam* referendum.

748

Ἀρχίλοχον πατεῖς.

Diogenian. 2, 95 et Apostol. 4, 2 (Ἀρχιλόχον πατεῖς) ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἀρχιλόχος. Suidas ἐπὶ τῶν κακηγόρων καὶ λοιδορῶν. Eustath. 1684, 47 (Ἀρχιλόχος ἦν) δεινὸς ὑβρίζειν ὄθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν οὕτω σκώπτειν εὐφυνῶν τό Ἀρχιλόχον πεπάτηκας, ὡς εἴ τις εἴπη 'σκορπίον ἢ ὄφιν ἢ ἄκανθαν'. unde conligitur verbum πατεῖν hic nequaquam eadem sententia poni qua Arist. Av. 471. Plat. Phaedr. 273 a Τισίαν πεπάτηκας.

749

κεραμέως πλοῦτος (πλοῦτος κεραμέως)

Diogenian. 5, 97 ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ ἀβεβαίων καὶ εὐθραύστων. Suid. ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος.

750

κράδης φαγείσης

[Plutarch.] Proverb. 2, 16 κράδι . . . ἡ ἀγκυρίς, ἀφ' ἧς οἱ

ὀπορικαὶ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς ἔξαρθῶνται, θεοῦ μιμούμενοι ἐπιφάνειαν. Poll. 4, 28 ὃ δ' ἐστὶν ἐν τραγωδίᾳ μηχανή, τοῦτο ἐν κωμωδίᾳ κράδη. videtur comicus nescio quis dei alicuius tragici casum inridere.

751

εἰ καὶ λίθον εἶχες

Append. prov. 2, 11 λείπει τὸ 'ἔβαλες ἄν'. ἐπὶ τῶν προχειρῶς ὀνειδιζόντων.

752

δικαιόσυνος Ζεὺς

Bekker. Anecd. 34, 11 ὃ ἐπὶ τοῖς δίκαιά τε καὶ ἄδικα δοῶσι τεταγμένος. ὥσπερ καὶ ὃ ἐπὶ τοῖς μείλιχα μείλιγμος καὶ ὃ ἐπὶ τοῖς φίλα φίλιος. Schol. Hom. Il. 13, 29 τὸ δικαιόσυνος Ζεὺς οὐκ ἔχει τὸ δικαιόσυνη θηλυκόν. Eustath. 918, 48 δικαιόσυνος Ζεὺς εὐρηται, δικαιόσυνη δὲ ἐπ' οὐδενὸς ὀνόματός ἐστιν ἐπίθετον. videtur epitheton a comico fictum.

753

Ἰλιάς κακῶν

Bekker. Anecd. 43, 31. ἐπὶ μεγάλων συμφορῶν ὃ λόγος τίθεται. similiter Zenob. 4, 43. Diogenian. 5, 26. Photius. Eustath. 444, 22. 1175, 61. usus est proverbio Demosth. 19, 148. Liban. II 303, 3 Ἰλιάδα κακῶν ἐπισείων. etiam comicos usurpasse docet Plautus Mil. glor. 3, 1, 148 east odiorum Ilias. ita enim W. Studemund Zur Krit. des Plautus 59 sq. cf. Cic. Att. 8, 11, 3 tanta malorum impendet Ἰλιάς.

754

Εὐδώρου σέλας

Hesychius. ἱερόσυλος ὃ Εὐδώρος. 'an ironice Εὐδώρου σέλας?' M. Schmidt, qui haec comicorum reliquiis addi iussit. de Eudoro et sacrilegiis eius mihi quidem nihil notum.

755

Θάμυρις μαίνεται.

Hesychius. παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογόν τι πραττόντων. cf. Zenob. 4, 27. Diogenian. 3, 28. Preller. Myth. gr.² II 492 et de syntaxi Cratin. 52.

756

νή τήν ὕγιειαν

μά τήν ὕγιαν. Hesychius. ὕγιειαν Mein. pro ὕγιαν, comico haec tribuens apud M. Schmidt.

757

σχῖνον διατρώγων

Hesychius εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας. Zenob. 5, 96 add. παρ' ὃ καὶ τοὺς τοιούτους σχινοτρώκτας λέγουσιν. Diogenian. 8, 13. cf. quae adnotavimus ad Antiphan. 39.

758

οὐκ αἰσθήσομαι.

οὐ προσποιήσομαι. Photius. *nihil me sentire simulabo.*

759

πλευμονίαν νόσον

τὴν ἐρωτικὴν. Photius. Hesych. *πλευμονία νόσος ἢ ἐρωτικὴ* (adl. Soph. fr. 856, 7. 15 N.). *utrubique post νόσον (νόσος) distinguendum est: alioquin enim dixissent τὴν ἐρωτικὴν νόσον.*

760

ὕψοῦ διάττει.

ἐν ὕψει ὀρμᾶ καὶ τρέχει. Photius. Hesych. *ὕψοῦ διάττει* (δαιτεί cod.): *εἰς ὕψος ὀρμᾶ.*

761

Κέρδων γαμεῖ.

Diogenian. Vind. 3, 4 παρὰ τὸ ὄνομα εἴρηται ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος αἰρουμένων τὸν γάμον. Festus (Paul.) p. 56 M. *Κέρδωνα, quoniam nos lucrionem vocamus.*

762

βάλλ' ἐς φθόρον.

Append. prov. 1, 48 ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων. cf. Macar. 2, 72. ἐς K.] εἰς. cf. Antiphan. 245, 1.

763

δέκα τοῦβολοῦ

Append. prov. 1, 93 ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων, ἐπειδὴ τὰ δέκα τοῦ ὀβολοῦ πιπρασκόμενα πάνυ ἐστὶν εὐτελεῖ. cf. Eurpol. 185. Antiphan. 135. Timocl. 18.

764

Δάτον ἀγαθῶν

Strabo 7, 331 fr. 33 περὶ τὸν Στρυμονικὸν κόλπον πόλεις . . . "Αργίλος, Δραβήσκος, Δάτον, ὅπερ καὶ ἀρίστην χώραν ἔχει καὶ εὐκαρ-

πον και ναυπήγια και χρυσοῦ μέταλλα· ἀφ' οὗ και παροιμία Δάτον ἀγαθῶν, ὡς και ἀγαθῶν ἀγαθίδες (827). et fr. 36 τὸ Δάτον εὐκαρπα πεδία και λίμνην και ποταμοὺς και ναυπήγια και χρυσεῖα λυσιτελεῖ ἔχον, ἀφ' οὗ και παροιμιάζονται Δ. ἀγ., ὡς και ἀγ. ἀγαθίδας. cf. Zenob. 3, 11. Herodot. 9, 75. Herodian. I 389, 40 τὸ Δάτον, πόλις Θυράκης . . μακροῦ παραλήγεται.

765

βαρὺ τὸ σκάφιον

Hesychius τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν δυσαρεστουμένων.

766

ἡμεῖς δὲ . . . .

καθάπερ ὀπωρίζοντες ἂν τοὺς Ἀττικοὺς ὀλύνθους βλιμάζομεν.

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 66) βλιμάζων· ἀποστάζων τοῦ μέλιτος κτλ. eadem cod. Voss. Etym. m., sed πορίζοντες et ὀλύνθους. ἂν add. K., i. e. καθάπερ βλιμάζομεν ἂν, εἰ ὀπωρίζομεν. nos ut qui ficus Atticas decerpentes temptant puellam temptamus.

767

οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν οὐδ' ἀγαθὰ διανοεῖσθαι.

Alciphron 1, 4, 3. ecce 'perelegantem tetrametrum nullo novae comoediae poeta indignum'. Mein. talia non minus in antiqua comoedia dici poterant.

768

ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, χά καιρὸς τῆς ἐμ. . .

Cramer. Anecd. Ox. II 408, 22 σφενδόνη· παρὰ τὸ σπένδω τὸ ἀναιρῶ κτλ. quae quamquam ipsa nocte sunt obscuriora, cum manifesto sint tetrametri iambici reliquiae ex comoedia excerpti, hic deesse nolui. vocem καιρὸς sequebatur vocalis.

769

ἐλλείγοντα τῶν Ἀθηναίων

Hesychius οἱ δὲ ἀτικίζοντα, ὃ και ποιῶσιν οἱ πρόσγραφοι ἵνα φαίνονται ἀστοί. ἐλλείγοντα δὲ ἐμφορούμενον, ἀπὸ τῶν τὸ μέλι λειχόντων. 'compositum ἐλλείχειν comparandum cum ἐμπλίνειν et ἐμφαγεῖν.' Mein. mihi non liquet. clausula esse videtur tetram. iamb.

770

οὐδὲν οὐτ' ἐξ οὐρίων θέουσίην ἐστ' ἀπώμοτον,
οὔτε τῆς νεῶς λυθείσης ἐστ' ἀνέλπιστον . . .

Aristides I 443 Dindf. παράδειγμα. . . ὡς οὐτ' ἐξ οὐρ. θ. οὐδὲν ἀπώμ. οὔτε λ. ν. ἀνέλπ. τὸ μὴ οὐ κρεϊττόν τι συμβήσεσθαι.

771

εἰ δὲ πᾶν ἔχει καλῶς, τῷ παιγνίῳ
δοῦτε κρότον καὶ πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε.

Suetonius Aug. 99 *amicos admissos percunctatus* (Augustus) *ecquid eis videretur mimum vitae commode transegisse, adiecit et clausulam* κτλ. 1. χαίρει· εἰ δὲ πᾶν ἔχειν δοκεῖ κτλ. Dindorf. *cur novae potissimum comoediae Meinekius accenseat non video. — ceterum cf. 245 et Menand. 887.*

772

ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ
κάπολάων τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς

Lucianus Dial. mort. 26, 1. Chironem Lucianus dicit; quem poeta significaverit non constat.

773

χρηστοῦ δίδαγμ' εὐηθίας
καὶ φιλανθρώπου λογισμοῦ

Bekker. Anecd. 91, 23 *εὐηθῆς· ὁ ἀγαθός . . . κτλ.* ita Bekkerus. cod. *χριστοῦ, εὐηθείας, λογισμός. δίδαγμ'] δὲ δεῖγμ'* Hecker. Philol. V 438. *mihī haec prorsus obscura sunt, nisi scribatur (τρόπου) χρηστοῦ δὲ δεῖγμ' εὐηθία καὶ φιλάνθρωπος λογισμός.*

774

τὸν κάκιστον ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἐξωλέστατον

Plutarchus Mor. 510b *εἰ τοίνυν ἔροιτό τις κτλ., οὐδεὶς ἂν ἄλλον εἴποι τὸν προδότην παρελθόν.* *versum quadratum* 'qui potest comici poetae esse' agnovit M. Haupt. Opusc. III 555.

775

τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχει πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 18. 'poetae incerti' Wachsm. *διέρχη* cod et Wachsm. *videtur comici esse.*

776

φύσιν ἔχειν ἄριστόν ἐστι, δεύτερον δὲ μανθάνειν.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 25 Wachsm., cuius cf. adn. μανθάνειν
add. Mein. — cf. Eupol. 91. Damox. 2, 7 sq.

777

μηδέποτε μηδεις γένοιτο Μεγαρέων σοφώτερος.

Diogenianus 6, 57 (Apostol. 11, 54) ἐπὶ τοῦ ἀναισθητοῦ. χαρι-
εντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον. Μεγαρέων γένοιτο transposuit Mein.
pertinent haec ad usitatum Atheniensibus Megarensium inrisionem.
cf. Mein. I 20. 21.

778

ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν

Photius 390, 22 παράστασις ἢ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσα-
χθῆναι τὴν δίκην. indic. Nauck. Philol. VI 425. cf. Menand. 327.
Harprocrat. παράστασις. Bekker. Anecd. 298, 32. Poll. 8, 39. 127.

779

ῥῆθητε δ' ἄν

σκαμίνων αὐτὸν εἶναι κάλαθον . . . . .

Aristoteles Rhet. 3, 11 (1413a 19) εἰσὶ δὲ καὶ εὐδοκιμοῦσαι
ὑπερβολαὶ μεταφοραί, οἷον εἰς ὑπωπιασμένον κτλ. ἐρυθρὸν γὰρ τι τὸ
ὑπόπιον, ἀλλὰ τὸ πολὺ σφόδρα. cf. Alexid. 273.

780

χρυσίῳ βάλλειν κορώνας

Bekker. Anecd. 72, 7 ἐπὶ τῶν ὑπερφυῶς πλουσίων, ὡς ἀντι-
λίθων χρυσίῳ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὰς κορώνας. prior pars
tetr. troch.

781

τὸν βδόλον δ' οὐκ ἔστιν ἦτις

ῥις ὑποστῆναι δύναται' ἄν.

Etymologic. m. p. 192, 39 βδόλος· ἢ δυσωδία τοῦ λύχνου, καὶ
ἢ πορδή. 1. δ' add. Mein. ἔστιν idem] ἔσθ'. 2. δύναται' ἄν Mein.]
δύναται.

782

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 5 ἀλλ' αἰσθάνομαι ὅθεν ἢ εὐπρόσ-
ωπος ἐρρῆ τῶν δειπνῶν προσηγορία, ἀπὸ τῶν φαρύγων καὶ

φοιτητῆς μανίας ἐπὶ δεῖπνον, κατὰ τὸν κωμικόν. φαρύγων
Klotz.] φαρύγων. φοιτητῆς Sylburg.] φοιτητῆς. ἐπὶ δεῖπνον Pal.]
ἐπίδειπνον R. ἐπίδειπνων FMPV. versum esse anapaesticum tetra-
metrum adparet, sed quomodo supplendus sit non constat.

783

. . . Ἐκάβην ὀτοτύζουσαν καὶ καόμενον τὸν ἀχυρμόν

Eustathius 1698, 32 ἀχυρὸς κατὰ Αἴλιον Διονύσιον ὁ ἀχυρο-
βολῶν. ἕτερος δὲ τις καὶ χρῆσιν εἰς τοῦτό φησιν κτλ. — καόμενον
τὸν ἀχυρμόν Mein.] καίμενον τὸν ἀχυρόν. fortasse ἐχάρην Ἐκάβην
— ἀχυρμόν (καὶ Τρωάδας ἐλκομένας ἐσιδῶν), quae extrema tantum-
modo exempli causa addidi. cf. Arist. Ran. 1028. cum Plat.
com. fr. 6 coniungebat Meinekius, quod nequaquam necessarium.
ἀχυρμός hic dici videtur rerum pretiosarum acervus.

784

. . . . . εὔξασθαι κατὰ χρυσόκερω λιβανωτοῦ

Aristides I 321 Dindf. Porphyr. De abstin. 2, 15 (p. 90, 9
Nauck.) οὐ γὰρ ἄν ποτε . . . τοῦ Θετταλοῦ ἐκείνου τοὺς χρυσόκερος
βοῦς καὶ τὰς ἐκατόμβας τῷ Πυθίῳ προσάγοντος μᾶλλον ἐφησεν ἢ
Πυθία τὸν Ἐρμιονεῖα κεχαρίσθαι θύσαντα τῶν ψαιστῶν. cf. Aristoph.
fr. 913.

785

. . . . . χρόνον πολλοῦ νόστον προμαθόντες

Hesychius νόστον προμαθόντες κτλ. anapaestici tetrametri
partem posteriorem esse statuit Meinekius. νοστεῖν bis terve apud
Aristophanem, semel apud Pherecratem. νόστος (Diphil. 13, 9 ex
Eurip.) in versu anapaestico nihil habet quod offendant.

786

Σικελίας . . ἀχημα τροφαλῆς

ἦδ' ἐστὶ σοι. Athenaeus 14, 658a. sic ut scripsimus A (ἦδ'
ἐστὶ σοι). cf. Antiphan. 236, 4. Philem. 76.

787

. . . . ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν
ἀχύρων σῖτον τετρώγηκας.

Diogenianus 3, 13 ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχάνωντων.
τετρώγηκας σῖτον transpos. Mein., qui cur antiquae haec comoediae
potissimum adsignaverit non video. nam ex parabasi certe non

fluxerunt. sententia, a Diogeniano non bene exposita, haec videtur esse: *ex mera palca triticum metere cogitasti*, i. e. operam perdidisti.

788

. . . . γλώττη σώφρονι
τὴν εὐνομίαν προχέοντες

Procopius Epist. 151. *σώφρονι γλώττη* transp. K. *τὴν εὐνομίαν* Hercher.] *τῇ εὐνομίᾳ* (sic).

789

ἐκ τῆς αὐτῆς ψιάθου γερονῶς

Appendix pron. 2, 47 ἐπὶ τῶν παραπλησίων καὶ ὁμοίων. cf. 465 et quod Suidas (Ἐπικούρος) commemorat τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς οἰονεὶ φάτνης ἐδηδοκότας.

790

ὕπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὐθεῖ.

Hesychius *παροιμία*. ex comico ductam censet Mein. Philol. XIII 535. 6.

791

οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος.

Photius (excidit interpretatio). Eustathius 455, 37 *ὅτι τὸ ἐν σώμασι λευκὸν οὐκ ἐν ἐπαίνῳ ἦν, καὶ ἐν ῥητορικοῖς δηλοῦται λεξικοῖς. ὧν ἐν θατέρῳ μὲν κεῖται, ὅτι λευκοὶ οἱ δειλοί. . . ἐν δὲ ἐτέρῳ, τῷ τοῦ Αἰλίου Διονυσίου δηλαδὴ, τό κτλ.* Appendix pron. 4, 35 οὐδὲν — ὄφελος ἢ σκνυτοτομεῖν· ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων, παρόσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι. Schol. V Arist. Pac. 1310 *παροιμία*. . . οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ἔργον (εἰ μὴ σκνυτοτομεῖν add. alius). non dissentit, quamquam videtur, Arist. Nub. 1012. 1016. cf. Eccl. 387. 428. Thesm. 191.

792

(τῶν) σιγλοφόρων στάσις εὐνούχων

Hesychius τὰς κατακλείδας τῶν ἐνωπίων σήλας φασίν· οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια. 'poeta scaenicus.' M. Schmidt. — τῶν add. K. Poll. 5, 97 *περὶ τοῖς ὤσιν. . . ἐλικτῆρας, σήλας κατὰ τοὺς Αἰολέας.*

793

αὐτὴ νῦν ἢ σοφία ξῆ.

Bekker. Anecd. 9, 16 ἐπὶ τινος εὐδοκιμοῦντος. sine dubio cum ironia dictum. versus est paroemiacus.

794

Strabo 11, 502 (ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ) τάγαθὰ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, καθάπερ οἱ στρατεύσαντές φασι, Κυκλώπειόν τινα διηγούμενοι βίον. contra solitariam vitam eo nomine significat Maximus Tyrius 5 (I 410 Reisk.) (ὁ φιλόσοφος) βιοῦτω βίον ἀνδρὸς ἐν ἐρημίᾳ γεννηθέντος, μονώτην βίον, οὐκ ἀγελαστικόν, Κυκλώπειον βίον, οὐκ ἀνθρώπινον. cf. Macar. 5, 44. Strabo cogitavit de Hom. Od. 9, 109, atque etiam Maximi verba ex Homerica vitae Cyclo-pum descriptione petita sunt. sed utraque proverbii significatione etiam comicos usos esse arbitror.

795

Aristides II 154 Dindf. εἰ δεῖ τι καὶ παιᾶσι, δοκῶ μοι κατὰ τοὺς κωμωδιοποιοὺς ὥσπερ ἀποδιδράσκοντα αὐτὸν (Πλάτωνα) ἔλξειν εἰς τοὺς ζήτορας, ὅ τι μαθὼν καλλωπίζεται. * post ζήτορας aliquid excidisse statuebat Reiskius, adversante Dindorfio. quid in his sit comicorum non constat.

796

Aristides II 280 Dindf. ἡδέως ἂν ἐροίμην τοὺς τὰς βαθείας ὑπήκνας ἔλκοντας, ἔφη τις τῶν κωμικῶν, καὶ μέγρι τούτου τὸν Πλάτωνα σεμνύοντα κτλ., ubi schol. (p. 646, 2 Dindf.) ἐπειδὴ οἱ φιλόσοφοι κομῶντες τὸ γένειον αἰεὶ κατέχουσι καὶ ἔλκουσιν αὐτό, διαβάλλει αὐτοὺς Ἀριστοφάνης. at is (Lys. 1072) Spartiatarum legatos illis verbis inridet, quae alius aliquis comicus videtur ad philosophos transtulisse.

797

Lucianus Nigrin. 31 τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς τραγωδίαις τε καὶ κωμωδίαις λεγόμενον, ἤδη καὶ παρὰ θύραν εἰσβιαζόμενοι. verba ταῖς τραγωδίαις τε καὶ del. Sommerbrodt.

798

[Lucianus] Amor. 54 εἶτ' ἀπὸ μηρῶν προοιμιασάμενος κατὰ τὸν κωμικὸν αὐτὸ ἐπάταξεν. confert Graevius Diog. L. 7, 172 εὐμόρφον μειρακίον εἰπόντος, εἰ δ' εἰς τὴν γαστέρα τύπτων γαστροῦζει καὶ ὁ εἰς τοὺς μηρούς τύπτων μηρῶζει, ἔφη· σὺ μέντοι τοὺς διαμηρι-σμοὺς ἔχε, μειράκιον. neque hoc neque illud intellego.

799

Athenaeus 8, 352e τοιαῦτα γὰρ συνέγραψεν (Αριστοτέλης) ὥς εἶναι κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν θαύματα μῶροις. Diogen. Laert. 6, 24

τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας μεγάλα θαύματα μῶροις ἔλεγε (Διογένης ὁ κυνικός). quae et iambico et anapaestico metro conveniunt.

800

Demetrius De eloc. 126 (p. 290, 9 Spengel.) μάλιστα καὶ οἱ κωμῳδοὶ χρῶνται (τῇ ὑπερβολῇ), ὅτι ἐκ τοῦ ἀδυνάτου ἐφέλκονται τὸ γελοῖον, ὥσπερ ἐπὶ Περσῶν τῆς ἀπλησιίας ὑπερβαλλόμενός τις ἔφη, ὅτι πεδία ἐξέχεζον ὄλα, καὶ ὅτι βοῦς ἐν ταῖς γνάθοις ἔφερον. et ibid. 161 (p. 298, 10) ἐκ δὲ ὑπερβολῶν χάριτες μάλιστα αἱ ἐν ταῖς κωμῳδαῖς . . . ὡς Ἀριστοφάνης (Ach. 86. 7) . . . ἐπὶ δὲ τῶν Θρακῶν ἕτερος, ὅτι Μηδόκης ὁ βασιλεὺς βοῦν ἔφερεν ὄλον ἐν γνάθῳ. inter quae quod primum posuit exemplum ipsum quoque ad Acharnenses videtur pertinere. *Medoces* autem, qui apud Xenophontem (Anab. 7, 2, 32. 3, 16. Hell. 4, 8, 26) et Diodorum (13, 105 Ol. 93, 4. 14, 94 Ol. 97, 1) *Medocus*, apud Isocratem (5, 6 ὁ παλαιός), Demosthenem (23, 8. 10. 170. 183. 189), Aristotelem (Polit. 5, 10 p. 1312a 14), Strabonem (7 fr. 48 extr.), Harpocratonem (*Ἀμάδοκος*), Aeschinis scholiastam (2, 81) *Amadocus* vocatur, non unus fuit, sed duo. Harpocr. δύο γερόνασιν οὔτοι, πατήρ καὶ υἱός, ὃς καὶ Φιλίππῳ συμμαχῆσων ἦλθεν εἰς τὸν πρὸς Κερσοβλέπτην πόλεμον. ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος ἐν τῇ ἰά τῶν Φιλιππικῶν. fuerunt autem Odrysarum reges. uter eorum dicatur et ad utram comoediam fragmentum pertineat dubium est.

801

Schol. Hom. Il. 4, 23 σκυζομένη· ὀργιζομένη. καὶ γὰρ οἱ ὀργιζώτατοι Σκύθαι καλοῦνται. comica scilicet originatione (α σκύζεσθαι). Demosthenem ἐν μὲν τοῖς λόγοις Σκύθην, ἐν δὲ ταῖς μάχαις ἄστικόν adpellavit Diogenes cynicus. Plut. Mor. 847 f.

802

Alciphron 3, 7, 5 ἐπ' ἐργασίαν τρέφομαι καὶ εἰς Πειραιᾶ βαδιοῦμαι τὰ ἐκ τῶν νεῶν φορτία ἐπὶ τὰς ἀποθήκας μισθοῦ μεταθήσων. haec conlata cum Plaut. Capt. 1, 1, 20 *extra portam trigeminam ad saccum ilicet* ex comoedia aliqua petita esse censebat Lobeckius Aglaoph. 1033.

803

Zenobius 4, 68 κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος· λιμὴν ἔστι περὶ Τορώνης τῆς Θράκης. στενὰς δὲ ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὥς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον. Photius κ. τοῦ Τορωναίου (Τορωναίων) λ. περὶ Τορώνης τῆς Θράκης καλεῖται τις κωφὸς λιμὴν, i. e. ἔστι τις λιμὴν κωφὸς

est a Phrynicho, ut ἄνθρωπος et γυνή saepissime in glossis exempli causa cum adiectivis coniunguntur, conicias poetam aliquem dixisse φιλοπρ. ἄνθρ.

842

ἀνωφρασμένος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 25, 5 σημαίνει τὸν ἀποσεμνύοντα ἑαυτὸν· τοιοῦτοι γάρ εἰσιν οἱ τοῦτον τὸν τρόπον διακείμενοι, ὡς τὰς ὄφρῦς ἀνατείνειν.

843

ἄπλυτον πάγωνα

Bekker. Anecd. 4, 14 εἰ θέλοις ἀνεπαχθῶς σκῶψαι τινα παγωνίαν. at neque παγωνίας est qui inlotam (ἄλουτον) barbam gestat neque inlotae barbae cavillatio ἀνεπαχθῆς dici potest. itaque fort. scrib. ἄπλατον πάγωνα (πάγων' ἄπλ.). cf. 620.

844. 845

ἀποκναισθῆναι τῷ γέλωτι, ἀπολέσθαι γελῶντα

Bekker. Anecd. 28, 32 ἀπολέσθαι γελῶντα· Ὅμηρος γέλω ἐκθανον. οἱ κωμικοὶ ἀποκναισθῆναι τῷ γ. alterum quoque ex comico excerptum arbitror.

846

ἀπόλεμος χρόνος

Bekker. Anecd. 12, 7 τὸ εἰρηρικὸν καὶ εὐνομον τῆς διαίτης σημαίνει. fort. matrimonii quietum tempus comicus aliquis significavit.

847

ἀπομύξαι λύχνον

Bekker. Anecd. 21, 1 nulla adiecta interpretatione.

848

ἀπωλεσίοικον μειράκιον

Bekker. Anecd. 25, 15 τὸ ἀκόλαστον καὶ ἀπολλύον δι' ἄσωτίαν τὸν ἴδιον οἶκον. ἀπολ. cod. cf. ἀπώμοτος, πανώλεθρος, φινώλεθρος. ibid. 318, 9 ὀλεσίοικοι· οἱ ἄσωτοι ὑπὸ Ἀττικῶν. ad Aristophanis *Daetalenses* coniectura prorsus incerta referebat Fritzschius *Daetal.* 78. cf. 1200.

849

Ἀργεῖα φορά

Hesychius ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας Ἀργείους κωμωδοῦσιν.

Ἀργεία, σφυρά cod. emend. Leutsch. Diogenian. 2, 79. cf. quae adnotantur ad Diphil. 120.

850. 851

ἄριστος κλέπτειν

Bekker. Anecd. 10, 31. . . σαρκασμοῦ τρόπῳ ἐπὴννηται εἰς ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ. et 29, 9 ἄριστος κλέπτειν καὶ ἄριστος λωποδυτεῖν (sine interpr.). κλέπτειν et λωποδύτην cod. — comicus opinor dixerat κλέπτειν ἄριστος.

852

ἄρτοι πίονες

Hesychius οὕτως πλακοῦντες, sc. ἐλέγοντο. ἄρτοι π. vocabantur placentae. Salmas. ex comoedia glossam derivatam censet Mein. Philol. XIII 535.

853

ἄσκὸν τίλλειν

Photius ὄνου πόκαι· ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἢ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. ὥσπερ αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν, ἄσκὸν τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κοπρῶνα θυμῖαν.

854

αὐτόποκον ἱμάτιον

Pollux 7, 61 ἦν συρίαν οἱ πολλοί, ταύτην αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κωμικοί. cf. Cratin. 207.

855

γέρον στύπινος

Bekker. Anecd. 33, 12 ἦτοι λευκὸς καὶ πολιός, ἐπειδὴ τὰ στύπινα λευκά εἰσιν. ἢ τὸν ἀσθενῆ δηλοῖ, ἐπειδὴ ἀσθενέστερά ἐστι τὰ στύπινα τῶν λιπῶν. cf. Diogenian. 8, 14. Apostol. 15, 64 στύπινον γερόντιον· ἀσθενές. Append. prov. 4, 69 σήπινον γερόντιον.

856

γλαφυρὰ κωμωδία

Bekker. Anecd. 32, 22 ἡ εὐτράπελος καὶ εὐφροθυμος καὶ χάριτος μετέχουσα μεθ' ἡδονῆς.

857

γραῶν ὕθλος

Zenobius 3, 5 ἐπὶ τῶν μάτην ληρούτων. cf. Plat. Reip. 1, 350e. Gorg. 527a.

858

δεσποδομοφοι πύλαι

Hesychius δέσποδοι ἔχουσαι παραπετάσματα. cf. Myrtil. 1. fortasse est parodia.

859

δικολύμης ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 35, 28 ὁ ἐν ταῖς δίκαις λυμαινόμενος, ὁ συνοφάντης. Aristophanis ἰχθυολύμας (Pac. 814) confert Meinekius.

860

ἐξεστηκῶς ὑπὸ γήρωσ

Pollux 2, 16 τὰ κωμικὰ σκώματα (γερόντων) Κρόνος, κρονικός, κρονόληρος, πρεσβύτερος Κρόνου (Κόδρου Bekk.), νωδογέρον, τυμβογέρον, μακκοῶν, παρανοῶν, παραγεγηρακῶς, παραφρονοῶν, ἐξεστηκῶς ὑπὸ γήρωσ, παρακεκινηκῶς ὑφ' ἡλικίας, παραλλάττων, ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκῶς, ὑπὲρ τὰς κορώνας, ταῖς Νύμφαις ἰσηλιξ.

861

ἐπικυλίκειος Ζεὺς

Hesychius. sic Mein.] ἐπικυκλίδιος cod. — est aut patronus τοῦ κυλικείου, ut ἐρκειῶς est domus et familiae, aut patronus τῶν ἐπικυλικείων λόγων. Athen. 1, 2a.

862

ἐρεβίνθινος Διώνυσος

Zenobius 3, 83 παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. ac sic fere Suidas. Macar. 4, 15 ἐρ. ζωμός· ἐπὶ τῶν εὐτελεῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. Hesych. ἐρεβ. Διώνυσος· οὐδενὸς ἀξίος. παρὰ τινὰ παροιμίαν ἐρεβ. ζωμός. Phot. ἐρεβ. Διόν. ἀντὶ τοῦ ζωμός. παροιμία. τάττεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμῶν τῶν εἴτε χρηστῶν εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων. quae se non satis intellegere confitetur Naberus.

863

ἡτριαία τεμάχη

οἱ κωμοδοὶ λέγουσιν. Pollux 2, 170. cf. Aristoph. fr. 318, 6.

864

θάλαττα κοίλη

Eustathius 1472, 5 ὅτι τὰ τοιαῦτα θέατρα θάλασσα κοίλη

ἔλεγοντο Πανσανίας δηλοῖ. Hesychius θάλασσα κολίη· ἡ χειμέριος, καὶ τὸ θέατρον. Photius θάλασσα κολίη· τὸ θέατρον. 'comparat comicus spectatorum turbas et strepitum cum mari tempestuoso et procellis agitato'. Mein. Pollux 1, 108 κολίη θάλαττα. . . τραχυνομένη. Polyb. 1, 60, 6 κολίης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης.

865

θολερὸς προβαίνει(ς)

Hesychius μὴ καθεσταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προΐων. eadem Etymol. m. 453, 25, Zenobius 4, 31, Photius. θολερὸς Phot.] θολερῶς. cf. Cobet. Collect. crit. 35. προβαίνει Hesych.] προβαίνεις Etym., Zenob. προσβαίνεις Phot. ἀστάτως] ἀναστάτως Etym.

866

Καλυθάνιον (αἶγα)

ἔνδοξον ὄν. αἶγα δὲ διὰ τὸ ὀδωδέναι φαῦλον δασὺν ὄντα. Hesychius. Aetolum aliquem barbatum et grave olentem ab aliquo comico sic adpellatum esse statuit Meinekius Philol. XIII 536.

867

κάπηλον φρόνημα

Bekker. Anecd. 49, 9 παλίμβολον καὶ οὐχ ὕγιες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν καπήλων τῶν μὴ πιπρασκόντων εἰλικρινῆ καὶ ἀκέραια τὰ ὄνια. Aeschyl. fr. 314 N. κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

868

εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν

Photius ὄνου πόκαι. cf. 853.

869

κυβηλικὸν τρόπον

Hesychius. excidit interpretatio, quae servata esse videtur in glossa corrupta κυμβαλικὸς (scr. κυβηλικὸς) τρόπος τῷ πελέκει κακουργῆσαι. 'videtur id de grassatore dictum fuisse, qui securi homines percuteret'. Mein.

870

λημᾶν χύτραις

Hesychius λημᾶν χύτραις ἢ κολοκύνταις· παροιμία γ. λημῶ καὶ κολ. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωτόντων πάνυ. Photius λημᾶν χύτραις, καὶ λ. κ.

ἐπὶ τῶν λίαν παρορώντων καὶ ἀμβλυωτόντων. cf. Diogenian. 5, 63 (λημῆς καὶ). Suid. χύτραις λημῶν. alterum est Arist. Nub. 327, prius Lucian. Adv. ind. 23. vix dubium est quin etiam hoc e comico fluxerit. ac videtur antiquae magis esse: sed potuit etiam novae poeta Aristophanem imitari.

871

λυπηρότεροι σταλαγμοῦ

Photius et Suidas διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταστάζεσθαι (perperam καταδικάζεσθαι Phot. cod.) δυσχέρειαν λέγεται.

872

Μεγαρέων δάκρυα

Bekker. Anecd. 281, 26 ἦτοι ὅτι σκόροδα παρ' αὐτοῖς γίνεται δριμεία, ἢ ὅτι βασιλεὺς ἀπὸ τῶν Βακχιαδῶν ἠγάγετο Κλυτίου τοῦ Μεγαρέως θυγατέρα, ἣς ἀποθανούσης. . . ἀπεστάλησαν θρηνησοντες τὴν βασιλίδα. Hesychius δοκεῖ πλείστα φέρεσθαι ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα. . . παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων. cf. Suidas et Zenob. 5, 8. non pertinet ad Arist. Pac. 248. 9.

873

νοτιῶν τέκνων

Herodian. Boisson. Anecd. III 267 τὸ μὲν φωλεός ἐπὶ τῶν ἐρπετῶν ζῴων τάσσεται, κοίτη ἐπὶ ἀνθρώπων. . . ὁ γοῦν λέγων νοσιῶν τέκνων ἀκυρολογεῖ. τέκνα γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων, νεοσσοὶ ἐπὶ ὀρνίθων. Lexic. Vindob. 317, 18 Nauck. Ammon. 145 νοσσ. τῶν τ. cf. Etym. Gud. 560, 31. tragico tribuit Nauck.

874

ταῖς Νύμφαις ἰσηλιξ

Pollux 2, 16. cf. 860. Bekker. Anecd. 43, 20 ἰσηλιξ· καινότερον τοῦ ἡλικιώτης. itaque hoc quidem fragmentum ad novam comoediam videtur pertinere: sed a reliquis seiungere nolui.

875

νυσταλέον γερόντιον

Cramer. Anecd. Ox. I 299, 31 ἐπειδὴ ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι, ἀπὸ τούτου εἴρηται καὶ τὸ νυστάζειν· παρὰ τὸ νυστάζειν δὲ τὸ νύσταλον γερόντιον. Etymol. m. 609, 38 καὶ ῥηματικὸν ὄνομα νυσταλογερόντιον. scripsi νυσταλέον γ. ad analogiam nominum ἀργαλέος, θαρσαλέος, λευγαλέος, σμερδαλέος, τινθαλέος al. nam ἀμαλός,

ἀπαλός, ἀτάσθαλος ad aliud genus pertinent. Arist. Eq. 42 δύσκολον γερόντιον. ac fortasse etiam νυσταλέον γερόντιον idem Δῆμος dicebatur.

876

ἕξειν ἐτῶν

Bekker. Anecd. 53, 11 πάνν ἀστειώς ἐπὶ πρεσβύτου ἢ πρεσβύτιδος.

877

ὑμφακας βλέπειν

Bekker. Anecd. 53, 9 οἶον ἀύστηρόν καὶ δοιμύ. Photius 335, 14 ὑμφακα πᾶν τὸ ἀύστηρόν λέγουσιν. Append. prov. 4, 21 (et Macar. 6, 30) ὑμφακας βλέπει· ἐπὶ τῶν δοιμύ βλέπόντων καὶ δοιζομένων. cf. Arist. Ach. 352 (Bekker. Anecd. 54, 22). Plat. com. 32. Meinek. II 626.

878

δνόγαστρις ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 54, 28 ἐπὶ τῶν ἄρρηθμον καὶ μεγάλην γαστέρα ἐχόντων. cf. Arist. Av. 1604. Thesm. 816 et quae ad Ran. 200 adnotavimus.

879

δνυχιμαῖα τέμνειν

ἀντὶ τοῦ μικρά. Bekker. Anecd. 53, 14.

880

δξερίας τυρός

εἴρηται μὲν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, Σικελικὸν δὲ τὸ ἔδεσμα. Pollux 6, 48.

881

οὐδ' ἐν δέρματι

Photius ἀντὶ τοῦ γυμνός, ὑπερβολικῶς. οὐδὲν cod. minus bene Hesychius.

882

οὐκ ἐπιγλωττήσομαι.

Pollux 2, 109 οἱ κωμικοὶ καταγλωττίζειν ἐν φιλήματι καὶ καταγλωττισμός, καὶ ἐπιγλωττωμένων οἶον λοιδορουμένων, καὶ παλίγλωσσαν τὸν δύσφημον, καὶ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι ἤγουν οὐ λοιδορήσομαι. καταγλωττίζειν ter Aristophanes. καταγλωττισμάτων Nub. 51. οὐκ ἐπιγλ. etiam Hesych.

883

παλίμβολον κήρυκα

Hesychius, *τινὲς τὰ ἐναντία βουλευόμενον. οὐκ εἶδ. γνώμονα γὰρ δηλοῖ. sic M. Schmidt. 'intellege gnomona, horologium solarium, quem comicus poeta aliquis propter inconstantiam mutabilem praeconeum adpellaverat'.*

884

παλίμβολος τρίπρατος

Eustathius 725, 32 φέρει δὲ καὶ (auctor lexicī rhetorici) ἀπὸ χρήσεως τοῦ κωμικοῦ τὸ π. τρ. καὶ πολλάκις ἀπημπολημένος. cf. Eust. 1542, 50 et Menand. 445.

885

παρακεκινηκῶς ὑφ' ἡλικίας

Pollux, 2, 16. cf. 860.

886

παρήσειν μοι δοκῶ.

Hesychius, nulla explicatione adiecta. comico adsignavit Meinekus Philol. XIII 536.

887

πασχητιῶντα ἐδέσματα

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 14 πόρρω ἐστὶ τῶν πασχητιῶντων ἐδεσμάτων ἢ τράπεζα τῆς ἀληθείας. id. Strom. 2, 20, 126 τὰ πασχητιῶντα τῶν βρωμάτων. cf. ὑποβινητιῶντα βρώματα Menand. 462, 11.

888

περικεκρουμένος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 60, 25 ὁ οὐχ ὀλόκληρος (ὁ κληρος cod.). ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν ὑπὸ χρόνου περικεκρουμένων.

889

περίτριμμα πραγμάτων

Bekker. Anecd. 59, 32 οἶον τετριμμένον ἱκανῶς πράγμασιν. videtur imitatus esse Arist. Nub. 447.

890

πηλὸς οὕτος

Photius ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολήν.

891

πλίνθον πλύνειν

Photius ὄρου πόκαι. cf. 853. *laterem lavarem* Terent. Phorm. 1, 4, 9. est igitur fortasse Apollodori Carystii ex *Epidicazomeno*.

892

πολύζφον κακόν

Bekker. Anecd. 58, 9 ἐπὶ πάνυ γηραιοῦ εἴποις ἄν.

893

ποντοκύκη γυνή

Bekker. Anecd. 61, 1 ἢ οὖτω πανοῦργος, ὡς καὶ τὴν θάλατταν κυκᾶν. ὡς πηξιθάλαττα ἢ τὴν θάλασσαν πῆξαι δυναμένη, ἤκιστα πηγνυμένην. ποντοκ. Bekk.] πρωτοκ. cod. — Arcad. 102, 19 παντοκύκη ἢ ταραχώδης γυνή. ac παντοκύκη Lobeck. Soph. Ai. p. 144.

894

πραγματίας ὁ λόγος

Bekker. Anecd. 58, 7 ὁ πράγματα καὶ ἀηδίας παρέχων.

895

πρεσβύτερος Κρόνου (Κόδρου)

Pollux 2, 16. cf. 860 et 1043. πρότεροι Κρόνου Arist. Av. 469. Hesych. πρεσβύτερος Κόδρου· παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. utrumque arte dici poterat. cf. etiam Etym. m. 524, 38. Cramer. Anecd. Ox. II 230, 20.

896

πυθμὴν δικῶν

Bekker. Anecd. 59, 26 οἶον ῥίζα δικῶν, φιλόδικος. φιλό-^{δι}νείκος cod.

897

ἐπὶ πυγὴν καθίσει

ταπεινώσει. Bachmann. Anecd. I 231, 22.

898

ἐπὶ πυγὴν τρέχειν

εἰς τοῦπίσω τρέχειν. Bachmann. Anecd. I 231, 23.

899

θινώλεθρος όσμή

Bekker. Anecd. 61, 25 ἐπὶ δυσώδους ἐρεῖς.

900

σαπέρδαι σαπροί

Varro Sat. Menipp. 56, 2 p. 161 Oehler. *omnes videtur nobis esse belli, festivi, saperdae cum simus σαπροί. duas voces graecas ac fortasse totam sententiam ex comoedia videtur derivasse.*

901

σαπρότερος τρυγός

Macarius 7, 58. cf. Arist. Plut. 1086.

902

Σκυρίαν δίκην

δνομάζουσιν οἱ κωμφοδοδιδάσκαλοι τὴν τραγείαν, ἣν οἱ φυγοδικουῦντες ἐσκῆπτοντο εἰς Σκυρον ἢ εἰς Ἀθημον ἀποδημεῖν. Pollux 8, 81. cf. quae ad Menandri *Imbrios* adnotavimus.

903

σπάθημα φρενῶν

τὸν ἄγαν φρόνιμον. Photius. Hesych. σπάθημα· πύκνωμα. ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη. 'φρενῶν σπάθημα e poeta scaenico' M. Schmidt, comico opinor.

904

στραγγαλιώδης ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 63, 22 ὁ οὐχ ἀπλοῦς, ἀλλ' ἐπιτεταραγμένος.

905

συκίνη μάχαιρα

συκοφαντία. Photius. συκοφάντρια Hesychius. συκοφάντις Suid. contra Macar. 7, 82 ἐπὶ τῶν ἀσθενεστάτων καὶ εὐτελῶν. cf. Apostol. 15, 81.

906

συλλογμαῖος φορυτός

Bekker. Anecd. 63, 12 ἐπὶ τινος οὐδενὸς ἀξίου ἀνθρώπου.

907

σωρὸν κρεῶν

Bekker. Anecd. 63, 14 εἰς ἀνόητόν τινα καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ σάρκας ἔχοντα. κρεῶ cod. — indic. Nauck.

908

τραχηλόσιμος ἄνθρωπος

βραχὺν τὸν τράχηλον ἔχων. Bekker. Anecd. 65, 6.

909

τυντλώδης λόγος

Bekker. Anecd. 65, 15 τυντλ. καὶ ληρώδης λόγος· οἶον δ πεπατημένος καὶ κοινός. τύντλος γὰρ δ πεπατημένος πηλός. Photius et Hesych. τυντλάζειν· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν (fortasse corrupt.). cf. Menand. 1078. Sosip. 1, 35.

910. 911

ὕγιεστερος ὄμφακος, κολοκύντης

Photius ὕγ. ὄμφ. παροιμία ὥσπερ καὶ ὕγιεστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ ὕγιεστερος κολοκύντης. ὕγιεστ. κροτ. est Menand. 318. ὕγ. κολ. Demetr. De eloc. 162.

912. 913

ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκώς,

ὑπὲρ τὰς κορώννας

Pollux 2, 16. cf. 860.

914

ὑπερφυῆς Κρόνος

Bekker. Anecd. 68, 21 ἐπ' ἀρχαιότητι καὶ εὐηθείᾳ. cf. 510.

915

ὑποζυγιάδης ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 67, 12 et Photius δ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. cf. Aristoph. fr. 731.

916

ὑποκαθεῖναι τὰς ὄφρῳς

Bekker. Anecd. 69, 9 οἶον παύσασθαι χαλεπαίνοντα. τὸ γὰρ

ἀνατείνειν ὄργης καὶ θυμοῦ καὶ ἀθάδειας. similiter Photius et Bachmann. Anecd. I 398, 17. 'agnosce senarium poetae comici'. Naber.

917

φαλακρότερος εὐδίας

Demetrius De elocut. 162 et Photius (sine explicatione). *φαλακρώτερος* Demetr.

918

φιλάμπελος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 71, 27 ὁ φιλῶν ἀμπέλων ἐργασίαν. cod. *φιλάνθρωπος* *ἄνος*, sed in marg. γρ. καὶ *φιλάμπελος*. cf. Arist. Pac. 308.

919

χιαστὶ τίλλειν

Hesychius ὡς τῶν *Χίων* κατεαγόντων καὶ παρατιλλομένων. indic. Nauck. Eustathius 1462, 34 *παροιμία* τὸ *χιαστὶ τίλλειν*, ὡς τῶν *Χίων* παρατιλλομένων κατὰ τοὺς παλαιούς. cf. Cratin. 256.

920

χιτῶν εὐνητήρ

Pollux 10, 123 ὁ παρὰ τοῖς κωμικοῖς *χιτῶν εὐνητήρ*, ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἠδίων.

921

χύτραν ποικίλλειν

Photius ὄνον πόκαι. cf. 853.

922

ἀδαγμός

κνησμός. Hesychius. cf. Aristoph. fr. 410. Menand. 409.

. 923

ἀκάτια

Bekker. Anecd. 19, 10. 12 καὶ τοὺς μικροὺς τὰ σώματα *ἀκάτια* λέγουσιν. λέμβος homo dicitur Anaxandrid. 34, 7.

924

ἀκρόσφυρα

γένος ὑποδημάτων γυναικείων. Hesychius. talia in comoedia plurima commemorabantur. Pollux 7, 94 *γυναικεῖα* (ὑποδήματα)... *ἀκροσφύρια*.

925

ἀμφαξονεῖν

Bekker. Anecd. 23, 30 τὸ περινεύειν εἰς θάτερον μέρος, ὅπερ ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τῶν κλινομένων εἰς θάτερον μέρος. Hesychius ἀμφαξονεῖν τὰ γόνατα περικλᾶσθαι. καὶ μὴ εὐτονεῖν. Eustath. 884 μὴ πορεύεσθαι κατ' ὀρθόν. itaque *ebrii incessum ea voce descripsisse videtur comicus aliquis.*

926

ἀναδοιδυκίζειν

ἀναταράσσειν. Hesychius. ἀναδοδοικάζειν cod. — Etym. m. 96, 7 ἀναδοιδυκίζει· ἀναταράττει, ἀπὸ τοῦ δοιδυξ. *aptissima vox est Cleoni vel eiusmodi homini turbulento. cf. 973.*

927

ἀνακωνᾶν

ἀναστρέφειν. Hesychius. cf. Aristoph. fr. 520.

928

ἀναμυλλᾶναι

ἀνανεῦσαι, ἀρνήσασθαι. Hesychius. ἀναμελλ. cod., emend. H. Steph. διεμύλλαιεν Arist. Vesp. 1315, ubi schol. διεμύλλαινε ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνως τὰ χεῖλη διέστρεφεν ὡς χλευάζων καὶ μὴ ἡσθεῖς τῷ λελεγμένῳ. Bekker. Anecd. 36, 9 διαμυλλαίνειν τὸ τῷ στόματι διασχηματίζοντα διαγελᾶν. cf. etiam Suid. Etym. m. 268 extr. et fr. adesp. 1080.

929

ἀνασεσυρμένη

Hesychius ἡ συρόμενον ἱμάτιον ἐπαίρουσα καὶ (τὸ) μέρος γυμνοῦσα. cf. Eubul. 140.

930

ἀνασκυζᾶν καὶ σκυζᾶν.

Bekker. Anecd. 12, 15 σκυζᾶν μὲν ἔστι τὸ πρὸς τὸ πάσχειν ὄργᾶν, καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν νεωτέρων ἢ παιδῶν ἢ γυναικῶν· τὸ δὲ ἀνασκυζᾶν σημαίνει μὲν τὸ αὐτό, τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων. πρόσκειται δὲ τὸ ἀνά σημαῖνον τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐν γῆραι πρὸς τὸ πάσχειν ὀρμήν. cf. ἀναθυᾶν Pherocr. 35.

931

ἀνδροκόβαλος

κακοῦργος, πανοῦργος. Hesychius et Suidas.

932

ἀνδροσάθης, ἀνδροσάθων

Bekker. Anecd. 394, 5 ἀνδροσά[ν]θων· μεγάλα ἔχων αἰδοῖα. et ibid. 27 ἀνδροσάθης· ἀνδρὸς αἰδοῖα ἔχων. Hesych. ἀνδροσάθης· ἀνδρὸς αἰδοῖον ἢ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων. Suid. ἀνδροσάθων. cf. Lobeck. Pathol. prol. 93, 20 et Teleclid. 65. Arist. Lys. 1119.

933

ἀνεκαλαμῆσατο

ἀνεθέρισεν. Hesychius. corrupt. Bekker. Anecd. 396, 27 ἀνεκαλέσατο· ἀνεθέρισεν (ἀνεθρόησεν Eudem.). comoediae tribui posse videbatur conl. ἐκκαλαμᾶται Arist. Vesp. 609. ἔσκαλαμᾶσθαι Vesp. 381. nec mirer, si mutata paullulum significatione comicus aliquis ea voce usus sit aemulum sua imitatum accusans.

934

ἀνεκνάδαλλον

ἀνέκνων[εν]. ἔκνιζον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι. Hesychius. Pollux 9, 108 τὸ κόπτειν τοὺς ὀρτυγας καὶ ἀνακναδάλλειν καὶ ἀνερεθίζειν . . καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ὀρτυγοκοπικῶν ὀνομάτων. Hesychius translata significationem dicit, comicae opinor originis.

935

ἀνεπικόρρι(σ)τος

ἀνύβριστος. Hesychius. Etym. m. 103, 33 ἀνεπικόρ(ρ)ιστος· ἀνύβριστος. comicae incudis est, fictum ex vulgari ἐπὶ κόρρης τύπτειν vel πατάσσειν (Plat. Gorg. 486 c. 508 d. 527 a. Demosth. 21, 147).

936

ἀνερριχῶντο

Bekker. Anecd. 398, 20 χερσὶ καὶ ποσὶ περιδρασσόμενοι ἀνήρχοντο. ibid. 19, 25 et Thom. Mag. ἀναρριχᾶσθαι· πάνν Ἀττικὴ ἢ φωνή. σημαίνει δὲ τὸ τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσὶν ἀντεγόμενον ἀναβαίνειν, οἶον ἀνέρποντα. οἱ δὲ δύο ῥῥ γράφοντες ἀμαρτάνουσιν. quod si verum est, imperfectum scribendum ἀνηρριχῶντο. Moer. 190, 33 Bekk. ἀναρριχᾶσθαι Ἀττικοί, προβαίνειν ἀνέρπων Ἕλληνες. ἀνερριχᾶτο est Arist. Pac. 70. Aristaenet. 1, 20. ἀναρριχῶμενος Lucian. Lexiph. 8. saepius ea voce usi sunt posteriores.

937

ἀνισῶσαι

Bekker. Anecd. 80, 9 ἐπὶ τοῦ πλείον ἐγγέαι πιεῖν τῷ ὕστερον

ἐλθόντι. Hesych. τὸ ἴσον πιεῖν (add. ποιεῖν) τοὺς ὕστερον ἐλθόντας.
ex comica convivii descriptione videtur derivatum esse.

938

ἀνταποπαίξειν

Bekker. Anecd. 25, 29 ὅταν τις παίξων ἀστραγάλους ἢ ψήφοις ἢ καρούις ἢ κυβέων ἐπ' ἀργυρίῳ νικήσῃ, εἴτ' αὐθις νικᾶται ἃ ἐνίκησεν.

939

ἀντιπελάργωσις

Harpocration p. 24 Bekk. cod. K ἀντιπελαργεῖν καὶ ἀντιπελάργωσις ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων χάριν ὕφ' ὧν εὖ ἔπαθον καὶ ἀντιδιδόντων, διὰ τὴν τῶν πελαργῶν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν πατέρας γεγηρακότας ἀντιδοσιν τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς. ἀντιπελαργεῖν est adesp. 1570.

940

ἀπάτητος

Bekker. Anecd. 29, 2 ἀπ. ἀρχή· οἶον καινή. καὶ ἀπάτητος λόγος καὶ διάνοια. καὶ ἀπάτητον πρᾶγμα. unum alterumque horum sine dubio comoediae est. cf. Arist. Av. 471.

941

ἀπιαλεῖς

ἀποπέμψεις. Hesychius. corrupt. Bekker. Anecd. 414, 29 ἀπ-άλλεις (cod. ἀπάλλεις) ἀποπέμπεις, pro ἀπιάλλεις. comoediae accenseo conl. Arist. Nub. 1299. Phryg. com. 1.

942

ἀπικρόχολον

Hesychius τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν. epitheton comicum videtur.

943

ἀπίνθιον

Etymologic. m. 183, 25 ἀπίνθιον, εἶδος βοτάνης πικρᾶς, ὡς καὶ τὸ ἀβρότονον. ἔνιοι δὲ τῶν κωμικῶν ἀπίνθιον καλοῦσι. Etym. Gud. 102, 7 (ἀψίντιον et ἀπίντιον). ἀσπίνθιον Mein. III 382. Hesych. ἀσπίνθιον· ἀψίνθιον. cf. Diphil. 17, 12. Lobeck. Pathol. el. I 491.

944

ἀποδέκται

Harpocration ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίους. ἥς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ κωμικοί. Pollux 8, 97 ἀποδέκται ἦσαν δέκα,

οὐ τοὺς φόρους καὶ τὰς εἰσφορὰς καὶ τὰ τέλη ἀπεδέχοντο καὶ τὰ περὶ τούτων ἀμφισβητούμενα ἐδίκαζον. et 8, 114 ἀποδέκται οἱ τὸν σῆτον ἀπομετρούμενοι. cf. Schoemann. Ant. gr.² I 433.

945

ἀπούζειν

ἀπομωκᾶσθαι. Hesychius. ἐπῶξε Arist. Av. 266. aliter ἐπῶ-
ζουσα Cratin. 108 (ab ῶόν).

946

ἀποκραιπαλισμός

Bekker. Anecd. 429, 5 τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγῆ καὶ μέθης.
eadem Suidas, cuius tamen A ἀποκεκραιπαλισμένος et ἀπαλλαγείς.
Hesychius lemma habet sine explicatione. an ἀποκραιπαλησμός?

947

ἀπορρέξαντες

Harprocraton ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιράν τινα δόντες... ἔστι δὲ
κάν τῆ κωμωδία. Bekker. Anecd. 434, 3 ἀπορρέξαντες ut Harprocrat.
(om. τινα). non intellego.

948

ἀποτριάξαι

Hesychius τρεῖς πληγὰς δοῦναι. Bekker. Anecd. 438, 7 ἀπο-
τριάσαι· οἱ δὲ ἀποτριάξαι διὰ τοῦ ξ· πληγὰς τρεῖς δοῦναι. cf. Etym.
m. 125, 3. scilicet comicus aliquis vulgarem verbi significationem
in ridiculum deflexerat. cf. de ea Poll. 3, 151 ἐπὶ πεντάθλου τὸ
νικῆσαι ἀποτριάξαι λέγουσιν.

949

ἀρπαξομίλης

ὁ ἀρπάξων τὰς ἀφροδισίους ὀμιλίας καὶ ἡαδίως διακορῆς γινό-
μενος. Bekker. Anecd. 25, 17.

950

ἀρρενοῦσθαι

Bekker. Anecd. 19, 4 τὰ ἀρρένων, ἀλλὰ μὴ τὰ γυναικῶν πράτ-
τειν. [Lucian.] Amor. 19 μήτε τὸ θῆλυ παρὰ φύσιν ἀρρενοῦσθαι,
quae ipsa quoque fortasse ex comoedia fluxerunt.

951

ἀρωματοπῶλαι

δόκιμον. Bekker. Anecd. 24, 21. cf. Eupol. 304. Nicoph. 19.

952

ἀσκορδίνωτος

Hesychius ἀσάλευτος, μὴ κινῶν τὰ μέλη. σκορδινᾶσθαι γὰρ λέγουσιν τὸ παρὰ φύσιν ἐκτείνειν, ὅπερ γίνεται παρὰ τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου (περὶ τοὺς ἐγειρομένους Piers. Moer. 343). similiter Bekker. Anecd. 452, 25. scribendum videtur ἀσκορδίνητος. Arist. Ach. 30. Vesp. 642. Ran. 922. cf. ἀσκαρδαμυκτί Arist. Eq. 292.

953

ἀσπακάζομαι

τὸ ἀσπάζομαι. πέπαικται. Hesychius. videtur in comoedia nescio quis pluribus verbis usus esse quae in καζῶ desinerent: quo facto eum inridens alter dixisse ἀσπακάζομαι pro ἀσπάζομαι. quae apud Hesychium sequitur glossa ἀσπακῶς· φιλοφρόνως huc non pertinet, sed rectius scripta est Bekker Anecd. 453, 5 ἀσπασίως· προσηγῶς, φιλοφρόνως.

954

αὐτόδειπνος

Hesychius ὅταν τις κεκλημένος ἑαυτῷ φέρῃ τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

955

βαλός

Cramer. Anecd. Ox. III 295, 23 et Draco 35, 21 τὰ δι' ἑαυτῶν (μακροπαραληκτοῦντα) τὰ τοιαῦτα, ψιλός, χυλός, δαλός, βαλός· οὕτως ὁ βαθμός καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ καὶ ἐν τῇ κωμωδίᾳ. βαλός Dindf.] μαλός.

956

βαμβακεύτριαι

Hesychius μαγγανεύτριαι, οἱ δὲ φαρμακίστριαι, οἱ δὲ (ἀσήμως) λαλοῦσαι. Bekker. Anecd. 85, 27 βαμβάκους τοὺς φαρμακοὺς Κίλικες καλοῦσιν. dubitari tamen vix potest quin nomen supra scriptum comicae sit incudis, e Cilicum voce formatum.

957

βαμβαλύζειν

Bekker. Anecd. 30, 25 τὸ ὑπὸ ζήγους τρέμειν καὶ κρούειν τοὺς γομφίους. vox a comicis si non ficta, at certe primum in vulgarem consuetudinem introducta. βαμβακύζω Hipponax ap. Plut. Mor. 1058e (17 Bergk).

958

βασιλειῶντα

Hesychius βασιλεία ἐπιβαλλόμενον. sic enim Mein. pro βασιλείαν περιβ. est ex desiderativis illis, quorum magnam copiam fixerunt comici.

959

βολβωρυχεῖν

βολβούς δρύττειν. Bekker. Anecd. 30, 30. comice fictum ad similitudinem verbi τοιχωρυχεῖν. cf. Arist. Nub. 188.

960

βομβυλεύματα

Hesychius τὰ μαγειρικὰ ἀρτύματα κατεσκευασμένα. — μονθυλεύματα vel μεμονθυλενμένα M. Schmidt. Alexid. 273, 2 (ex emend. Dobr.). Poll. 6, 60 αἱ περιτταὶ σκευασαὶ ὀνθυλεύσεις καὶ μονθυλεύσεις ἐκαλοῦντο. cf. Phryn. Epit. 356 et ibi Lobeck.

961

βοστρυχίζεται

κοσμεῖται. Hesychius. cf. Anaxil. 42.

962

βοτρύδια

Pollux 5, 97 (τὰ ἐνώτια) ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς κωμωδοῖς καὶ ἐγκλαστρίδια καὶ στροβίλια καὶ βοτρύδια καὶ πλάστρα καὶ καρνάτιδες καὶ ἵπποκάμπια, καὶ κενταυρίδες καὶ ἔντροφον καὶ τρίπους, δῆλον ὡς ἀπὸ τῶν σχημάτων θεμένων αὐτῶν τοῖς ἐνωτίοις τὰς προσηγορίας. ex Pherecratis Ἀήροις quaedam derivata videntur Meinekio. πλάστρα sunt Aristoph. fr. 320, 10.

963

βουλοκοπίδαι

Bekker. Anecd. 221, 3 οἱ τὴν βουλήν κόπτοντες, ὥσπερ εἰσὶ καὶ δημοκόποι οἱ τὸν δῆμον κόπτοντες. comice fictum ut Ἐρμοκοπίδαι, sed ita opinor ut *adulatores senatus* significet.

964

βούχρως τις

ἰσχυρός. Hesychius. ut εὔχρως. cf. βούπαις. 'cuius color robustam valetudinem praes se fert'.

965

βρόντημα

ὁ ἐμβρόντητος. Hesychius. 'ex comico sumptum esse suspicatur T. Hemsterh. ad Lucian. Dial. p. 94'. M. Schmidt. fort. ἐμβρόντημα. cf. 995. βρόντημα, i. e. βροντή, Aesch. Prom. 993.

966

βώμαξ

βωμολόχος. Hesych. Etym. m. 199, 2 ὡς βωμολόχος βώμαξ. et 218, 16 βώμαξ ὁ βωμολόχος. Herodian. I 524, 16 (II 8, 15) τὸ ᾧ θέλει ἔχειν ἐκτεταμένον . . . θώραξ, οἶαξ, πλούταξ, βώμαξ.

967

γαλιώσης

ἀκολασταινούσης. Hesychius. non adsentior Meinekio γαλιώσης scribenti. desiderativum est γαλιᾶν, comice fictum a γαλιῆ. cf. Arist. Ach. 255.

968

γεγυναικαμένα

Hesychius πέμματά τινα, ὧν γυνή ἦφατο, καλεῖται οὖτω. interpretationem non intellego; glossa ipsa non dubito quin comicae sit prosapiae.

969

γεγυρωμένους

ἠτονηκότης σώματι, κεκαμμένους. Bekker. Anecd. 230, 32. Etym. m. 224, 55. Hesych. γεγυρ[αν]ωμένον· κεκαμμένον, ἠτονηκότη τῷ σώματι.

970

γερανίας (ν)

Bekker. Anecd. 31, 15 τὸν ἔχοντα μακρὸν καὶ γερανώδη τράχηλον. cf. παγωνίας al.

971

γλαμυξιᾶν

γλαμᾶν, λημᾶν. Hesychius. Etym. m. 232, 42.

972

δημιόπρατα

Pollux 10, 96 τὰ δ. οὐ μόνον . . . παρ' Ἀριστοφάνει (Eq. 103. Vesp. 659), ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμικοδιδασκάλοις.

973. 974

διαδοιδυκίζειν, διεδοιδύκισε

Hesychius διαδ. ὀργεῖσθαι ἀσημόνως. (διεδοιδακακίζειν cod.) cf. ἀναδοιδυκίζειν. prorsus ab hac diversa glossa Hesych. διεδοιδύκισε· διέτριψε· τὴν χεῖρα στρογγύλην (ποιήσας). Etym. m. 273. 45 διεδοιδύκησε· διέγραψε τῇ χειρὶ, στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δοίδονκα. ἢ διέτριψεν. eadem Suidas om. duobus postr. vocabulis. Zonar. 544.

975

διακνυοφθαλμίζεται

Hesychius διυποβλέπεται, διανεύει, ἢ ἀναιδῶς ἀνθίσταται. Eustathius 756, 60 διακνυοφθαλμίζεσθαι, ὅπερ δηλοῖ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον τὸ ὑποβλέπεσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι ἀλλήλους. Hesychius κνυοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς ἐμβλέπει (fr. 1058). Bekker. Anecd. 48, 31 κνυοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς καὶ ἰταμῶς ὄργῃ, τρόπον ματρύλλον.

976

διαλωπεκίσαι

Bekker. Anecd. 10, 15 ἀλωπεκῆσαι· ἕξαπατήσαντα διαδραῖναι. scribendum erat ut supra factum. cf. διαπερδικίσαι, ἐκπερδικίσαι.

977

διαπυδαρίζει

διαναβάλλεται, διαναροίπτεται. Hesychius. διαπυδαρίζει Musur.] διαπονδαρίζει. ἀπεπυδάρισα Arist. Eq. 697.

978

διασιλλοῦν καὶ διασιλλῶσαι

Bekker. Anecd. 36, 19 σημαίνει τὸ διασῦραι καὶ χλευάσαι. σίλλοι γὰρ ἄσματα χλευαστικά, ut Timonis Phliasii. Hesychius διεσίλληγε· διεχλεύασε. διασιλλαίνειν est Lucian. Lexiph. 24. σίλλοῦν Archipp. 52, alia tamen significatione.

979

διελάφνης

διεφόρησας, ἀνήλωσας. Hesychius. cf. Arist. Nub. 52.

980

διεπιθήμισεν

Bekker. Anecd. 238, 13 διαπιθημίσαι ἐστὶ τὸ διαπαῖξαι, ἀπὸ τῶν πιθήκων. (διαπιθηκῆσαι cod.). cf. Arist. Vesp. 1290.

981

διεχώλενον

διώδεον. Hesychius. frustra διεχώρειον Is. Voss. narrat claudus de itinere a se facto.

982

διεψάθαλλε

διέφθειρε. Hesychius. cf. Hermipp. 78. Plat. com. 59.

983

δικαμπίας

οἶνος ὁ δύο τροπὰς ὑπομείνας. Hesychius.

984

δικομήτρα

Bekker. Anecd. 35, 4 οἶον μήτηρ καὶ γεννήτρια δικῶν καὶ συκοφαντιῶν.

985

διφθερίαι

Varro R. r. 2, 11, 11 *vocantur δ. . . in comoediis qui in rustico opere morantur.*

986

δρυμάττειν

Pollux 5, 93 τὰ τεθρυλημένα, ἃ δὴ παίζουσι οἱ κωμικοί, ληκεῖν, δρ., φλᾶν, σκορδοῦν, στενάσαι(?), σπλεκοῦν. Hesychius δρυμάξις . . . χρῶνται καὶ ἐπὶ τοῦ συνέση καὶ προσομιλήσεις. ληκεῖν est Pherecr. 177, φλᾶν passim, διεσπλεκωμένη Arist. Plut. 1082.

987

δωροληψία

Bekker. Anecd. 35, 2 σημαίνει δὲ δωροδοκίαν.

988

ἐγκαλοσκελεῖς

Hesychius οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ χρέα ἐν κάλοις ἐδεσμεύοντο τοὺς πόδας. *res ipsa ficta ut nomen.*

989

ἐγκλαστρίδια

Pollux 5, 97. cf. 962.

973. 974

διαδοιδυκίζειν, διεδοιδύκισε

Hesychius διαδ. ὀργεῖσθαι ἀσχημόνως. (διεδοιδακακίζειν cod.) cf. ἀναδοιδυκίζειν. prorsus ab hac diversa glossa Hesych. διεδοιδύκισε· διέτριψε· τὴν χεῖρα στρογγύλην (ποιήσας). Etym. m. 273. 45 διεδοιδύκισε· διέγραψε τῇ χειρὶ, στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δοίδυκα. ἢ διέτριψεν. eadem Suidas om. duobus postr. vocabulis. Zonar. 544.

975

διακνυοφθαλμίζεται

Hesychius δινωποβλέπεται, διανεύει, ἢ ἀναιδῶς ἀνθίσταται. Eustathius 756, 60 διακνυοφθαλμίζεσθαι, ὅπερ δηλοῖ κατὰ Ἄλλιον Διονύσιον τὸ ὑποβλέπεσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι ἀλλήλους. Hesychius κνυοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς ἐμβλέπει (fr. 1058). Bekker. Anecd. 48, 31 κνυοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς καὶ ἰταμῶς ὄργῃ, τρόπον ματρύλλον.

976

διαλωπεκίσαι

Bekker. Anecd. 10, 15 ἀλωπεκῆσαι· ἔξαπατήσαντα διαδράναι. scribendum erat ut supra factum. cf. διαπερδικίσαι, ἐκπερδικίσαι.

977

διαπυδαρίζει

διαναβάλλεται, διαναρρίπτεται. Hesychius. διαπυδαρίζει Musur.] διαπονδαρίζει. ἀπεπυδάρισα Arist. Eq. 697.

978

διασιλλοῦν καὶ διασιλλῶσαι

Bekker. Anecd. 36, 19 σημαίνει τὸ διασῶραι καὶ χλευάσαι. σίλλοι γὰρ ἄσματα χλευαστικά, ut Timonis Phliasii. Hesychius διεσίλληνε· διεχλεύασε. διασιλλαίνειν est Lucian. Lexiph. 24. σιλλοῦν Archipp. 52, alia tamen significatione.

979

διελάφυξας

διεφόρησας, ἀνήλωσας. Hesychius. cf. Arist. Nub. 52.

980

διεπιθήμισεν

Bekker. Anecd. 238, 13 διαπιθηκίσαι ἐστὶ τὸ διαπαῖξαι, ἀπὸ τῶν πιθήκων. (διαπιθηκῆσαι cod.). cf. Arist. Vesp. 1290.

981

διεχώλενον

διώδεον. Hesychius. frustra διεχώρεον Is. Voss. narrat claudus de itinere a se facto.

982

διεψάθαλλε

διέφθειρε. Hesychius. cf. Hermipp. 78. Plat. com. 59.

983

δικαμπίας

οἶνος ὁ δύο τροπὰς ὑπομείνας. Hesychius.

984

δικομήτρα

Bekker. Anecd. 35, 4 οἶον μήτηρ καὶ γεννήτρια δικῶν καὶ συκοφαντιῶν.

985

διφθερίαι

Varro R. r. 2, 11, 11 *vocantur δ. . . in comoediis qui in rustico opere morantur.*

986

δρυνμάττειν

Pollux 5, 93 τὰ τεθρυλημένα, ἃ δὴ παλζουσιν οἱ κωμικοί, ληκεῖν, δρ., φλᾶν, σκορδοῦν, στενάσαι(?), σπλεκοῦν. Hesychius δρυνμάξις. . . χρωῶνται καὶ ἐπὶ τοῦ συνέση καὶ προσομιλήσεις. ληκεῖν est Pherecr. 177, φλᾶν passim, διεσπλεκωμένη Arist. Plut. 1082.

987

δωροληψία

Bekker. Anecd. 35, 2 σημαίνει δὲ δωροδοκίαν.

988

ἐγκαλοσκελεῖς

Hesychius οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ χρέα ἐν κάλοις ἐδεσμεύοντο τοῦς πόδας. res ipsa ficta ut nomen.

989

ἐγκλαστρίδια

Pollux 5, 97. cf. 962.

990

ἐγνυπαμένον

ταλαιπώρον, κατηφές. Hesychius. idem *ἐγνυπώθη· τρυφᾶ(?)*.
καὶ τὸ ἐναντίον. ἐγνυπῶσθαι· τρυφᾶν M. Schmidt. cf. Menand. 1020.

991

ἐγχουσίζεται

Etymologic. m. 313, 32· *ἐπὶ τῶν γυναικῶν· τὸ τῇ ἐγχοῦσῃ*
χρῆσθαι τὸ πρόσωπον. minus recte Hesychius *ἀγχουσίζεται· ἐντρι-*
βεται ταῖς παρειαῖς, οἶονεὶ φυκάριον. cf. Arist. Lys. 48. Eccl. 929.
 fr. 320, 3. Amips. 3. Herodian. II 495, 29.

992

ἐκβεβό(λ)βισται

Hesychius *ἐξώρνκται, ἠφάνισται· ἀπὸ τῶν βολβῶν.* idem
ἐκβολβίσαι· ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσαι. *ἐκβολβιῶ* est Arist. Pac. 1123.

993

ἐκπέπηξε ἐφέπηξε

παρὰ τῶ κωμικῶ. Eustathius 1163, 28. ‘fortasse *ἐκτέτηκε*
ἐξέτηκε.’ Mein. idem olim *ἐκπεπίακε, ἐξεπίακε.* mihi non liquet. cf.
 Eubul. 15, 7 et quae adnotavimus ad Cratin. 164.

994

ἐκτανθαρού(ξ)ω

τρέμω. Hesychius. idem *ἐτανθόριζον· ἔτρεμον.* fortasse scri-
 bendum *ἐκτονθορούζω* et *ἐτονθόρουζον.* cf. Arist. Ach. 683. Vesp.
 619. Ran. 747.

995

ἐμβρουτησίας

Hesychius *μανίας, φρενοβλαβείας, θάμβους.* utuntur ea voce
 posteriores (Plut. Mor. 1119 b), sed primi videntur comici finxisse.
 cf. 965.

996

ἐμφαρξάμενος

ἐμφαγών. Hesychius. comicae incudis est.

997

ἐνεθρίωσαν

Hesychius *θριῶν ἐποίησαν, ὅπερ ἐστὶ βρωμα.* comicus aliquis

fixit, eadem potius opinor significatione qua ἐντεθριῶσθαι Arist. Lys. 664.

998

ἐνετύρευσεν

Hesychius ἐνετάραξεν, ἐνεσκεύασεν. cf. 706 et Arist. Eq. 479. Demosth. 19, 295.

999

ἐνθεσίδουλος

ψωμόδουλος. Hesychius. Eustathius 1837, 40 ὁ γαστρίμαργος ... καὶ ὁ κνισολοιχός, καὶ ὁ ἐνθεσίδουλος ἦτοι ψωμόδουλος. ἐνθεσις γὰρ ὁ ψωμός (Arist. Eq. 404).

1000

ἐνλαπειθιάζεσθαι

Hesychius μαχέσασθαι Λαπίθαις. ἢ ἐνθυμηθῆναι. corrigunt ἐνλαπιθάσασθαι et ἐνθουνηθῆναι. prius ἔλλαπ. scribendum, alteram perquam dubium. sed comicae originis glossam esse persuasum habeo.

1001

ἐνσεσεισμένη

Bekker. Anecd. 39, 12 ἡ προήκουσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ ὑπὸ χρόνου διασεσεισμένη καὶ μηκέτι σφριγῶσα μηδὲ ἰσχύουσα, ἀλλὰ σαθρὰ οὐσα.

1002

ἐντροπον

Pollux 5, 97. cf. 962. ἐντροπον C. ἐνστροπον Mein. non intellego.

1003

ἐξερρήνησα

[Lucianus] Philopatr. 22 ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, μὴν κακῶς πάντα ἐξερρήνησα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος; scribendum ἐξερρήνησα. Alciphr. 3, 33 αὐτὴν ἐκρινῆσαι τὴν καρδίαν. cf. Arist. Ran. 902 cum eis quae adnotavi.

1004

ἐξινωμένον

Pollux 4, 179 τὸ κενῶσαι διὰ καθάρσεως καὶ ἐξινῶσαι λέγουσιν, καὶ ἐξινωμένον ἢ κωμῶδία τὸν κεκαθαρμένον φησὶν ὡς ἐκ τῶν ἰνῶν φερομένης τῆς χολῆς. cf. Timocl. 39.

1005

ἐξωφρωμένοι

ἐπηρμένοι, ὄπερ ῥηφάνοι. Hesychius (ἐξωφρομένοι cod.). Etymol. Comici graeci, ed. Th. Kock. III.

m. 350, 22 et Suidas *ἐξωφρ. ἐξηρμένοι, ὑπερηφανευόμενοι*. Hesych. *ἄφρωμένος· ἐπηρμένος*.

1006

ἐπαναπτήσιμον

Hesychius *ἐπαναπτήναι θέλοντα καὶ πορευθῆναι*. cf. Aristoph. fr. 582, 2.

1007

ἐπιγλωττωμένον

Pollux 2, 109. cf. 882.

1008

ἐπιδεικτιῶντα

ἐπιδείκνυσθαι μέλλοντα. Hesychius. *ἐπιδεικτιῶν· κενοδοξῶν* Cyrill. ex comoediae fonte derivarunt posteriores.

1009

ἐπιλλίξειν (ίλλίξειν)

Cramer. Anecd. Par. III 236, 2 *ίλλοι παρὰ τῷ κωμικῷ* (Arist. Thesm. 846) *οἱ στραβοί, ἐφ' ὧν τὸ ίλλίξειν καὶ ἐπιλλίξειν*. cf. 1019 et Philem. 124 cum eis quae adnotavimus.

1010

ἐραστριῶν

καὶ ἐρατίζειν λέγουσιν. Photius. *ἐρατίζειν* Schleusn.] *ἐρωτίζειν* cod. cf. Hom. Il. 11, 551.

1011

ἐστόμφασεν

ἠλαζονεύσατο. Photius. Hesych. *ἐστόμφασα· ἠλαζονευσάμην*. *στόμφος γὰρ ἡ ἀλαζονεία*. *στομφάζοντας* Arist. Vesp. 721. cf. Nub. 1367.

1012

ἐταιριζόμενος

Pollux 6, 188 *οὕτω γὰρ οἱ κωμικοὶ ὀνομάζουσι τὸν περὶ τὰς ἐταίρας ἔχοντα*.

1013

ἐτανταλίχθη

ἐσεισθη. Hesychius. cf. Nicol. 7 sq. Soph. Ant. 134.

1014

εὐκλεία

καὶ τὰ ὅμοια· μακρὰ ἢ τελευταία καὶ παροξύνεται· ὥσπερ Ἐρατο-

σθένης ἐν ἰβ' περι (κωμωδίας). Photius. cf. Bekker. Anecd. 1314 (ἀληθεία). Herodian. II 595, 22. Eustath. 1579, 26 et quae nos adnotavimus ad Arist. Av. 604.

1015

εὐόμιλος, εὐπροσόμιλος

Bekker. Anecd. 39, 1 εὐπροσόμιλος· ὁ ἦδὺς ἐν συνουσίᾳ καὶ ἀστεῖος. τὸ δ' εὐόμιλος ὁ πᾶσιν ἀδιαφόρως προσομιλῶν. εὐπροσόμιλος tritum apud posteriores.

1016

ἠδαξήσατο

ἐκνήσατο. Hesychius et Photius. cf. 922 et Aristoph. fr. 410. Menand. 409.

1017

θερμερύνεσθαι

Pollux 6, 185 τὸ θερμερύνεσθαι λέγει μὲν ἡ κωμωδία πολλοῖσι, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἀρέσκει. θερμερύνεσθαι Falck. ac sic sine dubio scribendum: θερμερῶπιιν αἰδῶ dixit Aesch. Prom. 134. Hesych. θέμερον· σεμνόν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ σεμνύνεσθαι θερμερύνεσθαι. — cf. 1038.

1018

ἰαμβοφάγον

τὸν πταλοντα λέγουσιν. Bekker. Anecd. 190, 9. aliter ibid. 265, 31, ἰαμβοφάγος· λοιδορός, ἐπειδὴ ἰαμβος ἔμμετρος ἐστὶ λοιδορία. ὁ φαγὼν οὖν τοὺς ἰάμβους τουτέστιν ἐν τῷ στόματι διὰ τὴν φιλολοιδορίαν. cf. Lobeck. Phryn. 643. comicus nescio quis actorem (tragicum) videtur inridere trimetros prave recitantem. ἰαμβειοφάγος est Demosth. 18, 139.

1019

ἰλλώπτειν

ἐν τῇ κωμωδίᾳ τὸ παραβλέπειν. Pollux 2, 52. ἰλλωπεῖν A. cf. ἀμβλυωπεῖν, ὄξυωπεῖν. κατιλλώπτειν est Philem. 124. ἰλλίξειν 1009.

1020

ἰπποκάμπια

Pollux 5, 97. cf. 962.

1021

ἰππόπορνε

ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε. σπανίως. Photius.* Athen. 13, 565c (Διογένης) τινὰ ἐπὶ ἵππου ἰδῶν . . . μεμυρισμένον καὶ τούτοις ἀκο-

λούθως ἡμφιεσμένον πρότερον μὲν ἔφησε ζητεῖν τί ἐστιν ἑπτόπορος, νῦν δὲ ἐδρηκέναι. ἡ ἑπτόπορος est Alciph. 3, 33. inventum comicum.

1022

ἰσχιοίδης

Eustathius 1684, 28. cf. 1111.

1023

καλλιώνυμος

Hesychius εἶδος ἰχθύος. μεταφέροντες δὲ τινες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου ἔτασσον ἀνδρός τε καὶ γυναικός. nempe καλλιώνυμος dicebatur etiam θαλάσσιον αἰδοῖον. cf. Phot. καλλιώνυμος.

1024

καμπυλιάζειν

κάμπτειν καὶ στρέφειν. Photius et Suidas. eadem fortasse significatione, qua κάμπτειν Arist. Nub. 969.

1025

καπνοσφράντης

Eustathius 1718. 19 οὐ πᾶς καπνὸς ἀηδής, ἀλλ' εἰσὶν οὖ καρὰν ὀποκινούσι... ὡς... ὁ τὸν παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ καπνοσφράντην συντιθεῖς, ὁ μὴ κατὰ τὸν κωμικὸν ἐκπέμπων τῆς οἰκίας, ἀλλ' εἰσάγων τοὺς φιληδοῦντας βίῳ παρασιτικῷ, οἱ καὶ αὐτοὶ λέγοιεν ἂν ἐθέλειν καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι οἰκίας πλουσίου εἰλαπιναστοῦ. confert Meinekius Diphil. 61, 4 sq. fortasse comicus dixerat τῆς οἰκίας γὰρ οὐποτ' ἐκπέμπει..

1026

καρνατίδες

Pollux 5, 97. cf. 962.

1027

καταγλωττιδμός

Pollux 2, 109. cf. 882.

1028

κατακαχρῶσω

Hesychius ῥήξω. ἐπεὶ αἱ κριταὶ φρυγόμεναι ῥήγνυνται. τινὲς δὲ συνταράξω, καταχρῶσω. Photius κατακαχρῶσω· καταφρῶξω καὶ συντριψῶ. ἀπὸ τῶν καχρῶων μετενήνεκται. cf. Eustath. 1835, 42. nescio quem alteri minitantem audire mihi videor.

1029

κατὰ κόρρης

Etymologic. m. 529, 39 κ. κ. λέγεται τὸ τὴν σιαγόνα πλήξει. ὁ δὲ Ἐρατοσθένους ἄπασαν τὴν τῆς κεφαλῆς πληγὴν. κόρρην γὰρ τὴν κεφαλὴν λέγεσθαι φησι. ad Eratosthenis de comoedia libros rettulit Bernhardus Eratosth. p. 233. cf. Pherecratis fr. 155 b in supplementis vol. I.

1030

κατεβαυκάλισέ με

Etymologic. m. 192, 18 καὶ βαῦ τὸ κατακοιμίζειν· κατεβ. με, φησὶν ὁ κωμικός. καὶ βαῦ] καὶ βαυκαλίζειν Sylburg. καταβαυκαλίζειν Herwerd. Obs. crit. 115.

1031

κατεπερπερεύετο

ἐχαριεντίζετο. Hesychius et Photius. Hesych. πέρπερος· ὁ μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος (ἐπηρόμενος· ὄλον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν Photius). cf. 294, 3.

1032

κατηριστημένα

καταβεβρωμένα. Bekker. Anecd. 48, 12. Antiphont. fr. 79 (Athen. 10, 423 a) πράγματα τὰ ἑαυτοῦ... κατηρίστηκεν.

1033

κέλης

Eustathius 1539, 35 κέλης καλεῖται (τὸ γυναικίον αἰδοῖον) παρὰ τοῖς κωμικοῖς. non videtur significare Arist. Pac. 901. κελητίξεις est Thesm. 153, κελητίσαι Vesp. 501.

1034

κενταυρίδες

Pollux 5, 97. cf. 962.

1035

Κεραμεικός

δημοσίας. Hesychius. sic Mein.] κεραμίνας· δημοσίους cod. scorta publica in Ceramico prostantia significari monet Mein.

1036

κερκωπίζειν

Zenobius 4, 50. . . ἀπὸ τῶν Κερκώπων, οὗς . . . ἱστοροῦσιν ἀπατηλοῦς σφόδρα . . . γενέσθαι. cf. Leutsch. Zenob. 1, 5.

1037

κεστρεῖς

Hesychius τοὺς κεχρηότας καὶ πεινῶντας κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον καὶ προσηγόρευον. τὸ γὰρ ζῶον αὐτὸ λαίμαργόν τε ἔστι καὶ ἄπληστον. Κεχηναίους Aristophanis comparat Mein.

1038

κιχλιδιᾶν

Pollux 6, 185 τὸ θεμερύνεσθαι (1017) λέγει ἢ κωμῳδία πολλὰ γόθῃ. post θεμερύνεσθαι C addit καὶ κυχλοιδιᾶν, quod καὶ κιχλιδιᾶν scripserunt. neque vero id verbum, ignotum scriptoribus qui hodie exstant et lexicis, temere a librario fictum sed scriptum est a Polluce, scilicet ex comoedia excerptum.

1039

κλωμάστιξ

Bekker. Anecd. 49, 5 ὁ κλοιῶ δεδεμένος καὶ μαστιγούμενος.

1040

κνέωρον

Hesychius φυτόν τι ὃ τοῖς Θεσμοφορίοις ὑποστόρνεται, καὶ ᾧ εἰς κάθαρσιν χρῶνται. καὶ γυναικεῖον μόριον. Photius κν. φυτόν θαμνώδες ἐπιτήδειον εἰς κάθαρσιν, ᾧ καὶ ἰατροὶ χρῶνται. ὅτε δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. hanc significationem ex comico derivatam esse adnotavit Meinekius.

1041

κνισοκόλαξ

Bekker. Anecd. 47, 10 τὸν οὐδενὸς ἀγαθοῦ κόλακα, τοῦ αἰσχίστου δὲ πάντων. quamquam primus ea voce usus est Asiūs Samiūs (Athen. 3, 125 d), a Phrynicho comicum aliquem excerptum esse arbitror.

1042

κνισοτηρητής

Bekker. Anecd. 49, 13 ὁ κνῖσαν (κνῖσα cod.) καὶ δεῖπνα ἐπιτηρῶν. cf. 1025. Eupol. 173. Diphil. 61.

1043. 1044

Κόδρους

Bekker. Anecd. 22, 31 τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ τοῦ εὐήθους. ἔλεγον δὲ τοὺς ἀρχαίους καὶ Κρόνους καὶ Κόδρους. cf. 860. 895 et Hesych. Κόδρους. Etymolog. m. 524, 38 Κόδριτης· ἀπὸ τοῦ Κόδρου Κόδριτης γίνεταί· σημαίνει τὸ τοῦ Κόδρου, ὡσεὶ παρὰ τὸ Κρόνος Κρονίτης cf. Cramer. Anecd. Ox. II 230, 20. haec omnia ex comoedia fluxerunt. *Codri Cronive aequales.*

1045. 1046. 1047

κολεάζοντες, κολεασμός, Κολέαρχος

Hesychius κολεάζοντες· ὠθοῦντες εἰς κολεόν, περαίνοντες (ex emend. Cobeti N. l. 428). κολεασμός· τὸ περαίνεσθαι. πεποιήται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου (κολεοῦ Mein.) καὶ ἀπὸ τοῦ καθιέναι εἰς τὸ κόλον (τὸν κολεόν Mein.)· τοῦτο δὲ κολεάζειν ἔλεγον. idem Κολέαρχος· κακόσχολον ὄνομα (pro 'Κλέαρχος similive nomine' Mein.). de qua explicatione cur M. Schmidtus dubitet non video. Eustath. 11, 2 ἀργὸς καὶ κρύφιόν τι σώματος μέρος ἐκλήθη παρὰ τοῖς ὕστερον... ἀφ' οὗ καὶ τις χιλίαρχος (scr. Κολέαρχος) οὐκ ἀγλαφύρως ἔσκωπται. si παρὰ τοῖς ὕστερον recte se habet, Κολέαρχος certe novae comoediae adnumerandum est.

1048

κολλοποδιώκτας

Schol. Arist. Nub. 348 ἀργίους καὶ κολλοποδιώκτας ἐκάλουν τοὺς παιδεραστάς. ex comoediae fonte fluxit. cf. Plat. com. 186, 5. Eubul. 12, 3. Diphil. 43, 22.

1049

κραδοφάγος

Hesychius συκοφάγος, ἰσχαδοφάγος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγροῦ-κον. κραδαφάγος cod. — Pollux 6, 40 ὁ κραδοφάγος· τὸν δὲ ἄγροικον οὕτως ἐκάλουν, ἐπεὶ κράδαι τὰ φύλλα τῶν συκῶν. Etym. Gud. 342, 35 (ex scriptore ignoto) ἔστι πατήρ κύμινον (πρίων) καὶ μόνον οὐ ταριχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν. Eustathius 1409, 63 οἱ ἄγροικοὶ καὶ κραδοφάγοι λέγονται καὶ κραδοπόλαι.

1050

κρανιόλειος

Bekker. Anecd. 49, 12 ὁ τὸ κρανίον ἔχων λεῖον, ὁ φαλακρός.

1051

κροκυλεγμός

Hesychius τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκύδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων.
Bekker. Anecd. 468, 19 ἀφαιρεῖν κροκύδας· ἐπὶ τῶν πάντα ποιούν-
των ἔνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρωῶνται καὶ Ἀριστοφάνης (fr. 657).

1052

κρονικός, κρονόληρος

Pollux 2, 16. cf. 860 et 510.

1053

κρονοδαίμων

Bekker. Anecd. 46, 30 ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ εὐήθους. cf. 860.

1054

κρονοθήκη

Bekker. Anecd. 46, 5 οἶον παλαιὸς καὶ εὐηθείας μεστός, οἶον
οὐ μόνον Κρόνος, ἀλλὰ καὶ ὡσανεὶ ἡ θήκη τοῦ Κρόνου καὶ ἡ σορὸς
καὶ ἡ ταφή. cf. 860. 510. 914.

1055

κυμινοκίμβιξ

Eustathius 1828, 6 φειδωλὸς καὶ κίμβιξ καὶ γλίσχος καὶ τὸ
κύμινον πρίων καὶ συνθέτως κυμινοπρίστης, ἔτι δὲ καὶ λιμός . . .
καὶ λιμοκίμβιξ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ κυμινοκίμβιξ. cf. 1073.

1056

κύνειρα

Eustathius 1822, 15 ὡς δὲ κύων καὶ τῇ κωμῳδίᾳ ἐνέτηξε
σκῶμμα γυναικεῖον τὴν εἰρημένην κύνειραν ἤγουν τὴν τὸν κύνα
εἰρούσαν, ὅπερ ἐστὶν ἐφελκομένην, ὃν δὴ κύνα χοῖρον ἄλλη κωμῳ-
δία φησί, παλαιὰ χρῆσις δηλοῖ, ἐμφαίνουσα πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κυνό-
σουρα εἰρησθαι καὶ τὸ κύνειρα. idem 528 init. ἡ δ' αὐτὴ (κωμῳδία)
καὶ παρὰ τὸν κύνα παλζει τὴν κύνειραν. de significatione nominis
κύων cf. fr. proximum.

1057

κυνέπασαν

Hesychius ἐξέδεισαν. ἔνιοι κυνέπασαν τὸ αἰδοῖον ἐπιτάνσπον
(superscr. δον) οἶον ἐπέπασαν. κύν' ἔσπασαν Mein. fortasse scri-
bendum est κύν' ἀνέσπασαν· ἐξέδειραν. ἔνιοι κύν' ἐπέσπασαν τὸ
αἰδοῖον ἐπιτείναντες. ἀνασπάσαι τὸ αἰδοῖον est Poll. 2, 176.

1058

κυννοφθαλμίζεται

Hesychius et Bekker. Anecd. 48, 31. cf. 975.

1059

κυρτονεφέλη

Etymologic. m. 548, 40 *ἐταίρα οὕτως ἐκαλεῖτο διὰ τὸ μέλαν ἔχειν τὸ ἐφήβαιον. διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀνεκαλύπτετο. Ὄρος. at κυσθονεφέλη, ut coniecerat Meinekius, cod. Voss., κυρθονεφέλη cod. Florent. Milleri (Mélanges 199).*

1060 — 1065

Hesychius *κυσθοκορώνη· νόμφη. κυσιᾶ· πασχητιᾶ. κυσοβάκκαρις· ἦτοι τὸν κυσθὸν μυρίζων, ἢ τῷ κυσθῷ μυριζόμενος. κυσολάκων· Ἀρίσταρχός φησι τὸν Κλεινία (Κλεινίου Ruhnk.) οὕτω λέγεσθαι τῷ κυσθῷ λακωνίζοντα. Photius κυσολάκων· ὁ Κλεινίας (Κλεινίου Ruhnk.) ὁ τῷ κυσθῷ λακωνίζων. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν λέγουσιν. Μελαίνη (Ἐλένη Ruhnk.) γὰρ Θεσεὺς οὕτως ἐγρήσατο. cf. Aristoph. fr. 338. Hesych. κυσονίπται· πόρνοι, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. κυσοχήνη· εἶδος δεσμοῦ. οἱ δὲ εὐρυπρωκτίαν. οἱ δὲ ξύλον, ἐν ᾧ ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρνοι ἐδεσμεύοντο. Photius κυσοχήνη· εὐρυπρωκτία (κυσοχίλη· ἐρυπρ. cod. m.¹).*

1066

κυσολέσχης

Eustathius 746, 18 *ὅτι δὲ τὸν κύσθον καὶ κύσον (κῦσον Herodian. I 206, 12) ἔλεγον, δηλοῖ καὶ ὁ κυσολέσχης, ὃν ἄν τις διασαφῶν κιναιδολόγον ἐρεῖ, κοινότερον δὲ ἄλλως αἰσχρορρήμονα. fictum videtur ad analogiam nominis ἀδολέσχης.*

1067

λακατάρατοι

Photius 203, 5 *οἱ ἄγαν κατάρατοι. καὶ λακαταπύγων (Arist. Ach. 664) ὁ ἄγαν καταπύγων. idem 204, 15 λακαταράτους· τοὺς ἄγαν καταράτους. cod. ubique λακκ.*

1068

λακιδαίμονος

ψοφοῦντος, ἡχοῦντος. Hesychius. 'ioculari comici poetae nescio cuius audacia fictum videtur'. M. Schmidt. nimirum ad similitudinem Λακεδαίμονος a voce λακίς. explicatio Hesychii num vera sit dubito.

1069

λάληθρον

Bekker. Anecd. 50, 6 τὸν λάλον καὶ διὰ τοῦ λαλεῖν κακουροῦντα.

1070

λελημάτωμαι

Hesychius λῆμα ἔχω εἰς τὸ ἔργον. — ληματιῶ M. Schmidt., quod est Arist. Ran. 494. sed nullam video mutandi causam. cf. ὠμματοῦσθαι, ἐξωμματοῦσθαι Arist. Plut. 635.

1071

λέμβος

Harporation 119, 13 εἶδος νεῶς ὁ λέμβος. πολλάκις δὲ εἴρηται ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. 'Anaxand. 34, 7.' Mein.

1072

λευκηπατίας

ὁ εὐθήθης. Bekker. Anecd. 51, 7 (λεκηπ. cod.). Zenobius 4, 87 et (brevius) Plut. Proverb. 1, 64. . Κλέαρχος ἐν τῷ Περὶ βίων φησὶ συμβαίνειν τι περὶ τὸ ἦπαρ ἐπὶ τινων, ὃ δειλοῦς ποιεῖ. cf. etiam Suid. — non audeo scribere λευγηπ., cf. λεύκιππος, ἀπηλιώτης, ἀντήλιος, multa alia.

1073

λιμοκίμβιξ, λιμός

Eustathius 1828, 7. cf. 1055.

1074

λιμοκόλακες

Bekker. Anecd. 50, 3 οἱ διὰ λιμὸν (λιμοῦ cod.) κολακεύοντές τινα.

1075

λίσπόπυγοι

Pollux 2, 184 οἱ ἐνδεῶς πυγῶν ἔχοντες λίσποι καὶ ὑπόλισποι καλοῦνται καὶ λίσπόπυγοι, ἐφ' ᾧ μάλιστα οἱ Ἀθηναῖοι κωμῳδοῦνται. cf. Arist. Eq. 1368.

1076

μεγαρίζοντες

Bachmann. Anecd. I 296, 8 λιμώσσοντες. ἢ μεγάλα λέγοντες utramque significationem auctor glossae apud comicos videtur invenisse. cf. Arist. Ach. 822. tertia est Diog. L. 2, 113.

1077

μεθυσοχάρυβδις

Bekker. Anecd. 51, 22 *ἐπι γυναικὸς μεθύσου, οὐκ ἐπ' ἄρρενος.*
cf. quae ad Arist. Eq. 248 adnotavimus.

1078

μεσοπέρδην

Pollux 3, 155 *μοχθηρὸν τὸ μεσοπέρδην ἐν τῇ κωμῳδίᾳ σχῆμα παλαισματος. μεσοπέρδειν codices, μέσον ἔρδειν A. om. BC, qui mox παλαισματος τὸ πέρδειν. μεσοπέρδην Dobr. Advers. I 601. Photius μεσοπέρδην ἐκ τῶν μέσων. ἀντὶ τοῦ μεσοπέρδην, μεμενηκότων τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων. perperam μεσομέρδην cod.; postrema inlustrat Hesychius μεσοπέρδην' μεσοπέρδην, τὸν μέσον φερόμενον. τὸ γὰρ παλαιὸν τῷ π̄ ἀντὶ τοῦ φ̄ ἐχρῶντο προστιθέντες τὸ τῆς δασύτητος σημεῖον. idem μεσοπέρδειν' μεσολαβεῖν, ubi μεσοπέρδην scribendum. scilicet figura quaedam palaestrica vocabatur μεσοπέρδην 'a φέρω, ut ἄρδην, φύρδην, σύρδην' Dobr., eamque ioco obscaeno μεσοπέρδην dixerat comicus.*

1079

μισητόν

τὸν τοιοῦτον (τὸν ἐρωτομανῆ) οἱ κωμικοὶ καλοῦσι, καὶ μισητὴν (Cratin. 316) τὴν μάχλον. Pollux 6, 189.

1080

μοιμύλλειν, μοιμυλλᾶν

Pollux 2, 90 *τὸ συνάγειν τὰ χεῖλη μοιμύλλειν ἢ κωμῳδία καὶ μοιμυλλᾶν φησι. . . καὶ γὰρ τὰ χεῖλη μύλλα προσαγορεύουσιν. cf. 928.*

1081

μοιχοτύπη

Hesychius ἢ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη. cf. *χαμαιτύπη.*

1082

μολυβδιᾶς

Bekker. Anecd. 52, 5 *ὑπὸ νόσου οἶον μολύβδου χρῶμα ἔχεις. μολυβδιᾶν cod.*

1083

μονογέρων

Bekker. Anecd. 51, 20 *τὸν (τὸ cod.) μονότροπον καὶ δύσκολον γέροντα σημαίνει. 'fortasse ad Phrynichi Μονότροπον pertinet.' Mein.*

1084

μοχλίον

Pollux 10, 147 *τοῖς τοιχωφόροις τούτο προστιθέασιν οἱ κωμφοδιοποιοί. proprie est οἰκοδόμον σκεῦος.*

1085

Μύλλος

ποιητῆς ἐπὶ μωρίᾳ κωμφοδούμενος. Photius. Μύλλος cod. — cf. Mein. I 26. 7. Dindorf. Thes. l. gr. Usener. Mus. Rhen. XXVIII 423. Wilamowitz. Herm. VIII 338 sq.

1086

ναιδαμῶς

ἐναντίον τῷ οὐδαμῶς Hesychius. ναιιδ. cod. — indic. Nauck. comice fictum est. similiter Democritus τῷ οὐδέν ὀρρονεbat τὸ δέν.

1087

νεοπεινής

Cramer. Anecd. Par. III 186, 16 *ἐν τῇ κωμωδίᾳ ὁ νεοσιτὶ πεινῶν. νεοπένης Mein. conl. Bekker. Anecd. 52, 18 νεόπλουτος· τὸ δὲ νεοπένης σπάνιον.*

1088

νηπτικωτάτην

νήφειν ποιοῦσαν. Hesychius. aliter Plut. Mor. 709 b νηπτικῶ ἐπάγων πολυπότας.

1089

νοσακερόν

Pollux 3, 105 *τὸ ν. ἐσχάτως κωμικόν. Hesych. νοσακερός· νοσώδης, τρυφερός, μαλακός (cod. νοσακέρως). est etiam apud Aristotelem.*

1090

νωδογέρων

Pollux 2, 16. cf. 860.

1091

ξυλοκύμβη

Eustathius 584, 28 *τὸ σκῶμμα ξ., λεγόμενον ἐπὶ γυναικῶν, αἷς οὔτε κάλλος ἐπανθεῖ οὔτε σύμμετρον μέγεθος.*

1092

ἐς ὀλβίαν

Photius ὡς ἐς μακαρίαν. τὸ εἰς ἄδου.

1093

ὀλεκρανίζειν

Pollux 2, 140 τὸ ἔξωθεν (τοῦ ἀγκῶνος) προὔχον ὀλέκρανον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὀλεκρανίζειν παρὰ τοῖς κωμικοῖς. ὀλεκρ. Mein. conl. Bekker. Anecd. 56, 17 ὀλεκρανίζεσθαι· τὸ τοῖς ὀλεκράνοις παίεσθαι. ὀλέκρανα δὲ τὰ ἄκρα τῶν ἀγκῶνων. Helladius Phot. Bibl. 533, 28 καὶ τὸν ὠλε . . . προφέρουσιν· ἡ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ᾠ. 'καὶ τὸ ὠλέ(κρανον διὰ τοῦ ᾠ) προφέρουσιν. ἡ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ὠ.' Mein. ac quamquam ὀλέκρανον Lobeckius defendit Phryn. 671 (ex ὠλενόκρανον), conficit rem Arist. Pac. 443 ἐκ τῶν ὀλεκράνων.

1094

ὀλισβοκόλλιξ

Hesychius παρὰ τὸ ἔτοιμοκόλλιξ. ὀλισβοκόλλιξ aut penis est panis similis, aut panis ad penis similitudinem formatus. potest novae non minus quam antiquae esse. ἔτοιμοκόλλιξ Meinekio est homo ad panes donandos paratus, h. e. 'qui aliorum voluntatem panibus suggerendis sibi conciliaret'. mihi non liquet.

1095

ὀρθοπυγιᾶν

Hesychius ὅταν γυνή ἑαυτὴν ἐπαίρη πρὸς τὸ μακροτέρα φαίεσθαι. ὀρθοπυγ. Scalig.] ὀρθοπυγ. cod.

1096

ὀρθοσταδόν

τὸ ὀρθὸν ἀφροδισιάζειν. Hesychius. ἀφροδισιάζειν Mein. Philol. XII 616] ἀφρό superscr. δ cod. aliter Apollon. Rhod. 4, 1424.

1097

παιδότριψ

Herodian. I 246, 25 βαρύνεται σκενότριψ, παιδότριψ. Lucian. Tim. 14 cum Dindorfio scribendum est παιδότριψ, non παιδότηριψ. παιδότηριψ autem non est παιδοτριβής, sed praedicator. cf. χοιρότριψ, πορνότηριψ.

1098

παλίγγλωττον

Pollux 2, 109 παλίγγλωσσον τὸν δύσφημον (οἱ κωμικοί). cf. 882.

1099

παλίμπηγα

Pollux 6, 164 οἱ κωμικοὶ τὰ παλαιὰ καττύματα et 7, 82 τὰ παλαιὰ καττύματα παλίμπηγα ὀνομάζεται.

1100

παππάζοιεν

πατέρα καλοῖεν. Hesychius et Photius (παπάζοιεν· παρακαλοῖεν). παππάζουσι est Hom. II. 5, 408. παππάζουσ' (παππίζουσ' V) Arist. Vesp. 609. cf. πατερίζειν, θυγατ(ε)ρίζειν, ἀδελφρίζειν sim.

1101

παραγεγηρακῶς

Pollux 2, 16. cf. 860.

1102

παράδεισος

Photius τὸ ἐνεστῶς. σημαίνει δὲ οἶον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν. ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος. καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. ἔστι δὲ τοῦνομα Περσικὸν καὶ λέγεται φαρδαιδί. glossam obscurissimam ad patres ecclesiae christianae pertinere multo ante Naberum Meinekius coniecerat IIII viii, mutata tamen postea sententia. et quamvis verba initio praesertim corrupta sint, hoc tamen cognoscitur apud comicos poetas homines obtusi hebetisque ingenii παραδείσους dici solitos, quod quilibet eis inpune inluderet. ac sic Hesych. παράδεισος· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, οἷς ἔστιν ἐμπεριπατεῖν. quae quomodo ad christianam de paradiso doctrinam trahi possint non exputo. supplenda quodammodo videtur interpretatio, ut homines intellegantur externa specie commendabiles, intus inanes et iniuriae obnoxii.

1103

παρακεχόρδικεν

Photius 385, 19 οἶον παρημάσθηκεν. λέγουσιν Ἀτικοί, καὶ παράχορδον. (παρακεχόρδηκεν cod.). idem παραχορδίζειν· διαφωνεῖν, ἀμαρτάνειν. Hesych. παρακεχόρδικεν· παρήλλαχεν, παρήμαρτεν. Bekker. Anecd. 113, 2 παραχορδίσαι· ἀμαρτεῖν καθαρίζοντα. Ἀριστοφάνης (Eccl. 295 παραχορδιεῖς).

1104

παρακρουσιχοίνικος

Pollux 4, 169 ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, κρουσιμετρῶν.

1105

παραλλάττων

Pollux 2, 16. cf. 860.

1106

παρασαβάζειν

Photius 383, 16 *παραμαίνεσθαι*· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ. τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν. *παραισαβ.* cod. atque Hesych. *παραισαβάζειν*· παρανενο- [μ]ηκέναι. ἀπὸ τοῦ σαβοῦ.

1107

παρδαμάλη

Photius *καρδαμάλη*· μᾶζα ἐκ καρδάμον μεμαγμένη, βρῶμα γινόμενον Περσικόν. οἱ δὲ παρδαμάλη λέγουσιν. 'scil. poetae comici'. Mein. Hesych. *καρδαμάλη*· μᾶζα. cf. Athen. 3, 114 f (Eustath. 743, 17. 1414, 31, ubi *perperam* cum CE Athen. *καρδαμύλη*).

1108

παρελαχάνιζες

Photius *παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες*. e poeta comico Euripidem carpente desumptum censet Dindorfius in Thes. l. gr. comici esse facile concedo, sed Euripidem inrideri non necessaria est opinio. potest enim esse domini servo exprobrantis, quod in emendo aliquid lucri sibi invenerit.

1109

παριλλαίνουσαν

παραβλέπουσαν. Photius. Hesychius *παριλλαίνουσα*· παρεμβλέπουσα. cf. *ιλλώπτειν, ἐγκατιλλώπτειν, ἐπιλλίξειν* cet.

1110

πεδότριψ

Photius ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγινώς· καὶ πέδων ὁ αὐτὸς καὶ ὀψιπέδων. Herodian. I 246, 25 βαρύνεται σκευότριψ, παιδότριψ, . . χοροότριψ, οἰκότριψ, πεδότριψ. cf. Lobeck. Paral. 292. *incudis comicae*. usus est etiam Lucian. Tim. 14. Adv. Saturn. 8. *πέδων* Aristoph. fr. 97, *ὀψιπέδων* Menand. 1049.

1111

*πεοίδης*Bekker. Anecd. 72, 26 *χελυνοίδης*· ὁ τὴν χελύνην μεγάλην

ἔχων. ὅμοιον τὸ πεοίδης, οἶον ὁ μέγα καὶ ἀπρεπὲς αἰδοῖον ἔχων (χελουνοίδης et χελουίνην cod.). derivandum utrumque a verbo οἰδεῖν. Eustath. 1684, 28 παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἰσχυοίδης ὁ μεγάλη ἰσχία ἔχων, οὕτω δὲ καὶ γαστρ[ο]οίδης τις καλεῖται ὑπὸ Ἀττικῶν (Pherecr. 143, 5), καὶ ὠμοίδης ὁ τοὺς ὄμους ἐξοιδηθεὶς, καὶ πεοίδης ὁ τὸ πέος . . . οὕτω δὲ καὶ χελουνοίδης ὁ μεγάλη χεῖλη ἔχων.

1112

περιῆρρον

περιῆσαν. Hesychius. 'comici'. M. Schmidt.

1113

περιπλευριεῖς

Bekker. Anecd. 58, 3 σημαίνει τὸ περιπλακῆναι καὶ συγκοιμηθῆναι.

1114

περιπρωκτιῶσα

Hesychius τρυφερευομένη ἐπὶ τῇ πυγῇ. — σαυλοπρωκτιᾶν est Arist. Vesp. 1173.

1115

περιστέρια

Pollux 5, 101 καὶ ἄλλους τινὰς κόσμους ὀνομάζουσιν οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι, λῆρον, ὀχθοίβους, ὄλεθρον, ἐλλέβορον, πομφόλυγας, βάραθρον, περιστέρια, σαμάκια, σισύμβριον, σισάριον, ὧν οὐ ῥάδιον τὰς ιδέας συννοῆσαι, διὰ τὸ μηδὲ πρόχειρον εἶναι τινα κατιδεῖν, εἴτε σπουδάζοντες εἴτε παίζοντες χρωῶνται τοῖς ὀνόμασιν. de prioribus cf. quae ad Pherecr. Ἀήρους (cum fr. 100) et Aristoph. fr. 320 adnotantur. nomen περιστέρια, nisi forte ἐνωτίων genus est, suspectum. fortasse περιστέρια. Phot. περιστέριον (περιστέριον cod.) τὸ περιστερινίδιον. ἔστι δὲ κοσμάριον τι. sane Hesych. περιστέρια· κοσμάρια τινα. fortasse pertinent ad Menand. 376.

1116

περιχονδριᾶν

Varro Sat. Menipp. 86, 14 p. 221 Oehler. περιχονδριᾶ mihī facies macandrata et verrmiculata. περιχονδριᾶ Oehler] περιεχοντάριαν. quae si vera est emendatio, ex comoedia graeca verbum fluxisse credo. χόνδριῶντες μαστοὶ sunt apud Dioscorid. 2, 127.

1117

πεφορινῶσθαι

Harpocration 153, 11 εἴη ἂν πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορίνης.

ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορὴν, δῆλον ποιεῖ Ἀντιφῶν ἐν β' Ἀληθείας. (πεστορινῶσθαι C.) — significationem facile cognoscas ex eis quae ad Aristomen. 10 adnotavimus I 692, ubi tamen quae per errorem Photio tribui Harpocratonis sunt.

1118

πηξιθάλαττα

Bekker. Anecd. 61, 2. cf. 893.

1119

ποδοστράβη

Pollux 4, 182 ἡ τὰ στρέμματα κατευθύνουσα, ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, ἔργαλειον ἰατρικόν.

1120

πολυτιμητιζόμενος

θεραπευόμενος. Photius. Cobet. Mnem. VIII 20 'πολυτιμητίζειν est adpellare πολυτίμητον et tamquam deum salutare' conl. πατερίζειν, ἀδελφίζειν et Plat. Euthydem. 296d ὃ πολυτίμητε Εὐθύδημε.

1121

ποιτοφάρυξ

Bekker. Anecd. 58, 32 εἴ τις βούλοιο σκάπτειν τινὰ ἀπληστον καὶ φάγον, ὅτι ἡ φάρυξ διὰ μέγεθος πελάγει ἔοικεν. Hipponax 85 (56) ποιτοφάρυβδης. cf. etiam 893.

1122

πρατίας

Pollux 7, 8 ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ὁ πάλης (Arist. Eq. 131. 3. 140) ὡσπερ καὶ ὁ πρατίας εἴρηται. Hesych. πρατίας· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν καὶ κηρῦσσων. Phot. πρατίας· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν. κῆρυξ δημόσιος.

1123

πριαμωθήσομαι

Hesychius ξυρήσομαι. ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν. Photius et Suidas πριαμωθῆναι· ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν. Eustathius 1344, 7 οἱ μεθ' Ὁμηρον καὶ κείρουσιν αὐτόν (τὸν Πρίαμον). ὅθεν καὶ πριαμωθῆναι τὸ ξυρηθῆναι. ἦν δὲ σκῶμμα, ἐπεὶ ὁ τραγικὸς Πρίαμος ξυρίας εἰσήγετο. Poll. 4, 133 ὁ ξυρίας πρεσβύτατος τῶν γερόντων... τὸ γένειον ἐν χωρῇ κουρίας ἐστὶν ὁ ξυρίας, ἐπιμήκης ὡν τὰς παρείδας.

1124

προδοτίστερον

Photius λέγουσιν ὡς λαγνίστερον καὶ (κ)λεπτίστερον καὶ πτωχίστερον.

1125

προδωσίκομος

Photius ὁ ὑποσχετικός, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς. cod. προδοσίκομος. Eustath. 710, 12 προδοσίκομοι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστιν εἰς μάτην ὑποσχετικοί, οἱ τὰς ἑαυτῶν ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι, ἀλλὰ προδιδόντες. — δωσίδικος, προδωσέταιρος, similia suadent ut προδωσίκ. scribatur. cf. Lobeck. Phryn. 770.

1126

προσβωμολοχεῖ

πρὸς χάριν λέγει. Hesychius. προσβολοχεῖ cod., emend. Voss. et Kuster.

1127. 1128

πτάκις

Pollux 3, 136 ὁ ἄψυχος ἰδιωτικόν, καὶ ὁ πτάκις σφόδρα κωμικόν. Hesychius πτάκις ἢ πτάκιδες (πτακῆς ἢ πτακίδες cod.) δειλοί, ἐπτηγότες καὶ πτακισμός. Photius πτακίδες· δειλοί (cod. δεσμοί). πτάκις (πτάκ superscr. ς cod.)· δειλός· ὁ ἐπτηγώς (sic Cobet. Mnem. VIII 64 pro ὀπτικώς). Lobeck. Pathol. prol. 507.

1129

πτερόν

Pollux 10, 127 τὸ σκιάδ(ε)ιον οἱ κωμωδ(ε)οποιοὶ καλοῦσιν.

1130

πύππαξ

Hesychius τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύππαξ ἔλεγον, ὡς Λυκόφρων ᾤήθη. οὐκ ἔστι δέ. τὸ μὲν γὰρ βόμβαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐπὶ γέλωτος, τὸ δὲ πύππαξ οὐχί. 'haec ad comicorum usum spectare Lycophronis nomen docet.' Mein. similiter Schol. Plat. Euthyd. extr., sed in fine τὸ μὲν γὰρ πύππαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐγκωμίου, τὸ δὲ βόμβαξ οὐκ ἐπι. Photius πύππαξ· ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ. cf. Cratin. 52.

1131

πυρῆνας

Pollux 6, 45 ἄς οἱ νῦν θλαστάς (ἐλάας), ταύτας πυρῆνας οἱ κωμικοί.

1132

βαβάττειν

Photius σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόμως ποδοκτυπεῖν. et continuo idem βαβ. ἀντι τοῦ ἄνω κάτω [ἀντι]βαδίζειν. Hesychius βαβάττειν· ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν, τινὲς δὲ τύπτειν καὶ ψόφον ποιεῖν τοῖς ποσὶ καὶ ῥάσσειν. Bekker. Anecd. 446, 26 ἀρράβακα· τὴν ὀρχηστρίδα ἢ καὶ τὸν ὀρχηστήν. ἢ καὶ βλάσφημον. ἀπὸ τοῦ ἀρραβάσσειν, ὃ ἐστὶν ὀρχεῖσθαι. haec postrema non credo ex comoedia fluxisse. ceterum cf. Lobeck. Pathol. el. 41 not.

1133

φιγεσίβιοι

Bekker. Anecd. 61, 29 ἐπὶ τῶν πτωχῶν καὶ γυμνῶν, προσποιουμένων δ' ἄσκειν τὸ σῶμα. Pollux 4, 186 τοὺς ἀεὶ φιγῶντας οἱ παλαιοὶ φιγεσιβίους ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν δυσρήγους. φιγοσίβιοι cod. Bekk., φιγοσιδίους APoll., φιγῶσι βίους B. cf. Aristoph. fr. 92.

1134

σάβυτταν

Photius σάραβον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι. καὶ σάκταν. καὶ σάβυτταν. καὶ σέλινον, καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά. eadem fere Suidas σάραβον. cf. etiam Eustath. 1539, 33 (qui ceteris δέλτα addit). Photius σαβύττης· ξυρήσεως εἶδος. idem σάβυττος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Hesych. σάβυττος· εἶδος ξυρήσεως εἰς καλλωπισμόν. . . τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον. — δέλτα est Arist. Lys. 151.

1135

σάκταν

Photius. cf. 1134. Hesychius σάκαν· τὸ τῆς γυναικός. ac σάκανδρος Arist. Lys. 824. unde σάκαν etiam Photio reddendum videtur.

1136

σαμάκια

Pollux 5, 101. cf. 1115.

1137

σάραβον

Photius. cf. 1134. cf. Hesych. et Suid. σάραβον (σάραβος). a nomine pistoris Plataeensis (Posidipp. 29) cognomen illud deductum arbitratur Mein.

1138

*σέλινον*Photius. cf. 1134. Hesych. *σέλινον*· τὸ γυναικεῖον.

1139

*σισάριον*Pollux 5, 101. cf. 1115. Phot. *σισάριον*· χρυσοῦν κοσμάριον *σισάρφ* ὅμοιον. Hesych. *σισάριον*· κοσμάριον χρυσοῦν γυναικεῖον, ὡς ἄλυσελδιον.

1140

σισύμβριον

Pollux 5, 101. cf. 1115.

1141

*σισυφίλειν*Bekker. Anecd. 64, 6 *πανουργεῦσθαι καὶ δολιεύεσθαι καὶ δολίως τι πράττειν.*

1142

*σιφνιάζειν*Photius 515, 6 et Append. prov. 4, 73 τὸ ἄπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ. Hesychius *σιφνιάζειν*· καταδακτυλλίζειν. διαβέβληται γὰρ οἱ Σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι. *σιφνιάσαι* οὖν τὸ *σιμαλίσαι* (Arist. Ach. 444). Bekker. Anecd. 48, 23 *καταδακτυλλίζειν*· τὸ ἀσελγῶς τῷ δακτύλῳ τῆς τοῦ πέλας ἔδρας ἄπτεσθαι. τοῦτο καὶ *σιμαλλίζειν* οἱ Ἄττικοί λέγουσιν. haec postrema videntur ad Arist. Eq. 1381 pertinere. *σιφνιάζειν* alia significatione Aristoph. fr. 912.

1143

*σκαιεμβατεῖν*Photius τὸ σκαιοῦς καὶ ἀρρῶθμος ἐμβαίνειν ὀρχούμενον. *σκαιοβατεῖν* Eustath. 1469 init. et Suid.

1144

*σκαφέας*Harpoeration 127, 15 et Photius 263, 18 *μετοίκιον* . . . ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ *σκαφέας* τοὺς *μετοίκιους*, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς *σκάφας* ἐκόμιζον οὗτοι.

1145

*σκινδακίσαι*Photius τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί τινα ἀσελγῶς. idem *σκίν-*

δαρον· προσκίνημα. καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστήναι (ὑπαναστ. cod.) ἀκολάστως σκινδακίσαι. Hesychius σκινδαρεύεσθαι· κακοσχολεύεσθαι, δακτυλίξεσθαι, σκιμαλλίξεσθαι. σκινδαρίσαι τὰ αὐτά. σκινδάρ(ε)ιος· ὄρχησις οὕτω καλουμένη. σκίνδαροι· τὰ προσκυνήματα. σκίνδαρος· ἢ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα.

1146

Σκίραψ, Σκίραφος

Bekker. Anecd. 1200 (ad 992, 32) ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐνδοσκόμενον.

1147

σκορακίζειν

Photius οἶον εἰς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται, ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἴμοι. cf. Phot. οὐκ ἐσκοράκισεν, σκορακίζονται. Hesych. σκορακίζει et σκορακισμός. Zenob. 5, 90. verbum exstat [Demosth.] 11, 11, sed a comico aliquo fictum videtur. cf. πατερίζειν, παππάζειν, ἀδελφίζειν, θυγατερίζειν. Arist. Av. 266 cum eis quae adnotavimus.

1148

σκορδοῦν

Pollux 5, 93. cf. 986 et Hesych. Phot. Lobeck. Pathol. prol. 148 not.

1149

σκυζᾶν

Bekker. Anecd. 12, 15. cf. 930.

1150

σοβαρός

Photius λαμπρός, ἐπαιρόμενος, τολμηρός, ἀνθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος . . . χρᾶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κωμικοὶ (sic Alberti pro κυνικοί).

1151

σοροδαίμων

Bekker. Anecd. 63, 10 ἐπὶ τεθνηκότος τάττεται. δηλοῖ δὲ (fortasse δηλοῦται δὲ καὶ) ὁ ἄξιος ἐν σορῶν δαίμων εἶναι δι' ὑπερβολὴν γήρωσ. cf. 860 et 1392.

1152

στόρφυγγας

Pollux 2, 28 τὰς συνεστραμμένας μετὰ ῥύπου τρίχας ἢ κωμω-

δία στ. καλεῖ. Hesychius σπόρθυγγες· αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ἔξουπον τρίζες. Lobeck. Pathol. el. I 140. 'σπόρθυγγῆ adpellatur quidquid durum torridumque est et in acutum desinit'. Meinek. Theocr.³ p. 401 not.

1153

στρατύλλαξ

Cicero Ep. Att. 16, 15, 3 videtur στρατύλλαξ ille deicctus de gradu. indic. Meinek. *Stratullax* est servus Truculenti Plautini. cf. Ritschl. Opusc. III 330. 342. 3.

1154

στροβίλια

Pollux 5, 97. cf. 962.

1155

στρουθίζειν

Eustathius 228, 40 ὅτι ἀπὸ τῆς στρουθοῦ καὶ στρουθίζειν τὸ εὐτελῶς πως ἕδειν, δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός. et 1411, 15 τὸ στρουθίζειν, ὃ φησιν ὁ κωμικός, ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς παρήκται στρουθοῦ. Phot. στρουθίζων· τρίζων. inter Aristophanis fragmenta (717) recepit Dindorfius p. 243.

1156

συβριάξει

σοβαρεύεται, τρυφᾷ. Hesychius. cf. Phrynich. com. 64.

1157

συγκηδεστήν

Pollux 6, 159 ἡ κωμωδία καὶ σ.

1158

συνάστρια

συνκοφάντρια. Hesychius.

1159

συκηγορίαν

τὴν ἐν τῷ λέγειν συκοφαντίαν. Hesychius. 'ex comico ut videtur'. Steph. Thes.

1160

Ταρταρίτης

Stephanus Byz. Τάρταρος. ὁ οἰκίτης Ταρτάρου . . . καὶ τὸ κωμικὸν Ταρταρίτης. Aristophanis Πικνίτην Eq. 42 contulit Mein.

1161

ταῦρον

Photius. cf. 1134 et 635. Hesych. ταῦρος . . . ἄλλοι δὲ τὸν παιδεραστήν. καὶ τὸ γυναικεῖον. at Suidas ταῦρος· τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀταυρώτη. ἢ ἄμικτος, ἀγνή (Aesch. Ag. 244. Arist. Lys. 217. 8).

1162

τερετίζομεν

Photius et Bachmann. Anecd. I 384, 29 τὸ αὐτὸ μέλος ἔδομεν. dixerat poeta aliquis comicus ταῦτὸ γὰρ τερετίζομεν, ad quae scho-liasta adnotaverat τὸ αὐτὸ μ. ἔδ. neque enim adsentior Nabero. proprie τερετίζειν (Phryn. com. 14 et Euphron. 1, 34) dicuntur cicadae. Poll. 5, 89 εἴποις ἄν . . . τέττιγας τερετίζειν.

1163

τιλλοπάγων

Bekker. Anecd. 66, 3 ὁ τὸν ἑαυτοῦ ἀποτίλλων πάγωνα.

1164

τίμος

Eustathius 563, 24 et Philemo Lex. 105 φθογγή φθόγγος, χολή χόλος, τιμή τίμος, ὡς παρὰ τῆ κωμῳδία τὸ τίμημα. 1222, 28 ἐκ τοῦ τιμή ὁ τίμος. sed idem Eustathius 1148, 38 μή τινα τίμον εἰσενεγκῶν, εἰπεῖν κατ' Ἀρχιλοχόν (103 Bergk.). itaque praeter Archilochum etiam comicorum aliquis ea forma usus erat. de qua cf. Lobeck. Pathol. prol. 9.

1165

τοκογλύφος

Bekker. Anecd. 64, 30 τοκοπράκτωρ· ἀλλὰ καὶ τοκογλύφος. hoc alterum a comicis mutuati sunt posteriores, veluti Plutarchus et Lucianus.

1166

τολμητίας

Hesychius προπειτής, αὐθάδης, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπιχειρῶν. Photius τολμητίας· τολμηρός. Thomas Mag. 357, 10 τολμητής, οὐ τολμητίας. ἀνάτικον γὰρ τοῦτο. scimus tamen quam multa inventa comicorum ab Antatticistis sint reprehensa.

1167

τρικόλ(λ)υβον

νομισμάτιόν τι. Hesychius. Pollux 9, 72 ἔλεγον δὲ τι καὶ τρικόλλυβον οἱ ποιηταὶ σμικρὸν νόμισμα. comici sine dubio.

1168

τρίπους

Pollux 5, 97. cf. 962.

1169

Τρουμαλίτις

Ἀφροδίτη. Hesychius. indic. Nauck. cognomen comice fictum, significatione obscaena. Sotad. Plut. Mor. 11a εἰς οὐχ ὀσίην τρουμαλίην τὸ κέντρον ὠθεῖς.

1170

τροπαλώπηξ

Bekker. Anecd. 64, 28 ὁ διὰ πανουργίαν πάντα τρυπῶν καὶ ἐργάζεσθαι δυνάμενος.

1171

τυλεῖα

Pollux 10, 39 τὰ τυλεῖα . . . παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἔστιν. cf. Eupol. 170.

1172

τυμβογέρων

Pollux 2, 16. cf. 860. Bekker. Anecd. 66, 13 *τυμβογ.* ὁ τύμβου χρεῖαν ἔχων. Photius *τυμβογέροντες*· πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος. *παραπλήγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι*. cf. Arist. Lys. 372. Nauck. Aristoph. Byz. 98.

1173

τυρεύει, τυρεύεται, τυρευθέντα, τυρεῦσαι, τυρεύων, τυρωθέντα

Photius *τυρεύεται καὶ τυρεῖται*· συνίσταται καὶ συμπήγνυται. idem *τυρευθέντα*· *κινηθέντα, ταραχθέντα*. et *τυρεύων*· *κατασκευάζων*. Hesychius *τυρεύει*· *ταράττει, κνκᾶ*. idem *τυρεῦσαι*· τὰ αὐτά. καὶ *τυρεύων*. et *τυρωθέντα*· *ταραχθέντα, κινηθέντα*. Bekker. Anecd. 308, 13 *τυρεύειν*· τὸ πηγνύναι καὶ συντιθέναι, ἀπὸ τῶν τὸ γάλα πηγνύντων καὶ τυρὸν ποιούντων. cf. etiam 706 et 998. horum omnium fons est Arist. Eq. 479 *συντυρούμενα*. unde Demosthenes 19, 295 ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευεν. quod cum reprehendit Pollux 6, 130 (ἀλλ' οὐκ ἔγωγε ἀποδέχομαι τὸ τυρεύειν), non tamen, ut opinatur M. Schmidtus in ed. Hes., negat ullum alium Atticum ea voce usum esse. sine dubio comici minorum gentium et Aristophanis et Demosthenis dicta avide adripiabant.

1174

ὑπεγάστριζε

τὸ ἐχόρταζεν ἢ κωμωδία. Pollux 2, 168.

1175

ὑπερακήκοα

Bekker. Anecd. 69, 24 οἶον ἄκρωσ ἀκήκοα.

1176 — 1179

Ἵπερευρύβατος, Ἵπερθεμιστοκλῆς, Ἵπερπερικλῆς,
Ἵπερσωκράτης

Bekker. Anecd. 67, 20 Ἵπερθεμιστοκλῆς· καινοτάτη ἢ φωνή. σημαίνει οἶον ὑπὲρ Θεμιστοκλέα τῆ σοφία. ὅμοιον Ἵπερπερικλῆς καὶ Ἵπερσωκράτης. ἀλλὰ καπὶ τοῦναντίον Ἵπερευρύβατος ὁ ὑπερβάλλον Εὐρύβατον (Aristoph. fr. 184) πονηρῶς. ὑπερευρύβαντος cod. — indic. Nauckius.

1180

ὑπερμαζεῖ

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 293) ὑπερπλουτεῖ, τρουφᾶ, στρηνιᾶ. μᾶζα γὰρ ἢ τροφή. Etym. m. 573, 22 μᾶζα· ἢ τροφή. ὅθεν καὶ ὑπερμαζεῖ, τὸ ὑπερτρουφᾶ, πλουτεῖ, στρηνιᾶ. ὑπερμαζεῖς est Lucian. Navig. 15 (cf. Thom. Mag. 373, 3 R.).

1181

ὑπεροψωνεῖν

Bekker. Anecd. 67, 32 τὸ ἀγοράζοντός τινος ὄψον ἕτερον τῆ τιμῆ ὑπερβάλλοντα ἀνεῖσθαι. ὑποψόνην cod.

1182

ὑπομηλαφῆσαι

ψηλαφῆσαι. Hesychius. comice fictum pro κρύφα τῶν μῆλων (i. e. μαστῶν) ἄπτεσθαι.

1183. 1184

φαγέσωρον, φαγεσωρίτιν

Pollux 6, 42 φαγέσωρον τὸν ἄπληστον οἱ κωμικοὶ ὠνόμαζον, καὶ τὴν τοῦ τοιούτου γαστέρα φαγεσωρίτιν. Hesych. φαγέσωρ[ι]ον· πολυφάγον.

1185

φαρυγίνδην

ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν. Etymologic. m. 788, 38. Photius et Suidas (ubi perperam φαλαγγίνδην).

1186

φάσακες

συκοφάνται. Hesychius. comoediae tribuit Passovius. cf. φάσις, Φασιανός, similia. φάσακες vel φάνακες Mein. Philol. XII 628. at φάσακες recte videtur scriptum esse.

1187

φειδαλφιτεῖν

Bekker. Anecd. 69, 32 τὸ φείδεσθαι τῶν ἀλφίτων, ὅλον τροφῆς καὶ σιτίων. φειδαλφιστήν cod. — Hesychius φειδαλφιτῆσαι· φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφια γενέσθαι. 'comici poetae?' M. Schmidt.

1188

φθειροκομίδης

φθειρῶν γέμων. Hesychius. 'comicus?' M. Schmidt, φθειροκομήτης proronens. fort. φθειροκοπίδης, ad analogiam τῶν Ἐρμικοπιδῶν.

1189

φθειροκτουεῖν

Bekker. Anecd. 71, 15 τὸ τοὺς φθειράς κτείνειν. φθεροκτ. cod.

1190

φίλετνος

Bekker. Anecd. 70, 21 ὁ φίλων ἔτνος ἐσθλῆιν.

1191

φορμοκοιτεῖν

Bekker. Anecd. 70, 5 τὸ ἐπὶ φορμοῦ καθεύδειν. φορμὸς δὲ ἐστὶ πλέγμα τι ἐκ φλέω. τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κακῶς κοιμωμένων, οὐκ ἐχόντων κνάφαλλον. comico poetae tribuebat Mein. II 5. cf. Chionid. 1. poterat ea voce austera cynicorum vita, poterat etiam Phormionis severitas (ut in Eupolidis Taxiarchis) significari.

1192

χαλκιδίξειν

Plutarchus Proverb. 1, 84 ἐπὶ τῶν γλισχρομένων. οἱ γὰρ

ἐν Εὐβολῷ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμωδοῦντο. Eustathius 279, 18 παροιμιακῶς τὸ γλισχρεύεσθαι· ἐπὶ φιλαργυρίᾳ γὰρ ἐκωμωδοῦντο οἱ κατ' Εὐβοίαν Χαλκιδεῖς. Hesychius ἀπὸ τῶν κατ' Εὐβοίαν Χαλκιδίων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδευαστούντων, ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ' αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες. Suid. χαλκιδίζειν καὶ χαλκιδεύεσθαι· ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. καὶ φικιδίζειν· ἐπὶ τοῦ παιδευαστεῖν, ubi cf. Bernhardt. Plut. Mor. 761a (οἱ Χαλκιδεῖς) τὸ παιδευαστεῖν πρότερον ἐν ψόγῳ τιθέμενοι, τότε μᾶλλον ἐτέρων ἠγάπησαν καὶ ἐτίμησαν. sine dubio utraque significatione comici utebantur. ac fortasse aliquis hominem parcum, qui (amicae opinor) pro auro aes dedisset, χαλκιδίζειν primus dixerat.

1193

χάνος

Pollux 2, 97 ὁ κατάγεως καταχρήνη εἴρηται παρὰ τοῖς κωμικοῖς (Arist. Vesp. 575. G. Eccl. 631), καὶ χάνος δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ στόμα.

1194

χελυνοίδης

Bekker. Anecd. 72, 26. cf. 1111.

1195

ὁ χλεύαξ

κωμωδικώτερον. Pollux 9, 149. indic. H. Iacobi Mein. ed. min. xviii. ut πλούταξ al.

1196

χναύματα

Pollux 6, 62 οἱ κωμικοὶ ὠνόμαζον τὰ περικόμματα καὶ χναύματα. χναῦμ' est Mnesim. 4, 12, χναυμάτια Teleclid. 1, 14. Aristoph. fr. 224.

1197

χοιρότριψ

Herodianus I 246, 26. cf. 1097 παιδότριψ.

1198

χρεμψιδέατρον

Suidas ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται, ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται. Hesychius οἱ εἰσιόντες εἰς θέατρον . . . (desunt reliqua). utriusque est χρεμψιδέατρον, non χρεμψιδέατροι, quod homines docti reponendum esse putaverunt. 'quas explicaciones Suidas commemoravit, earum neutra probabilis est. videtur theatrum

frequentissimum dici, quod spectatores quasi evomat'. Bernhardy. quae interpretatio reliquis multo infeliciores est. sed meliorem, quamdiu poetae consilium ignoramus, promere vix quisquam poterit.

1199

ψυχροκομψεύματα

ψυχροφαντάσματα. Hesychius. sic in Thes. l. gr. G. Dindorfius pro *ψυχροκομψώματα* cod. 'comicus' M. Schmidt. cum trimetro ea forma non sit apta, *ψυχροκομψοφάσματα* Meinekius Philol. XII 630, ipse quoque ex comoedia vocem fluxisse statuens.

1200

ώλεσίοικοι

οί ἄσωτοι ὀπὸ Ἀττικῶν. Bekker. Anecd. 318, 9. Hesych. *ώλεσίοικοι· οί ἄσωτοι*. ex Aesch. Sept. 720 non videtur excerptum esse. cf. 848 et 1525.

1201

ώμοκυδιᾶ

Bekker. Anecd. 318, 19 et Etymolog. m. 822, 32 *ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐεξία μέγα φρονεῖ*. Hesychius *ώμοκυδιᾶν· ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐδοξία (εὐεξ.) μέγα φρονεῖν ἢ τῇ τάξει*.

1202

ώρνεάζετο

Hesychius *μετέωρον ἐπῆρε τὴν κεφαλὴν*.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΕΓΓΡΑΦΑ

1203

*τί κάθη; καὶ πῶμεν· οὐ καὶ σιτία
 πάρεστιν; ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει.
 οἱ δ' εὐθὺς ἠγάλαξαν, ἐν δ' ἐκίρνατο
 οἶνος· φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις.
 5 ὕμνει δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης
 ὁ Φοῖβος οὐ προσφδά· τὴν τ' ἐναύλιον
 ὠθῶν τις ἐξέκλαξε σύγκοιτον φίλην.*

Plutarchus Mor. 1098b οἱ θεράποντες ὅταν Κρόνια δειπνῶσιν ἢ Διονύσια καὶ ἀγρὸν ἀγῶσι περιόντες, οὐκ ἂν αὐτῶν τὸν ὀλολυγμὸν ὑπομείναις καὶ τὸν θόρυβον, ὑπὸ χαρμονῆς καὶ ἀπειροκαλλίας τοιαῦτα ποιοῦντων καὶ φθεγγομένων κτλ. 1. τί κάθη] κλήθητι Mein. conl. Eurip. fr. 692 N. καί] καὶ Herwerd. Obs. crit. 40. σιτία Bergk.] σίτα. 5. ὕμνεϊ] ὕμνεῖτο Petav. ὕμνει δέ τις Bergk. ὕμνησε δ' K. Herm. XXII 148. 6. ὁ Φοῖβος] ὑφορβὸς vel συφορβὸς K. in fine τ' ἐναυλίαν Bergk. τε ναυτίαν K. 7. ἐξέκλαξε Reisk. ἐξέπληξε K.

1. κάθη utique corruptum. 3. ἐκίρνατο, ut κίρναντες Aristoph. fr. 683. ἐγκιρναῖσιν Eccl. 841. 6. 'si Φοῖβος scolii nomen fuisse statuere liceret, corrigerem οὐ Φ., οὐ προσφδά, non Phoebus canebatur, non carmina modulata'. Mein. 'ὁ Φοῖβος ὕμνεῖτο κλώνα πρὸς καλὸν δάφνης in comoedia sic erat dicendum: παιᾶν ἤδετο πρὸς μυρρίνην.' Cobet. N. l. 48. de quibus cf. quae dixi in Herma XXII 145 sq. 6. 'οὐ προσφδά adverbialiter' H. Iacobi Mein. ed. min. xxiii conl. Lob. Soph. Ai. p. 95. 155. 246. 'ἐναύλιον fors. ianua, ut ὠθῶν sit cum vi impellens'. Mein. 7. 'permirum est doricum ἐξέκλαξε pro ἐξέκλαξε (?) et sine dubio corruptum'. Mein.

ad *Tagenistas* Aristophanis olim referebat Bergkianus, postea comici esse negavit; inter fragmenta comica recepit Meinekius. ad drama satyricum pertinere consent Fritzschius De Lenaeis p. 16 et cum Herwerdeno Obs. crit. 40 Cobetus N. l. 48. cf. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 346.

1204

γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.
 αὕτη γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σφίξει μόνη.
 ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκα ἄγει λαβῶν,
 5 συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει,
 εὖνον, βεβαλίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

Stobaeus Floril. 72, 5 'Ἰππώνακτος (fr. 72 Bergk.). Apostol. 5, 24c. 2. ἔνδον] ἔδνον M. Haupt. Opusc. III 637. 4. τρυφερῶς AB] τρυφερός Trinc. ἀτρώφερον Grotius. cf. Eupol. 69. ἀτρυφερώς Cobet. Mnem. nov. II 248.

duo diversorum poetarum fragmenta in unum coaluisse (ita ut a v. 4 alterum incipiat) Valckenarius, post v. 4 quaedam excidisse Bergkianus, non Hipponacti, sed Hippothoonti haec tribuenda esse Meinekius IIII 714 (cum Bergkio) coniecerunt. quem Hippothoontem tragicum Nauckius (Tr. gr. fr. 643. 4), didacticum fuisse Hauptius censuit. tres posteriores versus Cobeto, tres primi Meinekius comici esse videbantur.

1205

τίς ὦδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένως
 εὐπειστος ἀνδρῶν, ὅστις ἐλπίζει θεοῦς
 ὄστων ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης,
 ἃ καὶ κυσὶν πεινώσιν οὐχὶ βρώσιμα,
 ὅ χαίρειν ἀπαρχαῖς καὶ γέρας λαχεῖν τόδε;

Clemens Alex. Strom. 7, 6, 34 ἐπεὶ τίς ὦδε μῶρος, κατὰ τὴν ποιητικὴν χάριν, καὶ λίαν κτλ. καὶ χάριν τούτων τοῖς δρῶσιν ἐκτινεῖν (sic Sylb. pro ἐκτείνειν). Porphyrius De abstin. anim. 2, 58 (p. 120, 3 Nauck.), Cyrillus c. Iul. 9, 306e. 1. ἀνειμένως Grotius Excerpt. 923] ἀνειμένος Porphyr. et LClem. 2. εὐπειστος Mein.] εὐπίστος. cf. Lobeck. Soph. Ai. 151. ἐλπίζη Cyrill. 3. ὡς ὄστων τῶν Porphyr. 4. κυσὶ LClem. 5. ἀπαρχαῖς Porson. Hec. 41] ἅπαντας Porphyr. Cyr. ἀπάτη Clem., sed ἅπαντα LClem. ἀπαρχῆ Grot. ἀπάταις ἂν Both. Grotius versum sextum χάριν τε τούτων τοῖσι δρῶσιν ἐκτινεῖν ex Clementis verbis poetae adscriptit. — 3. cf. Soph. Antig. 1010. Menand. 129, 6.

tragicus potius quam comici esse sententia erat Gatakeri Antonin. 10, 8. inter tragicorum adespota (91) recepit Nauckius. quod si recte fecit, v. 5 fortasse scribendum χαιρειν ἂν ἄνταις, ut genitivi v. 3 sint absoluti.

1206

γέρον γέροντι γλῶτταν ἠδίστην ἔχει,
 παῖς παιδί, καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή,
 νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσοῦντι, καὶ δυσπραξία
 ληφθεὶς ἐπῶδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ.

Plutarchus Mor. 51e ἀρχὴν φιλίας ἔφαμεν εἶναι . . . ὁμοιοπαθῆ διάθεσίν τε καὶ φύσιν, ἐφ' οἷς καὶ ταῦτα εἴρηται κτλ. alii Menandro, alii Euripidi tribuerunt. cf. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 296. 2. γυναικὶ πρόσφορον γυνή est Eurip. Hel. 830. καὶ παιδί καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους Tr. gr. fr. adesp. 377. cf. Cobet. N. l. 47. ego nihil in his invenio quod non etiam a comico dici potuerit. v. 4 fortasse scrib. ἐπῶδός τῷ ταλαιπωρουμένῳ.

1207

πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
 τοῦφ' ἡμέραν ζῆν ἠδέως· ὁ γὰρ θανὼν
 τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.
 μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπανρῆσθαι χρεῶν.

Athenaeus 8, 336 b καὶ ἄλλος δὲ τις φησι (ποιητῆς) τῷ Σαρδαναπάλλω παραπλήσιος ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι τοιάδε κτλ. 1. πᾶσι A. 2. τοῦφ' ἡμέραν Casanb.] τούφήμερον A. tragici, fortasse Euripidis, esse putabat Porson Adv. 101. 'temulenti haec philosophia est ex aliquo satyrico dramate.' Cobet. N. l. 48, conl. Eurip. Alcest. 788 sq. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 68.

1208

τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου.
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
ῥήτωρ δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγοις ταρασσῶν πολλάκις λυμáίνεται.

Stobaeus Floril. 37, 15 πειρῆ⁹¹ A. Πειρίθου Trinc. Nauck. Eurip. fr. 600. 1. ἐστὶ] δὲ Trinc. 2. διαστρέψη B¹. 3. 4. ῥήτωρ et λόγοις transponit Cobet. Mnem. VIII 134. 4. λόγος Mein. Stob. II vi. σπαράσσων Valck. Diatr. 200a. — 'ingenium bonum nemo verbis perverttere potest, leges orator distorquendo pervertit.' Cob., qui comici esse statuit. post ea quae Valckenarius p. 199 disputavit non video cur Euripidi haec abiudicanda sint.

1209

καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον
ῥφει διαθρῶν· οὐδὲν ἂν πάντη καλὸν
οὐδ' αἰσχρὸν, ἀλλὰ ταῦτ' ἐποίησεν λαβῶν
ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά.

Anonym. Diss. antiscept. Orell. Opusc. sent. II 216 παρεξοῦμαι δὲ καὶ ποιημά τι κτλ. eadem (om. v. 1) in Fabr. Bibl. gr. V 623. 1. ὧδε] τόνδε Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 16. 2. διαθρῶν Valck.] διαθρῶν. ῥφει δὲ διαθρῶν Herwerd. Exerc. crit. 87, om. v. 1 et interpunctione ante οὐδέν. ἂν] ἦν Nauck. οὐδὲ ἔν Herw. οὐδέν ὄν, si interpunctio tollatur et v. 1 segregetur, K. διαθρεῖν est Arist. Eq. 543. Nub. 700. ac multo frequentius est simplex.

1210

βίος δ' ἀπράγμων τοῖς γέρονσι συμφέρει·
μάλιστα δ' εἰ τύχοιεν ἀπλοῖ τοῖς τρόποις
ἢ μακκοῦν μέλλοιεν ἢ ληρεῖν ὄλωσ,
ὅπερ γερόντων ἐστίν.

Etymologicum m. Milleri (Mélanges 210) μακκοῦν. . . ὄλον κτλ. 2 ἀπλοῖ] ἀμνοῖ K. ἀπλοῖ τρόποις A. Nauck. Mélanges gréco-rom.

V 178. 9. ἀμνοὶ τοὺς τρόπους est Arist. Pac. 935. cf. Eq. 264 et de verbo μακκοῶν Eq. 62. 395. Lucian. Lexiph. 19. Archilocho haec tribuit Nauckius, conl. Georg. Cedren. II 612, 9 τῆς πρεσβυτικῆς ἀψάμενον ἡλικίας, ἥτινι συμφέρειν τὴν ἀπραγμοσύνην Ἀρχιλοχος ὁ ποιητῆς ἀπεφώνητο. quod testimonium quamvis grave esse concedam, tamen sententia non ita comparata est, ut eadem (aliter expressa) non etiam alius poeta uti potuerit. itaque, si ἀμνοὶ scribatur, comico tribuerim.

1211

ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους,
στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος,
κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα.

Athenaeus 2, 48a, proxime post Anaxandridis fr. 70. στρώννυ Mus.] στρωῶ E. στρωμνὰς C. 3. αἶρου L] αἶρου B. ἄρου CE. — ad satyricam fabulam referri iussit Cobetus N. l. 47 extr. Tr. gr. fr. adesp. 63 N. si comicus scripsit, parodia est vel imitatio tragoediae, ceterum permultae exstant in Antiphanis aliorumque fragmentis. ceterum cf. Eurip. Alcest. 547.

1212

Diogenes Laert. 6, 93 πρὸς Ἀλέξανδρον πυθόμενον εἰ βούλεται αὐτοῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι, ἔφη (Κράτης)· καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἕως ἄλλος Ἀλέξανδρος αὐτὴν κατασκάψει· ἔχειν δὲ πατρίδα ἀδοξίαν καὶ πενίαν ἀνάλωτα τῇ τύχῃ καὶ Διογένους εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ. ex quibus Meinekius hos versus effinxit:

ἔχειν δὲ πατρίδ' ἀδοξίαν ἐπαξιῶ
πενίαν τ', ἀνάλωτα τῇ τύχῃ, καὶ Διογένους
εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ.

sed 'fortasse non comici poetae, sed ipsius sunt Cratetis.' Mein. solutam orationem in editione Diogenis exhibet Cobetus. si sunt comici cynicum philosophum haec dicere fingentis, versus 1 sic fortasse scribendus est: ἐπέυχομαι δὲ πατρίδ' ἔχειν ἀδοξίαν.

1213

ἵππον τελώνην, συκοφάντην ἀετόν,
βάτραχον σοφιστήν, ὄψοποιὸν ἐμπίδα,
ἀλεκτρούνα κίναιδον οὐκ ἴδοι τις ἄν.

Lucianus Gall. 27 τελώνην ἵππον ἢ συκ. βάτρ. ἢ σοφιστήν κολοῖον ἢ ὄψοποιὸν κώνωπα ἢ κίναιδον ἄλ. . . οὐκ ἂν ἴδοις. versus coniectura non admodum certa restituit Fritzschi, conl. Philem. 89.

1214

(Ἔρωσ) οὐχ ὁποῖον ζωγράφων
παίζουσι χεῖρες, ἀλλ' ὄν ἡ πρωτοσπόρος
ἀρχὴ τέλειον εὐθύς —

[Lucianus] Amor. 32 Ἔρωσ οὐ νήπιον κακόν, ὅπ. — πρωτοσπ. ἐγέννησεν ἀρχὴ τέλειον εὐθὺ τεχθέντα. — dubito tragici sit an comici παρατραγωδοῦντος.

1215

τίς δ' ἂν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἂν; εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Plutarchus Mor. 789a ὁ γαμεῖν παρασκευαζόμενον γέροντα ἐστεφανωμένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην· τίς δ' ἂν — ἔχεις τάλας, οὐκ ἄτοπός ἐστι. v. 2 Plut. Solon. 20 γέροντι νέαν ἀγομένην φαίη τις ἂν ἐμμελής ἄρχων ἢ νομοθέτης τὸ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην 'εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.' 2. γοῦν Musgr.] γ' οὖν. — ad Strattidis *Philoctetam* referebat Matthiae Eurip. VIII 269, inter tragicorum adespota (fr. 9) recepit Nauckius. Matthiaeum in pugnat Herwerd. Exerc. crit. 87, quod soli tragici utantur vocativi forma τάλας. scilicet discipulus magistrum aemulatur Cobetum N. l. 89, ὃ τάλας tragicis vindicantem. at neque necessario τάλας in hoc versu vocativus est, neque omnino τάλας (voc. casu) comicis ignotum esse concedet qui Theopompi 32, 8 meminerit Σπινθήρ τάλας, πειρᾶς με. cf. Menand. 420.

1216

τούτων ἀπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσομαι,
κόγχων δὲ τὸν σέσιλον. B. ἄπαγ' ἐς τὸν φθόρον.

Athenaeus 2, 63c λέγονται δὲ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σέσιλοι. Ἐπίχαρμος κτλ. 1. ἀνταλλάσσομαι Erfurdt.] ἀνταλλάσσονται CE. ἀντάλασσε, παῖ Jacobs. Addit. Ath. 50. 'sed Attici poetae esse videntur.' Iac.

1216b

διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφᾶ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ ἴμπειν διδούς.

Athenaeus 10, 433e ὁ Σοφοκλῆς φησι κτλ. (fr. 692 N.). 2. ἢ ἴμπειν Pors.] μὴ πειεῖν. ἢ πειεῖν Casaub. comico tribuit Bakhuyzenus De parodia p. 135, in rideri censens Eurip. Med. 299.

1217

οἴκοι μένειν χορὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

B. καὶ τὸν κακῶς πράττοντα; A. καὶ τοῦτον μένειν.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 7 ἀκήκοα Αἰσχύλου λέγοντος κτλ. cf. Aesch. fr. 310 N. v. 1 Sophocli tribuit Stobaeus Floril. 39, 14 (δεῖ), sine poetae nomine nulla explicatione addita attulerunt Diogenian. 7, 35. Apostol. 12, 45 (δεῖ). v. 2 ita ut supra factum est inter duas personas distributum comico accensuit Nauckius. eundem comicum etiam versu 1 excerpto sive ex Aeschilo sive ex Sophocle usum esse arbitror.

1218

λίθους δὲ χλωροὺς τοῦ τ' ἀπεξεωμένον
ἐκβρασμα πόντου τῆς τε γῆς ἐκψήγματα

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 118 init. λίθους περιούς ἢ χλωροὺς καὶ τῆς ἀπεξεωμένης θαλάττης τὰ ἐκβράσματα καὶ τῆς γῆς τὰ ἐκψήγματα μειρακιῶδές ἐστι τεθηπέναι. videntur poetae esse, sed fortasse tragici.

1219

ἐγνώκε πλεῖν εἰς τὰπὶ Θωράκης χωρία,
ἐκεῖ διαλλαγησόμενος πρὸς τὴν τύχην.

Synesius Epist. 43 p. 181 b (656 Hercher.). 'credo Synesii ipsius verba esse, non e comico quoriam desumpta.' Porson. Eurip. Med. 139 (π).

1220

σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῆ τινα,
πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.

Theophilus Autol. II 353 e καὶ πάλιν Εὐριπίδης (fr. 1074 N.) κτλ. 1. τινα add. Grotius. ὁπόταν ἄνδρα τῷ θ. δ. Nauck. 2. πολλὴν δίδωσι πρόφασιν Grot., προφάσεις καλὰς δίδωσιν Nauck. sic ut scripta sunt tragici esse non posse adparet.

1221

Eusebius Praep. ev. 10, 4, 27 Dindf. ἀλώμενοι (οἱ Ἕλληνες) ὧδε ἀκείσει καὶ τὸν βίον ἅπαντα περιτρέχοντες ἄλλοτρίοις πτίλοις σφᾶς αὐτοὺς ἐφαίδρυνον κατὰ τὸν μῦθον. fabulam Aesopicam significat. sed comici videntur esso (subiecto tamen mutato) haec fere: τὸν βίον | ἅπαντα περιτρέχοντες ἄλλοτρίοις πτίλοις | κοσμοῦσιν αὐτούς.

1222

οὐκ ἂν τις εἶπη πολλὰ θανμασθήσεται,
ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον, ἂν ἦ χρήσιμον.

Stobaeus Floril. 35, 7 sine lemmate. 2. χρήσιμον Vind.] χρήσιμα. — potest etiam tragici esse.

1223

θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται,
ἀλλ' ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός.

Schol. Hom. Il. 3, 414 BVL τὸ ἀνεξίκακον τῆς θείας ἐδήλωσε φύσεως κτλ. 1. δ' Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 371] γὰρ. 2. τις add. Porson. — non adsentior Nauckio tragicorum alicui haec vindicanti: nam comparatio ista potius comicum prae se fert colorem.

1224

ἔδει γὰρ ἡμᾶς τῷ θεῷ θῶειν, ὅταν
γυνή κατορύττηται τάφῳ, οὐχ ὅταν γαμῆ.

Gnomolog. Vindob. Ritschl. Opusc. I 570, 54 'senarii e comodia petiti'. at *Εὐριπίδης* Meliss. Aug. Wachsmuth. Stud. 143. sic ut scripta sunt, neque Euripidis neque comici esse possunt. fortasse γυνή | ὅταν κατορύττηται ποτ' (*tandem aliquando*), οὐχ ὅτ. γ. sed etiam γαμῆ offendit dictum pro γαμῆται.

1225

. . . . νῦν δὲ σωθελὴν, ἵνα
διδάγματ' ἧ μοι ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου.

Proverb. Coisl. ap. Leutsch. Diogenian. 6, 90 νῦν σωθελὴν, ἵν' ἧ μοι δ. ταῦτα τ. λ. χρ. παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ αἰετοῦ καὶ πεσοῦσης. ὅμοιον τῷ 'ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.' Suidas νῦν σ., ἵν' ἧ μοι δίδαγμα τοῦτο τ. λ. χρ., atque ἵνα | ἧ μοι δίδαγμα τοῦτο Cobet. Mnem. nov. X 143. σωθελὴν δὲ νῦν, ἵν' ἧ δίδαγμα τοῦτο Bernhardy. alii in choliambos redegerunt. cf. Lachmann. Babr. 10. ex comoedia derivata esse censet Meinekius Theocr. p. 457.

1226

ἡ Μιλησία

σμάραγδος, ἐμπόλημα τιμηέστατον

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 118 ἀμέθυστοι καὶ κεραυνῆται καὶ ἰάσπιδες καὶ τοπάσιον ἧ τε Μιλησία σμάραγδος, ἐμπόλημα τιμηέστατον. τιμαφέστατον vel τιμιώτατον Lobeck. Philol. V 244. τιμιέστατον Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 82. — tragici an comici sint verba incertum relinquunt Meinekius et Nauckius, satyricae fabulae adsignat Cobet. N. l. 48.

1227

καὶ τὴν καταγιγίξουσιν ἐκ μέθης ξάλην
ῥᾶον φέρουσιν.

Clemens Alex. Paed. 2, 2, 22 (οἱ πρεσβύτεροι) τὴν ζάλην τῶν ἐπιθυμιῶν τὴν καταίγ. ἐκ μ. ῥ. φ. — tragici an comici sit dubito: certe comicus quodammodo παρατραγωδεῖ.

1228

ὦ γλῶσσα, μέτριον εἶ τι κομπάσαι θέλεις,
ἔξιπε.

Plutarchus Mor. 707f. potest esse tragoediae fragmentum, sed potius videtur parodia versus tragici: ut non necessarium sit scribere γλῶττα.

1229

κακὰ

ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καικίας νέφος.

Aristoteles Meteor. 2, 6 (364 b 13) ὁ καικίας οὐκ αἴθριος, ὅτι ἀνακάμπτει εἰς αὐτόν· ὅθεν καὶ λέγεται παροιμία ἔλκων κτλ. cf. Aristot. Probl. 26, 29 (943 a 33). Theophrast. fr. 5, 7, 37. Plut. Mor. 823 c (88 e). Diogenian. 4, 66. Schol. Arist. Eq. 437. Gell. 2, 22, 4. Apulei. De mund. 14 (congressit Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 50). — κακὰ add. Schol. Aristoph., κακὸν (vel κακὰ) Apulei. ὥσπερ Aristot. Probl., ὡς Gell., ὡς ὁ Diogenian. νέφη Theophr. Plut. — 'tragici esse verum nolim adfirmare.' Nauck. si comici est, scrib. ὡς ὁ.

1230

ὄρῶν ἔνοικοι ναμάτων τ' ἐπίσκοποι
Νύμφαι

Aristides I 10 Dindf. Πᾶνές τε ὄρ. ἔν. καὶ Νύμφαι ν. ἐπ. — potest tragoediae esse fragmentum, sed etiam comoediae παρατραγωδοσύης, cui nomen νᾶμα non prorsus inusitatum est.

1231

ὁ ὄρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων.

Polybius 31, 21 (coniunct. cum Eur. Phoen. 726 et fr. 357). inter tragica fragmenta (adesp. 358) recepit Nauck.

1232

ἦ δεῦρ' ὀδός σοι τί δύνатаι νῦν, θεοπρόπε;

Cicero Epist. Att. 15, 11 *meum ipse κτλ.* et 16, 6 *sursum meum ἦ* — δύνатаι; ad tragoediam refert Cobet. Mnem. III 125.

1233

τὰ σχήματ' εὐθὺς εἰσιδῶν καὶ τὰ σκύτα.

Erotianus 117, 6 Klein. σκύτα· τὸ μεταξὺ τῶν τερόντων [καὶ]

τοῦ τραγῆλου. . . και πάλαι (πάλιν Klein.) κτλ. . . τινές δέ φασι σκύτα λέγεσθαι τὸν νοτιαῖον μυελόν. οἱ δὲ τὸ ἰνίον. . . τινές δὲ σκύτα εἶπον τὸ τῆς κεφαλῆς δέγμα. εἰσιδὼν Nauck. Allg. Littztg. 1847, 499] ἰδῶν. cf. Archiloch. fr. 121 Bergk. et Hesych. σκύτα· τὸν τραγῆλον. Σικελοί. Boisson. Anecd. I 239 σκύτα· ἡ κεφαλή. in exitu σκύτη Nauckius, ad comoediam haec referens. sed in hac semper τὸ σκύτος, non σκύτος. fortasse choliambus est.

1234

παχεῖα γαστήρ λεπτόν οὐ τίκει νόον.

Galenus V 878 Kuehn. πάντων ἐστὶν ἀληθέστατον κτλ. 'Ipidum proverbium ex aliquo comico'. Cobet. Mnem. nov. X 192. dubito equidem propter νόον, quamquam neglectae contractionis exempla non desunt, ne in soluta quidem oratione.

1235

μὴ σπεῦδε γῆμαι, πρὶν τελευτήσαντ' ἰδῆς.

Plutarchus Mor. 184 b. noli in matrimonium ducere alterius uxorem, priusquam maritum mortuum videaris. apud Plutarchum Eumenes Attalum fratrem his verbis adpellat. quae utrum ex tragoedia an ex comoedia excerpta sint nescio: videtur quidem parodia esse Soph. fr. 596, ex comoedia petita.

1236

δύσμορφα μέντοι τᾶνδον εἰσιδεῖν, ξένε.

Plutarchus Mor. 521 a. vetat curiosum τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀλλοτριὰν οἰκίαν τιθέναι. οὔτε γὰρ δίκαιον οὔτε καλόν, ἀλλ' οὐδὲ ἡδὺ τὸ θέαμα κτλ. τὰ γὰρ πολλὰ τοιαῦτα τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις. . . και σπονδαῖον οὐδὲν οὐδ' ἐπιτερές. Dio Chrys. 59, 11 δυσχερῆ γε μὴν τᾶνδον ὀράματα, ὧ ξένε. quapropter Gatakerus versum ad *Philoctetam* Euripidis (fr. 788 N.) rettulit probabili quidem, sed non certa coniectura.

1237

οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος.

Plutarchus Mor. 533 a. Horat. C. 2, 2, 1 nullus argento color est avaris abdito terris. comoediae tribuit A. Kiessling. in ed. Hor., inter adespota tragicorum (320) recepit Nauckius.

1238

σκληράν, ἄκαρπον και φυτεύεσθαι κακήν

Plutarchus Mor. 602 d μίρησεται και νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γενόμενος, Γύαρον ἢ Κίναρον σκληράν κτλ. κάμφυτεύεσθαι Naber. Mnem.

nov. VIII 435, nulla necessitate. ad Eupolidis *Civitates* referebat Mein., 'si comici est.' tragicō tribuunt Bergk. P. Iyr.* II 1076. Nauck. adesp. 324. fortasse Cratini est ex *Scirphius*.

1239

γλυκεῖ ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότες.

Plutarchus Mor. 752a τὰς ὀφρῦς αἴρει καὶ φιλοσοφεῖν φησι καὶ σωφρονεῖ ἔξω διὰ τὸν νόμον· εἶτα νύκτωρ καὶ καθ' ἡσυχίαν κτλ. cf. Diogenian. 3, 95 (Vind. 2, 17). Gregor. Cyr. 1, 98 (Mosq. 2, 52). Suidas. — 'e tragoedia derivatum esse probabile est.' Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 331. mihi potius comoediae videtur deberi.

1240

οὗτος δ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος.

Plutarchus Mor. 1076 e δ' αὐτ' ἐκ. κτλ. ὅδ' αὐτ' Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 345, qui tragoediae versum vindicat. non minus comoediae deberi potest, mutato tamen ὁ δ' αὐτ', cum αὐτε apud comicos rarissimum sit nec codicum fide satis firmatum.

1241

οὐκ ἔστιν αὐτῶν μέτρον ὁ τοῦ βίου χρόνος.

Plutarchus Mor. 1098 e τῶν δὲ πρὸς τὸ καλὸν ὁμῶν. . . οὐκ ἔστιν κτλ. Menandri esse coniecit Wyttenbachius, tragicorum fragmentis (adesp. 347) inseruit Nauckius, concedens tamen Menandri esse posse.

1242

ἀκόλαστος ὄχλος ναυτική τ' ἀταξία

Dio Chrysost. 32, 695 R. τῶν κωμικῶν ἔφη τις ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις κτλ. at Eurip. Hec. 607 ἀκ. — ἀναρχία. fortasse comicus ex Euripide transtulerat: apud comicos ipsos enim prior vocis ὄχλος syllaba produci non poterat (ὄχλ. ἀκόλ.).

1243—1248

λιμένες ποθοῦντες τῆς πόλεως τὰς ἀγκάλας

Aristides I 426 Dindf. ὃ λ. π. τὰς τῆς φιλιότητος πόλεως ἀγκάλας. Smyrnam dicit terrae motu eversam. 437 καὶ δὴ λιμένες τε κομίζονται τὰς τῆς φιλιότητος π. ἀγκ. — cum tota illa Aristidis oratio altiore praee se ferat spiritum, ipsius verba haec esse crederem, nisi etiam in proximis manifesta adparerent versuum vestigia. ὃ ναῶν καὶ περιβόλων χάριτες, ποῖ ποτε γῆς ἔδυντε; ὃ κόσμοι παραλλίας,

ὃ πάντα ἐκεῖνα ὀνειράτα. ποῖαι πηγαὶ δακρῶν ἱκαναὶ τοσοῦτω κακῶ; ποῖαι συναυλαὶ καὶ συνφθλαὶ χορῶν πάντων τὴν καλλιχορον καὶ πολυῦμνητον καὶ τριπόθητον ἀνθρώποις ἀρκέσουσιν ἀνοιμῶξαι πόλιν; unde praeter integrum dimetrum anapaesticum facile has trimetrorum reliquias restituas, quos, si poetarum sunt, e diversis fabulis excerptos crediderim. νεῶν τε χάριτες καὶ περιβόλων, ποῖ ποτε, | ποῖ γῆς ἔδυτε; . . . κόσμοι παραλλας, πάντ' ἐκεῖν' ὀνειράτα (ὀράματα?) . . . συναυλαὶ τε καὶ συνφθλαὶ χορῶν . . . τριπόθητον ἀνθρώποις ἀνοιμῶξαι πόλιν. ceterum cf. adesp. 340. 428.

1249

ὄρῃς; σὺ κάμου καταγελῆς ἐν τῷ μέρει.

Lucianus Gall. 18. σὺ κάμ. κατ. Fritschius] κατ. κάμ. — origo dubia.

1250

παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθενται λόγος

[Lucianus] Halcyon. 1. potest tragici, potest comici esse παρατραγωδοῦντος. apud Nauckium non repperi.

1251

Qui apud Pseudo-Lucianum exstant senarii in Lucio (1. 4. 15. 22. 24. 28. 30), Hippiā (5. 6. 7. 8), Charidemo (7. 9), unde fluxerint perquam dubium est.

1252

Multas quae cum aliis locis tum in Vitis inlustrium virorum exstant de fati veterum poetarum narratiunculas per varios rivulos ex comoediae fonte fluxisse consentaneum est. sed eae maximam partem ita inmutatae sunt, ut pristina earum forma raro redintegrari possit. illa certe trimetrorum frustra potius quam fragmenta, quae Aeneas Piccolomini (Herm. XVII 344) e Vita Euripidis atque (Studi di filologia greca I 249. 251. 3) ex Plutarcho (Anton. 70. Alcib. 16) et Neanthe (Schol. Arist. Lys. 808) elicuisse sibi videtur, cum praesertim insint quae legibus metricis adversentur (μικρόν al.), nequaquam ita comparata sunt ut ad comoediam tuto referri possint. cf. Mus. Rhen. XXXXIII 49 n. 1.

1253

σῦκον μετ' ἰχθύν, ὄσπριον δὲ μετὰ κρέα.

Athenaeus 3, 80d παροιμίας οἶδα περὶ σῦκων λεγομένας τοιάσδε κτλ. (accedit hexameter). cf. Eustath. 1964, 19. δὲ add. et κρέας Mein., 'si scaenici' (comici) 'poetae versus est.' Anal. Ath. 38.

1254

μέλη πάραυλα ἀκρότητα κύμβαλα

Athenaeus 4, 164 e ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστρομαργίας καὶ ἡδυ-
λογίας κολάβρους ἀναγινώσκει καὶ κτλ. Eustath. 1157, 55 παρ'
ἐτέρῳ δέ τινι μέλος πάραυλον τὸ ἀπωδόν, κατὰ τὸ ὑπὸ ἐμφ. γ. καὶ
ἡδύλ. ἀναπέμπει μέλη πάραυλα. — trimetrum esse monuerat
Valekenar. Theocr. Adon. p. 225a, Cratino adscribens. Meinekio
in ed. min. tragici potius videbatur, satyricae fabulae Cobeto N. l.
48. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 66. cf. quae supra ad 1211 adnotantur.
ἀκρ. κ. sunt *cymbala dissonos sonos edentia*, δυσκρότητα. Lobeck.
Pathol. cl. I 33. Hesych. ἀκρότητα· πολυκρότητα γενόμενα, ὥστε μὴδὲ
συγκροτεῖσθαι μὴδὲ συμπεσεῖν αὐτοῖς, de qua glossa cf. M. Schmidt.

1255

κέρδαιν', ἐταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

Sextus Emp. Adv. dogm. 5, 122 ὁ τὸν πλοῦτον ἀγαθὸν εἶναι
προειληφῶς ὀφείλει . . . ἐκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετῆν
παράγγεμα κτλ. olim χειματος Mein., postea iambographi esse
putabat (Bergk. P. l.² II 1049), vel ad Eupolidis Βαρίας referen-
dum, in quibus choliamborum usum fuisse arbitrat. fortasse καὶ
θέρους καὶ μὴ θέρους. — Macar. 8, 71 φακῆ δὲ κἂν χειμῶνι κἂν
θέρει φακῆ (κἂν θ. κἂν γ. cod.) contulit H. Iacobi V ccccliiii. Athen.
9, 407a φακῆ δὲ κἂν γ. κἂν θ. καλόν (Chamaeleontis Pontici vers.).

1256

ὧς Πριαμίδαισιν ἐμφερῆς ὁ βουκόλος.

Diogenes Laert. 7, 67 ὅμοιον δὲ ἐστὶν ἀξιώματι ὃ τὴν ἐκφορὰν
ἔχον ἀξιωματικὴν παρά τινος μορίου πλεονασμὸν ἢ πάθος ἔξω πίπτει
τοῦ γένους τῶν ἀξιωμάτων, οἶον . . . κτλ. Sextus Emp. Adv. dogm. 2, 73.
Πριαμίδαισιν Sext. (πριαμίδεσιν V)] Πριαμίδῃσιν Diog. Euripidi tri-
buunt Welekerus et Cobet. N. l. 47 'de Paride, qui ignotus suis cum
pastorum grege in urbem rure venerat ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ.' ac sic
Nauckius Tr. gr. fr. adesp. 109. cum tamen nihil in eo versu in-
sit quod a comoediae dicendi genere abhorreat, non video cur non
possit petitus esse e Cratini *Dionysalexandro* vel Antiphanis *Gany-
mede* similive fabula.

1257

πατὴρ ἀνουθέτητος παῖδα νουθετεῖ.

Clemens Alex. Protr. 2, 41 ἐνταῦθα δὴ τὸ παροιμιῶδες ἐπι-
φθέγξασθαι ἀρμόττει κτλ. metri sanandi causa vñon Cobet. Mnem.

XI 337. ἀνουθέτητος παῖδα νουθ. πατήρ Nauck. Mus. Rh. VI 470. utrum verum sit cum non constet, etiam comici sit an tragici dubium est.

1258

ἄπαιρε· μή μοι στέφανον ἀμφιθῆς κάρα.

Clemens Alex. Paed. 2, 8, 70. senarium esse Potterus animadvertit, sed fortasse est tragici. quamquam neque κάρα neque ἀμφιτιθέναι (ἀμφικεῖσθαι) a comicorum consuetudine prorsus abhorret.

1259

Μίλητος ἀρχεῖ κίταλία δοξάζεται.

Clemens Alex. Paed. 2, 10, 111 τὸ πολυτελές τῆς ἐσθῆτος διελγῶμεν, ἐπιλέγοντες· τρίχες ἐστὲ προβάτων, κἂν Μ. ἀρχὴ κἂν Ἴτ. δοξάζεται. comicus fortasse commemoraverat ξρια, ἐφ' οἷς κτλ. ut κίταλία, Cratin. min. 13 κίχθύδια.

1260

ἐπίφθονον χρῆμ' ἐστὶν ἄνθρωπος φύσει.

Philostratus Vit. soph. 1, 21, 1 φύσει μὲν γὰρ ἐπίφθ. χρ. ἄνθρωποι. cf. Eurip. Androm. 141 ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφν. ●incertum utrum comici sit an tragici.

1261

χαλεπὸν γενέσθαι λιμὸν ἐπὶ τῷ δράγματι.

Iulian. Misop. 369b εἰ δὲ τσαῦτα μέτρα θέρους ἦν παρ' ὑμῖν τοῦ νομίσματος, τί προσδοκᾶν ἴδει τηνικαῦτα, ἡνίκα, φησὶν ὁ Βοιωτίος ποιητής κτλ. λιμὸν Par. 2964 (Boiss. An. nov. 187)] τὸν λιμὸν Voss. τὸν λοιμὸν MB. τῷ δράγματι V] τῷ δράγματι MbF, δράγματι Pf, δράγματι Pe. — indicavit Nauck. comica origo dubia est. poeta Boeotius Hesiodus dicitur Themist. 13, 170b, Pindarus Themist.*6, 78a. ac sic uterque haud raro. quis hic significetur non minus obscurum est quam sententia, quae nequaquam satis illustratur eis quae adnotavit Reiskius. Lucian. Hesiod. 7 ὕσαντος τοῦ θεοῦ εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα.

1262

τὴν Ἡράκλειαν κειμένην ἀνιστάναι

Synesius Epist. 134 (p. 270d, 721 Herch.) μὴ ἄλλως ποιεῖ, εἰ μὴ τι μεταξὺ βέλτιον πέπραγας καὶ πάλιν διανοῆ τὴν Ἡράκλειαν ἀνιστ. κειμ. neque poetae sit an oratio soluta, neque quae Hera-

clea dicatur constat. si Trachinia illa, proverbium fortunae vicissitudines significat, de quibus Thucyd. 2, 92. 3. cf. etiam Strab. 1, 60 qui terrae motu Heracleam concidisse narrat.

1263

ὄρκων ἐρῶσιν οὐδὲν εὐχερέστερον.

Theophylact. Simoc. Epist. 33. ἐρῶσιν Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 473] τοῖς ἐρῶσιν. non minus comoediae esse potest quam tragoediae.

1264

ἄπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὐρίσκει πόνος.

Stobaeus Floril. 29, 27 sine lemmate. πόνος Valcken.] πόθος. inter tragicorum fragmenta (adesp. 439) recepit Nauckius. cf. 532.

1265

γυναῖκα θάπτειν κρεῖττον ἔστιν ἢ γαμεῖν.

Stobaeus Floril. 68, 22 Χαιρήμονος A. monost. 95 (κρεῖσσον). cf. Philem. 236.

1266

θεοῦ θέλοντος δυνατὰ πάντα γίνονται.

Stobaeus Ecl. 1, 1 (2), 13a 'tragici incerti' Wachsm. Tr. gr. fr. adesp. 396 N. cur non etiam comici esse possit non video. δυνατὰ K.] μετὰ F. μεγάλα vel κεδνὰ Mein. ἀνυτὰ Nauck. εὐ τὰ Heimsoeth. Ind. Bonn. aest. 1867 xx. εὐκτὰ Weber. Philol. XXVIII 468.

1267

οὐδεις δὲ νικᾷ μὴ θελούσης τῆς τύχης.

Stobaeus Ecl. 1, 6 (5), 15 Wachsm. ἄπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη. οὐδεις — τύχης. Χαιρήμονος A (fr. 19 N.). alterum versum comici esse suspicatur Nauckius. cf. quae adnotavimus ad Philem. 110. 111.

1268

μὴ τότε φρονήσης, ἂν γένη μάτην φρονῶν.

Mueller. Hist. min. III 367 ἐκ τοῦ φεύσαντος (Ὀρφῆως) αἵματος ἀνεφάνη βοτάνη Κιθάρα καλουμένη· τῶν δὲ Διονυσίων τελομένων ἀντιθετὴ κιθάρας ἀναδίδωσιν ἤχον. οἱ δ' ἐγγώριοι νεβρίδας περιβεβλημένοι καὶ θύρσους κρατοῦντες ὕμνον ἄδουσιν κτλ. — μὴ M. Haupt.] καὶ. ἂν γένη H. Iacobi V ccclxx] ὅταν ἔση. num comici sit dubito.

1269

ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται.

Append. prov. 3, 13 πρὸς τοὺς ἐν ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν. maculae ex moro maturo contractae succo viridis mori eluuntur. Plin. N. h. 15, 97 *tingunt manus succo matura* (mora), *eluant acerba*. origo proverbii dubia est.

1270

μάταια τᾶλλα παρὰ Κρότωνά γ' ἄστεα.

Mantiss. prov. 2, 2 ὅτι διέφερον ὁ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίᾳ πόλεων [ἐν] ἀνδράσιν καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ. Schol. Theocr. 4, 33 his addit ὄθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν κτλ. Κρότωνος Vat. 4. 5, unde Duebnerus παρὰ Κρότων' ἔστ' ἄστεα. esse potest comoediae ex earum numero quae ad Pythagoristas pertinebant. scrupulum inicit vox ἄστεα: apud comicos certe neque ἄστεα neque ἄστη inveniri memini.

1271

βαρὺς, βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς.

Apollon. Synt. 1, 2 (p. 4, 18 Bekk.) ἐν οἷς δις τὸ αὐτό . . . ἀλλὰ καὶ λέξεις· 'Μῶς' ἄγε, Μῶσα λγεια' 'βαρὺς σύν. κτλ.' Walz. Rhet. VI 338 (de epanalepsi agitur) καὶ ἄλλως· βαρὺς σύν. κτλ. VIII 516 ἡ δὲ ἐπίξενξις τὸ αὐτὸ παρονομάζει συνημμένως, ὡς τὸ βαρὺς, βαρὺς σύνοικος. — comico poetae tribuit Mein. ed. min. xxiii, inter tragicorum fragmenta (adesp. 22) sic ut supra scriptum recepit Nauckius.

1272

οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τοῦσδ' ἐμπίπτω λόγους.

Walz. Rhet. gr. VIII 674, 6 ἐπιδιόρθωσις . . . ταῦτόν τῇ προδιορθώσει, διαφέρει δὲ ὅτι τὴν τοῦ λόγου θεραπείαν ἕστερον τίθησιν, ὡς τὸ κτλ. si corrigendum est εἰς τοῦσδ' ἐπέπιπτον (ἐπέπεσον) τοὺς λ., comoediae est, sin εἰς τοῦσδ' ἐπεμπίπτω (ἐγὼ ἔπιπτω), potest tragoediae esse.

1273

πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν ὀλβιώτερον.

Socrat. Epist. 22, 1 ἦν λόγος ὅτι πένητος πλουσιώτερον οὐδὲν εἶη. sic ut supra factum est scripsit comici esse existimans Nauck. Mélanges gréco-rom. V 240. 1.

1274

οἶνός μ' ἐπεισε δαιμόνων ὑπέρατος.

Walz. Rhet. gr. VIII 739. 786. 812 et Boisson. Anecd. III 293

μετωνυμία ἐστὶν ὅταν εἴπωμεν ἀπὸ τῶν εὐρόντων τὰ εὐρήματα καὶ ἀπὸ τοῦ εὐρήματος τὸν εὐρόντα, οἶον κτλ. Com. incert. fr. 47 (O. Ribbeck.² p. 122) *persuasit ánimo vinum, deus qui nullo est máximus*. Terent. Adolph. 3, 4, 24 *persuasit . . vinum*. 'comici an tragici poetae versus sit incertum est.' Mein. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 476. 'sunt adolescentuli verba delictum aliquod ebrietate excusantis'. Mein. — metonymia comica potius videtur, sed ὑπέρ-
τατος in trimetro comico (praeter Arist. Pac. 52) inveniri non memini.

1275

ἀβροεῖμονές τε καὶ κατηγλασμένοι

Etymologic. m. 4, 15 ἀβροεῖμονες κτλ. λαμπροφόροι, ἀπαλο-
φόροι. ἀβρόν γὰρ τὸ λαμπρόν καὶ κοῦφον καὶ τρυφερόν. ἀβροεῖ-
μονες κατηγλ. Gud. tragici esse contendit Cobet. N. l. 47.

1276

κἂν αἰγέρον ἐφυσαν εὐγενέστεραι.

Etymologic. m. 28, 39 αἰγειρος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. εἴρηται
γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι, ὡς τό κτλ., ἦτοι εὐθαλέστεραι καὶ εὐθρεπτό-
τεραι. κἂν Mein.] καὶ. num comici sit admodum dubium. atque
subobscura est sententia: de puellis gracilibus et proceris cogi-
tat Mein.

1277

μοχθηρὸς ὢν καὶ τὴν γνώμην ἀχερδοῦσιος

Etymologic. m. 181, 3 ἀχερδος ἢ ἀγρία ἄπιος. . . οἶον κτλ.
ἀντὶ τοῦ σκληρός. cf. Pherecr. 164. τὴν γνώμην] τὸν τρόπον Mein.,
τοὺς τρόπους Ἀχραδοῦσιος K. cf. Arist. Eccl. 362, ubi quam-
quam poeta Ἀχραδοῦσιος, scholia tamen ἔστι δὲ δήμος τῆς Ἰππο-
θωντίδος φυλῆς Ἀχερδοῦς. cf. schol. 356 (Θρασύβουλος) ἀντιλέγειν
μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίων πρέσβειν. . . εἶτα δωροδοκήσας ἀχράδας
προσεποιήσατο βεβρωκένας. — Πάμφιλος δ' Ἀχερδοῦσιος est Aeschin.
1, 110. scilicet serio pagus ille dicebatur Ἀχερδοῦς, comice Ἀχρα-
δοῦς. sed dubitat de comica origine Meinekius.

1278

ὑδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ Βίβλινον στρυγεῖ.

Etymologic. m. 197, 32 Βίβλινος οἶνος ὄϊον κτλ. ἀπὸ Βι-
βλίνης οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπέλου, ἣτις διὰ τὸ εὐθαλῆς εἶναι
ἐν Ἑλλάδι μετετέθη. cf. Cratin. 204. ad Cratini *Pytinen* (cf. hui.
edit. I 75) refert Meinekius, ad satyricam fabulam Cobet. N. l. 48.
Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 126.

1279

ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου.

Etymologic. m. 346, 42 et Suidas ἐξάντης . . . ἀβλαβῆς καὶ ὑγιής, ὁ ἔξω ἄτης. οἶον κτλ. — με τῆσδ' Suid. et Etym. cod. D. ἐξάντη Suid.] ἐξάντην. cf. Arist. Ran. 127. Plat. Phaedr. 244e ἡ (μαντικὴ) μανία . . . καθαρῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα ἐξάντη ἐποίησε τὸν αὐτὴν (νόσον) ἔχοντα, i. e. ὑγιῆ καὶ ἔξω ἄτης (Tim., cf. Ruhnken. 108). 'fortasse tragicus versus est'. Mein. attamen vocem ἐξάντης in eis quas hodie habemus tragoediis inveniri non memini. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 127.

1280

ψυχῆς δακνομένης γὰρ τὰ δάκρυ' ἐξέρχεται.

Etymolog. m. Milleri (Mélanges 81) δάκρυον· παρὰ τὸ δάκνω . . . δακνομένης γὰρ τῆς ψ. ἐξ. τὸ δάκρυον. non repugnat tam futtilis agnominatio comoediae. potest tamen etiam oratio soluta esse.

1281

ἔξιπα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας

Eustathius 1539, 31 τὸ τέθριππον, οὗ χρῆσις ἐν τῷ κτλ. comici sit an tragici dubito.

1282

ὅς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκὸν ἕλεως γενοῦ.

Eustathius 1625, 24 σηκὸς γούν, φασίν, ἡρῶν, οἶον κτλ. 'fortasse tragici poetae versus est, ex simili scaena petitus, qualis est illa apud Sophoclem Electr. 637.' Mein. cf. Cobet. N. l. 47.

1283

ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον

Bekker. Anecd. 17, 20 ἀντι τοῦ δειλόν. tragicorum fragmentis (adesp. 270) inseruit Nauckius.

1284

ἐλαφρὸν παραινεῖν τῷ κακῶς πεπραγότι.

Bekker. Anecd. 38, 7 ἐλαφρὸν σημαίνει τὸ ῥάδιον καὶ κοῦφον. τῷ add. Bekker. — tragico deberi censet Cobet. N. l. 47. ac recepit Nauckius (adesp. 274). Aesch. Prom. 263 ἐλαφρὸν . . . παραινεῖν νοουθετεῖν τε τὸν κακῶς | πράσσοντα.

1285

οὐδὲν κακὸν γὰρ φραδίως ἀπόλλυται.

Bekker. Anecd. 53, 24 ἐπὶ τῶν εὖ πρακτόντων ποιηρῶν. γὰρ add. Mein. cf. Macar. 6, 76. — etiam tragici esse potest. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 276.

1286

χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεται τῶν ἡδονῶν.

Bekker. Anecd. 72, 23 οἶον διεστήμασιν. οἰκοῦσ' ἀρεται Mein.] οἰκοῦσιν ἀρεται. 'nisi is tragici poetae versus est.' Mein. Cobet. N. l. 47. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 278. tragici esse posse concedo, comici esse non posse nego.

1287

μετὰ γὰρ νοσούντων καὶ τὸ μαίνεσθαι καλόν.

Suidas μετὰ γὰρ κτλ. καὶ τὸ add. Leutsch. Paroemiogr. I 509. origo versus dubia.

1288

τὸ μὲν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα.

Boissonad. Anecd. III 239 γίνεται (σολοικισμός). . . περὶ τοὺς ἀριθμούς κτλ. — dubium utrum ex comico an ex tragico excerpserit. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 17.

1289

τῶν εὐτυχούντων ἀνταγωνιστῆς θεός.

Gnomolog. Byz. n. 110 Wachsmuth. Stud. gr. Gnom. 184. — potest etiam tragici esse.

1290

ἐκ τοῦ γὰρ ἔσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν.

Hesychius ὀμμάτειος πόθος· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὄρᾶν ἀλίσκεσθαι ἔρωτι κτλ. Clemens Alex. Paedag. 3, 5, 32 κοινὰ ἀνέρωται ἀνδράσιν ὁμοῦ καὶ γυναιξὶ τὰ βαλανεῖα κἀντεῦθεν ἐπὶ τὴν ἀκρασίαν ἀποδύονται κτλ. cf. Diogenian. 4, 49. Philostr. Ep. 52 (249, 28 Kays.) εἰ ἀπὸ τοῦ ὄρᾶν τὸ ἐρᾶν, τυφλοὶ οἱ μὴ ἐρῶντες. recte Meinekius refellit Leutschium Sophoclis versus esse dicentem, cuius nihil est nisi ὀμμάτειος πόθος (fr. 162 N.). sed Zenob. Milleri 2, 54 (Mélanges 364) ἐκ τούτου γὰρ ἔσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ὄρᾶν (sic). τοῦτον τὸν στίχον οἱ μὲν Σθενέλ[ε]ου, οἱ δὲ Ἀγάθωνος. itaque tragici certe videtur esse. ceterum cf. Philem. 138.

1291

ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων

Hesychius *ὀστράκων κτλ. ἀντὶ τοῦ ᾧων, τινὲς δὲ κελύφων. ἀπτῆν ἄτυτθον* cod. 'videtur comici versus esse.' Mein. at iure comicis cum alii abiudicarunt tum Cobet. N. l. 47. et Aeschyleum esse (fr. 328 N.) docet Photius 353, 17 *ὀστράκων τῶν τοῦ ᾧου. Αἰσχύλος.*

1292

ῥῆξαι με καὶ φράσαι ἀεὶ λόγον.

ἀντὶ τοῦ ἐρῆξαι φωνήν. Hesychius. *ῥῆξαι με φωνήν καὶ φράσαι δεῖ τὸν λόγον* 'si comici haec verba sunt' Mein. fortasse καὶ φράσαι πάρες λόγον. cf. Arist. Nub. 357.

1293

Φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα

ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον. Hesychius. idem *φοινικέλικτον· ἀπατηλόν.* Suidas *φοινικέλικτης· ὁ ἀπατηλός.* Theognost. 25, 31 *φοινελικτης· ὁ ἀπατηλός. Φοίνιχ' ἐλικτήν* vel *ἐλικτόν* Meinekius, non bene. cf. *ἱμαντελικτής* Plut. Mor. 80b. 614e. *ἐριδαντές καὶ ἱμαντελικτές* Clemens Alex. Strom. 1, 3, 22. apud Hesychium verba καὶ κάπηλον Herwerdenus Obs. crit. 116 ut variam lectionem expungit: sed priorem vocis partem interpretantur. cf. Hom. Od. 14, 288 *δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνήρ ἀπατήλια εἰδώς*, et Euripidi (Androm. 448) Lacedaemonii sunt (Mein. V 120) *μηχανορράφοι κακῶν, ἐλικτὰ κοῦδὲν ὕγιες, ἀλλὰ πᾶν πέριξ φρονοῦντες.* — tragici videbantur Dindorfio in Thesaurο. cf. Tr. gr. fr. adesp. 214 N., Archilochi Cobeto N. l. 506. tragicorum certe compositum *Φοινικελίκτης* esse vix potest.

1294

ἄλλος γυναικὸς κόσμος, ἄλλος ἀρρένων.

Schol. Clement. Alex. p. 444, 21 Dindf. *παρὸ εἴρηται τό κτλ. tragicorum fragmentis* (adesp. 364) inseruit Nauckius, *ἀρρένων* scribens. cuius rei causam satis firmam non video. nam quod in scholiis continuo sequitur versus Eurip. Hec. 570, ei diserte praemittuntur verba τοῦτο μεταπεποιήται ἀπὸ τοῦ τραγικοῦ.

1295

ἦ δὲ προῦκαλεῖτό με

βαυβᾶν μεθ' αὐτῆς.

Eustathius 1761, 27 *λαπίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ σφρίζειν, καὶ βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι, οἶον κτλ. μεθ' αὐτῆς* Nauck. Tr. gr. fr.

adesp. 136] μετ' αὐτῆς. comici poetae esse cum Meinekio Nauckius ipse suspicabatur Arist. Byz. 202. quod postea cum Cobeto N. l. 48 satyricae fabulae adscribere malebat, causa certe esse non poterat verbum βαυβᾶν. cf. Canthar. 3 (I 765 hui. ed.).

1296

ὅστις τῆς ὁδοῦ

ἠγήσεται σοι τὴν ἐπιτάξ.

Etymologic. m. 365, 25 ἐπιτάξ παρὰ Καλλιμάχῳ ἐπίρρημα παρὰ τὸν ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν εὗρον τὴν λέξιν σημαίνειν συντόμως, κωμικῶς κτλ. οὐχ ὡς οἱ τραγικοὶ μακρῶς. συντόμως, οἶον· ὅστις — ἠγήσεται σου cod. Voss. 'haec corrupta sunt. tragicos hoc adverbio usos esse non credibile est.' Mein. τὴν ὑπαντάξ Cobet. N. l. 176. cf. Aristoph. fr. 616. οἱ τεχνικοὶ pro οἱ τραγικοὶ Preller. adn. ms. in ed. Mein.

1297

βαδίζουσιν αἱ σηπῖαι κατὰ ζυγά.

Eustathius 946, 56 τὸν ζυγόν, οὐπερ οὐδέτερον τὸ ζυγόν, ὡς δῆλον σὺν ἄλλοις καὶ ἐκ τοῦ κτλ. quae fortasse ex comica lauti convivii descriptione excerpta sunt, quamquam quomodo metrum restituendum sit dubitari potest.

1298

. . ἀκολουθεῖ τῷ τρόπῳ τὰ τῶν λόγων.

Aristides I 457 Dind. ἐπεξήγει . . ῥῆμά τινος, λέγειν ὅτι ἀκολουθοῖ τῷ τρ. καὶ τὰ τῶν λ. — non necesse est e comoedia haec repeti.

1299

. . ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς.

Athenaeus 2, 67. 8 τὸ ῥῆμα (ἀρτύειν) κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 1014 N.) κτλ. at comici potius videntur esse; Sophilo tribuerunt Valekenarius et Meinekios III 584.

1300

. . μάλ' ἤσθην οἶον οὐδέπώποτε.

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 47) ἤδω, ἀφ' οὗ καὶ ἤσθην, οἶον κτλ. οὐδέπώποτε K.] οὐδέποτε. comici verba sint an alius dubium est.

1301

*Ταναγραΐα φωνήν**Κητεῖ προσόμοιος*

Hesychius *Ταναγραΐαν φωνήν· Κητεῖ ὁμοιοτάτην. Ἐφορος λέγει εἶναι τινα ἐν Τανάγρα παχύτατον, ὃς ἐλέγετο Κητεύς.* unde Meinekius (Ath. spec. II 25) ea quae supra exscripsimus fecit, 'si comici poetae verba sunt.' Athen. 12, 550. 1 πόσῳ κάλλιον (πένεσθαι) ἢ ὑπερπλουτοῦντα τῷ Ταναγραΐα Κητεῖ (sic Mein. pro κήτει) εἰκῆναι. 'videtur homini isti Κητεύς nomen propter obesitatem inditum fuisse verumque nomen ignorari.' Mein. Anal. Athen. 253. φωνή in reliquiis comoediae, si recte memini, hodie non exstat.

1302

. . . ὑπερείδοντα τοὺς νεανίας

Etymologic. m. 372, 24 ἐρεῖδω, ὑπερεῖδω, ἐξ οὗ καὶ τό κτλ. ὑπερείδοντα Mein.] ὑπερείδοντας. 'si modo recte haec comici poetae verba esse conicio.'

1303

. . . τὰς Ῥαδάμανθους πιμπλεῖς βίαν.

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 76) *πιμπλεῖς· οἶον κτλ.* nihil audeo mutare in verbis prorsus obscuris praeter Ῥαδάμάνθους. neque vero constat comici sint an alius poetae. hic tamen deesse nolui.

1304

βαὺν βαὺν καὶ κυνὸς φωνήν λείς

Ioannes Alex. De acc. 32, 23 καὶ τὸ βαὺν κατὰ μίμησιν κυνὸς ὀξύνεται κτλ. λείς Mein.] ἴεις. 'comici poetae an iambographi sit incertum est.' Mein. καὶ del. Bothius. βαὺν βαὺν βαῦζων Naber. Mnem. nov. VIII 434. at quidni λέγων (λέγει) δὲ βαὺν βαὺν κτλ.

1305

λόγος τις ἔπνευσεν ὡς τέθνηκα . . .

Cramer. Anecd. Ox. III 328, 22 ἔστι λόγος καὶ ἡ φωνή. οἶον κτλ. fortasse ex comoedia (λόγος τ' ἔπνευσεν); quamquam ne de verbis quidem constat. soluta oratio esse non videtur.

1306

*πολύπους ὥσπερ πέτρας**ἔχεται.*

Macarius 4, 26 ἔχεται δ' ὥσπερ πολύπους πέτρας. 7, 21 πολύ-
Comici graeci, ed. Th. Kock. III. 40

πους ὅσπερ π. ἔχεται· ἐπὶ τῶν λιπαρῶς τινι προσκαθημένων. ex comoedia petita esse arbitror, pro certo non adfirmaverim. cf. 728 et Arist. Plut. 1096.

1307

γότης τις ἢ κέρκωψ λόγων

Eusebius Praep. ev. 8, 6, 2 (Philo II 626 Mangey) ἔλοιδόρουν γόητα καὶ κέρκωπα λόγων. fortasse ex comoedia fluxerunt. Aeschin. 2, 40 ὅ τι ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ ἢ τὸ καλούμενον παιπάλημα ἢ τὸ παλλμβολον ἢ τὰ τοιαῦτα ξήματα οὐκ ἤδη πρότερον.

1308

ἀργύριον εἶχεν οὐδ' ὄσον.

Bekker. Anecd. 3, 27 οἶον οὐδὲ τὸ βραχύτατον. comici sit an oratio soluta dubito.

1309

ἔσθης δὲ προβάτων ἄνθος

Eusebius Praep. ev. 8, 14, 13 (Philo II 634) ἔσθῆτες γε μὴν προβάτων εἰσίν, ὡς οἱ ποιηταὶ πού φασιν, ἄνθος. comicum significari pro certo non adfirmaverim.

1310

. . . . ἄψοφον δ' ἔχειν στόμα

Bekker. Anecd. 9, 1 οἶον ἄφωνον καὶ ἤσυγον. σεμνὸν καὶ πολιτικόν. δ' add. K. videtur tamen potius tragoediae esse. cf. Soph. Trach. 967. Eur. Tro. 887.

1311

. . κακόν τι προσαπολαύσω . . .

Bekker. Anecd. 47, 17 οὐ μόνον κακοῦ τινος προσαπολαύσω. κατ' αἰτιατικὴν καὶ γενικὴν χρῶ. αἰτιατικὴν Bekk.] εὐθείαν cod. — num comici sit non constat. certe non videtur derivatum esse ex [Plat.] Alcibiad. II 391c (μὴ) καὶ ἕτερόν τι προσαπολαύσης. μὴ καὶ etiam versus initio supplendum videtur.

1312

γλώσσαν οὐκ ἐμπήξεται.

Hesychius οὐκ ἂν διαφάγοιτο, οὐκ ἂν γεύσαιο. γλώσσαν Scaliger] γλώσσας. γλώτταν Nauck., comico haec tribuens. γλώσσαν retinens Meinekius Philol. XIII 532 ex satyrica fabula fragmentum derivatum censet. ἐμπήξετε Cobetus Mnem. nov. III 293, comoediae sit an satyricae fabulae non decernens.

1313

κνάπτειν κελεύω γλώσσαν.

Hesychius *συνέχειν ἐντὸς τῶν ὀδόντων κελεύω τὴν γλῶτταν.* 'si comici, γλῶτταν scribendum. at suspicor satyrici dramatis esse fragmentum.' Mein. hoc propter articulum omissum probat Herwerd. Obs. crit. 115. 116. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 180. sed cf. adesp. 10.

1314

τέχνης γὰρ οὐχ ἡμαρτες.

Hesychius *τέχνη· ἐπιστήμη, ἢ δόλος κτλ.* M. Schmidtus ut aliam glossam ab eis quae praecedunt separavit. tragicorum fragmentis (adesp. 211) inseruit Nauckius.

1315

τηλυγέτων ἀποικιῶν

Hesychius *τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν.* fortasse comicus aliquis usum Homericæ vocis *τηλύγετος*, Atticis ignotæ, apud Eurip. Iph. T. 829 vel inridet vel imitatur.

1316

τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον

Photius et Suidas *παροιμία ὡς ἡ τοιαύτη· ταῦτὸν ἔλκομεν ζυγόν* (524). *κάμνεις* Cobet. Mnem. VII 480. Nauckius, qui tragoediae vindicat (adesp. 267), *κάμνει.* at quis spondet non fuisse scriptum *ἔοικας τ. ἐμ. κάμνειν ν.?*

1317

γλυκερῶ Σιδωνίῳ

Hesychius *δραῖμα δέ ἐστιν, ἐν ᾧ τῆς θυμέλης (parodi Mein.) ἄρχεται οὕτως· Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες καὶ δροσερὰν Ἄραδον.* διαβεβόητο δὲ τὸ μέλος τοῦτο. sic ex emend. Schowii et Bergkii. μέλος Mein.] μέρος. Phrynichi tragici clarissima canticorum exordia fuerunt (fr. 10. 11 N.) *Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες* (λιποῦσα Schol. Arist. Vesp. 220) καὶ *δροσερὰν Ἄραδον* et *Σιδῶνος προλιπόντα ναόν.* horum alterum a comico *γλυκερὸν Σιδώνιον* (μέλος) appellari statuit Meinekius. quod si verum est, antiquæ comoediae videtur tribuendum.

1318

δεῖν τόδε γενέσθαι

Etymologic. m. 262, 13 ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πλέον γίνεται κατὰ

κρᾶσιν τοῦ ε̄ και ὀ εἰς εἰ διάφθορον πλεῖν . . . οὕτω και ἀπὸ τοῦ δέον γίνεται δεῖν κτλ. δεῖν γίνεσθαι cod. Sorb. — cf. Lobeck. Pathol. el. I 475. num comici sit admodum dubium est.

1319

ἀποφέρη πλέων.

Bekker. Anecd. 10, 28 οἶον παραφέρη και παρασύρη, διὰ τοῦ ἠ. τίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀμαρτάνεις και οὐδὲν πάγιον λέγεις. πλέων Bekk.] πλέον cod. πάγιον id.] πλάγιον cod. a recto cursu (navigii) deferris. cur διὰ τοῦ ἠ scribendum esse moneat (non ἀποφέρει) nescio. potest comici esse.

1320

τρικότυλος οἶνος

Hesychius οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται. non significatur Arist. Thesm. 743. sed potest etiam non esse comici.

1321

ἄχρι ἐς τὸν ὄλεθρον

Hesychius ἀχρήστον ὄλεθρον· μέχρι τοῦ ἐσχάτου και ἀπεράντου. ut supra scripsimus Meinekius, principium trimetri esse coniciens Philol. XII 621. dubito de comica origine.

1322

μολυβδίνας ἔχων πέδας ἐν βορβόρω κάθηται.

Lucianus Alex. 25 ἐρομένου τινὸς τί πράττει ἐν Ἄιδου ὁ Ἐπίκουρος; μολυβδίνας, ἔφη κτλ. μολιβδίνας H. μολιβδείνας Ω. μολυβδαίνας ΦFMv. Alexandri vatis, non comici versum esse Meinekius reprehendens existimat Fritzschius, cuius cf. adn.

1323

(ἐφ' ᾧ) μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρα.

Hesychius, Photius, Suidas Πηλέως μάχαιρα (Arist. Nub. 1063. 6) παροιμία. ταύτην ἀναγράφει (ἐκ πλήρους add. Hes.) και Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα κτλ. ἐν τῇ μαχαίρα Phot. τῇ μαχαίρα (om. ἐπὶ) Hesych. ἐφ' ᾧ add. Fritzschius. Quaest. Arist. 179. 80. perperam post Nubium v. 1166 inserebat Reisigius. nam Aristophanes dicitur grammaticus, non poeta, versus autem ille est ignoti comici, si est comici. nam in μέγα φρονεῖν apud comicos ictus semper in priorem syllabam prioris vocis cadit. ceterum cf. Zenob. 3, 40. Eustath. 1101, 63. Nauck. Arist. Byz. 240.

1324

δημος ἄστατον κακὸν

καὶ θαλάσση πάνθ' ὁμοιον ὑπ' ἀνέμου ριπίζεται.
καὶ γαληνὸς ἦν τύχη, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται,
κἄν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπειεν.

Dio Chrysost. 32, 665 init. Ὀμήρου τε καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν ὑμνούντων αἰεὶ τὸν ὄχλον ὡς χαλεπὸν τε καὶ ἀπειθῆ καὶ πρὸς ὄβριον ἔτοιμον, τοῦ μὲν οὕτω λέγοντος. . . ἑτέρου δὲ πάλιν αὐ κτλ. 2. θαλάττη Mein. 3. ἦν τύχη Kayser.] ἐν τ' ἡχῶ. ἐντελῶ M. ἐντ' ἡχώ B. ἐντ' ἡχῶν ed. Ven. ἂν τύχη Iacobs. Addit. Ath. 315. ἐν τάχει Preller. καὶ γαληνὸς ὦν τύχοι Emper. πρὸς Reisk.] πᾶν. βραχὺ] ταχὺ Iacobs. 'fort. κορύσσεται' Mein. 4. κἄν τις ἄντιος γένηται τῶν πολιτῶν, κατέπειεν Bergk. Anal. lyr. II v sq. Demosth. 19, 136 ὁ δῆμος ἐστὶν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον, ὡς ἂν τύχη κινούμενος (attulit Herwerd. Exerc. crit. 167. 8). Soloni vel Archilocho tribuit Bergk. P. lyr.² 1047. 8, tragico, fortasse Euripidi, Herwerdenus, comico Meuekius. mihi quidem comicum colorem non videntur habere.

1325

Μητίοχος μὲν γὰρ στρατηγεῖ, Μητίοχος δὲ τὰς ὁδοὺς,
Μητίοχος δ' ἄρτους ἐποπτᾶ, Μητίοχος δὲ τᾶλφιτα,
Μητίοχος δὲ πάντα ποιεῖ, Μητίοχος δ' — οὐμῶζεται.

Plutarchus Mor. 811 f οἱ πρὸς πᾶσαν ἀποδύομενοι πολιτικὴν πρᾶξιν. . . ἐπαχθεῖς τε γίνονται καὶ κατορθοῦντες ἐπιφθόνοι, κἄν σφαλῶσιν ἐπίχαρτοι, καὶ τὸ θαναμαζόμενον αὐτῶν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιμελείας εἰς χλευασμὸν ὑπονοσεῖ καὶ γέλωτα. τοιοῦτον κτλ. τῶν Περικλέους οὗτος εἰς ἦν ἑταίρων, τῇ δι' ἐκεῖνον, ὡς ἔοικε, δυνάμει χρώμενος ἐπιφθόνως καὶ κατακόρως. Μητίοχος Elmsl. 1. γὰρ add. Pors. nūn Schoemann. 2. ἐποπτᾶ 'corruptum'. Mein. ἐπωπᾶ Dindf. in Thes. 3. ποιεῖ Reisk.] ποιεῖται. Μητιόχῳ δὲ πάντα κείται Porson. Μητιόχος δὲ πᾶν ποιεῖται (omnia sibi vindicat) Both. fortasse πάντ' ἀπαιτεῖ, prorsus ut Xenoph. Anab. 2, 5, 38 ὑμᾶς βασιλεὺς τὰ ὄπλα ἀπαιτεῖ· ἑαυτοῦ γὰρ εἶναι φησιν.

Μήτιχος est apud Hesychium, Μητίχου τέμενος· εἴη ἂν τὸ Μητιχεῖον (μητιοχειν cod.) δικαστήριον μέγα, ὃ προσεκληθήσαν δικασταί. verba extrema emendanda ex Append. prov. 3, 94 Μητίχου τέμενος· εἴη δ' ἂν τὸ Μητιχεῖον (μητιχον B) δικαστήριον μέγα, ἐν ᾧ προσεκληρώθησαν χλιοὶ δικασταί. (cf. Meier-Schoem. Att. Proc. p. 127). cf. adesp. 1335. Boeckh. C. I. gr. I 725 n. 3663. Keil. Anal. epigr. 91. Lobeck. Pathol. prol. 343. el. I 315. H. Iacobi V

CCCXLIX. *Μητιόλος* etiam Bekker. Anecd. 309, 17 *τέμενος Μητιόχου· δικαστήριον, ὀνομασθὲν ἀπὸ Μητιόχου ἀρχιτέκτονος ἢ φήτορος τῶν τὰ βέλτιστα συμβουλευσάντων*. Phot. *Μητιοχεῖον* (sic enim cod. om. tamen altero o)· *δικαστήριον. Μητιόλος· ἀρχιτέκτων καὶ φήτωρ τῶν οὐ τὰ βέλτιστα συμβουλευόντων*. in versibus trochaicis comici Attici (si sunt comici) tutius est uti forma *Μήτιχος*.

erat autem sive *Metichus* sive *Metiochus* στρατηγός,• ὄδοποιός, σιτοφύλαξ. Phot. *ὄδοποιοί· οἱ ὁδῶν ἐπιμεληταί*. cf. Aeschin. 3, 25. Schoemann. Ant. gr.² I 430. Harpocrat. et Phot. *σιτοφύλακες· ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἣτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως παραθήσεται καὶ τὰ ἄλφριτα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα μὲν (πεντεκαίδεκα, δέκα μὲν Vales.) ἐν ἄστει, πέντε δ' ἐν Πειραιεῖ (ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτεῖα add. Harpocr.). similiter Bekker. Anecd. 300, 19. cf. Schoem. Ant. gr.² I 432. — 'conqueritur poeta quod Metiochus Periclis gratia iam plurimum in civitate valeat et plura munera quam sit aequum usurpaverit. lege enim fuit cautum ne quis duobus simul magistratibus eodem anno fungeretur', Demosthenis certe aetate (24, [150]). Bergk. R. c. Att. 12. 13.*

Archiloch. 71 Bergk. (90) *νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ, Λεωφίλω δὲ πάντα κεῖται (πάντ' ἀνεῖται Bergk.), Λεωφίλου δ' ἀκούεται (Λεώφιλος δὲ κλαύσεται Fritzs.). — veteris comici esse statuit Porsonus, Cratini Archilochis (cf. hui. edit. I 16) propter Archilochi imitationem inseri iubet Bergk. Hermippo ut acerrimo Periclis adversario tribuit Meinekius. Bernhardyus (Hist. litt. gr. I 53) cum aliis cantilenam vulgarem fuisse arbitratur.*

1326

*ἢ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ' αἰεὶ
καὶ νέμουσ' ἡμῶν ἐκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχην
[μερίδα].*

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 6 Wachsm. 'tragici incerti'. Wachsm. Tr. gr. fr. adesp. 425 N. comico, sed non sine dubitatione, tribuerat Meinekius. 1. αἰεὶ add. Iacobs. Ep. crit. 229. idem in fine *μερίδα* ut glossema expungit.

1327

πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθὰ καὶ πίστις κακά.

Clemens Alex. Strom. 4, 3 init. — καὶ add. Klotzius: quae facilius est ratio quam Sylburgii scribentis *πόλλ' ἀπιστία | δέδρα. ἀγ., πολλὰ δ' αὐ π. κ.,* qui trimetrorum reliquias esse censet. *ἀπιστία* eadem significatur quam praedicat Epicharmus *νῶφε καὶ μέμνας' ἀπιστεῖν*. potest tragici, potest etiam comici versus esse. cf. Tr. gr. fr. adesp. 86 N.

1328

Zenobius 2, 99 γλῶσσα, ποῖ πορεύῃ; πόλιν ἀνορθώσασα
καὶ πόλιν καταστρέψουσα· ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ
βλαπόντων. videntur tetrametrorum troch. reliquiae esse: γλῶττα,
(λέξον), ποῖ πορεύει; Β. πόλιν ἀνορθώσουσ' ἐγὼ | καὶ πόλιν πάλιν
καταστρέψουσα. sed haec ex comoedia excerpta esse vix possunt.

1329

ἵππος με φέρει, βασιλεύς με τρέφει.

Diogenianus 5, 31 Κορραῖον φασιν ὑπὸ Φιλίππου στρατευόμενον
ἵππεα, τῆς μητρὸς δεομένης αἰτήσασθαι ἄφεισιν τῆς στρατείας, εἰπεῖν
τοῦτο. ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλοτριῶν τρυφώντων add. C. scrib. aut ὑπὸ
Φιλίππῳ aut μετὰ Φιλίππου. cf. Apostol. 9, 12. Horat. Epist. 1,
17, 20 equus ut me portet, aliat rex. de comica origine dubitant
et Meinekius et Leutschius (Apost. 9, 12).

1330

ἀλλ' ὥσπερ δείκνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἵν' ἀπίη τις τοῦτο φαγῶν καὶ πιῶν, ὥπερ λαβῶν
χαίρει τις, καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς.

Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ. Athenaeus 10 init.
3. sic Porson. (sed ὅπερ) ap. Gaisf. Hephaest. p. 358] τοῦτο λαβῶν
καὶ φαγῶν ὥσπερ πιῶν A. ὥπερ, aliter tamen versum emendans,
Reisig. Coniect. 234. 4. τις add. Porson. χαίρει καὶ συσκευασία
Fritzs. Eupol. v. fr. p. 17.

permirus est versuum Eupolideorum in fabula satyrica usus,
cum praesertim et sententia et dicendi genus comoediae unice
convenire videatur. itaque turbata esse verba Athenaei et de edacitate
potius Herculis Astydantis testimonium adlatum fuisse, sed
perisse censet Nauckius Tr. gr. fr. p. 604 (Astyd. fr. 4), versus
Eupolideos autem comico ignoto iam tribuit Casaubonus. difficile
est iudicium propter Aristid. II 523 Dind. κωμφοδοῖς καὶ τραγω-
δοῖς . . . ἴδοι τις ἂν καὶ τοὺς ἀγνωσθέντας καὶ τοὺς θεατὰς ἐπιχω-
ροῦντας μικρὸν τι περὶ αὐτῶν παραβῆναι, καὶ πολλάκις ἀφελόντες
τὸ προσωπεῖον μεταξὺ τῆς μούσης ἢν ὑποκρίνονται δημηγοροῦσι
σεμνῶς, et Poll. 4, 111 παράβασις . . . τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν· ἀλλ'
Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν . . . καὶ Σοφοκλῆς
δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἀμίλλης ποιεῖ σπανιάκις. de quibus
testimoniis cf. quae disputaverunt Fritzschi Arist. Thesm. p. 443. 4.
Eupol. v. fr. p. 16. 17, Meinekius Exerc. phil. II 18. Anal.
Athen. 179.

1331

A. χαίροις, Ύψιπύλη φίλη.

B. τοὺς ἔμοῦς πλέκω κορύμβους.

A. οὐ σοι λέγω περὶ τούτου.

B. οὐμὸς ἀκοίτης ἐνταῦθα.

Apostolius 18, 8 ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν λεγόντων ἀσύμφωνα καὶ ἀκατάλληλα. ὁμοία τῇ ἔγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυ' ἀποκρίνη'. 2. κορ. πλ. transposuit Bergk. P. lyr.² p. 1077. 4. ἀκοίτης [Leutsch.] ἄκοιτις vel ἤκοι τις. ex comoedia petita videntur Bergkio: quod mihi quidem, etiamsi scaenam similem fingas Arist. Eccl. 952 sq., perquam dubium videtur.

1332

Aristides II 398 Dindf. περιέρονται (οἱ Χριστιανοὶ) ἄλλως βροτῶν εἶδωλα καμόντων . . . δύο μορφὰς ἔχοντες ἀντὶ τριῶν, τῆς τραγικῆς βοῆς τῶν ἱματίων τῶν ἠπημένων οὐδὲν διαφέροντες. ubi schol. 728, 30 Dind. πολυειδὲς πεποίηται δρᾶμα Εὐριπίδης (Πολύειδος et Εὐριπίδης Nauck. Tr. gr. fr. p. 440), ἐν ᾧ βοῦν τρίχρωμον ποιεῖ εὐρῆσθαι. et 729, 11 ἠπημένων τῶν ἐκ πολλῶν συνερραμμένων (cf. quae Nauckius ad titulum Polyidi Euripideae adnotavit). videtur comicus aliquis bovis vel vituli illius pellem e variis pannis consutam inrasisse. sed res nequaquam extra dubitationem posita est. Reiskius quae ad Aristidem adnotavit consulto praetermitto.

1333

Athenaeus 2, 53a Φρύνιχος (fr. 60). ἄλλοι δὲ ἄμυγδαλὰς ὡς καλὰς'. quae intellegi non possunt, nisi haec quoque ex comico aliquo excerpta esse statuas. ac fortasse pro ἄλλοι scrib. ἄλλοθι, ut aliud Phrynichi fragmentum indicetur. quo metro usus sit quisquis auctor est verborum non adparet.

1334

Aelianus Var. h. 12, 18 τὰ γε μὴν τελευταῖα (Φάων δ καλὸς) ἀπεσφάγη μοιχεύων ἀλοῦς. 'comoediam sapiunt'. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 97 in adn. — non sine aliqua dubitatione accesserim.

1335

Pollux 8, 21 (δικαστήρια) τὸ Μητίχου κάλλιον, οὗ μνημονεύει Ἀνδροτίων . . . τὸ δὲ Μητίχου δικαστήριον μέγα, οὕτω κληθὲν ἐπὶ (ἀπὸ) ἀρχιτέκτονος Μητίχου. cf. adesp. 1325. τὸ Μητίχου καλιόν Bergk. R. c. Att. 18 'ita adpellatum vel a vulgo vel a comico aliquo,

qui per ludibrium volebat indicare quam condensati sederent iudices? at κάλλιον nihil aliud est quam κάλλιδιον, ac sic iudicium illud, cum magnum fuerit, per iocum ex contrario adpellatum videtur.

1336

Etymologic. m. 243, 25 ἡ αἰτιατικὴ τὴν γυνήν . . . καὶ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀλλ' ὀρῶ τὰς γυνάς. cf. Choerobosc. 328, 27. — ἀλλ' ὀρῶ γὰρ τὰς γυνάς Mein. sed neque ex comoedia haec sumpta esse neque quo metro usus sit auctor constat.

1337

Hesychius ὀντετράστιαν κατεργέν. Σαλαμίνιος. sic cod. ἦν τεραστίαν — Σαλαμίνιος Musur. ἦν τετραέτηρον κατέφαγεν Σαλαμίνιος Nauck. τεραστίαν Soping. τεραστίαν ἦν Mein. at prorsus aliter M. Schmidtius, qui Σαλαμίνιοι scribens Salaminios Cyprios ὀντέθραυσται vel aliquid eiusmodi pro συντέθραυσται dixisse suspicatur.

1338

Eustathius 1538, 13 τοξοποιεῖ τὰς ὀφρῦς . . . ὁ σκυθραπάζων. λέγει δὲ πον καὶ Σοφοκλῆς (fr. 1013 N.) τὸ τηροῦντα τοὺς λέγοντας καὶ συνάγοντα τὰς ὀφρῦς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα, εἰπὼν τοῦτο ἐκεῖνος ὡς ἀπὸ ἰχθύων, οἳ τὰς ἀκάνθας ὀρθοῦσι καιρῷ θυμοῦ. 'quae Sophocli tribuuntur poetae comici sunt, Aristophanis esse coniecit Brunckius'. Nauck. frusta sunt poeticae dictionis, quae neque unius poetae neque comoediae esse omnia adfirmaverim.

1339

Eustathius 1720, 52 (post partem Antiphan. fr. 68, 12) ἕτερος δὲ τις (κωμικός) θεοὺς τοὺς τοιοῦτους (ἰχθύς) ὠνόμασε διὰ τὸ πολύτιμον, οἷον ἀνθίαν, λάβρακα καὶ τοὺς λοιπούς. indicavit O. Kaehler Wochenschr. f. klass. Phil. 1885, 903. putarem pertinere ad Antiphan. 147, 3, nisi alium aliquem dixisset.

1340

Eustathius 1257, 15 (post Alexid. 264, 1) καὶ ξυρόμενον τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον, καὶ νόμον ὄντος ἐν Ῥόδῳ μὴ ξύρεσθαι. fragmentum comicum his contineri suspicatur O. Kaehler ibid.

1341

Plutarchus Nic. 7 λέγεται ἐκκλησίας ποτὲ οὔσης τὸν μὲν δῆμον καθήμενον περιμένειν πολὺν χρόνον, ὅψι δ' εἰσελθεῖν ἐκεῖνον (Κλέ-

ωνα) ἐστεφανωμένον καὶ παρακαλεῖν ὑπερθέσθαι τὴν ἐκκλησίαν εἰς αὐριον. ἄσχολοῦμαι γάρ' ἔφη ἡσήμερον, ἐστιᾶν μέλλων ξένους καὶ τεθυκῶς τοῖς θεοῖς. τοὺς δ' Ἀθηναίους γελάσαντας ἀναστῆναι καὶ διαλυθεῖν τὴν ἐκκλησίαν. versus comicos deprehendisse sibi videtur Wilamowitzius Herm. XI 298 hosce ἀσχ. τ. | ἐστ. μ. ξ. | καὶ τεθυκῶς τ. θ. 'possunt in Eupolidis *Aurea aetate* locum habuisse; Aristophanis non esse numeri docent'. ingentem haec hilaritatem excitabunt τοῖς εἰδόσιν. nempe numeri, ut tali sententiae minime apti, ita tamen sunt Aristophanei (Av. 1471. 2. 5. 6. 7. 1483. 4. 7. 8. 9. Lys. 797—801. 821—5. Ran. 1370—72. 1482—84. 1491—93), mensura autem syllabarum prorsus barbara. scilicet oblitus erat vir praeclarus in utroque perfecto verbi θύω vocalem υ ab Atticis corripere (Arist. Lys. 1062. Henioch. 2). accedit quod verbum ἀσχολεῖσθαι quarto demum a. Chr. saeculo videtur inventum esse.

1342

Etymologic. m. 149, 24 ἄρριχος· κόφινος. τρεῖς χοῦς μέλιτος Βριληττίου· δύο ἀρρίχω τὴν μὲν τῶν χελιδονέων, τὴν δὲ τῶν φι(β)άλεων ἰσχάδων, καὶ τῆς Ψιθίας ἀσταφίδος, καὶ μύρτων ἔτερον φέρνιον. ex his quos Sauppium Epist. crit. 134. 5 effinxit tetrametros trochaicos, cum et dactylos trochaicis inmixtos habeant novae comoediae poetis nequaquam, ut tum opinabatur vir doctissimus, permissos et spondeum in sede prima versus alterius, hodie ipsi improbari persuasum habeo. tamen ex comoedia aliqua verba illa fluxisse non negaverim: quo modo emendanda sint dubito.

1343

Hesychius προνικολοῖ οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὄνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὓς τινες παιδαρίωνας καλοῦσι· δραμεῖς, ταχεῖς, ὀξεῖς, ἐνκλίνητοι, γοργοί, μισθωτοί. cf. 333. comici esse haec videbantur Fielitzio De Att. com. bip. 57 n. 1. dubito equidem, quamquam anapaestici numeri speciem ex parte referunt.

1344

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 65) βλάξ . . . 'βλάξ τε καὶ ἡλίθιος γένωμαι'. 'le fragment a l'air de comédie'. Duebner. ap. Miller. 461. ac sic Bergk. P. l. III 742. Sternbach. Stud. Vindob. VIII 251. at verba sunt Xenophontis Cyr. 1, 4, 12 μὴ παντάπασιν βλάξ τις καὶ ἡλίθιος γένωμαι.

1345

ἀνδρεράστρια γυνή

Bekker. Anecd. 21, 12 ἡ ἐπιμαιομένη ἀνδράσιν, ἡ ἐρῶσα ἄλλου καὶ ἄλλου. ἀνδρεραστρια cod. videtur pertinere ad Arist. Thesm. 392 τὰς ἀνδρεραστρίας. etenim saepissime Phrynichus glossas ex sententiarum contextu solutas ita transscribit, ut nomini epitheto tamquam exempli causa addat ἄνθρωπος vel γυνή.

1346

γνάθους θηλείας

γυναικείας. Hesychius. sic Mein. pro γνάθους· θηλείας ἢ γυναικείας, iambographum aut comicum scripsisse censens fere οὐ γὰρ τι τέρπει ταῦτα θ. γν. Philol. XIII 533.

1347

ἐκβολή λόγου

παράβασις, μετάβασις. Hesychius. sed potest pertinere ad Thucyd. 1, 97.

1348

ἐπιτριπτότατος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 40, 13 ὁ ἐπιτριβῆναι ἄξιος καὶ κακῶς ἀπολέσθαι. est Lucian. Tim. 46, fortasse non ex comico haustum.

1349

εὐτράπεζος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 39, 30 μεγαλοπρεπῆς ἐν ἐστιάσει. fortasse excerptum ex Eriph. 6, 2. cf. supra 1345. ceterum ea voce usi sunt etiam Aeschylus et Euripides.

1350

φασίμη κύλιξ

Photius παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἔνδειξιν. glossa obscurissima, videtur tamen ad inrisionem sycophantarum pertinere. Naberus φασηλῆς· κύλιξ conl. Steph. Byz. Φάσηλις· πόλις Παμφυλίας . . . τὸ μέντοι ἀγγεῖον οἱ ἀπ' Ἀλεξανδρείας δεξύνουσιν. sed quid tum Photii explicatio sibi velit non addit.

1351

ἀμολγοί

Eustathius 838, 54 ὁ Πανσανίας φησὶν ὡς ἀμολγοὶ ἐλέγοντο

καὶ οἱ ἀμέλγοντες τὰ κοινὰ ῥήτορες καὶ διαφοροῦντες τὰ δημόσια.
nisi forte pertinet ad Cratin. 214.

1352

ἀπομύζουρις, μύζουρις

Eustathius 862, 42 κωμική λέξις ὁ νόθουρος, ἤγουν ὁ νοθήν ἔχων τὴν οὐρὰν ἐν τῷ συγγίνεσθαι, ἣ δὲ οὐρὰ καὶ ἀπομύζουριν παρήγαγε γυναικὰ τὴν αἰσχροποιόν. . . καὶ πανδοσία ἣ τοιαύτη ἐλέγετο πρὸς παίγιον τῆς Πανδώρας καὶ βορβορόπη ὡς ἀκάθαρτος. congeriam hunc unum in locum omnes sordes quas admirabili cum diligentia sanctissimus archiepiscopus ex lexicis veterum excerpit. 1088, 37 κατὰ τὴν κωμφοδουμένην σποδησιλεύραν . . . πανδοσίαν παρ' Ἀνακρέοντι . . . καὶ λεωφόρον, ὡς Ἀνακρέων. 1413, 37 (αἱ ἑταῖραι) ἀνασεισίφαλλοι φερωνύμως λέγονται παρὰ τῆ κωμφοδῆ ὡς ἀνασελῶσαι τὸν φάλητα, ὃ ἔστιν αἰδοῖον ἀνδρός. 1572, 13 κῆπος μεταληφθεὶς ὑπὸ κωμικοῦ σκῶμμα ἐποίησε. γυναικὰ γάρ τις μανιόκηπον εἶπε τὴν μεμνηυῖαν περὶ τὰς μῆξεις (?). 1921, 58 σύνθετον ἐκ τῆς λαύρας καὶ ἣ σποδησιλεύρα, τουτέστιν ἣ πόρνη. . . παρὰ τὸ διατρέβειν τὰ πολλὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἣ καὶ δημοσίᾳ συμπλέκεσθαι. . . διὸ ἣ αὐτὴ καὶ χαμαιτύπη λέγεται. . . ἔτι δὲ καὶ λεωφόρος. . . καὶ πανδοσία καὶ χαλκιδιῆτις διὰ τὸ εὐτελὲς τοῦ διδομένου νομίσματος. εἰ δὲ καὶ πολύυμνος, ἀλλὰ τοῦτο σεμνότερον πόρνης ἐπίθετον. . . φορτικὸν δὲ γε ἣ μανιόκηπος. . . καὶ ἀνασεισίφαλλος καὶ μύζουρις διὰ τὸ μύζουρ οὐρὰν, ὃ ἔστι θηλάζειν, καὶ ἀνασύρτολις καὶ σατύρα. . . καὶ γεγωνοκώμη (quam interpretatur 909, 3). μύζουρις etiam 1821, 52. haec nequaquam omnia comicorum sunt, ne ea quidem quae diserte illis adscribit. nam ut πανδοσία et λεωφόρος, si vera sunt quae 1088 dicit, Anacreonti debentur (cf. etiam Suid. *μυσάχνη*), sic ipse 1329, 33 βορβορόπη et ἀνασεισίφαλλος Hipponacti, πολύυμνος Anacreonti tribuit. atque etiam ἀνασύρτολις (ἀνασυρτόπολις falso Suid.) Hipponactis est (Bergk. fr. 110. 111). itaque ne de ceterorum quidem origine, quae ampliore litterarum intervallo notavi, satis constat. ceterum cf. Nauck. Aristoph. Byz. 168. 9.

1353

βαρυσυμφορώτατος

Bekker. Anecd. 225, 28 βαρυτάτας συμφορὰς φέρων. quamquam comoediam sonat, fortasse excerptum ex Herodot. 1, 45 extr.

1354

γεγωνοκώμη

Eustathius. cf. 1352.

1355

γλαττογάστρορες

παρὰ τοῖς κωμικοῖς οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοῦντες. Pollux 2, 108. excerptum videtur ex Arist. Av. 1696. 1702. cf. quae adnotavimus ad Nicophontis *Χειρογάστρορας* I 778.

1356

διαφορεῖν

Eustathius 804, 47 τὸ δ. τό τε παρὰ τοῖς ἰατροῖς καὶ τὸ κωμικόν. cf. Arist. Av. 355 ἔν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ. prorsus incertae fidei sunt quae adfert Meinekius ex Anon. De com. VI (p. xvi 3. 4 Duebn.), quae ita ex cod. ed. Studemund. Philol. XLVI 9, 21 (ὁ γέλως ἔχει τὴν σύστασιν) πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν, ὡς τὸ διαφοροῦμένοις· σημαίνει γὰρ τό τε διαφόροις οὔσι καὶ τὸ ἐπικερδέσι. διαφοροῦμενον QMPV. Studem. ἐφιδροῦσι vel ἐπικρεμέσι (?) pro ἐπικερδέσι. Eustath. 838, 54 οἱ ῥήτορες διαφοροῦντες τὰ δημόσια, quod fortasse ex comico excerptum est. ad hoc an ad Av. 355 an ad aliud comici alicuius dictum Eustathii adnotatio pertineat prorsus incertum est.

1357

δολίφονον

Hesychius *πέπαικται δὲ τοῦ δολοφονίου*. Musurus παρὰ pro δέ. cf. Mein. I 89. 'videtur comicus poeta Agamemnonis Aeschyleae versum 1129 *δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω* in re coquinaria adhibuisse.' M. Schmidt. cuius opinionis periculum ipse sustineat. cf. Teleclid. 29. Aristoph. fr. 196.

1358

ἐπίρραμμα

Pollux 7, 67 *σύρμα τραγικόν ἐστὶ φόρημα ἐπισυρόμενον, ἐπίρρημα δὲ κωμικόν, ταινιώδες, τὸ μὲν πλάτος κατὰ σπιθαμὴν, τὸ δὲ μήκος κατ' ὀργυιάν. ἐπίρραμμα vel ἐπίρρημα* Mein. non tam ex comoedia quam ex indice apparatus scaenici desumptum esse propter Poll. 4, 119 (ubi *ἐπίρραμμα* pro *ἐπίρρημα* Kuehn., *ἐσπέρημα* F) existimat H. Iacobi in Mein. ed. min. xxiii.

1359

κεραυνίας

ὁ *κεραυνούμενος*. Hesychius. sic M. Schmidt. *κεραυνόμενος* cod. *κεκεραυνωμένος* Musur. frequentissimum nomen in *ίας* apud comicos usum esse conl. *φρονηματίας, ἡπατίας, στημονίας, βαδισματίας* adnotat Meinekius. mihi origo comica dubia videtur vel propter Soph. Antig. 1139.

1360

Κυνόφαλοι

Κορίνθιοι, φυλή. Hesychius. *κυνόφυλοι* Is. Voss. *κυνόφαλλοι* Mein., Corinthiacae tribus nomen a comico poeta ridicule fictum esse ad libidines Corinthiorum inridendas statuens. sed pro *φυλή* Nauckius *Φιλήμων* Aristoph. Byz. 238 n. 4, ad Philemonis *Corinthiam* glossam referens, *Ῥίνθων φλύακι* M. Schmidt. *ἰθύφαλλοι* Naber. Mnem. VIII 434. res prorsus incerta.

1361

λαιλαι

Photius *κατ' ἀποκοπήν ἐπὶ τῆς αἰσχρολογίας.* Hesychius *λαί' ἐπὶ τῆς αἰσχροουρίας.* comoediae esse coniecit Nauckius. dubito.

1362

λακκοσκαπέρδαν

Photius 204, 14 *ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον ἢ μέγαν σκάπερδον.* Hesychius *λακκοσκάπερδον· λακκόπρωκτον.* indic. Nauck. sed cf. Hippon. 1 Bergk. certe altera vocis pars comoediae ignota.

1363

λακκοσχέας

Photius *τοὺς καθειμένον ἔχοντας τὸν ὄσχεόν, ὃ ἐστὶ τῶν διδύμων (cf. Plat. com. 174, 13) ἀγγεῖον.* idem *λακκοσχεῶν· μαλακῶν.* Pollux 2, 172 *τὸ τῶν ὄσχεων ἢ διδύμων ἀγγεῖον ὄσχεόν. . . τὸν δὲ αἰὲ χαλαρῶ τούτῳ κεχημένον λακκοσχέαν Ἀθηναῖοι καλοῦσιν.* cf. Hesych. *λακκό[σ]πεδα* et Strecker. De Lycophr. Euphronio, Eratosth. 54. dubito ex iambographo an ex comico aliquo excerptum sit. usus est eo nomine etiam Lucianus Lexiph. 12.

1364

λάσταυροι

Hesychius *οἱ περὶ τὸν ὄρρον δασεῖς καὶ πόρνοι τινὲς ὄντες.* *λάσταυροι* Flor. Christ.] *λάσταυροι* cod. 'comicus teste Eustathio 259, 4'. M. Schmidt. at Eustathius *ταῦρος καὶ τὸ ὑπὸ τὸν ὄσχεόν, ὅθεν καὶ λάσταυρος ὁ λάσιος τὸν τοιοῦτον ταῦρον,* de comica origine nihil.

1365

λεοντόκρανον

Ἀμαξονικὸν ὄπλον. Hesychius. leonis caput numquam in monumentis antiquis ita reperiri monens Meinekius Philol. XIII 511. 12

ἀλαζονικὸν scribit vocemque ex comoedia aliqua vel ex tragoedia derivatam esse censet. cf. Arist. Ran. 430.

1366

μανιόκηπος

Eustathius. cf. 1352. an μανόκηπος? ut κῆπος sit membrum muliebre.

1367

νώθουρος

Eustathius. cf. 1352. Hesychius νώθουρος· ὁ ἀδύνατος συγγίνεσθαι.

1368

πανσιβάκτρων

Hesychius ἰσχυρῶν βακτηρίων χρωμένων. ἰσχυρῶ βακτηρίῳ Is. Voss. πασιβάκτρων (α πέπαμαι), i. e. ἰσχυρᾶς βακτηρίας ἔχόντων Cobet. Mnem. nov. II 162. VIII 377, ad comoediam haec referens. vehementer dubito.

1369

πεπρυτανευκῶς

Hesychius ἐπιμεμηνιευκῶς, προαηλωκῶς. 'comicus aliquis' M. Schmidt. ἐπιμηνιεύειν est τὰ ἐπιμήνια facere.

1370

περισχιδεῖς

Hesychius εἶδος ὑποδήματος εὐτελές. comico alicui incerta prorsus coniectura tribuit M. Schmidtus, cum praesertim Hesychii explicatio admodum dubia fiat conl. Athen. 12, 537e (Ἀλέξανδρος ἐφόρει) τὴν τοῦ Ἄμμωνος πορφυρίδα καὶ περισχιδεῖς. πολυσχιδεῖς (ὑπόδημα), ἢ κρητὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, est Lucian. Rhet. praec. 15.

1371

πόρρω

παῖδι ὄρατῳ. Hesychius. 'comicus incertus'. M. Schmidt. multo magis incerta coniectura.

1372

ποτίκρανον

Pollux 2, 42 τὸ προσκεφάλαιον οἱ ποιηταί. sic Bekkerus pro eo quod antea fuerat οἱ κωμικοί. sed 6, 9 ποτίκρανον οἱ κωμικοί τὸ προσκεφάλαιον ἢ τὸ ὑπηρέσιον. quod ad Atticos certe comicos

ita tantum pertinere potest, ut aut Doriensem hominem introductum aut Doricam dialectum inrideri statuamus.

1373

Πριαμόλλιον

Bekker. Anecd. 856, 2 (ὁ ὑποκορισμὸς) τοῦ γελοίου χάριν, ὡς τὸ Πριαμόλλιον ὁ Πρίαμος. — Πριαμιλλύδιον, de quo cf. Lobeck. Pathol. prol. 299 et 401 n. 9, Epicharmi esse cognoscimus ex Cramer. Anecd. Ox. III 254 (fr. 114 Lorenz.): eiusdem esse potest Πριαμόλλιον, sed non minus comoediae Atticae.

1374

σατύρα

Eustathius. cf. 1352.

1375

σαῦσαξ

Herodianus I 524, 17. II 8, 15 σημειούμεθα . . . ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν καὶ συστέλλοντα τὸ ᾠ. εἰσὶ δὲ ταῦτα κύρια ὀνόματα, καὶ τὸ σαῦσαξ. φασὶ δὲ εἶναι τοῦτο ὄσπερον. cf. etiam I 42, 25. (σάνσαξ D). σαύταξ ἢ σαύσαξ Draco 19, 2. σῶαξ φασηλοειδὲς ὄσπεριον Choerobosc. 305, 20 Lasc. cf. Cramer. Anecd. Ox. III 284, 13. Lobeck. Paral. 276. Hesych. σαύσακας· τυροὺς ἀπαλοὺς εὐτρόφους. καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι (εὐ)επιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν. 'fieri potest ut hoc cibi genus apud comicum, ubi inventum erat (videtur enim ex comico), ab aliis aliter explicaretur'. Lehrs.

1376

σεσασμένος

γυναικὶ συγγεγονώς. Hesychius. quod 'quomodo significet non satis adsequor, nisi ex comico quodam sit.' Alberti. ne tum quidem intellego, comica autem origo plus quam dubia.

1377

σποδησιλάυρα

Eustathius. cf. 1352. Hesych. σπ. ἢ τὰς ὁδοὺς τριβουσα ἢ ἐν ταῖς ὁδοῖς τριβομένη.

1378

σχίζογυάνδρους

τοὺς συκοφάντας. Hesychius. 'mira vox, si bene se habeat, ex comico aliquo deprompta'. Alberti. 'ne σχίζογυάνδρους quidem

scriptum intellegitur quomodo sycophantas significare possit'. Thes. l. gr. — invitis comicis obtrudi videtur.

1379

Τρικόρουθος

ἀνδρείος ἥρωσ. Hesychius. *τρικόρουθος* Wesseling. Probabil. p. 46, ad Eurip. Orest. 1480 referens. *Τρικόρουθος Ἀττικὸς ἥρωσ* 'comicus ut videtur' Mein.

1380

ὑπερκαταβαπτύουσαν

Hesychius ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνους λόγους ποιουμένην. — ὑπερκαταβαπτύουσαν Mein. Philol. XII 626, quod fortasse comici est.

1381

χαλκιδίτις

Eustathius. cf. adesp. 1352 et 1192.

1382

ψηλαφησικότταβοι

Hesychius *ψηλαφηκότταμοι ψήλικες* τῶν ἀλεκτρούων οἱ νοθογένναι. *ψήλικες* Is. Voss., posteriora a prioribus seiungenda esse censens. id probans Cobetus Mnem. nov. VIII 379 priorem vocem ita ut supra fecimus scriptam a comico aliquo ad analogiam nominis *μεθυσσοκότταβοι* fictam esse statuit.

Praeterea cf. Philonid. 16. 17. 18. Anaxandrid. 79. Eubul. 67, 10. 11. Nicostr. 30 (supplem.). Alexid. 98, 27 (Mein. Anal. Athen. 265). 126. 141, 14—16. Philem. 3. Menand. 6. 58. 132. 425. 6. 483. 763. 1085. 1100. 1107.

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΑΔΗΝ ΜΕΤΕΣΣΧΗΜΑΤΙΣΜΕΝΑΙ

1383

Dio Chrysost. Or. 32 p. 682 R. οὐκ ἀυτόματος ὑμῖν ἀναβλύει | διψήσασιν δ (διψῶσιν) οἶνος ἐκ πέτρας ποθέν τινος ἢ νάπης, οὐδὲ (οὐδ' αὖ) γάλα | καὶ μέλι δύνασθε (δύναισθ' ἂν) εὐχερῶς οὖτως ἔχειν, ἄκροισ δακτύλοις διαμῶντες χθόνα.

extrema (ἄκροισι δακτύλοισι) sunt Euripidis Bacch. 709, quem poetam comicus aliquis in re simili imitatus est.

1384—1387

[Dio Chrysost.] Or. 63 p. 324 R. ψυχὴ γέγηθεν ὑπὸ τῆς τύχης (ὑπὸ τ. τ. γ.) αἰωρουμένη. | εἰ δ' ἀπολίποι τύχη, | περιεῖσιν ὡς (ὥσπερ) ἐν τάφῳ τῷ σώματι.

Or. 64 p. 328 τὰς γούν ἀδήλους τῶν πραγμάτων μεταβολὰς (μ. τ. πρ.) εἰς ταύτην ἀναφέρουσιν (ἅπαντες ἄν. εἰς τ.). . . ἀκούσας δ' ἂν αἰτιωμένων | αὐτήν, καὶ γεωργῶν καὶ ἐμπόρων καὶ πλουσίων.

p. 330 ἡ τύχη γὰρ αὐτῷ . . . τὸ ἀγνοεῖν | ἔδωκεν, ὅπερ ὅμοιον ἦν τῷ μὴ παθεῖν. *Oedipum dicit. ac videntur ex eadem scaena excerpta esse quae p. 328 scripta sunt ἤδη δέ τινα τῶν ἰδίων παθῶν τῇ τύχῃ προφέρουσιν, ἢ | Μήδεια (add. μὲν) τὸν ἔρωτα, ὁ Μίδας τὴν εὐχὴν (τὴν δ' εὐχ. Μ.), ἢ Φαίδρα τὴν διαβολήν, ὁ Ἄλκμειων | ὅτι ἐπλανᾶτο, ὁ δ' Ὀρέστης ὅτι ἐμαίνετο. sed haec ita inmutata sunt, ut multo difficilior sit pristinam formam recuperare.*

p. 331 (οἱ ναῦται τὴν ψυχὴν) οὔτε (οὐ)σχοινίοισιν (ιν) ἐπιτρέπουσιν οὔτε (οὐδὲ μὴν) | τριδάκτυλον αὐτοὺς σφῆξει ξύλον πεύκινον (π. σ. ξ.).

1388

Dio Chrysost. Or. 65 p. 341 R. ὅταν καταλίπη τινὰ αὐτῶν (τιν' αὐτ. κ.), ἐπαινοῦσι ('παινοῦσι) καὶ | φασί(ν) δικαίαν αὐτοῖς γεγονένην τὴν μεταβολήν. p. 342 ἀδίκως γὰρ μοι δοκοῦσιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς τύχης κατηγορεῖν.

1389. 1390

Dio Chrysost. Or. 75 p. 406 R. ἔστι δὲ ὁ νόμος (ὁ δὲ ν. ἐ.) τοῦ βίου μὲν ἡγεμών, | τῶν πόλεων δὲ ἐπιστάτης κοινός (fortasse ἐπιστάτης δὲ πόλεσι), τῶν δὲ πραγμάτων | κανὼν δίκαιος . . . νόμον δὲ χωρὶς οὐκ ἔστιν (κοῦκ ἔστιν αὐτοῦ χωρὶς) οὐδεμίαν οἰκείσθαι πόλιν. | οὐ μόνον δὲ | συμφέρει τοῖς θνητοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς (θνητοῖσιν, ἀ. κ. θεοῖσι σ.). . . | ὅθεν οἴμαι καὶ βασιλεὺς (fortasse τύραννος) εἰκότως ἀνθρώπων (ἀνδρῶν τε) καὶ | θεῶν κέκληται. . . ἰδίᾳ δὲ καὶ | κοινῇ πάντας (πολιτῶν) τοὺς δεομένους ὡφελῶν.

p. 408 οὗτός ἐστιν ὁ τὸν κότινον (καὶ κότινον οὗτος) . . . τηλικαύτης ἄξιον | σπουδῆς ἀποδείξας καὶ τὰ σέλινα καὶ τὴν πίτυν | καὶ τὸν τοῦ (τόν γε) θαλλοῦ στέφανον.

1391

Dio Chrysost. Or. 76 p. 410 R. καὶ μὴν τῷ παντὶ ῥᾶόν ἐστιν ἀνελεῖν ὅ τι βούλει (θέλεις) τῶν ἐγγράφων | (add. νόμων ἀνελεῖν) ἢ τῶν ἐθνῶν. τὰ μὲν γὰρ ἄν | ἀπαλείψης ἄπαξ, ἡμέρᾳ μιᾷ λέλυται (ἄπ. ἀπαλ., ἡμ. λ. μ.), συνήθειαν δὲ πόλεως οὐκ ἔστιν ἐν πάνυ πολλῷ καταλῦσαι χρόνῳ. fort. ἔθος δὲ π. οὐδὲ πολλοστῷ χρ. | ἔστιν κατ. — πολλοστῷ χρόνῳ Arist. Pac. 559. Menand. 329. Demosth. 24, 196.

1392

Plutarchus Mor. 13b στιγμή χρόνου πᾶς ἐστιν ὁ βίος (βίωτος) . . . τί δὲ | φροντιστέον ἡμῖν τῶν τοῦ πατρὸς ἀπειλῶν (τῶν ἀπ. τ. π.); | κρονόληρος καὶ σοροδαίμων ἐστὶ (κρ. ἐ. κ. σ.), καὶ (add. τάχα) | μετέωρον αὐτὸν ἀράμενοι τὴν ταχίστην ἐξόλομεν. cf. 1151.

1393

Plutarchus Mor. 529b ὡς γὰρ ὁ γεωργὸς ἄγριον μὲν ἐκκόπτων (ἄν μὲν ἄγρ. ἐκκόπτῃ) βλάστημα (fortasse φυτόν) | καὶ ἀγεννές, αὐτόθεν ἀφειδῶς ἐμβάλων τὸ σκαφεῖον (τὸ σκ. ἐμβ.) | ἀνέτρεψε τὴν ῥίζαν, ἢ πῦρ προσαραγῶν | ἐπέκαυσεν ἀμπέλῳ δὲ προσιῶν (fortasse add. ἔμπαλιν) | τομῆς δεομένη καὶ μηλέας ἢ τινος ἰλαίας ἀπτόμενος εὐλαβῶς | ἐπιφέρει τὴν χεῖρα (τ. χ. ἐπ.). . . | οὕτως ὁ φιλόσοφος, φθόνον μὲν ἐξαιρῶν νέου | ψυχῆς (οὕτω φθ. φιλ. ἐξ. ν. | ψ.) ἀγεννές βλάστημα καὶ δυστιθάσεντον . . . τομὴν ποιεῖ κτλ.

1394 -

Lucianus Gall. 29 τάλαντα μὲν ἑβδομήκοντα ἐκεῖνα πάνυ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῇ κλίῃ κατορῶνται (κατορῶρυχα), | καὶ οὐδεὶς ἄλλος εἶδε, τὰ δὲ ἑκατάδεκα εἶδεν οἶμαι Σωσύλος | ὁ ἱπποκόμος ὑπὸ τῇ φάτῃ κατακρύπτοντά με. ὅλος γοῦν περὶ (π. γ.) τὸν ἱππῶνά ἐστιν, οὐ πάνυ ἐπιμελής ἄλλως οὐδὲ φιλόπονος ὢν . . . ὁ Τίβιος ταρίχους οὕτω μεγάλους (τάριχος αὐτῷ οὕτω μέγα ΦΓΔ) ὠψωνηκέναι | χθὲς (ἐχθὲς CGA) ἐλέγετο ἢ τῇ γυναικὶ ἐλλόβιον ἐωνῆσθαι πέντε δραχμῶν ὕλων. | οὗτοι σπαθῶσι τὰ μὰ τοῦ κακοδαίμονος. | ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται τοσαῦτα ὄντα. δέδια γοῦν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον ὑφέληται αὐτά. | πολλοὶ φθονοῦσι κάπιβουλεύουσί μοι. | . . . ἄριστον οὖν ἄγρυνον αὐτὸν διαφυλάττειν (φυλάττειν Φ) ἔπαντα' | περιεμι διαναςτὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν. | τίς οὗτος; ὄρθ σε, ᾧ τοιχωρύχε' μὰ Δ', ἐπεὶ κίων γε ὢν τυγχάνεις, εὖ ἔχει. ἀριθμήσω

extrema (ἄκροισι δακτύλοισι) sunt Euripidis Bacch. 709, quem poetam comicus aliquis in re simili imitatus est.

1384—1387

[Dio Chrysost.] Or. 63 p. 324 R. ψυχή γέγηθεν ὑπὸ τῆς τύχης (ὑπὸ τ. τ. γ.) αἰωρουμένη. | εἰ δ' ἀπολίποι τύχη, | περιέεισιν ὡς (ὡσπερ) ἐν τάφῳ τῷ σώματι.

Or. 64 p. 328 τὰς γοῦν ἀδήλους τῶν πραγμάτων μεταβολὰς (μ. τ. πρ.) εἰς ταύτην ἀναφέρουσιν (ἅπαντες ἀν. εἰς τ.)... ἀκούσαις δ' ἂν αἰτιωμένων | αὐτήν, καὶ γεωργῶν καὶ ἐμπόρων καὶ πλουσίων.

p. 330 ἡ τύχη γὰρ αὐτῶ... τὸ ἀγνοεῖν | ἔδωκεν, ὅπερ ὅμοιον ἦν τῷ μὴ παθεῖν. *Oedipum dicit. ac videntur ex eadem scaena excerpta esse quae p. 328 scripta sunt ἤδη δέ τινα τῶν ἰδίων παθῶν τῇ τύχῃ προφέρουσιν, ἢ | Μήδεια (add. μὲν) τὸν ἔρωτα, ὁ Μίδας τὴν εὐχὴν (τὴν δ' εὐχ. Μ.), ἢ Φαίδρα τὴν διαβολήν, ὁ Ἀλκμέων | ὅτι ἐπλανᾶτο, ὁ δ' Ὀρέστης ὅτι ἐμαίνετο. sed haec ita inmutata sunt, ut multo difficilior sit pristinam formam recuperare.*

p. 331 (οἱ ναῦται τὴν ψυχὴν) οὔτε (οὐ)σχοινίσι(εν) ἐπιτρέπουσιν οὔτε (οὐδὲ μὴν) | τριδάκτυλον αὐτοῦς σφῆρι ξύλον πεύκινον (π. σ. ξ.).

1388

Dio Chrysost. Or. 65 p. 341 R. ὅταν καταλίπη τινὰ αὐτῶν (τιν' αὐτ. κ.), ἐπαινοῦσι (ἔπαινοῦσι) καὶ | φασί(ν) δικαίαν αὐτοῖς γεγενῆσθαι τὴν μεταβολήν. p. 342 ἀδίκως γὰρ μοι δοκοῦσιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς τύχης κατηγορεῖν.

1389. 1390

Dio Chrysost. Or. 75 p. 406 R. ἔστι δὲ ὁ νόμος (ὁ δὲ ν. ἐ.) τοῦ βίου μὲν ἡγεμών, | τῶν πόλεων δὲ ἐπιστάτης κοινός (fortasse ἐπιστάτης δὲ πόλεσι), τῶν δὲ πραγμάτων | κανὼν δίκαιος... νόμου δὲ χωρὶς οὐκ ἔστιν (οὐκ ἔστιν αὐτοῦ χωρὶς) οὐδεμίαν οἰκείσθαι πόλιν. | οὐ μόνον δὲ | συμφέρει τοῖς θνητοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς (θνητοῖσιν, ἀ. κ. θεοῖσι σ.)... | ὅθεν οἶμαι καὶ βασιλεὺς (fortasse τύραννος) εἰκότως ἀνθρώπων (ἀνθρώπων τε) καὶ | θεῶν κέκληται... ἰδίᾳ δὲ καὶ | κοινῇ πάντας (πολιτῶν) τοὺς δεομένους ὠφελεῖν.

p. 408 οὗτός ἐστιν ὁ τὸν κότινον (καὶ κότινον οἶτος)... τηλικαύτης ἄξιον | σπουδῆς ἀποδείξας καὶ τὰ σέλινα καὶ τὴν πίτυν | καὶ τὸν τοῦ (τόν γε) θαλλοῦ στέφανον.

1391

Dio Chrysost. Or. 76 p. 410 R. και μὴν τῷ παντὶ ῥᾶόν ἐστιν ἀνελεῖν ὅ τι βούλει (θέλεις) τῶν ἐγγράφων | (add. νόμων ἀνελεῖν) ἢ τῶν ἐθνῶν. τὰ μὲν γὰρ ἄν | ἀπαλείψης ἅπαξ, ἡμέρᾳ μιᾷ λέλυται (ἄπ. ἀπαλ., ἡμ. λ. μ.), συνήθειαν δὲ πόλεως οὐκ ἔστιν ἐν πάνυ πολλῷ καταλῦσαι χρόνῳ. fort. ἔθος δὲ π. οὐδὲ πολλοστῷ χρ. | ἔστιν κατ. — πολλοστῷ χρόνῳ Arist. Pac. 559. Menand. 329. Demosth. 24, 196.

1392

Plutarchus Mor. 13b στιγμή χρόνου πᾶς ἐστιν ὁ βίος (βίωτος) . . . τί δὲ | φροντιστέον ἡμῖν τῶν τοῦ πατρὸς ἀπειλῶν (τῶν ἀπ. τ. π.); | κρονόληρος και σοροδαίμων ἐστὶ (κρ. ἐ. κ. σ.), και (add. τάχα) | μετέωρον αὐτὸν ἀράμενοι τὴν ταχίστην ἐξοίσομεν. cf. 1151.

1393

Plutarchus Mor. 529b ὡς γὰρ ὁ γεωργὸς ἄγριον μὲν ἐκκόπτων (ἄν μὲν ἄγρ. ἐκκόπτῃ) βλάστημα (fortasse φυτόν) | και ἀγεννὲς, αὐτόθεν ἀφειδῶς ἐμβαλὼν τὸ σκαφεῖον (τὸ σκ. ἐμβ.) | ἀνέτρεψε τὴν ῥίζαν, ἢ πῦρ προσαγαγὼν | ἐπέκαυσεν ἀμπέλω δὲ προσιῶν (fortasse add. ἔμπαλιν) | τομῆς δεομένη και μηλέας ἢ τινος ἐλαίας ἀπτόμενος εὐλαβῶς | ἐπιφέρει τὴν χεῖρα (τ. χ. ἐπ.) . . . | οὔτως ὁ φιλόσοφος, φθόνον μὲν ἐξαιρῶν νέου | ψυχῆς (οὔτω φθ. φιλ. ἐξ. ν. | ψ.) ἀγεννὲς βλάστημα και δυστιθάσειτον . . . τομὴν ποιεῖ κτλ.

1394 -

Lucianus Gall. 29 τάλαντα μὲν ἐβδομήκοντα ἐκεῖνα πάνυ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῇ κλίῃ κατορώρυκται (κατορώρυχα), | και οὐδεὶς ἄλλος εἶδε, τὰ δὲ ἑκατάδεκα εἶδεν οἶμαι Σωσύλος | ὁ ἱπποκόμος ὑπὸ τῇ φάτῃ κατακρύπτουτά με. ὅλος γοῦν περὶ (π. γ.) τὸν ἱππῶνά ἐστιν, οὐ πάνυ ἐπιμελής ἄλλως οὐδὲ φιλόπονος ὢν . . . ὁ Τίβιος ταρίχους οὔτω μεγάλους (τάριχος αὐτῷ οὔτω μέγα ΦΓΔ) ὠψωνηκέναι | χθὲς (ἐχθὲς CGA) ἐλέγετο ἢ τῇ γυναικὶ ἐλλόβιον ἐωνῆσθαι πέντε δραχμῶν ὕλων. | οὔτοι σπαθῶσι τὰμὰ τοῦ κακοδαίμονος. | ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται τοσαῦτα ὄντα. δέδια γοῦν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον ὑφέληται αὐτά. | πολλοὶ φθοροῦσι ἀπιβουλεύουσί μοι. | . . . ἄριστον οὖν ἄγρουπνον αὐτὸν διαφυλάττειν (φυλάττειν Φ) ἄπαντα | περιεμὶ διαναστᾶς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν. | τίς οὔτος; ὄρω σε, ὦ τοιχωρύχε· μὰ Δ', ἐπεὶ κίων γε ὢν τυγχάνεις, εὐ ἔχει. ἀριθμῆσω

αὐθις ἀνορούξας τὸ χρυσίον, μὴ τί με πρῶην διέλαθεν. ἰδοῦ. |
πάλιν ἐψόφηκέ τις (τις ἐψ.), ἐπ' ἐμὲ δηλαδὴ. | . . . ποῦ μοι
τὸ ξιφλίδιον; ἂν λάβω τινά. | θάπτωμεν αὐθις τὸ χρυσίον.

οὔτοι σπαθῶσι κτλ. comici senarium esse indicavit Valckenaer.
Callim. p. 159. πολλοὶ φθονοῦσι κτλ. Klotzcius. sex praeterea restituit
Fritzschius, hic quidem non recte de origine dubitans. tota scaena
quo modo redintegrari possit ex eis cognoscitur quae diximus Mus.
Rhen. XLIII 44. 5. — Plaut. Anlul. 1, 1 et 2, Horat. Epod. 1, 33
contulit Fritzschius.

1395

Lucianus Philopseud. 15 ἐπίστευον γὰρ ἄν, | εἷ γ' εἶδον
αὐτά, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι (fortasse φλέ), | εἰ μὴ τὰ ὅμοια
ὁμῖν δξυδοκεῖν ἔχω. | πλήν ἄλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα, ἣν λέ-
γεις, ἐράστριαν (sic Fritzs. pro ἐραστήν) | γυναῖκα καὶ πρό-
χειρον, οὐχ ὄρω δὲ (add. ἐγώ), | τίνος ἔνεκα (ἐνεκ') εἰδέη-
θητε ἐπ' αὐτὴν τοῦ πηλίου πρεσβευτοῦ καὶ μάγου | τοῦ ἐξ
'Ἐπερορέων καὶ σελήνης αὐτῆς (καὺτ. σ.), ἣν εἴκοσι δραχμῶν
ἀγαγεῖν ἐς Ἐπερορέους δυνατὸν ἦν. πάνν γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς
ταύτην τὴν ἐπωδὴν ἢ γυνή. καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι
πέπονθεν' | ἐκεῖνα μὲν γὰρ, ἦν ψόφον ἀκούση χαλκοῦ ἢ
σιδήρου, | πέφευγεν . . . αὐτῆ (sic Fritzs. pro αὐτῆ) δ', ἂν
ἀργύριόν που ψοφῆ, | ἔρχεται πρὸς τὸν ἦχον.

in his Fritzschius hos trimetros (personarum discriptionem
non probo) agnovit: πρὸς τὴν ἐπωδὴν ἐνδίδωσιν ἢ γυνή. τούναντίον
πέπονθε τοῖσι φάσμασιν' ἐκεῖνα μὲν γὰρ, ἦν ἀκούση που ψόφον,
πέφευγεν, αὐτῆ δ' ἀργύριον ἦν που ψοφῆ, ἀλίσκεται (melius fortasse
προσέλεκεται) καὶ πρὸς τὸν ἦχον ἔρχεται. — desumpta haec sunt
ex *Phasmate* aliqua, sed ut videntur neque *Philemonis* neque
Menandrea.

1396. 1397

Lucianus Philopseud. 19 ἐπειδὴν (ἐπὴν) τάχιστα νῦξ γένη-
ται, (add. Πέλλιχος) | καταβάς ἀπὸ τῆς βάσεως ἐφ' ἣ ἔστηκε
περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν | καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν
αὐτῷ (αὐτῷ 'ντυγχ.) ἐνλοτε | καὶ ἄδοντι (sic libri). | καὶ οὐκ
ἔστιν ὄντιν' ἠδίκησεν (ἠδ. πάποτε). | ἐκτρέπεσθαι γὰρ χρῆ
μόνον (μ. ἐκτρ. χρ. γ.)· ὁ δὲ παρέρχεται | οὐδὲν ἐνοχλήσας τοὺς
ιδόντας.

20 πολλοὶ δ' ἔκειντο ὀβολοὶ πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ (π.
δ' ὀβ. πρ. τ. ποδ. ἔκ.) καὶ | ἄλλα νομισμάτια (νομ. ἄλλ' ἄττ')
ἀργυρᾶ . . . καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου (καῆς ἀργ. | πέτ.) . . . ἦν
δὲ ἡμῖν Αἰβυς τις οἰκέτης κατάρατος (Α. δ' ἦν τις κ. οἰκ.), |
ἰπποκόμος· οὗτος ἐπεχείρησε νυκτὸς (δὴ 'πεχειρ. σκότους) |

ὕφελίσθαι πάντα ἐκεῖνα (ἐκ. ὕφ. π.), καὶ ὑφείλετο καταβεβη-
κότα | ἤδη τηρήσας τὸν ἀνδριάντα (τὸν ἀνδρ. τ.) . . . | ὄρα (δ')
ὅπως ἡμύνατο . . . τὸν Ἄλβιν (ἡμύνατ' αὐτὸν Πέλλιχος). | δι' ὄλης
γὰρ τῆς νυκτὸς περιῆει (περ. νυκτὸς) ἐν κύκλῳ τὴν αὐτὴν ἄθλιος
ἐξελεθεῖν οὐ δυνάμενος (fortasse θέλων), | ὥσπερ (add. τιν') ἐς
λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ (f. ἔως) | κατελήφθη ἔχων (ἐχ.
κ.) τὰ φάρια γενομένης ἡμέρας. καὶ τότε μὲν πληγὰς οὐκ ὀλίγας
ἔλαβεν (υ_υ πλ. ἔλ. οὐκ ὀλ.) ἀλούς, | οὐ πολὺν δὲ ἐπιβιόους χρό-
νον | κακὸς κακῶς ἀπέθανε μαστιγούμενος, | ὡς ἔλεγε, κατὰ
τὴν νύκτα ἐκάστην, ὥστε καὶ | μώλωπας ἐς τὴν ἐπιούσαν
φαίνεσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. haec quoque ex Phasmate aliqua
videntur fluxisse. — nomen Πέλλιχος exstat etiam Thucyd. 1, 29, 2.

1398

Lucianus Philops. 22 ἐγὼ . . . μεσοῦσης ἡμέρας τρυγῶν-
τας ἀφείς τοὺς ἐργάτας (τ. ἐργ. | ἀφ. τρ.) κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν
θλὴν ἀπήειν | μετὰξὺ φροντίζων τι καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ'
ἐν τῷ συνηρηφῆ ἦν, τὸ μὲν | πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν
(κ. ὑλ. ἐγ.) . . . τὸ δὲ | οὐκ εἶχεν οὐτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον
σεισμοῦ τινος (τ. | σ.) γενομένου καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς
γυναικῶν ὄρω | προσιοῦσαν φοβεράν (φ. πρ.), ἡμισταδιαίαν σγε-
δὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾶδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ (δ' ἐν τὰρ. | δᾶδα)
καὶ ξίφος (ξ. τ') ἐν τῇ δεξιᾷ . . . τὸ βλέμμα φημι καὶ τὸ φρι-
κῶδες τῆς προσόψεως (τὸ τ. πρ. | φρ.) καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς
δράκοντας περιέκειτο βοστρυχηδὸν εἰλουμένους περὶ τὸν
αὐχένα (ἀντὶ τ. κ. δ' εἰλ. | δρ. ἀμφέκειτο π. τ. αὐχ.).

1399

Lucianus Philops. 31 (ἡ οἰκία) ἀοίκητος ἦν ἐκ πολλοῦ ὑπὸ
δειμάτων, εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεῖς ἔφρευγεν (ἐφ. εὐθ.
ἐκπλ.) | ἐκδιωχθεὶς ὑπὸ τινος φοβεροῦ (ὑπὸ φ. του) καὶ ταρα-
χώδους φάσματος. | συνέπιπτεν οὖν (δ') ἤδη καὶ ἡ στέγη
κατέρρει (κατέρρει γ' ἡ στ.), καὶ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαρρήσων παρελ-
θεῖν εἰς αὐτήν. ἐγὼ δὲ . . . | τὰς βίβλους λαβὼν (λ. τὰ βυβλί')
ἦκον εἰς τὴν οἰκίαν | περὶ πρῶτον ὕπνον (ὕπν. π. πρ.) ἀπο-
τρέποντος τοῦ ξένου | . . . ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν μόνος
εἰσέρχομαι (μ. εἰσ. λ. λ.), | καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκίματι κατα-
μένος (κ. χ.) | ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων . . . μελάντερος τοῦ ζόφου
(τ. ζ. μ.) . . . ἡ οἰκία δὲ (ἡ δ' οἰκ.) | τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο
ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων (ἐπαύσαθ' ὑπὸ τ. φ. ἐν.).

1400

Lucianus De merc. cond. 27 τοιγαροῦν ἀνάγκη μειοῦσθαι καὶ σιωπῇ ἀνέχεσθαι ὑποϊμῶζοντα καὶ ἀμελούμενον. | 28 ἦν μὲν γὰρ κατέληπεν οὐ τις ψίθυρος (ψ. τ.) οἰκίτης, | ὡς μόνος οὐκ ἐπήνευεν τὸν τῆς δεσποίνης παιδίσκον ὄρχούμενον, | κίνδυνος (add. ἐστ') οὐ μικρὸς ἐκ τοῦ πράγματος. | χρῆ οὖν χερσαίου βατράχου δίκην διψῶντα (huc transp. χρῆ) κεκραγένοι, ὡς (ὅπως) ἐπίσημος ἔση ἐν τοῖς ἐπαινοῦσι (fortasse τοῖς ἐπαινοῖσιν φανῆς). — vitae parasiticae molestiae recenseri videntur.

1401

Lucianus Apol. pro merc. cond. 8 ἄρα κράτιστον . . . παραιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν μοι τοὺς ἐπιτιμῶντας, εἰδὼτας ὡς οὐδενὸς ἡμεῖς κύριοι, ἀλλ' ὑπὸ τινος κρείττονος . . . ἀγόμεθα οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ἀνάτιοι | παντάπασιν ὄντες ὧν ἂν λέγωμεν ἢ ποιῶμεν. sic Φ. ὧν λέγομεν ἢ ποιῶμεν F. ὧν λέγομεν ἢ ποιούμεν M. fortasse οὐδενὸς γὰρ ἡμεῖς κύριοι, | ἀγόμεθα δ' οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ἀνάτιοι | ὧν λέγομεν ἢ ποιούμεν ὑπὸ τοῦ κρείττονος.

1402

Lucianus Bis accus. 8 ἀλλὰ τί δακρύεις καὶ σχετλιάξεις; μὴ δέδιθι (φοβοῦ) . . . τεθναῖσιν ἐκεῖνοι πάντες οἱ Σκείρωνες καὶ Πιτυνοκάμπται καὶ Βουσίριδες (οἱ B. | καὶ Π.) καὶ Φαλάριδες (add. οἱ πάλοι). | νυνὶ δὲ Σοφία καὶ Ἀκαδημία καὶ (fortasse σὺν τ' Ἀκαδημίᾳ) Στοά | κατέχουσι πάντα, πανταχοῦ σε ζητοῦσι (ζ. σὲ) | καὶ περὶ σοῦ διαλέγονται (δ. π. Δίκης), κρηνώτερες | εἴ ποθεν ἐς (ἐπ') αὐτοῦς (add. αὐ) καταπτῆσει πάλιν. — καταπτῆσει Fritsch.] καταπτῆς A Ψ. καταπτῆς CY. καταπτῆ UV. videtur in comoedia quoque scaena talis fuisse, qualis est apud Lucianum.

1403

Lucianus Vit. auct. 9 πρῶτον μὲν παραλαβὼν σε καὶ ἀποδύσας τὴν τρυφήν | καὶ ἀπορίᾳ συγκατακλήσας (σ. ἀπ.) τριβῶνιον | περιβαλῶ, μετὰ δὲ (τοῦτο add. M) πονεῖν καὶ κάμνειν (fortasse μετὰ ταῦτα κάμνειν κ. π.) καταναγκάσω, | χαμαὶ καθεύδοντα . . . τὰ δὲ χρήματα, | ἂν ἔχῃς, ἐμοὶ πιθόμενος εἰς θάλατταν ἐμβαλεῖς, | γάμου δ' ἀμελήσεις καὶ παίδων καὶ πατρίδος (καὶ πατρ. τε καὶ τέκνων), | καὶ τὴν πατρῶϊαν οἰκίαν ἀπολιπὼν (καυτὴν ἀπολ. τ. π. οἰκ.) | ἢ τάφον οἰκήσεις ἢ πυργίον (πύργον A Ψ) ἔρημον ἢ καὶ (om. Ψ) πίδαρον (ἢ πύργον οἰκ. ἔρ. ἢ π.). — sunt cynici verba adulescentem admonentis. πύργον, ut Timon.

1404

Lucianus in Icaromenippo comoediam aliquam videtur secutus esse, cuius vestigia ubique adparent. ex eadem comoedia fluxisse existimo fr. adesp. 619 conl. Icarom. 2 *Μένιππος ἡμῖν διοπετῆς πάρεστιν* (π. ἡμ. δ.) *ἐξ οὐρανοῦ*, ubi trimetrum agnovit Fritzschius, etiam quae sequuntur *γεννητὸς αὐτὸς κάπλιεος ὦν* add. *ἀνῆρ* in versum redigens. nos manifesta tantummodo versuum indicia deinceps notabimus. cf. Mus. Rhen. XLIII 53 sq. ceterum *ἐκ τῆς σελήνης πεπτωκέναι ἄνθρωπον* Timaeo teste finxerat Heraclides. Diog. L. 8, 72.

1405

Lucianus Icarom. 2 *ἀλλ' ἐκεῖνά μοι φράσον, | τίνα τρό-
πον ἤρθης ἄνω καὶ ὀπόθεν ἐπορίσω κλίμακα τηλικαύτην
τὸ μέγεθος* (fortasse τ. τρ. *ἤρθης αὐτόθεν καὶ κλίμακα | ὄπ. ἐπ.
τηλ. τ. μ.*). B. *θανμαστὸν οὐδέν, εἰ σοὶ τὸ παράδοξον τοῦ λόγου
μύθῳ δοκεῖ προσφερές· ἀτὰρ οὐδὲν ἐδέησέ μοι . . . οὔτε τῆς κλι-
μακος | οὔτε παιδικὰ γενέσθαι ἀετοῦ· οἰκεία γὰρ ἦν μοι τὰ
περὰ . . . | τὸ Δαιδάλειον γὰρ ἐκεῖνο σόφισμα τῶν πετρῶν
καὶ αὐτὸς ἐμχανησάμην* (ἐκ. γὰρ τὸ Δ. τ. πτ. | σ. καὶ τὸς πάλιν
ἐμχ.). 3 A. (fortasse *κοὐκ ἔπεσες;*) B. *οὐδαμῶς· ὁ μὲν γὰρ
Ἴκαρος | αἶτε κηρῶ τὴν πτέρωσιν ἠρμωσμένος . . . | πετρορρηθῆσας
εἰκότως κατέπεσεν* (ἀπώλετο)· *ἡμῖν δὲ ἀκήρωτα ἦν* (add. *ὄρας*)
*τὰ ὑπέκτετρα. | A. πῶς λέγεις; . . . ὡς ἐγὼ σοι μετέωρός εἰμι
ὑπὸ τῶν λόγων | καὶ πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνα τῆς ἀκρο-
άσεως.* cf. Mus. Rhen. XLIII 55.

1406. 1407

Lucianus Icarom. 6 (de philosophis loquitur) B. *οἳ γε* (οὔτοι δὲ) *πρῶτα μὲν ἐπὶ γῆς βεβηκότες | . . . οὐδ' ὀξύτερον τοῦ
πλησίον δεδορκότες, | ἔνιοι δὲ καὶ ὑπὸ γῆρας ἢ ἀργίας ἀμ-
βλυώττοντες* (add. *κακῶς*) | *ὅμως οὐρανοῦ τε πέρατα διορᾶν
ἔφασκον | καὶ τὸν ἥλιον περιεμέτρουν καὶ τοῖς ὑπὲρ τὴν
σελήνην ἐπεβάτευον καὶ ὡσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπεσόντες
μεγέθη τε αὐτῶν καὶ σχήματα διεξήεσαν.*

8 *τὴν μὲν γὰρ* (καὶ τὴν) *ἐναντιότητα τῶν λόγων ὀπόση* (ὄση), | *ῥᾶδιον καταμαθεῖν* (fortasse *μαθεῖν πρόχειρον*)· *καὶ σκόπει
πρὸς* (add. *τοῦ*) *Διός, | . . . οὓς καὶ μάλιστα ἐθαύμαζον θεὸν μὲν τινα
τεχνίτην τῶν ὄλων ἐφιστάντας, | οὐ προστιθέντας* (-εσ) *δ'
οὔθ' ὄθεν ἤκων οὔθ' ὄπου | ἐστῶς ἕκαστα* (add. *ταῦτα*) *ἐτε-
κταίνετο* (συντεκτῆματο). 10 *μίαν δὲ συμπάσης ἀπορίας ἀπαλ-
λαγὴν | ᾧ μὴν ἔσεσθαι, εἰ αὐτὸς περωθεὶς πως ἀνέλθοιμι εἰς τὸν
οὐρανόν.* cf. Mus. Rh. 55. 6.

1408. 1409

Lucianus Icarom. 11 B. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν σελήνην ἐγενόμην, | . . . (add. ἡρέμα) προσελάσασ οὖν καὶ καθεζόμενος (add. σχολῇ) | ἐπ' αὐτῆς διανεπαυόμην ἐς τὴν γῆν ἄνωθεν ἀποβλέπων (ἄν. ἐς τ. γ. βλ.) | . . . τὴν Ἑλλάδα (add. καὶ) τὴν Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδικήν. | ἐξ ὧν ἀπάντων ποιήσας τινὸς ἡδονῆς | ἐνεπιμπλάμην.

ὡς | οἶδόν τ' ἀναβὰς ἐπὶ τὴν σελήνην τῷ λόγῳ | συναποδήμει τε καὶ συνεπισκόπει τὴν ὄλην τῶν ἐπὶ (add. τῆς) γῆς διαθέσειν. 12 καὶ πρῶτόν γε πάνυ μικρὰν δόκει τινὰ τὴν γῆν (καὶ πρ. αὐτὴν π. δ. μ. τινα) | ὄρᾶν, πολὺ λέγω τῆς σελήνης βραχυτέραν.

1410

Lucianus Icarom. 13 νῦν ἐν τῇ σελήνῃ κατοικῶ ἀεροβατῶν τὰ πολλὰ καὶ σιτοῦμαι δρόσον. | ἤκω τοίνυν (καὶ νῦν) σ' ἀπολύσων (-σω) τῆς παρούσης ἀπορίας· | ἀνιᾶ γάρ σε, οἶμαι, καὶ στρέφει τὸ μὴ σαφῶς | τὰ ἐπὶ γῆς ὄρᾶν. loquitur Empedocles.

1411

Lucianus Icarom. 16 τὰ μέντοι κεφάλαια τῶν πραγμάτων (add. μοι) τοιαῦτ' ἐφαίνετο, | οἶά (ὁποῖά) φησιν Ὀμηρος τὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος· | οὐ μὲν γὰρ ἦσαν εἰλαπῖναι (add. τε) καὶ γάμοι, | ἐτέρωθι δὲ δικαστήρια (add. αὐ) κάκκησιαι | . . . καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γευκὴν ἀποβλέψαιμι, πολεμοῦντας ἂν ἐώρων τοὺς Γέτας, | ὅτε (f. εἰ) δὲ μεταβαλὴν (add. αὐτόθεν) ἐς (πρὸς) τοὺς Σκύθας, | πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἦν ἰδεῖν. de Getis cf. Herodot. 4, 93 sq. Thucyd. 2, 96, 1. 98, 4. Strab. 7, 295—298. 305. 6. Menand. 547.

1412

Lucianus Icarom. 18 τῆς γοῦν Ἑλλάδος | ὕλης, ὡς τότε μοι ἄνωθεν ἐφαίνετο (ἄν. ὡς τότε ἔξεφ.), | δακτύλων οὐσης τὸ μέγεθος τεττάρων (οὐσ. τὸ μ. δ. που τ.) . . . σχεδὸν ὁ πολυπλεθρότατος αὐτῶν μίαν τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ἐδόκει μοι γεωργεῖν (ὁ πολ. τῶν Ἀθηναίων ἐμοὶ | ἀτ. σχεδὸν τι τῶν Ἐπ. μίαν | ἐδ. γ.) ἀποβλέψας δὲ δὴ καὶ ἐς τὴν Πελοπόννησον εἶτα τὴν Κυνοῦριαν (sic Palmer. pro κυνοσουριαν) γῆν ἰδὼν ἀνεμνήσθην περὶ ὅσου χωρίου | κατ' οὐδὲν Αἰγυπτίου φακοῦ πλατυτέρου τοσοῦτοι ἔπεσον Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων μιᾶς ἡμέρας... τὸ γὰρ Πάργαιον ὄλον αὐτοῖς μετάλλοις κεγχριαῖον ἦν τὸ μέγεθος (τὸ γ. Π. ἦν | αὐτ. μ. κ. τ. μ.). cf. Mus. Rhen. 56. 7.

1413

Lucianus Icarom. 19 οἶμαί σε πολλάκις | ἤδη (σε) μυρμηκῶν ἀγορὰν ἐορακέναι (ἔωρ. codices) | . . . εἰκὸς δ' εἶναι παρ'

αὐτοῖς . . . οἰκοδόμους (εἰκ. π. αὐτ. οἰκ. εἶναι) τινὰς | και
δημαγωγούς και προτάνας και μουσικούς | και φιλοσόφους·
πλὴν αἴ γε πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι ταῖς μυρμηκίαις μάλιστα ἐφ-
κεσαν. fortasse ταύταισι ταῖς μυρμηκίαις | αὐτοῖς πολίταις αἱ πόλεις
ἐφύκεσαν.

1414

Lucianus Icarom. 20 ΣΕΛΗΝΗ. πρῆσβειαν τινὰ οὐ χαλεπήν
και δέησιν (δ. οὐ χ.) ἀπένευκε (sic Cobet. pro ἀπένευκται) παρ' ἔμοῦ
τῷ Δι. ἀπέιρηκα γὰρ ἤδη πολλὰ και δεινὰ παρὰ τῶν φιλοσόφων ἀκού-
ουσα, οἷς οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἔργον ἢ τὰμὰ πολυπραγμονεῖν, |
τίς (οἶα ποτ') εἰμι και πηλίκη και δι' ἦντιν' αἰτίαν | διχότομος
(add. ἀει) ἢ (και) ἀμφίκυρτος γίνομαι. | χοῖ μὲν κατοικεῖσθαι
μέ φασιν, οἱ δὲ (add. και) | κατόπτρου δίκην (δ. κ.) ἐπικρέμα-
σθαι τῇ θαλάττῃ.

1415. 1416. 1417

Lucianus Icarom. 25 (δ Ζεὺς) τὰς μὲν δίκαιας τῶν εὐχῶν
προσίετο | ἄνω διὰ τοῦ στομίου και ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατετίθει
(κατ. πὶ δ.) φέρων, | τὰς δ' ἀνοσίλους | ἀπράκτους αὐθις ἀπέ-
πεμπεν (ἀπέπεμπ' ἀπρ. αὐθ.) ἀποφυσῶν κάτω, | ἵνα μηδὲ
πλησίον γένοιτο τοῦρανοῦ. a poeta haec mutuatum esse Lu-
cianum censet Fritzschius conl. Horat. Serm. 1, 1, 20.

27 ἄρτον ἢ Δημήτηρ παρείχε, και ὁ Διόνυσος οἶνον, και
ὁ Ἡρακλῆς κρέα | και μύρτα ἢ Ἀφροδίτῃ και ὁ Ποσειδῶν
μαινίδας.

28 ἀνελογιζόμην . . . | πῶς γίνεται νῦξ ἐν οὐρανῷ τοῦ
(add. γ') ἡλίου | παρόντος ἀει και συνευχωμένου.

1418

Lucianus Necyomant. 14 μαστίγων τε γὰρ ὁμοῦ (ὁμ. τε μ.)
ψόφος | ἠκούετο και οἰμωγῇ (οἰμ. τε) τῶν ἐπὶ τοῦ πυρός ὀπιτω-
μένων, | και στρέβλαι (στρ. τε) και κύφωνες (add. ἦσαν) και
τροχοί | . . . τοῖς μέντοι πένησιν ἡμιτέλεια τῶν κακῶν | ἐδί-
δοτο, και (καί) διαναπαυόμενοι (add. χρόνον) | πάλιν ἐκολάζοντ'.

1419

Lucian. Nigrin. 1 ὁδοῦ πάρεργον ἤκω σοι εὐδαίμων τε και
μακάριος γεγεννημένος | και τοῦτο δὴ τὰπὸ τῆς σκηνης ὄνομα
τρισόλβιος, | ἀντὶ μὲν δούλου με ἐλεύθερον (-ος), | ἀντὶ δὲ
πένητος ὡς ἀληθῶς πλούσιον (-ος), | ἀντὶ δ' ἀνοήτου τε και
τετυφωμένου γενέσθαι μετριώτερον (-ος), | 4 ὥσπερ ἐκ ζοφεροῦ
τινος ἄερος τοῦ βίον τοῦ πρόσθεν | εἰς αἰθρία τε και μέγα φῶς
ἀναβλέπων, | 5 μετέωρός εἰμι και ὅλως μικρὸν οὐκέτι οὐδὲν

ἐπινοῶ (-ῶν) . . . οὕτω σοι καὶ αὐτὸς ἔνθεος καὶ μεθύων ὀπὸ
τῶν λόγων περιέρχομαι. | 6 extr. οὕτω (τούτους) δις ἢ τρις τῆς
ἡμέρας ἀνακνυκῶ (ἀνακνυκῶν τ. ἡμ.) | πρὸς ἑμαυτὸν . . . 7 οὐ
μικρὰν ἔχω παραμυθίαν. cf. adesp. 104. Mus. Rh. 47.

1420. 1421. 1422

Lucianus Conviv. 14 ἐκείνον μὲν ἤδη ἐνοχλοῦντα ἔπαυσεν
ἐς τὸ παρὸν Ἀρισταίνετος (Σκαμωνίδης Alciphr. 3, 55) | τῷ παιδί
νεύσας εὐμεγέθη σκύφον ἀναδοῦναι αὐτῷ (δ. σκ., εἰ δοῦναι
Ω), | ζωρότερον ἐγγέαντα, καὶ ἐδόκει (add. τότε) | ἄριστ'
ἐπινενοηκέναι, οὐκ εἰδῶς ὄσων | κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος
ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει (ἐκ. ἀρχ. ὁ σκ. δώσει κακῶν). | λαβῶν δὲ ἄμα
ὁ Ἀλκιδάμας (Παγκράτης Alciphr.) ἐσίγησε μικρὸν (λαβῶν δ' ἐσ.
'Αλκ.) καὶ ἐς τοῦδαφος | καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἡμίγυ-
μνος (ἔκειθ' ἑαυτ. ἡμ. κ.), | πήξας τὸν ἀγκῶν' ὀρθῶν, ἔχων ἄμα
τὸν σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ (ἐν τ. δ. | τ. σκ. ἔχ. ἄμ'), ὅλος ὁ παρὰ
τῷ Φόλῳ | Ἡρακλῆς ὑπὸ τῶν γραφῶν (fortasse ἐν ταῖς γραφαῖσιν
'Ἡρ.) δέικνυται (ἀναδ.). — cf. Mus. Rhen. 42.

18 καὶ παρῆλθεν ἄμορφός τις (καὶ παρῆλθέ τις | ἄμ.) ἀνθρω-
πίσκος (add. Fritzs. ex 19) ἐξυρημένος, | ὀλίγας ἐπὶ τῇ
κορυφῇ τρίχας ὀρθὰς ἔχων (ὀλίγην ἐπὶ τ. κ. κόμην ὀρθὴν ἔχ.).
οὗτος ὠρχήσατό τε | κατακλῶν ἑαυτὸν καὶ διαστρέφων, ὡς
(ὄπως) | γελιότερος φανεῖη (γέλιος εἶη), κἀνάπαιστα συγκροτῶν
διεξῆλθεν (συνεκρότει) | αἰγυπτιάζων. *anapaestos hic esse 'molle
versum genus Solaeos' monet Fritzschi.*

ceterum ad hoc philosophorum convivium fortasse pertinent
etiam quae Hermotim. 12 narrantur ὁ διδάσκαλος σκύφον Νε-
στόρειόν τινα (N. ἀρπάσας σκύφον τινὰ) | καταφέρει αὐτοῦ
(αὐτ. κ.) πλησίον κατακειμένου | καὶ οὕτως ἐκράτησεν.

1423. 1424

Continuo his subiungenda videbatur Alciphronis (3, 55) de
eodem sine dubio philosophorum convivio narratio. uterque enim
eadem ut videtur comoedia usus est, sed ita, ut Alciphron quidem
poetae descriptionem simpliciter exciperet, Lucianus διήγησιν comi-
cam, breviorē illam quidem quippe in scaena, sicuti facere solebat,
ad inrisionem philosophorum suae aetatis amplificaret novisque
coloribus exornaret. cf. Mus. Rhen. XLIII 40 sq.

Alciphron autem 3, 55, 1 παρῆν οὖν ἐν πρώτοις (δὲ πρώτος)
'Ετυμοκλῆς (vel quocumque nomine gaudebat) ὁ Στωικὸς | οὗτος,
ὁ κουριῶν τὸ γένειον, ὁ ὕπαρξός (ὁ ὅ. οὗτος, ὁ τ. γ. κ.), | ὁ
ἰσχυρότερον τῶν βαλλαντιῶν ἔχων τὸ πρόσωπον (οὐχὼν τὸ πρ.
ῥ. β.). | 2 παρῆν δὲ καὶ Θεμισταγόρας οὐκ τοῦ περιπάτου . . .

καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ζηνοκράτης . . . ἐπὶ βαθεῖ | τῷ πάγωνι
σεμνυνόμενος (σ. π.), 4 ὅ τε αἰοίδιμος . . . Ἀρχίβιος ὁ Πυθαγορικός,
ᾧ χρόν' ἐπὶ τοῦ προσώπου πολλὸν (πλειόστον) ἐπιβεβλημένος, | . . .
τὴν θίνα ἐπικαμπής, τὸ στόμα ἐπιχειλής (κάπιχ. τὸ στ.), ὡς
ἀπὸ τοῦ πεπερισθαι καὶ λίαν μεμυκέναι | τὴν ἐχεμυθίαν ὑπο-
σημαίνειν. 5 ἐξαίφνης δὲ καὶ Παγκράτης ὁ κύων . . . εἰσῆρσε,
στελέχει πρὶν λίνω ἐπερειδόμενος (ἐπερ. σελ. τὸ σῶμα πρ.), | . . .
χαλκοῖς τισὶν ἥλοις (ἥλοις τισὶν χαλκοῖσιν) ἐμπεπαρμένην |
φέρων βακτηρίαν, καὶ τὴν πήραν δὲ (π. τε) πρὸς τὰ λείψανα
εὐζώνως ἡρτημένην (ἐξηρτ.) | . . .

6 οἱ φιλόσοφοι δὲ προϊόντος τοῦ συμποσίου (fortasse δ'
ἤδη προϊόντος τοῦ πότου) | καὶ τῆς φιλοτησίας συνεχῶς περισο-
βουμένης (fortasse καὶ περισοβούσης τῆς φ. πυκνὰ) | ἄλλος ἄλλου
τερατεῖαν ἐπεδείξαντο (fortasse ἄλλην τ. ἄλλος ἑτερατεύσατο | . . .
9 ὁ κύων δὲ πρῶτα μὲν εἰούρει (δ κ. δ' εἰούρει πρ. μὲν) . . . | εἰς
σύρμα χαλάσας καὶ καθείς τὸ τριβώνιον | , ἔπειτα καὶ Δωρίδα
τὴν μουσουργὸν οἶος ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀπάντων ἐνεργεῖν, φάσκων
ἀρχὴν γενέσεως εἶναι τὴν φύσιν (ἀρχ. γ. ἔλεγεν εἶναι τ. φ.).

οὕτων, ut οὕγιος Arist. Vesp. 1436, οὕχθρος al., μὴ 'γη Vesp.
1121. Pac. 801. de comparatione φυσότερον βαλλ. cf. Cratin. 283.
Teleclid. 43. Hermipp. 3. paullo aliter Alexid. 95. -- οἱ φιλόσοφοι
ἄλλος ἄλλην ἑτερατεύσατο, ut Plat. Symp. 220c θαυμάζοντες, ἄλλος
ἄλλῳ ἔλεγεν. sic enim BVC, ἔλεγον Mehlerus et Cobetus, nulla
necessitate. Xenoph. Anab. 2, 1, 15 οὗτοι ἄλλος ἄλλα λέγει. 7, 3,
47 οἱ ἑπτεῖς οἷχονται ἄλλος ἀλλαχῆ διώκων.

1425. 1426

Lucianus Hermotim. 20 (τὰ τῶν φιλοσόφων γνωρίσματα) οὐ
φιλεῖ . . . οὕτω διαφαίνεσθαι, ἀλλ' ἔστ' ἀπόρητα καὶ ἐν ἀφανεῖ
(ἐν ἀφ. τε) κείμενα, | λόγοις καὶ συνοουσίαις ἀναδεικνύμενα
(ἀν. λόγοισι καὶ σ.), | καὶ ἔργοις τοῖς ὁμοίοις ὀψὲ μόλις . . .

σὺ δ' ὑπὲρ τὸν Λυγκέα | ἡμῖν δέδορκας . . . κἀνέφκται
σοι τὰ πάντα (π. σ.).

1427. 1428

Lucianus Fugit. 14 καὶ τάλφιτα | οὐκέτ' ὀλίγα (add. αὐτοῖς)
οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μᾶζα (μ. ὥσπερ προτοῦ) | ψιλῆ, τὸ δ' ὄψον
οὐ τάριχος ἢ θύμον, | ἀλλὰ κρέα παντοδαπὰ (π. δὲ κρ.) κῶνος
οἶος ἡδιστος (fortasse γλυκύτατος) | καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν
ἐθέλωσιν. 20 ἀγροῦς ἐνίστε καὶ ἐσθῆτας (fortasse γλανίδας) τῶν
μαλθακῶν | (add. ἡδη) ἐπρίαντο καὶ παιδας κομήτας καὶ συνοι-
κίας ὄλας, μακρὰ χάλρειν φράσαντες τῇ πήρᾳ τῇ Κρατίτηος καὶ
τῷ τριβῶνι τῷ Ἀντισθένης καὶ τῷ πίθῳ τῷ Διογένους.

27 ἀνδράποδον | Παφλαγονικόν, τῶν ἀπὸ Σινώπης βαρ-

βάρων, | . . . ὑπωχρον, ἐν χρῶ κουρίαν, ἐν γενεῶ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον (ἐξ. | π.) καὶ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, | ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον.

1429

Lucianus Dial. deor. 4, 1 ἄγ' ὦ Γανύμηδες, ἤκομεν γὰρ ἔνθ' ἐχρῆν, | φίλησόν με ἤδη (ἤδη μ'). 2 Διὸς οὐκ ἤκουσας (οὐ γὰρ ἦκ. Δ.) | ὄνομ' οὐδὲ βωμόν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ; 5, 5 extr. οἰμώξεται γὰρ, ἦν τίς σε (σέ τις) λυπεῖν θέλη' 'videtur comoediae novae versus fuisse'. Fritzschius. *Ganymedem* scripserunt Alcaeus, Antiphanes, Eubulus.

1430

Lucianus Dial. deor. 22, 1 ΠΑΝ. μοιχιδῖός εἰμ', ἐξαίρετός σοι γενόμενος . . . ΕΡΜΗΣ. ἦ ποῦ (add. τιν') ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας ἐγώ. 'bene cadunt in Ararotis comoediam Πανὸς γοναί.' Fritzschius, qui ποτ' inserit post ποῦ.

1431. 1432

Lucianus Caucas. 12 ἦν οὖν τὸ θεῖον μόνον καὶ τὸ ἐπουράνιον (ἐν οὐρανῷ) γένος. | ἦ γῆ δ' ἄγριόν τι χρῆμα καὶ ἄμορφον (add. σφόδρα), | ὕλαις ἅπασα καὶ ταύταις ἀνημέροις λάσιος (λ. οὐσ' ἄν.). | οὔτε δὲ βωμοὶ θεῶν (β. θ. δ' οὐκ ἦσαν) ἦ ναοὶ πόθεν; οὔτε ἀγάλματα ἢ ξόανα (οὐδὲ ξ. οὐδ' ἀγάλμαθ'), οἷα πολλὰ νῦν | ἀπανταχόθι φαίνεται μετὰ πάσης ἐπιμελείας (μετ' ἐπιμ. φ.) τιμώμενα.

14 (add. τανῦν δ' ἴδοις ἄν) πόλεσι καὶ γεωργίαις | καὶ φυτῶσις (φυτοισί θ') ἡμέροις διακεκοσμημένην | καὶ τὴν θάλατταν πλεομένην καὶ τὰς νήσους κατοικουμένας (fortasse οἰκουμένην | νήσοισι πολλαῖς), ἀπανταχοῦ δὲ βωμόν καὶ θυσίας (κ. θ. ἀπ.) | βωμούς τε καὶ ναοὺς (ναοὺς τ', ἄθλα) καὶ πανηγύρεις | . . . ὀρεῖς ὅπως (add. ἐγωγε) τὰμαντοῦ μόνα σκοπῶ, | τὰ κοινὰ δὲ καταπροδίδωμι κἀλάττω ποιῶ; — est defensio Promethei

1433

Lucianus Timon. 5 ΤΙΜΩΝ. τοσοῦτους (add. τῶν) Ἀθηναίων (add. ἐγῶ) | εἰς ὕψος ἄρας καὶ πλουσίους ἐκ πενεστάτων (κἀκ πενήτων πλ.) | (add. ἄφνω) ἀποφῆνας καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας, μᾶλλον δὲ ἀθρόον εἰς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέας τὸν πλοῦτον. ἐπειδὴ πένης διὰ ταῦτα ἐγενόμην, οὐκέτι γνωρίζομαι | . . . ἀλλ' ἄν που καὶ ὀδῶ βαδίζων ἐντύχω τινὶ αὐτῶν (τούτων τ.), | ὥσπερ τινὰ στήλην παλαιοῦ νεκροῦ ὑπῆταν

ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνατετραμμένην παρέρχονται . . και πόρρωθεν ἰδόντες ἐτέραν ἐκτρέπονται (fortasse στήλην παριόντες ἐκτρέπονται).
ex prologo fabulae haec fluxerunt. ceterum cf. Mus. Rhen. XLIII 51.

1434

Lucianus Tim. 7 ΖΕΥΣ. τί παθῶν σὺν τοιοῦτός ἐστιν ἄθ-
λιος, | ἀνύχηρὸς και σκαπανεύς και μισθωτός, ὡς ἔοικεν
(ἀνύχμ. ὡς ἔοικε μ. σκαφεύς), | οὕτω βαρεῖαν καταφέρων τὴν δίκελ-
λαν (τ. δ. κ.). | 8 ΕΡΜΗΣ. οὕτως μὲν εἰπεῖν (add. οὐδὲν ἄλλ' ἢ)
χρηστότης | ἐπέτριψεν αὐτὸν και φιλανθρωπία (φιλάνθρωπος
τρόπος) | και ὁ πρὸς τοὺς δεομένους ἄπαντας οἶκτος (οἶκτός τε
τε πρ. τ. δ.) . . . | μισθοῦ γεωργεῖ μελαγχολῶν τοῖς κακοῖς
(τ. κ. μ.).

1435

Lucianus Tim. 33 ΠΕΝΙΑ. ἀπέρχομαι. | και ὑμεῖς δὲ, ὦ
Πόνε και Σοφία (Σ. και Πόν'), ἀκολουθεῖτέ μοι. | οὗτος δὲ
τάχα εἴσεται, οἶαν με οὔσαν ἀπολείψει, | ἀγαθὴν σύνεργον
και διδάσκαλον, ἧ (μεθ' ἧς) | συνῶν ὕγεινός μὲν τὸ σῶμ',
ἐρρωμένος | δὲ τὴν γνώμην διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν και
πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων (ἐμβλ.), | τὰ δὲ περιττὰ και πολλὰ ταῦτα,
ὥσπερ ἐστίν, ἀλλότρια ὑπολαμβάνων. cf. Mus. Rhen. 51. 2.

1436. 1437

Lucianus Tim. 34 ΕΡΜΗΣ. ἀγαθῆ τύχη | δέχου τὸν ὄλβον
(add. πάλω) ἀποστὰς τῶν κακῶν. ΤΙΜΩΝ. και ὑμεῖς οἰμῶξεσθε ἤδη,
καίτοι θεοὶ ὄντες, ὡς φατε. πάντας γὰρ ἕμα ἀνθρώπους (add.
τε) και θεοὺς μισῶ (μ. θ.). τουτονὶ (τουδί) δὲ . . . ἐπίτριψεν μοι
δοκῶ τῆ δικέλλη (τ. δικ. μοι δοκ.). ΠΛΟΥΤΟΣ. ἀπίωμεν, Ἐρμῆ,
(add. θάπτον αὐ) πρὸς τοῦ Διός. | μελαγχολᾶν γὰρ ἔνθραπος οὐ
μετρίως δοκεῖ. | μὴ τι κακὸν ἀπέλθω προσλαβῶν. extremos
duo versus Fritzschius agnovit altero sic refecto: μὴ και κακὸν
τι προσλάβω, φυλάξομαι. fortasse δεινῶς δέδοικα vel σπεύδωμεν, ὦ
τάν, μὴ κακὸν τι προσλάβω. cf. Mus. Rhen. 52 et Menand. 564.

37 ΤΙΜΩΝ (πρὸς Πλούτον). λέγε. | μὴ μακρὰ (add. γε) μέν-
τοι, μηδὲ μετὰ προσιμίων, | ὥσπερ οὐπίτριπτοι ῥήτορες.
ἀνέξομαι γὰρ σε (ὡς σ' ἄν.) | ὀλίγα λέγοντα διὰ τὸν Ἐρμῆν
τουτονί.

1438. 1439

Lucianus Tim. 45 ΤΙΜΩΝ. καίτοι τί τοῦτο; φεῦ τοῦ τάχους.
πανταχόθεν συνθέουσι (σ. πάντοθεν) | κεκοιμημένοι και πνευ-
στιῶντες οὐκ οἶδα ὅθεν (ὡς ποθεν) | ὀσφραϊνόμενοι τοῦ χρυ-
σίου. . . φέρ' ἴδω, τίς (add. οὖν) | ὁ πρῶτος αὐτῶν οὗτός ἐστι
(οὐτός); Γναθωνίδης | ὁ κόλαξ, ὁ πρῶην ἔρανον αἰτήσαντι

μοί | ὀρέξας τὸν βρόχον (τ. βρ. ὄρ.), πίθους ὄλους παρ' ἐμοί
(ὁ παρ' ἐμ. π. ὄλ.) | πολλάκις ἐμημεκῶς.

46 ΓΝΑΘΩΝΙΑΔΗΣ. οὐκ ἐγὼ λέγον, | ὡς οὐκ (οὔποτ') ἀμε-
λήσουσι Τίμωνος ἀγαθοῦ ἀνδρὸς οἱ θεοί; | (ὦ) χαῖρε, Τίμων...
TIM. νῆ καὶ σύ γ', ὦ Γναθωνίδη, | γυπῶν ἀπάντων βορώτατε
καὶ ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατε. ΓΝΑΘ. ἀεὶ φιλοσκώμμων σύ γε. |
ἀλλὰ ποῦ τὸ συμπόσιον (τὸ σ. δὲ ποῦ 'στιν;) ὡς καινόν τί σοι,
ἄσμα τῶν νεοδιδάκτων διθυράμβων (τ. ν. δ. ἄσμ' ἐγὼ) | ἤκω
κομίζων. TIM. καὶ μὴν ἐλεγεία γε ἄση μάλα περιπαθῶς ὑπὸ
ταύτῃ τῇ δικέλλῃ (ἀλλὰ μὴν ἐλεγεία γε | ἄσει περιπ. τῇ δικ. τῆδ'
ἐμῇ | πληγείς) ... ΓΝΑΘ. τὸ τραῦμ' ἴασαι μικρὸν ἐπιπάσας (περικπ.)
τοῦ χρυσίου· | δεινῶς γὰρ ἴσχειμὸν ἔστι τὸ (πέφυκε) φάρμακον.

1440. 1441. 1442

Lucianus Tim. 47 TIMΩΝ. τίς ἄλλος (add. Fritsch.) οὗτός
ἐστίν ὁ προσιών (εἶσιν), ἀναφаланτίας; | Φιλιάδης κολάκων
ἀπάντων ὁ βδελυρώτατος (κ. ἀπ. Φ. βδ.). | οὗτος δὲ (add. Ξαναχος)
ἄγρον ὄλον παρ' ἐμοῦ λαβῶν | καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο
τάλαντα (καὶ δ. τ. τῆ θ. γαμουμένη) | ... ἐπειδὴ νοσοῦντα πρόην
εἶδέ με καὶ ἐγὼ προσῆλθον ἐπικουρίας δεόμενος (ιδὼν νοσ. δε-
όμενόν τ' ἐπ.) | πληγὰς ὁ γενναῖος (χρηστὸς) προσενέτεινεν (τῷ
φίλῳ).

48 ΦΙΛΙΑΔΗΣ. ὦ τῆς ἀναισχυντίας· νῦν Τίμωνα γνωρίζετε
(νῦν πάλιν γν. | Τίμωνα); νῦν (add. πάλιν) Γναθωνίδης φίλος;
τουγαροῦν δίκαια (add. τοι) πέπονθεν οὗτος (ἄτ') ἀχάριστος
ᾧν. | ἡμεῖς δὲ οἱ πάλοι ξυνήθεις καὶ ξυνέφηβοι καὶ δημόται ὄμως
μετριάζομεν, | ὡς μὴ 'πιπηδᾶν δοκῶμεν. (add. ἀλλὰ) χαῖρ',
ὦ δέσποτα, | καὶ ὅπως τοὺς μισροὺς τούτους κόλακας φυλάξῃ
τοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης μόνον (φίλους add. Sommerbr.), τἄλλα δὲ
κοράκων οὐδὲν διαφέροντας. οὐκέτι πιστευτέα τῶν νῦν οὐδενί
(πιστευτέ' οὐκέτ' ἔστι τῶν ν. οὐδ.)· | πάντες ἀχάριστοι καὶ πο-
νηροί. cf. Mus. Rhen. 52. 3.

57 ΘΡΑΣΤΚΛΗΣ. ὦ δημοκρατία καὶ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ
τοῦ καταράτου ἐν ἐλευθέρῳ τῇ πόλει (νόμοι, 'ν ἐλ. | ὑπὸ τ. κ.
παιόμεσθα τῇ π.).

Bekker. Anecd. 16, 31 ἀναφаланτίας· οὐχ ὁ φαλακρός, ἀλλ' ὁ
ἀρχόμενος ἀποφαλακροῦσθαι. Pollux 2, 26 φαλαντίας, ἀναφаланτίας,
φαλακρός, γυμνὸς τῶν τριχῶν.

1443

Lucianus Dial. mort. 9, 2 ἅπαντ' ἐπέρρει μοι, ὦ γενναῖε,
παρ' ἄλλων τάγαθά. | καὶ ἔωθεν μὲν εὐθύς ἐπὶ θύρας ἐφοίτων
μάλα πολλοί (π. μ.), | μετὰ δὲ παντοῖά μοι δῶρα προσήγετο

ἀπανταχόθεν (παντ. προσήγ.) | τῆς γῆς τὰ κάλλιστα . . . ἐραστὰς εἶχον μυρίους. Β. ἐγέλασ' ἐραστὰς σὺ τηλικούτος ὢν, ὀδόντας τέτταρας ἔχων (ἔχων | τ. ὀδ.). Α. νῆ Δία, τοὺς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει . . . 3 καὶ μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρωσ οὐτοσί πολὺς (κ. μ. ὃ γ' ἔρωσ πρ. ὁ πολ. οὐτοσί) | ὢν ὁ περὶ τοὺς ἀτέκνους καὶ πλουσίους γέροντας (π. τ. ἀτ. γ. ὢν καὶ πλ.) . . . ἀτὰρ οὐκ ὀλίγα τῶν ἐραστῶν ἀποτέλαινα, μονονουχὶ προσκυνούμενος ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐθρυπτόμην | δὲ πολλάκις καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς ἐνότε. *simillima est oratio Periplecomeni apud Plaut. Mil. glor. 3, 1, 114 sq.*

1444

Lucianus De sacrif. 12 θέμενοι δὲ βωμοὺς καὶ προρρήσεις καὶ περιρρανήρια | προσάγουσι (ν αὐτοῖς add.) τὰς θυσίας, βοῦν μὲν ἀροτήρα (ἀ. β) | ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμὴν καὶ αἶλα ὁ αἰπόλος, | ὁ δὲ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον, ὁ δὲ πέννης (π. δὲ τις) | ἰλάσατο τὸν θεὸν φιλήσας μόνον (θ. φ. ἰλ.) τὴν αὐτοῦ δεξιάν | . . . τίς οὐκ ἂν εἰκάσειεν ἡδεσθαι ταῦτα (τάδε) | ὀρῶντας τοὺς θεοὺς (θ. ὀρ.);

1445

Lucianus Catapl. 2 παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀσφόδελος | μόνον καὶ χοαὶ καὶ πόπανα ἀναγίσματα, | τὰ δ' ἄλλα ζόφος καὶ ὀμίχλη καὶ σκότος (ὄμ. δὲ τᾶλλα καὶ ζ. τε καὶ σκ.) | ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ (ἐν οὐρ. δὲ) φαιδρὰ πάντα καὶ (add. καλὰ), | ἢ τε ἀμβροσία πολλή (ἢ δ' ἀμβρ. γε) καὶ τὸ νέκταρ ἄφθονον. *exponit nescio quis in orco, quanta sit rerum caelestium et infernarum differentia.*

1446

Lucian. Catapl. 12 Γλυκέριον τὴν παλλακίδα μου (παλλακὴν) | ἐπισπασάμενος τὴν θύραν ἐσπόδει (διεσπ., cf. Arist. Eccl. 939) | καθάπερ (ὡς) οὐδενὸς ἔνδον παρόντος (π. ἔνδ.), εἶτ' ἐπειδὴ (ἐπει) | ἄλις εἶχε τῆς ἐπιθυμίας . . . πλατὺν χρεμψάμενος καὶ καταπτύσας μου (μέγα καὶ πλατὺν | καταχρεμψάμενός μου καὶ καταπτ. νεκροῦ, cf. Arist. Pac. 815) | εἰς τὸν τῶν ἀσεβῶν (τῶν ἀσ. τὸν) γῶρον ἄπιθι ἐπειπὼν ὄχετο (fortasse νῦν, ἔφη) | ἐγὼ δ' ἐνεπιμπράμην μὲν, οὐκ εἶχον δ' ὄμως | ὅ τι καὶ δράσαιμι (fortasse ποιήσαιμι) αὐτὸν αὖτος ἤδη καὶ ψυχρὸς ὢν. *narrat mortuus nescio quis iniuriam sibi a servo inlatam.*

1447

Lucianus Catapl. 14 ἄλλως τε οὐδ' ὅμοια τὰ μὰ τοῖς τῶν πλουσίων' | ἐκ διαμέτρου γὰρ ἡμῖν οἱ βίοι, φασίν (γάρ, φασίν,

ἡμ. οἱ β.). | ὁ μὲν γε τύραννος (γὰρ) εὐδαίμων εἶναι δοκῶν
παρὰ τὸν βίον, | φοβερὸς ἅπασι καὶ περιβλεπτός (add. πάνυ) |
ἀπολιπὼν χρυσὸν τοσοῦτον (χρ. τ. ἀπ.) καὶ ἀργύριον . . . καὶ
γυναῖκας . . . ἠνιάτο κάποσπῶμενος | αὐτῶν ἤχθητο . . . 15 ἐγὼ
δὲ ἄτε μηδὲν (οὐδὲν) ἔχων ἐνέχυρον (ἐν. κεκτημένος) | ἐν τῷ βίῳ,
οὐκ ἀργόν, οὐ συνοικίαν, οὐ χρυσόν (οὐ χρ. οὐ σ.), . . . οὐκ
εἰκόνας, | εἰκότως εὖζωνος ἦν, κάπειδὴ μόνον ἢ Ἄτροπος ἔνευσέ
μοι . . . | ἀναπηθῆσας εὐθύς (εὐθ. ἀνεπήδων) ἀνυπόδητος (κάν.) . . .
εἰπόμην.

1448

Lucianus Toxar. 14 πολλοὺς ἤδη νέους ἐκτραχίλισσα καὶ μυρ-
ρους ἔρωτας ὑποκρινάμενη καὶ οἴκους πολυταλάντους ἀνατρέψασα,
ποικίλον τι καὶ πολυγύμναστον κακόν, παραλαβοῦσα εἰς τὰς
χεῖρας . . . ἄπειρον τῶν τοιούτων μηχανημάτων νεανίσκον οὐκ ἀνήκεν . . .
15 ἐπεὶ ἤσθετο πονηρῶς ἔχοντα καὶ | διάβροχον ἤδη τῷ ἔρωτι
καὶ τακερὸν γεγεννημένον | . . . κύειν ἐξ αὐτοῦ σκῆπτεται . . . ὁ
δὲ . . . τοῦνομα (αὐτῆς) ἐπεβοᾶτο καὶ | τὴν εἰκόνα περιβαλὼν
αὐτῆς (αὐτ. π.) . . . ἐκώκυνεν | καὶ τέλος καταβαλὼν ἑαυτὸν
(ἑαυτ. κ.) εἰς τοῦθαφος | ἐκυλίνδετο | καὶ λύττα ἦν ἀκριβῆς
(ἀκρ. ἦν) τὸ πρᾶγμα· τὰ μὲν γὰρ δῶρα οὐ κατὰ μῆλα καὶ
στεφάνους· ἀντεδίδοτο αὐτῇ, ἀλλὰ συνοικίαι ὄλαι καὶ ἀγροὶ καὶ
θεράπαινοι . . . καὶ χρυσὸν ὅποσον ἐθελήσειε. καὶ . . . ἐν βραχεῖ ὁ
Λύσωνος (cf. fr. 1449) οἶκος ὀνομαστότατος . . . γενόμενος ἐξήντηλον
καὶ ἐξεκεκένωτο. cf. Mus. Rhen. 36. 7.

1449

Continuo cum his coniungenda erat utpote aut ex eadem aut
simillima scaena transformata epistula Alciphronis 3, 50 οὐκ ἀν-
έχομαι ὄρων . . . τὴν ἐπόπορον ἀπηνῶς τῷ μειρακίῳ χρωμένην. οὐ
γὰρ δαπανᾶται εἰς αὐτὴν χρυσὸν (χρ. εἰς αὐτ.) μόνον | κάρ-
γύριον, ἀλλ' ἤδη καὶ συνοικίας καὶ ἀγρούς (ἀγρ. τε καὶ σ.) | . . .
ἐγὼ δ' ὀδυνῶμαι (fortasse add. πῶς δοκεῖς;) τὴν καρδίαν,
ὄρων ὑπορρέοντα τοσοῦτον πλοῦτον (fortasse τὸν πλ. βιάδην), | ὃν
οἱ μακαρίζουσι αὐτῷ Λυσίας καὶ Φανοστράτη κατέλιπον (κατέ-
λιπε καὶ Φ.). | ἂ (ῥα) γὰρ ἐκεῖνοι κατ' ὀβολὸν συνήγαγον, |
ἀθρόως ἀναλοῖ τὸ πολύκοινων τοῦτο καὶ | αἰσχροτάτον γύ-
ναιον. — cf. Herm. XXI 391 et Arist. Ach. 1. 3 et 535 ἐπέλων
βιάδην.

1450. 1451

Lucianus Toxar. 30 ἀφικνεῖται . . . οὐδὲν εἰδὼς τῶν γεγεννη-
μένων. καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν (ἐπ. δ' ἔμαθε τὰ γεγεννημένα), | ὡς
εἶχεν εὐθύς ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον | δημομαῖος ἔλθων τότε μὲν
οὐκ εἰσεδέχθη, ἐσπέρα γὰρ ἦν (τότε μὲν, ἐσπ. γ. ἦν, | οὐκ εἰσεδ.),

καὶ ὁ δεσμοφύλαξ πάλαι κεκλεικῶς τὴν θύραν ἐκάθειυδε
φρουρεῖν τοῖς οἰκέταις παρακελευσάμενος (καὶ κεκληκῶς τ. θ. |
ὁ δ. ἐκ. τοῖσιν οἰκ. | φρουρεῖν ἐπιτάξας)· ἔωθεν δὲ εἰσέρχεται. . . καὶ
παρελθὼν ἐπὶ πολὺ μὲν ἐζήτει τὸν Ἀντίφιλον ἄδηλον | ὑπὸ τῶν
κακῶν γεγεννημένον καὶ περιωῶν | ἀνεσκοπεῖτο καθ' ἕκαστον.

31 μέρος τοῦ μισθοῦ (τοῦ μ. μέρ.) | τῷ δεσμοφύλακι
καταβαλὼν τιθασὸν αὐτῷ καὶ εἰρηνικὸν | ἀπειργάζετ' αὐτὸν . . .

32 ἀπήγετ' εὐθύς εἰς τὸ δεσμωτήριον | . . . 33 χρόνῳ δὲ καὶ
τοιούνδε τι προσπεσὸν ἔπαυσεν (τοιούνδ' ἐπ. πρ.) | ἐπὶ πλέον
αὐτοὺς δυστυχοῦντας.

1452. 1453. 1454

Lucianus De parasit. 2 οὐκ ἐρυθριᾶς παράσιτον σαντὸν
(αὐτ.) ἀποκαλῶν; . . . ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ. (add. ὀρθῶς) πολὺ μᾶλλον
λέγοντες τοῦτο ἐμὲ (τοῦτ' ἐρεῖτ') ἢ Φειδίαν | ἀγαλματοποιόν·
χαίρω γὰρ τῇ τέχνῃ (τ. τ. γ. ἡδομαι) | οὐδὲν ἦτον ἢ Φειδίας
ἔχαιρε τῷ Δίῳ (fortasse ὡς Φ. ἔχαιρεν, οἶμαι, τ. Δ.).

3 Π. ἴθι δὴ (add. τὸ) πρῶτον, εἴ σοι δοκεῖ, περὶ τῆς
τέχνης, | ἥτις ποτ' οὐσα τυγχάνει τῷ γένει, | σκοπῶμεν· οὕτω-
σὶ γὰρ (οὕτω δ') ἐπακολουθήσαιμεν ἄν | καὶ ταῖς κατ' εἶδος.

4 ἢ τοῦ παρασίτου τέχνη, ἢ γε καὶ τὰ οὕτως ἄδηλα ἀφανῆ
μᾶλλον τῆς μαντικῆς γνωρίζει τε καὶ οἶδε (τ. μαντ. | ἀταίει
μᾶλλ.)· 5 τὸ δὲ γ' ἐπίστασθαι λόγους | λέγειν ἐπιτηδείους καὶ
πράγματα πράττειν δι' ὧν οἰκειώσεται | καὶ εὐνοῦσταιον (εὐν.
τε) ἑαυτὸν τῷ τρέφοντι ἀποδείξει, | ἄρ' οὐ συνέσεως καὶ κατα-
λήψεως ἐρρωμένῃς εἶναι σοι δοκεῖ | (δοκεῖ | ἐρρωμ. σοι);

1455

Lucianus De parasit. 11 (ὁ Ἐπίκουρος) ζητῶν περὶ σχήματος
γῆς (γῆς τε σχ.) . . . καὶ περὶ θεῶν | εἴτ' εἰσὶν εἴτ' οὐκ εἰσὶ,
καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ τέλους | αἰεὶ πολεμῶν καὶ διαφερόμενος
πρὸς τινὰς | οὐ μόνον ἐν ἀνθρωπίναις, ἀλλὰ καὶ ἐν κοσμικαῖς ἐστὶν
ἐνοχλήσειν. ὁ δὲ παράσιτος πάντα καλῶς ἔχειν οἶόμενος (for-
tasse πάντ' ἔχ. κ. λέγων) | μετὰ πολλῆς ἀδειας καὶ γαλήνης,
οὐδενὸς | αὐτῷ τοιούτου παρενοχλοῦντος ἐσθλεί | καὶ κοιμᾶται
ὑπτιος ἀφεικῶς τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ὥσπερ Ὀδυσσεὺς τῆς
Σχερίας ἀποπλέων οἴκαδε (fortasse καθάπερ Ὀδ. οἴκαδ' ἐκ Σχ. πλέων).

1456—1460

Lucianus De parasit. 15 καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' (ἐκεῖνό γ' Cobet.)
οὐδέεις ἐστὶν ὅστις οὐκ ἐπίσταται, | ὅτι οἱ μὲν τὰς λοιπὰς τέχνας
ἐργαζόμενοι τὸν μὲν ἄλλον | χρόνον ταλαιπωροῦσι, μίαν δὲ ἢ
δύο μόνους | τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἰερὰς ἄγουσι (τοῦ μ. ἰερ. ἐπι-

τελοῦντες ἡμ.)· | ὁ δὲ παράσιτος τοῦ μηνὸς τὰς τριάκονθ' ἡμέρας
λερὰς ἄγει (τ. τρ. ἡμ. | λερ. ἄγ. τοῦ μηνός)· πᾶσαι γὰρ αὐτῶ δο-
κοῦσιν εἶναι τῶν θεῶν (fortasse εἶναι γὰρ δοκεῖ | θ. ἐκάστη).

19 ἔτι τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν εἰσὶ (add. και) διδάσκαλοι,
τῆς δὲ παρασιτικῆς (fortasse add. πέφηνεν) οὐδεὶς (οὐδὲ εἷς),
ἀλλ' ὥσπερ ἡ ποιητικὴ κατὰ Σωκράτη | και αὐτὴ θεία τινὲ
μοίρα (add. θαυμασίας) παραγίνεται.

20 ταύτη δὲ ἐστὶ ('στι) χρῆσθαι και ἐν ὁδῷ και πλέοντι
(και πλ. κἂν ὁδ.).

21 τἄλλοτρια λαμβάνων (add. γὰρ) οὐκ ἀδικεῖ μόνος.

23 ὅτι γε μὴν ἡ βασιλικωτάτη τῶν τεχνῶν ἐστὶν αὐτὴ
(στὶν αὐτὴ τ. τ.) | μάθοις ἂν και ἐκ τοῦδε οὐχ ἤμιστα· | τὰς μὲν
γὰρ λοιπὰς (ἄλλας) τέχνας οὐ μόνον κακοπαθοῦντες και ἰδροῦν-
τες, ἀλλὰ νῆ Δία καθήμενοι και ἐστῶτες ἐργάζονται (fortasse οὐχ
ἰδροῦντές τοι μόνον | και κακοπ., ἀλλὰ και καθ. | μελετῶσιν) ὥσπερ
ἀμέλει (νῆ Δία) δοῦλοι τῶν τεχνῶν· | ὁ δὲ παράσιτος μεταχειρί-
ζεται τὴν αὐτοῦ τέχνην ὡς βασιλεὺς κατακείμενος.

1461. 1462

Lucianus De parasit. 27 (∪_∪) ἐτέρως μὲν γὰρ Ἐπικούρου
δοκεῖ | τὰ πράγματ' ἔχειν, ἐτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς, |
ἐτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀκαδημείας (add. πάλιν), | ἐτέρως δὲ τοῖς
ἀπὸ τοῦ (ἐκ) Περιπάτου . . . | ἐπεὶ τί δή ποθ'· ἀριθμητικὴ
μὲν μία | ἐστὶ και ἡ αὐτὴ και δις δύο παρὰ τε ἡμῖν και παρὰ
Πέρσαις (fortasse ἐστὶν παρὰ πᾶσι και παρ' ἡμ. δις δ. | ὥσπερ π. Π.)
τέτταρ' ἐστίν.

30 ἡ μέντοι παρασιτικὴ . . . και ἐν Ἑλλήσι και βαρβάροις |
μί' ἐστὶ και κατὰ ταῦτὰ χῶσανύτως (add. τέχνη) . . . οὐδ'
εἰσὶν, ὡς ἔοικε, παράσιτοί τινες | οἶον Στωικοὶ ἢ Ἐπικούρειοι
δόγματα ἔχοντες διάφορα (διάφορ' ἔχ. δόγμαθ' οἶον Στ. | πρὸς
τὸν Ἐπίκουρον), ἀλλὰ πᾶσι πρὸς ἅπαντας (fortasse παντελῶς |
ὁμολογία τίς ἐστὶ και συμφωνία | τῶν ἔργων τε και τοῦ τέλους
(fortasse τέλους τε κἄργων).

1463. 1464. 1465

Lucianus De parasit. 40 θεῶ δὴ τοὺς ἄνδρας . . . και δοκί-
μαζε τὰ σώματα. τοὺς μὲν τολύνη αὐτῶν ὑπὸ ἐνδείας ἴδοις ἂν
λεπτούς και ὠχρούς (add. τε και) πεφρικότας, | ὥσπερ (και καθ-
άπερ) ἡδὴ τραυματίας παρειμένους· | ἀγῶνα μὲν γὰρ και
μάχην σταδίαλαν και ὠδισμόν και κόνιν και τραύματα | μὴ γέλοιον
ἢ λέγειν δύνασθαι φέρειν (φ. δ. μὴ γ. ἢ λέγειν) | ἀνθρώπους
ὥσπερ ἐκείνους (fortasse ἄνδρας τοιούτους) τινὸς δεομένου ἀναλή-
ψεως. 41 ἄθρει δὲ πάλιν μεταβὰς τὸν παράσιτον ὁποῖός τις

(οἶος) φαίνεται | . . . δεινὸν βλέπων ὁποῖον ἡμεῖς (add. και) μέγα. |

42 ἀπλῶς γὰρ εἶπειν, ἐν πολέμῳ τῶν πάποτε | ῥητόρων ἢ φιλοσόφων οἱ μὲν οὐδὲ ὄλωσ ὑπέμειναν ἔξω τοῦ τείχους προελθεῖν. . . ὁ Ἰπερείδης δὲ (ὁ γὰρ Ἰπ., add. εἶπέ) καὶ Δημοσθένης | . . . ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀεὶ θορυβοῦντες καὶ λοιδοροῦμενοι τῷ Φιλίππῳ, τί ποτε ἀπειργάσαντο γενναῖον; (fortasse τί ποτ' εἰργάσαντ' ἀνδρείον, ἐν τῆκκλησίᾳ | ἀεὶ θ. κἀντιλοιδ.); . . . οὐδὲ ὄλωσ ἐτόλμησαν μικρὸν | ἔξω παρακῦψαι τῶν πυλῶν, ἀλλ' (add. ἔνδον δ' ἀεὶ) | ἐντειχίδιοι 'κάθηντο παρ' αὐτοῖς ἤδη πολιορκούμενοι, | γνωμῖδια καὶ προβουλευμάτια συντιθέντες (add. ἢ ψηφίσματα). 43 ὁ σοφὸς αὐτῶν Σωκράτης | φεύγων ἀπὸ τῆς Πάρνηθος ἐς τὴν Ταυρέου | παλαίστραν κατέφυγεν (fortasse ἀπέδρα παλ.).

50 εἰ δὲ πέσοι παράσιτος. . οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ οὔτε λοχαγὸς οὔτε στρατιώτης αἰσχυρθεῖη μεγάλῳ τε ὄντι νεκρῷ καὶ ὥσπερ ἐν συμποσίῳ καλῷ (add. Cobet.) καλῶς κατακειμένῳ. | ὡς ἄξιόν γε φιλοσόφου νεκρὸν ἰδεῖν (βλέπειν) | τούτῳ παρακείμενον, | ξηρόν, ῥυπῶντα, μακρὸν παγώνιον ἔχοντα, προτεθνηκότα τῆς μάχης, ἀσθενῆ ἄνθρωπον (ξ. ῥ., τῆς μ. προτ., | πώγωνα μ. ἔχοντα, τᾶλλα δ' ἀσθ.).

1466—1469

Lucianus Rhetor. praec. 2 σκόπει ὀπόσοι. . . καὶ πλούσιοι καὶ νῆ Δί' εὐγενέστατοι | ἔδοξαν ἀπὸ τῶν λόγων (ἀπ. τ. λ. ἔδ.). 3 ὅμως δὲ μὴ . . . ἀποδυσπετήσης μυρίους τινὰς τοὺς πόρους | προπονῆσαι οἰηθεῖς.

11 εὐρήσεις. . . πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον | τὸ βᾶδισμα, ἐπικεκλασμένον (κἀπικ.) τὸν αὐχένα, | γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα (φώνημ', ἀποπνέοντ' ἀεὶ μ.) | . . . τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ παραδούς σαυτὸν αὐτίκα μάλα (fortasse ταχὺ) | ῥήτωρ καὶ περιβλεπτός (περιβλεπτός τε) καὶ ὡς ὀνομάζει αὐτὸς βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις . . καταστήσει (ἔσει) | , τὰ τέθριππ' ἐλαύνων τοῦ λόγου. | διδάξεται γὰρ σε παραλαβὼν τὰ πρῶτα μὲν | ἐκεῖνα.

18 ἔπειγε καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώπα (σίγα) μόνον.

22 σιωπησάντων ἀπάντων ξένον τινὰ ἔπαινον ἐπειπεῖν τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ἐπιστρέφοντα καὶ ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἔπαινας ἐπὶ τῷ φορτικῷ | τῶν ὀνομάτων.

1470. 1471. 1472

Lucianus Adv. indoct. 3 Ἐλικῶνα μὲν γὰρ . . . οὐδ' ἀκήκοας οἶμαι ποτε. 4 πλίθηκος γὰρ (fort. ἔσθ') ὁ πλίθηκος, ἢ παροιμία | φησίν. 8 τὴν κιθάραν . . χρυσοῦ πᾶσαν, σφραγίσει δὲ | καὶ λίθοις (λ. τε) ποικίλοις κατακεκοσμημένην, | Μουσῶν μεταξὺ καὶ Ἀπόλ-

λωνος (Πυθίου τε) κώρφέως | έντετορευμένων, θαῦμα μέγα
τοῖς ὀρθῶσιν (μέγα θ. τοῖς ὀρ., έντ.). 18 οὐκ εὕξει τότε | χανεῖν
σοι τήν γῆν (τ. γ. χ. σ.), κατά σεαυτοῦ (add. καταφανείς) | ὁ Βελ-
λεροφόντης περιφέρει τὸ βυβλίον;

23 μυρία γάρ ἐστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα
καὶ φωνή (φ. τε) καὶ τράχηλος ἐπικεκλασμένος | καὶ ψιμύθιον
καὶ μαστίχη καὶ φῦκος (καὶ μαστίχη, φῦκος τε καὶ ψ.).

25 ταμείου τάγγυριον . . ὡς οἴκοι καὶ κατά πολλήν ἀσφά-
λειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς (ὡς οἴκ. ποιεῖν | κατ'
ἀσφ. ταῦτα καὶ πάσχ. ἔχ.).

1473—1477

Lucianus Calumn. 1 δεινόν γε ἡ (ὡς δ. ἐστ') ἄγνοια . . τὸν
ἐκάστου βίον | ἐπηλυγάζουσ' ἐν σκότῳ γούν πλανωμένοις |
πάντες (fortasse ἡμεῖς) εἰκόκαμεν (εἰοιμεν), μᾶλλον δὲ τυφλοῖς
ὅμοια πεπόνθαμεν (καὶ τ. πεπ. | ὅμ.) . . λέγω δὲ . . ἀποβλέπων
μάλιστα εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς κατά συνήθων καὶ φίλων διαβολάς,
ὕφ' ὧν ἤδη καὶ οἴκοι ἀνάστατοι (οἴκοι γὰρ ἤδη διαβολαῖς ἀνάστ.) |
γεγόνασιν καὶ πόλεις ἄρδην ἀπολώλασι (ἄρδ. τ' ἐξαπολώ-
λασιν π.). |

5 κατόπιν δὲ ἠκολούθει πενθικῶς τις ἐσκευασμένη | (add.
ἔπεται) μελανείμων καὶ κατεσπαραγμένη | Μετάνοια. μελαν-
είμων vox tragica, sed in tali re etiam comoediae apta.

6 τριῶν | ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμω-
δλαῖς, | . . . 7 παραγάγωμεν τὸν πρωταγωνιστήν (τὸν πρ.
παράγω) τοῦ δράματος, | λέγω δὲ τὸν ποιητήν (scr. εὐρετήν) τῆς
διαβολῆς. οὗτος δὲ δὴ ὡς μὲν οὐκ (fortasse ὡς δ' οὐδαμῶς) |
ἀγαθὸς ἀνθρωπὸς (ἀνθρ. ἀγ.) ἐστι, πᾶσιν οἶμαι γνώριμον | . .
8 ἔπειτα δὲ ὡς (ὡς δ') ἄδικος ὁ τοιοῦτος καὶ παρανόμος ἐστι
(ἄδικ. ἐστι καὶ π.) κάσεβῆς, | ῥῆδιον καταμαθεῖν.

19 εἴτ' ἐπειδὴν (ἐπὶ) ἐντὸς ἅπαξ τῶν τειχῶν (τειχῶν ἅπ. |
έντ.) γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα καὶ | κάουσι καὶ σφάτ-
τουσι καὶ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἀλισκομένης ψυχῆς . . ἔργα εἶναι.

25 εἰσὶ δὲ τινες, οἳ κἄν μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλη-
μένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνῃς (αἰδοῦς) . .
οὐδ' ἔτι προσίσθαι οὐδὲ προσβλέπειν (οὐδὲ πρ. ἔτι) | τολμῶσιν
αὐτοῖς ὥσπερ ἠδικημένοι, οὐ μὴδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωνσαν.

1478. 1479. 1480

Lucianus Dial. meretr. 4, 1 δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν
γονέων ἠφέσχετο (τῶν γ. ἦν. | ὀργ.) οὐ βουλευθεὶς τὴν πλουσίαν
ἐκείνην (ἐκ. οὐκ ἐθέλων τὴν πλ.) | γῆμαι πέντε προικὸς τά-
λαντα, ὡς ἔλεγον, ἐπιφερομένην (ταλάντων πέντε προῖκα φερο-
μένην).

2 τίν' Ἐρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἣ ποίαν στήλην λέγεις;
3 ἐγκλησάμενος αὐτὸν σύνεστι Σιμίχην.

4 ἔστιν (fortasse add. ἡμῖν) . . . χρησίμη (add. τις) φαρμακίς, | Σύρα τὸ γένος . . . ἣ μοί ποτε Φανίαν (Φ. ἐμοί ποτε) | χαλεπαίνοντα κάκεινον εἰκῆ ὥσπερ Χαρίνος, διήλλαξε μετὰ μῆνας ὄλους (ὄλ. δ. μ. μ.) τέτταρας, | ὅτ' ἐγὼ μὲν ἤδη (add. σχεδὸν) ἀπεγνώκειν, ὁ δὲ | ὑπὸ τῶν ἐπρωδῶν ἤκεν αὐθις ἐπ' (ὡς) ἐμέ. 5 Β. μὴ μέλλε, Βακχί, κάλει (κάλεσον) ἤδη τὴν Σύραν (vel τὴν Σ. ἤδη κάλει). cf. Mus. Rhen. XLIII 58. 9.

1481. 1482

Lucianus Dial. meretr. 6, 3 ΜΗΤΗΡ. καὶ διὰ τοῦτο (δ. τ. καί) | φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπειδὴν (ἂν δὲ) κοιμᾶσθαι δέη, | ἀσελγῆς οὐδὲν οὐδ' ἀμελῆς ἐκείνη ἂν τι ἐργάσαιτο (ἐργάζεσθαι), | ἀλλ' ἐξ ἄπαντος ἔν τοῦτο θηρᾶται (τ. θ. μόνον), | ὡς ὑπαγάγοιτο καὶ ἔραστὴν ποιήσειεν (fortasse ὡς ὑπαγάγεται τοὺς ἔραστάς).

4 ΘΥΓΑΤΗΡ. (add. ἀλλ') εἶπέ μοι, ὦ μῆτερ (μαμμίδιον), οἱ μισθοῦμενοι | πάντες τοιοῦτοί εἰσιν (εἰσὶν τ. π.) οἷος Εὐκρίτος, | μεθ' οὗ χθῆς ἐκάθευδον ('κάθ. ἐχθῆς); . . . Μ. οἱ καλοὶ δ' αὐτὸ μόνον καλοὶ | θέλουσιν εἶναι. καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος (δ' ἀεὶ τ. πλ. | μ.).

1483

Lucianus Dial. meretr. 8, 3 ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ (π. | ἐλθόντ') ἀπέκλησα — Καλλίδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν (γὰρ ἔνδ. ἦν, | ὁ γρ.) δέκα δραχμὰς πεπομφῶς (π. δ. δρ.) — τὸ μὲν πρῶτον (τὰ πρῶτα μὲν) | ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος· ἐπεὶ δὲ (ἔπειτα δ' ὡς) | πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι . . . ὁ Καλλίδης δὲ (καὶ Κ.) | ἔνδον ἦν (ἦν ἔνδ.) αὐθις, ὑποθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος καὶ αὐτὸς (Δ. αὐτίκα) | ἀναφλέγει' εἰς τὸ πρᾶγμα, κάπιστάς ποτε | ἀνεωγμένην τηρήσας τὴν θύραν ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπέλλει φονεύσειν, περιερόρηγνε τὴν ἐσθῆτα, | ἄπαντ' ἐποίησεν, καὶ τέλος τάλαντον δοῦς (τάλ. δ. τέλ.) | μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὄλους μῆνας· ἣ γυνὴ δὲ αὐτοῦ πρὸς ἄπαντας ἔλεγεν (ἔφη | πρὸς ἄπ.), ὡς ὑπὸ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δ' ἦν ἄρα ζηλοτυπία τὸ φάρμακον (fortasse ζ. δὲ τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ φ.).

1484

Lucianus Dial. meretr. 9, 1 ἀπολώλαμεν, ὦ κεκτημένη, ἀπολώλαμεν· | ὁ Πολέμων ἀπὸ τῆς στρατείας (ἀπὸ τ. στρ. ὁ Π.) ἀνέστρεψε (fortasse ἀνελήλυθεν) | πλουτῶν . . . ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν ἐφροσίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορημένον . . . ἐν τοσοῦτῳ δὲ | (καὶ) τὸν θεράποντ' ἰδοῦσα κατόπιν ἐπόμενον, | ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτοῦ . . . εἶπέ μοι, ἔφην, ὦ 'Παρμένων', |

ἀσπασαμένη πρότερον (τὸ πρῶτον) αὐτόν ('εἰπέ μοι' | ἔφην huc transp.) 'πῶς ἡμῖν ἐπράξατε'; 2 τὸ δ' οὖν κεφάλαιον ἐξηγγεῖλε πλοῦτον (πλ. ἤγγειλεν vel ἀγγέλλει) πολύν, | χρυσόν, ἐσθῆτα, ἀκολουθούς, (ἐσθ., ἀπ., χρ.), ἐλέφαντα· τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον (ἐλέφαντ', ἄργυρον) | . . . ἀπομεμετρομένον, πολλοὺς μεδίμνους· εἶχε δὲ | καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ | . . . καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τῶν τριχρῶμων ἐρυθρά τε ἦν ἐπιπολῆς· εἶσα δ' οὖν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγείσθαι ὡς τὸν Ἄλυν διέβησαν | καὶ ὡς (χῶπως) διέπρεψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ. Plaut. Mil. glor. 4, 2, 72 plus mi auri millest módiorum Philippi. sed Ἀλαζών, ex qua suam comoediam expressit Plautus, non potest esse eadem quam excerpit Lucianus. cf. Mus. Rhen. XLIII 57. 8.

1485

Lucianus Dial. meretr. 13, 3 ἐπεὶ δὲ συνέστημεν, ὁ βάρβαρος πρότερος (πρ. ὁ β.) | τιτρώσκει με ὀλίγον (ὀλ. τ. μ'), ὕσον ἐπιψαύσας τῷ δόρατι (δορί, Arist. Lys. 1153) | μικρὸν ὑπερ τὸ γόνυ, ἐγὼ δὲ διελάσας τὴν ἀσπίδα | τῇ σαρκίῃ παῖω διαμπαξ (π. δ. τ. σ.) ἐς τὸ στέρον, εἶτ' ἐπιδραμῶν (καὶ δρ.) | ἀπειροτόμησα τῇ σπάθῃ, καὶ τὰ ὄπλα (θῶπλ') ἔχων | ἐπανῆλθον ἅμα καὶ τὴν κεφαλὴν . . . λελουμένος | τῷ φόνῳ (λύθρῳ). 4 B. οὐκ ἂν ἔτι σε οὐδὲ προσβλέψειε τις | οὕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ (λ. χ.) . . . A. (add. ἀλλ') ἐν Παφλαγόσιν | ἐκεῖνα πέπρακται (πέπρακτ' ἐκ.), νῦν δέ (add. γ') εἰρήνην ἄγω . . . B. εἶτ' (ἔπειτ') ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ; . . . μὴ, ὦ Χάρτες, γένοιτο· | οὐδὲν γὰρ οὗτος (add. ἐστ') ἀμείνων τοῦ δημίου . . . ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγῆμασι τούτοις εἶ τινὰς Ἀημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὐροῖς (fortasse ἀλλ' εἶ τινὰς Ἀημνιάδας οἶσθ' ἢ Δ., | ταύτας σὺ τούτοις τέρπε τοῖς ἀκούσμασιν) | ἐγὼ δ' ἀποτρέχω (add. δῆτα) παρὰ τὴν μητέρα. paullo aliter Mus. Rhen. 58.

1486. 1487. 1488

Lucianus Dial. meretr. 12, 1 θρῦπτη, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ· καὶ καλῶς, ὅτι . . . εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον (ἀξ. κάμ.) εἰσεδεξάμην. οἶσθα ὅσους ἐραστὰς παρεπεψάμην . . . Μέλισσον, καίτοι ἔναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς | καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα (add. ὄλης) τῆς οὐσίας. | 2 τί σε (δ') ἢ μέγα | ἢ μικρὸν ἠδίκησά (σ') ἢ 'λύπησ' ἐγώ; | τί ν' ἔτερον εἶδον; οὐ πρὸς μόνον (μ. πρ.) σὲ βλέπω; | οὐ μέγα . . . τοῦτο (τ. μ.) ποιεῖς γύναιον ἄθλιον | λυπῶν μεμηνὸς ἐπὶ σοί (ἐπὶ σ. μ.)· ἔστι(ν) τις θεὸς ἢ Ἀδράστεια (ἀδρ.) καὶ | τὰ τοιαῦτα ὀρᾷ (ὀρ. τ. τ.)· σὺ δὲ ποτε (γε) λυπήσει τάχα, | ἂν (ἐπ' αὐτὸν) ἀκούσης τι περὶ ἐμοῦ,

κειμένην μ', ἤτοι βρόχῳ | ἔμαντήν ἀποπνίξασαν ἤ . . . ἓνα γέ
τινα τρόπον εὐρήσω θανάτου.

3 ΔΤΣΙΑΣ. μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν (ἦσ. ν.)· οὐκ ἔκοψα δ'
οὖν, | ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα (ἠρ. ἄρας) τὴν θύραν, ἦδη δὲ καὶ |
ἄλλοτ' ἐπεποιήκειν (ἐποίουν) αὐτό, παραγαγὼν τὸν στροφέα παρ-
εισῆλθον ἀσοφητέ.

5 πίνωμεν ἦδη, καὶ Πυθιάς μεθ' ἡμῶν (μεθ'. ἡμ. Π.).
ΠΤΘΙΑΣ. . . μή μοι χαλέπαινε· πλὴν τὸ δεῖν', ὄρα, ὦ Λυσία, |
μή τι νει εἴπῃς (κατέλεπς) τὸ περὶ τῆς κόμης (ὄρα).

1489

Lucianus Dial. meretr. 14, 1 νῦν μὲν μ' ἀποκλήεις, Μυρ-
τάλη, νῦν, ὅτε (fortasse ἡνίκα) | πένης ἐγενόμην διὰ σέ, ὅτε
δέ σοι τὰ τσοῦατα ἐκόμισον, | ἐρώμενος, ἀνήρ, (fortasse ἀνήρ,
ἐραστής,) δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. | ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖτος
ἦδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εἴρηκας ἐραστήν, ἀπο-
κλείομαι . . . ΜΤΡΓΑΛΗ. ταῦτά μ' ἀποπνίγει, Δωρῶν, καὶ
μάλισθ', ὁπόταν λέγῃς, | ὡς πόλλ' ἔδωκας καὶ πένης γενέ-
νησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γοῦν ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς ὅποσα μοι ἐκόμισας.
2 ΔΩΡ. εὖ γ', ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα. | ὑποδήματα ἐκ Σικυ-
ῶνος τὸ πρῶτον (πρ. ἐκ Σ.) δύο δραχμῶν. | Μ. τίθει δύο
δραχμάς . . . Δ. καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύρου, |
δύο καὶ τοῦτο δραχμῶν νῆ τὸν Ποσειδῶ (ν. τ. Π., δύο δρ.
καὶ τοῦτό σοι) . . . 3 Μ. τουτὶ πρῶτον (πρ. τοῦθ') ὄρα
τὸ χιτώνιον; | ἐκεῖνος ἐπρίατο (ἐπρίατ' ἐκ.) καὶ τὸν ὄρμον
τὸν παχύτερον (παχύν). | Δ. ἐκεῖνος; ἦδειν γὰρ σε πάλαι ἔχουσαν.
ΜΤΡΓ. ἀλλ' ὄν ἦδεις, πολὺ | λεπτότερος ἦν (ἔστι) καὶ σμαρά-
γδους οὐκ εἶχε (ἔχει).

1490. 1491. 1492

Lucianus Saturn. 9 χιῶν ἐπέχει τὰ πάντα χῶ βορραῖς πολὺς, |
κοῦδέν ὄ τι οὐ πέπηγεν (πέπηγε νῦν) ὑπὸ τοῦ κρούους. poeta
non significabat τὰ Κρόνια, quae Athenis aestate celebrabantur. —
οὐ (οὔτε) γὰρ πρεσβυτικός | γε ὁ καιρὸς οὐδὲ (οὔτε) ἐπιτήδειος
τοῖς τρυφῶσι (fortasse τ. τρ. σύμμετρος).

10 ἦν δ' οὐ πεδήτης (add. ὁ θεός), οὐδ' αὐχμοῦ πλέως | . . .
ἀλλὰ (καὶ) τὴν μὲν ἄρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην, | τὰ δ'
ἄλλα παιδρός τ' ἦν (add. ἰδεῖν) καὶ καρτερὸς | καὶ βασιλικῶς
(add. ἅπαντ') ἐνεσκεύαστο (ἐνεσκευασμένος).

11 ἰδὼν γὰρ με (με γὰρ) σκυθρωπόν . . . ὥσπερ εἰκὸς
ἦν | θεόν, ἔγνω αὐτίκα (αὐτίκ' ἔγνω) τὴν αἰτίαν τῆς λύπης
(τῆς ἀνίας vel ὀδύνης τὴν αἰτ.).

1493

Lucianus Cynic. 8 σκόπει γάρ, εἰ βούλει, τὸν πολύευκτον χρυσόν (τ. γ. π. χρ., εἰ β., σκ.), | σκόπει τὸν ἄργυρον, σκόπει (fortasse τε καὶ) τὰς οἰκίας | τὰς πολυτελεῖς . . . | σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα (πάντ' ἀκ.), πόσων πραγμάτων (πρ. | ὄσων) ἐστὶν ὄνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων (πόνων τ' ἔστ' ὄνια κ. θ' ὄσων). 9 καὶ ταῦτα μέντοι πάντα γίνεται, τῶν τε ποικίλων | ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλλειν δυναμένων (δ. θ. πέπλων), | τῶν δὲ χρυσορόφων οἰκιῶν (τῶν δ' οἰκ. τῶν χρ.) | οὐδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν (οὐδ. σκ. μ.), τῶν δὲ (οὐδ') ἐκπωμάτων | τῶν ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούτων (ἐπωφ.) τὸν πότον.

1494

Lucianus Cynic. 13 ἡ νομίσεις τὸν Ἡρακλέα (add. δὲ) . . . , θεῖον ἄνδρα καὶ θεὸν | ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν | περινοστεῖν γυμνὸν (γ. π.) δέρμα μόνον ἔχοντα καὶ | μηδενὸς τῶν αὐτῶν ὑμῖν δεόμενον; | ἀλλ' οὐ κακοδαίμων ἦν ἐκείνος (οὗτος ἦν) . . . οὐδ' αὐτὸς πέννης | . . . ἐφ' ὃ τι γὰρ ὀρμήσειεν, ἀπανταχοῦ (ὀρμήσειε, π.) 'κράτει, | κοῦδενὶ τῶν τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ (κοῦδενὶ γ' ὁμ. 'νέτυχεν) οὐδὲ κρείττονι | . . . ἀλλ' ἐγκρατῆς καὶ καρτερικὸς ἦν καὶ . . . τρυφᾶν | οὐκ ἐβούλετο.

1495

Lucianus Cynic. 17 τό γε ἐμὸν σχῆμα (τὸ σχ. τοῦμόν) τοιοῦτόν ἐστι (ἐστὶ τοιοῦτον σχεδόν), | ἀχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τριβῶνα ἔχειν, κομᾶν (λ. εἶναι καὶ κομ. | ἔχ. τρ.) ἀνυποδητεῖν (ἀν.) | τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον | τῶ τῶν κιναιδῶν, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἰς | ἂν ἔχοι . . . καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς (τ. αὐτοῖσι γὰρ | τρ.) καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως καὶ βαδίσετε (καὶ β. | τούτοις ὁμοίως), μᾶλλον δὲ βαδίσειν οὐκ ἐθέλετε (fortasse οὐδὲ μὴν βαδίσετε), | φέρεσθαι (φέρεσθε) δ' ὥσπερ τὰ φορτία. 19 οὗτοι μάλιστα μοι προσίασιν τοῖς γὰρ τοιούτοις (οἷς) ἐγὼ | χαίρω ξυνῶν· θύρας δὲ τῶν καλουμένων εὐδαιμόνων | οὐ θεραπεύω (fortasse οὐκ οἶδα) τοὺς (om.) δὲ χρυσοῦς (χρ. δὲ) στεφάνους καὶ τὴν (om.) πορφύραν | τῦφον νομίζω καὶ τῶν ἀνθρώπων (fortasse τῶν τ' ἐχόντων) καταγελῶ.

1496

[Lucianus] Amor. 3 σοὶ ὁ θεὸς οὐκ ἀχμηρὰν γεωργίαν ἐπέκλωσεν (σοὶ γὰρ οὐ γ. | ἐπέκλ. ὁ θ.) οὐδ' (οὐδέ γ') ἐμπορικὰς ἄλλας, | καὶ (οὐδέ) στρατιώτην (add. τὸν) ἐν ὕπλοις (add. τοῦτον) βίον, | ἀλλὰ λιπαρὰ παλαιστραὶ μέλουσί σοι | καὶ φαιδρὰ μὲν ἐσθῆς (ἐσθ. τε φ.) μέγρι ποδῶν τὴν τρυφὴν καθεμιμένη

διακριδὸν δ' ἠσκημένης κόμης ἐπιμέλεια (κ. διακρ. τ' ἐπιμέλει' ἠσκ.) | . . . γλυκὺς ὁδοὺς ὁ τοῦ πόθου δάκνει . . . | ἰλαραὶ μὲν (add. αἱ) τῶν ὀμμάτων (add. αὐτοῦ) βολαὶ | τακερῶς ἀνυγραίνοντο, τὴν φωνὴν δ' ἴσην | τῇ (add. τοῦ) Λυκάμβου θυγατρὶ λεπτὸν ἀφηδύνων κτλ.

1497

[Lucianus] Amor. 11 ἠρέμα | τῇ γῆ προσηνέχθημεν αὐτῆς οἶμαι τῆς θεοῦ | λιπαρᾶ γαλήνη πομποστολούσης (ναυστ.) τὸ σκάφος. | 12 καὶ πῶς εὐθύς (fortasse καὶ π. αὐτίκα) | ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τεμένους ἀφροδίσιοι | προσέπνευσαν αὔραι . . . (δένδρα) ἅ ταῖς κόμαις . . . πόρρω βρούοντα τὸν πέριξ ἀέρα συνωρόφουν (τ. κόμαισιν ἀέρα | π. βρ. τὸν πέρ. συνωρ.) | . . . τούτοις δ' ἀνεμείκτο καὶ τὰ (scr. utique φυτὰ) | καρπῶν μὲν ἄλλως ἄγονα, τὴν δ' εὐμορφίαν | ἔχοντα καρπὸν, κνπαρίτων γε καὶ πλατανίστων αἰθέρια μήκη καὶ σὺν αὐταῖς αὐτόμολος Ἀφροδίτης ἢ τῆς θεοῦ πάλαι φυγὰς Δάφνη. παντὶ γε μὴν | δένδρω περιπλέγδην ὁ φίλερος προσείρπυσε (προσείρπυσε cod., adrepsat) | κιττός. 13 εἴσω τοῦ νεῶ παρήειμεν (fortasse εἰς τὸν νεῶν παρήειμεν). ἢ μὲν οὖν θεός, | . . . Παρίας λίθου δαίδαλμα κάλλιστον ὤ, | . . . μικρὸν ὑπομειδιῶσα . . . εὐτυχεστάτος, | εἶπε, θεῶν ὁ διὰ ταύτην (fortasse add. ἔφη) δεθεῖς Ἄρης.

1498

[Lucianus] Amor. 25 ὡς εἶθε γε καὶ βίου μακρὰς προθεσμίας | ἢ μικρολόγος ἡμῖν ἐπέκλωσε Μοῖρα καὶ | τὸ πᾶν ἦν διηνεκῆς ὑγίεια . . . ἔορτὴν γὰρ ἂν καὶ πανηγυρίαν τὸν ὄλον χρόνον ἡγομεν (fortasse τὸν ὄλον γὰρ ἂν χρόνον ἡγ. π.). | ἀλλ' ἐπεὶ τῶν μειζόνων | ἀγαθῶν ὁ βάσκανος δαίμων ἐνεμέσησεν, ἔν γε τοῖς παροῦσιν ἡδίστα τὰ παρέλκοντα.

1499. 1500

[Lucianus] Amor. 41 τί δεῖ τὰ τούτων πλουσιώτερα κακὰ διεξιέναι; λίθους Ἐρυθραίους κατὰ τῶν λοβῶν πολυτάλαντον ἠρτημένους βρῖθος (fortasse πολυτάλαντ' ἠρτ. | βρῖθη); ἢ τοὺς περὶ καρποῖς καὶ βραχίλοσι δράκοντας, | ὡς ὠφελον ὄντως (fortasse add. πάντες) ἀντὶ χρυσοῦ | δράκοντες εἶναι· καὶ στεφάνη μὲν ἐν κύκλῳ | τὴν κεφαλὴν περιθεῖ λίθοις (λίθοισιν) Ἰνδικαῖς διάστερος, | πολυτελεῖς δὲ τῶν ἀυχένων | ὄρμοι καθεῖνται, κᾶρρι τῶν ποδῶν ἐσχάτων (ἄκρων) | καταβέβηκεν ὁ ἄθλιος χρυσός, ἅπαν εἴ τι τοῦ σφυροῦ γυμνοῦται περισφίγγων (fortasse χρυσὸς καταβαίνει, τὸ σφυρὸν σφίγγων ἅπαν).

42 τίς οὖν ὁ μετὰ τὴν τσαύτην (fortasse τίς δ' ὁ μ. ταύτην

τήν) παρασκευήν βλος; | εὐθύς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔξοδοι (fortasse ἔωθεν εὐθύς ἔξοδοι 'κ τῆς οἰκ.) | καὶ πᾶς θεὸς ἐπιτρέβων τοὺς γεγαμηκότας (ἐπ. τ. γ. θ.), | ὧν ἐνίων οἱ κακοδαίμονες ἄνδρες οὐδὲ αὐτὰ ἴσασι τὰ ὀνόματα (fortasse ὧν οὐδ' ἴσ. τὸν ὄμαθ' οἱ κ. | ἄνδρες), Κωλιάδας, εἰ τύχοι, καὶ Γενετυλλίδας ἢ τὴν Φρυγίαν δαίμονα | καὶ τὸν δυσέρωτα κῶμον ἐπὶ τῷ ποιμένι. | τελεταὶ δ' ἀπόρρητοι (add. τε) καὶ χωρὶς ἀνδρῶν ὑποπτα μυστήρια (μ. | ὑποπτ' ἄναδρα) . . . οἴκοι εὐθύς (fortasse οἴκοι δ' αὐτίκα) | τὰ μακρὰ λουτρὰ (τὰ λ. τὰ μ.) καὶ πολυτελῆς μὲν νῆ Δία | τράπεζα, πολλὺς δὲ ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀκκισμὸς (fortasse κᾶκκισμὸς μ. τ. ἀνδρ. π.).

1501—1506

Numenius Euseb. Praep. evang. 14, 5, 14 (Ἀρκεσίλαος) ταῖς Διοδώρου . . . λεπτολογίαις τοὺς λογισμοὺς τοὺς Πύρρωνος καὶ τὸ σκεπτικὸν καταπλέξας διεκόσμησεν . . . φληναφὸν τινα κατεστρωμμένον, καὶ ἔλεγε καὶ ἀντέλεγε καὶ μετεκυλινοῦτο κάκειθεν κἀντεῦθεν, ἐκατέρωθεν ὁπόθεν τύχοι παλινάγρετος (παλιναῖρ.) καὶ δύσκριτος | καὶ παλίμβολός τε ἅμα καὶ παρακεκινδυνευμένος, | οὐδὲν τε (σάφ') εἰδώς, ὡς αὐτὸς ἔφη, γενναῖος ὧν | εἰτά πως ἐξέβαινον ὅμοιος (ὅμ. ἐξέβαινε) τοῖς (τοῖσιν) εἰδόσιν.

14, 6, 1 δεινὸς σοφιστής, τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς.

2 οὐδὲν εἶχεν εἰδέναι | οὐτ' αὐτὸς (hic add. οὐδὲν) οὐτε τοὺς ἄλλους εἶν, | ἐδειμάτου δὲ καὶ κατεθροῦβει (κάθ.) καὶ σοφισμάτων | καὶ λόγων κλοπῆς φερόμενος (κλ. φ. καὶ λ.) τὰ πρῶτα (add. αἰ) | κατέχαιρε τῷ ὀνειδίει καὶ ἠβρύνετο θαυμαστικῶς (καὶ τῷ γ' ὄν. θαυμαστικῶς ἠβρ.) | ὅτι μήτε τί αἰσχρὸν ἢ καλόν, μήτε ἀγαθὸν μήτε αὐτὸ κακόν ἐστι τί ἤδει.

3 ἦν οὖν ἕθραν | τέμνων ἑαυτὸν καὶ τεμνόμενος (τ. τε) ὑφ' ἑαυτοῦ, ἀμφοτέρω ἀλλήλων δυσκριτικῶς (δυσκρ. | ἀμφ.).

6 (ἔφασκον) αὐτὸν ἐξευλαβηθέντα, ἵνα μὴ πράγματα ἔχη (fortasse ἐξευλαβηθεῖς, ὥστε μὴ 'χειν πρ.) | μηδὲν μὲν δόγμα ὑπειπεῖν φαινόμενον, ὥσπερ δὲ τὸ μέλαν τῆς σηπίας (fortasse ἡ σηπία) προβαλέσθαι (προὐβάλλετο) | πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ἐποχὴν.

14 ἡ Μοῦσα γὰρ αὐτοῖς (τοῖς Στωικοῖς) οὐδὲ τότε ἦν φιλόλογος (fortasse ἡ Μ. γ. τοῖς Στωικοῖσιν οὐδὲ νῦν | φιλ. ἔστιν) οὐδ' ἐργάτις χαρίτων (οὐδὲ χ. ἐργ.), ὑφ' ὧν ὁ Ἀρκεσίλαος τὰ μὲν περικρούων, τὰ δ' ὑποτέμνων, ἄλλα δὲ | ὑποσκελίξων (add. τάχα) κατεγλωττίζετο | αὐτοὺς καὶ πιθανὸς ἦν. τοιγαροῦν | πρὸς οὓς μὲν (add. αὐτοῖς) ἀντέλεγεν ἠττωμένων, | ἐν οἷς δὲ λέγων ἦν καταπεπληγμένων, | δεδειγμένον πως τοῖς τότε (τοῖσιν) ἀνθρόποις ὑπῆρχε μηδὲν | εἶναι μήτ' οὖν ἔπος μήτε πάθος μήτε ἔργον (μήτ' ἔργ. εἶναι μήτ' ἔπ. μήτ' αὐτὸ πάθος) | εἴ τι μὴ Ἀρκεσιλάφ δοκεῖ τῷ Πιτανάφ (ἂν Ἀρκ. τῷ Π. μὴ δοκῆ). | τῷ

δ' ἄρα οὐδὲν ἐδόκει (τῷ δ' οὐδὲν ἄφ' ἐδ. ποτ') οὐδ' ἀπεφαίνετο | οὐδὲν μᾶλλον ἢ ῥηματισκία ταῦτ' εἶναι καὶ φόβους (fortasse πλὴν ῥηματισκί' ἄττα καὶ κόμπους λόγων | εἶναι τὰ τοιαῦτα).

ex eadem haec comoedia videntur excerpta esse, cuius argumentum supra (adesp. 103) exscripsimus. pertinent autem pleuraque, non omnia, ad prologum fabulae. scilicet cum poeta Lacydem dubitantem quomodo furtum manifestum a servis committi potuerit in Arcesilai disciplinam se conferentem faciat, eodem prorsus consilio quo Strepsiadēs et Phidippides Socratem adeunt, consentaneum est magistri ingenium disputandique rationem in exordio fabulae ad Nubium similitudinem adumbratum fuisse. ceterum comicus fortasse pro imperfecto tempore praesenti usus erat, quod ubique facile est restituere.

παλιναίρετος non eadem significatione positum ac Nicostr. 34. designatur homo qui modo hanc modo illam causam suscipiat et in utramque partem disputet. σάφ' εἰδότεων est Arist. Thesm. 596, ac saepius σάφ' οἶδα (ἴσθι).

verba δεινὸς σοφ. — σφαγεύς etiam Dindorfius solutae orationi exemit. non recte ut videtur Nauckius inter tragicorum fragmenta (adesp. 260) recepit.

μῆ 'χειν est Eurip. Phoen. 405. μῆ 'χει Timocl. 35, 2. μῆ 'χη Arist. Vesp. 1121. Pac. 801. μῆ 'χόντων Eurip. Helen. 433.

1507—1510

Libanius Boissonad. Anecd. I 165 τὸν πάντα δ' ὄλβον, ὅς μοι χρόνω (χρ. μοι) καὶ κόπῳ | καλῶς συνείλεκτ', ἤμαρ ἔν μ' ἀφείλετο. | ὦ πόσαι με νύκτες οὐδ' ἄκροις ὀφθαλμοῖς τοῦ ὕπνου παραγευόμενον ἔγνωσαν (fortasse ὅσαι γὰρ οὐδ' ἄκροισιν ὀφθ. ὕπνου | παραγ. με ν. ἔγν.). ὦ πόσοις (ὅσ.) ἐκάστης ἡμέρας ἀνέτηλιν πόνους | . . . προσμαρτυρεῖ μου τῷ λόγῳ (τοῖς λόγοις) ὁ τριβῶν οὐτοσί (ὀδί). | ὦ πόσας (ὅσ.) ἡμέρας ἀπόσιτος (ἀπ. ἡμ.) διαγέγονα | εἰ δ' ἔστιν ὅτε μοι τροφῆς ἐδέησεν μετασχεῖν, ἄρτος ἦν | αὐτῆ καὶ οὗτος μέλας (add. τ') ἀκριβῶς καὶ κατεσκληκῶς, οὐδὲν τῶν λίθων (λίθων | οὐδὲν) ἢ βραχὺ διενηνοχῶς (fortasse διαφέρων) πόμα δὲ ἀλλὰ καὶ τοῦτο | ὕδωρ, ὃ μοι τὸ φρέαρ ἀνέησ' ἀφθονον. |

166 ἄλλους μὲν εἶχον συμπόσια, πανηγύρεις, | ἐκκλησίαι, θέατρα, | ὅθεν οὐδενὸς εὐπορήσαι πάρεστιν ὀβολοῦ (fortasse ὅθεν οὐποτ' οὐδ' ὀβ. π. εὐπορεῖν), | μᾶλλον μὲν οὖν καὶ τῶν ὄντων (παρόντων) ἀποβαλεῖν | συχνά. ἐμὲ τὸ δωματίον τοῖς ἔργοις σχολάζοντα· ὅτον χάριν ταῦθ' ὑφιστάμενον καὶ τί μηχανώμενον; ἐφ' ᾧτέ μοι τὰ ποθεινότερα χρήματα ἐπιδοῦναι καὶ ἀδροτέρων ἀπολαῦσαι τῶν βαλλαντιῶν . . . (sequitur periphrasis Hesiod. Op. d. 361. 2), ὃν τρόπον καὶ ποταμὸν ἐκ σταγόνων

(fortasse ὥσπερ στ. καὶ π.) ἄλλοθεν ἄλλης (ἄλλης ἄλλοθεν) | συνεισφερούσης ἕξειστιν (ἕσθ') ὄρᾶν συνιστάμενον (fortasse πληρούμενον). |

ποσάκις ταῖς νεφέλαις ἐμεμψάμην; ποσάκις ταύταις λοιδοροῦ ἀφῆκα φωνήν, ὅτι μὴ καὶ νῦν, ὥσπερ ἀμέλει τοῖς Κορινθίοις ποτέ, πολὺν ἐπάμβρησαν τὸν χρυσόν . . .

167 ποσάκις πρὸς τὴν Τύχην διείλεγμαί, μονονουγὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐντυγγάνων αὐτῇ· ἔμετρι τίνος ἀποστραφήσῃ; λέγων ἔμετρι τίνος περιόψει (add. μ'); ἴλεω ποτε πρὸς ἡμᾶς ἐπίβλεψον ὄμματι (ποτ' ὄμματι | πρόσβλεψον), οἴκτειρόν με (οἴκτειρον) ταλαιπωρούμενον. | πολλοὶ σοὶ θησαυροὶ | κεκρύφεται κατὰ γῆς (κατὰ γ. κεκρ.)· ἐξαπίνης ἡμᾶς πλουσίους (fortasse πλουσίον μ') ἀπέργασαι· ἂν ἢ βουλομένη σοι, τὸ προσιτάμενον οὐδὲ ἔν . . . ἀλλὰ . . . τὸ τῆς παροιμίας . . . ἀλλ' αἰγιαλοῖς (fortasse add. ὡς φησιν ἢ παροιμία) | ἐδόκουν προσομιλεῖν ἢ νεκρῶ πρὸς οὓς διαλέγεσθαι (λέγειν).

initium parodia est Eurip. Hec. 285. de *imbre aurco* cf. Iacobs. Philostr. 546. Boeckh. Pind. Ol. 7, 34. de proverbii in fine eclogae positus Diogenian. 1, 37 (Vind. 1, 14). Zenob. 1, 38. Apostol. 1, 84 et Diogenian. 6, 82 (Vind. 3, 34). Gregor. Cypri. 3, 12. Macar. 6, 10. Apostol. 11, 100. Plaut. Bacchid. 3, 4, 21 *quam si ad sepulcrum mortuo narrat iocos* (al. *logos*). Terent. Phorm. 5, 9, 26 *verba sunt mortuo*. — totius eclogae formam pristinam restituere conatus sum Herm. XXI 398 sq.

1511 — 1521

Libanius *Περὶ δουλείας* II 63—90 Reisk. — initio (63, 17) quattuor versus Euripidis (Hec. 864 sq.) auctore nouo nominato adferuntur. sequuntur manifesta comicorum versuum vestigia.

67, 11. 15 θυμὸς . . . ταραττει μᾶλλον ἢ τὰ πνεύματα | . . . ὅποι' ἐπολέμει τῷ τοῦ Λαέρτου (fortasse παιδὶ Λ.). cf. Cratin. 136.

68, 9 ὁ δὲ δὴ φιλόκυβος, ὦ (del.) πρὸς Διός, ἄρ' ἐλεύθερος;

27 τὸν τοῖνον τοῦδε (τοῦδε τοῖν.) τοῦ νοσήματος (i. e. φθόνου) ἔμπλεων (πλέων) | πῶς οὐκ ἂν ἀδικοίην (ἀδικοῖμ'), εἰ καλοίην (καλοῖμ') ἐλεύθερον; | ὅς πάντα οἰκέτην στιγματίαν παρελήλυθεν ἀθυμῖα (fortasse πάνθ' ὅς πάρεσι στιγμ. ἀθ., cf. Arist. Eq. 330).

69, 5 φθόνον! . . . (ἐν αὐτῷ περιφέρειν), ὠμόν τε καὶ πικρὸν (πικρὸν τε) καὶ σκοτεινὸν δεσπότην. 10 ἀρκεῖ δέ (add. γ') αὐτοῖς τῶν παρόντων οὐδέν (οὐδὲ ἔν). 20 φίλου | δὲ ἀξιοῦντος (ἐπαξ.) εὖ παθεῖν ἀπὸ χρημάτων | σκοτοδιनिωσιν. 23 ὁ οὖν ἐνὸς ἔνεκα στατήρος ἢ καὶ ἔτι σμικροτέρου του (fortasse μείονος) . . . καὶ πάντα μὲν τολμῶν, πάντα (ἄπ.) δ' ὑπομείνων, | μισῶν τε καὶ μισούμενος, | φίλους τε προδιδαψς καὶ

δυσμενεῖς ὑπερχόμενος (fortasse καὶ κολακεύων δ.) | καὶ ἔτι τούτων ἔλειπνότερα φέρων (κάλειν. φ. ἔτ'), ἄρ' ἐλεύθερος; | ἡκιστα γ'· ἀλλ' ἀνδραπόδων μὲν αὐτὸς ἂν εἴη δεσπότης, | χρυσοῦ δὲ δοῦλος· οὐδὲ γὰρ Μίδας ἐκείνος ὁ Φρύξ | ἐλεύθερος ἦν.

70, 19 γίνεται δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνὴρ ἐρῶν | Μεσσηνίων δουλότερος (fortasse ἀν. ἐρ. γὰρ δουλ. Μ.) cf. Cobet. Collect. crit. 122 extr.

73, 14 τοὺς μὲν (οἰκέτας) ἡμεῖς (add. ἄρ' ἡνιοχοῦμεν, ἡμᾶς δ' οἱ νόμοι.

76, 21 θεῶν ἱερεῖς δόξαιεν ἂν τισιν ἐλεύθεροι (δ. ἱερ. ἂν θ. ἐλ.)

79, 2 κἂν μὴ θεῶν παῖδας ἀποφήνη τοὺς νέους (κἂν μάποφ. τοὺς ν. π. θ.), | κἂν ὡσι λίθινοι, τέχνη νικήσας τὴν φύσιν (τὴν φ. νικῶν τέχνη), | κατηγορεῖται πολλαὶ . . . τῷ δὲ ἀνάγκη κύπτειν εἰς γῆν . . . τῇ | σιγῇ καταπραῦνοντι τὸν φιλαίτιον.

81, 16 ἀλλὰ δύσβατος μὲν ὁ σκόπελος (ἀλλ' ὁ σκ. μὲν δύσβ.), | πειρατέον δ' οὖν κούκ ἀποδειλιατέον.

84, 18 (οἱ δημηγόροι) λόγοις κεκαλλιεπημένοις | ἄγουσιν ὑμᾶς (ἡμ. Bav. et Mor.) ὥσπερ (ὡσπερεῖ) βοσκήματα.

88, 23 ἀσθενοῦντι δ' οἰκέτῃ | μία φροντίς (φρ. μία) τὰ ρώστημα, φαρμάκων δὲ (fortasse δ' ἄρα) | καὶ ἰατρῶν καὶ ἐπωδῶν ἄλλω μελήσει. 9, 2 ἀλλ' (add. οὖν) ὁ δοῦλος ἄλλοτ' ἄλλου γίνεται.

pleraque horum ad ζῆσιν pertinere videntur hominis neminem mortalium liberum esse demonstrantis. possunt esse Philemonis, cuius simillima est disputatio ex *Thebanis* excerpta (fr. 31).

1522 — 1525

Libanius, *Μελέτη πραγματική* III 134—150 *Δύσκολος γήμας* λάλον γυναιῖκα εαυτὸν προσαγγέλλει.

140, 1 ἐκ βαλανείου δ' εἴ ποτ' ἀναστρέψει, φεῦ τῆς ἐπομβρίας τῶν ῥημάτων. 6 τίνι | τὸ πρόσωπον ἐψιμυθιωτο· τίς εὖρε νίτρον (ν. | εὖρεν)· τίς ἀπώλεσε σάνδαλον· τίς | ἀνέτρεψε τῆς βαλανευτρίας τὴν ἐμβολήν (scr. ἐμπολήν)· | τὴν δοῦσαν ὀβολὸν τῷ βαλανεῖ (add. καὶ) τὴν πλέον | (add. καὶ) τὴν ἔλαττον, τὴν οὐδέν, | καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ μὴ δοῦναι προστίθῃσι (sic W) μάχην (fortasse καὶ προστ. τὴν ἀπὸ τοῦ μηδὲν μάχην).

12 ἐγὼ δὲ φρίττω, ρεῦμα ἕτερον ἐπερχόμενον ὄρων (ἐπερχ. ὄρ. | ἔτ.) . . . καὶ καταμαστιγούμενος (sic Mor.) ἀναμένω τῆς λαλιᾶς | ἀνάπαυλαν, οἰμώζων (add. γε) καὶ καταρῶμενος | τῷ γάμφῳ. 16 ἢ δ' ἂν αἰσθηται στένοντος, ἐπ' αὐτὸν ἐμὲ (haec tria verba om. W) κελύηκα (κινεῖ W) τὸν ἀνάγυρον, καὶ 'τί σοι' φησί | 'τῶν ἔνδον ἔχει κακῶς' (καὶ φησι 'σοὶ | τί κ. ἔχ. τ. ἔνδ.');

καὶ (εἶτα) κατάλογος | ἐνταῦθα τῶν ἐπίπλων, μέχρη (add. τοι)

τῆς ληκύθου | καὶ τῆς ἐτνηρύσεως. (add. ἐγὼ δὲ) 'πάντι' ἔφην | 'ἔχει καλῶς, μόνον σιώπα'· τὸ δὲ σιώπα τοῦτο (τοῦτο δὲ | πάλιν τὸ σ.) σμῆνη λόγων ἐτέρων φέρει (fortasse σμῆνος ἐκφέρει vel ἐπεγείρει λ. | ἐτέρων)· 'διὰ τί σοι (add. καὶ) σιωπῶ; μὴ γὰρ (μὴ τι γ.) | ἐξ ἀτίμων γέγονα' (γέγον' ἐξ ἀτ.); καὶ λέγει τήθας (non τίθας) καὶ τηθίδας (τιθθ.), πάππους, ἐπιπάππους . . . τριηραρχίας | (fortasse ἄπασι) προστιθείσα καὶ χορηγίας.

142, 22 καθάπερ πλοῖον θάλαττα (θ. πλ.) ὑπερανέσχε (?) με | τῆς γυναικὸς ὁ κλύδων (fortasse ὁ τῆς γ. τοῦ λαλήματος κλ.) . . . ἰλιγγιῶ, σκοτοδιניῶ. 30 αἰεὶ σύνεστι (add. γάρ), 'πάσαις (-σιν) ἠδοναῖς ἐναντιούμενον, | πάσαις εὐημερίαις (εὐημ. π.) μαχόμενον.

143, 8 B. οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μοι (σοι) μέθυσο. A. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δεινόν· εἰ γὰρ ἐμέθυεν, ἐκάθευδεν (ἐκάθευδ' ἄν)· εἰ δ' ἐκάθευδ', ἴσως | (add. τέως) ἐσίγα· πάντα μοι ταῦτα τοῦ παρόντος ἐλάττω (τοῦ παρ. ταῦτά μοι | ἄπαντ' ἔλ.) . . . | ἤνεγκα (-ον) ἂν γυναῖκα ὑπεραβελτέραν (κἂν ἄβ.), | αὐτόχρομα κακόν, ἤνεγκα σπαθῶσαν, ὠλεσιόικον (σπαθ., ὠλ. αὐτόχρο., ὅμως | ἤνεγκον)· τουτί δὲ τὸ διηνεκὲς τῶν λόγων (ἀλλὰ τ. λ. τὸ δ. | τουτί) νενί- κηκέν με, κατεπάλαισέ με. | 18 πολλὰκις | ὠρακίαισα, νῆ τὸν Ἀπόλλω, βαλλόμενος ὥσπερ χαλάζη τοῖς ὕθλοισι (τοῖς ὕθλ. | ὥσπ. χ. β.) . . . | Ἀράβιος ἀύλητῆς (add. πέφυκεν vel γάρ ἐστιν) ἡ γυνή, | μᾶλλον δὲ καὶ παρελήλυθεν, τρυγόνος λαλι- στέρα (λ. | τρ.). 144, 2 τί δεῖ με ζῆν (add. ἔτι) ἄνθρωπον | ὑπὲρ ἄλλοκότων εὐχῶν προσιόντα τοῖς θεοῖς;

videntur haec e Δυσκόλῳ sive Menandri, quae est Meinekii sententia, sive alius poetae expressa esse. cf. Herm. XXI 393. 4.

pro ἐμβολήν utique scribendum ἐμπολήν. solebant enim quae ad lavandum necessaria essent (σμῆγματα, ῥύμματα, κονία, νίτρον, γῆ Κιμωνία) in balneis ipsis venum dari. cf. Arist. Ran. 710. 11, ubi schol. τοιαῦτα καθάρματα ἔστιν, οἷς οἱ λουόμενοι χρῶνται τῶν βαλανέων πωλούντων.

de tibicine Arabio cf. quae adnotantur ad Menandr. 32. 871.

1526 — 1535

Libanius III 159 — 180 Φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ καὶ φίλου πλουτήσαντος ἐξαίφνης ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

162, 1 τί ποτ' οὔν μὴ (τί οὐ) | μιᾷ φύσει (add. καὶ) μίαν ἐπέστησαν τύχην; | 3 οὐ (add. γὰρ) λέων λέοντος εὐπορώ- τερος.

163, 27 γάμου (add. δὲ) καιρὸς ἦκεν, ὡς οὐκ ὤφελεν· | ἐγάμουν . . . νομίζων γὰρ (δ') ὥσπερ ἑτέροισιν φορὰν | ἀγαθῶν ἔσεσθαι μοι τὸ πρᾶγμα, συμφορὰν | (add. τάχ') ἡσθό- μην προσθέμενος. 164, 5 τί τῶν περὶ τὸν γαμήλιον ἐκλελοιπῶς

(τί δ' ἐκλ. τῶν π. τ. γ.); | οὐχ ἦψα δᾶδας οὐκ (fortasse καὐτὸς) ἔστεφανωσάμην; . . . | οὐχ εἰστίασα τοὺς φίλους; ποῖ δὴ μοι ταῦτα (π. δὴ τάδε);

18 ταῖς νουμηνίαις | νόμφ μὲν πόλεως ἐθύομεν· νοῦν δ' οὐκ ἔχειν | ἠπιστάμεθα (-μεσθα) τὴν θεραπείαν.

166, 26 ἐν γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς | καὐτὸς ἐκαλούμην, ὁ πρότερον μόνος μόνω | συζῶν· ὑπήκουσα, καὶ κακὸν ἐκὼν (fortasse ἀλλ' ἐκὼν κ. μέγα) | ἐπεσπασάμην. ὡς γὰρ εἰσῆλθον... ἐώρων ἠμικύλιον ἡσκημένον· | τάπητας ἐπὶ βᾶθρων, τράπεζαν ἐξ ἀργύρου (ἀργυρᾶν) |, τραπεξοποιούς (sic E), ὀψοποιόν, οἶνοχόους (add. καὶ) χρυσίδας. 167, 10 ἀναστένων ἤλεγξα τὸ πᾶθος, ὥστε καὶ | γέλωτα παρεῖχον τοῖς συμπόταις ἦδη μεθύουσιν (fortasse γέλ. μεθ. παρέχειν τ. σ.). | ἦν γὰρ δὴ . . . τοσοῦτος οἶνος ὅσον περ ὕδωρ (καὶ γ. τοσ. οἶν. ὅσον ὕδ. παρῆν). | ἀύλητριδες τοῦντεῦθεν, καὶ (αἷς) ἠύλούμεθα | μέγρι πόρω που τῶν νυκτῶν.

168, 18 ἐν γὰρ ἄλλοτρίοις κακοῖς | οὐ χαλεπὸν πορίσασθαι λόγους εὐπρεπεῖς (οὐ τοι π. γ. εὐπρ. λ.). |

169, 8 οὕτω δὲ (add. δὴ ex M) καὶ πρὸς τὰ δυσχερέστερα | τῶν πραγμάτων ἔχουσιν ἄνθρωποι· τοῖς μὲν δεινότετον εἶναι δοκεῖ φυγή (δοκεῖ | τοῖς μ. φ. δ. εἶναι), τοῖσι δὲ | ἀτιμία, τοῖσιν δὲ δήμευσις (fortasse τ. δὲ χρημάτων πάλιν | δήμε.). 15 μὴ μοι νομοθέτει, τίσιν ἀλγεῖν (ἐπαλγ.) ἄξιον | . . . πῶς οὐ σκέτιον ἐμὲ μὲν τῷ πάθει πιέζεσθαι, τὸ δὲ τῷ πεπονθότι | μέγα (add. τοῦτο) μικρὸν τοῖς ἀκούουσιν δοκεῖν;

172, 15 ὡς τοίνυν ἦκε (ἦκε τ.) φερόμενα τὰ παρὰ τῆς τύχης, τί μὴ (οὐ) | παρ' ἡμᾶς εἰσέπεσεν οὕτως ἐγγύς; οὐκ ἦν εἴσοδος; | . . . κεκλησμέναις ἐνέτυχε ταῖς (add. ἐμαῖς) θύραις; | οὐκ ἔστιν· ἀλλ' οὐκ οἶδα τί δεδρακῶς (add. ἐγὼ | ταῦτ') ἠδίχημαι.

175, 20 διὰ τῶν ὀμμάτων | ὀξειᾶ τις (ὀξειᾶ) ὀδύνη κἀτ-εἰσιν εἰς τὴν καρδίαν | . . . τριώροφον γὰρ ἐκάτερος ἡμῶν (τρ. ἡμ. ἐκ. γ.) οἰκίαν | οἰκεῖ· κἂν ἀφυπνισθῶ, θέαμα πρῶτον ἢ τοῦ γείτονος | χλιδῆ. καὶ προαπαντᾶ τῶν ἄλλων.

176, 4 οὐκοῦν ἐτέρωσε βέλτιον μεταβῆναι . . καλή γε τῶν ἀτυχημάτων ἴασις (κ. γ' ἴασις τῶν ἀτ. ἐμοί). 12 λοιπὸν οὖν τὸν οὐδὲν μου (οὐκ ἐμοῦ) | πρότερον ἀμείνω τὰμὰ πριάμενον ἔχειν (τὰμ' ἔχειν) καὶ (fortasse add. δὴ) λόγον | ἐν τοῖσιν ἐργαστηρίοις εἶναι πολύν· | 'ὄ δεῖν' ἀπέδοθ'· ὄ δεῖν' ἐπρίατο'. 18 πωλεῖν δεήσει πάλιν (πάλ. | πωλεῖν δ.) καὶ μεταπηδᾶν ἄλλοσε . . . δεινόν τινα τοῦτον πόλεμον ἐξεύρηκ' ἐμοί (ἐξεύρηκε μοι B)· | (add. τί γάρ;) πάλιν τὴν οἰκίαν ἀποδώσομαι; | καὶ πάλιν (fortasse π. τε τὰμὰ) σκευαγωγῆσω (add. φέρων);

179, 15 ἀνοιγνύτω τις τοῖς πένησι τὴν ὁδόν.

1536 — 1539

Libanius III 216—227 Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

217, 4 πάλαι μὲν οὖν | ἐγέλων ἀκούων, ὅτι βούλεται τις ἀποθανεῖν (θ. τ. β.) | καὶ σπεύδει (σπ. τε) προλαβεῖν τὸ πάντως (fortasse τάσφαλῶς) ἀποκείμενον | . . . καὶ ὁ τοῖς κακοῦργοις εἰς τιμωρίαν ὄρισται, τοῦτο κέρδος ἡγεῖται λαβεῖν. | πάλαι μὲν οὖν οὕτως ταῦτ' ἐδόξαζον (add. πάλαι). | νυνὶ δὲ ὡς ἔγνω (scr. νυνὶ μετέγνω, cf. Arist. Eq. 1357. Plat. 1033), ὡς (εἶθε) μήποτε ὄφελον, | ὅτι τοῦτο τὸ τοῦ θανάτου περισπούδαστον καὶ . . . εὐτυχές.

19 νέμουσιν οἱ θεοὶ τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις (ν. ἀνθρώποισι τὰγάθ' οἱ θ.). | ἄλλοις ἄλλα διδόντες (δ. ἄλλα)· ἃ τέως μὲν ἂν ἔχη τις, κέρδος τὸ ζῆν (ταῦτ' ἔχοντι μὲν | ζ. κ.), εἰ δ' ἐκπέσοι, βέλτιον ἀποθανεῖν.

219, 13 εἶδον τὸν νεανίσκον ἐκείνον, ἐκ προγόνων λαμπρόν τε (λ. ἐκ πρ.) καὶ πλούσιον | . . . φιλόανθρωπον δὲ πρὸς τοὺς δεομένους | . . . φιλόγελών τε καὶ (καὶ φιλόγ.) φιλόπονον (scr. φίλοινον). 19 ᾧ καὶ φίλος ἐγενόμην καὶ συνήθης, κοῦ μέχρη | τούτου (μόνον add. Reisk., μὰ τὸν Δ' K.), ἀλλὰ καὶ συνέστιος | καὶ συμπότης καὶ βίον ἔχων εὐδαίμονα | . . . πατὴρ γὰρ καὶ μητὴρ ἦν (ἦν καὶ μ.) ἐκεῖνος πολὺ φέρτερος· | παρ' ἐκείνων μὲν γὰρ (καὶ γὰρ παρ' ἐκ.) οὐδὲν ἔσχον (add. πω) λαβών, | ὁ δὲ κοινὰ τὰ παρ' αὐτοῦ προὔτιθαι τῶν ἡδονῶν (fortasse καθ' ἡδονήν). | οὐδὲν εἶχον λυπηρόν (λ. οὐδέν), οὐδὲν ἔργον ἐπιπονόν, 220, 4 καὶ φροντίς ἐτέρω ἦν τῆς καθ' ἡμᾶς (scr. καθ' ἡμέραν) τροφῆς.

(fortasse add. οὕτως) ἐπλούτου, οὐδὲν κεκτημένος (αὐτὸς οὐ κεκτ. | οὐδέν)· ἐτρόφω οὐδὲν ἀναλίσκων· ἔπινον, ἐμέθον· | ἐν μύροις ἤμην (ἦν vel ὦν τ' ἐν μύροις) καὶ πότοις κώρχήμασιν καὶ πάντα ἐπανηγύριζον (ἐπ. πάντα) τὸν ἑμαυτοῦ βίον. | οὐ τῶν ἐπ' ἀγορᾶς ἤμην . . . οὐ (οὐδὲ) τῶν ἐπὶ βήματος | ἐτέροις πράγματα παρεχόντων (sic Reisk. pro παρέχων, ἐτ. παρ. πράγματ')· | οὐ τῶν γεωργῶν, οἷς (οἷσιν) ἐν πόνοις ὁ (om.) βίος· | οὐκ ἔμπορος ἐγενόμην τῶν πλείοντων τῆν θάλατταν (οὐ τῶν πλ. τ. θ. ἐμπόρων)· | τοὺς λιμένας εἶδον, μέχρη τῶν ἰχθύων μόνον (μόνον τ. ἰχθ.)· οὐ στρατιώτης ἦν (οὐκ ἦν στρ.), πρᾶγμα κινδύων μεστών (πλέων) | καὶ ξιφῶν (!)· ἀλλ' εὐδαίμων ἄνθρωπος, ῥάθυμος, (ἄνθρ. ἦν θ., εὐδ., add. ὑγρός), | ἀργός, παράσιτος τοῦτο δὴ τὸ φίλτατον | ἐμοὶ μὲν (ἔμοιγ') ἀκοῦσαι· ἄλλος δ' ὀνειδιζέτω λέγων (fortasse σκωπτέτω δ' ἄλλος λέγων).

cf. Herm. XXI 396 sq. et de argumento Anaxipp. 4. fortasse haec quoque ex comoedia aliqua ad philosophorum cavillationem

composita, non tamen eadem cuius sunt fr. 103. 1501—1506, fluxerunt.

de significatione vocis ὑγρός cf. Alexid. 203. Crobyl. 4, 3.

1540—1547

Libanius III 655—669 Φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς κάμνοντος ἠϋξαιτο τῷ Ἀσκληπιῷ τάλαντον δώσειν, εἰ δὲ πατήρ τὴν νόσον φύγοι. ὑγιάνας δὲ πατήρ ἀποκηρύττει τὸν παῖδα.

658, 16 σὺ δ' οὐκ (fortasse οὐ γὰρ) εἰς μυστήριον, | ἀλλ' εἰς θέατρον τὸν ὑμέναιον ἤγαγες.

659, 19 ἐγὼ δὲ σχοινίον ἐνενοῦν (δ' ἐνεν. σχ.) καὶ πάτταλον.

660, 8 ἄλλος κατ' ἄλλην γὰρ μερίζεται τύχην· | πολύτροπα γὰρ τὰ πταίσματα'.

10 (add. ἀλλ') Ἐφερὲ μοι καὶ κέρδος ἢ νόσος· οὐ (οὔτε) γὰρ | εἰς κόρον εἰδείπνου οὐδὲ (οὔτε) παντολοῖς (add. τότε) | ὄψοις ἐχρώμην, οὐδ' ἀναλίσκειν ἐχρῆν.

662, 1 ἀπλοῦν μὲν οὐδὲν οὐδὲ (ἦ) δίκαιον εὔχεται, sc. δὲ υἱός.

664, 11 ἐγὼ μὲν ἦδη καὶ τεθνηκέναι δοκῶ | καὶ ὑπὸ τῆς (add. τ') ἀνίας οἴχομαι.

666, 13 πόσον | (add. σὺ) τὴν ὑγελαν (ὑγλειαν) ὑπολαμβάνεις ἀξίαν (ἀξ. ὑπ.); | ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὴν οὐδὲ δραχμῆς ἂν ἐπριάμην (οὐδ' ἂν ἐπαρ. δρα.). |

667, 1 συναυξάνεσθαι γὰρ τῷ χρόνῳ (add. τὰ) χρήματα' πέφυκεν.

cf. Herm. XXI 395. 6. quae cum scribebam, non memineram A. Nauckii, qui (Mélanges gréco-rom. V 239. 40) ipse quoque verba ἄλλος κατ' ἄλλην — τύχην ad Philemonis fr. 191 rettulit, attamen neque γὰρ μερίζεται neque δαιμονίζεται quod est apud Stobaeum (Ecl. 1, 6, 8) probat, sed ἄλλος κατ' ἄλλην γὰρ τύχην χεϊμάζεται scribendum esse existimat. — possunt haec esse Philemonis: sed omnia ex eadem comoedia vel ex uno poeta hausta esse haud praestiterim.

1548. 1549. 1550

Libanius III 827—840 Φιλάργγρος ἐρασθεὶς ἑταίρας καὶ μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

835, 6 καὶ τοῦ προσώπου (fortasse add. τῆς ἑταίρας ἀντίκα) | πληγῆ τις ἐπὶ τῆν καρδίαν ἀφίκετο.

31 (ὡς) ἀπῆλθον οἰκαδε ὡς αὐτήν, | κίχλισμός ἦν πρῶτον (πρ. κ.) τῶν θεραπαινίδων πολύς. | καὶ ἡ μὲν | (add. εἰς) θοῖμάτιον ἔσκωπτε καὶ τὸ χιτώνιον | τι (scr. ὡς) τοῦ Κρόνου πρεσβύτερα, | ὅτι πλείους ἔχοι (πλείους ἔχοντα) τὰς ὀπάς

τῶν στημόνων. | αἱ δ' ἠρίθμουν δὴ (add. πάντα τὰ) πρυσσερ-
ραμμένα | τοῖς ὑποδήμασίν μου καττύματα. | 836, 1 μῖλα δὲ
προσελθοῦσα | πόσαν οὐκ ἐλούσω, φησί, χρόνον; . . ἐμοὶ μὲν
γάρ, νῆ τὴν Ἀφροδίτην, δοκεῖς (ἐμ. μ. γ. δοκ, | νῆ τ. Ἀφρ.,
εὐθύς) ἐξ ὄτου παρεγένου ('γένου). |

837, 14 ἀκούω δ' ὑμᾶς . . σφόδρα ἀρμόζεσθαι (fortasse ὑμεῖς
γὰρ ἀρμόττεσθέ πως) πρὸς τοὺς τρόπους | (add. τοὺς) τῶν ἔρα-
στῶν· ἄρμουςαί δὴ (add. καὶ σὺ γε) | πρὸς τὸν ξμόν (fortasse
πρὸς τὸν τρόπον τὸν ἡμέτερον), ὅς λαμβάνειν | εἴωθεν, οὐχ
διδόναι (οὐ δ. τι), καὶ μάλιστα μὲν, | ὧ φιλτάτη, καὶ δός· οὐ
γὰρ ἄμεινον ἄλλως ἀρμόσαιο (οὐ γ. ἀρμ. γ' ἄν | ἄμ. ἄλλ.)· εἰ
δὲ μή, | μὴ (add. γοῦν) μ' ἀπαίτει μηδέν.

1551. 1552. 1553

Alciphron 1, 39, 2 πᾶσαι παρῆμεν, Θεττάλη, Μοσχάριον,
Θαῖς, Ἀνθράκιον, Πετάλη, Θρναλλίς, Μυρρίνη, Χρυσίον, Ζευξίππη,
ὄπου καὶ Φιλουμένη, | καίτοι (fortasse αὐτὴ δὲ καίπερ) γεγαμη-
μένη προσφάτως (πρ. γ.) | καὶ ζηλοτυπούμενη | τὸν καλὸν ἀπο-
κοιμίσασα ἄνδρα (sic Hercher., τὸν ἄνδρ' ἀποκ. τὸν καλ.) ὅψι μὲν,
ὄμως δὲ παρῆν. | 3 οἶον ἡμῶν ἐγένετο (οἶον δ' ἐγ. ἡμ.) τὸ
συμπόσιον· τί γὰρ | οὐχ ἄψομαί σου (fortasse add. τῷ λόγῳ)
τῆς καρδίας; | ὄσων (add. τε) χαρίτων πλήρεις. ὄδαί, σκώμ-
ματα, | πότος εἰς ἀλεκτρούων ὄδάς, μύρα, στέφανοι, τραγῆ-
ματα. ὑπόσκιός τισι δάφναις ἦν ἢ κατάκλισις (τραγῆματ' ἦν
ὄποσκ. | δάφναισιν ἢ κ.)· ἔν μόνον ἡμῖν (ἔν δ' ἡμ. μ.) | ἐνέλειπε
(sic Dobr. pro ἔλιπε), σύ, τὰ δ' ἄλλα οὐ. | 4 πολλακίς ἐκραι-
παλήσαμεν, οὕτω δ' ἠδέως ὀλιγάκις. |

τὸ δ' οὖν πλείστην ἡμῖν παρασκευάσαν τέρψιν, δεινὴ τις φιλο-
νικία κατέσχε Θρναλλίδα καὶ Μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς, | ποτέρα
κρείττω καὶ ἀπαλωτέραν ἐπιδείξει (π. 'πιδ. κρείττονα χάπ.). |
καὶ πρώτη Μυρρίνη τὸ ξωνίον | λύσασα, βόμβυξ δ' ἦν τὸ
χιτώνιον, (add. βαβαί), | δι' αὐτοῦ τρέμουσαν οἶον μυελὸν (τι
μελί cod.) ἢ πηκτὸν γάλα | τὴν ὄσφυν ἀνεσάλευσεν, ὑποβλέπουσα
εἰς τοῦπίσω (ὄδ' εἰς τοῦπ. | βλέπ.) πρὸς τὰ κινήματα τῆς πυγῆς
(τῆς ἔδρας κιν.). | ἠρέμα δ' οἶον (οἶον δ') ἐνεργοῦσά τι ἐρωτικὸν
ὑπεστέναξεν (ἐνεργοῦσ' ἐστ.), ὥστ' ἐμέ | νῆ τὴν Ἀφροδίτην
καταπλαγῆναι.

5 οὐ μὴν ἀπειπέ γ' ἢ Θρναλλίς, ἀλλὰ (add. καὶ) | τῇ
ἀκολασίᾳ (τάκ.) παρευδοκίμησεν αὐτήν (Μυρρίνην). | 'οὐ γὰρ διὰ
παραπετασμάτων ἐγώ' φησὶν ἄγωνιοῦμαι, οὐδὲ ἀκκίξομένη, ἀλλ'
οἶον ἐν γυμνικῷ· καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις ἄγών'. καὶ ἀποδῶσα (sic
Cobet. et Hercher.) τὸ χιτώνιον | καὶ μικρὸν ὑποσιμῶσασα τὴν
ὄσφυν, 'ἰδοῦ, | σκόπει τὸ χρῶμα' φησὶν ὡς... ἀκήρατον' |..

τὰ παραπόρφυρα τῶν ἰσχύων ταυτί . . . τοὺς γελασίλους ἐπ' ἄκρων. 6 ἄλλ' οὐ τρέμει (add. γάρ), νῆ Δία' ἔφη (add. Seiler.) ἄμ' ὑπομειδιῶσα ὥσπερ ἡ Μυρρίνης' (ὄσπ. ἡ τῆς Μ. | ἔλεξ' ὑπομ.) . . . καὶ ἔπασαν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ὄσφυν τῆδε καὶ τῆδ' ὥσπερ (ὄσπερ) | ῥέουσαν περιεδίνησεν, ὥστε ἀνακροτῆσαι πάσας καὶ τὴν νίκην ἀποφῆνασθαι τῆς Θρυαλλίδος.

haec ex scaena comoediae alicuius derivata esse eandemque scaenam a sculptore, qui meretricis statuam in Museo Neapolitano positam — Ἀφροδίτην καλλίπυγον dicunt — finxit, expressam esse Herm. XXI 406 sq. indicavimus. quae si quis propter versum Acharn. 1091 στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα non ex comoedia nova, sed ab Aristophane sumpta esse statuit, quem ut imitaretur Alciphron reliqua adfinxerit, tamquam non cuivis licuerit ad μύρον, στεφάνους, quae sexcentiens coniungunt comici, etiam τραγήματα adicere: cum eo vereor ne ridiculum sit contendere. — simillima videtur narratio fuisse Philippidis in *Ananeosi* (fr. 5).

1554

Alciphron 3, 46, 1 ὡς εὐτυχῶς, ὡς μακαρίως πέπραγα (πεπραγάμεν). cf. Arist. Plut. 629. 2 κῶμα κατέσχε τὸ συμπίσιον καὶ πάντας ὕπνος κατειλήφει νυστακτής (τὸ σ. κατέσχε ν. ὕπν. cf. Arist. Vesp. 12). 3 ἐγὼ δὲ τὸ χειρόμακτρον ὑπὸ μάλης λαβὼν (λαβ. | τ. χ. ὑπὸ μ.) ἐξηλλόμην. | 4 ὄρα δὲ ὡς ἔστι (ἔστιν δὲ) πολυτελέστερον . . . (add. τῆς) πορφύρας | τῆς Ἐρμιονίδος, λεπτόν εἰς ὑπερβολὴν | καὶ πολύτιμον (πολύτιμον O. Iahn Philol. XXVIII 1) ὕφασμα (ὕφ. καὶ π.). — parasitus furto gaudens.

1555. 1556. 1557

Alciphron 3, 49, 1 ὦ δαῖμον ὅς με [κεκλήρωσαι καὶ del. Cobet. V. l.² 64] εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ | καὶ λυπεῖς αἰεὶ (αἰετ. ε. λ.) τῆ πενίᾳ συνδῶν (sic Hercher. pro συνδέων, add. ἐμέ). | ἦν γὰρ ἀπορία τοῦ καλοῦντος γένηται (γέν. τ. κ. ἀπ.), | ἀνάγκη με σκάνδικας (σκάνδικ' ἀν. μ' ἐσθλίειν καὶ γήθυνα (sic Seiler. pro τηθία, i. e. γήτεια) | ἢ πῶας ἀναλέγειν | καὶ τῆς (τῆς τ') Ἐννεακρούνου πίνοντα πίμπλασθαι (πιμπλάναι) τὴν γαστέρα.

2 εἶτα ἕως μὲν (add. οὖν) τὸ σῶμα τὰς ὕβρεις ὑπέμενε (ὑπ. τ. ὕβρ.) | καὶ ἦν ἐν ὄρα τοῦ πάσχειν νεότητι ἀκάμῃ (add. τῶν μελῶν) νευρούμενον, | φορητὸς ἢ ὕβρις· ἐπεὶ δ' ἤδη ἐγὼ σοι μεσαυπόλιος καὶ τὸ λειπόμενον (add. μοι) τοῦ βίου | πρὸς γῆρας ὄρᾳ (fort. ξρπει), τίς (fort. ποῦ'στιν) ἱασίς τῶν κακῶν; | Ἀλιαρτίου σχοινοῦ χρεῖα (δεῖ σχ.), καὶ κρεμήσομαι | πρὸ τοῦ Διτύλου . . .

4 οὐκ εἰς μακρὰν δὲ ὁ περιβλεπτός οὗτος καὶ ἀοιδίμος ἔσται γάμος Χαριτοῦς καὶ Λεωκράτους, | μετὰ τὴν ἔννην καὶ νέαν τοῦ Πυανοψιδῶνος, | εἰς ὄν (add. γε) πάντως ἢ παρὰ (ἐπι Mein.)

τὴν πρώτην ἡμέραν | ἢ τοῖς ἐπαυλλοισι (add. γοῦν) πεκλή-
σομαι | δεῖ γὰρ θυμηδίας καὶ παρασίτων τοῖς γάμοις καὶ
ἄνευ ἡμῶν (γάμοισιν, ἄν ἄνευ vel γάμοις, ἡμῶν τ' ἄνευ) | ἀνέορτα
πάντα καὶ συῶν, οὐκ ἀνθρώπων πανήγυρις.

parasitus senectutis molestiis pæne ad suspendium adactus
spe epularum nuptialium reficitur. cf. Herm. XXI 403. 4.

πόας] ὅα Hercher. conl. Plat. Symp. 190 d, ubi ὅα codices.
Galen. VI 605 Kuehn. οὐα νῦν μὲν οὕτως ὀνομάζουσι πάντες Ἑλ-
ληνες, οὐ συγγωροῦσι δὲ οἱ ἀτιμίζοντες μετὰ τοῦ ἕ λέγειν αὐτά. et
606 στύφει . . . μάλλον τῶν οὐῶν τὰ μέσπιλα . . . ἠδὲ δὲ πρὸς
ἐδωδὴν τὰ οὐα . . . πρόδηλον δὲ ὅτι τῶν τοιούτων ἀπάντων ὀλίγον
ἐσθίειν προσήκει . . . τὴν προτέραν συλλαβὴν τοῦ τῶν οὐῶν ὀνό-
ματος ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων (φασί) διὰ μόνου τοῦ ὀ γράμ-
ματος γράφεσθαι τε καὶ λέγεσθαι. recepta Hercheri coniectura in
Herma versum supplebam ἢ 'κ τῶν ἀγγῶν τὰ δριμέ' ἀναλέγειν ὅα.

πρὸ τοῦ Δ., i. e. in Ceramico, ubi qui pro patria pugnantēs
cecidissent publice sepeliebantur.

in versu extr. scribendum videtur καὶ Σκυθῶν ἐρημία, cf. quae
disputavimus in Herma p. 404. parum similitudinis cum Alciphro-
neis habent quae apud Plautum exstant Stich. 1, 2, 7 *nōn homines
habitāre mecum mihi videntur, sēt sues*. contra simillima est para-
siti oratio Stich. 4, 2, 53 sq., unde fortasse erunt qui Alciphronem
sua ex Menandri *Philadelphus* hausisse coniciant.

1558. 1559. 1560

Alciphron 3, 53, 1 γθὲς Καρίωνος περὶ τὸ φρέαρ ἀσχολου-
μένου (τοῦ Κ. ἐγθὲς ἀσχ. | πρὸς τῷ φρέατι) εἰσέφηρησα εἰς τοῦ-
πιάνιον (fortasse τοῦπτ. ὑπεισέδυν) | ἔπειτα εὐρῶν λοπάδα εὐ
μάλα κεκαρυκευμένην | κάλεκτρονὸν ὀπτὸν χύτραν τε (καὶ χ.
τινὰ) μεμβράδας | ἔχουσαν καὶ ἀφύας (ἀφ. τ' ἔχ.) Μεγαρικὰς
ἐξήρηπασα. | καὶ ἀποπηδήσας ποῖ καταχθελὴν ἐξήτουν καὶ εὐκαίρως
ἐμφάγοιμι μόνος.

2 ἀπορία δὲ τόπου δραμῶν ἐπὶ τὴν Ποικίλην — καὶ γὰρ
οὐκ ἠνώχλει ταύτην οὐδὲ εἰς (οὐδεὶς γὰρ ἠνώχλει τότε) | τῶν
ἀδολέσχων τουτωνὶ φιλοσόφων (τ. ἀδ. φ. τούτων) — κείθι
(ἐκεῖ) | τῶν πόνων ἀπέλανον (ἀπ. τ. π.) | ἀνανεύσας δὲ τῆς λοπά-
δος | ὄρω προσιόντας τῶν ἀπὸ τῆς τηλίας τινὰς | νεανίσκων,
καὶ δέισας τὰ μὲν βρώματα ὀπισθεν ἀπεθέμην (δ. δ' ὄπ. ἀπ.
τὰ βρ.), | 3 αὐτὸς δὲ εἰς τοῦδαφος ἐκέμην (δ' ἐκ. . . εἰς
τοῦδ.) | . . . εὐχόμενός τε τοῖς ἀποτροπαίοις (τοῖς τ' ἀπ. ὑψόμενῳ)
τὸ νέφος παρελθεῖν | χόνδρους ὑποσχόμενος λιβανωτοῦ
ἱκανούς (scr. τέτταρας ex Luciano), | οὓς οἴκοι ἀναλεξάμενος
τῶν ἱερῶν (τ. ἱερ. ἀν.) ἔχω εὐ μάλα | εὐρωτιῶντας.

κοῦκ ἡστόχησα· οἱ θεοὶ γὰρ αὐτοὺς ἄλλην (καὶ γὰρ ἄλλ.

οἱ θεοὶ | αὐτοὺς) ἔτρεψαν· 4 κἀγὼ σπουδῆ (καὶ διὰ σπουδῆς ἐγὼ) | καταβροχθίσας πάνθ' ὅσα ἐνέκειτο (ὀπόσ' ἐνῆν) τοῖς σκεύεσιν | φίλῳ πανδοκεῖ τὴν χύτραν καὶ τὸ λοπάδιον, τὰ λείψανα τῶν κλεμμάτων, χάρισμα δοὺς ἔχειν ἀπεχώρησα (fortasse τὸ λοιπ. καὶ τ. χ., τὰ λ. | τῶν κλ., φίλῳ χ. πανδ. | δωρησάμενος ἀπῆλθον).

narratio servi de furto post multa pericula feliciter peracto. cf. Herm. XXI 404 sq. Mus. Rhen. XLIII 37. 8. fuit qui haec quoque propter *Carionis* nomen et vocem φρέαρ, quibus cuilibet Attico uti licebat, ex Aristophane (Plut. 1168) petita esse opinaretur, quamquam prorsus diversae sunt scaenae.

μεμβράδες (vel βεμβρ.) et ἀφύαι eiusdem sunt generis. Athen. 7, 285 ab. ex utrisque paratur μεμβραφύη. Athen. 7, 287 cd. Aristonym. 2. *Megaricae* apuae in minore pretio erant Phalericis.

in verbis τῶν ἀπὸ τηλίας omisi articulum secutus Eupol. 346 τῶν περὶ τάγγηρον καὶ μετ' ἄριστον φίλων. Lucian. Iov. frag. 15 λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας, εὗ μάλα εὐρωτιῶντας, ὡς αὐτίκα ἐπισβεσθῆναι τῷ ἄνθρωπῳ.

1561

Alciphron 3, 62, 2 οὐ γὰρ βούλομαι χείρων φανῆναι τῶν κυνῶν (χ. φ. τ. κ. οὐ β.), | αἶ τῶν τρεφόντων προφυλακτούσι καὶ κήδονται. | μοιχὸς πολιορκεῖ (fortasse add. *Λυσικλέους*, cf. infra) τὴν οἰκίαν ... καὶ πρὸς τοῦτον γραμματεῖδια δσημέραι φοιτᾷ δλίθυρα (δσ. | φ. πρὸς αὐτὸν δ. γρ.) | παρὰ τῆς γυναικὸς (sic Lucian.) τῆς γαμετῆς (sic Alc., fortasse add. τοῦ προστάτου vel δεσπότου) | καὶ στέφανοι (στ. τε add. φοιτῶσ') ἡμιμάραντοι καὶ τινα (add. Luc.) | μῆλ' ἀποδεδηγμέν'. 3 αἱ δ' ἀλάστορες | αὐταὶ θεραπευίδες ξυνίσασι χήπιτύμβιος | γραῦς, ἦν Ἐμπούσαν ἄπαντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν καλεῖν εἰώθασιν (ἦν καλοῦσ' ἄπαντες οἱ κατ' οἴκ. | Ἐμπ.) ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ βιάζεσθαι (Demosth. 18, 130 καὶ πάσχειν). ἐγὼ δ' (ἀλλ') οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι. | βούλομαι γὰρ ἑμαυτὸν οὐ παράσιτον, ἀλλὰ φίλον (φίλον δ' ἐμ., οὐ π. β.) | ἐπιδειξάι . . . 4 ὁ μοιχὸς δὲ | ἀπολεῖται ῥαφάνοις (ῥ. ἀπ.) τὴν ἔδραν βεβυσμένους, | ἡ δὲ μισρὰ γυνή | τελεῖται τὴν ἄξιαν τῆς ἀκολασίας δίκην, | εἰ μὴ Πολιάγρον τοῦ κυρτοῦ βλακικώτερος (sic Cobet. pro μαλακώτερος, add. πολὺ) | ἔστιν τὰ τοιαῦτα *Λυσικλῆς*.

Lucian. Toxar. 13 καὶ γραμματία τε εἰσεφοῖτα αὐτῷ παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ στέφανοι ἡμιμάραντοι καὶ μῆλά τινα ἀποδεδηγμένα καὶ ἄλλα ὀπόσα αἱ μαστροποὶ τοῖς νέοις ἐπιμηχανῶνται. et Lucian. Peregr. 9 διέφυγε ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένους. 'versus latet comici'. Valcken. Hippol. 415. 'potuit fieri ut in comoedia talis versus exstaret φεύγει ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβ.' Fritzsche. at vel propter metrum ex Alciphrono recipiendum erat τὴν ἔδραν. cf. Mus. Rhen. XLIII 38. 9.

manifestum uxoris adulterium patrono suo se indicaturum esse profitetur parasitus. — *δίθυρον γραμματείδιον*, praeter permultos alios sine dubio, dixit etiam Menander fr. 327, ubi cf. quae annotavimus. de *Poliagro* cf. adesp. 8.

1562. 1563

Alciphron 3, 65, 1 *μέγα τοῦτο ἀγαθὸν ἢ ἐξ Ἰστρίας ναῦς . . . ταῖς Ἀθήναις ἤκε φέρουσα τὸν θανμαστὸν τοῦτον ἔμπορον (μέγ' ἀγ. ἢ ναῦς ἤκε τοῦθ' ἤξ Ἰστρ. | φέρ. τὸν θανμ. ἐνθάδ' ἔμπ.)* | , ὅς τοὺς πλουσίους τῶν Ἀθήνησι καὶ (ὅς τοὺς ἐν Ἀθήναις) *μεγαλοδώρους κίμβικας | καὶ μικροπρεπεῖς ἀπέφηεν*. οὕτω *κεχυμένως (ἐκκεχ Cobet.) πρὸς τὰς δόσεις | κέχρηται τῷ βαλλαντίῳ.*

οὐ γὰρ ἓνα παράσιτον ἐξ ἄστεος (ἐξ ἄστεως γὰρ τῶν παρασίτων οὐχ ἓνα) | , ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς *μεταπέμψας (-άμενος Hercher., μετεπέμψατ', ἀλλὰ π.) καὶ (om.) οὐχ ἡμᾶς μόνον, | ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταιρῶν τὰς πολυτελεστέρας . . . | καὶ τοὺς ἀπὸ σκηνῆς ἀπαξαιπλῶς εἰπεῖν (λέγω) | ἅπαντας, οὐ (οὐχι) τὴν πατρῶαν οὐσίαν, | τὰ (ἃ) δ' ἐκ δικαίων αὐτῶ ποριζόμενα (ἐκπορίζεται) σπαθῶν | . . . καὶ τὴν διατριβὴν ποιεῖται (fortasse καὶ δὴ π. δ. τὴν ἐνθάδε) | χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης γέμουσαν (γ. κάφρ.)*

mercatoris liberalitatem praedicat parasitus.

cum *Istria* Atheniensibus iam quinto a. Chr. saeculo commercium fuisse — Pindarum Ol. 3, 26 sciens praetereo — Aristophanis docet fr. 88. de paenultima vocis *κίμβικας* veterum poetarum testimonium non exstat. Herodian. I 524, 34 (II 9, 6) *τὰ εἰς ἐξ . . . ἐπὶ γενικῇ πῆ μὲν φυλάττει τὸ ἰ συνεσταλμένον, πῆ δὲ ἐκτείνει. καὶ . . . ἔχει ἐν τῇ γενικῇ ἐκτεινόμενον τὸ ἰ φοῖνιξ, τέτιξ, σκάνδιξ, πέρδιξ, χοῖνιξ. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης φησὶν ὡς τῆς πέρδικος καὶ χοῖνικος γενικῆς ἡ μέση συστέλλεται, πεισθεῖς Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ τοῖς οὕτω χρησαμένοις ποιηταῖς διὰ μέτρον. quae recte se habent praeter ea quae de genetivo *χοῖνικος* dicuntur. nam in eo quidem apud Aristophanem, ubicumque per metrum certum iudicium facere licet, ἰ corripitur. Ach. 814. Vesp. 440. 718. Pac. 1144. 1218. Lys. 1207. Eccl. 45. 424. Plut. 276. cf. etiam adesp. 444. itaque suspicari licebit etiam in *κίμβικος* corripit vocalem. ceterum utitur ea voce etiam Aristoteles in *Ethicis*. cf. Lobeck. Phryn. 390 n. **).*

1564. 1565

Alciphron fragm. 6, 4 *μικρὸν δ' ἄπωθεν τῶν ἐπαυλίων πέτρα τις ἦν συνηρηφῆς κατὰ κορυφὴν δάφναις (τις ἦν ἰ συν. δάφν. τὴν κορ. πέτρα) | καὶ πλατανίστοις· ἐκατέρωθεν δὲ*

μυρρίνης | εἰσι (πρόσεισι) θάμνοι. . . περιθεῖ κιττός ἐν χρῶ
 τῷ (sic Hercher. pro τῆ) λίθῳ (κ. ἐν χρ. τ. λ. | περιθεῖ). 5 οχτρ.
 τὸ λοιπὸν εὐτρεπεῖς (sic Seiler pro εὐτρ.) ἐπὶ τὴν εὐωχίαν |
 ἡμεν. . . 6 ἦν ἰδοὺ τὸ χωρίον | ὡς ξυδροσόν ἐστιν ἐν κύκλῳ
 καὶ τρυφεροῖς ἀνθεσι ποικίλον (ἀνθ. τε ποικ. | κύκλῳ τρυ-
 φεροῖσιν, ἐν κύκλῳ del. Herch.). 9 ἐαρινοῖς ἐφιζάνουσαι πετά-
 λους ἠδὺ καὶ κοτίλον ἀηδόνες ἐψιθύριζον (ἐψ. δ' ἦριν. ἀηδ. |
 πετάλοισιν ἐψ.).

10 εἶτα (add. δ' ἦν) γαλάκτινα (sic Hercher. pro γαλάκτια) |
 ποικίλα, τὰ μὲν μελίπηκτα τὰ δ' ἀπὸ ταγήνου (scr. τηγάνου) |,
 11 ὅσα τε ἀγρὸς ἡμῖν ἐαρινῆς ὥρας (ὅσα τ' ἦρος ἡμ. ἀγρ.)
 ἐπεδαψιλεύετο (ἐδ.). | μετὰ δὲ τοῦτο συνεχῶς περιεσόβουν
 αἱ κύλικες (αἱ κ. π.), | καὶ τὸ (τοῦ) πιεῖν μέτρον ἦν τρεῖς
 φιλοτησίας, οὐ τὸ ποσόν (scr. ἦν τρεῖς φιλοτησίαι μέτρον).

argumentum epistulae Alciphronae mihi quidem non videtur ex
 comoedia petitum esse, sed singuli tantummodo versus. neque eos
 omnes ex una eademque derivatos esse adfirmaverim. 9. ἰζάνειν
 etiam Pherecr. 172. Menand. 847. Thucyd. 2, 76.

1566

Aristaenetus Epist. 1, 17 p. 148 Herch. ἔγνω ἑταίρας,
 ἐνέτυχον θεραπεύναις (θεραπεινίσιν), | ὁμοζύγων πεπειραμένοι δια-
 φόρων, καὶ | θνητὸς ὢν πολλάκις καὶ τὸς ὑπερέτηκα (ὕπ. πολλὰ
 θν. ὢν) θεῶ. | p. 149 κύρβις γὰρ ἐταιρικῶν ἐστὶ κακῶν (κ. γ.
 ἐστὶ τῶν ἐτ. κ.). | . . . ἀλλ' οὐδὲν αὐτῆ τῶν ἐμῶν ἐμέλησε (μέλει)
 λόγων | ὄνος λύρας (add. γὰρ) οὐδὲ γρῦ τῆς ἐμῆς συμβουλῆς
 ἐπατεῖν δοκεῖ (μου 'πατεῖ) | . . . ἄνις γὰρ ὕδατος ἐνδελεχῶς
 ἐπιστάξουσα (στ.) καὶ | πέτραν οἶδε κοιλαίνειν (fortasse μαλάττει).
 συχνότερον οὖν τὸ δέλεαρ αὐτῆ προσακτέον (πρ. | τὸ δ. αὐτῆ).
 κἄν αὐθις (corrupt., scr. ἐπαξ μὴ) τὸ ἄγκιστρον καταπλή, | πάλιν
 ἀσπαλιεύσω.

amator repulsam queritur et consolatur. — κύρβις, prorsus
 ut Arist. Nub. 448. Zenob. 4, 77 κύρβεις κακῶν ἐπὶ τῶν σφόδρα
 πονηρουμένων. ὄνος λύρας ἐπατεῖ, i. e. ἡ γυνή. de syntaxi cf. Cratin. 52.

1567. 1568

Aristaenetus 1, 19 p. 150 τίκτει παιδίον | ἀστεῖον νῆ τὰς
 Χάριτας (νῆ τ. Χ. ἀστ.) καὶ τῷ φύσαντι γνησίως ἐξεικονισμένον. . .
 ὑπεραγαπᾷ (sic Reisk., ὑπερηγάπα Vind.) δὲ τὸ βρέφος. . . ὡς
 ποθοῦμενον | παιδίον καὶ λίαν ἐμφορὲς ὠριωτάτῳ πατρὶ
 (fortasse ὠρ. λίαν προσεμφορὲς πατρὶ). p. 151 τρυφρώτερον
 καὶ τῶν ῥόδων (τὸ παιδίον), | οἷσπερ ξοικε (προσείκει) τὴν

χρόαν· ἐκπλήττομαι, | νῆ τὸ θεῶ, πῶς ἀθρόως (fortasse δπως)
ἄπαντα μεταβέβληκεν ἢ γυνή.

ἄπαντα (τοιαντα Hercher.) γούν ἐν ταῖς γυναικωνίτισιν
(sic Mercer., γυναικῶν τισὶ Vind.) | καὶ ταῖς ταλασίαις πρὸς
ἀλλήλας ὁμιλοῦσι γυναῖκες.

narratur quomodo uxor humili loco nata carissima facta sit
marito. reduplicatio correpta (ante βλ) istis temporibus non mul-
tum habet offensiois.

1569. 1570

Aristaenetus 1, 25 p. 154 διαπλεξαμένη (add. δὲ) κεύ-
θεισασα τὰς κόμας | καθῆκε(ν, καθῆκε Cobet. ex [Lucian.]
Amor. 41 pro ἀφήκε) τοῦ ἀγένοσ ὄρμους πολυτελεῖς, ἀγλαίσματα
(fortasse κόσμον) δέξης, | ἄλλην τε πολλὴν περιέκειτο φλυαρίαν
(fortasse μωρίαν), | ὑπομάξιόν τε κάμφωλένιον (ἀμφωλένιον Boisk.,
ἀμφωλένια Vind.)... θαμὰ δὲ καὶ τὴν πτέρναν αὐτὴ πρὸς αὐτὴν
ἐπιστροφωμένη διεσκοπεῖτο (fortasse ὁμοῦ δὲ καὶ τ. πτ. ἐσκοπεῖτ'
ἀεὶ | αὐτὴ πρὸς αὐτ. πόλλ' ἐπιστροφωμένη) |, πολλάκις δ' ἅμα τε |
ἐαυτὴν (αὐτὴν τ') ἐθεώρει κεῖ τις αὐτὴν ἄλλοσ θεᾶται.

p. 155 οἴνου πολλοῦ διαθερμαίνοντοσ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν
(fortasse τὰσ φρένας) | . . . μήλου (add. τι) μικρὸν ἀποδακῶν
(add. μάλ') εὐστόχως | ἠκόντισεν εἰσ τὸν κόλπον ἐκείνης, ἢ
δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ περιδέσμῳ, ὃν περιεστερνί-
σατο, παρέβυσεν. . . οὕτω νῦν με (οὕτως ἐμὲ | νῦν) ἀντιπελαργοῦσα
δικαίαν ἀποδίδωσι χάριν (ἀντιπελαργοῦσ' ἀπ. τὴν χ.).

soror sororis aemula. Xenoph. Memor. 2, 1, 22 κατασκοπεῖσθαι
δὲ θαμὰ ἐαυτὴν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλοσ αὐτὴν θεᾶται.
Lucian. Dial. meretr. 12, 1 extr. τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακῶν...
προκύνψασ πως εὐστόχως προσηκόντισασ εἰσ τὸν κόλπον αὐτῆσ,
οὐδὲ λαθεῖν γε πειρώμενοσ ἐμέ· ἢ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν
μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσατο. de verbo ἀντιπελαρ-
γεῖν cf. adesp. 939.

1571. 1572. 1573

Aristaenetus 1, 27 p. 156 A. πρὸς τῆσ Ἀφροδίτης, ὃ φίλη,
σὲ ποθῶν οδοσί (ὀδί) | προσάδων παρέρχεται καὶ μορφῆσ οὐκ
ἀφωῶσ ἔχων (fortasse ἄδων πάρεισιν οὐκ ἀφ. μ. ἔχ.). | ὡσ εὐπάρυ-
φον τὸ θερίστριον καὶ ποικίλον.

B. νῆ τοῦσ Ἐρωτασ | ἀποστρέφομαι δὲ τὸν νέον καίπερ
ὄντα (ὄντ' αὐτόν) καλόν, | ὅτι φουσῶν (φουσῶν γάρ) αὐτόσ αὐτόν
οἶεται ὁμόνοσ | πάσαισ ἀξιέραστοσ εἶναι ταῖσ γυναιξίν (π. γ.
ἀξ. γεγονέναι) | . . . μισῶ γούν (δ') ἐραστὴν παρευδοκιμεῖν εὐμορφίᾳ
τὴν ἐρωμένην ἀξιοῦντα (ἀξιοῦντ' εὐμ. | παρευδ. καὶ τ. ἐρ.)... | πολλὰ
τὸν ἐμὸν στενωπὸν (τ. ἐμ. στ. πολλάκις) διέρχεται | μάτην (del.

Ruhnk. Tim. 199) ἄδει δὲ ἄλλως καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ὡσὶν ἀπι-
θάνως | καὶ ἀμουνσότερα Λειβηθρίων (Λ. τ' ἀμουνσότερον), οὐδ'
ἐρυθριᾶ | περιττῶς ἐπεριτρέχων διαύλους (fortasse ὄλους δ. δια-
κενῆς ἐκπ.).

Γ. οἶα (ὀποῖα) βούλει καὶ ὄσα (χῶπόσ') ἄν θέλλης εἰπέ (λέγε). |
οὐ γὰρ ἐμὲ γελαῖς, ἢ καλή, ἀλλὰ (ἀλλ', ὡ γύναι), | τὸν Ἑρωτα
παίξεις (sic Mercor., πέξεις Vind.). ἐλπὶς ἄρα τὸν τοξότην |
ἐκείνον τοιοῦτον (τοιόνδ' ἐκείνον τάχ') ἐπαφείναι σοι βέλος, |
ἵνα τούτων προκαλινδουμένη τῶν ποδῶν (fortasse ὥστε προκαλι-
νδισθαί σε τῶν ποδῶν ἐμολ) ἐκετεύης ἐμὲ τὸ σὸν ἀκίεσασθαι πάθος
(τὸ σὸν ἀκ. πόλλ' ἐκετεύουσαν π.). . . ἔνθα, φασίν, ἄνεμος οὔτε
μένειν οὔτε πλεῖν ἐᾶ (fortasse ἔνθ' οὔτ' ἐφορμεῖν ἄν. κτλ.).

superbi adolescentis amorem superior inridet puella. — de
voce εὐπάροφος cf. Nicostr. 9. Poll. 7, 46. de *Libethriis* Thugeni. 4.

1574

Aristaenetus 2, 9 p. 163 ἐμοὶ δὲ τούτου (τ. δ' ἐμ.) | νῆ τὸ
σὸν πρόσωπον βραχεῖα φροντὶς πρὸς ἕτερόν γε μεῖζον κακόν. |
p. 164 ἐμόν | τὸ ἀτύχημα τοῦτο, σὲ δὲ τὸ παράπαν οὐ
φέγω. | τοιγαροῦν ἐκετεύων ὑπὲρ σοῦ τὴν Δίκην οὔποτ' ἄν, ὦ
φιλάτη, παυσάμην (fortasse παύσομαι), μηδαμῶς αὐτὴν εἰς τι-
μωρίαν τῶν ἡμαρτημένων ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ | αὐθις ἀδικούσης, εἴ
γέ σοι τοῦτο (τοῦτό σοι) φίλον, | ἀνέχεσθαι πάλιν (π. ἄν.)
καὶ (σοί τε) συγγνώμην ἀπονέμειν | τῇ σῇ πρέπουσαν ἡλικίᾳ.
— amator perfidam puellam leniter admonet. cf. Herm. XXI 391.

1575

Aristaenetus 2, 12 p. 165 ἐγὼ γὰρ πενιχρὰν (π. γ.) ἐξεπί-
τηδες ἡγαγόμεν, ὅπως | εὐπόρου γαμετῆς μηδὲν ὑποστήσωμαι
σοβαρόν (μηδ. σοβ. πάθοιμι γ. εὐπ.). | καὶ ἦρων αὐτῆς (ἦρ. δὲ
ταύτης) ἀντίκα, τὸ πρῶτον τῆς ἀπορίας αὐτὴν ἐποικτιέρων, καὶ τῆς
τύχης ἐνόμιζον αὐτὴν ἐλεεῖν, οὐκ ἤδειν δὲ ὅτι τοιοῦτος ἔλεος ἔρωτός
ἔστιν ἀρχή. | ἐκ γὰρ ἔλλου τὰ πολλὰ φύεται πόθος. | ἀλλ' ἢ
τοσοῦτον ἐξ ἀρχῆς τὴν τύχην ἐνδεῆς (ἐνδ. μου τ. τ.) | πάσης
ὁμοζύγου (γυναικὸς) πλουσίας φρύαγμα καὶ | τῦφον πολλῶ τῶ
μέσῳ παρήλθεν, ἔστι δὲ καὶ (κᾶστι νῦν καὶ) τὸν τρόπον | καὶ
τοῦνομα (τοῦνομ' ὄντως) Δεινομάχη, καὶ τὸ χεῖρε μόγις ἀπέχεται
(Plat. Symp. 213d) καὶ ὥσπερ δέσποινα δεινὴ κεκράτηκέ μου
πικρῶς (πικρῶς τέ μου | κεκρ. ὡς δέσπ.) οὔτε γοῦν (κοῦθ') ὡς
εὐπορον | τιμῶσα οὔτε μὴν ὡς σύνοικον αἰδουμένην (fortasse οὔθ'
ὡς ξύν. ἐνδίκως αἰδ.). | ταῦτά μοι τῆς γαμετῆς ἔστιν ἡ προίξ
(αὐτῆ' ὅτιν ἢ πρ. ἄρα τ. γ. ἐμολ). | ναὶ μὰ (καὶ νῆ) Δ' — ὅπ-
εμνήσθη (ἐμν.) γὰρ — θαυμαστὸν ἐπηνέγκατό μοι κάκεινο

(εἰσηνέγκατο | θ. αὐ κάκ.)· ἐπεντροφῶ πολυτελῶς (π. τρ.) | καθ-
 ἄπερ ἐπειγομένη πένητά με καταστήσαι (ποιῆσαι) ταχύ· οὐδεὶς
 γὰρ ἔξαρκεῖ πλοῦτος αὐτῇ, οὐδ' ἂν ἐκ ποταμῶν ἐπιρρέῃ
 (οὐδ. γ., οὐδ' ἂν ἐκ π. ἐπ. | αὐτῇ διαρκεῖ πλ.). sequuntur para-
 phrases Arist. Nub. 53—55 et 73.

est διήγησις opulenti alicuius hominis, qui pauperem virginem
 in matrimonium duxit, post nuptias vel divitissimis superbiorē et
 insolentiorē, simillima narrationis eius, quae est Strep-siadis in
 Nubibus. redintegrare conatus sum Herm. XXI 401 sq.

1576

Aristaenetus 2, 13 p. 166 μάτην ὑποκνίξει, γλυκύτατε,
 μάτην ῥήθης (γλυκύτατ', ῥήθ. μ.) | με ποθεῖν ἔτερον μετὰ σέ
 (μετὰ σέ π. ἐμ' ἔτ.)· οὕτως ἴλεως | εἴη (γένοιτ') Ἀφροδίτη·
 ὅσον (add. δ' ἀφ') ἡμῶν ἐκδεδήμηκας χρόνον, | τὸν ἔρωτα
 βεβαίως ἀνεπλήστον διετήρουν ἀελ. | καίτοι με καθεύδουσιν
 ἀφείς Μέγαράδε προσέπτῃς . . . κοιμωμένην καταλιπὼν ὄχου
 (fortasse σὺ δ' ἀφείς μ' ἀπέπτου Μέγαράδ', εὔδ. λιπὼν | ὄχου).
 Ἀριάδην με πᾶσαι καλοῦσι (fortasse καλ. πάντες Ἀρ. ἐμέ), |
 σὺ δὲ Θεσεὺς ἐμοί, εἶθε καὶ Διόνυσος . . . οὐκέτι γὰρ σ' ὡς
 ἐμόν, | ἀλλὰ καὶ (ἀλλ') ὡς ἐμαντήν, ὃ Φιλωνίδη, φιλω. ταῦτα
 γέγραφα νῆ τοὺς (add. φίλους) | Ἐρωτας ἀσθμαίνουσα καὶ
 δεδακρυμένη.

puella amatori perfidiam exprobat.

1577

Aristaenetus 2, 14 p. 166 χθῆς (ἐχθῆς) ἐπὶ τὸ σὸν | δω-
 μάτιον εἰσιοῦσα θᾶττον ἢ βᾶδην | ἔκλαον ὑφ' ἡδονῆς (ὑφ'
 ἡδ. κλάουσα) . . . καὶ μειδιῶσα (μ. τε) | γλυκὺ μεταξὺ δέ πως
 ἀπιστοῦσα πρὸς ἐμαντήν ἔφασκον· ἄρ' ἐργήγορα; | ἢ πλανῶσί με
 τῶν ὄνειράτων εἰκόνες (ἢ πού μ' ὄνειρων ἀποπλαν. εἰκ.); | ὑπὸ τοῦ
 σφόδρα γὰρ ἐπιθυμεῖν ἐλάβανέ με τις (ὑπὸ τοῦ πιδ. γὰρ μ'
 ἔλαβεν) ἀπιστία | . . . p. 167 πολλή σὺν χάρις (χ. δῆ) τοῖς
 φιλλοῖς (add. ἔσιω) θεοῖς, | ὅτι δῆ (δοιή) πάλιν ἡμῖν ἀνα-
 νεοῦσι τὸν πόθον, | μᾶλλον δὲ νῦν χαριεστέρου καὶ μεί-
 ζονος | αἰσθάνομαι τούτου (fortasse ἐπαισθανόμεσθα).

brevis puellae de amore reconciliato narratio. cf. Herm.
 XXI 400. 1. — δωμάτιον, ut Arist. Lys. 160. Eccl. 8. cf. Lobeck.
 Phryn. 252. 3. θᾶττον ἢ βᾶδην, ut Menand. 837 τὸ δῆ λεγόμενον
 τοῦτο θᾶττον ἢ βᾶδην.

1578

Aristaenetus 2, 15 p. 167 τὸν σὸν μὲν οἰκέτην, ἐμὸν δὲ
 δεσπότην | ἔρωτικὸν δόκει θυμουμένη ἄμα καὶ τύπτουσα (for-

tasse δοκούσα θυμουῦσθαι τε καὶ τύπτουσ' ἄμα) | τῆς οἰκίας ἐκπέμπειν (ἐκπεμψον), ἀλλὰ πρὸς θεῶν | πεφεισμένως καὶ τῷ παρόντι μοι πόθῳ | τὴν μάστιγα συμμετροῦσα . . . | ἀλλ' ἐπὶ μήκιστον ἔμφοροῦ τῆς ἐπιθυμίας | τῇ συγκοιμήσει, κάμοι συνεπεκτείνουσα τῶν ἀφροδισίων | τὴν τέρψιν.

fraudem componunt duae mulieres, quarum altera maritum, altera servum alterius amat.

1579—1582

Athenaeus 9, 405e καὶ δεῖξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί (λέγ' ὃ τι) ἐστίν (add. ποτε). |

406 ab ῥοδωνιᾶν καλῶ (κ. | ῥ.) μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγώ· | ἐσκεύασται δ' οὕτως, ἵνα . . . | ἔνδον σεαυτοῦ καὶ πανδαισίᾳ τὸ σωματίον (ἔνδον τὸ σαυτοῦ σ. πανδ.) | πᾶν ἐστι-άσης . . .

καὶ ταῦτα διατρέψας ἐπιμελῶς | ἐνέβαλον εἰς λοπάδα καινήν, ἀπαλὸν (ἐνέβ., ἀπ.) καὶ συνεχῆς διδοῦς τὸ πῦρ.

τοσαύτη διεχύθη ἀπὸ τῶν ῥόδων εὐωδία.

versuum reliquias (unius poetae sint an plurium incertum est) agnoverunt Meinekias Anal. Athen. 176 et G. Kaibelius.

1

INDICES

1

I. INDEX POETARVM COMICORVM

- Alcaeus I 756.
Alcenor II 12.
Alcimenes I 254.
Alexander III 372.
Alexis II 297.
Aminias II 12.
Amipsias I 670.
Amphis II 236.
Anaxandrides II 135.
Anaxilas II 264.
Anaxippus III 296.
Antheas (?) Athen. 10, 445 a b.
Anthippus III 296 (Anaxipp. 1).
Antidotus II 410.
Antiphanes II 12.
Antiphon III 366.
Apollodorus III 288.
Apollodorus Carystius III 280.
Apollodorus Gelous III 278.
Apollophanes I 797.
Araros II 215.
Arcesilaus Diog. Laert. 4, 45.
Archedicus III 276.
Archippus I 679.
Aristagoras I 710.
Aristomenes I 690.
Aristonymus I 668.
Aristophanes I 392.
Aristophon II 276.
Athenio III 369.
Athenocles II 12.
Augeas II 411.
Autocrates I 806.
Axionicus II 411.
- Bato III 326.
Biottus III 366.
- Calliades II 541 (Diphil. 1).
Callias I 693.
Callicrates II 416.
Callippus III 378.
Cantharus I 764.
Cephisodorus I 800.
Chaerion III 366.
Chariclides III 393.
Chionides I 4.
Choerilus (?) I 111 (Cratin. 335).
Choregus II 12.
Clearchus II 408.
Crates I 130.
Cratinus I 11.
Cratinus iunior II 289.
Crito III 354.
Crobilus III 379.
- Damoxenus III 348.
Demetrius I 795.
Demetrius III 357.
Demonicus III 375.
Demophilus (?) II 559 (Diphil. 'Ovayός).
Demostratus (?) III 356 (Timostr. 2).
Dexicrates III 374.
Diocles I 766.
Diodorus II 420.
Dionysius II 423.
Diophantus III 375.
Dioxippus III 358.
Diphilus II 541.
Dromo II 419.
- Echetus II 12.
Ephantides I 9.

- Ehippus II 250.
 Epicrates II 282.
 Epigenes II 416.
 Epilycus I 803.
 Epinicus III 330.
 Eriphus II 428.
 Euages (?) Steph. *Ἰδραία*.
 Euangelus III 376.
 Ebulides II 431.
 Eubulus II 164.
 Eudoxus III 332.
 Euetes I 4.
 Eumedes III 377.
 Eunicus I 781.
 Euphanes II 296.
 Euphro III 317.
 Eupolis I 258.
 Euthycles I 805.
 Euxenides I 4.

 Glycon Anecd. var. ed. Schoell et
 Studemund I 77, 15 (Leucon?)

 Hagias (?) II 250 (Amphid. 51).
 Hegemon I 700.
 Hegesippus III 312.
 Heniochus II 431.
 Heraclides II 435.
 Heraclitus (?) II 435. III supplem.
 Hermippus I 224.
 Hipparchus III 272.

 Laon III 382.
 Leuco I 703.
 Lexiphanes III 383.
 Lycis (?) Arist. Ran. 14 cumschol.
 Lynceus III 274.
 Lysimachus (?) Meinek. I 493.
 Lysippus I 700.

 Macho III 324.
 Magnes I 7.
 Menander III 3.
 Menecrates III 383.
 Menippus (?) III 383.

 Metagenes I 704.
 Mnesimachus II 436.
 Myllus (?) I 4.
 Myrtilus I 253.

 Nausicrates II 295.
 Nico III 389.
 Nicochares I 770.
 Nicolaus III 383.
 Nicomachus III 386.
 Nicophon I 775.
 Nicostratus II 219.

 Ophelio II 293.

 Paramonus III 355.
 Pherecrates I 145.
 Philemo II 478.
 Philemo alter II 540.
 Philemo tertius III 357.
 Philetaerus II 230.
 Philippides III 301.
 Philippus II 135. 215.
 Philiscus II 443.
 Philocles III 366.
 Philonicus II 12.
 Philonides I 254.
 Philostephanus III 393.
 Philyllius I 781.
 Phoenicides III 333.
 Phrynichus I 369.
 Plato I 601.
 Poliochus III 390.
 Polyzelus I 789.
 Posidippus III 335.
 Proclides II 12.
 Pyr . . . II 12.

 Sannyrio I 793.
 Simylus II 444.
 Sogenes III 355.
 Sophilus II 444.
 Sosicrates III 391.
 Sosipater III 314.
 Sosippus II 546 (Diphil. 18).

- Sotades II 447.
 Stephanus III 360.
 Strato III 361.
 Strattis I 711.
 Susario I 3.
- Teleclides I 209.
 Theognetus III 364.
 Theophilus II 473.
 Theopompus I 733.
- Thugenides III 377.
 Timocles II 451.
 Timostratus III 355.
 Timotheus II 450.
 Timoxenus III 366.
 Tolynus, Tellen (?) I 10.
- Xenarchus II 467.
 Xenos III 390.
 Xenophon Diog. Laert. 2, 59.

II. INDEX FABVLARVM

- Ἄβρα* Nicostrati II 219.
Ἄγαθοί Pherecratis I 145.
Ἄγαθοί Strattidis I 711 (*Ἄγαθοὶ ἦτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός* sec. Suidam).
Ἀγκυλλίων Alexidis II 297.
Ἀγκυλλίων Eubuli II 164.
Ἄγνοια Diphili vel Calliadis II 541.
Ἄγνοια Machonis III 324.
Ἄγνοῶν Biotti III 366.
Ἄγριοι Pherecratis I 146.
Ἄγρικοι Anaxandridis II 135.
Ἄγρικός Anaxilae II 264.
Ἄγρικός Antiphanis II 12.
Ἄγρικός Angeae (?) ap. Suid. *Ἀγρέας*.
Ἄγρικός Menandri cf. *Ἐπιβολιμαῖος ἢ Ἄγρικός*.
Ἄγροπος Philemonis II 478.
Ἀγροπνοῦντες anonymi poetae a Naevio latine translata. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 8.
Ἀγύρτης Philemonis II 478.
Ἀγρίσης Anaxandridis II 137.
Ἀγρίσης Eubuli II 165.
Ἄγωνις ἢ Ἰπίσκος Alexidis II 297.
Ἀδελφαί Antiphanis II 15.
Ἀδελφαὶ μοιγευόμεναι Alcaei I 756.
- Ἀδελφοί* Alexidis II 299.
Ἀδελφοί Apollodori III 288.
Ἀδελφοί Diphili II 541.
Ἀδελφοί Euphronis III 317.
Ἀδελφοί Hegesippi III 312.
Ἀδελφοί Menandri III 3.
Ἀδελφοί Philemonis II 479.
Ἄδμητος Aristomenis I 690.
Ἄδμητος Theopompi I 733.
Ἀδωνιάζουσαι Aristophanis (eadem quae *Ἀνισστράτη*) Schol. Lys. 389.
Ἀδωνιάζουσαι (Philetaeri II 230) Philippidis III 301.
Ἄδωνις Antiphanis II 15.
Ἄδωνις Ararotis II 215.
Ἄδωνις Nicophontis I 775.
Ἄδωνις Philisci II 443.
Ἄδωνις Platonis I 601.
Ἀηδόνες Canthari I 764.
Ἀθάμας Amphidis II 236.
Ἀθάμας Antiphanis II 16.
Ἀθηνᾶς γοναί Hermippi I 224.
Αἰ ἀφ' ἑρῶν Platonis I 602.
Αἶγες Eupolidis I 258.
Αἰγέυς Philyllii I 781.
Αἰγύπτιοι Antiphanis II 16.
Αἰγύπτιοι Timocles II 451.

- Αἰγύπτιος* Calliae I 693.
Αἰόλος Antiphanis II 16.
Αἴολος Eriphi II 428.
Αἰολοσίκων Aristophanis I 392.
 [*Αἰπόλοι* Alexandri III 372.]
Αἰπόλοι Alexidis II 299.
Αἰρησιτελής Diphili II 542.
Αἴσχυρα Anaxandridis II 137.
Αἴσχυρα Euphronis III 319.
Αἰσχρίων Apollodori Geloi III 278.
Αἰσαππος Alexidis II 299.
Αἰτωλός vel *Αἰτωλοί* Batonis III 326.
Αἰτωλός Critonis III 354.
Αἰτωλός Philemonis II 480.
Αἰγμάλοτος Alexidis II 300.
Ἀέστρια Antiphanis II 17.
Ἀκώ Amphidis II 236.
Ἀκοντιζομένη Antiphanis II 18.
Ἀκοντιζόμενος Dionysii II 423.
Ἀλαεῖς Menandri III 7.
Ἀλαζών incerti poetae fabula quam in Milite expressit Plautus.
Ἀλείπτρια Alexidis II 300.
Ἀλείπτρια Amphidis II 236.
Ἀλείπτρια Antiphanis II 19.
Ἀλείπτρια Diphili II 543.
Ἀλθαία Theopompi I 733.
Ἀλειεῖς Menandri III 7.
Ἀλινομένη Antiphanis II 19.
Ἀλκηστis Antiphanis II 22.
Ἀλκμέων Amphidis II 236.
Ἀλκμέων Mnesimachi II 436.
Ἄλυσis Chariclidis III 393.
Ἀμαζόνες Cephisodori I 800.
Ἀμαζόνες Epicratis II 282.
Ἀμάλθεια Eubuli II 166.
Ἀμαστρίς Diphili II 543.
Ἀμπελουργός Alexidis II 300.
Ἀμπελουργός Amphidis II 237.
Ἀμπρακιδίτις Anaxandridis II 138.
Ἀμυμώνη Nicocharis I 770.
Ἀμφιάρεως Apollodori Car. III 280.
Ἀμφιάρεως Aristophanis I 396.
Ἀμφιάρεως Philippidis III 302.
Ἀμφιάρεως Platonis (?) I 604.
Ἀμφικράτης Amphidis II 237.
Ἀμφικτύονες Teleclidis I 209.
Ἀμφιτρούων Archippi I 679.
Ἀμφωτίς Alexidis II 300.
Ἀναβλέπων Posidippi III 335.
Ἀναγνωριζομένη Iuventii ex graeco dramate conversa. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 82.
Ἀνάγυρος Aristophanis I 402.
Ἀνάγυρος Diphili II 543.
Ἀνακαλυπτομένη Euangeli III 376.
Ἀνακαλύπτων Philemonis II 480.
Ἀνανεουμένη Philemonis II 480.
Ἀνανεούσα Philippidis III 302.
Ἀνασφζόμενοι Antiphanis II 23.
Ἀνασφζόμενοι Diphili II 544.
Ἀνασφζόμενοι Eubuli II 167.
Ἀνασφζόμενοι Hipparchi III 272.
Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνία Menandri III 12.
Ἀνδρία Menandri III 14.
Ἀνδρογύναι Eupolidis, cf. *Ἀστράτευτοι*.
Ἀνδρόγγυος ἢ Κρής Menandri III 18.
Ἀνδροκλῆς Sophili II 444.
Ἀνδρομέδα Antiphanis (?) II 23.
Ἀνδροφόνος Batonis III 326.
Ἀνδροφόνος Philemonis II 480.
Ἀνεψιοί Menandri III 20.
Ἀνθρωποραστής Strattidis I 711.
Ἀνταῖος Antiphanis II 23.
Ἄντεια Antiphanis II 24.
Ἄντεια Alexidis II 301.
Ἄντεια Eunici vel Philyllii I 781. 2.
Ἄντερῶν Anaxandridis II 138.
Ἄντέρως Epicratis II 282.
Ἄντερῶσα Antiphanis II 25.
Ἄντερῶσα Nicostrati II 220.
Ἄντενεργετῶν Apollodori Car. III 280.
Ἄντιδο . . . Anaxilae II 264.

- Ἄντιλαΐς Cephisodori I 800.
 Ἄντιλαΐς Epicratis II 282.
 Ἄντιόπη Eubuli II 167.
 Ἄντιπορνοβοσκός Dioxiippi III 358.
 Ἄντυλλος Nicostrati vel Philetaeri II 220. 230.
 Ἀπαγχόμενος Crobyli III 379.
 Ἀπεγλανκωμένος Alexidis II 301.
 Ἀπελαννόμενος Nicostrati II 221.
 Ἀπελεύθεροι Phrynichi, cf. Τραγωδοί.
 Ἀπημπολημένη Cratini min. II 292, fr. 11.
 Ἀπήνη Philonidis I 254.
 Ἄπιστος Menandri III 21.
 Ἄπληστος Diphili II 544.
 Ἀποβάτης Alexidis II 304.
 Ἀποβάτης Diphili II 544.
 Ἀπόδημοι Theophili II 473.
 Ἀποδιδοῦσα Euphronis III 320.
 Ἀποκαρτεροῦντες Apollodori Car. III 281.
 Ἀποκαρτερῶν Antiphanis II 25.
 Ἀποκαρτερῶν Apollodori Geloi, cf. Φιλάδελφοι.
 Ἀποκαρτερῶν Philemonis II 481.
 Ἀποκληρομένη Posidippi III 336.
 Ἀποκοπτόμενος Alexidis II 305.
 Ἀποκοιταβίζοντες Amipsiae I 670.
 Ἀπολείπουσα Apollodori Car. III 281.
 Ἀπολείπουσα Apollodori Geloi III 278.
 Ἀπολείπουσα Crobyli III 380.
 Ἀπολιποῦσα Diphili II 545.
 Ἀπολις Philemonis II 481.
 Ἀπόλλωνος γοναί Philisci II 443.
 Ἀργυρίου ἀφανισμός Antiphanis vel Epigenis II 26. 416.
 Ἀργυρίου ἀφανισμός Philippidis III 303.
 Ἀργυρίου ἀφανισμός Strattidis, cf. Ἀγαθοί.
 Ἀρεοπαγίτης Demetrii III 357.
 Ἄρεως γοναί Polyzeli I 789.
 Ἄρκας Antiphanis II 26.
 Ἄρπαζόμενη Antiphanis II 27.
 Ἄρπαζόμενος vel Ἄρπαζομένη Philemonis II 481.
 Ἄρρηφόρος ἢ Ἀύλητος Menandri III 21.
 Ἄρσινὴ Posidippi III 337.
 Ἄρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος γοναί Philisci II 443.
 Ἄρτεμις Ehippi II 250.
 Ἄρτοπόλιδες Hermippi I 227.
 Ἄρχεστράτη Antiphanis II 27.
 Ἄρχιλογοὶ Cratini I 11.
 Ἄρχιλοχος (Ἀρχιλοχοί) Alexidis II 305.
 Ἄρχων Antiphanis II 28.
 Ἄσκηται Metagenis, cf. Ὅμηρος.
 Ἄσκητής Aristomenis, cf. Διόνυσος ἄσκ.
 Ἄσκληπιοκλείδης Alexidis II 306.
 Ἄσκληπιός Antiphanis II 28.
 Ἄσκληπιός Philetaeri II 230.
 Ἄσπλις Menandri III 24.
 Ἄσσύριοι Chionidis, cf. Πέρσαι.
 Ἄστειολόγος (ἦ) anonymi a Naevio translata (?) O. Ribbeck. Com. R. fr.³ p. 10.
 Ἄστράτευτοι ἢ Ἄνδρογόνοι Eupolidis I 264.
 Ἄστυνοι Eubuli (?) II 169.
 Ἄσωτοδιδάσκαλος Alexidis II 306.
 Ἄσωτοι Antiphanis I 29.
 Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολή Euthyclis I 805.
 Ἄσωτος Timostrati III 355.
 Ἄταλάντη Alexidis II 307.
 Ἄταλάντη Calliae I 693.
 Ἄταλάντη Euthyclis I 805.
 Ἄταλάντη Philetaeri II 230.
 Ἄταλάντη Philyllii (?) I 782.
 Ἄταλάντη Strattidis I 712.
 Ἄτθλις Alexidis II 307.
 Ἄϋγη Eubuli II 170.

- Αὔγη* Phyllyllii I 782.
Αὐλητής Anaxilae II 264.
Αὐλητής Antiphanis I 29.
Αὐλητής Philemonis II 482.
Αὐλητρίδες Phoenicididis III 333.
Αὐλητρίς Diodori II 420.
Αὐλητρίς ἢ Δίδυμαι Antiphanis II 30.
Αὐλητρίς Menandri, cf. Ἀρρηφόρος ἢ Αὐλητρίς.
Αὐλοί Philippidis III 304.
Αὔραι Metagenis I 704.
Αὐτόλυκος Eupolidis I 267.
Αὐτόμολος Pherecratis I 150.
Αὐτὸν πενθῶν Damoxeni III 348.
Αὐτὸν πενθῶν Menandri III 26.
Αὐτὸν τιμωρούμενος Menandri, cf. Ἐαυτὸν τιμωρούμενος.
Αὐτοῦ ἔρῶν Antiphanis II 30.
Αὐτοῦ καταφενδόμενος Chaerionis . III 366.
Ἀφανιζόμενος Apollodori III 289.
Ἄφ' ἱερῶν Platonis, cf. *Αἰ' ἀφ' ἱερῶν*.
Ἀφροδίσια Menandri III 27.
Ἀφροδίσια Theopompi I 734.
Ἀφροδίσιος Antiphanis II 31.
Ἀφροδίτης γοναί Antiphanis II 33.
Ἀφροδίτης γοναί Nicophontis I 775.
Ἀφροδίτης γοναί Philisci II 443.
Ἀφροδίτης γοναί Polyzeli I 789.
Ἀχαῖς Alexidis II 309.
Ἀχαρνῆς Aristophanis.
Ἀχελῶς Demonicis III 375.
Ἀχιλλεύς Anaxandridis II 138.
Ἀχιλλεύς Philetaeri II 231.
Ἀψευδεῖς Teleclidis I 212.

Βαβίας Aristophontis II 276.
Βαβυλώνιοι Aristophanis I 407.
Βαβυλώνιος Philemonis II 482.
Βάκχαι Antiphanis II 35.
Βάκχαι Dioclis I 766.

Βάκχαι Lysippi I 700.
Βακχίς Epigenis II 416.
Βαλανεῖον Amphidis II 237.
Βαλανεῖον Diphili II 546.
Βαλανεῖον Timoclis II 451.
Βάπται Eupolidis I 273.
Βαρβιτισαί Magnetis I 7.
Βασανιζομένη Philippidis III 304.
Βασιλεῖς Nicostrati II 222.
Βάταλος Antiphanis II 35.
Βάτραχοι Aristophanis.
Βάτραχοι Calliae I 694.
Βάτραχοι Magnetis I 7.
Βαυύλη Theopompi I 735.
Βελλεροφόντης Eubuli II 170.
Βοηθοί Aristomenis I 690.
Βοηθοὶντες Turpilianae fabulae titulus ex graeco dramate conversae. O. Ribbeck. Com. R. fr.³ p. 85.
Βοιωτῆς Antiphanis II 35.
Βοιωτῆς Diphili II 547.
Βοιωτῆς Menandri III 27.
Βοιωτῆς Theophili II 473.
Βομβυλιός Antiphanis II 37.
Βόστρυχος Alexidis II 309.
Βοτρυλλῶν Anaxilae II 265.
Βουκόλοι Cratini I 16.
Βούσιρις Antiphanis II 37.
Βούσιρις Cratini I 19. II 289.
Βούσιρις Ehippi II 251.
Βούσιρις Mnesimachi II 436.
Βουταλίων Antiphanis II 38.
Βουταλίων Xenarchi II 467.
Βρεττία Alexidis II 309.
Βυζάντιος Antiphanis II 39.
Βωμός Alexidis II 310.

Γαλάται Apollodori III 289.
Γαλάτεια Alexidis II 310.
Γαλάτεια Nicocharis I 770.
Γαλάτης Posidippi III 337.
Γαλεωμομαχία Magnetis (?) cf. Mein. I 35.

- Γάμοι* (*Γάμος*) Sophili vel Diphili II 445. 547.
- Γάμος* (*Γάμοι*) Antiphanis II 40.
- Γάμος* (*Γαμών*) Philemonis II 483.
- Γανυμήδης* Alcaei I 756.
- Γανυμήδης* Antiphanis II 40.
- Γανυμήδης* Eubuli II 171.
- Γάστρων* Antiphanis, cf. *Κνοιθιδεύς*.
- Γέκονες* Cratetis I 130.
- Γέλως* Sannyrionis I 793.
- Γεροντομανία* Anaxandridis II 138. [*Γεωγράφοι* Anaxandridis II 140.]
- Γεωργολ* Aristophanis I 416.
- Γεωργός* Menandri III 28.
- Γεωργός* (?) Timoclis II 451. 466.
- Γῆρας* Aristophanis I 422.
- Γηρόνης* Ehippi II 251.
- Γηρυτιάδης* Aristophanis I 427.
- Γίγαντες* Cratini iun. II 289.
- Γλαῦκος* Anaxilae II 265.
- Γλαῦκος* Antiphanis II 42.
- Γλαῦκος* Eubuli II 171.
- Γλαύκωμα* anonymi a Naevio latine conversa. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 15.
- Γόητες* Aristomenis I 691.
- Γοργόνες* Heniochi II 431.
- Γόργυθος* Antiphanis II 42.
- Γράες* Pherecratis I 153.
- Γραμματειδιοποιός* Apollodori Car. III 281.
- Γραμματειδιοποιός* Apollodori Geloi III 279.
- Γραφή* Alexidis II 312.
- Γρύπες* Platonis I 604.
- Γυμναστικός* Naevianae fabulae titulus ex graeco quodam dramate expressae. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 15.
- Γυναικοκρατία* Alexidis II 312.
- Γυναικοκρατία* Amphidisi II 238.
- Γυναικομανία* Amphidisi II 238.
- Δαίδαλος* Aristophanis I 435.
- Δαίδαλος* Eubuli vel Philippi II 172. 3.
- Δαίδαλος* Platonis I 605.
- Δαιταλής* Aristophanis I 438.
- Δακτύλιος* Alexidis II 312.
- Δακτύλιος* Amphidisi II 239.
- Δακτύλιος* Menandri III 31.
- Δακτύλιος* Philemonis III suppl. vol. II.
- Δακτύλιος* Timoclis II 451.
- Δαλλίς* Apollophanis I 797.
- Δανάη* Apollophanis I 797.
- Δανάη* Sannyrionis I 794.
- Δαναΐδες* Aristophanis I 454.
- Δαναΐδες* Diphili II 548.
- Δάρδανος* Menandri III 32.
- Δεισιδάμων* Menandri III 32.
- Δεξαμενός* Timoclis, cf. *Κένταυρος*.
- Δεξιδημίδης* Amphidisi II 239.
- Δευκαλίων* Antiphanis II 43.
- Δευκαλίων* Eubuli II 173.
- Δευκαλίων* Ophelionis II 293.
- Δευσοποιός* Apollodori Geloi III 279.
- Δηλία* Antiphanis II 43.
- Δηλία* Sophili II 445.
- Δηλιάδες* Cratini I 19.
- Δήλιος* Philostephani III 393.
- Δῆλος* vel *Δήλιος* Timoclis II 452.
- Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος* Alexidis II 313.
- Δημιουργός* Menandri III 33.
- Δῆμοι* Eupolidis I 279.
- Δημοποίητος* Demonstrati (Timostrati) III 355.
- Δημοσάτνυροι* Timoclis II 452.
- Δημόται* Hermippi I 228.
- Δημόται* Posidippi III 338.
- Δημοτυνδάρεως* Polyzei I 789.
- Διάβολος* Apollodori Car. III 283.
- Διάβολος* Nicostrati II 222.
- Διαδικαζόμενοι* Dioxippii suppl. vol. III.

- Διαθήκαι* Laonis III 382.
 [Διαϊτῶν Eupolidis I 293.]
Διαλλαγῆ Aristophanis (Λυσιστρά-
 τη) Schol. Rav. Lys. v. 1114.
Διαμαρτάνοντες vel *Διαμαρτάνων*
 Apollodori III 289.
Διαμαρτάνουσα Diphili II 548.
Διαμαρτάνων Apollodori III 289.
Διαμαρτάνων Archedici III 276.
Διαπλέουσαι Alexidis II 315.
 [Διάς Eupolidis I 293.]
Διδασκαλαί Cratini I 23.
Δίδυμαι Antiphanis, cf. *Αύλητρις*
 ἢ *Δίδυμαι*.
Δίδυμαι Menandri III 35.
Δίδυμοι Alexidis II 315.
Δίδυμοι Anaxandridis II 139.
Δίδυμοι Antiphanis II 43.
Δίδυμοι Euphronis III 320.
Δίδυμοι Xenarchi II 468.
Δίδυμοι ἢ *Πύραννος* Aristophon-
 tis II 276.
Διδύραμβος Amphidis II 239.
Δικασταί Thugenidis III 377.
Διονυσάλεξανδρος Cratini I 23.
Ιονυσιάζουσαι Timoclis II 453.
Διονύσιος Eubuli II 173.
Διώνυσος Alexandri III 372.
Διώνυσος Cratetis I 131.
Διώνυσος (?) Ephantidis Meinek.
 I 37.
Διώνυσος Magnetis I 7.
Διώνυσος Timoclis II 454.
Διώνυσος ἀσκητῆς Aristomenis I
 692.
Διώνυσος Eubuli, cf. *Σεμέλη*.
Διονύσου γοναί Anaxandridis II
 139.
Διονύσου γοναί Polyzeli I 791.
Διορύττων Antiphanis, cf. *Θορέκιοι*.
Διὸς γοναί Philisci II 443.
Διπλάσιοι Antiphanis II 45.
Δις ἐξαπατῶμενος Heniochi II 431.
Δις ἐξαπατῶν Menandri III 35.
Δις κατηγορούμενος Angeae ap.
 Suidam.
Δις ναυαγός Aristophanis I 459.
Δις πενθῶν Alexidis II 316.
Δις πλέουσαι Alexidis, cf. *Δια-*
πλέουσαι.
Δόλων Eubuli II 175.
Δορκίς ἢ *Ποππύζουσα* Alexidis
 II 316.
Δουλοδιδάσκαλος Pherecratis I
 155.
Δοῦλος (Δόλων) Eubuli II 175
 fr. 32.
Δρακόντιον Timoclis II 454.
Δράματα Aristophanis I 465.
Δράματα ἢ *Κένταυρος* Aristo-
 phanis I 459.
Δράματα ἢ *Νίλοβος* Aristophanis
 I 463.
Δραπεταγωγός Antiphanis II 46.
Δραπέται Alexidis, cf. *Λευκαδία*.
 [Δραπέται Eupolidis I 265, fr. 34.]
Δραπέτιδες Cratini I 26.
Δραπίδης Alexidis II 317.
Δυσέρωτες Antiphanis II 46.
Δύσκολος Menandri III 36.
Δύσκολος Mnesimachi II 436.
Δύσπρατος Antiphanis vel Epi-
 cratis II 47. 284.
Δωδεκάτη Philyllii I 783.
Δωδωνίς Antiphanis II 48.
Ἐαυτὸν πενθῶν Menandri, cf.
Αὐτὸν πενθῶν.
Ἐαυτὸν τιμωρούμενος Menandri
 III 41.
Ἐαυτοῦ ἐρῶν Antiphanis, cf.
Αὐτοῦ ἐρῶν.
Ἐγκαλοῦντες Diphili II 548.
Ἐγκαλυπτόμενος Anaxippi III 296.
Ἐγκληρόμενοι vel *Ἐγκληρόμενοι* So-
 tadis II 447.
Ἐγγειρίδιον Menandri III 44.
Ἐγγειρίδιον Philemonis II 483.

- Ἐγχειρίδιον* Sophili II 445.
Ἐγχειρογράφους Nicophontis, cf. *Χειρογράφους*.
Ἐλλείθνια Nicomachi III 386.
Ἐλωτες Eupolidis I 294.
Εἰρήνη α' Aristophanis.
Εἰρήνη β' Aristophanis I 467.
Εἰρήνη Eubuli II 176.
Εἰρήνη Theopompi I 735.
Εἰσοικιζόμενος Alexidis II 318.
Εἰς τὸ φρέαρ Alexidis II 319.
Ἐκάτη Diphili II 548.
Ἐκάτη Nicostrati II 223.
Ἐκκηρυττόμενος Alexidis, cf. *Κηρυττόμενος*.
Ἐκκλησιάσθαι Aristophanis.
Ἐκπωματοποιός Alexidis II 320.
Ἐκύρα Apollodori Car. III 283.
 [Ἐκύρα Menandri III 45.]
Ἐλαιῶν ἢ Φρουροῦντες Diphili II 548.
Ἐλένη Alexandri III 372.
Ἐλένη Alexidis II 320.
Ἐλένη Anaxandridis II 140.
Ἐλένη Phyllyllii (?) I 784.
Ἐλένης ἀρπαγή Alexidis II 320.
Ἐλένης μνηστῆρες Alexidis II 321.
 [Ἐλενηφοροῦντες, Ἐλενηφοροῦσα Diphili], cf. Ἐλαιῶν.
Ἐλλάς ἢ Νῆσοι Platonis I 605.
Ἐλλεβοριζόμενοι Diphili II 549.
Ἐλληνίς Alexidis II 321.
Ἐμπιμπράμενη Menandri III 45.
Ἐμπιμπράμενοι ἢ Ἰδαῖοι Cratini I 32.
Ἐμπολή Eraphippi II 254.
Ἐμπορος Diphili II 549.
Ἐμπορος Epicratis II 284.
Ἐμπορος Philemonis II 484.
Ἐναγλίζοντες vel *Ἐναγλίσματα* Diphili II 552.
Ἐνδυμάτων Alcaei I 758.
Ἐννέα (Ἐνναία) Apollodori Car. III 284.
Ἐξ ἄδου ἀνιών Nicophontis I 776.
Ἐξ αὐτοῦ ἐσῶς Caecilianae fabulae titulus, O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 42.
Ἐξοικιζόμενος Philemonis II 484.
Ἐορταί (Τόλμαι) Cratetis I 141 fr. 34.
Ἐορταί Platonis I 607.
Ἐπαγγελλόμενος Menandri III 46.
Ἐπιδάτριος Alexidis II 321.
Ἐπιδάτριος Antiphanis II 48.
Ἐπιδάτριος Theophili II 474.
Ἐπιδικαζομένη Apollodori Car., cf. *Ἐπιδικαζόμενος*.
Ἐπιδικαζόμενος Anaxippi III 298.
Ἐπιδικαζόμενος Apollodori Car., III 285.
Ἐπιδικαζόμενος Diphili II 552.
Ἐπιδικαζόμενος Philemonis II 484.
Ἐπίκληρος Alexidis II 322.
Ἐπίκληρος Antiphanis II 49.
Ἐπίκληρος Diodori II 420.
Ἐπίκληρος Diphili II 553.
Ἐπίκληρος Heniochi II 431.
Ἐπίκληρος Menandri III 47.
Ἐπιλήσιμων ἢ Θάλαττα Pherecratis I 159.
Ἐπίσταθμος Posidippi III 338.
Ἐπιστολαί Timoclis II 455.
Ἐπιστολή Alexidis II 323.
Ἐπιστολή Euthyclis, cf. *Ἄσωτοι*.
Ἐπιστολή Machonis III 325.
Ἐπιτρέποντες Menandri III 50.
Ἐπιτροπέυς Diphili II 553.
Ἐπίτροπος Alexidis II 323.
Ἐπιχαιρέκακος Timoclis II 456.
Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις Alexidis II 323.
Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις Amphididis II 240.
Ἐρετρικός Alexidis II 323.
Ἐρεχθεύς Anaxandridis II 140.
Ἐριθοί Alexidis, cf. *Παννυχίς*.
Ἐριθοί Amphididis II 241.
Ἐρμαφορότις Posidippi III 338.

- Ἐρμιονεύς (Ἐρμιόνη) Menecratis III 383.
 Ἐρμού καὶ Ἀφροδίτης γοναί Philisci II 443.
 Ἐρωτες Myrtili I 253.
 Ἐταίρα Turpilianae fabulae titulus ex graeco dramate expressae. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 94.
 Ἐυανδρία Anaxilae II 265.
 Ἐυεργέται Batonis III 327.
 Ἐυθύδικος Antiphanis II 49.
 Ἐυμένιδες Cratini (?), cf. Ἐυνείδαι fr. 66.
 Ἐυνείδαι Cratini I 32.
 Ἐυνοῦχος Menandri III 53.
 Ἐυνοῦχος ἢ Στρατιώτης Diphili II 542.
 Ἐυπλοια Antiphanis II 50.
 Ἐυρίπος Philemonis II 484.
 Ἐυρώπη Eubuli II 176.
 Ἐυρώπη Hermippi I 230.
 Ἐυρώπη Platonis I 610.
 Ἐυσεβεῖς Anaxandridis II 140.
 Ἐφεδρῖται vel Ἐφεδρῖζοντες Philemonis II 485.
 Ἐφεσία Antiphanis II 51.
 Ἐφεσία Posidippi III 339.
 (Ἐφε)σία Simyli II 444.
 Ἐφέσιοι Critonis III 354.
 Ἐφέσιος Menandri III 56.
 Ἐφηβοὶ Apollodori, cf. Συνέφηβοι.
 Ἐφηβοὶ Ephippi II 255.
 Ἐφηβος Philemonis II 485.
 Ἐφιάλτης Phrynichi I 369.
 Ζακύνθιος Antiphanis II 51.
 Ζεὺς κακούμενος Platonis I 612.
 Ζωγράφοι (non Γεωγράφοι) Anaxandridis II 140.
 Ζωγράφος Antiphanis II 52.
 Ζωγράφος Diphili II 553.
 Ζωγράφος Hipparchi III 273.
 Ζωμίον Philemonis, cf. Μετιών.
 Ζώπυρος περικαόμενος Strattidis I 714.
 Ἡδυνάκης Theopompi I 736.
 Ἡ εἰς τὸ φρέαρ Alexidis, cf. Εἰς τὸ φρέαρ.
 Ἡλιος ὄγγων Aristonymi I 668.
 Ἡνίοχος Antiphanis II 52.
 Ἡνίοχος Menandri III 57.
 Ἡρακλῆς Anaxandridis II 141.
 Ἡρακλῆς Diphili II 556.
 Ἡρακλῆς Phyllylii I 784.
 Ἡρακλῆς γαμῶν Archippi I 680.
 Ἡρακλῆς γαμῶν Nicocharis I 771.
 Ἡρακλῆς χορηγός Nicocharis I 771.
 Ἡρως Aristophanis I 469.
 Ἡρως Chionidis I 4.
 Ἡρως Cratetis I 132.
 Ἡρως Philemonis II 486.
 Ἡρως Timoclis II 457.
 Ἡρώνη Epigenis II 417.
 Ἡρως Diphili II 557.
 Ἡρως Menandri III 60.
 Ἡσίοδοι Teleclidis I 213.
 Ἡσίодος Nicostrati II 223.
 Ἡσιόνη Alexidis II 324.
 Ἡχώ Eubuli II 176.
 Θαῖς Hipparchi III 273.
 Θαῖς Menandri III 61.
 Θάλαττα Dioclis I 767.
 Θάλαττα Pherecratis, cf. Ἐπιλήσμων.
 Θαμύρας Antiphanis II 52.
 Θεμιστοκλῆς Philisci II 443.
 [Θεογονία Antiphanis II 53.]
 Θεοὶ Hermippi I 230.
 Θεοφόρητος Alexidis II 325.
 Θεοφορουμένη Menandri III 63.
 Θεσμοφοριάξουσαι α' Aristophanis.
 Θεσμοφοριάξουσαι β' Aristophanis I 472.
 [Θεσμοφόροι Hermippi I 245 fr. 65.]

- Θεσμοφόρος Dionysii II 423.
 Θεσπρωτοί Alexidis II 325.
 Θεττάλη Menandri III 65.
 Θετταλοί Anaxandridis II 141.
 Θεῶν ἀγορά Euphronis III 320.
 Θεωροί Euphronis III 321.
 Θηβαῖοι Alexidis II 326.
 Θηβαῖοι Philemonis II 486.
 Θηραμένης Cratini iun. II 289.
 Θηρία Cratetis I 133.
 Θησαυρός Anaxandridis II 142.
 Θησαυρός Archedici III 276.
 Θησαυρός Cratetis I 136.
 Θησαυρός Dixippi III 358.
 Θησαυρός Diphili II 557.
 Θησαυρός Menandri III 67.
 Θησαυρός Philemonis II 486.
 Θησεύς Anaxandridis II 142.
 Θησεύς Aristonymi I 668.
 Θησεύς Diphili II 557.
 Θησεύς Theopompi I 737.
 Θητεύοντες Alexidis II 326.
 Θομβύκιος (Βομβυλιός) Antiphanis
 II 37 fr. 62.
 Θορίκιοι (?) Heniochi (Θωρύκιον)
 II 431.
 Θορίκιοι ἢ Διορύττων Antiphanis
 II 53.
 Θουριοπέρσαι Metagenis I 706.
 Θρασυλέων Menandri III 69.
 Θράσων Alexidis II 326.
 Θράτται Cratini I 34.
 Θυέστης Dioclis I 767.
 Θυρσοκόμος Lysippi I 702.
 Θυρωρός Philemonis II 487.
 [Θωρύκιον Heniochi], cf. Θορίκιοι.
 Ἰάλεμος Amphidid II 241.
 Ἰάλεμος Ophelionis II 293.
 (Ἰαμβοί Hermippi I 245.)
 Ἰασίς (?) Alexidis II 327.
 Ἰάσων Antiphanis II 53.
 Ἰατρός Antiphanis II 54.
 Ἰατρός Aristophontis II 276.
 Ἰατρός Philemonis II 487.
 Ἰατρός Theophili II 474.
 Ἰδαῖοι Cratini, cf. Ἐμπιμπράμενοι.
 Ἰέρεια Apollodori Car. III 287.
 Ἰέρεια Menandri III 70.
 Ἰερὸς γάμος Alcaei I 759.
 Ἰεροφάντης Nicostrati II 223.
 Ἰκάριοι Σάτυροι Timoclis II 458.
 Ἰματιόπωλις Apollodori Car., cf.
 Προικιζομένη.
 Ἰμβριοι Menandri III 71.
 Ἰνώ (Ἰώ?) Sannyrionis ap. Eu-
 dociam.
 Ἰξίων Eubuli II 177.
 Ἰπνὸς ἢ Παννυχίς Pherecratis I
 160.
 Ἰππεῖς Antiphanis II 54.
 Ἰππεύς Alexidis II 327.
 Ἰππῆς Aristophanis.
 Ἰππίσκος Alexidis, cf. Ἄγωνίς.
 Ἰπποκόμος Menandri III 72.
 Ἴππος Alexidis, cf. Ἰππεύς.
 Ἰπποτρόφος Mnesimachi II 437.
 Ἰσθμιονίκης Mnesimachi II 441.
 Ἰσοστάσιον Alexidis II 328.
 Ἰστοριογράφος Dixippi III 359.
 [Ἰστός Pherecratis], cf. Ἰπνός fr. 61.
 Ἰφιγέων Strattidis vel Apollo-
 phanis I 714. 797.
 Ἰχθύες Archippi I 681.
 Ἰώ (?) Anaxilae II 266.
 Ἰώ Platonis I 615.
 Ἰώ Sannyrionis I 795.
 Ἴων Eubuli II 177.
 Καινεύς Antiphanis II 55.
 Καινεύς Ararotis II 216.
 Καλαθηφόροι Eubuli II 178.
 Καλάσιρις Alexidis II 331.
 Κάλλαισχος Ophelionis II 294.
 Κάλλαισχος Theopompi I 738.
 Καλλιπίδης Strattidis I 714.
 Καλλιστώ Alcaei I 759.
 Καλλιστώ Amphidid (?) II 242. 9.

- Καλλωνίδης* (?) *Aristophontis* II 277.
Καλυψώ *Anaxilae* II 266.
Καμπυλίων *Ararotis* II 217.
Καμπυλίων *Eubuli* II 178.
Κανηφόρος *Anaxandridis* II 143.
Κανηφόρος *Menandri* III 73.
Καπήλιδες *Theopompi* I 739.
Κᾶρες *Antiphanis* II 55.
Καρίνη *Antiphanis* II 56.
Καρίνη *Menandri* III 74.
Καρχηδόσιος *Alexidis* II 331.
Καρχηδόσιος *Menandri* III 75.
Κατακολλώμενος *Eubuli* II 180.
 [Καταγήναι *Lysippi* I 702.]
Καταψευδόμενος *Alexidis*, cf. *Τοκιστής*.
Καταψευδόμενος *Menandri* III 77.
Καταψευδόμενος *Philemonis* II 488.
Καταψευδόμενος *Sosipatri* III 314.
Κατεσθίων (?) *Amipsiae* I 671.
Καύνιοι *Alexidis* II 332.
Καύνιοι *Timoclis* II 460.
Κεκρόφαλος *Menandri* III 78.
Κένταυροι *Apollophanis* I 798.
Κένταυρος *Aristophanis*, cf. *Δράματα*.
Κένταυρος *Lyncei* III 274.
Κένταυρος *Nicocharis* I 771.
Κένταυρος *Ophelionis* II 294.
Κένταυρος *Theogneti* III 364.
Κένταυρος ἢ *Λεξαμένος* *Timoclis* II 460.
Κεραυνός vel *Κεραυνούμενος* *Anaxippi* III 299.
Κέρκιος (?) *Anaxandridis* II 143.
Κέρκωπες *Eubuli* II 181.
Κέρκωπες *Hermippi* I 233.
Κέρκωπες *Menippi* (?) III 383.
Κέρκωπες *Platonis*, cf. *Ξάντριοι*.
Κέφαλος *Philetaeri* II 231.
Κηπουρός *Antiphanis* II 57.
Κηρυττόμενος *Alexidis* II 332.
Κιθαριστής *Antiphanis* II 57.
Κιθαριστής *Menandri* III 79.
Κιθαρίστρια *Anaxandridis* II 143.
Κιθαρωδός *Alexidis* II 332.
Κιθαρωδός *Anaxippi* III 300.
Κιθαρωδός *Antiphanis* II 58.
Κιθαρωδός *Apollodori* III 289.
Κιθαρωδός *Clearchi* II 408.
Κιθαρωδός *Diphili* II 558.
Κιθαρωδός *Niconis* III 389.
Κιθαρωδός *Sophili* II 445.
Κιθαρωδός *Theophili* II 474.
Κινησίας *Strattidis* I 715.
Κίρκη *Anaxilae* II 266.
Κίρκη *Ephippi* II 255.
Κλεοβουλῖναι *Cratini* I 39.
Κλεοβουλῖνη *Alexidis* II 333.
Κλεοφάνης *Antiphanis* II 58.
Κλεοφῶν *Platonis* I 615.
Κλεψύδρα *Eubuli* II 182.
Κληρούμενοι *Diphili* II 458.
Κλῖνη *Nicostrati* II 223.
 [Κλοπαί *Eupolidis* I 296.]
Κναφεύς *Antiphanis* II 59.
Κνιδία *Alexidis* II 333.
Κνιδία *Menandri* III 82.
Κνοιθιδεύς ἢ *Γάστρων* *Antiphanis* II 60.
Κόθορνοι *Philonidis* I 254. cf. III 304.
Κοινωνοί *Philemonis* II 488.
Κόλακες *Eupolidis* I 296.
Κόλαξ *Menandri* III 82.
 [Κόλαξ *Philemonis* II 488. 535.]
Κολεοφόροι *anonymi poetae* (ant. com.) *Boeckh. Corp. Inscr.* I n. 229.
Κολυμβῶσαι *Alcimenis* I 254.
Κομμώτρια *Naevii* O. *Ribbeck. Com. R. fr.* 2 p. 12.
Κονιατής *Alexidis* II 333.
Κονιατής *Amphidis* II 242.
Κονίσσαλος *Timoclis* II 461.
Κόννος *Amipsiae* I 671.

- Κόννος* Phrynichi I 371.
Κοριαννώ Pherecratis I 162.
Κορινθία Antiphanis II 61.
Κορινθία Philemonis II 488.
Κορινθιαστής Philetaeri II 231.
Κορινθιαστής Poliochi III 390.
Κορινθιοί Clearchi II 409.
Κοροπλάθος Antiphanis II 62.
Κορδαλλός Eubuli II 182.
Κοσμήτρια anonymi a Naevio latine conversa. cf. *Κομμάτρια* O. Ribbeck. Com. R. fr.³ p. 12.
Κουρίς Alexidis II 333.
Κουρίς Amphidis II 242.
Κουρίς Antiphanis II 62.
Κραπάταλοι Pherecratis I 167.
Κρατεύας (Κρατείας) ἢ Φαρμακοπώλης Alexidis II 334, cf. suppl.
Κρής Menandri, cf. *Ἀνδρογύνος ἢ Κρής*.
Κρήτες Apollophanis I 798.
Κρήτες Nicocharis I 772.
Κρόνος Phrynichi I 372.
Κυβερνήται Menandri III 85.
Κυβερνήτης Alexidis II 338.
Κυβευταί Alexidis II 339.
Κυβευταί Amphidis II 243.
Κυβευταί Antiphanis II 64.
Κυβευταί Eubuli II 182.
Κύδων Ephippi II 256.
Κύκλωπες Calliae vel Dioclis I 694. 767.
Κύκλωψ Antiphanis II 64.
Κύκνος Alexidis II 339.
Κύκνος Eubuli, cf. *Προσουσία*.
Κυναγίς vel *Κυνηγίς* Philetaeri II 231.
Κυνάριον Timothei II 450.
Κυνηγέται Anaxandridis II 144.
Κύπριος Alexidis II 340.
Κώδων Posidippi III 339.
Κωδωνιασταί (?) Philippi Meinek. I 340. 1.
Κώπαλος Aristophanis I 482.
Κωμασταί Amipsiae I 673.
Κωμασταί Eubulidis II 431.
Κωμασταί (?) Philippi Meinek. I 341.
Κωμασταί Phrynichi I 373.
Κωμωδοτραγωδία Alcaei I 760.
Κωμωδοτραγωδία Anaxandridis II 144.
Κωνειαζόμενοι Menandri III 87.
Κωνειασταί (?) Philippi Meinek. I 341.
Κωραλίσκος Epilyci I 803.
Κώρυκος Antiphanis II 66.
Λάιος Platonis I 617.
Λάκαινα Apollodori III 290.
Λαικάδαι Philippidis III 304.
Λάκωνες Cratini I 41.
Λάκωνες Eupolidis(?) I 307.
Λάκωνες Nicocharis I 772.
Λάκωνες ἢ Λήδα Eubuli II 184.
Λάκωνες ἢ Ποιηταί Platonis I 619.
Λάμια Cratetis I 136.
Λαμπαδηφόροι Philetaeri II 233.
Λαμπάς Alexidis II 340.
Λαμπάς Antiphanis II 67.
Λάμπων Antiphanis II 68.
Λέβης Alexidis II 341.
Λεπτινίσκος Antiphanis II 68.
Λευκαδία (non Λευκάς) Amphidis II 243.
Λευκαδία Menandri III 88.
Λευκαδία ἢ Δραπέται Alexidis II 344.
Λευκαδία Diphili II 558.
Λευκάδιος Antiphanis II 69.
Λεύκη Alexidis II 344.
Λεωνίδης Antiphanis II 70.
Λήδα Eubuli, cf. *Λάκωνες*.
Λήδα Sophili, cf. *Τυνδάρεως*.
Λήθη Timoclis II 461.
Λημνία Alexidis II 345.
Λήμνιαι Antiphanis II 70.
Λήμνιαι Aristophanis I 486.

- Λήμνιαι* Diphili II 558.
Λήμνιαι Nicocharis I 772.
Ληυνομέδα Strattidis I 717.
Λῆροι Pherecratis I 172.
Λυδία Turpilianaē fabulae titulus ex graeco dramate conuersae. O. Ribbeck. Com. R. fr.³ p. 101.
Λυος Alexidis II 345.
Λοκρίδες Anaxandridis II 144.
Λοκρίδες Posidippi III 339.
Λοκροί Alexidis II 346.
Λοκροί Menandri III 91.
Λουτροποιός Anaxilae, cf. *Λυροποιός*.
Λυδοί Magnetis I 8.
Λυδός Antiphanis II 70.
Λυκίσκος Alexidis II 347.
Λυκοδόγος Anaxandridis II 144.
Λύκων Antiphanis II 71.
Λυροποιός Anaxilae II 267.
Λυσιστράτη Aristophanis.
Λυτρούμενος Epigenis II 418.
Λυτρούμενος Timostrati(?) III 356.

Μάγειροι Anaxilae II 269.
Μάγειρος Nicostrati II 224.
Μαι(νόμενος) Anaxandridis II 145.
Μαινόμενος Diodori II 422.
Μαινόμενος Diphili II 559.
Μακεδόνες ἢ Πανσανίας Strattidis I 718.
Μαλθάκη Antiphanis II 71.
Μαλθακοί Cratini I 42.
Μαμμάκυθος Aristagorae I 710.
Μαμμάκυθος Platonis I 622.
Μανδραγοριζομένη Alexidis II 347.
Μανέκτωρ ἢ Ἐρμιονεύς Mene-cratis III 383.
Μάντις Alexidis II 350.
Μαραθῶνιοι Timoclis II 461.
Μαρικᾶς Eupolidis I 307.

Μαστροπός Philippidis III 305.
Μεγαρικὴ Simyli II 444.
Μέθη Menandri III 91.
Μελανίων Antiphanis II 72.
Μελέαγρος Antiphanis II 72.
Μελέαγρος Philetaeri II 233.
Μελλβόια Eriphi II 428.
Μελλωντος Anaxandridis II 145.
Μέλιττα Antiphanis II 73.
Μέλιτται Dioclis I 767.
Μεμφύμοιρος Antidoti II 410.
Μενέλεως Platonis I 622.
Μεροπίς Alexidis II 351.
Μεσσηνία Critonis III 354.
Μεσσηνία Menandri, cf. *Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνία*.
Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος Timothei II 450.
Μεταλλῆς Pherecratis I 174.
Μεταλλῆς Nicomachi, cf. Pherecr. *Μεταλλῆς*.
Μεταφερόμενοι Posidippi III 340.
Μεταφερόμενος Timothei, cf. *Μεταβαλλόμενος*.
Μετεκβαίνουσαι Nicomachi(?) Meinek. I 496. 7.
Μετιῶν ἢ Ζωμίον Philemonis II 488.
Μετοικίζόμενος Diophanti III 375.
Μέτοικοι Cratetis I 137.
Μέτοικοι Pherecratis I 178.
Μέτοικοι Platonis I 622.
Μέτοικος Antiphanis II 73.
Μέτοικος Philemonis II 489.
Μήδεια Antiphanis II 73.
Μήδεια Canthari I 764.
Μήδεια Eubuli II 186.
Μήδεια Strattidis I 720.
Μῆδος Theopompi I 740.
Μηναγύρης vel *Μητραγύρης* Antiphanis II 74.
Μηναγύρης Menandri III 93.
Μῆνες Philetaeri II 234.
Μητροφῶν Antiphanis II 74.

- Μίδων* Alexidis II 351.
Μίδων Antiphanis II 75.
Μιλησία vel *Μιλήσιοι* Alexidis II 351.
Μιλησία Philemonis tertii II 540. III 357.
Μίλκων Alexidis II 353.
Μιμοψηφιστάι vel *Μισοψ.* Philistionis ap Suidam.
 [*Μίνως* Alexidis II 346 fr. 136].
Μίνως Antiphanis II 75.
Μισογύνης Menandri III 94.
Μισοπόνηρος Antiphanis II 75.
Μισουμένη Phoenicidis III 333.
Μισούμενος Menandri III 97.
Μισοψηφιστάι vel *Μιμ.* Philistionis ap. Suidam.
Μνήματα Antiphanis II 76.
Μνημάτιον Diphili II 559.
Μνημάτιον Epigenis II 418.
Μνησιπτόλεμος Epiníci III 330.
Μνηστήρες Alexidis II 353.
Μοίραι Hermippi I 235.
Μοιχοί Amipsiae I 673.
Μοιχοί Antiphanis II 76.
Μοιχός Philemonis II 489.
Μονότροπος Anaxilae II 269.
Μονότροπος Ophelionis II 294.
Μονότροπος Phrynichi I 375.
Μοσχίων Callicratis II 416.
Μούσαι Euphronis III 321.
Μούσαι Ophelionis II 294.
Μούσαι Phrynichi I 379.
Μουσῶν γοναί Polyzeli I 791.
Μυλωθρίς Eubuli II 186.
Μυλωθρός Alexidis II 353.
Μυλών Antiphanis II 77.
Μυρμηκάνθρωποι Pherocratis I 178.
Μύρμηκες Canthari I 765.
Μύρμηκες Platonis I 623.
Μύρμηξ Posidippi III 341.
Μυρμιδόνες Philemonis II 490.
Μυρμιδόνες Strattidis I 721.
Μυροποιός Anaxilae, cf. *Λυροποιός*.
Μυσοί Eubuli II 186.
Μύσται Phrynichi I 380.
Μύστις Antiphanis II 77.
Μύστις Philemonis II 490.
Νάννιον Eubuli vel Philippi II 187.
Ναυαγός Aristophanis I 459. cf. *Δίς ναυαγός*.
Ναυαγός Ehippi II 257.
Ναυαγός Paramoni III 355.
Ναύκληροι Nausicratis II 295.
Ναύκληρος Eudoxi III 332.
Ναύκληρος Menandri III 101.
Ναυμαγία Nicomachi III 388.
Ναυσικάα Eubuli II 188.
Ναυσικάα Philyllii, cf. *Πλύντριαι*.
Νέαιρα Philemonis II 490.
Νέαιρα Timoclis II 462.
Νεάνισκοι Antiphanis II 79.
Νεκρός Diodori II 422.
Νεκουμαντεία mimus Decimi Laberii, ex parte fortasse ad graecae fabulae exemplum compositus. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 289. cf. Mommsen. Hist. Rom.⁴ III 575 cum adn. 2.
Νεμέα(?) Apollodori Car. III 284.
Νεμέα Theopompi I 741.
Νέμεσις Cratini I 47.
Νεμόμενοι Philemonis II 490.
Νεοπτόλεμος Theophili II 475.
Νεοτλής Anaxilae II 269.
Νεοτλής Antiphanis II 79.
Νεοτλής Eubuli II 188.
Νεφέλαι α' Aristophanis I 490.
Νεφέλαι β' Aristophanis.
Νηρέυς Anaxandridis II 145.
Νηρέυς Anaxilae II 271.
Νηρηίδες Anaxandridis II 146.
Νῆσοι Aristophanis I 492.
Νῆσοι Platonis, cf. 'Ελλάς.

- Νίκαι* Platonis I 623.
Νίβος Aristophanis, cf. *Δράματα*.
Νίπτρα Polyzeli I 792.
Νόθος Philemonis II 491.
Νόμοι Cratini I 51.
Νομοθέτης Menandri III 102.
Νουμηναί Eupolidis I 313.
Νύμφαι Alexidis, cf. *Φιλόκαλος*.
Νύξ Philemonis II 491.
Νύξ μακρά Platonis I 624.
- Ξάντριαι ἢ Κέρκωπες* Platonis I 625.
Ξενίζων Heraclidis II 435.
Ξενολόγος Menandri III 103.
Ξοῦθος Eubuli II 188.
- Ὄβελιαφόροι* Epherippi, cf. *Ὅμοιοι*.
Ὄβολοστάτης Caecilii Statii fabula ex graeco dramate conversa. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 55.
- Ὄβριμος* Antiphanis II 80.
Ὄδυσεύς Amphididis II 243.
Ὄδυσεύς Anaxandridis II 146.
Ὄδυσεύς Theorompi I 742.
Ὄδυσεύς ἀπονιζόμενος Alexidis II 353.
Ὄδυσεύς ἢ Πανόπται Eubuli II 189.
Ὄδυσεύς ὑφαίνων Alexidis II 354.
Ὄδυσσης Cratini I 55.
Οἰδέπους Eubuli II 189.
Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ Antiphanis II 81.
Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ Eubuli II 190. [*Οἶνος* Alexidis II 386 fr. 243.]
Οἰνοπίων Nicostrati II 224.
Οἰνοπίων Philetæri II 234.
Οἰωνιστής Antiphanis II 82.
Ὀλβία Eubuli II 190.
Ὀλκάδες Aristophanis I 495.
Ὀλυμπιόδωρος Alexidis II 355.
Ὀλυμπος Philisci II 443.
- Ὀλυνθία* vel *Ὀλύνθιος* vel *Ὀλύνθιοι* Alexidis II 355.
Ὀλύνθια Menandri III 104.
Ὀλυνθία vel *Ὀλύνθιος* vel *Ὀλυνθιακός* Philippidis III 305.
Ὄμηρος ἢ Ἀσκηταί Metagenis I 707.
Ὅμοια Alexidis II 357.
Ὅμοια Antidoti, cf. Alexid. fr. 163.
Ὅμοιοι vel *Ὅμοιοι* Antiphanis II 82.
Ὅμοιοι vel *Ὅμοιοι* Posidippi III 341.
Ὅμοιοι ἢ Ὀβελιαφόροι Epherippi II 258.
Ὅμολογοῦσα incerti comici, ut videtur, fabula apud Orion. ed. Schneidew. p. 47.
Ὅμοπάτριοι Antiphanis II 83.
Ὅμοπάτριοι Menandri III 105.
Ὅμφάλη Antiphanis II 83.
Ὅμφάλη Cratini iun. II 290.
Ὅμώνυμοι Antiphanis II 84.
Ὅμώνυμοι Dionysii II 425.
Ὄναγός Diphili II 559.
Ὄνειροι Dioclis I 769.
Ὄνος ἀσκοφόρος Leuconis I 703.
Ὄνου σκιά Archippi I 686.
Ὄπλομάχος Anaxandridis II 149.
Ὄπώρα Alexidis II 358.
Ὄπώρα Amphididis(?) II 244. 9.
Ὄργή Menandri III 105.
Ὄρεσταυτοκλειδης Timoclis II 462.
Ὄρέστης Alexidis II 358.
Ὄρθάνης Eubuli II 190.
Ὄρνιαθες Aristophanis.
Ὄρνιαθες Cratetis I 137.
Ὄρνιαθες Magnetis I 8.
Ὄρνιαθεντής Nicostrati II 224.
Ὄρنيδοκῶμοι Anaxilæ II 272.
Ὄρφεύς Antiphanis II 85.
Ὄρηστρίς Alexidis II 358.
Ὄυρανός Amphididis II 244.
Ὄφεις Menippi(?) III 383.
- Παγκρατιαστής* Alexidis II 359.
Παγκρατιαστής Philemonis II 491.

- Παγκρατιαστής* Diphili vel Theophili II 475. 559.
Παιδάριον Philemonis II 492.
Παιδάριον Platonis I 625.
Παιδερασταί Diphili II 559.
Παιδεραστής Antiphanis II 85.
Παῖδες Philemonis II 492.
Παῖδες Theopompi I 743.
Παιδιαί Cratetis I 137.
Παιδίον Apollodori III 290.
Παιδίον Menandri III 107.
Παιδίον Platonis I 625.
Παιδίον Posidippi III 341.
Παλαίστρα Alcaei I 761.
Παλαμήδης Philemonis II 492.
Παλλακή Alexidis II 359.
Παλλακή Menandri III 108.
Παλλακίς Diphili II 560.
Παμφίλη Alexidis II 360.
Παμφίλη Theopompi I 744.
Πάμφιλος Eubuli II 192.
Πάν Amphididis II 244.
Πάν Timostrati III 356.
Πάνδαρος Anaxandridis II 149.
Πάνδαρος Nicostrati III supplement. vol. II.
Πάνδροσος Clearchi II 409.
Πάνδροσος Nicostrati II 224.
Πανδώρα Nicophontis I 776.
Πανήγυρις Philemonis II 492.
Πανηγυρισταί Batonis Mein. I 166. 480.
Πανηγυρισταί Diodori II 422.
Παννυγίς Callippi III 378.
Παννυγίς Eubuli II 193.
Παννυγίς Hipparchi III 274.
Παννυγίς Pherecratis, cf. Ἰπνός.
Παννυγίς ἢ Ἐριθοί Alexidis II 360.
Πανόπται Cratini I 60.
Πανόπται Eubuli, cf. Ὀδυσσεύς.
Πανός γοναί Ararotis II 217.
Πανός γοναί Philisci II 443.
Πανταλέων Theopompi I 745.
Παραδιδομένη Euphronis III 322.
Παρακαταθήκη Aristophontis II 278.
Παρακαταθήκη Menandri III 109.
Παρακαταθήκη Sophili II 445.
Παρακαταθήκη Sosicratis III 391.
Παρακαταθήκη Timostrati III 356.
Παρακαταθήκη Timothei II 450.
Παραλογιζόμενοι Apollodori III 291.
Παραλυτρούμενος Sotadis II 449.
Παράσιτος Alexidis III 363.
Παράσιτος Antiphanis II 85.
Παράσιτος Diphili II 560.
Παρατηροῦσα Turpillii fabula ex graeco conversa. O. Ribbeck. Com. R. fr.³ p. 106.
Παρεισιών Philemonis II 493.
Παρεκδιδομένη Antiphanis II 87.
Παρθενίδιον Ararotis III supplement. vol. II.
Παρμενίσκος Eubuli II 194.
Παροιμιαζόμενος vel *Παροιμίαι* Antiphanis II 88.
[Πάροινος Alexidis, cf. Πύρανος.]
Πάροινος Philemonis II 494.
Πασιπάη Alcaei I 762.
Πατριῶται Nicostrati II 225.
Πανσανίας Strattidis, cf. Μακεδόνες.
Πανσίμαχος Caecilii Statii O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 57.
Πεθήται Calliae I 696.
Πεθήται Cratetis I 138.
Πεξονίκη Alexidis II 365.
Πε[ι]ρίθους Aristophontis II 278.
Πείσανδρος Anaxandridis, cf. Πάνδαρος.
Πείσανδρος Platonis I 626.
Πελαργοί Aristophanis I 502.
Πελιάδες Diphili II 562.
Πέλοψ Antiphanis, cf. Οἰνόμαος.
Πέλοψ Eubuli, cf. Οἰνόμαος.
Πέλοψ Nicocharis I 773.

- Πελταστής* Ehippi II 260.
Πελταστής Eriphi II 430.
Πένταθλος Xenarchi II 468.
Πεπαρηθλια anonymi fr. adesp. 302.
Περιάλης Platonis I 629.
Περικειρομένη Menandri III 111.
Περινθία Menandri III 112.
Πέρσαι Pherecratis I 181.
Πέρσαι ἢ Ἀσύριοι Chionidis I 5.
Περσίς Nausicratis II 296.
Πετᾶλη Pherecratis I 184.
Πηελόπη Theopompi I 746.
Πήρα (Πύρα?) Diphili III suppl. vol. II.
 [*Πιθραύστης* Diphili, cf. *Τιθραύστης*.]
 [*Πιτακίς* Magnetis, cf. *Τιτακίδης*.]
Πιττοκοπούμενος Philemonis II 494.
Πλαγγών Eubuli II 194.
Πλάνος Amphidis II 244.
Πλάτων Aristophontis II 279.
Πλινθοφόρος Diphili II 569.
Πλόκιον Menandri III 114.
Πλούσιοι Anaxilae II 272.
Πλούσιοι Antiphanis II 89.
Πλοῦτοι Cratini I 62.
Πλοῦτος Archippi I 686.
Πλοῦτος α' Aristophanis I 505.
Πλοῦτος β' Aristophanis.
Πλοῦτος Nicostrati II 226.
Πλόντριαι ἢ Ναυσικάα Philyllii I 784.
Ποάστρια(?) Cratetis I 141 extr.
Ποάστρια vel *Ποάστρια* Magnetis I 8.
Ποάστρια Phrynichi I 380.
Ποίησις Antiphanis II 90.
Ποίησις Aristophanis I 507.
Ποιηταί Alexidis II 365.
Ποιηταί Platonis, cf. *Λάκωνες*.
Πο(ι)ητής Biotti III 366.
Ποιητής Nicocharis I 773.
Πο(ι)ητής Phoenicidis III 333.
Ποιητής Platonis I 631.
Ποιήτρια Alexidis II 365.
Πόλεις Anaxandridis II 150.
Πόλεις Eunitei vel Philyllii (vel Aristophanis) I 781. 784. 5.
Πόλεις Eupolidis I 314.
Πολύευκτος Heniochi II 432.
Πολύιδος Aristophanis I 508.
Πολύκλεια Alexidis II 366.
Πολυπράγμων Diphili II 562.
Πολυπράγμων Heniochi II 432.
Πολυπράγμων Timoclis II 463.
Πονήρα Alexidis II 366.
Ποντικός Alexidis II 368.
Ποντικός Antiphanis II 91.
Ποντικός Epigenis II 418.
Ποντικός Timoclis II 463.
Ποπύζουσα Alexidis, cf. *Δορσίς*.
Πορνοβοσκός Anaxilae, cf. *Τῆκινθος*.
Πορνοβοσκός Eubuli II 194.
Πορνοβοσκός Posidippi III 341.
Πορφύρα Augaeae apud Suidam.
Πορφύρα Timoclis II 463.
Πορφύρα Xenarchi II 470.
Ποτάμιοι Strattidis I 721.
Πότος Alexandri III 372.
Πρέσβεις Leuconis I 703.
Πρέσβεις Platonis I 632.
Πρίλαπος Xenarchi II 472.
Προάγων Aristophanis I 509. (Philonidis I 256.)
Προβατεύς Antiphanis II 92.
Πρόβλημα Antiphanis II 92.
Πρόγαμοι Menandri III 121.
Πρόγονοι Antiphanis II 94.
Προεγκαλῶν Menandri III 122.
Προικιζομένη ἢ Ἰματιόπωλις Apollodori Car. III 287.
Προϊτίδες Theophili II 476.
Πρόρκις Eubuli II 195.
Προσκεδαννύμενος Alexidis II 369.
Προσουσία ἢ Κύκνος Eubuli II 196.

- Προσπάλοι* Eupolidis I 323.
Προτάνει Teleclidis I 215.
Πρωτεσίλαος Anaxandridis II 150.
Πρωτόχορος Alexidis II 369.
Πρωτόχορος Antidoti II 410.
Πτερόγιον Philemonis II 495.
Πτωγή ἢ Ῥοδία Philemonis II 495.
Πτωχολ Chionidis I 5.
Πυθαγορῆζουσα Alexidis II 370.
Πυθαγορῆζουσα Cratini iun. II 290.
Πυθαγοριστής Aristophontis II 279.
Πύκτης Timoclis II 463.
Πύκτης Timothei II 450.
Πυλαία Cratini I 65.
Πυλαῖαι (Πυλαία) Alexidis II 370.
Πύραυνος Alexidis II 371.
Πύραυνος Aristophontis, cf. *Αἰδύμοι*.
Πύραυνος Euphanis (non Antiphanis) II 296.
Πύρρα Diphili II 563.
Πύρρος Philemonis II 496.
Πυρρόρος Philemonis II 497.
[Πυτακίδης Magnetis, cf. Τιτακίδης.]
Πυτίνη Cratini I 67.
Πύτισος(?) Stratridis I 722.
Πωλούμενοι Menandri III 122.
Ῥαπιζομένη Menandri III 123.
Ῥεῖθρα Amphidid, cf. *Ῥεῖθοι* fr. 19.
Ῥήτορες Cratetis I 138.
Ῥίνων Archippi I 687.
Ῥοδία Philemonis, cf. *Πτωγή ἢ Ῥοδία*.
Ῥόδιον ἢ Ποπνύζουσα Alexidis II 372.
Ῥωποπῶλης Epicratis, cf. *Τριόδους*.
Σαμία Anaxandridis II 155.
Σαμία Menandri III 126.
Σάμοι Cratetis I 138.
Σαμόθρακες Athenionis III 369.
Σαπφώ Amipsiae I 674.
Σαπφώ Amphidid II 246.
Σαπφώ Antiphanis II 94.
Σαπφώ Diphili II 564.
Σαπφώ Ehippi II 262.
Σαπφώ Timoclis II 464.
Σαρδανάπαλλος Sannyrionis III supplem. vol. I.
Σάρδιος Philemonis II 497.
Σατυρίας Anaxandridis II 155.
Σάτυροι Cratini I 75.
Σάτυροι Ephantidid I 9.
Σάτυροι Ophelionis II 294.
Σάτυροι Phrynichi I 381.
Σάτυροι Timoclis, cf. *Ἰκάριοι*.
Σειρήνες Nicophontis I 777.
Σειρήνες Theopompi I 746.
Σεμέλη ἢ Διώνυσος Eubuli II 196.
Σερίριοι Cratini I 75.
Σιδηροῖ. fragmentum didascalium apud Boeckhium Corp. Inscr. I no. 229 . . . *εροις σιδηροῖς ἐπὶ Πυ(θοδώρου)*. 'σιδηροῖς epitheton est vocis praecedentis, ex qua superest εροις. fabulae nomen erat. Pythodorus archon Ol. 87, 1.' Boeckh.
Σικελία vel *Σικελιοὶ* Demetrii I 795.
Σικελικός Diphili II 564.
Σικελικός Philemonis II 498.
Σικυώνιος Alexidis II 372.
Σικυώνιος Menandri III 126.
Σίσυφος Apollodori Geloii III 279.
Σκείρων Alexidis II 373.
Σκευαί Platonis I 635. (Aristophanis I 512.)
Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι Aristophanis I 512.
Σκλήρμαι vel *Σκληρίας* Antiphanis II 96.
Σκύθαι Xenarchi II 472.
Σκύθαι ἢ Ταῦροι (Σκυθόταυροι) Antiphanis II 96.

- Σκνιεύς* Eubuli II 198.
Σοφισταί Platonis I 636.
Σπονδοφόρος Alexidis II 373.
Σταλαγμός anonymi poetae a Naevio latine expressa. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 18.
Στεροί Teleclidis I 216.
Στεφανοπάλιδες Eubuli II 198.
Στιγματίας Naevianae fabulae titulus ex graeco dramate translatae. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 19.
Στρατιῶται Hermippi I 239.
Στρατιῶται Menandri III 128.
Στρατιώτης Alexidis III 373.
Στρατιώτης Diphili, cf. *Εὐνοῦχος*.
Στρατιώτης Philemonis II 500.
Στρατιώτης Xenarchi II 473.
Στρατιώτης ἢ Τύχων Antiphanis II 97.
Στρατιώτιδες Theopompi I 747.
Συγκρόπτων Timoxeni III 366.
Σύμβολον Caecili Statii fabula ex graeco dramate expressa. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 68.
Συμμαχία Platonis vel Canthari I 639. 765.
Συμπλέουσαι Philippidis III 306.
Συναποθνήσκοντες Alexidis II 374.
Συναποθνήσκοντες Diphili II 564.
Συναποθνήσκοντες Philemonis II 501.
Συναριστώσαι Menandri III 129.
Συνεκπλέουσαι Philippidis, eadem quae *Συμπλέουσαι* III 306.
Συνεξαπατῶν Batonis III 328.
Συνεργοί vel *Συνέριθοι* Timoclis II 464.
Συνερωῶσα Menandri III 130.
Συνέφηβοι Apollodori III 291.
Συνέφηβοι Euphronis III 322.
Συνέφηβοι Menandri III 131.
Συνέφηβος Philemonis II 501.
Συντρέχοντες Alexidis II 375.
Συντρέχοντες Sophili II 446.
Σύντροφοι Alexidis II 376.
Σύντροφοι Damoxeni III 349.
Σύντροφοι Diphili II 565.
Σύντροφοι Posidippi III 342.
Συναρίς Diphili II 565.
Συρακόσιος Alexidis II 376.
Σύρος Nicostrati II 226.
Σύρφαξ Platonis I 642.
Σφαττομένη Apollodori Car. III 288.
Σφαττόμενος Diphili II 567.
Σφαττόμενος Eumedis III 377.
Σφενδόνη Amipsiae I 674.
Σφῆκες Aristophanis.
 [Σφίγγες Eupolidis, cf. *Αἴγες* I 264 fr. 29.]
Σφιγγοκαρίων Eubuli II 201.
Σχεδία Diphili II 567.
Σχολάζοντες Calliae I 697.
Σώζουσα Dionysii II 427.
Σώρακοι Alexidis II 376.
Σώσιππος Anaxandridis II 155.
Σώτειρα Dionysii, eadem quae *Σώζουσα* II 427.
Ταγμισταί Aristophanis I 516.
Ταξίλαρχοι Eupolidis I 325.
Ταραντινοί Alexidis II 377.
Ταραντινοί Cratini iun. II 290.
Ταῦροι Antiphanis, cf. *Σκύθαι*.
Τεσσαμενός Theopompi I 748.
Τελεμησῆς Aristophanis I 525.
Τελεσίας Diphili II 567.
Τεχνικός Naevii O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 22.
Τήθη Diphili II 568.
Τηρεύς Anaxandridis II 156.
Τηρεύς Canthari I 765.
Τηρεύς Philetaeri II 234.
Τιγόνιον Alexandri, cf. *Τιτιγόμιον*.
Τιθαύστης Diphili II 568.
Τίμων Antiphanis II 100.

- Τισαμενός* Theopompi, cf. *Τεισαμενός*.
Τιτακίδης Magnetis I 8.
Τιτᾶνες Cratini iun. II 291.
Τιτᾶνες Eubuli II 203.
Τιτανόπανες vel *Τιτανογίγαντες* Myrtili I 253.
Τίτθαι Eubuli II 204.
Τίτθη vel *Τίτθαι* Alexidis II 380.
Τίτθη Menandri III 131.
Τιτιγόσιον Alexandri III 373.
Τομιστής Nicostrati II 226.
Τομιστής ἢ *Καταφενδόμενος* Alexidis II 381.
Τόλμαι Cratetis I 140.
Τραγωδοὶ ἢ *Ἀπελεύθεροι* Phrynichi I 383.
Τραυματίας Alexidis II 382.
Τραυματίας Antiphanis II 101.
Τραυματίας Philoclis III 366.
Τριβάκῃλος Naevii O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 23.
Τριόδου ἢ *Ῥωποκώλης* Epicratis II 285.
Τριταγωνιστής Antiphanis II 102.
Τριφάλης Aristophanis I 528.
Τριφαλλος Naevianaе fabulae titulus ex graeco conversae. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 23.
Τροφάνιος Alexidis II 383.
Τροφάνιος Cephisodori I 800.
Τροφάνιος Cratini I 79.
Τροφάνιος Menandri III 132.
Τρόχιλος Heniochi II 432.
Τρώιλος Strattidis I 723.
Τυμπανιστά Autoeratis I 806.
Τυνδάρεως Alexidis II 384.
Τυνδάρεως ἢ *Λήδα* Sophili II 446.
Τυραννίς Pherecratis I 186.
Τυρρηγός Antiphanis II 102.
Τυρρηγός Axionici II 411.
Τύχων Antiphanis, cf. *Στρατιώτης*.
Ῥάκινθος (ἦ) *Πορνοβοσκός* Anaxilae II 272.
Ῥβρις Anaxandridis II 157.
Ῥβριστοδίκαι Eupolidis I 330.
Ῥθρία Antiphanis II 103.
Ῥθρία Menandri III 133.
Ῥλοφόροι Aristomenis I 692.
Ῥμέναιος Ararotis II 218.
Ῥμνις Menandri III 135.
Ῥπέμβολος Platonis I 643.
 [Ῥπέθυνος Phrynichi fabula ficta, schol. Ald. Arist. Nub. 556.]
Ῥπνος Alexidis II 384.
Ῥπνος Antiphanis II 104.
Ῥπνος Xenarchi II 473.
Ῥποβαλλόμεναι Epinici III 331.
Ῥποβολιμαῖος Alexidis II 386.
Ῥποβολιμαῖος Cratini iun., cf. *Ψενδυποβολιμαῖος*.
Ῥποβολιμαῖος Eudoxi III 332.
Ῥποβολιμαῖος Philemonis II 502.
Ῥποβολιμαῖος ἢ *Ἄγροικος* Menandri III 137.
Ῥς Cephisodori I 801.
Ῥφ' *ἐαυτῶν* *πλανώμενοι* Dexicratis III 374.
Φαῖδρος Alexidis II 386.
 [Ῥαῖδρος Platonis, cf. *Φάων* I 646 sub tit. et fr. 179.]
Φαίδων ἢ *Φαιδρίας* (?) Alexidis II 388.
Φανίον Menandri III 142.
Φαρμακόμαντις Anaxandridis II 157.
Φαρμακοπώλης Alexidis, cf. *Κρατεύας*.
Φαρμακοπώλης Mnesimachi II 441.
Φάσμα Menandri III 143.
Φάσμα Philemonis II 502.
Φάσμα ἢ *Φιλάργωγος* Theogneti III 364.
Φάων Antiphanis II 104.

- Φάων Platonis I 645.
 Φαληφόρος Anaxandridis II 157.
 Φιλάδελφοι Amphidid II 246.
 Φιλάδελφοι ἢ Ἀποκαρτερῶν Apol-
 lodori Geloi III 279.
 Φιλάδελφοι Menandri III 144.
 Φιλάδελφοι Philippidis III 306.
 Φιλάδελφοι Sosicratis III 391.
 Φιλάδελφος vel Φιλάδελφοι Di-
 phili II 568.
 Φιλαθήναιος Alexidis II 388.
 Φιλαθήναιος Philippidis III 307.
 Φιλάργυροι Philisci II 443.
 Φιλάργυρος Cratetis I 141.
 Φιλάργυρος Dioxippi III 359.
 Φιλάργυρος Philippidis III 307.
 Φιλάργυρος Theogneti, cf. Φάσμα.
 Φίλαρχος Philippidis III 307.
 Φίλαρχος vel Φύλαρχος Sophili
 II 446.
 Φιλανλος Philetæri II 235.
 Φιλανλος Theophili II 476.
 Φιλέμπορος 'Naevianæ fabulae
 titulus ex graeco dramate trans-
 latae' Mein. non est apud
 O. Ribbeckium.
 Φιλέταιροι Hegesippi III 313.
 Φιλέταιρος Alexidis, cf. Δημήτριος.
 Φιλέταιρος Amphidid II 246.
 Φιλέταιρος Antiphanis II 104.
 Φιλέταιρος Heniochi II 433.
 Φιλέταιρος Philonidis I 256.
 Φιλευριπίδης Axionici II 412.
 Φιλευριπίδης Philippidis vel Phi-
 lippi III 307.
 Φιλιννα Axionici II 414.
 Φιλιννα Hegemonis I 700.
 Φιλίππος Mnesimachi II 441.
 Φιλίσκος Alexidis II 389.
 Φιλίσκος Antiphanis II 105.
 Φιλοδέσποτος Sogenis III 355.
 Φιλοδέσποτος Theogneti III 365.
 Φιλοδέσποτος Timostrati III 356.
 Φιλοδικαστής Timoclis II 465.
 Φιλοθήβαιος Antiphanis II 105.
 Φιλοθύτης Metagenis I 708.
 Φίλοι Eupolidis I 330.
 Φιλοίκειος Timostrati III 356.
 Φιλόκαλος ἢ Νύμφαι Alexidis II
 389.
 Φιλοκτήτης Antiphanis II 107.
 Φιλοκτήτης Strattidis I 724.
 Φιλολάκων Stephani III 360.
 Φιλομήτωρ Antiphanis II 108.
 Φιλοπάτωρ Antiphanis II 108.
 Φιλοπάτωρ Posidippi III 342.
 Φιλοπράγμων Critonidis III 354.
 Φιλόσοφοι Philemonis II 502.
 Φιλοτραγῶδός Alexidis II 389.
 Φιλουμένη Caecilii Statii O. Rib-
 beck. Com. R. fr.² p. 58.
 Φιλοῦσα Alexidis II 389.
 Φιλύρα Ephippi II 262.
 Φιλωνίδης Aristophontis II 281.
 Φιλῶτις Antiphanis II 109.
 Φινεύς Theopompi I 749.
 Φοινικίδης vel Φοῖνιξ Stratonis
 III 361.
 Φοῖνιξ Eubuli II 205.
 Φοίνισσαι Aristophanis I 533.
 Φοίνισσαι Strattidis I 724.
 Φορμοφόροι Hermippi I 242.
 Φράτερες Leuconis I 703.
 Φράτορες (sic) Glyconis Anecd.
 var. Schoell. et Studem. I
 77, 15.
 Φρέαρ Anaxippi III 301.
 Φρέαρ Diphili II 568.
 Φρεάριος Antiphanis II 109.
 Φρεωρῶχος Philyllii I 786.
 Φρουροῦντες Diphili, cf. Ἐλαιών.
 Φρύξ vel Φρύγιος Alexidis II
 390.
 Φυγᾶς Alexidis II 391.
 Φυλακή Philemonis II 503.
 Φύλαρχος Phoenicididis III 333.
 Φύλαρχος Sophili, cf. Φίλαρχος.
 Φωκείς Philemonis iun. II 540.

- Χαλκίαι* Menandri III 146.
Χαλκιδικός Axionici II 414.
Χαλκίς Menandri III 147.
Χάριτες Anaxilae II 273.
Χάριτες Eubuli II 205.
 [Χάριτες Philemonis II 503. 536.]
Χειμαζόμενοι Cratini I 81.
Χειρογάστορες Nicocharis I 773.
Χειρογάστορες Nicophontis I 778.
Χείρων Cratini iun. II 291.
Χείρων Pherecratis I 187.
Χείρων Nicomachi I 188 init.
 193 (Pherecr. 152).
Χείρωνες Cratini I 82.
Χήρα Menandri III 147.
Χήρα Philemonis II 503.
Χορεύουσαι Posidippi III 342.
Χορηγίς Alexidis II 391.
Χορηγῶν Paramoni III 355.
Χορός Epicratis II 285.
Χρυσίλλα Eubuli II 205.
Χρυσίππος Strattidis I 726.
Χρυσίς Antiphanis II 110.
Χρυσοῦν γένος Eupolidis I 333.
Χρυσοχόος Anaxilae II 273.
Χρυσοχόος Diphili II 569.
Ψάλτρια Dromonis II 419.
Ψάλτρια Eubuli II 206.
Ψευδαίτας Apollodori Geloi III
 280.
Ψευδηρακλῆς Menandri III 148.
Ψευδηρακλῆς Pherecratis I 194.
Ψευδοληστῆς Timoclis II 465.
Ψευδόμενος Alexidis II 392.
Ψευδοστιγματίας Nicostrati II 227.
Ψευδυποβολιμαῖος Cratini iun. II
 292.
Ψευδυποβολιμαῖος Crobyli III
 380.
Ψήνες Magnetis I 9.
Ψοφοδεής Menandri III 151.
 [Ψυχασταί Sannyrionis Meinek.
 I 264.]
Ψυχασταί Strattidis I 727.
Ῥιόν Epicratis II 286.
Ῥοραι Anaxilae II 273.
Ῥοραι Aristophanis I 535.
Ῥοραι Cratini I 89.
Ῥοτις(?) Nicostrati apud Suidam.
 Meinek. I 348.
 . . . *πενταί* Diphili II 569.

146 *ὄν ἴδια τάδ' ὀύκετον Χαρ.* Miller. *Mélanges* 124 (O. Kaehler. *Herm.* XXI 632): qua varietate nihil proficitur.

152 *μισεῖς γὰρ πάνν — τρέπει νῦν* Bachmann. *Anecd.* I 324, 17.

De *Phudis* cf. etiam Birt. *Elpid.* 103 not. 68.

161, 2 *καὶ κτεῖς* Birt. p. 69.

162. Pollux 4, 101 *διποδία ὄρηγμα Λαπωνιόν.*

165. cf. Birt. 101 not. 65.

172. *κεῖ* est Hemsterhusii coniectura, refutata a Porsono *Eur.* *Phoen.* 1422, qui 'καὶ numquam' inquit 'crasin facit cum εὔ, nisi in compositis'. cf. Nauck. *Mélanges* V 222.

De *Pytine* hallucinatur Zielinski *Mus. Rhen.* XXXVIII 301 sq.

186, 2. testimoniis Dionys. Hal. VI 1041, 14. Theophyl. archiep.

Bulg. Epist. 15 p. 24 Meurs. addit Nauck. *Mélanges* V 222.

209. *οἰκοῦσιν οἱ φεύγοντες (exsules) ἀίδρυτον βλον* (separato ἄλλοις a verbis poetae) Enger. *Annal. Fleckeisen.* LXXVII 558.

214. Eustath. 838, 55 *οἱ δ' αὐτοί (οἱ διαφοροῦντες τὰ δημόσια), φασί, καὶ μογγοὶ ἢ ἀμογγοί.*

Ad *Seriphios* pertinet fortasse adesp. 1238.

222, 3. interponendum est post *ἤλθες*. '*sero quidem venisti, attamen venisti: hora novissima sane, ut dicam quod sentio*' cet.

227. Maassius *Herm.* XV 619 ex cod. Laurentiano Pollucis haec protulit: *λυχνοκαυστεῖν μὲν ἔφη Κρατῖνος ἐν Τροφωνίῳ, Μένανδρος δὲ ἐν Θετιάλῃ (Θετιάλλῃ) λύχνων ἀφάς.*

236. cf. etiam Aristoph. *Lys.* 1237.

238. Herwerdenus (cf. *Mnem.* n. X 69) nullam nisi corporis pulchritudinem agnoscere videtur.

243. cf. Aristot. fr. 502 (p. 1560 a 2).

244. cf. adesp. 8. 1561.

258. cf. etiam Bachmann. *Anecd.* I 325, 3.

272. *ὠράξεσθαι* Lentz. *Herod.* II 585, 6 not. cf. *Eupol.* 358.

275. *πρὶν συμπαῆσαι* est in Polluce Bekkeri. quod cum inprobat Herwerdenus *Mnem.* n. X 69, negligit Pollucis verba *ὑποδηλοῖ παλίζων*. scilicet vulgo *ἡγείται τὸ παῆσαι*, sequitur *τὸ κνάπτειν*: sic enim fullones. apud Cratinum autem, si quid in tanta brevitate fragmenti adfirmari potest, per iocum dicitur aliquis servo opinor minitatus esse se virgis ipsum caesurum *πρὶν συμπ.*

298. cf. etiam Lobeck. *Pathol. proleg.* 150.

299. in scholiis Theocriti consentit cum eis quae vulgo eduntur etiam Ambros. Ziegler. p. 34, nisi quod v. 2 praebet *ἔχων τῷ στεφάνῳ*. Bachmann. *Anecd.* I 432, 21 *κώμυς ἢ δεσμὸς τοῦ χόρτου*. de syntaxi verborum *κώμυθ'* ὄσην *ἔχει* cf. *Hermipp.* 79.

301, 1 *ἀναμένουσιν, ὡς ἐπηγλ. μείρακες φαιδραί, τρ.* Madvig. *Advers. crit.* III 52. 3.

316 parodiam esse oraculi (Herodot. 8, 96 *Κωλιάδες δὲ γυναιῖκες ἐρετμοῖσιν φρούξουσιν*) arbitratur Nauck. *Mél.* V 223.

322 ἔστι τῶν γὰρ αἰσχυρῶν | *φιλ. χ. κτλ.* Ellis Amer. Journ. philol. VI 10, conlocatione verborum, quamquam summa est libertas in hac re particulae γὰρ, paene intolerabili.

323, 3. Naber. *Mnem.* VIII 28 non unum fragmentum, sed tria esse arbitratur, quorum tertium 'propter metrum' scribit *εὐδαίμων' ἔτιπέ σε, μήτερ, ἰκρίων ψόφησις.* de metro egregie fallitur: *Rossb. Westphal.* p. 358. 9. et sententiam cum ipse Naberus se non intellegere fateatur, facile sapientia eius carebimus.

326 'ὄτροφοιο γέννας cod.' Ambros., 'sed de στο in νοτρο dubito'. Ziegler. p. 66.

334 τὸν ὄποκαπνιζόμενον οἶνον Ellis Amer. Journ. phil. VI 10.

343 est etiam Bekker. *Anecd.* 9, 29.

344* *τροχίσκος* pro *δλίσβος* Ellis.

347. *Λέωνη κακῶν* iam est apud Strabonem 8, 371.

383. Lobeck. *Paralip.* 464 n. 13 'πόρνη ἢ ὄλην κώμην ἀνέχουσα'.

402. non possum adsentiri Ellisio (*Amer. Journ.* VI 10).

Fortasse Cratini est etiam adesp. 48. praeterea poetae fragmentis addenda sunt haec:

76b (repet. ex vol. I vi)

Schol. Oribas. III 680 *ἐκφόριον γὰρ λέγεται . . . ἐπὶ λόγον, ὡς κρατύνει θύραξε.* 'οὐκ ἔστι μῦθος ἐφορος | ἐντεῦθεν ὡς ἄφρονες.' indic. Nauckius, qui rectissime ὡς *Κρατῖνος Θράτταις.* pro ἄφρονες facile est scribere ἄφρονας: sed in tanta fragmenti brevitate incerta est emendatio.

331b

Schol. Clement. Alex. p. 422, 23 Dindf. *τοῦ δὲ Ἰππωνος . . . ὡς ἀσεβοῦς γενομένου μέμνηται Κρατῖνος.*

389b

Ἀρτύων Ἀρτύωνος

κέκλιται παρὰ Κρατῖνω. Theodosius *Περὶ κλίσεως τῶν εἰς ὦν βαρυτόνων* (ex Herodiano) in *Progr. gymn. Heidelberg.* 1887 p. 21, 29.

459b

Ἴν' Ἀμαζόνες ἄνδρες ἔασιν.

Theodosius *Περὶ κλίσεως τῶν εἰς ὦν βαρυτόνων* in *Progr. gymn. Heidelberg.* 1887 p. 23, 1 *λέγεται καὶ ἀρσενικῶς (Ἀμαζών), ὡς παρὰ Κρατῖνω κτλ.* Callimacho tribuitur (ἔῶσιν) in *Cramer. Anecd. Ox.* II 38. cf. O. Schneider. *Callim. fr.* 523 (ἔῶσιν). Cratino vindicat E.

Hiller. Deutsche Littz 1888 p. 11, conl. Etym. m. 75, 52 λέγονται οὕτω (ἀμαζόνες) καὶ οἱ πένητες οἱ μάξαν οὐκ ἔχοντες.

CRATES

Fr. 3 scr. *λυχνεῖδιον*.

14, 6. cum vascula et cibaria (κύλιξ, μάξα, χύτρα, ἰχθύς) a poeta promiscue commemorantur, concidunt quae Herwerdenus Mnem. n. X 70 contra me disputavit. neque ulla opus est versuum transmutatione.

15. cf. Birt. Elpid. 102. 3.

16 omisso poetae nomine exstat etiam in Lexic. Vind. 143, 9 Nauck. (Θηροίς).

27, 2 ἐπὶ κορωνῶν sine articulo ut Arist. Plut. 635 λελάμπρυνται κόρας.

29, 2 *καύμασιν* nunc etiam Madvig. Advers. crit. III 53.

39 fort. Cratetis philosophi est. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 629. Gomperz. Act. acad. Vindob. 1888 p. 48. 9.

48 *Κρατίνῳ* pro *Κράτητι* Etym. Milleri (Mélanges 101).

PHERECRATES

Fr. 1, 4 *μικροῦ* (*ραene*) pro *μακρῶς* Herwerdenus Mnem. n. X 71.

de argumento *Ἀγρίων* Themistius 26, 323c (quam stultum est ἐπαινεῖν μὲν τὸν Προμηθεῖα) . . . ὅτι οὐκ ἐποίησε τοὺς ἀνθρώπους μονήρεις τε καὶ μονοτρόπους ὥσπερ τοὺς λύκους ἢ τὰς παρδάλεις· αὐτοὺς δὲ ἰλιγγιᾶν πρὸς τὸ πλῆθος καθάπερ τοὺς Ἀγρίους, οὓς ἰδίδαξε Φερεκράτης. scilicet pro τοὺς Ἀγρίους dicere debebat τοὺς μισανθρώπους.

11. ἀποιεῖν hic, si modo recte ita Bothius, non ego, nihil aliud quam usquequaque significat. ceterum nescio cui Herwerdenus (Mnem. n. XIII 161) scribat. nam ἐξιέναι 'solemni usu' dici 'de expeditione terrestri', ἐκπλεῖν de expeditione maritima, id quidem apud nos tirones fere norunt. si vero ἐξιέναι non posse dici censet etiam eos qui navibus aliquo proficiscuntur, facile refutatur Thucyd. 1, 3 extr. 1, 103, 1. 7, 3, 1. 8, 61, 2. neque vero quisquam locutionem Homericam (*Ἄρη ξυνάγειν*) in anapaestis mirabitur.

De tempore *Ἀντομόλων* cf. Brandes. Observ. crit. 13. 15.

34. exemplis add. Alexid. 245, 1. Canthar. 5. Philem. 66, 3.

Dulodidascalon Ol. 90, 1 vel 2 actam esse censet Brandes. Obs. crit. 22.

Corianno. eis fabulis quas a meretricibus nomen accepisse narrat Athenaeus addi possunt multae: cf. A. Nauck. Aristoph. Byz. 277. 8. n. 11.

68, 1 *προελέτω πεφωγμένως* scribitur Bachmann. Anecd., *προελέτω πεφωγμένον* Miller. Mélanges 305. cf. O. Kaehler. Herm. XXI 632.

69, 4 ἄγεράσαι Ellis Amer. Journ. VI 10. de syntaxi cf. etiam Eurip. Cycl. 240.

79. verba ἄνδρες — καινῶ melius uno versu continuantur.

80, 3 κάμπλήμενος ante Herwerdenum A. Nauck. Mélanges III 55. 6. — 4. κάμπέπρησο Kaibel.

92 ὧς ἄμαμηλίδων vel ὄξει μηλεῶν. B. μάλλὰ γλ. Ellis Amer. Journ. VI 11.

95, 1. sola ὅτου ὅτω ὅτοις poetis Atticis concedit Nauckius Mélanges V 223.

108, 6 καὶτομάτοις Kaibel. 26. cum Meinekio consentit M. Hauptius Opusc. II 157 exemplis ab illo collectis addens Anthol. Palat. XI 388 πάντα δοκεῖ σοι | ἐν τῷ ζῆν εἶναι τῶν ἀγαθῶν ἀγαθά. | εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετή, πάλιν εὐθὺν δοκεῖ σοι | ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά. 'quae mala sunt inter ipsa mala atque ita eminent, ut praecipue et proprie mala dicenda sint.' de interpretatione non dubito, de syntaxi apud Atticos poetas adhuc dubito.

116. ut Etym. m. etiam Aldi Thesaurus. cf. O. Kaehlerus Herm. XXI 632.

122. nodum in scirpo quaerit Herwerdenus Mnem. n. X 71. 2. μέλλομεν, i. e. nos et vos.

Persas eandem fabulam cum priore *Philo* Aristophanis et perperam a plerisque Pherecrati, recte Aristophani in Cramer. Anecd. I 277 adsignatam esse suspicatur anonymus Literar. Centralbl. 1881, 962. non credo.

130, 10 ἀπαλοῖσι Dobraei est, non mea emendatio.

134. quaerenti unde venerit alter non accurate, sed ita ut saepe fit quo contendat respondet (contra Herwerd. 72).

143, 5. γαστροίδης compositum est ex γαστήρ et οἰδεῖν, ut πεοίδης, χελυνοίδης al. cf. adesp. 1111.

145. cf. etiam quae Volkmannus in ed. Plutarchi De mus. p. 123—125 Meinekium fere secutus de hoc fragmento disputavit. v. 16 ἐν ἐννέα scribendum censet cum Ulricio. in v. 22 constituendo perperam Bothio obtemperavit. — magnopere me vituperat Herwerdenus Mnem. n. XIII 163 quod ad v. 25 non commemoraverim emendationem Meinekii (ἐνδεκα). suam potius ipse negligentiam prodit, siquidem quod desiderat suo loco enotatur p. 189 meae ed.

146, 7 καὶ add. Bergk. totum versum cum eis qui praecedunt coniunxit H. Jacobi V LVII. cf. Lexic. Vindob. 109, 13 Nauck. et eiusdem Mélanges V 224.

147, 2. αἰτίαν ἔχειν sic etiam Alexid. 20, 3.

148. extr. add. Eupol. 253.

153. in adn. del. verba '11. 12 Hesiodi Op. 722. 3.'

160. C. Mueller. Geogr. min. I 105 c. 25.

204. Hesych. ἀποτυλῶσαι· ἐπᾶραι αἰδοῖον.

209. Eustath. 1572, 21 ἀλλαγῶ (969, 1) ἐγράφη ἔρηκη λέγεσθαι παρὰ τοῖς κωμικοῖς καὶ πλεκτά τινα ἐκ τριγῶν. H. Iacobi ed. min. viii.

211 extr. add. διαττᾶν ter Plato philosophus. verbum esse Atticum ττάω, unde recte derivatum sit ἐττημένα, I. Wackernagelius contendit Ztschr. f. vergl. Sprachforsch. XXVIII 122. cui quot philologi obsecuturi sint, securus exspecto.

246. Bekker. Anecd. 72, 19 γολλάδες· διὰ δυοῖν Ἰ, αὶ τῆς γαστρὸς διὰ παχύτητα ἐπιπτόξεις.

Pherecrati tribuit Eustathius Eubul. 109, 2, ubi tamen cf. quae adnotavimus.

Pherecratis fragmentis addendum est

155 b

ὁ δ' Ἀχιλεὺς εὖ πως ἐπὶ κόρρης αὐτὸν
ἐπάταξεν, ὥστε πῦρ ἀπέλαμψ' ἐκ τῶν γνάθων.

Miller Mélanges de lit. gr. 401 οἱ δὲ τὸ 'ἐπὶ κόρρης' ἐξηγοῦνται τὸ εἰς τὰς γνάθους τύπτεσθαι, ὡς. . . Φερεκράτης κτλ. 1. fortasse εὖ πως δ' Ἀχιλλεὺς αὐτὸν ἐπὶ κόρρης ἅμα | ἐπάτ. κτλ. 2. ἐπάταξεν Miller.] ἐπέταξεν. ἀπέλαμψ' Nauck. Mélanges V 224] ἀπέλαμψεν.

TELECLIDES

Fr. 8. cf. Birt. Elpid. 69 et 120 not. 175.

39. pro Εὐριπίδῃ (cf. p. 219 quam commemoravi Fritzschi emend.) Εὐριπίδου E. Hiller. Herm. VIII 453.

HERMIPPUS

Ἀθηνᾶς γοναί. cf. etiam Lobeck. Aglaoph. I 436. 7 fr. adesp. 675.

Fr. 1. emendationem ἐπὶ παρελθόντος in pugnat Strecker. De Lycophr. 39. — Bernhardyi (Eratosth. 218) et Fritzschi (Arist. Ran. 15. 16) coniecturas consulto omiseram (cf. Ludwig. Mus. Rhen. XXXI 439 n. 9).

4. cf. nunc editio Wachsmuthii.

23 exciderunt verba Ἑρμιππος Δημόταις.

35. cf. [Plat.] Alcib. II 149 a.

41. Eustath. 331, 13 Θετταλικὴ ἐλέγετο ἐνθεσις μέγας ψωμός, ὡς Πανσανίας δηλοῖ. O. Kaehler. Herm. XXI 630.

59. Miller. Mélanges 357 ἀνηρίναστος εἶ. τέτακται παρὰ Ἑρμίππῳ. O. Kaehler. 632.

71, 2. Bachmann. Anecd. I 361, 14 σαλακῶν· ὁ προσποιούμενος πλούσιος εἶναι πένης ὢν. Cic. Epist. fam. 7, 24 extr. cognosti. . . istius salaconis iniquitatem. 16, 18, 2 salaco (sic Manut.) nequissimus.

Fortasse Hermippi est adesp. 1325.

MYRTILUS

Τιτανόπανες. cf. nunc etiam Herodian. Epit. can. nom. in Progr. gymn. Heidelb. 1887 p. 11, 4 *παιάν*, Πάν . . . *σύνθετα* δὲ βαρύνεται *Εὐπαίαν*, *Τιτανόπαν*.

Accedit ex incerta fabula fragmentum

3 b

Φέρωνος ἄρα πού 'στιν ἡ ξυναυλία;

Theodosius *Περὶ κλίσεως τῶν εἰς ὧν βαρυντόνων* in Progr. gymn. Heidelb. 1887 p. 21, 28 *Φέρων Φέρωνος* . . . ὡς παρὰ *Μυρτίλω* κτλ. *ἄρα πού 'στιν* E. Hiller. Deutsche Litt. z. 1888 p. 11] *ἄρα πού 'στιν*. *Pheron* nomen mihi quidem ignotum. *Φερώων* vel *Φερώων* Aegyptius est Herodot. 2, 111.

PHILONIDES

9. τὸ δὲ κατάχυσμ' *ἀντοῖσιν* κτλ. iam Schweighauserus.

EUPOLIS

Fr. 3. Aesch. Suppl. 350 (*δάμαλις*) *ἄμ πέτραις ἡλιβάτοις* . . . *μέμυκε φράζουσα βοτῆρι μόχθους*.

Suidae *ἀγχιον μέλος* ad Eupolidis *Capras* refert Nauck. Mcl. V 224.

52. 'non necesse est sensu obscaeno accipiatur, si ponamus Aristophanem, qui *καινὰς ἰδέας* se proferre toties gloriatur, ab aemulo irato exagitari, quod non dubitaverit alienos catinos delambere, i. e. aliorum inventa in suum commodum convertere'. Luebk. Observ. crit. 48 (*βίον ὡς μοχθηρὸν ἔτριβεν* scribens cum Dindf. et omnia uni personae tribuens). dubito tamen propter verbum *ἀσεβῶν*, nimis ut in tali causa acerbum. ceterum v. 2 *περιειλέξας* Etymol. m. Milleri (Mélanges 28).

65 exstat etiam in Lex. Vindob. 58, 16 Nauck.

Baptas Ol. 90, 4 tribuit Gilbert. Beitr. zur inneren Gesch. Athens 242.

77. cf. etiam Erotian. 19. 20 Klein.

79. scribe. Boisson. Anecd. III 265 pro IIII (perperam translato numero ex ed. min. Meinekii). ceterum cf. Annal. Fleckeisen. CXXIII (1881), 309.

83. *Κοτυῶ* cod. recte. cf. Meinek. Theocr.³ p. 475 (ad 6, 40).

In *Demis* Eupolis Aeschyli in Persis exemplum secutus est.

91, 1 *πῶς*, non ὡς apud Marquardt. *ἡ το νητίας ὦν ἐγένου* L. 3. *τὴν φύσιν προθύμως* LO.

94, 5. Lucian. Demon. 10 extr. τὸ κωμικὸν ἐκείνο, τὴν πειθῶ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ ἐπικαθῆσθαι. Alciphron. 1, 38, 7 ἐπ' ἄκροις μοι δοκεῖ τοῖς χεῖλεσιν αὐτῆς ἐκάθισεν ἢ πειθῶ. extrema 'Wyttenbach. — Bibl. gr. VIII 846', quae ex Meinekii editione eo consilio ut eos libros inspicerem enotaveram, me invito remanserunt. ceterum de hoc fr. cf. Nauck. Mélanges V 220 n. 56.

95. Aristid. II 175 ὁ Περικλῆς τοσοῦτον νικῶν καὶ τοσαῦτα ἀφ' ὧν ἐνέκα πρῶτων λάλος μὲν ἦκιστα οἶμαι, λέγειν δὲ ἄριστος εἰκότως ἐνομιζέτο. ind. Nauck. Mél. V. 225. de trimetro σοφὸς γὰρ ἀνήρ κτλ. dixi post fr. 135.

99, 1 κριὸς μὲν οἷς γεννᾶν —, ὄρνεις θ' ὁμοίους — πατρὶ (non perfecta oratione) H. Weilius Revue critique 1881, 295.

100, 2 κινούμενα schol. Aristid. — 3. 'trahentes praeturam tamquam vestem in terram delabentem' H. Weil. 294.

102, 2. ταῖς κνήμαισι παρ' ὑπόνοιαν pro ταῖς ῥίξαισι dictum interpretatur H. Weil. 295 et ἀκολουθεῖν ut ἐπακολουθεῖν Xen. Cyr. 7, 3, 8 καὶ ἅμα ἐδεξιόυτο αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ νεκροῦ ἐπηκολούθησεν. ἀπεκέκοπτο γὰρ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. ita *Miltiadem* Athenienses liberasse ab istis praetoribus.

118. Ἀριστοφάνης etiam Bachmann. Anecd. I 414, 10.

Ad *Demos* fortasse pertinent adesp. 7. 361.

159, 9. de voce πλούταξ Herodian. I 42, 23. 524, 16. II 8, 15. Menand. 462, 10.

184. κρούων inlustrat Herwerdenus Mnem. n. X 73 conl. Suid. κρούσις . . . δοκιμασία, ἐπεὶ τὰ σαθρὰ τῶν σκευῶν κροτούμενα (κρούμενα H.) δοκιμάζεται. Plat. Hipp. mai. 301b κρούετε δ' ἀπολαμβάνοντε τὸ καλόν.

209. καταπορνεύεται passivum est. Strab. 11, 532 extr. neque tamen interpretatio quam dedi mutanda est.

211, 2 ἀμείνων, Ἀμφοτέρος iam Madvig. Advers. crit. I 126.

233, 3. Pollux 9, 72 εἴη δ' ἂν καὶ κόλλυβον λεπτόν τι νομισμάτιον. Καλλίμαχος γοῦν ἔφη περὶ τῶν ἐν ἄδου λέγων 'ἐκ τῶν ὄκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν', ὡς ἂν εἴποι τις τοῦ προστυχόντος.

239. Eustathius 812, 53 ὁ ἄγρος οὐκ ἂν ὀρθῶς πάνυ λέγοιτο χλωρός . . . ἀλλὰ μάλιστα ὁ πυξοειδῶς κεχρωσμένος, ἀφ' οὗ πύξινός τις ἔσκαπται ἄνθρωπος παρὰ τοῖς παλαιοῖς. O. Kaehler. Herm. XXI 630.

244. Schol. Arist. Vesp. 58 ad Nub. 538. 9, non ad 541. 2 pertinere Vahlenus censet teste H. Luebkiu Observ. crit. 47.

253. cod. August. Tittm. Zonar. xc δίδον μασᾶσθαι μ' ἀξίας ἀμυγδάλας. Sternbach. Melet. gr. I 86.

268. de καταστάσει egit H. Sauppius Philol. XV 69 sq.

269. [ἄνήσατο] ab Eupolidis verbis secludit Herwerd. Mnem. n. X 73.

- Χρυσοῦν γένος. cf. Birt. Elpid. 103. 4.
 283. sic Arist. Ran. 754 ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν
 δεξιάν, ubi Plutonis servus adpellatur, non Apollo.
 284. ἀποτρᾶγημα iure reiecit Cobetus Mnem. n. VIII 367.
 304, 3. Eustath. 927, 57 λεπτός και ἀτελής φόρτος . . . γέλην
 δέ, φησὶν (Aἰλ. Διονύσιος), αὐτὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί O. Kaehler.
 Herm. XXI 630.
 308. add. Thom. Mag. 398, 7. Stud. Vindob. VIII 250.
 323. pro verbis 'caput eius' potius 'caput meum' Herwerd.
 Mnem. n. X 73. 'conviciare quantum lubet: verba enim' cet.
 332 est etiam apud Eustath. 1166, 35 (Kaehler. Herm.
 XXI 630).
 333. Aesch. Ag. 923 ἐν ποικίλοις κάλλεσιν βαίνειν.
 345. Finckh. Philol. XXV 693 sq. ἰσχάσιν | βολβοί, i. e. 'adu-
 lescentes insipide nos cum ficubus comparant'. ita mulieres con-
 vicium in laudem suam convertere et simul adulescentium insipi-
 entiam ridere. Philem. 122. non muto sententiam.
 359. Eustathii testimonium (293, 41) add. O. Kaehler. Herm.
 XXI 630.
 360 φραυέης pro πρίνης Nauck. Bullet. Petersb. XII 515.
 412. scrib. Nauckius Aristoph. Byz. 211.
 416. scrib. κοινότερον διὰ τοῦ εἰ (non ε̄). Nauck. Mél. V 225.
 420. delenda sunt verba 'deleri iubet cet.' cf. Nauck. Mél.
 V 225. 6.
 Eupolidis fragmentis addenda sunt

17b

Schol. Theocrit. 5, 141 Paris. 2831. Vatican. 4. Ambros.
 Ziegler. p. 46 φριμαγμός ἐστι τῶν ἵππων, βληγὴ δὲ αἰγῶν και προ-
 βάτων. τῷ αὐτῷ ἀμαρτήματι περιπέπτωκε και Εὐπολις ἐν Αἰξίν.
 itaque verbo φριμάττεσθαι (vel φριμαγμός) Eupolis in *Capris* videtur
 usus esse. cf. H. Iacobi V LXVII. VIII.

367b

Aristid. II 170 Dindf. (Periclem Athenienses garrulos fecisse
 negans) ὅστ' ἐξ αὐτῶν ὧν τοὺς ὕστερον ἠτιάσαντο (οἱ κωμικοί) και
 ὧν ὑπὸ τῶν μετ' ἐκείνων διεβλήθησαν τὰ γ' ἐκείνου σεμνύνεται. ad
 quae Schol. 467, 23 εἰς τοὺς κωμικοὺς αἰνύττεται· ὧν εἰς ἐστιν ὁ
 Εὐπολις.

PHRYNICHUS

Fr. 1. Heimsoeth. Comment. crit. xvii. xviii διτὴ 'πιήλας
 χεῖρ' ἐπωφέλησέ με. non credo.

- 9, 2. fortasse *B. βούλει κτλ.*
 23 *Ἡράκλειος* A. Nauck. *Mélanges* V 226.
 31, 1 *πολὺν βιωὺς χρόνον* et 3 (cum Tzetzæ *Anecd. Ox.* III 338, 31) *σοφᾶς τραγωδίας* Nauckius, cuius cf. *Mélanges* III 721. V 227.
 36 Eustath. 968, 3 add. Kaehler. *Herm.* XXI 630.
 70 & δ' *ἄναγν'* ἔσθ' Nauck. *Stud. Euripid.* I 73 n. 1 (i. e. sacerdotes debent *καθαρεύειν τῶν ἀνάγνων.* cf. *Lex. Vindob.* xxxvi), *tragico* id fragmentum adsignans.
 Cf. etiam adesp. 1083. 1333.

ARISTOPHANES

Fr. 1. formam *ἀριστοκόπος* et editoribus placere et a Lobeckio ipso (*Phryn.* 223) defendi scio. quam cum Blaydesius tuetur (*Aristoph.* fr. p. 406) conlatis *ὀρνυγοκόπος* et *κρεοκοπεῖν*, ea re demonstrat se non intellegere quae res agatur.

- 8, 2 scr. *ἄσπερ ἐκ καινοῦ λυχνούχου*, conl. v. 3.
 14. *λυχνειδίον* Blaydes. ac sic fr. 281, 2 *λυχνειδίον*.
 36. *ἀνακνήν* Herwerd. *Mnem.* n. XIII 166.
 47. add. *Append. prov.* 4, 12.
 51, 3. *κάλαμον virgam viscatam* interpretatur K. Zacherus *Herm.* XVIII 432 sq. (cf. etiam O. Crusius *Herm.* XXI 487 sq.). eas *ῥάβδους* vocat Aristophanes *Av.* 527. aves eo modo capi iam antiquitus solitas scio: item hodie muscae apud rusticos domi intra parietes ita delentur. sed in *campis* apertis *cicadas* virgis viscatas umquam esse captas neque Zacherus demonstravit neque ego credam nisi certis testimoniis convictus.
 ad *Anagyrum* adesp. 664 referebat Dindorfus.
 97. exemplis add. *κέντρων*.
 107, 1 scrib. *ἄστεως*.
 108, 1 *καὶ γένη σπυγῆς φυτεύω πάντα* Blaydesius.
 109, 4 *ἔνπαρόν* Naber. *Mnem.* n. VIII. *φαγόντι* Bothii est emendatio.
 111. Plutarch. *Mor.* 818d *Κίμων ἐκόσμησε τὴν ἀγορὰν πλατάνων φυτεῖαις καὶ περιπάτοις*.
 120. etiam scholia Ambros. Theocriti perperam *μετόρχμιον* (Ziegler. p. 10).
 136. *ὄδραν διανίξειν* Herwerd. *Mnem.* n. X. 74.
 150, 3. nihil novi attulit H. Luebkus *Observ. crit.* 58 nisi interpretationem O. Kaehlero quidem probatam, mihi multis de causis incredibilem.
 156. testimoniis add. *Diphil.* 54.
 165. similiter Lucian. *Toxar.* 15 *λύττα ἦν ἀκριβῆς τὸ πρᾶγμα*.

169. Πανσανίου καὶ Εὐριπίδου τοῦ τραγικοῦ nescio quis: nomen enim in commentariis meis addere oblitus sum.

188. cum onere una etiam ὁ τροχός tollitur; itaque rectissime dicitur ἑμᾶν vel ἀνιμᾶν τὸν τροχόν. ridicule iubetur ὁ μηχανοποιός eum quem sursum tollit periculi commonefacere, in quod illum inmittit. moneo contra Herwerdenum Mnem. n. XIII 169.

217, 1 γε pro τε Naber.

218. ἔγγελος etiam Ambros. schol. Theocrit. Ziegler p. 73.

220, 2 scr. ἀνήλου. Herwerd. Mnem. n. XIII 169. 70.

223. ridicula prorsus coniectura hoc fragmentum deturpatum est in Stud. Vindob. VIII 259.

257. cf. Diels. Doxogr. 197 not. Procl. Comment. Plat. Reip. (Anecd. var. Schoell. et Studemund. II) 29, 14. 120, 19 (Πετόσειρις).

Δις ναυαγός. similiter per translationem ναυαγεῖν Eubul. 76.

267. exemplis add. Soph. OCol. 1214 σκαιοσύναν φυλάσσω ἐν ἔμοι κατάδηλος ἔσται.

292. compendium scripturae Dilesio auctore nihil aliud potest significare quam πόλιν Ἀθηναίων. concidunt igitur quae ad illud fragmentum explicandum attuli.

De duplici Pace cf. Braeuning, Progr. gymn. urb. Halensis, quam commentationem ipse non legi.

294, 1 ser. τῆς πᾶσιν.

302. Poll. 7, 20 (ind. Blaydes) τὸ τοῖς οἰκέταις τοῖς ἔνδον ἐργαζομένοις ὑπὲρ τοῦ μὴ κάπτειν τῶν ἀλφειῶν περιτιθέμενον πανσι-κάπη ὀνομάζεται, τροχοειδὲς μηχανήμα τῷ τραχήλῳ περιαρμολζόμενον ὡς ἀδυνατεῖν τῷ στόματι τὰς χεῖρας προσαγαγεῖν.

316. scrib. χειρνεβίον. Riemann. Revue de philol. VIII 67.

318, 7. οὐδ' ἐγγέλειον οὐδὲ κάραβος; Blaydes. tum μέγ' ἂν Wilamowitz. ap. Kaibel.

320. Plaut. Aulul. 3, 5, 34—47 confert Blaydes. idem ad v. 10 adfert Naev. Lycurg. (Non. *crocotula pallis, patagiis, crocotis, malacis, monilibus*. ac Nonius ipse *molochium a graeco color est flori similis malvae*. Plautus in *Aululariu infectores molochini coloris molochinarios adpellavit*. — ex eis quae apud Clementem versum 14 (ἐλικτήρας) sequuntur leviter inmutatis Blaydesius hos trimetros effinxit: ἐγὼ μὲν ἔκαμον κᾶχθομαι τῶν κοσμίων | λέγων τὸ πλῆθος, θανμάσαι τ' ἐπῆλθέ μοι (ἔπεισί μοι Clem.), | πῶς οὐκ ἀποκναλονται βάρος τοσουτονί | κόσμων φοροῦσαι (ἀποκν. τοσουτον ἄχθος βαστάζουσαι Clem.). sed neque τὸ κοσμίων est comicorum, neque τοσουτονί recte dicitur. — in adnotatione mea extrema scr. εὐγεράς pro εὐπετάς.

322. quomodo in *πυλαγόρας* produci possit syllaba secunda iure miratur Blaydesius (p. 425 extr.). itaque scribit τούς τε π. (p. 179).

323. 324 (anteposito 324) coniungit H. Weil. Rev. crit. 1881, 296, ita ut servus dicat propter verba a praecone pronuntiata sibi nunc onus inpositum esse nimium. et suspicatur a servo illum saccum portari qui commemoratur 319.

325. cf. etiam Poll. 7, 55. 62.

Κώκαλος. cf. nunc quae de hac fabula disputavit E. Hiller. Annal. Fleckeis. 1887 p. 527. 8. testimoniis add. Aristot. Polit. 2, 10 post init. — ad p. 483 init. cf. quae ad Philemonis *Ἰποβολιμαίων* adnotavimus.

351. scr. *μείξας*.

365. cf. Lobeck. Aglaoph. I 628 not. e.

367. cf. Lobeck. Pathol. prol. 118. 9.

400. Bekker. Anecd. 56, 7 *οἰσωπηρά* (sic) *δεῖ λέγειν τὰ θυπαρά καὶ ἄπλυτα ξρια. παρὰ τὸν οἰσωπον οἰσωπηρά.*

409, 2 *τὰ κάτω* Blaydes: subiectum enim esse *σπατάγγην*.

444 delendum censet anonymus in Literar. Centralbl. 1881, 963: agi enim de persona 1 imperf. verbi *εἰμί*, quae in Pluto superstite exstet 29.

445. cf. Cratin. 168. perperam Aristophanem pro Cratino nominatum esse suspicatur idem ibid.

446. hoc quoque fr. dubium esse idem arbitratur: excidisse enim ante verba *Ἄριστ. Πλούτῳ* commemorationem nominis *γραῦς*.

451. cf. Alexid. 248.

465, 1 *ἀλφειτώνης* Nauck. Stud. Eurip. 43 n. 1. non credo.

Tagenistas Ol. 90 actam esse censet O. Brandes. Obs. crit. 16. 17.

488, 12 *χυτοῖσι τοῖς ἑναγ.* Nauck. Stud. Eurip. 43 n. 1. — quem Herwerdenus procudit versum Mnem. n. X 75 *καὶ θύομεν ἀντοῖσι κἀναγίζομεν* doceri velim quomodo stare possit.

492. cf. Alexid. 171.

523. egregiam huius fragmenti emendationem per litteras mecum communicavit O. Crusius. etenim in codice Heidelbergensi, quo lexicorum excerpta et proverbia continentur, haec exstant: *πέριδιξ ὄρουσον· ἀντὶ τοῦ ταχέως ἐλθέ· ἐπειδήπερ τὸ ζῶον τοῦτο ταχὺ μεθάλλεσθαι πέφυκε.*

530. Horat. Serm. 1, 3, 13 *sit mihi mensa tripes.* (Blaydes.)

533. Eustath. 1258, 60 (O. Kaehler. Herm. XXI 630. 1) *ὁ τὸν πολὺν ἀλφειτόχρωτα εἰπὼν κωμικεύεται.*

538. Sext. Empir. Contra mathem. 1, 258 (p. 657, 15 Bekk.) *Πλάτων ὁ φιλόσοφος Ἀριστοκλῆς πρότερον ἐκαλεῖτο.*

543, 6. magnopere Herwerdenus (Mnem. n. XIII 171) laetatur quod Blaydesius meam emendationem (*δμοῦ*) ne commemoratione quidem dignam aestimaverit. arguit potius suam ipse in legendo negligentiam. nempe Blaydesius (p. 277) post me eandem prorsus emendationem invenerat. de qua fortasse Herwerdenus

quoque aequius indicabit, si contulerit Menand. 469 πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ἴμοῦ.

550. πάλαι non est olim, sed dudum, i. e. in scaena ipsa, sed paullo ante.

565. Bergkio et Dindorfio adsentitur Nauck. Arist. Byz. 90 n. 9.

568. Bachmann. Anecd. II 377, 11 Ἀριστοφάνης ἐν Κόραις κτλ. cf. Fleckeisen. Annal. CXXIII (1881) 309.

569, 14. Arist. Ran. 1454 τί δαί σύ: τί λέγεις:

576. Leonis opinio ζευγος τριδουλον Horas interpretantis non erat digna quae commemoraretur ab Brandesio (Obs. crit. 34).

579, 3. sic Ephipp. 28 πράμνιον οἶνον Λέσβιον.

581, 1 κεκραμμένου cod. Paris. 2720 Studemund. Philol. XLVI 26.

586 πλὴν μέλιτος οὐδὲν γλυκύτερον τ. ἰσχ. Cobet. haec nescio quo casu in eis quae adnotavi exciderunt. deinde scribendum: ex Iuliani Epist. alterum versus effinxit cet.

590. τὴν κεφαλὴν tuetur Cobet. Mnem. n. VIII 369.

594. Eurip. Hecub. 1265 κύων γενήσει πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

596. Eustath. 1624, 18 (O Kaehler. Herm. XXI 631) ὁ Ἄφροδιτης γάλα τὸν οἶνον εἰπὼν ἐκωμικεύσατο.

609. scr. κούσ'.

615. nullius pretii sunt quae profert Herwerd. Mnem. n. X 75.

619. γραμμὴν conl. Arist. Ach. 483 illustrari putat idem 76.

Hesych. γραμμὴ ἢ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἧς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς. sed ne sic quidem satis intellego.

621. σαντόν A. Nauck. (σαντόν Lex. Vindob., ubi auctor non commemoratur).

628. emendationem a me propositam occupaverat Nauckius Mélanges III 118.

631. σᾶ retinendum. C. I. A. 62, 8 (Dittenberger. Syll. 88) ὄπως (ᾶ)ν Ἄνδ(ρος) ἦ(ε) σ(ᾶ) τῶδ(ῆ)μοι τῶι Ἀθ(να)ίων. Bamberg. Jahresber. XII 34.

636. Pherecr. 51, 3 confert Herwerd. Mnem. n. X 76.

638. testimoniis adduntur in Stud. Vindob. VIII 246 Hesych. et Phot. στρεψίμαλλος, Milleri Mélanges 420 (στρεψίματος), Eustath. 1561, 36.

652. Hesych. ὑπερῶ· ἀντὶ τοῦ προερῶ. Herodian. (post Lex. Vindob.) 316, 2 N. Etym. Gud. 541, 12. Etym. Ang. Ritschl. Opusc. I 690 addit Nauck. Mélanges V 228.

678, 3. cf. Herwerden. Mnem. n. X 76. π. τοιαντὶ τηδὶ κάκει καὶ δεῦρο (δευρὶ) σχ. Kaibel. conl. Arist. Av. 425.

679. I. Wackernagelius (Ztschr. f. vergl. Sprachforsch. XXVIII 110sq.) ubique οὐνεκα etiam praepositionem scribi iubet: ionismum

enim in Attica dialecto admitti non posse. at multa ex aliis dialectis Attici adsumpserunt: cf. *πουλύπους*, *Πουλυτίων*, *Πειριόθους* (*Περ.*), *λοχαγός*, *ξεναγός*, *Ἀναξίλλας* sim.

684. Aristot. Polit. 1, 2 οὐδὲν γὰρ ἡ φύσις ποιεῖ τοιοῦτον οἶον χαλκοτύποι τὴν Δελφικὴν μάχαιραν πενιχρῶς.

693. *κενέβρει*· ὁπότεν, quod pluralis desideretur (cf. *ὀρνίθεια* cet.) Blaydes.

701. Aristophanem Boeotum significari monet Kaibel.

705. cf. de his O. Crusius Anal. crit. 124 n. 1.

754. ὁ βᾶτος scribendum fuisse verba quae sequuntur monstrant. sed ὁ *νάρκισσος* restituendum esse pro ὁ βᾶτος docet cod. Ambros. Ziegleri (p. 17) *νάρκισσος*· *θηλυκῶς λέγεται ἐνταῦθα, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς*. plura de hac re Stud. Vindob. VIII 256. 7.

757. cf. O. Kaehler. Herm. XXI 629.

763. eadem Bachmann. Anecd. II 339, 29.

812. add. Phot. *λοφοπωλεῖν*.

866. *σύρβα τύρβα* Nauck. Aristoph. Byz. 242.

867. eadem Stephan. Byz. *Ταμιεῖον*.

891. add. Thom. Mag. 403, 8.

898, 1 scrib. ὁπλῶν. 2 *περίκειμαι* pro *ἐξήμμαι* Herwerd. Mnem. n. X 76.

901 Euripidis est, 871 N.: nam *ευρί* cod. Barocc.

903. cf. nunc O. Crusius Anal. crit. paroemiogr. 88 n. 1.

905. Eustath. 722, 2 add. O. Kaehler.

915. *Ἐνδυμῶνα Κᾶρα*. *Ἀριστοφάνης*. τὸν *Ἐνδυμῶνα κτλ.* Sternbach. Stud. Vindob. VIII 244.

921. Schol. Ai. 277 in editione Aiacis Erfurdiana (Lips. 1811) a Lobeckio indicari docuit Nauck. Mélanges V 228.

Aristophanis fragmentis addenda sunt

344b

ὄκλασμα

οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ὄρχημα τὸ Περσικὸν καὶ σύντονον. Pollux 4, 100. in eis quae exstant comœdiis non reperitur.

594b

Liban. I 83, 15 R. ἦτουν δὲ οὐδέν... οὐκ οἴκλαν, οὐ γῆν... καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους λόγος ἦν οὐκ ἔδωκ κακὸν τὸν τοιοῦτον δοκεῖν 'sermone nostri contexebantur e praeceptis sapientiae, quae non paterentur malos rumores de eo exire, qui tantis virtutibus tantam famam sibi peperisset, h. e. de Iuliano'. quamquam facile est trimetrorum reliquias restituere (*λόγος*, | ὅς τὸν τοιοῦτον

οὐκ ἔξ̄ κακὸν δοκεῖν), ea verba neque Aristophanis esse praestiterim neque omnino satis intellego.

644b (repet. ex I vi)

ὅταν φίλοι παρήσαν ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν

Schol. Oribas. III 680 καὶ Ἀριστοφάνης κτλ. — ὅτων Nauck. παρῶσιν Daremberg.

645b

εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.

Aristides II 204 Dindf. τὸ τοῦ κωμφοδιοποιοῦ, ὡς ἄρ' εἷς εἷη τῆς οἰκίας δοῦλος ὁ δεσπότης. Schol. 519, 25 ὁ γὰρ κωμικός σχετλιάζων τοῦτο εἰσάγει, ὃ τε Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Μένανδρος (760). fortasse scribendum σχετλιάζοντα, i. e. dominum id querentem.

676b

ὁ δ' Ἀναξαγόρου τροφίμος χαιοῦ στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν καὶ μισόγελως καὶ τωθάξειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς, ἀλλ' ὃ τι γράψαι, τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.

Gellius 15, 20, 8 *Alexander Aetolus hos de Euripide versus composuit* κτλ. 1. ἀρχαίου ἐστρυφνός. 3. ὃ τι καὶ γράψαι. v. 1. 2 Vita Eurip. XVIII 59 Kirchhoff. σκυθραπὸς καὶ σύννονος καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνετο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν αἰτιᾶται 'στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν' Εὐριπίδης. ibidem 80 μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα eius praedicatur. recte igitur Nauckius Stud. Eurip. I 126. 7 n. 1 totum fragmentum Aristophani vindicavit, nisi quod ἐτετεύχει corruptum esse arbitrabatur. mihi etiam χαιοῦ suspectum est.

692b

διὰ τῆς τρήμης παρακύπτων

Etymologicum m. Milleri (Mélanges 271) Etym. m. 726, 53 (cf. fr. 730) Ἀριστοφάνης. . . καὶ πάλιν κτλ. indic. Nauck. Mél. V 229.

700b

Plutarchus Mor. 853b ἐπαινεῖται (Ἀριστοφάνης). . . ὅτι τοὺς ταμίας ἐβάπτισεν, οὐχὶ ταμίας ἀλλὰ Λαμίας ὄντας. indic. Nauck. Stud. Eurip. I 126. 7 n. 1.

707b

Bachmann. Anecd. II 320, 30 ἕτερον κώνωψ τῆς ἐμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός φασὶ (φησὶ) ταῦτ' ὄντως κώνωψ καὶ

ἐμπίδας. in fabulis quae exstant nullus est locus quo haec referri possint.

739 b

ἀκάτια

Pollux 7, 93 τὰ πλοῖα καὶ ἀκάτια ὀνομάζει Ἀριστοφάνης, εἶδος ὄντα γυναικείων ὑποδημάτων. non intellego, nisi ante εἶδος excidisse statuas παρ' ἄλλοις vel aliquid simile. Hesych. ἀκάτια ὑποδημάτων εἶδος. et ἀκάτιον. . . ἔστι δὲ καὶ φιάλη (Epicrat. 10, 1), ἴσως διὰ τὸ εἰκέναι στρογγύλω πλοῖω.

899 b

ἀγῶν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει
ἀλκήν.

Macar. 1, 16 ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπερβάλλοντος. Thesmorphoriazusis secundis Aristophanis adsignabat Leutschius, tragico Nauckius (fr. adesp. 242).

900 b

κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.

Etymologicum m. 184, 50 βάβαξ· λάλος, φλύαρος, παρὰ τὸ βάζω, βάζω, βάζ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν βάβαξ. Ἀριστοφάνης κτλ. βάβαξ in fine versus add. Milleri Etym. (Mélanges 60), ubi perinde Aristophanes auctor esse versus dicitur. sed recte Orion 37, 4 Ἀρχίλοχος (δυσμενῆς β.). cf. Archil. fr. 32 Bergk.

901 b

ἄγροικός εἰμι· τὴν σκάφην σκάφην λέγω.

Tzetzēs Chiliad. 8, 567 (Sternbach. Stud. Vindob. 234) Ἀριστοφάνης δὲ φησὶν ἐν κωμῳδίᾳ τοῦτο κτλ. — cf. adesp. 227. cum Philippum regem eo dicto usum esse constet, non Aristophanis, sed novae comoediae esse, Tzetzem autem eo deceptum fuisse consentaneum est, quod apud auctorem suum invenerat versum esse τοῦ κωμικοῦ.

902 b

σὺ δ' ἐκ ποίου τελεῖς τοῦ δαπέδου;

Thomas Mag. 289 R. adn. 13 ποδαπός καὶ ὁ ποδαπός ἐπὶ τὴν γένους καὶ ἐπὶ τόπου, οἷον ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους κτλ. fortasse Ἀντιφ. — verba vix sana sunt.

911 b

Schol. Theocrit. 5, 118 τὸ ἐκάθηρεν ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε καὶ ἐξέδειρε. καὶ Ἀριστοφάνης· πέδει (σποδῶν Ahrens) τὰς πλευρὰς καὶ

ἐκάθηρεν. "Ἀριστοφάνης· ἐσπόδει τὰς πλευράς. ἐκάθηρεν, hac tamquam glossa adscripta insolentiori vocabulo ἐσπόδει. Ran. 622 τὰς λαγόνας σπόδει, ubi schol. κάθαιρε'. Iacobs. 'respexit ad Nub. 1379 κᾶπειτ' ἔφλα με κάσπόδει, ubi adscripta fuit ad verbum ἐσπόδει explicatio grammatici τὰς πλευράς ἐκάθηρε, quam pro verbis poetae habuit scholiastes.' G. Dind. in Thes. — neutrum admodum probabile, nec probabilius Stud. Vindob. 256.

969

Eustathius 757, 53 Διὸς ἐγκέφαλος . . . κάλλιστόν τι βροῦμα (Ephipp. 13, 7). ὅποια ἴσως καὶ τὰ παρὰ τῷ κωμικῷ εὖ ἤρτυμένα θρία (θρία) τοῦ ἐγκεφάλου. novum fragmentum, fortasse Aristophanis, his verbis contineri suspicatur O. Kaehler. Wochenschr. f. kl. Philol. 1885, 903. verba emendari et explicari necesse erit priusquam cuius sint consideremus.

PLATO

Fr. 10. δὸς τὴν κισθάραν τις ἔνδοθεν conl. Arist. Plut. 1196 Nauck. Mél. V 229.

18. Bachmann. Anecd. I 343 extr. πλειστηριάσας· πλείονος πωλήσας (οὗ add. Bachm.) ὠνήσατο.

31. μόλις Ottom. Bachmann. Coniect. Arist. 19.

54. Alciph. 1, 9 κατὰ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου χωρεῖ τὰ πράγματα.

Δάκωνες ἢ Ποιηταί. Cobetum neutiquam arbitror refutatum esse eis quae disputavit H. Luebk. Observ. crit. 29. 30.

Νίκαι. 'bello haud pridem confecto (Plato) Atheniensium victorias ita celebravit, ut viginti quattuor Victorias in scaenam produceret, qualem dearum chorum ab illius aetatis artifice in Victoriae templi pariete sculptum videmus.' H. Luebk. 55.

82. πλῆμα (ut φύσις φῦμα al.) Nauck. Mél. V 229.

86. Eustath. 1817, 60 Πλάτων δὲ κωμικὸς τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ ζυπαροὺς . . . Κιλικίους ὀνομάζει (O. Kaehler. Wochenschr. f. kl. Phil. 1885, 903. 4).

90. Cobeti παλαιογενῶν Herwerdenus Mnem. n. X 77 interpretatur 'antiquo genere prognatorum', i. e. αὐτοχθόνων. audio: sed quid fiet Arist. Nub. 358 eis que locis quos ibi congesimus?

95. add. Hyperid. 3 (Euxenid.), 1. Plut. Mor. 629 f.

103. anonymus est Philostratus Vit. sophist. 15, 2.

121. Πλάτων ἐν Σκεύεσι (sic cod.) Lexic. Vindob. 28, 5 Nauck.

150. scribe. χαριεν. Herodian. I 350, 5. II 673, 8 τοῦ χαριεὺς χαριεν ἐστὶ τὸ οὐδέτερον . . . ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς χαριεν

πρόπαροξυνόμενον οὐκ ἔστιν ὄνομα, ἀλλ' ἐπίρρημα. ac χαρίεν etiam A, ut adnotavit Brunsius. nihil de ea re in ed. Ath. Kaibelius.

153. significationi verbi ἐπανιέναι vulgari usu receptae hic locum non esse ipse novi. sed non video cur ea quae hic necessaria est admitti non possit. nam emendationum quidem ab Herwerdeno Mnem. n. X 77 propositarum neutra accipietur.

161. φρονεῖ μὲν ἔτερ' Nauck. Bullet. Petersb. VI 61. Mélanges V 229.

168. barbarismo tituli Attici haec inlustravit Herwerdenus Lapid. de dial. Att. test. p. 60.

173, 6 parodiam esse proverbii (Liban. Epist. 65) ἄρξομαι ἐξ ἀγαθοῖο, τελευτήσω δ' ἐπ' ἄμεινον monet Nauck. Mél. V 230.

174, 4. etiam Kaibelius meo iudicio versum difficillimum frustra temptavit. — 13. cf. quae ad Timoclis *Conisalum* adnotantur.

175, 2 scr. ἐξανήλωται.

184, 2 Meinekii coniecturam (ὁ Πυαγόρου), quam neglectam a me miratur Muhlius Zur Gesch. der alt. Kom. 119 n. 4, consulto non commemoravi.

188, 1 τί φής; τί σιγᾶς; (eiectis λέγε ταχύ) conl. Soph. Phil.

805. Arist. Lys. 70. Thesm. 144 Nauck. Mél. V 216.

197. eadem Bachmann. Anecd. I 339, 27.

199. cf. Nauck. Lexic. Vindob. (gramm. cod. Hamb.) 269, 3.

203 inter dubia recipiendum est. cf. Chaerem. fr. 16 Nauck.

217. Photius Φιλέσιος. . . Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῶδίας ποιηταὶ ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημοηγοριῶν μύθους λέγειν. κωμωδῆται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Platonis fragmentis addenda sunt

198 b

Etymologicum Milleri (Mélanges 217) εἴρηται καὶ ἐν συστολῇ τὸ Μίνως παρὰ Πλάτωνι· ἐν' ἅπερ δοκῆς Ἀχιλλεῦ ἔστιν ὅτι Μίνω. ἀντὶ τοῦ μίνων (ἢ ὅτι παρὰ τὸ μίνω cod. Sorb. Gaisf.). Etym. Gud. 394, 22 Μίνως (non Μείνω). εἴρηται καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ, ubi post εἴρηται καὶ cum cod. Sorb. Etym. m. 588, 26 teste Gaisfordio lacunam habeat, ex cod. Florentino addendum videtur ἐν συστολῇ. trimetrum iambicum citari Nauckius indicavit Bullet. Petersb. XIII 355. Mélanges V 231; emendatio dubia est. ingeniose Dilesius in litteris ad me datis ἵνα ποδῶδης ἔστιν Ἀχιλλεύς ὅ τε Μίνως. cf. nunc etiam Herm. XXIII 283. 4. quod si verum est, notissimum illud scolion significatur. sed nominis Μίνως syllabam priorem a poeta Attico correptam esse, quamquam testatur Etymologicum, aegre adducor ut credam.

207b

έμαντόν οὐ διεχρησάμην.

Hort. Adon. p. 16 a (Dindf. Gramm. gr. I 108, 12) ἀπεχρή-
σαντο· ἀντι τοῦ διεφθειραν. Πλάτων κτλ. indic. O. Kaehler. Herm.
XXI 629. ad fr. 199 pertinere non crediderim.

ARCHIPPUS

Amphitruo. non Archippi, sed novae comoediae fabulam a
Plauto expressam esse censet I. Vahlen. Mus. Rhen. XVI 472 sq.

Fr. 9. ἐπιφορήμασιν τ' scribendum esse iure monet Nauck.
Mél. V 231.

27 extr. Harpocr. 146, 28 (Phot. πάρεδρος) πάρεδρος... πολὺ
ἔστι τοῦνομα παρά τε τοῖς ξήτορσι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστο-
τέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρὲ-
δρους ὃ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος οὗς ἂν βούλων-
ται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν καὶ
εὐθύνας διδόναι ἐπὶ παρεδρεύ(σ)ωσιν.' cf. Poll. 8, 92. Boeckh.
Oec. Ath. I 264. 268. 271.

28. Eustath. 1201, 3 (O. Kaehler. Herm. XXI 631) παλῶν
ὁ ποιητῆς Ἀρχίππος εἰς τὸν κατὰ τὴν Ἡσιόνην μῦθον... πλάττει
Μελάνθιον τὸν τραγωδὸν... δεθῆναι καὶ οὕτω παραδίδωσιν αὐτὸν
τοῖς ἰχθύσιν ἀντιβρωθησόμενον.

45. similiter Cobetus Mnem. n. VIII 372.

ARISTOMENES

10. Photius exscripsit Harpocratonis 153, 11.

CALLIAS

1. ἐκ μυχοῦ Cobet. Coll. crit. 149. 'protrahi moechum ex
latebris iubet ut dedecus pecunia redimat.'

De *Pedatarum* tempore dissentit Brandes. Obs. crit. 32.

11, 2 λακκοπρώκτους Nauck. Mélanges III 721, 2. at cf.
Alexid. 321 λευκόπυγον (ubi cf. etiam supplem.) et opp. μελάμπυγος.

23. cf. Diogenian. 6, 35.

addendum est Calliae fragmentis

1 b

Schol. Patm. Demosth. Bulletin de corresp. hellén. I 144 κί-
ναδος θηρίον κακουρότατον, οὗ τὸ δέρμα εἰς περικεφαλαίας πε-
ποίηται, ὡς φησι Καλλίας ἐν Ἀταλάνταις. ind. Nauck. Mél. V 232.

LYSIPPUS

1. scilicet scaena est in cisterna ipsa, quod moneo contra Kaibelium.

4. cf. Plin. N. h. 35, 198 *ordo hic est: primum abluitur vestis Sarda, dein sulfure suffitur, mox desquamatur Cimolia.* cf. ibid. 175.

7. in C. Muelleri Geogr. min. I 100 (1, 5). — ceterum cf. adesp. 336.

LEUCON

Ex Ὀνῶ ἀσκοφόρῳ fluxisse Zenobii Mill. p. 379 (1, 74 vulg.) ἄλλα μὲν Λεύκων (ὁ Λάκων Zen. Mill.) λέγει, ἄλλα δὲ Λεύκωνος (δ' ὁ Λάκωνος M.) ὄνος φέρει O. Crusius suspicatur Anal. crit. 114 n. 3. quod mihi quidem admodum dubium videtur.

METAGENES

6, 1. verba ποταμὸς ὁ Κραῖθις ut glossam del. Kaibel. — 11 scribendum erat περιέουσιν cum Iacobitzio.

16. ὄνον pro οἶνον Herwerdenus Mnem. n. VI 59.

STRATTIS

Fr. 3, 3. Philostrat. Vit. sophist. 17, 4 (p. 214) οἱ ἡγούμενοι τὴν κωμαδίαν καθάπτεσθαι τοῦ ἀνδρὸς (Ἰσοκράτους) ὡς ἀλοποιοῦ ἀμαρτάνουσιν. πατὴρ μὲν γὰρ αὐτῶ Θεόδωρος ἦν, ὃν ἐκάλουσαν ἀλοποῖον Ἀθήνησιν, αὐτὸς δὲ οὔτε ἀλὸς ἐγίνωσκεν οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐν βαναυσίαις. — ceterum cum in voce ἀλοτρούπην non videatur corripi posse vocalis υ, scr. τὸν δ' ἀλοτρούπην αὐτὸν εἶθ' ἦκειν ταχύ.

17. Thrasybulum Stiriensem significari docet Frohberger. Philol. XVII 445.

23. Eustath. 1289, 64 add. H. Iacobi V cxvi. ceterum aliter verba poetae interpretatur Voemel. De Eurip. casu talorum Philol. XIII 302 sq.

36. in fine add.: ipse enim Alcibiades, neque id Spartaee solum ut opinor, Achilles vocabatur. Plut. Alcib. 23.

37. cf. E. Curtius Herm. XII 492.

De Potamiis aliter iudicatur Liter. Centralbl. 1881, 963: non actam esse ante Ol. 92, 4, sed ante Plutum posteriorem et Ecclesiazusus Aristophanis. eas enim, non duplicem Plutum indicari Strattid. 37.

38. Aristot. Phys. ausc. 3, 6 (p. 207a 17). Aristid. II 192 Dindf. ἄλλὰ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτει, φασίν.

45. ridicule pusillas privatae vitae curas et occupationes etiam ad heroum aetatem pertinere fingit: quod moneo propter Fr. Spironem, qui (De Eurip. Phoen. 24. 5) ironiae comicae inmemor miratur quid Oedipi filiis rei esse possit cum negotiis domesticis.

71. cf. E. Rohde Mus. Rhen. XXXIII 304.

THEOPOMPUS

Fr. 7. cf. G. Kaibel. Ind. Rost. 1883, 10.

Νεμέα. *Νεμεάς*, ut *Ινθιάς*, *Ἴσθμιάς*. cf. quae ad Phoenicid. 4 adnotantur.

41, 3. cf. Menand. 515.

Pantaleo etiam Pisae fuit tyrannus. Paus. 6, 21, 1. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 26 in adn. et quae nos adnotavimus ad Theognet. 2.

54. de *cothone* cf. Conzsius Philol. XVII 565 sq. Porphyr. De abstin. 4, 3 (161, 10 N.).

ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ. scr. *Τεισαμενός*.

62, 5. cf. Philippid. 18, 2. adesp. 478.

74. *χηρή* om. Lexic. Vindob. 81, 10 Nauck.

ALCAEUS

Fr. 36. in exitu fort. scribendum *πουλύπους ὡσπερ πόδα* vel *τόν πόδ' ὡσπερ πουλύπους*.

37. cf. Nauck. Mél. V 232.

NICOCHARES

Fr. 2. cf. [Lucian.] Asin. 12 *κιβώτιον ἄδρον . . πάνυ πόλλὰς ἔχον πυξίδας ἐν αὐτῷ*.

NICOPHON

Χειρογράφους. Etymologicum m. Milleri (Mélanges 111) *ἐγγλωττογράφους οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοτεύοντες καὶ ἐγγχειρογράφους οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν*.

15. Etym. m. Milleri recte *ἐπιχύτους*.

PHILYLLIUS

3, 3 *μύρον τι* Naber.

26. Eustath. 440, 30 (O. Kaehler Herm. XXI 631. 2) *λύχνος δίμυξος παρὰ τινι Φιλυλλίῳ, ὡς φησιν. Ἀθήναιος*.

SANNYRION

Fr. 1, 1 *σεμνῶς καλοῦμεν πέλανον* Cobet. Coll. crit. 182 (v. 2 *ἀσέμνως*).

Σαρδανάπαλλος Sannyrionis commemoratur ab Eudocia.

DEMETRIUS

Fr. 4, 1. Gregor. Nazianz. III 93b (Nauck. Mél. V 232) *οὕτως ἐνάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία καὶ πανταχόθεν ἐναντὶ περιπίπτουσα*.

APOLLOPHANES

Fr. 4. cf. Arist. Thesm. 617. Ararot. 7. *ac δημίξειν* Arist. Vesp. 699.

EPILYCUS

Fr. 3, 3. cf. Lobeck. Aglaoph. II 1064.

EUTHYCLES

Fr. 2. Libanius III 160, 21 *λίθινοί τινες, περί ὧν ἡ καλή παροιμία 'βοῦς ἑβδομος'*.

VOL. II.

Criminatur O. Crusius Philol. XLVI 606. 7 temere a me mediam quam dicunt comoediam sublatam esse aureasque Meinekii de ea commentationes contemni. rectius de ea re cogitabunt qui totam meam disputationem II 11. 12, non unam aliquam sententiam separatim ex ea excerptam legerint. nequaquam enim contemno Meinekium, sed de mutata initio saeculi a. Chr. quarti comoediae indole consentio. de nomine dissentio, et cum mutationes illae paulatim invaluerint, duo tantummodo et nomina et genera comoediae antiquitus distincta esse hodie quoque contendo: nam de Didymo mediae teste ego quidem vehementer dubito. Aristotelem autem, cuius testimonium satis caute mihi videbar II 11 a reliquis secrevisse omnibus, mortuum esse eo tempore quo Menander fabulas docere coeperit etiam praeter Crusium sunt qui sciunt.

ANTIPHANES

Fr. 3. *inusitatum* esse vas ex quo bibere nescio quis iubetur indicat qui respondet *μέγα τὸ φορτίον*.

5. Eustath. 1702, 53 (O. Kaehler. Wochenschr. f. klass. Phil. 1885, 902) *καὶ ὀρνύγιον λέγεται παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὑποκοριστικῶς, οὗ χρήσις τὸ τίσονον (sic) ποιεῖν δύνασαι ὀρν. ψ. ἔχων*.

6. *χαρίεν*. cf. supplem. Plat. 150.

16. cf. Lobeck. Aglaoph. 1036 et Schol. Demosth. 54, 14.

21. Herodian. I 356, 17 *τὸ κλισίον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ ἰκτεῖνον παροξύνεται ὡς τὸ θηρίον, παρὰ δὲ Ὀμήρῳ συστέλλει τὸ ἰ καὶ προπαροξύνεται*. II 903, 7 *τὸ κλισίον παρὰ τὸ κλείω ἐστίν, ὃ σημαίνει τὸ περιέχω*.

24, 3. 4. post *κεράννυται* plenius interpungit et cetera una sententia uni personae continuat Kaibel.

25. de *ἐλευθερίῳ ὕδατι* cf. Wilamowitz. Herm. XVIII 463, 4. inlustrat proverbium etiam cod. Paris. suppl. gr. 676 S (Cohn. Paroemiogr. p. 77) n. 51.

39, 2. cf. etiam Hesych. *σχῖνον διατρῶγων· εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας.* Plin. N. h. 25, 175.

42. fabulam Admeti et Alcestidis tangi arbitratur H. Weil. Rev. crit. 1884, 276.

44, 5. Plutarch. Mor. 550b *ἓνα . . . γελοῖα τῶν προσταγμάτων· οἷον ἐν Λακεδαιμονίᾳ κηρύττουσιν οἱ ἔφοροι παριόντες εὐθύς εἰς τὴν ἀρχὴν μὴ τρέφειν μύστακα.*

52 et 53 locum commutare debebant. 52, 2 et 7—9 Eustath. 1167, 10 add. O. Kaehler. Wochenschr. f. kl. Phil. 1885, 903. idem ad v. 12 Eustath. 865, 15. — K. Zacherus Berl. phil. Wochenschr. 1886, 712. 3 cum *ἔπαυλιν* et *κνοῦσαν* (sic enim scr.) coniungi non posse dicit, naturam circumlocutionis comicae parum perspexit.

58, 6 *παρ' Ἑσπ. ὄμην σε νῆ τὴν Φ. φήσειν κτλ.* *credebam Hesperidum mala esse dicturum te, nam tria sunt*, v. 6. 7. 8 (— *ἔστιν*) uni personae tribuens Kaibel. in Athen.

60. *καλέσας 'si quos invitavit'* interpretatur O. Crusius, agrestes Boeotorum mores eo describi censens (Philol. XLVI 607).

68, 12. Eustath. 1720, 51. 14 Eustath. 87, 30 add. O. Kaehler. 903. — 14. *ἔστι Σελήνης βρώματα* O. Crusius 607. at nusquam quod sciam *Σελήνης δειπνα* vel *βρώματα* commemorantur, sed semper *Ἐκάτης*. praeterea ea coniectura caesura trimetri infertur vix tolerabilis.

73, 1 *ὄν ὦν* add. Cobetus.

Ad *Ganymedem* fortasse pertinent adesp. 1256. 1429.

74, 8. non omittenda erat Emperii coniectura (Advers. 349) *ταχέως. II. ποῖον οὐκ ἔγνων κτλ.*

77, 1. cf. Lyncei fr. v. 9 et Strab. 7, 307 (in Maeotide) *ὄρυκτοί εἰσιν ἰχθύες οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρουστάλλῳ . . . ἀντακαῖοι, δελφῖσι πάρισσι τὸ μέγεθος.*

80, 8. Eustath. 863 add. O. Kaehler. 903. in mea adnotatione verba *'ex hac Antiphanis ecloga — "Ἀλεξίς"* delenda sunt.

85, 1. saepissime cum verbo *ἐνεῖναι* coniungi praepositionem *ἐν* notum est; non semper id fieri docent Arist. Vesp. 441 *πόλλ' ἐνεσι τῷ γῆραι καλά.* fr. 325 *τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τὰ τιτθία.* Alexid. 254 *τοῖς ὑπερβάλλουσι τέφρις οὐκ ἐνεσι.* itaque non opus est scribi *'ν τοῖς σκύφοισι* (Herwerd. Mnem. n. XIII 172. 3). quam huius fragmenti O. Kaehlerus Wochenschr. 901 proposuit interpretationem probari posse nego.

86, 5. si verbo *σιτίζεσθαι* uti volebat Antiphanes, quae est sententia O. Crusii p. 608, opus erat participio perfecti.

89, 3. *θέμις* dixit, ut in talibus sententiis Romani *fas est pro licet.* cf. Arist. Nub. 140. 295. Pac. 1018.

92. testimonium Eustathii 1289, 50 add. O. Kaehler 903.

100, 3. *ἔλθειν ἐπ' οὐδὲι* ipse reicit Nāuckius Mēl. V 233.

101 inter fragmenta incertarum fabularum referendum erat.
cf. O. Crusius p. 608. 9.

105, 2. errat Herwerdenus Mnem. n. 173. 4 *Θρήκης εὐνόμου πῆδον* ad νόμος, non ad νομός referens. apud Aeschylum sane εὐνομοὶ Σκύθαι sunt legibus bene oboedientes, εὐνομος Thracia est *pascuis laeta*. in mea adnotatione Aeschyli commemoratio delenda est.

109, 3. cf. Philem. 65. Menand. 537, 6. Plaut. Pseud. 2, 3, 5.

113, 2. Lucian. Eunuch. 8 τὸ τοῦ εὐνούχου καὶ τῶν βακχῶν χεῖρον εἶναι· τοὺς μὲν γὰρ κἂν πεπειῶσθαι ποτε ἀνδρείας, τοῦτον δὲ ἐξ ἀρχῆς εὐθύς ἀποκεκόφθαι καὶ ἀμφίβολόν τι ζῶν εἶναι. 4. de Theodecte testimoniis add. Plut. Alex. 17.

121. dissentit de auctore Hesychii glossam huc pertinere negans Kaibel. in Athen.

122, 2. ἢ τί ποτε τὸν σπονδαῖον ἀκολουθεῖν κτλ. Kaibel.

123, 3. veram esse Meinekii interpretationem contra K. Zacherum Berl. Phil. Wochenschr. 1886, 715 ipse demonstrat poeta.

126. fallitur O. Crusius p. 609 de παρονομασίᾳ nominum Κύπριος et κόπριος. qua si uti voluisset poeta, κοπροφαγεῖν scripsisset pro σκατοφαγεῖν.

129, 7. trimeter a Kaibelio inventus τὸ τί; τὰ μαλακόνωτα κτλ. quomodo stare possit non video.

132 et 133. Eustathii testimonium 261, 15 add. O. Kaehler. 903.

134. coniungenda sunt verba οἰνάριον πίνομεν ὄξυβάφῃ ποτηρίῳ, quod moneo propter Kaehlerum (p. 900).

Ad *Corycum* fortasse pertinet adesp. 207.

140, 1 ἐγγίῳ Rutherford. et Bamberg.

144, 3 fallitur K. Zacherus, cum propter verba ἐν ὄσοις v. 4 scribendum putat πονεῖ τί.

152. cf. Poll. 3, 41. 6, 13. Alexand. com. 3.

159. inter duas personas hoc fr. distribuit Kaibelius.

160, 2. ἄλιμον etiam Plut. Mor. 157df. quae de ἀλίμοις καὶ ἀδίοις τροφαῖς Pythagoreorum Porphyrius exponit Vit. Pythag. 34 (p. 27, 20 Nauck.) ex falsa vocis originatione orta sunt.

163, 8. non persuasit mihi O. Kaehler. p. 901.

164, 3 θύσωσιν Nauck.

168. Eustath. 1434, 62 add. O. Kaehler. 903.

171, 2 ἀποπνίξεις ἤδη με contra metrum Ellis Amer. Journ. phil. VI 1.

Οἰωνιστής. Euseb. Praep. ev. 10, 3, 13 Dindf.

173, 1. εὐ δ' ἐγίνετ' εἰ Kaibel.

174. Christ. Metr. § 238 adfert K. Zacherus Berl. phil. Wochenschr. 1886, 714, dubitans de necessitate versuum trans-

ponendorum et descriptum esse fragmentum ex *Cena* Philoxeni iure negans. cf. etiam quae Bergkii adnotavit ad Philoxeni fr. 20 extr.

177, 4. Arist. Pac. 175 ἤδη στρέφει τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν contulit Herwerdenus Mnem. n. XIII 174. 5.

185 adn. lin. 3 scrib. Eubul. 150, 2.

190, 15 scr. κατακλῆσαι. — pisces publice ex piscatorum scaphis in forum deferri iubet, ne piscatores eos privatim in divitum domos portent. sic H. Weil. Rev. crit. 1885, 276.

191, 18. τὰ ὠκονομημένα πρότερον sunt τὰ ἔξω τοῦ δράματος, quae ante (πρότερον) actionis ipsius initium facta esse poeta fingit et quae ad inventionem (οἰκονομίαν) fabulae non minus pertinent quam actio ipsa.

194, 17 ἐμάνθανε τῶνδε Kaibel.

195, 7 ἐξελεθεῖν φρέαρ, quod quoniam manifesto corruptum est explicari non potest, quomodo tamen explicari iubeat K. Zacherus Berl. Wochenschr. 715 ego non exputo: nam quae praecedunt δειπνεῖν ἄκλητος μῦθα certe explicatione non indigent. nec magis scio qua ratione idem v. 12 interpretetur, cum p. 712 ὦν ab ἔφην segregandum esse censet. — cum tota ecloga Ellis Amer. Journ. VI 2 apte confert Sidon. Apollin. Epist. 5, 7 in foro Scythiae, in cubiculo viperae, in convivio scurrae, in exactionibus harpyiae, in conlocutionibus statuae, in quaestionibus bestiae, in tractatibus cocleae, in contractionibus trapezitae, ad intellegendum saxei (λίθινοι), ad iudicandum ignei, ad succensendum flammæ, ad ignoscendum ferrei, ad amicitias pardii, ad facetias ursi, ad fallendum vulpes, ad superbendum tauri (fortasse centauri), ad consumendum minotauri.

199, 1. cf. Clearch. 5.

200, 2. ὦν προτοῦ suppl. Porson. cf. Meinek. Anal. Athen. 109.

202, 9 scr. τοιοῦτου cum Dittenbergero. — 12. οἶος cum infinitivo coniunctum tam vulgatum est ut non opus fuerit Herwerdeni (p. 175) admonitione. hic tamen sententiae aptum esse nunc quoque nego.

De *Timone* cf. etiam adesp. 143. 1433—1442. Mus. Rhen. XLIII 48 sq.

211, 1. τῶν | δῆμων δ' Ἄλ. Herwerdenus 176. — 2. fortasse ἔτι λοιπὸν ἔστιν. — 4. cf. Menand. 747. Philostrat. Heroic. (II 210, 22 Kayser) φησὶ δ' αὐτοῖς κακὸν τι ἐκ θαλάττης δάσειν.

225. cf. Alexand. com. 3. Caecil. *Chrysiom*: *quamquam ego mercède huc conductus tua | advénio.*

230. Antiphan. (non Alexid.) 195, 7 conferri iubet Herwerd. 177. — οὗς ἔδει | τὸν δ. ἐκ κοινοῦ τρέφειν, ἀεὶ θ' ὄπερ | Ὀλ. κτλ. Kaibel.

232. Ἀντιφάνους etiam Stob. Floril. 2, 3 cod. Ven. teste Kirchhoffio. de v. 1 ad Athen. 14, 625c relegat O. Crusius p. 609.

234, 3 ἐξεκρούσθη Ellis Amer. Journ. VI 2, conferens Sidon. Apollin. 2, 5 *sphaeristarum contrastantium paria inter rotatiles catastropharum gyros duplicabantur*. 5, 17 *per catastropham . . . de ruinoso flexu se reconligere*. unde in v. 6 ἀπόδος ἐν καταστροφῇ Kaibel.

235, 6 τούτους ταῦτα Kaibel.

236, 2 scr. Φλειάσιος.

244, 2 pro εἰρεῖν fortasse scribendum ζητεῖν. cf. Nauck. Mél. V 245.

245, 4 non sufficit Herwerdeni (177) βλαβερόν. — ad *Medeam* Antiphonis hoc fragmentum refert O. Crusius p. 160, conjectura incerta.

247, 1. 2. τοῦ γὰρ π. et ἔστιν, ὥστε τῶν ἀδ. (hoc manu sua scriptum adiecit) H. Weil. Rev. crit. 1885, 277.

255. aram securitatis vel refugii imaginem esse satis tritam inter omnes constat. *senectutem* aram malorum apte dici nequaquam demonstratur exemplis a Crusio adlatis p. 610.

258 exstat etiam auctore tamen non nominato apud Maxim. Conf. Serm. 12, 35 p. 571 ed. Combefis. Paris. 1675. — 1 κρείσσον pro μᾶλλον Gregor. Nazianz. II 239d.

262. qui exaggerationem hanc nimiam dicit (Herwerd. 177), sermonis vulgaris rationem non intellegit, nedum comici.

276, 2. 3 ita distribuendi erant Θεταλὸν | λέγεις κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

277, 1. τις εἰσφέρει Dobr. πριάμενός τις εἰσφέρει (init. ἄν) Wilamow. apud Kaibel.

288. cf. Menand. 845.

300, 1. cf. etiam Plut. Mor. 127 f. — consulto non commemoravi Alcaei lyrici versum notissimum propter dissimilitudinem sententiae.

310 excidit 'Suidas'. ἐλουγγίδιον iam Bernhardyus in ed. Suid.

315. adversatur Meinek. Philol. XIII 531.

319 κάθημα Nauck. Mél. V 229.

322 delendum est, si cum Jernstedtio testimonium Bekker. Anecd. 116, 11 ad *Antiphontem* (Tetral. A 2, 9) referendum est. cf. Nauck. 233.

327. cf. Maxim. Conf. 12, 35 p. 571 Combef.

329. Iuvenal. 6, 460 *intolerabilius nihil est quam femina dives* cont. Ellis Amer. Journ. VI 2. — 2. ὄντως] οἶκω F. W. Schmidt. Stud. crit. III 71.

Cf. etiam adesp. 302.

ANAXANDRIDES

Fr. 1, 2. similiter ὄντινα τρόπον; | ἡμεῖς κτλ. nunc Madvig. Advers. crit. III 67.

4, 1 est etiam apud Zenob. Mill. 3, 25. Prov. Bodl. 675 (O. Crus. p. 611). cf. Cratin. 208. Eupol. 197. de sententia non accedo Crusio. nam mihi quidem hoc dicere videtur poeta: quamquam certa patria carent servi, a fortuna alii aliorum dissipati, tamen hodie civitatem apud nos facillime nanciscuntur.

9, 3. Ἄντεια παιδίσκη est Demosth. 59, 19. — de *Ocimo* cf. Eubul. 54. Nicostr. 21. — 4 ἦνθει τότε Λαγίσκ', ἦνθει τότε | καὶ Θ. G. Kaibel. Herm. XXII 501, quia nominis *Λαγίσκα* ultima syllaba corripitur.

21. cf. nunc ed. Wachsmuth.

30 μέγα γλ. πρ. etiam Eustath. 1842, 63 (O. Kaehler 903). — *τιμητόν* neutiquam defenditur (K. Zacher. Berl. Wochschr. 713) neque Antiph. 132, 4. Amphid. 16. 35, neque vero Arcestr. Athen. 7, 295c.

33. neque de v. 7 neque de v. 11 mihi cum K. Zachero 713. 14 convenit. nam numero quidem mutato (ut 8 δύνηται, ubi facillime intellegitur *τις* vel *ἕκαστος*) nihil frequentius.

35. Strab. 10, 471 βαρβάρως ὀνόμασται νάβλας καὶ σαμβύκη καὶ βάρβιτος καὶ μάγαδις.

39, 14. Plut. Mor. 670bc τὴν μυγαλῆν ἐκτεθειάσθαι λέγουσιν ὅπ' Αἰγυπτίων τυφλὴν οὖσαν, ὅτι τὸ σκότος τοῦ φωτός πρεσβύτερον. Strab. 17, 812. 3 (τιμῶσι) μυγαλῆν Ἀθριβίται.

41, 11. quam attuli Photii interpretationem vocis *λάκκος*, ea unice apta est epitheto *δωδεκακλίνων*.

46, 1. ἀσμένη Herwerdeni est coniectura (Stud. crit. 86).

52, 3 (γαμεῖ) πολλῶν κακῶν ἀρχηγὸν οὖσαν Nauck. Iambl. Vit. Pyth. LXXVII.

53, 3 αὐτός ἐστιν αἴτιος Herwerdenus 179.

66. cf. Wachsmuth. Stob. II 260.

EUBULUS

Amaltheae titulum ad *Amaltheam anum cauponam*, commemoratam in Prov. Coisl. 27 et ab Eustathio Dion. perieg. 431, refert O. Crusius Philol. XLVI 612.

Fr. 9, 1 *θηροῖσι* ante Herwerdenum Emperius Advers. 348.

15, 9 *στερανι* A. *πιερνί*' Ellis Amer. Journ. VI 3.

38, 2. in extremis litteris *βαβαί* latere arbitratur Kaibel.

42, 5. Crusii rationem (p. 613) hic cenantes puellas cum nentibus comparari censentis conl. Poll. 9, 125 utique reiciendam esse arbitror, siquidem *τολύπαι* nequaquam ubique sunt *glomera* quae proprie dicuntur. cf. Athen. 3, 114f. 4, 140 a. Hesych. *τολύπη* τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν.

56, 3. de cothone cf. Theopomp. com. 54 cum suppl.

57. cf. Voemel. Philol. XIII 302 sq. — 6 *Λάμπων* (ut *Solon*, *Euripides* al.) Herwerd. 180.

58. *Μίδα*ς ὁ ἐν *κύβοισιν* εὐβ. Zenob. *Milleri* 2, 89 (*Mélanges* 367). cf. O. Kaehler. *Wochenschr.* 902. *Μίδα*ς γὰρ ἐν κ. Erasmus.

62. non multum proficitur coniectura Herwerdeni (p. 180).

Ὀλβία. Athenas significari putat H. Graf De aur. aet. fab. 69. 75, 13. exemplis add. Alexid. 28.

90, 5. exempla Hippocratea (*στέατος χηνέλου*) congestit Herwerden. 181. *canem aegrum* intellegi non necesse est, sed *molliculum*, quales sunt Melitenses.

98, 1 *ψιμυθίω* cum C et Eust. Herwerdenus 181.

107, 10. cf. quae Ellis disputat *Amer. Journ.* VI 3.

108, 3. nescio qua oculorum mentisve caecitate de codicum auctoritate et verborum structura deceptus coniecturam protulerim prorsus intolerabilem, quam paullo post editum librum meum in litteris ad Kaibelium datis ipse acerbius condemnavi Zachero (711).

112, 4. Eustath. 1843, 27 (O. Kaehler. 903) τῶν τις παλαιῶν μᾶζαν . . . ἐπιχαριν χαριτοβλέφαρον ἀνόμασεν.

115. *Martial.* 7, 87 *si meus aurita gaudet lagalopece Flaccus . . . si Cronius similem cercopithecon amat* cet. contulit Ellis 3.

119, 6 τὸθ' ἦνικ' ἂν a me scriptum esse non vidit Nauckius *Mél.* V 235.

138, 3 πρὸς τὰ στήθη suspecta sunt Kaibelio.

140. Lobeck. *Agl.* 826 et Tzetz. *Chil.* 13, 100 sq. Galen. *Protr.* 5 p. 11 K. ἀναστρομένοι προσουροῦσι confert O. Crusius p. 614.

150, 6 commemorat etiam Eustath. 1063, 40 (O. Kaehler 903). Eubuli fragmentis accedunt

85b

Schol. Theocrit. 6, 3 Ambros. *πυρρός. ὁ ἀρτίχουρος, ὁ ἤδη πωγωνίτης . . . ὁ δ' ἡμιγένειος· Παρμενίσκος· παῖδ' οὔτε γένειον πυρρὸν οὔθ' ὑπηνήτην.* 'poetae scenici fragmentum esse videtur παῖδ' οὔτ' ἔτι | γένεια πυρρὸν οὔθ' ὑπηνήτην πάλαι'. Ziegler. p. 47. fortasse ex Eubuli *Parmenisco*.

145b

κορυδαλός

Thomas Mag. 213, 15 R. τὸ κ. (pro κόρυδος) κοινόν, εἰ καὶ Εὐβουλος χρῆται.

ARAROS

Fr. 7. Photius *θυναγρίζουσα· θυναγτέρα* καλοῦσα. exemplis add. *δημίζειν* Arist. *Vesp.* 699.

Παρθενίδιον Ararotis commemoratur a Suida. *Meinek.* I 344.

NICOSTRATUS

'Αντεροῶσαν potius alterum titulum Πανδρόσου fuisse conicit Crusius Philol. XLVI 614.

Fr. 9. Pollux 7, 46 εἶδη ἐσθίων . . . ἡ παραπόρφυρος ἢ ὡς ἡ νέα κωμῶδα ἐνπάρφυρος. cf. adesp. 1571.

17, 3 mire interpretatur Ellis Amer. Journ. VI 3. 4. neque vero mihi quidem persuasit O. Crusius p. 614.

18. cf. Sosicr. 5. Hesych. ἀμφίας· γένος οἴνου.

Πάνδαρος Nicostrati(?) commemoratur a Suida. Meinek. I 348.

30 incerto poeate tribuit Wachsmuth.

31. cf. Wachsmuth. p. 95, unde ex *Laconibus*, fabula antehac ignota, haec excerpta esse discimus.

40. Lucian. Dial. meretr. 7, 2 extr. οὐχ ὄρμον, οὐ ταραντινίδιον ἔχουσα.

PHILETAERUS

Fr. 16 δοκεῖτον Kaibel.

18, 5. εἰς τὸν πλῆθον φέρουσι per translationem videntur accipienda esse. de *Danaidum dolio* cf. nunc quae adnotavit ad Horatium A. Kiesslingius et in Philol. XLVI p. 615 O. Crusius.

19. cf. nunc etiam Kaibel. in Ath.

Cf. praeterea adesp. 740.

AMPHIS

Fr. 4 Martial. 1, 85, 5. 6 confert O. Crusius Philol. XLVI 615.

30, 1. 2. [Lucianus] Amor. 27 ἡ θήλεια τέρψις ὄλη μοίρα πλεονεκτεῖ τὴν ἄρρενα. — 9. ὡσεὶ προσῆκον δ' οὐδὲν Kaibel.

30, 10. multo minus quam ulla mearum coniectura admitti potest K. Zacheri (Berl. Wochenschr. 712) ἔκρουσε πουλύπουν τιν' ὃ δὲ πρῆσθαι θέλων.

37, 4 τὸν λῆρον (i. e. 'cerebri ex vino perturbationem'), ὥστε τὰς ῥ. λῆρον δοκεῖν Madvig. Advers. crit. III 52. τὸν οἶνον ὥστε τ. ῥ. λῆρον δοκεῖν Kaibel.

42. Maxim. Conf. 33, 75 p. 622 Combef.

45 dubium est. cf. Nauck. Mélanges V 235. O. Crus. p. 615.

EPHIPPIUS

Fr. 5, 18 περιαιγγέλλειν τ' οὐχ ὑποκαλεῖς, Ἀνκίων πρότανι; et 21 σβέννυ, Κέλθ', ὡς μὴ κτλ. Wilamowitz. apud Kaibel.

6, 4. fortasse ὄσπερ κοχλίδιον, quae vox etiam *concham* significat.

13, 7. Eustath. 757, 53 (O. Kaehler. 703) Διὸς ἐγκέφαλος ἦν κατὰ Πανσανίαν κάλλιστόν τι βροῦμα. — del. verba 'Diogenian. 4, 24. Plutarch. Prov. 1, 63.'

14, 3. *Bryson* circuli quam dicunt quadraturam invenisse sibi

videbatur. Themist. Paraphr. Aristot. I 30, 8sq. Spengel. cf. etiam Aristot. Anal. post. 57b 40. Sophist. elench. 171b 16. 172a 4. 26, 2. *καὶ λουόμενος* (λούομαι E) *μύροις* CE.

ANAXILAS

De nominis forma cf. Meisterhans Gramm. inser. § 27, 7.

Fr. 4 *ἀπόλωλ' ἐμόν* Kaibel.

13. etiam post ea quae Herwerdenus disputavit Mnem. n. XIII 182 Homerum sequi tutius arbitror.

15, 2. Sextus Empir. Adv. mathem. 8, 133 (316, 24 Bekk.) *ἐν τῇ μὴ σημαينوῦση τι* (φωνῇ), *οἶον τῇ βλήττει καὶ τῇ σκιν-δαψός οὐκ ἂν εἴη τι.*

18, 4 *ᾧ δ' κλάπτων* 'operarum incuria' Herwerdenus. cf. Mnem. n. XIII 182. talis videlicet 'operarum incuria' in Herwerdeni scriptis admodum frequens. de magna exemplorum multitudine tria depromo: in Obs. crit. 32 Aristophanem sic emendat *ἄψαι μόνον τῇ χειρ' ἄκρα τοῦ Μορσίμου*, quod ibid. 125 nulla operarum mentione facta nimis distare dicit a librorum scriptura. in Exercitat. crit. 448 hunc versum protulit *ζῆν τέκν' εἴλοντο καὶ παρήνεσαν κακά.* in Stud. crit. 44 instrumentum commemorat ventri vincienda aptum. — 7. Plut. Mor. 85b *ἐκμεμαθηκότες τὰ τῶν Ἰθαίων ὀνόματα Δακτύλων χροῶνται πρὸς τοὺς φόβους αὐτοῖς ὡς ἀλεξιπάκοις, ἀτρέμα καταλέγοντες ἕκαστον.*

22, 19. Plaut. Bacchid. 3, 3, 67 (meretricem) *quae acerrime aestuosa absorbet, ubi quemque attigit.*

30, 2. *Κτησις ὁ Βησαιεύς καὶ Κραναός* Isae. 4, 9.

34. cf. Philem. 114.

35. Plaut. Menaechm. 2, 1, 6 *quasi mare omnis circumimus insulas.* sed ne sic quidem fragmentum inlustratur.

ARISTOPHON

Fr. 6 *δεινόν* pro *αἰσχρόν* Nauck. Mél. V 235.

13, 10. *νεωτέρων* conl. Antiphan. 195, 10. Anaxandr. 33, 6. Alexid. 178, 1. Xenarch. 4, 2 bene defendit Herwerdenus 183. 4.

EPICRATES

Fr. 3, 20. 'Planud. Prov. 214 *τοσαῦτα πτύει ὁ δοῦλος, ὅσα βούλεται ὁ δεσπότης*, i. e. ne id quidem quod omnibus licet suo arbitrato potest facere'. O. Crusius Philol. XLVI 616.

6, 2. exemplis add. Eurip. El. 816.

10. de hoc fr. quae disputat Crusius p. 616. 7, eorum fides sit apud ipsum.

11, 20. *ἄναυδοι* Kaibel. in Athen.

CRATINUS IUNIOR

13. add. adesp. 1259 et κίσοκράτην Quintil. 1, 3, 14.

NAUSICRATES

Fr. 2, 12. 'piscis lactens, quem piscatorum volgus Siculum transfigit, sc. τῷ τριόδοντι.' O. Crusius p. 618.

EUPHANES

Cf. etiam Euphron. 8.

ALEXIS

Fr. 2, 8 ὄμως pro ὄλωσ O. Ribbeck. Alaz.

'Ἀπεγλανκωμένος. Plaut. Mil. glor. 2, 1, 70 ei nos . . . glauciūtam ob oculos obicimus eūmque ita | faciēmus ut quod viderit ne viderit.

25. magnis illis philologis Porsono, Dobraeo ceteris parem se nunc in condemnando fragmento adiungit Herwerdenus Mnem. n. XIII 184. — 9. κόμποι κενὰ ψοφοῦντες Kaibel.

34. scrib. τοιοῦτο τὸ ζῆν ἔστιν ὥσπερ οἱ κύβοι οὐ — πλπτουσιν, οὐδὲ κτλ. cf. Wakefield. Silv. crit. III 141. Nauck. Mēl. V 235. 6. Soph. fr. 809 N. ἀεὶ γὰρ εὐ πλπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

54. pro verbis 'fragmentum adesp. — 62, 40' scr. fr. 278 b (infra p. 744).

56, 5. 6 defendit Herwerdenus 184: ζημίαν τῆς τέχνης exaggeratione comica dici omnes qui non tot pisces emant quot Callimedon.

Εἰσοικιζόμενος. in fine add. et Μετοικιζόμενος Diophanti.

62, 4. τὴν αὐτὴν mire interpretatur Ellis Amer. Journ. 5 'in the same way', ut τὴν ἄλλως, τὴν πρώτην, τὴν ταχίστην al. — 8. ὄόμενος Emper. Advers. 3, 52] θυόμενος A. — ceterum cf. Antiphan. 202.

85, 4. Eustathius 1646, 25 (O. Kaehler. 903) μνηστέον παροιμίας εἰπούσης τὸ ἀεὶ ποτε εὐ μὲν ἄσκός εὐ δὲ θύλακος ἀνθρώποις ἔστι, δι' ἧς ἔοικε δηλοῦσθαι τὸ τοῦ βλοῦ ἐπαμφοτερίζον. cf. Crusius p. 619.

94. de hac lege Demetrii nuper disputavit G. F. Ungerus in Fleckeisen. ann. 1887, 755 sq.

96. ἐπίτηκτος hic non est corona poculo agglutinata (Herwerd. 184), sed auro inlita, aurata, opp. aureae.

98, 11 αὐτὴν Herwerd. 185.

Κρατείας. cum in cod. Athenaei Marciano nomen fabulae aut κρατείας aut κρατίας scribatur, ubique formam Κρατείας reponendam esse censet Kaibelius in ed. Athen. I XL. ac fortasse hinc aliquid lucis adfertur Menandri fragmento 939.

110, 18. pariter mihi Herwerdenus (185) et K. Zacherus (714) adversantur. sed quamquam *πρὸς δὲ οὐδ' ἂν Ἡρακλῆς*, quibus nunc accedit etiam O. Crusius p. 619, certamen non detrectandum, cum poeta ipse mecum faciat. non coquum dicunt loqui sed hominem aliquem (*φαρμακοπώλην* ipsum Z.) 'qui suos sibi cibos ipse coquat'. at verba *ποιῶ τοῦψον, ὥστε τοὺς δειπνοῦντας εἰς τὰ λοιπάδι' ἐμβάλλειν ποιῶ ἐνλίτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς* manifesto produnt hominem qui non sibi cibos coquat vel semel amicos apud se excipiat eisque cibos adparet, sed qui mercede id facere *soleat*. videntur autem nuptiae significari (v. 10); neque veri simile est tali occasione oblata civem Atheniensem ipsum epulas parasse. itaque hodie quoque pro *μάγειρος* scribendum censeo δ' ἄπειρος. — 24. *συστάσεις* Kaibel.

116, 4. egregie favent emendationi meae (*Μεγαβύζου*) ea quae Meinekius disputat Anal. Athen. 75. — 5. *ἐκ μέσον* 'apart from the mass, *special*' interpretatur Ellis Amer. Journ. VI 5. vellem exempla addidisset. — in adn. p. 339 l. 9 pro *στρατιώτας* scr. *στρατηγούς*.

120, 4. testimonium Eustath. 1817, 60 add. O. Käehler. 903. 4.

124, 17. *ἄνω μάλ' εἶσι κατ' ὀροφῆν* Kaibel.

126, 12 idemne *Aristonicus* commemoretur Demosth. 18, 83.

[94.] 223. 312. Plut. Mor. 848c nescio.

133, 5 *κατάβρεξον* vel *διάβρεξον* Herwerd. 155. *μαστιζῆν* Atticis in usu fuisse nemini credere debebat O. Käehler. 901. 2.

135, 14. Cic. Brut. 145 *eloquentium iuris peritissimus Crassus, iuris peritorum eloquentissimus Scaevola*. cont. Herwerd. 185. quamquam non nihil differunt haec a dicto Alexidis.

141, 7 *γλιχόμεθα τὴν μὲν μάξαν (μηχανώμεθα) ἴνα κτλ.* Kaibel.

146, 10. *οὐδέ ἔν κακὸν ἔχουσι*, i. e. *cum nullo malo laborent, tamen semper se aegrotare simulant*. moneo contra F. W. Schmidt. Stud. crit. III 53.

Meropis vocabatur etiam Cos insula. Strab. 15, 701. Aristid. I 74 Dindf.

152. etiam verba *οὐδεις γὰρ ἂν ψυχρῶν φάγοι* poetae tribuit Kaibelius.

155, 4 *κεφαλὴν γὰρ εἰ θύνην λάβοι* Ellis Amer. Journ. VI 5.

158. Epich. fr. 126 Abr. Moschion. fr. 11 N. confert O. Crusius Philol. XLVI 620, *φάσμα* a mago elicited haec loqui censens.

162, 4. 5. *πεινώσι* mea quidem opinione et *διαπεινώσι* quicumque edere nequeunt quod sufficiat (cf. Herwerd. 186). *ἀπτοῖς* minus probat H. Weilius Rev. crit. 1885, 277. — 16. *εὐρημ' ἀπὸ συκῆς* Kaibel. *Φρυγίαν* ficum a vico Attico (*τὰ Φρύγια*) nomen accepisse Wilamowitzius monuit apud Kaibelium. cf. Thucyd. 2,

22, 2. Steph. Byz. *Φρυγία*. Schol. Arist. Av. 493. Bursian. Geogr. gr. I 334.

Ὀπώρα. cf. etiam Aelian. Epist. 8 p. 18. 19 Hercher.

167, 4. Plaut. Poenul. 3, 3, 87 *vetustate vino cedentulo actatem intriges*. — 5. *πέπων* ante me Emperius Adversar. 349. cf. Epinic. 1, 6.

170, 1. *Κτήσων ἐκ Κεραμέων* est [Demosth.] 59, 48.

172, 6 *αὐτῶ σὺ χαιρών* Herwerd. 186.

173, 13. *ὀπτάνιον* etiam lapides. Riemann. Rev. de philol.

VIII 64.

174, 3 fortasse scr. *ἤδη πανελθών*. — 11 *περιζωμένος* Herwerd.

179. ut Eubul. 117, 9. 10 huc non pertinet, sic Menand. 865 dubia certe res est.

193, 3. non persuasit mihi Herwerdenus 187.

200, 4 *φόρους δεκάτων* suppl. Ellis Amer. Journ. VI 5. —

5. *τοῖς λιμέσιν* pro *ταῖς πόλεσιν* O. Crusius p. 621. at ibi non sedent cetarii, sed in foro.

201, 2. *τοῖς Βορεάδαις ἢ θᾶττον ὅ τι τούτων τρέχει* Kaibel. —

4. quae Nauckius adfert Mél. V 236 in mea editione adscripta sunt ad Alexid. 18, 4.

206. cf. etiam Meinek. Anal. Ath. 75.

209, 2. non mea est emendatio, sed G. Hermanni Epit. doctr. m. xvii.

211, 2 *θανάτα τούτων τῶν τριῶν* Vindob.

216, 3. de *Mnesitheo* cf. adesp. 106. 7.

219, 5 *μόνον ἐστὶν ὑποκόρισμα* Madvig. Adv. crit. III 67.

220, 4. fr. 27, 3. 4 confert O. Crusius p. 621.

222, 4 *οἴνου ὀσμῆν*, ut Philem. 98, 3. 4 (Herwerd. 187).

226. cf. nunc etiam Kaibel.

230, 4. Eurip. Suppl. 1069 *ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἔλδων χερσί*. ubi cf. quae adnotavit Marklandus. aliter (*ὅμοιον καὶ δίκαιον* coniungens) quod vulgatum est defendit O. Crusius p. 622. tamen in Alexidis fragmento nunc quoque scribendum duco *ὄναιο*.

231, 2. 3 sine auctoris nomine etiam Eustathius 1598, 31 (O. Kaehler. 904).

234, 4. 5. Eurip. fr. 433 N. (*Ἐρως*) *ἐν τοῖς ἀμυγχανοῖσιν εὐπορώτατος* confert H. Weil. Rev. crit. 1885, 276.

245, 11 *ἢ δ' ἄνοια παιδός* Herwerd. 195.

247, 5 *λίχνος γὰρ ἀνὴρ* idem 187.

Φρύξι. add. Aristaenet. Epist. 1, 15 p. 147 Hercher.

255, 5 *πρόχειρον οἶνον ἀκρατῶς* Herwerd. 188. non credo.

262, 2 *διαλλαξάμενος ἤθεον βίον* Madvig. Advers. crit.

I 719.

266, 6. 7. Eustath. 1863, 58 (Mein. ed. min. xviii) *λόπισμα εἴρηται καὶ λέπος· οἶον οὐδενὸς γὰρ πάποι' ἀπέβαλεν ὀσπίριον λέπος*.

283. *ἄνθρ. οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν κακός* Nauck. *Mél. V 236.*
 301, 1. *οὐ μεθύω γὰρ contra metrum* Kaibel. *ἐπὶ τοσοῦτον*
(τὸ τοσοῦτον Casaub.) Herwerd. 189. 2. *διορίζεσθ' ἀβεβαίως (cum*
crasi) idem.
 321. cf. *Call. 11, 2.* — *Miller. Mélanges 415 λευκόπυγος ὁ*
ἄνδρος, καὶ ἔμπαλιν μελάμπυγος ὁ ἀνδρείος. cf. etiam *Hesych.*
Phot. Suid. λευκόπυγος (O. Kaehler. 902).

Alexidis fragmenta sunt etiam

278b

ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλῆθος ἐμφορεῖς τοὺς οἰκέτας
ἔχοντας ὄψει τοὺς τρόπους τοῖς δεσπότηταις.
τοῖς ἡθεσιν γὰρ οἷς ὑπηρετοῦσ' αἶε
προσέχουσα τούτοις ἢ φύσις κεράννυται.

Stobaeus Floril. 62, 40 'Αλέξιδος A. 3. οἷς ὑπηρετοῦσ' αἶε
Valcken.] τοῖς ὑπηρετοῦσα καὶ. hoc fragmentum cum nescio quo
errore inductus pro adespoto haberem (cf. 54) omisi.

303b

Athenaeus 6, 230c οἶδα δὲ καὶ γὼ τινὰ πολίτην ἡμέτερον πτωχ-
αλαζόνα κτλ. ubi cod. C οἶδά τινὰ, φησὶν Ἄλεξις, πολίτην ἡμέ-
τερον. 'videntur Alexidis verba inesse'. G. Kaibel. fortasse
. . πολίτην πτωχαλαζόν' οἶδ' ἐγὼ,
ὅς ἔχων δραχμῆς ἅπαντα τὰργυρώματα
ἐβόα καλῶν τὸν παῖδ', ἔν' ὄντα καὶ μόνον,
ὀνόμασι δὲ ψαμμακοσίοισι χρώμενον,
'παῖ Στρομβιχίδη, τῶν ἀργυρωμάτων σὺ μὴ
τῶν χειμερινῶν νῦν, ἀλλὰ τῶν θερινῶν' ἔφη
'παράθεις'.

345b

Fragmentum Alexidis ex ignota aliqua comoedia, cui *Περιο-*
γωγοί vel *Μυριαγωγά* titulus esset, Gomperzius invenisse sibi vide-
 batur *Vol. Hercul. ed Oxon. II fol. 102. Coll. alt. Neapol. III 94*
(Ztschr. f. österr. gymn. 1865, 825). sed prorsus incerta sunt quae
 ibi leguntur. cf. *Nauck. Mél. V 236. 7.*

CLEARCHUS

Fr. 1, 2 ἅπασαν ἐπομόσας, si modo recte sententiam eius
interpretor, Ellis Amer. Journ. VI 6.
 5, 2. cf. etiam *Antiphan. 199.*

AXIONICUS

Fr. 2, 1. 2 *ἔνεστιν αὖ | φντοῖς* Ellis 6. mihi hodie in tam obscura ecloga nihil mutare tutius videtur.

4, 9 *ἢ πᾶν ἀγο.* Herwerd. 189. — 'totum fragmentum Euripidei cantici parodia'. Kaibel.

6, 3 *κονδύλων* defendit Herwerd. — 2. Plaut. Capt. 4, 3, 3 *quánta pernis péstis veniet, quánta labes lárido.* cf. Lobeck. Path. prol. 450 n. 22.

9, 2 scr. *θειον* cum Lobeck. Path. prol. 321 et Nauck. Mól. V 237.

EPIGENES

Fr. 6. in fine add. Arrian. Anab. 1, 23, 7. 8.

DROMON

Fr. 2, 4. *τοὺς ἐσπερίλους (ἐσπερινούς)* Kaibel.

DIODORUS

Fr. 1, 2 *τὸ del.* Kaibel. idem 3 *πίνει κατὰ λόγον.*

DIONYSIUS

Fr. 1 vel post ea quae disputaverunt Herwerdenus 190 et O. Crusius p. 622. 3 non magis intellego quam antea.

2, 11 *ὡς γὰρ στρατηγός* nunc etiam Madvig. Adv. crit. III 64. — 28 *ὅς' ἔνεστι καταγεγο.* Ellis Amer. Journ. VI 6, cuius reliquae coniecturae admitti vix possunt. neque magis vero ea quae Madvigius proponit Advers. crit. III 64. — 37 scr. *ἔφησθ' ἔχοντα.* Nauck. Bullet. Petersb. XII 514.

4, 4. *ταχὺν ὄντα* hic nihil aliud significat quam ubique: 'cum homo velox sit'. quod cur sententiae minus aptum iudicet Herwerd. 190 non exputo.

5, 2. *del.* verba 'fortasse *κύμβαι*'. cf. v. 3.

10. monost. 43 *αὐτὸς πενόμενος.* — ceterum de hoc et de fr. 7 cf. Dionys. trag. 7. 8 N.

ERIPHUS

Fr. 2, 8. Plat. Euthyd. 204b *τὸ γὰρ σπάνιον τίμιον* confert Herwerd. 191. 7—11. Ovid. Metam. 10, 649 sq. apte confert O. Crusius p. 623. in v. 13 *Βεργαῖε πολυτίμητε* idem conl. Steph. Byz. *Βέργη. . . Βεργαῖος. . . ἀπίστα δὲ οὐτος ξυνέγραψεν. . . ἀφ' οὗ καὶ παροιμία βεργαῖζειν ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀληθὲς λέγειν.* unum *πολυτίμητε* scrupulum inicit.

EUBULIDES

'Eubulides' (adesp. 294) 'fortasse non poeta sed fabulae persona, ut poetae nomen interciderit (velut Philippi).' Kaibel.

HENIOCHUS

Fr. 5, 17. i. e. τῆ δέ, τῆ ἐτέρῃ, ἀριστοκρατία.

HERACLITUS

Hunc poetam iure exterminandum censet Nauck. *Mél.* V 237. 8.

MNESIMACHUS

Fr. 2, 2 λαλῶν δίκαια, κάρτα πολλά δ' Heimsoeth. *Ind. Bonn.* 1867 aest. XIII. λαλῶν — B. δίκαια ταῦτα. A. πολλά δ' Herwerd. 192. eiecto nomine ὀλίγα trimetrum λαλῶν δίκαια παῦρα, π. δ' ἐσθ. F. W. Schmidt. *Stud. crit.* III 55, quam coniecturam fuit qui commendaret, quamquam παῦρα semel apud comicos exstat, atque in anapaestis.

7, 10 καταπάλλαισι ad titulorum fidem et secundum originationem (καταπάλλειν) restituit Herwerdenus ibidem.

11. Plut. *Mor.* 107e οὐκ ἀμούσως δ' ἔδοξεν ἀποφύνασθαι οὐδ' ὁ εἰπὼν τὸν ὕπνον τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια. attulit Nauck. *Mél.* V 238.

PHILISCUS

Fr. 1. non recte hoc fragmentum explicatur *Wochenschr. für klass. Philol.* 1887 p. 1453.

3. in C. Muelleri *Geogr. min.* I 106 (1 extr.).

4. exstat etiam apud Maxim. *Confess.* 32, 73 p. 621 Combef. Praeterea cf. adesp. 536.

SOPHILUS

Cf. etiam adesp. 1299.

SOTADES

Fr. 1, 11. fortasse τρύγλας μεγάλας. nulli enim magni raro inveniuntur, sed in pretio sunt. *Plin. N. h.* 9, 64. 68. 18. ἐψήτ' ἦν δὲ Kaibel. at ἐψητούς pisces novi, ἐψητά quid sint nescio. — 22. ἰχθυοδίων ἀποκνίσας — ἀλεύρω etiam *Eustath.* 1063, 33 (O. *Kaehler.* 904). — 32. 3. quam horum versuum *Ellis Amer. Journ.* VI 7 proponit interpretationem probari posse nego.

TIMOTHEUS

Fr. 2. θεὸς πτερωτός, ἕξος κτλ. Nauck. Mél. V 238, in Bullet. Petersb. VI 62 fragmentum tragoediae adsignans.

TIMOCLES

Fr. 4, 1. 2. Walz. Rhet. gr. VII 994, 10 (Nauck. Mél. V 238) κωμωδεῖ δὲ αὐτὸν Τιμοκλῆς ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις, λέγων κτλ.

7. quae O. Crusius p. 624—6 ad fragmenta 7. 14. 21 explicanda adfert, ea mihi quidem plus quam dubia videntur. — 4 θάγγηλον ἀγκάλη κυάμων χύτραν φέρει Kaibel.

15, 3 ὄπιλοις πυκνώμασι Kaibel.

17. cf. nunc Kaibel.

22, 3. 'nec obliviscendae sunt lucernae partes in re venerea apud veteres' χρῶμα defendens Herwerd. 192.

35, 1. Hesiod. Op. 686 χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν adfert Nauck. Mél. V 238, in v. 2 ἔσπούδακεν scribens pro ἐκθήσατο.

39 ἀπεξινοῖ Ellis Amer. Journ. VI 7.

XENARCHUS

Fr. 1, 2 ἄστντοτάτοις — τύχαις Ellis Amer. Journ. VI 7. at neque nomen ipsum, cum v. 4 sequatur ἄστντος οἶκος, hic iam fuisse positum probabile est, neque eo quod ἄστντος duarum est terminationum superlativi gradus forma masculina ullo modo defenditur. — parodiam esse Aeschyleam (Prom. 580. 9 confert O. Crusius p. 627) non credo.

6. Eustath. 1871, 5 (O. Kaehler. 904) Ξέναρχος παῖζων . . ὄρκον — γράψω.

7, 16. κατέχεε aoristus est, quod moneo contra Kaibelium.

THEOPHILUS

Fr. 3. de *Atrestida* cf. Demosth. 19, 305—309. Schol. Demosth. 19, 305 οὗτος Ἀτρεστίδας προδότης ἦν παρ' Ἀρκάσιον.

PHILEMON

Fr. 4, 1. praecedebat obiectum verbi εὔρες, unde simul pendebant voces εἰς ἅπαντας.

10. Menand. 550 confert O. Crusius p. 627.

21. cf. Menand. 441.

23. adfert etiam Maxim. Conf. 10, 32 p. 563 Combef. (3 καὶ γὰρ ὁ λ. 4. λοιδορεῖται ὁ λ.).

31, 6 ἦπτον· ὧν δὲ μελίζονα, τούτοις κτλ. H. Weil. Rev. crit. 1885, 278.

33. κανθάρον (littera minuscula) scribendum esse monuit O. Crusius Anal. paroemiogr. p. 147.

34, 1 ἐγὼ γὰρ ἤδη χλ. Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xx. non adsentior: articulo carere non possumus.

Κορινθία. ad hanc fabulam Nauckius Arist. Byz. 238 n. 4 refert adesp. 1360, ubi cf. quae adnotavimus.

44, 5. cf. Lobeck. Aglaoph. 1017 et Strab. 10, 471 (exscr. in suppl. Anaxandr. 35).

54. in adnot. ser. Aristot. Polit. 1, 7 τὰ μὲν ἐντιμότερα ἔργα, τὰ δὲ ἀναγκαιότερα, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν κτλ. ac deinde Erasmi. Chil. 2, 3, 41 p. 351 (Crus. 628).

55. cf. Apollod. Caryst. 5, 10.

60, 3. cur ἐντέχνως scribi non possit propter ea quae sequuntur, nemo profecto intelletget praeter unum Herwerdenum (193).

65, 4 πρὸς ὄντινα βούλει Ellis Amer. Journ. VI 8. non credo. ceterum cf. Antiphan. 109, 3. Menand. 537, 6. Plaut. Pseud. 2, 3, 5.

75, 7 καὶ τὸ θεραπεύειν ἴσως Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 xi. 89, 1—5 Euripidi tribuit Nicephor. in Synes. 404a (Nauck. Mél. V 238). — 7. cf. Posidipp. 40.

90 v. 10. 11 Maxim. Conf. 59, 119 p. 669 Combef. Φιλήμονος, ἄλλοι Φιλιστιῶνος (ὁ τῷ λ.).

92, 7 θέλω etiam Madvig. Adv. crit. I 720.

96, 6. non intellego quomodo malae fidei me insimulare possit Ellis Amer. Journ. VI 8, cum Bentleyi coniecturam ne verbo quidem adiecto commemoraverim. quae si Ellisis tantopere displicet, non mea est culpa.

99 v. 1—3 Maxim. Conf. 22, 59 p. 602 Combef. (ἐὰν — ἔχωμεν τούτοις — ἔχωμεν ζητούμεν). v. 4—7 idem Εὐριπίδου.

104, 1 τοῦτ' ἔτ' pro τὸ ζῆν H. Weil. Rev. crit. 1886, 278. — ceterum cf. Crobyl. 3.

109, 3 εὖ λέγη vel εὐλογῆ Ellis Am. Journ. VI 9.

111. in adnot. ser. 1867 xviii.

116, 1 ut Gnomol. Vind., sic etiam Theophylact. Simoc. Epist. 85.

118ab. cf. Nauck. Mél. V 238. 9. — 2. ἂν ἀπὸ τοῦ ζ. ἔχοις H. Weil. Rev. crit. 1886, 278.

120. φιλήμονος etiam Vindob.

125. prorsus ut Stobaei A Maxim. Conf. 41, 86 p. 635 extr. Combef.

126, 3 τὰς γαλᾶς pro πολλάκις Nauck. 239.

de fr. 129. 140. 1. 176 cf. etiam Heimsoeth. Ind. Bonn. hib. 1866/67 xix—xxi.

- 138, 2 ἔπειτα δ' ἐπεθύμησαν F. W. Schmidt Stud. crit. III 60.
 140 καλῶς ποιήσας καὶ κακῶς ὀνειδίσας | ἔργον καθεῖλες πλούσιον πτωχῶ λόγῳ Heimsoeth. Ind. Bonn. 1866/7 xx.
 144. aliud mortis (Magaë) genus commemorat Zenobius 4, 92.
 155. ἀντιφάνους Voss. Hens. (v. 2 ὡστὰ ἱερεῖα). et Antiphanis est Stob. 53, 9, ubi in Voss. lemma deest.
 164. de hoc fr. et quibusdam aliis cf. Herwerd. 193. 4.
 165. Senec. Dial. 6, 12, 4 confert Studemund. Menandri et Philist. compar. 19.
 168, 2 ἂν μετ' εὐνοίας δοθῆ Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. v.
 173, 1 σαυτῶ παράσχου ζῶν στεφάνων τι καὶ μύρον Ellis 9.
 178, 2 ἐσγάτων κακῶν vel καὶ κακῶν πολλῶν Nauck. Mél. V 239.
 181. cf. Eurip. Hel. 1031.
 183. emendationem meam (Νόθῳ pro νόμῳ) confirmari testimonio codicis Parisini suppl. gr. 676 (S) docet O. Crusius p. 629.
 184. 5 etiam Maxim. Conf. 19, 52 p. 594 Combef.
 190. add. Iulian. Epist. 58, 2 Hercher. κατὰ τὸν κωμικὸν κτλ. (γύναϊ). et sine auctoris indicio Athenaeus 1, 33 extr.
 191. Liban. III 660, 8 R. ante me (Herm. XXI 395.6), quod tum oblitus eram, attulerat Nauckius Mél. V 239. 40, qui corruptum fr. existimat et emendat ἄλλος κατ' ἄλλην γὰρ τύχην χεϊμάζεται. cf. adesp. 1542.
 213, 15. εἰ δὲ μή, γνοίης ἂν αὐτοὺς (τοὺς φίλους) ἄλλο μηδὲν ἢ σκιάν Heimsoeth. Ind. Bonn. 1868 viii.
 219. cf. etiam Meinek. Herm. III 456.
 228. Ἀλέξιδος vel Ἀγκυλίαντος vel Ἀντιφάνους Βονταλιάνος E. Hiller. Deutsche Litt.ztg. 1884, 1201. ac possunt talia plura excogitari.
 234, 2 operarum errore mansit παρηγοροῦσι. scr. παρηγοροῦσαι.
 239. monost. 468 ἔῃον βλον ζῆς, ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς.
 de eis Philemonis fragmentis quae ex Comparatione Menandri et Philistionis excerpta sunt nunc conferenda est editio Studemundi in Ind. lect. Vratisl. aest. 1887.

Philemonis fragmentis addenda

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

20b

Cod. paroemiogr. Paris. suppl. 676 (S Cohn. p. 80) n. 83 τὸν (ἐν Σάμῳ) κομήτην. Σάμιόν φασιν πύκτην κομῶντα εἰς Ὀλυμπιάδα (scr. — ἰαν) ἀφικόμενον (καὶ νικῆ)σαντα ἐπὶ τῷ θηλυπρεπεί πρὸς τῶν ἀνταγωνιστῶν χλευαζόμενον εἰς παροιμ(ἰαν ἐλθεῖν) . . . τῆς παροιμίας ταύτης μεμνησθαι καὶ Δίφιλον ἐν Πήρῃ καὶ Φιλή-

μονα ἐν Δακτυλίῳ. Philemonis Δακτύλιος nusquam praeterea commemoratur.

224 b

σύζηθι

Etymologicum m. Milleri (Mélanges 140) εἴρηται καὶ παρὰ Φιλίμονι μετὰ τῆς σὺν προθέσεως σύζηθι. non dubito quin comicum dicat.

Praeterea cf. Menand. 241. 1097. 8. 9. adesp. 249. 740.

PHILEMO IUNIOR

Milesia Philemonis tertii potius est. cf. vol. III 357.

DIPHILUS

- Αἰρησιτείλης*. cf. Ritschl. Parerg. 100 not.
Amastris. de ea cf. Strab. 12, 544.
 Fr. 17, 12 σφιν δεῦσον Kaibel. at comicorum nihil id genus est nisi σφῶ, σφῶν, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.
 24, 2 καὶ τὰν πόλει Kaibel.
 30, 3. Eurip. Hipp. 1451 (Nauck. Mél. V 240) τὴν τοξόδαμνον Ἄρτεμιν (παρθένον Nauck.) μαρτύρομαι.
 32, 6. cf. Menand. 580, 2. — 21 ἰχθὺν ξηρὸν Ellis 9. — 22. συνείργα si nusquam reperitur, non sequitur non fuisse in usu. sunt enim omnino rariores perfecti formae (Herwerd. 194).
 38, 5 ἔνα θεῖναι iam Meinek. in Anal. Athen.
 Ἐπιτροπεύς. scr. incola pagi cui nomen erat Ἐπιτροπή.
 43, 23 ὀπέκνψ' ante Prellerum Emperius Adversar. 347.
 46, 2 ἀκροθώραξ est *semicbrius*. Plut. Mor. 656cd τοῦ μὲν νήφοντος εὖ καὶ τὰ ὄντα κρίνειν τὸν λογισμόν, τοῦ δ' ἄγαν μεθύοντος ἐκλελυμένην κατέχεσθαι τὴν αἰσθησιν, τοῦ δ' ἀκροθώρακος ἔτι μὲν ἰσχύειν τὸ φανταστικόν, ἤδη δὲ τεταράχθαι τὸ λογιστικόν. Theogn. 413 πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι. cf. ibid. 470. 508. 842. 884. Arist. Ach. 1136. Clem. Alex. Paed. 2, 2, 22 extr. ac saepe Hippocr.
 47. ex Athenaeo Eustath. 1129, 10.
 49. ψωμοκόλαφος δραπέτης Eustath. 1817, 63 (O. Kaehler. 904).
 50. comparat Ellis (p. 9) aenigma Anthol. lat. Ries. 657b *mollior in tactu, sed durior omnibus actu ille ego qui rabiem possum superare ferinam*.
 60, 4. πρῶτον ἐμβαλεῖς (ἐμβάλλεις Kaib.) ὅσ' ἂν | οὐχ ἔτερον εἰς ἀγγεῖον Wilamowitz.
 66, 13 τότ' ἀπέδωκεν Kaibel.

73, 2. ex silentio meo Zacherus (709) facile concludere poterat codicem A a scriptura recepta non discrepare. — 3. cf. Voemel. De Euripide iactu talorum Philol. XIII 302 sq.

Σχεδία. Diphili fabulam a Plauto in *Vidularia* expressam et *Σχεδία* alterius comoediae Diphileae simillimam fuisse, eius qua in *Rudente* Plautus usus est (parallelas fabulas vocat) sagaciter Studemundus demonstravit in Actis societatis philologorum XXXVI (Ueb. zwei Parallel-Komödien des Diphilus).

85. cf. Ritschl. Opusc. II 738 sq.

90, 4 B. τοῦ φουσημάτος Herwerdenus 195.

94 est etiam apud Maxim. Conf. 12, 36 p. 573 Combef.

95, 1 γ' ὄμας ὄρων Kaibel.

96, 2. interiectio *ραx* etiam latinis comoediis usitata.

97. Eustath. 1483, 51 (O. Kaehler 904. 5) ἐπιπέρει Ἀθήναιος Διφίλου χρῆσιν ταύτην· ἀλλὰς θεραπεύειν, βασιλικὰς δηλαδὴ, ἔστιν — μαστιγίου. cf. Menand. 897.

99. at μανάδρον Voss. Hens.

100. Maxim. Conf. 61, 123 p. 672 Combef.

104, 1 οὐδὲν ἀσφαλέστερον conl. Gregor. Nazianz. II 158a.

221a Nauck. Mél. V 240.

125. fallitur Kaibelius cum hoc fragmentum a me omissum esse significat in ed. Athen. I 51 extr. — cf. Philippid. 30.

Diphili reliquiis accedit

68 b

Cf. supra Philem. fr. 20b in suppl. — de titulo (*ἐν Πήρῳ*) adhuc inaudito cf. F. Schoell. Mus. Rhen. XLIII 298 (Plaut. Rud. 545—8. 1313) et quae supra p. 750 extr. ad *Σχεδία*n adnotantur. sed fortasse pro *ἐν Πήρῳ* scribendum est *ἐν Πύρῳ*.

VOL. III.

MENANDER

Fr. 13. cf. etiam fr. 349.

69, 2 ἔπαξ ante Cobetum iam Emperius Advers. 349.

97, 3 est etiam apud Philoponum Aristot. Phys. p. 748, 13 Vitelli: ὁ χρόνος τί με εἰδέναι ποιεῖ (Simplic. Phys. p. 730, 34). per litteras mihi indicavit Dilesius.

113, 2 μάττομεν Kaibelius conl. Poll. 3, 41 ἢ τὰ πέμματα μάττουσα. . . δημιουργός.

185. post hoc fr. add. 'Praeterea cf. Chionid. 6.'

199. ὡς ἐσχάτω Μυσῶν κέχρηται μοι (υ-). O. Crusius Anal. crit. 49.

241. Philemoni ἐν Νόθῳ, quae verba desunt Diogenian. Vindob. 2, 45, tribuit cod. Paris. suppl. gr. 676 n. 41 (Cohn. p. 76). sed cf. O. Crus. Philol. XLVI 629.

320, 3 δευτέρα μετ' εἰκάδας Usener.

325, 6. cf. etiam 407, 3. 4.

518, 16. σύμμεικτα δειπνεῖ τὰ μελλήκηκτα ταῖς κίχλαις Kaibel.

531, 9 κοῦκ ὀργιστέον F. W. Schmidt. Stud. crit. III 63.

534, 12 νόμοι] φθόνοι F. W. Schmidt.

538, 7 ἐπήρκεσεν' χρόνῳ κοινὸν κτλ. idem 69.

546, 2. διὰ τὴν λαλιάν A. Nauck. Mém. gr. rom. II 335, διὰ τὴν μανίαν F. W. Schmidt. 63.

559, 4. ἀστεῖον] πανάκειον idem 69: qua forma Atticos usos esse vix credo.

714, 1. συμβουλήν iam Heimsoeth. Ind. Bonn. 1866/7 VII.

763. 'Menandro versum tribuit Meinekius et est fortasse comici poetae.' Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 94 p. 668. 9. quod conlatis Demetrii verbis vix quisquam dubitabit quin verum sit. itaque nihil agit Gomperz. in Act. acad. Vindob. 1888 p. 50. 1.

915. ἐκκερύκασιν Choerobosc. p. 241, 15. 16 Gaisf. cod. Ven. teste Cobeto. cf. Schneidewin. G. g. A. 1848, 1796.

939. cf. quae supra p. 741 extr. ad Alexidis Κρατεύαν adnotantur.

960 referendum erat inter adespota.

ad calcem fragmentorum Menandri fragmentis adespotis quae Menandri vel esse possunt vel habentur addenda sunt 217. 18. 514. 613. 14. 747.

SOSIPATER

Fr. 1. copiosius de hoc disputabimus in Mus. Rhen.

EUPHRON

Fr. 1. cf. quae de hoc fr. disputabimus in Mus. Rhen.

PHOENICIDES

Fr. 2, 5. cf. etiam Aristoph. fr. 433. Martial. 13, 61.

POSIDIPPUS

Fr. 4. disputavit de hoc fr. O. Crusius Anal. crit. 64 n. 4.

26, 13. quid sit *μάγειρος ἀληθινός*, optime docet Sosipat. 1, 6 sq. quo loco cum versu Posidippi conlato manifestum fit in hoc epitheton corruptum esse.

34. *ἀτόπως* iam Emperius.

DAMOXENUS

Fr. 2. cf. quae de hoc disputabimus in Mus. Rhen.

DIOXIPPUS

Διαδικαζόμενοι Dioxippi commemorantur apud Suidam.

ATHENION

Nomen *Ἀθηναίων Ἀθηναίωνος* est apud Theodosium *Περὶ κλίσεως τῶν εἰς ὧν βαρυντόνων* in Progr. gymn. Heidelberg. 1887 p. 21, 33.

ADESPOTA

Fr. 2. similis agnominatio Arist. Pac. 901 *κῆλης κέλητα παρακελητιεῖ*.

31. Cod. L² Cohn. Paroemiogr. p. 36 n. 108 *Ἐπειοῦ δειλότερος· οὐ τὸν ἀρχαῖον* (equi Troiani auctorem) *λέγει, ἀλλὰ Κρατῖνον τὸν κωμικόν.*

36. cf. Zenob. Miller. 3, 17. Diogenian. 2, 2. Cohn. Paroemiogr. p. 73 n. 12 (ex cod. S).

40. frustra O. Crusius Anal. crit. 68. 9, pro *Ἀργίναν* simul *Μύριναν* scribens, *σὺ δὲ βουκολήσεις τάκι τὴν βοῦν Ἀημιλίαν*, quae vel sermonis regulae repugnant. non commemoravisse, nisi identidem eam coniecturam commendasset. certe tolerabilius aliquanto scribi poterat *βοῦν τὴν Ἀημιλίαν*. eadem de causa ab eo dissentio, cum ibid. 30 n. 2 trimetrum comicum esse censet *ἄπὸ πένθ' ἀλέσθαι (ἀλόμενος?) τῶν πετρῶν εἰς σκυταλίδας*. neque quomodo quae p. 59 n. 1, p. 88 (quamquam Leutschius praeivit) et 90 ex comoedia fluxisse arbitratur in versus redigi possint intellego. denique *τί οὐ γενήσῃ τυγγάνων εἰς Ἀρβέλας*, quamquam versus est a metro non vituperandus, propter pravam dicendi rationem a poeta Attico scribi non potuit. ac sunt alia praeterea fragmenta ab eo ex proverbiorum farragine excerpta, quorum ego patrocinium non susceperim.

76. Auson. Epigr. 131 *et teris incusas pumice Clazomenas* confert O. Crusius Anal. crit. 56.

103 extr. fragmenta huius fabulae sunt adesp. 1501—1506.

240. cf. etiam cod. L² Cohn. p. 34 n. 72.

270. Cod. Paris. S Cohn. p. 79 n. 76 *προσάπτουσι λέοντα*

(λέοντι C.) δορκάδες μάχην· ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττους ἐριζόντων. Diogenian. Vind. 5, 57. Suid. Macar. 7, 40.

302. mecum consentit, ut mihi per litteras significavit, H. Dilesius.

314. ineptam esse Zenobii interpretationem iure monet O. Crusius 65 n. 1.

386. δῖμορφον 'Socrati τῷ σεληνώδει aptum est epitheton quo Centauri, Gigantes, Bacchus ταυρόμορφος, alia monstra ornari solent. versiculi ad Meletum referendi sunt a comicis crebro castigatum'. O. Crusius Anal. crit. 152. ne his quidem fragmentum satis inlustratur. ceterum cf. adesp. 85.

548. Photius 98, 1 τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασί· θύραζε, κῆρες· οὐκέτι' (οὐκ ἔνι cod.) 'Ἀνθεστήρια' ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων. quae mihi quidem perinepta videtur narratio: nam numquam quod sciam apud Atticos mortuorum simulacra κῆρες dicuntur.

563. Quintilian. 5, 10, 21 *confine est παροιμίας genus illud, quod est velut fabella brevior et per allegoriam accipitur*: 'non nostrum' inquit 'onus, vos clidellas' (sc. videns). O. Crusius 75 n. 3.

579. τὸ ἀδιάφορον ante me iam Meinekius. exstat fragmentum etiam apud Zenobium Milleri 2, 9 p. 360.

591. cf. etiam Diphil. 53.

603. proverbium exstat etiam apud Zenob. Miller. 1, 36 extr. p. 353.

653. cf. etiam Plat. Phaed. 90c. Cic. De nat. d. 3, 10, 24. Plin. N. h. 2, 219. Diogenian. 3, 39. 4, 72. Bursian. Geogr. gr. II 396 cum n. 1.

656. hoc fragmentum nescio an rectius comoediae Atticae reliquiis eximatur.

694. οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις scrib. censet Cohn. Paroemiogr. p. 79 n. 74. non adsentior.

720 exstat etiam apud Zenob. Mill. 3, 141 p. 374.

750 commemoratur etiam a Zenobio Mill. 3, 156 p. 375.

Adespotis addenda sunt

352a

Athenaeus 1, 3c τίς γὰρ τὰ οἴκοι ποθεῖ τούτῳ ξυνῶν ἀναπεπταμένην ἔχοντι τοῖς φίλοις τὴν οἰκίαν; 'fuerunt comici poetae versus'. Kaibel.

fortasse

τὰ μὲν γὰρ οἴκοι τίς ποθεῖ τούτῳ ξυνῶν
ἀναπεπταμένην ἔχοντι τοῖς αὐτοῦ (vel πᾶσι τοῖς) φίλοις
τὴν οἰκίαν;

570b

ἅπαντα τόλμης δοῦλα κἀναισχυντίας.

Cod. paroem. L² Cohn. Paroemiogr. p. 40 n. 2. cf. Suid. Paroem. Vatic. K 2, 36. — ex comoedia versus videtur excerptus esse.

570c

αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατήρα τῆς θύρας.

Cod. L² ibid. n. 3. cf. Vatic. K 1, 2. Diogenian. 3, 38 et Amips. 26. Arist. Ran. 436. Plut. 962.

650b

Athenaeus 6, 270f *λιμῶδες γὰρ ὄντως ἢ ξαψοδία.* poetae verba esse censebat Schweighaeuser. comici opinor.

675b

χοιρίδιον εὐάρτυτον

Athenaeus 4, 165b. *χοιρίδιον* C] *χοιρίον* A. 'poetae comici verba sunt'. Kaibel.

698b

Ἰππό(λυτον) μιμήσομαι.

ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν ἐπαγγελλομένων. Cod. Paris. S Cohn. Paroemiogr. p. 78 n. 57. Diogenian. 5, 32. Suid. Macar. 4, 78.

743b

ἀπόλογος Ἀλκίνοῦ.

ἐπὶ τῶν φλυάρων καὶ μακρολόγων. Cod. L² Cohn. Paroem. p. 42 n. 15. Diogenian. 2, 86 (Vind. 1, 79). Suid.

1300b

. . . ἑορτὴ πόδας ἔχουσ' ἐπέλεγεται.

Zenobius Milleri 1, 33 *ἐπὶ τινος πολλὰ ἀνατιθεμένου φορτία* (ex emend. Crus.). comici esse putat O. Crusius Anal. crit. 62 n. 1. Philol. XLVI 630, conl. Diphil. 55, sententia nequaquam simili: quapropter dubito.

in Maximi Confessoris Sermonibus per excerpta (sic enim scribendum pro *excepta*) fragmenta poetarum haud pauca latere con-

stat, etiam comicorum adhuc neglecta. sed priusquam via ac ratione restitui et in collectionem fragmentorum recipi possint, critica illius scriptoris recensio expectanda est, ad quam conficiendam editio Combesiana sine codicum subsidiis nequaquam sufficit. itaque duo tantummodo Sosicratis fragmenta a Meinekio omissa recepi: reliqua qui eruere conabitur, ei multo maiore eruditionis copia legumque metricarum cognitione opus erit quam qua hanc rem tractavit Gitlbauerus in libro *Philol. Streifzüge* p. 414—416: nam quos ibi proponit versus magnam partem vitii laborant gravissimis.

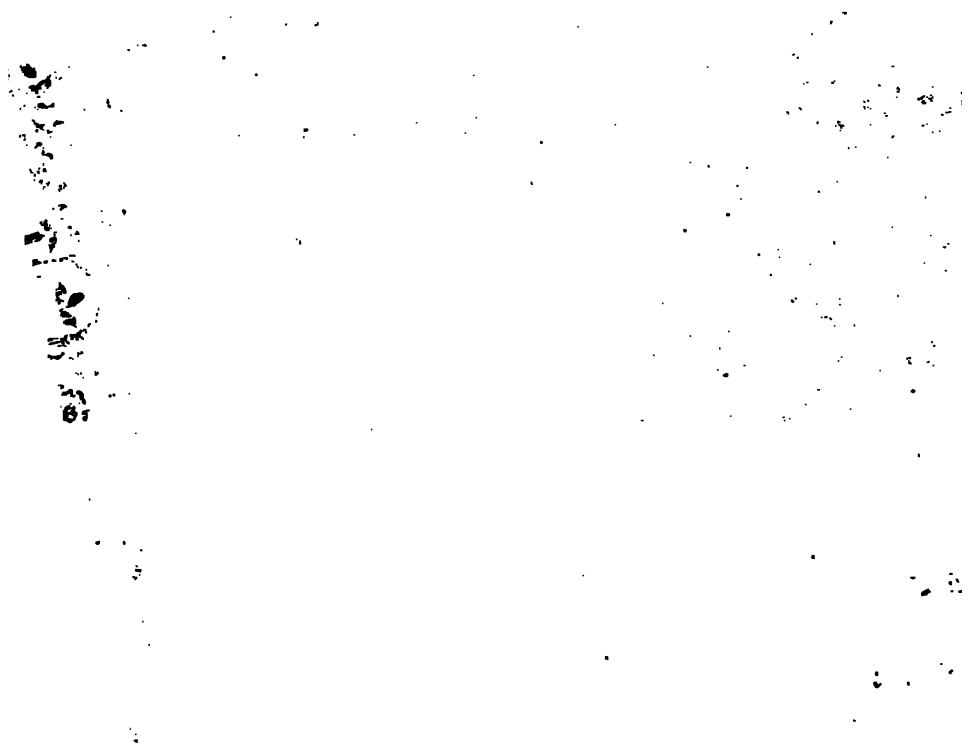

Stanford University Libraries
3 6105 124 429 031

PA 3465
A2
1880
V. 3

MAY 20 1976

MAY 28 1988

OCT 30 1997

**STANFORD UNIVERSITY
LIBRARY**
Stanford, California

PRINTED IN U.S.A.

